

Handwritten text in a medieval script, likely Hebrew, arranged in two columns. The text is written on parchment and is partially obscured by a large, faint, arched watermark or blind-stamped design in the background. The script is dense and appears to be a formal or liturgical text.

Handwritten text in a medieval script, likely Hebrew, arranged in two columns. The text is written on parchment and is partially obscured by a large, faint, arched watermark or blind-stamped design in the background. The script is dense and appears to be a formal or liturgical text.

פירוש

התניעות

כל התניעות הם יעשר
המש נדולות חמש קטן
א התניעה גדולה ושמה
קמץ לעולם תעמיד ותארי
נקודה וכלד שלא יאטין

קרוכלה נפוש שמת לא תאריך השין
הקטנה נח פפני ישה טעם במם אבל ושמות
אתה מאריך השין הקטנה נפני ששה טען
רחוק ממנה בתיו וכן כרם אי התניעה גדולה
ושמה נערי לעולם האריך נח וכלד שלא
יהא הטעם קרוב לה נפני ונכת לא תאריך
הבית כפני שין יום קרוב לה נפני ונכת
אתה מאריך הבית כי הטעם חזק ממנה
וכן כרם אי התניעה גדולה נקודה אחת
למיעה ושמה חלם לעולם תאריך נח
וכלד שלא יאטין קרוב לה נפני ונכת
לא תאריך השין נפני ששה טעם קרוב לה
כפני ששה טעם אחת מאריך השין נח טען
רחוק ממנה שיש וכן כרם אי התניעה
גדולה כשהיא נוא ושמה שרף לעולם
תאריך נח וכלד שלא יאטין הטעם קרוב
לה נפני ונכת לא תאריך התיו נפני

שהטעם קרוב

להכלד בתולותיה

נפני אחת מאריך

התניעה כי הטעם רחוק

ממנה בתיו וכן כרם אי

תניעה גדולה כשהיא נוא

לעולם תאריך נח וכלד

שלא יאטין קרוב לה נפני

שירה לא תאריך התניעה כי

הטעם קרוב לה שירת אתה מאריך

התניעה כי הטעם רחוק לה וכן כרם
התניעות הקטנות א תניעה קטנה
ושמה נח

לעולם נח טען ותמחר קריאתה וזולתה
יהיה כה טעם אינני אא אם תבוא עליה
אות מאותות אחת נפני נפני יעשר
יהיו ודומיהם יען יחד וכל דומיהם
ואם אית אחת נפני וזולתה תמחר
ותמחר כמילא תמחר לא תמחר הוינני
במים וכל דומיהם א תניעה קטנה שיש
נקודות ושמה סגול תבוא כהנא הפתח
למחר או לענכ ותא נפני הערי א
תניעה קטנה ושמה קמץ חטף הא נפני
החלם ונקודה קמץ ושמה נפני חרש
קריש נפני אא אם תבוא אות שווא
אחריה אנה נפני שווא נפני חכמה

ינצחה או ארת
 מורבנות כסוף והנה
 זכר כבו שפרך יז
 נא וכן אם תהיה ינצח
 דגושה כבו רנו שוכים
 טוהיה דגורנו שוכים
 חשבו שוואה תסתרגנו
 הנראות א שורכ בלא ווא
 כמו שילחן הקים חקה

א חרן בלא יור כמו שבו שוכים סתרו
 סתרו סתרו סתרו נשלימו ישר התענית

**חמישה מיני קמין הנקראים
 חטופים אלו הם פנים הראשון**

שהוא שווא וקמין ולפניו את רפידה
 פתוחה כל שכן כמו חדשים קדשים נענות
 השע פנים שהוא קמין לבדו ולפניו ארת
 דגושה כמו מאדם ישרם ברת שרך רנו
 השלישי פנים שהוא קמין לבדו ולפניו ארת
 שוואית חטופה כמו חכמה ינצחה שמה
 הדביע פנים שהוא קמין לבדו בסוף הקוף
 של התנה ולפניו אות נכרת כל שכן והטעם
 של התנה מלעיל על האות של הקמין
 הנכר כמו וירץ אחימנץ ויהם יהוה את

ססרא ותחסינן
 יעני יעלהם משח
 החמישי פנים שהוא
 קמין לבדו ובקוף ולפניו
 אות נכרת כל שכן כמו חר
 שורם שפרך זכר נא
 נשלימו כלם חרן לבדו שורם

ענה אחל לכאר לך

קעת דקדוקיהם הראשון

קמין הנקרא חטוף שהוא פנים שווא וקמין
 ולפניו אות רפידה פתוחה כל שכן כמו חדשים
 ולבה החת על חדשים שווא וקמין דגושה
 כנכר שלא תדע האות היא הדית הא
 שווא וקמין כי אם היה קמין לבדו תדע
 האות והיה חדשים כמו מן נכרין מא
 וסוף בנים ישרם דגמיל עתק להיות
 כן אחר שווא וקמין אות דגושה כי הוא
 שווא כמו שווא ופתח או שווא וסגור או
 שווא לבדו להבא אות רפידה כמו אמהנה
 ואתם אזה אלוהי יעזרתי חושנה
 וכל מעשר הארץ וכן חדשים קדשים
 נענות וכל דביהם והטעם כי הן
 קמין לבדו ולפניו אות דגושה

כמי מאדם

ולמה האלף של מאד
קמין לבדו דעני מעבור שחור
האות היא הדלת היא קבועה
אם היה שחור וקמין זה היה רפוי
האות היה מאדם ולא יתכן להיות
כן אחר קמין חטף לבדו אות רפוי
דנדר יותר שיתפתח האות היא המסכנה
אות הגרונות כי כך דרך אותיות הגרונות
לפתוח אותם האותיות שעליהם כאשר
הם האותיות הגרונות עם שחור וקמין
כמי מאדם כחוק מעמד וכן הם ראויים
להיות כלם ישרם כל תפירות נות שר
כלם בקמין לבדו ולא שחור וקמין וכן
רוביהם והעבין יכן **השלישי**

הוא קמין לבדו ולפניו

אות שחוראות חטופה כמו חכמה ולמה
החית של חכמה קמין לבדו דעני מעבור
האות שלפניו שחור שחוראות וחטופה
היא קמניה לבדו ואין בה שחור כי אם
הה שחור וקמין היה חכמה כפתח חדר
הלשון ואם היה קמין לבדו וטעם כי היה
חכמה כמי עבר לתקנה ועל כן אין צריך
לנקוד אותו לא בשחור קמין ולא בקמין

ששכונת עב

כעבור שחורא שם דבר
כמי ענמה וינחוי שמיה קמין
לבדו וכן קרבה אל עשי נאלח
דומיהם ומכין יכן **הרביעי**

הוא קמין לבדו בסוף
הנקודה של חתוכה ולפניו אות מכת
כלשון והטעם של חתוכה מליעל
האות של הקמין הנזכר כמו וירץ ולמה
הריש של וירץ קמין לבדו דעני כי נראה
לכל מבין כי מעבור חטיפה הינדי של וירץ
היא קמין לבדו ומפני שחתוכה שתי
שחוראות כי קמין חטף ליעולם הוא כמו
שחור פתח והשחור פתח כמו שחור לבדו
והינדי היא האות הנזכרת כלשון אס חת
כאמניע המלה היתה שחוראות והם ינחה
לך כמו שתי שחוראות אבל בסוף המלה
אין צריך למקדה בשחור וזה הכלל כל אות
שחוראות מאמניע המלה ויהיה עליה קמין
לבדו ואין בו טעם לעולם תקרא קמין
חטף וכל אות נזכרת בסוף המלה ויהיה
עליה קמין ואין בו טעם לעולם תקרא
קמין חטף כמו שמר תם וכל שתי אותיות
קמניות והטעם באות הראשונה ואחר

סימן אותיות

יהוה ובעד כפת" אלה תלדת
מיצדות אשר מפנה המורות ליל
הלל והודות סימני איה אשר
מראש קנניה מפי חכמים יעשויה
אותיות ארבעה יהוה בדת קבועה
סדרם אוריענה וסדרם אשומיענה למה
משנים ועשורים ארבעה נעשו שרים
וסאשר נמסרים לבגד כפת נאסרים ונפיון
מסופרים זו היא יעלתם ויופי קריאתם
ואין בכל המקרא נמזרים לא יומי נאמית
חיון מארבע כספידה איה האמורה אש
יעל יעני דרכים להם לבדם נשוכים ובהם
יערובים יורואו המסולה פעם יפלא ופעם
יבנה הא אלה הנפלא ביד אחד יעלה
זה מנהגם לעולם לא יישנו את גבולם
בר ממפיק ובפסיק ואת מרחיק מפיק
נחה כהא ואייר אבל אינו נח מאכל
וכל כגד כפת הסמוך אליהם דגוש לעולם
כמו שיטת כפיהם ויאכילה מלכ יעשומו
שרי נבחה ווי גדל בר משה חלוקים
יעל זה הכיכר וסימניהן נעמה עליה קותיו
שלו כה ארבע כס מפסיק לעולם מפק

האות השני

נסיח לעולם קמין חטף
כמו ותחס יעני ויהם יהוה את
כסדרא וכלם יעם קמין לבדו ולא יע
שכא חקמין אבל באמתה או בסוף
פסוק כלם יישוכו בהלם כמו וידין
ויהם ותחס ואין יערך לומר יותר עליה
החניני הוא קמין לבדו במקף ולפע
אות נכחת בלשון כמו חק
יעולם ולמה החית של חק יעולם קמין ולא
חלם כי חק לעולם כחלם נמוכרת כמו
וינעמדה ליעקב לחק רעני מעבד שווא
סמך תשוב חלם לחקין חטף ויעב
מקף ועד דענאח כי כה חלם שיהיה
המילה ויהיה כה אות אחת חלם הנכחת
בלשון לעולם תשוב האות לקמין חטף
שיהיה במקף כמו ששרתם זכר נא היה
מראשונה ששר מיות ויהי זכר לאברה
ליעקב ולישרא וכל דומיהם והמבין
יבין נשלמו כלם תהלה לאלי יתברך

כמו כלי הוא וזהו כוס ההוא
וראה מרחק כמו וזכתה פסח וינש
פסח ואנירה כן וכל מה דסניד
לכך כנה במקו ידיו ונאת מרחק
לינולס מנינה בעני כרם מה כרי
ונה כי נטע מה חורר נרוד מה
פרע וכל שות אוניות שותוקם
שאל לינולס רעש כמו וזה כנאר
וזה כנאם הלא כנכניש וזה נמלות
שלמה וכל בית פא דון ככית ברב
לי שחן מנינא אחד כן השפה כמו
ואכסרה כפרעה וזהו כנא כנא
האניות כדור אחר ונכחות לאישתו
כחות ברכין ופסוקים כנא זה פסוק
ויגלו חלקים ואותו נותקים וסכנה
כי נאה נאה וזהו כנא נאה
ידוכאגן ינס ונארל פי ככר
נאר כקדש חדרש השמע כנאש
ינשריום לחדש סנאטר ביתה
וזה כחוינאם ויהי כמילי הכהא
כל כחוינאם וישמח כחוינאם
נראות כליל לא אכל האכנע
זה וזה הקדים ונכש ינש קדום
סכנא פסנתרין קדנאה ונלוי כרע
תננא ליתוהו מן כננא מפנ שחא

מפסיקו והוא כל כנא ונכניש
כיה סנאין מן סנאין וידין הוא
קתרס סכנא פסנתרין וכל זנ
ומרא לית כות דסנע כנא כנא
יננינא דנא לא וזהו האה הוא מן
מנינא מפנ שחא מן פסיקו והוא
כדנש וידין הוא קתרס סכנא
פסנתרין הפינא ליתוהו מן
מנינא מפנ שחא מן פסיק וידין
הוא קתרס סכנא פסנתרין וסנא
תנין כנא מן וזהו האה וזהו האה
כנא כנא וסנא ליתוהו דנא
לחין כננינא חאדא כננינא אס
כחוק קדמאה על חאדא תכס
תנינא מנינא כחאדא תכס כנא
תנינא על חאדא תכס ונינא
כנא כנא חאדא תכס אדנא
נכנינא דנא תנינא וזהו
כנא כנא אדנא תנינא דנא
תנינא וזהו האה וזהו האה
וזהו האה וזהו האה וזהו האה
כיה הייה יח וזהו האה וזהו האה
לכיה אינן דנשין וזהו האה וזהו האה
כאחא אחרנא יד דית משח
ויבא אליהו זמר לטוב וזהו האה
לנ

סימן שלטלא ומארכא

כאשר יהיה בין הטעם הסמוך
לתביר מלכים יהיה הטעם הסמוך
לתביר שלטלא ואם פחות משל
מלכים יהיה מארכא עליו הטעם
ליעולם נהג כמו וכא משה ונתן
אותה לכם חוץ בין פסוקי חורף
על מנהגה וסימניה ואם היה
יהיה המקריב אתם השלמים לו
תהיה ויניג שור איש וישלם
יהושע בין בית אל וכל אשר אין
לו המשנה תורה וקס שאין בשך
שולם ואיש משך בקשת דבר
המים הקר יד כלא יסד לעשות
בעת ההוא כל אשר תמצא יד
וכל פסקא תא דבן המול ימור
ויחלק עליהם לילה הוא מבין

סימן מארכא ותבא

אשר יהיה כתיבה אחת כל תבא
אשר יהיה בה מארכא ותבא
יד תהיה כב ראשונה אתו שכן
הערך היא ויגעו ידו שכן הע
הערך לים ויטבו בכאר שכן

ישראלו אין לו כן מארכא ותבא
אלא שבא מלך חוץ מן פסוקים
שהם מארכא ותבא מנהג אות
ובניהם שבא ופתח לכן הנבא
ואמרת ותעלו אל תלמי ויהיה
יחזקיהו על הכהנים

סימן שתי אותות אשר

בתבא אחת צבות

אם נציא לאות ראשון תרדים
בנצימת לשון יפתח פיו מאות
ראשון כמו יסכהו ינאים ינלו
מלל ינל המלקחם כדם קול
ילל הריעים ואם אין העגם
אזנים לא יפתחו ליעולם אבל
גולים ולא יפתחו מלם כמו הננו
אראנו לך חקקי לב חקקי אין
יעלי ערב הננאני בד מן חמש
פסוקים על מנהגה חולקי בעי
והם חטופים לא נפתחים ונפתח
לא נפתחים בערלהם ישחורוני
זכה תורה יכדנני או יקראנו
ולא אנעה ישחורוני וכל
ימינאני

סימן מארכא חורק

אם ישלכני חורקא צניא צניא
שופר לבטח שררה כמו בזיוס
ישמחתם ובמערבם והשנין
הבן את האשה יצא כל ישר

הנביאים חרן פסוקים שבנה אש
רוכס מיוה נעניה ואשר יבא אתרעהו
בינך והאר הגבול ומסר לפאתים אשר יעל
וכיאו את ראש איש בשת אל דור באדין
קריבו ואמרין קדם מלכא ויעבדו קולבמה
וכן כל אילא ופסק השופר על זה הד המופר
ויליעם לא יופר חרן מישב פסוקים אשר
הם מטיענים נפסקים ומזה הדרך נהקים
ויאמר אליהם ראובן הנה חרות ארצנו את
ישאר הפסוקים ויליעם אעפ"י חורקים כמו שהש
הם אחרים ויליעם אעפ"י חורקא דבני במאל
יחיה מיערם כל המקרא על זה המענה והב
ועוד נביאים פסוקים נכונים מאחיה כשה
חילוק אלו הנכונים אין להם כל המקרא
משום כחולא ומארכא כחיה חרן חונם
ידברו כשה אל אהרן וא"ל אלעזר ואל אחיה
כני אם יצאו כנות שילה ופקדו כו' והוא
אנשים על הכשמות לא יצרות לרבות לא
ומקנת סופרים הראשונים קרוין לא יצרות
לרבותות ועוד שם פסוקים מיוחדים כראשון

יורדים ובשנייה למעלה

מועדים ואין להם שלישי נב
המקרא וזה הוא מספר למדך
ונם אלה הנביא אשר לא מבני ישראל
וכל נביאים אחד לפני זק מיוה

חרן מן פסוקים יעל זה חורקים
ומזה הדרך נהקים לכן אמר לבני יש
ישראל כי תשא את ראש בני ישראל מן
אשר הוצאתה יוחם שור ובריא וצאן לרב
וכן ראובן ועד וזהו שכתב משה זילעו במל
פריצים ואם שרשה חרשים נפח מפני יש
יערך קנה נדר הויכבים

סימן לשון נכח

אם לשון כסיה נם
בת משוכה וכו'
הנני מנסה לעולם היא כחכח כמו והתקין
בו נים ויתקנו כל נים ויאמר דוד ליהודה
כחכח ואם יעלה טיעמו יפתח כנאמרי ומלש
ימנעו כמו ואמרנה כחכח סכנה גם אני
החכמו כחכח מי כי יתה חרן מאחד כי על
כל טיעמו ויא יפתח כנאמרי לשון חרש
ולקחת יומיא וליעלה כרבת

סימן לשון חרבות

לשון חרבן נקמן
חטף כגון תמו
חרבות וערים נחרבות כמא ועירו כערך ערים
נחרבות הדינה וכל לשון נחרבות קרב אשר

במקרא מעורב כלס חנוך
פחה במא החוב עזרמי המלך

סימן לשון עשייה "

כל לשון עשייה במקרא חזויה
ונועמה על שון מצוה וזה קנויה
לעולם מתקריב תנצא כמו ד' נשן מ' י
ישאל וינחה משלש ויעשה לאיש וסא
לו ראוי אתכל המעשים ואם קן שן נדונה
בא מצא ודיעה ומשופר קביעה וסוואה ומעש

סימן לשון הליכה ולשון ידירה

כל לשון הליכה אשר לדגשה סמוס וכלש
לא סחנה לעולם בפתחא ערכה כמו אלה
לא אל המדרים נכח נא דרך שלשת ימים
ועתה נלהשם וכל לשון ידירה דנות כמו
אדחה נא ואראה וכל מה ומה ומה

כל לשון נרכבה לשון ידור

בסגול בנא וירכב אותו במרכבת המושנה
ולשון רכס בפתח מרכבת

סימן דאורייתא

קדמא לכל סא שיער ידור וסל לכל
בכל סא שיער ידור וסל לכל
המשכן בכל עברה קדמא וסל
מקדמו תנצא יושב נארו וסל
כי אע ידור מרכב הארץ קדל
וירשורק את שיער אויבו תנצא

את שיער שגאיו וסל כן על איכך ויל שנה
קדמא חגור לפרינה תנצא הראה את פרינה
וכי ושמאל ידא נהנר את המראה קדמא
לקרש' ילע המשכן האחד תנצא לקרש' יל
המשכן האחת וסל וישלסו כאחד הדסים
קדמא ארץ חרינה קנצא ארץ חרינה וסל
הן הנה קדמא והשיכ' עלבנך תנצא וסל
ידור מערים וסל ויה העמודים קדמא ננחה
לאליהו תנצא ננחה ליהוה וסל אלהים יהוה
הל' קדמא אכנ' שהם ואכנ' מלאם תנצא
ואכנ' שהם ואכנ' מלאם וסל אכנ' עשר
אמית ואכנ' כשמונה אמית בראשית הדר
דרכי ימים הוד וסל הנה ארון יהוה ארון
כל הארון קדמא יהוה לקנן תנצא יהוה לתנן
וכי ויאמר אלהים יהוה ארון יהוה ארון קדמא יך
דב שחת עמך תנצא יך עליה מזה וסל ויאמר
יהוה אל משה לך דב ועלית אתה ואהרן ועמך
קדמא נ' יסוך תנצא וכי יסוך תלדא וכי יסוך
וכי ותאמר אל האנשים וירצו כי נתן יהוה

לכם את הארץ וכינעלה אכל
 קדם ויבאו אותם לפני המושכן והנעם
 ויבאו אותם לפני המושכן ויבאו אותם לפני
 המושכן ויבאו המושכן קדם ויבאו
 את קרבנם קדם המושכן סוף יצחק והיה
 הנעם וקם לו וסוף והיה חכם הפלישת קדם
 לפני יוסף לאפרים תנע לפני יוסף לפני אפרים
 וסוף לחבדו לפני רחבעו קדם את כל יעזר
 למינו תנע ואת כל יעזר למינו וסוף ואת
 מרא אלהים את השמים ואת הארץ קדמא
 מ' שפט אחד תנע ומשפט אחד וסוף ואת
 תלכו לאחד אחד קדמא שמת שנתן הוא
 תנע שמת שנתן הוא וסוף ותאמל האוה
 קדמא מ' שפט המושכן בים הוא תנע דמו
 נפשו הוא וסוף נקמה הסוככ נכד קדמא כ
 המושכן הוא תנע מ' תרומה הוא וסוף הלא
 הוא אמר לא אחת הא קדם כאל מיער
 מחוץ לפרסת תנע כחרוץ לפרסת העור
 קדמא ד' מילין תנע נג' מילין קדמא שר
 דבר מיעם תנע כאשר אמר בליעם וסוף
 וידבר יהוה אל משה לאמר קדמא נג' ב'
 התאנף יהוה ונפגם את הלא הטא שם

תנע יהוה שכן נין הוא יבא שם
 ה' תראה וטפסם אשר אמרת יבא שמה וס'
 והכל נפשו היה אשר ישרון קדמא אשר
 העזית תנע העזית וסוף ויטב אלהים
 למלכותו קדמא קרי תנע קרי תליאה
 בקרי רמינא בקרי חמישאה קרי שותיה
 בקרי שבינא בקרי וסוף קק נכק נכק וסוף
 אחרי ביום ההוא קריש המיר את הוך הדג
 קדמא דמישנה תורה להשבינו תנע יהושע
 להאכינו וסוף להשפרא ולהכרא וסוף ושמע
 עליהם שרי אלעם שרי מאות שרי המושכן
 ושרי נשיות אל הסתר פנך מנע אל תבא
 עמד אל תנע ואל תנע קדמא וימרת
 אלינו ולא היו לו נעם תנע למה אלינו
 ולא היה לו נעם תליאה קדמא י' ענין ושמע
 תנע כה היה לי מכל שהיו לפני וינינאה הנריל
 והוספת מכל שהיה לפני וסוף דה היה דבר
 היה אל יחוקאל קד וכל אשר אין לו נפסד
 וקשקש שרן הוא תנע אשר לו וטב טב
 הוא וסוף אוכל שרן טבא קדמא דמישנה
 תורה כל המקום תנע דיהושע נל מקום
 וסוף והנה המקום מקום מכה
 נשליכו סוף התורה תל לאל תנו והנעו

סדר קריולאבת ופירושו

והאלהים כי דברים נקרים ולאנבתו

והסלאאם כעמין נתי ולאאם כע נעמין
קרי להשכידו כנהר נתי להשכידו כנהר
פרת קרי כאשר ישאל בדבר האלהים
כאשר ישאל איש בדבר האלהים קרי
וארומלך ושראצי כנהר נתי וארומלך
ושראצי כנהר נתי קרי כנעתימה
תעשה זאת כתי קטנה הוה נעארת תעשה
זאת קרי כי על בן המלך כנהר נתי
בן המלך קרי הנה יכנס נאסיהוה כנהר
יכנס נאסיהוה קרי אליה עליה
נתי אליה עליה קרי כלאשר האמרי
אנשה כתי כל אשר האמרי אלי אנשה
קרי כי אמר אל המואי דקם כתי כי אמר
אלי האמרי דקם קרי

ולא אבו כע נעמין הכנס הכנס כע נעמין
ומה נעלה כעמין ומה היה כעמין
כעמין הערך וההיקס כעמין ומה
ולא כע כע נעמין כי לא אבו לטמין כע
אחיה וכאשר המקומות שקראם כע נעמין

נתן להם הקנה ודרך השונה אבי

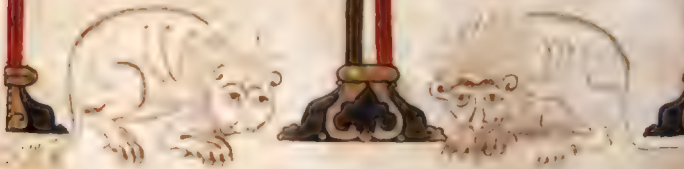
יחורו כעמין השנים ויחורו השונה אבי

יחורו כעמין השנים ויחורו השונה אבי
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
הכנס ואכידו הכנס כעמין כעמין
ראשון אבי להשכידו כנהר ויכנס כעמין
להענינו כנהר כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין

כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין

כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין

כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין
כעמין כעמין כעמין כעמין כעמין

בני מנחם
להורין בני עזר

התורה כהרצו להורין
נחמיו הכל הניח להורין
עליו כהרצו שבתו הניח
מחם עליו רצו הכתר

קטרת ומה עבדת העשה
ואת קור וחסר עבדות מנעם

ותלה אותו מנחם להורין כי קטרת
נרדלה אינשה ביהודה ראשונה ואחר קר
די עבדות נלאכו וכן הוא אכר די נלא
יהיה יחיד מנחם אשר כהרצו שבתו הניח
אף לכן הלוח מנחם להורין בני עזר
קטרת אחרים כי תהי עבדות נלא
כתי תהי ימים כארבע שנים יתקין
סלחם הוא יהיה לילם כי נלא
וליסם יתקין אחר השנה יתקין
מנחם הדין יתקין וקטרת השנה נלא
כאם מנחם בעניי הנביא
אליה פליטה כל אליה לה פליטה קר
מנחם עליו כי כל הוא נלא הנביא
המלכות וכן הוא אול הלא הוא נלא
רבתא די אלא מניה לבית כילו ובה שקר
נלות ישראל ונלא מלכותם וננהו מלכות
וכר ירמיהו הנביא אל שארית ישראל

בקרם אחרים
ישקום מנחם כי

בעלם ההרצו להורין
לכואבם אליהם
פליטה בעולם הזה וחסר
יה מנחם ואל יהיה פליטה

לעקר לבוא כל אשר

תאמרו אינשה ביה מנעם
כל אשר אל אינשה קר מנחם ינא
מה יל כי צורה מנחם אתה שבתו מנחם
ביאשונה אמרה דת כל אשר תאמרו אעין
ובשנת אמרה כל אשר תאמרו אל אינשה
לכ הוא הכר מנעם ותלה אלי מנחם
נערה אל אינשה
הביא כל מנעם כי אמר אל תנא
קר מנחם כלם מרות הנביא הרב
השמי ישי מנעם מנחם ראשונה
אמרה כי אמר אל יתנא מנחם וקרא
בניו אל

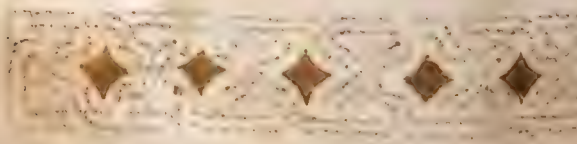

ראשית נרא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו והשקל פני הדם ורוח אלהים כרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה והי ערב והי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והמסלול בין המים למים ויבדל בין המים אשר מתחת הרקיע ובין המים אשר מעל הרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים והי ערב והי בקר יום שני ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אל קרקע אחד ותראה היבשה והיה כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולבקורה המים קראים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשבו ורעיע עץ פרי עשה פרי לבעו אשר ורעו על הארץ והיה כן ותלצא הארץ רשא עשבו ורעיע עץ לבעו וינין עשה פרי אשר ורעו בו לבעו וירא אלהים כי טוב והי ערב והי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת בקי עשה טעם להבדיל בין הים ובין הלהו והו לאת ולטועים ולמים ששנים והו למארת בקי עשה טעם לארץ על הארץ והי כן ויבש אלהים את שני המים

העלים את המים אשר על המים ויהי יום רביעי ויאמר אלהים ישרעו המים שרץ נפש חיה ועוף על הארץ על פני הרקיע השמים וירא אלהים את התנינן העלים ואת כל נפש החיה הרמית את אשר ישרעו המים למעיהם ואת כל עוף נפש לבינה וירא אלהים כי טוב ויצרך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ולאואת המים בים וזה עוף ירב בארץ והי ערב והי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תיצא הארץ נפש חיה לבינה בהמה ורש שוחית ארץ לבינה והי כן ויצעש אלהים את תלת הארץ לבינה ואת הבהמה לבינה ואת כל רמש האדמה לבינה וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ועקבה ברא אתם ויבדל אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו וכלא את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל החיה הרמית על הארץ

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל
 עץ השדה יאכלו אשר ירצו פני כל הארץ
 ואת כל העץ אשר כפר יצאן וירצו
 וירצו לכם יהיה לאכלה: ולכל חית
 הארץ ולכל עוף השמים ולכל חוטט
 על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
 ירק יעשב לאכלה והיה כן ויירא אלהים
 את כל אשר יעשה והנה טוב באדמה
 יצב והיה בקר יום הששי:
 ויכלו השמים והארץ וכל נבאם
 אלהים כיום השביעי כל אמת אשר
 יעשה וינסת כיום השביעי ממל
 כל אמת אשר יעשה: ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אותו כי
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
 לעשות:
 אלה תולדות השמים והארץ
 כבריאת כיום יעשות יהוה אלהים
 וישים וכל שיח השדה טרם היה
 בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח
 כי לא הכטיד יהוה אלהים על הארץ
 ואדם אין ליצר את האדמה: ואד
 יעלה כן הארץ והשקה את כל פני
 האדמה: ויירא יהוה אלהים את האדם
 יצר כן האדמה ויפח באפו נשמת
 חיים ויהי האדם לעצמו: ויטע
 יהוה אלהים בגן עדן בקדם וישיט
 את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה
 אלהים מן האדמה כל יצר נחמד
 לבראה וטוב למאכל ויצן החיים נתון
 הגן ויצן הירצו טוב וירצו ערר יצא

מעדן להשקות את הגן וישיט עדן
 והיה לארבעה ראשים ישיט האדמה
 פישן הוא הסבב את כל ארץ החולה
 אשר שם ההבן: והנה הארץ ההוא
 טוב ישיט הסבב לח ואבן השמים: וישיט
 הערר השטניחון הוא הסובב את כל
 ארץ כוש: וישיט הערר השטניחון
 הוא ההלך קדמת אשור והערר הרביע
 הוא פרתי ויקח יהוה אלהים את האדם
 ויעדהו בגן עדן ליצרה ולישבר: ויניח
 יהוה אלהים על האדם לאמר נכח
 יצן הגן אכל תאכל: ויניח הרע
 טוב וירצו לאתאכל ככל כיום
 אכל נכמות תמות: ויאמר יהוה
 אלהים לא טוב היות האדם לבדו
 איצעה לו יצר כנענו ויניח יהוה
 אלהים מן האדמה כל חית השדה
 ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
 לראות מה יקרא לו: וכל אשר יקרא
 לו האדם נפש חיה הוא ישימו: ויקרא
 האדם שמות לכל בהמה ולכל עוף
 השמים ולכל חית השדה ולאדם
 לא ימצא יצר כנענו ויניח יהוה אלהים
 תרדמה על האדם ויניח ויקח אחת
 כיצתו ויסגר בשר תחתנה: ויבן
 יהוה אלהים את העצ לעצ אשר לקח
 מן האדם לאשה ויבאה אל האדם:
 ויאכל האדם ואת העצ יצטט: ויפגע
 וכשרכש ירצו ואת קרא אשה כי
 מאיש לקחה זאת: יצן כן יצטט
 אתאביו ואתאביו ודמק באשתו והיו

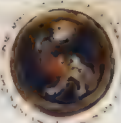

לבישר אחד והיו שנים ידומים האדם
 ואישו ולא יתבשרו והענין הדר
 ינחם מכל חית השדה אשר יצטר
 יהיה אלהים ואמר אל האשה אף כי
 אבר אלהים לא תאכלו מכל יצן העץ
 ותאמר האשה אל העץ טעמו יין וקח
 נאכל וטעמו היין אשר טעם העץ אבר
 אלהים לא תאכלו וכענין אלהינו טעמו
 הכתוב ויאמר הענין אלהים לא
 כותה מתוך כי יצטר אלהים כי
 אכלם טעמו ונפחם יצטרם והייתם
 כאלהים יצטר טעמו ויתרא האשה
 כי טוב העין לאכל וכי תאמר הוה
 ליצטרם ונחמד העין להטעם ותקח
 מפריה ותאכל ותתן גם לאישה יצטר
 ואכל ותפקחנה יצטר טעמו וידעו
 כי יצטרם הם ויתצרו לה תאמר וידעו
 להם חנה ויטעמו את קול יהודה
 אלהים כותה לך כנן לרוח הים ויתנח
 האדם ואישו טעמו יהיה אלהים כותה
 יצטר העין ויקרא יהיה אלהים האדם
 ואמר לו אשה ואמר את קול שמיצטר
 כנן ואמר כי יצטרם אכל ואחכא ואמר
 כי העד לך כי יצטרם אתה המן היצטר
 אשר יצטרך לכה אכל טעמו אכלה
 ויאמר האדם האשה אשר נתת
 יצטר הוא נתתה לכן היצטר ואמר
 ויאמר יהיה אלהים לאשה מה זאת
 יצטר ותאמר האשה הענין שישא
 ואכל ויאמר יהיה אלהים אל הענין
 כי יצטר ותאמר אתה מכל המנה

וככל חית השדה על ענף העץ ויצטר
 האכל כל יצטר ויאמר אשה כנן
 ובין האשה ובין ויצטר ובין ויצטר הוא
 יצטר ראש ואתה תשפט יצטר
 אל האשה אבר הרבה אברה
 יצטר וזה הענין כי יצטר תרין טעמו
 אישך תשקת והוא יצטר כך
 ולאדם אבר כי יצטר לקול
 אישך ותאכל כן היצטר אשר עייתך
 לאמר לא תאכל כענין ארורה האדם
 כי יצטר כי יצטר האכלה מ' יצטר
 וקין ויבדד תצטר לך ואכלת את
 יצטר השדה כי יצטר אבר האכלה
 יצטר שוכך אלה האדם כי יצטר לקח
 כי יצטר אתה ואל יצטר הטוב ויקרא
 האדם יש אשה חוה כי הוא היתה
 אכלה ויצטר יהיה אלהים לאדם
 ולאישו כמות יצטר וילבשם
 ויאמר יהיה אלהים הן האדם הדר
 כאמר כענין לר' עטמו ור' עינתה פן
 יצטר יצטר ולקחם כנן היצטר ואכל
 ח' יצטר ויטעמו יהיה אלהים כנן
 יצטר ליצטר אתה אברה אשר לקחם
 ויצטר את האדם ויטעמו מקדם לעצן
 את הכרבים ואת הט' הדר הכתה פת
 יצטר את דרך יצטר החיים
 והאדם יצטר אתה אשה ויתדו ויל
 את קין ותאמר קצת איש אתה ויתקח
 ללדת את אחיו את הבל והיה הבל רעה
 יצטר וקין היה יצטר אברה וקין יצטר
 ויצטר מפרי האדם כותה ליהוה

סדר
 ויצטר
 ויצטר
 ויצטר
 ויצטר

השנית עליה ויתלד יצירה את יבל הוא
היה אבי ייטב אהל ומקנה: וישם אחיו
יבל הוא היה אבי כל הפש כעור וענני
ויצלה נם הוא לילה את תובל קין לנשי
כל חרש נחשית וכול ואחות תובל קין
נעמה: ויאמר למך לנשי יצירה
שמי קולי נשי למך האזנה אמרת
כי איש הרגתי לפני עיניו וילד לחברתי
שביעתים קם קין ולמך שביעים יציעו
ויד יצאדם יעד את אשתו ויתלד בן
ותקרא את שמו שת כי שתיל אלהים
זרע אחר תחתה נל כי הרג קין וילשת
נכס הוא ילד בן ויקרא את שמו אנני
או חורל לקרא בשם יהוה:

זה ספר תולדות אדם בינוס נרא
אלהים אדם בדמות אלהים יצשה את
זכר ונקבה נראים ויברך אתם ויקרא
את שמם אדם בינוס נראים ויחי אדם
שלישים וכאת שנה ויולד נדמו לו
כעלם ויקרא את שמו שת: ויהיו ימי
אדם אחריו וילדו את שת שנערה
כאת שנה ויולד נעם וכנות: ויהיו כל
ימי אדם אשר חיותו שנים מאות שנה
וישלישם שנה וימת:

ויהי שת חמישים שנים וכאת שנה
ויולד את אנוש: ויחי שת אחריו וילד
את אנוש שבי שנים ושבעה מאות
שנה ויולד נעם וכנות: ויהיו כל ימי
שת שנים עשרה שנה ותשיש מאות
שנה וימת:
ויהי אנוש
תשישים שנה ויולד את קין ויחי אנוש

והכל הביא נם הוא מכבוד יצא
וכחלקו וישע יהוה אל הכל ואל
כעתו ואל קין ואל סנחתי לאישינה
ויהר לקין סאד ויילד ויאמר יהוה
אל קין למה חרה לך ולכה נפלו פניך:
הלא אעם תעטיב שאת ואכל לא תעטיב
לפתח הטאת רכין ואלך תשוקרנו
ואתה תבשלנו: ויאמר קין אל הנל
אחיו ויהי נדחותם כשדה ויקס קין אל
הכל אחיו והרגו: ויאמר יהוה אל קין
אי הכל אחיך ויאמר לא ידעתי השנך
אחי אנכי: ויאמר כה נשיית קול דמי
אחיך יענקים אלי כן האדמה: ויענה
אחר אתה כן האדמה אשר פעתה
את פיה לקחת את דמי אחיך מידך:
כיתו נכר אתה האדמה לא תקח תר
כחה לך נעונד תהיה בארץ: ויאמר
קין אל יהוה גדולי עוני כעשוא: הן
נרשת אתי היום כי על פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נעונד בארץ
והיה כל מיני איהתני: ויאמר לו יהוה
לכן כל הרקין שביעתים קם וישם
יהוה לקין אות לבלתי המות אתו כל
מינאו: ויאקין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עין ויודיע קין את
אשתו ויהר ויתלד את חנוך ויהיבנה
עיר ויקרא שם העיר בשם בנו חנוך:
וילד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מחייאל ומחייאל ילד את מתושאל
ומתושאל ילד את למך: ויקח לו למך
שת נשים שם האחת עצה ושם

אחרי הולידו את קינ חמיש' עשרה
שנה ושמונה מאות שנה ויולד בעם
ובנות ויהיו כל ימי אנוש הכי' שנים
ותשיע מאות שנה ויבת:

ויהי קינ שבעים שנה ויולד
את מהלאל ויהי קינ אחרי הולידו
את מהלאל ארבעים שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בעם ובנות ויהיו כל
ימי קינ עשר שנים ותשיע מאות
שנה ויבת:
הכיש' שנים וישיש' שנה ויולד את
ירד ויהי כהלאל אדרי הולידו את
ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה
ויולד בעם ובנות ויהיו כל ימי כהלאל
חמשים שנים שנה ושמונה מאות
שנה ויבת:
ויהי ירד
שנים וישיש' שנה וכאת' שנה ויולד
את חנוך ויהי ירד אחרי הולידו את
חנוך שמונה מאות שנה ויולד בעם
ובנות ויהיו כל ימי ירד שנים וישיש'

שנה ותשיע מאות שנה ויבת:
ויהי חנוך חמשים וישיש' שנה
ויולד את מתושלח ויהי חנוך
את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה ויולד בעם ובנות:
ויהי כלי' חנוך חמשים וישיש' שנה
ושלש מאות שנה ויהי חנוך חנוך את
האלהים ואינו מלקח אתו אלהים:
ויהי מתושלח שבע
ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את
לך ויהי מתושלח אחרי הולידו את

לך שנים ושמנים שנה ושבע
מאות שנה ויולד בעם ובנות ויהיו כל
ימי מתושלח תשעים וישיש' שנה
ותשיע מאות שנה ויבת:

ויהי למך שנים ושמנים שנה
וכאת' שנה ויולד בן ויקרא את שמו
נח לאברה זה נחכנו מבי' שנו וסיענו
ירענו האדם אשר אברה יהוה:
ויהי למך אחרי הולידו את נח חמ' ט'
ותשיע שנה וחמשים מאות שנה ויולד
בעם ובנות ויהיו כל ימי למך שבע' ז'
ושבעים שנה וישיע מאות שנה ויבת:
ויהי נח בן חמשים מאות שנה

ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי
כהל האדם כי טבת הנה ויקחו להם
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם
בנים מכל אשר בחרו ואמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעולם כשנס הוא משר
והיו כי ממה ויעשרים שנה העולם
היו בארץ בני חם החם ונס אחרי' בן
אשר יכאנו האלהים אל כנות האדם
ויולד להם הכה הנכרים אשר כי עולם
אנוש השם:

וירא יהוה כי רעה האדם בארץ
וכל יצרנו שבת לרוע על היום:
ויעם יהוה כי יעשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמה
את האדם אשר בראתי מעל נני'
האדם מאדם עד נחמה עד רמ' ש'
ויעד עוף השמים כי נחמה כי יעשה

ונח כנאחן כי עני יהוה:
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתו את האלהים התהלך
נח ויולד נח שלשה בנים את ישב
את חם ואת יפת ואת שחת הארץ לפני
האלהים ותכלא הארץ חסם וירא
אלהים את הארץ והנה נשחתה כי
היטחית כל בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח קין כל
בשר באלפני כל בלעה הארץ חסם
מפניהם והנני משחיתם את הארץ:
יניסה לך תבת עצי גפר קנעם תעשה
אתה תכסה וקפרה אתה מבית ובהוין
בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמישים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה: נער
תניסה לתבה ואל אמה תכלנה
מלבינה ולהפתח התבה כעדה תשים
תחתים ישנים וישלשים תעשה ואת
הנני מביא את המבול במים על הארץ
לשחת כל בשר אשר טר רוח חיים
מתחת השמים כל אשר נארץ יעני
והקבתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובנך ואשתך ונשיבנך
אתך: וכל החי מכל בשר שנים מכל
תביא אל התבה לחיות אתך זכר
ונקבה יהיו ומה יעוף למיעוהו ומה יחמך
למיעוהו ככל רמיש הארמה למיעוהו
ישנם מכל ויבאו אליך לחיות ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספג
אליך והיה לך ולחם לאכלה: ויעש

נח ככל אשר יצוה אתו אלהים כיעשה
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אתך ראתי צדיק לפני
בדור הזה: וכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואישה
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
ישנים איש ואישה: ונס מיעוהו השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על פני הארץ: כל ימים עשר שבעה
אנכי מכטיר על הארץ ארכי עולם
וארכי עולם לילה ומחיתי את כל היקום
אשר יצטיתני על פני האדמה: ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש
מאות שנה והמבול היה כמים על הארץ:
ויבא נח ובניו ואשתו ונשיבניו ארנו
אל התבה מפני המבול: ומן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר איננה
טהרה ומן היעוף וכל אשר רמיש על
האדמה: ישנים ישנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
אתה: ויהי לשבעת הימים ונכנסו
היו על הארץ: בשעת שיט מאורת
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום: לחדש ביום הזה נבקעו כל
מיעות תהום רבה וארבת השמים
נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים
יום וארכי עולם לילה: כי ננס היום הזה
כאנחנו שם וחס ויפת בעני נח ואשת
נח ושלשת נשיבניו אתם אל התבה:
המה וכל החיה למיעוהו וכל הבהמה
למיעוהו וכל הרמיש הרמיש על הארץ

למיתה וכל העוף למיתה כל צפור
 כל כנף ויבאו אלנה אל התבה שנים
 שנים מכל הבשר אשר ברוח חיים:
 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
 כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
 מעדו ויוהם המל ארבעים יום על
 הארץ וירבו המים וישאו את התבה
 והרים מעל הארץ ויגדו המים וידעו
 מאד על הארץ ותלך התבה על פני
 המים והמים גברו מאד מאד על הארץ
 ויכסו כל ההרים הנגהם אשר תחת
 מל השמים חמישים ישרה אמרה
 מל עליה גברו המים ויכסו ההרים:
 וישיב כל בשר הרמיש על הארץ ובעוף
 ובבהמה ובחיה ובכל הישרין הישרין
 על הארץ וכל האדם מל אשר נשמה
 חיים באפו מכל אשר בחיבורה
 כתו ויכח את כל היקום אשר על
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד
 רמש ועד עוף השמים וימחו מן
 הארץ וישאר אך נח ואשר אתו נמנו
 ויגברו המים על הארץ חמשים וסאת
 יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
 ואת כל הבהמה אשר אתו בתנו
 ויעבר אלהים רוח על הארץ ויישבו
 המים ויסכרו מינות תהום וארבת
 השמים ויכלא השמים מן השמים:
 ויישבו המים מעל הארץ וילך וישבו
 ויחסרו המים מקנה חמשים ומאת
 יום ותנח התבה בחדש השביעי ה
 כשביעי עשר יום לחדש על הרי

סדר
 ויבאו אלנה אל התבה שנים
 שנים מכל הבשר אשר ברוח חיים:
 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
 כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
 מעדו ויוהם המל ארבעים יום על
 הארץ וירבו המים וישאו את התבה
 והרים מעל הארץ ויגדו המים וידעו
 מאד על הארץ ותלך התבה על פני
 המים והמים גברו מאד מאד על הארץ
 ויכסו כל ההרים הנגהם אשר תחת
 מל השמים חמישים ישרה אמרה
 מל עליה גברו המים ויכסו ההרים:
 וישיב כל בשר הרמיש על הארץ ובעוף
 ובבהמה ובחיה ובכל הישרין הישרין
 על הארץ וכל האדם מל אשר נשמה
 חיים באפו מכל אשר בחיבורה
 כתו ויכח את כל היקום אשר על
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד
 רמש ועד עוף השמים וימחו מן
 הארץ וישאר אך נח ואשר אתו נמנו
 ויגברו המים על הארץ חמשים וסאת
 יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
 ואת כל הבהמה אשר אתו בתנו
 ויעבר אלהים רוח על הארץ ויישבו
 המים ויסכרו מינות תהום וארבת
 השמים ויכלא השמים מן השמים:
 ויישבו המים מעל הארץ וילך וישבו
 ויחסרו המים מקנה חמשים ומאת
 יום ותנח התבה בחדש השביעי ה
 כשביעי עשר יום לחדש על הרי

אדרת: והמים היו הלך וחסרו עד
 החדש הששיר כי שירי באחד לחדש
 נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים
 יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
 עשה: וישלח את הציפור ויצא יצוא
 וישבו עד יבשת המים מעל הארץ:
 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו
 המים מעל פני האדמה ולא מצאה
 היונה מענו לכך תלה ותישב אליו אל
 התבה כימים על פני כל הארץ וישלח
 ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה:
 ויחל עור שבעת ימים אחרים ויסק
 שלח אתה היונה מן התבה: והבא אליו
 היונה ליעת ערב והנה עלה זית טרף
 כפי יד יצא כי קלו המים מעל הארץ:
 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח
 את היונה ולא ספה שוב אליו עוד:
 ויהי באחת וישיב מאות שנה בראשון
 באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
 ויסר נח את מנכסה התבה ויראוהנה
 חרם פני האדמה: ובחדש הששנ בשבע
 ועשרים יום לחדש יבשה הארץ:
 וידבר אלהים
 אל נח לאמר יצא מן התבה אתה
 ואשתך ובנך ובש' בנך אתך כל החיה
 אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
 ובכל הרמיש הרמיש על הארץ הוצא
 אתך וישרעו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
 ויצא נח ובניו ואשתו ובש' בניו ארם:
 כל החיה כל הרמיש וכל העוף כל רמש
 על הארץ למשפחתם יצאון מהתבה:

סדר
 ויבאו אלנה אל התבה שנים
 שנים מכל הבשר אשר ברוח חיים:
 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
 כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
 מעדו ויוהם המל ארבעים יום על
 הארץ וירבו המים וישאו את התבה
 והרים מעל הארץ ויגדו המים וידעו
 מאד על הארץ ותלך התבה על פני
 המים והמים גברו מאד מאד על הארץ
 ויכסו כל ההרים הנגהם אשר תחת
 מל השמים חמישים ישרה אמרה
 מל עליה גברו המים ויכסו ההרים:
 וישיב כל בשר הרמיש על הארץ ובעוף
 ובבהמה ובחיה ובכל הישרין הישרין
 על הארץ וכל האדם מל אשר נשמה
 חיים באפו מכל אשר בחיבורה
 כתו ויכח את כל היקום אשר על
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד
 רמש ועד עוף השמים וימחו מן
 הארץ וישאר אך נח ואשר אתו נמנו
 ויגברו המים על הארץ חמשים וסאת
 יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
 ואת כל הבהמה אשר אתו בתנו
 ויעבר אלהים רוח על הארץ ויישבו
 המים ויסכרו מינות תהום וארבת
 השמים ויכלא השמים מן השמים:
 ויישבו המים מעל הארץ וילך וישבו
 ויחסרו המים מקנה חמשים ומאת
 יום ותנח התבה בחדש השביעי ה
 כשביעי עשר יום לחדש על הרי

וידבר אלהים אל נח לאמר יצא מן התבה אתה ואשתך ובנך ובש' בנך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמיש הרמיש על הארץ הוצא אתך וישרעו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו ובש' בניו ארם: כל החיה כל הרמיש וכל העוף כל רמש על הארץ למשפחתם יצאון מהתבה:

והט' ש' שנה ונקת:

ואלה תולדת בני נח שם שם ויפת
ויהי להם בנים אחר הבטול: בני יפת
נכר ומנו ומדי ויוון ותכל וקישך ותרוס:
ובני נמר אישכנז ורפית ותנקה: ובני
יון אלישה ותריש' ייט' בנים ודרנים:
במלה נפרדו אייהם כנענים כנענים איש
ללישעו למשפחתם כנענים: ונעם
כוש וכנענים ופוט וכנענים: ובני
כנא וחזיה וסכתה ורעמה וסכתה
ובני רעמה שבא ודרן ומיש' ילד את
נמרד הוא ההל להיות נמר בארץ: הוא
היה נמר עיר לפע יהיה עליון יאמר
בנמרד נכור עיר לפע יהיה וותהיר אשת
במלכתו נבל וארד ואכל וכלה בארץ
שעני: וכן הארץ ההוא יצא אשור
ויכן את נענה ואת רחבע עיר ואת מלה:
ואת רכסן כן נענה וכן כלל הוא העיר
העלה: ומי' עיר ילד את לודים ואת
ענבים ואת להבים ואת נפתחים ואת
פתדים ואת כללים אשר יצאו משם
פליטים ואת כפתרים:
וכנעני ילד את צירן בכרן ואת חת:
ואת היבוס ואת האמרי ואת הנגשיו
ואת החוי ואת העירק ואת הסני ואת
הארורי ואת הנכרי ואת החמתי ואהו
נפטי משפחות הכנעני: ויהי נכור
הכנעני מי' עיר באכה נורה עיר עזה
באשה סדמה ועפרה ואדמה ונבים
עיר לשיעו: אלה בני חם לבישפחתם
ללישעם כנענים כנענים:

ולישם ילד נם הוא אכל כל בני

עבר אחי פת העיר: בני שם עיילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם
עין וחול ונחר ומיש: וארפכשד ילד
את שלח וישלח ילד את עבר: וליעזר
ילד שני בנים שם האחר פלני כימיו
נפלה הארץ וישם אחיו יקטן: ויקטן
ילד את אלמודד ואת שלף ואת
העירמות ואת ירה: ואת הרורס ואת
אזול ואת דקלה: ואת ענל וארם
אכזבאל ואת שבא: ואת אופר ואת
חזיה ואת יובבל אלה בני יקטן: ויהי
מיושם ממי' באכה ספרה הרקדס:
אלה בני שם לבישפחתם ללישעם
בארץ ענל: אלה מישפחת בני
נח לתולדתם כנענים ופליטים נפרדו
הנבים בארץ אחר הבטול:
ויהי כל הארץ שפה אחת ודבר אחד:
ויהי בנפסם ספרם וימי' נאו בקיע בארץ
שעני וישיבו שם: ויאמרו איש אל
רעהו הבה נלכד לבנים ונשדד
לשרפותיהם להם הלכנו לאבן והחמו
היה להם להכר: ויאמרו הבה נכנה לנו
עיר ומגדל וראשונם שמים ומעשה לנו
שם פנפון יעל פע כל הארץ: וירד
יהוה לראות אתה עיר ואת המגדל אשר
בנו בני האדם: ויאמר יהוה הן עש' אחד
ושפה אחת לכלם וזה החלם לי' עשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזכו
לי' עשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:

ויהי נח בן חמש... ויולד נח שלשה
בן שם דמי דאב ברח את את ומוכ ומלח חדה בניח
בנים ויחי ברח אב אמר יאמר העבר וערכו בני אהרן
הנביא

ויפץ יהוה אתם מים על פני כל
הארץ ויחדלו לבנת העיר: על כן
קרא שמה בכל כישם כלל יהוה
ישפת כל הארץ ומים הפיעס יהוה
על פני כל הארץ:
אלה תולדת שם שם כן מאת שנה
ויולד את ארפכשד שנתים אחר
המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
ארפכשד חמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות:
ויחי ארפכשד שנה ויולד את
שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו
את שלח שלש שנים וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות:
וישלח חי שלשים שנה ויולד את
עבר: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות:
ויחי עבר שנים שנה ויולד את פלג:
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלש
שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות:
ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו:
ויחי רעו אחרי הולידו את רעו תשע שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
ויחי רעו שתים ושלשים
שנה ויולד את שרוג: ויחי רעו אחרי
הולידו את שרוג שבע שנים ומאת
שנה ויולד בנים ובנות:
ויחי שרוג שלשים שנה
ויולד את נחור: ויחי שרוג אחרי

הולידו את נחור מאתים שנה ויולד
בנים ובנות:
ויחי נחור שנים שנה ויולד את תרח:
ויחי נחור אחרי הולידו את תרח
תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד
בנים ובנות:
ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את
נחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את אברם את נחור ואת
הרן והרן הוליד את לוט: וימת הרן על
פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים: ויקח אברם נחור להם נשים
שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור
מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה:
ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח
תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן
בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: ויהיו
ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן:
ויאמר יהוה אל אברם לך מארעץ
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ואברוך
ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה
מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל
משפחת האדמה: ויולך אברם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם
בן חמש שנים ושבעים שנה בעתו
מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם

ומשכ... מנהון... ויפץ יהוה אתם מים על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: על כן קרא שמה בכל כישם כלל יהוה ישפת כל הארץ ומים הפיעס יהוה על פני כל הארץ: אלה תולדת שם שם כן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול: ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי ארפכשד שנה ויולד את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: וישלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי עבר שנים שנה ויולד את פלג: ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלש שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: ויחי רעו אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג: ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי נחור שנים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: ויקח אברם נחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: ויאמר יהוה אל אברם לך מארעץ וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ואברוך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: ויולך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בעתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם

אשר רכשו ואת הנפש אשר יצאו
בחרו ויטאו ללכת ארצה כנען ויבאו
ארצה כנען ויועזר אדם בארץ עד
מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אזכארי וירא יהוה אל אדם ואמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויועזק
מישם ההר מקדש לכיתאל ויבן
אהלה בית אל מים והני מקדש ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה
ויסני אכרם הלוך ונסו והנענה :

ויהי רעב בארץ וירד אדם מצרימה
לגור שם ככבד הרעב בארץ ויהי
כאשר הקריב לבא מצרימה ויאמר
אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה
עתידה אתי והיא כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו
אתה ואתך ויהיו אכרי נא אחת אתך
לסען ויטבלי במצורד וחיתה נפשי
בגלד ויהי כטא אדם מצרימה
ויראו המצרים את האשה כי פרה
הוא מאד ויראו אתה שרי פריעה
ויהללו אתה אל פריעה ותקח האשה
בית פריעה וילא אדם הטיב כי צמרה
ויהי לו נאזק וחסדים ויערבים
ושפחת ואתנת ונמלים וינעני יהוה
את פריעה נעניס נמלים ואת בתי יל
דבר שרי אשת אדם ויקרא פריעה
לאדם ואמר מה זאת גישת לילכה
לאהדת לך אשתך הוא : למרה

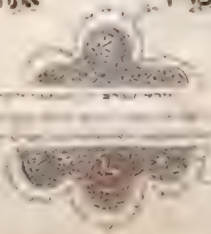
אמרת אחתי הוא ואקח אתה ליל אשה
ויעלה הנה אשתך קהולך ויועזר ילדו
פריעה אנשים ויטילו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו ויועזר אדם מכ ערם
הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט יצמו
הנענה ואמרם כמד כמד נמקנה כמק
וכזה ויילך למצונו נעב ויעד בית אל
עד המקום אשר היה שם אהלה נחמה
בן בית אל וכן הני : אל מקום המזבח
אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם
אדם בשם יהוה ונס ללוט ההלך
את אדם היה נאזק ונכר ואהלים ואל
נשא אתם הארץ לשבת יחרו כי היה
רע שם רב ולא יכלו לשבת יחדו ויהי
רעב בן רעב מקנה אדם ובן רעב מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ :
ויאמר אדם אל לוט אל נא תהי מריבה
בעיניך ובין רעב ובין רעב כי אנשים
אחיס אנהו הלא כל הארץ לפניך הפדו
נא מציל אסדישכאל ואימה ואסדישכין
ואיטמאליה ויטאלוט את עמו וירא
את כל נבר הדרך כי בלה מטיקה לפני
שחתי יהוה את סדס ואת צמרה כנני יהוה
בארץ מצרים כמנה יעזר וינחר לו לוט
את כל נבר הדרך ויסע לוט מקדס ויערו
איש מיל אחיו אדם וישב בארץ כנען
ולוט ייטב כערי הכנע ויהל עד סדס
ואנשי סדס רעים והטאים ליהוה מאד
ויהוה אכר אל אדם אחר הפרד לוט
כי נמו שטא ינעך וראה מן המקום נאשו
אתה שם נענה ונענה וקדמה וימרה :

אדם
אשה
אמר
אמר

אמר

אמר

אמר
אמר
אמר
אמר

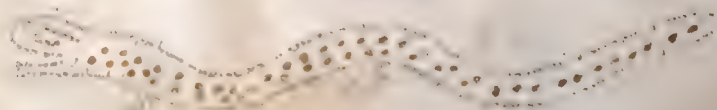

[illegible]

אֶת־הַחֹשֶׁה׃ וַיַּעֲבֹד הָעַרְשִׁים כְּבָרֶת
 כְּבָרֶת־הֶמָּה וַיִּסְמְךָ סֶדֶם וַיַּמְרֶה
 וַיַּעֲלֵי שְׁמֵהּ וַהֲנִי אֶרְסֶה הָרָע וְהַיָּקֹחַ
 אֶת־כָּל־רִכְשׁ סֶדֶם וַיַּמְרֶה וְאֶת־כָּל־אֲנָל
 וַיִּלְכֹּד וַיִּקְחֵהּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רִכְשׁוֹ מֵאֶרֶץ
 אֲבְרָם וַיָּבֹאוּ הָאֵשֶׁן בְּסֶדֶם׃ וַיָּבֹא
 הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר לִאֲבֹרֶס הַצִּירִי וְהָאֵשֶׁן
 כָּאֵלֶּי מִמֶּרָא הָאֲמָרִי אֲחִי אֲשַׁכְּלֵהָ
 צִירִי וְהֵם בְּעִלִּי בְרִית אֲבָרֶם׃ וַיִּשְׁמַע
 אֲבָרֶם כִּי נִשְׁבָּה אֲחִיו וַיִּרְדָּק אֶת־הַעֲבִי
 יֶלְדֵי־בֵיתוֹ שְׁמֵנָה צִירִי וְשִׁלְשֵׁמֹת
 וַיִּרְדֵּף עַד־דִּן׃ וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לֵילֵהָּ
 וַעֲצִירָו וַיִּסְמְךָ וַיִּרְדֵּם עֲדָתָה אֲשֶׁר
 בִּשְׂמָאֵל לִמְשִׁכָּה וַיִּשְׁבָּתֶהּ כֹּל
 הָרִכְשׁ וְנֹכַח אֶת־לוֹט אֲחִיו וְכִשְׁמוֹתֶיהֶם
 וְנֹכַח אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַנָּעִים׃ וַיִּינָצֵל
 סֶדֶם לִקְרָאתָ אַחֲרֵי שֹׁבוֹ מִהַמָּוֶת
 מִדְּלִיעַ וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
 אֵלֵינוּקֶשׁ שׁוֹהֵהוּ עֵינֶךָ הַכֹּלֶךְ׃
 וְכִלְכֵּי עֵינֶךָ מֶלֶךְ שִׁלְשֵׁם הַיּוֹנִי אֲחִי־נִין
 וְהָאֵשֶׁן לֹא צִירִי וַיִּבְרֶהוּ וַיֵּאמֶר
 מֶלֶךְ אֲבָרֶם לֵאלֵינוּ קֵה שְׁמִי אֲחִי
 וּבִיחֹד אֵלֵינוּ אֲשֶׁר מֶלֶךְ צִירִי
 וַיִּתְּלוֹם צִירִי מֶלֶךְ׃ וַיֵּאבְרוּ מֶלֶךְ סֶדֶם
 אֶל־אֲבָרֶם מֶלֶךְ הַנְּעִשִׁי׃ הַיְּהוֹהֲבִשׁ
 הַחֶלֶד׃ וַיֵּאמֶר אֲבָרֶם אֶל־מֶלֶךְ סֶדֶם
 קִרְבְּתִי דִי אֵלֵהּ אֵלֵינוּ קֵה
 שְׁמִי׃ וַאֲרִי אֵם־כְּחוֹשֵׁתֶיךָ שָׂרָה
 מֶלֶךְ וְאֵם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּלִיעִי וְאֵת
 אֶת־הַצִּירִי וְאֶת־הָאֲמָרִי׃ כִּלְכֵּי יֶרֶךְ
 אֲשֶׁר אֶת־הַנְּעִיִם וְהַלֵּךְ הַנָּעִיִם׃

אשר הלכו אתי עיר אשכול ומכרא
 הם יקחו חלקם
 הדברים האלה היהודי יהיה אל אבם
 בטחיה לאמר אל תירא אבם אנכי
 מנעך שכר הבה מאד ויאמר אבם
 אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
 יעירי וכן משק בתי הוא דמי שרך
 אלי עור ויאמר אבם מה לי לאנתה
 ועניו ומה בן בתי יירש אתי ויהנה דמי
 יהיה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
 אשר ינאמניך הוא יירשך ויזניא
 אתו הוניה ויאמר הבט נא הישטימה
 וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
 ואמר לו כה יהיה דרךך ויהא כן ומה
 ויהיה לך עזרה ויאמר אליו אני
 יהוה אשר הוצאתך מאור כשדים
 לתת לך את הארץ הזאת לרשתה
 ויאמר אדני יהוה כמה אדני אדני
 ויאמר אליו קחה לי עולה מישל שר
 ועמ מישל שר ואיל מישל שר וטוול
 ויקח לו את כל אלה ויכתר אתם בתוך
 ויהא אשכנז וקראת ריעה ואת
 הצפר לאמר ויורד הינט על הפנים
 וישכ אתם אבם ויהיה השמש למו
 ותדמה נפלה על אבם והנה אמה
 חשכה גדלה נפלה עליו ויאמר
 לאבם ידעתי עכבר יהיה ודניך
 כארץ לא להם ועבדו ויעני אתם
 ארבי נכמות שנה וגם אתה ויאמר
 יעבדון אנכי ואמר כן יצאו ברבש
 ערלי ואתה תבוא אלי אפתיך בשלום

תקבר בשיבה טובה ודור רבי יצו שמו
 הנה כי לא שר עון ואמר יעני העני
 ויהיה שמיט באה ויעלמה היה העני
 תמר עשן ולפי אש אשר עבר בין
 הערים האלה ביום ההוא כרת יהודה
 את אבם ברי לאמר לזרעך נתתי
 את הארץ הזאת מעד מינים עד
 העת העלמה פרת את הקעקע ואת
 הקט ואת הקרבע ואת החת ואת
 הפרץ ואת הרפאים ואת האמרי ואת
 הנעני ואת העניש ואת הכוכבים
 וישר אשת אבם לא
 ולדה לו ולה שפחה מערית ושמה
 הער ויאמר שרי אל אבם העני
 יעני יהוה מלדת באנא אל שפחתי
 אולי אבנה ממנה וישקע אבם לקול
 שרי וותק שרי אשת אבם את הער
 המערית שפחה מקין עשר שנים
 לשבת אבם בארץ כנען ותתן אתה
 לאבם אישה לו לאשה ויבא אל
 הער ותהר ותרא כי הרתה ותקל גביתה
 ביצעה ויאמר שרי אל אבם חמסי
 יעלך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותנא
 כי הרתה ואקל ביצעה ישפט יהוה
 בעי ובעיך ויאמר אבם אל שרי הנה
 שפחתי בידך יצילה הטוב כי עניך
 והעני שרי יתברך מפניו ויביצאה
 בלאך יהוה על עין הקים כמדרב
 על העין כדרך שור ויאמר הער שפחתי
 שרי איכה באת ואנה תלכי ותאמר
 מפני שרי גברתי אנכי ברחתי

להם לאלהים ויאמר אלהים אל
 אנרהם ואתה את ברית תשכור
 אתה וזרעך אחריו לדרתם: זאת
 ברית אשר תשכור בני ובעינכם
 ובין זרעך אחריו המול לכם כל
 זכר: וגמלתם את בשר יעירלתכם
 והיה לאות ברית בני ובעינכם: וכן
 שבעת ימים יכול לכם כל זכר לזרעכם
 לילד בית ומקנת כסף מכל בן נטר
 אשר לא מזרעך הוא: המול יכול
 לילד בית ומקנת כסף והיתה ברית
 מבישרכם לברית יעולס ויעל זכר
 אשר לא יכול את בשר יעלרעו
 ועברתה הנפש הקוא מ'מיה את
 ברית הפר: ויאמר
 אלהים אל אנרהם שרי אשתך לא
 תקרא את שמה שרי כי שרה שמה
 וכרסתה אתה וגם עתה יטמנה לך בן
 וכרסתה והיתה לנשים מלכי ימים
 ממנה יהיו ויפל אנרהם על פניו
 וינחק ויאמר כלו ה' בן נאה שנה
 יולד ואם שרה הבת ש'עם שנה
 תלד: ויאמר אנרהם אל האלהים
 לו י'שמינאל יהיה לפניך: ויאמר
 אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
 בן וקראת את שמו ינחק והקמת
 את ברית אתו לברית יעולס לזרעו
 אחריו: ולי'שמינאל שבעתך הנה
 ברסת אתו והפריית אתו והרביית
 אתו כמאד מאד ש'עם י'שר נשיאם
 יולד ועתה ולני גדול ואת ברית

ויאמר לה מלאך יהוה ישוב אל נבות
 והתניח תחת ידיו ויאמר לה מלאך
 יהוה הבה ארכה את זרעך ולא יספר
 מר: ויאמר לה מלאך יהוה הנך
 הרה וילדת בן וקראת שמו י'שמינאל
 כי שמיני יהוה אל עניך: והוא יהיה
 פרא אדם ידובל ויד כל בו ויעל פני
 כל אחיו י'שכן: ותקרא שם יהוה הנה
 אליה אתה איראי כי אמרה הנסחם
 ראיתי אחרי ראי יעל כן קרא לכאד
 כאד לחי ראי הנה בן קרש ובן כרד:
 ותלד הנה לאמרס בן ויקרא אכרס שם
 בן אשר ילדה הנה י'שמינאל: ואכרס
 כן ש'מעם שנה וי'ש'עם כרדתה
 את י'שמינאל לאמרס:

ויהי אכרס בן ת'ע'ע'ע שנה ות'ע'ע
 ש'עם וירא יהוה אל אכרס ויאמר לו
 אנאל שרי התהלך לפני והיה תמים:
 ואתה ברית בני ובעינך וארכה אותך
 כמאד מאד: ויפל אכרס על פניו וידם
 אתו אלהים לאמר: אנ הנה ברית
 אתה והיית לאב המון נשים: ולי'קרא
 יעור את ש'עם אנרס והיה ש'עם
 אנרהם כי אב המון נשים עתה תך:
 והפריית אתך כמאד מאד ועתה תך
 לנשים ומלכים ממך י'נאו: והקמת
 את ברית בני ובעינך ובין זרעך
 אחריו לדרתם לברית יעולס להיות
 לך לאלהים ולזרעך אחריו: ועתה
 לך ולזרעך אחריו את ארץ מעריך
 את כל ארץ כנען לאחות יעולס והיית

ויאמר לה מלאך יהוה ישוב אל נבות והתניח תחת ידיו ויאמר לה מלאך יהוה הבה ארכה את זרעך ולא יספר מר: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו י'שמינאל כי שמיני יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידובל ויד כל בו ויעל פני כל אחיו י'שכן: ותקרא שם יהוה הנה אליה אתה איראי כי אמרה הנסחם ראיתי אחרי ראי יעל כן קרא לכאד כאד לחי ראי הנה בן קרש ובן כרד: ותלד הנה לאמרס בן ויקרא אכרס שם בן אשר ילדה הנה י'שמינאל: ואכרס כן ש'מעם שנה וי'ש'עם כרדתה את י'שמינאל לאמרס: ויהי אכרס בן ת'ע'ע'ע שנה ות'ע'ע ש'עם וירא יהוה אל אכרס ויאמר לו אנאל שרי התהלך לפני והיה תמים: ואתה ברית בני ובעינך וארכה אותך כמאד מאד: ויפל אכרס על פניו וידם אתו אלהים לאמר: אנ הנה ברית אתה והיית לאב המון נשים: ולי'קרא יעור את ש'עם אנרס והיה ש'עם אנרהם כי אב המון נשים עתה תך: והפריית אתך כמאד מאד ועתה תך לנשים ומלכים ממך י'נאו: והקמת את ברית בני ובעינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית יעולס להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו: ועתה לך ולזרעך אחריו את ארץ מעריך את כל ארץ כנען לאחות יעולס והיית

אקים את יצחק אשר תלד לך ישרה
למור יהוה בשנה הארבעת ויכל ידו
אתו ויכל אלהים כי יכל אברהם ויקח
אברהם את ישימאל בנו ואת נליו
בתו ואת נל מקנת כספו כי יכל כנעני
בת אברהם ויסל את כשר יצחק
כעצם היום הזה כאשר דבר אלה
אלהים ואברהם בן תשיע ותשיע
שנה כחמלו כשר יצחק וישימאל
בנו בן שלשים ישרה שנה בחמלו את
כשר יצחק כעצם היום הזה נמול
אברהם וישימאל בנו וכל אנשי ביתו
ילדי בית ומקנת כספו מאת בנו נבר
עליו אתו
ורא אלו יהוה באלו כמרא והוא
ישכנת האהל כחם היום וישא
עמו וירא והנה שלשה אנשים עומד
עליו וירא וירן לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה ויאמר ארני אסנא
כנאית הן כי ענך אל נא תעבר מיני
נברך יקח נא מיני עמים ורחמי עמי
והשינו תחת הינן ואקחה שת להם
וסיעדו לבנם אחר תעברו כי יכל כן
יעברתם על יעברכם ויאמרו בן תעשה
כאשר דברת ויסתר אברהם האהל
אל ישרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת ליש ויש יענות ואל
הבקר רן אברהם ויקח כן בקר רך
וטוב ויתן אל העז ויכה לינישות
אתו ויקח חמאה וחלכון הבקר
אשר עשה ויתן לעהם והוא ינבר

יכלהם תחת הינן ויאכלו ויאמרו
אלו איה ישרה אשר נאמר העה
באה ויאמר שוב אשוב אל יכל כנת
חיה והנה כן לישרה אשר נאמר וישרה
שכנת פתח האהל והוא אחריו
ואברהם וישרה וקנים נאים בימים
הרל להיות לישרה ארץ כנענים
ותנחם ישרה בקרבה לאמר אחרי
בתי היתה לי יענה ואדני וקן ויאמר
יהוה אל אברהם למה זה יתקח ישרה
לאמר האף אמנם ארד ואני זקנתי
הפלא מיהוה דבר למור אשוב אלך
כנת חיה ולישרה בן ותחש ישרה
לאמר לא יתקח כי יראה ויאמר לא
כי יתקח ויקחו מיני האנשים וישקעו
יכל עסס ואברהם הלך יכל לישלח
ויהוה אמר המכה את מאברהם אשר
אני עשה ואברהם היה חלון נדול
וינעם ונברכו כל ימי הארץ כי ידעו
למינן אשר יענה את בניו ואת כירע
אחריו וישכרו דרך יהוה לינישות ידקו
וכישפט למינן הכי יהוה יכל אברהם
את אשר דבר יכל ויאמר יהוה ויעקב
סרס וינמרה כי רבה וחטאתם כי כנה
מאד ארדה נא ואראה הכי יעקב והנא
אלי יעשול והאם לא ידעו ויפגעו מיני
האנשים כי לטסדכו הוא אברהם ידעו יענו
לפי יהוה וינעם אברהם ויאמר האף
הספה צדיק יעברש יעאלי ישיחמיס
יעיקם בן דר היצר האף תספה ולא תשא
למקום למינן חמיס היצר יעסאשן מקרם

מן תספה בעין היצר ויתממה ויהיו
 האנשים ביהודי אשתוכיר ישרי
 בנותי בחסות יהוה עליו וינארו
 וינחמו מחוץ לעיר ויהי כהן צאם
 אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך
 אל הכניסה אחריו ואל תיגד בכל המנו
 ההרה המלט מן תספה ויאמר לו
 אלהים אל נא אדני הענה מני
 ענדי חן בעיניך ותגד חסדך אשר
 עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי
 לא אוכל להמלט ההרה מן הדבק
 היצר וסתי הענה נא היצר הנא
 קרבה לעם שפה והוא יניע אכלטה
 נא שמה הלא יניע הוא ותחי נפשי
 ויאמר אלו הנה נשאתי נעך נס לדרך
 הזה למתי הפכי את היצר אשר דברתי
 מה המלט שמה כי לא אוכל לישות
 דבר עד כאן שפה על כן קרא שם
 היצר יציר הישמי ינא על הארץ
 ולוט נא יצירה ויהוה הבטיר ילפס
 ויעל עפרה נפרית ואש כאת יהוה מן
 הישמים ויהפך את היצרים האלו את
 מל המבר ואת כל ישרי היצרים ויצמח
 הארמה ונתבט אשתו מאחרי ותחי
 ענב מלח ויישם אנדרה בבקר אל
 המקום אשר עמד שם את פני יהוה
 וישקף על פני סדום ועמורה ויעל מל
 פני ארץ הכנע ויראה והנה על הקיטר
 הארץ מקיטר הבבשן והי בשחת
 אלהים את עיר הכנע ויזכר אלהים
 את אנדרה וישלח את לוט מתוך

ההפכה בהפך את היצרים אשר יושב
 בהן ולוט ויעל לוט מצונו וישכבה
 וישתי בנתי עמו כי ירא לשת בטינו
 וישכב בנתי והוא ושת בנתי וותאמר
 הכנעיה אל היצירה אכינו וקן ואיש
 אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ
 לכה נשקה את אכינו ויין ונשכבה עמו
 ונחיה נאכינו וירי ויתשקין את אביהן
 ויין בלילה הוא ותבא הכנעיה ותשכב
 את אביה ולא ידע בשכבה ובקוסה
 ויהי מחרות ותאמר הכנעיה אל
 היצירה הן שכבת אמי את אבי
 נשקט ויין נס הלילה ובאי שכי עמו
 ונחיה מאכינו וירי ויתשקין נס בלילה
 ההוא את אביהן ויין ותקם היצירה
 ויתשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקוסה
 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן ותלד
 הכנעיה בן ותקרא שמו מואכ הוא אבי
 מואב עד היום והיצירה נס הוא ילדה
 בן ותקרא שמו בן יציר הוא אבי כנע
 עמון עד היום ויסע משם
 אנדרה ארצה הנגב וישב בקר שובן
 שור וצר כנע ויאמר אנדרה אל שרה
 אשתו אהתי הוא וישלח אבי מלך
 צרו ויקח את שרה ויבא אליהם אל אביהן
 בחלום הלילה ויאמר לו הנך בת ער
 האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל
 ואבי מלך לא קרב אליה ויאמר ארז
 העי גם עירקתה והלא הוא אמר לי
 אחתי הוא והיא נס הוא אנדרה אחי הוא
 בתם לבני ובנתי כפי עשיתי זאת

וואכר אליו האלהים גדלים גם אנכי
ידעתי כי אתם לבד יעשית זאת ואחיש
גם אנכי אותך מהכני לי על כלאנתיך
לענין אלהי ויעתה השב אישתי האיש
כי נביא הוא ותפל בעד ויהי ואם
אניך כשיכדני כמות הכות אתה וכל
אשר לך וישיבם אבימלך בנדר ויקרא
לכל יגדיו וידבר אתם הדברי סהלא
כאזנהם ויראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית
לנו כה חמאתיך כי הכאת עלי ועל
מלכתי הטאת גדלה כי עשית אשר
לא יעשו יעשית עבדתי ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית אתה עני
הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אני
ידאת אלהים בנזקם הזה והרעני יע
דבר אישתי ונכס אכתי אחתי נכס אבי
הוא אך לא בתאבי ותהי לי לאישה
והי באשר התעו את אלהים מבית
אבי ואמר למה הסדך אשר תעש
עמדי אל כל המקום אשר נבוא יטפה
אפרי לי אחי הוא ויחק אבימלך
ינא ובקר ויגדרי וישפחתו ויתן לאברהם
ויישב לו את ישרה אישתי ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטובני ענין
שבו ולי ישרה אמר הנה עתתי אלהיכם
לאחוז הנה הוא לך כסות עינים לך
אשר אתך ואת כל נכסתי ויתפל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אישתי ואברהם
וילדו כי יעני עני הנה כעני כל להם

ל בית אבימלך על דברי ישרה אישתי
אברהם ויהיה פקד את
ישרה כאשר אמר ויבט יתהוה לי ישרה
כאשר דבר ותהר ותלד ישרה לאברהם
בן לזקנו למועד אשר דבר אלהי
ויקרא אברהם את שם בן העלד לו
אשר ילדה לו ישרה ינחק ויכר אנה
את ינחק בן שבעתי ימים כאשר
ינח אלהי אלהים ואברהם בן שאת
שנה בחולד לו את ינחק בן ויהאמר
ישרה ינחק ינשה לי אלהים כל השנים
ינחק לי והאמר כי לל אברהם
הינקה בנים שרה לי לרתי בן לזקנו
ועל הילד וינח וינח אברהם משנה
גדל ביום הגמל את ינחק ותר אשרה
את בן העד הפערת אשר ילדה
לאברהם כי ינחק ויאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
ידיש בן האמה הזאת עס בני עם
ינחק ויגר עד דבר מאד כי עני אברהם
על אורת בן ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע עבדך על העני
ועל אמתך כל אשר האמר אלהיך
שרה שמע בקלה כי ינחק יקרא
לך ורעיו נכס את בן האמה לעי אישתי
כי ירע הוא וישיבם אברהם בבקר
ויקח לחם וחבת מים ויתן אל העני
שם על שבעה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתן גמל דבר באר שבע עיני כל
המים ואת חבת ותשלך את הילד
תחת אחר השיחם ותלך ותשכלה

בנער הרחק כמטחו קיטת כי אמרה
 אל אראה נמות הילד ותשב מער
 ותשא את קלה ותכדו וישמי צא להם
 את קול העני ויקרא מלאך אלהים
 אלהו מן השמים ויאמר לה מלה
 הנה אל תראי כי שמי צא להם אל
 קול העני כאשר הוא יסוקו קוטי שא
 את העני ותחזיקו את ידו כו כילג
 גדול אשימנו ונפקח אלהים את עיניו
 ותרא באר מים תלך ותמלא את החמ
 מים ותשק את העני ויהי אלהים
 את העני ויגדל וישב במדבר נארו ותקח לו
 קשת וישיב במדבר נארו ותקח לו
 אפוא אשה מארץ מצרים
 והי כנת ההוא ויאמר אבימלך ופי
 שר נבאו אל אנבהם לאמר אלהים
 עמד נבי אשר אתה עשה ועתה
 השבעה לי כאלהים הנה אם תשקד
 ליו לעני ולנבי כחסד אשר עשית
 עמך תעשה עמדי וינס הארץ אשר
 נרתה בה ויאמר אנבהם אנכי אשכנ
 והוכח אנבהם את אבימלך על אדות
 באר המים אשר עלו עברי אבימלך
 ויאמר אבימלך לאידעתי מי עשה
 את הדבר הזה וגם אתה לא הערת לי
 וגם אנכי לא שמי עתה מלתי היום ויקח
 אנבהם ינאן ובקר ויתן לאבימלך
 ויפתו שניהם בדתי ויניב אנבהם
 את שבי נכבשת הינאן לבדה ויואנו
 אבימלך אל אנבהם מה העני שבי
 נכשת האלה אשר העבת לבדנה

ויאמר כי את שבי נכשת תקח מידי
 מעבור תהיה ליליעה כי חפרתי את
 הבאר הזאת על בן קרא לכקום ההוא
 באר שבינני שם נשכני שניהם ויפתו
 מרת נכאר שבי ויקם אבימלך ופי
 שר נבאו וישבו אל ארץ פלשתים
 ויטעו אשל כבאר שבי ויקרא שם
 בשם יהוה אל עולם ויניב אנבהם
 מארץ פלשתים ימים רבים
 ויהי אחר הדברים האלה והא להים
 נסה את אנבהם ויאמר אליו אנבהם
 ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך
 את יחידך אשר אהבת את ינחק
 ולך לך אל ארץ המדינה והעלה שם
 לעלה על אחד ההרים אשר אמר
 אלך וישנם אנבהם נבקר ויחגיש
 את חמרו ויקח את שני נערי ארעו
 ואת ינחק בנ ויבקע עני עלה ויקם
 וילך אל הכקום אשר אמר לו האלהים
 ביום השלישי וישא אנבהם את עמו
 וירא את הכקום מרחק ויאמר אנבהם
 אל נערי שבו לכם פה ינס החמור ואני
 והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשוכה
 אליכם ויקח אנבהם את עני העלה
 וישם על ינחק בנ ויקח בידו את
 האיש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחדו ויאמר ינחק אל אנבהם אביו
 ויאמר אביו ויאמר הנני בנ ויאמר
 העה האיש והניסם ואיה השעה לעלה
 ויאמר אנבהם אלהים יראה לו
 השעה לעלה בנ וילכו שניהם יחדו

ויבאו אל המקום אשר אמר ליהוה
 וכן יסא אברהם את המזבח ויניח את
 היצנים ויעקב את יצחק בנו וישכמו
 על המזבח כמיל לעצבים וישלח
 אברהם את ידו ויקח את האכילת
 לישחט את בנו ויקרא אליו סלאך יהוה
 וישמים ויאמר אברהם אברהם
 ויאמר הנני ויאמר אל השלח ידך
 אל המזבח ואל תניש לו כאוסה יצחק
 ידיעת כי ירא אלהים אתה ולא חשבת
 את בנך את היחיד כמני וישא אברהם
 את יצחק ויראהו אל אלה נאחזו
 בספק בקרבו וילך אברהם ויקח את
 האיל ויניחו ליעלה התבטו ויקרא
 אברהם ישם המקום ההוא יהוה יראה
 אשר יאמר היום בקר יהוה יראה
 ויקרא סלאך יהוה אל אברהם שעת
 מן הימים ויאמר כי נשבעתי נאמיהו
 כי יען אשר נשית את הדבר הזה ולא
 חשבת את בנך את היחיד כי נרץ אני
 והרגה איבה את זרעך ככוכבי השמים
 וכהול אשר על שפת הים וירשור יעקב
 את שיער איביו והתברטו מרעך כל
 בני הארץ יקבא אשר ששית מקלי
 וישב אברהם אל ערו ויקטו וילכו
 יהוה אל כאר שבע וישב אברהם נא
 שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
 לאמר הנני ידח מלך נס הוא נעים
 לחזור אחריך את עין בטר ואת מז
 אחיו ואת קטמאל אבי ארם ואת כשר

ואת חזו ואת פלד שואת ידלף ואת
 כתמאל וכתמאל לר את דבקה שבעה
 אלה לזה מלך לחזור אחי אברהם
 ופלד שואת דבקה ואת נס הוא
 את טבח ואת נס הוא ואת תהיש ואת
 כי נע:

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
 שנה ויטב שנים שני חיי שרה והמת
 שרה בקרית ארבע הוא חזון נאחז
 כעין ויבא אברהם לספר לשרה ולבית
 ויקם אברהם כמיל פני כתו וידבר אל
 בעת לאמר ער ותושב אנכי עיניכם
 תע לי אחות קבר עמכם ואקברהם
 כלפי וייעצו בעת את אברהם לאמר
 לה שכינת אדני נשי אלהים אתה
 כהנע נכבד קברנו קבר את מתך
 איש כסט את קברו לא יכלה מכך
 מקבר כתך ויקם אברהם וישתחו
 לעם הארץ לבני חת וידבר אתם
 לאמר אם יש את נפשכם לקבר את
 כתי מלפי שמי עני ופני עני כי נפרון
 בני חת ויתן לי את מיצת הכנפלה
 אשר לו אשר בקיעה שרה ככסף כלא
 יתננה לי כתובכם לאחות קברי ונפרון
 יישב בתוך בני חת וינן נפרון החת
 את אברהם ככסף כמיל כתל בני
 שיער יצור לאמר לא אדני שמי עני
 השרה נתתי לך והמיעה אשר לך
 נתתה לעני בני עמי נתתה לך קבר
 מתך וישתחו אברהם לפני עם הארץ
 וידבר אל נפרון כאח עכ הארץ לאמר

אך אסארה לו שמיני עתה כסף
השדה הקדש ואתה את כתר
שמה ויגזו עפרון את אברהם לאמר
לואדני שמיני עתה ארבע כסף
ישקל כסף כעובדך מה הוא ואת
מתן קברו וישמיני אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר
דבר באוני בעת ארבע כסף וישקל
כסף יתר לסחר ויקם שדה עפרון
אשר מכנפלה אשר לפני מברא השדה
והעדה אשר וכל העין אשר
בשדה אשר בכלכל סביב לאברהם
למקנה לגע בעת כל באי שיער
יערו ואחריו קבר אברהם את שרה
אשתו אל מערת שרה הכנפלה על
פני מברא הוא הברון בארץ כנען
ויקם השדה והעדה אשר בלואדני
לאחות קבר מאת בעתה

ואברהם זקן בא ימים

ויהוה נדך את אברהם בכל ויאמר
אברהם אל עבדיו וזקן ביתו המישלכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי וא
ואשכנע ביתה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנה
הבניני אשר אנו יושב בקרבו כי
אל ארצי ואל כולדתי תלך ולקחת
אשה לבני לעינך ויאמר אליו והעני
אולי לא תאבה האשה ללכת אחר
אלה ארץ והאשה ההיטב איש את
בעל הארץ אשר ינאת מיסם
ויאמר אליו אברהם השקלך פן

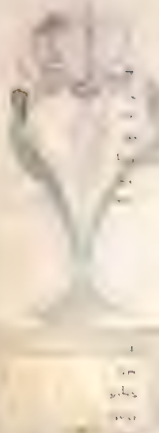
תשיב את בני שמה ויהוה אל
השמים אשר לקח מבית אבי ומאין
מולדת ואשר דבר ואשר נשבע לי
לאמר לוריעך אתה אתה ארץ הזאת
הוא יטלח כל אט לפנך ולקחת אשה
לבני מיסם וואם לא תאבה האשה ללכת
אחרך ועקית מיסבי עני ואתה את
בעל לא תשג שמה וישם היגד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישב לו
על הדבר הזה ויקחה עבד יעשרה
נמלים מנמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו
בדיוקם וילך אל ארם נהרים אליעזר
עמור ויבדך הנמלים מחיון לעזר אל
באר המים לעת ערב לעת צאת השאמני
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה
נא לפני היום וינאת הסדינים אדני
אברהם הנה אנכי עמך על עני המים
ובנות אנשי העיר ינאת לישאבמים
והיה העני אשר אמר אליו הטי נא
כדך ואשה ואברהם שתה וגם נמלך
אשקה אתה הכחת לעבדך לעינך
וכה ארע כי עשית חסד עם אדני
ויהי הוא טרם כל לדבר והנה רבקה
ינאת אשר ילדה לכתאל בן מלכה
אשת עמור אחי אברהם וסברה עז
שכמה והעני טבת מראה מאד
כתולה ואיש לא ידעה ותרד העונה
ותמלא סדו העני וירץ היגדו
לקר אתה ויאמר הנמיני נא מיט
מיס מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר
ותרד כדה על ידה ותשקד וזו

והכל להשקתו ותאמר גם לנביא־
אשר יבא עד אסכולו לשתתו ותתהוה
ותעצב כדא אלהי שקתו וירצו יעד אל
הבא לראותו ויבא אל כל נעלי וזהו אשר
נשואה לה כדריש לרצות ההנחיה
יהיה דבר אסכולו ויהי כאשר כל
הנבילים לשתתוקה האיש נעם וזה
בקינשקלו וישע נמידים ילדיה
יעשרה והבמשקל ויאמר בתמיאת
הבד נא להישיבת אמך נקום לו
ללון ותאמר אלו בת נטאל אנכי בן
סלמה אשר ילדה לעזרה ותאמר אלו
נעם תבונם מספוא רב נעם נעם כיום
ללון ויקרה האיש ישתחו ללונה
ויאמר ביד יהוה אלהיו אדני הארץ
אשר יעבדו הסדו ואנכי כיום אדני
אנכי בדרך נתי יהוה כיתאח אדני
והרץ העצ ותע לבית אמה טרנים
האלה וילדקה אחשבו לכן וירצו
לכן אלהי אשר ההישיב אלהינו ויהי
טאת את העם ואת ההינבדים על ידי
אהתו וכשמינע את דברי וקבה אהתו
לאמר כה דבר אלהי אשר יבא אל
האיש וזהו יעבד על הנבילים יל
העין ויאמר כוא בדרך יהוה למד
תעבד בחיו ואנל פנתי הבית ומקום
לנבילים ויתן תאב ויבא הכהני ויעתר
העם ללון ויהי תאב מספוא לנבילים
ומים ללון רב וירצו האנשים
אשר אתו וישיש לפעול לאכל ויאמר
לא אנכי יעד אסכולת דברי ויאמר

דבר ויאמר יצחק אמרם אנכי ויהיה
בך את אדני מאד ועל ויתן יצחק
ובקר ובקש וזהו יצחק ושפחה
ונמלים והמרים ותלד שרה אשר
אדני בן אדני אחר וקטנה יתן לו
את כל אשר לו וישכנו אדני לאמו
לאתקח אישה לבני מנחת הכנעני
אשר אנכי יושב בארצו ואל לא
כתאב תלך ואל משפחת ולקחת
אישה לבני ואמר אל אדני לא
תלך האשה אחרי ויאמר אל יהיה
אשר תעלה לפני ושלח מלאך
אתך והיה דרכך ולקחת אישה לבני
משפחת ומבית אבי ואז תקנה
כאלתי כי תטא אל משפחתי ואם לא
תעלך והיה נתן מאלתי ואכלת
אלהיו ואמר יהיה אלה אדני אשר
אם ישך ואם ילך דרכי אשר אנכי
הלך יליה והיה אנכי מבני עין חמה
והיה הילכה הינאת לשאנא ואמרת
אלה השקני נא מינטי מים מבקר
ואמרה אלי גם אתה שרתה וסלמך
אשנא הוא האשה אשר הכיניה
לכן אדני אני טרם אכלה לרבי אל
לכי והנה רובה יצאת וכרה עין שמה
ותרד הינה ותשנא ואמר אל
השקני נא ותחמר ותורד מרד
מינתי ותאמר שרתה וסלמך
אשקה ואשת וסגמלי השקתה
ואשאל אתה ואמר בתי את ותאמר
בת מלא בן עמור אשר יליה לו

מלכה ואיטם העם על אפה ועמיהם
על ידה ואמר ואיטתהו ליהוה
ואמר את יהוה אלהי ארצי אנרים
אשר העני מרר אמת לקחת את
בת אחי ארצי לבנו ועתה אם
ישכם נשים חסד ואמת את ארצי
הגדולי ואם לא הגדולי ואפנה על
ימין או על שמאל ויניח לבן ובתואל
ואנרו מיהו יצא הדבר לא עכל
דבר ארצי או טובו העד רבקה
לפניך קתולך ותקו אישה לבן ארציך
כאשר דבר יהוה ויהי כאשר שטיע
יגד אנרים את דבריהם וישתרו
ארצה ליהוה ויניגה עבד כלי כסף
וכל והבכנים ויתן לרבקה ועצנת
נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וליע ויקחו
בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר
אחיה ואמה תשבעני אתני ימים
אוינשור אחר תלך ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי והוה העליח דרכי
שלחני ואליה לאדני ויאמרו קרא
לעני ועשאלה את פיה ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך וישיחו את רבקה אחת
ואת מעקה ואת עבד אנרים ואת
אנשי ויברכו את רבקה ויאמרו לה
אחלת אתי לאלפי רבבה ויירש
ויעך את שיער שניאיו ותקם רבקה
ועצתה ותכננה על הגמלים
ותלכנה אחר האיש ויקח היגבר

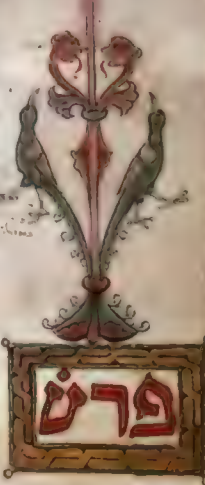
את רבקה וילך ויניחם באמתא באר
לחירא והוא וישיב בארץ הגנב ויצא
יניחם לישוח בשרה לפנות ערבושא
יניעו וידא ותהגמלם כמים ותישא
רבקה את יניעה ותרא את יניחם ותפל
טיל הגמל ותאמר אל היגבר מיהאיש
הלוה ההלך בשרה לקראתנו ויאמר
היגבר הוא אדני ותקח היניגה ותתכס
ויספר היגבר ליניחם את כל הדברים
אשר עשה ויבאה יניחם האלהה
ישרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה ואהבה ויחם יניחם אחרי
אמו
ויספ אנרים ויקח אשה וישתקטוה
ותלד לו את מרן ואת קישן ואת מרן
ואת מרן ואת ישיב ואת שוח ויקשן
ילד את שבה ואת דודן ובני דודן היו
אישורם ולטושם ולאמם ובני מרן
יעפה ויעפר וחנך ואכר עזאל ועיה
כל אלה בני קטורה ויתן אנרים את
כל אשר לו ליניחם ולבני הפילגשם
אשר לאברהם נתן אנרים מתנת
וישלחם מעל יניחם בנו כיעדו חי
קדסה אל ארץ קדם ואלה ימי שניחם
אנרים אשר חי מאת שנה וישיב יניחם
שנה וחמישים שנים ויניגה יניחם אנרים
בשרה טובה וקונו שבע עיסקא אל
יניחם ויקברו אותו יניחם וישימנו
בנו אל מערת המכפלה יגד
אל שדה עפרן בן ינחור
החתני אשר על פני מכר:

השדה אשר קנת אמרה נתת לנו
 חת יסנה קבר אמרה ויטרה אשתו
 ויהי אחרי מות אמרה ויכרך אלהים
 את יצחק בנו ויטב יצחק יבם נאחלי
 ראוי

ואלה תולדות יצחק יצחק בן אמרה
 אשר ילדה הרה טעירית טפת שרה
 לאברהם ואלה יטכזה בני יטמיעאל
 בטפתם להליתם נכר יטמיעאל
 נכיה וקדר וארכאל ובטשם ובטשם
 דוכסה ובטשם חדר וקמא טור נפיש
 וקדסה אלהם בני יטמיעאל ואלה
 יטפתם נחיריהם ובטירתם יטעם
 יטשר נטיאם לאמתם ואלה שניחיי
 יטמיעאל מאת שנה ויטלשים שנה
 ויטב טעם ויטע ויטת ויאסף אל
 יטמיו ויטכנו מהיילה עד שור אשר
 יטל פני טערים נאכה אשורה יטל פני
 כל אחיו נפיל

ואלה תולדות יצחק בן אמרה אמרה
 הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבע
 שנה נקחתו את נקה בת נטוא
 הארבי כפדן ארם אחות לבן הארבי
 לו לאשה וייתר יצחק ליהוה לנכר
 אשתו כי יצקה הוא וייתר לו יהוה
 והקדר נקה אשתו וייתר יטעו הנעם
 בקדסה ויאמר אמן למה זה אנכי
 ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה
 לה שני טעם בנטוך ויטע לאמי
 כפיך יפרדו ולאספלאם אפיו ויט
 ייגמר יצחק ויטל אומיה לדרתה

תונם ככטעה ויטא הראשון אדמוני
 כלו נאדרת שיער וקדרא יטכנו יטשו
 ואחרי כן יטא אחיו וידו אהות נעקב
 יטשו ויקרא יטכו יצחק ויצחק בן יטש
 שנה נבלת אתם ויטל הניצרים ויהי
 עשו איש יטע יצחק איש שרה ויטק
 אשתם יטב אלהים ויטאב יטחך
 את יטשו כי יצד בני ודכקה אהבת את
 יצקב ויטד יצקב טיד ויטא יטשו כן
 היטרה והוא יטף ויאמר יטשו אר
 יצקב לה יטע נאמן הארם הארם
 ההם יטף אב יטל בן קרא יטכו
 אדום ויאמר יצקב מכה כיום את
 נכדתך לו ויאמר יטשו הנה אנכי חן
 למות ולסנהזה לי בכרה ויאמר יצקב
 השכינה לי כיום ויטב נלו ויכבר את
 בכרתו לי יצקב ויטקב עתן לי יטשלה
 ועיד יטשים ויטאל ויטת ויטק וילך
 ויכו יטשו את הנכרה

ויהי יצב בארץ כלבד הרי יצב הראשון
 אשר היה בני אמרה וילך יצחק אל
 אבימלך מלך פלשתים נדרה ויטא
 אליו יהוה ויאמר אל תרד מעריסה
 יטכן בארץ אשר אמר אריך גור
 בארץ הזאת ואחיה יצקב ואברךך
 לך ולוריך אתה אתם הארצות האר
 והקבת אתה יטכנה אשר נטכנת
 לאברהם אביך והרבית את ויריעך
 כמכני השמים ונתת לו ריעך אתם
 הארצות האלו והתברכו בור יצקב כל
 טי ויטא יצקב אשר שכינא אברהם

בְּקֹל וַיִּשְׁמַר מִשְׁכַּבְתִּי מִיַּד הַיָּדֹנֵי
הַקּוֹל וְהַדֹּרֵי וַיִּשְׁמַעְתֶּךָ בְּעֶרְ
וַיִּשְׁאֵל אֲנִי הַמֶּקוֹם לֵאשְׁתוּי אֲמַר
אֵתֵּה הָיָה בִּירְאֵל אֲמַר אֲנִי פֶן
יִתְּנֵה אֲנִי הַמֶּקוֹם עַל רִבְקָה כִּי טוֹת
כִּרְאָה הָיָה וְיֵהֱוֶה כִּי אֲרַמְּלוּ שְׂשֵׁב הַיָּמִים
וַיִּשְׁקָה אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעֶד
הַחֲלוֹן וַיִּדְאֹהֶנָּה יַעֲקֹב כִּי עָקָה אֶת
רִבְקָה אֵשְׁתוֹ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לַיָּעֲקֹב
וַיֹּאמֶר אֵךְ הֵנָּה אִשְׁתְּךָ הָאֹהֶב
אֲבֹרַת אֵתֵה הָיָה וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
כִּי אֲמַרְתָּ וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ כִּי הָאֵת עֲשִׂיתָ לִּי כִּי צִנֵּה
יִשְׁכַּב אֲדָר הַיָּמִים אִשְׁתְּךָ וְהַבָּרָת
עָלֵי אִשְׁתִּי וַיִּנָּח אֲבִימֶלֶךְ אֶתֵּלֶה
לֵאמֹר הֲלֵנִי בְּאִישׁ הַזֶּה וְכִאֲשֶׁתוֹ כֹּת
יִסְתֵּה וַיִּזְרַע יַעֲקֹב בָּאָרֶץ הָהִיא וַיִּכְנֹעַ
בְּשַׁע הָהִיא מֵאֵה שְׁעִירִים וַיִּכְרְתוּ
יְהוָה וַיַּעַל הָאִישׁ וַיִּלֶּךְ הָלֹךְ וְעַל
יַד כְּנַעַם מֵאֲדָוִיָּה לִי מִקְּנֵה צֹאן
וּמִקְּנֵה בָקָר וַיַּצְבֵּה רִבְקָה וַיִּקְנֹא אֶתֵּה
עָלֵי שִׁתּוֹ וְכִל הַבָּרָת אִשְׁרֵי הַפָּרוֹ
יַעֲדֵה אֲבִיו מִכִּי אֲבֹרַת אֲבִיו סִתְמוֹם
עָלֵי שִׁתּוֹ כִּי בִרְאֵה צֶרֶךְ וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֵלֵי יַעֲקֹב לֵךְ כִּי מֵנִעְמוֹ כִּי צִנֵּה
מִנֵּה מֵאֲדָוִיָּה וַיִּלֶּךְ מִשְׁמֵי יַעֲקֹב וַיִּדְחַן
מִנֵּה עֶרְוֵה וַיִּשְׁכַּח וַיִּשֶׁב שֶׁכֶּם וַיַּחֲקִיחֵהוּ
אֶתֵּה הַחֲסִים אֲשֶׁר הִפְרוּ מִכִּי
אֲבֹרַת אֲבִיו וּסְתֵמוֹם עָלֵי שִׁתּוֹ אֵתֵה
כֹּת אֲבֹרַת וַיִּקְרָא לָהּ שְׂמוֹת מִשְׁלֵת
אִשְׁרֵי קִרְאָה לָהּ אֲבִיו וַיִּהְיֶה יַעֲדֵה

מחזורי חג המולד - תשס"ו

התאריך: 10.12.2006

השם: משה יוסף

הכתובת: רמת השרון

הטלפון: 09-7888888

הפקיד: משה יוסף

הערות:

ויהי יצו כן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת
כארי ההת ואת כישת בת אר
הת ואת ותר ותר ותר ותר
ולרבה:
יחזק ותקין יצו כראת ויקרא
את יצו כנהד ויאמר אריו נג
ויאמר אריו הנני ויאמר הנני
וקנה לארבעת זוסבות וינע
ישאם כל דת לך וקשתך וינא
השדה והעדה לצדה וינעשה
כטענים כאשר אהבתי והכניאה
ואכלה במסד תברך נפשי במרם
אבותי ורבה יסמיעת מדבר יחזק
אל יצו כט וילך יצו השדה ליעו
גיד להכניא ורבה אברה אל יקב
כנה לאמר הנני יסמיעת את אכך
כדבר אל יצו אחיך לאמר הניא
ל יצו וינעשה למעט יצו ואכלה
ואכרסה לפני יהוה לפני מות יצו
כע יסמיעת ל יצו ארבע מיעו
אחד: לך נא אל היצו וקח לי משם
שני דמי יצו טבים ואנעשה אתכם
כטענים לאמר כאשר אהבתי והכניאה
לאכך ואכל במסד ארבע יסמיעת לפני
מותי ואמר יקב אל רבה אמו הן
יצו אחי איש יצו ואנכי איש
הלק: ארבע יצו ארבע יצו
כנהד יצו והכניאה עלי קליה ולא
ברכה והאמר לו אכזו יצו קליה
כנהד יצו נקלי וילך קח לי:

וילך ויקח ויכא לאכו ותנע אכו
כטענים כאשר אהבתי ותקח
דברה את בני יצו כנהד הנני
החכמה אשר אתה ככית ותלכי
את יקב כנהד הקטן ואת יצו ערתי
הימים הלכיש יצו וילך חלקת
ינארו: ותקן את המטענים ואת
הלחם אשר יעשה כד יקב כנהד:
ויכא אל אכו ויאמר אכזו יצו הנני
כיהת כנהד ויאמר יקב אל אכו
אנכי יצו כנהד יצו יצו כנהד
דברת אל קוס נא שנה ואכלה מיעו
כ יצו תברך נפשי ויאמר יצו
אל כנהד זה כנהד לפני נא
ויאמר כנהד יהוה אלהיך לפני:
ויאמר יצו אל יקב כנהד נא
ואכרס כנהד האתה זה כנהד יצו אכזו
לא יצו יקב אל יצו אכזו
וינעשה ויאמר הקל קול יצו
והידיים יצו ואלה הכרו כן היו
ידיו כד יצו אחי יצו יצו יצו
ויאמר אתה זה כנהד יצו ויאמר אכזו
ויאמר הנני ל ואכלה מיעו כנהד
לכין תברך נפשי וינעש לו ויאמר
ויכא לו יצו וינעש: ויאמר אל יצו
אכזו יצו נא ויסקה לי בני וינעש
וייסק לו וירח את ריח כנהד ויברכהו
ויאמר ראה ריח כנהד ריח יצו אשר
ברכתי יהוה ויתן לך האלהים כטל
השמים וטעמנו הארץ ורכ דגן
ותרשי יצו יצו יצו יצו יצו יצו

לאמנים הזה עביר לאחד וייתהוילך
מעבדך ארדך ארור ומכדך טרד:
והי כמאשר כלה ייחוק לנכך ארס
יעקב והיא אך יינא יינא יינא כמאתפני
יעקב אביו ויעשו אחיו באמני צדו ויעשו
נסהו אביו ויעשו אביו לאביו ואמר לאביו
יקס אביו ויאכל קינור נט כינור תברכני
נעשך ויאמר לו ייחוק אביו כי אתה
ויאמר אני כנך כנך יעשו ויהדר
ייחוק הרהר נדלה יעד טאר ויאמר טי
אפוא הוא העי נד ויבא לו ואכל מכל
משרס טטוא ואמר כהו נס כדך יהיה:
מטיני עשו את דברי אביו וייענק
יענק נדלה ומה יעד טאר ויאמר
לאביו מברכני אביו ואמר בא
אחך מברכה ויקח מרסך: ויאמר
הכל קרא יטמו ייעקב ויעקב נד
עצבים את נברתי לקח והנה יענה
לקח נברתי ויאמר הלא אעלה לי
מכה וייענק ויאמר לעיניו הן
נבר יטמתי לך ואת כל אחיו עתה לו
ליעבים ודמן ותירש סמכמו ולכה
אפוא מה אינשה בני ויאמר יעשו אל
אביו הברכה אחת הוא לך אביו מרע
נס אביו וייענק יעשו קלו ויכך:
וייענק אביו ויאמר אליו הנה
מטמני הארץ יהיה מוטבך וטמל
השמים מיני: וייענק חרוב תחיר
ואת אחך תנבר והיה כמאשר תריר
ופרת עיני מיני טארך וייענק
יעשו את ייעקב על הברכה אישר

ורא נישו כריות בעות כענן כענן
ינחק אביו וילך נישו אל יישיבאל
ויקח את כהלת נתישביאל
אברהם אהות נכית יל נישו לולאשו
וינא יעקב מכא
שבינילך הרעה הפעל נכמקום וילך
שככ נא השמי ויקח מאבני המקום
וישם מדאשתיו וישכב במקום ההוא
ויהלם והנה כלם מינא ארעה וראשו
מניני השמימה והנה כלם אללים
יליס ודרים כו והנה יהוה מנני יליו
ויאמר אני יהוה אללי אברהם אביך
ואלח ינחק הארץ אשר אתה ישב
עליה לך אתנה ולוריע ויהיה זרע
כנפר הארץ ופרעיה וקדכה ונענה
וננכה ונכמוכ כל משפחת האדמה
וזרע ויהנה אנכי עפר וישטרך
כל אשר תלך והשבתך אל האדמה
הואת כל לא אעבד עד אשר אב
ינשיתי את אשר דכרתי לך ויירקן
יעקב משעתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה אנכי לא ידעתי ויירא
ויאברה ורא המקום הזה אין זה
כאס בית אללים וה שיער השמים
וישלים יעקב בנקר ויקח את האבן
אשר ישם מראשתיו וישם אתה
מצבה וינק שמן על ראשו ויקרא
את שם המקום ההוא בית אל ואולם
לוי שם העיר לראשונה וידר יעקב
עד לאמר אסיהו אללים עמדי
וישמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך

ונתן ליללם לאכל ובגר ללכיש וישמן
בשלוס אל בית אבי והנה יהוה לי
לאליהם והאבן הואת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אללים וכל אשר תקו
לי יעשר אעשרט לך וינשא יעקב
רעיו וילך ארעה בעקדם ויראוהו
באר ביטוה והנה שם שלשה עשר
ינאן רבנים עליהם כו הבאר ההוא
ישקו העדרים והאבן עלה על פי
הבאר ונאספו שבה כל העדרים ויל
את האבן על פי הבאר והשקו את
הנאן והשינו את האבן על פי הבאר
למקדה ויאמר להם יעקב אחי כמאן
אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר
להם הרי עתם את לבן בן עמר ואמרו
דיענו ויאמר להם הישלוס לזו אנחנו
ישלוס והנה רחל בתו כאת ינאן
ויאמר הן עד היום גדול לא יעתאפן
המקרה השקו הנאן וילכו רעיו ואמרו
לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
ועלל את האבן מעל פי הבאר והשקט
הנאן יעוד מכדבר ינאן ורחל כאת
ינאן הנאן אשר לאכיה כריעה הוא
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת נאן לבן אחי אביו
ויבש יעקב על את האבן מעל פי הבאר
וישק את נאן לבן אחי אמו וישק
יעקב לרחל וינשא את קלו ויבד וינא
יעקב לרחל כי אחי אכיה הוא וכי בן
רבקה הוא והרין ותעד לאכיה ויהי
כשמיני לבן את שמיני יעקב בן אחרת

וירין לקראתו והתקל לו וישק לו ויבא
 אל ביתו ויספר ללן את כל הדברים
 האלה ויאמר לו לן אך יעמי ויבשר
 אתו וישב יצמוחדיש כיים ויאמר
 לן ליעקב הני אחי אתה וינבדת
 הנס הגדה לי מה שמרתך וילכן
 שתי נבות שם העדה לאה וישב
 הקטנה רחל ויעני לאה רבות ורחל
 התהיפה תאר ופת מראה ויאמר
 יעקב אתה רחל ויאמר אינך יעמי
 שנים נחל בך הקטנה ויאמר לן
 טובת אתה לך מתת אתה לאיש
 אחי שנה יעמי ויעני יעקב נחל
 שכיני שנים ויהיו בעניו מטיס אחדים
 באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לן
 הנה את אשרי כי מלאו ימי ואמא
 אליה ויאסף לן את כל אנשי העקס
 ויעיט שפתו ויהי בערב ויקח את
 יאהבתו ויבא אתה אליו ויבא אליה
 וימן לן לה את ולפה שפחתו ללאה
 בתו שפחה ויהי בבקר והנה הוא לאה
 ויאמר אל לן מה זאת עשית לי הלא
 ברחל עבדת יעבר ולטה דמיתני ויאמר
 לן לא יעשה כן במקובע לתתה עינו
 לפני הנכרה מלא שכיני זאת ועתה
 לך נסאת זאת כי נסדה אשר תנער
 יעמי יעד שכיני שנים אחרות ויעני
 יעקב כי מלא שכיני זאת ויתן לו את
 רחל בתו ללאשה ויתן לן לרחל בתו
 את כל מה שפחתו לה לשפחה ויבא
 נס אל רחל ויאמר נס את רחל מלאה

ויעבר יעמי יעד שכיני שנים אחרות
 וירא יהוה כי שטאה לאה ויפתח את
 רחמה ורחל ינקרה ותהר לאה ותלד
 כן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
 ראה יהוה בעיני כי יפתה אהבתי
 ותהר יעד ותלד לן ותאמר כי שמי
 יהוה כי שטאה אעני ויתן לן נסאת זה
 ותקרא שמו שמי עין ותהר יעד ותלד
 כן ותאמר יפתה הפניס ליהוה אישי אלי
 כי ילדתי לי שלשה בנים יעל כן קרא
 שמו לן ותהר יעד ותלד לן ותאמר
 הפניס אורה אתי יהוה יעל כן קרא
 שמו יהודה ותנער מלדת ותלד
 רחל כי לא ילדה ליעקב ותקרא רחל
 באהבה ותאמר אל יעקב הנה לי בנים
 ואס אין משה אעני ויחר אף יעקב
 נחל ויאמר הדרת אלהים אנכי אשו
 בענימך פרי בטן ותאמר העה אסתי
 בלתי בא אליה ותלד יעל ברכי ואמנה
 נס אנכי מקנה ויתן לו את מלחה
 שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב
 ותהר בילה ותלד ליעקב בן ותאמר
 רחל רנני אלהים נס שמי נפלי ויהי
 לן יעל כן קרא שמו לן ותהר יעד
 ותלד בילה שפחת רחל לן שמי יעקב
 ותאמר רחל נפתי לאלהים נפתלתי
 ינס אחתי נס בלתי ותקרא שמו נפתלי
 ותרא לאה כי נצרה מלדת ותקח את
 ולפה שפחתה ויתן אותה ליעקב לאשה
 ותלד ולפה שפחת לאה ליעקב בן
 ותאמר לאה בעל ותקרא את שמו נד

וְתָלַד זָלָה שִׁפְחָת לֹאֵה בְּיָשׁוּעַ לִי־נָקָה
וְתֹאמַר לֹאֵה בְּאִשְׁרֵי כִּי אִשְׁחָנִי בָנִית
וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אִשְׁרֵי וְיִלְךָ רֹאשׁוֹן
בְּמִי־קִנְיַן חֲטִים וְיִמְנָע דּוֹדָאִים
כִּשְׂדָּה וְיִכָּא אֶתְּכָא אֵלֶּיָּהּ אֲכֹוֹתָאֲמָר
רַחֵל אֵלֶּיָּהּ תִּנְנָא לִי מְדוּדָאִי בְּנִי
וְתֹאמַר לֹהֵמִינֵט קָהֵתְךָ אֶת אִשְׁרֵי
וְלִקְחָתָנָם אֶת דּוֹדָאִי בְּנִי וְתֹאמַר רַחֵל
לִבְנִי יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלֵּילָה תַּחַת דּוֹדָאִי
בְּנִי וְיִכָּא יִצְחָק בְּנִי דִּשְׂדָּה בְּיָדֶיךָ
וְהִנֵּה לֹאֵה לְקִדְמָתוֹ וְתֹאמַר אֵלֶּיָּהּ תִּנְנָא
בְּיָשׁוּעַ שִׁנְתִּיךָ מְדוּדָאִי בְּנִי וְיִשְׁכַּב
עִמָּה בַּלֵּילָה הַהוּא וְיִשְׁמִינָא לִּיהִסְכָּא
לֹאֵה וְתֹהֵר וְתָלַד לִי־נָקָה בְּנִי חֲמִישִׁי
וְתֹאמַר לֹאֵה עָתָה אֱלֹהִים יִשְׁכַּר אִשְׁרֵי
נִתְּתִי שִׁפְחָת לִי אִשְׁרֵי וְתִקְרָא שְׁמוֹ
יִשִּׁשְׁכָּר וְתֹהֵר עוֹד לֹאֵה וְתָלַד בְּנִי
יִשִּׁי לִי־נָקָה וְתֹאמַר לֹאֵה זָכָר
אֱלֹהִים אֶת־זָכָר טוֹב הַפְּעִים וְיִנְלֵךְ
אִשְׁרֵי כִּי יִלְדֵתִי לוֹ יִשְׁשֵׁה בְּנִים וְתִקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ זָכָר וְאַחֵר לִדָּה בְּתוֹקֵרָא
אֶת־שִׁמְהָ דִּיעָה וְיִזְכַּר אֱלֹהִים אֶתְרָהּ
וְיִשְׁמִינָא לִיה אֱלֹהִים וְיַתַּח אֶת־
רַחֵםָהּ וְתֹהֵר וְתָלַד בְּנִי וְתֹאמַר אֶסָּף
אֱלֹהִים אֶת־חַרְפִּי וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יֹסֵף לֹאֵה יֹסֵף יִהְיֶה לִּי בְּנִי אַחֵר וְיִהְיֶה
כֹּאֲשֶׁר לִדָּה רַחֵל אֶת־יֹסֵף וְיֹאמַר
יִצְחָק אֵלֶּיָּהּ לִבְנִי שִׁלְחָנִי וְאֵלֶּסָה אֵלֶּיָּהּ
כְּקוֹמִי וְאֵרִינִי וְתֵנָה אֶת־נָשִׁי וְאֶת־
יִלְדֵי אִשְׁרֵי נִפְרִית אֶתְךָ נָהָ וְאֵלֶּסָה
כִּי אֶתֶּה יִדְעָתָה אֶת־נִפְרִית אִשְׁרֵי

יִנְפְרִית וְיֹאמַר אֵלֶּיָּהּ אֵם נָה
כִּינָתָהּ חֵן בְּעֵינֶיךָ נָשִׁיתִי וְיִנְפְרִית
יִהְיֶה כְּנִלְךָ וְיֹאמַר נָקָה שְׁמִיךָ עָלֶי
וְאֶתָּה וְיֹאמַר אֵלֶּיָּהּ אֶתָּה יִדְעָתָה
אִשְׁרֵי יִנְפְרִית וְאֶת־אִשְׁרֵי דָּהָה נִקְרָךְ
אֶת־כִּינְיָ אִשְׁרֵי הִיא לְךָ לִפְנֵי
וְיִפְרִין לְרַב וְיִנְדֹּךְ יִהְיֶה אֶתְךָ לְרַב
וְיֵעָה מִתָּה אִשְׁשָׁה גַם אֲנִי לִבְרִיתִי
וְיֹאמַר מָה אֶתָּה לְךָ וְיֹאמַר יִנְקָה לֹא
תִתְּנִי כִּי אֲנִי אֶם תִּנְשָׁה לִי הַדְּבָר
הַזֶּה אִשְׁשָׁה אֵרִינָה יֹאמַר אִשְׁמֹר
אֵינְךָ בְּנִי עֲנֵךְ הַיּוֹם הַסֵּךְ מִשְׁכָּם
שִׁתְּנִיךָ וְנִלְוָה וְכִלְשָׁה חוֹם בְּכִשְׁמִים
וְנִלְוָה וְנִקְרָךְ בְּשֵׁם וְהִיא שְׁכָרִי וְיֵעָה
כִּי עִרְקָתִי מִסָּחַר כִּי תִבְטָא עָלַי שְׁכָרִי
לִפְנֵיךָ מִלֵּי אִשְׁרֵי אֵינְךָ וְנִלְוָה מִכָּסֶּם
וְחוֹם בְּכִשְׁמִים עֲנִיבָהּ אֶתִּי וְיֹאמַר
לִבְנִי לִי הֵיטֵב דְּבָרְךָ וְיִסְרֵם בְּזִם הַהוּא
אֶת־הַתִּישִׁים הֵי עִרְקִים וְהִטְלִים וְאֶת־
מִלְּיָעִים הַנִּקְדוֹת וְהִטְלִים אֶת־כָּל אִשְׁרֵי
לִבְנִי וְכִלְשָׁה בְּכִשְׁמִים וְיִתֵּן בְּנִי
וְיִשְׁכַּב דֶּרֶךְ שְׁלִישִׁתֵּי עִים בְּנִי וְכִי
יִנְקָה וְיִנְקָרָה אֶת־נָשָׁאָה לִבְנִי הַטְּהוֹת
וְיִקַּח לִי יִנְקָה כְּכָל לְבָנִי לְחֹלּוֹ וְיִנְקָה
וְיִפְרִי כֵהָן פְּעִילִית לְבָנִית כִּי שִׁשָּׁה הָלָן
אִשְׁרֵי עֵלֶי הַמְּקִלּוֹת וְיִנְעֵם אֶת־הַמְּקִלּוֹת
אִשְׁרֵי פְעִיל כִּדְהִים בִּשְׁקִתוֹת הַמִּים
אִשְׁרֵי תִכְנֵם הַנָּהָל לִשְׁתוֹת לִנְחָה הַנָּהָל
וְיִחַסֵּה כִּנְאָל לִשְׁתוֹת וְיִחַסֵּה הַנָּהָל
אֶל־הַמְּקִלּוֹת וְתָלַד הַנָּהָל עִרְקִים
נִקְדִים וְטִלְאִים וְהַכְּשִׁים הַפְּרִידִי

יעקב ויהוה פני הענן אל יעקב וכל חסם
 כנען לכן וישת לו יעדים לברוא
 ששם יעל יצא לכן והיה בכל חסם הענן
 הכקשרות ושם יעקב את המקלות
 ליעני הענן ברהטם להמנה כמקלות
 והניחם הענן לאישים והיה
 העננים לכן והקשרים ליעקב
 וענין האישים מאד מאד והיה לו יצאן
 ונתן וישפחות ויגידים וגלסו חסרם
 וישמין את דברי כעל לכן לאמר לקח
 יעקב את כל אשר לאכנו ומה אשר
 לאכנו יעשה את כל הכבוד הזה וירא
 יעקב את פני לכן והנה אעני עבדתי
 שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב שוב
 אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
 עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל
 ולאה השדה אל יצאנו: ויאמר להן
 ראה אנכי את פני אביכן כי יאננו אלי
 סתמי שלשים ואלי אני היה יעני:
 ואתה ידעת כי בכל כח יעברתי את
 אביכן ואביכן התלכ והחלף את
 מישנתי יעשרת כעס ולא נתנו
 אליהם להרעיני: ויעדי: ואכנה יאמר
 נקדים יהיה ססדר וילדו כל הענן
 נקדים ואם סתמי יאמר יעקדים יהיה
 שנקד וילדו כל הענן יעקדים: ויעל
 אלהים את מקומו אביכם והיה ליוויה
 בעת יחס הענן ואישא עני וארא
 נחלום והנה העתים העלים יעל
 הענן יעקדים נקדים וברדים: ויאמו
 אלי מלאך האלהים נחלום יעקב

ואמר הנני ויאמר שאנא יעקב וראה
 כל העתים העלים יעל הענן יעקדים
 נקדים וברדים מיראית את כל אשר
 לכן יעשה לך: אנכי האל בית אל
 אשר עשית שם כנעה אשר נדת
 לי שם עד עתה קום יאמן הארץ
 הזאת וישוב אל ארץ מולדתך: ויהי
 רחל ולאה ותאמרנה לו היעורר לנו
 חלק ועלה בבית אבינו: הלא עברות
 עמי שבנו לוכי מכרנו ואכלנו את
 את כספנו: כי כל הענין אשר העל
 אלהים מאכנו לו הוא ולכנו ויענה
 כל אשר אמר אלהים אל יעשה:
 ויקם יעקב וישא את בניו ואת
 יעל הנמלים: ויעה את כל מקומו ואת
 כל רכשו אשר רכש מקומו קנו
 אשר רכש כסף ארס למאכל יעקב
 אכיו ארעה כעני: ולכן הך למזאת
 יצאנו ונתננו רחל את התרפים אשר
 לאכיה ויעני יעקב את לב לכן הארמי
 יעל בל העד לוכי ברח הוא ויסרו
 הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את העני
 וישם את פניו הר הנלי עד ויעד לכן
 כיום השלישי כי ברח יעקב ויקח את
 אחיו יענו וירדף אחריו דרך שבועת
 ימים וידבק אחריו כהר הנלי עד: ויבא
 אלהים אל לכן הארמי כחלם הלילה
 ויאמר לו השמר לך פזתך יעם
 יעקב מטוב ידיו: וישג לכן ארת
 יעקב ויעקב תקינא את אהלו כהר
 ולכן הקינא את אחיו כהר הנלי עד:

ויאמר לבן ליעקב מה נישית והעב
את לבן והעבד את מתי כשכור
חרב לכה נחבאת לצדך והעבד את
ולא העדל ואיחר בשחרר
ובשרם נתן וכנהו ולא נשית
לנשי לבן ולבנתו יתה הסבלתנישו
יש לא ידי לנשותי נכסדי ואלה
אנכם אמר אל לאמר השמו
לך סדר ים יעקב בטוב יד רני
ועתה הלך הלכת כי נכסך נכפתה
לכת אבד למה נעבת את אלהי וינן
יעקב ואמר ללבן כי דתתי כי אסרת
פאתך את מנהך מינני ים אשר
תביא את אלהיך לא יהיה נד אחט
הנך לך מה יסד יוקח לך ולא יד
יעקב כי רחל נעבתה ויבא לבן באהל
יעקב ובאה אל לאה ובאה ישרה
האסרת ולא סינא ויבא באהל לאה
ויבא באהל רחל ורחל לקחה ארת
התרפס ותשכס נכר הנכל ותשכ
עלהם וישיש לבן את כל האהל
ולא סינא ותאמר אל אביה אליה
כעני אדני כי לא אוכל לקום מפניך
מידן מים לו והפשוט לא מני
את התרפס ויחר ליעקב וידכלבן
וינן יעקב ואמר ללבן מה פשיע כה
הטאתי מיד לקח אחרי מי משיטת
את כל כלי מה מנאת טבל כלי נהך
שים מה נד אה ואחד ויזכחו בן
שענו והי עשרים שנה אנני ענד
רחלך ועידך לא שכלו ואלי יטאנ

לא אמרתי טרפה לא הכאתי אלה
אנני אחטע סוד העקשע נסתי
יום נענתי לאלהי היותי כיום אנלני
הרב וקדח כל ילד והעד שנה כעני
זה לי עשרים שנה כביתך יענדך
ארכני עשרה שנה כשתי כעתך
ויש שנים בינאך ותחלף ארת
כשכרתי ישרת כעני לולי אלהי
אנני אלהי אמרם ופחד יעקב היה לי
כי יעתה רוקם ילחחני את עני וארת
יני כפי ראה אלהים ויוכח אמי וינן
לבן ויאמר אל יעקב הבטת כעני
והנכס כעני והנאן נאני וכל אשר אה
ראה לי הוא ולבנתו כה אינשה לאלה
היום או לבנתו אשר ילדו וינתה ליה
נדרתה ברית אע ואתה וזה ליעני
ובנד וינן יעקב אבן וירבה מענה
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אנשים
ויקחו אנכס וינישו על ויאכלו שם
יעל הגל ויקרא לו לבן יעשה דותא
וייעקב קרא לו גל יעל ויאמר לבן הגל
הזה יעל כעני ובנד היום יעל קרא
ישמו ליעל והם נעפה אשר אמר
יעל יהוה כעני ובנד כנסת איש
מרינתו אסתרע את כעני ואסתר
משים יעל בעת אן איש יעני האר
אלהים יעל כעני ובנד ויאמר לבן
ליעקב העה גל הזה והעה הפענה
אשר ירת כעני ובנד יעל הגל הזה
ועה הפענה אסתר לא אעבר אלך
אתה גל הזה ואס אתה לא תעבר אל

אתה ה' הוה ואתה ה' צנה הואלר' עני
אלה אנחנו ואלה נחור ייטפנו כעני
אלה אנחנו וייטפנו ייקב כעני אנכי
ייעקב ויחזק ייקב כעני ויקב אל אלקי
לאבלי חס ויאלל להם וילינו כעני
וישם לבן כעני ויישק לבנו ולבתו
כעני אלהם וילך וישב לבן למקטו
וייקב הלך לדרבו ויפגע בו סלאכי
אלהים ויאמר ייקב כאשר ראם כעני
אלהים והוקרא שם המקום ההוא
טחנים
וישלה ייקב סלאכים לפניו אל יעשו
אחיו ארבעה שיער שדה אדום ויין
אדם לאמר כה האמרון לאדני ליעשו
כה אמר יעקב ייקב עם לבן עתה ואתה
יעקב ויהי ליעור וחסור ינאן ויעני
וישפחה ואלמה להנך לאדני למנוח
חן כעני וייטב המלאכים אל ייקב
לאמר כאטל אחיך אל יעשו וגם
הלך לקראתך וארבע כמאות איש
יעשו וידא ייקב מאד וייער לו ויחזין
את העם אשר אתו ואת הענין ואת
הנקר והגבליים ליעני כעני ויאמר
אם יקרא יעשו להכעני האחרת
והטו והיה הכעני הנשאר לפליטה
ויאמר ייקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יעקב יהוה האמר אלי שוב
לארני ולמולדתי ואני ביה יעקב
קטני ככל החסדים וככל האמת
אשר יעשית את יעקב כי כעני
יערתי את הדרך הזה ויעקב הייתי

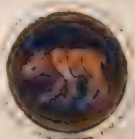

לשני מחנותי היצילני נא מיד אחימי
יעשו כי דא אנכי אהרמן כוא והבני
אם יעל כעני ואתה אמרת הטבאט
יעקב וישבת אתה יעקב כחול הכ
אשר לאמר כעני וילך שם כלילה
ההוא ויקח סן הכא כרוטנה ליעשו
אחיו ענים מאתים והיטיב יעשרים
רחלים מאתים ואילם יעשרים ונמלם
מינקות ובעתם ילטיים פרוה
ארכים פרים יעשרה אתה יעשו
וערם יעשרה ויחזק כעני יעקב
יער לדרו ויאמר אל יעקב יעקב וילפי
ורוח תשימו כן יעקב וכן יעקב ויין
אתה ראשון לאמר כי יעקב יעשו
אהי וישאלך לאמר לסי אתה ואהי
הלך ולסי אלה לפניך ואמרת ליעקב
לייקב כעני הוא ילולה לאדני ליעשו
והעני הוא אחרני וייענום אתה העני
נס אתה שלישי נס את כל החלמים
אחרי העדים לאמר כעני הוה
תכרון אל יעשו כעני אכס אתו ואמרו
נס העני יעקב ייקב אחרני כי אמר
אכסר פניו כעני ההלל לפני ואחר
כך אראה פניו אולי ישא פניו והיעבר
הכעני על פניו והוא אל כלילה הוא
כעני ויקם כלילה הוא ויקח את
שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחו
יעשו לדרו ויעבר את מי עבר ייקב
ויקחם ויעברם את הער וייעבר
את אשר לו ויחזק ייקב לברו
ויאמר איש יעשו עד עלות השחר

ורא כי לא יכל לו ויבג בקדושתו ויקח
 כף ירך יעקב בהאכבו יעמו ויאמר
 ישלחני מן הנה ויאמר לא
 אשלחך כי אם מרתני ויאמר אליו
 מה יטוב ויאמר יעקב ויאמר לא
 יעקב יאמר עוד שטח כי אם ישרא
 ל כי ישרית יעב אלהים ויעבדו
 ותכל וישראל יעקב ויאמר העדה
 טאטכך ויאמר למדוה ויהי טאט
 ויבדך אתה שם ויקרא יעקב שם
 המקום פנאל כי ראתי אלהים פנע
 אלהים ותעל נפשי ויורה לו השמש
 כאשר עבר את פנאל והוא ילג
 ילרכו ילכן לא יאכלו בני ישראל
 את עדר הגשה אשר ילכך הירך עד
 היום הזה כי נבג בקדושתך יעקב כגד
 הגשה וישראל יעקב יעמו ויראוהו
 יעמו בא ויעמו ארבע כמות אי
 ויהי אתה הילדים יל לאה וילחל
 ויעל שתי השפחות וישיש את
 השפחות ואת ילדיהן ראשונה ואת
 לאה וילריה אחרת ואת רחל ואת
 יוסף אחרת והוא יבד לפניהם
 וישיחו ארבעה יטבני עמים יעד
 גשתי יעד אחיו וירן יעמו לקראתו
 ויחמקהו ויעל על גארו וישקוהו
 ויבכו וישיש את יעמו וירא את
 הגשיות ואת הילדים ויאמר כי
 אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
 אלהים את יעקב ותענן השפחות
 הנה וילדיהן ותשתחו ויתעננו

לאה וילדיה וישיחו ויאמר נג
 יוסף ורחל וישיחו ויאמר כי לך
 כל הכתה הזה אשר פנעתי ויאמר
 למינא חן כי נע אדני ויאמר יעמו
 ישר ורחל ויהי רך אשר לך ויאמר
 יעקב אל נא אם נא מנא חן כי נעך
 ולקחת מנחת ידיו כי לך כן ראתי
 פנך מראתפני אלהים ותעני יקח
 נא את מרתך אשר הכאת לך כהנע
 אלהים וכי ישר לי כי ויעד בו יקח
 ויאמר נקיעה ועלם ואלכה לעד
 ויאמר אליו אדני ידני הילדים ונכח
 והנאן והקבר ילתי עלי ויפקוד
 יוסף אחד וכל כל הנאן יעבד נא
 אדני לפני יעמו ונא אתמהל לאני
 לרגל הכלאסה אשר לפני ולרגל
 הילדים יעד אשר נא אל אדני שיעה
 ויאמר יעמו איננה נא יעבד כן היום
 אשר אתי ויאמר למה זה אמני חן
 כי נע אדני וישיש כיום ההוא יעמו
 לרגל שיעה ויעקב נס ינסתה
 ויבן לו בית ולסקנהו יעשה סתעל
 כן קרא שם המקום סתעל
 ויבא יעקב שלם יעד יעמו
 אשר בארץ מען כנאו כפרן אום
 ויהי אתה פני העיר ויקח את חלקת
 הישדה אשר נטה שם אהלי מידע
 חמור אבי שכם כנא קיטיה ויעב
 שם מוסר ויקרא לו אל אלה וישראל
 ותנא רעה נח לאה
 אשר ילדה ליעקב לראות מבשרת

הארץ ויבא אתה שכם בן חמור
החור כשאהרן ויקח אתה ויטב
אתה וייעה ויתדבק נפשו בדעה כד
ייעקב ויאהב את הער וידבר עי' לב
הער ויאמר שכם אל חמור אביו
לאפרק ל את הילדה הזאת אישה
ויעקב שכי' נביטנא אתה דעה חטובנו
הוא מקנהו כשדה והחרי' ייעקב
ידבאם וינא חמור אי' שכם א'
ייעקב לדבר אתו ונבי' ייעקב באו מן
השדה כשכי'ם ויתעצב האנשים
וידר להם כדא' מנלה יעשה ב' ישראל
לשכם אתנת ייעקב וכן לא יעשה
וידבר חמור אתם לאמר שכם כנעני
נפשו ככתבם חטונא אתה לא יאשה
והתחתו אתנו כעיתם תתן לנו ואת
כענתו תקחו לכם ואתנו תשט' והארץ
תהיה לפניכם שט' וסחרו והאחוזו בה
ויאמר שכם אל אביו ואל אחי' אמי' צא
הן כנענים ואשר תאמרו אלי ארץ
הדנו עי' מאל חדר וכתו' ואתה כאשר
תאמרו אלי תת' לאת הער לא יאשה
ויע' שכי' בעי' ייעקב את שכם ואת חמור אביו
במרה וידברו אישר טנא את דעה
אחתם ויאמרו אליהם לא נטל אישיות
הדבר הזה ואת את אחתנו איי' אשר
ל' עי' לה כ' חרפה הוא לנו אך כזאת
טות לבם אסתו ונכנו לה' לבם
כל זכר ונעת את כענתו לבם וארץ
כעיתם נקה לנו וישכנו אתכם והיינו
ל' אדם אחד ואם לא תשכי'נו אלינו

לחנו ולקחנו את משה והלנו וייטנו
דבריהם כנעני חמור ונע' שכם בן חמור
ולא אהר הער ל' עשות הדבר כי חפץ
בד' ייעקב והוא נבד' סבל בית אביו
וכא חמור וישכם נטו אל שיער יעדים
וידברו אל אנשי יערים לאמר האנשים
האלה יט' מים הם אתנו וייטנו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הער רחבת ידים
לפניהם את מנתם נקה לנו לעשים ואת
כענתו טת' להם אך סאת יאתו לנו
האנשים לישבת אתנו לחיות ל' עם
אחד כחוק לטוב וזכר נאשר הכ
נפלים: מקנהם וקנעם וכל כדבתם
הוא לט' הם אך נאותה להם וייטבו
אתנו וישכי'נו אל חמור ואל שכם נט
כל ינא שיער יערו וכלו כל זכר כל ינא
שיער יערו ויהי כיום השל' שי' כחיותם
כאבים ויקחו שכי' בעי' ייעקב שכי' עין לוי
אחי' דעה אי' שחרט ויכא' עי' היער
כענתו הרגו כל זכר ואת חמור וארץ
שכם כע' הדנו לפי חר' ויקחו את דעה
כבית שכם וינא: בעי' ייעקב באו יע'
החללים ויכווה יער אשר טמא אותם
את ינאם ואת מקרבם ואת חמוריהם ואת
אשר כי' צר ואת אשר כשדה לקחו ואת
כל היל'ם ואת כל טפם ואת נשיהם שטו
ויכו ואת כל אשר בביתו ויאמר ייעקב
אל שכי' עין ואל' ייעריתם אתי להנאי' שכי'
כ' שכי' הארץ כנעני ונפ' ונאמתי כספר
ונאספ' עי' והכנו ונשכרתי אני וכיתי:
ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו:

ויאמר אלהים אלי יעקב קום עלה בנה
 אל ושב שם ויגש שם מונח לא
 העלה אלהים נכדך מפני יגשו אחיך
 ויאמר יעקב אל כיהואל כל אשר
 יגשו הסדו את אלהי הנד אשר סגנו
 והטירו והחליפו שכל הנס ועקובה
 ועלה בנה אל ואיגשה שם מונח
 לא הינה אתי ביום צרת והיני עבדי
 בדרך אשר הלכתי ויהנו אלי יעקב את
 כל אלהי הנד אשר בדם ואת הנס
 אשר באונתם וישמן אתם יעקב ואת
 האלה אשר עם שכם ויסעוניה חתה
 אלהים יל הערים אשר סביבותיהם
 ולא רדו אחרי בני יעקב ויבא יעקב
 לחא אשר בארץ כנען הוא בית אל
 הוא וכל העם אשר יגשו ויבן שם מונח
 ויקרא לנקם אל כיהואל שם נגלו
 אליו האלהים נכדו מפני אחיו והטת
 רכיה סיעת רכבה ותקרב מתחילת
 אל התהאלון ויקרא שמו אלון נבה

וירא אלהים אלי יעקב עוד נבאו ספרן
 ארם ויכרך אתו ויאמר לו אלהים שכן
 יעקב לא קרא שכן עוד יעקב מאס
 ישראל היה שכן ויקרא את שמו
 ישראל ויאמר לו אלהים אני אשר
 פדה חסדתי ויקהלטים יהיה מנחך
 וכלכם מהלך יצאו ואת הארץ
 אשר נתתי לאבותי יחזק לך
 אתנה ולו ידע אחרך אתן את

הארץ ויניעל מיניו אלהים נכדכם
 אשר דבר אתו ויבן יעקב סנה נקם
 אשר דבר אתו מונח אבן ויסך עילה
 נקד ויעק עילה שכן ויקרא יעקב
 את שם הנקם אשר דבר אתו שם
 אלהים בית אל ויבן עוסכת אל וידע
 יעד כבדת הארץ לטוא אפרה וקול
 רחל ותקן שבידתה ויהי בהקישתה
 מלדתה ותאמר לה המלדת אלהי
 כנס זה לך בן ויהי בנא נעשה כי
 סתה ותקרא שמו בן ואינו ואינוקרא
 לו נעמי ויהי סתה ותקרב בדרך
 אפרה הוא בת לחם ויבן יעקב
 כענה על קברתה הוא מונח קברת
 רחל עד היום ויסע ישראל ויבא
 אלהי סהלה למעל יעדו ויהי
 בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
 ראובן וישכב את מלה פלגש אביו
 וישיבי ישראל

ויהי בני יעקב שנים עשר בני לאה
 בכור יעקב ראובן וישמעון ויהודה
 ויששכר וזבולון בני רחל ווסף ובנימן
 ובני ליהא שפתה רחל דון נפתלי וזכר
 זלפה שפתה לאה נד ואשר אלה נני
 יעקב אשר ילד לו בשדן ארם ויבא
 יעקב אל יצחק אביו בכרה קרית
 האדבני הוא חסדן אשר נר שם
 אברהם ויצחק ויהי ימי יצחק מאת
 שנה ושמנים שנה ויועיע יצחק ויסה
 ויאסף אל עביו וקו וישכני ימים
 ויקברו אתו יצחק ויעקב בגו

וְאֵלֶּה הַלְלוֹת יֵשׁוּעָא אַדּוּם יֵשׁוּ
לִקַּח אֶת נִשְׁיוֹ כְּכֹנֶת כְּכֹנֶן אֶת יַעֲרָה
מִתְּאִילֵּן הַחַיִּי וְאֵת אֶהֱלִיבְמָה מִתְּ
יַעֲרָה סִתְּ זִכְרוֹן הַחַיִּי וְאֵת כִּשְׁכֶּכֶת
מִתְּיִשְׁמִינָא אֶהֱוֹת נְכוּמִי אֶהֱלִי
יַעֲרָה לִינִשְׁוֹ אֶת אֶלְפִי וּכְשֶׁכֶּת יִלְחֶה
אֶת רִיעָא וְאֶהֱלִיבְמָה יִלְחֶה אֶת
יֵינִישׁ וְאֵת יִעֲלִיבְמָה קִרְחָה אֶהֱלִי
בְּיֵשׁוּ אִשְׁרִי יִלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן
וְקִרְחָה יֵשׁוּ אֶת נִשְׁיוֹ וְאֵת כְּנַעַן וְאֵת
מִתְּלוֹ וְאֵת מִנְשֻׁת כִּתִּי וְאֵת
מִקְנֶה וְאֵת כָּל מִסְתֻּת וְאֵת כָּל
קְנֻת אִשְׁרִי רַב־נֶאֱרָן כְּנַעַן וְיִלְךְ
אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן יִעֲקֹב אֶהֱוֹיכִי הִיִּהָ
וּמִשְׁכָּן רַב־מִשְׁכָּתֵּי הַחַיִּי וְלֹא יִמְלֶה
אֶרֶץ מִמְּרִיחֵם לִישָׁאֵת אֶתֶם כְּנַעַן
מִקְנֶהֶם וְיִשְׁכֹּן יֵשׁוּ בְּרִי שִׁיעִיר
יֵשׁוּ הוּא אַדּוּם וְאֵלֶּה הַלְלוֹת יֵשׁוּ
אֲנִי אַדּוּם בְּרִי שִׁיעִיר אֵלֶּה יִשְׁכֹּת
בְּיֵשׁוּ אֶלְפִי כִּן יַעֲרָה אִשְׁתִּי יֵשׁוּ
רִיעָא לִכְנֻשְׁמָה אִשְׁתִּי יֵשׁוּ וְיִהְיוּ
בְּאֶלְפִי תִנִּין אֹסֵר יִפְּוּ מִתְּכֻמָּה
וְהַכְּנֻתִיהָ עֲלִישׁ לֹאֲלִי כִּן יֵשׁוּ
וְהִלְךְ לֹאֲלִי אֶת יַעֲלִיבְמָה אֵלֶּה בְּיַעֲרָה
אִשְׁתִּי יֵשׁוּ וְאֵלֶּה בְּרִיעָא נִחַת
וְהָיָה יִשְׁכָּה וְכֹהֵה אֵלֶּה הוּא בְּכִשְׁכֶּכֶת
אִשְׁתִּי יֵשׁוּ וְאֵלֶּה הוּא בְּכִשְׁכֶּכֶת
מִתְּיַעֲרָה בְּיֵשׁוּ וְהִלְךְ
לִינִשְׁוֹ אֶת יֵינִישׁ וְאֵת יִעֲלִיבְמָה וְאֵת
קִרְחָה אֵלֶּה אֶלְפִי בְּיֵשׁוּ בְּיֵשׁוּ

וְאֵלֶּה הַלְלוֹת יֵשׁוּ אֶלְפִי הִכֵּן אֶלְפִי
אֶלְפִי אֶלְפִי יֵשׁוּ אֶלְפִי קִרְחָה
אֶלְפִי יֵשׁוּ אֶלְפִי יֵשׁוּ אֶלְפִי
אֶלְפִי אֶלְפִי אֶלְפִי אֶלְפִי אֶלְפִי
בְּרִיעָא כִּן יֵשׁוּ אֶלְפִי נִחַת אֶלְפִי
וְהָיָה יִשְׁכָּה וְכֹהֵה אֵלֶּה הוּא בְּכִשְׁכֶּכֶת
אִשְׁתִּי יֵשׁוּ וְאֵלֶּה בְּכִשְׁכֶּכֶת
מִתְּיַעֲרָה בְּיֵשׁוּ וְהִלְךְ
לִינִשְׁוֹ אֶת יֵינִישׁ וְאֵת יֵינִישׁ
קִרְחָה אֵלֶּה אֶלְפִי אֶהֱלִיבְמָה בְּיַעֲרָה
אִשְׁתִּי יֵשׁוּ וְאֵלֶּה בְּיַעֲרָה וְאֵת
אֶלְפִי הִכֵּן אֶלְפִי יֵשׁוּ
הָאֶרֶץ לִטְוִן וְיִשְׁכֹּן וְיַעֲרָה
וְדִישׁוֹן וְאֵת דִּישׁוֹן אֵלֶּה אֶלְפִי הָאֶרֶץ
בְּיֵשׁוּ בְּאֶרֶץ אַדּוּם וְיִהְיוּ בְּלִטְוִן
חֲרִי וְהִכֵּם וְאֵת לִטְוִן תִּמְנֵעֻת וְאֵת
בְּיֵשׁוּ בְּלִטְוִן וְכִנְחָת וְיַעֲלִיבְמָה יֵשׁוּ
וְאֵת אֵלֶּה בְּיַעֲרָה וְאֵת יַעֲרָה
הוּא יַעֲרָה אִשְׁרִי כִּנְחָת וְהִכֵּם בְּכִנְחָת
בְּיַעֲרָה אֶת הַחֲמִידִים לִיבְעֵן אֲבִיו
וְאֵלֶּה בְּיַעֲרָה דִּישׁוֹן וְאֵת לִיבְמָה בְּיַעֲרָה
וְאֵלֶּה בְּרִיעָא חֲמִידִים וְאֵת
וְיִתְּרוֹ כִּן אֵלֶּה בְּאֶרֶץ בְּלִטְוִן וְיַעֲרָה
וְיַעֲרָה אֵלֶּה בְּרִיעָא יַעֲרָה וְאֵת
אֶלְפִי הָאֶרֶץ אֶלְפִי לִטְוִן אֶלְפִי יִשְׁכֹּת
אֶלְפִי יַעֲרָה אֶלְפִי יַעֲרָה אֶלְפִי דִּישׁוֹ
אֶלְפִי אֶת אֶלְפִי דִּישׁוֹ אֵלֶּה אֶלְפִי הָאֶרֶץ
לֹאֲלִי כִּנְחָת יֵשׁוּ
וְאֵלֶּה הַלְלוֹת יֵשׁוּ בְּאֶרֶץ
אַדּוּם לִפְנֵי כָּל כִּדָּה לִכְנֵי יִשְׂרָאֵל

אלהים שיבנו את החלום הזה אישר
 חלבוני והנה אעמוד עליהם אלפים
 בתוך הישדה והנה קפה אליהם ונס
 שבה והנה תסבנה אל בתי כסות ושתחן
 אל בתי ויאכדו לא אחיו הבין תבין
 ילני אכסיל תבין בננו וסמיעה
 ישנא את הלבתי וילדדו י
 ויהלם את היום אחיו ויסר ארנו
 לאחיו ואמר הנה חלבוני חלום יעוד
 והנה השמי והירח ואחד יגשר
 כוכבים כששת חושים ליוספר אלאכו
 ולא אחיו ויערבו אביו וארסה
 החלום הזה אישר חלבוני חלום וסמ
 הא ואכדו ואחד ילשת חולות ארשי
 ויקנאו אחיו ואכדו יסבר את הדבר
 וילכו אחיו לרעות את נאן אביהם
 בשכם ויאכד ישרא' אלי וספרהו
 אחיו רעים בשכם לכה ואשתלך
 אליהם ויאכד לוהגנו ויאכד לו לך
 נא ראה את שילום אחיו ואת שילום
 הנאן והשכני דבר וישלח
 כיצק חברון ונאן ישכבר ה' י
 ויסנאנהו איש והנה תענה בשדה
 וישאלוהו האיש לאכר מזה
 תבקש ויאמר את אחי אנכי ה
 מבקש העדה נא לי איפה חם
 רעים ויאמר האיש נסיעו מזה
 כי ישמעתי אחרים נלכו דרעה
 וילך יוסף אחר ארסו ויפגאם ה
 בדתן ויראו אתו מרחק ובטרים
 יקרב אליהם ויתנבאו אתו להכיתו

[illegible]

ויאמרו אישאל אהיהנהכיל ההלכות
 הלוה באיניעהל וסדנהוולכרו
 נאחד הכות ואפרט היהרנהאכלתו
 ונראה מהיהו הליכותיווישכנראובן
 ויגלהכירם ויאמר לאנכנונשויאכס
 אלהסראובן אל תשפטוס השלכו
 אתואלהמר הזהאשר במדבר ויד
 אל תשלחונו לביעהיל אתוכירם
 להשיטו אל אכנוויהל כאשרכאיוסף
 אל אחיוויפשיטו אתיוסף אתכתתו
 אתכתת הפסאשר עליוויקקרו
 וישלכו אתהנהוהסורקאין כן
 טיטוישמי לכל לחסווישאו עניהם
 ויהאוהנה ארתת ישמיצאליס כאה
 מליעד ונמליהם נשאס נבאת ויער
 ולתולכים להוריד מערימהוויאמר
 יהודה אל אחיומה בני כמהונאת
 אחנוונקט אתדמוולט ונמכרו
 לישמיצאליס וידטאלתהי כמאחיו
 כשרנו הוא וישכנאחיו ויגברו
 אנשים כדניס סהרים וימשינו ויעלו
 אתיוסף מן המורויכברו את יוסף
 לישמיצאליס בישריםכסף ויכאו
 אתיוסף מעריסהווישב ראובן אל
 הכור והנה אין יוסף כמור ויקרנאת
 כדיווישכאל אחיוויאמר הילד אענו
 ואנאענו אנכנוויקחו אתכתת יוסף
 וישחטושיער עינים וטבלו ארת
 הסתנת כדם וישלחו אתכתת
 הפסים ויכאו אל אכהם ויאמרו ואת
 כינאט הכרנא הכתנת כנך הוא אמלא

ויכירה ויאמר סתנתכיה ריער
 אכלתו טרף טרף יוסף ויקרניעקב
 שכלתו וישק ככתתו ויתאכל
 יעל כנויסיס רבים ויקמו כל כנו וכל
 כנו ויתחמו וימאן להתנחם ויאמר
 כי ארד אל בניאכל שאלהווכך אתו
 אכנו והמדנס מכרו אתואל כיערים
 לפוטער כרים פריעהישר הטנחם

ויהיכיעת ההוא ויד יהודה נארת
 אחיו ויעדאיש יעלמי ויטמוהיה
 וירא יוסף יהודה כתאיש כנניע ויטמו
 ישועיקקה ויכאליהוותרת ותר
 כן ויקרא אתשמו יערוקתר יערוול
 כן ויקרא אתשמו אונן ויחסף יעור
 ותלד כן ותקרא אתשמו שלהויה
 ככויב בלדתה אתהוויקח יהודה אשה
 ליער כמורו וישכהתמר ויהי יער כמור
 יהודה רינניע ייהו ויפתחו יהוה
 ויאמר יהודה לאונן כאאלאשר
 אחיד ויבס אתה והקס ורינלאחיד
 וירינאונן כילא לו יהיה חור עוהיה
 אם כאאלאשת אחיו וישחת אריה
 לבלת עת וירינלאחיו וירינניע
 יהוה אשר יעשה ויפתנס אתו ויאמו
 יהודה לתמר בלתי שכי אלמנה בית
 אכך יעיר שלה כנכאמר פן
 ימותנס הוא כמאיו ותלד תמר ותשב
 כתאכיה ויורבו היס והמתנת שוין
 אשת יהודה ויעם יהודה ויעל יענו
 ינאט הוא וחירה ריעה העלמי תמנה

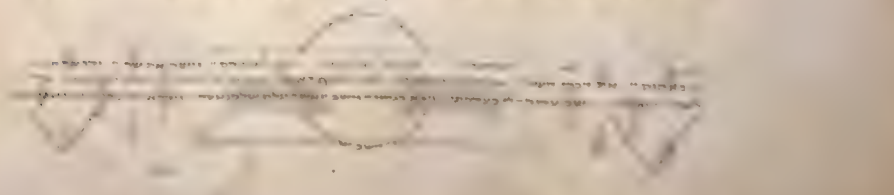
ויעד לתמר לאמר העה המיך יעלה
תמיתה לי נאנו ותסר כע יאלמטה
מי עליה ותכס כעניף ותתעף ותשג
כפתה יענים אשר על דרך תמיתה
פראתה כע על שילה והוא לא נתנה
לו לאשה ויראה יהודה ויחשב
לזונה כי סתה פנה ויט אליה אל
הדרך ויאמר הנהנא אכזא אליך כי
לא דינך כלתו הוא ותאמר כה תתן
לי כיתבוא אלי ואמר אנכי אשלח
עדי יענים כן הנאן ותאמר אם תרנ
יערבון עד שילך ויאמר כה הערבון
אשר אתולך ותאמר חתמך ופתולך
וכטך אשר בדרך ויתן לה ויבא אליה
ותהר לו ותקם ותלך ותסר יעצרה
מי עליה ולבש כע יאלמטה ויטלה
יהודה את עדי הענים בדר עתו העלי
לקחת הערבון מיד האשה ולא כענה
ויטאל את אנשי סכמה לאמר איה
הקדישה הוא כי ענים על הדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדישה ויטב אל
יהודה ואמר לא מינאתה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה בזה קדישה
ויאמר יהודה תקח לה מן עתה לבו
העה של חתי העדי והוה ואתה לא
מינאתה ויהי כמי שלש חרישים ויעד
ליהודה לאמר זנתה תכר כלתך וגם
העה הרה לזנועם ויאמר יהודה
הוציאוהו ותשרף הוא כזנאת והיא
ישלחה אל חמיה לאמר לא יט אשר
אלה לו אנכי הרה ותאמר הטר נא

למי ההתמת והפתי לים והכטה האלה
ויסר יהודה ויאמר יערה טמע כי על
כן לא נתת לי שלחן כע ולא יסף עוד
לדיעה ויהי כי בעת לרתה והנה תאוסס
כעטנה ויהי בלדתה ויהי יד ותקד
המילדת ותקשר יעל ידו שני לאמר
זה יצא ראשנה ויהי כמי שני ידו
והעה יצא אחיו ותאמר כה פרי עתניך
פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא
אחיו אשר על ידו השני וקרא שמו
זרה ויוסף הורר
כי ערבה וקטנה פוטל כריס פריעה
ישר הטבחים איט מיני כיר
הי שמינא לים אשר הורדהו שמה
ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מעליח
ויהי בבית אדניו המיניר ויורא אדניו
כי יהוה אתו וכל אשר הוא יעשה
יהוה מעליח בידו וימינא יוסף חן
כעניו וישרתתו ויפקדוהו על ביתו
וכל ישרו עתן בידו ויהי סאז הפקיד
אתו בביתו ויעל כל אשר ישר לו ויבין
יהוה את בית המיניר בכלל יוסף ויהי
כרבת יהוה בכל אשר ישרו בכיר
וכשרה וייעבד כל אשר לו כיד יוסף
ולא יד יצאמו סאמה כי אס הלחם
אשר הוא אוכל ויהי יוסף פה תאר
ופה כראו ויהי אחר הדברים האלה
ותשא אשת אדניו את יעניה אל
יוסף ותאמר שככה עמנו ויסאן
ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא
ידע אתי כה בבית וכל אשר ישר לו

כי אם זרע את הארץ ואלו
 וישיבנו יצמד חסד והזכרת
 פריה והרבה את עין הבית ההוא כי נגב
 נגבתי בארץ הנקראים ונכפה לא ישיב
 באומה כי שמו את כתר ויורא שר
 האלים כי טוב פחד ויאמר אל יוסף אף
 אל בחלוצי והנה שלישה כל הריני
 ראשי וכל הניליון כל באבלי פריה
 כי עשה אפה והיעף אל אתם כן הפל
 כי יל ראשי ויניע יוסף ויאמר והפרנו
 ישיבתי הסלים שלישי ימים הם
 ניעה שלישי ימים ויאמר את
 ראשך מילך ותלה אותך יל ינואל
 העף את כשרך מילך ויהי ביום
 השלישי יום הדרת את פריה ויניע
 כי שנה לר יצמד וישיב את ראשו
 הכי שקס ואת ראש שר האפס כתר
 יצמד וישיב את שר הכי שקס יל
 כי שקס ויהי הטס יל כף פריה
 ואת שר האפס תלה באשר פחד
 להם יוסף ולא אסר שר הכי שקס את
 יוסף וישיבנהו
 ויהי כקן שנים ימים ופריה חלב
 והנה יצמד יל האר והנה כן האר
 ילתי שכינ פרות ופית מראה וסאת
 בשר והרענה באה והנה שכינ פרות
 אחרות ילות אחריו כן האר רעת
 כראה ודקת כשר והרענה אצל
 הפרות יל שפת האר והאכלה
 הפרות יענה הכראה ודקת כשר
 את שכינ הפרות יפת המראה

והכריתו ויין פריה ויניע והלם
 שנה והנה שכינ שכלים ילות בקנה
 אחד כי ראיתו וטות והנה שכינ שכינ
 דקות וישיבתי קדים נעמות אחרות
 ותכלינה השכלים הדקות את שכינ
 השכלים הכריות והכל לאות ויין
 פריה והנה חלום יהי נבקר ותענם
 וחור וישיבתי ויקרא את כל הרמבי
 כי צדים ואת כל חכמה ויספר פריה
 להם את חלום ואין פחד אותם לפרוע
 וידבר שר הכי שקס את פריה לאמר
 את חטאי אני מכיר היום פריה קנה
 יל יצמד ויניע את כמי שר כתר
 הטכחים אתי ואת שר האפס ותרק
 חלום בלילה אחד אני והוא איני
 כפרון חלום חלום וישיב את שכינ
 יצמד יצמד שר הטכחים ונכפר לו
 ופחד לו את חלום איני חלום
 פחד ויהי באשר פחד לו כן ההתנה
 השיב יל כן ואת תלה וישיבתי פריה
 ויקרא את יוסף וירענה וסן הכר ויניע
 ויחלה שכלתו ויבא לפריה ויאמר
 פריה אל יוסף חלום חלום ופחד
 אין אתו ואני שכינ ילך לאמר
 השכינ חלום לפחד אתו ויניע יוסף
 את פריה לאמר בל יצמד אלהים יניע
 את שר פריה וינכר פריה אל
 יוסף בחלוצי הנני יצמד יל שפת האר
 והנה כן האר ילתי שכינ פרות ויניע
 כשר ופחד האר והרענה באה והנה
 שכינ פרות אחרות ילות אחריו

וישיתיהו על ארץ מצרים: ויעשה
 פריעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש
 את ארץ מצרים כשבע שנים השכיב
 ויקבעו את כל אכל השנים הטובות
 הכאת האלה ויעבדו תחת יד
 פריעה אבל מצרים ושלדו והיה
 האכל לפקדון לארץ לשבע שני
 הריב ארשתהו בארץ מצרים ולא
 תכרת הארץ כריבו ויטכ הדבר בעני
 פריעה וביצע כל יבדיו ויאמר פריעה
 אל יבד ויהנני נא כזה איש אשר
 רוח אלהים בו ויאמר פריעה אל יוסף
 אחי הורני אלהים אותך את כל
 זאת אין נכון ורחם נכון: ואתה תהיה
 יל ביתי וילפך יישק כל עמי וכל
 הבטא אעל כנך ויאמר פריעה אל
 יוסף ראה עתה אתך יל כל ארץ
 כצרים ויוסף פריעה את טביעתו כי
 ידו ויתן אתה יד יוסף וילכש אתו
 כד ישיש וישם תבד הוהב יל נוארו:
 וירכב אתו במרכבת השנה אשר
 לו ויקרא לפניו אבדך ועתון אתו על
 כל ארץ מצרים: ויאמר פריעה אל יוסף
 אע פריעה וכל ערד לארץ איש
 אתו ואת רגל כל ארץ מצרים:
 ויקרא פריעה שם יוסף צפת פריעה
 ויתן לו את אספת בת פוט פריעה
 אן לאשה וינא יוסף על ארץ
 מצרים: ויוסף כן של שנים נעמדו
 לפע פריעה כל מצרים וינא יוסף
 כל פני פריעה וינא כל ארץ מצרים:

דלות ורעות הארץ מאד ורקות כשר
 לארצות: כהנה כל ארץ מצרים לרע:
 ותאכלנה הפרות הרקות והרעיות
 את שבע הפרות הראשונות הנראות
 ותבאנה אל קרבעה ולא עדינן באו
 אל קרבעה וכראוהו ריבא שר בתלה
 ואיקון ווארא כחלבי והנה שבע שנים
 יל בתבעה אחד כל ארץ מצרים והנה
 שבע שנים ענבת דקות שדפות
 קדים ענבות אחרים: ותכלין
 השבלים הדקרות את שבע השנים
 הטובות ואמר אל החוטמים ואין כעד
 ליואמר יוסף אל פריעה הלום פריעה
 אחד הוא את אשר האלהים יעשה
 הנד פריעה ישיב עתה הטבת שבע
 שנים והושיבני שנים הטבת
 שבע שנים העה היום אחד הוא וישכן
 הפרות הרקות והרעיות העל אחריתן
 שבע שנים העה וישכן השבלים הרקות
 שדפות הקדים היו שבע שנים ריב:
 הוא הדבר אשר דברת אל פריעה אשר
 האלהים יעשה תראה את פריעה והנה
 שבע שנים כמות שבע שנים גדול כל
 ארץ מצרים וקבו שבע שנים ריב
 אחריתן ונשנה כל השנים בארץ
 מצרים וכל הרעב את הארץ וילא
 יודינה שכן בארץ מצרים הריב ההוא
 אחריו כי כד הוא מאד ויניע השטות
 החלום אל פריעה פנימים כי נטון הדבר
 כינס האלהים וטכרה האלהים יעשה:
 ויעה ירא פריעה ואיש נטון והכב

והיטה הארץ בשבני שני השביע
לקטנים ויוקבן את כל אכלי שביע
שנים אשר היו בארץ כי ערים והן
אכלו מעריס אכלי שדה העיר אשר
סביבתיה נתן בתוכה ויועבר יוסף
כחול הים הרבה כבוד יצא כבוד
לפניו כי אין כספר וילוסף ילד שני
נעם בטוס תבוא שנת הרעב אשר
יורה לו אסנת סתומי פרי נטון און
ויקרא יוסף את שם הכתר כנשה כי
נשני אלהים את ליני ואת כלבת
אכיו ואת שם השני קרא אפרים כי
הפני אלהים נאדן יניי ותכליה
שבני שני השביע אשר היה נאדן
כיערים ותחליה שביע שני הרעב
לבוא כאשר אכר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ כיערים היה להם
ותרב כל ארץ כיערים ויניקו הנבאל
פריה ללהם ויאכר פריה לכל כיערים
לכא יוסף אשר יאכר לבם תנישו
והרעב היה על כל ארץ ויפתח
יוסף את כל אשר תבוא וישמר לסעוד
ויוחק הרעב בארץ כיערים וכל הארץ
באומי ערימה לשמר אל יוסף כי חוק
הרעב בכל הארץ וירא יעקב כי יש
שבר כיערים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו ויאמר הנה שטנתי כי יש
שבר כיערים ודו שמה וישברו לו
כששנים כולא נמות וירדו אחי
יוסף וישרה לשמר כר כיערים
ואת כעמין אחי יוסף לא שילח יעקב

את אחיו כי אכר פן יקראנו אסון
ויבאנו וישאל לשמר כבוד הנאם
כיהה הרעב בארץ כעמין ויוסף הוא
השליט על הארץ הוא השמר לכל
עם הארץ ויבא אחי יוסף וישתדלו
לוא עם ארצו וירא יוסף את אחיו
ויכרם ויהננו אליהם וידבר אתם קשוא
ויאמר אליהם כמין כאתם ויאמר
כארץ כעמין לשמר אכל ויוסף את
אחיו והם לא הכירו ויוסף יוסף ארץ
החלכות אשר חלם להם ויאמר אלהם
כרעם אתם לראות את צרות הארץ
כאתם ויאמרו אליו לא אדע וינבד
כאו לשמר אכל כלנו כעמין אכר
נחננו כעמין אנחנו לא היו ינבד כרעם
ויאמר אלהם לא כי צרות הארץ כאתם
לראות ויאמרו שנים עשר ינבד
אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כעמין
והנה הקטן את אכנו היום והאחד
איננו ויאמר אלהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר כרעם אתם
מאת תבוא ח' פריה אס תבוא כזה
כי אס כבוא אחיכם הקטן הנה שילחו
כסם אחד ויוקב את אחיכם ואתכם
האסרו ויכתבו דבריכם האכת אתכם
ואם לא הפריה כי כרעם אתם
ויאמר אתם אל ששמר שילח יניי
ויאמר אלהם יוסף כיום השלישי זאת
יעשו חיו את הארץ אני ידא אס
כעם אתם אחיכם אחד יאכר כמין
כששמרם ואתם למה כבוא שמר

ריבון נתיבם ואת אחיכם הקטן תניא
 אל ויאמר דברים ולא תהיו ויבאו
 כן ויאמרו איש אל אחיו אבל אישנים
 אנה יל אחינו אשר ראנו ערר
 נמשו ברחלנו אלנו ולא שכינו
 ילכן באה אלנו הצרה הזאת ויגן
 ראובן אתם לאמר הלא אמרתם אליכם
 לאמר אל תהטאו בלד ולא שמתם
 וגם דמו ונתתם ריש וזה לא ידעו כי שכן
 יוסף כי הגלילי בעתם יוסף כי הגל
 ויבדו וישב אלהם ויבדו אלהם ויבדו
 מאתם את שמעון ויאמר אתו לענה
 ויגן יוסף וימלא את כלם טר ולהשיג
 כספיהם איש אל שוקו ולתת להם צרה
 לדרך ויגש להם כן וישאו את שברם
 יל חמריהם וילם משיב ויפתח האחו
 את שוקו לתת כספם לחטור במלון
 וירא את כספו והנה הוא נכס אמתתו
 ויאמר אל אחיו הוישכספו וגם הער
 במתתתי וינא לבם ויחרו איש אל
 אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים
 לנו ויבאו אל יעקב אביהם אריה נעון
 ויעזרו לו את כל הקרית אתם לאמר :
 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות
 ויתן אתנו כמרעלים את הארץ ונאמר
 אלינו כמרעלים לא היינו כמרעלים :
 שנים יעשר אענו אקים בני אבינו
 האחד אינו והקטן היום את אבינו
 בארץ נענו ויאמר אלנו האיש אדני
 הארץ בואת אדנינו כעם אתם אחיכם
 האחד הצהו אתי ואת ריבון נתיבם

קהו ולמו והביאו את אחיכם הקטן
 אלי ואדניכם לא כמרעלים אתם כעם
 אתם את אחיכם אתם לכם ואת הארץ
 תחברו ויהיה כמרעלים שקיחם ונה
 איש ערור כספו בשקו ויראו את
 ערות כספיהם הפה ואניהם וייראו
 ויאמר אלהם יעקב אביהם ארמי
 שכלתם יוסף אינו וישיעו ויענו ואת
 נעמן הקחו עליהם ויחברו ויאמר ראובן
 אל אבינו לאמר את שני בני תלמי אב
 לא אבינו אלא תנה אתו יל ידיו ויגן
 איש כעו ארץ ויאמר לא ידן בני יוסף
 כי אחיו מת ויראו לברו נשאר וקראו
 אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם
 את ישיבתי כעון ישאולה והרי נכנס
 בארץ ויהי כי אשר כל לאכל אתה שני
 אשר הכי אומצרים ויאמר אליהם
 אביהם שבו שבו לנו כי ענינו ויאמר
 אליו יהודה לאמר היעזרנו האיש
 לאמר לא תראו פני מלתי אחיכם אתם
 אם ישיך משיח את אחינו אתנו ערה
 ונשברה לך אבל ואם אינך משיח לא
 ערבי האיש אבד אלנו לא תראו פנינו
 אחיכם אתכם ויאמר ישראל לבר
 הרי עתם לי להעזר לאיש היעזר לכם אח :
 ויאמרו ישאול שאר האיש ילנו ולכולדתנו
 לאמר היעזר אביכם חי ילכם אחוננו
 לו ילפי הדברים האלה הידועני כי
 יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה
 ישראל אבי שלח העזר אתו וקוה ונענו
 ועריו לא נמותם אענו ונאמר אתה נענו

אנכי אצטעב סידר הבקשט אם לא
הביאתי ואלך והנעתו לפניך והנאת
לך כל הניסיון ללא התמהמה
כיעתה שטח זה פנימיו ואמר אלהם
ישראל אלהם אם כן אפוא זאת
יעשו קחו ספרת הארץ נבליכם
והורדו ראש כנענה כי נטע עריוניע
דכש נכאת וילט נענס ויסקדס ויבס
מינע קחו בידכם ואת הכסף הכושי
בני אכתיחכם תשימו בידכם או
מינע הוא ואת אחיכם קחו וקמו
ישוב אל הארץ ואל ידעו לך
רחמים לפני הארץ ושלח לכם את
אדכם אחר ואת נעמן ואני באשר
ישכתי ישכתי ויקחו האנשים את
המענה הזאת וכי שנה כסף לקחו כדנ
ואת נעמן ויקמו וירדו מצרים וינעמו
לפני יוסף ויראו יוסף אתם את נעמן
ואמר לאשר יעל ביה הכא את
האנשים הכיתה וטבח טבח והבן
אתי ואכלו האנשים כעדרם וינע
הארץ באשר אכרו יוסף ויבא הארץ
את האנשים ביתו יוסף ויראו
האנשים כי הובאו בית יוסף ואמרו
יעל דבר הכסף השב כאמתה
בתלה אנחנו מוכאים להתגל
עלנו ולהתנפל עלנו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חכרנו וינע
הארץ אשר יעל בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית ויאמרו בידנו
יד ירדו כחלה לשבר אכל:

וידבר באנו אל המלך ונפתח את
אמתחתו והנה כסף ארץ בפי
אמתחתו כספנו כפי שקלו ונישב
אתו בידנו ויבסך אחר הורדנו כדנו
לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
כאמתחתנו ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטבון כאמתחתכם כספנו
כאשר וידעו אלהם את שמעון
ויבא הארץ את האנשים ביתו יוסף
ותן מים וירחינו דגלים ויתן כספנו
לחבריהם ויכנו את המענה יד
בא יוסף כעדרים מי שטעו כי שם
יכלו לחם ויבא יוסף הכיתה ויבאו
לזאת המענה אשר בידם הכיתה
וישתחו לו ארבעה וישראל להם
לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אפרתם היעדנו חי ואמרו
שלום ליצחק לאבינו עידנו חי ויקו
וישתחו וינעו ויראו את נעמן
אחיו וקמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אפרתם אל ויאמר
אלהם יתן בני בני יוסף כספנו
רחמי אל אחיו ויבקש לכבות ויבא
החדרה ויבן שפה וירחינו פנו וינע
ויתאפק ויאמר שינוי לחם וישימו
לו ליד ויהם לידם כי צריכים האכל
אתו לידם כי לא יוכלו המצרים לאכל
את המצרים לחם ביתו ינעו ויהם
למצרים וישימו לפניו הנמר כנכרתו
והציר כי נענתו ויתמהו האנשים

ערנו שם ויעלו לפני ארצה ויאמר
 להם יוסף כה המצוה הנה אשר
 עשיתם הלא ידעתם כי נחש נחש
 איש אשר נקטו ויאמר יהודה כה
 נאמר לאדני מה נדבר ומה נעמד
 האלהים מינא את עון יעקבך הנה
 יגדים לאדני נסאנתנום איש נסא
 הנביא כידו ויאמר חלילה לי מינשות
 זאת האיש איש נביא הנביא כידו
 הוא יהיה יגד ואתם יעלו לשלום
 אל אחיכם ויגש אליו
 יהודה ויאמר כי אדני ידבר נא יעקב
 דבר באוני אדני ואל יחר אפך כי יעקב
 ככבוד כפרעה אדני שאל את
 יעקב לאמר היש לכם אב ואח
 ונאמר אל אדני יש לנו אבוקן וילך
 וקעסקטן ואחיו סתו יוחר הוא לבדו
 לאביו ואביו אהט ויאמר אל יעקב
 חוררה אל ואשימה יעני יעליו ונאמו
 אל אדני לא יוכל הנער לענות את אביו
 וינבאת אביו ומה ויאמר אל יעקב אם
 לא יד אחיכם הקטן אתכם לא תספון
 לראות פניו ויהי כי יעלנו אל יעקב אביו
 ונעלו את דברי אדני ויאמר אביו שמו
 שמו לו מינא אביו ונאמר לא נכל
 לרדת אם ייש אחינו הקטן אתנו
 וירדנו כי לא נכל לראות פני האיש
 ואחינו הקטן איננו אתנו ויאמר
 יעקב אם יאליט אתם ידעתם כי שנים
 ילדה לי אשה וינא האחד באתו ואלו
 אך טרף טרף ולא ראיתו עד הנה

איש ארצה וישא מינא את כבוד
 פני אלהם ותרב מינא את כבוד
 כלם חמיס ידות וישתו וישברו יעקב
 וינא את אשר יעל ביה לאמר כראאת
 אמתת האנשים אבל כאשר יוכלון
 שאת וישם כסף איש כפי אמתתו
 ואת נביא נביא כסף תשים כפי
 אמתת הקטן ואת כסף שברו וינש
 כדן יוסף אשר דבר הכדן אור
 והאנשים שילחו הנה והכריהם הם
 ינאו את העל לאהרדיקן ויוסף אמר
 לאשר יעל ביה קום ודף אחרי האנשים
 והשנתם ואכת אתם לפה שלכם
 וינתתם טובה הלא זה אשר ישתה
 אדני והוא נחש נחש הרע
 אשר עשיתם וישנם וידבר אלהים את
 הדברים האלה ויאמרו אליו למה ידבר
 אדני דברים האלה חלילה לי יעקב
 מינשות כדן הזה הן כסף אשר מינא
 נעאמתת השנים אליך מארץ
 נענו ואך נענב מביט אדני כסף או
 והוא אשר ימינא אתו כי יעקב וכת
 ונסאנתנו נחיה לאדני ליגדים ויאמר
 נס יעקב כדרכים כן הוא אשר ימינא
 אתו יהיה יעקב ואתם תדון נקים
 וישרו וירדו איש את אמתתו
 ארצה ויפתחו איש אמתתו ויהי
 בעול החל ויבקטן כלה וימינא הנביא
 באמתת כעמן ויקרעו שמלתם
 וינשם איש יעל חמור וישנוה יערה
 ויכא יהודה ואחיו ביה יוסף והוא

ולקחתם גם אתה כיס פני וקררה
 אסון והורדתם את שמי נדירה
 שאלה ועתה כנאי יסדר אבי
 והעיר אינו אהב ועשו קשורה
 כנעשו והיה כדאיתו כי אין העיר
 ומתהוריר יקרב את שמי יעזב
 אכזב כעין שאלה כי יסדר יעזב את
 העיר כיס אבי לאכר אם לא אכזב
 אלה וחסמתי לאכזב המכס ויעזב
 ישכנע יסדר תחת העיר יסדר לאדני
 והעיר יעזב יסמחיו כי אין אלה אל
 אבי והעיר אינו אהב פן אראה ברי
 אשר יסמח את אכזב ולא יסדר
 להאפיק למ העמים יעזב ויקרא
 הדינא כל איש כי יעזב ולא יעזב איש
 אתו כהתור יוסף אל אחיו ויתן את
 קלו ככזי וישכין כערים וישכין
 פריה ויאכר יוסף אל אחיו ויאכר יוסף
 העיר אבי הי לא יסמח ויעזב את
 כינה לו כעין ויאכר יוסף אל אחיו
 כשונא אל וישכין ויאכר אבי יוסף
 אחיכם אשר כרתם את כערים :
 ועתה אלה יעזבו ואל יסדר כערים
 כי כרתם את העיר כי כחיה שלהב
 אלהים לפענכם כי זה שנתים הרעב
 בקרב הארץ ויעזב הכס שנים אשר
 אין חריש וקציר וישלח אלהים
 לפענכם לשוב לכם שארית בארץ
 ולהחיות לכם לפי מה עזרה ועתה
 לא אתם שלחתם אתי הנה כי הנה
 וישכין לאכר לפריה ולארץ לכל ביתו

ומשל בכל ארץ כערים כהתור ויעזב
 אל אבי ואכרתם אלו סהאכר כגד
 יוסף שמי אלהים לאדני לכל כערים
 רדה אל אלהים וישכין בארץ
 כשנה ויתקרב אל אלה ויעזב
 כעיר ויאכר וקרב וכל אשר לו :
 וכל כלה את שמי כעיר חס שנים
 רעב מן הורש אתה וכל אשר
 לו והנה יעזב כדאיתו ויעזב אחי
 כעין כי כהתור אל יסדר והנה
 לאכזב את כל כערים ויעזב ואת
 אשר ראיתם ועתה ויתור את
 אבי הנה ויעזב יסדר כעין אחי
 ויכר ויעזב כנה יעזב וארץ ויעזב
 לכל אחיו וכי יעלה ואחיו כנה
 אחי אתו והקל כעין כנה פריה
 לאכר כדאיתו יוסף וישכין כערים
 וכעין יסדר ויאכר פריה אל יוסף
 אכר אל אחי ואת יסדר ויעזב את
 כינה לו וכל כדאיתו כעין ויקרא
 את אחיכם ואת כערים וכדאיתו ואתה
 לסאת טוב ארץ כערים ואכזב את
 חלבה ארץ ואתה יעזב ואת יעזב
 קהילתם בארץ כערים יעזב ויעזב
 ולשכין וישכין את אחיכם ואתה
 ויעזב אל תחם יעזב כל כערים
 מל ארץ כערים לסאת טוב ויעזב
 כנה יסדר ויתן להם יוסף יעזב ויעזב
 פריה ויתן להם יעזב ויעזב : כל
 עת לאיש חלפת שמי ויעזב ויעזב
 שלש טאות כעין וחלפת חלפת שמי

חלפת
 חלפת
 חלפת
 חלפת

ועזב

ולאמישראל כמות ישרה חמרים
נשאים מטוב מצריים ישר אהנת
נשאת ברוחם וכוון לאבילדרך
וישלה אתה וילכו ואמר אלהים
תנו מסך ויניח מסך כסעו כי בא ארון
מנון אלי יקב אביהם ויחדלו לאכר
יעד יוסף חיוכי הוא מלכל ארץ
מצרים ויגלם כי לאה אבין להם ויגדו
אליהם כל דבר יוסף אשר דבר אלהם
ודא אתה העלות אשר ישלח יוסף
לשאת אתה ותחי רוח יקב אביהם
ויאמר ישראל כי עוד יוסף בעה אלה
ואראנו מצרים אמתו ויסי ישראל וכל
אשר לו ויבא בארץ שכם ויזבח זבחם
לאלה אביו יצחק ויאמר אלהים יסוף
מנחתה לילה ויאמר יקב יקב
ואמר הנני ויאמר אנכי האל אלהי
אבך אל תרא מרדה מצריכה כלני
נורא שידך שם אנכי ארר צמד
מצריכה ואנכי איך נסילה ויוסף
ישתדו עלי צמד ויוסף יקב מבאר
שבעו וישאו בני ישראל את יקב
אביהם ואת טפס ואת נשיהם בעצות
אשר שלח פרעה לשאת אתה ויוקהו
את מקניהם ואת רמיהם אשר רכשו
בארץ כנען ויאבדו מצריכה יקב וכל
זרע אתה ובעו ובעו בניו אתה ובעו
בניו וכל זרע אתה ואת מצריכה
ואלה שמות בני ישראל
הנאסים מצריכה יקב ובניו בכר
יקב ראובן ובעד ראובן חפץ ופלא

וחצרון ובכר ובעד שמי עין וכוון ויבין
ואהר ויבין ויעזר וישאל בן הכנענית
ובעל ויערשון קהת ומררי ובעל חורה
יעראון וישלה ופר וזרח וזמת ער
ואונן בארץ כנען ויהי בן פרץ חצרון
וחכיל ובעל ויששכר תל ינפוח וזב
ויסמך ובעד זבולן סרד ואלון ויחלאל
אלה בני יאה אשר יורה ליקב בפרץ
ארכ ואת דעה בתו כל נפש בניו ובעתו
שלשים שנים ובעד נפון וחג
ישוע ואעבן יצח ואחרי ואראל ובעד
אשר ימנה וישח וישון ובני יצח
וישרה אחתם ובעד בניה חבר
וכל יאיר אלה בני ולפה אשר נרם
לבן ליה בתו ותלד את אלה ליקב
יששכר ונפשו בעד רחל אשת יקב
יוסף ובעד בן יוסף בארץ מצרים
אשר יורה לו אכנת כת פוטי פרעה
אן את מנשה ואת אפרים ובעד בנימן
כל יצונר ואיטל עראו ובעד אהוראם
כפס וחפס וארד אלה בני רחל אשר
ילד ליקב כל נפש ארבעה יצח ובעד
דן חשים ובעד נפתלי יחצאל ובעד יצח
וישם אלה בני בלהה אשר נתן לבן
לרחל בתו ותלד את אלה ליקב כל
נפש שבעה בלהה ואת אלה ליקב
מצריכה ונאידו מלכד נשי בן
יקב כל נפש ששים ויששכר ויוסף
אשר ילד לו במצרים ונפש שנים כל
הנפש לבית יקב הבאה מצריכה
שבעים

ואת יהודה שלח לפניו אל
 יוסף להודיע לפניו שנה ויבא ארצה
 גשן ויאמר יוסף מרצתו ויעל לקראת
 ישראל אביו בשנה וידא אלו על
 יגוריו ובך יל יגוריו עד ויאמר
 ישראל אל יוסף אכותה הפנים אהרי
 ראותי את פנך כי ערך חיי ואמר
 יוסף אל אחיו ואל בית אביו איצלה
 ואגידה לפרעה ואמרה אל אחיו בית
 אבי אשר בארץ כנען כאו אל יוהאנש
 רגע יצאנו מארץ כנען והיו ויגמם
 ובקרב כל אשר להם הביאו וזה כי
 יקרא לבספר רעה ואמר מה ביניכם
 ואמרתם אנשי מקנה היו יגמדיך
 כנעורט ועד יתה גם אנחט גם
 אנחט כי נבדד חשט בארץ גשן כי
 תיבט בערים כל רעה ינאו ויבא
 יוסף עד לפרעה ויאמר אל ואחי
 ויגמם ובקרב כל אשר להם גאו
 בארץ כנען והם בארץ גשן ומקנה
 אחיו לקח חמישה אנשים ויגמם
 לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו
 מה מיניכם ויאמרו אל לפרעה
 רעה ינאו יגמדיך גם אנחט גם
 אנחט ויאמרו אל לפרעה גור
 בארץ כנען כי אין מרעה לנאן אשר
 לעמדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
 ונעתי שבו נא לעמדיך בארץ גשן
 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך
 ואחיו באו אליך ארץ מצרים לעמך
 הוא כמיטב הארץ הושב את אביך

ואת אחיו יישובו בארץ גשן ואסידע
 וישכם אנשי חיל ויטבתם שרי מקנה
 יל אשר יבא חסד את יינקבאנו
 ויגמדהו לעפר רעה ויגמדיך יינקב
 את פרעה ויאמר פרעה אל יינקב
 כמה יישיע חייך ויאמר יינקב אל
 פרעה יישיע כנעני שלישים ופאת
 שנה כינט וריגס היו יישיע חיי לא
 השינו את יישיע חיי אפתי כימי
 כנעיהם ויגמדיך יינקב את פרעה וינאו
 כל לפני פרעה וישיע יוסף את אביו
 ואת אחיו ויתן להם אחוה בארץ
 מצרים כמיטב הארץ בארץ רעסס
 כאשר צוה פרעה ויכלל יוסף את
 אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו להם
 לפי הטף וילחם אין כל הארץ כימדי
 הרעב באד ותלה ארץ מצרים וארץ
 כנען כפע הרעב וילקט יוסף את
 כל הכסף הנמינא בארץ כנענים
 ובארץ כנען כשטר אשר הם שמים
 ויבא יוסף את הכסף בקיה פרעה
 ויתם הכסף בארץ מצרים ומארץ
 כנען ויבאו כל בערים אל יוסף לאמר
 הבה לט לחם ולכח נמות ערך כי
 אפס כסף ויאמר יוסף הכו מקנהכם
 ואתנה לכם כמקנהכם אם אפס כסף
 ויבאו את מקנהם אל יוסף וירקן
 להם יוסף לחם כסוסים וכמקנה
 הינאו וכמקנה הכקר ובחריים
 וינהלם כלם כמקנהם בשנה
 ההוא ויתתם השנה ההוא ויבאו

ויכרך את יוסף ואמר האלהים אלהינו
 אמת לפני אפרתס וינקה האלהים הרעה
 את סיעדו יעקב היום הזה ואלה הנאל אל
 טכר יעסדך אלה הערס וקרא בהם ישי
 ויסם אתה אנדרהם וינקה ודע לרב מקרב
 הארץ ויורא יוסף ביי שית אביד יכס
 יל ראש אפרס וירניבנינו ויתכך ודאבו
 להקיר אתהם יל ראש אפרס יל ראש
 טעשה ויארק יוסף אל אביו לאביו כי
 זה הנבר ישי סיעדך יל ראש וינקה אביו
 ואמר דיעדך בני יעקב נס הוא יהיה לעם
 ונס הוא יל ואיבס אה ויהקטן יעלכטע
 וורעו ויהקטן אה וינקה סיום הוא
 לאסור בך יכרך ישראל לאמר יסכך אלה
 כאפרס וככטעשה ויסם את אפרס לפני
 טעשה ויארס ישראל אל יוסף הנה אנכי
 כתייה אלהים יעמכסוה יבא תכס אל
 ארץ אסתכסו אנטנה לך יסמס אהדעל
 אחיך אשר לקהטן סיד האמרי בחרכי
 ובקטתי
 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספסו אניה
 לכס את אשר יקרא אתכם באהרית היום
 הקבש ויטעש בני יעקב ויטעש אל ישראל
 אכסם ראובן כמרי אתה נח וראשית אונ
 יתר שאת ותרני פחז נכס אלתור כניעית
 טשכס אכך אהלת ינוע יעלה
 טשכעו וילך אחיס בני חכס כנרתיהם
 כסדס אל תכא נפשי כמחלס אלתור כמרי
 כי כאפס הרנו איש ומרעם יעקב יסור
 אהור אפס כינו וינכרתם כן קשתה אהלקם
 ביעקב ואני נסם ביישראל

יהודה אהר יודון אחיד ידך כיעד אכך
 ייטתו לך כנאכך נוראיה יהודה
 כטקכני יעלית כרי נכין כמריה וכלכא
 כייקכני לאסור שטכס יהודה וכלהק
 ככין וילי יעני ככא שיהלול קהטעני
 אכרי לען יערה וישרקה כני אתה ככס
 כין לבשו וכדס עכסם כותה חכליל יענ
 כייולכ שטכס כחלכ
 ככין לחוק יכס יסכין וואלחוק אנה
 וידכתי יעל יעלה
 יישכר חכר נכס כין כין הס שטכס
 וירא כנהה כטכס ואתה ארץ כנעניה
 ויטשכס לטכס ויהי למס יענה
 הדין יעבס אהד שטכס ישראל
 יהידנעש יעל ידך שטכס יעל ארץ
 העשד יקבס כס ויכס ואתה אהור ישישית
 קות יהוה יעורר יעורר
 והוא יעקב
 כאשר
 שטכס להכסו ויהוה יהי סיעד סלך
 נעתי איהל אהתקאמר
 שפר
 כנפרת יוסף כן פרת
 יעל יען כנות יערה יעל יסור ויכורוהו
 ורבו ויטכסו בעל העיס יתשכסוהו
 קישור ופחז ויעל ידיו כידל אכר יעקב
 כישכס יעל אכר ישראל כאל אכר יעל
 ואת יעל יכרך ברכת שטיכס יעל
 תהוס רכנת תהט ברכת יסרס ויהס
 ברכת אכר נכול יל ברכת אהר יעל אה
 נכית יעל תהיין לראש יוסף וילקודך
 ניר אהיו
 כעכין ואכ שרף ככך יאכל יעל יעל

יהלך שלל כל אלה שבני ישראל
 שנים ישר וזאת אשר דבר להם אברהם
 ויבן אותם איש אשר נבדל בדרך
 אתם ויזו אותם ואסר אלהם אנשם
 אל ימי קברות אל אבות אל היצירה
 אשר בשרה יפרון ההת נבי צרה אשר
 כשרה הכפלה אשר ילד פני סכרה
 מרן כנען אשר קנה אברהם את השנה
 סאת עפרן החת לאות קבר שמה
 קבר את אברהם ואת שרה אשתו שמה
 קברות יתקן ואת נקבה אשתו יתקן
 קברת את לאה וסכרה השדה והקצרה
 אשר נטת בנה התי ויל יעקב לזנות
 את כנען ואסף רגלו אל הכטה ויעני
 ואסף אל עבדו ויל יוסף על פני אביו
 ויבן עליו וישק לו ויעני יוסף את עבדו
 את הרעאס לחנט את אביו ויחנטו
 והפאס את ישראל ויכיל לו ארבע
 יוסכין וילאוי סיחנעס ויכסארתו
 סיערס שביעס יוס ויעני צרי ימי נכיהו
 וידבר יוסף אל בית פריעה לאמר אם
 נא סנאתי הן בעיניכם דבר נא באוני
 פריעה לאמר אבי השביעני לאמר
 הנה אנכי בכתב קברי אשר בריתי
 כארן כנען שמה תקברני ויעתה איעלה
 נא וקבר האת אביו ואיטונה ויאמר
 פריעה ילהוקבר את אבך כאשר
 השביעני ויעני יוסף לקבר את אביו
 ויעל אותו כל יעני פריעה וקע בירו
 וכל קע ארץ ביניס וכל בית יוסף
 ואחיו וביה אביו ורק טפס ונאנס ונקנס

עס כארן כנען ויעל יענוס כרכב נוס
 פריס ויהי הבחנה כסר מאד ויכסו
 יעני האטרא אשר כיצור הירדן ויספרו
 יסכסס פניו וכל כסר מאד ויעני אביו
 אבלי שביעס יוס וידא יושב הארץ
 הבנעני את האכל כנען האטרא ויאמר
 אבלי כסר זה למערים על כן קראי שמה
 אבלי כעיס אשר כיצור הירדן וייעשו
 כענו לוכן כאשר ינוס ויזא אלו בני
 ארצה כנען ויקברו אותו בני ערת שמה
 הכפלה אשר קנה אברהם את השנה
 לאחות קברת את עפרן החת יל פני
 כסר אביו יסב וסכרני כיה הוא ואחיו
 וכל היעלם אתו לקבר את אביו אחרי
 קברו את אביו וידא אחי יוסף כי מרת
 אביהם ויאסרו לו יסכססני וסכרני וסכר
 ישיכלנו את כהרעה אשר נמלנו אנו
 ויענו אל יוסף לאמר אבך ענה לפני מותו
 לאמר כה תכברו לי יוסף אלא שא נוס
 פני נא חיד ונתאמת כרעה נפילור
 ויעתה שאנא פישני עברא לי אבך
 ויבן יוסף בדברם אליו וילכנס ארצו
 ופלו לפניו ואמרו והעני לך לעינים
 ויאמר אלהם יוסף אל תראוני התחת
 אלהים אני ואתם השבתם על ריעה
 אלהים חשבה לטובה למען עשיה
 כיום הזה להחית עסר בני ויעתה אל
 תדא אנו אכלב אתכם ואת טפכם
 ויעתם אותם וידבר על לבם וישוב
 יוסף כביערים הוא וכל אביו לו
 ויחי יוסף מאה ויגשר שנים :

וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם
 כע ככר כן כעשה ילדו יצא ברכ יוסף
 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי באתי אל
 פקד פקד אתכם והינני אלה אתכם כן
 הארץ הזאת אל הארץ אשר נשכנ
 לאברהם ליעקב וליצחק ולישכנ
 יוסף את בני ישראל לאבד פקד פקד
 אלהים אתכם והינני את צנתי
 בזה ויבית יוסף בן כאה ויגשר שנים
 ויחננו אותו וייתם כארן בני ערים :

ואלה שמות בני ישראל הבאים
 מצרימה את יעקב אביהם באו :
 ראובן שמעון לוי יהודה יוסף
 זבולון בנימן דן נפתלי גד אשכנז
 ויהי כל נפש יצא יצא יצא יצא יצא
 נפש ויוסף ההבני יצא יצא יצא יצא
 וכל אחיו וכל הדור ההוא וכל ישראל
 פרו ויגשרו ויביתו ויגשרו ויגשרו
 והמלא הארץ אתם :
 ויוסף מלך חדש על מצרים אשר לא
 ידע את יוסף ויאמר אל עבד העל
 בני ישראל ויגשרו ויגשרו ויגשרו
 ויהי ככה ויגשרו ויגשרו ויגשרו
 כלה ויוסף ויגשרו ויגשרו ויגשרו
 וילחם כע ויגשרו ויגשרו ויגשרו
 שרי כספים ויגשרו ויגשרו ויגשרו
 יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא
 ריגסס ויגשרו ויגשרו ויגשרו ויגשרו
 יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא
 מצרים את בני ישראל כפרד ויגשרו
 את יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא
 וכל יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא
 אשר יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא
 מצרים לסילת הערית אשר שם
 האחת שפרה וישם השנית פויעה :
 ויאמר בילד את העריות וראתן
 יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא יצא
 ואם בן הוא ויהי יצא יצא יצא יצא
 את האלילים ויא יצא יצא יצא יצא
 אלהן מלך מצרים ותחין אתה ליד
 וקרא מלך מצרים למלך ויאמר
 מלך מצרים ויאמר ויאמר ויאמר
 הילדים והאמון הכדלתא לפרעכא

נגשים המצידת הנצרים כהיה ויהי
 נטרם תכוא אלה הנצרים ויהיו
 ויטב אלהים לם לדתו וירב העם וינצו
 כדא ויהי כי ידאו הנצרים את האלהים
 ויניסו להם מרים ויניצו פניה לם ינצו
 לאמר למה בן הילד האלה תשליכנו
 וכל העת תחיו
 וכל איש מבית לוי ויבא את סלוי
 ותהר האשה ותלד בן והרא אתו כשנ
 הוא ונצטו שלשה ירחים ולא יכלה
 יחד הנצטו ותקח ליתם נבא ותחכה
 כחוד וכצאתה ויבא את הילד ותשט
 כסוף על שפת היאר ותתנב אחרת
 כחוד לרעה כה יעשה לו ותדר בת
 פרעה לדחין על היאר ונצתה הלסת
 יעיד היאר ותרא את הנחמה בתוך הסוף
 ותשליח את אמה ותקחה ותפתח
 ותראה את הילד והנה נער ככה
 ותחמל עליו ותאמר מלך המצרים
 זה והאמר אחרת אל בת פרעה האל
 וקראת לך אשה מן עמקן העברת
 ותקח לך את הילד והאמר לה בת
 פרעה למה ותלך היעלמה ותקרא את
 אסתר הילד ותאמר לה בת פרעה הילכי
 את הילד הזה והנצרים לא יאני אתו את
 שוכר ותקח האשה הילד ותגדלו
 ויעל הילד ותכבדו לספר פיה ויהי
 לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי
 סוהמים משיתו ויהי צמיק ההם
 ויעל משה וינצו אלהיו ויהי
 מסבתם וירא איש מצרים מלך איש

יצרי מאחיו וינצו סוה וראכי אין
 איש ויד אתה מצרי ויטמנו סוה
 וינצו כיום השני והנה שני אנשים
 יצרים נצרים ואמר לרשי למה תנה
 ריני ואמר מי שכן לא ישי שרשפט
 ינינו הלה נני אתה אכר כאשר הנת
 אתה מצרי ויירא משה ויאמר אכן
 נודיעה דבר וישיני פרעה אתה דבר
 הזה ויבקי לה הנאת משה ויכח משה
 כשני פרעה וישיב בארץ כדון וישיני
 הנצרים ויכח כדון שכן נבנות ותבאנה
 ותדלע ותמלא אשה את הר הנצרים להשקת
 ינצו אכחיו ויבאו הר נצרים וינצו
 ויקם משה וישיני וישיק את ינצו
 ותבאנה אל רעאל אכחיו ואמר כדון
 כהרתן כההים ותאמר איש מצרי
 הנצרים כיד הר נצרים ונסדלה לך
 וישיק אתה נצרים ויאמר אל נעתי ואני
 למה זה ינצו את האיש שקרא לו ואני
 לחם ויואל משה לשת את האיש
 ויתן את נצרה סוה למשה ותלד בן
 ויקרא את שמו נצרים כי אמר נצרים
 בארץ נצרים
 ויהי כי סוה נצרים והם וימלך מצרים
 ויאמר ובעי ישראל בן הנצרים וינצו
 ישיני את האלהים בן הנצרים וישיני
 אלהים את נצרים וינצו אלהים את נצרים
 את הנצרים את נצרים וינצו אלהים
 את נצרים וינצו אלהים וינצו אלהים
 ההר נצרים וינצו אלהים וינצו אלהים
 הנצרים אחר הכדור וינצו אלהים וינצו אלהים

וְאֵת הַמִּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָד אִשְׁרֵי תַעֲשֶׂה
בְּוֹאֵת הָאֵרֶץ:

וַיֹּאמֶר מִתְּנָהּ וַיֹּאמֶר הַשִּׁלְמוֹ אֶרְצָהּ
וַיִּשְׁלַח אֶת הַיְהוּיָה לַחֲשׂוֹנֵס מִשָּׂה
מִפְּנֵי וַיֹּאמֶר הַיְהוּיָה לְמִשָּׂה שִׁלַּח דָּךְ
וְאֶהְיֶה בְּנֵיךְ וַיִּשְׁלַח הַיְהוּיָה קִטְוִיהָ לִבְנָהּ
בְּנֵיכָן לִכְנֵן אִמִּי כַּעַבְרָא אֶדָךְ הַיְהוּיָה
אֶתְכֶם אֵלֶי אֲבִירְכֶם אֵלֶי יִצְחָק וְאֵלֶי
יִעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַיְהוּיָה עֲדָה בְּנֵי דָךְ
מִתְּנָה דָכָא דִּי חֲסִיקוּ וַיִּצְחָק הַיְהוּיָה
כַּעֲרֵת כִּשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר הַשֵּׁב דָךְ אֶחָדִין
וַיִּשְׁבֵּי דָכָא חֲסִיקוּ וַיֹּאמֶר חֲסִיקוּ וְהֵנָּה
שִׁמְעָה בְּרֹא וְהַיְהוּיָה אֶלְמָא כִּי אִמִּי דָךְ
לֹא יִשְׁמַע לָךְ הַתִּתְּרָא שְׁוֹן וְהַמִּנִּי
לָךְ הַתִּתְּרָא חֲסִיקוּ וְהַיְהוּיָה אֶלְמָא
וְכִשְׁלֹמֹה הַתִּתְּרָא לֹא יִשְׁמַע לָךְ
לָךְ וְלִקְחַתְּ מִמֵּי הַיָּרֵא וַיִּשְׁכַּח
הַיְהוּיָה וְהוּיָה מִסֵּי אֲשֶׁר תִּקְחֵן וְהָאֵר
וְהוּיָרֵם כִּכְשֵׁת וַיֹּאמֶר מִשָּׂה אֵלֵינוּ
בְּאֵדֵי לֹא אִישׁ דְּרִיכָא אֲנִי וְכַמְתִּיל
וְכַמְשִׁילִשׁ וְכַמְסָא דְכָד אֶלְעֲנָךְ כִּי
כַּסְתְּ פְּהִיכִי לְשׁוֹן אֲנִי וַיֹּאמֶר הַיְהוּיָה
אֵלֵינוּ יִשְׁכַּח לֹא דְכָא אֲנִי יִשְׁכַּח אֵלֵינוּ
אֲחֵרִי שְׁאֹפְקָא עֲדָה הָאֵל אֲנִי הַיְהוּיָה
וְעֵתָה דָךְ וְאֲנִי אֵלֵינוּ יִשְׁכַּח וְהוּיָרֵם
אֲשֶׁר תִּתְּרָא וְהָאֵר אֲפִי הַיְהוּיָה כַּמְשִׁילֵנוּ
הָאֵל אֲחָדִין אֲחָדִין הַיְהוּיָה יִדְעָתִי דְכָר
דִּי אֲנִי וְהַיְהוּיָה אֶלְמָא אֶלְקִרְאָתָהּ
וְדָךְ וַיִּשְׁכַּח בְּנֵיכָן וְדָרְתָּ אֵלֵינוּ עֲדָה
אֲתֵדְרִיכְכֶם בְּנֵיכָן וְאֲנִי אֵלֵינוּ עֲדָה
וְכַמְשִׁילִשׁ וְהוּיָרֵם אֶתְכֶם אֵלֵינוּ
הַיְהוּיָה וְדָרְתָּ הָאֵל אֵלֵינוּ וְהוּיָרֵם
הָאֵל הַיְהוּיָה דָךְ לֵפָא וְהַיְהוּיָה אֵלֵינוּ

ואחר כאזכרה ואחרון ואחרון פריעה
כהאמר יהוה אלהי ישראל שלח את בני
ותעל למדבר ויאמר פריעה מיהוה אשר
אשר נקח ללשח את ישראל לא ידע
את יהוה ונסא את ישראל לא ידע
את יהוה ונסא את ישראל לא ידע
שלש שנים נבדד ונפחה להוה אלהי
מזעזע נבדד או נבדד ויאמר אלהים
מלך מצרים לפה משה ואהרן תפריע
את העם כפי עשיו ללשח אתכם ויאמר
פריעה הרבים עתה יס הארץ והשמים
אתם מסבלים ויפריעה כיום ההוא
את העמים כי נבא את ישראל לאמר
לא תאמנו לתת תבן לעם לבן הלבנים
ממנו שלש שנים הילכו וקשו שולחם
תבן ואת כתנת הלבנים אשר הם יעשו
תבול שלש שנים תשכחו עליהם לא תעריע
כטעם כעצם הם ילכו הם יעריעם
לאמר כטעם עתה לא תעריע תבן
העבדים האמנים ויעשו כהוא ישיע
בדבר ישר וינאנוני העם ויטעו
ויאמרו אלהים לאמר טהאמר פריעה
אני נתן לכם תבן אתם ללכו לכם
תבן כהאשר תצאו כן אין נערי עבדי
דבר ויפריעה נבא ארץ מצרים לקושש
קשלתב והעמים אנים לאמר כל
כפי עשיו בדבר יום ביום כאשר מזה
התבן ודבר ישר בני ישראל אשר שמו
עליהם נערי פריעה לאמר כהוה לא
כליתם הקכם לבן תבול שלש שנים
תבול העם ויבאו ישראל

ויצקו אפרעה לאמר למה תעשה
סהר יצקו אפרעה ויפריעה
אמר ללשח אתכם ויאמר
וחטאת יפריעה ויאמר דעם אתם ודעם
על כן אתם אכזרים עתה נפחה להוה
ועתה לכו עבדו ויפריעה לא ידע
לכנס תתנו וידא ישר בני ישראל
אתם כפי עשיו לא תעריע לכם
דבר יום ביום ויפריעה אתם שיהא
אחר עמים לקראתם כנא אתם מאת
פריעה ויאמרו אלהים ידא יהוה יס
וישטו אשר הבא אתם את ריחו
כפי פריעה ויפריעה ויפריעה
בדבר ישר ויפריעה ויפריעה
ויאמר אדני לפה הרעיה לעם הוה
למה זה שלחתי ונאמר כהוא אל פריעה
דבר בשכך הרעיה הוה והעל לא
העלת את עשיו ויאמר יהוה אל משה
עתה תראה אשר אעשה לפריעה כפי
חוקה ישראל כפי חוקה ישר שם בארץ
וידבר אלהים אל משה
ויאמר אליו אפרעה ויאמר אל אפרעה
אלי ויפריעה ויפריעה ויפריעה
יהוה לא ערית להם ויפריעה את
ברית אתם לתת להם את ארץ
את ארץ מצרים אשר נבא ונסא
שפינת את נאקת בני ישראל אשר
מצרים כי נבדד אתם ויאמר את ברית
לכן אכזר לבני ישראל אני יהוה ונאמר
אתכם כהתם כהתם כהתם ונאמר
אתכם כי נבדד אתם ונאמר אתכם כהוה

ננויה ובישטנים גדלים ולקחת אתכם
ללנים והייתם לכם לאלהים ידעם
אני יהוה אלהים הכוזב אתכם כחמ
סבלת מצרים והבאתי אתכם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
אני יהוה וידבר כשהבן אל בני ישראל
ולא שמי צאל משה בקצרו רוח וביעבה

קשה
ותבר יהוה אל משה לאמר באדבר אל
פרעה מלך מצרים וישלח את בני
ישראל מארצו וידבר כשהלפני יהוה
לאמר הן בני ישראל לא שמי צאל
ואך ישימי צעיה ואני ערל שפחה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויעם
אלבני ישראל ואל פריעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל מארץ מצרים
אלה ראשי בית אתכם בני
ראובן בני ישראל חסד ופלוא חירן
וספי אלה משפחת ראובן ובני שמעון
ימואל ויכין ואהר ויכין וינחור ויטאולן
הכנעני אלה משפחת שמעון ואלה
ישבות בני לוי לתלתם נישון וקהת
ומרי וישנ חיי לוי שמעון ויטאולן
וכאת שנה בני נישון ובני שמעון
למשפחתם ובני קהת יצחק ויעהר
והכרן ויעאל וישנ חיי קהת שלש
וישליש וכאת שנה ובני מרי ויכר
ומרי אלה משפחת הלוי לתלתם
ויקח יצחק את יוכבד דתו לולאשה

ותלד לו את אהרן ואת משה ושנ חיי
יצחק שני בני ישראל וכאת שנה ובני
יעהר קרח ונפנו ובני יצחק ארן את אל שני
ואל נפן וסתר ויקח אהרן את אל שני
בת עמי ערב אחות נישון לו לאשה ותלד
לו את נדב ואת נבי ואת אלעזר ואת
איהר ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסן
אלה משפחת הקרח ואלעזר ונפן אהרן
לקח לו מנעת פטיאל לו לאשה ותלד
לו את פנחס אלה ראשי אבות הלויים
למשפחתם הוא אהרן וכשה אשר
אמר יהוה להם הוציא את בני ישראל
מארץ מצרים על יבאתם ההם מנוח
אל פריעה מלך מצרים להוציא את בני
ישראל ממצרים הוא משה ואהרן

ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים
וידבר יהוה אל משה לאמר
אני יהוה דבר אל פריעה מלך מצרים את
כל אשר אני דבר אל לב ויאמר משה לפני
יהוה הן אני ערל שפחה ואך ישימי צעיה
אל פריעה

ויאמר יהוה אל משה ראה עתידך אלחם
לפריעה ואהרן אחיך יהיה נביאך ואתה
תדבר את כל אשר אצווך ואהרן אחיך
ידבר אל פריעה וישלח את בני ישראל
מארץ מצרים ואני אקשה את לב פריעה ורובתי
את אתה ואת מופתי בארץ מצרים ולא ישימי צעיה
אל פריעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי
את צאתי את בני ישראל מארץ מצרים
בשננים קלים ידעו מצרים כי אני יהוה בנשתי
את ידי במצרים והוצאתי את בני ישראל ממצרים

ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתה
כן עשו ככל מה שצוה יהוה בן
ישראל ששבע שנה בדבר אל פרעה:

ואמר יהוה אל משה ואהרן לאמר:
כידבר אלכפרעה לאמר תן לבסמך
ואברת אל אהרן קהאת כטף והשליך
לפני פרעה יהי להטף ויכא משה ואהרן
אל פרעה וישוכן כאשר צוה יהוה
וישליך אהרן את סטו לפני פרעה ולפני
יגסו ויהי לתן ויקראם סטרי להטף
ויכספם כווי שונם הסטרי כינים
בהטם כן וישליטו איש סטו ויהיו
להטם ויכספם אהרן את סטם:
ויהוק לבפרעה ולא ישכין אלהם כאשר
דבר יהוה ויאמר יהוה אל
משה כסר לבפרעה כאן לשלח נם:
לך אל פרעה בבקר הענינא הניכר
ונצבת לקראתי על שפת היא והכטרה
אשר נהפך לה שיתקח בידך ואכרת
אליה יהוה אליה כינים שליח אליך
לאמר שלח אתי נם ויגדע נכדך
והנה לא ישיבתי יד טה: סהאמר יהוה
באות תרצי אני יהוה הענינא נכרה
במטה אשר ביד עי הים אשר באר
ועתה כו: והנה אשר באר תמורת
ובא שיהא וכל אויבים לשתות מים
מן היאר: ויאמר יהוה אל
משה אמר אל אהרן קח סטך וטתה
על כיני טערים על נהרות עי אריות
ועל אנשים ויעל כמקו מיניהם ויהיו

דם והיה דם כל ארץ מצרים ומצרים
ובאמצע: וינישוכן משה ואהרן כאשר
צוה יהוה וידם נכטתה ואת הים אשר
באר ליצטפרעה ויעני יגסו ויהפכו
כל הים אשר באר לדם: והנה אשר
כארתה וכאשר היא ולא יוכלו עינים
לשתות מים כן היאר והיה דם כל ארץ
מצרים וינישוכן הרטם כינים כל סטו
ויהוק לבפרעה ולא ישכין אלהם כאשר
דבר יהוה ויפן פרעה ויהפך כל מינים
שת למנס לזאת ויהפך כל מינים
כנינת היאר מים לשתות בלא יכלו
לשתת מים: והיא ויכא שבעה
כינים אהרן הסת יהוה אתה יאר:

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליה אבד יהוה שליחת עי ויגדע
ואם כאן אתה לישלח הענינא נך את
כל נשליך בעפר יגסו וישלח הארץ צרוע
ויעל ונצא נכדך ובחר מינך ויעל כטן
ובכתי נכדך ומנכך ובתערך נכס שאותך
ובכתי נכדך ונכדך יעל ויגדע נכדך
ואמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
אתה נכטך על הנהרות עי היאר
ועל האנשים והיעל את העפר יגסו על
ארץ מצרים ויט אהרן את ידו על מצרי
מצרים ויעל העפר ונתכס את ארץ
מצרים וינישוכן הרטם כינים כל סטו
ויעל את העפר יגסו על ארץ מצרים:
ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר
הענינו אל יהוה ויכר העפר יגסו ככע

וינימי ואשלחה אתה יעקב ויחזרה ליהוה
 ואמר כי שם לפרעה הנפאר יליצתי
 אצתי לך וליצמדך וליצמדך להכרית
 הערדים ממך ומסתך רק כי אר
 תשארה ויאמר למה ואמר כדרך
 לענין תדינני אין כיהוה אליהו וסרו
 הערדים ממך ומסתך ויגברך
 ויגברך רק כי אר תשארה ויגברך
 וארדן כי יפריעו ויניעך כשהאליהו
 ילדו הערדים ארשם לפרעה
 ויניעו יהוה כדרך כשהו כוה הערדים
 כוה הערדים כוה הערדים כוה הערדים
 אתם כוה הערדים כוה הערדים
 פרעה כוה הערדים כוה הערדים
 ולא שכינא להם כוה הערדים
 ויאמר יהוה אל משה אמר
 אל אהרן ונשה את כסף וזה את יעפר
 הארץ והיה לכם נבל ארץ מצרים
 ויגשון ויט אהרן אתו ויבססוהו
 את יעפר הארץ ויהי הכנס כסף
 ובהכנה כל יעפר הארץ היה כסף
 ארץ מצרים ויגשון החרטום
 כל מים היה יצא את הכנס ולא יכלו
 ויהי הכנס כסף ובהכנה ויאמרו
 החרטום אל פרעה אעזב אלהים
 הוא ויחוק לפרעה ולא שכינא להם
 כאשר רב יהוה
 יהוה אל משה הישכם בבקר והתעב
 לפני פרעה ויגשון ויגשון ויגשון
 אליו כוה הערדים כוה הערדים
 כי אם אינך משיח אתי יניחני משיח

כך ויגברך ויגברך ויגברך אתה יעפר
 ויגברך ויגברך ויגברך אתה יעפר
 אשר הם יגברך ויגברך אתה יעפר
 את ארץ ויגברך ויגברך אתה יעפר
 לבית הוה שם יעפר למען תגבר
 יהוה בקרב הארץ ויגברך ויגברך
 ובין יעפר לכהר יהוה הארץ ויגברך
 יהוה כוה ויגברך ויגברך ויגברך
 ובית יעפר ויגברך ויגברך ויגברך
 הארץ כוה הערדים ויגברך ויגברך
 משה ולא אהרן ויאמר לך ויגברך
 כארץ ויאמר משה לא נכון לעשות
 כוה תיניעך כוה הערדים כוה הערדים
 הן טבח אתה ויגברך ויגברך ויגברך
 ולא יסקלטו ויגברך ויגברך ויגברך
 כדרך ויגברך ויגברך ויגברך
 יאמר אלי ויאמר פרעה אנכי אשלח
 אתכם ויגברך ויגברך ויגברך
 רק הדרק את הדרק ויגברך ויגברך
 כוה ויאמר משה הנה אנכי ויגברך
 כי יגברך ויגברך ויגברך ויגברך
 כפרעה כוה ויגברך ויגברך ויגברך
 פרעה הנה לבית יגברך ויגברך ויגברך
 ליהוה ויגברך ויגברך ויגברך
 אל יהוה ויגברך ויגברך ויגברך
 הערבים כפרעה ויגברך ויגברך
 אחר ויגברך ויגברך ויגברך
 ולא יגברך ויגברך ויגברך
 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
 ודברת אליו כה אמר יהוה אלי
 הערבים יגברך ויגברך ויגברך

מאס מאז אהה לישלח ויערך כהווק
 כסיהנה יד יהוה הויה נבקנך אשר
 כשדה כמקום כסרים כנעלים כנן
 וכנאן דבר כד כמד וכדלה יהוה
 כן מקנה ישראל וכן מקנה כערים
 ולא ימות ככל לעני ישראל דני וישנ
 יהוה כועד לאכר כח ויעשה יהוה
 הדבר הזה כארץ ויעשה יהוה את
 הדבר הזה כסחרת ויכת כל מקנה
 כערים וכמקנה כני ישראל לא כת
 אחרי וישלח פרעה ויהנה לא כרת
 כמקנה ישראל יעד אחד וכמד למען
 ולא ישלח את העני
 ואמר יהוה אל כשה ואל אהרן קח
 לכס כסילא חפנכס פחנכס וורקו
 כשה השכמה לעני פרעה ויהוה
 לאמר על כל ארץ כערים והיה על
 האדם ועל הסכה לשחץ פרע
 אכניעת ככל ארץ כערים ויקחו
 את פח הכשן ויעמדו לפני פרעה
 ויורק אתו כשה השכמה ויהי שחן
 אכניעת פרע כאדם וכמהמה ואלא
 יכלו ההרעים ליעמד לפני כשה
 מפני השחן כיהיה השחן כחוטב
 וככל כערים ויחזק יהוה את לב פרע
 ולא ישכין אלהם כאשר דבר יהוה
 אל כשה
 יהוה אל כשה השכם כמקרה ויענ
 לפני פרעה ואמר אל כה אכר
 יהוה אל כשה הערים ישלח את עני
 ויענני כי כניסם הואת אני ישלח

את כל כנעני אל לבן וכיערך וכענך
 כענך תדע כי אין כנע ככל הארץ
 כי עתה שלחת את בני ואך אותך
 ואת ענך כדבר ותכח כן הארץ
 ואלי כענך ואתה יעמדת כענך
 הארץ את כסו ולכסן כפר ישכס
 הארץ ויערך כסחלל כנעני לכלה
 ישלחם והנני ככסו כעתה כד
 כד כמד אשר לא היה ככד וככערים
 לכן הוים חסדה ועד עתה ועתה
 שלח העני את כענך ואת כל אשר
 לך כשה כל האדם והסכה אשר
 יכנס כשה ולא יאסר הבית ויורד
 יעלה הכד וכמה הוא את דבר
 יהוה כיענך פרעה העם את ענך
 ואת מקנהו אל הסכה ואשר לא
 ישכס לא דבר יהוה ויענ את ענך
 ואת מקנהו כשה
 ואמר יהוה אל כשה נשה את ירך
 יעל השמים והי כד כל ארץ
 כערים על האדם ועל הסכה ועל
 כל יעש כשה כארץ כערים ויש
 כשה את כשה על השמים ויהוה
 עתה קלד וכד ותהלך איש ארצה
 וכסר יהוה כד יעל ארץ כערים
 ויהי כד ואסכת קחת נתן כד
 כד כמד אשר לא היה כמה ככל
 ארץ כערים כמא ההנה לטיו ויור
 הכד ככל ארץ כערים את כל אשר
 כשה כמד ועד כמה ואת כל
 יעש כשה הסכה כד ואת כל יען

השדה שבר דרך בארץ נטון אשר
ישבני ישראל לא היה כדו ויטלה
פרעה ויקרא למשה ואהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפניסוהו הערד
ואני וינכי הרשעים העיתורא להו
ורכבה תקל אלם ספר ואשלה
אתכם ולא תספון לי נכד ויאמר אליו
משה כנאתי אתה ער אפרש את
כפי אל יהוה הקלות ידלון והכרד
לא יהיה יעד למען תדעני ליהוה
הארץ ואתה יגברך ידיעת מטוס
תראון טעני יהוה אלהים והפשתה
והשינה נסתה כיהי ערה אביב
והשתנה נעלי יהוה וחסכת לא
נכדי אצלתה וינא משה מינס
פרעה אתה ער ופרש כפואל יהוה
ויהוה הקלות והכרד וכטר לא נתך
אצעה ויאמר פרעה כי חל הכטר
והפרד והקלות יסף לחטא וככר לו
הוא ועבדיו ויחזק פרעה ולא
שלה את בני ישראל כאשר דבר יהוה
בדבר שיה

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
כאני הכבדתי את לבו ואת לב יגדיו
ליען שתי אתהי אלה בקרבנו וליען
הספר באוני נכד וכן בך את אשר
התעלתי במצרים ואת אתתי אשר
שכתי בסודי ויתם כאני יהוה ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
סאכר יהוה אלהי הערבים ער כרתי
כאעת ליעת כפני שלח יצרי ויגדני

כי אם טאן אתה לשלח את יצרי הנני
טכיא כחר ארבה כגדך וכסה את
יען הארץ ולא יוכל לאת את הארץ
ואכל את יתר הפליטה השארת לכם
מן הכרד ואכל את כל היען העמר
לכסמנה שדה וכל או מתוך ובתי מ
עבדך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
אתך ואבות אנתך מינס חיותם על
האדמה יעד היום הזה ופני ינא מינס
פרעה ויאמרו יגבר פרעה אליו יעד
בתי יהוה לטמוק ששלח את
האנשים ויגדו את יהוה אלהיהם
הטוס תדעני אכדה טערים ויטש
את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר
אלהם לכו יגדו אתי יהוה אלהים כי
וכי חללים ויאכר משה כגדני ו
וכוקענו נך ככענו וככענו כנאנו
וככדנו נך כיהי יהוה לנו ויאמר
אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
אשלה אתכם ואת טפכם וראו מריצה
נעפניכם לאמן למנא חברים ויעברו
את יהוה כי אתה אתם מכקשים ויערש
אתם מאת פני פרעה

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך
על ארץ מצרים כארבה ויגל יעל
ארץ מצרים ויאכל את כל יצטב
הארץ את אשר השאר הכרד ו
ויט משה את מטהו על ארץ מצרים
ויהוה טגדו חקרים בארץ מ
היום ההוא וכי חלילה הכקר
היה ויהוה חקרים טשא את הארבה

כאמר

כאמר

כאמר

כאמר

ויצל הארבה על כל ארץ מצרים וינח
בכל נבל מצרים כבד כמד לפניו לא
היה כן ארבה ככה ומהיו לא היה
כזו וינס את כל הארץ ותחיש
הארץ ויאכל את כל יבשת הארץ ואת
כל פריה וזרעיה אשר הותיר הכרד ולא
נותר בל ידק בקץ ובנישת השדה נבל
ארץ מצרים וימדד פרעה לקרא
לבישה ויהרץ ויאמר הטאת ליהוה
אלהים וילכסו ויעתה ישא נא הטאתי
אך העצם והיעדרו ליהוה אלהים
ויסר כי ילך אתה מכות ההוה וינא
מינס פרעה וייער אל יהוה ויהפך
יהוה רוחים חזק סאד וינא אר
הארבה ותקיעה ויהסוף לא משאר
ארבה אחר ככל נבל מצרים ותחש
יהוה את לב פרעה ולא שלח את
בני ישראל
ויאמר יהוה אל בישה נטה ירך על
השמים ויהי הישך על ארץ מצרים
ויכש הישך וינט בישה את יהוה על
השמים ויהי הישך אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ימים לא ראו איש
את אהו ויאקמו איש בתחרו
על שתיים וכל בני ישראל היה
אור במישיבתם ויקרא פרעה אל
בישה ויאמר לכו נבוא את יהוה נכ
ינא נכ ובקדש יננס טפנס ילך
נפנס ויאמר בישה ואתה תרע
בידנו ונחיה ויעשנו ליהוה
אלהינו ונס כקננו לך עבד לא

הארבה

השאר פרסה כמכט נחל לנכר
את יהוה אלהיו ואנחה לאנרין סה
מצר את יהוה עד כאט שבה ויחוק
יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלח
ויאמר לפרעה לך כידל השכר לך
אל תסוף ראות פני כיבוס ראך פני
תמות ויאמר בישה כן דברת לאאסף
יעד ראות פניך
ויאמר יהוה אל בישה יעד ננע אחר
אביא על פרעה וכל מינים אחר
כן וישלח אתכם סוף כשלחו בלה
גרש ירש אתכם סוף דבר נא
באנשי הים וישאלו איש מאת רעהו
ואיש באתר יעתה כל נסוף וכל יח
ותק יהוה אתה הים בעני מצרים
נב האיש בישה נדול כאר בארץ
סגרים בעני עבר פרעה וכיע
הים
בישה סה אמר יהוה סחית היליה
אני ינא סחך סגרים וימת כל נבל
בארץ מצרים סכסוף פרעה היישוב
על סאוי כסור השפחה אשר
אחר החרס וכל כסור בהנה והותה
נעקה נלה כל ארץ מצרים אשר
סכסוף לא אנהיה וכסור לא תקסוף וכל
בני ישראל ירחין כל ישיטו נאיש
ועד סכסוף לכו תרען אשר ילה
יהוה כן סגרים כן ישראל וירדן
כל יערך אלה אל יהוה שתחו ל
לאמר ינא אתה וכל הים אשר
סגריך ואהרין אנא וינא סגרים

פרעה בחר אף:

ואמר יהוה אל משה לא
ישניע אליכם פניה למען רבות
מופת בארץ מצרים וכישה ואהרן
ינישו את כל הבפתים האלה לפני
פרעה והקוק יהוה את כל פרעה ולא
יטל את בני ישראל מארצו:
ואמר
יהוה אל משה ואהרן בארץ
מצרים לאמר: החדש הזה לכם
ראש חדשים ראשון הוא לכם לחודש
השנה: ודברו אל בני עדת ישראל
לאמר בני ישראל החדש הזה ויקחו להם
איש אישה לבית אשתו לכהן ואם
ימנע הבית מהיות משה ולקח הוא
וישבע הקרבן אל ביתו במנבת נפשת
איש לפי אכלו תבסו: על השנה ושה
תסיון זכר בני ישראל היה לכם מן הגבש
וקחו עושים תקחו: והיה לכם לבישורת
עד ארבעה ימים וז' לחדש הזה
וישחטו את כל בקר עדת ישראל בין
הערים: וילקחו בן הדם ונתנו על שתי
הזנוות ויעל השקוף: על הכתים
אשר יאכלו אותו נהם: ואכלו את
הבשר בלילה הזה: וילאישו עור
על מדרים יאכלו: ואל תאכלו ממנו
עוֹבֵשׁ מִכֶּשֶׁל בַּיּוֹם כִּי אֵם עַל אִישׁ
ראשו על מרצו ויעל קרנו: ולא תומו
מטע יד בקר והעז מטע יד בקר
כאש תשרפו: וקבה תאכלו ארסו
מתעבים הערים על יכם מרגליכם

ועקלכם בידכם ואמרתם אתו נחשונו
פסח הוא יהיה: ויערתי בארץ
מצרים בלילה הזה ויהיה כל בכור
בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה: והיה הדם לכם לאות על
הכתים אשר אתם יסוּרוּאֵלִי את
הדם ופסחתי עלכם: ולא יהיה נכס
נזף למישחית בהנתי בארץ מצרים:
והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם
אתו חל יהוה לזרתיכם חקת עולם
תחגגו: שבעת ימים מועד תאכלו
אך ביום הראשון תשכיתו שאר
מנתיכם מכל אכל חמץ ונבדתה
הנפש: והוא כי ישראל ביום הראשון
יער יום השביעי: וביום הראשון מקרא
קדש וכוס השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכה לא יעשה נהם אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה
לכם: וישמרתם את המועד כי ציונו
הוא הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים: ושמרתם את היום הזה לזרתיכם
חקת עולם: וראשון בארבעה עשר יום
לחדש בערב תאכלו מצת עד יום
האחד: ועשרים יחדש שבעה ימים
ימים שאר לא יצא נכתיכם מכל אכל
מהמוצת ונבדתה הנפש: והוא מיעדת
ישראל בנבואה ההארץ: כל מה צלח
האכלו בכל יום שבעתם תאכלו מצת:
ויקרא משה למדני ישראל ויאמר אלהם
כִּשְׁמוֹקְחוּ לָכֶם צֵאן לִשְׁפָחֵתֵיכֶם וְשִׁחֲטוּהֶם:

וילקחתם אצות אוזבועיכם בדם
אשר נספך והגעתם אל ה' שיקח ואל
שתי הכוזבות בן הרם אשר נספך ואתם
לא תנאו א"ש כפתח ביתו עד נקד:
ויגד יהוה לנף את בני צירס וראתה
הם על ה' שיקח ויעל שתי הכוזבות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן הכוזבות
לבא אל טרפכם לנף וישכרתם את
הדבר הזה לחק ולכנף עד עולם:
וזה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לבם כצו שרד וישכרתם אתה צידה
האמת והיה כי יאכרו אליכם נמככם
העזרה האמת לכם ואמרתם ופסח
הוא יהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל כצירס נמנף את כצירס
ואת סגטו העל וקד הינם ושתחוו:
ולעולם יעשו בני ישראל כאשר יורה
יהוה את כשה ואהרן כן יעשו:

ויהי נחמך

הלילה והיה הפסח כל בטר בארץ
מצרים כסדר פריעה השני על כסא
יעקב ששני אשר בבית המדבר וכל
בטר בדיקה וקספריה לילה הוצא
וכל יעקב וכל כצירס ותק צעקה ויהי
מצרים כי און בית אשר און שם כה:
ויקרא לבישה ולאדון לילה ויאמר
קוסיו ואזכור עד יגדנם אתם גם כן
ישראל ולק יעקב את יהוה כדרכם:
גם צאנכם בקרבם קחו כאשר יורה
ולמוסרתם נס אתי ותחוק כצירס
על הינם לבדו לשלחם כן הארץ כ

אכח כל עתותיו וישא הינם את בני
טרס הכין כי שאתם צדקת משנת
על שנתם וכני ישראל יעשו סדר
כשה וישאלו כצירס בלסוף וכל
והב וישלח ויהיה נקת אתהן הינם
כצירס כצירס וישאלו וינצח את
כצירס:

ויסע בני ישראל כצירס כצירס
כששכמות אלף רב הינם לס
כסוף ונס יעבד רב עליה אתם ונאן ונקר
ספקה כצירס מאד ויאלו אתה כצירס
אשר הוציא כצירס יעל כצירס כ
לא חמין כצירס כצירס ולא יכל
להתבדה וגם צדק לא יעשו להם:
וכדשכ בני ישראל אשר ישכב צדק
שליש שנה וארבע כמות שנה ויהי
ספקן של שנים שנה וארבע כמות שנה
ויהי כצירס הינם היה ינאכל ינאכל
יהוה כארץ כצירס ולישכרם הוא
לילה והינאם כארץ כצירס הוא
הלילה היה לילה ששנים לכל בני
ישראל לידתם:

ויאמר יהוה אל כשה ואהרן ואתה
הפסח כל בטר לא יאכלו וכל יעקב אשר
מקנת נספך וכל יעקב אל יאכל וישכב
לא יאכלו כצירס אכל לא יעקב כן הכין
כן הכין ויהי ויעס לא תשכרבו
כל עת ישראל יעשו אתו וכי יעור
אתך נר ויעזר פסח ליהוה
הכח לו כל יצר ואז יקרב לי שורש
ויהי כאורח הארץ וכי יעל לא יאכל

שור כהנה אשר יהיה לך הוטרם
ליהוה וכל פטר חמר תפדה כשרה
ואם לא תפדה ויעפט וכל כבוד אדם
בכנך תפדה והיה כי ישאך נכח מחו
לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק יד
הויצאנו יהוה ממרים מבית צדקים
ויהי כי הקישה פריעה ל שלחט ויהרג
יהוה כל כבוד נארי מ'צרים מבסר
אדם ויעבור כבוד בהמה יכלן את זמח
ליהוה כל פטר חסר הוטרם וכל כבוד
בני אפדה והיה לאות על ידה וטוטפת
בן ענך כי בחוק יד הויצאנו יהוה
במ'צרים ויהי בשלח
פריעה אתה נסולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר
אלהים פן נחם היצא נחם אתה נחמה
וישכח ערימה וינסא אלהים אתה נחם
דרך המדבר יסוף וחסד ישים עליו נכח
ישראל מארץ מ'צרים ויקח משה את
יצעמות יוסף ויבן לה שבע השב"ע
את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והי עליהם אתי צעמתי
מה אתכם ויסי עומס כתי ויהנו נאחם
בן עתה מדבר ויהוה ה' לפניהם יובם
ב' צמור יען לעתה תהדרן וליהב כבוד אש
להאיר להם ללכת יובם וליהי לא ימיט
צמור היען יובם וצמור האש ליהי
לפני העם:
וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל בני ישראל
וישבו ויחט לפעם החזית בין סגור ובין
הים לפעם בעל יען נכחו וחתט על הים:

ס' תורה אחת יהיה לאדם ולע' הע'
מ'תכם וי' צמור כל בני ישראל כאשר
ינה יהוה את משה ואת אהרן עשו:
ויהי כי בענף חסר הזה הויצא
יהוה את בני ישראל מארץ מ'צרים
על נבאחם:
וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי
כל כבוד פטר כל רחם כנני ישראל באדם
ונבאח לי הוא ויאמר משה אל ה' צמ
זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממ'צרים מבית צדקים כי בחוק יד
הויצא יהוה אתכם מזה ולא יאמר
חמין היום אתם יצאם נח' ש'
האבי והיה כי יאך יהוה אל ארץ
הכנני והתהי והאמר יהוה ויהי חסר
אשר נשכח לאמר לך לתתך ארץ
ונתחלובך ש' ויטרת אתה הנבירה
הואת סד' ש' הוה יטבית ימים
האכל מ'צית וכיום ש' צמ' ליהוה
מנות יאכל את ש' צמ' חס' ולא
יאה לך חסין ולא ידאך לך שאר
כל נבך והועת לבנ' מוס הקו
לאמר כי צמור זה יצא יהוה לי נבאח
מ'צרים והיה לך אות על ידך
ולסור בין עמך למען תהיה תורת
יהוה בפך כי ביד חזקה הויצאך יהוה
מ'צרים ויטרת אתה הקה הוה
לכו יצא מ'צרים ימימה:
ויהי כי יאך יהוה אל ארץ הכנני
כאשר נשכח לך ולא תמך ועתה לך
והינרת כל פטר חסר יהוה וכל פטר

הנאים אהריהם בים לא שואר מהם עד אהרן ובני ישראל הלכו
בכמה בדרך הים והביס להם חמה כי ינסו ויטמאום ויויטי
יהיה ביום ההוא את ישראל כי יצרים וירא ישראל את כי צרים
מתעל שפתיהם וירא ישראל את הוד הנדלה אשר יעשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ואיננו ביהוה ובטישה ינבדו:

אויסיר כשהובני ישראל אתה שירה הוואת ליהוה ויאמרו	לאמר	אשר יהיה ליהוה כי נאה נאה	קום
ורכב ונהם בים:	זה אלי ואניו	עיו וזמרת יה ויהי לי	ל
לשונה	אני וארסכמהו	יהוה איש מלחמה יהוה	אלהי
שמו:	כרכנת ערניהו ויהיו בים	וכתהר	י
שלישו שבעו בים סוף:	תהמת יכסכו וידוכס עולת כמו	י	י
אנן:	יפיך יהוה נאדרי נכר	יפיך	י
יהוה תרעין אויב:	ונרכ נאונך תהרס	י	י
קביך	תשלח הרק יאכלו כקיש:	ונרוה	י
אנך נערמו בים	ננו בנו נד	י	י
טלים	קנאו תהמת בלב ים	אמר	י
אויב ארדף אישיו	אהלך שלל תטילאכו	י	י
נפשי	אדיר הרבי תריטמו ידי:	נשנת	י
דוחך כסמו ים	גללו כעפרת נמס	י	י
אדיים:	מיכסה טאלם יהוה	מי	י
נככה נאור נקדש	טרא תהלת יעשה	י	י
פלא:	נשית ימינך תכלי עמו ארץ:	עזית	י
נחרך יעב ונאלת	עזלת קעוך אל טור	י	י
קדשך:	שמי עי עמים ירמון	היל	י
אחוישני פלישת:	אונכלו אל וי	י	י
אדום	איל כואב יאחזמו יעד	ננו	י
כל ישיכענן:	תפלי עליהם אמתה	י	י
נמר	בעל דויען ידמו כאמן	יעד	י
יערי ימך יהוה	יערי ימך יעב וי	י	י

קצת:	תנאמו ותשנמו ובה עולתך	טון
לשבתך על יד ה':	מקדש אדני עבדו	
ידך:	יהוה ימלך לעולם ועד:	כי
כאכוס פריעה נרכבו וכפרשיו	כס ויטב יהוה ילהנא	
הם ובני ישראל הלכו בבישה בתוך	הם:	

ותקח כרים הנביאה אחות אהרן את התקן בידה והניאן כל העמים
אחריה נתעם ונכחה להויתן להם כרים שירו ליהוה כי נאה נאה
סוס ורכב ורמה נים: ויכניש את ישראל לים סוף
וינאו אל כדברי שור וילכו ישראל שתי ימים במדבר ולא מצאו מים:
ויבאו מרתה ולא יכלו לשבת שם במרתה כי רבים הם יער מן קרא
המדבר הזה להטות את כל הקהל הזה
ברצו: ויאמר יהוה אל
בישה הנני מבטיר לכם לחם מן ה'
השמים וינאו העם ולקטו דבר זר
מיוכו למי נאנסנו הדרך בתורת אב
לא: והיה ביום השישי והביט את אשר
יבאו והיה בישה יל אשר ילקטו
יום זר: ויאמר משה ואהרן אל כל
בני ישראל יצרכו יתם כי יהוה
הו' נא אתכם מארץ מצרים: ובקר
וראתם את כבוד יהוה כשבני את
תליתכם יע' יהוה ונחמנו כיה תלונו
יע' ע: ויאמר משה בקת יהוה לכם
בערב בשר לאכל ולחם ולבקר לשבוע
כשבני יהוה אתה לעתכם אשר
אתם מליכם יליו ונחמנו טה לא יע' ע
תלעכם כי יע' יהוה: ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל יע' עתנני ישראל
קדמו לפני יהוה כי טע' עתת לעתכם:
ויהי כדבר אהרן אל כל יע' עתנני ישראל

יטמה מרה וילינו העם יל בישה לאנו
טה נשתה וייע' עק אליהו ויהוה יהוה
ינן וייע' עק אליהם ויכתקוהם
יטם יטם לחקו ויטם נסדו:
ויאמר אכ' טמ' עתנני יקול יהוה
אלהך והישר בעינו תעשה והאמת
לפעיתו וישבת כל הקיכל הטהלה
אשר יטמה בני ערים לא אשים יע' ע
כי אני יהוה רפא:
ויבאו אליכם ויטם שטים יע' ערה
יע' עת מים ויטם יע' עת מרים ויטם
יע' עת מים: ויטם מאליס ויבאו כל יע' עת
בני ישראל אל מדבר סין ואשר מן ארץ
ובסין כחבישה יע' עת מים ילדי
הטע' לנאתם מארץ מצרים: וילינו
כל יע' עת בני ישראל יל בישה ויע' ע
אהרן כמדבר ויאמרו אלהם בני
ישראל ט' ית' מותנו כד יהוה מארץ
מצרים בשבתנו יע' עת מים הבשר נאכלנו
לחם לשבוע כי הוצאתם אתנו אל

ויעט אל הכדור והנה כבוד יהוה נראה
בנען

וידבר יהוה אל משה לאמר ישיבני
את תלועת בני ישראל דבר אל
לאמר בן הערוב תאכלו בשר ובנקר
תשבעו לחם וידועתם כי אנכי יהוה
אלהיכם ויהי מערב ותעל השלוותכם
אתה טחנה ובקבר היתה יטבנתה
טל סביב לנחנה ותעל יטבנתה טל ותנה
יעל פני המדבר דק כספס דק כנפך
יעל הארץ וידאו בני ישראל ואכרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא דינו מה
הוא ואמר משה אל הים הוא הרחם
אשר עני יהוה לכם לאכלה וזה הדבר
אשר נה יהוה לקטו מבטו איש לפי
אכלו ימרו לגלות מספר נפשותכם
איש לאיש באהלו תקחו וישישון כן
נני ישראל וילקטוהו מרבה והמנינים
וסדו בנימין ולא העניף הכדור
והמנינים לא ההסיר איש לפי אכלו
לקטו ויאמר משה אל הים איש אל
יתר כבט יד בקר ולא שמיעו אל משה
ויהיו אנשים כבט יד בקר וירם
תולעים וכאש ויקנף עלה משה
וילקטו אותו בנקר בנקר איש כפי
אכלו וחם השמיט ונניס ויהי ביום
הששי לקטו לחם מטה שנה העמר
לאחר ויבא אל משה העדה ויעדו
למשה ויאמר אל הים הוא אשר דבר
יהוה שפתון שבת קדש ליהוה מהר
את אשר תאפו אט ותאשרת נשלו

בשלו ואתכל העניף הנחו לכם לשיטות
יע המקור ויעחו אותו יד הבקר סאשר
יעה מטה ולא סאשרה לא היתה
בזו ואמר משה אכלו היום כי שבת
היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשרה
ששית כי סתלקטוהו וכיום השביעי
שבת לא יהיה בו ויהי ביום השביעי
ינאו כן העם ללקט ולא מצאו

והאמר יהוה אל משה יד
אנה מאתם לשכר מצותי ותורתי
ראובי יהוה נתן לכם השבת יל כן
הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו אל ינאו איש מנקמו
ביום השביעי וישיבתו העם ביום
השביעי וידקראו בתי ישראל את שבו
כן והוא כורני לכן וטעמו כנעתת
מדיש ויאמר משה זה הדבר אשר
עוה יהוה מלא העמר כבט לשבת
לדעתכם למען וראו את הים אשר
האכלת אתכם במדבר נהו ינאו אתכם
מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן
קח יענעת אהרות שבה מלא העמר
כזה ונח אתו לפני יהוה לשיטות לדתכם
כאשר יעוה יהוה אל משה ויעהו אהרן
לפני העדת לשיטות ונני ישראל אכלו
את הכז ארבעים שנה יד כאש אל ארץ
טיטת אתה אכלו יד כאש לקטו ארץ
כנען והינני נשית האפה הוא

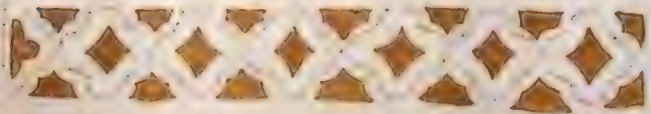
וסינו כל ידעת בני ישראל ככדור
סין לכסיעהם על פני יהוה ויחגו
מדידיס ואומים לשתת הינם :

כספר וישים נאמי יהושינבי כהר
 אמה את זר יעקב כהר השנים
 ויכן מישה מנחם וקרא שבו יהוה עמי
 ויאמר כי יד ילכס יחלככה ליהוה
 כעצק כדורדו
 וישם יתרו נחן כרין התן כשהאת
 כל אשר נשה אלהים לכשהו יסדא
 יצובי הוציא יהוה את ישראל ממצרים
 ויקח יתרו התן מישה את נערה אשת
 מישה אתר ישראל ואת שני כנדר
 אשר שמה אתר שני כנדר
 הית כארן נבריה ויסד אתר אלהים
 כאלהים כנדר וינל כהר ערני
 ויכא יתרו התן מישה ונל ואתה אל
 מישה אל הכנדר אשר הוא את שם
 הר האלהים ויאמר אל מישה אתה תמן
 יתו נא אליך ואשתך ויטע כנה יענה
 וינא מישה לקראת התנו ויטע
 ויטק לו ויטאל אוישי יתו לילכ
 ויסא האלהים כספר מישה להתן
 את כל אשר נשה יהוה לפריע
 וליכרים נל אודה ישראל את כל
 התלאה אשר כנענתם כדור וינל
 יהוה ויהו יתו יל כל הטובה אשר
 נשה יהוה לישראל אשר העל
 כיד כנדרים ויאמר יתו כדור יהוה
 אשר העל אתכם מיד כנדרים וכיד
 פריע אשר העל אתה ונל כהר
 יד כנדרים יענה ידעני כנדר יהוה
 ככל האלהים ככדור אשר ודו ילכ
 ויקח יתרו התן מישה ילה ונחם

וירב הנשים מישה ויאכרנה לנשים
 ונעשה ויאכר להם מישה כה תריבון
 ינדר כהתנכון את יהוה וינא שם
 הנשים ויכן הנשים על מישה ויאמר
 לכה יהוה העליתם כנדרים להגית את
 נא כנדרת כקנ כנא וינעק מישה
 אליהו לאכר טהא וינעק לה הנשים
 כנעט וסכל כנא כהר יהוה אל מישה נע
 לפי הנשים וקח אתר כנע ישראל ונע
 אשר הכית נא את הארץ כדור והלכ
 הנשים ינדר לפי שם ילה נדר
 והכית כנדר וינא כנעני כספר וינעק
 וינעק מישה לנדר וינעק ישראל וקח
 שם הכנדר כספר וינעק ילכ כנדר
 ישראל וינעק את יהוה לאכר הנשים
 יהוה נקרבנו אכא
 ויכא יעקב ויחם ינע ישראל כנדרים
 ויאמר מישה אליהו שני כהר
 אנשים ונא להם כנדר כהר אנכי
 נעב יל ראש הנדרים וכמה האלהים
 כדור וינעק וינעק נא אשר לו
 מישה להלם כנדר וכמה אהרן
 וחור יל ראש הנדרים ויהוה נא אשר
 יכס מישה ידוננר ישראל וכאשר
 ינעק ודוננר ינעק וינעק כנדרים
 ויקח אבן וינעק וינעק וינעק ילה
 נא אהרן וחור תכננו כדור אהרן וכמה
 אהרן ויהו ידוננר ינעק כנדר השנים
 ויהלש יהושינא את יעקב ואת ינעק
 חרוב
 ויאמר יהוה אל מישה כנדר וינעק

והזנבנים ליום השלישי כי ביום
השלישי ירד יהוה ליגע כל הינם יל
הרסני והעביל את העם כנב לאמר
השערו לכם ילות סרו ונעני סק צהיל
הנענ סרו כות וזכר לאהנני יד כי
סקול סקל אודה יורה אס נהנה אס
איש לא יהיה נביסך הכל רפה יעל
סרו וידר ביטה כן הדר אל היס וקוי
את העם ויכסו יסלסם ויאמר אל
העם הזנבנים לשלישת ימים אל
תעשו אל אשה ויהי כיום השלישי ונתה
הנכד והיכל וברקים ויענ נכד יעל
ההרוק שפר הזק סאד ויהרד כל הינם
אשר נהנה ויונא כישא את העם
לקראת האלהים כן הנחה ויתעבו
כתחתת ההרו ויהר סני עשן כל כפע
אשר ירד יעל יהוה כאש ויעל עשן
כעשן הכסשן ויהרד כל היך סאד ו
ויהי קול השפר הויד חוק נאד כשה
ידר והאלים יענ סקל וירד יהוה
יעל הרסני אל ראש ההר וקרא יהוה
למישה אל ראש ההר חיל כשה :
ויאמר יהוה אל כשה הרד הער כעם
פן והרסו אל יהוה לראות ונעל ככס
רב ונעס הסנכס העשנים אל יהוה
יתקדשו פן ערין סס יהוה ויאמר
מישה אל יהוה לא יוכל הינם ליגילת
אלהו כע כ אתה הערד נע לאמר
הנב את ההרוק שתי ויאמר אליו
יהוה לך רד ויעל אתה ואהרן יעמד
והסנכס והינם אל הדסו ליגילת אל

יהוה פן ערין סס וירד כשה אל העם
ויאמר אלהים :
אלהים את כל הדסס האלה אמר :
אנלי יהוה אליך אשר
הינא אתך נאמן ססרים ככת יצרים :
לא יהיה לך אלהים אחרים יעל פני לא
תעשה לך פסל וכל תמונה אשר כשס
כסיל ואשר נאמן כותת ואשר כסס
כסות לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנלי יהוה אליך אל קנא
פקד עון אבת ילכסם יעל יסליס
ועל רכסם לסנאיו ויעשה הסד לאעס
לאהב ולסכר כינות :
תשא את שם יהוה אליך לישוא כי
לא ינק יהוה את אשר יישא את שמו
לישוא :
זכר את יום השבת לקדשו ישיבת
ימים תעבדו גשית כל כלאמך יום
השביעי שבת ליהוה אליך לא
תעשה כל כלאמך אתה ובער זכרך
יעבד ואבת וסכמך ונכד אשר
כש עריך כי ששית ימים יעשה יהוה
את השמים ואת הארץ את היס ואת
כל אשר כס ויהי כיום השביעי יעל כן
סך יהוה את יום השבת וקדשו :
ככר את אכך ואת אכך
לכיע יארטן כיך יעל האדכס אשר
יהוה אליך נעל לך :
לא תרצה :
לא תנאף :
לא תנעב :

לא תנע נרד יד שקד
לא תמך בדרך
לא תחמד אשת רך ונעו
ואתו וישורו וחרו וכל אשר לרץ

וכל הנפראים את הקול ואת הציון
ואת קול השפן ואת הר צפן ורא
הנפיוניו וינמדו כדקו ויאכרוא
כישדר אתה נמדו ונשכיעה ואל
ימדו נמדו אלהים פונקות ויאמר
מישה אלהים אלהים וכל נמדו
נמדו אתכם בא אלהים וכל נמדו
דאנו על פנכם לכלי התטאו וינמדו
הנמדו קושה נמדו אלהים

ואמר יהוה אל מישה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים נבראתי ונכנסתי אל עשן
את אלהים ואלהי וכל לא תנעו
לכם מונח אדמה תנעו לה ונחת
ליו את ילדך ואת ילדך את
נאנך ואת נאנך בכל המקום אשר
אמר את שמי אבוא אלך ונברךך
ואם מונח אכנסת נעשה לך את המנה
אתה נעית כהרן הנפת ילד ונחת
ולא תעלה כמיצת ילד מונח אשר
לא תעלה ערוך ילדו

ואלה המישפטים אשר תשים לפניכם
ביתקע ימד ימד ישיש שנים ימד
וכי יעניא להנשית חנם אם כנפו
כאנפו ינע אם כנע אשה הוה

וינע אשתו נקו ואם אדנו יתן לו
אשה וילדה לו נעם או כנת האשה
וילדה לה אדנה והוא ינע בנפו
ואם אמר יאמר הן נבר אהנתי את
אדני את אשתו ואת נע לא ינע
והנעו אדנו אל האלהים והנעו אל
הדלת או אל המזוזה ורע נאדנו את
אנו כנרענו ימדו לילם

וכי נבר אשה את נבר לאמר
לא תנע מנאת הנבר אם רע
כנע אדנה אשר לא יעדה והפרה
לנבר לא ימדו למנה כנרעו
ואם לנע יעדה כנשנע הנבר
ינעשה לה אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ונעשה לא ינעו ואם ילד
אלה לא ינעשה לה וינע חנם אין
כסף

כות יוכת ואשר לא יעדה האלהים
אנע לידו וישמתי לך בקום אשר יעם
שטה וכי יד אשה ילד
רעו להרע כנרע מנע מנבר
תקח למות ומנה אכיו
ואמו כות יוכת וננכ אשה
וכנרע ננע כדו כות יוכת

ומקל אכיו ואמו מות יוכת
וכי ירבן אנשים והנה אשה
את רעהו כאבן או כאבן ולא ימות
ונפל למיטתו אם קום והרע לך נחין
יל מינעו ונקח הסהרן שבת יתן
ודפא יפא וכי יאשה את נבר ואות
אמתו כנעו ונכת תחת ידו נקם נקם

אך אסיום אויפ'ים יעקב לא קם כ'
כספו הוא: וכי עט אנשים
ונפ' אשה הרה וינאו ילדיה ולא יהיה
אסון יעקב נאמר וישת' יצ'לו
בעל האשה ונתן כפל'ס ואם אסון
יהיה ונתת נפ'תה נתת נפ'תן תחת
עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל
כיה תחת כיה פני נחת פני הכורה
תחת חמורה: וכי סא אשת
יגן יגדו אור'ען אקטו וישת'ה
לחפ'ש ישת'ה תחת עינו: ואם יגן
יגדו אור'ען אקטו יעל לחפ'ש ישת'ה
תחת שנו:

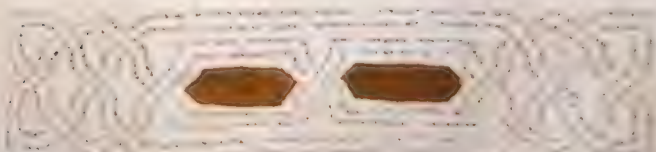
וכי נח שור את אר'ס אור'ען אשת וכת
סקול יסקל השור ולא יאכל את משו
ובעל השור נק'ס ואם שור נח
כתכל יט'לם והוידע בעליו ולא
יט'ברנו והקית אר'ס אור'ען השור
יסקל ונפ' בעליו ויכת' אם כפר וישת'
יג'לו ונתן פד'ן נפ'לו ככל אשר וישת'
יעל'ו: ואכן יחאו כ'ת'נח כ'ט'פ'ט'ה
ייעשה לו: אם יגדו יח השור אור'ען
כספ' ט'ל'ט'ים שקל'ס יתן לאר'ג'ו
והשור יסקל: וכי יפתח
איש סור או כ'ברה אר'ט'ר ולא יכס
ונגל' שכה שור או חבור: בעל חבור
יט'לם כספ' ל'ט'ב'ל'עליו והכת' יהיה
לו: וכי נג' שור אר'סאת
שור רצ'ו וכת' וכורו את השור ה'
והע' את כספ' ונח את הכת' יחש'ן:
או טר'ג' כ'שור נח האכת' מל'ש'ט'

ולא יט'ברנו בעליו יט'לם יט'לם שור
תחת השור והכת' יהיה לו:
כי יגב' אר'ס שור או שיה וט'ט'ר
או ככורו ח'ט'ה בקר יט'לם תחת השור
וארכ'נ'נאן תחת ח'ט'ה: אם כסת'ת
יכ'נא הנח והכה וכת' אן לו רכ'ס:
אם נ'רה השכ'ש יע' ורכ'ס לו שלם
יט'לם אם אן לו ונכ'ר כנעתו: אם
הכ'נא תכ'נא כ'דור העבה מ'שור יער
חבור יער יט'ה ח'ים שט'ס יט'לם:

כי יער אר'ס שורה או קס
ויט'ל את כ'ניה ובע' כ'שה אחר
מ'ט'כ שורה וכי ט'כרכו יט'לם:

כי תנא אשוכ'נא קד'ס
ונאכל גר'ש או הקכה או השדה שלם
יט'לם הכ'בע' את הכ'ערה:

כי יתן אר'ט'ל ר'עו כספ' או ל'ס
ל'שכר ונח מכת האר'ס אם יכ'נא הנח
יט'לם שט'ס: אם לא יכ'נא הנח ונ'קד
בעל הבית אל האר'ס אם לא יט'רה
ידו כ'ל אכת' ר'עו: יעל' דבר נש'ג
יעל' שור יעל' חבור יעל' שיה יעל' ש'כה
יעל' כ'ל אכ'רה אשר יאכ'ר כ'הא ח'יד
האר'ס יכ'א דבר שט'ס אם אשר
יר'ש יגן אר'ס יט'לם שט'ס ל'ר'עו:
כי יתן אר'ט'ל ר'עו חבור
או שור או ש'ה וכל כ'דה ל'שכר וכת'
או ט'כר או ט'כ'נא ר'עו: יט'בר עת'
יהיה תהיה כ'ן שט'נח אם לא יט'לח
ידו כ'ל אכת' ר'עו ולח' כ'עליו ור'ע
יט'לם: ואם נח יגב' כ'עליו יט'לם ל'ר'עו:

אם טרף טרף וטאהו יד המרפה לא
ישראל:

ובישראל ישיבו יניהו ונשנר או
כתבתי ואין ישובי שלם יישראל: אם
בני יישוב לא יישראל אם יישוב הוא בא
בשחר:

וכיפתה איש
מחלה אשר לא ארשה וישוב יעבה מזה
ינהו לו לאשה: אם כאן יכאן אמה
למה לו כסף ייסקל כנהר הממורת:

מכשפה לא תחיה כל שנה

יבסמה מות ימות:

לאלהים יתום מלך להיות לטרו: ונר

לא תהיה ולא תלחש כנרים הייתם

מארץ מצרים: לא תלחש ויתום לא

תעון אם יענה ונה אתו כי אם יען

ייען אל יישיב אשכנז יענה ויהוה

אע והנה אתם כחרב והיו נשיכם

אלמות ונכם יתמים:

אם כסף תלה את ימי אתה יען יען

לא תהיה לו כנשה לא תיבון ייביו

נשך: אם כסף תלך ילך ריך יען

כא השכית ייביו: כי הוא כסותה

לבה הוא שכל ילך ונבה ייביו ונה

כי יען אל ייביו כי הנה אני:

אלהים לא תקל ונשך אני

לא תהיה: בלאתך ודמיך לא תאחר

בסר בך תתול: כי תעשה לטור

לנאך שביע ימים יהיה יען אני

ביום השביעי תתול: ואנשי קדש

תהיו: ובר כשרה מרפה לא תאכל

לעב תשלטן אתה:

לא תשא שמיני שוא אל תשר

ידך יען שמיני יד חכם לא תהיה

אחר רבים לרצונו לא תענה יד רב

לנטת אחר רבים להטות: ואל תאמר

נריכו כי תנעני שור איכה

או חמרו תיעה השבת שבעתי:

כי תראה חמור ישנך רבין

תחת מישאן וחרל מיעב לו יעבתי עב

יעמו: לא תטה מישנך

אכנך מריכו מרנר שקר תרחק ונר

ועירק אל תהגב לא אעירק רשע:

ישחר לא תקח כה ישחר יעורק חים

ויסלף דברי עירקים: ונר לא תלחש ונאם

יד יעם את נפשי הצרכים הייתם

בארץ מצרים: ויש ששנים תורין את

ארץ ואספת את הטאות: והשביע

השטטנה ונשטה ואכלו אבני יענך

ויתום האכל חיה ושרה כן תעשה

לכרם לרצונו יישיב ימים תעשה

מיען יד ויום השביעי תשבת למען

יעו שורך וחמך ונשך כן אמרת

והנר: ונבל אשר אמרת אל כס תשנך

וישם אלהים אחרים לא תוכירו לא

יישמיני ילך: יישר ליסדה

כשנה: אתה חמיה תשמר שבעת

ימים האכל מנות נאשר עתה לכוני

חדיש אכנכיו: נאם מיען ולא

ידאפני ריכם: ותהקצר בכור מיען

אשר תרני בשדה ונאם כסף בעצתה

כאמך את מיען מן השדה: שלש עשר

נשתי וראה נרנך אל בני הארץ יהוה:

לא תתקע צל חסדן דמסר ולא ילין
הלב העצ צד קור ראשית כבודי אדמת
תביא כתיבה אליהך לא תביש ערי
בחלבאכו

הנה אנכי שלחם לאך לפניך לישכך
מדך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
השכר בפניו וישמך בקרואי הכר מן
כל אישא לפניכם מי שמי בקרב
כאם שכונית שני בקריו וינישיתל
אשר אדבר ואסית את איכך ועדתי
את ערריך כי ילך לאני לפניך והביאך
אל הארצו וחתת והפרזו והכניעו ויהיו
והיטסו והכחיתו ואת שחתור
לא יהיה ואל תינכס ולא תינשר
מנינייהם כי הם תהרסם וישמר
השכר כי נסבתם וינסבתם את יהוה
אלהים וסרך את לחכך ואת מיטך
והסרת כחליה בקרבך

לא תהיה מיטלי ויעקרה
בארץ את כספר יסדך אכלא את
אכתי אשר לח לפניך והנתי את כל
הינס אשר תכא מן ועתה את כל
איכך אריך יקרה ויטלתי את העיני
לפניך וערשתי את החו את הכניעו את
החתי כלפניך לא אשר ישע בפניך בשנה
אחת מן תהיה הארץ שבעה דברי
יעד חית השדה מיני מיני ארשע
כפניך עד אשר תפרו ועלית את הארץ
ושתית את גלך כי סוף יעסל שנת
ומכר יעד העיר כאתן מרס את
ישיב הארץ ונרשיתו מפניך לא

תסרת להם ולא להם נרית לא
ישיבו בארץ פן יחטאו אתך כי
תינכר את אלהים כי יהיה לך למוקש

ואל משה אמר עלה אלי הנה אתה
ואהרן טב ואביהוא ישיבני עם בוקר
ישראל והשתחויתם מרחק תעט
כשה לסד אלי הנה והם לא ינשו והם
לא יצלו יעמו ויכל משה וספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המצוות
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה מצטו ויסע
משה את כל דברי יהוה ויסע כמך
ויכנסו חתה ושרת ושרת ושרת
מינסה ליטעם עשר שבעי ישראל
וישלח את ערבי ישראל ויניח
יעליו ויכחו וסחיס שלימים להוה פרי
ויקח משה חצי הדם ויטס כנענת
וחצי הדם וקריעל העוטח ויקח ספר
הברית וקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה מצטו וקטמנו ויקח
משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר כרת יהוה יענס
על כל הדברים האלה ויניעל משה
ואהרן טב ואביהוא ישיבני עם בוקר
ישראל וידאו את אלהי ישראל ונתת
תליו כמינשה לכתת הספר וכינעם
השמים לטהר ואל אצילי בני ישראל
לא יטל ידו ויהו את אלהים ויאמרו
וישמו ויאמר יהוה אל
משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתה

טבעת זהב בעתה על ארבע צדדיו
 וישת' טבעת על צד האחת וישת'
 טבעת על צד השנית וישת' טר'
 יצני שטני ונפית אתם זהב והבאת
 את הכהנים בטבעת על צד הארץ
 לשאת את הארץ בהם: טבעת הארץ
 יהיו הכהנים לאסור ומנו: ועתה א'
 הארץ אתה עת אשר אתן אל יד וישת'
 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארבה
 ואמה וחצי רחבה: וישת' שטני כהנים
 זהב כקשה יצנשה אתם שטני קשת
 הכפרת: וישת' כרוב אחד מקשה כזה
 וכרוב אחד מקשה כזה: כן הכפרת נשו
 את הכהנים על שני קצותיו: ורחיו
 הכרובים פריש' כנפים לביצה כנפים
 כנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל
 אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים: ועתה
 אתה גפרת על הארץ מלביצה וא'
 הארץ תתן אתה עת אשר אתן אל יד
 ועי' עת יד יסור ודברת אתך מיד
 הכפרת מבי' שני הכרובים אשר יע'
 ארץ היצת את כל אשר אעשה אותך
 אל בני ישראל:
 וישת' שלחן יצני שטני אמתים ארס
 ואמה רחבו ואמה וחצי קשתו: ונפית
 אותו זהב טהור וישת' לזר זהב כהבים
 וישת' לספרת טהור כהבים וישת' לזר
 זהב לספרתו סביב וישת' לו ארבע טבעת
 זהב ועתה אתה טבעת על ארבע הפאות
 אשר לארבע רצ' וישת' המסורת תהיו
 הטבעת לטנים לבד ילשאת את השלחן:

לך את לתת האבן והטורה והמטורה
 אשר טבעתו יהודה: ויקם בשר
 והושיע בשרתו וייל' בשרה אל הר'
 האלהים: וא' הקנע כמרשטו לו
 טה יע' אשר עשוא אל יכס והנה ארץ
 והור יעבכם כי בעל הרס יעש' אלהם:
 וייל' בשרה אלהרד ויכס היע' את ההר:
 וישקטו יהוה יל' סע ויכסה היע'
 ישת' יס' ויקרא אל בשרה מוכה שבע
 מתוך היע': ויכרה כבוד יהוה כאש
 אכלת בשרה ההר יעני בני ישראל:
 ובא בשרה טחף היע' וייל' אל ההר
 והי' בשרה סר ארבעים יום וארבעים
 לילה:

ודבר יהוה אל בשרה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ויקחו לתחכה מאת כל
 איש אשר ירבע לכותקו את תרומתו:
 ואת התרומה אשר תקחו כאתם כזה
 וכסף ונחשת: ותכלית ארנבן ותלית
 שני וישת' ועי' וישת' אל יס' טאדים
 ויעתת השים ויני' שטני שכן יכא
 בשטני לשמן הששה ולקטרת
 הסמים אנכי שיהם ואנכי מלאם
 לאמר ולחשן וישת' מקדש וישת'
 בתומם: כל אשר אנכי טראה אותך את
 תכנית המישכן ואת תכנית כל כליו וכן
 תעשו:
 וישת' ארץ יעני
 שטני אמתים וחצי ארס ואמה וחצי
 רחבו ואמה וחצי קשתו: ונפית ארס
 זהב טהור בכית וכחו: והנפט וישת'
 יע' לזר זהב כהבים: ויעקל לו ארבע

וַיִּשֶׁתְּ אֶת הַכְּרִים וַיִּיטְטִים וַיַּעֲזֹב
אֹתָם וְהָכֹנֵס אִם אֶתֶּהוּ יִשְׁלַח
קִצְרוֹ וּכְפֹתוֹ וּקִישׁוֹ וּכְנָקִירָיו
אֲשֶׁר יֵכֵן בְּהָזֶה טָהוֹר תִּשְׂאֵה אֹתָם
וַעֲתִילָה יִשְׁלַח לְחֹם פֶּנִּים לַעֲתִמָּה

וַיִּשִׁית מַעֲרֹתָהֶם בְּקֶדֶם הַתְּהִיָּה
הַמַּעֲרֹה וַיִּבְנוּ וְקָנָה נְבִיאָה כְּתָרִיהָ
וּפְרָהֶיהָ כִּכְנָה הַיְּהוּ וַיִּשְׁשֶׁה קַעֲס
יִצְחָק מַעֲרֹה שְׁלִישֶׁה קִנְיָנָה
מַעֲרֹה הָאֵדָר וַיִּשְׁלֶשֶׁה קַעֲבֵדָה מַעֲרֹה
הַשְּׁמֹנִי שְׁלִישֶׁה נְבִיאִים מִשְׁקָדִים מִקֶּדֶם
הָאֵחָד כְּתָר וּפְרָה וַיִּשְׁלֶשֶׁה נְבִיאִים
מִשְׁקָדִים מִקֶּדֶם הָאֵחָד כְּתָר וּפְרָה כֵּן
לִישֵׁת הַקֶּעֶס הַיִּצְחָקִים מִן הַמַּעֲרֹה
וּכְמַעֲרֹה אֲרִבְנָה נְבִיאִים מִשְׁקָדִים מִקֶּדֶם
וּפְרָהֶיהָ וּפְרָה הַתְּהִיָּה שֶׁנֶּחֱסֵה הַקֶּעֶס מִמֶּנָּה
וּכְתָר תַּחַת שֵׁנִי הַקֶּעֶס מִמֶּנָּה וּכְתָר
וְהַתְּהִיָּה שֵׁנִי הַקֶּעֶס מִמֶּנָּה לִישֵׁת הַקֶּעֶס
הַיִּצְחָקִים מִן הַמַּעֲרֹה כְּתָרֵיהֶם וְקָנָה
מִמֶּנָּה הַיְּהוּ כִּכְנָה מִקֶּדֶם אַחַת הַמַּעֲרֹתָהֶם
וַיִּשְׁשִׁית אֶת עֲתִידָהּ שְׁבִיעִי וְהוֹצִיָּה אֶת
עֲתִידָהּ הָאֵדָר עַל יָדָהּ פְּעֵה וּמִלְכָּתָהּ
וּכְתָתָהּ וְהַמַּעֲרֹתָהֶם וְכָד וְהָב מִדֹּר
יִשְׁשֶׁה אֶתְּהָ אֶת כָּל הַבָּלִים הָאֵלֶּה וְרָאָה
וַיִּשְׁשֶׁה מִתְּמַעֲהָ אִשָּׁר אֶתְהָ מִרְאָה מִדֹּר
וְאֶת הַכִּשְׁקֵן הַיִּשְׁשֶׁה יִשְׁשֶׁה
יִדִּיעַת שִׁשִּׁי שִׁשֹּׁר וְהַכֵּן וְהַרְבֵּן וְהוֹלִיעַת
שֵׁנִי כִרְבִּים מִיִּשְׁשֶׁה הַיִּשְׁשֶׁה יִשְׁשֶׁה אֶתְהָ
אֶדָר הַרְבִּיעִי אֶתְהָ שִׁשִּׁי שִׁשֹּׁר וְשִׁשִּׁי
אֶתְהָ וְהַכֵּן אֲרִבְנָה הַרְבִּיעִי אֶתְהָ

מדה אלהת לכל היריעת חסד היריעה
 תהיו חסרת אשה אל אחתה וחכש
 יריעת חסרת אשה אל אחתה ויריעה
 ללאת כל על שפת היריעה האחת
 מקנה חסרת וכו' ויריעה בשפת
 היריעה הקיינה נכסרת השנית
 חכשים ללאת היריעה ביריעה האחת
 חכשים ללאת היריעה נכסרת היריעה
 אחסר נכסרת השנית חכש בלית הלאה
 אשה אל אחתה ויריעת חסרת
 קרס יזהב וחברת את היריעה אשה
 אל אחתה בקרס ויהי חכשן אחת
 ויריעת יריעת נעים ללאת ללאת חכשן
 נשתי נשתי היריעת נשתי אתם
 אדך היריעה האחת שלשים נכסה
 וחכסרוב נכסה היריעה האחת
 מדה אלהת ליעת נשתי היריעה
 וחברת את חסד היריעת כל ואת
 שש היריעת כל וכפלת את היריעה
 הששית אל כולל פה האהל ויריעת
 חכשים ללאת על שפת היריעה
 האחת הקיינה חסרת וחכשים
 ללאת על שפת היריעה החסרת
 השנית ויריעת קרס נחשית חכשן
 והנאת את הקרס בלית וחברת
 את האהל והיה אחד וכסרוב העוף
 כיריעת האהל היריעה הינעת
 תכסר על אחרי חכשן והנאת מה
 חסרת מה בעוף באדך ויריעת האהל
 והיה כסרוב על כסרוב מה וחברת
 נכסרת ויריעת חכסרוב ללאת יערת

כבלי צדקתו וכל יחדיו וכל יחדות
החצר נחשת:
ואתה תענה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן ויתוך כתיב לאור
להצילתו הנדב כאהל מועד מהו
לפרכת אשר יל יחדות יצחק אר
אהרן ובניו יצחק יצחק לפע דור
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל
ואתה הקרב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכה לך אהרן ונאמק
אלי ער אתה מר בני אהרן וינשית
בני קדש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת: ואתה תברא כל הכני
לכ אשר בלא תורח הכנה וינשית
בני אהרן לקדשו לכה לך ואלה
הכנים אשר ינשו וינשו ואפד וינש
וכתנת שכן כנפפת ואכנש וינשו
בני קדש לאהרן אחיך ולכנשו לכה
ליוהם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארגמן ואת תרנגולת ואת
השיש:
וינשו את האפד והתכלת וארגמן
הוילת שני וינשו כי שור
חשוב ישת כתפת חברת יהיה לוא
שני קנותיו חבד וינשו שני אפד
אשר יל יוכני שורו כנש יהיה
התכלת וארגמן והוילת שני וינשו
כישור ולקחת את שתי אבני שם
ופחת גלגלם ששית בני ישראל:
ששה ששיתם על האבן האחת

ונתתה אתה תחת כרכב המזבח תלכט
והיה זה שש יד חצי המזבח וינשית
כרס למזבח כניני ששים ונפרת
אתם נחשת: והוא מאת בני נחשת
והיו הכנים יל שתי ילית המזבח
כישאת אתה נכס לית הנישה אר
כאשר הראה אתך מר כן ינשו:
וינשית את חצר המזבח
לפאת ענבת מנה קליעם להניח שיש
כישור מאה כמאה ארך לפאת האחת:
ועמדו ינשרים ואדניהם ינשרים
נחשת ויהיו צפדים וחשקיהם כסף:
וכן לפאת ינפון בארך קליעם כמאה
ארך וינכדו ינשרים ואדניהם ינשרים
נחשת ויהיו צפדים וחשקיהם כסף:
ורחב החצר לפאתים קליעם חכשים
אמה ינמדיהם ינשרה ואדניהם ינשרה:
ורחב החצר לפאת קדמה כזרח
חכשים אמה ויהיו חכשים ינשרה אמה
קליעם לכתף ינמדיהם יל שור
ואדניהם יל ששה: ולכתף השנית חכש
ינשרה קליעם ינמדיהם יל שור
ואדניהם יל ששה: ויל שער החצר
מסך ינשרים אמה תכלת וארגמן:
והוילת שני וינשו כישור כי ינשרה
וקם ינמדיהם ארכ ינשרה ואדניהם
ארכ ינשרה: כל ינמדיהם ינשרה סביב המזבח
כסף ויהיו כסף ואדניהם נחשת: ארך
החצר מאה כמאה ורחב המזבח
חכשים וקנה חכשים אמות יל שש
מישור ואדניהם נחשת: לכל יל המזבח

ושבת אתו יל פתיל תכלת והיה יל
הבינעת אל כול פע המנעת יהיה
והיה יל מנע אהרן ונשא אהרן את
יען הקדש אשור יקדש בני ישראל
לכל תנעת קדש והיה יל מנעו
תמיד ליען להם לפע יהיה וישבעת
התנעת ישי וישבעת כינעת ישי
ואכנעתינעה מינעת הרקס ולכנ
אהרן תנעה תנעת ישי תלס אננע
ומנעית תנעה להם לכנוד ולהנעת
הלכשת אתם את אהרן אחך ואת
מנו אתו וישבת אתם וכלאת את יס
וקדשת אתם ונכנע יל ינעה להם
כנעם כד לכנע בשר ינעה כנעם
ועד יכנע יהיו והיו יל אהרן ויל מנע
כנעם אל אהל מועד אוננעתם אל
הכנע יל שבת בכדש ולייטאו יען
וכנע הקת יעלם לו וליריע אהרן
וזה הדבר אשר תנעה להם
לקדש אתם לכהן לקהן אהרן כן
בקר ואילם ישנע תכנעם וילס כנעת
והלת כנעת כלילת כנען ורקיק כנעת
כנעם כנען כלילת כנעם ויענע
אתם ונעת אתם יל כל אהרן והקנע
אתם כל ואתה פד ואת שני האילם
ואת אהרן ואת כנעו תקריב אל
אהל מועד ורנעת אתם נכנע וילקת
אתה כנעם וורכשת את אהרן ארס
התנעת ואת מניע האפד ואת האפד
ואת החיטון ואת לוי כנע האפד
ושבת המנעת יל ראשו ונעת את

נור הקדש יל הננעת וילקת את
שמן המנע וירקת יל ראשו ונעת
אתו ואת כנעו תקריב וילכשתם כנעת
והנעת אתם אכנע אהרן וכנעו ונכשת
להם כנעו ויהיה להם כנעו וילקת
יעלם ומליאת יל אהרן וידכנע ויהקנע
אתה פד לפע אהל מועד וכנע אהרן
וכנע את ידכם יל ראש הפד וישבת
אתה פד לפע יהיה פתח אהל מועד
וילקת כנעו הפד ונעתה יל קרנע
הכנע כנע כנע ואת מלס תנען
אליסוד הכנע וילקת את כל היל
הכנע את הקרוב ואת הירת יל
הכנע ואת שני הבליה ואת הילכ
אשר יל יל והקנע המנע ואת
כנע הפד ואת יען ואת פד שותק
כאש כנען למנע השאת הוא ואת
האיל האהרן הקח וכנע אהרן וכנע
את ידכם יל ראש האיל וישבת
אתה איל וילקת את דכנע וילקת יל
הכנע ככנע ואת האיל תנע לנע
והנעת קרוב וכנע ונעת יל נענע
ויל ראשו ויהקנע את כל האיל
הכנע יל האיל ויהיה ריח נחוח
אשה יל הוא וילקת את האיל
השנע וכנע אהרן וכנע את ידכם יל
ראש האיל וישבת אתה איל וילקת
כנע ונעתה יל תנען און אהרן ויל
תנען און כנעו ונעתה יל כנע ידכ
הכנע יל כנעו ילס המנע וילקת
אתהם יל הכנע ככנע וילקת כן

כפר מהם ללא אתה ידם לקדש אתם
וור לא יאכל כקדשם וואם יותר
בכשר הכלאים וכן הלהם עד המקד
וישראל אתה עתה באש לא יאכל כי
קדש הוא ויעשית לאהרן וילבנו נכה
כל אשר עוית אתה שבעת ימים
תכלא ידם ופך חטאת העשרה
ליום עד הכפרים וחטאת עד המזבח
בכפר עד יום ויבישה אתו לקדשו
שבעת ימים תכפר עד המזבח וקדש
אתו והיה המזבח קדש קדשים כל
הנגע במזבח יקדש

וזה אשר תעשה עד המזבח
בכשים כעשעש שנים שנים למיד ואת
הכניש האחד תעשה בנקר ואת הנביט
השני תעשה בין העצים ויעשר
כלת כלור בשמן פתית רביעיהן ועסך
רביעיהן וין לכנש הארד ואת הנכש
השני תעשה בין העצים כעשעש הנקד
ונכנשת עשה לה ליהנחחאשה ליהוה
יעלת במיד לדרת ככפתאחלמועד לפע
יהוה אשר אויע לכס שכה לדבר אלך שנה
ועצת שמה לבני ישראל ונקדש בכנדי
וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
אהרן ואת בניו אקדש לכה ליום שבעת יתון
בני ישראל והיית להם לאלהים ויריענאני
יהוה אלהיכם אשר הוצאת אתם מארץ
מצרים לשמני כהןכם אני יהוה אלהיכם

ויעשית מזבח מקטר קטורת
יניע שמים תעשה ארע:

הם אשר על המזבח וסעון המשיחה
והיה יעל אהרן ויעל בניו ויעל כניו
ויעל כמדי כעו אתו וקדש הוא ובניו
ובניו ובניו כעו אתו ולקחתם את האר
הכלה והאליה ואת ההרב המנסה את
הקרבנות ותרם הכבד ואת שתי הכלית
ואת ההרב אשר עליהן ואת שוק העין
מאלמלאים הוא ובכר לכם אחרת
והלהם שסון אחת וקדש אחד כס
העשית אשר לפני יהוה וישבת הג
יעל כפי אהרן ויעל כפי בניו והנפת אתם
הנפה לפני יהוה ולקחתם אתם מידם
והקטרת המזבח על העלה לריח
נחוח לפני יהוה אישה הוא ליהוה
ולקחת את החזה מאל הכלאים אשר
לאהרן והנפת אתו הנפה לפני יהוה
וזה לך לכה וקדש את החזה הנפה
ואת שוק הירוכה אשר הונח ואשר
הורם מאל הכלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו להק
יעלים כמאת בני ישראל כתרובה הוא
והרובה יהיה כמאת בני ישראל מוצרי
שלימים תרובתם ליהוה ובני
הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו
לכשה כהם ולמלאם את ידם שבעת
ימים יבשם הטון תחתיו סבנו אשר
יבא אל מועד לשרת מקדש
ואת אל הכלאים תקח וכשלה את
כשו בכקס קדש ואכל אהרן ובניו
את בשר האלי ואת הלהם אשר כס
פתחא למיוד ואכל אתם אשר

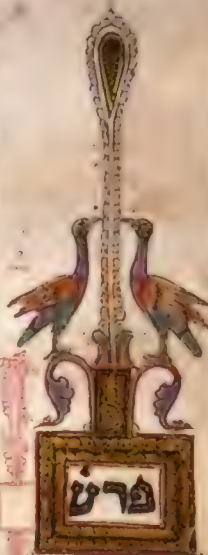
השקל לתת את תרומת יהוה למזבח
על נפש שבתכם ולקחת את כסף העגרת
מאת בני ישראל ונתת אותו על יד
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
לעני יהוה למזבח על נפש שבתכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר וועצית
מזבח עזרת וכתוב עליו שבת לה' ונתת
אות כין אהל מועד וכן הכונן ונתת
שמה קים ורחצו אהרן ובניו כבשו
את ידיהם ואת רגליהם כבא אל
אהל מועד ירחצו כים ולא ימותו או
בעשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימותו והיה להם הקיעולם לו
ולחצו לדרתם :

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה
קח לך כשים ראש מזב דור חמיש
כאז וקננו כשים כחצית חמישים
וטאתם וקנה כשים חמישים וטאתם
וקנה הכים טאות כשקל הקדש
ושמן ויתתהוין וועצית אותו שמן
משהת קדש רקח מרקחת ענישה
רקח שמן משהת קדש יהוה ונשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדות
ואת השלחן ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כליו ואת מזבח הקטרת ואת
מזבח העולה ואת כל כליו ואת הכר
ואת כנו וקדשת אתם והיו קדש
קדשים כל הנעצתם קדש ואת
אהרן ואת בנותיו שח וקדשת אתם

אמה ארמו ואמה חמורבני יהוה
ואטתים קטות טטון קרעו וועצית
אותו והבטור אתנו ואת קיררנו
מכב ואת קרענו וועצית לזרז זהב
מכב וועצית מכב וועצית העשה לו
מחצית לזרז על שתי ידיו וועצית
על שני ידיו והיה להם לבדיל שאת
אתו במחצית וועצית את הכדים יעני
שטנים וועצית אתם זהב וועצית ארמו
לפע הפרכת אשר על ארון העדות לפע
הכפרת אשר על העדות אשר ארמו
לך שמה וחקקו עליו אהרן קטרת
מכים במקד בכפר כהן טיבו את העדות
קטרתו ונחילת אהרן את העדות
בזה עבים קטרתו קטרת תמיד
לפע יהוה לדרתכם לאת עליו יעני
קטרתו וועצית ונחילת ונחילת
תסני עליו וכב אהרן על קרעו
את כשנה טכס הטאת הנפרים
אחת כשנה יכפר עליו לדרתכם קדש
קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתת
איש כנר נפשו ליהוה בפקד אתם זה
ולא יהיה סתם נגן בפקד אתם זה
יתנו כל העני על הפקדים מחצית
השקל בשקל הקדש יעשרים ערה
השקל מחצית השקל תחובה ליהוה
כל העני על הפקדים טכנ יעשרים
שנה וועצית תרומת יהוה והעשר
לא ידבר והרל לא יעצט מכב צית

לסגולתו ואני ישראל הדבר לאמר
שכן כן שחנת קדש יהיה זה לך וזה תע
ילבש אדם לא יסך ובתבתו לא
תעשו כמחור קדש הארץ יהיה לכם אש
אשר יקח בכהו ואשר יתן בכהו
יעל וזכרת מעביו
ויאמר יהוה אל משה קח לך
סמים נטף וישראל תחלבה סמים
ולבנה וזה סגור בני יהוה ויעשית אתה
קטרת קדש מיניש קדש קדש מלח
טהור קדש וישחבת ממנו הדק
ועתה נבנה לפע העת נאחל מוע
אשר אעז לך ישכח קדש קדשים
תהיה לכם והקטרת אשר תעשה
בכתבתה לא תעשול לכם קדש
תהיה לך לזהו איש אשר יעשה
נבואה ליהוה נה ונבנת מיניו
וידבר יהוה אל משה לאמר
ואה קראת בשם בני אל כן אורי כן
חור לבטה יהודה ואמלא אתו רוח
אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל
מלאכה לחשב בחשבון גשור
מחכ ובספק ובחשית ובחריטת אבן
לביאת ובחריטת יין ליגשות בגל
מלאכה ואני העתת אתה את
אהל אבן באחיסמד למטה דן ובכל
מלאכה לבנות חכמה ויעשו את כל
אשר צויתך את אהל מועד ואת
הארץ ואת הכפרת אשר עליה
ואת כל האהל ואת השלחן ואת
כלי ואת הכפרה ההטהרה ואת כל

כלי ואת מנחת הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כלי ואת הכבוד ואת כנו
ואת בני ישראל ואת בני הקדש לאתן
הכהן ואת בני כנו לכהן ואת שמן
הבשחה ואת קטרת הסמים לקדש
כל אשר צויתך יעשו
ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה
דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתת תשמרו כי זאת הוא בני
ובעמכם לדורתכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחללה מות יוכח כי
כל העשה בה מלאכה ונפרתה הנעש
הוא מקרב עמיה ישיבת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
קדש יהיה כל העשה מלאכה מוס
השבת מות יוכח וישמרו בני ישראל
את השבת ליגשות אתה שבת לדורתם
ברית יעלם מיניו בני ישראל אות
הוא יעלם כי שבת ימים יעשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ויעש
משה נבחר לומר אתה בחר סיני שני
לחת העת לחת אבן כתבים נאנכי
אלהים ויראה העם כי שש משה
לדורתו ויקח היסוד אתה
ויאמר אלו קוס יעשה לטו אלהים אשר
ילט לעמנו וזה משה האיש אשר חלעו
מאין סגרים לא ידענו מה היה לו
ויאמר אלהים אהרן פרקוט יהוה אשור
באנשי כנס נעמם ונעמם ונעמם ונעמם

[illegible][illegible][illegible]

מִטָּה וְהִשִּׁיב מִטָּה אֶת הַמִּכּוּה יָלַד
בְּנֵיו יֶזְרַח לְדָוִד אֶתוֹ:

וּקְדַח מִשָּׁה אֶתְכֶם יֵצֵא
יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֵלֶיכֶם אֵלֹהֵי הַנְּבִיִּים
אִשְׁרֵי נֹחַ יְהוָה לִצְדָקָתְכֶם יִשְׁתָּה
יָמֵי תַעֲשֶׂה מִרְאסֵי וְכִסֵּי הַיָּבֵי
יְהִי לָכֶם קֹדֶשׁ שִׁנְתִּי שִׁבְתִּי לַיהוָה
כָּל הַיְעִשָּׂה מִמֶּלֶךְ אֲנִי יוֹסֵף לְאֶתְכֶם
אִשְׁנֵם מִשִּׁנְתְּכֶם מִיּוֹם הַשִּׁנְתִּי

וַאֲמַר מִשְׁהָאֵל כָּל־עֲדַתְכֵי יִשְׂרָאֵל
אָמְרוּ וְהַדְּבַר אֲשֶׁר־עָזָה יְהוָה לְאֹמְרֵי
קָדוֹם בְּאַתְּכֶם תְּרוּמַת יְהוָה לְכָל־דָּבָר
לְכוּ בִימָה אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְהַבְּסֹף
וְנִחַשְׁתֶּם וְהִכַּלְתֶּם וְאִתְּנֶנּוּ וְהוֹלִי עֲתִידֵי
וְשִׁישִׁי עֵינֵינוּ וְנִתְּנָאֵלִים כְּאֹדִים
וְנִתְּנָתִישִׁים וְנִצְטָרִים וְנִשְׁמָרִים
וְנִשְׁמָרִים לְשֹׁן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטָרֵת
הַסִּמִּים וְאֹמְנֵי שֶׁהֵם וְאֹמְנֵי כִלְאִים
לְאֶמֶד וְלִהְיוֹן וְלִהְיוֹם לְכָל־נֶפֶשׁ
יִכְאוּ וְיִצְאוּ אֶת־לֵב אֲשֶׁר־עָזָה יְהוָה
אֶת־הַפִּישָׁן אֶת־הָאֵל וְאֶת־מִסְכָּנוֹ
אֶת־קִרְסוֹ וְאֶת־קִרְסֵי אֶת־בִּרְיוֹ
אֶת־עֲמֻדָיו וְאֶת־אֲדָנֵינוּ אֶת־הָאֵל
וְאֶת־רֵי אֶת־הַנְּפִלְתּוֹת פִּרְסָה
הַסֶּכֶךְ אֶת־הַשִּׁלֹּחַ וְאֶת־מִדְּיוֹ וְאֶת־
כָּל־בִּרְיוֹתֶיהָ וְאֶת־הַכֶּהֱנִים וְאֶת־מִעֲרַת
הַמִּצֹּר וְאֶת־לִיָּה וְאֶת־עֲרֵתָהּ וְאֶת־
יִשְׁכָן הַמִּצֹּר וְאֶת־מִזְבַּח הַקִּטְרוֹת וְאֶת־
מִדְּיוֹתֶיהָ שֹׁמְרֵי הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קִטְרֵת
הַסִּמִּים וְאֶת־מִסְכַּךְ הַפֶּתַח לִפְתַּח הַמִּצֹּר־שֹׁמְרֵי

האסף תקופת השנה שלש פעמים
משנה יראה כל זמור אתני הארץ
יהוה אלי ישראל מאוישי נים
מפני דהרבה את זבד ולא חמד
איש את ארע מלח לראת את
פני יהוה אלהי שלש פעמים משנה
למקדשתי צלחני דכונתי ולאילן
אדמת תביא בית יהוה אלהי לא
תבטלי בחל אמו

ואמר יהוה אל משה נבדוך ארץ
הדמים מה אלה כי יעל פה דברי האלה
ברתי אתך ברית ואת ישראל ויהי
שמי נס יהוה ארמנים יום וארבעים
לילה לחסלא אכל וכיסא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים ויהי ברית משה
מהרצו ושני ליהת העדה מדמשה
מדתו מן ההר ומשה לא יצא מקרן
יער פנו מכרו אותו וידא אהרן וכל
בני ישראל את משה והנה קרן יער
פנו וידא ומשגת אל ויורק אאלהם
משה וישבו אליו אהרן וכל העמים
מנה וידבר משה אלם ואחר כן
נעשו כל בני ישראל ויעסס את
אשר דבר יהוה אתו בהר סיני וכל
משה דבר אתם יתן לעמו משה
ונבא משה לפני יהוה לרכב אתו סור
את הכסות עד יהוה ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יעוה וידאו כל
ישראל את פני משה מקרן יער פנו

ישראל ישיב למנוחה : ויבא שבת מנוחה
והוא בן יליעל מלך מלך : ויבא ביום
והוא בן יליעל מלך מלך : ויבא ביום

דבר ה' אל משה ואל כל בני ישראל
אמר ה' אל משה ואל כל בני ישראל
אמר ה' אל משה ואל כל בני ישראל

העלאתה אשר יטה יהוה לעשות בך
מישה הבאובני ישראל עברה יהוה:

ויאמר מישה אל בני ישראל לא קרא
יהוה בשם בעלאל כן אומרים חור
לכמה יהודה ויטלא את הרוח אלהים
בכמה בתבונה וסד יתבבל בלאט
ולחיש בכחשבת לעשות מה בכחש
וכחש ונחרשת אכן לבלא נחשת
יין לעשות ככל כחשת מה שגרת
ולחורת עתן כל מה הוא ואהליאב
אחיסכך למטה דן כלא אתה הכנה
לכל יצוות כל בלא אתה חרש וחשכ
ורקם כחשת ופארן כחשת יעשה
וכחש וארני עשיל כל לאכה וחשכי
כחשת ויעשה בעלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה לרעת לעשות את כל
כלאכט עברת הקדש לכל אשר יטה
יהוה ויקרא מישה אל בלאל ואהליאב
ואהליאב ואל כל איש חכם לב אשר
נתן יהוה חכמה בלב כל אשר נשאו
לבו לקרבה אל הכהונה לעשות אתה
ויקחו בלפע מישה את כל התרומה
אשר הבאו בני ישראל לבלאט
יעברת הקדש לעשות אתה והם הבאו
אלו יעוד עשה בקר בקר ויבאו כל
החכמים הנעשים את כל בלאט
הקדש איש איש ככלאכט אשר
המה יעשים ויאמרו אל מישה לאמר
כרכם הינם להבא מדוה יעברו

את מוכה העל והאת מכבר העדשה
אשר לו את מדו ואת כלביו את
הכר ואת כנן את קלני החיצ את
יעברו ואת אדנה ואת מסך יעבר
החיצ את יתרת המישן ואת יתרת
החיצ ואת מיתר יתב את כנני השור
לשורת הקדש את בער הקדש לאהון
מהון ואת כנני לכה וינאו כל
יעברת בני ישראל בלפע מישה ויבאו
כל איש אשר נשאו לכול אשר
טבה רוחו אתו הבאו את תרומת יהוה
לכלאכט אהל כויד ולכל יעברת ולכני
הקדש ויבאו האנשים יעלה העיסים כל
עיר כלב הכהן חנוס וטבעת וכסו
כל כל וכל אש אשר הנק תטפת
זכה ליהוה וכל איש אשר נמצא אתו
תכלת וארנון ותולעת שני וישוועין
ויערת איס כמדקיס ויערת תחשים
הבאו וכל כרכים תרומת כסו ונחשת
הבאו את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו יעני שטיב לכל בלאכט
העברה הבאו וכל אשר חכמת לב
כחיה טו ויבאו מטהו אתה תכלת
ואת הארנון את תולעת השני ואת
השני וכל העשים אשר נשא לבן
אתה כחכמה טו אתה יעיס והעטא
הבאו את אנכי השח ואת אנכי
הכלאים לאמר ולחיש ואת המישן
ואת השכן לאמר ולחיש המישן
ולקטרת הכמים כל איש ואשר
אשר נכב לאתם להבא לך

הנהגת המעלה וההנהגה והנהגת המעלה והנהגה

יגל הנפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הנפרת היו פני הכרבים:

וַיִּנָּשֵׂא אֶת הַשְּׁלֹחַן יַעֲקֹב שֵׁשֶׁת אֲכָלֹת
אֹרֶז וְאֲכָלֹת חֲבו וְאֲכָלֹת חֻץ קִרְוֹ:
וַיִּנָּשֵׂא אֶת הַבְּטָחוֹר וַיִּנָּשֵׂא לִדְוָה
כִּכְבֹּד וַיִּנָּשֵׂא לְסִכְרֵת טַהַר כִּכְבֹּד
וַיִּנָּשֵׂא וְהַלְסִכְרֵת סִכְבוֹ וַיִּנָּשֵׂא לִן
וַיִּנָּשֵׂא אֶת הַיִּקְוָה אֶת הַטְּמִיעֵת
אֶת הַנֶּפֶת אֶת הַשֵּׁר לֹאֲרֹנֵי לִי־נֶפֶשׁ
הַמִּסְרֵת הַיִּהוּבִי עֵת מִתֵּן לִי־נֶפֶשׁ
לִשְׁמַת אֶת הַשְּׁלֹחַן וַיִּנָּשֵׂא אֶת הַסִּים
יַעֲקֹב שֵׁשֶׁת וַיִּנָּשֵׂא אֶת הַלִּשְׁמַת
הַשְּׁלֹחַן וַיִּנָּשֵׂא אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲקֹב
הִשְׁלִיךְ אֶת קִרְוֹ וְאֶת פִּתְיוֹ וְאֶת
מִכְרֵתוֹ וְאֶת הַשֵּׁר אֲשֶׁר יִסְדֵּן
כִּבְטָחוֹר:

[illegible]

וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹת הַזֶּה כִּלְמַד לִמּוּד
הַקִּרְשִׁים כִּן הַקִּיעָה אֶל הַקִּיעָה וְאֵת
הַקִּרְשִׁים יָצַף דָּבָר וְאֵת טֹב עִתִּים יָצַף
וְהַבְּתִים לִרְיִיהֶם וַיִּנְּקֵם אֶת הַכִּיּוֹת
וְהָיָה אֶת הַכִּיּוֹת תִּלְכַּת אֲדָמָה
וְהַלְעֵת אֶת רֹשׁוֹ שֶׁכִּיּוֹר מִיֶּזֶר
חֹסֶם יָצַף אֶת כִּרְבִּים וַיַּעַשׂ לָהּ
אֲרֻכָּה יִמְכּוּד יִשְׁטוֹ כִּיּוֹנֵם וְהַמּוֹת
וְהַיִּנְק לָהֶם אֲרֻכָּה אֲדָם כִּמְּוִיָּה
כִּכְד לִפְתֹּחַ הָאֵל תִּלְכַּת אֲדָמָה וְהַלְעֵת
שֶׁכִּיּוֹר מִיֶּזֶר רָקִים וְאֵת
יִמְכּוּד הַכִּיּוֹת וְאֵת וַיַּעַשׂ
רֹאשִׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם וְהַמּוֹת
הַכִּיּוֹת נִשְׁתָּה

[illegible]

ובעל אל בן אור בן הור למטה יהודה
ינשה את כל אשר ינה יהודה את כישור
ואתו אהל אל בן אחי סכך למטה דן
הרש והשבור סכך סתכל ובארנבן
ובתלי צת השני ובשש

כל ההב הינשו וללאכה
כל לאסת הקדש ויהי זה התנופה
קטינו ישרים כנר ושבין מאור
השליש שקל בשקל הקדש וסכך
פקודי הינה במאה כנר הארץ וישבין
מאות והסשה ושבין שקל בשקל
הקדש וכן ילגולית מהינת השקל
בשקל הקדש לכל הינש יל הפקדס
סכך ישרים שנה ובני צל ליש במאות
אלף ושלש מאות אלפים והכיש מאור
וחכמים ויהי נאות כנר הכסף לנקת
את אדני הקדש ואת אדני הפרסת מאת
אדניס למאת הכנר כנר לאדן ואת
הארץ וישבין במאות והכיש מהשבינס
ינשה וחס לינשו וינשה ראשיהם
וחשק אתם וינשה התנופה שבינס
כנר ואלפים ואדניס מאות שקל וינשה
מאת אדני פתח אהל סכך ואת מנה
הנחישות ואת ככנר הנחשה אשר לו
ואת כל כי הסוכה ואת אדני החצר
סכך ואת אדני שער החצר ואת כל
ידות המישן ואת כל ידות החצר
סכך וסכך התכלית והארגון ותוליעת
השני ינשו כנר שרד לשרת מקדש
וינשו את כנר הקדש אשר לאהרן
כאשר ינה יהודה את משה

וינשו את האפד והכ תכלית וארגון
ותלי צת השני וינשו וינשו וינשו וינשו
פתי ההב וקצין פתלים לישנות סכך
התכלית ובתוך הארגון ובתוך תוליעת
השני ובתוך השני מנישה חישב
בתפתי ינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
הכר וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
הוא כנישה והכ תכלית וארגון
ותוליעת השני וינשו וינשו וינשו וינשו
יהודה את משה וינשו
את אכנר השנה סככת מנישה והכ
כפתה התפתי ההכ יל שכות כנר
ישראל וינשו אתם כפתה האפד
אכנר וינשו לנש ישראל כאשר ינשה
יהודה את משה

וינשו את החשן מנישה השני כנישה
אפד והכ תכלית וארגון ותוליעת השני
וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
החשן ותארט וזרת רחט כפול
וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
פסדה וזרת הטור האחד והטור
השני נפך כפיר וינשו וינשו וינשו וינשו
לינשו וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
תרשיש ינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
והכ כנישה וינשו וינשו וינשו וינשו
ישראל וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
פתוח חשק אשר יל שכו לשכך
ינשו וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
נבלה מנישה ינשו וינשו וינשו וינשו
ינשו וינשו וינשו וינשו וינשו וינשו
ויתן את שר הטבעת יל שנקשה

על יוסטב פתוחי הותם קדיש ליהוה
ויהי עיני פתח תכלית על המצננת
כלים עלה כאשר ינה יהוה את כישה
ותכל כל יצרת משכנא
מזע ויגשו בני ישראל אל אשר ינה
הנה את כישה בני נשו
ויבאו את הכי שכן אל כישה אתה האל
ואת כל בל יודקו קדישו מרחו וימצו
ואצו וואת כנסה עזרת האיל
המאדו כי וואת כנסה עזרתה שיש
ואת מצבת הספך את ארון העזרת
ואת כריו וואת הכסות את השלחן
את כל בליו ואת הכס העצים את
הכברה הטהרה את עזרתה עזרת
המצור וואת מנחתה ואת שכינתה
ואת קטרתה הסמים ואת כסך פתח האהל
את כישה העזרת ואת כסך העזרת אשר
יואתבדיו ואת כל יואתבדיו ואת בני
את קליעיה ואת יצרתה ואת אדנה
ואת כסך לישע העזרת את מיתריו
ויתרתה ואת כל יצרתה משכנא
מזע וואתבדיו השלחן עזרתבדיו
אתבדיו הקדיש לארון הכרן ואתבדיו
בני יוסטב כל אשר ינה יהוה את כישה
בני נשו בני ישראל את כל יצרתה
ואת כישה את כל יצרתה ואת כישה
אתה כאשר ינה יהוה בני נשו ויכר
את כישה
ויהי יהוה אל כישה ויוסטה שוראשן
אחד יחד שתקם את כל שכן אהל בני נשו

[illegible]

ושנת שם את ארון הועדות וספת יגל
הארץ את הפרס והנאת את השלחן
ויעלת את ידו והנאת את הכנרת
והעלת את ערתה וועלת את מזבח
הזהב לקטר לפני ארון העדות וספת
את מסך הפרח לבישן וועלת את
מזבח העולה לפני פתח משכן אהל
מויעד וועלת את הכרובין אהל מועד
וכן המזבח וועלת מסכים וישנת את
ההער סביב וועלת את מסך שיער ההער
ולקחת את שמן המשיחה וביטחת
את המשיכן ואת כל אשר בו קדשת
אתו ואת כליו וזה הקדש וביטחת
את מזבח העולה ואת כליו וקדשת
את המזבח והיה המזבח קדש קדשים
וביטחת את הכרוב ואת כנו וקדשת אתו
והקדשת את ארון ואת מזבול פתח
אהל מועד ורחינת אתם נמים והלכשת
את ארון את בני הקדש וביטחת
אתו וקדשת אתו וכתב לו ואת כנו
תקרב והלכשת אתם נתעתו וביטחת
אתם כאשר ביטחת את אביהם וכוונת
לו והיה להם להם משיחתם יסדעת
יעלים לדרתם וייצטטתם ככל אשר
יעה יהוה אתכם יצשה
וזה נחש הראשון כשעה
השנית כאחד לחדש הקסם משכן
ויקם משה את המשיכן ויתן את
אזניו וייטם את קרשיו ויתן את מרחיו
ויקם את ימיו וילצר שאת האהל
יגל המשיכן וייטם את מנסה האהל

יגל מלמילה כאשר ענה יהוה את
משה ויתן אהל
העדות אל הארון ויטם את המשיכן
הארץ ויתן את הכנרת יגל הארון לפני
וינאת הארון אל המשיכן וייטם את
פרסת הכסך ויטם יגל ארון העדות
כאשר ענה יהוה את משה
ויתן את השלחן כאהל מועד
יגל הכסך ויטם יגל כהן לפרסתו
וייער יגל יגל יגל יגל לפני יהוה כאשר
יעה יהוה את משה
ויטם את המזבח כאהל מועד
נכת השלחן יגל יגל המשיכן ונכת
ויעל העלה לפני יהוה כאשר ענה יהוה
את משה
מזבח הזהב כאהל מועד לפני הפרס
ויקטר יגל וקטר סבים כאשר ענה
יהוה את משה
את מסך הפרח לבישן ואת מזבח
העולה ישם לפני משכן אהל מועד
ויעל יגל את העולה ואת המזבח
כאשר ענה יהוה את משה
ויטם את הכרובין אהל מועד
וכן המזבח ויתן שמה מים לחצות
ורחינו ככט משה ואדן וכנו ארץ
ידהם ואת רגליהם ונאם אל אהל
מועד ובקדשתם אל המזבח ורחצו
כאשר ענה יהוה את משה
ויקם את ההער סביב למשכן
ולכוננו ויתן את מסך שיער ההער
ויכל משיחה את המלאכה

ואם כן היינו על קרבנו ליהוה והקריב
מן התרומה אומן בני הויה את קרבנו
והקריבנו הכהן אל המזבח וכל את
ראשו והקטיר המזבח ונמנה דמו
על קיר המזבח והקטיר את כבדו
בביתו והשליך אתה אל המזבח
קדשה אל מקום הדשן וישפיע ארס
בבגדו לא יסיר והקטיר אותו הנהן
המזבח על היצנים אשר על האש
עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה

ונשם כי תקריב קרבן מנחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ויניק עליה
שמן ותני עליה לבנה והביאה אל מע
אחרן הכהן וקטין מישם מלאקטיו
מסלתה ומישמה על כל לבנה
והקטיר הנהן את אונרתה המנחה
אשר ריח ניחח ליהוה והשתרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה
קרבן מנחה מאפה תער סלת חלות
מנחת כלולת בשמן ורקי מיעור
מישם בשמן
על המנחת קרבן סלת כלולת בשמן
מנה תהיה פתות אתה פתים וינקת
עליה שמן מנחה הוא

ואם מנחת מרחשת קרבן סלת
בשמן תעשה והבאת את המנחה
אשר יניחך אל ליהוה והקטירה
אל הנהן והניחך אל המזבח והרים
הנהן מן המנחה את אונרתה והקטיר
המזבח אשה ריח ניחח ליהוה

והשתרת מן המנחה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי יהוה מל המנחה
אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חטא
כי לא יאכלו רבש לא הקטיר מנחת
אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו
אתם ליהוה ואל הבוכה לא יעלו ליהוה
מנחה וכל קרבן מנחת נבלח תכלה
ולא תשנה מלח ברת אלהין מעל
מנחת על כל קרבן הקריב סלת
ואם תקריב מנחת נטרים
ליהוה אכיל קריב באש גרש נטרי
תקריב את מנחת נטרים ונתת עליה
שמן ושמית עליה לבנה מנחה הוא
והקטיר הנהן את אונרתה מעשה
ובימנה על כל לבנה אשה ליהוה

ואם זבחי שלמים קרבנו אם קורבן
הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה וכסך ידו על ראש
קרבנו וישחטו ופתח אהל מועד והקטיר
בלי אהרן הדבש את הדם על המזבח
סביב והקריב כונח השלמים אשה
ליהוה את החלב המנחה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליו
אשר על הכבש ואת הדגרת על
הכבש על הכלית וסיריה והקטירו
אתו בע אהרן המזבח על העלה
אשר על היצנים אשר על האש אשה
ריח ניחח ליהוה
ואם כן הניח קרבנו לזבח שלמים

ליהוה וזר אונקבה תמים קריבנו :
אכסנב הוא מקריב את קרבנו וזקנו
את לפני יהוה וסכר את ידו על ראש
קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד
וזקנו אהרן אתדכו על המזבח
סכב והקריב מזבח השלמים אישה
ליהוה חלטה האלה תמימה לעבת
העצה יסידנה ואת החלב המסכהות
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עלן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכנר על הכלית יסידנה והקטרו
הנה המזבח לחם אישה ליהוה :

ואם יקרבנו והקריבו לפני יהוה :
וסכר את ידו על ראשו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזקנו אהרן את
דכו על המזבח סכב והקריב ממנו
קרבנו אישה ליהוה את החלב המסכה
אתה קרב ואת כל החלב אשר על
הקרב ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עלן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכנר על הכלית יסידנה
והקטירם הנה המזבח לחם אישה
לר' יחזק כל חלב ליהוה חקת עולם
לדתיכם כל מושכתכם כל חלב
וכדם לא תאכלו :
ודבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
בני ישראל לאמר נפשכי תחטא
בשונה מכל מצות יהוה אשר לא
תעשיתה וינשחמאחת מהנה : אם

הכהן המשיח חטא לאשמת העם
והקריב על הטאתו אשר הטא פר בן
בקר תמים ליהוה לחטאתו והכניא את
הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה
וסכר את ידו על ראשו ושחט את
הפר לפני יהוה ולקח הכהן המשיח
מדם הפר והכניא אתו אל אהל מועד :
וטבל הכהן את אצבעו בדם והזהר מן
הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
ברכת הקדשו ונתן הדם מן הדם על
קרעת המזבח קרעת הכסמים לפני יהוה
אשר בא אל מועד ואת כל דם הפר
ישפך אל כבוד מזבח העולה אשר
פתח אהל מועד ואת כל חלב פר
הטאת ידים ממנו את החלב המסכה
על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עלן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכנר על הכלית יסידנה : ואשר
יורם משור זבח השלמים והקטירם
הכהן על מזבח העולה ואת ידו על
ואת כל כשרו על ראשו ועל כרעיו
וקרט ופרשו והניח את כל הפר אל
מחווין למהנה אל כסוס טהור אל שן
הדשן וישרף אתו על עינים באש על
שפך הדשן ישרף :
ואכל ידע ישראל ישנו וניעלם דבר
מיניע הקהל וינשו אהת כל מצות יהוה
אשר לא תעשיתה ואשמו וינעו ידע ההטאת
אשר חטאו על היתור בקריבנותם
לחטאת והכניא אותה לפני אהל מועד :

וסככו וקני הידע את ידיהם על ראש
הפר לפני יהוה וישחט את הפר לפני
יהוה והביאה נחם הטייה מדם הפר
אל אהל מויד וטבל הסק אצבעו
בן הדם והוא שביענימים לפני יהוה
את פני הפרכת וכן הדם יתן על קרנת
המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל
מויד ואת כל הדם ישפך אל יסוד
מוכת העלה אשר פתח אהל מויד
ואת כל חלטי ידים כמנו והקטיר
המזבח והישיטה לפר באישר ישיטה
לפר החטאת כן ישיטה לו וכבר יעלה
הנהן ונסלח להם והישיטה את הפר
אל כהן לכתוה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון החטאת הקהל
הוא:
אשר נשיא חטא וישיטה אחת ככל
כנות יהוה אלהיו אשר לא תשיטה
בשונה ואינם או הדיניא לחטאתו
אשר חטא כה והביא את קרבנו שיעור
יעים ופרתמים וסכך ידו על ראש
השיער וישחט אתו במקום אשר
ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
הוא ולקח הנהן מדם החטאת
כאצבעו ונתן על קרנת מוכח העלה
ואת דכו ישפך אל יסוד מוכח העלה
ואת כל חלטי קטיר המזבח סבל
זבח השלמים וכבר יעלו הסקין
מחטאתו ונסלח לו:
ואם נפיש אחת החטא בשונה מיני
הארין כנישתה אחת מנינות יהוה

אשר לא תשיטה ואינם או הדיניא
אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו
שיעורת יעים תמיכה נקסו על חטאתו
אשר חטא וסכך את ידו על ראש
החטאת וישחט את החטאת במקום
העלה ולקח הסק מדם כאצבעו
ונתן על קרנת מוכח העלה ואת כל
דכו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלטי יסוד אשר הוסר חלב כמנו
זבח השלמים והקטיר הנהן המזבח
לרחה ויהוה וכבר יעלו הסקין
ונסלח לו:
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקסו
תמיכה וכאנה וסכך את ידו יע
ראש החטאת וישחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העלה ולקח
הנהן מדם החטאת כאצבעו ונתן
על קרנת מוכח העלה ואת כל דכו
ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלטי יסוד אשר יסוד חלב כמנו
מוכת השלמים והקטיר הנהן אתם
המזבח יע אשר יהוה וכבר יעלו
הנהן יע חטאתו אשר חטא ונסלח
לו:
ונפיש כיתחטא וישמיע קול אלה
והוא יע אוראה או יע אסלוא יע
ונפיש עני או נפיש אשר הנפיש
דכו טמא או כגלות חיה טמאה או
כגלות כהה טמאה או כגלות שרץ
טמא ונפיש כמנו והוא טמא ואינם
או כי נפיש כמנת אדם לכל טמאתו

וידבר יהוה אל משה לאמר יען אהרן
ואהרן ואת בניו לאכזר ואת תורת העלה
הוא היעלה יען מוקדה יען המזבח כל
הלילה יען הבקר ואש המזבח תוקדט
ולבש העתק כדו נד ובכעני נד יען
יען כשרו ודרכים אתה יען אשר תאכל
האש את העלה יען המזבח וישמו אצל
המזבח ויועש את כעניו ולבש כעניס
אתה ויועש אתה יען אל כחור
לכמה אל כקום טהור יהוה האש יען
המזבח תוקדט לא תכנה וכעני יען
הטון יען כעני כעני כעני יען
העלה ותקדט יען הלבני השלמים
אש תמיד תוקדט יען המזבח לא תכנה
וואת תורת העתק ההקדט
אתה כען אהרן לפי יהוה אל משה המזבח
והדרכים כעני כעני כעני כעני המזבח
והשכמה ואת כל הלכה אשר יען
המזבח ותקדט המזבח רחוק לחרור
אזכרתה יהוה ויהוה תרת המזבח יאכל
אהרן ובניו וסעודת האכל כעני קדש
כעני אהל מועד יאכליה לא תאמה
חמין חלקם עתה אתה כעני קדש
קדש כעני הוא כעני אתה כעני כעני
כעני אהרן יאכלה חק יען לרדתם
כעני יהוה כל אשר יען יקדט:

וידבר יהוה אל משה לאמר וחקרבן
אהרן ובניו אשר יקדט ליהוה כיום
הכישוף אתו יען שירת האמה סלה

מטה המיד כח עתה כעני וכח עתה
כעני יען כח כעני כעני כעני כעני
תכאנה העני כעני כעני כעני כעני
כעני ליהוה ויהוה המזבח חקרבן
כעני יען כעני אתה חק יען ליהוה
כל חקרבן וכעני כעני כעני ליהוה
לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר וידבר אהרן
ואהרן ואת בניו לאכזר ואת תורת
החטאת כעני כעני אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפי יהוה קדש קדש
הוא הכנה הכהנא אתה יאכליה
כעני קדש תאכל כעני אהל מועד
כעני כעני קדש קדש אשר ויהוה המזבח
יען הכעני אשר חקרבן על המזבח כעני
וכעני קדש אשר תשחט יען יען וכל
כעני חקרבן כעני וכעני כעני כעני
כל זכר כעני יאכל אתה קדש קדש
הוא וכל הטאת אשר יבא כעני
אל אהל מועד לכעני כעני לא תאכל
כעני תשחט:

וואת תורת האשם קדש קדש כעני
כעני כעני יען כעני ואתה יען יען
את האשם ואת כעני יען המזבח
כעני ואת כל חלקם יקרב כעני את
העלה ואת החלב העטפה את חקרבן
ואת שרת הכלית ואת החלב אשר
יען חקרבן יען הכעני ואת חקרבן
יען הכעני יען הכלית יען חקרבן
אתה חקרבן המזבח אשם ליהוה
אשם הוא כל זכר כעני יאכליה

בשקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא
 כהנא את כהנים תורה אחת להם הנה
 אשר יכנסו לו יהיה והנה הקריב
 את ידו איש יעור הנה אשר הקריב
 לכהן לו יהיה וכל כהנה אשר תאמר
 בתעור וכל עשה כהנה וכל כהנה
 לכהן המקריב אתה לו תהיה וכל עשה
 מלוא כשכן והנה לכל אהרן תהיה
 איש נאמן:

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
 ליהוה אם יעלה תורה קריבנו והקריבנו
 וזבח התורה הלוית מנות מלוא כשכן
 וקריבנו מנות כשכן כשכן וכל
 מנתה הלוית מלוא כשכן על חלת
 לחם חמין קריב קריבנו על זבח תורת
 יטביו והקריבנו מנות אחד מכל קריבנו
 תחבה ליהוה לכהן הורק את דם
 השלמים לו יהיה וכל זבח תורה
 שלביו מיום קריבנו יאכל לא יניח מנתו
 יע בקר ואם נדא נדא וזבח קריבנו
 מיום הקריבנו את זבחו יאכל ומלחות
 והנה מנתו יאכל והנה מנתו
 הונח מיום השלישי נא ישראל ואם
 האכל יאכל מנתו זבח שלביו מיום
 השלישי לא דעה המקריב אתו לא
 יחשב ופעל יהיה והנפש האכלת
 כשן יענה תשא והנה אשר יע
 כל עמא לא יאכל נא ישראל והנה
 מלחור יאכל בשור והנפש אשר
 תאכל מנתו השלמים אשר
 ליהוה וטענתו עליו ונתתה הנפש

ההוא מינניה ונפש כתיב כל טמא
 כטמא אדם או כטמא טמא או
 כל שקין טמא ואכל בשר זבח
 השלמים אשר ליהוה ונתתה הנפש
 ההוא מינניה ונפש כתיב כל טמא
 ודבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל
 בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב
 ויעל לא תאכלו וחלב גולה וחלב טרפה
 יעשה לכל מלאתה ואכל לא תאכלו
 כי כל אכל חלב כן הסבה אשר יקריב
 מנחה אשה ליהוה ונתתה הנפש
 האכלת מינניה וכל דם לא תאכלו
 מושבתכם לעוף ולבהמה כל נפש
 אשר תאכל כל דם ונתתה הנפש ההוא
 מינניה וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את
 זבח שלביו ליהוה יביא את קריבנו ליהוה
 מנסה שלביו ידיו תביאנה את אשר
 יהוה את החלב על החזה יביאנו את
 החזה להנף אתו תנפה לפני יהוה
 והקטיר הנהן את החלב המזבחה
 ותהיה החזה לאהרן ולבניו ואת שוק
 הילין תתנו תרומה לכהן מזבח
 שלמים המקריב את דם השלמים
 ואת החלב מנח אהרן לו תהיה
 שוק הימין למנח כי אתה תתנפה
 ואת שוק התרומה לקחת מאת
 בני ישראל מזבח שלבים ואתה
 לאהרן הנהן ולבניו לחק עלים כאתנני
 ישראל ואת משהת אהרן ומשהתנני
 נא ישראל והנהן המקריב אתם לכהן יהוה:

אשר עשה יהוה לתת להם כיום טיטו
אתם כאת בני ישראל הקת יעלי
לדרכם זאת התורה ליעלה לכנהה
ולתאמל לאטו ולכחאם ולזכר
השלימים אשר עשה יהוה את טיטה
בהר סיני כיום יתת את בני ישראל
להקריב את קרבניהם ליהוה כבוד
סיני:

ויתר יהוה אל כשה לאסרו קהאת
אחרן ואת בניו אתו ואת הכהנים ואת
שכני הכיטה ואת פרי החטאת ואת
שני האילים ואת כל הכינות ואת כל
העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
וישם טיטה כאשר עשה יהוה ארנו
והקהל העדה אל פתח אהל מועד:
ויאמר כשה אל העדה זה הדבר אשר
עשה יהוה לי כשה ויקרב טיטה את
אחרן ואת בניו ויתן אתם נכבים:
ותן עליהם את הכהת והחז אתם אהמט
ויכש אתו את המיעל ויתן עליו את
האפר ויחז אתו כשיש האפר והאפר
לו כווישם עליו את החיטין ויתן אל
החיטין את האפרים ואת הכיבים וישם
את הכינעפת על ראשו וישם על
הכינעפת אל כול פניו אתינין ההב
טר הקדש כאשר עשה יהוה אר
כשה ויקח כשה את שכני הכיטה
ומיטה את הכיטין ואת כל אשר בו
וקדש אתם ויתן ככט על הכוסס
שכני צמנים וכיטה את הכונח ואת
מכיו ואת הכי ואת כט לקדשם:

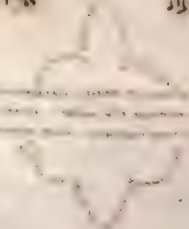

ויקח טיטין הכיטה על ראש אחרן
ומיטה אתו לקדשו ויקרב כשה את
בני אחרן וילכשם כהת ויהי אתם
אכנו ויהכש להם כהת כשה אשר
עשה יהוה את טיטה ויניש את פרי
החטאת ויסך אחרן ובניו את ידיהם
על ראש פרי החטאת וישחט ויקר
טיטה את הדם ויתן על קרנות הכונח
סביב כאנעני ויהטא את הכונח ואת
הדם ינקא יסוד הכונח ויקדשו
לכר עליו ויקח את כל החלב אשר
על הקרב ואת יתרת הכסד ואת שרטי
המליח ואת הלחן וקטר מטה
הכונח ואת הפר ואת ערו ואת כשו
ואת פשרי שרף באש כחיון לכנהה
כאשר עשה יהוה את טיטה ויקרב את
אל העלה ויסכט אחרן וכט אר
ידיהם על ראש האל וישחט וזרק
כשה את הדם על הכונח סביב ואת
האל נקח לתחין ויקרב כשה את
הראש ואת הכינים ואת הפר ואת
הקרב ואת הכינים ויתן נמים ויקטר
כשה את כל האל הכינח עליו הוא
לחיטחח אשה הוא ליהוה כאשר
עשה יהוה את טיטה ויקרב את האל
השני אל הכלאים ויסכט אחרן
וכט את ידיהם על ראש האל וישחט
ויקח כשה ככט ויתן על תוך און
אחרן הכהת וילסך יח הכינח
וילמח וילי הכינח ויקרב את בני
אחרן ויתן כשה מן הדם על התך

ימים וישערתם את משרת יהוה ולא
המותו כי כן צויתו ויניש אהרן וגו'
את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
משה ויהיו כיום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולקעני ישראל
ויאמר אל אהרן קח לך ענן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב
לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו יעגד עינים לחטאת וענן ובני
בני ששה תמיסים לעלה וישור ואיל
לשליש לזבח לפני יהוה ובזבחה כזבה
בשמן כי היום יהוה ער אהלים בכם ויקחו
את אשר צוה משה אל לפני אהל מועד
ויקרב כל הידע ויניסו לפני יהוה
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
תנישו ודא אליכם כבוד יהוה ויאמר
משה אל אהרן קרב אל המזבח וניש
את טאקד ואת עילד וכפר בעד ובני
היום וניש את קרבן היום וכפר בעדם
כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עיל החטאת אשר לו ויקט
בני אהרן את הדם אליו ויטב אענינותם
ויתן עיל קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ואת החלב ואת הכבד
ואת היתרתם הבכד בין החטאת הקטור
הבזבחה כאשר צוה יהוה את משה
ואת הכפר ואת הקציר שרף באש
מחוץ למחנה וישחט את העללה
וימינאו בן אהרן אליו את הדם וירקחו
עיל המזבח סכין ואת עיל המזבח
אליו לתקו והאת הראש וקטור עיל המזבח

אונס הימנית ועל פה ידם הימנית ועל
בנה ודם הימנית וירק משה את הדם
על המזבח סכין ויקח את החלב ואת
האיל ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת היתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת
הלבה ואת שוק הימין ומכל הבינות
אשר לפני יהוה לקח חלת מנה אחת
וחלת להם שמן אדת וירקו אחר וישטם
על החלבם ועל שוק הימין ויתן ארז
הבז עיל כפ אהרן ועל כפו ובניו ויניף אתם
תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם כעיל
בניהם ויקטר המזבחה עיל העללה לאנס
הסלח נחח אשה הוא ליהוה ויקח
משה את החזה ויניפה תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היה למנה כאיש
ינה יהוה את משה ויקח משה משמן
המשיחה ומן הדם אשר על המזבח
ויוניף אהרן ועל בניו ויניף לפני
בניו בניו אתו ויקדש את אהרן את
בניו ואת בניו ואת בניו בניו ארז
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו כשלו
את הכפר פרח אהל מועד וישם
האכלו אתו ואת החלב אשר כסר
המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן
ובניו יאכלו והעותר כבשר וכל חלב
כאש תשרפו ומפתח אהל מועד לא
תנאו שבע עינים יע יום מלאת ימי
טלאכם כי שבעת ימים ימלא את
ידכם כאשר יניש כיום הוא ינוה
יהוה ליניש לכפר עילכם ופתח
אהל מועד תשמו יוםם ויליה שבעת

וירחין את הקרב ואת המזבח ויקטר
על העולה המזבח ויקרב את קרבן
הזבח ויקח את שיר החטאת אשר
ליקח וישטחון ויהטאו כראשון :
ויקרב את העולה ויניעה כשיטט :
ויקרב את המזבח ויפלא כשיטט :
ויקטר על המזבח מלד עלת הבקר :
וישטח את השור ואת האל :
השלים אשר לזבח וישטח ויטח
את הדם אליו ויזקרו על המזבח כשיטט
ואת הדם כן השור וכן האל האלה
והמזבח והכלית והרת הכבד : וישטח
את הדם על ההוות ויקטר החלב
המזבח : ואת החוות ואת שוק היבין
העף אחר תעפה לפני יהוה כשיטט
ענה משה וישיא אהרן את ידו אל
הזבח ויקרב וידר מנישת החטאת
והעולה וישלים ויבא משה ואהרן
אל אהל מועד ויטאו ויכרט את העז
וירא כבוד יהוה אל כל העינים : והניח
איש כליע יהוה והאכל על המזבח את
העולה החלב וירא כל העינים וירט
ועל העינים ויקח ויטח אהרן נדב
ואמר הוא איש כרתו ויתנו כן איש
וישיבו על קדשתו ויקריט לפני יהוה
איש ויהאשר לא יענה אתם ויקרא
מלפני יהוה והאכל אותם ויכרת לפני
יהוה ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקרב אקדש ויעל
פני העינים וכבד וידם אהרן ויקר
משה אל בישאל ואל אלנן בני עיניא

דרארו ויאמר אלהם קדש שאאת אהרן
כאשר הקדש אל שחין לפתחו וקדשו וישא
בכתפתו אל שחין לפתחו כאשר דבר משה
ויאמר משה אל אהרן ואל אלנן בני עיניא
ענו ראשכם אל תפריצו ויבדכם לא
תפריצו ולא תבדו וכל העדה יקחו
ואחיהם כל בית ישראל יטו את
השקפה אשר שרף יהוה : וטפחו
אהרן ויעל את נאופת תחת כיסגן
מישת יהוה יעליבם וינישו כדבר
משה :

וידבר יהוה אל אהרן לאמר ייין ויטח
אלהם אתה ויבדך אתה ככאמך אל
אהרן ויעל ואל תכרת חקת עולם
לדורכם ולדור יבין הקדש ובין
האל ובין הטבא ובין הטבור : ויהות
את בני ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אל הכהנים :
וידבר משה אל אהרן ואל אלנן ואל
איתר בני העותרים קחו את המזבח
העותר מאש יהוה ואכלו מנות
אצל המזבח כי קדש קדשים הוא :
ואכלתם אתה מכוס קדוש כי חק
וחק כנך הוא מאש יהוה כי כן עיניא :
ואת הזה העטפה ואת שוק התוכה
האכלו מכוס טהור אלה ויבדך
וינערך אהרן כי חקך וחק כנך עתה
מזכר שמימי ישראל : ויטח
התרומה והחזה התנופה על אמי
החלבים כי אולי תנופה לפני יהוה
ויהיה ולכבדך אהרן יעליב

ואשר כיוון וזרדה כיס רבים
לא יתעלה או יתאבד על עתה כי יזון
טמאתה כפי עתה תהיה טמאה הוא כי
הטמא אשר שם עליו כי יזון עש
ותהיה הלוכלכל אשר תשיב על טמא
יהיה טמא עתה וכל הענינים טמאים
כד יזרחו כפי טמא עד הענין וטמא
כזכר וטמא יהיה ענין טמא וטמא
וכן הענין יתקדש וטמא יהיה ענין
ויהיה אמתא אמתא אמתא אמתא
ויהיה אמתא אמתא אמתא אמתא
וכן יתקדש לעי היתקדש טמא וטמא
אתה ישראל טמא וטמא אמתא
טמא אמתא טמא אשר ענין אמתא
הטמא אשר ענין טמא וטמא אמתא
היה ויהיה עתה וטמא וטמא אמתא
ואשר אשר טמא ענין טמא
דבר אמתא אמתא אמתא אמתא
וכן לעי היתקדש וטמא אמתא אמתא
כשהיה אמתא אמתא אמתא אמתא
הקדש כפי עתה אמתא אמתא אמתא
האין אמתא ענין אמתא אמתא אמתא
אמתא אמתא אמתא אמתא אמתא
ואשר אמתא אמתא אמתא אמתא
יהיה כפי עתה אמתא אמתא אמתא
יזון כפי עתה אמתא אמתא אמתא
ויכנס וטמא עתה אמתא אמתא אמתא
שעיר וטמא אמתא אמתא אמתא אמתא
אשר וטמא אמתא אמתא אמתא אמתא
כפי עתה אמתא אמתא אמתא אמתא
לפי היה עתה אמתא אמתא אמתא אמתא

[illegible]

וכפר את כקדש הקדש ואת אהל
מויע ואת הכונה יכפר ויעלה הכנים
ויעלה כל ינסה קהל יכפר והיתה זאת
לכל לחקת יעולם לכפר יעלם ישראל
מכל הטאתם אהת כשתעו וינישנאשו
יעה יהוה את כשיה:

וידבר יהוה אלי שיה לאמר: ודבר אל
אחריו אל בני ישראל ואמרת
אלהם: זה הדבר אשר עשה יהוה לאמר:
איש איש סכר ישראל אשר יישלט
ישור או כשכא יעזבחה או אשר
יישלט כהוין לכהנה ואל פתח אהל
מויע לא הביאו לחקר יכרבן ליהוה
לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש הוא
דם ישפך ונשרת האיש הוא מקרב
יעמו ילכין אשר יכאובני ישראל את
זמיהם אשר הם נחלים יעל פני השדה
והכאם יהוה אל פתח אהל מויע אל
התקן וסלחו ונח יסלבים ליהוה אתכם:
ועתה הבנו את הדם יעל מוכה יהוה פתח
אהל מויע והקבד הלה ליה עתה ליהוה
ולא ינחיו עור את זמיהם לישירם אשו
הם נעס אהרם חקת יעל כהנה ואת להם
לדרתם: ואלהם תאמר איש איש
מכית ישראל ומוהן אשר ישר פתחם
אשר יעלה עליהם וסלחו ואל פתח אהל
מויע לא יכאם ליעש אתו ליהוה
ונשרת האיש הוא כשינסו: ואיש איש
מכית ישראל ומוהן הקר פתחם אשר
יאכל בלדם ועתה יעל כנפשי האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב יערה:

והקרב את השער החי וסכך אהרן
את שתי ידיו על ראש השער החי
והזוה יליו את כל יענת בני ישראל
ואת כל פשיעיהם לכל הטאתם ועתה
אתם יל ראש השער יעל כהנה ואל
יעל הכנה וינישנאשו יעליו את
כל יענתם אל ארץ ענה וישר את
השער כמדר: וכא אהרן אל אהל
מויע ויפשט את בגד הכהן אשר לבש
מבואל הקדש והנחם שם: ורחץ את
משרובים כמקום קדוש ולבש את
בגדיו וצו יעשה את יעליו ואת יעל
הים ופער כערו כערו הים: ואת הלב
השאת יקטיר הכנה והקטיר שלח
את השער יעל ואל יכבס כערו ורחץ
את כשרובים ואחר כך יבוא אל הכנה:
והנפר הטאת ואת השער הטאת
אשר הוא את דםם לכפר בקדש יענה
אל כהוין לכהנה וישרפם באש את יענה
ואת כשרם ואת פריסם והשרף אתם
יעס כערו ורחץ את כשרובים ואחר
כך יבוא אל הכנה: והיתה להם לחקת
יעל כהנה השכין כערו לחדש
הנש את עשיתם וכל כלהנה יעל
הנש והוא רחוק הקר כחכם כיעס
היה יעל יעלם לכהנה ואתם כערו
הטאתם לפני יהוה תהנה: ישלח
יעקבן האלם ויעתקם את עשיתם
הקת עולם: וכפר הנק אשר יכשר
אתו ואשר יכאם אתו וסלח תהנה
אכיוולתם את כערו הקר כערו קדש:

כנעני הכשר כדם הוא ואני עתניו
 לכם ילד הנוכח לפני ילד נפשיכם
 כי הדם הוא כנעני כפר ילד כן אבותי
 לבני ישראל כל נפשיכם לא תאכל
 דם והער הער טעמכם לא יאכל דם
 ואישי איש כנעני ישראל וכן הער הער
 טעמכם אישר מעור יעד היה או עמאשר
 יאכל וישקף את דמו וספחו כנעני כי
 נפשי כל כשר דמו כנעני הוא ואמר
 לבני ישראל לדם כל כשר לא תאכלו כי
 נפשי כל כשר דמו הוא כל אכלו ימות
 וכל נפשי אשר תאכל נבלה וטמאה
 כאורח ובער וכלם בערו ורחץ בדם
 וטמא עד הער וטהר ואם לא יכנס
 וכשרו לא ירחץ ונשא עונו
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה
 אלהיכם בני ישראל ארץ טעמים אשר
 ישתכססו לא תעשו ונמי עשה ארץ
 כנען אשר אני נביא אתכם ישבה לא
 תעשו ובהקדתי לא תלכו ואם טעם
 תעשו ואות הקדתי תטערו לטעמכם
 אני יהוה אלהיכם וישכרתם את הקדתי
 ואת טעמכם אשר יעשה אתם האדם
 וחי כדם אני יהוה
 אישי אישאל כל שאר כשרו
 לא תקדשו לגלות ערוה אני יהוה
 ערות אבך וערות אבך לא תעלה
 אבך הוא לא תעלה יעדותה
 ערות איש אבך לא תעלה
 יעדות אבך הוא

יערות אהותך בת אבך או מרת
 אבך כוללת בת אבך וכל דת חזון לא
 תעלה יעדותה
 מן אונת סגל לא תעלה יעדותה כי
 יעדותה העה
 איש אבך כוללת אבך אחותך הוא
 לא תעלה יעדותה
 אחות אבך לא תעלה שאר אבך הוא
 יעדות אחות אבך לא תעלה
 כי שאר אבך הוא
 אחי אבך לא תעלה אל אשתו לא
 תקדש דתך הוא
 כלתך לא תעלה אשת כנען הוא
 תעלה יעדותה
 איש אהיך לא תעלה יעדות אבך הוא
 יערות אשה ובה לא תעלה
 את בת כנען ואת בת כנענה לא תקדש
 לגלות יעדותה שארה העה ובה הוא
 ואישה אל אחותה לא תקדש יערו
 לגלות יעדותה יעלה כחייה ואל אשה
 כעדת טמאתה לא תקדש לגלות יעדותה
 ואל אשת יעדותך לא תהן שכנתך
 לזר יעבדה כה וכו' ויך לא תהן
 לה יעבד לך ולא תחלי את שם
 אלהיך אני יהוה ואת זר לא תשכב
 נישכב אשה תניעה הוא וכל כנענה
 לא תהן שכנתך לטמאה כה ואשה
 לא תעבד לפע כנענה לרביעה תבד
 הוא אל תטמאו את אלהי כנען
 אלה נטמאו העמים אשר אני משה
 כנענים ואת טמאה ארץ ואפקד יענה

יעלה ותקא הארץ אתי שבירה
ושפרתם אתם את חקרתו ואת פשעו
לאתעשומכל החטאת האלה
האורח הדור הדור כדכנס כי את כל
החטאות האלה יעשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ ולא
תקרא הארץ אתכם כטמאכם אתה
נאשר קאה אתהני אשר לפניכם
כי אשר יעשה סכל החטאות
האלה ונפרתו הנפשות העשות מקרב
עמכם וישברתם אתי שברתי לכלת
יבשות בחקותי התייגת אשר עשו
לעמכם ולא תטמאו נחם אני יהוה
אלהים:

וידן יהוה אל משה לאמר ודן אל
כל עתה בני ישראל ואמרת אלהים
קדשים תהיו כי קדושי אני יהוה
אלהים: איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה אלהים:
אל תעש אלהים אלהים אלהים
לא תעשולכם אני יהוה אלהים:
וכי תמכו ונחשילם ליהוה ליענש
תמכו: כוס ונחם יאכל ונמחרת
והטרי ידן זרם השלישי באש ישרא
ואם האב יאכל כוס השלישי שפני
הוא לא ירעה ואביו יענש ישא כי
את קדש יהוה הל ונפרתה הנפשות
ההוא ענייה: ונקדעם את קדש
ארינכם לא תלה פאת שרך לקדש
ולקט קדשך לא תלקט: וכי תמך לא
תעיל ופרט נדבך לא תלקט יענש:

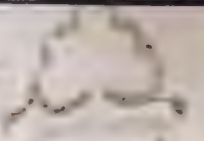
ולד תענא אתם אני יהוה אלהים:
לא תענבו ולא תחשבו ולא תשקרו
איש בנימיהו: ולא תשביעו בשמי
לשקר והללת את שם אלהיך אני
יהוה: לא תעש שקר רעך ולא תעיל
לא תלין פני עינת שברך אתך יעמך:
לא תקלל חרש דפני יעור לא תרמן
מכישל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא
תעשו יעיל כמפלט לא תשא נב
דל ולא תהדר נב גדול כי נדך תשפט
יעמך: לא תלך וכל בנימך לך
תעמד יע דסר יע אני יהוה:
תשנא את אחיך כלבך הונח תוכיח
את יעמךך ולא תשא יע ליו חטא יא
תקסול את טר את כע יעך ואחבר
לך כמך אני יהוה: את הקדש
תשמרו כחסתך לא תרביע כלאים
שרך לא תורין כלאים ונב כלאים
שיענש לא יעלה ילך: ואיש כי יענש
את אשה שכנתו ויהא שפחה
נחפת לאיש והפרה לא נפרתה או
חפשה לא עתלה בקדשתיה לא
יובתו כי לא חפשה: והביא את אשמו
ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם
וכפר יע לוהטו כאיל האשם לפני
יהוה יע חטאות אשר חטא ונסלח
לחטא את אשר חטא:

וכי תבאו אלה הארץ ונענשם כל יען
מאכל יעיר להם יעיר את פניו שליט
יענייה לכם יעיר לא יאכל: וכי תשעה
הרביעיה כפריו קדש הלולים יהוה:

ויהי כדן מלך העמים יינקתו לזרעך מאד בלי
נשם בנים קדמיון וזרעו יי וזרעו יי וזרעו יי

מלך העמים יינקתו לזרעך מאד בלי
נשם בנים קדמיון וזרעו יי וזרעו יי וזרעו יי

למנוטמא אתקדש ויהלל את
שם קדשיו ואם הינכם יענינו
הארץ את צניכם מן הארץ הוא
סתומורע לכלל המידה
אתו וישכתי את אהפני באישה הוא
וכמי שפחתו והכרתו אתו ואת כל
הזנעם אהריו לזנות אחר המלך נקנ
יפס: והנפיש אשר תפנה אל האגרת
ואל הדינעם לזנות אחריהם ועתה
אתפנ כנפשי ההוא והכרתו ארנו
מקרב ינפשו: והתקדש שם והיה יס
קדש יס כי אני יהוה אל היס: וישתחוו
את הקדש ינפשי יס אתם אני יהוה
מקדשכם כי איש איש אשר יקל
את אכזו ואת אכזו יזכר אכזו ואנו
קל דכזו: ואיש איש ינאף אר
אישת איש איש ינאף את איש
רצונו כות יזכר הנאף והנאפת: ואיש
אשר ינכב את אישת אכזו יזכר אכזו
נלהמות יזכרו: שנהם דכיהם נכ
ואיש איש ינכב את כל נלות יזכרו
שנהם תכלי יזכרו: דכיהם נכ: ואיש
אשר ינכב את זכר מיטב אישה
תזכר ינפשו שנהם כות יזכרו: דכיהם
נכ: ואיש איש יקח את אישה ואת
אמה וזה הוא באיש ישרפו או
ואתה ואתה וזה כותבם: ואיש
אשר יתן שבתו בנכיה נות יזכר
ואת הכהן תהרשו: ואיש איש
תקרב אל כהן וזה הוא והכרת
את האשה ואת הכהן כות יזכרו

ובשעה ההיא ישת תאכל את פדיו
יהוסף לכם תנאותו אני יהוה אל היס:
לא תאכלו ינפשי דכיהם לא תנפשו ולא
תנפשו: לא תקטופת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנד וישרט ינפשו
לא תתנו ככשרכם וכתבת קינץ לא
תתנו ככשם אני יהוה: אל תחל את נפך
לחנותו ולא תחל הארץ וכל אדם
הארץ וזה: את שפתי תשכרו
וכדש ינפשו: ואיש יהוה: אל תפנ
אל האגרת ואל הדינעם אל תבקיט
לזכא נכס אני יהוה אל היס: ונפ
ינפשי תקוב והזרת פני זקן וירא
מאלהך אני יהוה:
וכי ינפשי נכס נכס לא תנפשו
אנו: כמארח נכס יהוה לנכס הנפשי
אתכם ואהבת לנכס כנפשי יהוה
נכס כנפשי אני יהוה אל היס: לא
תנפשו ינפשו כנפשי נכס כנפשי
וכש ינפשו: נכס ינפשי נכס נכס
ינפשו: נכס ינפשי נכס אני יהוה
אל היס אשר הונו אתכם כנפשי
כנפשי: ויזכרתם את כל הקדש ואת
כל מיטפני ינפשי אתם אני יהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל כנ
ישראל תאמר: איש איש כנפשי
וכן הנפשי כנפשי: אשר תנפשו ינפשו
לכל נפשי יזכר ינפשי הארץ ינפשו: ואיש
ואנו אתה אתפנ באיש ההוא והכרת
אתו מקרב ינפשו כי מורע עין לכל

מסכתא דתנאים - וכלל תוספתא - וכלל תוספתא

מסכתא דתנאים - וכלל תוספתא - וכלל תוספתא

מסכתא דתנאים - וכלל תוספתא - וכלל תוספתא

רשעים כפי ואיט אשר יקה את אדמה
 כמאז ואיט כמאז ודעה את יצירתה
 והאזרח את יצירתו הסד הוא ונברו
 לנבני עבם יצרות אחרתו על יענו
 יצוא יצוא אשר ייטב את אשה דה
 וילתה יצרתה את סקרה היצרה
 והוא עלתה את מקור דמי הונברו
 שנהם נקרב עבם יצרות אחרתו אכך
 ואחרת אכך לאתלה כאת שארו
 הנה יענס שאוואיט אשר ייטב
 את דתו יצרות דוגיה חטאם יצאו
 יצדים יצתו ואיט אשר יקה את
 אשת אה ונדה הוא יצרות אחרתו
 יצדים היו וישברתם את כל הקרני
 ואת כל שפני וישיתב אדם וילא
 הקא אתם הארץ אשר אני מביא
 אתם שבה לישבת בה ואל תלכו בה
 הני אשר אני מביא מפניכם כי את
 כל אלה יצאו וחקן כם ואמר יסא אתם
 הקרא את אדמתם ואני אתנעה לכם
 לרשת אתה ארץ ונתת הלב ורביש אני
 יהא אלהים אשר הדיתי אתכם מן
 העמים והגדלתם בין הנהמה הנהמה
 לעמא וכן היעוף הטבא לטהר ולא
 תשקעו את נעשיתכם כנהמה וכיעוף
 וכל אשר תביש האדמה אשר דתתי
 לכם לעבא והוה ייתם ליקד שים כקדוש
 אלה ואכל אתכם מן העמים להיות
 יצא יצא אשה כי יהיה בקם אוב או
 ידעו מתו יכלתו מאכן יתמו אתם ומהם
 עב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל בִּישָׁא אֶכְרֵא אֶרְהֶכֶם
בְּעֵינֵי אֶהְרֹן וְאֶבְרָתָהֶם לְעֵשֶׂי לֹא יִטְעַן
בְּכַפְּיוֹתֵי אֶסְיֵא וְשִׂארוֹ הִקְרַב אֵלָיו לֵאמֹר
וּלְאִבְנָיו וּבְנֵי וּלְבָתוֹ וּלְאֶחָיו וּלְאֶחְרָיו
הִתְבַּלְתָּ הִקְרֹבָה לִי וְאִשְׁרֵי לֹא הִיְתָה
אֵיִשׁ הִיטָמָא לֹא יִטְעַן אֲבֵל בְּעֵינָיו
לְהַלְלוֹ לֹא קִרְתָּ הִקְרַחַה בְּרֹאשׁ וּפָתָה
וְקָם לֹא יַעֲלוֹ וּבְשָׂרָם לֹא יִשְׁרֹטוּ שְׂרֹטָה
קְדָשִׁים הֵיוּ לֹא הֵיחָם וְלֹא הִלְלוּ שֶׁם
אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֵת אֵשׁ יְהוָה לֹחֵם אֱלֹהֵיהֶם
הִסְמְקִירָם וְהָיוּ קְדָשׁ אִשָּׁה וְנָרָה
וְהָלַל לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה עֲרוּשָׁה נְאִישָׁה
לֹא יִקְחוּ כִּי קְדָשׁ הוּא לֹא הָיוּ וּקְדָשָׁם
כִּי אֵת לֹחֵם אֱלֹהִים הוּא מְקַדֵּשׁ קְדָשׁ
יְהִי לָךְ כִּי קְדָשׁ אֲנִי הוּא מְקַדֵּשׁ שֶׁם
וְנֵתָ אֵשׁ שֶׁמֶךְ בְּתֵיבָה לְעֹנֵת אֵת אֲבִיהֶם
הָיָה מֵהֵלֶכֶת בְּאֵשׁ שֶׁמֶךְ
וְהִכְהִין הַנָּרָה לְמֵאחֲזֵי אִשְׁרֵי יִצְחָק
עַל אִשְׁוֵי שֶׁכֶּן הִשְׁתַּחֲוּ וּמֵלֵךְ אֶתִּידֵי
לְכִשׁ אֶת הַבְּנֵי יִסְתַּחֲוּ אֶת אִשְׁוֵי אֶרֶץ
וּבְנֵי לֹא יִפְרֹסוּ עַל כֵּל נְשִׂאֵת מֵת לֹא
יָבֹא לְאִבְנָיו וְלְאֶחָיו יִטְעַן וְיִסְתַּחֲוּ בְּשֶׁם
כִּי יִנְאוּ אֶתִּידֵי אֶת מְקָרְשׁ אֶלֶּהֶם לֹא יִבְרָךְ
טֹר שֶׁכֶּן שִׁחַת אֶרֶץ וְעַל אֵשׁ הָהָה
וְהוּא אֵשׁ בְּתוּלִיָּה יִקְחוּ אֶל מַעַלְ
וְעֲרוּשָׁה וְהָלַל וְנֵתָ אֵת אֱלֹהֵי אֶרֶץ
כִּי אֶסְתַּחֲוֶה לִּי בְּעֵינֵי קְדָשָׁה אִשָּׁה וְלֹא
יְהִל וְיִצְעוּ בְּכַפְּיוֹתֵי אֵשׁ יְהוָה מְקַדֵּשׁ
וְדַבֵּר יְהוָה אֶל מִשְׁהָ לְאֶסְרֵי דָבָר
אֶל אֶהְרֹן לֹאכְרֵא אֵשׁ מִזֶּרֶן וְלִדְתָּאשׁוּ
הֵהָמֵנוּם לֹא קִרְבֵּי הִקְרַב לֹחֵם אֱלֹהִים

וְיָנִית מְרַחֵם יָמָיו . וְיָנִית מְרַחֵם יָמָיו .
וְיָנִית מְרַחֵם יָמָיו . וְיָנִית מְרַחֵם יָמָיו .
וְיָנִית מְרַחֵם יָמָיו . וְיָנִית מְרַחֵם יָמָיו .

[Faint handwritten notes]

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום
לחודש השביעי הזה חג הסוכות שבעת
ימים להיות ביום הראשון מקרא קדש
כל בלאכת עבודה לא תעשו שבעת
ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
ליהוה יערת הוא כל בלאכת עבודה
לא תעשו אלה מוצאי יהוה אשר
תקראו אתם מקרא קדש להקריב
אשה ליהוה יעלה ומהנה זבח ונסכם
דבר יום ביומו מלמד שבת יהיה
וטלד טתעיתכם וטלד כל ערוב
וטלד כל עדתכם אשר תתנו
אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי
באככם את המזבח הארץ תחול
אתה יהוה ימנע ימים ביום הראשון
שבתו וביום השמיני שבתו וילקחו
לכם ביום הראשון עצי הדור כפת
תמרים וענף עץ יערת ויערב
ושכחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים וחתם אתה ליהוה שבעת
ימים בשנה הקדש יעלם לדתכם
בחדש השביעי תחטאו כסרת
תשבו שבעת ימים כל הארץ מישור
ישוב כסרת יסגור דע דרתכם כי
בסרת הושת את בני ישראל לזווא
אותם בארץ כי יסגור יהוה אלהיכם
וידבר משה את מירי יהוה אל בני
ישראל

ויעשיתם שיער ימים אחד לחטאת
ושע כבשים בני שנה לזבח שלמים
והנף הקדש אתם על לחם הכנסיתם
לפני יהוה יעלם כבשים קדש יהיו
ליהוה וקראתם בינים היוס הוא
מקרא קדש יהיה לכם כל בלאכת עבודה
לא תעשו וחקת יעלם כל טווס סתכם
לדורתכם ובקרב את קוצר ארצכם
לא תכלה נא שך מקנך ולקט
קנך לא תקט ליעל ולער תעב אתם
אני יהוה אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל
בני ישראל לאמר בחודש השביעי
באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון
התועה מקרא קדש כל בלאכת עבודה
לא תעשו והקרב אתם אשה ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
אך בני שור לחודש השביעי הזה יום
הקדש הוא מקרא קדש יהיה לכם
ויערב את נפשותיכם והקרב אתם אשה
ליהוה וכל בלאכת לא תעשו בינים
היום הזה כי יום נפשים הוא לער יעלם
לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר
לא תעב ביעים היוס הוא ועברתה
ממנה וכל הנפש אשר תעשה כל
כלאכה בינים היוס הוא והאבת את
הנפש הקדש מקרב יערה כל בלאכת
לא תעשו וחקת יעלם לדורתכם כל
כשתתכם שבת שבתון הוא לכם
ויעתם את נפשותיכם בנפשה לחדש
קיעב סיעב יער בתשבתו שבתכם

והצבית שופר תרועה נחל ויהי
בצפור לחדש כיום הנערץ תצדו
שופר כל ארצם וקדשתם את
שנת החסידים שנה וקראתם ודור
בארץ כל ישראל הוא ה' ילם
ושבתם איש אל אחיו ואיש אל
ביתו ויהי יום זה יום השנה
החסידי שנה החדשה לכם לא תורעו
ולא תקדעו ואת סעודת ה' לא תבעו
את עריה כי יובל הוא קדש תהיה
לכם פון השנה תאכלו את תבואתה
משנת הובל הואת תלשט איש אל
אחיו וכתבסוכר ככר ינעידך או
קנה כד ינעידך הולט איש תאכל
בכפר שבכאדור הובל תקעו ואת
ינעידך בכפר שני תבואת כפרך
לפרה השנים תרבה בקצת ולפיכך
השנים תביע סקנות בכפר תבוא
הוא כפרך וילא תט איש את עמית
ודאת כאלך כאני יהיה אלהים
יעשיתם את הקדו ואת העני
תשכרו ויעשיתם אתם וישבתם על
הארץ לטח ונערתה ארץ יריה
ואכילם לטח נישבתם לטח יליה
וכי תאכרוכה נאכל בשנה השביעית
ה' לא טרעו נאסף את תבואת
רעותי את ערלי לם בשנה הששית
ועשיתם את התבואה לטלש השנים
ורעיתם את השנה השבעת ואכילם
מן התבואה יד השנה הששית
נחל תבואתה תאכל יין והארץ

לא תכזב ליבנה כל הארץ כדברים
והי שבתם אתם יצדו ויכזב ארץ ואתם
נא לה תת לארץ
אחד וכבר נאחזתו וכא נא לה הקרב
אליו ונא את ככר אחיו ואיש כי
נא לה נא לה שנה ידו ויכזב מדי
נא לה ויחשב את שני מכסרו והשיב
את העדני לאיש אשר כי כסר
וישכר אחותו ויאם לא יכנה הדודי
השיבו והיה מכסרו כד הקנה ארצו
עד שנת השוב ויחשב ויכזב ארצו
ואיש כי יכזב כת מכסני עיר
חוטא וקלה נא לה עד הם יצד
מכסרו ימים תהיה נא לה ויאם
ינא יד כלא תל שנה תביח וקם
הבית אשר כזב אשר לא הקו
ליבנת לקנה את דורתו לא ינא
מכל ויכזב הערים אשר אין להם
החשב מכני עיר שנה הארץ ויחשב נא
היה ויכזב ינא ויעיר היום מדי
עיר ארצות כלא יעלם תהיה ליום
ואשר נא כן היום ינא מכסרית
היה ארצות מכל עיר ויחשב
אחתם כזב כי ינא ינא ויחשב
עיר הם לא מכסר ארצות יעלם היום
להם וכי כזב אחד וכזב
ידו ינא ויהקת טע ויהי ינא ינא
אל תקח כפאנו שוך ודברת ויראת
אל תדן ויח ארץ ינא את ככסו לא
קמו לא בשנן ויכזב ואל תמא אדם
אשר יהיה אל היום אשר דאנו אדם

מאדן מערס לתלכם את ארץ
מנו להזות לכם לאלהים:

וכימך אחר יעקב ועבדך
לא תגדו כי יגדתי עני: כשכיר נתישג
יהיה יעקב עד שנת ה' כי יגדתי עני:
ויגא כי יגדתי עני: ויגא כי יגדתי עני:
משפחתו ואל אחות אבתי יגא: כי
יעד יהם אשר דינאות אתם בארץ
מגרים לא יכבדו מכת יגד: לא
תדהם נפרד ויראת טאליה: ויגדך
ואכתך אשר יהיו לך מאת ה' אשר
מכתם כמכת יגד ואכתך כמכת
ה' יגדתי עני: כמכת יגדתי עני: כמכת
אשר יגדתי עני: כמכת יגדתי עני: כמכת
לכם לאהו: ויהי עני אתם למגרים
אחריכם לרשת אחוה יגלם בתם
תגדו ונאחזכם בני ישראל איש
באחו לא תדהם נפרד:

וכי יגדתי עני: ויגדתי עני: ויגדתי עני:
אחר יעקב ועבדך לרשת יגד: או
יגדתי עני: אחר יגדתי עני: אחר
תדהם נפרד ויראת טאליה: ויגדך
כדדו יגדתי עני: כדדו יגדתי עני: כדדו
יגדתי עני: כדדו יגדתי עני: כדדו
קדדו יגדתי עני: קדדו יגדתי עני: קדדו
ויהי עני כמכת יגדתי עני: כמכת
יגדתי עני: כמכת יגדתי עני: כמכת
לכיה יגדתי עני: לכיה יגדתי עני: לכיה
ואם יגדתי עני: ואם יגדתי עני: ואם
היכל יגדתי עני: היכל יגדתי עני: היכל
נאליה כמכת יגדתי עני: נאליה כמכת

לא יגדתי עני: לא יגדתי עני: לא יגדתי עני:
באליה ויגא כשנת ה' לאהו: ויגא
כי יגדתי עני: כי יגדתי עני: כי יגדתי עני:
היגא אתם בארץ מגרים אהו
אלהים: לא יגדתי עני: לא יגדתי עני:
ומגדתי עני: ומגדתי עני: ומגדתי עני:
לא תגדו כמכת יגדתי עני: לא תגדו
כי אע יהוה אלהים: את שנת יגדתי עני:
תשכרו ומכדו ש' תראו אע יהוה:

אם כחקת תלם ואת כשנת יגדתי עני:
ויגדתי עני: ויגדתי עני: ויגדתי עני:
ועתה הארץ יגדתי עני: ועתה הארץ
פרו: והיגדתי עני: והיגדתי עני: והיגדתי עני:
יגדתי עני: יגדתי עני: יגדתי עני:
ויגדתי עני: ויגדתי עני: ויגדתי עני:
בארץ ויגדתי עני: בארץ ויגדתי עני:
חיה רעה כן הארץ והיגדתי עני:
בארץ עני: ובארץ עני: ובארץ עני:
לפניכם לחי: וירדו כמכת יגדתי עני:
וכמה כמכת יגדתי עני: וכמה כמכת
לפניכם לחי: ויגדתי עני: ויגדתי עני:
אתם והרבות אתם והרבות אתם
מיתי אתם: ואכלתם יגדתי עני: ואכלתם
מיתי חדיש תיגדתי עני: מיתי חדיש
בתכם ולא תגדתי עני: בתכם ולא
והתלכת בתכם והיגדתי עני: והתלכת
ואתם תגדו: ליגם: אע יהוה אלהים
אשר היגדתי עני: אשר היגדתי עני:
מהיגדתי עני: מהיגדתי עני: מהיגדתי עני:
ואלך אתכם קומתי:

את ימית יעקב ואף את בריה אשת
אמר והארץ אומר והארץ תעוב
מה הרין את שמעיה ביה שמר
מה הם ידעו את יעקב יעקב יעקב
כשישען מאסו את חקת עני העלש
ואף נבזאת פדיונם בארץ איבה לא
מאסתם וראו עליהם למה ילפ
נהיה אתם כמי יהיה אלהיהם וחסות
הם מית ראשנים אשר הוצאת אתם
מארץ מצרים ויענה הים להיות להם
לארץ מאן יהיה אלהיהם
והם שפטים והתורה אשר עני יהיה
לשכון בני ישראל כד סגבר משה

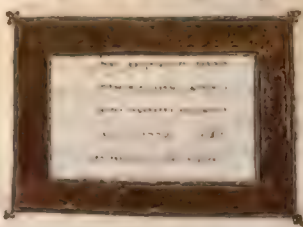
והיה יהוה אל כשה לאמר ודבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש כי ילא
עד מעדך נפש יהוה יהיה יעקב
הוצר מבני ישראל שנה ועד בני ששים
שנה והיה יעקב חכמים שקל כסף
משקל הקדש ואם נקמה הוא והיה
יעקב שלישים שקל ואם מבני חכמים
שנים יעקב יעשרים שנה והיה יעקב
הוצר יעשרים שקל ולקמה יעשרת
שקלים ואם מבני חכמים שקלים
שנים והיה יעקב הוצר חכמים שקלים
כסף ולקמה יעקב שלישים שקלים
כסף ואם מבני ששים שנה ומיגלה
אסור יהיה יעקב חכמים יעשר שקל
ולקמה יעשרת שקלים ואם מבני חכמים
כיעקב והיה יעקב חכמים והיה יעקב
אתו חכמן ילפי אשר תשיג הער

יעקב הכהן ואם נהכה
אשר יקדשו מטה קרבן להיות מלא
יהן כפס ליהוה יהיה קדש לא יחלפו
ולא ימיר אהו טוב כד ארץ נטוב
ואם הנרי עיר נחמה נהכה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש ואם כל נהכה
טמאה אשר לא יקדשו מטה קרבן
ליהוה והיגמדי את הנהכה לפע הנה
והיערך הנה אתה בין טוב בין רע
כיעדך הנה כן יהיה ואם נאל יצא
ויסוף חמשי שתי עיל יעקב ואיש כי
יקדש את ביתו קדש ליהוה והיערכו
הנה בין טוב בין רע כאשר יעריך
אתו הנה כן יקום ואם הפקד יצא
את ביתו ויסוף חמשי שתי כסף יערכ
עליו והיה לו ואם מטה אחותו יקדש
איש ליהוה והיה יעקב לפע ורע ורע
חבר יערים חכמים שקל כסף ואם
משתתף יקדש יעשרו כיעדך יקום
ואם אחריה יקדש יעשרו וחשבו
הנה את הכסף על פי השנים העתות
יעד שעת היל וענין כיעדך ואם
נאל יצא אתה שרה המקדש אתו
ויסוף חמשי שתי כסף יערכ עליו וקסלו
ואם לא יצא אתה שרה ואם ספר את
השרה לאיש אחר לא יצא יערו והיה
השרה בעצמה ככל קדש ליהוה
כשרה חרם לבנותיה אחרות ואם אשתו
כקדו אשר לא שרה אחותו יקדש ליהוה
והיה לו הנה את כסף הערכך עד שנת
הנולדת אתה יערכ כיוסרה וקדש ליהוה

בשנת היום לשוב השרה לאשרקהו
 מאתו לאשרלו אחות הארץ וכל
 עובד יהוה בשקל הקדש יעשרים
 עה יהיה השקל אך כמו אשר יכר
 יהיה בבהמה לא יקדיש איש ארתו
 אכשור אכשה ליהוה הוא ואם
 בבהמה הטמאה ופרה בערבך וסוף
 חסיתו יעלו ואם לא ינאל ונכסר
 בערבך ואך כל חרם אשר חרם איש
 יהיה מכל אשר לו כאדם ובהמה
 ומיטה אחותו לא יעטר ולא ינאל כל
 חרם קדש קדיש הוא ליהוה כל
 חרם אשר יחרם מן האדם לא יערה
 מן יומתו וכל מי יערה הארץ מריע
 הארץ נפרי ה' יהיה הוא קדש
 ליהוה ואם נאל ינאל איש ממי עשרו
 חסיתו יסוף יעלו וכל מי עשר מקד
 ינאל כל אשר יערה תחת השטח העשוי
 יהיה קדש ליהוה לא יכר מן טוב
 ל' ע' ו' לא יעיר וואם הנרי סידו והיה
 הוא תמורתו יהיה קדש לא ינאל
 אלה המנות אשר יערה יהיה ארת
 מטה אל כע ישראל בדר סיני

וידבר יהוה אל משה נמדבר סיני
 כאלו סיני נאחד להרש השני בשנה
 השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר
 ישאואת ראש כל עדת בני ישראל
 למשפחתם לבית אבותם בעסקר שבט
 כל זכר לעלתם: ככן יעשרים שנה
 ומיעלה כל ימנא בישראל תקדו
 אתם לעבדתם אתה ואהרן ואתכם
 יהיו אהבתי ליהוה ואשר ראש לבית
 אבותי הוא: ואלה שמות האנשים
 אשר יעמדו אתכם לאזכר אליעזר
 בן שדיאורו לשמיעון שרביאל מן
 יערי ישי: ליהודה נחשון בנימין
 ליששכר נתנאל מן יערי: לזבולון
 אליאב בן ח'ל: לנפתלי יוסף לאפרים
 אלישבע מן בנימין: לנפתלי יוסף
 בן פדה יערי: לנפתלי אבדן בן יערי:
 לרן אחי יערי בן יערי ישי: לאשר
 פניאל בן יערי: לנפתלי יוסף בן יערי:
 לנפתלי אחי יערי בן יערי ישי: לאשר
 היעה נשיא מטות אבותם ראשי
 ארץ ישראל: הפיוקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקטבטבט
 ואת כל היעה הקהלו כאחד לחזק
 השני ויתלדו על משפחתם לבית
 אבותם בעסקר שמות מן יעשרים
 שנה ומיעלה לעלתם: כאשר יערה
 יהוה את משה ויעקב נמדבר סיני:
 והיו נעראוכן מן
 ישראל תולדתם למשפחתם למת
 אבותם בעסקר שמות לעלתם מ

וּמִכֵּן יִשְׁרִים שְׁנֵהוּמִיֵּלָה כְּלִיָּעָה
יִנְאִי פִקְדֵיהֶם לִכְתֹּהרֵאֲבוֹן יִשְׁשָׁה
וְצֹרֵבִים אֶלְפֵהוּמִיֵּשׁמֵאֲהֵה

למי שבעין תולדות למי שפחות
למי שהם פקדיו במספר שמונה
למי שכל זר כן ישרים שנה
ובילה ליל יצא עבא פקד ירב למנה
שבעין השנה והם שנים אלף ושלש
כמות:

לענין תורתם למטהתם לכת
אנתם נמסר שמות מן יצורים
שנה וימלא בלי יא נא: פקדיהם
למטה המטה וארבעים אלף ויש
מאת חמשים:

לפי יהודה תולדתם ליטפחתם בית
אבתם נעסר שנתכון עשרים שנה
ועלה לילי נא נאפקדיהם לכנה
יהודה ארבעה ושב עסאל ושי
נאות:

בני ישראל יסורו ויגלו
בית אברהם נכספך יטה מן ישרים
שעורו ויעלה לייצא ונאמא פקדיהם
לטה ייטב ארבע וחמישים אלף
אדמוני

למען ויחזקו חיליהם לזכרון
אבותם כמספר יצאת מן מצרים
ששה חילות ואלה שמותיהם
למטה זבולון שבעה ואלה שמותיהם
אבותיהם

לכך יצאנו ללכת אנשים תולדות יצחק
בית אשתם מנחם יצחק מנחם יצחק

שְׁעָה וּמִצֵּלָה כָּל יֵצֵא צֶמַח וּפְקֻדֵיהֶם
לִמְטָה אֲפֻרִים אֲרֻבֵּים אֶלֶף וְחֻמֵּשׁ
מֵאוֹת:

למנצחיה תולדת לטיטפחת
 לבית אבתם בעפר יטות מבן
 יצטרק שנהומ צלה בלי יצא
 פקדיהם לבטה מנישה שנים ויטליש
 אלו וכתה:

לבע נעמן תולדתם לישראלתם לית
אבתם נספד יטת מן ישרים
שנה וצלה כל יצא נכא פקדיהם
לעטה נעמן המטה ושלשים ארץ
וארכ נכאות:

לעזון תולדתם ליטפחתם לביר
אבתם מכפר שבת כמן יעשרים
שנה וס' עולה כל יצא זכא ופקדיהם
לכטהדן שנים ושישים אלף ושבע
מאות:

לכני אִשְׁרֵי תִּלְדָּתָם לִפְטוּחָתָם לִבְיֹת
אֶתְּם בְּמִסְפַּר שְׁמֹתֵי בָנֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁנֶּחֱזַק עֲלֵהם כִּי יֵנָּה וְנִתְּנָה וְקִדְּשָׁה
לְמַעַן אִשְׁרֵי אֶחָד וְאַרְבָּעִים אַלֶּף
וְחֶמֶשׁ וְעֶשְׂרִים

בְּנֵי נֶפֶת יִתְּלוּתְכֶם לִמְשֹׁחֶתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְכָּר יִשְׁכַּח מִן יְצִירִים
יִשְׁנֶה וּמִיָּרָה כִּי יֵצֵא יִבְרָחֶם
לִמְטָה נֶפֶת לִי יִשְׁלֹשָׁה וְחֲמִישִׁים אֶלֶף
וְאַרְבָּעָאוֹת:

אלה הפקדים אשר פקד נִיטָר
ואהרן ונשיא ישראל שנים נִיטָר
איש איש אתהו לבית אבתיו היו :

ויהיו כלפקדי בני ישראל לכת אמת
מני ישראל שנה וספירה כל יצא צבא
בישראל ויהיו כל הפקדים שיש באות
אלף וישראל שנת אלפים והכיש כאור
וחמישים והלויים לכת אמת לא
הפקדו בתוכם:

וידבר יהוה אל משה לאמרו אך את
מטה לוי לאתפקד ואת ראשם ל
השאמרך בני ישראל ואתה הפקד
את הלויים על כשישנ העדת ויעל כלבו
ויעל לאשר לו הכה יטאו את הכשנ
ואת כל כליו והם יטארו וסככל שכן
יחט ויבטל הכשנ יורדו אתו הלויים
וכרת הכשנ יקבו אתו הלויים והוא
הקרב יומת וחטו בני ישראל איש י
מנהו ואיש ילדו לינבאתם והלית
יחט סכב כשישנ העדת לא יהיה קנה
יל ית בני ישראל ושכרו הלויים את
מטרת משכן העדות וייעשו בני
ישראל כל אשר צוה יהוה את משה
כניצו

וידבר יהוה אל משה ואליהן לאמרו
איש ילדו באת לכת אמתם ה
בני ישראל כע סכב לאהל מועד
יהוה וההנע קרבה מורה דל כרת
יהודה לינבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן נחמיה ויצאו ופקדיהם
אדבניה ושבני אלף ושיש באות
והנע עליו ככה ישיב ונשיא אל
ישיב ונחשון בן נחמיה ויצאו ופקדיו
אדבניה וחמישים אלף וארבע מאות:

מטה זבולו ונשיא לבני זבולו אליאב
בן חליו ויצאו ופקדיו שבני החמישים
אלף וארבע מאות כל הפקדים לכת
יהודה באת אלף וישיב אלף ושיש
אלפים וארבע מאות לינבאתם ראש
ישיב

דל כרת
ראובן תכנה לינבאתם ונשיא לבני
ראובן אליעזר בן שדיאור ויצאו
ופקדיו שישה וארבע אלף וחמישים
מאות והחנני עליו ככה ישיב
ונשיא לבני שביעון שלטיאל בן
נחמיה ויצאו ופקדיו תשיבניה וחמישים
אלף ושיש באות וסככל עד ונשיא
לכני אלכס בן דיעאל ויצאו
ופקדיום הכישה וארבע אלף ושיש
מאות וחמישים וכל הפקדים לכת
ראובן באת אלף וארבע וחמישים אלף
וארבע מאות וחמישים לינבאתם ויש
ישיב
מחנה הלוי כחך הכהנת כאשר יחט
כניסו ואיש ילדו לכת אמתם:

דל כרת
לינבאתם ישיב ונשיא לבני אפרים
אלישיב בן נחמיה ויצאו ופקדיום
ארבע אלף וחמישים מאות ויצאו
מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדה עזר ויצאו ופקדיום שישים
וישיב אלף ומאות וסככל בנכין
ונשיא לבני מנחם אביו בן נחמיה
ויצאו ופקדיום חמישים ושישים
אלף וארבע מאות כל הפקדים לכת

הנשיא והנשיא והנשיא
והנשיא והנשיא והנשיא
והנשיא והנשיא והנשיא
והנשיא והנשיא והנשיא

אלה שמות בני ישראל אשר יצאו מצרים
אלה שמות בני ישראל אשר יצאו מצרים
אלה שמות בני ישראל אשר יצאו מצרים

אפרים כאתאף ושמעת אלפס ומהא
לנבאתם וישלשים יסין
דל כחנה דין יפעה לנבאתם ונשא
לנר ואחיעזר כן ונביסדי ונבאו
ופקדיהם שנים וישלשים אלף וישלש
כאות וההנס יל וסטה אשר ונשא
לנר אשר פניאל כן ונבאו ונבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמשים
כאות וסטה נפתל ונשיאל כנ נפתל
אחרינן יענן ונבאו ופקדיהם שלש
וחמשים אלף וארבע כאות וכל הפקדים
לכחנה דין כאת אלף ושמעיה וחמשים
אלף וישלש כאות לאחרנה יסין
לדגיהם
אלה פקדי בני ישראל לכת אתם
כל פקודי הנחית לנבאתם שש כאות
אלף וישלש אלפס וחמשים כאות
וחמשים והלויים לאה הפקדו בתוך
בני ישראל כאשר יצוה יהוה את משה
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כחט לדגיהם וכן נסין
איש לנשפתו יל בית אבתו :

ואלה תולדת אהרן ובישה מוס דבר
יהוה את משה מרסין ואלה שמות
בני אהרן הכהן כבוא כהוא אליעזר
ואיתמר ואלה שמות בני אהרן הכהנים
הששים אשר סלא יסין וימת
עבא כהוא יל יהוה כהקרבן אש
והלפ יהוה כבדבר סין וכנס לאהיו
הס וכהן אליעזר ואיתמר יל פנ

אהרן אביהם:

וידבר יהוה אל משה לאמר והקרב
את משה לוי והעמדת אתו לפע אהרן
הכהן ושרתו אתו וישרו את משה
ואת משה שכתב להיער לפע אהרן
מיועד לנבד את עבדת המיטכן וישרו
את כל כלי אהל מועד ואת משה שכתב
ישראל לנבד את עבדת המיטכן וועתה
את הלויים לאהרן ויבנו עתונם ועתה
הכה לוי כאת בני ישראל ואת אהרן ואת
בעית פקדו ושרו את כהנתם והור
הקרב ימות
וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה
לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר רחם כבני ישראל
והיו ליהלויים כי לא כלבטור בוס הנת
כל בכור בארץ כצרים הקרשתי לך כל
בכור בישראל מאדם יעד כהכה לוי היו
אנ יהוה:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר
פקד את בני לוי לכת אתכם לנשפתם
כל זכר מבן חדש וסוף עיריה תפקדו ויפקד
אתם משה ילפ יהוה כאשר יצוה
ויהיו אלה כלי כשעתם נרשון וקחת
ומרדיו ואלה שמות בני לוי כשעתם
לכנ וישמין ויבני קחת לנשפתם יצמם
ויצוה הכהן ויציאל ויבני קחת לנשפתם
מהל ומישי אלה הם כשעתם הלו לכת
אתם לנרשון כשעתם לכנ וכשעתם שבע
אלה הם כשעתם הנרשון פקדו ככספר כל זכר
כמה ויבני עיריה פקדו ככספר ויבני כשעתם

הקדושים והקדושים
הקדושים והקדושים
הקדושים והקדושים

משפחת הגרשני אדרי הסישן
 יפה ונשיא בית אב גרשני אל סוף
 בן לא ואימם מרת בני גרשון באה
 מדי הסישן והארץ כנכדו ובסוף
 פתח אהל מועד וקדש העד ואת
 סוף פתח החש אשר על הסישן
 וכל המטה סביב ואת כריו לך
 יצרתו וקדשם משפחת
 העמר וישיפתה הער וישיפת
 החצר וישיפתה הימני אלה הם
 ישיפת הקדתי ונעסר כל יד מן
 הדש וסעלה ישיפת אלפים וישי
 מאות יסבר ישיפת הקדש ישיפת
 נע קדתי וכל יד הסישן ישיפת
 ונשיא בית אב לך הסישן הקדתי ונשיא
 בן ע' אב ישיפת הארץ והישי
 והמנה והמנה וכל הקדש אשר
 ישיפת נחם והסוף וכל יצרתו ונשיא
 נשיא הדי אשר נרן אהרן והקדש
 יסבר ישיפת הקדש יסבר ישיפת
 כסחל וישיפתה הסישן אלה הם
 ישיפתה כריו וישיפתה כספר לך
 זכר מן הדש וישיפתה ישיפת אלפים
 ומאות ונשיא בית אב לך ישיפת
 כר ישיפת אב אהרן על יד הסישן
 יצרתו וישיפתה ישיפתה כר
 קדש הסישן וישיפתו וישיפתו וישיפתו
 וכל כריו וכל יצרתו וישיפתה
 סביב וארצות וישיפתה וישיפתה
 והנשיא וישיפתה הסישן קדשם אל
 וישיפתה כרם וישיפתה וישיפתה

ויבנה את המקדש וכל מעשרו בקדש - הקדש הקדוש - סג
 וכל חנוכה - סג - וכל חנוכה - סג
 וכל חנוכה - סג - וכל חנוכה - סג

כאשר ינה יהוה את משה:
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 כשא את ראש בני קהת כע לו:
 לכתם לכתם לכתם: מכנ שלשים
 יעלה ויעלה ויעלה בן חמשים שנה כל
 מלצבא יעשה מלצבא כאל מלצבא:
 את יצחק בני קהת כאל מלצבא קדש
 הקדש: וכל אהרן וכל בני קהת
 ויהיו את פרתם כקדש וכלם את
 אהרן ויהיו ויעלו כסוי עור תחיש
 ופרשו בגד כליל תכלת מלבי יעלה וישמו
 סרו ויעל שלחן הפנים ירשו כע
 תכלת ויעלו ואת הקיעות וארבע
 הקפת ואת המנקות ואת קישות הקדש
 ויהם הקמיר יעלו יהוה: ופרשו יעלה
 בגד תלית יעלה וכלם אתם כמכסה יעלה
 תחיש וישמו את סרו וילקחו בגד תכלת
 וכסו את מערת הכאור ואת ערת יהוה
 מלקחיה ואת סחת תעיה ואת מל כל
 ישנה אשר ישרתו לה נהם: ויעלו
 אהרן ואת כל בניה אל מכסה יעלה
 תחיש ויעלו יעלה ויעלה מוכח ההג
 יפרשו כע תכלת וכסו אתם כמכסה
 יעלה תחיש וישמו את סרו וילקחו את
 כל מל יהוה אשר ישרתו כמכסה יעלה
 ויעלו אל כע תכלת וכסו אתם כמכסה
 יעלה תחיש ויעלו יעלה ויעלה מוכח ההג
 המוכח ופרשו יעלה כע ארמון ויעלו
 יעלה ואת כליו אשר ישרתו יעלה
 נהם את הסחת את המלית ואת
 היעם ואת המזרקת כל המזכר

ופרשו יעלה כסוי עור תחיש וישמו סרו:
 וכל אהרן וכל בני קהת כע לו ואת
 כל מל הקדש כע לו ואת הכתה ואחר
 כן יבאו כע קהת לכתם וכל יעלה
 הקדש וכתה אלה מלצבא כע קהת
 כאל מלצבא: ופקדת אלי ערוב אהרן
 הסהן יעלה המאור וקטרת הסכים
 ונחתה הקמיר וישמו המלית ופקדת
 כל המלשכן וכל אשר בו כקדש וכמל:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 אל תמיתו את שבע מלשפת הקהת
 כמזק הקדש: ואתם יעלה וישמו וכל
 יכחו כע שכתב את קדש הקדש יעלה
 אהרן וכל בני יעלה וישמו אתם יעלה
 אהרן יעלה וישמו ואל מלצבא: וכל
 יבאו לראות כע לכתם את הקדש וכתה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: כשא
 את ראש בני קהת כע לו ואת
 אבתם כע שכתבם: מכנ שלשים שנה
 וכע לו ערוב חמשים שנה תפקד אותם
 כל מלצבא יעלה ויעלה כע קהת
 מלצבא: ואת יעלה ויעלה ויעלה
 יעלה וכל מלצבא יעלה ויעלה ויעלה
 ואת אהרן מלצבא וכלם כע קהת
 אשר יעלה ויעלה ויעלה ויעלה
 אהרן מלצבא ואת קהת יעלה ויעלה
 כע קהת יעלה ויעלה ויעלה ויעלה
 ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה
 יעלה ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה:

ויבנה את המקדש וכל מעשרו בקדש - הקדש הקדוש - סג
 וכל חנוכה - סג - וכל חנוכה - סג
 וכל חנוכה - סג - וכל חנוכה - סג

ועקר האיש מעון והאשה ההוא
תשא את יענה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל
בני ישראל ואמרת אלם איש לא
אשה כי יעלה עד עיר להויר
להו: כי ין וישר יור הכין ין וחטין
ישר לא ישה וכל משרת עבד לא
ישה ויעבד לחס ויבשים לא יאמ
כל יכיר טורטובל אשר יעשה ענפן
היון מחר ינעס ויך ולא יאכל כל
ישי עד טורטובל הער לא יעבר יל ראשו
יעבד לא יחכם אשר יור להויר
קדש יהוה על פרצו שיער ראשו:
כל ישי הויר להויר על עשמת לא
יבא יאביו ולא יאבו לאחו ולא אחו
לא יטב להם בביתם כי יערא להויר
ראשו: כל ישי טורטובל הוא להויר:
וכי ימות מת יעל כפרת נפלאטס נא
ראש מור ונח ראשו ביום טהורו
ביום השביעי יעלה: וכיום השמיני
יבא שרת תדים או שני בני יונה אל
הכהן אל פתח אהל מועד ויגשו
הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה
וכפר יעליו כאשר חטא על הנפש
וקדש את ראשו ביום ההוא והויר
להויר את ישי טורטובל אכש כן
יענה לאשם והמים הראשנים יעלו
כ טבא מור וזאת תורת העיר כום
מלא תמי טורטובל אלה
אחר מועד: והקריב את קרבנו להויר
בכש כן שנתו תמים אחד לעלה

וכבשה אחת בת שנתה תמימה
לחטאת ואיל אחד תמים לישלים:
וסלמנות סלחית כליל בשמן
ורקיקי כמות משיחם בשמן ונענה
ונסכלם: והקריבנה כהן לפני יהוה
ויעשה את חטאתו ואת יעלה וזאת
האיל ייעשה וסל ישימים יהוה יעל
כל הכהנות ויעשה הכהן את מנחתו
ואת נסנו ונחל העיר פתח אהל מועד
את ראש מור ולקח את שיער ראשו
טורטובל יעל האש אשר תחת וסל
השלים: ולקח הכהן את הור
בשלח הכהן האיל וחלת פניה אחר
כן הסל ורקיקי כמות אחד ועל ענפי
העיר אחר העלחו את נסנו: והקריב
אותם הכהן העשה לפני יהוה קדש
הוא לכהן על הזה העשה ועל שוק
התרוכה ואחר ישתה העיר יין וזאת
תורת העיר אשר ידקרבנו להויר
יעל טורטובל אשר תשיגידו כפי
טורטובל אשר ידבר כן יעשה על תורתנו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל
אדון ואל מור לאמר כה תמכר את
בני ישראל אמור להם:

כרכך יהוה וישמרך:
יאר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום:
ישמי על כע ישראל ואנא אכרם:
יה ביום סלחית משה

לפי ארץ ויגש כמסורתו אמר דבר המלך
ועלית את כשרו המוכרת ויגש דבר המלך

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר
בן שדאור: קרבנו קצרת כסף אחת
שלישים וכמה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת מלילה בשמן
לכניה: כנה אחת נעשרה והבמלאה
קטרת: פרא אחד כן בקרא אל אחד
בבש אחד כן שנתו יעלה: שיעור
יעים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אולם חמשה יעדר: ■
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליעזר בן שדאור:

ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלימאל בן עזריה: קרבנו
קצרת כסף אחת שלישים וכמה
משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים
סלת מלילה בשמן לכניה: כנה אחת
נעשרה והבמלאה קטרת: פרא אחד כן
בקר אל אחד בבש אחד כן שנתו
יעלה: שיעור יעים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים
חמשה יעדרים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן שלימאל בן
עזריה:

ביום השישי נשיא לבני אסרף בן
דעאל: קרבנו קצרת כסף אחת שלישים
וכמה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים

סלת מלילה בשמן לכניה: כנה אחת
נעשרה והבמלאה קטרת: פרא אחד
כן בקרא אל אחד בבש אחד כן שנתו
יעלה: שיעור יעים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אולם חמשה
יעדרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אסרף בן דעאל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישבע בן נפחיה: קרבנו קצרת
כסף אחת שלישים וכמה משקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שניהם מלאים סלת מלילה
בשמן לכניה: כנה אחת נעשרה והב
מלאה קטרת: פרא אחד כן בקרא אל אחד
בבש אחד כן שנתו יעלה: שיעור
יעים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אולם חמשה יעדרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אלישבע בן נפחיה:

ביום השמיני נשיא לבני מנשה
נבליאל בן פריעור: קרבנו קצרת
כסף אחת שלישים וכמה משקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שניהם מלאים סלת מלילה
בשמן לכניה: כנה אחת נעשרה והב
מלאה קטרת: פרא אחד כן בקרא אל אחד
בבש אחד כן שנתו יעלה: שיעור
יעים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אולם חמשה יעדרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נבליאל
בן פריעור:

וכל נקר וכל השלימים ישרים וארבע
 עים אלים ששים יתרים ששים
 כבשים כני ששה ששים זאת חגרת
 הכנבא אחרי המישה אתו וכנא משה
 אלאהל מויד לבראתו וישמיעאת
 הקול מדבר אליו מל הנפת אשר
 על און העת מכין שני הכרבים
 וידבר אליו:

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל
 אהרן ואכרת אליו בזה צלחך את
 העת אל מולפי העטרה יאמר
 שני ית הערות וישכן אהרן אל מול
 פני העטרה העל העתה כאשר יענה
 יהוה את משה וזה מצינו את העטרה
 עקשה וזה ידבר ידבר פרהה מקשה
 הוא כנראה אשר הראה יהוה את
 משה כן יעשה את העטרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את
 הלויים כהן בני ישראל וטהרת אתם
 וכהתעשה להם לטהרם הזה עליהם
 כהטאת והניחו הער על כל משום
 וכנסו בעריהם והטירו וילקחו פר כן
 כקר וטענתו סלת כלולה כשכן ופר
 שני כן בקר תקח לחטאת והקרבת
 את הלויים לפני אהל מויד והקרבת
 את כל יצרת בני ישראל והקרבת את
 הלויים לפני יהוה וסמנו בני ישראל את
 ידיהם על הלויים והען אהרן את הלויים
 תענה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו
 ליצרת את עבדת יהוה והלויים יסמנו
 את ידיהם על ראש הפרים ויעשה את

האחד הטאת ואת האחד יעלה יהוה
 לכפר לפני הלויים והעטרת את הלויים
 לפני אהרן ולפני בניו והנעת אתם תענה
 ליהוה והטרת את הלויים כהן בני
 ישראל והיו לי הלויים ואחריו כן כנא
 הלויים ליצרת את אהל מויד וטהרת
 אתם והנעת אתם תענה כי נתנם
 נתנם הטת לי כהן בני ישראל תחת
 עטרת כל רחם כנור כל מני ישראל
 לקחת אתם לוי כלי כל נכור כנני
 ישראל נאדם וככה הטת כיום העתה
 כנור כנני כמעים הקרשת אתם ליהוה
 ואקח את הלויים תחת כל כנור כנני
 ישראל ואתה תהיה תחת כל כנור כנני
 לאהרן ולבניו כהן בני ישראל ליהוה
 את עבדת בני ישראל כנא כויד
 ולכפר לפני בני ישראל ולא יהיה כנני
 ישראל נגן כנשת בני ישראל אל
 הקדש וישמש משה ואהרן וכל יצרת
 בני ישראל ללויים ככל אשר יענה יהוה
 את משה ללויים כן יעשו להם כנני
 ישראל ויתחטאו הלויים ויכנסו בעריהם
 וינק אהרן אתם תענה לפני יהוה
 וכפר עליהם אהרן לטהרם ואחריו
 כן כנא הלויים ליצרת את עבדתם כנא
 מויד לפני אהרן ולפני בניו כאשר
 יענה יהוה את משה על הלויים כן יעשו
 להם:
 וידבר יהוה אל
 משה לאמר זאת אשר אלויים מכין
 חמשי ישרים ששה ומויעה יטא
 לצבא נבא כעבדת אהל מויד וכנני

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים כהן בני ישראל וטהרת אתם וכהתעשה להם לטהרם הזה עליהם כהטאת והניחו הער על כל משום וכנסו בעריהם והטירו וילקחו פר כן כקר וטענתו סלת כלולה כשכן ופר שני כן בקר תקח לחטאת והקרבת את הלויים לפני אהל מויד והקרבת את כל יצרת בני ישראל והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמנו בני ישראל את ידיהם על הלויים והען אהרן את הלויים תענה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו ליצרת את עבדת יהוה והלויים יסמנו את ידיהם על ראש הפרים ויעשה את

הספר השני של המשנה - וכל חכם לב כסס - בני ישראל אשר
היה להם חכמה ודעת - וכל חכם לב כסס - בני ישראל אשר

וישנה
וישנה
וישנה
וישנה

המשנים שנה ישוב נבא העדה לא
יבד יעז וישרת את אחיו כאל כויע
לשכר טפסרת וינדה לא יעז נטה
הנשה ליום נטסכרתם:
ודבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השלישית לצאתם מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר: וינישו בני ישראל
את הפסח כמיועד: וארבעה יגשרו
בחדשה בין הערבם תגשו ארש
מדינו נבל חקתו וכל משפטיו
תגשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל
לעשת הפסח: וינישו את הפסח כראשון
בארבעה יגשרו: וסלח דש בן הערבם
מדינו סיני נבל יהוה ארש
משה בן יגשו בני ישראל: ויהי אנשם
אשר הוטמאם לעש אדם ולא
יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקום
לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
ואמרו האנשים ההם אליו אנחנו
טמאים לעש אדם למה נעזר לבלתי
הקרבת קרבן יהוה כמיועד כדור
בני ישראל: ואמר אליהם משה יצא
ואטמיעה מה יעשה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה
עבד לעש או בדרך רחקה לכם או
לדרכים וינשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה יגשרו: וסלח דש בן הערבם
יגשו אתו יל מיעות וכדורים ואכלו:
לא יגשו ארו כמנו יענקר ויניס לא

יגשו ארו כמנו יענקר ויניס לא
יהאיש אשר הוא טהור ובדרך לא
היה וחרל ליעשות הפסח ונברתה
הנפשה הוא מניחיה מקרבן יהוה
לא הקריב כמיועד חטאו יגשו אתו
הוא: וכל יגשו אתם כמיועד חטאו
ליהוה כחקת הפסח וכמיועד חטאו
חקת אחת יהיה לכם לועד ולאחר האין
וביום הקים את המישכן
כסה הענן את המישכן לאהל העדת
וכיערב יהיה יל המישכן כמרא האיש
יע בקר: בן יהוה המיד הענן וכסו
וכראה איש לילה: וילפי העלות הענן
כיעל האהל ואחריו בן סיני בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם הענן שם
יחנו בני ישראל: ילפי יהוה יסיעו
בני ישראל וילפי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן יל המישכן יחנו:
ובהארץ הענן יל המישכן ימים
רכים ויטרו בני ישראל אתם טמאת
יהוה ולא יסיעו: ויגשו אתו יהוה
ימים טספר יל המישכן ילפי יהוה
יחנו וילפי יהוה יסיעו: ויגשו אתו יהוה
הענן טיערב יע בקר ויעלה הענן כקור
ונסיעו או יכסו לילה ויעלה הענן ונסיעו:
אוימים או חדים או ימים כהאריך
הענן יל המישכן לישכן ילפי יהוה בני
ישראל ולא יסיעו: וילפי יהוה יסיעו:
ילפי יהוה יחנו וילפי יהוה יסיעו ארש
מטכרת יהוה יטרו ילפי יהוה כיר
משה:

המשנה השנייה - וכל חכם לב כסס - בני ישראל אשר
היה להם חכמה ודעת - וכל חכם לב כסס - בני ישראל אשר

וידבר יהודה אל משה לאמר יצאנו ממצרים
 שנה הידועה נכסד מן משה הנשנה
 אתם והיו לך כמקדא העידו לבי 1
 אתה הטחטת ותקע סה וטעו אלד
 כל הידועה אלהי הטחטת וואם
 נאחת תקע וטעו אלד הנשאים
 ראשי אע"י שרא ותקע תקע תרועה
 ונעניו אלהי הנחם קדמה ותקע תקע
 תרועה שנתעניו ונעניו הנחם הנחם
 תרועה תרועה תקע תקע 2
 ובהקדא אתה תקע ותקע ואלתריני
 ונעניו אלהי הנחם ותקע סה עזרת
 והיו לכם לחקת עולם לדורותם וכן
 תנא ואלהי הנחם נאמר ונעניו ואלהי הנחם
 אתכם והיו תקע נח עזרת ונח עזרת
 לפני יהודה אלהים וטעו תקע מאינא
 וביים שמה תקע ונח עזרת ונח עזרת
 חזי שמה ותקע שמה עזרת ונח עזרת
 ואלהי הנחם ונח עזרת ונח עזרת ונח עזרת
 ואלהי הנחם ונח עזרת ונח עזרת ונח עזרת

[illegible]

האמן את הדיק' על האדמה אשר נשנית
לאנתי וטאין ליבשו יתלכלי הינים
הזה כייבני על לאפר תעלנו כשר
ונאכלה לא אוכל אנבי למדי ישאר
אתל הינס הזה כיבד טעני וואס ננה
אתי עשה לירגע נא הרגס טענתי
הזביעך ואלארא בר' ע' :

וַיֹּאמֶר הוּאֹהוּ אֶל מִשֶׁה אֲכַפְּהֶיּהוּ שִׁמְעֵה
אִישׁ מִקֹּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל אִשְׂרֵי דִינֵי תִבְחִיָּהֶם
וְקֵץ הַיָּבוֹשִׁטִּיר וְלִקְחַת אֹתָם אֶל
אֶהֱלֵמוּ עִדוֹתֵי יָבוֹשִׁטִּים יִסְמַךְ וְיִוְדִית
וְרִבְרִית יִסְמַךְ שֵׁם וְאַעֲלֵת מִן הַר
אִשְׂרֵי יֶלֶד וְיִשְׁמַת עֲלֵיהֶם וְנִשְׁלֹו
אֶתְךָ כְּמִשָּׁה הַיָּבוֹשִׁט וְלֹא תִשָּׂא אֹתָהּ
לְבָרְךָ וְאֵלֶּה הַיָּבוֹשִׁטִּים הַתְּקִדְשִׁיִּיתָה
וְאַתֶּם בְּשֵׁר כְּבִיתֶם בְּאֶזֶר יְהוָה
לְאַבְרָם יִאֲכַל בְּשֵׁר כְּמִשָּׁה לְבִמְעֵרָה
וְעַתָּה יְהוָה לִכְבֹּשׁ וְאַתֶּם לֹא יוֹם
אֶחָד תִּאֲבָלוּ וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֳנִיָּה
יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרִים יוֹם
עַד הָדִישׁ יָמִים עַד אִשְׂרֵי יָנֵא מֵאַפְּהֶם
הִיֵּה לִכְךָ לִזְרֹא יִנְוִי מֵאַתֶּם אֶת הָאֵלֹהִם
אִשְׂרֵי בְּקִרְבָּם וְתִכְטִל לְפָנֵינוּ לְאַבְרָם לְהוֹ
זֶה יִנְאֻט מִבְּעֵרִים וְיֹאכֵר מִשֶׁה שִׁיט
מֵאוֹתָאָרְף רִמְתִּי הַיָּבוֹשִׁטִּים אֲנִי מְקִיט
מֵאוֹתָאָרְף כְּשֶׁרֶאֱלִיתָם וְאַמְלֹו
חֲדָשׁ יָבִים הַיָּנֹא וְכִכֵּר יִשְׁחַב
לָהֶם וּמִיָּנֵא לָהֶם אֵם אֶת כָּל הַיָּבוֹ
יָהֵם יִאֲכָף לָהֶם וּמִיָּנֵא לָהֶם:

1. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 2. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 3. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 4. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 5. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 6. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 7. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 8. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 9. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית
 10. התאחדות העובדים - התאחדות העובדים הכללית

נִסְיוֹנֵי הַצִּיּוֹנִיזְמוֹ הַיְּהוּדִי בַּחֲצֵרוֹת :

והדבר מרים ואהרן כמשה על אדות
האשה הכזיבית אשר לקח כנאשה
כשיתלקח ויאמרו הרק אך כמשה
דבר יהיה לא גם כננו דבר וישם
יהיה והאיש כמשה יעט מאד מע
האדם אשר על פני האדמה:

וְאָמַר יְהוָה פִּתְּחֵם אֶל־
מִשְׁעָלוֹ אֶהְיֶה וְאֶל־כָּרְסִים יֵשֵׁב
וְשִׁלְשֵׁתֵכֶם אֶל־אֶהְיֶה וְיִצְחָק
וְשִׁלְשֵׁתֵכֶם יִרְדּוּ יְהוָה בְּמִשְׁכָּד
וְיִצְחָק פִּתַּח הָאֵהָל וּקְרָא אֶהְיֶה
וּכְרִסִּים יֵצְאוּ יִשְׁעֵהֶם וְיֹאמְרוּ שִׁמְעוּ
וְדַבְרֵי אִם יְהוָה נִבְאָכֶם יְהוָה נְבוּאָה
אֵלֵינוּ אֲתָנוּ שְׂרָאִים אֲדַרְבֵּי אֵל כִּן
יִגְדִּי מִכִּי נִבְרָא וְנִשְׁמָחָה וְלֹא
אֶל־פֶּה אֲדַרְבֵּנוּ וְיִהְיֶה וְלֹא שִׁדְדֵת
וְתִכְתֵּת יְהוָה יִכְתּוּמִדּוּ אֶל־יְרֵאֲתָם
לִדְבַר כִּנְיֵי בְּטִישָׁה וְיִחָר אֶף יְהוָה
בְּסוּרֵי וְהִינֵן כְּרִמֵּי־הָאֵהָל וְהִנֵּה
מִרְסֵי־עֵצִים כְּשִׁלְשֵׁן אֶהְיֶה אֶל־
כָּרִסִּים וְהִנֵּה מִיֵּדִי וְיֹאמְרוּ אֶהְיֶה
אֶל־מִשְׁכַּח אֲדַע אֶל־נֶאֱתַתְּ יִלְעֵת
הַטָּמֵא אֲשֶׁר טָמֵא לֹא־אִשְׁרֵה טָמֵא
אֶל־נֶאֱתַתְּ כִּכְתָּב־שֵׁר בְּנֵאֲתָה מִרְסֵה
אֲמוּיָאֵל חֵי־בִשְׂרֹוֹנֵינֵק מִשְׁה
אֶל־יְהוָה לֹא־מַד אֶל־נֶרְפָאֵה לֵה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשָּׁה וְאֶבְרָהָם יִרְדּוּ
בַּפֶּנֶה הַלֵּא תִמְלֹךְ יִשְׂרָאֵל מִסָּתֵמָר

וַאֲמַר יְהוָה אֵל מִשָּׁה הֲדָה הִיא
עַתָּה רְאֵה הִקְדָּר וְכִי אֶפְלֹאֲנֶנּוּ
מִשָּׁה וְיִדְרֵה אֵלֶיהָ עַם אֶת־דָּרִי יְהוָה
וַאֲסֹף שְׂבִיעִים אִישׁ מִמֶּנּוּ הַיָּצִים
וְיִצְרָא אֶת־ם כִּכְרֵת הָאֵהֶל וְיִדְרֵה
בֵּינוּ וְיִדְרֵה אֵלֵינוּ וַאֲנִי אֶל־טֶן הָרֹחַ אֲשֶׁר
יִלְוִיהֶם יֵלֶשׁ שְׂבִיעִים אִישׁ הֶקְעֵסוּהוּ
כְּעַח יֵלֶשׁ הֶרֶחַח וְיִתְנָבוּ וְלֹא יִקְפּוּ
וְיִצְאֻהוּ אֲנִשִּׁים כְּנֻחֵהָ שֶׁכֶּהֱחֵה
אֲרִדּוּ וְשֶׁהִשֵּׁי מִיִּדְרֵה וְתֵנּוּ יֵלֶהֶם
הָרֹחַ וְהִכֵּה כְּנֻחֵהִים וְלֹא יִתְנָבוּ וְהִלֵּהֶם
וְיִתְנָבוּ כְּנֻחֵהָ וְיִרְדֵּן הַנָּהָר וְיֵלֶשׁ
וַאֲמַר אֲרִדּוּ וּמִיִּדְרֵה מִתְנַבֵּאִים כְּנֻחֵהָ
וְיֵנֶה הַיָּשִׁים עֲנֻחֵהֶם מִשְׁרֵת מִשְׁרֵה
כְּנֻחֵהָ וְיִוָּאכֶר אֲדֵנִי מִשָּׁה מֵלָאִם
וַאֲמַר לֹכֵם הַקְּקֵנָה אֲתֵהֶל וְכִי
יִתֵּן לֵיִם הַיָּהֵב גִּבִּים כִּיִּתֵּן הַיָּהֵב
רוּחֵהוּ יֵלֶשׁ הֵם וַאֲסֹף מִשָּׁה אֶל־הַכְּנֻחֵהָ
וְהוּא וְקֵנֵי יִצְרָאֵל וְרוּחֵהֶם עֵשֶׂה מִתֵּה
יְהוָה וְיֵשִׁים שְׁלִים כְּנֻחֵהִים וְיֵשִׁים
הַכְּנֻחֵהָ כִּדְרֵה וְכִסֵּה וְסִדְרֵה יִסֵּה
כִּכְרֵת הַמַּהֲנֵה וְכֻאֲתֵם יֵלֶשׁ
הָאֵרֶן וְיִקְסֵה הֵם כִּלְיוֹם הַהוּא וְלֵה
הִלֵּהֶם לֵה וְיִסֵּה כְּחֵרֹת וַאֲסֹף אֶת־
הַשְּׁלֹהֶם כִּיֵּשׁ אֲסֹף יִצְרָה חֲמִיִּם
וְיִשְׁטֹחֻהֶם שְׁטֹחֵם כִּכְרֵת הַמַּהֲנֵה
הַכְּשֵׁר עֲרֹט בֵּין שְׁנֵהֶם טֹרֵם יִתֵּה
וְאֵף הַיָּהֵב הֵרֶם כְּעֹסֵף יְהוָה בְּנֵם
מִכְרֵהֶם מֵאֵד וְיִקְרָא אֶת־שֶׁהֶטֶקֶם
הַיָּהֵב קְרוֹת הַיָּהֵב אֵשׁ שֶׁקְרוֹת
וְעֵם הַמַּהֲנֵה אֵם מִקְרֹת הַתֵּאֵדֵה

ויבא דעת הארץ אשר תראה
 בני ישראל לאמר הארץ אשר יצרכנו
 סה להר אתה ארץ אמלל ויטביה הוא
 וכל העם אשר ראנו מנכה אנשי סדון
 ושם ראנו את הנפלים בני ענק מן
 הנפלים ועוד כי ענינו כחובים וכוהיט
 בנפלים ויתשא כל העדה ויהי את
 קולם ויבטו העם כל לה ההוא וילכו
 על כשה וילך אהרן כל בני ישראל
 ויאמרו אליהם כל היצד לו כשת בארץ
 סעדים אנכסדר הוה לו סתנו ולכר
 יהוה מכא אתנו אל הארץ הואלע
 מרוב עשיו וטפנו היו לו הוא טוב
 לנו שוב סעדיסו ויאמרו איש אל
 אחיו נתנה ראשו ונפסנו כעריסו
 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל
 קהל עדת בני ישראל ויהיו שני בני
 וכל בני משה מן החרים את הארץ
 קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת
 בני ישראל לאמר הארץ אשר יצרכנו
 סה להר אתה טובה הארץ באדכאו
 אסחצנו בו יהוה והביא אתנו אל
 הארץ הוא ותענה לנו ארץ אשר
 הוא זכר חלב ודבש אך ביהוה אל
 המרד ואתם אל תראו את הארץ
 כי להמנו הס כרעם מליהם ויהוה
 אתנו אל תראם ויאמרו כל היצד
 להם אתם באנכם וכטו יהוה נראה
 באהל מועד אל כל בני ישראל :
 ויאמר יהוה אל משה עד אנה יעצנ

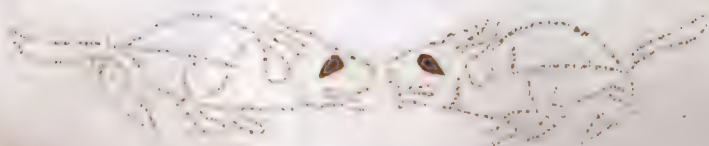
העם הזה ויצד אנה לאימנו כי נכל
 האתות אשר יעשית בקרבנו אנכי
 נדבר ואורישנו ואעשה אתך לעני
 גדול ויעצם סכנתו ויאמר משה אל
 יהוה וישמעו מרים כל העדה נבחר
 אתה העם הזה בקרבנו ואמרו אלי וישב
 הארץ והאת שמינו כי אתה יהוה
 מקרב העם הזה אשר יצו בנין נראה
 אתה יהוה וינגד יסור עליהם וכינכו
 יען אתה הולך לפניהם יומם וכינכור
 אש לילה והכתה את העם הזה מאיש
 אחד ואמרו העמים אשר שמינו את
 שמינו לאמר סבלת יכלת יהוה
 להביא את העם הזה אל הארץ אשר
 עשית להם וישחטם כדבר ויענה
 נדל נכאדני כאשר דברת
 לאמר יהוה ארך אפים ורחום
 עשאו ענין וישמעו וקח לאימך פקד
 יעון אטותי על נעם על ישראל ועל
 רבנים סלחתי לעון העם הזה ככל
 חסדך וכאשר נשאתה להם הוה
 מכינים ועד הנה ויאמר יהוה סלחתי
 כדבר ואולם חייאני וסלח כטור
 יהוה את כל הארץ כי כל האנשים
 הראים את כבודי ואת אתי אשר
 עשית במצרים וכמדבר וקמו אתי
 זה יציר עינים ולא ישמעו בקולי
 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי
 לאבותם וכל מצאנו לא יראוה וינעו
 כלב יקב היתה רוח אחרת יצא וכל
 אחר והביאתו אל הארץ אשר בא

ויבא דעת הארץ אשר תראה בני ישראל לאמר הארץ אשר יצרכנו סה להר אתה טובה הארץ באדכאו אסחצנו בו יהוה והביא אתנו אל הארץ הוא ותענה לנו ארץ אשר הוא זכר חלב ודבש אך ביהוה אל המרד ואתם אל תראו את הארץ כי להמנו הס כרעם מליהם ויהוה אתנו אל תראם ויאמרו כל היצד להם אתם באנכם וכטו יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל ויאמר יהוה אל משה עד אנה יעצנ

ען וכלב בן יפעת היו מן האנשים ההם
ההלכים לתור את הארץ וידידו משה
אתה דברים האלה אל כל בני ישראל
ויהאמרו להם מאד וישכמו כנקר
ויילאו אל ראשיהם לאמר הגענו ויילעו
אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למה זה אתם עדים את
פי יהוה והוא לא תעלה אל תעלו כי
אין יהוה נקדכם ולא תנופו לפני
איביכם כי הנימלקי והגעני שם
לפניכם ונפלתם כחרכי על קני שנתם
כאחרי יהוה ולא יהיה יהוה ינחם
ויעלו לעלות אל ראשיהם וארון
ברית יהוה ומשה לא משו מקום
המחנה ויורד הנימלקי והגעני שם
בדבר ההוא וכוס וכתום עד החרמה:

וידידו יהוה אל משה לאמר ודבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כיתאואו
ארץ מושיבתכם אשר אצעתו לכם
ויעשיתם אשה ליהוה יעלה או זנו
לפלא עד או כעבה או בני עיב
ליגשות ריה נחל ליהוה מן הנקר
או מן הינאן והקריב הנקר יב קרבנו
ליהוה נחל סלתי עשרון כלול נובעת
ההין שמן ויין ולסד רבי עתה הין תנשה
יעלה לאו זנו לכשה אחד ואולאל
תנשה מעה סלתי שעי עשר נס כלולה
בשמן של שיתיהו ויין ולסד של שיתיהו
תקר יבריה נחל ליהוה וכי תעשה בנקר
יעלה או זנו לפלא עד או שלמים ליהוה:

שמה ורע וירשעה והגעני שם
והגעני וישב בנקר כחרפט וסעי
לסד נדבר דרך יסקוה
ודבר יהוה אל משה ואמר אלהיך לאמר
עמתי לעדה רעה הוואת אשר
הכה כל נס עלי אתה לטנעני ישראל
אשר הכה מלנים עלי שמעתי אמו
אליהם אני נאם יהוה אל משה
ודתם נאמני אעשה לכם נפטר
הוה יפא פניכם וכל פקדיכם לכל
כספכם נבני ישראל שמה וסעי לה
אשר העתים עלי אם אתם תבאו
אל הארץ אשר משאתי את ידי לשון
אתכם נה באם כלב בן יפעת והיו שני
בנון ונפכם אשר אמרתם למה יהיה
והבאתי את בני יד את הארץ אשר
מאסכם נה ופניכם אתם יפא
נדבר יהוה ונפכם יהוה ינחם נדבר
ארכים שמה ונפכם את ונפכם
יעתם פניכם נדבר נספך הימים
אשר תתם את הארץ ארכים יום
יום לשנה יום לשנה תשאו ארץ
יעתם ארכים שמה וירעתם את
תאיתי אני יהוה דתלי אם לא זאת
אעשה לכל העדה רעה הוואת
הנעימים נדבר יהוה ותמו וישם
יעתו והאנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ וישבו וילעו וילאו
את הנה העדה ויאמרו אל הארץ
וימתו האנשים מוצא דבר הארץ
רעה נפכם לפי יהוה והיו שני בן

והקריב יצחק הקרובה הקלת שלשה
 יעשרכם כלול בשמן חציהדיו ויין
 תקריב לכם חציו אשר רחמנה
 ליהוה וככה יעשה לשור האחד או
 לאיל האחד אולם נבכשים או
 מעשים נכספר אשר תעשו ככה
 תעשו לאחד נכספרם כל האורח
 יעשה כשה את אלה להקריב אשר
 רחמנה יהוה וכן יראתכם או
 אשר תוכלכם לדרתכם ויעשה אשר
 רחמנה יהוה כאשר תעשו ויעשה
 הקריב חקה אחת לכל ולע חקה
 יעלה לדרתכם ככה כע יהיה לפני
 יהוה תורה אחת וכי שפט אחד יהיה
 לכם ולע חק אתכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם כבאכם אל
 הארץ אשר אני מבא אתכם שמה:
 והיא כלם שלם הארץ תריבו
 תרובה יהוה: ראשית יערתכם
 חלה תריבו תרובה כתרובת גרן כן
 תריבו אתה: מראשית יערתכם תתנו
 ליהוה תרובה לדרתכם:
 וכי תשט ולא תעשו אתכם
 הטעות האלה אשר דבר יהוה אל משה:
 את כל אשר ענה יהוה אליכם כד
 משה מן היום אשר ענה יהוה ורלא
 לדרתכם: והיה אם מיניע העדה
 נעשתה לשננה ויעשו לה העדה פר
 כן בקר אחד יעלה לרחי נחח ליהוה
 ומנחתו ונסכו ככישפט וישעיר עינים

אחד לחטות: וכפר הכהן יעל כל
 יערת כע ישראל וסלה להם כ
 שנה הוא והם הכהן את קרבנם
 אשר ליהוה וחסותם לפני יהוה
 יעל שנתם: ונסלה לכל יערת כ
 ישראל ולע חק בתוכם כל לכל העם
 כשנה: ואכ נפש אחת
 תחטא כשנה והקריב יעו נשמה
 לחטאת: וכפר הסון יעל העשה השנה
 נחטאה כשנה לפני יהוה לכפר יעלו
 ונסלה לו: האורח כע ישראל ולע
 חק בתוכם תורה אחת יהיה לכם
 ליעשה כשנה: והנפשא אשר תעשה
 כד רבה כן האורח ופון חק אתיה
 הוא כעו ונערתה הנפש ההוה
 מקרב נפש: כי דבר יהוה נח וארת
 טעונו חק הכרת תכרת הנפש ההוה
 יענה סו:
 והיו כע ישראל ככר ויעצו איש
 טקיש יעצם כום השפת: ויקריבו
 את המנצח את מקיש יעצם
 אל משה ואל אהרן ואל כל העדה:
 ויעהו את נכשכר כל לא פריט מה
 יעשה לו: ויאמר
 יהוה אל משה כות יערת האיש
 רגום אתו ככנס כל העדה כחיון
 לכמה: ויעצו אתו כל העדה אל
 כחיון לכמה: וירגמו אתו ככנס
 ויעת כאשר יעה יהוה את משה:
 ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל

וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל העדה לאמר היצלו
מסכב לטוב קרח דתן ואמרם :
ויקם משה ויך אל דתן ואמרם וילט
אחריו וקע ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו נא כעל אהל האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר
לחמפתם וכל חמאתם : ויצלו
טוב לטוב קרח דתן ואמרם מסכב
דתן ואמרם : נא אנכי פתח
אהלם ונשיהם וכל חמאתם ונפם :
ויאמר משה מאת תרעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל הכישים
האלה בל אטלכם : אם כמות כל
האדם יסתון אלה ופקדת כל האדם
יפקר עליהם לא יהוה שלחני ואם
כראיה יבא יהוה ופעתה האדמה
את פיה וכל ינה אתם ואת כל אשר
לכם וידרוה יס שאלה וידיעם כי
נאעו האנשים האלה את יהוה ויהי
ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקיע האדמה אשר תחתם :
ותפתח הארץ את פיה ותבלי אתם
ואת כתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרשעים וידרוה וכל
אשר להם היום שאלה ותקם עליהם
הארץ ויאכדו מתוך הקהל : וכל
ישראל אשר סביבתי הם נטו לקרם
כי אכחז מתל יגע הארץ : ואיש
ינאחז מאת יהוה ותאכל את החיים
ומאתם איש מקריב הקטורת :

וידבר יהוה אל משה
לאמר אמר אל יערבן אהרן
הזה וירכא את הכהת ממני השופה
ואת האש וזה לאה כי קרש ואת
מחתות החטאים האלה נפשתם
וינשו אתם רקיע פחם יפני למזבח
כי הקרבים לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לפני ישראל ויקח אלה
הכהן את מחתות העושה אשר
הקריבו ישראל וירקיעם יפני :
למזבח : וכלן לפני ישראל לפני
אשר לא יקרב אשור אשר לא
מזר נאהרן הוא להקטיר קטורת
לפני יהוה ולא יהיה מקדח וכיערתו
כאשר דבר יהוה בד משה לו :

וילט כל יערת בני ישראל ממחתות
יעל משה ועל אהרן לאמר אתם
המתם את ים יהוה ויהי נהקלה
היערה יעל משה ויעל אהרן ויפנו
אל אהל מועד והנה כסהו היגע
וירא כמור יהוה ויכאמשה ואהרן
אל פני אהל מועד :
וידבר יהוה אל משה לאמר :
הרמז כותך היערה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו לפניכם : ויאמר
משה אל אהרן קח את הכהתה
ותן עליה אש כעל המזבח ושים
קטרת ויהי כמרה אלה העדה ונפם
יעלם כי ינאחז קיע כל פני יהוה
החל הנגף : ויקח אהרן כאשר דבר

והיה לך מקדש הקדש ומקדש
כל קרבנם כל מעלתם וכל
ולכל אישכם אשר ייבול קדש
קדשים לך הוא ויבנה: בקדש
הקדשים תאכלנו כל זכר אכל אותו
קדש יהיה לך: וזה תרומת מתנם
לך תעלה בני ישראל לך עתה
ולבנה ולבנה אתך לחק עולם כ
טבור בביתך יאמרו אתה כל הלב יעור
וכל הלב תדוש ודגן ראשיתם אשר
יתע ליהודי עתה: בטור כי אשר
בארץ אשר יבא ליהודי לך יהיה
בטבור בביתך יאכלנו: כל חרם
בישראל לך יהיה: כל פטר חם כל
בשר אשר יקריבו ליהודי באדם ובבהמה
יהיה לך אך פדה תפדה את
האדם ואת נמור הבהמה הטמאה
תפדה: ופדיון כן חרש תפדה מעט
כסף חמשת שקלים בשקל הקדש
יעשרים נזה הוא: אך בטור יסור או
במור כשנא בטור יעור לא תפדה קדש
הם את דמם תורק על הקובץ ואר
חלבם תקטיר אשה ליה נחל ליהודי
ובשרם יהיה לך נחל התעשה וכשוק
הפיו לך יהיה: כל תרומת הקדשים
אשר ידשו בני ישראל ליהודי עתה
לך ולבנה ולבנה אתך לחק עולם
בית מלח עולם הוא לפני יהודי לך
ולו יעור אתך: ויאמר יהודי אל אהרן
בארץ: לא תעור וחלק לא יהיה לך
בתוכם אני חלקך ועליתך בטור כנ

מאדם

מאדם

מאדם

ישראל:

ולבנה ליהודי
עתי כל מעשר בישראל לעלה חרף
יעדתם אשר הם יעדים את יעדת
אהל מועד: וזו לקדש יעור בני ישראל
אל אהל מועד לשאת חטא לכות:
ועברו הלו הוא את יעדת אהל מועד
והם יסאו יענס חקת עולם לדרתנם
ובטור בני ישראל לא יעורו עולה:
באתם גשור בני ישראל אשר ירמו
ליהודי תרומה עתה ללויס לעלה על
כן אמרת להם בטור בני ישראל לא
ינחלו עולה:
וידבר יהודי אל כשהל אמר: ואר
הלויס תדבר ואמרת אליהם באתם
באת בני ישראל את המעי ישראל
עתה לכם מעלה חרם והרומם ממנו
תרומת יהודי מעשר טור המעי ישראל:
ועתה לכם תרומתכם כדגן כן העור
וככלא כן הקיב: כן תריסו גם אתם
תרומת יהודי מכל מעשר חרם אשר
תקחו מאת בני ישראל ועתה ממנו
את תרומת יהודי לאהרן הכהן: ככל
מתנתכם תרמו את כל תרומת יהודי
מכל חלבו את מקדש טור ממנו ואמרת
אלהם כהרומם את חלבו ממנו
ועתה ללויס כחטאת העור וכתטאת
יקב: ואמרתם אתו מכל עקום אתם
וביתכם כי שכר הוא לכם חרף
יעדתכם כהל מועד: וזו לא תשאו
יעור חטא כהרומם את חלבו ממנו
ואתקדש בני ישראל לאתחל לך

ולא תפלו:

וידבר יהוה אל משה ואהרן לאמר:
זאת תהיה הפרה אשר יעלה יהוה
לאמר ובראלי בני ישראל ויקחו אלך
פרה אדמה תהיה אשר אין בה טומא
אשר לא יעלה עליה יגל ונעתם אתה
אל ארצך הכנה והוויא אתה אל
מחין ולכנה וישחט אתה לפני וילקח
אל ער הסין מדכה באגביו והזה
אל נבחפני אהל כויד כדמה שכיב
פגעים וישחט את הפרה ליעניו את
יעה ואת כשרה ואת כהן יעלה פרסה
ישחט וילקח הכהן יצא וזאב וזאב וישע
תלינהו שרף אר תוך שרפת הפרה:
ונכס כעדין הקהן ורחן כשרו במים
ואחר יכא אל המזבח ונטא הכהן
יערה ערב והשרף אתה יכס כעדין
במים ורחן כשרו במים ונטא יער
הערב ואסף איש טהור את אפר
הפרה והנה מחין למחנה כמקום
טהור והיתה לעדת בני ישראל
למשכרת למי נדה חטאתה ואכס
האסף את אפר הפרה את כעדין
ונטא יעד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הנד בתוכם לחקת עולם הנגע
נכת לכל נפש אדם ונטא שבעת
מים והוא יתחטא בו כיום השלישי
וכיום השביעי טהור ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר כל הנגע נכת נפש האדם
אשר יפלו ולא יתחטא את מישכן

יהוה טמא ונברתה הנפש יהוה
מישראל כי נדה לא זרק יעלין
טמא יהיה יעד טמא חנו ואתה חנו
אדם כי שות כאהל כל הכא אל האהל
וכל אשר באהל טמא שבעת ימים:
וכל כל פתח אשר אין יגיד פתח
יעל וטמא הוא: וכל אשר יגע על פג
השרה כחל חרבו אכמת או בעצם
אדם או בקבר טמא שבעת ימים:
ולקחו לטמא מינער שרפת החטאת
ועתה יעל זמס חיים אל כלי וילקחו
וטבל במים איש טהור והזה יע האהל
ועל כל הכלים ויעל הנפש אשר היו
שם ויעל הנגע בעצם או כחל או
נכת או בקבר: והזה הטהר יע הטמא
ביום השלישי וביום השביעי ויחטא וביום
השביעי ובכס כעדין ורחן במים וטהר כערב
ואיש אשר טמא ולא יתחטא ונברתה
הנפש יהוה מתוך הקהל כל את מקושו
יהוה טמא מי נדה לא זרק יעלין טמא
הוא: והיתה להם לחקת עולם וזוה
מי הערה בכס כעדין והנגע ככי הערה
יטמא יעד הערב: וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגע נכת טמא
יעד הערב:
ויכאו בני ישראל כל העדה כעדין
טהר ראשון וישב העם בקרש
ותנת יסם מים ותקבר שם ולא היה
ביום לעדה ויקחו יע משה ואלהרן
וירבה העם יסם משה ויאמרו לאמר
ולו יגענו כעדין נחמנו לפני יהוה:

הנפשו יסם משה ואלהרן וירבה העם יסם משה ויאמרו לאמר ולו יגענו כעדין נחמנו לפני יהוה: וירבה העם יסם משה ואלהרן וירבה העם יסם משה ויאמרו לאמר ולו יגענו כעדין נחמנו לפני יהוה:

ולמה הכאתם אתקהל יהוה אל
הכרני הוה לכותי שם אעשה וכו' עירנו
ולמה העליתנו עמ' עירם להביא אתנו
אל המקום הר' הזה לא מקום זרע
ותאנה ונל' ויטון וס' אין לשתות
ויבא משה ואהרן כפע הקהל אלפה
אהל מויעד ויפלו יל פניהם וירא כטר
יהוה אליהם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
הפטו והקהל את העדה אתה ואהרן
אחד ודברתם אל הס' ליעניהם
ועת' מ' ודורע את הס' ס' ס' ס' ס'
והשקית את העדה ואת מ' עירם: ויקח
משה את הפטו מלפני יהוה כאשר
יפה: ויקהל משה ואהרן את הקהל
אל פני הס' ויאמר להם שמינו נא
הכרם הס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ככסחו ע' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
היעה וכו' עירם:
יהוה אל משה ואהרן יין ל
האמנתם כ' להקד' ש' ליעני כ'
ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר עת' להם: הכה מ'
כריכה אשר רבו כע' ישראל את יהוה
ויקד' שם:
משה לאמר: מקד' ישראל כ' אהרן
כה אמר אהרן: ישראל אתה ידעת
את כל התלאה אשר כינאתנו: וירדו
אבתנו כ' עירם ונשכב כ' עירם וס'
רבים ויר' ע' לט' מ' עירם ולאמת:

ונניק אל יהוה וישמ' קל' וישלה
כ' לאך וינאט כ' עירם והעה אהרן
כהר' ש' עיר ק' ע' ע' ע' ע' ע'
כא' ע' לא ע' ע' ע' ע' ע' ע'
נשתה מ' כ' ארדך הנלך לך לא
נשתה מ' וישכ' ע' א' ש' ע' ע'
נלך: ויאמר אליו אהרן לא תע' כ'
פ' כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
כע' ישראל כע' העדה ואס' ס' ס'
נשתה א' וימקע ועתה ע' ע' ע' ע'
דבר כ' ע' א' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
וינא אהרן לקראתו כ' ע' ע' ע'
הקהל: ויאמר אהרן עתה את ישראל
ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'

ויס' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
היעה הקהל: ויאמר יהוה אל משה
אל אהרן כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
אהרן לאמר: יאסף אהרן אל עמ'
כ' לא יכ' אל הארץ אשר עתה לנע
ישראל יל אשר כריהם את ע' ע'
כריכה: וקח את אהרן ואת אל ע'
כע' ויעל אתם הר הר' והפ' שטאת
אהרן את כע' ויהלכ' שם ארץ
אל ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
וינא משה כאשר ענה יהוה וינא
אל אהרן ליעני כ' היעדה: וישט
משה את אהרן ואת כע' וילכ' שטאת
את אל ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
הר וירד משה ואל ע' ע' ע' ע' ע'
כ' היעדה כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'

והפ' שטאת

ואילך כמאב אקדתיכם כמיוש ערן
בניז'יטובעניבשכית למלך
אמר כחון ונדרס אנד חשטון ער
דינן ועשים עד נפח אשר עד מידנא:
וישב ישראל בארץ האמרי וישראל
מישה דלג את יער וילדו בנתיב
וירש את האמרי אשר ים ויזל
וילדו דרך הבשן ינא ענמלך הבשן
לקראתם הוא וכל עמו לעלחמך
אדריע ויאמרי יהוה אל משה אל
תרא אתו כי כדך נתתי אתו ואתם
עמו ואת ארצו ויגשית לו כאשר
יגשית לסחון מלך האמרי אשר
יושב סחשטון ויטאתו ואת בני
ואתם יעמו יע בלתי השאיר לו
שריד ויירש את ארצו ויסקעו בני
ישראל ויחט בערבות מואב מעבר
לירדן ויהיו:
בלק בני יגור אתם אשר יגורו
ישראל לאמרי ויורד מואב מפניהם
מאד כדכ הוא ויקן מואב טעני בני
ישראל ויאמר מואב אל קני כרין
יעתה ילחמו וקח את כל סביבתנו
מלחך השור את יקח השירה וכלך
בן יגשור מלך למואב בנתיב הוא:
וישראל מלאכים אל בלעם בן בעור
פתורה אשר יע הנער ארין בני עמו
לקראתו לאמר הנה ים ינא מפניכם
הנה כסה אתי עין הארץ והוא ישב
בסל ויעתה לכה נא ארדה לי את
הים הזה כי יענכם הוא כמעט אולי

והוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקבע: הנה נבך לקחתי ונבך ולא
אשיטת: לא הכנסתו בן יעקב ולא
ראה יעקב כישראל יהוה אלהיו עמו
והזוית מלך מואל מויעאס מערני
כהינפת ראם לו כי לא נחש יעקב
ולא קסם ביישראל כעת אמר ליעקב
וליישראל להעל אלהיו עסמכא
יקום נכארי יהנשא לא יישב יעד
יאכל טורף ודם חללים יישתה:
ויאמר בלך אל בלעם נס קב לא
תקבנוס בך לאתברכו: ויינן בלעם
ויאמר אל בלך הלא דברתי אליך
לאמר בלאשר ידבר יהוה אלהי
אנישה: ויאמר בלך אל בלעם למה
נא אקחך אל מקום אחר או ליישר
ביני האלהים וקבכתי לי טיט וכי
מלך את בלעם ראש העניו הנשקף
יעל פני הישיבין: ויאמר בלעם אל
בלך בנה לי מזה יטבעה מזה תוהבן
לי מזה יטבעה פרים ושמיה אילם:
וייעש בלך כאשר אמר בלעם וייצל
פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב
ביני יהוה לברך את ישראל ולא
הלך כפי בלעם נפס לקראת נחשים
ויישת אל הכדור פניו: וישא בלעם
את עינו וירא את ישראל שכן
ליטני ויוותה: עליו רוח אלהים: וישא
כישל ויאמר נאם בלעם מנו בער ונאם
הנברשת העין נאם טיט נאמר יא
אשר כהוה שד יהוה נפל ועליו יענע:

והקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו
את שבע המזבח יעבתי ואני
פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר נפי
בלעם ויאמר ישוב אל בלך וכה תדבר:
וישב אליו והנה מנבלי יעלתו הוא
וכל שרי מואל וישא כישל ויאמר
מואל אדם נחני בלך כרך מואב כהררי
קדם לכה ארה ליעקב ולמה יעברה
ישראל: כה אקב לא קב אל וברך
אניס לא יניס יהוה כי כראש יריב
אראנו וכנביעת אשורנו הן עס לנד
ייטנו ונניס לא יהיטנו: ויט
יער יעקב וכספר את דבני ישראל
הבת נפי כות ישרים ותהי אהרית
כמה: ויאמר בלך אל בלעם מה יט
לי לקבאני לקחתך והנה מרבתך:
וינן ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
כפ אהו אשר לך: ויאמר אליו בלך
לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו
טיט אפס קעה תראה וכל לא תראה
וקב לי טיט וכי קהו יטעה נפס
אל ראש הפסגה ויכן יטבעה מזה ת
ויצל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלך
התניס כהיני יעלתך ואני אקרה
כה: ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר
כפי ויאמר ישוב אל בלך וכה תדבר:
ויבא אליו והנה ענבלי יעלתו ושרי
מואב אתו ויאמר לו בלך כה דבר
יהוה: וישא כישל ויאמר קוס בלך
ויטני האנינה יעד בנעפר: לא
אייט אל ויטב וכן אדם ויתעב:

[illegible]

במים ליענהם הסמי מרינת קדש
וכדמיש אר
יתה לאמר יפקד יהוה אלך הרוחת
לכישאיש יל העדה אשר ינא
לענהם ואשר יכאלפנהם ואשר ינא
ואשר ינאם ולא היה עת יהיה כנא
אשר אין להם רעה ויאמר יהוה אל
משה קח לך את הדין ינא ינא
אשר רוחם וסככת את ידך יליו
והנעת את לפע אל עור הכהן ולפע
כל העדה ועודה את ליענהם ועתה
סהוד יליו למינן ישכנו כל ידענה
ישאלו הפע אל עור הכהן ינא ינא
למשה הפע הארם לפע יהוה יל פיו
ינא יל פיו ינא הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה ויש משה כאשר
עה יהוה אתו ויקח את הדין ינא ינא
לפע אל עור הכהן ולפע כל העדה
וכסד את ידו יליו ינא ענהו כאשר
ות יהוה בד משה
וכד יהוה אל משה לאמר ינא ינא
ישראל ואמר אתהם את קרבנך להם
לאשר יהיה נחיה תשכנו להקריב יל
כמינך ואמר להם יהוה אשר
הקריב יהוה כמינך נע שעה תמיכ
שעכ לים ילה תמיד ואתה כמינך
תנעה כמך ואתה כמינך השע תנעה
מן הערב כמינך ינא ינא ינא ילך
למנה כלה משכן כלה רמי עת
הדין ילת תמיד העדה כד סג
לה נעה אתה יהוה ונסכר כד נעה

ההין לכיש אחד בקדשהך נסך
ישכר יהוה ואתה כמינך השע תנעה
מן הערב כמינך נעה תנעה ונסכר
תנעה אתה רח נעה יהוה
וכיוס השע שש כמינך נע שעה
תמיכ שש שש שש כלה כלה
כללה בשמן ונסכר ילת שש כלה
יל ילת תמיד ונסכר
וכראש הדש כמינך תקריב ילה יהוה
פרים נע כד שש כמינך אחד כמינך
נע שעה שעה תמיכ וישל שעה
ישע שש כלה כלה כלה כלה
האחד שש ישע שש כלה כלה כלה
כשמן לאל האחד וישל שש שש
כלת כלה כלה כלה כלה כלה
יל הדין נעה אתה ונסכר
חיה יהוה לפרו של שש יהוה
לא יל וכל ילת ההין לכיש ין ואת ילת
הדין כד שש ליהוה שעה וישע
ישכר אחד לשת אתה וילת שש
ישע ונסכר
הראשון בארבע ישע יוס אחד שש
פכה יהוה ונסכר ישע יוס אחד שש
הזה חג שבעת ימים שעה ינא ינא
הראשון כקרא קדש כל כלה כלה
לאת ישע וקרב אתה ילת יהוה
פרים נע כד שש כמינך אחד וישע
כמינך נע שעה תמיכ יהוה לכם
וכנתם כלה כלה כלה כלה
ישע שש שש שש שש שש שש שש

ומעתה תזכירם לפרים לאילים
ולבשמים בנספכם כמיטת ורשיני
ועם אחד חטאת כל יד יצלת התמיד
ובעתה תזכירם:
השלישי פרים צשת יצור אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה צמר
ותינכם: ומעתה תזכירם לאילים
לפרים ולבשמים בנספכם כמיטת:
ורשיני חטאת אחד מלד יצלת
התמיד ומעתה תזכירם:

וְכִסּוּם הָרִבִּיעִי פָּרִים יִשְׁרָדָה
אֵלֶּם שֶׁנֶּחֱמָה בְּכִסּוּם מִיֵּשְׁנָה אֲרֻכָּה
יִשְׁרָתִיבִם: מִנְחָתָם וּנְכִיחָם לָפָרִם
לְאֵלֶם וּלְכִשִּׁיָּה מִכֶּסֶף פָּרֶם מִיֵּשְׁנָה:
וְיִשְׁרָרִיעִים אֶחָד הַמֵּאָה מִלֶּכֶת יֵלֶת
הַתְּכִיד מִנְחָתָהּ וּנְכִסָּה:

[illegible]

וּלְכִישִׁים בַּמִּסְפָּר בְּשִׁשְׁמֵת וַיִּשְׁעֶר
חֲטָאתָם אַחֵר כְּלִטְ עֵלֶת הַחַמִּיד מִנְחָתָהּ
וּנְסָכָהּ כִּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֵצֶת תְּהִיָּה לָכֶם כֹּל בְּלֹא אֶת יַעֲרָה
לֹא תֵצֵאוּ וְהִקְרַבְתֶּם יְהוָה אֱלֹהֵי הָרֹחַ
עַחֲלִי הוֹדֵפֵר אֶחָד אֶל אֶחָד בְּשִׁשִּׁים
בְּנֵי שָׁנָה יִשְׁכְּחֵה תְלִיכִים מִנְחָתָם וּנְסָכָתָם
לִפְנֵי לֹא יִלְכִישִׁים בַּמִּסְפָּר בְּשִׁשְׁמֵת
וַיִּשְׁעֶר חֲטָאתָם אַחֵר כְּלִטְ עֵלֶת הַחַמִּיד
וּנְסָכָהּ וּנְסָכָהּ וְהִקְרַבְתֶּם יְהוָה אֱלֹהֵי הָרֹחַ
בְּמִיּוֹתֵיכֶם לֹט עֲדָרְכֶם וְעֲדָרְכֶם
אֵלֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם וְהִקְרַבְתֶּם
וְהִקְרַבְתֶּם וְהִקְרַבְתֶּם אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל כָּל אִשְׁרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי הָרֹחַ

וידבר עשה אל ראשי הכפות למן
ישראל אלה הדבר אשר יקח
יהוה ואיש שבידו ער ליהוה אותה
שבת לאסד אסד על גפשו ולא יחל
דבר וכל הינא כפיו יצטה ואשה
כתד ער ליהוה ואסרה אסר נבית
אניה כעניה וישי נאכה אתה
ואסרה אשר אסרה על נפשה והיה
לה אביה קמול נדדה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום ויאמר
הנא אביה אתה בוס ימיו כי
נדדה ואסרה בוס אסרה יצ
נפשה לא יקום ויהיה כלה לה כי
הנא אביה אתה ואסרה תהיה
לאיית נדדה עליה או כנניה
יפתה אשר אסרה על נפשה :

הטף כנשים אשר לא ידעו משכב
החולץ: ואתם חט מחזין למחנה
שבעת ימים על הרגלים וכל נענחל
תחתוא ביום השלישי ויום השני
אתם ושבבים: וכל בן וכל בלי יעור
וכל מי נשה יעור וכל בלי יעור תתקטאו
ויאמר אליהם הנה אל
אנשי הנאכה האם לבימה זאת
הקת התורה אשר ענה יהוה את משה:
אך את הוזהב את הכסף את הנחשת
את הברזל את הברדל ואת הנעפרת:
כל דבר אשר יבא בשם תעבירו כאיש
וזהו אך בן עדה יתקטא וכל אשר
לא יבא כאיש תעבירו נשים: ובכרתם
בזרים ביום השני וזהו חכם ואחר
תנא ואל הכהנה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר:
שא את ראש שלקוח השב כאדם
ובנהמה אתה ואליהו הכהן וראשי
אשת הינה: וחיית את שלקוח בן
תש השלחמה הינאים ליבא ובין
כל יערה: וזהו כמס ליהוה מאת
אנשי המלכה הינאים ליבא אחר
נפש מה שיש המאות מן האדם ומן
הבקר ומן החמרים ומן הינאים: ומה
תקחו ונתתה לאלוהי הכהן תרומת
יהוה: ומכחית נני ישראל תקח אתה
אחון החמשים מן האדם מן הבקר
מן החמרים ומן הינאים: וכל הנהמה
ונתתה אתם ללויים שמי שמי שמי
משכן יהוה: ויגש משה ואליהו

הכהן כאשר ענה יהוה את משה:
ויהי המלכות יתנו אשר מווינס
היבא נאן שיש מאות אלף וישבבים
אלף וחמשת אלפים: ובקר ישבבים
וישבבים אלף: וחמרים אחד וישבים
אלף: ונפש אדם מן הנשים אשר לא
ידעו משכב: כל נפש ישבים וישבים
אלף: וזהו הכהנה חלק הינאים:
בנבא מספר הינאים שליש מאות אלף
וישבים אלף וישבבים אלפים וחמשים
מאות: ויהי המכס ליהוה מן הינאים שיש
מאות חמשים ושבבים: והבקר יששה
וישבים אלף ומכס ליהוה שנים
וישבבים: וחמרים שלשים אלף וחמשים
מאות ומכס ליהוה אחד וישבים:
ונפש אדם יששה יעור אלף ומכס
ליהוה שנים ושלשים נפש: ויהי חכם
את מכס תרומת יהוה לאלוהי הכהן
כאשר ענה יהוה את משה: ומכחית
בני ישראל אשר חיה משה בן
האנשים הנבאים: וזהו מחצית הינה
מן הינאים שליש מאות אלף וישבים
אלף ושבבים אלפים וחמשים מאות:
ובקר יששה ושלשים אלף: וחמרים
שלש מאות וחמשים מאות: ונפש אדם
יששה יעור אלף: ויהי חכם משה
בני ישראל את האדון אחר מן החמרים
מן האדם ומן החמרים ויתן אתם ללויים
שמי שמי שמי שמי שמי שמי שמי שמי
יהוה את משה ויקרנוא לבימה הפקדים
אשר לאליהו הנביא שרי האלעסו ושרי האנאן

ויאמרו אל משה ואלההו
ראש אנשי העלמה אשר נדו
נפקד מכם איש ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר מצא כל זה בארצה
ויבידו שבעת ימים וטמן לפני
נשיטתו לפני יהוה ויקח משה ואליהו
הסן אתהוהב מאתם כל בני ישראל
ויהי כל זה בתרומה אשר הביאו יהוה
משה ואלההו שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים וכאת שרי
המאות אנשי הצבא מן איש לו
ויקח משה ואליהו את ההוב
מאת שרי האלפים והמאות ויביאו
אתו אל אהל מועד וזרון לפני ישראל
לפני יהוה
וכתוב בה לבע ראובן ולבע עד
יבטם מאד וראו את הארץ יערות
ארץ גידע והנה המקום מקום נקעה
ויאמרו עד ובע ראובן ויאמרו אל
משה ואלההו יעור הכהן ואל משיאי
הצדה לאמר יעזרות ודין ויעזר
ונסרה וישיבון ואליהו ישבס ונבו
וכמו הארץ אשר הנה יהוה לפני
יעת ישראל ארץ סקעה הוא ויעזר
מקעה
מיצא חן בעיניך הן את הארץ הוא
לעבדך לאחזה אל תעזב את
הדרן ויאמר משה לפני עד ולבני
ראובן האחים יבאו לביחיה ואת
השטן פה ולמה תנו את לב בני
ישראל כי יצר אל הארץ אשר ער

להם יהוה וכה יעשו אתכם כשהו
אתם כקדש ברנע לראות את הארץ
ויצאו עד נחל אישם וראו את
הארץ ויבאו את לב בני ישראל
לכלית נא אל הארץ אשר נתת
יהוה ויחראף יהוה ביום ההוא וישע
לאמר אסירא האנשים היצאים
ממצרים עמך יעשרים שנה ויטילה
את האדמה אשר נשבעתי לאבותי
ליתן לארץ יעקב כי לא יכלאו אחרי
כלית כל בני פנה הקני ויהיו שנים
טן כי לא אחרי יהוה ויחראף יהוה
כי ישראל וינים ממדבר ארבע שנה
יעדתם כל הדור היציה הרע מעני
יהוה והנה קמתם תחת אבותיכם
תרכות אנשים חטאים לסמות יעד
יעל הרון אף יהוה אל ישראל כי
תשובו מאחרי ויסקף יעד להנהו
ממדבר וישתתם לכל הינם הזה
ויעשו אליו ויאמרו עדות
יבאו נבנה למקננו פה ויערם לטעם
ואנחנו נחלין חטים לפני בני ישראל
יעד אשר אם הביאנם אל מקום
וישב טפט בערי הכבדו מפני שני
הארץ לא נשוב אל מדינו יעד ההנה
בע ישראל איש ערלתו כי לא נע
אתם כי יצר לידן והלאה כי באה
עלתם אלינו כי יצר הדרן מורה
ויאמר אליהם משה אם תצטוו
הדבר הזה אם תחלט לפני יהוה

לילה כה ויגזר לכם כל הלוי את
 הדרן לפני יהוה עד חריש ארצו ויגזר
 ויבטח הארץ לפני יהוה וארץ השטן והידם
 נקים כיהוה וכישראל והיה הארץ
 הזאת לכם לאחזה לפני יהוה ואם
 לא תצטון כן הנה הטאתם ליהוה
 ודינו הטאתכם אשר תביא אתכם
 נו לכם ערם לספכם ונדרת לעמכם
 והינא נפכם תצטון ואמר כע נר
 ונר ראובן אל משה לאמר יגידך
 ייטו כאשר אדני מנהו טפט מישו
 טקנו וכל מהלכת יהושע כצרי
 הליני יגידך יצו כל הלוי נבא
 לפני יהוה ללכתה כאשר אדניו
 רינו להם משה את אלעזר הכהן
 ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות
 המנוחות לפני ישראל ויאמר משה
 אל האסא יצרו כע נר ראובן אתכם
 והיה כל הלוי ללכתה לפני יהוה
 ונבטח הארץ לפניכם ונתתם להם
 את ארץ הלוי לאחזה ואם לא
 יצרו חלונם אתכם ונאחו מלככם
 כארץ כעני ויגזר כע נר ראובן
 לאמר את אשר דבר יהוה אלי יגידך
 כע נשה יחטו כע נר חלונם לפני
 יהוה ארץ כע נר ואתם אחזה עליהם
 כי צרי ירו ויהוה להם משה לפני
 גרל כע נר ראובן ולחני שבת משה
 כן יוסף את מכלת כחין עלך האטו
 ואת מכלת צענך מכל הכסף הארץ
 לעייה כנולת עיר הארץ סכך :

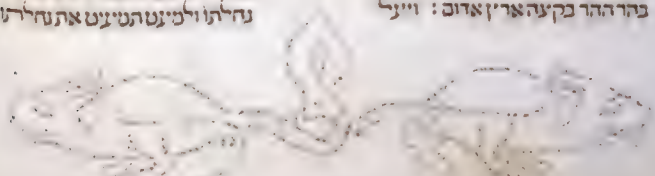
ויכע כע נר את דין ואת צרת ואם
 יצרי ואת צרת שופן ואת יצור
 וינכה ואת כנולת ואת כנולת הרן
 יצרי כע נר ונדרת צא ונדרת ראובן
 כע את חשטון ואת אלעזר ואת
 קריתים ואת נר ואת כע נר כע נר
 מוסכת שם ואת שבתה ויקדמו
 כשלת את שבות הערם אשר כע נר
 וילכו כע נר כע נר משה על צה ויהוה
 ויורש את האמר אשר כע נר משה
 אתה ליד לסבר כע נר ויבטח
 ויאיר כע נר משה וילכו את חותמם
 ויקרא אתה חותמא וינכה הלך
 וילכו את קנת ואת כע נר ויקרא
 נכח כשמו :
 אלה כע נר כע נר ישראל אשר יצרו
 מארץ מערים לנבאתם כד כע נר
 ואחרן ויכתב משה את כע נר צאיהם
 לטעניהם על צה ויהוה ואלה כע נר
 למו צאיהם ויכע נר כע נר כע נר
 הראשון כע נר משה יצרו כע נר
 הראשון כע נר משה יצרו כע נר
 ישראל כד רמה ליעזר מלכרים :
 וכע נר כע נר את אשר דבר יהוה
 כע נר כע נר וכל אלהים יצרו
 יהוה יצרו כע נר ישראל
 כע נר כע נר ויכתב משה על צה
 כע נר ויחט כע נר אשר כע נר
 הכדבר ויכע נר משה ויכתב
 על צה הכדבר אשר יעזר
 כע נר כע נר ויחט על צה משה :

ויכתב משה על צה הכדבר אשר יעזר
 כע נר כע נר ויחט על צה משה :
 ויכתב משה על צה הכדבר אשר יעזר
 כע נר כע נר ויחט על צה משה :

[illegible]

ודבר יהוה אל משה בערר
 מואב על ידן יחזו לאמר ודבר
 בני ישראל ואמרת אליהם אתם
 יצרים אתה ידון אל ארץ כנען
 והוריתם אתם ישיב הארץ מפני
 אדמתם את כל מי שבת ואת
 ילמי סכנתם תאמרו ואתם נביתם
 משמידו והוריתם את הארץ
 וישבתם עליה לכם עתה את הארץ
 לרשת אתה וההעלם את הארץ
 בעל שפת הנחל את חרבו את
 צרתו וילמי סכנתם את חרבו

סביב ויגמשה את בני ישראל לאמר
ואת הארץ אשר תתחילו אתה כעול
אשר עוה יהוה לכת להשיג את המטות
וחי המטה כי לקחו מטת בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני הנד
לבית אבתם וחי המטה מעשה לקחו
נחלתם שני המטות וחיי המטה
לקחו נחלתם מי עבר לירדן וירחו קרבו
כזרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה
שמות האנשים אשר עמלו לכם את
הארץ אל עזר הכהן ויהושע בן נון
ונשיא אחד בשיא אחד ממטה תקחו
לעל את הארץ והאלה שמות האנשים
למטה יהודה כלב בן חפני: ולמטה בני
שמשון שמואל בן עמיחור: למטה
מנשה אליהו בן כסלון: ולמטה בני דן
נשיא בן יצחק: ולמטה בני יוסף למטה בני
מנשה נשיא חנניאל בן אפר: ולמטה
בני אפרים נשיא אקסואל בן שטמן:
ולמטה בני זבולון נשיא אליעזר בן
פרנץ: ולמטה בני יששכר נשיא
עלטיאל בן עזון: ולמטה בני אשר נשיא
אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי
נשיא פדהאל בן עמיחור: ואלה אשר
יעזו יהוה לעל את בני ישראל בארץ
כענן:

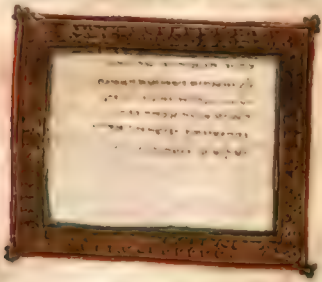
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על
ירדן וירחו לאמר: יזאתם ישראל ונתנו
ללויים מנחת אבותם יצרים לי שבת
ומעריט לי יצרים סביבתי הסתתט ללויים:

אל אשר ינאלו שמה העור לו יהיה
למטות אבתכם תתחילו ואם לא
תורישו את שבי הארץ כפעם כזה
אשר תתחילו מהם לשיבים כענינם
ולענינם בעדיכם ויעזרו אתכם על
הארץ אשר אתם ישיבים: והיה
כאשר דמית לי עשות להם אנשי שרה
לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: יזאת
בני ישראל ואפרת אלהם כי אתם נאסו
אל הארץ כענן זאת הארץ אשר
תעל לכם כעלה ארץ כענן ולכליתיה:
והיה לכם פאת עב מרדכי בן עלידי
אדום והיה לכם נטל נגמ מקנה ים
הקלה קדמה: ונעם לכם נטל כנען
לכלית יעקבכם ויעזר ענה והיה
הינאתו מנעם לקדש ברנע וינאחזו
אדום ויעזר יעמנה: ונעם תהיה מנעם
נחלת יעקב והיו חוצותיו היכר:
ונטל יסוהיה לכם היס הגדול ונטל
והיה לכם נטל ים: וזה יהיה לכם
נטל יעקב בן יסוהיה: תתאו לכם
הר: כהר הרד תתאו לכם את חוצותיו
ותיעת הנבל יעדה: ויזאת הנבל
וערנהו וינאחזו חוצות יעקב וזה
יהיה לכם נטל יעקב: והתאויהם לכם
לנטל קדמה כהר יעקב שפם ההוד
הנבל מנעם כהר יעקב: וזה יהיה
הנבל ונטל יעקב: וזה יהיה הנבל
וידבר יהוה ויהיו חוצותיו יעקב
הקלה את חוצותיהם הארץ לנטל

אלא אין אחרת והיו אלה לכם לחקת
 כישפט לדרתכם בכל כוונתם :
 כל מנה נפש לפי עדים ורצח ארץ
 הרצח ויניח אחד לא יענה בפני לכות
 ולא תקחו כנר לנפש רצח אשר הוא
 רשע לזאת ממות וכתוב את הקדוש
 כנר לעם אל יער מקלטו לשוב לשל
 נאמן יע מות הסוף ולא תהנוא
 הארץ אשר אתם נה כי הדם הוא
 יהפך את הארץ ולא יכיר לז
 אשר ישגר סה כי אם נס ישפט ולא
 תטמא את הארץ אשר אתם ישנים
 סה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה
 ישכן בתוך בני ישראל :
 ויקחו ראשיה אתם לבישפתת בני
 גיור כן מכיר כן מנשה מבישפתת בני
 יוסף וידברו לפני משה ולפני העשרים
 ראשי אבות בני ישראל ויאמרו
 את אדני ענה יהוה לתת את הארץ
 כעלה בערל לבני ישראל ואדני ענה
 כיהוה לתת את נחלתנו אחד אחינו
 לבנותיו והיו אחד ככל ששנני בני
 ישראל לנשים ונעריה נחלתן כעלה
 אבותינו ונסוף על נחלת הכטה אשר
 תהייה להם וכעלה נחלתנו ירעי :
 ואם יהיה היכל לבני ישראל ועספה
 נחלתן על נחלת הכטה אשר
 תהייה להם ומנחת הכטה אמתנו
 יערי נחלתן ויוצא משה את בני ישראל
 על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
 דברים : והדבר אשר עשה יהוה

לבנות ילפחד לאמר לטוב בני עמם
 תהייה לנשים אך לבישפתת מטה
 אבהם תהייה לנשים ולא תסננה
 לבני ישראל מטה אל מטה כי איש
 בעלת מטה אמתו ידבקו בני ישראל
 וכל נתיידיש נחלה טמטות בני ישראל
 לאחד מבישפתת מטה אבהם תהיה
 לאשה לפי בני ישראל בני ישראל איש
 נחלת אבתו ויאמרו בני ישראל מטה
 למטה אחר כי איש נחלתו ידבקו
 בטות בני ישראל כאשר ענה יהוה
 את משה כן ינשנות ילפחד :
 ותהייה כחלה תרעה וחלה וכלנה
 ונענה נטת ילפחד לבני דרין לנשים :
 מבישפתת בני מנשה כן יוסף היו
 לנשים ותהי נחלתן על מטה משה
 אבהם : אלה הדינות והמשפטים
 אשר ענה יהוה בני משה אל בני
 ישראל מנחת כואב על ידו ורחו :

רשמי המכירות וסמל וסמל
 נחלקן וסמל וסמל
 וסמל וסמל וסמל

אלה הדברים אשר דבר משה אל
ישראל כעז הירדן בעד נדב
כולם כן פארזו בן תפלו ולכן והעזת
ודיהבא אחר ישר וספרה דרך דר
ישעיר עד קדש ברנע ויהי בארבע
שנה מצאתי ישר הדיש באחד הדיש
דבר משה אל בני ישראל אל אשר
ינה יהוה אתו אלהים אחרי הכתו את
סחו כלך האמרי אשר יושב נחשטון
ואת עונם כלך הכשן אשר יושב נחשטון
בארץ: כעז הירדן בארץ כואב
הוא לבישה כעז את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהי דבר אלינו סחרכ
לאמר רכלם שנת טרדה הוה: כעז
וכיע רכלם וכואב האמרי ואל שטון
כעז כעז ובישלה ונעב וסחוקה הם
ארץ חמנו ואלטון: עז הדרך העל
עז פרת: דאעז עתה לפעם את הארץ
כאורשו את הארץ אשר נשבינהו
לאמנום לאמנום ליעזק ולייעקב
לתלם ולידן: אהריתם: ואמר אלם
כעת ההוא לאמר לא אובל לך שאת
אתם: יהוה אלהים הרבה אתכם
והנכם חיים ככנבי השמים לדי יהוה
אלהי אבותכם: יעליכם נכם ארץ
פניכם ויכר אתכם באשר דבר לכם:
אנה אשאל לך: טחכם ובישלה
ודיכם: הנה לכם אנשים חכמים ונענו
ידיכם לישטכם ואישיכם נדאשטון
ותנא אתי ותאסרו טוב הדבר אשר
דברתי עשות: ואקח את ראשי שטון

אנשים חכמים וידיכם ואקח אתכם
ראשים עילכם ישר אלם וישר
כאותו וישר חכמים וישר יעשרת
וישטכם לישטכם: ואנה ארץ
ישטכם כעת ההוא לאמר שטינן
אחיכם וישטכם עזק בן איש ובן
אחי: ובן עז: לא תכירו פנים כשטון
מקטן כעז לישטכם: לא תהוה כעז
איש כישטכם: לא תהוה האוהב
אשר יקשה כנסת קרבן ארץ
וישטכם: ואנה אתכם כעת ההוא
אתם הדברים אשר תעשו: ונענו
כחובב: אתם הכדור הגדול
והנרא הוא אשר ראיתם דרך דר
האמר כאשר ינה יהוה אלהינו אקח
ונבא עד קדש ברנע ואמר אלכם
כאתם עז הדרך האמר אשר יהוה
אלהי עז: ואנה עז: יהוה אלהי
לפעך את הארץ: עז הדרך האמר
דבר יהוה אלהי אמתך לך אלהי
ואל תחת: ותקרבון אלי כנסת אקח
נשלח אנשים לפעך ויחפרו לו
את הארץ: וישט אתם ודבר ארץ
הדרך אשר עז: ואתה עז: וישט
אשר נבא אליהן: וישטכם כעת הדרך
ואקח כנסת שטון: ישר אנשים אש
אחד לישטכם: וישטכם ויחפרו ויחפרו
עד עז אשכל ויחפרו אקח: ויחפרו
מידם כפר: ויחפרו ויחפרו ויחפרו
אתם דבר ויחפרו טובה הארץ אשר
יהוה אלהינו עז: ולא אביטם

לעלות ומרו אתפי יהוה אלהים :
והרגו כההלכם ותאמרו בשנאת
יהוה אתם הוציאנו כהרין כערים
להתאננו כד האפרי' להי' שדיט :
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את
לכנו לארץ עם גדול ורם ממנו ערים
עלתו בעזרת בשמים וגם בני ענקים
ראוי שם : ואמר אליכם לאת' עריגון
ולא תראון כהם : יהוה אלהיכם הולך
לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם בערים יציעיכם כוונתו
אשר ראת אשר שאלך יהוה אליך
כאשר יאמר איש אתנו ככל הדרך
אשר הלכתם יציעיכם יציעיכם
הוא : ונדבר הוא אינכם כהם ינס ביהוה
אלהים : ההלך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחנותכם באיש לילה לאתכם
בדרך אשר תלכו וביענו יומם :
וישמי יהוה אתקול דברכם ויקנע
וישבע לאמר : אם יראה איש אנשים
האלה הורו דיעה הוא את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם :
וזילי מלכין יפעדוהו ארצו וליאתו
את הארץ : אשר דרך רצה לפני יצן
אשר הוציא ארץ יהוה : וגם להתאנן
היה ככלכם לאמר : הנה אלהי אבותי
שם : יהוה ינצח טוס וימר לפניך הוא
באימה אתו הוקים הוא יעזר
את ישראל : וטופלם אשר אכרתם
למי היה ונעם אשר לא ידעו היום
טובו : יתמהו כבאוימה ולהם

אתנה והם יירשנה ואתם פנו לכם
וסעו המדבר בדרך ים סוף: ותיצאו
ותאמרו אל חטאנו יהיה אנחנו
נעלה ונחטב נבא אשר צונו יהוה
אלהינו ותהנו ואיש אתו מלחמתו
ותהיט לעלת הררה ויאמרו יהוה
אלי אפר להם לא תעלו ולא תלחמו
כיאנע בקרובכם ולא תנונו לפני
איביכם ואדמא יביס ולא שמינתם
ותמרו אתע יהוה ותודונו על הררה:
וינא האמרי לטבריה ההוא קראנו
וידפו אתכם כאשר תעשנה הדברים
ויכחו אתכם בשעיר עד חרבותיהם
ותכס לפני יהוה ולא שכיני יהוה
בכלם ולא האמין אליכם: ותשבו
בקדש ימים רבים כלמים אשר
ישבתם: ונפנו וסעו המדבר בדרך ים
סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את
הר שער מיסרכים: ויאמר
יהוה אלי לא תרובת לכם כאתהר
הזהפט לכם צעפה ואתה יפס על אכזר
אתם יערים כבזר אחיכם בני יצו
היישבים בשעיר וייראו מכם ונשכחתם
כאדא: ואתהו נבס כל לא אתן לכם
בארצם עד בדרך כפר רע כי ירשנה יוש
נתי אתהו שער: ואל תתנו כמות
בכס ואכלתם ונסתו מיתכרו מאלת
בכס ושיתלים: בליהוה אליהו נכח
בכל מיניש יוד ידע למה אתהבזר
העל הזהוה ארכבים שעה יהוה
אליהו נכח לא חסרת דבר:

יעזר אשר יעזר יהוה לאחיכם נכס וירשו
 נס הם את הארץ אשר יהוה אליהם
 נתן להם בעבר הירדן וישבתם איש
 לירשתו אשר נתתי לכם ואת יהושוע
 בנתי בעת ההוא לאמר יעקב הראת
 את כל אשר יעשה יהוה אליהם לשני
 המלכים האלה בני יעשה יהוה לכם
 הממלכות אשר אתה יעבר שמה לא
 תראם כי יהוה אליהם הוא הנלחם
 לכם ואתחנן אליהם
 בעת ההוא לאמר אדני יהוה אתה
 החלות להראות את יעקב את גדך
 ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמים
 ובארץ אשר יעשה כמי עשך וכנבורתך
 איננה נא ואראה את הארץ הטובה
 אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
 והלבנון ויתן עבר יהוה בלמענכם ולא
 שמיני אלי ויאמר יהוה אלי רב לך
 אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה יעלה
 ראש הפסגה וישא יעקב ימה וצפנה
 ותימנה ומזרחה וראה בעיניו כי לא
 תעבר את הירדן הזה ויצו את יהושוע
 וחזקה ואמץ ויהוה כי הוא יעבר לפני
 העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ
 אשר תראה ונשבע כנא מול בית פעור

ועתה ישראל שמיני אל החקים ואל
 המישפטים אשר אנכי מלמד אתכם
 לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
 את הארץ אשר יהוה אליהם נתן לכם
 נתן לכם לא תספוי על הדבר אשר

אנכי מצוה אתכם ולא תעזבוני
 לשמר את מצוות יהוה אליהם אשר
 אנכי מצוה אתכם יענכם הראות
 את אשר יעשה יהוה בכיל פעור כי
 כל האיש אשר הלך אחרי בני פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך ואתם
 הדבקים ביהוה אליהם חיים כלכם
 היום וראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
 כאשר יעני יהוה אלי לעשות כן כן
 הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה
 ושמרתם וישתכן יהוה אלהיכם
 ובינתכם לעני העמים אשר ישמעון
 את כל החקים האלה ואמר וקיים
 חכם ונכון הגוי הגדול הזה כי יי' גוי
 גדול אשר לא אלהים קרבים אליו ויהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו וימיני גדול
 אשר לו חקים ומישפטים צדיקים נל
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
 היום ורק השמר לך ושמר נפשך מא
 פן תשכח את הדברים אשר ראו
 יעקב ופן יסורו מלכך מלמי חייך
 והורעתם לנכד ולבני נכד יום אשר
 יצדק לפני יהוה אלהיך בחיבבאמר
 יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמע
 את דברי אשר ילמדון ליראה אדני
 כל הימים אשר הם חיים על האדמה
 ואתבניהם ילמדון ותקרבון ותיצמדון
 תחת ההר הזה בער כאשר יע לב
 השמים חישך ענן ויערפל וידבר יהוה
 אליכם מתוך האש קול דברים אתם
 שמיעים ותמונה אינכם ראים וזולתי

קולו ויניח לכם את בריהו אשר עשה
 אתכם לעשות יצירת הדברים
 ויתתכם על שני לחות אבנים ואת
 עשה יהוה כעת הוא ללמד אתכם
 הקים ומיפטים ליצירתכם אתם
 בארץ אשר אתם יצרים שמד
 לרשתה ונשפדתם מאד לנפשתכם
 כל אריות כל תמוה ביום דבר יהוה
 אליכם בחרב כחך האיש יפן שחמון
 וינישתם לכם כל תמוה כל כסל
 תנתיזר ואינכם תכלית כל תמיה
 אשר בארץ תנתיזר יצור כנף
 אשר תעוף בשמים תנתיזר וקיש
 באופה תנתיזר כל דגה אשר נמים
 תנתיזר בארץ ופן תשא יצור
 השם יתראה את הישמיש ואת
 הירח ואת המונם כל יצנת השמים
 ונדהוהו ויתחווה להם ויעבדתם
 אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל
 הנשים תחת כל השמים ואתכם
 לקה יהוה ויוצא אתכם כסור הנזל
 כסירים להיות לולי יסעולה כיום
 הזה ויהוה התאנף בי ילדריכם
 וישכע כלתי יצור את הירדן ולכלת
 בארץ הארץ הטובה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך עולה כי אנכי טר
 בארץ הזאת איני יצור את הירדן
 ואתם יצרים וירשתם את הארץ
 הטובה הזאת והיטבו לכם פקדונם
 אתמית יהוה אלהיכם אשר ברת
 יעבכם ויעשיתם לכם פקל תמונה

אשר יצור יהוה אלהיך כיהוה אלהיך
 איש אכלה הוא אל קנא
 כי תליד בעם ובעי בעם ונישנתם בארץ
 והשחתם ויעשיתם פקל תמונה
 ויעשיתם הרע בעי יהוה אלהיך
 להנעם והיעדת לכם היום ארץ
 הימים ואת הארץ כי אכד תאמר
 טרר מיל הארץ אשר אתם עבדים
 את הירדן שמה לרשתה לא תארכו
 ימים עליה כי היסוד תשמדון והעין
 יהוה אתכם כי נמים ונשאתם מר
 מספר בעי אשר יתראה אתכם
 שמה ויעבדתם שם אלהים מעשה
 יד אדם יצור ואכן אשר לא ידעון
 ולא ישיש יצור ולא יאכלו ולא ידעון
 ונקיטם כי שם את יהוה אלהיך וביצת
 כי תדרישנו כל לבד וכל נפשו בער
 לך וביצת כל הדבר דאלה באחרית
 הימים וישתע יהוה אלהיך וישמית
 כל לוי אלהים יהוה אלהיך לא יפד
 ולא ישיחך ולא ישיח את כרית אתך
 אשר נשכע להם כי שאל נא ליספואשע
 אשר היו לפניך לכן היום אשר ער אלהים
 אדם יל הארץ ולמקנה השמים ויעקנה
 השמים הערזה כדבר הערזה והוא השמים
 כשהו השמים יצור קול אלהים מדבר טמן
 האיש כאשר שמי עת אתה ויהי אוהבה
 אלהים לטואלקת לו יתקרבנו בעם
 באהת וכמו פותם וכסיל חסה וכד חזקה
 וכמו יצור ונמור אדם ללכס כל אשר
 יעשה לכם יהוה אלהיכם נמים יצור

למען תדא את יהוה אלהיך לישכר
את כל הקדושים ואת אשר אנכי עשיתי
אתה ובעד וכו' כדל' כי תיך ולמען
יארב יסיד ויטב ית' ישראל ויטב
לעשות אשר יטב לך ואשר תרבו
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתך
לך ארץ ובה חלב ודבש

ד ישרא' יהוה אלהי
יהוה אלהיך את
יהוה אלהיך בכל
לכך ובכל

בארץ והיו הדברים האלה אשר אני
עושה לך היום על לבך וישענתם לבך
ודעתם כס כשנתך בניתך וכלתך טון
ובשכך ובקונך וקשרתם לאור
על ידך והיו לטענת כן עיניך וסבתם
על כחות ברתך ובשעריך

ויהי כי יבא יהוה אלהיך

אל הארץ אשר עשיתי לאבתך לאבות
לי עמך ולי עמך לתת לך ימים עד לת
וטבת אשר לא נבית וזכרם מלאים
כל טוב אשר לא פלאת וברת חינוס
אשר לא חשבת בדמים וזיתם אשר
לא נשעית ואלת ויטב עת השטרך

פזת שכח את יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים מבית יצרים את יהוה
אלהיך תרא ואותו יצר ובשבו
תשב עי' לא תלכו אחרי אלהים אחרים
מאלה העמים אשר סבבותיכם כי
אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פז' יהוה
אף יהוה אלהיך כד והשמידך נעל

פז האדמה

יהוה אלהיכם כאשר נטיתם במסכה
שמו תשכחו את מעות יהוה
אלהיכם ועדתו וקחו אשר יקח
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
למען יטב לך ונבית וידעת את
הארץ הטבה אשר נשבע יהוה
לאבתך להקד אתם איבד טעמך
כאשר דבר יהוה

כי ישרא' כד מחר לאמר מה
היעדת והחקים והמשיפנים אשר
עוה יהוה אלהינו אתכם ואת כל
יצרים היינו לעיניהם כמיעים וינא
יהוה במיעים ביד חזקה ויתן יהוה
אותו ומפתים עד ליסורים כמיעים
כפריה וכל ביהוה לעיניו ואתה
הו' יא מישם למען הביא אתה לתת
לט את הארץ אשר נשבע לאבתך

וינעו יהוה לעשות את כל החקים
האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
לעל הימים לחיותם כד יזכורו ויעזרו
תהיה לט כנשכר לעשות את כל
המיעה הו' לט יהוה אלהינו
כאשר נענו

יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
כאשר לרשתה ונשלים ונכ
טעך הת' והי' נשי והאמרי והנעני
והעז' והחוי והי' יטב עי' וטב
וינעמים טעך ונתנם יהוה אלהיך
לפעך והביתם החסרם תחרים אתם
לא תרת להם כרית ולא תהנם

יבסכא יחיון את פד דבא
יבן פז עמשה דך יבסכא
יבן פז עמשה דך יבסכא

יבסכא יחיון את פד דבא
יבן פז עמשה דך יבסכא
יבן פז עמשה דך יבסכא

לך עמשה כל פז
יבסכא יחיון את פד דבא
יבן פז עמשה דך יבסכא

פ

כל המעשה אשר אנכי מעשה היום
תשמרון לעשות למען תחיו ורבותה
וכתבת וירשת את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותכם וזכרת את כל
הדרך אשר הולכך יהוה אליך זה
ארכי שנה כבודי לפניך עתה
לנסתך לרעת את אשר בלבבך התעורר
מעשה אם לא וייעך ויריבך ואכלך
אתה מן אשר לא ידעת ולא ידע
אנכיך לפני הדין יתקבל לא יתקבל
לכדי יהיה האדם מילכל מיוצא יהיה
יורה האדם שמתוך לא בלהתקיע
ותוך לא כנקה זה ארכי שנה
וידעת עס לבבך כי כאשר יסר איש
את בטי יהוה אליהן כי סוד ושמורת
את מעות יהוה אליהן לית מרכו
ולראת אתו כי יהוה אליהן מכאן
אל ארץ טובה ארץ נחלים יענת
ותהבת יצאם כנכנינה ובהר ארץ
הטהוה וישיבה ונפול ותאנה ורמון ארץ
ויתשבו ודבשן ארץ אשר לא נבטת
האכל תהלת לא תחכר כי בה ארץ
אשר אכנה ברז וטרה ניה תחנכ
נחשת ונאכל ושבית וכרת את
יהוה אליהן על הארץ הטבה אשר
נתן לך השמר לך מן השבח את יהוה
אליהן לכלי שפרסותיו ומשפטיו
והקתיו אשר אנכי מעור היום כן תאמ
ושבית ובתים טלם תגנה וישבת
ובקרך ונאנך ירכו וסכך וזה יהיה

לך וכל אשר לך ידנה והם לבבך
ושבת את יהוה אליהן המוניאך
מארץ סניס סבית צנדים המוניאך
כמבר העל והנרא נחש שר
ויקרב ונכאון אשר אין סניס המוניא
לך סניס מעור החלשיי המאכל כן
כמבר אשר לא ידעון אסתך לפני
יעתך ולפי עסתך להטיבך באחרית
ואשרת כלבך סח ויעס ידי עשרה
לאתחיל יהוה וזכרת את יהוה
אליהן כי הוא העת לך סח לעשות
חילי ענקים את מריתו אשר
עשני לאסרך כי סח יהוה
וזה אם שבת תשבת את יהוה אליהן
והלכת אחר אלהים אחרים ויערתם
והשתחית להם הערת נגם היום
כי אנך תאכדו ונפויס אשר יהוה
מאכד כפנכם כן תאכדו ונקבל לא
תשכעו בקול יהוה אליהם

שמי ישראל אתה יצרה היום את
הידן לכלר שטנים ערלים ויעצם
מכך יעיס ערלת וכנעת כשבים יום
גדול וחס מכך יעקם אשר אתה ידע
ואתה שביעמי יתיעב לפני כני עק
וידעת היום כי יהוה אליהן הוא העו
לפניך אש אכלה הוא ישימם והוא
יכני עס לפניך והור שותם והארתם
טור כאשר רכז יהוה לך ואלתאמר
כלבך נהדף יהוה אליהן אתם
כי לפניך לאמר כצוקתי הכיני יהוה

לרשת את הארץ הזאת וברשילת
 השנים האלה יהיה מורישם כפניך
 לאכזריתך כי ישראל לבדך אהיה נא
 לרשת את ארצם כי משילת הנזים
 האלה יהיה אלהיך מורישם כפניך
 ולמען הקים את חבדך אשר עשית
 יהיה לאכזריתך לאברהם ליעקב וליצחק
 ודעתך לאכזריתך יהיה אלהיך
 עתה לך את הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי יקם שהי ערף אתה וזכר
 אלהי שבת אשר הקדשנת ארץ
 יהיה אלהיך כפניך לטוב היום אשר
 יבאת מארץ מצרים עד כאן
 ער הבקום הזה טעמים הייתם ים יהוה
 ונחבדק נפתם את יהוה ויתאמר
 יהוה נכס להשיב אתכם כי עליתי
 הדבר לקחת לוחת האבנים לוחות
 הברית אשר ברת יהוה עינכם ואישב
 ברארבים יום וארבים לילה
 לחם לא אעלה ומים לא שתית ויהי
 יהוה אלי אתי שני לוחות האבנים
 כתבים כנצבים נא להם ויעלה ככל
 הדברים אשר דבר יהוה עינכם נהר
 מתוך האש ביום הקהל ויהי מקץ
 ארבים יום וארבים לילה ערן
 יהוה אלי אתי שני לוחות האבנים לוחות
 הברית ואמר יהוה אלי קום
 מהר ואתי כי ישתעבד אשר הוצאת
 מצרים קדמתך מן הדרך אשר
 עשיתם עשו להם ככח ויאמר
 יהוה אלי ואמר דאיתי את העם

הזה והנה עמך שהי ערף הוא הרף
 מכל ויאמר ידום ואמחה את שמם
 מתחת השמים ואנישה אותך למי
 יענוס ורבענו ואנן וארד כן וקדוהך
 בעדאש ושל לוחות התי על שתי ידי ואמר
 והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
 לכם עול מסכה כרתם מהר מן הדרך
 אשר ינה יהוה אתכם ואתפוש בשני
 הלחת ואשילכם כי ישתדיו ואשנו
 ליענכם ואתנבל לפני יהוה בראשנה
 ארבים יום וארבים לילה ללכת לא
 אכלתי ומים לא שתיתי על כן
 חטאתכם אשר חטאתם ליעשוה
 הדברים בני יהוה להכניסו כי יעלה
 מפני האף והחמה אשר קנה יהוה
 יעלה לכם להשיב אתכם וישיני יהוה
 אלי גם כעת יהוה ובהדרן ההאנה
 יהוה נאמר להשיב ואתנבל גם כעת
 אהרן כעת יהוה ואת חטאתכם
 אשר עשיתם אתה יעלה לקחתי
 ואשרף אתכם באש ואכל אתו טחון הטב
 יע אשר דק ליצר ואשלך את עפרו אל
 העל הירדן ההר ובתנצרה ובמסכה
 ובקדחת האוה מקנעם הייתם את
 יהוה וכשלה יהוה אתכם מקדש שרע
 לאמר על ורשו את הארץ אשר נתתי
 לכם ותרואתם יהוה ידום ואתה אהאנע
 לו לא שפעתם מקדש ואתם יום
 יהוה כיום ית אתכם ואתנבל לפני יהוה
 את ארבים יום וארבים לילה להאש
 התנפלת כי אמר יהוה להשיב אתכם

ואתלל אל יהוה ואמר אדני יהוה
אל השחת נכח ועלתיך אשרפתי
כעלך אשר הוצאת מפצרים ביד
חוקה וכי לעבדך לאברהם ליעקב
וליקנא אל תמן אל קשי היצם הזה
ואל רש'ו ואל חטאתו פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם ככלי
כרת יהוה להביאם אל הארץ אשר
דבר להם ושינאתו אותם הוציאם
להתם בכדבר וזהם נכח ועלתיך
אשר הוצאת בנחך הערל ובזרעך
הנטיה:

כעת הוא אמו יהוה אל פסל לך
שעלחת אנשים כראשונים ואלהאי
ההרהר וצית לך ארון יין ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשונים אשר ישררת
וישבתם בארון ואני ארון יצג
שטים ואפסל שני לחת אנשים
כראשונים ואני ההרהר שני הלחת
כדיו יכתב על הלחת ככתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
אלים בהר סיני האש ביום הקדש
ויתנם יהוה אלי ואפן וארד מן ההר
ואישם את הלחת בארון אשר יעשו
ויהיו שם כאשר עני יהוה ובני
ישראל נסיון טבארת בני יצחק
מוסרה שם מכת אהרן ויקנר שם
ויסר אל ימרגע תחתיו שם נסיון
הנצח הוסיף הענייה שמה ארץ
נהלים ימים ביעת ההוא הערל יהוה

את שכתב הלוי לישאת את ארון
כרית יהוה ליצב לפני יהוה לשרתו
ולגד בשמו יצד היום הזה יל כן
לא היה ללך חלק ונחלת יצם ארצו
יהוה הוא עמלו כאשר דבר יהוה
אלהך לו ואנני יצמדת בהרבים
הראשונים ארבעים יום וארבעים
לילה וישפיע יהוה אלי גם כפיכם
ההוא לא אמת יהוה השחיתך
ויאמר יהוה אלי קום לך למסני לפני
היצם ויבאו וירשו את הארץ אשר
שכבתי לאבתם לתת להם:

ויעתה ישראל מה יהוה אלהך שא
מיעבד כאסל והאמת יהוה אלהך
ללכת בכל דרכיו ולא להנה אתו ויצג
את יהוה אלהך בכל לבבך ובכל
נפשך: לשמר את מצוות יהוה ואת
חקתיו אשר אנני מעוך היום לטוב
לך: הן ליהוה אלהך השמים ושמ
השמים הארץ וכל אשר בה: דרך
באמרוך השק יהוה לאהבה אותם
ויטורנו יצם אחיהם בם ככל
היצמים כיום הזה: וכלתם את עילת
לבכם ויזרפכם לאתקשו יעזר:
כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלילים
ואדני האדנים האל הערל הנגר
והטרא אשר לא ישא פנים לאיפה
שחר יצשה משפט יתום ואלמנה
ואהבך לתת לו לחם ושמירה:
ואהבתם את הערבים היותם כבאין

ארץ ובה הרב ודבש:

כי הארץ אשר אתה בא ישמרה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר
יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית מנחך כנן הירק והארץ
אשר אתם יצרתם יצטה לרשתה ארץ
הרים ובה קצת למטר השמים תשתה
מים ארץ אשר יהיה אלהך דריש
אתה תמיד יעלה יהיה אלהך ברא
טרשת השנה ועד אחרית שנה
והיה אם שמיך תשמיש
אלמנות אשר אנכי טועה אתכם
היום לאהבה אתי יהיה אלהיכם וזרעו
בכל לבכם ובכל עמלכם ונתתי מטר
אדנכם בעת זרעה וכל קוש ואספת
דגנך ותרשך ויזרעך ונתתי קושב
בשדך להמתק ואמליה ושב צרתי
השדך לכם כן יפתח לבכם וסרתם
ויצרתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם ויהיה אף יהיה נכס ויצר את
השמים ולא יהיה כסר והאדמה לא
תתן אתי בילה ואובדתם מהרה מיעל
הארץ הטובה אשר יהיה עתו לכם וישמעו
את דברי אלהי לבכם ועל עמלכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם ורצו
לטועת בן עמלכם ויבדד אתם את
בעמלכם ידבר נם משבת כביתך וכל החד
נדרך וכשנכך ונקומך ונתתם על לחוונך
ביתך וכשיצרך למיץ יבטיחכם ויבי
בעמלך האדמה אשר נשגב יהיה לאנשים
לתת להם במי השמים יעלה ארץ:

מצרים את יהוה אלהיך תראה אתו
תעבדו ותרדקו בשמי השמים והוא
תהלך והוא אלהיך אשר יצא אתך
אתה תלך והוא תנחל את הארץ אשר
ראו יענך: כי שבע עמלך ונעט ידך אבק
מצרים ונתת שם יהוה אלהיך
מבני השמים רב: ואהבת את יהוה
אלהיך ושמרת משמרתו וחקרנו
וכשנטינו וכצותו כל המים וידענו
היום בלא את נכס אשר לא ידענו
ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
אתנו אתי דוד חוקר ודוד ודודנו
ואת אתנו ואת מינינו אשר יצא
מנו מצרים למצרים מלך מצרים
ולכל ארצו: ואשר יצא לחל למצרים
לסוכו ולרכבו אשר הוציא את מיס
סוף יל פניהם נדרכם אחריכם ויאנו
יהוה יד היום הזה: ואשר יצא לכם
מנוכר יצאכם עד המקום הזה:
ואשר יצא לדתו ולא כדורם בג
אליאב נראובן אשר פתח הארץ
אתה ותלכי נאות בניהם ואת
אחיהם ואת כל היום אשר
נצלהם נקרב בלישראל יביע ענכ
הראת את למצרים ונתת הגדל
אשר יצא משמרת את כל המעשה
אשר אנכי נעו היום למצרים תחזקו
ובאתם וירשם את הארץ אשר
אתם יצא משם לרשתה: ולמיץ
האדמה ויביע האדמה אשר נשגב
יהוה לאנשים לתת להם ולזרעם

כִּי אִם יִשְׁמַר תִּשְׁמְרוּן

אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אִשְׂרָאֵל אֲנִי מַצְוֶה
אֹתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לֵאמֹר הִנֵּה אֵת
אֱלֹהֵיכֶם לִלְכֹת כָּל־דְּרָכָיו וּלְדַבְּקָהּ
בּוֹ וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַעֲוִנוֹת הָאֵלֶּה
מִלִּפְנֵיכֶם וְיִרְשֶׁתֶּם עִיר עֲלִים וְעִצְמוֹת
מִכֶּסֶׁת מִלִּפְנֵיכֶם אִשְׂרָאֵל תִּדְרֹךְ כִּי
רַעֲלֶכֶם מִלִּכְסֵי הַיָּדָה מִן־הַעֲדָר וְהַלְכֶן
מִן־הָעֵדָר וּפְרִדְתֶּם יַעֲלֶה הַיָּם הָאֲחֵרִין
יִהְיֶה גִבְרָתְכֶם לֹא יִתְּנֶה אִישׁ בְּפִנְיֶכֶם
פְּהַדְכֶם וּמִרְאֵכֶם יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם
יַעֲלֶמְנִי כָל־הָאֲרִץ אִשְׂרָאֵל תִּדְרֹכֶנּוּ
כִּי אִשְׂרָאֵל דְּבַר לָכֶם:

וְרָא אֲנִי עָלְמָא לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם
בְּרַבְּךָ וּקְלָלָהּ אֶת־הַמִּדְבָּר אִשְׂרָאֵל
הַשְׁמִיעֵנוּ אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אִשְׂרָאֵל אֲנִי מַצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם וְהָיָה
אִם לֹא תִשְׁמָעוּ אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּסְתַכְּסַן הָדָר אִשְׂרָאֵל
אֲנִי מַצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לִלְכֹת אַחֲרִי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אִשְׂרָאֵל לֹא יֵעָשֶׂה
וְהָיָה כִּי יִבְאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶל־הָאָרֶץ אִשְׂרָאֵל אֲתֵכֶם יִשְׁטַח
לְרִישָׁתָהּ וְעֵתָהּ אֶת־הַכְּרֹתָ יַעֲלֶה
עֲוִנוֹת וְאֶת־הַקְלָלָהּ יַעֲלֶה יִבְלֵהָ
הַמַּהֲבֵר הַיָּרְדֵּן אַחֲרֵי דָרְךָ מִכּוֹא
הַשִּׁיבְיָא כְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיִּשְׁכְּנֵנוּ
מִוֹלֵהֲגָל אֵינִי אֲלֹהֵי מִדְּבָרָהּ כִּי אֲתֵכֶם
יִגְרִים אֶת־הָדָר לֹא לְרִישָׁתָהּ אֶת־
הָאָרֶץ אִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עָלְמָא לָכֶם
וְיִרְשֶׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּנֶנָּה וְיִשְׁמְרֶנָּה

לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַשְּׁמִיעֶנִי
אִשְׂרָאֵל אֲנִי עָלְמָא לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם אֱלֹהֵי
הַחֻקִּים וְהַשְּׁמִיעֶנִי אִשְׂרָאֵל תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת כְּאֶרֶץ אִשְׂרָאֵל עָלְמָא לִפְנֵיכֶם
אֲתֵכֶם לֹא לְרִישָׁתָהּ הַיִּשְׁכְּנֵנוּ
אֲתֵכֶם חֵיסִים יַעֲלֶה הָאֲדָמָה וְאֶת־הָאֲרִץ
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אִשְׂרָאֵל יַעֲדוּ שֶׁ
הַעֲוִנוֹת אִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּנוּ אֲתֵכֶם יִשְׁכְּנוּ
אֱלֹהֵיכֶם יַעֲלֶה הָרִים הַרְבִּים וְיַעֲלֶה
הַנְּכִיעוֹת וְיַחֲתֵל יַעֲרִינֵנּוּ וְיַחֲתֵנָּה
אֶת־מִסְכְּתוֹתָם וּשְׂבָרָתָם אֶת־מִנְיָנָתָם
וְאִשְׂרָאֵל תִּשְׁמָעוּן כִּי אִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵיכֶם תִּגְדֹּל וְיַעֲלֶה אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ
מִן־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה לֹא תִשְׁמָעוּן כִּי
לִי הוּא אֱלֹהֵיכֶם יִכְאֹס אֶל־הַמִּקְדָּשׁ
אִשְׂרָאֵל יִכְאֹס אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל
יִשְׁכְּנֵיכֶם לִשְׁכֹּן אֶת־שִׁמְכִי שֶׁ
לִשְׁכֹּן תִּדְרֹשׁוּ וּבֹאֵת שְׁמִי
וְהַכֹּאֵת שְׁמִי יַעֲלֶה יִכְאֹס וּבֹאֵת
וְאֶת מִיִּשְׂרָאֵל וְאֶת תְּרוּמָת
יִדְכֶם וְעִדְכֶם וְעִדְכֶם וְעִדְכֶם
מִקְדָּשְׁכֶם וְיַעֲנֶנּוּ וְאֶת־הַשֶּׁמֶשׁ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂבָרָתָם
כָּל־מִשְׁלָל יִדְכֶם אֲתֵכֶם וְסִתְּכֶם
אִשְׂרָאֵל בְּרַבְּכָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא
תִשְׁמָעוּן כָּל־אִשְׂרָאֵל אֲנִי עָלְמָא
פֶּה הַיּוֹם אִשְׂרָאֵל כִּי הִישַׁר בִּיעֵנוּ
כִּי לֹא כֹאֵת יַעֲרִינֵנּוּ אֱלֹהֵי
הַמַּהֲבֵר וְאֶת־הַקְלָלָהּ אִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עָלְמָא לָכֶם וְיַעֲרִינֵנּוּ
אֶת־הָדָר וְיִשְׁכְּנֶנָּה וְיִשְׁמְרֶנָּה

לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם אֱלֹהֵיכֶם יִכְאֹס אֶת־הַמִּקְדָּשׁ
אִשְׂרָאֵל יִכְאֹס אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל יִשְׁכְּנֵיכֶם
לִשְׁכֹּן אֶת־שִׁמְכִי שֶׁ לִשְׁכֹּן תִּדְרֹשׁוּ וּבֹאֵת שְׁמִי
וְהַכֹּאֵת שְׁמִי יַעֲלֶה יִכְאֹס וּבֹאֵת וְאֶת מִיִּשְׂרָאֵל
וְאֶת תְּרוּמָת יִדְכֶם וְעִדְכֶם וְעִדְכֶם וְעִדְכֶם מִקְדָּשְׁכֶם
וְיַעֲנֶנּוּ וְאֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂבָרָתָם
כָּל־מִשְׁלָל יִדְכֶם אֲתֵכֶם וְסִתְּכֶם אִשְׂרָאֵל בְּרַבְּכָה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִשְׁמָעוּן כָּל־אִשְׂרָאֵל אֲנִי עָלְמָא
פֶּה הַיּוֹם אִשְׂרָאֵל כִּי הִישַׁר בִּיעֵנוּ כִּי לֹא כֹאֵת
יַעֲרִינֵנּוּ אֱלֹהֵי הַמַּהֲבֵר וְאֶת־הַקְלָלָהּ אִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עָלְמָא לָכֶם וְיַעֲרִינֵנּוּ אֶת־הָדָר
וְיִשְׁכְּנֶנָּה וְיִשְׁמְרֶנָּה

יהוה אלהים מנחיל אתכם
 והנח לכם מכל איביכם נקב
 ויטבתם בטח: והיה המקום
 אשר יבחר יהוה אלהים בו
 לשכן שמו ישם שמה תביאו
 את כל אשר אנכי מצוה אתכם
 עולתיכם וזבחיכם מיצרותיכם
 ותרמתי ידכם וכל מבחר עריות
 אשר תדרו ליהוה: ושמחתם
 לפני יהוה אלהים אתם ונעם
 ונבתיכם ועבדיכם ואמהותיכם
 והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
 חלק ונחלה אתכם: השמר לך
 מן העלה עלתך בכל מקום
 אשר תראה: כי אם במקום
 אשר יבחר יהוה נאחד שנטך
 שם תעלה עלתך וישם תעשה
 כל אשר אנכי מצוה: ורק בכל
 אות נפטך תזבח ואכלת בשר
 בנרתי יהוה אלהיך אשר
 נתן לך בכל שעריך הטמא
 והטהור יאכלו בעני וכאיל:
 רק הדם לא תאכלו על הארץ
 תשפכו במים: לא תוכל לאכל
 בשעריך מיצור נדך ותורשך
 וינחך וכברת נקדך וינאנך
 וכל ערדך אשר תדור עתך
 ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה
 יהוה אלהיך תאכלו במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך

והלוי אשר בשעריך וישמחת
 לפני יהוה אלהיך בכל משלח
 ידך: השמר לך מן העוב
 את הלו: כל יקד על אדמתך:
 ירחיב יהוה אלהיך את גלך
 כאשר דבר לך ואמרת:
 אכלה בשר ביהוה נפטך
 לאכל בשר בכל אות נפטך
 תאכל בשר: כי ירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשום שמו שם וזמנת
 מקדך ומינאנך אשר נתן
 יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
 בשעריך בכל אות נפטך:
 אך כאשר יאכל את העוב
 ואת האיל: כן תאכלו:
 הטמא והטהור יחדו יאכלו:
 רק חזק לבלתי אכל הדם
 כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
 הנפש ינס הכשר: לא תאכלו
 על הארץ תשפכו במים:
 לא תאכלו למיץ יטב לך
 ולבנך אחריו: כי תעשה
 הישר בעיני יהוה: רק קדשך
 אשר יהיו לך וערדך תשא
 ובאת אל המקום אשר יבחר
 יהוה: ויגשית עלתך הכשר
 והדם על מזבח יהוה אלהיך
 ודם זבחיך ישפך על מזבח
 יהוה אלהיך והבשר תאכל:

והשבת כלש את העיר ואת כל שילה
 כלל יהוה אלהיו והתהלך עולם
 לאתנה יעד ולא ידבק ביד כמאסה
 מן הערס למין ישוב יהוה מחרון אפו
 ויתולד רחמים ורחם ויהנך כאשר
 עשית לאתניך כי תשמיץ מקול יהוה
 אלהיו ישכר את כל מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני
 יהוה אלהיו: נעם אתם
 יהוה אלהים לאתה עד ויראתיטו
 קדוה מן יעניכם למת כי יעם קדוה
 אתה יהוה אלהיו וכך נחיה יהוה להיות
 לירעם נלה מל הימים אשר יעל
 נע האדמה: לא האכל
 מלתיננה ואת ההבטה אשר האכלו
 שוריה בשבים ושה יעום אילו יעב
 ויחפור ואקוודישן ותאזוזמר: וכי
 נבחה בערסת פרסה ושכני עת שכי
 שת פרסה מיצלת עדה נבחה אתה
 האכלו: אך אתה לאתאכלו כמיני
 הנה ומקריס הפרסה השכויצה
 אתה נלה ואתה הארנבת ואת השפן
 כי מצלה הנה ופרסה לא הפרסו
 טמאים הם ואתה חזיר כי פרס
 פרסה הוא ואתה טמא הוא לכם
 מן שרם לאתאכלו ונבלתם לאתענו
 אתה האכלו מכל
 אשר נמים כל אשר יספד וקשקש
 האכלו וכל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת לאתאכלו טמא הוא לכם:
 כל גמור שהיה האכלו:

זה אשר לא האכלו מהם העשר והערס
 והעונה והארה ואת האיה ומבירה
 למיעה ואת כל ערב למיעה ואת
 היענה ואת התחכם ואת השחף ואת
 הגן למיעה ואת המוס ואת העיטור
 והתנשמת והקאת ואת החרמיה ואת
 השלך והחסידה והאנפה למיעה
 והדוכפת והיעטוף וכל שרין העוף
 טמא הוא לכם לא יאכלו מלעוף טהור
 האכלו: לאתאכלו כל נבלה לגד אשר
 כשיעיד תתננה ואכלה אומל לעדי
 כי יעם קדוה אתה יהוה אלהיו לא
 תבשל עד תחלב אמו:
 יעשר העשר את כל הנמא ורעך
 היצא הישרה שנה יענה ואכלת למע
 יהוה אלהיו ממקום אשר יבחר לישכן
 ישכוישם מיער דגן תרישך ויעהר
 וכברת בקרד ויאנך למען תלמד
 ליראה את יהוה אלהיו כל הימים:
 וכירלה ממך הדרך כי לא תוכל שאת
 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיו לשום שמו ישם כי יבדק
 יהוה אלהיו ועתה בבכסף ועתה הנסף
 בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיו בו ועתה הנסף בכל
 אשר האוה נעיד בבקר ובצאן ובין
 ובשקר ובכל אשר תשאל נפשך
 ואכלת ישם לפני יהוה אלהיו ושכחת
 אתה וביתך והריו אשר כשיעיד
 לא תעזבו כי אין לו חלק ועמלה
 ינמך:

מקנהו של ששנים הוציא את
כל מיני עשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
משעריך ובא הלו' כי אין לך ונחתה
יגדל והנ' והתחם והאלמנה אשר
משעריך ואכלו ושבעו למען יסדך
יהוה אלהיך בכל מיני עשריך אשר
תעשה
מקץ ששנ'

ששם תעשה ששמה והדבר הששם
ששמו כל מיני עשר ידו אשר ישרה
ברעה לא יגש את רעהו ואת אחיו
מקרא ששמה יהוה את הגטריה
ואשר יהיה לך את אחיך תשט יד
אפס לא יהיה כן אכיל כדך יגדל
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה ורק אם שמו נתשט
מקול יהוה אלהיך לשמו לי שטור
את כל המעשה הוא אשר אנכי
כשך היום כי יהוה אלהיך שטך
כאשר דבר לך והינני תעשים וביס ואת
לאת עבד וביס וביס וביס וביס
לא יטיל

אכיל ואתה אחיך באחד שיעריך
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמין את לבך ולא תקפץ את ידך
באחיך האכיל כי תפתח תפתח את
יד לך והינני תעשים וביס וביס
אשר יחסר לך והשטך לך מן יהוה
דני יס לך בלי לאמר קרטה
שעת השבע שעת השמטה ודני
ינך באחיך האכיל ואתה וקרא
עליך אל יהוה והיה כן חטא ערל

תתן לו ולא ירע לך נדך תתן לו ונחל
הדבר הזה כדך יהוה אלהיך
מיני עשר ובכל מיני עשר כי לא ידע
אכיל מקרב הארץ ילך אכיל
לאמר תתן תתן את ידך לאחד
לענך ולא ידע כארץ

כי יסד לך אחיך הער או
הינני יהוה ונדך ששם ששם
הינני תתן תתן חפשי מיני עשר
וכי תתן חפשי מיני עשר לא תשט
ריקם הינני תעניק לו כי יאמר ופוע
וסקד אשר נדך יהוה אלהיך נתן
לו ונכרת כי יסד יהוה בארץ מיני עשר
ויסד יהוה אלהיך ילך אכיל
את הדבר הזה היום והיה כי יאמר
אליך לא אגש מיני עשר כי אהב ואת
כדך כי טוב לו ינך ולקחת את
הברכה ונחתה בארץ ובכל תורה
לך יסד יעלם ואף לא תפתח תעשה
כי לא יקשה כי ינך בשלך אתו
חפשי יסד כי שטור שטור שטור
ינך ששם ששם ובכך יהוה אלהיך
בכל אשר תעשה

כל הדבר אשר ילך בכך ובכך
הזכר תקדש ליהוה אלהיך לא תש
בכס יסד ולא תגזל ונחל
לכל יהוה אלהיך תאכלו ששם ששם
בכס אשר יסד יהוה אלהיך
וכי יהוה בוכס פסחא ינך כל כס
דני לא תזכר ליהוה אלהיך בשעך
תאכלו הטמא והטהור יהוה כס

וכל ורק את דמו לאתאכל יע
 הארץ ושבט כמים
 שמו אתה דש האביו ונשיתפס
 ליהוה אלהיך כי יסור דש האביו ונא
 יהוה אלהיך כמערס ליהוה ונחבר
 נסח ליהוה אלהיך ינא ונקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכון שכו שם
 לאתאכל יע ויהיו שבעת ימים
 תאכל יע ויכניעו לחם יע כי טעוון
 ינאת נארין מערים למי תגר
 את יוס נאתך נארין מערים נליכי
 היך וולא יראה לך שאר נלי נליך
 שבעת ימים ואל ימן מן דבשר אשר
 תוכל כי ירכוס הראשון לנקר
 לאתאכל ינאת אתה הפסח באחר
 שיעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 כי אם לא תקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשכון שכו ישבתו את
 הפסח כי ינא נבואה ששט מועד
 נאתך מערים וכשלת ואכלת
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך ט
 ופעת נבקר והלכת לאהליך ישיבת
 ימים תאכל טיעות וכיכוס היטביע
 ינאת ליהוה אלהיך לאת עשרה
 טלאטה
 תספורך טהר חרפ שנקבה תהר
 לסר שבעה שבעות ויעשית הג
 שבעות ליהוה אלהיך מסת דמרת
 יד אשר נתן כאשר ינא יהוה
 אלהיך וישכחת לפי יהוה אלהיך
 אתה ונבך וכתד ויעד ואסתך

והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר מקרבך במקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך לשכון שכו שם
 וזכרת כי ינא יהוה נעיריו וישכחת
 ויעשית אתה חקם האלה
 תנה כלת תעשה לך שבעת ימים
 כאספך מעדך ויעקבך וישכחת
 כחך אתה ונבך וכתד ויעד ואסתך
 והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
 בשעריך ישיבעו ימים תחל ליהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
 ינא יהוה אלהיך נלי תטאת ונלי
 כי עשה ידך והיית אך שכו ישיבת
 עננים כשנה יראה כל זמור את
 פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 חנה טיעות וכנה שבעות וכתד
 תסכות ולי יראה אתה נלי יהוה ריקס
 איש כפתת ידו ככרת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך
 וישטרים תתור כל שיעריך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לישכך וישטו
 אתה ינס טעט נדקי לא תטו
 טיעט לא תכיר פנים ולא תקח שנה
 כי השחך יעור יע חכמים ויכרה
 דבר יעריקס יעק עקד תרנולמינ
 תחיה וירש אתה הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך
 לאתה עולך אשרה כל
 יען אעל מוכח יהוה אלהיך אשר
 תעשה לך וולא תקסלך מינא
 אשר שנא יהוה אלהיך

וכל ורק את דמו לאתאכל יע
 הארץ ושבט כמים
 שמו אתה דש האביו ונשיתפס
 ליהוה אלהיך כי יסור דש האביו ונא
 יהוה אלהיך כמערס ליהוה ונחבר
 נסח ליהוה אלהיך ינא ונקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכון שכו שם
 לאתאכל יע ויהיו שבעת ימים
 תאכל יע ויכניעו לחם יע כי טעוון
 ינאת נארין מערים למי תגר
 את יוס נאתך נארין מערים נליכי
 היך וולא יראה לך שאר נלי נליך
 שבעת ימים ואל ימן מן דבשר אשר
 תוכל כי ירכוס הראשון לנקר
 לאתאכל ינאת אתה הפסח באחר
 שיעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 כי אם לא תקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשכון שכו ישבתו את
 הפסח כי ינא נבואה ששט מועד
 נאתך מערים וכשלת ואכלת
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך ט
 ופעת נבקר והלכת לאהליך ישיבת
 ימים תאכל טיעות וכיכוס היטביע
 ינאת ליהוה אלהיך לאת עשרה
 טלאטה
 תספורך טהר חרפ שנקבה תהר
 לסר שבעה שבעות ויעשית הג
 שבעות ליהוה אלהיך מסת דמרת
 יד אשר נתן כאשר ינא יהוה
 אלהיך וישכחת לפי יהוה אלהיך
 אתה ונבך וכתד ויעד ואסתך

לא תזכח ליהוה אלהיך ישור
 וישה אשר יהיה טבוס כל דבר ריג
 תינצת יהוה אלהיך הוא
 כי יצא מקרב כאתר שיער
 אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או
 אשה אשר יצא את הרג כי יצא
 יהוה אלהיך לרצח ברתיו וילך וינצח
 אלהים את הרש ויטתחו להם וישפט
 אוליח או לכל ינא חשמים אשר
 לא יציתו והנך לך ויטתחת ודרישת
 היטכונה אסתנכון הדבר נעשתה
 התנינה הזאת כי ישראל והיוצאת
 האשה הזאת או את האשה הזאת
 אשר יצא את הדבר הרצח הזה אל
 שיערך את האיש או את האשה
 וקלתם כאנשים וקתו ילג יטעם
 ידים או שלשה ידים וספת חטת
 לא יופת ילפי עד אחר יד העדים
 תהיה כנראשנה להם יתוויד כל העם
 כאחרונה וכיצת הרצח סקרנד :

כי ילא ענד דבר לשיטט מן וסלון
 מן דין לדיון ונענע דבר ירית
 משערך וקבת ויעלית אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו וכאתא
 הכהנים הלוים ואלה השפט אשר
 יהיה ביסס ההם ודרישת והגדו לך
 את דבר השיטט ויציית יל פי
 הדבר אשר יצו לך מן המקום ההוא
 אשר יבחר יהוה ויטתחת לישורת
 ככל אשר יורוך ילפי התורה אשר

יורוך ויעל השיטט אשר יטתח
 תצעה לאתסור מן הדבר אשר יצא
 לך מן ויטתאל יהוה יטתח
 מן וילכלי יטתח יטתח וילכלי
 לישורת יטתח יהוה אלהיך או אל
 השיטט וספת האיש ההוא וכיצת
 הרצח ישראל וכל העם יטתח
 ויראו ולא יודון עור :

כי תכא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך ויריטתה ויטתחת
 ואכרת אטימה ילפך ככל העם
 אשר סבתת יטתח חשמים ילפך מן
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו סקרנד
 אלהיך חשמים ילפך לרצח וילכלי
 ילפך איש כרי אשר לא אחרך הוא
 רק לא יוכח לו סוס וסלון יטתח
 העם כעריה לביטת הדנות סוס
 ויהוה אמר לכם לאתסון לישור
 מדרך הזה יצו ולא ידע לו יטתח
 יסור לבבו וכסוף ויהכלא ידע ויכא
 והיה כשבתו ילפך כסא מכל סת ופג
 לו את מיטת התורה הזאת יטתח
 מלפני הכהנים הלוים והיתה יטתח
 וקדא מכל יטתח יטתח יטתח
 לראה את יהוה אלהיו ויטתח
 כל דבר התורה הזאת ואת דהקם
 האלה יטתח יטתח יטתח יטתח
 מאחיו וילכלי סוס מן הענינה יטתח
 ויטתח יטתח יטתח יטתח יטתח
 מכל סת והוא ונענע מקרב ישראל
 לא יהיה לפקעם הרבים

כל שנטל לוי חלק ונחלה עם ישראל
אשר יהוה ונחלהו יאכלו ונחלה לא
יהיה לזכר אהיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר לו וזה יהיה
כשנטל חלקם כאת המצות
הזאת אשר אמר יהוה ונתן ללוי חלק
והלויים והקנה ראשית דגן תדישן
ויוצרך וראשיתן נאמן תהיו לו כינו
סור יהוה אלהיך בכל שנטל לזכר
לשרת כשם יהוה הוא וכו' כל חסידים
וכי יבא הלו' כאת שיעור
מכל ישראל אשר הוא יסב וכל
אות נפשו אל הקבוצ אשר יתן יהוה
השם כשם יהוה אלהיו כל ארצו
הלויים היסדי שם לפני יהוה חלק
טחלק יאכלו לזכר טכדיו על האמת
כי אתה כאת אלה ארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כענין נפת העם ההם לא יכניע
בדעו צרינו ונפתו באיסקם קבצים
כי ענין ונפשו וטכדיו ונפתו חר
וישראל אובדו ונפתו ונפתו
כי יהוה נפת יהוה כי עשה אלה וכל
הנפת האלה יהוה אלהיך כוריש
אותם מפני תמים תהיה עם יהוה
אלהיך כי יהוה כאת האלה
אשר אתה יודיש אותם אל מנינם
ואלקים ישיגו ואתה לא תנע
לך יהוה אלהיך ונכאסקדך מאחך
כמניקם לך יהוה אלהיך ארץ
השמינין וכל אשר שאלת מנין יהוה

אלהיך כרוב כיום הקהל לאמר לא
אסף לשיכני את קור יהוה אלהי ואת
האיש העל לה האת לא אראה עור לא
אמות ויאמר יהוה אל הטיטו אשר
דבר ונכאסקים להם כרוב אחיהם
כסוך ועתה דבר כפי ודבר אל הסאת
כל אשר אצננו והיה האיש אשר לא
ישימי אל דבר אשר ידבר כשמי אומי
אדרש טיטו אד הנכא אשר יוד
לדבר דבר כשמי את אשר לא יעורו
ידבר ואשר ידבר כשם אלהים אחרים
וכת הנכא אלהים וכן האמר כל כך
איתנו נאת הדבר אשר לא דברו
יהוה אשר ידבר הנכא כשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יא הוא הדבר
אשר לא דבר יהוה כדורו הנכא
לא תער טכדו כי יכית
יהוה אלהיך את העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם וכשתם ישיגו
תנחיל לך כדור ארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה תכין לך הדבר וישלש
אתה כל ארץ אשר יעלה יהוה
אלהיך ויהי לעם שבה מלרע וזה
דבר הרע אשר יעם שמה וחי אשר
יבא אתה יהוה כל דיעה וקוא לא יטע
לו כמכל ישיגו ואשר יבא את רעיו
כיעל להטב יענים ועתה ידו כדורו
לכרת הענין ונכאסקדך מן הענין
וכי יבא את רעיו ומת הוא יעם
אל אחת הערים האלה וירי :

והנשיא יצחק בן יוסף
והנשיא יצחק בן יוסף
והנשיא יצחק בן יוסף

מן ידך נאלהם אהרי הרעח מיהם
לכח והישיבני ידנה הדרך והכונעש
ולא יאן שפטנות לא שנהא לו
כתקול של שוכן צלן אני כעור
אכר שליש צדס תכדילך ואם
יהיה יהיה אלהך אתגלך כאשר
נשני על אכרן ועמלך את כל הארץ
אשר דבר לת לאמרו כי תשברא
כל המנה הואת לעשה אשר אני
לעור היום לאהנה את יהיה אלהיך
ולית סדכ וכל הסים וספלתך עד
שלש צדים שליש האלה וילא
ישלך דמך בקרב ארבע אשר יהיה
אלהך עמלך עתה יהיה עילך וסכ

וכי יהיה איש שאלך ווארכלוק
עליו והכונעש וכתונס אל אחת
הצדים האלה וישלחו וקצי צדו ולקחו
אתו וישכע ועתה אתו בד נאל
הדם וכה לא תחוס צעור עליו ובעת דם
הנקי מ"ש ראלי וטובלך

לא תהפני וטלרען אשר נכל
ראשנים כנהלתך אשר תהל כארץ
אשר יהיה אלהך עמלך לדישה
לא יקום עד אחר כה"ש
לכל עון ולכל חטאת ככל חטא אשר
חטא על פישתך צדים אי על פישתך
צדים קוס דבר כי יקום עד הכסנאיש
לינות מוסרה וינבדו שני האנשים
אשר להם הריכל פני יהיה לפני
הכנסה והשפטנים אשר יהיו מטיב

הדם וודיטו השפטנים היטב והנה
עד שקר העד שקר עשה נאדיו
וינטיהם לא כאשר זכר לי צדור
לאחיו וכיערת הרע מקרבך והתשאר
ישטעו וידאו ולא יספדו לעשות עד
טכר הרע והה מקרבך ולא תחוס
יעד נעש מעש צדן נלגיטן כשן
ידבר דל סגל

כי תנאל כל הפה יל אכר ווא
קסור ככניס וכתמך לא תרא סכ
כי יהיה אלהיך ינבדו רב ילך כארץ
טערים והיה מקרבכם אלהי חנה
ועש הסק ודבר אלהיכם ואמר
אלהם שטיני ישראל אתם קרובים
היום לכלה כה"ש איכם אלהיך
לככם אלהי ראו ואל תהפנו וא
תצרינו כפניהם כי יהיה אלהיכם
ההלך ינכנס לתלם לכם ינכנס
להיטיב אתכם ודברו היטב טרסא
היום לאמר כי האיש אשר נהנית
חדש ולא חננו ילך וישלך ליתן פן
יכות ככל חטא ואיש אחר יחננו
וכי האיש אשר נטיני סכ ולא הלי
לך חישל לכתו פן יכות ככל חטא
ואיש אחר יחננו וכל האיש אשר
אריט אשה ולא לקחה ילך ויטב
לכתו פן יכות ככל חטא ואיש אחר
יקחנה ויכפו השטרים לידם אלהים
ואמר כי האיש הראוהך הילכך
וישכר וילא יקם את לנב אדיו
כלכו והיה ככל השטרים לידך

אלהם ופקדו ישראל נבואות כראש
היום: מתקרב אלך
להלם עליו וקראתה אליה לשלום:
והיא תשלומו העד ופתח לך ותהי
כל היום הנביא אתה הולך לבסו ויעשו
ואם לא תשלים יפך ויעשה יפך
מלכה וינרע עליה ויענה יהוה
אלך בדרך והפית את כל יטורה לפי
חכמה נשים והטף והתחלה וכל
אשר יהיה ביער כל ילדה תנו לך
ואכלת את שלל איכך אשר נתן יהוה
אלך לך: ונתת עשה לכל הערים
הרחקת מכך כבוד אשר לא כיער
העוים האלה העד וקם בני העמים
האלה אשר יהוה אלך נתן לך
נחלה לא תחיה כל נשמה: כי תחרם
תחרים ההר והאמרי הנענו והערו
החור והיבסי כראש יעך יהוה אלך:
למען אשר לא ילכו אתכם ליעשו
כל תינצתם אשר יעשו לא תהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם:
כי תעור אל יעליבים רבים
להלם עליה לתפשה לא תשחית
את יענה לעד עלי וצדן כי מנו
תאכל ואקו לא תתחכי האדם יען
השדה לכא מפעך ממטר ודק יען
אשר תרע מלא יען תאכל הוא
את השחית ונרת ונרת ממנו על
היער אשר הוא יעשה יעך מלחמה
יעד דתה:
כי יענה חלל באדמה אשר יהוה

אלך נתן לך לך שתה נל כשדה לא
טד נמי הסודו ונאוקעך וישפך
וסדרו אליה יעם אשר סכת החלל:
והיה הער הקרבה אל החלל וקרו
וקנה הער הוא יעלה מקר אשר לא
יעבד כה אשר לא כשדה נעל: וחורדו
וקנה הער הוא אתה יעלה אל נחל
איתן אשר לא יעבד מולא ירעי ויענ
ישם אתה יעלה נחל ונענו הסהנים
נעליו כי סכת יהוה אלך לשרתו
ולכרך כשם יהוה ויעל פיהם יהיה כל
ריב ונענו: וכל קנה הער הוא ה
הקרבם אל החלל ירחיט את ידיהם
יעל הער הער יענה נחל: ויענו ונענו
ידעו לא יפשה אתה דרם הוא ויענו
לאראו: נפך יפך ישראל אשר
פדתי יהוה הוא לתקום נקי בקרב עמך
ישראל ונפך להם דם: ואתה תכיר
דרם הנקי בקרבך כי תעשה הישר
כיעי יהוה:
למלחמה יעל איכך ונעט יהוה אלך
כדך ושמתי שכיני וראיתי כשבי האש
יתתארו וחסרת נה ולקחת לך לאשה:
והבאתה אליך בתך ותהיה את ראשה
ועשתה את נערה ויהיה ואת שכלת
שכלה מעליה וישכל נביתך ונכתה
את אכיה ואת אקיה ירחיט ימים ואחר
כן תבוא אליה ובעלה ותהיה לך
לאשה ויהיה אס לא חפנית ברה
וישלחתה לנפשה ומכר לא תמכרה
בכסף לא תתעמר בה תחת אשר יענה:

כי תהיו לאיש ששני נשים

האחת אחסו והאחת שטתה וילדו
לו בנים האבוקה והשטתה והיה
הבן לישטתה והיה כיוס הנחילו את
נעו את אשר יהיה לו לאיזל לבנ את
מן האבוקה ילד פניו השטתה הנכריני
את הבנר כן השטתה יכיר לתלו פי
שנס נכל אשר יסנא לוכ הוא ראשית
אט לוכ שטת הבנרה

כי יהיה לאיש שני סורד וסורד
אנינו יסנינו ילדו וימקל אביו וסורד
אטו ולא יסנינו אליהם ותשטמו אביו
ואביו והיניא אטו אל קניניו וא
ינינו טקמו ואמרו אל קניניו ינינו
והסורד וסורד אטו יסנינו נקל וז
וסנא ורנבה כל אנשי ינינו באנכס
וסתוכיני הדינינו נקרבך וכל ישראל
יטביעו ויראו

כאיש חטא ששט כות והוכתותיה
אטו ילדו לא תהיו נבלה ילדו כ
קבור תקברו ביום ההוא כקללת אלה
תהיו ולא תטכא את אדם אטו יהיה
אלהך נתן לך נחלה

לא תראה את שור אחיך אואת
שיועדים והתעצבת כנס השכ
תשיבך אחיך וואס לא קרוב אחיך
אליך ולא ידעו ואספתו אל תך בתך
והיה ינך ידור ש אחיך אטו השטת
לונות תעשה להכרוכונ תעשה
לשמלתונ תעשה לך אטת אחיך
אשר תאכר ככנוס נא אתה לא תוכל

להתעלם

לא תראה את חכור אחיך או שורו ופס
סורד והתעצבת כנס והקם תקים ינמו
לא יהיה כלי נגר
יל אשה ולא ילכש נגר שמת אשה
כיתונת יהיה אלהך כל יעשה אלה

כי יקרא קנינינו ינמו כדך נכל ינינו
אויז הארץ אפרחים או כינסו האס
וכנת יל האפרחים או יל הכינים
לא תקח האס יל הכניסו יל התשלה
את האס ואת הכניסו תקח לך ינינו
יטכלך והאכרת ימים

כי תבנה בית חדש וינינסת
כי יקח ילדך ולא תשטרים נבדך
כי יל הנול כנעו לא תורני סכך
כל אס כן תקריטו כל אלה הדיניא אשר
הורניו תבואת הכרם

לא תהרש בשור ובחמר
יהיו לא תלכש יענינו נגר ופסנת
יהיו נלכש תעשה
לך יל ארכי כנפית כסותך אשר
תכסה סה
אשה וכא אליהו שטתה וישם לה
יל ילדו יסנינו והינא ילדו שטת
ואסר את האשה הואת לקרית ואקת
אליה ולא כנא אתה כל תולס ולקח
אכ העני ואכס והונו אטתו
העני אל קנינינו השטתה ואסר
אכ העני אל הקניס את סת עתה
לא ישהו לאשה וישטתה והנה הוא

שם על הדברים לאמר לא כצאת
לסוף בתולה ואלה בתולה ופרשו
השכלה לפני קץ העיר וקחו וקני
העיר והוא את האיש וסרו אתו
ועשו אותו כמאד כסוף ונתנו
העיר הכי הוציא שם רע על בתולה
ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכר
לשלה כל ימיו

ואם אכתה הדבר הזה לא
עניא טהלים לעיר והוציא אותה
אלפתח בית אלהים וקללה אעשי יציה
באנשים וספתה כי יעשה נעה כי ישראל
לזנות מתאכזה ובצרת הרע מקרבך
כי יצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל וספתה שנים
האיש השוכב עם האשה והאשה
ובצרת הרע מן ישראל

כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
וכיצא איש מיצר ושכב נעה והוצאתה
את שניהם אל שער העיר והוא וספתה
אתם באנשים וספתה את העיר על דבר
אשר לא יענה בעד ואת האיש על
דבר אשר יענה את אשר רעה ובצרת
הרע מקרבך

ואם בשדה יציא האיש
את הנער המארישה והחזיק ברה
האיש ושכב נעה ומת האיש אשר
שכב נעה לסוף ולענין לא תעשה
דבר און לער הטאמות כי באשר קונ
איש על עירו ונח ונשטן הדבר
הזה כי בשדה יצא הנער ענה העיר

המארישה ואין מושיע לה

כי יציא
איש נער בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב נעה ונמצאו זרע
האיש השוכב נעה לאכי העיר
חמישים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר יענה לא יוכר ליה כל ימיו
לא יקח איש את
אשת אביו ולא יעלה כסף אביו

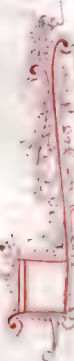
לא יבא
פניו נדה ונדה שפכה בקהל יהוה
לא יבא
מנזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
יבא לו בקהל יהוה

לא יבא נמוץ
ומאכ' בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהוה עד יעולם
על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך כצאתכם ממצרים
ואישל שבר יעיד את בליעם מן מעור
מפתח ארבע עשרים לקלדך ול
אכה יהוה אלהיך לשמינא כל ימיו
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקלד
לכרסה כי אהבך יהוה אלהיך לא
תדוש שלמם וטבתם כל ימך
לא תתעב ארמי
לעולם

כי אחיך הוא לא תעב מצי כערה
מאד עובדים אשר ילדו להם דור
של ישי יבא להם בקהל יהוה

כי תצא כחנה
על אכד ונשמרת מכל דבר רע

ד. 3

כִּי הָיָה בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא הָיָה טָהוֹר
 מִקֶּדֶה לִלְהַדְגָּא אֶל טָהוֹר לִפְנֵי
 לֹא יָבֹא אֶל הַדָּגָא וְהָיָה לִפְנֵי
 יִרְבֵּי יִרְחֵן בְּמִסְכָּא הַשֶּׁשֶּׁשׁ יָבֹא
 אֶל הַדָּגָא וְהָיָה לִדְ טָהוֹר
 לְחֹרֶץ וְהָיָה לְחֹרֶץ וְהָיָה לְחֹרֶץ
 אֲנִי וְהָיָה בְּשִׁמְךָ חַיִּים וְהָיָה בְּשִׁמְךָ
 וְכִשְׁתֵּי אֶת נִתְּנָה בִּי הָיָה אֵלֶיךָ
 כִּתְּלֶךָ מִקֶּדֶה מִחֵן לְהַיְיִךְ וְהָיָה
 אֲנִיךְ לִפְנֵיךְ וְהָיָה מִחֵן קְדוֹשׁ וְלֹא
 יִרְאֶה בְּךָ יִשְׁתַּדֵּשׁ וְשֶׁבַח מִאֲחֵרֶךְ
 לֹא תִסְגֵּר
 יִבְדֹּךְ אֶל אֲדָמָה אֲשֶׁר יִבְדֹּךְ אֶל דְּמִינָה
 אֲדָמָה יִבְדֹּךְ יִשְׁתַּדֵּשׁ בְּמִקְוֵים
 אֲשֶׁר יִבְדֹּךְ נִתְּנָה יִשְׁתַּדֵּשׁ נִתְּנָה לוֹ
 לֹא תִתְּנָה
 לֹא תִתְּנָה קְדוֹשׁ טַהוֹר וְיִשְׂרָאֵל
 לֹא יִתְּנָה קְדוֹשׁ מִכְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 תִכְיָא אֲתָנָה וְהָיָה וְהָיָה כִּלְכֵּל מִתְּיָהוּ
 אֵלֶיךָ לִבִּי מִתְּיָהוּ אֵלֶיךָ
 נִשְׁתַּדֵּשׁ
 לֹא תִתְּנָה לֹא תִתְּנָה מִשְׁךְ כִּסְרָה
 נִשְׁךְ אֶל נִשְׁךְ מִלֶּדֶס אֲשֶׁר יִשְׁךְ
 לְנִי יִתְּנָה לֹא תִתְּנָה לֹא תִתְּנָה לִפְנֵי
 יִתְּנָה יִתְּנָה אֵלֶיךָ נִשְׁתַּדֵּשׁ לִדְ
 יִלְהָרֵץ אֲשֶׁר אֲתָנָה נִשְׁתַּדֵּשׁ
 לִשְׁתַּדֵּשׁ
 מִתְּיָהוּ לִי הָיָה אֵלֶיךָ לֹא
 תִתְּנָה לִשְׁלֹמֹה בִּי דִישׁ יִדְשָׁה
 יִתְּנָה אֵלֶיךָ מִיִּבְדֹּךְ וְהָיָה בְּךָ טַהוֹר
 וְכִתְּלֶךָ לִי לֹא יִתְּנָה בְּךָ טַהוֹר

מִיִּנְיָ שִׁמְךָ הַשֶּׁשֶּׁשׁ וְיִנְיָ טַהוֹר
 נִתְּנָה לִי הָיָה אֵלֶיךָ טַהוֹר
 נִתְּנָה נִתְּנָה
 רִעַךְ וְאֲנִי עֵבֶשׁ מִנְעֵשׁ שִׁבְעָךְ
 וְאֵל לִי לֹא תִתְּנָה
 מִתְּנָה מִקְדָּשְׁךָ וְקִשְׁתְּךָ לִי
 מִדְּךָ וְחִרְשְׁךָ לֹא תִתְּנָה עֵלְךָ מִתְּנָה
 מִיִּנְיָ אֵשׁ אֲשֶׁר
 וְכִי לִי הָיָה אֵלֶיךָ לֹא תִתְּנָה מִנְעֵשׁ
 מִיִּנְיָ נִתְּנָה עֵבֶשׁ דְּכָר וְכִתְּלֶךָ קְדוֹר
 מִתְּנָה וְהָיָה מִיִּנְיָ וְיִשְׁלַח מִיִּנְיָ
 וְיִנְיָ מִיִּנְיָ וְהָיָה וְהָיָה לֹא יִשְׁ
 אֲתָנָה וְיִנְיָ אֲתָנָה וְהָיָה וְהָיָה
 לִי כִסְרָה מִתְּנָה וְהָיָה וְיִשְׁלַח
 מִיִּנְיָ אֲנִי מִיִּנְיָ הָיָה אֲתָנָה
 אֲשֶׁר לִי לֹא יִתְּנָה לֹא יִתְּנָה
 הָרִאשֹׁן אֲשֶׁר לִי לֹא יִתְּנָה לֹא יִתְּנָה
 לִי לֹא יִתְּנָה לֹא יִתְּנָה אֲתָנָה
 מִתְּנָה הָיָה לִי לֹא יִתְּנָה וְלֹא תִתְּנָה
 אֲתָנָה אֲשֶׁר לִי הָיָה אֵלֶיךָ עֵלְךָ
 נִתְּנָה
 מִיִּנְיָ אֲתָנָה
 הָרִאשֹׁן לֹא יִתְּנָה כִּסְרָה וְלֹא יִתְּנָה
 לִי לֹא יִתְּנָה נִי יִתְּנָה לִי שֶׁשׁ אֲתָנָה
 וְיִתְּנָה אֲתָנָה אֲשֶׁר לִי לֹא יִתְּנָה
 יִתְּנָה לִי וְכִי מִנְעֵשׁ הָיָה לִי
 מִיִּנְיָ אֲתָנָה נִתְּנָה
 מִיִּנְיָ מִיִּנְיָ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה נִתְּנָה
 וְכִי מִנְעֵשׁ הָיָה וְכִי מִנְעֵשׁ
 מִקְדָּשְׁךָ
 הָרִאשֹׁן לֹא יִתְּנָה וְלֹא יִתְּנָה
 אֲשֶׁר לִי וְכִי מִנְעֵשׁ הָיָה לִי

(Handwritten notes in red ink, including the word 'שש' and other illegible characters)

(Faint handwritten text at the bottom of the page, mostly illegible)

לא יהיה לך בביתך אפה ואפה נדון
וקטנה יאכזר ילכה ונדק יהיה לך
אפה ילכה ונדק יהיה לך לביצן
יארכי יכך על האדמה אשר יהיה
אלהך עמך לך כחיתות יהיה אלהך
בליגה אלה בליגה יעל

זכור את אשר יעשה לך יצחק בדרך
בצאתכם מצרים אשר קדך בדרך
ויונך כך בלחש ילכ אהרן ואתה
יעקב וינצול יא אלהים והיה כהנה
יהיה אלהך לך ככל אלהך בסיב
בארץ אשר יהיה אלהך עמך לך עולה
ירשתה תהיה אתה זכור בדרך
השמים לא תשכח

והיה כחיתות אלהך אשר יהיה
אלהך עמך לך עולה וירשתה וישכח
בה וילקח כראשית פרי האדמה
אשר תביא מארץ אשר יהיה אלהך
עמך לך וישכח כענא והלכת אל הכנס
אשר יבחר יהיה אלהך לישכן ישכן
ישכ ויבאת אל הכנן אשר יהיה מינים
הכנס ואכרת אליו הערת היום ליהוה
אלהך ככאתי אל הארץ אשר עשית
יהוה לא תשכח לתל לנולקח הכרן
הטעם מידך והנהו לפע מוכה יהוה
אלהך ויעזת ואכרת לפע יהיה אלהך
ארכי אכזר אכזר כערימה יעש
כמתי מינעו והיה ישכ ליעל יענכ
ורכ וירע אתה המצרים ויענוותה
יעלנו יבדה קשה ויענוק אל יהוה

אלה אכתי וישכני יהוה את קל
ורא את יעקב ואת יעקב ואת יעקב
ויונצו יהוה מצרים בדרך חזק ומוצי
נצויה ובכר אלה ובארת ובכר אלה
ויכאנו אל הכנס והיה ויתן לך את
הארץ והוא ארץ זבת חלב ודבש
ויעתה הנה הכאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתת לי יהוה והנהר
לפני יהוה אלהך והשתחית לפני יהוה
אלהך וישכחת ככל הטוב אשר נתן
לך יהוה אלהך ולביתך אתה והר
והער אשר בקרבך

כי תבילה יעשר את כל כי יעשר
תבואתך בשנה השלישית יערת
הכי יעשר ונתת ללוי ללוי ללוי ללוי
ואכזר וישכני יעקב ויבכר ויבכר
יהוה אלהך בדרך חזק ומוצי
ונסנתתו ללוי וללוי ללוי ללוי
ככל כי עתה אשר עוית לא יערת
כמינותך ולא שכחת לא אלהי
כאני כמנו ואל כי עתה כעט כעט
ולא עתה כמנו לכת יעית מקול
יהוה אלהי יעית ככל אשר עית
השקפה המצוין קדשך כן השמים
ונדך את יעקב את ישראל ואר
האדמה אשר נתת לנו כאשר נשכח
לאכתי ארץ זבת חלב ודבש

היום הזה יהיה אלהך
כיעך ליעשות את החקים האלה והוא
המישט כן וישכחת ויעית אתכם כל
לכך וכל נעשך את יהוה האמרת

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$

2. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^3} = \frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$

היום להיותך לאהיה אלהים לך
והיום יהיה האמריך היום להיות
לעם כהן כאשר דברך לי וישמר כל
עמיתו ואתה יצאן על כל העם
אשר יעשה ליה אלהים וישב והנחת
להתקין כד שיהיה אלהיך כאשר
נבא

וַיִּנְחַל יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנָּחַל
 שֶׁבִּמְזֻזָּה אֵשֶׁר אָנֹכִי מִצֹּהֶר
 אֶתְכֶם הַיּוֹם וְהָיָה כִּי־אֵשֶׁר תִּצְדּוּ
 אֶת־הָרֶדֶד אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תִּקְחֶךָ וְהָקַדְמְךָ אֶנְכֶם עֲלֵיהֶן וְיָשַׁת
 אִתְּכֶם כְּשֶׁיִּזְכְּרֶנָּה עֲלֵיכֶם אֶת־כִּדְרֵי
 הַחַיָּה וְאֶתְכֶם בְּעֶדֶךָ לִפְנֵי אֲשֶׁר תֵּאָבֵד
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יִדְרֶנּוּ
 אֶרֶץ וְנִתְּחַל וְכִשְׁאֵל וְדָרֵדֶר הָיָה
 אֵלֶיךָ אֶתְכֶם יָד וְהָיָה כִּי־נִצְרַם אִתְּכֶם
 הָיִדֶךָ תִּקְמוּתָהּ הַאֲנֶכֶם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצֹּהֶר אֶתְכֶם הַיּוֹם נְהַי יִצְחָק
 וְיִשְׁתָּ אֶתְכֶם כְּשִׂיד וְנִכְנַת שֶׁבִּמְזֻזָּה
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִצֹּהֶר אֲנֶכֶם יִתְּנֶנָּה
 יְעִלֶם בְּרֹא אֲנֶכֶם שִׁלְמוֹת תִּבְנֶנָּה
 אֶת־מִצְבֵּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיִיתָ עֵלֶיךָ
 עֵלִיתָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְנִכְנַת שֶׁלְּכִים
 וְנִכְלֵה שֶׁכֹּל וְשִׁמְחַת לְנֶפֶשׁ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְסִמְנֵה יִתְּנֶנָּה אֶת־כִּדְרֵי הַחַיָּה
 הָיָה כִּי־הָאֲנֶכֶם

וַיִּשְׁמַע מִקוֹל הוֹדוֹת אֱלֹהֵיךָ וַיִּצְוֶינִי
אֶת נְעוּתוֹ וְאֶת קוֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעוֹד
הָיוֹם: וַיִּצְוֶינִי אֶת
הַנֶּחֱמִים הַהֵם לֵאמֹר: אֵלֶּי־יֵצְאוּ
לִכְרוֹךְ אֶת הַנֶּחֱמִים: עַל דְּנֵיזִים מֵעַרְכֶּם
אֶת הַדָּרָד: שֶׁנֶּעֱזָן וְלִי וְהַדָּרָד וְיִשְׁטַע
וְיִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח: וְאֵלֶּי־יֵצְאוּ יְדֵי הַקִּלְלָה
בְּהַר יֵצֵא רֹאשׁוֹ וְהַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְנִפְתָּל: וְיִצְעֲנוּ הַלֵּוִיִּם וְאֶמְרוּ אֶל כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל קוֹלֶם:

אורור האיש אשר יציה פכל
ועסכה תועבת יהוה מציה ידיה ריש
ויסב כסתר ויעל כל העם ואמרו אמן
אורור מקלה אביו ואמו

ואמר כל ה' יתן אמן:

אֶלֶּזֶר מִכְיָאֵל הֵינִי

ואמר כל העם אמן:

אֲרוֹר מִיָּשָׁה יַעֲרֵךְ מִדָּךְ

ואמר כל העם אמן:

אחור כמטה מ'נפטי יתב

ואלכנה ואמר בלהיצב אמין: ארור שגב

יבא איתאבוב צלהנף אביו

ואמר ר' יצחק אמר ר' יוחנן

[illegible]

אנו רוצים לראות אתכם

בהאמוצו ונתאמוצא טר כ' ה'זכאמ'.

אדור'טנב'צס חתנתו

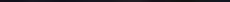
וְאָמַר מִלִּי הֵיכָּם אֵמָן:

אחד מכהר"ה ובכ"ה

ואמר כל היצא מכאן:

* "The Great Wall of China" is a famous Chinese proverb.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[illegible]

የግንባታው ዕቅድ	ግንባታው	ግንባታው	ግንባታው
ግንባታው ዕቅድ	ግንባታው	ግንባታው	ግንባታው
ግንባታው ዕቅድ	ግንባታው	ግንባታው	ግንባታው

אור לקח שחר להכניע
דמנאי ואמר כל היום אכין

אור אשר לא יקם את דברי
התורה הזאת ליעשות אותם ואמר כל
היום אכין

והיה אם ישמיעו יתשני בקול יהודה
אלהך לשכר לעשות את כל מצותו
אשר אנכי כונן היום ועתה יהיה
אלהך עליו על כל טי הארץ וכאן
עלך כל הטובת האלה והשגך כל
תשמיך בקול יהודה אלהך כדוך אלה
כני וסוך אלה כדוך הברך פרי בטן
ופרי אדמתך פרי סבתך טוב אלהך
ועשרות נאך כדוך טנאך וכשאתה

כדוך אלה כדוך וסוך אלה כדאתה
ית יהודה את אריך הקמים יעל נעט
לפך כדך אחר ינא אלה וכשכנה
דרכים טובים לפך יעו יהודה את
הכנה כדכך וכל מילח ידך
וסך כדך אשר יהיה אלהך עתה
לך יקנך יהיה לך יקנך כדו שכאשר
עשך לך כדשכר את מצות יהודה
אלהך והלכת כדכך ודאכל יעו
הארץ כשכ יהודה כדך ידך ודא
כדך והתורך יהיה לטובה כדכך
וכדך כדכך כדכך וכדך
אדכך על האדמה אשר נשכך
יהיה לאתך לתלך יעו יהודה
את ארצו הטוב את השמים לתת
כדך ארץ כדכך ולטך את כל כדכך
ידך והולית עינים וכסותה לאותה

ונתן יהודה אשר לא יקם והיה
דכ לך יהיה לך יהיה לטובה כדכך
אל מצות יהודה אלהך אשר אנכי
כונן היום לשכר ולעשות וילא
תסור מכל הדברים אשר אנכי כונן
אתכם היום יכין ויטבאל ללכת
אחר אלהים אחרים יצבים

והיה אם לא תשני בקול יהודה
לשכר לעשות את כל מצותו והקנך
אשר אנכי כונן היום וכאן יעל כל
הקלות האלה והשגך אור אלה
כני ואור אתה כדכך אור טנאך
וכשאתה אור פרי בטן ופרי
אדמתך שר אלהך ועשרות נאך
אור אתה כדך ואור אתה כדאתה
יטל יהודה את האדמה ארץ
הכוכה ואת המצות כל מילח
ידך אשר תעשה יע השכך יע
אדך כד כדכך יע יעלך אשר
יענך ידך יהיה כד את הדבר יע
כלו אתך כד האדמה אשר אתה
כאשכך לרשתה יע יהודה
כשכך ומקדחת וטל לך ונתחור
וכדכך וכדכך וקדך ודכך יע
אדך והו יעך אשר יע האדך
טחית והארץ אשר תהך כדך
ית יהודה את שר ארץ אכך יע
כד השמים יד יעל יע השכך
ית יהודה לפי אכך כדך אתה
תנא אלו וכשכך דרכים טובים

כהתלאהר מהם ככשר נעו אשר יאל
 ככל השאר לו כל כשעור וכניעוך
 אשר יעקד איבך בכל שיער: הנה
 נד והענה אשר לאמהה כהרעה
 על הארץ מהרענו וכדך תרע יענה
 נאיש חיקה וכנה ונבה: ובשילה
 היוות כבן רעיה וכנה אשר תלך
 תאלם כהסר כל כסתר כניעור וכניע
 אשר יעקד איבך כשיעיד: אם לא
 תשכר לינישת את כל דבר התורה הא
 התנים כספר הזה לראות את השם
 הנבד והנרא הזה את יהוה אלהיך:
 והלא יהוה את כסתר ואת כסתריו
 ונאכנס ויהוה יבד את כל כסתריו
 אשר יענה מהם ודבוק: נם כל
 וכל מה אשר לא תבד כספר התורה
 הזאת יעלם יהוה יעלך יע השכרד:
 ונשאר תם כבה מיני תהת אשר
 היית ככוכבי השמים לרוב לא שכינ
 בקול יהוה אלהיך: והנה כאשר ישי
 יהוה יעלם להיב אתם ולהרבות
 אתכם כן שיש יהוה יעלם להאבד
 אתכם ולהשמיד אתכם וכסתר כני
 האדמה אשר אתה כהאסתר ישת
 והעיד יהוה כל הימים מקנה הארץ
 ויעד קנה הארץ וינשרת שם אלהם
 אחרים אשר לא ידעת אתה ואבדך
 יעין ואכן: וכנים ההם לא תרעני ולא
 יהיה כסתר לך רעך ועתן יהוה לך
 שם לברתו וכליון יענים ודאמן נעש:

והיו חייך תל אסרד כנע ופחד לילה
 ויוסם ולא תאכין כהיד: נכדך תאמר
 כיהן יעב וכדך תאמר כיהן כדך
 כפחד לבדך אשר תפחד וככראר
 יענה אשר תראה: והשיבך יהוה
 כיערם כמנות כדך אשר אכרת יך
 לא תסוף יעור לראתה והתכרתם שם
 לאיבך יעבדים וישפחות ואין קנה:
 אלה דברי הברית
 אשר יטה יהוה את שיה לכת את בני
 ישראל כארץ מואב כל דברי הברית
 אשר כרת אתם כחכם:
 וקרא כשה אל כל ישראל ואמר
 אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
 יהוה לי עתם כארץ כיערים לפריצה
 ולכל יעבדי: וכל ארעו: והכסותה לילה
 אשר ראוי ענד האת והכפתי
 העלים ההם: ולא עתן יהוה לכם לב
 לדיעת ויענים לראות ואזכר שכינ
 יע היום הזה: ואולך אתכם ארבעים
 שנה כבדך לא כל ילכתם כיעלם
 ונעלך לא בלהתם ילרעל: יחס לא
 אכלתם ויין וישר לא שתיתם ליבן
 תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבואו
 הכקום והו יינא כחן כלד השכון
 ויענכך הבשן לקראתו כל ילכה
 ונעם וקראתו יענה יעלה ונעמי
 ולחגיגתם כעש: ויזכרתם את
 דברי הברית והאתו יענה אתם כל ימ
 תשכילו את כל אשר תעש:
 אתם עתם היום כלכם לפני יהוה

אלהים ראשיתכם שבטכם וקנכם
ושטריכם כל איש ישראל טעכם
עשיתם ונדר אשר בקרבם חנך מחנב
ענך עד שאמסיד ליעזר בנרת
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך
נתן ענך היום ליעזר הקים אתך היום
לליכך והוא יהיה לך לאלהים כאשר
תנך וכאשר נשבע לאמך לאבותם
ליעזר ליעזב ולא אתכם לנכסאני
מרת את הכרית והאת ואת האלה
הואת כל את אשר ישל פה ינכסו ענך
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אנו
פה ינכסו היום כי אתם ידיעת את
אשר ישנב בארץ מצרים ואת אשר
ענך בקרב חנב אשר ענך הם
והראות שקיניהם ואת נליהם
ענך ואנכס וזה אשר ענך פן
ישנבם איש ואשה או משה או
שנב אשר לנכס פנה היום מינך יהוה
אלהינו לית לנך את אלהי העמים
ההם פן נכס ישראל שפרה ראשיתו
וזה בשבט יעזר אתי האלה הואת
והתברך בלבנו לאמר שלום יהיה לי
כי משרותי אלך למינן ספות הוה
אתה נאמר לא אמה יהוה סלח לי כי
אני עשן אף יהוה קטנתי כאישה נוא
ורכני מבי האלה התנוה כספר הוה
וסחה יהוה את שמו מתחת השמים
והגדילו יהוה לנך מכל שנב ישראל
כל אלות הכרית הסתוה כספר
התורה הוה ואמר הדור האחרון

בנכם אשר יקומו מאחריכם והנרי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
כבוד הארץ והוא ואת תהלה
אשר הלה יהוה נעזר ונלך
שרפה כל ארצה לא תויר עולאת נח
ולא יעלה כל שנכספה עלתכם
וינמרה אדמה וינכס אשר הפך יהוה
כאפו ונחכסו ואמר כל העם יעלה
יעשה יהוה ככל הארץ הואת מה חרי
האף העדול הוה ואכסו יעל אשר ענך
את כרית יהוה אלהי אתה אשר כרת
ינכס כה ענא אתם מארץ מצרים
וילכו וינכסו אלהים אחרים וישתחו
להם אלהים אשר לא יעזר ולא חלק
להם ויחראף יהוה בארץ ההוה
להביא יעלה את כל הקללה הכתובה
בספר הוה ויתשם יהוה מעל אדמתם
כאף ויכסו ונכסו ענך גדול
ויש כס אל ארץ אחרת
הוה הנסתרת ליהוה
אלהינו והנעלת לט ולנכס יעל
יעלם ליעזות את כל דברי התורה
הואת והיה כי באו יעלך
כל הדברים האלה הבכנה והקל להאשו
נתת לפניך והשטת אל לבך כל העם
אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה וישנב
עד יהוה אלהיך וישנב עת נקול נכסאשו
אנכי כי ענך היום אתה ובנך כל לבך
ונכל נכסך וישנב יהוה אלהיך את
שכונת ורחמך וישנב וקנך מכל
הנכס אשר תענך יהוה אלהיך שמה

אם יהיה עמוך בקנה השמים כשם
 יקבעך יהיה אליהך ומשם יקדך
 והביאך יהיה אליהך אלהאין אשר
 ידשו אתך וירשתה ויהי עמך והונך
 כאתד: ושל יהיה אליהך את לבך
 ואת לבבך עד לאהבה את יהיה אליהך
 בכל לבך ובכל נפשך לביען חייך
 ועין יהיה אליהך את כל האלות האלה
 יעל איבך ויעל שטאך אשר רדפך:
 ואתה תשוב וישיבך בקול יהיה ויעלה
 את כל מינותיו אשר אנכי מינך היום
 והותידך יהיה אליהך בכל מיני עשיון
 כפי כשנך וכפי חטאתך וכפי
 ארבתך לשלם מישוב יהיה לשיט
 יגיד לשון כאשר שיש על אבתך:
 כששני ענבך יהיה אליהך לשפר
 מינותיו והקנתו הכנה כספר התורה
 היה כיתשוב אל יהיה אליהך ככל
 לבך ובכל נפשך: כי הניעה
 הואת אשר אנכי מינך היום אנכי לא
 הוא ככך ולא חקה הוא לא כשש
 הוא לא ככך כיי עלי לט השכיבה
 ויקחה לט וישיבנה אתה ונעשה:
 ולא מי עבר לם הוא לא ככך מי יעבר
 לט אל יעבר הס ויקחה לט וישיבנה
 אתה ונעשה: כי קרב אריך הדבר
 טאד נפך וכלבך ליעשה:
 ראה עתה לפניך היום את
 החיים ואת הטוב ואת הקלות ואת
 הדני אשר אנכי מינך היום לאהבה
 את יהיה אליהך ללכת כדרכי ולשקו

מינותיו והקנתו וישיבנה ויחית ורבות
 וכרם יהיה אליהך כל ארץ אשר אתה
 כאשר שמה לרשתה ואם כפה לבך
 ולא תשבי עונותיה והשתחית לאהבה
 אחרי סיני עתה: הנה לם היום כ
 אכל תאסדון לאהאין ימים על
 האדמה אשר אתה יעבר את הירדן
 לטא שמה לרשתה: הנה ימים ככס
 היום את השמים ואת הארץ החיים
 והבנות עתה לפניך הדבר והקלה
 וכחית כחיים לביען חתיה אתה ויחית
 לאהבה את יהיה אליהך לשיבנה
 וירדנה ככך הוא חייך וארץ יסיד
 לשיבנה יעל האדמה אשר משבנייה
 לאבתך לאברהם ליחזק וליעקב
 לתת להם:
 וילך מיטה וידבר את הדברים
 האלה אל כיישרא ויואכר אלהם
 כן כאלה ויגשרים שעה אנכי היום
 לא אובל יעד לנאת לטא ויהיה אכר
 אל לא תעבר את הירדן הזה: יהיה
 אליהך הוא יעבר לפניך הוא יעבר
 את העמים האלה כל לפניך וירשתה ויחית
 הוא יעבר לפניך כאשר דבר יהיה ויגשר
 יהיה להם כאשר יעשה לסיחון ולעוג
 כליכ האמר יל ארצם אשר השמיד
 אתם ויעתקם יהיה לפניכם ויגשריתם
 להם ככל המיטה אשר ימית אתם:
 הדוק ואמנו אלהאין ואלהאין
 כפנהם כיהיה אליהך הוא הולך
 יעבר לא ירפך ולא יעברך:

וקרא משה ליהושע ואמר
אלהינו כל ישראל הקווא כי נאמר
המא אתה הנה אל הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו ואתה
תנהילנו אותם ויהוה הוא ההלך לפניך
הוא יהיה עינך לא ירפך ולא יעזבך
לא תרא ולא תחל ויטהב משה את
התורה הזאת ויתנה אל הכהנים כע
לוי הגשאים את ארון ברית יהוה ואל
כל זקני ישראל וינמיש אתם
לאמר עקוב שבע שנים נסיעד שנת
השמיטה חג הסוכות נבוא כל ישראל
לאות אפני יהוה אלהינו כעקוב
אשר יצא תבוא אתה תורה הזאת
נעדי ישראל כאותם וקרא אתה
האנשים הגשאים והספר תוך אשר
כשעיד לביען ייטביעו לביען ילכו
וראו את יהוה אלהינו שוכנו לעשות
את כל דברי התורה הזאת ונכנס אש
לאדנינו שבע שנים ויראה את יהוה
אלהינו כל הימים אשר אתם היסיל
האדם אשר אתם יצרים את הדרך
שבעה שנה
ואמר יהוה אל משה וקומו כי ימות
קרא את דושינו ונתנו כאל מועד
ואנענך משה ודושינו יצאו כאל
מועד ויראה כאל מועד וינענו וינענו
יצא דושינו על פתח האהל ויאמר יהוה
אל משה הנני שבע אפניך וקסלתי
הזה חנה אחרי אלהי נדרי הארץ אשר
הוא בא שמה בקרבנו ונענו והפיר את

ברית אשר ברית אקו והוא צנוני ונכח
ועתה נוסחתי לעם כהסותיה לאכל
וכי צדור יעזובותו וצדור ואמר כיום
הוא הלא ילכי אין אלה בקרבנו מצאנו
הרעות האלה ואנכי הסתר אסתיר פני
כיום הוא ילכר יצא אשר יצא כענה
אל אלהים אחרינו ועתה כענו לכם את
השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
שיכב כענה לביען יהוה השירה הזאת
לעד נבני ישראל כי אבינו אל האדמה
אשר נשבעתי לאבותינו ונתת לנו כענו
ושבענו שבע שנים ועתה אלהים אחרים ויעזבו
ונאמנו והפיר את בריתו ויהי כענו
רעות ונמות ויעזבו ויעזבו השירה הזאת
לענו לעד כי לא תשכח מעד ויעזבו
את יצרא אשר הוא ישהיה כענו כענו
הארץ אשר נשבעתי ויכב משה את
השירה הזאת כיום הוא וילכר את בני
ישראל וינענו את יהושע בקונו ואמר הן
ואמין כי אתה תבא את בני ישראל אל
הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה
עינך ויהי כענו משה לכתב את דברי התורה
הזאת על ספר יצא תכנס וינמיש את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר ילקח
את ספר התורה הזה וישכתב אתו כעד
ארון ברית יהוה אלהינו והיה שכתב לעד
כי אנכי יצא את מרץ ואת יענן וקשה
הן כענו לה יענכם היום כענו היום
יעב יהוה ואף כי אחר מותי הקדירו
אלי את כל זקני שבטיכם וישטרכם
ואדברה כאותם את הדברים האלה

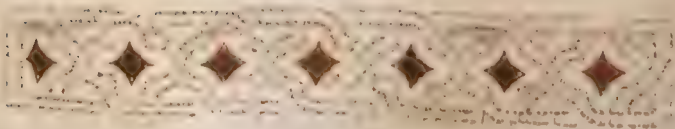

ואיעדה בם את השמים ואת הארץ כי ידעו
אחרי כותל השתת תשתתן וסרתם כן
הדרך אשר יעית אתכם וקראת אתכם בדרך
כאחריית הים כי תישאו את הרים נפעו יהוה
להבסוכם ינשה ידיכם וידבר ב"ש האנוכי כל
קרל ישראל את דברי השירה הזאת עד תכס:

והשכינה הארץ אכרפי
הולכי אכרפי
וכרכים ילי יעש
הטול לארץ
כי כל דרכי שפט
יעיקו וישר הוא
דור יקטופת ליל
יעב נבל ולא חכם
הוא יעשן ויכנך
שאל אבך ויחד זקנך ויאמר לך
מה ידו בע אדם
לספר בני ישראל
ינקב חבל ערלתו
וכתו לל יסכן
יענהו כארשון יענו
יערשנו עו קחה יסאחו על אמה
ואין יסואל נכר
ויאכל תוכה ישר
וישכן סהר ליש ישר
יעם חלביס ואיליס
יעם חלביס ויתחנה
וישכן ישרון ויבינו
ויטיט אלה יעשהו
יקנאו מרים

האוינו השמים ואדברה
ייערנו כמטר לקח
כשיערם ילי דשא
כי ישם יהוה אקרא
העדר הים פילו
אל אכונה ואין יעול
ישרת לו לא כנו מוכס
ליהוה הנביל וזאת
הלואה אבך קנך
זר ימות יעלם כינו ישתדורר
בהעל ילין גים
ינגבילת ינמים
כי חלק יהוה ינפו
ינצא הוא בארץ מדר
יסבנהו ינוענהו
כשיר יעירקנו יל עוליו ירהק
יהוה כד יענהו
יכנהו יל כמות ארץ
ויעקרו דבש סכלי
הנאת בקר וחלי צאן
כנמטן וינעורים
ודם ינבשתה חסר
ינקעת ינבשת כשית
וינבל ינור ישתענו

יזכרו לשרים לא אלה
 חרשים כקרבנא
 יגור ילדך תיש
 וירא דהו וינאן
 ויאמר אסתירה נעמהם
 כי דור תהפכתהמה
 הם קנאוני בלא אר
 ואני אקעאם בלא נם
 כי איש קדחה באפי
 והאכל ארין ויכלה
 אכפה על מורי עות
 מן ריעב ולחמי רישא
 וישן בהמת איש לחם
 כחורין שכל חרוב מחרדים איסה
 אכרת אנאיהם
 לולי כנס אויב אגור
 פן יאמרו ידורמה
 כי עי אבד יענות המה
 לו חכמו ייטילו זאת
 איפה ירדף אחד אלה
 אם לא כי עורם מברם
 כי לא כעורנו יעורם
 כי נגנן סדרם נגנם
 יענבמו יענב ריש
 חמת העננס יננס
 הלא הוא כנס יעמד
 לי נקם וישראל
 כי קרוב יום איום
 כי ידיו יהוה יעבו
 כי יראה כי יאלתו
 ואבר אי אלהמו

כתיבת יכעסהו
 אלהים לא ידעום
 לא ישערום אחרים
 ותשם אל סחלך
 ככנס כנז ובנתו
 אראה מה אחריהם
 מנס לא אמן כנס
 כנסתו מה ביהם
 כניגור אכיעסם
 והקדינן שאל תחתית
 ותלקט מוכדי הרים
 חני אברהם
 וקטב כרדי
 ייבחרת וזל יעפר
 גם כחורם כחור יעקב איש ישיבה
 איש ביה מאנוש זכרם
 פן יעורו ערמו
 ולא יהוה פל כל זאת
 ואין סתבונה
 יבט לאחריהם
 וישנס יספור כנה
 ויהוה הסערם
 ואיכט גללים
 וכי שרבת יעמדה
 איש על מדרת לכו
 וראש כתננס אמור
 היום בא עתה
 ינת המוטרנס
 וחי' עתה לכו
 וינל יענן יתננס
 ואנסי יעורו יעננס

אשר חלבו סח'כו יאכלו
 יקומו ויעורכם
 ראו יעה כי אני אני הוא
 אני אכיתו אחיה
 ואין כידי כיעל
 ואמרת חי אני ליעלם
 ותאחז בנשעני יד
 ולבשנאי אשלים
 והרכבתאכל כשר
 כראש טריות אויב
 כי דם צדק יוקם
 וכפר אדמתו יעמו

יעור חסיו
 ישתו יונקים
 יהי יעלם סתרה
 ואין אלהים יגדי
 כחיה ואני ארמא
 כי אשא אל שמים יד
 אם ישותל סק חרבי
 אישיב נקם לעדי
 אשכר חני מדם
 כדם חלל ושביה
 הרעט נים יעמו
 ונקם ישיב לעדיו

ויבא משה וידבר את כל דברי הישרה הזאת כאנוני היום הוא
 והיו שני נקטן ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל
 ישראל ויאמר אלהים ישימו לבכם לכל הדברים אשר אנכי
 מציד נכם היום אשר העם את כנכם לשכר ליצות את כל
 דברי התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכסני הוא חייב

ונכר הזה תאדו כי יעל האדמה
 אשר אתם יערים את הדרך ישמה
 לרשתה
 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
 לאמר יעלה אל הר העינים הזה הר
 נבו אשר נאמר מואב אשר יעל פני
 ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני
 נתן לבני ישראל לאחוזי וכתב נהר
 אשר אתה יעלה שמה והאסף אל
 יעקב כאשר נתאחזך אחיך נהר
 ההר והאסף אל יעקב יעל אשר
 טעלתם כי נתון בני ישראל נבי מרים
 קדיש כדבר יעל אשר לא קדישתם

אות נתון בני ישראל כי יעל נענע תראה
 אתה ארין וישמה לא תבוא אליה ארין
 אשר אני נתן לבני ישראל
 ואתה הדבר אשר נהר משה ארץ
 הארץ את בני ישראל למען כותה
 ויאמר יהוה מסע כאוחר משיעך
 לכו הולע כהר נצאן ואתה כהר נבט
 קדיש כיט אשורת למואב חכב
 יערים כל קדיש בידך והם תטיל ילך
 ישא מדברתך תורה יעה לנבישה
 מורשה קהלת יעקב יוויק משרין
 כלך כהתאסף ואש יעם יח

ישראל יחזקאל ואל ימת ויהי כספר ויהיה ויאמר שמי יהיה קול יהוה ואי צבותא דירב לו ויועזר עוז תהי ולי אבר המיד ואורד לאי שהסין אשר נהלו בכסה תריכו על קרעו האבר לבו ולאמו לאראתו ואת אחו לאהר ואת בני לאידין כי שמו אמתק ופיתק יעזרו יורו משפט לאי עקב ותורת לאי ישראל ישבו קטורה באפד וכל יעזר מנתק בך יהוה חילו ופני דיו תריע מחן מתקם קמיו ושיטתיו יקפון לבנתם אפר יד יהוה ישכן לבטח יעזר חפר יעזר כל היום וכן סתפו שכן

ולד אבר מיד מרחיב עד כלבא שכן וסוף ורין אף קרקד וירא ראיה לוכ שסחלת סחבק סנו ויתארא שים ערקת יהוה יגשה ושיטתו נס ישראל ורח אכרדן ור אריה ינקטו הנסין וילפתלי אבר נפתלי שכי ערין וכלא מרת יהוה יסודרס ירשהו ולא שר אבר ברוך סתם אשר יחירני אחיזסל בשכן רעו בדול ונחשת מענדל ובמיד נכאד ואוכל יסרון רכב שמים בערך ובנאותו שחקם טינה אלהי קוס ונתת ורצת יעלם ויעזר שפנד אויב ואמר השמר וישכן ישראל בטח בך עין יעקב אל ארץ תן ותחיש אף יטמיו יעזר טל אשרד ישראל סיכוך יגם טישן ביהוה מנן ערך ואשר חרב גאות ויכחשו איבך לך ואתה עז בכות מחרדך משה מערכת סאכל ארנו ראש הפסנה אשר יעלפי ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ ואת העל עי ערין ואת כל נפתלי ואת ארין אפרים ומנשה ואת כל ארין יהודה יעיהם האחרון ואת הנג ואת הנלר מקינת ירחו יעיר התכרים יעזר יעזר ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעת לאבותם לאינחקו יעקב לאמר לך עז אתנה הראיתך בעיניך ושמח לא תעזר

שמי ישראל יחזקאל ואל ימת ויהי כספר ויהיה ויאמר שמי יהיה קול יהוה ואי צבותא דירב לו ויועזר עוז תהי ולי אבר המיד ואורד לאי שהסין אשר נהלו בכסה תריכו על קרעו האבר לבו ולאמו לאראתו ואת אחו לאהר ואת בני לאידין כי שמו אמתק ופיתק יעזרו יורו משפט לאי עקב ותורת לאי ישראל ישבו קטורה באפד וכל יעזר מנתק בך יהוה חילו ופני דיו תריע מחן מתקם קמיו ושיטתיו יקפון לבנתם אפר יד יהוה ישכן לבטח יעזר חפר יעזר כל היום וכן סתפו שכן

אברהם
אברהם
אברהם

אברהם
אברהם

אברהם

ישראל יחזקאל ואל ימת ויהי כספר ויהיה ויאמר שמי יהיה קול יהוה ואי צבותא דירב לו ויועזר עוז תהי ולי אבר המיד ואורד לאי שהסין אשר נהלו בכסה תריכו על קרעו האבר לבו ולאמו לאראתו ואת אחו לאהר ואת בני לאידין כי שמו אמתק ופיתק יעזרו יורו משפט לאי עקב ותורת לאי ישראל ישבו קטורה באפד וכל יעזר מנתק בך יהוה חילו ופני דיו תריע מחן מתקם קמיו ושיטתיו יקפון לבנתם אפר יד יהוה ישכן לבטח יעזר חפר יעזר כל היום וכן סתפו שכן

ישראל יחזקאל ואל ימת ויהי כספר ויהיה ויאמר שמי יהיה קול יהוה ואי צבותא דירב לו ויועזר עוז תהי ולי אבר המיד ואורד לאי שהסין אשר נהלו בכסה תריכו על קרעו האבר לבו ולאמו לאראתו ואת אחו לאהר ואת בני לאידין כי שמו אמתק ופיתק יעזרו יורו משפט לאי עקב ותורת לאי ישראל ישבו קטורה באפד וכל יעזר מנתק בך יהוה חילו ופני דיו תריע מחן מתקם קמיו ושיטתיו יקפון לבנתם אפר יד יהוה ישכן לבטח יעזר חפר יעזר כל היום וכן סתפו שכן

ישראל
ישראל
ישראל

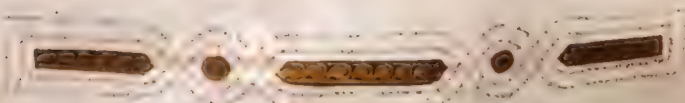
ויביתם משה ונעריהו בארץ
 מאב עיל פיהו ויקבר אתו בג'
 בארץ כואב כול בית פער ולא
 ידע איש את קברתו עד היום
 הוה: ומשה בן מאה וישראלים
 שנה כמתי לא נהנה יעזר ולא
 נב לחה: ויבנו בני ישראל
 את משה בצבת כואב שישן
 יום ויהמו ימי בני אבל משה:
 ויהיו נכונן מלא חח חכמה
 כי סבך כשה את ידיו יעזר
 ויטביעו אל בני ישראל
 ויעשו כאשר יטה יהוה
 את משה: ולא קם
 נביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו
 יהוה פעם אל פעם:
 לכל האתות
 והמופתים אשר
 שלחו יהוה
 לנשות בארץ
 מצרים לפריעה
 ולכל עשריו
 ולכל ארצו:
 ולכל הד
 החזקה ולכל
 הבדא העז
 אשר עשה
 משה
 לעני כל
 ישראל:

ויהי אחרי כות משה יצד יהוה ואכו
יהוה אל הישיבנו משרת משה
לאמר: משה יצד מתי יעתה קום
יצד את הדרך הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר אנכי נתן לכם
לבעי ישראל כל מקום אשר תדרך
מרגלכם ט לכם עמלו כאשר דברתי
אל משה: כה מדבר והלכנו ויהי יצד
הדרך הנדור והפרת כל ארץ החתום
והן הסעודל ממוא השמיט יהיה
נמלם לא יתינא איש לפנך כל ימי
הדרך כאשר יתינא עם משה אהיה
יצד לאמר: ולא יצד: חוק ואמין
נאתה תהיה אתה יצד הזה את הארץ
אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: ורק
חוק ואמין מאד ליטעו לעשות ככל
התורה אשר יצד משה יצד: אל
הסר מבט ימין וישב אל ימין השביל
כל אשר תלך: לא יטעו ספר התורה
ההפוך והגת בו ויכס ולילה למי
תשמר לעשות ככל הכתוב בו כראו
תעלה את דרךך ואת שבילי: הלא
עוהך חוק ואמין אל העין ואל תת
כיעבך יהוה אלהיך כל אשר תלך:
ויעוהרשין את ישראל יצד
לאמר: יצד בקרב העתה ויעו את
העל לאמר: העל לכם יצד כי יצד
שלישיתכם אתם יצד את הדרך
הזה לראות את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה:
ולא יכסו ולתי יצד שבע העתה

אמר יהוה יצד לאמר: ומה את הדרך
אשר יצד אתכם משה יצד יהוה
לאמר: יהוה אלהיכם משה לכם וערין
לכם את הארץ הזאת: עיניכם טעם
ומקנכם יטעו בארץ אשר נתן לכם
משה יצד הדרך ואתם תעברו
המשים לפני אחיכם כל נמרי החי
ויערתם אותם: יצד אשר יצד יהוה
לא יכס ככם וירשום הבה את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וישבע
ארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
נתן לכם משה יצד יהוה יצד הדרך
מרחק השמים: ויעו את יהוה יצד לאמר
מל אשר יצדנו ויטעו ואל יצד
תשלחנו מן: כל אשר יצדנו
משה כן נשבע אל דק הלה יהיה
אלהיך יצד כאשר היה עם משה:
כל אשר יצד יצד אתה יצד ואל יטעו
את דברך לל אשר יצדנו יצד וכן
חוק ואמין:
ויעוהרשין יצדנו מן השמים שנים
אנשים מביניך ישראל יצד ראו
את הארץ ואת יצדו ויטעו כראו
אשה זונה ויטעו הרבה ויטעו שם ויצד
לכך יצד לאמר העו אנשים בארץ
הזאת: כבע ישראל להפך את הארץ:
ישלח מלך יצדו אלהיך לאמר העו
האנשים האם אלך אשר נא יצד
כלהפך את כל הארץ נא ויתקח האשה
את שני האנשים והעפנו והאמר כן
בא אל האנשים ואל יצד באין חכה:

[illegible]

והיה שצ'ר לסור בח'שך והאנשים
יבוא לא ידעו את הלב האנשים
רדפו כהר אחרים כהישינו והיא
היכלתה והתכנס נפשת היצ'ן
היצ'ת לה יל'הנ' והאנשים רדפו
אחרים רדף הירדן על המצ'נרות
והי' ער סור אר' ראש' י'נה
הרפים אחרים והם טרם י'סמ
והיא יצ'תה יל'הנ' והתאמר
והאנשים ידעו כעת יהיה לכם
את הארץ וכע'ה איתכם י'טו
נבט כ' ש'כ הארץ כפ'נ'ס כ' י'טו
את אשר הו'י' יהיה את נ'ים סוף
מפ'נ'ס כנאתכם מפ'נ'ס ואשר
י'שיתם ל'ש' מל'האכר' אשר
כ' ע'ר הירדן לס'ח' ויל'עו אשר
החרכם אותם ועש'י' וי'ס' י'כנו
ולא ק'ה י'ד ח'כא'י' מפ'נ'ס כ'
יהיה אר' ה'ס'ס אר'ים כ'ש'ים
מכ'יל וי'ל'ס'ס פ'תת' וי'ע'ה
ה'ש'כ' ענא' כ'ה'ה'כ' י'ש'י' ע'כ
חסד וי'ש'ת'ס'ס אר'ים י'ס'ת אכ'
חסד ועת'ס'ס י' אות אמת' והה'ת'ס'
את אכ' ואת אכ' ואת אכ' ואת
אחות ואת מ'אשר להם והי'ת'ס'
את נפ'ש'ת'ס'ס כ'ה'ת' ויאכ'ו לה
האנשים נפ'ש'ת'ת'ס'ס כ'ות אס'
את ה'ת'ד'ו את ד'כ'נו והה'ת'ת'ה
נ'וט הארץ וי'ש'י' ע'כ חסד
אמת' ויתר'ס'ס כ'כ'ל כ'י' הח'ל'ן כ'
ית'ה מ'ק'ד הח'כ'ה וכח'כ'ה ה'י'ס'

ארון מדיהוה אליהם והכנים
הלויים נשאים את ואהם תסיעו
ממקומכם והליתם אחריו ויאררו
יהי בניכם וכו' כארץ אשר
נגד אל הקדוש וימין אשר
תרע את הדרך אשר תלכו בה כל לא
ינתם סדר כתב יד יד:

ויאמר יהוה אל הכנים
הקדושים כי כחר יצאה יהוה מקומם
נעלותו ויאמר יהוה יצא הכנים
לאמר ישאו את ארון הברית וינכרו
לפני הכנים וישאו את ארון הברית ויט
לפני הכנים ויאמר יהוה
אלהינו יהוה הוא אלהינו וינכרו
כל ישראל ידוע כי כאשר היה
עם משה אחיה ינכר ואתה תנודה
אתה נכנס נשאו ארון הברית לאמר
נכנסם יע קצת הירדן כדרך
הנכדו: ויאמר יהוה
אלהינו ישראל נשאוהו ויטעו את
תד יהוה אליהם ויאמר יהוה
מאת תדעו כי אל חי בקרבכם והושיע
ויריט פניכם אתה נכנס ואתה תהיה
ואתה תהיה ואתה תהיה ואתה תהיה
והאמר והינכם יהוה ארון הברית
ארון כל הארץ יע לפיכך מידן:
ויעה קחו לכם שני יגש אש
מיטת ישראל איש אחד איש אחד
לשטן והיה כעס כעס ויהי הכנים
נשאו ארון יהוה ארון כל הארץ כפי
הירדן כי הירדן יכרתו הכנים והינכם

כלם יעלה וינכדו אחר ויהי נכנס
הינכם כאלהם ינכר את הירדן
והכנים נשאו ארון הברית לפי
הינכם ונשאו ארון הברית יע הירדן
ורגל הכנים נשאו ארון נכנס
בקצה הכנים והירדן נלא יעל מעותו
כל ימיו וינכדו הכנים והירדן
כלם יעלה ככנס אחר הירדן כאר
כאם הינך אשר כנס יצתו והירדן
יעלם הינך יס הכלח תבו נכרתו
והינכם ינכדו ויחיו וינכדו הכנים
נשאו ארון מדיהוה מדיהוה כדרך
הירדן הכן וכל ישראל ינכס נכרתו
יע אשר תבו כל הטי ינכר את הירדן
ויהי כאשר תבו כל הטי ינכר את
הירדן ויאמר יהוה אל
יהוה אל הכנים קחו לכם טון הכנים
יעשר אנשים איש אחד איש אחד
מיטתו וינכדו אותם לאמר יטעו לכם
מזה כדרך הירדן כפי כעס ויהי הכנים
הכן שנים יצרה אכנס ויהי נכרתם
אותם ינכסם והינכם אותם כסלון
אשר תלכו בו הליה:

ויקרא יהוה אל יגש
היעשר איש אשר הכן כעס ישראל
איש אחד איש אחד מיטתו ויאמר
להם יהוה ינכדו לפי ארון יהוה אליהם
אל תוך הירדן והרבו לכם איש אבן
אחה יל טמון למספר שנים ינכר ישראל
למי נזתה ואתה אותם ככנס ככנס
נכנס ככנס לאמר כה אכנס האלהים

הירדן נתקן כפול רלי הדגים
 התרבה וישבו מירדן למקום
 כמול של שום על כד ויהיו
 עליון הירדן בעשור לחדש הראשון
 ויהיו כעל מקצה מרח ירחו ואת
 שתי עשרה האנשים האלה אשר
 לקחו מן הירדן הקים יהוה כעל
 ואמר אל בני ישראל לאמר אשר
 יטאלון בעמכם מחל את אבותם לאמר
 מה האנשים האלה יהוה ויהיו יתם את
 בעמם לאמר כי כשה יצא ישראל
 את הירדן הזה אשר הוביש יהוה
 אליהם את מן הירדן מפניכם יצא
 יצדכם כאשר יעשה יהוה אליהם
 לים סוף אשר הוביש מפני יד יענינו
 למינ דיתכל ים הארץ אתי יהוה
 כי חוקה הוא למינ דאתם את יהוה
 אליהם כל הימים
 ויהי כשכיני כל מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן ומה כל מלכי הגעני
 אשר על היס את אשר הוביש דה
 את מן הירדן מפני בני ישראל יצא
 יצדו וימס לבדם ולא היה להם עוד
 רוח מפני בני ישראל
 כי אתה הוא אכר יהוה אל יהוה
 יעשה לה חרות גרים וישבו כל את
 בני ישראל שנית והיו של יהוה
 הרבות גרים ויכל את בני ישראל
 נעית העלות ויהוה הדבר אשר כל
 יהוה יכל ים הימא נסידה הטע
 כל אנשי העלמה כהו במדבר טוין

ואמרתם להם אשר נברטו מיני הירדן
 מפני ארון ברית יהוה כי צדו מירדן
 נברטו מן הירדן והיו האנשים האלה
 לזכרון לבני ישראל עד עולם ויהיו
 כן בני ישראל כאשר יעשה יהוה
 ויהיו שתי עשרה אנשים כהן הירדן
 כאשר דבר יהוה אל יהוה יכלספר
 שגמני בני ישראל וינברטו ימם אל
 הבלין ויעלו שם יתם יעשרה
 אנשים הקים יהוה יתן הירדן
 התת כי נברטו הדגים נשא ארון
 הברית והיו ים עד היום הזה והתנע
 נשא הארון יצדו כהן הירדן
 יתת כל הדבר אשר עשה יהוה את
 יהוה יצדו אל היס כל אשר עשה
 משה את יהוה ינברטו היס וינברטו
 ויהי כאשר הם כל היס יצדו וינברטו
 ארון יהוה והתקים לפע היס וינברטו
 בעד ארון ובעד ויהי שגמני המעשה
 חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר
 אליהם משה בארץ מצרים ארץ חלוצי
 הינברטו יצדו לפע יהוה למלחמה אל
 יצבות ירחו
 כיום ההוא אל יהוה את יהוה ינברטו
 כל ישראל וראו אתו כאשר יראו
 את משה כל ימי חייו
 ואמר יהוה אל יהוה ינברטו יצדו
 את ההנעם נשא ארון העדות וינברטו
 מן הירדן ויהיו יהוה יתת ההנעם
 לאמר עליון הירדן ויהי כעל
 ההנעם נשא ארון ברית יהוה כהן

בנאמם כמערס כי כלם היו כל העם
היו אכולם ינסה הילדים כדבר
בדרך בנאמם כמערס לא כלם כי
אבינם ינסה הילדים ישראל כמערס
ידתם כל העם אבים הכלבתי ינסה
כמערס אשר לא שמו בקול יהוה
אשר נשבע יהוה להם לבתי הראותם
אתה ארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
להלוא ארץ זבת חלב ודבש ואת
בנהם הקים תחתם אתם כל יהושע
מערס היו כלם לא מלו אותם בדרך
והי באשרתם כל העם להכלול ינסה
תחתם במחנה יד היתם:

ויאמר יהוה אל יהושע היום
גלות אתה תרפת כמערס מלך ינסה
ינסה המקום ההוא על יד הים הזה
ויהנוני ישראל כלם ינסה את
הפסח בארבע ימי ינסה ויסלחם שבע
מעמתי דיהו ויאכלו מינסה הארץ
ממחנה הפסח מינסה וינסה מינסה
הים הזה וינסה הים ממחנה ינסה
באמם מינסה הארץ ולא היה ינסה
לכני ישראל ויאכלו מהבואת ארץ
כעני כמשה ההיא ויהי
מחנה יהושע כי דיהו וינסה ינסה
ויראוהו איש ינסה לעד והרבו
שילוח בידו וינסה יהושע אליו ויאכלו
לחם אתה אסיריני ויאמר לא
באע ישראל יהוה ינסה באת וינסה
יהושע אלפנו ארענו וינסה ויאמר
למה אתם בדרך אל ינסה ויאמר

ינסה עבד יהוה אל יהושע של עמלק
מינסה רגל כי המקום אשר אתה
ינסה ינסה יהושע הוא וינסה יהושע
כן וינסה סגרת ונסגרת כעני כנס
ישראל אין וינסה ויאמר

ויאמר יהוה אל יהושע
ראה נתתי בידך את ינסה ואת מלכה
נכרי ההיא וסבתם את הינסה כל אבי
הכלבתי הקף את הינסה פנים אחת
מהתנסה ינסה ינסה ינסה ינסה
ינסה ינסה ינסה ינסה ינסה ינסה
הארץ וינסה השכני ינסה אתה ינסה
ינסה ינסה וינסה ינסה ינסה ינסה
והיה כמשה בקרן הינסה כמשה ינסה
אתה קול השופר ינסה כל העם תרועה
גדולה ונפלה חובתה ינסה תחת הינסה
הינסה אינסה וינסה יהושע ינסה נון
אל הכנסתו ויאמר אל העם ינסה את
ארון הכריתו ינסה ינסה ינסה ינסה
ינסה ינסה ינסה ינסה ינסה ינסה
ויאמר אל העם ינסה וסבת את הינסה
וההליון ינסה לפע ארון יהוה ויהי
כאמר יהושע אל העם ינסה ינסה ינסה
ינסה ינסה ינסה ינסה ינסה ינסה
לפע יהוה ינסה וינסה ינסה ינסה
וארון כרית יהוה הלך אחריהם ויהוה ינסה
הלך לפע הכנסת תקיע השפלות והנאמן
הולך אחרי הארון הלך ותקיע כמשה
ואת העם ינסה יהושע לאמר לא תרועו
ולא תשכנו ואתקול כלם לא ינסה כמשה
בדרך ינסה אמר אל כנסה ינסה ינסה

וַיִּכַּח אֲרוֹן יְהוָה אֶת הַיָּעִר הַקָּדָשׁ פִּינָם
אֶת וִילָאֵה הַתַּחְנָה וְלִיט נִמְחָה:

הכרתלים את הארץ אמר הוישינא

כי מיטת המה ויין לטותהם יסדה
כשילשת אלפים איש וילכו לפני אנשי
העיר ויבנו מהם אנשי העיר כשילשים
וישאו איש וידרש לפני העיר עד
השנים יבנום כמכור ויבס לבנה העם
ויהלכים ויקרעו הושיע שכל רצו
ויפריעו לפניו ארבעה לפני ארון יהוה עד
העיר הוא וזקני ישראל וייעלו יצר
על ראשם ויאמרו יהושיע אתה אדני
יהוה למה העברת העיר את העם
הזה את הירדן לתת את בני האמרי
להאכילם ולוואלם ונשב בנצח
הדן כי אדני מה אמר אחרי אשר
הפך ישראל ערף לפני אדני וישיבו
הכנעני וכל ישיבי הארץ ונסכו יעלנו
והמרינו את שבע מן הארץ ונמרה
תעשה לי שמך הגדול
ויאמר יהוה אל יהושיע קם
לך למה אתה נפל על פניך וחטא
ישראל וגם יעברו את נדיי אשר
עשית אותם וגם לקח מן החרס וגם
גנבו וגם כחשו וגם שיבו בלבים ולא
לכונן ישראל לקרעו אביהם עד פני
לפני אביהם היו חס לא אסוף ליהות
עמכם אמר תשיחיהו חס נכדך בכם
קם קר שאתה יצא ואמרת התקדשו
לכח כסלוא אשר יהוה אלהי ישראל
הם בקרבך ישראל אהבה לקום
לפני אדניך עד החרס החרס
מקרבכם ועקרתם ממקד ליטע נטע
והזהר שפט אשר ילכו יהוה יקרב

למי שפחות והם שפחה אשר ולכרנה
יהוה תקרב לבתים והכית אשר
ילכנו יהוה יקרב לגברים ויהוה הנלם
בחרם ישרא כל שאותו ואכל אשר
לוי יעבר את מרית יהוה וכל עשרה
נכלה כניסרא
וישכם יהושיע נכדך ויקרב את
ישראל לטעו וילכד שבע יהודה
ויקרב את מי שפחת יהודה וילכד את
מי שפחת הורח ויקרב את מי שפחת
הורח לגברים וילכד וישיע ויקרב את
בית לגברים וילכד עמך בן בן בן בן
בן זרח לטעו יהודה ויאמר יהושיע
אל עמך בני שים נא כמור ליהוה אלהי
ישראל ותן לו תודה והתנא לך
עשית את תכד כמור וייען עמך את
יהושיע ויאמר אמנה אנכי חטאת
ליהוה אלהי ישראל וטאת וכוונת
עשיתי ואראה כשיל אדרת שניע
אחת טובה וכוונתם ישיעם כסך
ולישון והכאחד חכמים שקלם ששקל
ואחד כס ואקחם והם טעמו כסארן קמך
האדני והכסף תחתיה וישיע יהושיע
כל אכס וידעו האלה והתטמנו נאוו
והכסף תחתיה ויחזקו כיתך האלה ויכאנו
אל יהושיע ואל כל בני ישראל וייעקם לפני
יהוה ויקח יהושיע את עמך בן זרח ואת
הכסף ואת האדרת ואת לישון והזהר ואת
נעיו ואת מנו ואת שור ואת חכמו ואת
נאע ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל
ישראל ימנו ויעלו אתם עמך יצור

ואמר יהוה ישלח עננה ויכסיהו
ביום ההוה ויגשמו אתו כל ישראל אבן
וישמו אתם באש ויסקלו אותם
באבנים ויקימו עליהם אבנים גדול
עד היום הזה וישב יהוה כחרון אפו
על מן קרא שם המקום ההוא יעמק
יעמק עד היום הזה

ואמר יהוה אל יהושיע אל תירא
ואל תחתק יעמק את כל יום הפלחה
וקום עליה העיר ואתה תבדד את
כל הדעו ואת עמך ואת צירו ואת
אדניו ויעשית לעי ולכלב כאשר
יעשית ליריחו ולכלב רק שללה
וסבתה תמולכם שים לב אביני
כאשר יהי ויקם יהושיע וכל יום הפלחה
לילות העיר ויבחר יהושיע שלישים
אלו איש נבחר החיל וישלחם לילה
וינאותם לאבדו ראותם אויבים
לעיר כאשר העיר אל תרחיקו כן
העיר מאד והייתם כלכם נזקים
ואנכי הינכם אשר אתי ערב אל
העיר והיה כי ינאו לקראתם כאשר
בראשנה ונסעו לפניהם וינאו אדרי
עד המקט אותם כן ה' כי יאמרו
נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
לפניהם ואתם תקמוכם אורב י
והורשתם אתה עיר ועתה יהוה
אליכם בדכם והיה נתפשטם את
העיר תענה אתה העיר כאשר מדבר
יהוה תגשו ראוי עתה אתכם
וישלח יהושיע ויילכו המארכ

וישטו כן בית אלובן היצ סמלי
ולן יהושיע בל לה הוא נתון היצ
וישטו יהושיע בכרך
ועקר את היצ וייעל הוא וקני שוא
לפי היצ היצ וכל היצ הכר הכר
אשר אתו יעל ויגשו ויבאו עד העיר
והנזק פועל לעי והנזק כן היצ
דקה נחשת אלפים איש ויטבא
ארכיון כיתאל וכן היצ כסל עיר
וישטו היצ את כל הכהנה אשר
כניפון לעיר ואת עמך כסל לעיר
יהושיע כל יום ההוא נתון היצ
ויהי כראות כר היצ ויבחרו וישטו
וינאו אשר העיר לקד את ישראל
לכלב ההוא וכל עמל ויעל לפני
העיר כהווא לא ידע כי ארכ יוסא
העיר ויגשו יהושיע וכל ישראל
לפניהם וינסו ודרך הכר ויזעקו
כל היצ אשר כי עד לדרך אחרה
וידפו אחרי יהושיע ויעתקו מן העיר
ולא עשאר איש כן וכת אל אשר
לא ינאו אחרי ישראל ויענו את
העיר פתוה וידפו את ישראל
ויאמר יהוה אל
יהושיע נטה מכדון אשר בידך
אל העיר כי בידך אתה העיר ויהושיע
כדון אשר בידו אל העיר והוא אור
קט נהרה ממקומו וירוי ויבנו עיר
ידו ויבאו העיר וילכדו ויבחרו וינאו
את העיר כאשר יושפט אנשי היצ
אחריהם ויראו והנה יצא יעשן

ויאמרו איש ישראל אל אחיו אולי
 מקרב אתה וישב ואך אכרותך ברת
 ואמרו אל הוישיע עבדך אענו
 ואמר אליהם הוישיע מיתאם ומאין
 תבאו ויאמרו אליו טארן רחוקה
 מאד מאד עבדך לשם יהוה אלהיך
 כי שמי עזימיני ואת כל אשר עשה
 בעיני ואת כל אשר עשה לי שג
 מלי האמרי אשר בניר הירדן
 לסיחון מלך השבון וליענ מלך הבשן
 אשר בני שרתות ויאמרו אליו ונקטנו
 וכל ישיב ארענו לאמר קחו בידכם
 עדה לדרך ולמי לקראתם ואמרתם
 אליהם עבדיכם אנחנו ויעתה מרתו
 לו ברת זה לחכנו חס הענידנו
 אותו מרתנו ביום נצאתנו ללכת אלכם
 ויעתה העד כי זה הנקדים וארה
 נאדות הין אשר מלאנו חדשים
 והנה התבקיעו ואלה ילכתנו ומעלי
 בל מרב הדרך מאד ויקחו האנשים
 מינידם ואת מי יהוה לא יטאו וישיש
 להם הוישיע שלום וברת להם ברת
 לחיותם וישבעו להם נשיאיה עדה
 ויה נקיעה שלשת מיס אחרי אשר
 ברת להם ברת וישבעו כי קרבים
 הם אליו ומקרבם ישיבים ויסעו
 בני ישראל ויבאו אל עדה ביום
 השלישי ויער להם גבעון והגפירה
 ובארות וקרית יערים ולא הטמנו
 ישראל כי משביע להם נשיאיה עדה
 ביהוה אלהי ישראל וילנו מל העדה

על הנשיאים ויאמרו כל הנשיאים
 כל הידה אנחנו נשביעו להם ביהוה
 אלהי ישראל ויעתה לאטל לנג
 מהם זאת נעשה להם ונחיה אותם
 ולא יהיה עלינו קצו על השביונה
 אשר עשבינו להם ויאמרו אליהם
 הנשיאים חיו ויהיו חטבי צנים וישאב
 טיטל כל הידה כאשר דברו להם
 הנשיאים ויקרא להם יהושיע וידבר
 אליהם לאמר למה מיתאם אתנו לאמר
 רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם מקובלים
 ישיבים ויעתה אחרים אתם ולא יצרת
 מלכם עבד וחטבי צנים וישאב מיס
 לבית אלה וישיעו את יהושיע ויאמרו
 מהנר העל לעבדך את אשר עשה
 יהוה אלהיך את מייחיו נגדו להללם
 את כל הארץ ולהישיב את כל ישיב
 הארץ מפניכם ועדא כאר לפשתנו
 מפניכם ונעשה את הדבר הזה
 ויעתה הגעו בדרך בטוב וכישר בעיני
 לעשות לו עשהו וישע להם כוונת
 אותם מיד בני ישראל ולא הרטבו
 ויתלם יהושיע ביום ההוא חטבי צנים
 וישאב מיס לעדה ולמנח יהוה יע
 היום הזה אל המקום אשר יסר
 ויה משביע אדני ערק
 מלך יהושלם מלכד והוישיע את
 העי ויהרימה כאשר עשה ליהוה
 ולמלכה כן עשה ליני ולמלכה וכי
 השלכו ישיבנו ונענו את ישראל
 ויהיו מקרבם ויידאמו ארבי יער

תהיה אתה אכרי לפני בני ישראל
וואמר ליני ישראל שמשבבען
דום וירח כצנך אלון וירדה שמש
וירח צנר עד קסנו איביו הלא היא
תכזה על ספר הישר וינצרה שמש
כחיה שמים וכלאין כלום כיום
תמים ולא היה כיום ההוא לפנינו
ואחריו לשמי יהיה בקול איש כי
יהיה נחם לישראל:

וַיִּשָּׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַעֲמֹאל
הַטְּחָה הַגִּלְגָּל וַיִּזְכְּרוּ חֲכִישָׁתָהּ מִלֵּכַת
הָאֱלֹהִים וַחֲכִישָׁתָהּ בַּמִּקְדָּה וַיִּזְכְּרֻ
לַיהוָה לֹאֲדֹנֵימָוָה חֲכִישָׁתָהּ
הַמִּלִּים נִחֲמָאִם בְּמִעֵדָה בַּמִּקְדָּה
וַיֹּאמְרוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־אֲנָשִׁים גְּדֹלוֹתָאֵל
פִּי הַמִּעֵדָה וְהַקִּדּוֹשׁ עֲלֶיהָ אֲנָשִׁים
לִשְׁכֵרָם וְאֵתֶם אֶת־הַנֶּגֶד וְדִרְוֹמָאֵהוּ
אִימָכָה חֲנֻמָּה אֲתֶם אֶל־הַתֵּנוֹס לִנְאֻם
אֶל־יְרֵיחָם כִּי־תֵנוֹס יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּדָכָם וַיַּחֲכִלֹתָ הַיּוֹסֵפֶת וְכָל־יִשְׂרָאֵל
לְהַכּוֹתָם כִּכְרֵה גְדֹלָהּ מֵאֲדָרַת עֵרְמָם
וְהַשְׂרִידָם שְׂרָדוֹמָה וַיִּכְאֹאֲלֵהוּ
הַמִּבְכָּר וַיִּשְׁבּוּ טַהֲרָם אֶל־הַמַּחֲנֶה
אֶל־יְהוָה יִנְמָקְדָה בְּשֵׁלֹם אֶת־חֲזָן
לְכַנֵּי־יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת־לִשְׁנֵי וַאֲמָר
יְהוֹשֻׁעַ תַּחֲנוּן אֶת־פִּי הַמִּעֵדָה וְהוֹדִינָא
אֶל־אֲחֵכֶם הַמִּלִּים אֶת־הָאֱלֹהִים מִן
הַמִּעֵדָה וַיִּשְׁכַּח וַיִּנְיֵא אֲדָרַת
חֲכִישָׁתָהּ הַמִּלִּים הָאֵלֶּה מִן־הַמִּעֵדָה
אֶת־כָּל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־חֲזָן אֶת־
מִלְּיָדוֹת אֶת־מִלְּדָה לְכַשֵּׁת מִלְּדָה וְעִלּוּ

גדולה גבעון כאלה עיר המלכה וכל
האגודה הכן העיז וכל אנשי הערים
של ארץ אדני עמק מלך ירושלים אל
ההם מלך חזקון ואר פאס מלך
יבמות וארץ עמק לכיש ואר דבר
מלך עקרון לאמר עמא יעזרנו ונבנה
את גבעון כי השליכה את יהושע ואת
מנשה ויאספו ויגלו חמשה
מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חזקון
מלך יבמות מלך לכיש מלך ענאון
הסביל כהנים ויהיו על גבעון ויאמרו
יהושע ויהוואחז גבעון אל יהושע
אל תהנה העגלה לאמר אל תרף
ידך מעגיד עלה אלינו כהנה
החשיה לנו ויהיונו כי נקבעו אלו
לכל האמרי ישיב ההר ויגלו
יהושע מקהלה הוא וכל עם
הבית חסד ויבנו כל בני ישראל

[illegible]

ויהי כהניאם את הכלים האלה
 יהושע ויקרא יהושע אל כל איש
 ישראל ואמר אל קונו אנשי
 הכהכה ההלכא אתו קרבו שיכו
 את דגלכם על נואר המלכים האלה
 וקרבו ושיכו את דגלכם על נואר
 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל
 תחתו חזקו ואמשי ככח ייגשה לך
 איביכם אשר אתם נלחמים אותם ויבס
 יהושע את ריכו ויכרתם ויתלם יגל
 חמשה ענינים ויהוה ואלוים על העינים
 עד העינים ויהוה לעת בא השמש גיה
 יהושע וירדום כינר העינים וישלם
 אל הכנירה אשר נחבא שם וישכו
 אכנסם ללות על פי המינה יענינם
 היום הזה
 ואת מקדח לבד יהושע כיום הוא
 ויכה לפי חרב ואת כל כההרם אותם
 ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר
 שריד וייגש לכרך מקדח כאשר
 יגשה לכרך ירחו
 ויגבר יהושע וכל ישראל יגבו
 כמקדח לבנה וילחם עם לבנה וירק
 יהוה עם אותה ביד ישראל ואת כל כה
 ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר גיה
 לא השאיר שריד וייגש לכרך
 כאשר יגשה לכרך ירחו
 ויגבר יהושע וכל ישראל יגבו
 כלכנה לבנה ויחן עליה וילחם בה
 ויחן והוא את לבוש ביד ישראל ויהוה
 ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש

אשר בה כל אשר יגשה ללכנה
 או יגלה הרם מלך עור
 לעור את לבו שיכבהו יהושע ואת
 עמו עד ברת השאיר לו שריד ויגבר
 יהושע וכל ישראל יגבו מלכיש ענה
 ויחן עליה וילחם בה עליה וילכדוה
 ביום ההוא ויכזה לפי חרב ואת כל הנפש
 אשר בה ביום ההוא הררים כל אשר
 יגשה ללכיש
 יהושע ויגבר ישראל יגבו ויגבר
 חכמה וילחם עליו וילכדוה ויכזה
 לפי חרב ואת כל כה ואת כל יגיה ואת
 כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד
 כל אשר יגשה לעלון ויהרם אותה
 ואת כל הנפש אשר בה
 ויגבר יהושע וכל ישראל יגבו
 דברת וילחם עליה וילכדוה ואת מלכ
 ואת כל עני הויכוס לפי חרב ויכדו
 את כל נפש אשר בה לא השאיר
 שריד כאשר יגשה לחכמה בן יגשה
 לדברת וילכדוה כאשר יגשה ללכנה
 ולמלכיש ויכה יהושע את כל הארץ
 ההר והגבוה שפלה והאשדות ואת
 כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת
 כל הנפש החרים כאשר יגשה יחיה
 אליה ישראל ויבס יהושע ככדש
 כרעני יגשה ואת כל ארץ גושן ויער
 גבן ואת כל הכרמים האלה ואת
 ארנס לבד יהושע עניסם אתהם ויהוה
 אליה ישראל וילחם לישראל ויגבר
 יהושע וכל ישראל יגבו והמהר

ויגבר
 יהושע
 וכל
 ישראל
 יגבו

וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָדָם מִלְּבָנִי
דָּבָר דְּהוּא לִכְשֵׁל וּלְתַעֵב יְהוֹשֻׁעַ
לְיִשְׂרָאֵל כַּעֲשֵׂת לְבָרְכָם לִשְׁמֵיהֶם וְהָאָדָם
שָׁקָטָה כְּשִׁלְתָּהּ:

၁

מלצנים ישראליים ואחד:

והושיעון קמא במים
ויאמר יהוה אליו אתה וקצתה כאת
במים והארץ נשארה הרימה מאד
לרשתה ואת הארץ הנשארת כל
לילתה לשתים וכל העשור: מן
השיחור אשר יל פעם מים יע נטל
קדון נפנה למעני תחשב חסרות
סתר לשתים העת והאשדות
האקלה העת והקצר והעום
כתום מן ארץ הכנעני ועד ארץ
לנדנם עד אפס עד נטל האמרי:
והארץ הגביל וכל הלכטן בזה השטח
ככל עד תחת הרומן עד למא חכה
לשיב הרב מן הלכטן עד נטרפות
מסל נדנעם אנכי אוריטם מפני
נני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה
כאשר עיתך וועתה חלק את הארץ
הזאת בנחלה לרשיעת השבטים והני
השבט המנשה יצא הראובני ותרי
לקח ונחלתם אשר נתן להם משה
בנחל הירד מנחלה כאשר נתן להם
משה עד יהוה: מיד עד אשר יל
שפת תחיל ארטן והיער אשר בתוך
הערל וכל הכישר מימא עד ריבן:
וכל יריסחן מלך האמורי אשר מלך
במסמן עד נטל בני יצמון והערל עד
ונטל העשור והמניע עד וכל הרומן
וכל הבשן עד סלסלה כל עמיות יעג
כבשן אשר מלך בעשתה ובאדרני
הוא נשאר מידה רמאס ויפס משה

וידעם ולא הוה ידוע ישראל
את השור ואת המצות וישב
גשור ומצות מקרב ישראל עד היום
הזה וקל שבט הלי לא נתן עולה
אשי יהוה אלי ישראל הוא נתנו
כאשר יבדלו ויתן
כשה יבטח במדבון לי שפחתם
ויהי להם תבול מעיר אשר יע
שפת נח ארנו והיה אשר מנח
הנח וכל המי ישר על כידא חשמן
וכלי עיה אשר במי ישר דבון וכנות
ביעל וכתב כל טעון והיה וקדמת
ומפיע וקדיתם ושבכה ויער
השור כהר הנקב וכתב ער ואשור
הסכה וכתב השכחה ומי ישר
ולכל מלכות סיון מלך האמר אשר
מלך חשמן אשר הכה משה ארנו
ואת עשי אכרן אתאוי ואת רכס
ואת עור ואת חור ואת רכב נמכי סיון
ישב הארץ ואת כל יסמן בעור
הקסס הרעב כמי ישרא מחרב אל
חליהם ויהי גבול למדבון הירדן
וגבול זאת חלת במדבון לי שפחתם
היער וחי עיריה ויתן משה
למטהו לבניו לי שפחתם ויהי להם
הגבול ערובי עיר הערע וחי ארנו
ימיו ער ער אשר על פני רכב וסמן
עירמה ערעה ונמטה וסכה ער
לדמו ערובי חלתם וכתב וסמטה
וערנית מלכות סיון מלך חשמן ויהי
גבול ערקה סמלתי ער הירדן מוחה

ואת נחלת בני עד למשפחתם הימים
 וחציהם:
 לחצי שבת מנשה ויהי לחצי מטה
 מנשה למשפחתם ויהי גבורם
 מנחם מל הכסף מל מכלות יעז
 מל הכסף ומל חות יאז אשר בכסף
 ששים עיר וחצי העיר וישתרות
 וארצי עירי מלכות יעז בכסף לבני
 מכיל כן כנשה לחצי מכיל למשפחתם
 אלה אשר נחל משה כעצת מואב
 כיצד לירדן ירחו מזהה:
 וישבט הרי לא נתן משה
 נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם
 כאשר דבר להם:
 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ
 כנען אשר נחלו אותם אלעז הכהן
 והוישיבנותן וראש אבות הסבות
 לבני ישראל כנול נחלתם כאשר
 יצו יהוה בד משה לתת להם שיעור
 המטות וחצי המטה כי נתן משה
 נחלה ישע המטות וחצי המטה מיצד
 לירדן וללויים לא נתן נחלה בטהבם:
 כיהו בני יוסף שני מטות מנשה
 ואפרים ולא נתן חלק ללויים בארץ
 כי אם ערים לשבת ומגרשיהם לסקנות
 ולקנותם כאשר צוה יהוה את משה
 כי יצו בני ישראל ויחלקו את הארץ
 ויגשו בני יהודה אל
 יהושיבנותן ואמר אל כל בני בני
 הקני אתה ידעת אתה דבר אשר
 דבר יהוה אל משה איש האלהים על

אדתי ויעל אדתיך בקדש ברנע:
 כן ארבעים שנה אנכי בלח משה
 יצד יהוה ארבעים שנה בקדש ברנע
 את הארץ ואני שב אחר דבר כאשר
 יצד לבני ואני אשר יעל יעני המטות
 את לב הים ואנכי כלאהי אחרי יהוה
 אלהי ויישבעני מים ביום ההוא אמר
 אלהי הארץ אשר דברתי לך בזה
 לך הנה לנחלה ולבני יעז עולם כי
 מלאה אחרי יהוה אלהי ויעתה העת
 התנה יהוה אותך כאשר דבר זר
 ארבעים וחמשים שנה מאדבר יהוה
 את הדבר הזה אל משה אשר הלך
 ישראל בכדור ויעתה העת אנכי היום
 מזהב וישכנס שנה יעז עולם היום
 חזק כאשר ביום שרחת את משה
 בטה אוביבתי יעז למלכות לאת
 ולמוא ויעתה העת לך את הדבר הזה
 אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה
 שניצית ביום ההוא אנכי יעקב שם
 ויער גרלות בצרות אולי יהוה אולי
 והרשיתם כאשר דבר יהוה ויבטחו
 יהושיבנותן את חבריו כל בני בני
 לנחלה יעז מזה חסדיו ולכל בני
 יעז הקני נחלה יעז היום ההוא
 אשר נלא אחרי יהוה אלהי ישראל
 וישכ חבריו לפנים בקרית ארבע האדם
 העזל כי עקם הוא והארץ שקטה
 מכילה ויהי העזר
 לכטה בני יהודה למשפחתם אל
 גמל אדם מדבר בני נגבה בקיע

לכיש ובקרת וצילון וכבון ולהטט
 וכלי שוטרות בית דין ונעמדה
 וספרה ימים שיש יצירה והצירה
 לבנה ויער ויען ויעתה
 ואשנה ועניב וקיעלה ואכיל כופראש
 ערים תשינ והצירה
 יקרון ובתיה והצירה כי יקרון
 ויעה כל אשר יליד אשור והצירה
 אשור מנה והצירה יעה
 בעתה והצירה יעד חל מערים והם
 הגבול וגבול
 ויתיר וטסה ודעה וקרת סטה היא
 דבר ויעב ואשתמה ויענים וגטן
 וחלן ועלה יעים אהתי נשרה והצירה
 ארב וחכה ואשינן ויעטב
 ובית תפוח ואפקה והכטה וקדית
 ארכנ האהפרון ויעיני יעים תשינ
 והצירה
 מעון כרכר
 חיה וזספה וזרינאל וקד יעם חטה
 הקון גבינה ותכנה יעים ישר והצירה
 הרחול בת עור ועדה וספעת
 וכית נעות ואלתקן יעים שטו והצירה
 קרת בעל האקדית יעים
 והרבה יעים שטים והצירה
 נעדר בת היעסה מדין
 וסככה והענין ויער הכילה ויענדי
 יעים שיש והצירה
 המסויש יחשלים לאוכלו כל
 יהודה להורישם ויעב המסוי את
 בני יהודה כחשלים יעד היום הזה
 וינא העורל לבני יוסף מדין

דיהו למי ידיו מזרחה המדבר עתה
 מירחו מזרחה בית אל וינא ככה אל
 לזה ויער אל גבול הארץ עשרה
 ויוד יעה אל גבול הפלס יעד גבול
 בית חרון תחתיו עד ער והיו נאמרו
 יפה ויער לו בני יוסף מעשה ואמר
 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם יהו
 גבול נחלתם מזרחה יערות אדר
 יעד בית חרון יעליו וינא גבול הענה
 המכפרת טיפון ועסב הגבול מזרחה
 האנה שרה ויער אלו מכזר יטה
 ויוד מעטה יערות ונעיתה ופני
 מדיה וינא הרדן בתפוח יך
 הגבול כח נחלקה והיו תעצרו
 היטה זאת נחלת מטה בני אפרים
 למשפחתם והימים המכזר לולת
 אפרים נתון נחלת בני מטה
 היעים והצירה ואלה הורישו את
 המעני הישב במור וישב הכנעני
 בקרב אפרים יעד היום הזה והינם
 יעד
 מעשה כיהא במור יוסף למכיל במור
 מעשה אבי העני יעד כי הוא היה אלו
 מלחכה ויהי לו העני יעד והבטן ויהי
 לבני מנשה הגוהרים למשפחתם
 לבני אבי עזר ולבני הלך ולבני אשר
 ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמיני
 אלה בני מנשה בן יוסף הושרים
 למשפחתם ויער נחל מן חפר בן
 גיע בן מכזר בן מעשה לא היו ונכס
 כאסמטת ואלה שמות בעתו כחלה

ונעה הנה מלכה ותרצה ותקדבע
 לפני אליו הנסון ולפי יהושינבן
 ולפי הנשאים לאמר יהוה ענה את
 משה לתלת עשרה נסך אחינו ויתן
 להם אלפי יהוה נחלה כנחך אחי
 אביהו: ויפלו הכל מנשה יצורה לר
 מארץ הגלעד והבשן אשר מיצ
 ידן: כי בנות מנשה נחלו נחלה כנחך
 במדבר: ויהי יצור היתה לבני מנשה
 הנחשים: ויהי נחל מנשה מאשר
 הכבשת אשר על פני שכם והר
 הנגל אל היטן אל ישיב יצור תפוח:
 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל
 נחל מנשה לבני אפרים: ויורד הנחל
 נחל קנה נחל לנחל יצור האלה
 לאפרים כנחך עיר מנשה ונחל מנשה
 טעון לחלויה הנאתו היכה:
 נחל לאפרים ונחל למנשה ויהי
 הסנן: ובאשר יצורן כי יצורן וישיש
 כנחך ויהי למנשה כי ישיש ונאשו
 בתשע ונחל ויכילם ונחל
 ואת ישיב דאר ונחל וישיב יצור
 דר ונחל וישיב תינך ונחל ויהי
 וישיב כנחך ונחל וישיב תינך הנפת:
 ולא ילכו מנשה להוריש את
 הערים האלה ואל הכנעני לישבת
 בארץ האלה: ויהי כי חזקו בני ישראל
 ויתנו את הכנעני לבם והוריש להם
 הורישו:
 כי יסוף אליו יהושינבן לאמר מדויג
 עתה לך נחלה אחת וחל אחד

ואני עסבר אשר ערכה כנחך יהוה:
 ואמר אליהם יהושינבן רב
 אתה יצור דר היתה ונחל דר
 כנחך דר דר ונחל דר כנחך דר דר
 אפרים: ויאמרו בני יוסף לא יכיל
 לנו הדר ונחל כנחך דר הכנעני ישיב
 כנחך דר דר דר דר דר דר דר
 ונחל דר דר דר דר דר דר דר
 יהושינבן אל בית יוסף לאפרים ויכנע
 לאמר יסור אתה ונחל דר דר דר
 יהיה לך נחל אחד: כי דר דר דר
 יצור הוא ונחל דר דר דר דר דר
 הוריש את הכנעני כי יכנע כנחך לו
 כי חזק הוא:
 ויקח לו כל עיר כנחך ישראל יצור
 וישיב שם את אהל כנחך דר דר
 נחל דר דר דר דר דר דר דר
 אשר לא חלקו את נחל דר דר דר
 ישיבם: ויאמר יהושינבן כנחך
 ישראל יצור אתה אתם כנחך לבן
 לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה
 אלהי אבותיכם: ויכנעו כל ישראל
 ואשר להם ויכנעו ויכנעו כנחך דר דר
 לפי נחל דר דר דר דר דר דר דר
 חלקים יהוה יצור יצור ונחל דר דר
 יצור יצור יצור יצור יצור יצור
 הארץ שכינת חלקים הכנעני אל הער
 וירית לבם כנחך דר דר דר דר דר
 ללכך כנחך דר דר דר דר דר דר
 וחזקו כנחך דר דר דר דר דר דר
 מורח הארץ נחל דר דר דר דר דר

ויקמו האנשים וילטו ויניחו וישניאו את
ההלכות לכתב את הארץ לאמר לכו
והתלכו בארץ ונתנו אותה וישבו עליה
ועל אשירי לבסוד לפע יהיה בשלה
וילכו האנשים וייעזרו בארץ ויכתבוה
ליצרים לשבעה חלקים על ספר ויבאו
אל הוי"ט אל הכהן שילה וישלחו
לדם הוי"ט בעור בשלה לפני יהוה ויהיו
שם הוי"ט את הארץ לבני ישראל
כגחלקתם
כמה בני כעסן לכי שפחתם וינא נזיר
נזירם כן כפי יהודה כן בני יוסף ויהי
לדם הנזיר לפאת צפונה כן הירדן
ויעלה הנזיר אל כתף יריחו וצפון ויעלה
בחרו ויהיה התנאיו כדברה ביה
אין וייעזר כי שם הנזיר ליהוה אל כרף
לוח נגבה היא בית אל וירד הנזיר
צפונה אדר יל ההר אשר כנגד לבת
הרון תחתיו והאר הנזיר ונסב לפאת
יסנגבה כן ההר אשר על פני בית החן
נגבה והיה התנאיו אל קרית ביצלה
קרית יצרים יצרים יהודה ואת פאת
יסופא נגבה מקצה קרית יצרים
וינא הנזיר כי וינא אל מיעין כי
נפתחו וירד הנזיר אל קנה ההר
אשר על פני כן דם אשר כי צמר
רפאים יצפה וירד יצרים אל כרף
היבס נגבה וירד יצרים והאר כעסן
וינא יצרים שש וינא אל גליליה
אשר נכח כי נה ארס יסוד אבן
בהבן ראובן וייעזר אל כתף מור

היעברה צפונה וירד היעברה וייעזר
הנזיר אל כתף בית חנה צפונה ויהיה
הנזיר הנזיר אל שון ים המלח
צפונה אל קצה הירדן נגבה והנזיר
נגב והירדן נגב אתו לפאת קדמה
זאת נחלת בני כעסן לגבוליהם כעסן
לכי שפחתם והיו יצרים כעסן כעסן
כעסן לכי שפחתם יריחו ופאת חנה
ויצמר קרית יצרים והיעברה וינא נזירם
וכי יצרים והיעברה וינא נזירם
וכפר הנזיר והיעברה וינא נזירם
שש יצרים וינא נזירם וינא נזירם
והרבה וזכרות והיעברה וינא נזירם
והיעברה וינא נזירם וינא נזירם
ויעלה הנזיר אל הכהן שילה וישלחו
לדם הוי"ט בעור בשלה לפני יהוה ויהיו
שם הוי"ט את הארץ לבני ישראל
כגחלקתם
כמה בני כעסן לכי שפחתם וינא נזיר
נזירם כן כפי יהודה כן בני יוסף ויהי
לדם הנזיר לפאת צפונה כן הירדן
ויעלה הנזיר אל כתף יריחו וצפון ויעלה
בחרו ויהיה התנאיו כדברה ביה
אין וייעזר כי שם הנזיר ליהוה אל כרף
לוח נגבה היא בית אל וירד הנזיר
צפונה אדר יל ההר אשר כנגד לבת
הרון תחתיו והאר הנזיר ונסב לפאת
יסנגבה כן ההר אשר על פני בית החן
נגבה והיה התנאיו אל קרית ביצלה
קרית יצרים יצרים יהודה ואת פאת
יסופא נגבה מקצה קרית יצרים
וינא הנזיר כי וינא אל מיעין כי
נפתחו וירד הנזיר אל קנה ההר
אשר על פני כן דם אשר כי צמר
רפאים יצפה וירד יצרים אל כרף
היבס נגבה וירד יצרים והאר כעסן
וינא יצרים שש וינא אל גליליה
אשר נכח כי נה ארס יסוד אבן
בהבן ראובן וייעזר אל כתף מור

וזה חילת מטה בנידן למי שחתם
הערים האלה והעיריהן ויכלו להל
את הארץ ולבנותיה ויתנו בני ישראל
חלה להיות שבע מן הערים יל פי
יהוה נתנו לו את העיר אשר יא
את המעט כרחב ברו אפרים וינה את
העיר וישב בה אלה הערלות אשר
חולא עיר הבקו ויהיו שבע מן
וראיה האבות ויהיו שבע מן ישראל
בשרי שלח לפי יהוה פרח אה
בנידן ויכלו ויחלק את הארץ

וידבר יהוה אל יהושע לאמר דבר
אל בני ישראל לאכרתם לכם את הער
המקלט אשר דברתי אליכם בדבר
הזה שמה חוצה כהנהגתם בשנה
בכל דעותיהוה לכם למקלט כנאל
הדם ונס אל אחת מה ערים האלה
ועבדתם שיעד הער ודבר באמר
וקח הער ההיא את דבריו ואספו
אתו העירה אלהם ונתת לו מקום
וישכנו שם וכי ידוף גאל תהם אחריו
ולא יסערו את הערצת כדומי בכל דעות
הכה אתר יצוה ולא שנא הוא לזכותו
של שום וישכב ער ההיא עד ינפדו
לפני הערצת אשר שפט עד מות המדון
הערצת אשר יהיה כמים ההם ואינו
הערצת וכא אל יצוה אלהים ואל יצו
אשר נכשם וויקד שואת קדש
בכל לבר נפת ואת שכם גד
אפרים ואת קרית ארבע האחרון

כר יחודה וכו' צר לך דן ירדן
 כורה נתנו את כר כבודך במישור
 כמטה ראובן ואת ראמת כנעני כמטה
 נד ואת גלן כנען כמטה מנשה ואת
 הו צר הכנעני להלכני ישראל ואת
 וצר סדום למס שמה למטה נגב
 כמטה ולא ימות כד נאל הכנעני
 לפני ה' עדה וישוראשי
 אמות הרים אל א' ערדן וא'
 יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטה
 לבני ישראל וידברו אליהם משה
 וכל בני כנען לאמר יהוה עשה בכם
 לתלוע ערים לשבת ומצריהן עממם
 ויתנו בני ישראל ללוחם כחלתם א'
 פי יהוה אתה ערים האלה ואר'
 כנעניהן וישא הנזיר
 למשפחת הקהה ויהי לפני אהרן
 הכהן כל הלוים כמטה יהודה וכמטה
 השמיע וכמטה גלן וכנעל ערים
 שלוש עשרה ואלה
 קהת העתים כמטפות מטה
 אפרים וכמטה דן וכמטה מנשה
 וכנעל ערים עשר ואלה
 נישון כמטפות מטה ייששכר
 וכמטה אשור וכמטה נפתלי ומה
 מטה מנשה כנען כנעל ערים עשר
 לבני כנעל
 עשרה ואלה
 למשפחתם כמטה ראובן וכמטה
 גד וכמטה זמלן ערים שתי עשרה
 ויתנו בני ישראל ללוחם
 אתה ערים האלה ואת כנען שרן

כקלט הרע
 ואת מרישה
 ואת גר
 ואת קנעם
 ואת בית חרון
 יערים ארבע
 את אלקא
 את גבתון
 את אילון
 את עתדון
 יערים ארבע
 וכן עית מטה מטה
 את העד
 ואת עתדון
 יערים ששה: כל יערים ישרומרישה
 לישפחות בני קהת הגדולים
 ולבני גרשון ממשפחת הלוי
 מנחמטה מנשה את עיר מקלט הרע
 את גלון כנען
 ואת בעשתרה
 יערים ששה: וכן עתדון
 את קישון
 את דברת
 את ירמול
 את עין גס
 יערים ארבע
 את מישאל
 את ענדון
 את חילקת
 ואת רחב
 יערים ארבע

כאשר ינהיגה בד מטה בער
 ויתנוכמה בני יהודה ומטה
 בני שניעון את הערים האלה אשר
 יקראתהו כשם: ויהי לבני אהרן
 מנשה הרקתי מנע לוי כל להם
 ההעור ראשונה: ויתנו להם את
 קרת ארבע: וכן הנהיג את חרון
 בני יהודה ואת מרישה סכניה:
 ואת שדה העיר ואת חיריה נתנו לכלב
 בן פנח באחותו:
 אהרן הלחן נתנו את עיר כקלט הרע
 את חבון
 ואת מרישה:
 ואת לבנה
 ואת יתר
 ואת אשתכין
 ואת חלן
 ואת דבר
 ואת עין
 ואת יטה
 את מנשה
 יערים שש: ואת שני השכנים האלה:
 וכן עתדון
 ואת מרישה
 ואת מרישה:
 ואת מרישה
 ואת מרישה
 יערים ארבע: כל יערים בני אהרן הכהנים
 שלש עשרה יערים מרישה:
 ולבשפחות בני קהת הלוי
 העשרים מנע קהתיה יערים גורלם
 מנשה אפרים: ויתנו להם את יעיר

שם
 דברי
 עת

ומכטה נפתח את ציה מקרטור ציה
 את קרן שבילי ואת מנרשה
 ואת מרת דאר ואת מנרשה
 ואת מרתן ואת מנרשה
 יצרים שלש כל יצרי הערשני לביטפחם
 שלש יצירה יציר ומנרשה יציר
 ולביטפחה בנ
 מרר היום הטריס מאת מטה וציר
 את קנעס ואת מנרשה
 את קרתה ואת מנרשה
 את רכנה ואת מנרשה
 את נהל ואת מנרשה
 יצרים ארבינ ואת מנרשה
 את בנר ואת מנרשה
 את קרמיה ואת מנרשה
 את קרמות ואת מנרשה
 את מיעה ואת מנרשה
 יצרים ארבינ ואת מנרשה
 ומכטה נפתח את ציה מקרטור ציה
 את מרת מנרשה ואת מנרשה
 ואת מנרשה ואת מנרשה
 ואת מנרשה ואת מנרשה
 ואת מנרשה ואת מנרשה
 כל יצרים ארבינ כל יצרים לנרשור
 לביטפחם הנותרים מביטפחור
 היום ויהי עורם יצרים שתיס יצירה
 כל יצרי היום נהרן אהות מנרשה
 יצרים ארבינ ויטענה ומנרשה יציר
 תהיה הערים האלה יציר ומנרשה
 סכנה מן כל יצרים האלה ויהי
 יהוה לישראל את כל הארץ אשר

נשבעי להלך לאתכם וירשה ויטבו
 בה וינח יהוה להם סכנה בנר אשר
 נשבעי לאבותם וירא יציר אייטפנעה
 מכל איבהם את כל איבהם עתן יהוה
 נדום לאנל דבר מכל הדבר הטוב
 אשר דבר יהוה אל בית ישראל ונל
 כא
 או קרא יהושע לראובני ולנר ויהי
 מטה מנרשה ויזכר אלהם אתכם
 ישכרתם את כל אשר יניה את מנרשה
 יציר יהוה ותשמיעו נקול לכל אשר
 יציר אתכם לא יתנתם את אחכם
 זה יס רביס יציר היום היה ויטפחם
 את מנרשת מנרשה יהוה אלהם
 ויצתה הנח יהוה אלהים לאחכם
 כאשר דבר להם ויצתה פשו ויטלם
 לאחיהם אל ארץ אחותכם אשר
 עתן לכם מנרשה יציר יהוה מנרשה
 רק ישמרו מאד ליצירות את המענה
 ואת התורה אשר יניה אתכם משה
 יציר יהוה לאהבה את יהוה אלהם
 ולסתכל בדרכיו ולשמר מצוותיו
 ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבם ונל
 נשכחם ויבדכם יהושע וישראלם
 וילכו אל אלהיהם
 ויהי יציר מנרשה עתן משה
 בבשן נלחם יציר יהושע וינס אתכם
 מנרשה הירדן מיהו נכ יציר יהושע
 אל אלהיהם ויבדכם ויאמר אלהים
 לאמר נבדכס רביס שובו אל אלהים
 ובנקה רב מאד נבדכו ונבדכו ונעשת

ובפרל ובישלות הרבה מאד חלקו
שלל אביכם יום אחיכם:

וישנו וילטו כעראובן וכעני
והחנישטו המנשה כמאת בני ישראל
כשלה אשר בארץ כנען ולסת ארץ
החניש ארץ ארץ אחותם אשר נאדחו
החניש יהודה כדמישה ויבאו אל
גלית הירדן אשר בארץ כנען ויבנו
כעראובן וכעני וחנישטו המנשה
שם מונח על הירדן כמנחם על למדא
וישבעו בני ישראל לאמר הנה בנו
כעראובן וכעני וחנישטו המנשה
את המזבח אל מור ארץ כנען אל
גלית הירדן אל יבנו בני ישראל
וישבעו בני ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל וישלחו על יד יוסף יצא:

וישלחו בני ישראל אל כעראובן ואל
כעני ואל חנישטו המנשה אל ארץ
החניש את העמם בן אליעזר הכהן
העשרה נשיאם יצמו נשיא אחד נשיא
אחד לית אכל כל מטות ישראל ואיש
ראש בית אבותם המה אלפי ישראל
ויבאו אל כעראובן ואל כעני ואל
חנישטו המנשה אל ארץ החניש
וידברו אתם לאמר: מה אכדו כלי עדת
יהודה מה חניש יהודה אשר מיניחם
בארץ ישראל לשוב יהושע מאחרי
יהודה כעניכם לכם מונח למדכב
העם ביהודה המנשט את עמם עזר
אשר לא יטהרנו כמנע יד העם הזה

ידו הנגף כי עדת יהודה ואתם תשנו
היום מאחרי יהודה ויהיה אלה תמרו
העם ביהודה וכח אל כל עדת ישראל
יקעקעו ואך אם טכא ארץ אחותכם
יבנו לכם אל ארץ אחות יהודה אשר
ישכן שם משכן יהודה והאחוזו ממונע
וכי יהוה אל תמרו ואתם אל תכדו
בכעניכם לכם כמנחם על יד מונח
יהוה אל חנישטו המנשה ויבנו כעני
למנחם כחם ויבנו כל עדת ישראל
קעקעו והוא איש אחד לא חנישטו
וישבעו כעראובן וכעני וחנישטו
המנשה וידברו את ראשי אלפי
ישראל: אל אלהים יהוה אלהים
יהוה הוא ידני ישראל הוא ידני אם
כמד ואם ככל כיהוה אלהי ישראל
היום הזה: לבנות לעמו מונח לשוכ
כמנחם יהוה ואם לה צלות על יד
וכמנחם ואם לעשות על יד מנחם ישראל
יהוה הוא יבקיט ואם לא מדאג
כדבר יבקיט את זאת לאמר כדבר אכדו
כעניכם לבנו לאמר מה לכם ויהוה
אלהי ישראל ונבולת יהוה כעני
וכעניכם כעראובן וכעני את הירדן ואין
לכם חלק ביהודה ויבנו כעניכם את
כעני לית יד את יהוה ונאמר
עשה נא לית לבנות את המזבח לא
לעל יהוה לזבח: כי יד הוא כעני וכעני
וכן דהתנו אחרנו ליבד את עדת יהוה
לעני כעני ונבולת ענישטו ויאמרו
כעניכם כחל כעני אין לכם חלק ביהוה:

והאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל
היה עכר ואמר ראו את תבנית
מוכת יהוה אשר יעשו אמותי לא
לעולה ולא לפח כי יד הוא כינונו
וביניהם חליה לו ככני לפרו כיהוה
ולשוב היום מאד יהוה לבנו
מוכה לעולה למסחה ולפח כלבד
מוכה יהוה אלהיו אשר לפני טעמו
ישל צנחם הכהן
ונשיא העדה וראשי ארץ ישראל
אשר אתו את הדברים אשר דברו
ביראוב ובניד ובני מנשה ויטב
בצניהם ויאמר פנחם בן אליעזר
הכהן אל בני דאובן ואליעזר ואל
בני מנשה היום ידענו כי סתבנו יהוה
אשר לא פנחם ביהוה הפעלה
או העלתם את בני ישראל כי יד יהוה
וישב פנחם בן אליעזר הפק והנשיא
מאת בני דאובן ונאח בניד בארץ
הגלעד אל ארץ בני אל בני ישראל
וישבו אותם דבר ויטב הדבר ביני
בני ישראל ויכרתו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עליהם ליגב
לשחת את הארץ אשר בני דאובן
ובני ישראל יבסו ויקראו בני דאובן
ובני ישראל למזבח כי יד האמתנו
יהוה ה' אלהים
והימים רבים אחר אשר הניח
יהוה לישראל מכל איניהם מסבב
והיושני וקונא במים ויקרא יהושע
לכל ישראל לקנו ויראשו וישעו

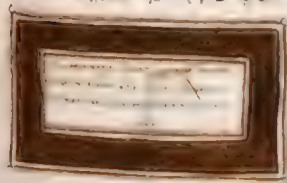
ולישטרו ואמר אלהים אני יקחתי
באתי בימים ואתם ראתם את
אשר יעשה יהוה אלהים כל העם
האלה מפניכם כי יהוה אלהים המ
העלם לכם וראו העלתי לכם את
העם הנשארם האלה בעל
לשונותם מן הירדן וכל העם אשר
הכרת והם הגדול מנא השמים
ויהוה אלהים הוא ידפם מפניכם
והוריש אתם טלפנים וירשתם את
ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לפני
וחוקתם מאד לשכר וישות את
כל הסתובב בספר תורת משה לברת
סוד ממנו ימן ושקאל לברת כל
בעים האלה הנשארם האלה אתכם
ובשם אלהים לא תלכו ול
תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחו
להם כי אם ביהוה אלהים תדבקו
כאשר יעשה יד היום הזה ויורש
יהוה מפניכם גוים גדלים וינעוכם
ואתם לא תמנו איש בפניכם עד
היום הזה איש אחד מכם ידף
אלף כי יהוה אלהים הוא העלם
לכם כאשר דבר לכם ונשכרתם מאד
לנשתיכם לאהבה את יהוה אלהים
כי אם שובת שובו ודבקתם ביהוה
האלה הנשארם האלה אתכם
והתחתנתם בהם וכאתם בהוה
מכם ידו ידעו כל איש ויורה
אלהים להוריש את העם האלה
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש

וישטט כעס ודעם בענעם
 אפנס מיט האלדס הטובה האת
 אשר נתן לכם יהוה אלהיכם והתה
 אנכי הולך היום בדרך הארץ וידעם
 בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפר
 דתי אחר מכל הדברים הטובים אשר
 דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו
 לכם לא נפל ככנו דבר אחד והיה
 כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר
 דבר יהוה אלהיכם אליכם כי לא יהיה
 עליכם את מלך הדבר הישר השמיר
 אותכם לעיל הארצה הטובה הארץ
 אשר נתן לכם יהוה אלהיכם בעפרכם
 אתמית יהוה אלהיכם אשר יורה
 אתכם והלכתם ויבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם והרה
 אלהיכם ואבדתם מהרה מיט
 הארץ הטובה אשר נתן לכם
 ויאסוף יהוה את כל
 שבט ישראל שבתה ויקרא לוקני
 ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו
 ויתעבדו לפני האלהים ויאמרי חיש
 אליהם מה אמר יהוה אלהי ישראל
 בעבר הער ישת אלמיתם מעולם
 תרח אבי אברהם ואבי נחור וייעבדו
 אלהים אחרים ואקח את אביכם
 את אברהם מבער הער ואוליך אתו
 מל ארץ מצרים וארץ אתניע ואת
 לואיתניק ואתו לעיח את יעקב
 ואת גשו ואתו לעשו את הר שיער
 לרשת אתו ויעקב ובני ירדו מינים

ואשלח את משה ואת אהרן ואנו
 את מצרים כאשר עשית בקרבו
 ואחר הוצאתי אתכם ואניצא את
 אבותכם ממצרים ואתכאווה מה וידעו
 מצרים וימצאו אתכם בדרך ובפרשם
 יססוף וימצאו אליהו וישם כאפ
 בעינים ובין העינים ויבא עליו את
 הים ויכסהו ותראנו עינים את
 אשר עשית במצרים ותשבו בדרך
 ימים רבים ואבאה אתכם אל ארץ
 האמרי הישכן בדרך הירדן וילמנו
 אתכם ואתן אותם בידכם ותירש אות
 ארצם ואיטמדם מפעכם ויקסנו
 מן עמור מלך מואב וילחם כישראל
 וישלח ויקרא לכל יעסן בעור לקל
 אתכם ולא אבית לשימיע לכל יעס
 וינך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו
 ותעבדו את הירדן ותכאווה ירחו
 וילחמו בכם בעל ירחו האמרי
 והפרו והכענו והחת והעני
 החו והיבסי ואתן אותם בידכם
 ואיטלה לפעכם את העריער
 ותערי אותם מפעכם שני מלכי
 האמרי לא בחרבך ולא בקשתך
 ואתן לכם ארץ אשר לא יצית נה
 וערים אשר לא נביתם ותשטחם
 ממים ויהיה אשר לא עשיתם
 אתם אלהים ויעה וראו את יהוה
 ויעזרו אתו ממים וכאמת והסירו
 את אלהים אשר יעזרו אמותכם
 מבער הער ונמצאו ויעזרו את יהוה

וְאֶלְרַעֲבִיעֶיכֶם לַעֲשֵׂת אֶת יְהוָה
בְּחֹלֶלֶם הַיּוֹם אֶתִּימַתְיָנְדֹּן אִם
אֶתֵּאלֹהֵי אִשְׁרָעֲדוּ אֶכְתֹּם אִשְׁרָ
בִּינְדֵּהֶד וְאֶכְתֵּאלֵהֶד הַמֶּלֶךְ
אִשְׁרָאֲהֵם יִשְׁכֵּם בְּאֶרֶס וְאֹנִי
וּבֵיתִי נִנְדֵּר אֶתֵּיהוָה
וַיַּעֲהִינֵם וַיִּכְרֹהֵלֵה לָנוּ
בִּינְיָם אֶתֵּיהוָה לַנְּדֵא אֵלֵהֶם אֲחֵרִים
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹאֲכִילָה אֲהֵנוּ
וְאֶתֵּאֲכֹלֵנוּ כִּבְרֹן כִּפְרִים כִּבִּיר
נְעִים וְאִשְׁרָיִשְׁכֹּלֵעֵנוּ אֶתֵּ
הַהֹוֹת הַחֹלֵת הָאֵלֵה וַיִּשְׁכֹּרֵנוּ
הַדֶּךְ אִשְׁרָהֲלֵנוּ וְכֹל הַנְּעִים
אִשְׁרָנִנְדֵּר בְּקֹרֶם וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֶת
כֹּל הַנְּעִים וְאֶתֵּהֶם כִּי יִשְׁכֹּלֵהֶם
נִפְתָּנוּ וְנִפְתָּנוּ אֶתֵּימַתְיָנְדֹּן אִם
הוּא אֱלֹהֵינוּ וַיִּכְרֹהֵם וַיִּשְׁכֹּלֵהֶם
לֵאחֹבֵל וַיִּנְדֵּר אֶתֵּיהוָה כִּי אֵלֵהֶם
קִדְשֵׁם הוּא אֶלְקֵהוּ אֵלֵהֶם
לַעֲשֵׂינֵם וְלֵאחֹבֵלֵם כִּי תִעֲנֵם
יְהוָה וַיִּנְדֵּרֵם אֵלֵהֶם נִנְדֵּר
וְכֹלֵה אֲהֵם אֲחֵרֵם אִשְׁרָהֲיִשְׁכֹּלֵם
וַיִּכְרֹהֵם אֶלֵהֶם וַיִּשְׁכֹּלֵם אֶתֵּ
יְהוָה נִנְדֵּר וַיִּכְרֹהֵם אֶלֵהֶם
יַעֲשֵׂם אֲהֵם נִנְדֵּר כִּי אֲהֵם נִנְדֵּר
אֶתֵּיהוָה לַנְּדֵא אֵלֵהֶם וַיִּכְרֹהֵם
יַעֲהִי הַקִּדְוֹת אֶתֵּאלֵהֶם אִשְׁרָ
בְּקֹרֶם וְהֵנוּ אֶתֵּלֵבֵם אֶלֵהֶם
אֵלֵהֶם יִשְׁכֹּלֵם וַיִּכְרֹהֵם אֶתֵּ
יְהוָה יִשְׁכֹּלֵם אֶתֵּיהוָה אֱלֹהֵם נִנְדֵּר
נִנְדֵּר וַיִּכְרֹהֵם אֶתֵּיהוָה לַנְּדֵא
נִנְדֵּר וַיִּכְרֹהֵם אֶתֵּיהוָה לַנְּדֵא

כיום ההוא ויטעם להקדוש שטעטל
 ויכתב יהושע את הדברים האלה
 בספר תורת אלהים ויקראו גזירה
 ויקרה שם תחת האלה אשר נקרא
 יהוה: ואמר יהושע
 כל היסודות האבן הוא תהיה נגד
 לעדה אשר היא שם את כל אבני
 יהוה אשר דבר יעקב והיה נגד ענה
 עת תחישון כאלהכם ויטעם יהושע
 את היסוד אשר נחלתו:
 והיה אחרי הדברים האלה ויסר
 יהושע כנען ויבד יהוה בן אהרן
 שנים ויקברו אותו בגבול נחלת שטעם
 כרח אשר בדר אפרים בעין להר
 מצות יעקב ישראל את יהוה ימי
 יהושע וכל ימי הוקנים אשר הארץ
 ביסוד אחרי יהושע ואשר יען את
 כל מי עשה יהוה אשר עשה ישראל:
 ואת עמנות יוסף אביו ויעלו נגד
 ישראל למצרים בדר שנים נחלת
 השדה אשר קנה ויעקב את נגד
 חמור אבי שנים כמאה קישטו ויהוה
 לפני יוסף לעלהו ואליעזר בן אהרן
 סת ויקברו אותו בגבול עמנות נגד
 אשר עת לו בדר אפרים:

מאת אליהו השרהות יענו מנ
החכור ויאמר לה כל מה לך ויתאמ
לו הכהל מכה כ' ארץ הנגב נתת
ונתתה ל' עתמים ויתן לה כל את
עלת עליה ואת עלתה תתתה

ובע קנייתו משה יצא
טיציר התכרים את מני יהודה מנבר
יהודה אשר נגב יציר וילך וישב את
היגס וילך יהודה את שבעין אחיו
ויבאו את הכנעני וישב עת ויחריכו
אותה ויקרא את שם ה' עיר חרקה
וילך יהודה את יגה ואת עמליה ואת
אשקלון ואת עמליה ואת עקרון ואת
גבוליה ויהי יהודה את יהודה וירש את
החרב לאלה וירש את ישיב העמק
כירכב גדול להם ויתנו לכל את
הברון כאשר דבר משה ויורש שש
את ישיב בנ העמק ואת היטבי
ישיב ירושלים לאהורי שובנ כנען
וישיב היטבי את כנען כנען כירושלם
יער הים הזה

ויצלו בית יוסף גם הם
כתא ויהיה יעסם ויתרו בית יוסף
כביתא וישב העיר לפעם לו וידאו
השנדים איש יינאמן העיר ויאמרו
לו הראנו נא את מכווא העיר ויעשו
עמך חסד וידאם את מכווא העיר
ויבאו את העיר לפי חרוב ואת האיש
ואת כל משפחתו וילחמו וילך האיש
ארץ החתים וכן יציר וקרא שמה
לח הוא שמה ער הים הזה

ויהי אחרי מות הושיע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר מי יצילנו אל
הכנעני כהיה לה לחסכו ויאמר יהוה
יהודה יצילנה נתי את הארץ כיו
ויאמר יהודה ל' שבעין אחיו יצילנה
כנר ליועל כהכנעני והלכתי גם
אני אתך כנר לך וילך אתו שבעין
ויציל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
והפרי כידם ויכנסו כנען עשרת אלפ
איש ויבאו את אדני מוק כמור
וילחמו בו ויבאו את הכנעני ואת הפריז
ועם אדני מוק וירדפו אחריו ויאמרו
אתו ויקבעו את כנעני ידיו ורגליו
ויאמר אדני מוק שבעים מלכים כהת
ידיהם ורגליהם כקנינים היו מלקטים
תחת שלחן כאשר יעשיתו מן שלם
לא להם ויביאיהו ירושלים וימת שם
וילחמו כנעני יהודה כירושלם

וילכו אותה ויטה לפי חרוב ואת העיר
שלחו כנעני ואתה ידו כנעני יהודה
להלחם כנעני וישיב החר והנגב
והשפלה וילך יהודה אל הכנעני
היושב כנען וישם כנען לפנים
קרית ארבע ויבאו את שש ואת
אחמן ואת תלמי וילך משם אל
ישיב דבר וישם דבר לפנים קרית
ספר ויאמרו כל את אשר יכה את קרית
ספר וילכו ויעתו לו את יגסה כנע
לאשה וילכדה ויעתה אל מן קט אחי
מלך הקטן כנעני ויתן לו את יגסה כנע
לאשה ויהי כנענה ותיסיתו לאל

ולא הוריש מנשה

את בית שאן

ואת תענך

ואת ישיב דור

ואת ישיב ילמך

ואת ישיב מנח

ויאל הכנעני לשבת בארץ הזאת :

ויהי כי חזק ישראל ויטס את הכנעני

לכס והוריש לא הורישו

ואפרס לא הוריש את הכנעני

הוישב כנעני וישיב הכנעני בקרבו ונמנו

וסל לא הוריש את

ישיב קטרון ואת ישיב עהל וישיב

הכנעני בקרבו והיו לכס :

אשר לא הוריש את ישיב עט

ואת ישיב ינדון ואת אהלב ואר

אכויב ואת רבם ואת אפק ואת חמ

וישיב האשרי בקרב הכנעני וישיב

הארץ כל לא הורישו

נפתלי לא הוריש את ישיב

בית ישיב ואת ישיב בית יענא וישיב

בקרב הכנעני וישיב הארץ וישיב בית

שמיט ובית יענא היו להם לכס :

וילחצו האמרי את בני דן הדרה כי

לא נתנו לרדת ליצחק ויואל האמרי

לשבת מדר הרם כאלון ובשיעלכם

ותכבד יד בית יוסף ויהיו לכס ונבול

האמרי ממצלה יקרבם כהסלי

ומצלהו ויעל מלאך

יהוה מן הצר אל הבכס

ויאמר אצלה אתכם

מכיעים ואביא אתכם אל הארץ

אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר

לא אפר ברתי אתכם לעולם ואתם

לא תכרתו ברתי וישיב הארץ הזאת

כזנחתם תתנון ולא שמינתם

בקולי כהזאת ישיבתם ונס אכתי

לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם

לערים ואלהיהם היו לכם למקוש :

ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים

האלה אל כל בני ישראל ויטאוהם

את קולם ויכבו ויקראו שם המקום

ההוא בכס ויזכו שם ליהוה

וישלח יהוה שני אלהים

וילכו בני ישראל איש לחלו לרשת

את הארץ ויזכרו היום את יהוה כל

ימי יהוה שוכל ימי הזקנים אשר

הארינו ימים אחרי יהוה וישיב אשר

ראו את כל מיני עשה יהוה הגדול אשר

יעשה לישראל וימת יהוה שנקטן

ינבר יהוה בנס אה וינשר שנים :

ויקברו ארס נבול נחלת חמנע

הרם כהר אפרים מצפון להרנש :

ונם כל הדור ההוא נאספו אל אבתו

ויקם דור אחר אחריהם אשר לא

ידע את יהוה ונס את חמנעו

אשר עשה לישראל :

וינשבו בני ישראל את הדג

כיעני יהוה ויזכרו את הכעלים :

וינשבו את יהוה אלהי אבותם המצוא

אותם בארץ כיערים וילכו אחר

אלהים אחרים מאלהי העמים אשר

סביותיהם וישתחוו להם כי נסו את
 יהוה וישש אתה יהוה ויגדלו לבי
 ולעשרותיו ויחר אף יהוה כישראל
 ותעם בך שבים וישסו אותם וימנו
 בך איבהם מכבוד לא יכלו עוד לענו
 לפני אויביהם ככל אשר ינאו יד יהוה
 היהם לרעה כאשר דבר יהוה
 וכאשר נשבע יהוה להם ויער להם
 כאדום ויקם יהוה שפטם וישיעם
 מיד שפיהם ונקם אל שפניהם לא
 ישכנעו זנו אחרי אלהים אחרים
 וישתחוו להם כהר מן ההר
 אשר הלומו אתם לשכני נציות יהוה
 לא יעשו כן ויכריס יהוה להם שפעת
 והיה יהוה יסד השפט והושיעם מיד
 אויביהם כל מי השופט כי יתם יהוה
 מנאקתם כפע להינחם ודקיהם
 והיה נסות השופט ישנו והיחיד
 מאמתם ללכת אחרי אלהים אחרים
 לנצחם ולהשתחוה להם לא הפילו
 מעליהם ומורכם הקשה ויחר
 אף יהוה כישראל ויאמר יען אשר
 יגדלו יהוה את כרתי אשר עויתי
 את אמותם ולא שבעו לקולי גם
 אני לא אסוף להוריש איש מפניהם
 מן העמים אשר עבדו יושעי ומת
 למנו נסות כם את ישראל השכר
 הם את הדרך יהוה ללכתם כאשר
 שכרו אותם אבל ועת יהוה את
 השם האלה ללתי הורישם כהר
 ולא תעם בך יהוה יען

ואלה העמים אשר העני יהוה
 לנסות כם את ישראל את כל אשר
 לא ידע את כל מלחמות כנען רק
 לכינן דעת דרות כנען ישראל ללמד
 מלחמה רק אשר לפנים לא ידעו
 חכמת סרעץ שנים וכל חכמה
 והיער וההוי ישוב הר הלבנון מדר
 בעל חמון יען ללא חסות ויהיו לנסות
 כם את ישראל לדעת הישעין את
 מצינו יהוה אשר נה את אבותם מיד
 משה וכנען ישראל ישבו מרוב חכמה
 ההר והאמרי והערני והחוי והיטסי
 ויקחו את נציותיהם להם לעשים ואת
 נציותיהם נתנו לבניהם ויגדו את
 אלהיהם ויעשו כן
 ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו
 את יהוה אלהיהם ויגדו את הכנענים
 ואת האשורים ויחר אף יהוה כישראל
 ויקרם בדרסן רשעים כליד ארם
 נהרים ויגדו כנען ישראל את טיגן
 רשעים שמנה שנים ויזקו בגי
 ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע
 לכנען ישראל וישיעם את יצחאל בן
 קנז אחי כלב הקטן מכנען והיו יצלו
 רוח יהוה ויפסיק את ישראל ויניח
 לם לנסות ויהיו יהוה מרה את שורשעם
 מן ארמות ויעזבו שורשעם ויעתם
 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת יצחאל
 מן קנז וילכ כנען ישראל לישות רוב כנען
 יהוה ויחזק יהוה את עז יומך מואב על
 ישראל על כי נשאתו ונצעת יהוה

ויאסף אליו את בני עמון ועמלק ויך
 ויך את ישראל וירשו את עיר התמרים
 וינבדו בני ישראל את יעקב כל כך מואב
 שבעה עשרה שנה ויזנקו בני ישראל
 אל יהוא ויבס יהוא להם מושיע את
 אהור בן נרא בן הסיני איש אשר יד
 ימינו וישראלו בני ישראל בידו מנחה
 ליעקב בן מואב וינישו אהור
 חרבולה שתי פיות נגד ארבע ויחנך
 אותה כהנה לכדיו ילך ימינו
 ויקרב את המנחה ליעקב בן מואב
 ויעקב איש ברא מאד ויהי כאשר
 ביה להקרב את המנחה וישראל את
 היס נשאי המנחה והוא שב מן
 הפסלים אשר את העל ויאמר דבר
 סתר לי אלך הכל ויאמר הם ויצאו
 כעלז כל העבדים יליו ואהור בן
 אליו והוא איש בעלית העקרה אשר
 לו לבדו ויאמר אהור דבר אליהם
 אלך ויקסמיל הכסא וישראל אהור
 את יד שטאל ויקח את התרס מיל
 יד ימינו ויתקעה כנגטו ויבא גם
 הענב אחר הלהב ויסר החלב מיד
 הלהב כי לא שילף התרס כנגטו ויצא
 הפר שרנה ויצא אהור הכסדרוה
 ויכלו דלתות העליה בערו ונעל
 והוא יצא וינבדו באו ויראו והטה
 דלתות העליה בעלות ויאכרו אך
 כסך הוא את רעיו בחדר המקרה
 ויחילו יד ביוהנה אצט פתר
 דלתות העליה ויקחה את הכפתור

ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה סמו
 ואהור נכילט עד התהמה והוא
 יצר את הפסלים וימלט השני צדקה
 ויהי כמאן ויהי כמאן כשופר סדר אפרים
 וידו יצמו בני ישראל מן ההר והוא
 לפניכם ויאמר אלהם כדפי אחר
 כי עת יהיה את איביכם את מואב
 בידכם וירדו אחריו וילכו את המעונות
 הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר
 ויס את מואב כעת ההיא מעשרת
 אלפים איש כל שכן וכל איש חל
 ולא נכילט איש ותכנע מואב ביום
 ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ
 שמונים שנה ואחריו
 היה שמעון יצא את פלשתים
 שיש מאות איש נכילט הבקר וישן
 גם הוא את ישראל
 ויסמו בני ישראל לעשור
 הרין כי עי יהיה ואהור מת וימרים
 יהיה בדין כל כך בני ישראל מלך
 בחיור ושר נבא ויסר והוא איש
 סר ששה עשר ויזנקו בני ישראל
 אל יהוא כי תשיע מאות רכסו לו
 והוא לחין את בני ישראל בחוקה
 יגשרים שנה
 ודברה אשה נביאה אשת לפדות
 היא שפטה את ישראל כי עת ההיא
 והיא שבת תחת המדבר דברה בן הים
 וכן בתי אל סר אפרים ויעל אליה
 כני ישראל לבי שפתי ותשילה ותקרא
 לברך בן אכיעס מקדש נפת

והאמר אליו הלא נבא יהוה אלי
 ישראל לך ונשיבת נדר תכור ולקחת
 ימך ישרת אלפים איש מבני נפתלי
 ומבני זמלון ומיטפתי אלך אל נחל
 קישון את סיסרא ואת סרצבא בן ואת
 רכבו ואת המנוע ונתתי הו כיד ויאמר
 אליה פרק אסתר לך ימי והלטי ואם
 לא תלכי ימי לא אלך והאמר הלא
 אד יעזר אפס כל אלה תהא תפארתך
 יל הדרך אשר אתה הולך כי נד
 אשה כסר יהוה את סיסרא ותקם
 דברו וילך יעזר פרק דשה ויזעק
 נק את זמלון ואת נפתלי קרשה יעל
 מבני ישראל אלף איש ותל יעזר
 תורה והכר הקיע נפרד מקין מבני
 הנחלתו כישה ויט אהלו יעזר ארון
 בני נעם אשר את קדשו ויעזר ויסכרא
 כי ילה נדק בן נאנע נס הר תטרו ויזעק
 סיסרא את רכבו תשיג נא את רכב
 נחל ואת כל נעם אשר אתו כחרשת
 תיש אל נחל קישון ותאמר דנה אל
 נדק קום כזה הוכם אשר נתן יהוה
 את סיסרא בידך הלא יהוה נא יעזר
 ויד נדק מהר תמוצי ישרת אלפים
 איש אחרי ויהם יהוה את סיסרא
 ואת כל הרכב ואת כל הסמנה לפיהם
 יעזר נדק ויד סיסרא יגל המרכבה
 ונע נדק וינדר רדף אחרי הרכב
 ואחרי המהנה יעזר הרשת הגויים
 ויעל כל מהנה סיסרא לפיהם
 נשאר יעזר אחרי ויסכרא נע נדק וי

אל אהל יעל אשת חבד הקניע כי שילום
 בין יבין מלך חנור ובין בית חבד הקניע
 ותנא יעל לקדחת סיסרא ותאמר אליו
 סורה ארע סורה אל אלתרא ויסר
 אליה האהל והתכסה בשמיכה
 ויאמר אליה השקיע נא כי נעטמים כי
 עמאת ותפתח את נאור החרב ותשקו
 ותכסה ויאמר אליה יעזר פתח האהל
 והיה אם איש יבא וישאל ואמר
 הישפה איש ואמרת אין ותקח
 יעל אשת חבד את יתר האהל
 ותשם את המקבת מרה ותבוא
 אליו בלאט ותתקצי את היתר
 מדרתו ותנעח בארץ והוא
 טרם ויגע ויכתו והנה נדק
 רדף את סיסרא ותנא יעל
 לקדחתו ותאמר לו לך
 ואראך אתה איש אשר
 אתה מבקש ויבא אליה
 והנה סיסרא נפל כרת
 והיה נדקו וינענע
 אלהים כי סיסרא
 את יבין כל נענע
 לפנע ישראלי
 ותלך יד נב
 ישראל הולך
 וקשה יעל בין
 מלך נענע יעל
 אשר חרית
 את יבין כל
 כנען

ותשר דבורה ונרק בן אבנעם	ביום ההוא לאמר: כפרי
פרצות כיישראל בהתנכ ים	האוי' ערזעם אנכי יהוה אנכי
כרכו יהוה: שמי' מלכ	אשר יהוה אמר יהוה אלהי
ישראל יהוה כנא אתך משינר	בענין משידה אדם ארין
נעשו כים: הרם טלופני יהוה	זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל
כמי שטנר בן ענת כמי ייעל	לבו ארחות יעקל קלור:
חדלו ארחות והלכי עת כבודת	חדלו פרון כיישראל חדל יע
שקמתי דבורה שקמתי אים	כיישראל יסחר אלהים הדשנ
ורמח בארבים אף כיישראל	לכילחקי ישראל המתענש
כעם סרכו יהוה: רכב אהנות	על דרך שיחו: מקול סכה נעם
נחרות ישיב על מדין והלכי	אוי' דורל שיעים ים יהוה:
יהוה ינרקת פרזונו כיישראל	ערי עורי דבורה עורי עורי
דברי ישר קום נרק וישקרה	שבך בן אבינעם: אוי' דור
ל כנבורים: כע אפרים ישרשם	כעמלק אחרך כעמלן כעמלן
מי שנים כעט ספר: וישרי	כיישראל ים דבורה וישישנר
כפלות ראובן גרלים חקק לך	כע נרק כעמק שלח כרגליו
לפלות ראובן גדלים חקק לך	למה יטבת כין המיטבתים
ימים יעל כפרצו יטון וזולין	גליע כעפרה ידון שכן ודון
נלחמו אז נלחמו מלכ כעג	למה יטראנות אשר יטלחוף
	ים הרק נעשו למות נפתלי
	על כרומי יטדה: נא מלכים
	כעמלן על מי מעד כעמלן

לאלקו מן שמים עליו
 עבס סירא על קישון ערפם
 על קרובים על קישון תדוכי
 מדהות דהדות אכריו אורו
 מרו אמלמלאך יהוה אורו
 יהוה לי עזרת יהוה בנמרים :
 תכרך מנשים יצל אשת חמר
 מים שאל חלב נתנה כספר
 ארזים הקריבה חמאה ידה
 ראשו מחנה וחלפה רקתו :
 נפל שדוד בעל החלון נשקפה
 מרוע בשי שרכבו לטו מדוני
 אחור עמי מרכבותיו חכמות
 תשיב אמרה להוה לא יכנאו
 יחלקו שלל רחם רחמים
 ינני רבתי לי עזארי שלל :
 ואהבו כינאת השמי
 נגדרתו ותשקט הארץ :
 ארבעים שנה :

וינישו בני ישראל הרין בניני יהוה
 ויהנם יהוה מרדן שכי שנים :
 ותני ירדן יל ישראל סגן מרין
 עשו להם בני ישראל את
 המנהרות אשר מרים ואות
 המערות ואות המינות והיה
 אם ורני ישראל ויעלה מרין :
 ויעלם ובע קדם ויעלו יריו :

וינישו בני ישראל הרין בניני יהוה
 ויהנם יהוה מרדן שכי שנים :
 ותני ירדן יל ישראל סגן מרין
 עשו להם בני ישראל את
 המנהרות אשר מרים ואות
 המערות ואות המינות והיה
 אם ורני ישראל ויעלה מרין :
 ויעלם ובע קדם ויעלו יריו :

ויהי כספר המלקקים בדם אלהים
ישלש מאות איש וכל יתר היצנים נרצחו
על ערבתם לשתת מים:

כינתן יהוה בידכם את מחנה מדין :

וְאֵת אֶתְמֶלֶךְ עֲלֵינוּ וְאָמַר הָאֲמִרָא
 הַיְנִיכָא אֲסָא נִאֲמַת אֲתֶם מִשְׁחִים אֵת
 לִכְדָּרְךָ יֵלִיכָם בְּאוֹ חֹסֶכְךָ וְאֵסָא אֵין
 תִּנְאֲשִׁימָן הָאֲמִרָא וְתִאֲכַל אֶת אֲרֻזֵּי
 הַלְבָנִי וְיִזְעִתָּה אֲסָא נִאֲמַת וּבְתִמְיָם
 יִשְׁתַּחֲוֶתְמֶלֶךְ טֹאֲתֵי אֲמִימֶלֶךְ וְאֵסָא
 טֹחֵה יִשְׁתַּחֲוֶת עֵינֵי דִמְלֵךְ וְעַם כִּירוֹ
 וְאֵסָא נִבְנִי לִדְיוֹ עֲשִׂיתִסְרֵי אִישֶׁר
 לְחַם אֲבִי יֵלִיכָם וְיִשְׁלַךְ אֶת נֶפְשׁוֹ
 כְּעֵד וְיֵלֵךְ אֲתֶכֶם מִיַּד כְּדִין וְאֲתֶם
 קִבְּתֶם עַל כִּית אֲבִי הַיּוֹם וְתִהְיֶה אֶת
 מִנֵּי שְׂבִינֵם אִישׁ עַל אֲבִי אֶחָת וְתִמְלֹט
 אֶת אֲבִימֶלֶךְ בְּן אִמְתּוֹ עַל כִּינֵי שִׁנֵּם
 כִּי אֵינֶם הָאֵל וְאֵסָא נִאֲמַת וּבְתִמְיָם
 יִשְׁתַּחֲוֶת עֵינֵי דִמְלֵךְ וְעַם כִּירוֹ הַיּוֹם
 הַזֶּה שְׂמַח וְכֹאֲבִימֶלֶךְ וְיִשְׁמַח נֶסֶה הָאֵל
 מִסָּבִיב וְאֵסָא אֵין תִּנְאֲשִׁימָן אִישׁ מִכִּימֶלֶךְ
 וְתִאֲכַל אֶת בִּנְיָ עֵינֵי שְׂבִינֵם וְאֶת בִּית מִלֹּא
 וְתִנְאֲשִׁימָן עַל שְׂבִינֵם וּמְכִית מִלֹּא
 וְתִאֲכַל אֶת אֲבִימֶלֶךְ וְיִנְעֵם יִתְּסִיבִרְחָ
 וְיִיִּבְרָח וְיִשְׁבִּישֶׁם מִפְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ
 אֲחִי
 יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְיִשְׁלַח
 אֶל הַחֹרֶה בְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ וּבִין
 מִנֵּי שְׂבִינֵם וְיִבְרָח בִּעַל שְׂבִינֵם בְּאֲבִימֶלֶךְ
 לִכְתֹּם שְׂבִינֵם כְּנִימֵי וְרִמָּם
 יִשְׁכֹּם עַל אֲבִימֶלֶךְ אֲחִי הֵם אִישֶׁר
 תִּנְאֲשִׁימָן וְיִלְמֹד שְׂבִינֵם אִישֶׁר חֻקּוֹ
 אֲדִידֵי הָאֵל אֲתִיחִי וְיִשְׁמִי לוֹ
 כִּי שְׂבִינֵם כֹּאֲדִים עַל רֹאשֵׁי הָהָרִים
 וְיִשְׁלַח אֶת אִישֶׁר יִבְרָח עֲלֵיהֶם בְּרֹךְ

וְעַל אֲבִימֶלֶךְ:

וְיִבֵּא עַל בְּן עֶבֶר וְאֵהִי וְיִנְעִר בְּשִׁנֵּם
 וְיִבְטַחוּ בִּעַל שְׂבִינֵם וְיִנְעִר הַשִּׁדָּה
 וְיִנְעִר וְאֶת מְרִיכֵם וְיִדְרֹן וְיִנְעִר
 הַלֵּלִים וְיִבְאֹר בִּית אֱלֹהֵם וְיִאֲכַל
 וְיִשְׁתַּחֲוֶת לֹאֲתֵי אֲבִימֶלֶךְ וְיִאֲמַר
 עַל בְּן עֶבֶר מִי אֲבִימֶלֶךְ וּמִי שְׂבִינֵם כִּי
 עֲבַדְנוּ הָאֵל כִּי יִבְרָח וְכָל פְּקִידוֹ
 יִעֲבֹד אֶת אֲנִשֵּׁי חִמּוֹל אֲבִי שְׂבִינֵם וּכְדִין
 עֲבַדְנוּ אֲנַחְנוּ וְיִתֵּן אֶת הַנֶּסֶה הַזֶּה
 בְּיָדֵי וְאֵסָא אֶת אֲבִימֶלֶךְ וְיִאֲמַר
 לֹאֲבִימֶלֶךְ רַבָּה עֲבָדְךָ וְיִנְעִר וְיִשְׁמִי
 וְכָל יִשְׂרָאֵל עַתָּה בְּרִי עַל בְּן עֶבֶר
 וְיִחַר אַפּוֹ וְיִשְׁלַח מַלְאָכִים אֵל
 אֲבִימֶלֶךְ בְּתַרְמֵה לֹאֲרֵי הַנֶּסֶה עַל בְּן
 עֶבֶר וְאֵהִי בְּאֵי שְׂבִינֵם וְהֵם עֲרִים
 אֶת הַיָּעִר עַל יָדֵי וְיִנְעִר קוֹם לִילָה
 אֲתָה וְהֵיכָל אִישֶׁר אֲתָךְ וְאֶרֶב מִשְׁדֵּה
 וְהִיָּה נִבְרָךְ מִיּוֹם הַיּוֹם שֶׁתִּשְׁכַּם
 וְעִשְׂתָּה עַל הַיָּעִר וְהַנֶּסֶה הָאֵל וְהֵיכָל
 אִישֶׁר אֲתָךְ יִנְעִר אֵלֶיךָ וְיִעֲשִׂית
 לוֹ כְּאִשֶׁר תִּכְנֵן יָדְךָ וְיִקַּם
 אֲבִימֶלֶךְ וְכָל הֵיכָל אִישֶׁר יִנְעִר לִילָה
 וְיִאֲרֹךְ עַל שְׂבִינֵם אֲרִבְעָה רָאשִׁים
 וְיִנְעִר עַל בְּן עֶבֶר וְיִנְעִר פֶּתַח שִׁיעַר
 הַיָּעִר וְיִקַּם אֲבִימֶלֶךְ וְהֵיכָל אִישֶׁר
 אֲתָךְ מִן הַמָּאֲרָב וְיִרָא עַל אֶרֶץ
 הַיָּם וְיִאֲמַר אֵל וְכָל הַנֶּסֶה עַם יִוֹרָה
 מִרְאִי הָהָרִים וְיִאֲכַר אֵלֵינוּ וְכָל
 אֶת עַל הָהָרִים אֲתָה רֹאֵה כְּאֲנִשֵּׁי

ימים ושלשים ימים להם להם
קראותה יציר עי היום הזה אשר
בארץ הגלעד יבית יאיר ויקבר בקמון

ויסבנו בני ישראל לעשותהרעבנו
יהוה ויבדו אתהבעלים ואתהעשרות
ואתהארץ ארם ואתהיה צדון ואת
אחיהואב ואתהאלה בני עמון ואת
אלה פלשתים ויענטאתיהוה וילא
יעזרהויהוה אף יהוה בישראל ויסעם
כדעלשתם וכדעמון וירענו
הרענו אתבני ישראל בשנה ההיא
שבעה עשרה שנה אתכל בני ישראל
אשר ביבנה הירדן ובארץ האמרי אשר
מלעד ויבדו בני עמון אתהירדן
להלם גם כיהודה וכמנן וכבית
אפרים והעל ישראל במדבר וייעקבו
בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו
לך וכי עשנו אתהאלהינו ונעבד את
הבעלים

ואמר יהוה אל בני ישראל הלא
נשערים ונזנא האמרי וכן בני עמון וכן
פלשתים וכדעמון ויפלו קוסינו לחינו
אתכם ותענקו אלי ואוישעיה אתכם
מיד ואתם עקבתם אתי ותניבדו
אלהם אחרי לכן לא אוסיף להושיע
אתכם לכן ויעקבו אל האלהים אשר
בחרתם בהם והביעו יושעיו לכם בערת
ועתה ויבדו בני ישראל אל יהוה
הטענו עשה אתה לטוב כל הטוב
בעיניך אך העלית עמך הזה :

ויסדו אתהאלהי הנזיר מקרבם ויבדו
את יהוה ותקדו נפשו בעל ישראל
וייעקבו בני עמון ויחלו

מלעד ויאספו בני ישראל ויחלו
כשיצוהו ויאמרו הלא ישראל יציר
אלהינו כי האיש אשר הלל להלם
בבני עמון יהיה לראש לכל יישוב גלעד
ויפתח הגלעד והנמורה

והוא בן אשה וזוהי יולד גלעד את
יפתח ותלד אשה גלעד לו בנים ויורש
בני האשה ויד שואת יפתח ויאמרו
לו לא תנחל בבית אבט מכין אשר
אחרת אתה ויורש יפתח מבני אחיו
ויישוב בארץ טוב ותקטול אל יפתח
אנשים רבים ויצאו עמו

ויהי כי בים ויילכו בני עמון
עם ישראל ויהי באשר עלהמו בני
עמון עם ישראל וילטו קני גלעד
לקחת את יפתח בארץ טוב ויאמרו
לפתח לכה והיית לט לקנין ועלחכה
בבני עמון ויאמרו פתח לוקני גלעד
הלא אתם שנאתם אתי ותגרשנו מכי
אבינו וינבאתם אלי יפתח אשר יר
לכם ויאמרו קני גלעד אל יפתח לכן
עתה שבנו אריך והלכתי עמנו ועלחכתי
בבני עמון והיית לט לראש לכל יישוב
גלעד ויאמרו יפתח אל קני גלעד אם
משיבים אתכם אתי להלם בבני עמון
ועתה יהוה אלהים לפני אנכי אהיה לכם ראש
ויאמרו קני גלעד אל יפתח יהוה יהיה
שמי כי ביעזבו אבט מכין עשיתי

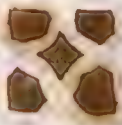
וילך יפתח יצחק ויעזר וישימוהו
אלו יליהם לראש ולקנין וידבר יפתח
את כל דברי לפני יהוה במענה
וישלה יפתח כל אדם אל
מלך בני ימון לאמר כהל לילך כי באת
אלו להלחם בארצנו ויאמר מלך בני
ימון אל מלכא יפתח מלכה ישראל
את ארצו בעלתו מסערים נאדנו
ויענה ויעזר ויעזר ויענה השיבה
אתהו בשלום ויוסף יעזר יפתח וישלה
מלכא כל מלך בני ימון ויאמר לו
האמר יפתח לאלקה ישראל את
אדניו ואת ארצו בני ימון כי
בעלתו מסערים וילך ישראל נבדל
יעזר יוסף ונאקדשה וישלה ישראל
כל אדם אל מלך אדום לאמר איננה
נא נא יעזר ויאשימניך אדום
ונא אל מלך מואב ישלח לא אכרה
וישב ישראל בקדשו וילך נבדל
ולכא את ארצו אדום ואת ארצו מואב
ונא כמורח שימי ישראל מואב
ויהנו בני ישראל ויאמרו בני
מואב בארצו וכל מואב וישלה
ישראל כל אדם אל סחון מלך האבד
מלך השבון ויאמר לו ישראל ענה
נא נא יעזר יעזר מקמי ואלא האמין
סחון את ישראל ענה ענה ויאסף
סחון את כל עמו ויהטב ויהטב וילחם
עם ישראל ויהטב יהוה אל ישראל
את סחון ואת כל עמו ויבד ישראל
ויטמו וישראל את כל ארצו

האמר יושב הארץ ההיא ויירשו
את כל נבלי האמר נאדנו ויענה
וכן הסדר ויעזר ויעזר ויענה יהוה
אלהי ישראל ויהטב את האמר
בפעל ימון ישראל ואתה תרשנו
הלא את אשר יורישך נמוש אלהך
אותו תרש ואת כל אשר הוא ירש
אלהינו כפכנו אתו נרש ויענה
הטוב טוב אתה מכל קנן עמך כל
מואב הרברכ עם ישראל אסנהם
עלהם כמשיבת ישראל בחשבון
ובננותיה ובני יעזר ובנותיה ובני
היערים אשר ילך יאדנו של
מאות שנה וכדו נלא הנהם מעת
ההיא ואנכי אחטאת לך ואתה
יעשה את רעה להלחם כי ישפט יהוה
הישפט היום בין בני ישראל ובין בני
ימון וילא שימיניך בני ימון אל
דברי יפתח אשר שלח אליו

ויהי יעזר יפתח
יהוה ויגבר את ישראל ואת מנשה
וייגבר את ישראל ויעזר ויענה
יעזר בני ימון וידבר יפתח נדויה
ויאמר אסנת ותק את בני ימון ביד
ויהי היוצא אשר יצא מידת כתי
לקראת בשוכי בשלום כנע ימון
ויהי להוה ויהי יעזר יפתח
ויעזר יפתח אל בני ימון
להלחם כמשיבת יהוה בידו וילחם
מיעזר יעזר כמד מעת יעזר יעזר
ויעזר אל מנשים מנח נדויה כמד

ויבנו בני יעמון כפני בני ישראל
ויבאו ימיהם הכנענה אל ביתו
והנה כהן יצא לקראתו בתפלים
ובסחלות ורק היא יחידה אין לו סכנו
באונקת ויהי כראותו אותה ויקריע
את בגדיו ואמר אלהי בתי הכנעני
הכריעני ואת היות כנעני ואנכי
פגוע אל יהוה ולא אוכל לשוב
והאמר אליו אבי פגעתה את פך אל
יהוה עשה לי כאשר יצא מפך אחרי
אש ישאל לך יהוה נקבות מאיכר
ככני יעמון והאמר אל אביה יעשרה
לי הדם הזה דפה מכני שנים חדשים
ואלסו ונדתי על ההרים ואבנה על
ההר אנכי ורעיתי ויאמר לבי וישראל
אלה שני חדשים הלך היא ורעיתה
ותכני על כהן ליה על ההרים ויהי מקון
שנים חדשים וישב אל אביה ויעש
לה נסח אשר נדו והיא לא ידעה
איש ויהיה הקב ישראל מימי כיסיה
ולעבד כעתי ישראל לתועלת לפתח
ההר ארבעת ימים כשישנה
ויצא אל ארבעת ימים יצאנה
ואמרו לפתח סכני עונתה להלחם
בני יעמון ולעול לקראת ללכת יעמר
הר משוק ילך באש ויאמר ופתח
אלהם אש רבה התי אנו יעמי וכו
יעון כאר ואזניק אתכם ולא הושיעם
את מיסד ואראם כי אנו מושיע
ואליה נפשי ככני ואיגרה אל כני
יעמון ויתם יהוה כד ילכה יליהם אל

היום הזה להלחם בו ויחזקין פתחתה
כל אנשי יעז וילחם את אפרים וכו
אנשי יעז את אפרים כי אמר פליטי
אפרים אתם על יעז בתוך אפרים נתון
כנעני וילעז יעז את כני עברו הירדן
לאפרים וההכני אמר פליטי אפרים
איגרה ויאכרו לו אנשי יעז האמת
אתה ואכר לא ויאכר לו אכר נכ
שבתי ואכר סבתי ולא כין לדבר כן
ויאחזו אותו וישטתוהו ואפי' עברוהו
הירדן ופל כנעני ההוא אפרים ארבע
ושנים אלה וישפט פתח את ישראל
שנים שנים ויכת פתח הנה יעז ויקר
בני יעז:
אחריו את ישראל אכנ מכות לחם:
ויהי לו שלשים כנס ושלשים כנות
ישראל ההוניה ושלשים כנות הביא
לכניו כן החזין וישפט את ישראל
שבע שנים ויכת אכנ ויקר מכות
לחם:
את ישראל אילון הזבל וישפט את
ישראל יעז שנים ויכת אילון
הזבל ויקר כאלון כארין זבל:
וישפט אחריו את ישראל יעז
כזהל הפר עתו ויהי לו ארבע שנים
וישליש כני כנס וכבים על שכינים
יערם וישפט את ישראל שבע שנים ויכת
עברו כהן הפר עתו ויקר כפר ערן
כארץ אפרים כפר העליק
ויספדו בני ישראל ליעז שהרעני עני
יהוה ויתם יהוה כד ילכה יליהם אל

ויהי איש אחד כי שמו יצחק

כשנפתח הדג וישבו מעט ואישתו
יקרה ולא ידעה וידאכלך יהיה
אך האשה ואמר אליה הנהנא אר
יקרה ולא ידעה ורת וילדת בן ויהיה
השם יצחק ואלה השם יצחק ואל
האכל כל טמא כהן הדג וילדת בן
וכמה לא ידעה על ראשו כי שמו יצחק
יהיה הנער כן המנן והוא ילד יחושין
את ישראל כי פלישתים ויתכא האשה
ותאמר לאישה לאמר אישה האלהים
בא אלי ובראיה נבראה כלאך האלהים
טראמאך ולא ידעה וילדה בן ויהיה
והשם יצחק ואל תגד לו ואמר לו הנך
הדג וילדת בן ויהיה אלה השם יצחק
וישבר ואל האכל כל טמא כי שמו
אלהים יהיה הנער כן המנן יצחק
כותו:

ויצטרע מנוח אל יהוה ויאמר כי אדוני
איש האלהים אשר שלחתי כואנא
יער אליו ויוורט מה מצוה לנער
היורד וישיבני האלהים מקול כנוח
ויבא כלאך האלהים יער אל האשה
והיא זי שבת כשרה ומנוח אישה
אין נפכה ותכבה האשה ותדון ותגד
לאישה ותאמר אליה הנך נראה אלי
האיש אשר בא כיום אלי ויקם וילך
מעט אחרי אשתו ויבא אל האשה
ויאמר לו האתה האשה אשר דברת
אלי האשה ויאמר אני ויאמר כנוח
יעתה כי אדברך מה יהיה כשנפתח הדג

ומצטרעו ויאמר כלאך יהוה אל מנוח
מכל אשר אמרת אל האשה תשבר
מכל אשר יצא מנפך היין לאתאכל
ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל
תאכל כל אשר יצא מנפך תשבר ויאמר
מנוח אל כלאך יהוה נעננה נגד
אותך ונענשה לפניך עיני עיני ואמר
טלאך יהוה אל מנוח אסתניף ונתתי לא
אוכל בלחמך ואסתניף עיניך
ליהוה תעלטה כלא יצא מנוח כי
כלאך יהוה הוא ויאמר מנוח אל
כלאך יהוה כי ישכך כי יבא דברך
וכבר נדך ויאמר לו כי לאך יהוה לכה
זה השם יצחק ויהוה פלא ויקח
מנוח את עיניו ואת המנוח
ויצטרע ליהוה ומלא ליניו
וכנוח ואשתו ראים ויהיה בלוח
הלהב מיעל הכנוח השם יצחק ויעל
כלאך יהוה בלהב כנוח ומנוח
ואשתו ראים ויעל פניהם ארצה
ולא יספיק עוד כלאך יהוה להראות
אל מנוח ואל אשתו ארצה כנוח
כי כלאך יהוה הוא ויאמר מנוח
אל אשתו כמות נמות כי אלהים ראונו
והאמר לו אשתו לחפץ יהיה להבית
לא לקח כידנו ויעלה וינחה ולא
הראנו את כל אלה ויבנה לאה השם יצחק
מזאת ותלד האשה בן ותקרא את
שמו יצחק ויעל הנער ויבשרו
יהוה ותתחלל רוח יהוה לפניו ונכתה
דן כן גרעה ובין אשתא:

וידרשמן תמנה וידא
אשה כמנהגה מכנה פלטים
וינלך לאביו ולאמו ויאמר אשה
האת כמנהגה מכנה פלטים ויענה
קדושה לאשה ויאמר לו אביו
ואמו ואין נכנות אחיד וכל ימי
אשה כאתה הולך לקחת אישה
כעלמס הערלים ואמר שמשון
אלאבואתה קח לי כהא ישרה
כעני ואביו ואמו לא ידעו כי יהיה
האביתא הוא מכנס כפליטתם
וכעת הוא פליטתם כפליטת ישראל
וידרשמן ואביו ואמו תמנה ויכנו
יעני תמנה והנה כפיר אריות
שאקראתו ויעני עליו רוח יהוה
וישקנו כסע יתד ונאוכה אין
כדו לא הער לאביו ולאמו את אשר
יעשה וידרש לא שהות ישר
כעני שמשון וישכמיים לקחתה
ויסר אותה מכל הארצה והנה
יעתד כסעית הארצה ודבש
וידהו אלכס וילך הלך ואל וילך
אלאביו ולאמו ויהן להם ויאמר
ולא הער להם כמנהג הארצה רדה
הכסע וידר אביהו לאשה ויעני
שם שמשון משה כן העני
החורס ויהי כראותם אתו ויקרו
שליש כרעס ויהו אתו ויאמר
להם שמשון אחרה נאלכס חידה
אסתר תעור אותה לישנות ימי
הטובה ויענה ועתה לכם שלש

סרעס וישלישם חלפת כעדים ואם
לא תוכלו להנדר ועתה אתם לי
שלישם סרעס וישלישם חלפות
כעדים ויאמרו לו חודה חידתך
ונשבעה ויאמר להם מה אכל ינא
כאכל ויניע ינא מתקולא כילו להנ
החידה שלי שתי כסעיה ביום
השביעי ויאמרו לאשת שמשון פני
אתא יסך ויעד לט אתה חידה פנעסך
אותך ואת כיתא כך כאש הליד שני
קראתם לט הלא ותכד אשת שמשון
עליו ותאמר רק שפנתני ולא אהנתני
החידה חידת לבני יעני ולא הערמה
ויאמר לה הנה לאביו ואמי לא הערתי
ולך אעב ותכד עליו שכעת הימים
אשר היה להם הטיהו ביום
השביעי ויעד לה כי תצקתהו ותער
החידה לבני יענה ויאמרו לאנשי
העיר כיום השביעי נערס ינא
החורס מה מתק מרב שומה יע
כארי ויאמר להם לולא חרשתם
כינלתי לא מינאתם חידתי ויתעלה
יעליו רוח יהוה וידר אשקליו וידר
מהם שלישים איש ויקח אתה ויעני
ויתן החליפות לכעדי החידה ויחר
אפו ויעל כיתא ביהו ותהי אשת
שמשון לכרעסו אשר עה לו
ויהי כמינים
קציר חטים ופקד שמשון את אשתו
כעדי יעיס ואמר אקנאה אל אשתי
החדרה ולא תעני אביה לבנה :

ויאמר אביה אמר אמרת כי שנה
 שנתה ואתה לפרעך הלא אחותך
 הקטנה טובה מכלה תהי נאלץ תהיה
 ואמר להם שמישון נקית הפנים
 מפלישתים כי יציעה אנן יציעה
 וילך שמישון וילכד שלש מאות
 שלילים ויקח למדים ויפן זנב אל זנב
 וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך
 ויבער אש בלדים וישלח בקמורת
 פלישתים ויבער מעד ישי ועד קמה ועד
 גרם ויתן ויאמרו פלישתים כי יציעה
 זאת ויאכרו שמישון חתן התכני כי
 לקח את אשתו ויתנה לפרעה ויגלו
 פלישתים וישרפו אתה ואת אביה מאש
 ויאמר להם שמישון אם תעשון כזאת
 כי אנקנתי בכם ואחר אהדל ויך
 אותם שוק יגידך מכה גדולה וילך
 וישב כסנין סלין יציעה
 ויגלו פלישתים ויהנו ביהודה
 וינטשו כל חי ויאמרו איש יהודה
 לפה יגלהם יגלו ויאמרו לא סולא
 שמישון יגלנו ויגלו לו כאשר
 יעשה לו ויהרד וישלח אל פלסאי
 ביהודה אל סנין סלין יציעה ויאמרו
 לשמישון הלא ידעת כי ישראלים בנו
 פלישתים ומה זאת עשית לנו ויאמר
 להם כאשר עשולכן יעשית להם
 ויאמרו לו לאסרך ידעך לתוך ביד
 פלישתים ויאמר להם שמישון השני
 לכן תפגעון באתם ויאמרו ויוליאו
 לא כאמר נאסרך ונתנוך בידם והמת

לא נמיתך ויאמרו בשנים יעלהם
 חרשים ויגלו מן הכל יגלה נא
 יעל לחי ופלישתים הרע ילקחו
 ותגלח יגל וירוח יהוה ותהי יעלה העמ
 אשר על זרעו כפשתים אשר בנה
 באש וינסו אסורו יגל ידיו ויניאו
 לחי חמור טריה ויגלח ידיו ויקחה
 ויך מה אלה איש ויאמר שמישון
 כל חי החמור החמור חמור חמור
 החמור הכית אלה איש ויהי נבלת
 לבר וישלך הלחי מידו ויקרה
 למקום ההוא וכת לחי ויניאו אמו
 ויקרא אלהו ויאמר אתה נתת כד
 יגברך אתה הויתו יעלה הנה את
 ויעלה אבות כנענו ופליתי ביד
 היעלים ויסקינו אלהים את הכסמט
 אשר בלחי ויניאו כסמט מים וישרת
 ותשברו וידי יגלן קרא שמה יגלן
 הקורא אשר בלחי יעל היום הזה
 וישפט את ישראל כי פלישתים
 יגשרים שנה

וילך שמישון יעלה וירא אש
 אשה וזונה וכל אלהי עתה
 לאמר בא שמישון הנה וינסו ואינו
 לו כל הלילה כשיעל העיר ויתרשו
 כל הלילה לאמר יעל אור הנקד
 והרנה ויגשו שמישון יעל חצי
 הלילה ויקם בחצי הלילה ויארחו
 ברחות שיער הנירובת שמה וזנות
 ויסים יעם הכרם וישם יעל כחפיו
 ויילס אל ראש הדור אשר יעל פני

הכנון: ויהי אחרי כן
 והוא אשה בעל שורק וישמרה
 לה: ויניח אליה סרני פלישתים
 ואסרו לה פת אפיה ורצו נכח כדו
 נדלונכה נכח לו ואסדוהו ליצתו
 ואסדוהו לך איש אף וכאף כסף:
 והאבד דלהא שמיטון העדה נא
 לנכה כד נדלונכה האסר ליצתך
 האבד אליה שמיטון אם יאכרן:
 מבניה יתים לחים אשר לא הרכו
 והלית יהיה כאלו האדם: ויניח לה
 סרני פלישתים שבעה יתים לחים
 איש אחוזה והאסדוהו כסף: והאב
 שילה נדלונכה והאבד אלופי שמים
 לך שמיטון ויעקב אתה יתים
 כסף יתקפת לה העדה כד יהיה איש
 ואסדוהו והאבד דלהא אל
 שמיטון העדה ויתכבד אל
 כסף יעלה העדה נא לנכה האסר:
 ואבד אליה אם אסר יאסדוהו כסף
 וישם אשר לא נעשה כסף כלאכה
 והלית יהיה כאלו האדם: ותקח
 לה יתים הרשעים והאסדוהו נכח
 והאבד אלופי שמים ילך שמיטון
 האבד יעבדוהו ויעקב שמיטון
 דקדו סדו והאבד דלהא אל
 שמיטון יעלה העדה ויתכבד אל
 כסף יתקפת לה העדה כד יהיה איש
 והאבד קארני את שבעה פירות
 ראש יתכבדוהו ותקני כד
 והאבד אלופי שמים ילך שמיטון

ויקין שמיטתו ויסע אתה העדה האבד
 והאבד כסף והאבד אלופי שמים
 והאבד כסף והאבד אלופי שמים
 פנימים העדה וילא העדה לנכה
 כד נדלונכה כיה העדה לנכה
 כל הימים והאבדוהו ותקני שמיטון
 לכות: ויעד לה את כל לבו ויאבד לה
 מורה לאינה ילך ראש כי מיד
 אליהם אם ככטן אם ילך מורה
 ככטן כח וחלית ויהיה ככל האדם:
 ותרא דלהא כיה העדה את כל לבו
 ותשיל ותקרא לסרני פלישתים לאבד
 ילך העדה כיה העדה את כל לבו
 וילך אליה סרני פלישתים ויניח הכסף
 כדס: ויהי שמיטתו ילך נכח והקרא
 לאיש ותעלה את שבעה פירות ראש
 ותחל יעלה ויסר כחוס ילך: והאבד
 פלישתים ילך שמיטון וילך כסף שמיטתו
 ויאבד אינא ככטן ככטן ואבדוהו
 לא ידע כי יהיה כד כיה ויאבדוהו
 פלישתים ויעקב אתה יעלה וילך
 יעלה ויאבדוהו ככטן ככטן
 ככטן האבדוהו וילך שמיטון
 לנכה ככטן:

וסרני פלישתים
 נאספו לזכר ונכח נדלונכה אליהם
 ולישכחה ויאבדוהו עתה אליהם כד
 את שמיטון איבדוהו וילא אתה העדה
 ויהלול את אליהם באבדוהו
 אליהם כדטן את איבדוהו ואת ככטן
 אבדוהו ואשר הרבה את הלל:

ויהי לטוב לכם ויאמר קדא לטשן
 וישחק לו ויקרא לטשן בכית
 האסירים ויעקל לפניהם וינכדו
 אותו בין העמודים ויאמר שמשון
 אל העזר המזויק כדוהנה אור
 והישיט את העזרים אשר הכית
 נכון עליהם ואיטין עליהם והכית
 כלאהנשים והנשים ושמך כ
 סרע שיתם ויעלה כשליטת
 אלפס איט ואשה הראים כשהוק
 ישמשון ויקרא שמשון אל יהוה
 ויאמר אדני יתן וסרע וסרע נא
 אך העצם היה האלים ואנקרה
 נקם אחת כשתי יצני כשיתים
 וילפת שמשון את שני עמודי הקוץ
 אשר הבית נטון עליהם ויסכך עליהם
 אחד בימין ואחד בשמאלו ויאמר
 שמשון תכת נצח ים על שתיים
 ויסלחו וכל הכת על הפרנס ויעל
 כל העם אשרם ויחזו הכתם אשר
 המית כמלו רכס מאשר המית
 מהיו וירדו אחיו וכל בית אכידו
 וישאו אותו ויעלו וקברו אותו בין
 ירעה ובין אשתא מקבר כנוחאכו
 והוא שפט את ישראל יעשרים
 שנה
 ואפרים ויטכוס כיהו ויאמר לאמו
 אלה וסאה הכסף אשר לקח לך
 ואת ארית נעם אכרת כנאוע הקד
 הכסף אתי אע לקחתיו ותאמר אמו
 סרוך כני ליהוה וישכנת ארף

וסאה הכסף לאמו ותאמר אמו
 הקדש הקדש את הכסף ליהוה
 מיד לכו ליצטות פסל וכסכה ונע
 אישכנו לך וישכנת הכסף לאמו
 ותקח אמו כאלים כסף ותתנו ליוק
 וינישטו פסל ומסכה ויהי ככת מסכה
 והאיש מיה לובת אלים ויניש
 אפוד ותקחם וכל לא את ד אחד ככנו
 ויהי לו לכהן כמים ההם אין מלך
 בישראל איש אשר ככנו ינישה
 ויהי נע ככת להם יהודה ככ שטת
 יהודה והוא לו והוא נע שם וכל
 האיש מהינע ככת להם יהודה לנו
 ככאשר יניע ויטא הראים יעכת
 ככת ליצטות דרס ויאמר לו מיה
 טאן תבוא ויאמר אליו אנכי ככת
 להם יהודה ואנכי הולך לך נאשר
 אכניא ויאמר לו מיה שנה יעכר
 והיה לי לאבולתה ואנכי אתך לך
 יעשרת כסף לימים ערך בעדים
 וכחיתך וילך הלוי ויואל הלוי
 לישבת את האיש ויהי העני לו
 ככאחר ככנו ויכלא ככיה את יד
 הלוי ויהי לו הכער לסקן ויהי ככת
 מיה ויאמר מיה עתה ידעני כ
 ייני יהוה לי כיהיה לי הלוי לכהן
 כמים ההם אין מלך בישראל ונכס
 ההם שכת הדני ככקש לו נחלה
 לכת כלא נפל הלוי יערה היום והוא
 כסך שכם ישראל ככתה

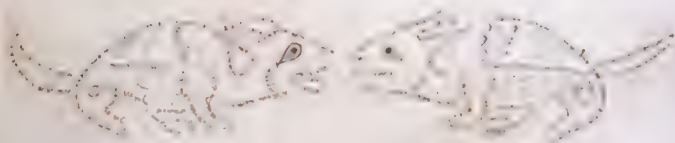
וישלחו בני דן כמי שפחתם במשה
 אנשים מקצתם אנשים בני חיל
 מעריצה ובאשתא לרג את הארץ
 ולחקרה ואמרו אלם לט חקרו
 את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית
 מיכה וילינו שם המה ינס בית מיכה
 והכה הכירו את קול הנער הלוי
 ויסורו שם ויאמרו לו מי הכאן הלוי
 ומה אתה עשה מה ומה לך מה
 ויאמר אליהם טה וכזה עשה לי מיכה
 וישכנו ואחיל ללחם ויאמרו לו
 ישאלנו מאליהם ועד עתה התגלית
 דעתנו אשר אנו עושה לך עתה
 ויאמר להם הטון לנו לשלם נסח
 יהיה דרככם אשר תלכו טה
 וילט חמשת האנשים
 ויבאו ליישה ויראו את העם אשר
 מקדש ישיבת לבטח כמי שטענידנס
 שקט ובטח ואין בכלים דבר בארץ
 יורש יעזר ורחוקים המה מעיר העם
 ודבר אין להם ינס אדם ויבאו אל
 אחיהם יעריצה ואשתא ויאמרו
 להם אחיהם מה אתם ויאמרו קומה
 ועלה עליהם כיראנו את הארץ
 והנה טובה מאוד ואתם מחשים אל
 תעלו ללכת לכאן את הארץ
 כבאכם תבאו אליהם בטח והארץ
 רחבת ידם כיתנה אליהם בידכם
 מקום אשר אין שם מחסור כל דבר
 אשר בארץ וינסו מי שם טה
 הדני מעריצה ובאשתא לישמאות

איש חנור כלי מלחמה וייעלו ויחט
 בקרית יערים כהן יהודה יל כן
 קראו לבקום ההוא את חנה דן יערה
 הזה הנה אחרי קרית יערים ויעזרו
 מי שם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה
 וילינו חמשת האנשים ההלכים לרג
 את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם
 הידעתם כי יש נבנים האלה אפוד
 ותרגום ופקל וכסס ויעתה דיעמה
 תיעשו ויסורו שמה ויבאו אל בית
 הנער הלוי בית מיכה וישראל לו
 לשלם וישש מאות איש חנורים
 כלי מלחמת נבנים פתח הישיבה
 אשר נכבדו וייעלו חמשת האנשים
 ההלכים לרג את הארץ כאן ימיכה
 לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
 התרגום ואת המסכה והכהן נעב
 פתח הישיבה וישש מאות האיש
 החנור כלי המלחמה ואלה באומת
 מיכה ויקחו את הפסל האפוד ואת
 התרגום ואת המסכה ויאמרו אליהם
 הכהן מה אתם עשיתם ויאמרו לו ההדש
 ישם ידך על פיך ואלך יעמנו והיה לט לאב
 ולטה הטוב היותך כהן לבית איש
 אחד או היותך כהן לישט ולשפחה
 בישראל וייתב להכהן ויקח את
 האפוד ואת התרגום ואת הפסל ויבא
 בקרבה העם ויפלו וילכו וישבו את העם
 ואת המקדש ואת הכנודה לפני העם
 החזקו כמית מיכה והאנשים אשר נבנתאש
 ינסת מיכה ויעקו ודיקו את בני דן

ויקרא אל בנין ויכטו פניהם ויאמרו
 למה מהלך ב' טענה ואמר את
 אלהי אשר נשית לקחתם ואת
 הסדן ותלטו כהל' ערומה והתאמרו
 אל מהלך ויאמרו אל בנין אל
 השם יקולך יעטנו פנינו נכב
 אנשים מרעטו אספתה נעטר
 ונפשי בתך ויילכו בנין לירכסו ורא
 מינה כחוקים הסה טכנו ויפן וישב
 אל ביתו והמה לקחו את אשר נשעה
 מינה ואת הסה אשר הלה ויאמרו
 יל' ליש' עלינו שטן ונכח ויכו
 אותם לפי חרב ואת היצר שדמוא
 ואין טע' כחוקה היא מיערון
 ודבר אין להם עמ' אדם והיא צמק
 אשר לבית חוב ויכנו את היצר
 וישבו כח' ויקראו שם היצר דבש
 דן אמהם אשר זלד ל' ישראל ואולם
 ליש' שם היצר לראשונה ויקמו ד'
 להם בנין אתה פסל יהונתן בן
 נרישם בן מלשה הוא ונעו והוכה
 ל' שטן היצר יוכ' עולות הארץ
 וישימו להם את פסל מינה אשר
 יעשה ל' מ' חיות בית האלהים
 בשלה

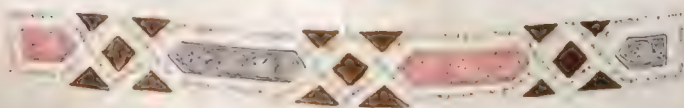
ויהי כמס' ההם ומלך אין כישראל
 והיה איש ל' יג' מרת הר אפרים
 ויקח לו אישה פלגש מבת לחם
 יהודה והנה עליו פלגשו והלך
 מאת אל בית אביה אל בית לחם
 יהודה ותהי שם ימים ארבי' עהדשים

ויקם אישה וילך אחריה לירכס'
 לכה להשיבו ונעו ונעו ונעו
 הזרים ותכאחו כ' תאמה וידאחו
 אבי הנערה ויטמח לקראתו ויחוק
 בו התע' אבי הנערה וישב ארסו
 של שתי ימים ויאכלו וישתו וילכו
 שם ויהי ביום הרביעי ויטמחו
 בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
 אל התנו סיער לכך פתלחם ואחר
 תלכו ויטמו ויאכלו ושענהם יהיו
 וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש
 הוא לאנא ולן ויטב לכך ויקסמו
 ללכת ויפצרו חתנו ויטב לן שם
 ויטכס בבקר ביום החמישי ללכת
 ויאמר אבי הנערה סיער נא לכך
 והתמהמהו עד גטות היום ויאמרו
 שעהם ויקסמו האיש ללכת הוא
 ופליגשו ונערו ויאמרו להתנו אבי
 הנערה הנה נא ומה היום יעזובנו
 נא הנה חנות היום לן ויטב לנך
 והשכמתם מחור לירכסו והלכת
 לאהלך ולא אמה האיש ללון ויקם
 וילך ויבא עד נכח בוס האיושם
 ויעמו יכד המורים חבושים ענינו
 יעבוהם עמ' בוס והיוסוד באר
 ויאמר הנער אל אדני לכה נא
 ונקודה אל יצר היטבי הזאת ועלן
 כה ויאמר אליו אדני לא נסור אל
 יצר נכרי אשר לא כנע ישראל הנה
 ויערטי עד נכיה ויאמר לעצמו
 לך ועקובה באחת המכמות ול'

מבניה או נכדיו ויניחו להם ותבא
 להם השבת אצל הנביא אשר
 למנוח ויסקרו שם ללון מבניה
 ובאוישם נדחוב העיר ואין איש
 מאספה אותם הכיתה ללון והנה איש
 וקנאטן מינשהו מזהירה כערב
 והאיש בהר אפרים והוא ענבניה
 ואנשי המקום בני מינשהו יצאו
 וראו את האיש הארח נדחוב העיר
 ויאמר האיש הוקן אנה תלך ומאין
 תבוא ואמר אליו ערבים אנחנו מבת
 לחם יהודה עד יבנה הר אפרים כשם
 אנכי ואך עד בית לחם יהודה ואתמה
 יהיה אנכי הולך ואין איש מאספה אותי
 היתה ונסתבנו מספואי ליחברנו
 ונסתבנו ויין ישראלי אמתך ולענין
 ינסתבנו אין מחסור כל דבר ויאמר
 האיש הוקן שלום לך רק כל מחסור
 עליך רק נדחוב אתך ויביא חולית
 וסל לחם ויחצו ורליהם ויאלו
 וישימוהו מיטבים את לחם והנה
 אנשי העיר אנשי בני יעקב נסבואת
 הבית מתפקים על הדלת ויאמרו
 אל האיש בעל הבית הוקן לאמר
 הוצא את האיש אשר בא אל ביתך
 ועדנו ויבא אלם האיש בי על הבית
 ואמר אלם אל אקראל תרוע נא
 אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי
 לא תנישו את הנביא הזה העלית
 הכתלה ופליטתו ואינא נא אותם
 ויענו אותם ויעשו להם השבוב מינשם

ולאיש הזה לא תנישו דבר הנביא
 הזה ואי את האנשים ליטמיעלו
 ויחוק האיש בעל שווינא אליהם
 החיון וידעו אותה ויתעלו בה כל
 הלילה עד הבקר וישראל הזה מינשהו
 השחר ותבא האשה לפנות הבקר
 ותפל פתח בית האיש אשר אדנישם
 עד האור ויקס אדנה בבקר ויפתח
 דלתות הבית ויבא ללכת לדרכו
 והנה האשה על שווינא פתח
 הבית וידיה על הסף ויאמר אלהי קוני
 ועלמה ואין ענה ויקחה על החסור
 וקס האיש וילך למקומו ויבא אל
 ביתו ויקח את המאכלת ויחוק בעל שווינא
 ויעתה לי צעמיה לשנים עשר נתיים
 וישראל נבל נבל ישראל והיה כל
 הראה ואמר לא עזית ולא עזאתה
 מואת לכיום יצאת בני ישראל מארץ
 מערים עד היום הזה שימו לכם עליה
 ויבאו כל בני
 ישראל ותקח העדה כאיש אחד לזון
 ועד באר שבע מארץ הגלעד אל יהודה
 הכנעני ויהי נטפנות כל העם כל שש
 ישראל בקהל יום האלהים ארבע פאות
 אלה איש רגלי שלף הרב
 ויטמיעו בני
 מעבן מינשהו ישראל הכנעני
 ויאמרו בני ישראל דבר ואיכה עתה
 הרינה הוואת שווינא האיש חלוי
 איש האשה הערצה ואכרה הנביא
 אשר למנוחן מאת אצל ופליטתו ללון

ויקמו יצלי ביני הנביעה ויסט יצלי
את הכת לילה את המלה ואת
פליגי ינוחמת ואחז כפליגי
ואתה ואשיתה כל יורה עתה
ישראל ינשוזמה ונלה בישראל
הנה כלם בני ישראל הטלם דבר
וינעה הים ויקם כל הינם באיש אחד
לאמר לא עך איש לאהלו ולא נסד
איש לבתו ויעתה זה הדם אשר
נעשה לגבינה יעלה כנורלו ולקחט
יעשה אנשים לכמה לכל יענה
ישראל וכמה לאה ואף לרבה
לקחת עדה ינם ינשוזמה ונלה
נעמן כל הנביה אשר ינעה בישראל
ויאסף מן איש ישראל אל העיר
כאשר אחד חברים
וישלחו שני ישראל אנשים
כל שני נעמן לאמר מה היתה
הזאת אשר נעיתה בכם ויעתה תנו
את האנשים מכל יעל אשר נבנה
ונמיתם ונביעה רעה בישראל ולא
אנו נעמן לשני נבקול אחיהם
בני ישראל ויאספו נעמן כוהנים
הנביעה לנעת למלחמה ינם בני
ישראל ויתקדו נעמן כיום
ההוא מה יערים יערים ויששה אף
איש שלף חבל למד ביטח הנביעה
התקדו שכינמות איש בחור
מכל הינם הוה שכינמות איש
בחור אשר די ימיו כל הקלי נאמן
אל השערה ולא חטא

ואיש ישראל התקדו למד נעמן
ארכינמות אף איש שלף חרב
כל זה איש כלל חכה ויקמו ויצלי
בתאל וישאלו כל הים ואמרו בני
ישראל מי יעלה לנו סתלה למלחמה
יעם נעמן ויאמר יהוה יהודה
סתלה ויקמו בני ישראל נקד
ויהנו יעל הנביעה וינא איש ישראל
למלחמה ינם נעמן ויערט אתם איש
ישראל כלל חכה יעל הנביעה וינאו
נעמן כן הנביעה וישחיתו ישראל
ביום ההוא שנים ויערים אף איש
אדניה ויתחוק הינם איש ישראל
ויסור יעך מלחמה נמקום אשר
יער שם ביום הראשון ויצלו בני
ישראל ויבנו לעתה יעל הערב
וישאלו כי יהוה לאמר האוסף לעשת
למלחמה ינם נעמן אחי ויאמר
יהוה יעל אלי
נע ישראל אל בני נעמן ביום השני
וינאו נעמן לקראתם כן הנביעה ביום
השני וישחיתו כנני ישראל יעל שנת
יער אף איש אדניה כל איש יעל
הרכו ויצלו כל בני ישראל וכל הינם
ויבאו בתאל ויבטו וישט שם לפני
יהוה ויעמו ביום ההוא יעל הערב
ויצלו עלות ושלמים לפני יהוה
וישאלו בני ישראל כי יהוה וישאלו
ברית האלהים כימים ההם לעתים
כן אל יער כן אהרן יעמר לפני כסם
הם לאמר האוסף יעל לעשרת

לעשרת

וינלכו בני ישראל אל כעבדן כיום
 השלישי ויניצו את הגבעה כעבדן
 נענעו וינצו בני כעבדן לקראת העם
 התקפו כן העיר והלו להמות כהעם
 חללים כעבדן נענעו נעסלות אשר
 אחת ילה כיתאר ואחת גבעה
 כשדה כשלישם איש כישראל
 ויאמרו כעבדן נענעו נעסלות אשר
 כנראשעו כעבדן ישראל אמרו נעסלה
 ונתקנו כן העיר אל הפסלות וכל
 איש ישראל קמו כמקמו ויניצו
 כעבדן תמור וארבי ישראל מנע כמקמו
 כמניעו נענעו ככאמנעו נענעו
 יניצו את ארבים איש כחורב כמל ישראל
 והמלחמה כעבדן הוהם לא ידעו כי
 נענעו יליהם כרנינה

ונק יהוה את כעבדן לפני ישראל
 וישחיתו בני ישראל כעבדן כיום
 ההוא יניצו יחמישה אלף וכמה
 איש כל אלה שלח חרב ויוראו כעבדן
 כעבדן כעבדו ויתו איש ישראל מקמו
 לכעבדן כמנחו אל הארץ אשר שבו
 על הגבעה והארץ החיטו ויפסנו
 אל הגבעה וימשיך הארץ ויד אתל
 העיר לפי חרב והמוניע היה לאיש
 ישראל יניצו הארץ חרב לה יליותם
 כשאת הענין מן העיר ויהק איש

ישראל כמלחמה וכעבדן החל להמות
 חללים כנאיש ישראל כשלישים
 איש כי אמרו אך נענעו נק הוה
 לפענו כמלחמה הראשונה והמשאית
 החלה יליות כן העיר יניצו יניצו
 ויניצו כעבדן אחריו והעיר ילה כליל
 היגר השמימה ואיש ישראל הפך
 ויחל איש כעבדן כראחב נענעו
 על יד הרעה ויפלו לפני איש ישראל
 אל דרך המדבר והמלחמה הדבקה
 ואשר מה יעדים משחיתים אורט
 מוסי כתר ואת כעבדן הדדפרו
 כמחה הדריסו עד נח הגבעה
 כמזרח שמיש ויפלו כעבדן שבעה
 יניצו אלף איש את כל אלה אנשי
 חיל ויפלו ויניצו המדבר אל כל יע
 הרמון ויניצו להו כמסלות חמישה
 אלפים איש וידיקו אחריו יגר
 גר יניצו ככעבדן אלפים איש ויהי
 כל הנפלים כעבדן יניצו יחמישה
 אלף איש שלח חרב כיום ההוא
 את כל אלה אנשי חיל ויפלו ויניצו
 המדבר אל כל יע הרמון שש מאות
 איש וישבו ככל יע הרמון ארבעה
 חדשים ואיש ישראל שבו אלמני
 כעבדן ויניצו לפי חרב מניע כחם עד
 כהמה יעד כהנענעו כמל הערים
 הנניצאות שלחו כנאיש

ואיש

ישראל נשבו כעבדן נענעו לאמר איש
 כעבדן לא יתן כח לכעבדן לאשה

[illegible]

ויהי איש אחד מן הדומים יעקב
 סהר אפרים וישמו אלקנה בן רחם
 בן איהוא בן חזו בן שון אפרתי :
 ולו ישתנים יסב אהת חנה ושכ
 הישנה פנה ויהי לפנה לרבים ולחנה
 אין לרבים: ויצלה הארץ ההוא מיערו
 מימים ימימה יהי שתרות ולזבח ליהוה
 יבא את בשרה וישם יסב בני יעל הפני
 ופנה סהרם ליהוה ויהי חזק ויזבח
 אלקנה ועתן לפנה אשתו ולכל בנה
 וכעתידי סנות ולחנה יתן כנה אחת
 אפיס כי את חנה אהב ויהוה סהר רחם
 וכנסתה יצרתה וס כנס כי נמר חרש
 כי סור יהוה כי נר רחם: וכן יעשרה
 ישנה בשנה מדי יעלה נבית יהוה בן
 הנסנה ותכנה ולא האכל: ויאמר
 לה אלקנה אישה חנה למה תנכי
 ולמה לא תאכלי ולמה ירני לבקר
 הלא אנכי סובלך מי עשרה כנים :
 ותקם חנה אחרי אכלה כשלה ואחרי
 שתה ויגל הסן ישב יעל הנכס יעל
 סזות חיל יהוה והיא סרת נעל
 ותתפלל יעל יהוה וכנה תכנה: ותדר
 עד ותאמר יהוה יבא את אס ראיה
 הראה כי נע אמתך וזכרתני ולא תשנה
 את אמתך ועתה לאמתך זר' ג'
 אנשים ועתה ליהוה כל ימי חיו וסמו
 לא ייעלה יעל ראשו: ויהי כי הרבה
 להתפלל לפני יהוה ויעל יסב את פיה:
 ונהיה האמת יעל לסתק ששתה נעת
 וקולה לא יסביע ויהי שנה יעל יעלה

ויהי לו משם בני ישראל כיתה היא
 איש לשנתו ולמי שפחה וינאו משם
 איש לעתה: כי סב חכם אין סלך
 בישראל איש היסר כי נעו יעשה:

ויאמר אליה ג' יערמתי תשתדל
 הסיר את ידך מעלי ונתן ה' ה' **ה'ה**
 והאמר לא אדע אשה קשת דוד
 אנכי ויין וישר לא שתיתי ואינני
 את נפשי לפני יהוה אלהי את
 אמתך לפני כתר יעל כי כרם שיתי
 וכעס דברתי יד הנה וייען ג' **ה'ה**
 ויאמר לי שלום ואליה ישראל
 יתן את ישראל אשר שארת מי עבדו
 והאמר תביא שפחתך חן בעיניך
 ותלך האשה לדוד והאכל ופעד
 לא חיל לה צד וישיבנו בבקר וישתחו
 לפני יהוה וישבו ויבואו ביהם
 הרבה יד וצאקנה את חנה אשתו
 ויוסרה יהוה ויהי לה קצות הימים
 ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו
 שמואל כי מיהו שאלתו וייעל
 האיש אלקה וכל ביתו לזכר ליהוה
 את חנה הימים ואת דוד וחתנה לא
 יעלה כי אברהם לא ישה יעל
 הנה והביאתו ונראה את פני יהוה
 וישיב שם יעלם ויאמר לה
 אלקה אישה צדיקה טוב בעיניך
 שכי יעלך אתו אך יקם יהוה
 את דוד ותלכ האשה ותניק את
 בנה יעל נכלה אתו ותיעלה יעלה
 כאשר נבלת נפרס שלשה ואמה
 אחת קח ונבלין ותכארו ביהוה
 שלו והנה בע' וישיחמו את הפר
 ויבאו את הנער אליה ויהאמר
 ביאדני ח' נפשו אדע את האשה

הנענת יענה בזה להתפלל אליהו
 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי
 את שאלתי אשר שאלתי מינני
 וגם אנכי השאלתי הו' ליהוה מלחמים
 אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו
 שם ליהוה ותתפלל
 חנה והאמר יעלן לבי ביהוה רבד
 קרע ביהוה רחמי יעל אבי כי שמת
 כישו יעלך אין קדושי ביהוה כי אין
 בלתי ואין יער כאלהינו אל תרכו
 תדמו ונבה נבה יצא עקב מעכם
 כי ארצות יהוה ולא עבדתי ע' ללות
 קשת נגרים חתים ונכשלים ארוח
 ישיבים בלחם נשטרו וי' נכס דרלו
 יע' יקרה ילדה ישיב ודבת נכס
 אמללה יהוה ממית ומחיה מוריד
 שאול וייעל יהוה טוריש ומיניש
 טישל אף מוכס פקיס מיניש
 מאשפת ירים אביו להושיב יעם
 ט' ים וכסא ככור יחלים ביהוה
 כי עק ארין וישת' יעל חס תב' יעל
 חסידו ישרור ישיבים בחשך דמו
 כי לא נכח יעבד איש יהוה יחרנו
 כריכו יעל בשמים יעם יהוה ידיו
 אפס ארין ויתן יעלם לו וידם קין
 מיניחו וילך אלקה
 הרבה יעל ביהוה הנער היה משה
 את יהוה אתפני ע' הסק ובע' יעל
 בע' בלי יעל יעל את יהוה וישיחמו
 הכתם אתה יעם ב' איש ונח זכר
 ובא יעל הכהן ככשל הכרש והכחל

ישראל השנים בידו והלה בכור או
בדוד אונקלית אובדור רל אשר
ינה המול קח הכהן בו כנה יעשו
לכל ישראל הכאים שם בשלה נס
בטרם קטרון אתה חלב וכא נער
הנה ואמר לאיש הזה תהנה בשר
לילות לכה לא יקח ממך בשר
מבשר אסור ויאמר אליו האיש
קטר קטרון ביום החל כוקח לך
באשר תאווה נפש ואמר לו יתה
תתן ואם לא לקחת בחוקה ותהי
הטאת הערים גדולה מאד אתה
יהיה כנאום האנשים את מעותיהם
ושכוא למשרת אתה נהיה נער
הער אפודו ומיעיל קטן תעשה לו
אמון ויהי עתה לומים יסבה בלה
את אשה לוכח את נכח הימים ונך
על את אלקנה ואת אשתו ואמר
ישלח להך ורנמן האשה הזאת
ותה האלה אשר שאל להורה
ודם לקחמו כי פקד יהיה אתה
ותה ותלך שלשה נכס ושתה כנות
ועל העני שכו אל עם יהודה
ועל וקו מאד וישמי
אתל אשר יעשו כעל למישראל
ואת אשר יעשו את העשים הנכוח
פתח אהל טויע ויאמר להם למה
העשו כדמים האלה אשר אנכי
שמי אתה דבר עם נאמא מל
העם אלה אל כע לא טובה השמיע
אשר אנכי שמי נערים עם יהודה

אסיהטא איש לא יטול לו אלהים
ואם ליהוה יהטא איש כמיהת לל
ולא ישימיע לקול אלהים כי חפץ
יהוה להקים ויהנע שכו אל הך
ועל וטוב כנס עם יהוה ונס עם אנשי
ויכא איש אלהים אלי
ויאמר אליו מה אפרי יהוה הנערה
נערת אל בית אנך כהותם נערים
לכת פתח ובהר אתה מל שגני
ישראל לכה לעלות על מוטה
להקטר קטר לשתא אפוד לפני
ואתה לכת אנך אתל איש כע
ישראל לכתה נעו מנח ונמנה
אשר ישיג מעו ותכבד את כנך
מכע להכר אנכס מראשיתל כנות
ישראל יני לכן נאם יהוה אלהי
ישראל אמור אכרת ביתך וכתאנך
יתל ללפי עניעלם ועתה נאם
יהוה חלילה לי כי מכבד אנכד וכו
יקלו העינים נאם ועד עתה אר
וריע ואתה נכת אנך כהות וקו
כביתך והנכת ער מעו נכל אשר
יטיב את ישראל ולא יהיה וקו נכת
כל הימים ואיש לא אכר תלך מינס
מנכר לכהות אתה ענך ולא דיכאת
נעשך וכל מרבית ביתך יהוה אנשים
וזה לך האות אשר יכא אל שגנך
חפני ופיעהם ביום אחד כמות שנה
והקמית לי חק נאמן כאשר לבב
ונפשי יעשה ונעתה לוכית נאמן
והתהלך לפני שיתח כל חכים

על
העני
הנערה

והיה כל הטהר בנתיק באלה שיהיה
 לו לאשרת כספו וכסר לחס ואמר ספתי
 טא אר אהר הכהן לאטלפת לחס
 והמע שמואל כשרת את
 יהוה לפני ידבר יהוה הה יקר
 כמים ההבאין הוון נרין ויהי ביום
 ההוא ויעליי שכב במקו ויעני ההל
 סחוט לא זכר לאות ותר אליה סטוס
 יכפה ויטמאל ששכבה כל יהוה אשר
 שם ארון אלהים

וקרא יהוה אל שמואל ואמר
 הנני וידך אל יעליאמר הנני מקראת
 לו ואמר לא קראת שוב שכב וילך
 ויטכב ויסף יהוה קרא עור שמואל
 ויקם שמואל וילך אלי יואמר
 הנני כי קראת לי ואמר לא קראת נני
 שוב שכב ויטכב ויטכב סטוס דין ארת
 יהוה וטוס נלה אל דבר יהוה ויסף
 יהוה קרא שמואל בשלי שרת ויקם
 וילך אלי יעלי ויאמר הנני כי קראת
 לי וכן עלי כי יהוה קרא לעני ויאמר
 יעלי שמואל לך שכב והיה אסיקא
 אלך ואכרת דבר יהוה כי שמיני
 ענדר וילך שמואל ויטכב נטקומו
 וכא יהוה ויהי ענב ויקרא מפע נפני
 שמואל שמואל ואמר שמואל
 דבר כי שמיני ענדר

ויאמר יהוה אל שמואל הנני
 אנכי יטהר דבר ישראל אשר כל
 יטמיעו תעליה שיה אנוני ביום
 ההוא אקים אל יעלי את כל אשר

סדר
 ויהי דבר שמואל לכל ישראל וינא
 ישרא לקראת פלישתים למלחמה
 ויחט יעלי האבן העיר ופלישתים חנו
 באפק ויערס פלישתים לקראת
 ישראל והטו שהמלחמה וינא שוא
 לפעלי פלישתים ויטו נמי נכח בשדה
 כארבע עשר אלפים איש ויכא הינא
 הכחשו ויאמרו וקני ישראל למד
 נפנו יהוה היום לפני פלישתים נקחה

דברת אל ביתו החל וכלה והנה יל
 כי שפט אנ את כתי יעלי עולם כיען
 אשר ידני מקללים לחס כעני ולא
 כדה כם ולכן נשבעתי לבית יעלי אם
 תמנע יען בתי יעלי מנח ונבעה יע
 יעלם ויטכב שמואל יעל הקרוי פתח
 את דלתות בית יהוה ויטכב ידא
 מהגד את המראה אלי יעלי וקרא
 יעלי את שמואל ויאמר שמואל נני
 ויאמר הנני ויאמר מה דבר אשר
 דבר אליך אל נא תכחד ממני כהינני
 לך אלהים וכה יסוף אסתחד ממני
 דבר מכל הדבר אשר דבר אליך ויע
 לו שמואל את כל הדברים ולא חסר
 מנטו ואמר יהוה הוא הטוב בינינו
 וינא יעלי ויעלי שמואל ויהוה הה ינא
 ולא דפיל מכל דבר ארעה וייעלי
 ישראל מן ויע נא יטכב נני נאמן
 שמואל לנביא יהוה

ויסוף יהוה להראה בשילה כי
 נעלי יהוה אל שמואל בשלו סדר
 יהוה
 ויהי דבר שמואל לכל ישראל וינא
 ישרא לקראת פלישתים למלחמה
 ויחט יעלי האבן העיר ופלישתים חנו
 באפק ויערס פלישתים לקראת
 ישראל והטו שהמלחמה וינא שוא
 לפעלי פלישתים ויטו נמי נכח בשדה
 כארבע עשר אלפים איש ויכא הינא
 הכחשו ויאמרו וקני ישראל למד
 נפנו יהוה היום לפני פלישתים נקחה

מהקול ההמון הזה והאיש מהרוצח
 ויגד ליעליוני בדת שנים ושמע
 שנה ויענוקמהולא מל לאות :
 ואמר האיש אל על אנכי הבא מן
 העיר כה ואנ מן העיר כה נסתיונס
 ויאמר מה היה הדבר נני ויען העניש
 ויאמר נני ישראל לפני פלישתים וגם
 כנענה ודולה היתה כנענים שני
 בעד מן חפני ופנינס וארון האלהים
 נלקח ויהי כה ויהי כה וארון האלהים
 ופלישתים הכסא אחרת בעד יר
 השער ותשנר מפרקתו וכתב מן קן
 האיש וכך והוא שפט את ישראל
 ארבעים שנה וכלתו אשת פנינס
 הרה ללדת ונתשם את השמיניעאל
 הלך ארון האלהים וכתב חמי האיש
 ותסר עותרכי עתפנו עזיה עזיה :
 וכנת מותה ותדנה הענות עזיה
 אל תרא כי כן ילדת ולא יענה ולא
 שנה לכה ותקרא לעז איכבד
 לאמר נלה כבוד מיישראל אל הלך
 ארון האלהים ואל חמיה ואישה :
 ותאמר נלה כבוד מיישראל כי נלקח
 ארון האלהים :
 ופלישתים
 לקחו את ארון האלהים ויבארו
 באכזר העז אשדודי ויקחו פלישתים
 את ארון האלהים ויבאו את בית
 דגון וייגעו אתו וצידגון ויישכבו
 אשדודים ממחרת והנה דגון נפל
 לפני ארנה לפני ארון יהוה ויקחו
 את דגון ויישבו אתו לכדמו :

אל עמשה את ארון ברית יהוה
 ובא מרדכי ויש יענו כפא איכנו :
 וישלח העם שילה וישאמו מיש את
 ארון ברית יהוה ונבאות שבח בנים
 ויש שני בני יעס ארון ברית
 האלהים חפני ופנינס ויהי כה ארון
 ברית יהוה אל הכהנים ירעני וישא
 תרועה ודולה ותהם הארץ ויש שני
 פלישתים את קול התרועה ויאמרו
 סקול התרועה העולה האות
 נכחה הנכרים וידע כי ארון יהוה
 בא אל הכהנים ויראו הפלישתים כי
 אכזב האלהים אל הפלשתים ויאמרו
 איש כי לא היה כן את אלהים
 של שני או לטו יעלט מיד
 האלהים הארדים האלה אלהים
 האלהים המכס את מערכם בכר
 מן מרדכי והתחזקו והיו לאנשים
 פלישתים ויצרו ליעזרים באשר
 יעזרו ויהי כי לאנשים ונלה מות
 ויהי פלישתים וינף ישראל וינסו
 איש לאחיו ותהי המכה עולה מאו
 חפני ישראל של שנים אלף רגלי :
 וארון אלהים נלקח ויש כני יעסיה
 חפני ופנינס וידע איש כנעני כנעני
 ויבא שילה כיום ההוא ומדיו קניס
 ואמר ילד אשתי ויבאו ונה יגל
 יעסיה הכסא דרך נענה כהיה
 למחר יל ארון האלהים והאיש
 בא להדבר בעד ותיעק כל העיר :
 ויש שני בני יעס את קול העירקה ויאמר

וַיִּשְׁמְעוּ בְּכָרְמָתָהּ וְהָיָה דָּגוּן
 עַל לֶעָנִי אֶרֶץ לֶעָנִי אֶרֶץ יְהוָה וְרֹאשׁ
 דָּגוּן וְשֵׁתִי כִפְתִּי דִּי כִתְרוֹתֵי אֱלֹהֵי הַמִּצֵּפֶת
 הָקִדְדוּן נִשְׁאָר עַל יוֹעֵל לֹא יִדְרֹם
 כִּהְיֵה דָגוּן וְכִלְהֵמָּא כִּתְדוּן עַל
 מִצֵּפֶת דָּגוּן כְּאִשְׁדּוּד עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

וְהַכְבֵּד יְדֵי יְהוָה אֶל הָאֲשִׁדּוּדִים
 וַיִּשְׁכַּם בְּיָד אֶתֶם בְּנֵי עַלְמִים אֶת־אִשְׁדּוּד
 וְאֶת־נְטִילָה וַיִּרְאוּ אֲנָשִׁי אֲשִׁדּוּד
 כִּי בָן וְאִמְרוּ לֹא יִשְׁכַּם אֶרֶץ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲנֵנוּ בְּקִשְׁתֵּי יְדֵי עַלְמִים
 וְעַל דָּגוּן אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלְחוּ וַאֲסַפּוּ
 אֶת־כָּל־כֹּרֵנֵי פְלִישְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
 כִּהְנַעַשְׂתָּה לְאֶרֶץ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ עַתָּה שָׂכַר אֶרֶץ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְכּוּ אֶת־אֶרֶץ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
 אֲחֶר־הַסֵּט אֹתוֹ וְתִי יְדֵי יְהוָה בְּעֵד
 כִּהְנַעַשְׂתָּה גְדוּלָּה בְּאֶדְיָךְ אֶת־אֲנָשֵׁי
 הָעִיר בְּקִטּוֹן וַיַּעֲדוּ גְדוּל וַיִּשְׁתַּחֲוֶהֶם
 עַלְמִים וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־אֶרֶץ הָאֱלֹהִים
 יַעֲקֹב וַיְהִי כְמוֹ אֶרֶץ הָאֱלֹהִים
 יַעֲקֹב וַיִּזְעַקוּ הָעֹקְרָנִים לֹא־נִדְהַסֵּט
 אֵלַי אֶת־אֶרֶץ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַסִּיתֵנִי
 וְאֶת־עַמִּי וַיִּשְׁלְחוּ וַאֲסַפּוּ אֶת־כָּל־
 כֹּרֵנֵי פְלִישְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלְחוּ אֶת־
 אֶרֶץ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּם לְמַכְמוּלָּה
 יִבְיָאֲתוּ וְאֶת־עַמִּי כִּי־הָיָה כִּהְנַעַשְׂתָּה
 כְּוֹתֵי כְבֹּדָהּ בְּאֶדְיָךְ הָאֱלֹהִים
 יִשָּׁם וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לֹא־מָתוּ הַכּוּ
 בְּעַלְמִים וְתִעַל שׁוֹעִיתָ עֵדֵי הַשָּׁמַיִם :

וַיְהִי אֶרֶץ יְהוָה כְּשִׁדְרָה
 פְּלִישְׁתִּים שִׁבְעָה חֳדָשִׁים וַיִּקְרְאוּ
 פְּלִישְׁתִּים לְכַהֲנֵם וּלְקַסְמֵם לֵאמֹר
 כִּהְנַעַשְׂתָּה לְאֶרֶץ יְהוָה הִדִּינָנוּ מִכָּה
 נִשְׁלַח לְמַקְוֵנוּ וַיֹּאמְרוּ אֲמַשְׁיָהוּ
 אֶת־אֶרֶץ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּשְׁלְחוּ
 אֶת־רִיקָם כִּי־הִשְׁכַּחְתִּים לֹא־אִשָּׁם
 אֶת־רַעְוָא וְדִינֵי לֶכֶס לִכְהֵן לֹא־תִסְדּוּ
 יְדוּכָם וַיֹּאמְרוּ כִּהְנַעַשְׂתָּה אֲשֶׁר
 נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפָּר מִצֵּד פְּלִישְׁתִּים
 חֲמִיֶּשֶׁה עֶפְרָיִם וְזֶה חֲמִיֶּשֶׁה עֶבְדֵי יְהוָה
 כִּי־נִפְּחָה אֶחָד לְכָל־וָלָד וְלִסְרַעְכָּם וַיִּשְׁמְעוּ
 יְלָמִי עַלְמִים וְעַלְמִים עֶבְדֵיכֶם
 הַפִּישְׁחִיתִם אֶת־הָאֶרֶץ וְעַתָּה לֹא־יֵאָדָר
 יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ אֲוִל יִקְלֵי יְדֵיכֶם
 וּמִיֵּל אֱלֹהֵיכֶם וּמִיֵּל אֶרֶץכֶּם וְלִכְהֵן
 תִּכְבְּדוּ אֶת־לִבְכֶם כְּאִשְׁרֵי כְבוֹדֵיכֶם
 וּפְרִיעַ אֶת־לִבְכֶם הֲלֹא כְּאִשְׁרֵי הָיָה
 כִּהְנַעַשְׂתָּה וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּלְכְּדוּ וַיִּנְעֲחֵה קָדְחוֹ
 וַיַּעֲשׂוּ עֲנֵלָה חֲדָשָׁה אֶחָד וְשֵׁתִי פִדּוֹת
 עֲלֵיתִי אֲשֶׁר־לֹא־עֲלִיתִי עֲלֵיהֶם עַל־אִכְתָּם
 אֶת־הַפְּרוֹת בְּעֵדֵיךְ וְהִשְׁתַּבַּח בְּנֵהֶם
 כְּאֶחָדֵיהֶם הִבִּיתֵהוּ וְלֹקַחְתָּם אֶת־
 אֶרֶץ יְהוָה וְהִנֵּה עַתָּה אֶת־אֶל־הָעֵנָה
 וְאֶת־כָּל־הַזֶּה אֲשֶׁר־הִשְׁכַּחְתָּ לֹא־אִשָּׁם
 תִּשְׁכִּיב וְכֹרֵנֵי פְלִישְׁתִּים אֶת־
 וְהַלֵּךְ וְדֹאִיכָם אֶסְדֵּךְ נְבִילֵי יִצְחָק
 נִתְּשֵׁנִי הוּא יִצְחָק לֵן אֶת־הָרֵעָה
 הַגְדוּלָּה הוּאֵתֹאֵס אֶל־יְדֵי עַמִּי לֹא
 יִדְנֵעַהּ כִּי־מִקְרָהָ קוֹאֵהִי לֵן
 וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֹּל וַיִּקְרְבוּ שֵׁתִי פִדּוֹת

עלות ואסרום בעלה ואת בני הסלו
 בנתו וישכו את ארנו יהוה אל העלה
 ואת הארנו ואת עבד יהוה ואת
 עבדו טחריהם וישנה הפרות נדך
 על דרך בית שמי שמסלה אחת הלט
 הד בעו ולאסרו ימין ושמאלו סרע
 על שיתסלהם אחריהם עד גמול
 בתי שמי שובת שמי קצרים קצר
 וטים כענק וישאו את עניהם ויראו
 את הארון וישמחו לראותו והעלה
 נאה אל שדה יהושע בית השמיט
 והעבד יסם וישכמו גדולה ויפקעו
 את עניה עלה ואת הפרות העלו
 ילה יהוה והלוים הורידו את ארון
 יהוה ואת הארנו אשר אתו אשר טו
 ביהונו ישכו אל האנן העדולה
 ואנשי בית שמי העלו עלות וזכרו
 נעם להוה כיום הראש חגיגה סרע
 וישקסראו וישקעקעו כיום ההוא
 ואלה טחריהם אשר
 השטפ שנים אים להוה לא שחו
 אחד ליה אחד לא שקרון אחד
 לעת אחד לעקרון אחד
 ויגברי הוה כספר כלי ערפי שנים
 לחי שיתסרעם מעיר מבצר ויער
 כפר הפרו ויעד אכל העדולה אשר
 העתו עליה את ארון יהוה עד היום
 הוה במדה יהושע בית השמיט
 וידכאני בית שמיט כיראוכארון
 יהוה וידכאני שמיט אים חמישים
 ארף אישיתאכר והעם ניהיה יהוה

מיסם מכחנר לה ויאכרו אנשי בית
 שמיט מיסם לעמד לפני יהוה
 האלהים הקדוש הוה ואל כמיעה
 מיסם וישלחו מלאכים אל שמי
 קרית יצרים לאמר השבנו פלשתם
 את ארון יהוה ודו העלו אתו אליכם
 ויבאו אנשי קרית יצרים ויעלו את
 ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אנית
 ויבאו מבניה ואת אל ער בטקדשו
 לישכראת ארון יהוה
 ויהי כיום שבת הארון בקרית
 יצרים וידטו הים ויהיו עשרים שנה
 וינהומו בית ישראל אחרי יהוה
 ויאמרו שמואל אל כל בית ישראל
 לאמר אם כמל לכם אתם שבים
 אל יהוה הסירו את אליה הנבר מתנו
 והי שתרותו מינו לבכם אל יהוה
 ויעבדו לבדו ויני אתכם מיד פלשתם
 ויסרו כע ישראל את הערפי ואת
 הינשתרתי ויעבדו את יהוה לבדו
 ויאמרו שמואל קבעו
 את כל ישראל הכינפתה ואת פל
 בערם אל יהוה ויקבעו הכינפתה
 וישאבו כים וישפכו לפני יהוה ויענו
 מוסהו ויאמרו יש חטאנו ליהוה
 וישפט שמואל את בני ישראל בער
 וישמיץ פלשתם כהתקבעו בני ישראל
 הכינפתה ויעלו סרע פלשתם אל ישראל
 וישמיץ ענני ישראל ויראוב פלשתם
 ואמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש
 כבעו פועק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתם

ויתקבצו כל יישראל ויקרא
אל שמואל הרבה ויאמרו אליו
הנה אתה זקנת ובעד לא חלבו
מדרכך יתה ישיבה לנו מלך לשפט
בכל העם וירע הדבר בעיני שמואל
כאשר אמרו תעלנו מלך לשפטנו
ותפיל שמואל אליהם:

ויאמר יהוה אל שמואל שבי
בקול הינס לבא אשר יאמרו אליך
כילא אתה מאכסו כי אתה מאכסו מלך
עליהם: כל הענינים אשר יעשו
מיוסר עליהם אתם מכעלים ויעזבו
היה ויענו ויעזבו אלהים אחרים
היה ויעזבו ויעזבו אלהים אחרים
אך כהיה הענין בהם והגדת להם
כשפט הכיכר אשר יביל עליהם:

ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל
העם השואלים כאתם מלך
ויאמר זה יהיה כשפט המלך אשר
יביל עליכם את נעמם קחו וישם לו
במרכבתו ובפרשו וירעו לפני כרמתי
ולישום לי שרי אלים וישר הכשים
ולחרי שחריו וילקעו קצו ולעשות
כל עילתו וכל רעמו ואת בטתכם
יקח לדקחות ולטבחיות ולאשת ואת
שרותיכם ואת נשים וויתכם וטענו
יקח ועתו לינסו וזרעכם ובמרכב
יעצו שרועתו לרכסו וילקעו ואת
עבדכם ואת שפחותיכם ואת עמורכם
הטיבם ואת חמורכם יקח ויעשרה

ויקח שמואל טלה חלב אחד ויניחה
עילה כל לילה וידע שמואל אל
יהוה כי יישראל וינחה יהוה ויהי
שמואל עילה ויניחה ופלישתם
נגשו למלחמה כי ישראל וירגם יהוה
בקול גדול כיום ההוא על פלישתם
ויהסם וינפלו לפני ישראל וייצאו
אנשי ישראל כן הניצפה וירדמו את
פלישתם ויטסו עד מרתה לכתר:
ויקח שמואל אבן אחת ויטסו בין
המניפות ויחזקו וקרא את שמה
אבן העזר ויאמר עזרה עזרה יהוה:
ויכעזו הפלישתים ולא יספו עוד לטא
בגבול ישראל ותהי יד יהוה בעלישתם
כל ימי שמואל: ותשבעה הערס אשר
לקחו פלישתים כאת ישראל לישראל
בניקרון ועד עתה נבול העיר
ישראל מיד פלישתים ויהי שלום בין
ישראל ובין האכזרי וישפט שמואל
את ישראל כל ימי חייו והלך טרד
שנה בשנה וסבב ביתא והעלג
והניצפה וישפט את ישראל את כל
המקומות האלה: ותשבעה הרבה
בשם ביתו וישם שפט את ישראל
ויבן יסבב ויהוה:

ויהי כאשר שקו שמואל וישם את
בני ישראל ויהי יסבב
המבור ואל וישם כשנתו אביה שפט
בכאר שבע ולא הלכו בני מרד
ויטאחרי הבני קחו שחר וטו
כשפט:

ולא כתיב ונאנכם ייגשר ואתם תהיו
ליריבדים וינקתם ביום ההוא מלפני
לפני אשר כרתה לכם ולא יענה
זה אתכם ביום ההוא וימאנו היום
ישמעקול שמואל ואמרו לא כי
אנכיך יהיה ילדנו ויהיו נוס אנהנו
גלהנוים ונפטנו מלכנו וינאפנו
לכם את כל חמתנו וישמעקול שמואל
את כל דברי היום ויברס באוני יהוה
ואמר יהוה אל שמואל
שמעקולס והטל להם מלך
ואמר שמואל אל אנשי ישראל
אליהם
בן יצחק שמו קייסן אבי אל בן עזר
במנות קאפיה בן אישימיני גור
חלול היה בן שמואל שחור וטוב
אין איש כני ישראל טוב כמנו מי שני
ועלה ומה ככל היום ותאמר והאנת
יהושע שמואל ואמר קייסן שמואל
מקנה אתך את אחד מהנערים
וחס לך בקי אתה אתה נתי ויגדור
אריס ויגדור בארץ שלשה ולא מינא
ויגדור בארץ שלשה ואין ויגדור
בארץ מיני ולא מינא הכה במו
בארץ ויגדור שמואל אפר לעזרו אשר
יגדור לה ושוכה פני יהוה לך בן
האנת ודאנו ויאמר לו הנה נא
איש אלהים בעיר הוא והאיש שוכה
כל אשר דבר מוא מוא עתה לכה שם
אלי עזר לו את דרכו אשר הלכו
עליה ויאמר שמואל לעזרו והנה לך

ומה נביא לא ישיב הלהם אול מכלנו
ותשורה אין להביא לאיש האלהים
מה אתנו ויסקף הניצל ונעות את
שמואל ואמר הנה נביא כיד רבי
ישקל כסף ונעתי לאיש האלהים
והניד לנו את דרכנו לפני שמואל
כה אמר האיש שכל בלתי לדרש אלהים
למונלטה יעד הראה לנביא היום
יקרא לפנים הראה ויאמר שמואל
לעזרו טוב דברך לכה לכה ויבוא
העיר אשר שם איש האלהים והמה
עליס כמינילה העיר והמה מינא נעות
יינאות לשאכמיס ויאמרו להוהיש
מה הראה וותינעה אתם ותאמרנה
יישהה לפניך מה עתה כיהוים נא
לעזר כי זכח היום ליגם בכמה נכאנס
העיר כותמינאון אלה במרס ייעלה
הכמתה לאכל לאיאל העיני עק
כאוי הוא בדרך הזבח אחריכן יאכלו
הקראים ויעתה עליו באתו כהיום
תמינאון אתו וייעלו העיר הכרה
כאויס כתרך העיר והנה שמואל ינא
לקראתם לילולת הבכיה
ויהוה עליה אתה און שמואל יוס
אחד לפע מוא שמואל לאמר כיעת
כחר איש לך אילך איש בארץ ננמן
ומישהו לנניד על יעמי ישראל והושיע
את עמי כידישתיס כיראתי את
יעמי כיכא העקלה אלי וישמואל
ראה את שמואל ויהוה יענה וההאיש
אשר אמרת אליך זה יעזר בעמי

וַיָּבֹא אֶת־שָׂאֹל אֶת־שִׁמְוֹאֵל מִתּוֹךְ הַיָּעַר
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲנֵא לִי אִי וְחַבְתָּהֶרְאָה
וַיֵּינֹן שִׁמְוֹאֵל אֶת־שָׂאֹל וַיֹּאמֶר אֲנִי
הֲרֹאֵה יְעִלֵּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כֶּסֶף
יְבִי הַיּוֹסֵף שִׁלְהֶרֶךְ בְּבֶקֶר וְכִי אֲשֶׁר
מִכֶּסֶף אֲנִי לְךָ וְלֹא תִנּוֹת הַחֲבֻרוֹת
לְךָ הַיּוֹסֵף שִׁלְיָה הַיְכִים אֶת־יָסֶם
אֶת־לֶסֶף לֵהֶם כִּי נִבְנִינָם וְלֹכֵי כָל
חֲבֻרַת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְךָ וְלֹכֵי בֵּית
אֲבִיךָ וַיֵּינֹן שָׂאֹל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֵּן
יִסְרָאֵל אֲנִי כִקְטָנִי שְׂנֵא יִשְׂרָאֵל
וְנִשְׁפָּחַתִּי הִנֵּנִי עֲרֵה מִכִּי שְׁפָחוֹת
שְׂנֵא יִנְעֻן וְלִסְה דְרַת־אֵלִי בְּדָר
הַזֶּה וַיִּקַּח שִׁמְוֹאֵל אֶת־שָׂאֹל וְאֶת
עַרְוֹ וַיִּכְאֵל יִסְרָאֵל וַיִּתֵּן לֵהֶם מִקֶּסֶף
בְּרֹאשׁ הַקְּרוֹאִים וְהִכָּה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ וַיֹּאמֶר שִׁמְוֹאֵל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְךָ אֲשֶׁר
אֲכִידֶה אֵלֶיךָ יָסֶם אֶתֶּךָ יַעֲקֹב וְדָם
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַשּׁוֹק וְהַיָּעַר הַזֶּה שִׁמְוֹאֵל
שָׂאֹל וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲשִׂיב יָסֶם
לִפְנֵיךְ אֲכִלִּי לְמוֹנֵי שְׂמֹר לְךָ
לֹאמַר הַיָּסֵם קִרְאתִי וַיֹּאמֶר שָׂאֹל יָסֶם
שִׁמְוֹאֵל מִכֶּסֶף הָהוּא וַיִּרְדּוּ מִהַמֶּלֶךְ
הַיָּעַר וַיִּדְרֹךְ יָסֶם שָׂאֹל יַעֲקֹב וַיִּשְׁכֹּן
וַיְהִי כִּשְׁלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שִׁמְוֹאֵל
אֶל־שָׂאֹל הַנֶּגֶן לֹאמַר קֻנֵּה וְאֶת־הַ
וָקֶס שָׂאֹל וַיִּנְאוּ שְׂתֵּהֶם הַיָּסֵם
וַיִּשְׂמֹאֵל הַחֲוִיטָה הַמֶּלֶךְ וַיִּרְסִימָהּ
הַיָּעַר וַיִּשְׂמֹאֵל אֶת־אֵל־שָׂאֹל אֶת־
לַעֲרֵי וַיַּעֲרֵךְ לִפְנֵי הַיָּעַר וְאֶתֶּהֱיָמוֹ

מִיָּסֶם וַאֲשֶׁר מִיָּעַר אֶת־דָּם אֱלֹהִים :

וַיִּקַּח שִׁמְוֹאֵל אֶת־הַשָּׂמֶן וַיִּנְעֹךְ
עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקֹחוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִי
מִשְׁחָךְ יְהוָה יִנְחִלְתוּ לִנְעִדִי בִּלְתָּן
הַיּוֹסֵף מִיָּעַר וַיִּנְצַח שְׂנֵא אֲנִישִׁים
יָסֶם קִסְרַת־רַחֵל בְּנִמְלֵהֶם בְּנֵי־עֵינָה
וְאִמָּו אֶלֶךְ נִבְנִינָם הַהֲתִנּוֹת אֲשֶׁר
הִלַּסְתָּ לְבָקִישׁ וְהִנֵּה נָטִישׁ אֲנִי אֶת־
דָּם־הַהֲתִנּוֹת וְדָנִלְכֶם לֹאמַר מֶה
אֵינְשָׁה לְבִנִי וְהִלַּפְתָּ מִשֶּׁם וְהִלָּה
וְכֹאֵת יַעֲקֹב אֶת־חֲמוֹר וּבִנְיָאֹךְ יָסֶם
יִשְׁלִישָׁה אֲנִישִׁים יָסֶם אֶל־הָאֱלֹהִים
כִּתְּאֵל אֶחָד מִשְׁאֵל שִׁלְיָה וַיִּסְמְאוּ
מִשְׁאֵל שִׁלְיָה בְּכֹרֹת לֵהֶם וְאֶחָד מִשְׁאֵל
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ שְׁלֹשׁ וְעֵתָנִי לְךָ
שְׁתֵּי לֵהֶם וְלִקְחָת־מִיָּסֶם אַחֵר בֵּן
תִּמְנָא נִבְנִינָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׂסַנְנִי
פִּלְשִׁתִּים וַיְהִי כִבְאֵךְ יָסֶם הַיָּעַר וַעֲנֵה
הַכֹּל נִבְאִים יָדִים מִהַבְּהָ וּפְנֵהֶם
בְּנֵל וְתֵף וְחִלִּיל וְעֹר וְהַמֶּלֶךְ כִּתְּנָאִים
וַיִּעֲלֶה עֵלֶיךָ רֹחַ יְהוָה וְהַתְּעַבֵּרַת
יָסֶם וְעַתְּפַת־לֵאשׁ אַחֶרֶת וַיְהִי כִי
תִכְאֵד הַהֲתִנּוֹת הָאֵלֶּה לְךָ יַעֲשֶׂה
לְךָ אֲשֶׁר תִּסְנֵא יָדֶךָ הָאֱלֹהִים
יַעֲכֹךְ וַיִּרְדֹּת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהִנֵּה אֲנִי
יָדֶיךָ אֵלֶיךָ לִי עֲלֹת עֲלֹת לִי וְהִנֵּה אֲנִי
יָסֶם יָסֶם יָסֶם יָסֶם יָסֶם יָסֶם יָסֶם
אֶלֶךְ וְהוֹדִיעֵךְ לְךָ אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
וְהִי תִפְנֵעֵךְ שְׂכֹמוֹ לִלְסַת מִיָּסֶם
שִׁמְוֹאֵל וַיְהִי כִי אֱלֹהִים לֹכֵם אַחֵר

ויבאו כל האמות האלה ביום ההוא
 ויבאו יסם הנביעה והנה
 הכל נבא יסם לקראתו ותגלה עליו
 חוצה להם ויתנבא ביהם ויהיה כל
 יורדיו מאת טריל של שם ויראו והנה
 יסם נבא יסם ויאמר היום איש אל
 רעהו מה זה היה לכן קייט הגם שאול
 נבא יסם וייען איש נבא יסם ויאמר וני
 אבהם ילכן היתה לבי של הגם שאול
 נבא יסם ויכל מה נבא יסם ויאמר וני
 ויאמר דודי שאול אל וואל כעז אן
 חלקם ויאמר למן את האתה נבא יסם
 ונראה כי אן נבא יסם ויאמר וני
 דודי שאול הנדה נא למה אמר לכן
 שמואל ויאמר שאול אל דוד והנה
 הצד לנביע נבא יסם והתת ואת דוד
 הכותק לא הצד לו ואשר אמר
 שמואל וייען שמואל
 אתה יסם אל יהוה הנביעה ויאמר
 אל בני ישראל מה אמר יהוה אלהי
 ישראל אנכי הצד את ישראל
 מביעים ואני אתכם מיד ביעים
 וכיד כל המלכות אתה יסם אתכם
 ואתם היום המלכות אתה יסם אתכם
 אשר הוא מביעים לכם מכל רעותכם
 ויעתכם ואתם ראו כי כל תשים
 יעל ויעתה תינבא לפע יהוה יסם
 ויאמר יסם ויקרב שמואל את
 שבע ישראל וילך שבע נבא יסם
 את שבע נבא יסם וילך שבע נבא יסם
 ששפת המטרי וילך שמואל מן

ויבאו שמואל ואלא נבא יסם ויאמר
 כיהוה הכא יסם היום יסם
 ויאמר יהוה הנה הוא נבא יסם
 הכל יסם וייען ויבא יסם וייען
 בתוך היום ויבא יסם מכל היום מביעים
 וכי יסם ויאמר שמואל אל כל היום
 הראיתם אשר פרוט יהוה מביעים
 בכל היום וייען כל היום ויאמר וני
 הכל ויבא יסם ויאמר
 אל היום אתם מביעים הכל ויבא יסם
 בספר ויעל לפע יהוה וייען שמואל
 את כל היום איש לביתו ויבא יסם
 הך לביתו ויעתה וייען שמואל
 אשר נבא יסם בלכם ויבא יסם
 אפרוה יסם ויבא יסם ויאמר
 לו בנה ויהי ככה יסם
 וייען נבא יסם וייען יסם
 גליעד ויאמר כל אנשי יבא יסם
 סתלם בדי תוענך ויאמר אל הים
 נבא יסם ויבא יסם ויאמר כל הים
 לכן יסם ויבא יסם ויאמר כל הים
 כל ישראל ויאמר אליו וקני יסם
 לט שבע יסם ויבא יסם ויאמר כל
 נבא יסם ויאמר ויאמר כל הים
 אלך ויבא יסם ויאמר כל הים
 הדברים נבא יסם ויאמר כל הים
 קולם ויבא יסם ויאמר כל הים
 הנקד מן השדה ויאמר שמואל מר
 לכן כי נבא יסם ויאמר כל הים
 יסם ויבא יסם ויאמר כל הים
 בשבע יסם ויאמר כל הים

ויקהל צמר בקר ויפתהו וישיה נבל
 נבל ישראל ביד המלאכים לאמר
 אשר אננו יצא אחר שואר ואחר
 שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד
 יהוה על הים וינאו כאיש אחר
 ויפקדם בנזק והיו בנ ישראל שיש
 כאות אלה ואיש יהודה שיש אלה
 ויאכרו וילאכים הבאים מהאמון
 לאיש יביש עד מהרה יהיה לכם
 תשויה חכם השמים ויכאו הכלאים
 ויגדו לאנשי בית וישקחו ואמרו
 אנשי בית מהר נא אליכם ויעשיתם
 לנו ככל הטוב בעיניכם

ויהי מבהרת וישם שואל את
 העם שלשה דאשים ויכאו בתוך
 המה נא שכרת הנקרו ויכו את
 יעקב עד חם היום ויהי הנשאים
 ויפניו לאשטארו כשנים יחד ואמרו
 העם אל שמואל כי האמר שואל
 ימלך עלינו תהאנשים וגמיתם
 ואמר שואל לא יוכל איש ביום הזה
 כי היום יעשה יהוה תשועה בישראל

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה
 הלכו ונחלו שם המלוכה וילטו
 העם הללו וימלכו שם את שואל
 לפני יהוה בליל וינחו שם ונחיה
 שירים לפני יהוה וישמח שם שואל
 וכל אנשי ישראל עד מאד
 ויאמר שמואל אל כל
 ישראל הנה שמי עת בקר לכם לכל

Handwritten text in a cursive script, likely a marginal note or commentary, written in red ink.

אשר אמרת לי ואמלך עליכם
 מלך ויעתה העם המלך מהרה
 לפניכם ואנחנו וישתה ונני הנכם
 אתכם ואנחנו הנה לכת לפניכם כמעט
 עד היום הזה הנה יענו נד יהוה
 ונעדי שיהיו את שורכי לקחת ונמנו
 מלקחת ואתם יעקבת את כי
 רשת וכיד מלקחת כפר ואילים
 יענו וואיש כי לכם ויאמרו
 יעקבתו ולא רניתו ולא לקחת
 מיד איש כאומה ויאמר אליהם עד
 יהוה בכם ועד משיחו הים הזה כי
 לא כינאתם ביד כאומה ואמרו עד
 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר
 יעשה את משיחו ואת אהרן ואשר
 העלה את אבותכם מארץ מצרים
 ויעתה הריצו ואישטפה אתכם לפני
 יהוה אתם יעקבות יהוה אשר יעשה
 אתכם ואת אבותכם נאשר נא יעקב
 מערים ויועקו אבותיכם אל יהוה
 ויירלח יהוה את משיחו ואת אהרן
 ויוציאו את אבותיכם מערים
 וישבם במקום הזה וישכחו את
 יהוה אלהיהם וימנו אתם כדכסא
 שרענא העור ויבדל שיתם ויבד
 מלך נואב ויהי לכם ויועקו אל
 יהוה ויאמר הטאטו כי יענו את
 יהוה ויעזר אתה מלך ואתה העשיתם
 ויעתה העלעל מיד איננו ונעזר
 וישיה יהוה את רכב ואתה ואת
 פתח ואת שמואל ויניל אתכם מיד

מחלל להחלל ביעדכם והוריתי
אתכם בדרך הטובה והישרה: אך
ראו את יהוה ויעבדו אתו באמת
בכל ימכם כי ראו את אשר הנחל
ינכם ויאמרו ה' יתירנו עמו אתם גם
כלכם תספדו:

בן שנה ישאל בברית וישתה שנים
יג' ישראל ויבחר לו שאל שלשת
אלים מ' ישראל ויהיו ים שאל אלעז
בשנים ויבחר לו שאל ואלה היו ים
ועתה בנבנת בענין ויתר העם שלח
איש לאחיו ויגידו ויעתה את נביא
פלישתים אשר מבני ישראל פלישתים
וישאלו תקנו בשופר בכל הארץ לאמר
ישמעו העברים וכל ישראל שמעו
לאמר הכה שאל את נביא פלישתים
ועם נבא ישראל בעלי שבתם ויענקו
העם אחר ישראל העליל ופלישתים
נאספו יהלחם ים ישראל שלשים
אלף רכב וישית אלעז פלישתים ים
בחול אשר על שפת הים לך ויעלו
ויהנו במכבי קדמת ביתאון ואיש
ישראל ארץ כי יעלו כי נגש העם ויתחנן
העם במצודות ובחורוים ובכל צרכי
ובמדות ויגרים יעבדו את הדרן ארץ
גד ועל יד וישאלו יעדו בעלל וכי
העם הדרו אחריו ויחלל טביעת ים
לכונן אשר שמואל ויאמרו שמואל
העליל ויפן העם טביעת ויאמרו שמואל
הנשו אל העליל והשלימים ויעל
העליל:

אינכם מסכים והשטן נטח: והראו
בנושטן כד בענין נא יל יכסו ונאמו
לא ככד יסד יעלנו ויהוה אליהם
כלכם ויעתה העליל כל ארץ בחותם
אשר שאלתם העתה יהוה ילכם
מלך אס ה' ראו את יהוה ויעבדו
אמו ושמעו בקולו ולא תסרו את פי
יהוה ויתקבצו אתם ונס המלך אשר
מלך ילכם אחר יהוה אלדכם וואם
לא תשמעו בקול יהוה ובריתם את פי
יהוה והת' יד יהוה נכס ונאמתיכם:
וביעתה העתה נמו וראו את דבר הנדול
הה אשר יהוה יגלה לעיניכם: הלא
קדוה ה' היום אקרא אל יהוה ויתן
קלותו מטר וד' ויעוראו כי רעתכם רנה
אשר נשיתם בעני יהוה ל' שאל לכם
מלך:

יהוה יתן יהוה קלותו מטר כי כס ה' הוא
ויאמרו העם מאד את יהוה וארץ
שמואל ויאמרו כל העם אל שמואל
התעלל בעד עבדך אל יהוה אלהיך
ואל נמות מיספנו יל כל חטאתינו
דעה ישראלנו מלך:

ואמרו שמואל אל העם אל תראו אתם
ישיתם אתם ב' דעה הוא את אל
המורו מאחרי יהוה ויעבדו את יהוה
בכל ימכם ואל תסרו כי מאחרי העתה
אשר לא יזעיל ואל יגל כי תהוה המה:
לא יאש יהוה את נמו ב' נמו שמו
העליל הוא אל יהוה לעשות אתכם לו
לעם ים אנכי העליל למחטא יהוה

ויהי ככלתו להינחות היצירה
 והנה שמואל בא וינא שמואל להראות
 לבנו ויאמר שמואל מה עשית
 ואמר שמואל כדאיתל כענין היצנים
 מיני ואחלה לא באת למצוד היצנים
 ועל שיתם נאספם ככשי: ואמר יצנה
 ידוע שיתם אליהם ופעם יהיה לא
 חלית ואתאצק ואיננה היצנה ויאמר
 שמואל אלי שמואל נסבלת לאי שנות
 את מעות יהיה אחד אשר עוד כ
 יצנה הבן יהיה את כללך אר
 ישראלי עד יעלם ויצתה כמלכתך
 לאתקום מקום יהיה איש כלבבו
 וינחה יהיה לבד יעלם ויצתה
 כלאי שנות את אשר עוד יהיה
 ויקם שמואל וינלם ויצתה
 נכית בענין ויפקד שמואל את היצנים
 הנכיתים ויצו כשיש נאות איש
 וישאול ויעת: נטו היצנים הנכיתים ויצב
 יישכים בענין נכיתם ופלישתם חנו
 כמכש: וינא הכי שחית ממחנה
 פלישתים של שחיתים הראש
 אחד יצנה אל דרך יצנה אל ארץ
 שיוני: והראש אחד יצנה דרך בית
 חורון והראש אחד יצנה דרך תגול
 העשק: על מה יצנים המדברה:
 וחרש לא יצנה כל ארץ
 ישראל: ואמר פלישתים יעשו
 היצנים חרב אותה: וירחב כל
 ישראל הפלישתים ללבוש איש
 את כחרשתו ואת אחרו ואת קרמו

ואת מחרשתו והיה הפעירה פס
 למחרשתו ולא תסולל שלשון
 ולהקדמים ולהינחות הדרכו: והיה
 כיום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית
 ביד כל היצנים אשר את שמואל ואר
 יועת: והינא שמואל וליועת: נטו:
 וינא שמואל שיתם אל כיצור טמא:
 והיה חסד ואמת ויעת: כן
 שמואל אל היצנים נשא כליו למד
 ועצרה אל כיצור פלישתים אשר
 כיצור הלז לאכזר לא העד: ושמואל
 יושב בקצה הנביעה תחת הרמון אשר
 במצודן והינים אשר יצבו כשיש נאות
 איש: ואחיה בן אחסוב אחי איכבוד
 בן פתחסבן ילי: כהן יהיה בשלהש
 אפוד והינים לא יעלם ויעת:
 ובין המינחות אשר נקיש ויעת: יצנה
 ילי: כיצור פלישתים שן הקלי: והינא
 מזה וישן הקלי: כיצור מזה השם
 האחד מיני: וישם האחד כענין השן
 האחד כיצור מין מין מול טמא: והאחד
 כיצור מול נכית: ויאמר
 יהועת: אל היצנים נשא כליו לטעם
 אל כיצור היצנים האלה אולי יצנה
 יהיה לט כי אין להיות כיצור לטעם
 מרב או במעט: ויאמר לו נשא כליו
 יצנה כל אשר בלכך נטהל הנג
 עמר כלבבו:
 ויאמר יהועת: הנה אעשה יצנים אל
 האנשים ועל יד אליהם נאספם ויאמר
 אלינו דמו יד היצנים אליכם ויעת:

התנוולו אנכי אלהים ואם טר
אמרו ידו ילנו וילנו כעתם יהוה
כדוזה לט האות וילנו שנתם אל
כנפ שנתם ויאמרו פשנתם הנה
ערים יאמס כן הרבים אשר התנאו
שכו ויעל אשתי הכינר אתי ועת
שאלו ויאמרו ילנו וילנו וילנו
אתם דבר ויאמרו ילנו אל שאל כל
ילה אחרי כעתם ויהוה כד ישראל
וילנו וילנו ילנו וילנו
דל וילנו שאל כל אחרי וילנו וילנו
ושאל כל וילנו וילנו וילנו וילנו
האשנה אשר הנה וילנו וילנו וילנו
כערים אשר כערים כעתם וילנו וילנו
והוה הודה כעתם כעתם וילנו וילנו
הכנה והכשחית הדרוב הכה וילנו
האר וילנו להרדת הרים וילנו
העם לשאל כעתם כעתם וילנו
ההקו כעתם וילנו וילנו
ויאמר שאל ליבא שאל
פקדו ואמרו וילנו וילנו וילנו
והנה וילנו וילנו וילנו וילנו
שאל ליבא הנה וילנו וילנו
כעתם וילנו וילנו וילנו וילנו
ישראל וילנו וילנו וילנו וילנו
וההקו אשר כעתם פשנתם וילנו
וילנו וילנו
אילנו וילנו וילנו וילנו וילנו
העם אשר אתו וילנו וילנו וילנו
והנה וילנו וילנו וילנו וילנו
גולה מאד וילנו וילנו וילנו וילנו

באתכול שלשם אשר ילנו וילנו
כעתם כעתם וילנו וילנו וילנו
ישראל אשר ילנו וילנו וילנו
איש ילנו וילנו וילנו וילנו
שכנו כעתם וילנו וילנו וילנו
אחריהם כעתם וילנו וילנו וילנו
הוא את ישראל והלחמה וילנו
את כעתם וילנו וילנו וילנו
הוא וילנו וילנו וילנו וילנו
אורו וילנו וילנו וילנו וילנו
העם וילנו וילנו וילנו וילנו
העם וילנו וילנו וילנו וילנו
וכל הארץ כעתם וילנו וילנו
הישרה וילנו וילנו וילנו וילנו
הלך דכשאו וילנו וילנו וילנו
יאה העם אתה שנתם וילנו וילנו
שכנו וילנו וילנו וילנו וילנו
את קעת הטטה אשר כדו וילנו
אותה כעתם וילנו וילנו וילנו
פזו וילנו וילנו וילנו וילנו
ויאמר השכנו וילנו וילנו וילנו
העם לאמר אורו וילנו וילנו
לחם היום וילנו וילנו וילנו וילנו
עבר אתה וילנו וילנו וילנו וילנו
יענו כעתם וילנו וילנו וילנו
כילנו וילנו וילנו וילנו וילנו
איכו וילנו וילנו וילנו וילנו
מכה כעתם וילנו וילנו וילנו
מכנס וילנו וילנו וילנו וילנו
העם וילנו וילנו וילנו וילנו
כדו וילנו וילנו וילנו וילנו

וַיֹּאמְרוּ טִיטָם טִיטָה בְּקִיעַ הַמַּטָּה
אִישׁ בְּיָדוֹ טִיטָה דְּבִישׁ הַנֶּחֱסָה

ויעדו לישאל לאמרה היום
הטאים ליהוה לאם על הדס ואמו
נדרתם בראי היום אכן על יהוה ואמו
ישאל פועלם ואמרתם להם ביש
אל איש שדור איש יהוה וישתטם
מהוצאתם ולא תהטאו ליהוה אל
בדור ולבשר היום איש שדור
ידור ליהוה וישתטם וכן ישאל
מבט ליהוה אתו דר לכות מוכר
ליהוה

וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל שָׂאוּל אֶת־יָדָי
יְהוֹה לְבַשְׁחֶד לְכַלֵּךְ יְעִיצֵנִי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּתֶה שִׁמְשׁוֹן לְקוֹל דְּבַר יְהוֹה

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

וַיֹּאמֶר שְׂאִיל אֶל שְׂמוּאֵל הַטָּמֵא
כִּי צִוִּיתִי אֹתוֹ לֵאמֹר וְאַתָּה דֹרֵשׁ כִּי
יֵרָאִי אֶת הָעֵץ וְאֵשׁ עָלָיו וְקוֹל מִיֵּצֶה
יֵאָמַר נֶאֱמַת חֲטָאָה וְיִשָּׁב יָבִי וְאִשְׁתָּה
לַיהוָה וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
אֶל שְׂאִיל לֹא אֵשׁוּב עִינְךָ כִּמְאִסָּה
אֲתָּה דֹרֵשׁ יְהוָה וְיִכְאֹסֶךָ יְהוָה מִיָּדֶיךָ
מִלֵּךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְיִסַּב שְׂמוּאֵל לֵלֵת
וְיִחַק בְּגִבְעָה כִּי עֵינֵי יְהוָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קִדְּשֵׁנִי
אֲתָּה מְכַלֵּמֵת יִשְׂרָאֵל מִיָּד הָעֵץ
וְנִתְּנָה לְיָד הַטּוֹב מִכָּךְ וְגַם נִעֲרַח
יִשְׂרָאֵל לֹא יִשָּׁב וְלֹא יִחַס כִּי לֹא
אִדָּם הוּא יִרְחֹס וְיִאֲכַר חֲטָאָה
עֵתָה מְבַדֵּה נֶאֱמַר וְקִנְיָנִי וְנֶעֱד
יִשְׂרָאֵל וְיִשָּׁב יָבִי וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לַיהוָה
אֲלֵהֶךָ וְיִשָּׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרֵי שְׂאִיל
וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאִיל לַיהוָה
וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲגִישׁוּ אֵלַי אֶת
אֹנֶם מִלֵּךְ עִמָּלְךָ אֵלָיו אֲנִי
מִדַּעַת יִאֲבֹד אֲנִי אִם כִּי מִדְּהוּת
וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כֹּאשֶׁר
שִׁכַּח נִשְׁחַחֲבֶךָ כֹּת שֶׁנֶּלֶךְ מִנִּשְׁחַח
אִנְךָ וַיִּשְׁקֶף שְׂמוּאֵל אֶת אֲנֹם לִפְנֵי
יְהוָה מִבְּלִי
וַיִּלֶּךְ שְׂמוּאֵל הַרְמֵה וְשְׂאִיל עִלָּה
אֶל בֵּיתוֹ וְכַתֵּב שְׂאִיל וְלֹא יִשְׁקֶף שְׂמוּאֵל
לְרֹאשׁוֹ אֶת שְׂאִיל עַד יוֹם מוֹתוֹ מִדְּהוּת
שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאִיל וְהוּא נִחַם מִכֶּמֶל
אֶת שְׂאִיל יֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שְׂמוּאֵל יֵד

כִּי־נִבְרָאתָ לַיהוָה וְאָתָּה יְיָ
יֵאָדָה אֵת־דָּבָר וְאֵשֶׁן בְּקוֹלִי וּמִי־נִבְרָאתָ
יֵאָדָה אֵת־חֲסָדֶי וְיִשׁוּבִי וְיֵאָדָה
לַיהוָה וְאֵת־שִׁמְוֹת
אֵלֵי־שָׁמַיִם וְאֵת־כִּמְאֹתָ
אֶת־דָּרֵי־הַיָּהוּ וְאֵת־כְּרִי־הַיָּהוּ כְּרִי־הַיָּהוּ
מֶלֶךְ יֵלֵךְ וְיִשְׁכַּן בְּמִשְׁכַּן־לִבִּי
וְיִחַק־בְּנֵי־כִלְיוֹתֶיךָ

וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמַח בְּיָצִיחָהּ
אֶת־מִכִּיסֶּיךָ יִשְׂרָאֵל מִיָּד הַיּוֹם
וְנָתַתָּה לְרֵיךְ הַטּוֹב מִכֵּן וְגַם צִמְחָה
יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקָר וְלֹא יִנָּחֵם בְּיָדָהּ
אָדָם הוּא הַיָּחָס וַיֹּאמֶר הַטָּאָר
יָצִיחָהּ בְּכֶדֶן וְנֶאֱמַר וְקִינִי וְגַם
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי לָהּ
אֶל־הָרָא וַיִּשָּׁב וַיֹּאמֶר אַחֲרֵי יִשְׂאֹל
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר לָהּ

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הַיְיִשׁוּ אֶל־אֵת
אֶבְרָהָם וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ אֲנִי
מֵעַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶבְרָהָם
וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כֹּה־אֵשֶׁר
שָׂכַח נָשִׁי חֲרֹדָה בְּתֹלַשׁ מִנְּשִׁי
אֲנִי וַיִּשְׁקֶה שְׂמוֹאֵל אֶת־אֲנִי
יְהוָה בְּעַלְיָי

וילך שמואל הרמתי ושאול ילד
אל ביתו נבנת שאול ולא יסף שמואל
לראות את שאול עד יום מותו והתנא
שמואל אל שאול יהיה נחם מהכל
את שאול בלילה
ויעמר יהוה אל שמואל עד

מתי אתה מתאכל אל שמואל ואני
 באסתו ממך על ישראל מיה
 קרנך שמואל איש אחד אל ישי
 בית הלחם כי ידעת נבני יליך
 ואמר שמואל אחד אלך וישמע
 שמואל הדגש
 יהוה ענתה בקר הקח ביד ואמרת
 לזבח ליהוה באתי וקראת לי ישי
 מבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה
 וכי שחת לי את אשר אמר אליך
 ויניח שמואל את אשר דבר יהוה
 ויבא בית אל ויהרד בואק העיר
 לקראתו ואמר שלום מנחם ויאמר
 שלום ליבא ליהוה באתי הקדש ישי
 ובאתם אתי מבח ויקדש את ישי
 ואת נבני וקרא להם לחנני וידה
 במאס וירא את אליאב ויאמר אך
 נד יהוה משיחו
 ויאמר יהוה אל שמואל אל
 תבט אל מראהו וארנב קומתי כי
 באסתו כי לא אשר יראה האדם
 כי האדם ידע לינעם ויהוה ידע
 ללבב ויקרא ישי אל אבנני ויעמיתו
 לפני שמואל ויאמר גם כזה לא נחר
 יהוה ויניח ישי טבח ויאמר גם
 כזה לא נחר יהוה ויניח ישי טבחת
 בני לפי שמואל ואמר שמואל אל
 שמואל אל ישי התיבה העצרי
 ויאמר עוד יסור הקסן והתקריע
 מבטן ויאמר שמואל אל ישי שילח

וקחנוכי לאנכס עד באו פה וישראל
רכיאו והוא אדמני ים פה יעניס
וטוברא

ואמר יהוה קום משה וכו' זה הוא
ויקח שבעא את קרן השמן ויכשה
אתו בקרב אהו ותלך רוח יהוה אל
הדמהים ההוא ובינה יקם שמואל
ויד הרמה: ורוח יהוה כסה מינס
שאו לכו יתח רוחי עתה מת יהוה:
ויאמרו יערי שאלו אליו הנה ארוה
אליהם רע מכעדי: אמר אדנו
יערד לפניך יקשו איש ידי עמנו
במנו ויהי נהיות עלך רוח אליהם
ויענוגנו ברוח טוב לך ויאמר שמואל
אלי עדי וראו נאלי איש כטב לנני
והביאותם אלי ויני אחד מהנעים
ויאמרה ראתי בן ליש כיר
החמידי ענוג ונמור חיל ואיש
מלכה ענוג דבר ואיש תא
ויהוה עמו וישראל שאל כל אכנס
אלי ויאמר שמואל אל את דוד
מגד אשר בעאן ויקח ליש חמור
לחם ועוד יין ועד יעים אחד וישראל
בידו בנ אל שמואל ויבא דוד אל
שמואל ויערד לפניו ויאמרו מאד
ויהי לו נשאלים: וישראל שמואל
אלי לאמר עמד נא דוד לפני
כי בעאן כבעני ויהי נהיות רוח
אליהם אל שמואל ולקח דוד את
המנוגנו בידו ורוח שמואל טוב לו
וכרה מ' לרוח הרעה:

ויאספו פלשתים את ענתה
למלכה והוא אספו שמה אשר ליהוה
ויחתו בין שוכם ובין יעקה באפס
דמים: וישראל איש ישראל נאספו
ויחתו ביצק האלה ויערסו למלכה
לקראת פלשתים: ופלשתים יעמדם
אל ההר מזה וישראל יעמדם אל
ההר מזה ותנא מנהתם: וינצא איש
הבנים במחנות פלשתים בלית שמו
מנה נבהו שיש אמות וזרת: וכו' י
נחשת על ראשו וישראל קישקיש
הוא לבוש ומי שקל השיריון חמישת
אלפים שקלים נחשת: וכו' נחת ענתה
יערדו וכו' נחשת בין סתפיו:
וחין חניתו כמטר ארנס ולהתחמתו
שש מאות שקלים כדול ונשא חנית
הלך לפניו וייערד ויקרא אל יצחק
ישראל ויאמר להם לכה תנאו לעק
מלכה הלא אנכי הפלשתים ואתם
יערדים לישאול מוילנס איש וידר
אלי: אסיוכל לחלם אתי והנני וחינו
לכם לערדים ואסאע אוכלו והמתו
והייתם לנו לערדים ויערדכם אהנו:
ויאמר הפלשתים אני חרפת ארץ
מיערות ישראל היום הזה תנו לי
איש ונלחמה יחד: וישמני שמואל
וכל ישראל את דוד הפלשתים האלה
ויהתו ויוראומאד:
ורדו בן איש אפרתי הזה מבית
לחם יהודה ושמני ישי וכו' שמה ננס
והאיש כמי שמואל וקח נא כנאשם:

ולפי שישתכחש הגדלים הלכו
אחרי שאלו כלל הכהן שכל שיש
בנו אשר הלכו כלל הכהן אל אנהגו
ונשנה ואנחנו וישלש שמה :
ודור הוא קטן וישלש הגדלים
הלכו אחרי שאלו ודור הדך וישב
כיל שאלו לרעות את נאן אכזבת
לחם וישלש הגדלים השכם והערב
ויהי ערב ארבעים וס' ואמר ישי דוד
בנקה נאלא חך אפתה קר יא הזה
וישנה לחם הזה ותרין הכהנה לאהן
ואת ישנה חר עי הלה האלה תביא
לשר הארץ ואת אחיך תפקד לישלש
ואת ערכה תקח וישאלו ויהיו
איש ישראל בעמק האלה נלחמים
עם פלשתים :
וישכח דוד בנקה וישלש אתה נאן על
שכר וישלש נאן נאן ענה ישי
ויבאהם ענה והלה היצא א
העירכה ותרין עבד הכהן : ותרין
ישראל ופלשתים בעירכה לקראת
בנקה וישלש דוד את הכלים כיליו
על יד שוכר הכלים ותרין העירכה
ויבאו וישלש לאחיו לישלש : והוא
סדר עמק והנה איש הנגם עלה
עלה העירכה ישלש עמק כנען ותרין
פלשתים וידבר כנענים האלה וישלש
דוד : וכל איש ישראל כראותם את
האיש וילכו כפניו ויראו כדור ויאנו
איש ישראל הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את ישראל עלה ותרין

המקום 4
והמקום 4
והמקום 4
והמקום 4

המקום 4

האיש אשר יבט יעשה חסד יעשו
גדולות כותות לזו ואת כית אביו
יעשה חסד בישראל :
ויאמר דוד אל האנשים הנכדים
עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר
יבא את הפלשתה הלו וחקר הענה
מיל ישראל כי הפלשתה הינה
הזה כי חרף טענות אלה חסדים :
ויאמר לוהינם כדבר הזה לאמר מה
יעשה לאיש אשר יבט יעשה חסד
אחיו גדול כדברו אל האנשים הנכדים
אף אל אביו ויאמר להם הזה ותרין
ועלם נעשה טענות הענה הענה
כדבר אשר ידעת את דוד ואת ריג
לכך כי למען ראות הפלשתה וידוע
ויאמר דוד מה יעשה יענה הלא דוד
הוא ויסב כאילו אל כל אחר ויאנו
סדר הזה וישנה העירכה סדר
הראשון וישלש העירכה אשר
דבר דוד וישלש לפי שאלו ויקהרו :
ויאמר דוד אל שאלו אל על לכאוס
על יד עשר יד ונלחם עם הפלשתה
הזה ויאמר שאלו אל דוד לא תוכל
לכת אל הפלשתה הזה להלחם עמו
כי נער אתה והוא איש כלל כנעני :
ויאמר דוד אל שאלו ענה הנה יעברו
לאכזב בנאן וכא הארץ ואתה חונק
מה כנעני ויבאת אחרי ותרין
והעלת כפניו ויקם על והחוקת נקט
והבט ויהא כנעני נס את הארץ נס

וכשוב דוד מהטות את
הפליטה ויקח אתו אבנע ויבא להפליט
שאל וראש הפליטה בידו ואמר
אליו שאל בןמי אתה העני ואמר
דוד בן יצחק ישי בית הלחמי

ויהי ככלתו לדבר אל שאל
ונעט ידועתו נקשרה כנעשדוד
ויאמרו ידועתו כנעשו ויקחהו שאל
ביום ההוא ואלעתו לשוב בתאבון
ויכרת ידועתו ודוד ברית באהבתו
אתו כנעשו וייתפשט ידועתו את
הכניל אשר עליו ויהנהו לדוד
ונדיו ויעד חרבו ויעד קשתו ויעד חרבו
וינאדוד בכל אשר ישיהו שאל
ישכיל וישמהו שאל יל אגשי
הכלחמי ויטב בעיני כל הינים וגם
בעיני עבדי שאלו

ויהי כבואם כשוב דוד מהטות
אתה פליטה ותינאנה הנשים ככל
יערי ישראל לישור ותכחילות לקראת
שאל המלך כנעם כשכחה ובשליש
ותענה הנשים הנשיחוקות ותאמון
הכה שאלו כאלו דוד כנעם ויהו
לשאל מאד וירע בעיניו הדבר הזה
ויאמר נתנו לדוד רכבת ולנעל
האלפים ויעד לו אך הכלוכה ויהי
שאל עין את דוד מהיום ההוא
והלאה ויהי כמחררת
ותעלה רוח אלהים כרעה אל שאל
ויתנא מתוך הבית ודוד כנען בידו
ביום כיום וההנהיג ביד שאל ויטל

שאל אתה חננית ויאמר אהה כדור
ובקיר ויסב כדור כנעני פניו ויירא
שאל כלפני דוד כי היה יהוה עמו
וכנעם שאלו כדור ויסדרו שאלו כנעני
וישמעו לו שראל וינא ויבא לפני
הינים

ויהי דוד לכל חרבו
כשכיל ויהוה עמו וירא שאלו אשר
הוא משכיל מאד ויער כנעני וכל
ישראל ויהודה אהב את דוד כיהוא
וינאוכא לפנים

ויאמר שאלו אל דוד הנעל כנעני
העז לה כרב אותה אקול לאשה
אך היה לי כן חיל והלחם כלחמות
יהוה וישאלו אמר אל תהי ידי כן
ותהי כן ידי שיתם ויאמר דוד אל
שאל כי אנכי וכלי כי שפחה אני
בישראל כי אחיה חתן למלך ויהי
כיעתת את מרכבת שאל לדוד
והיא נתנה לי עזריאל המחלני
לאשה ותאנה כמלכת שאלו את
דוד ויעדו לשאל וישר הדבר כנעני
ויאמר שאלו אתנה לו ותהי לו
לכונן ותהי כן ידי שיתם ויאמר
שאלו אל דוד בשיתם תחתן כן
היום ויעי שאלו את עבדו דוד
אל דוד מאד לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל עבדך אהבך ויעתה
התחת כמלך וידעו ינסי שאל
כאזע דוד את הדבר מהאליה ויאמר
דוד הנקלה כנענכם התחתן כמלך
ואנכי איש רשע ונקלה ויעדו ינסי

שאלו לו לאמר כדברים האלה דבר
הדו

ואמר שאלו
האמרו לרוד און חן למלך כמסר
כמנא ערלות על שנים להעבך
במלך המלך ושאלו חשב להפיל

את דוד ביד פלשתים ויערו עבריו
לרוד את הדברים האלה וישר הדג
בעד דוד להתחנן במלך ולא מלאו

המים ויקם דוד וילך הוא ואנשיו
יד בפלשתים מאתם איש ויכאדוד
את ערלותם וימלאום לכלל להתחנן

במלך ויתן לו שאלו את טיכל ברו
לאשה וראש שאלו וירן
כיהוה יפדו טיכל בת שאלו

אתה ויוסף ויאמר שאלו לרא כפני
דוד יעד ויהי שאלו איכא את דוד כל
המים

וינאו שריו פלשתים ויהי כדו ינאם
שכל דוד ככל עבדי שאלו ויבקר
שמוכא וידבר שאלו אל יוערן

טואל עבריו להטית את דוד
ידועתו שאלו חן כדוד טאר
ועד הועתן לרוד לאמר מככש שאלו

אבי להמית ויעתה השמר נא בנכר
וישנת בכת ויעכאת ואנ אינ
ועדת ליראבי בשדה אשר אתה

שואב אדבר נד אל אבי וראיתי
כהוועת לך

ודבר הועתן כדוד טוב אל שאלו אבי
ואמר אינ אל חטא המלך בעדו
כדוד כי לו חטא לך וכי מיני שיוטוב

לך מאד ווייטכ את נפשו בכפו ויד
אתה פלשתו ויעש יהוה תשובה

נדלה לכל ישראל ואתות שבר
ולמה תחטא כדם נקי להמית את
דוד חנם וישמע שאלו מקול הועתן

וישכנו שאלו חיי יהוה אם יוכרת
ויקרא הועתן לדוד ויער לו הועתן
את כל הדברים האלה ויבא הועתן

את דוד לשאלו ויהי לפניו כאתבול
של שום ותוסף
הטלחה להיות וינא דוד וילחם

בפלשתים ויד כדם מכה על הועתן
מפניו ואתה ירוח יהוה רעה אל שאלו
והוא כביתו וישב והועתן בידו ודוד

כנן ביד ויבקש שאלו להכור
כהעת כדוד ובקר ויעטר מפני שאלו
יד את דחצית בקיר ודוד נס ויכלט

כל יאהו וישרה שאלו
כלאכים אל כתר דוד לשמוח ולהכיות
במקד ויעד לרוד כיכל אשתו לאמר

אם אינ כמלט את נפשיך הלילה
מחר אתה מוכת ויתרד כיכל את
דוד כיע החלון וילך וינדה וימלט

ותקח כיכל אתה תנפסות ששם אל
המטה ואת כביר הימים שמה
מראשיו ותכס בכדו

וייטח שאלו מלאכים לקחת את דוד
ותאמר חלה הוא וייטח שאלו את
הטלאכים לראות את דוד לאמר הינו

אתו במטהא להכרתו וינאו הטלאכים
התנפס אל המטה וכביר הימים כדאשתו

יהוה יעקב כאשר היה עם אבי ולא
אם עזרתו ולא תעשה עמדי חסד
יהוה לא אמות ולא תכרת את
הסוד מפי כתי ער עולם אמת
זה את אבי דוד איש מעל פני
האדמה ויכרת יהוה יעקב בית דוד
וכי ית יהוה מיד אבי דוד ויוסף יהוה
לחשבו יעקב דוד באהבה אתו כי
אמת נעשו אהבו
ואמר לו יהוה כהרדש ונפקרת
מיפקר מושיב ושלשת דוד באר
ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
ביום המינשה ויטבת את האבן האוה
ואני שלשת החצים ערה אודה לטה
לכמה והנה אשלח את הער לך
כינאת את החצים אסאמר אמר לער
הנה החצים מסך והנה קחני וכאשר
מי שלם לך ואין דבר חי יהוה ואם
האמר לעלם הנה החצים כמך
והלא לך כי שלח יהוה והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה כני
ובער ער עולם:

ויסתר דוד בשרה ויהי החדש וישיב
המלך על הלחם לאכל וישיב המלך
על מושנו כפינו כפינו אל מושב
הקד ויקם יהוה וישיב אבנך מינך
שאל ויפקד מקום דוד ולא דבר
שאל מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא
טהור
ויהי כמדת החדש השני ויפקד

מקום דוד ואמר שאל אל יהוה
כע מה יעל באבן וישיב המלך
היום אל הלחם וישיב יהוה את שאל
שאל שאל דוד מינך יע
לחם ויאמר ילחש נא כי נחמשה
לע מינך והוא יעלה אה ויעלה אם
כינאת חן כינך אמלטה נא ואראה
את אה יעל כן לא נא אל ילחש המלך
ויהר אף שאל ליהוה ויאמר לו כן
עעת המדות הלא ידעתי כי נח
אתה לכן וישיב לביטך ולבשה יצית
אמר כי כל החצים אשר בן ישי חי
יעל האדמה לא תטן אתה וימלך
ויעלה ילחש אתה אל כי כן טרת
הוא
שאל אביו ואמר אליו לכה יוסר
מה יעשה ויטל שאל את החצית
יעל ילחש וידע יהוה כי כלה הוא
מינך אביו לחם את דוד ויקם
יהוה מינך השלח נחמי אף ולא
אמר ביום החדש השני לחם מינך
אל חוד כהלכו אביו ויהי
נפקר וינא יהוה וישרה לכוני דוד
וער קטן יעקב ויאמר לער דין כינא
נא את החצים אשר אני טורה הער
רין והוא ירה הער ילחש ויכא
הער יעל מקום החץ אשר ירה
יהוה ויקרא יהוה את אהר הער ואמר
הלא החץ מסך והלא ויקרא יהוה
אהר הער מהו החץ שאל הער ויקט
ענ יהוה את החץ ויכא אביו

והנער לא ידע מאמה אד' והנער
וידע את הדבר ויתן יהונתן את
כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו
הבא היער הנער מאדוד קס מאני
הנער ויפ' לאני ארעה וישתחוו
פניו ויסקו איש את רעהו ויכבו
איש את רעהו עד דוד הנער ויאמר
יהונתן לדוד לך שלום אשר נשבע
שנע אנה בשם יהוה לאמר יהוה
יהי כע ובך וכן ורע וכן ורעך
עד עולם:

וקם בלך והונתן בא היער ויכבו
דוד ובה אל אחימלך הכהן ויחרד
אחימלך לקראת דוד ויאמר לו
מדוע אתה לבד ואיש אין אתך:
ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך
עמד ויאמר אלי איש אל ידע
מאמה אתה דבר אשר אנכי ישרך
ואשר עיניך ואת הנערים וידעתי
אל תקום עלי אלה וידעה מרה
יש תחת ידך חמשה לחם תנה כד
אוהבני ואני ויניח הכהן את דוד ויאמר
אין לחם חל אל תת ידי כי אם לחם
קדש יישאם נשעו הנערים אך
מאשה וינח דוד את

הכהן ויאמר לו כמאשה יצירה
לט מלך ישראל כמאשה יהיו כל
הנערים קדש והוא דוד חל ואף כי
היום קדש בכל ויהיו להנחן קדש
כי לא היה שם לחם כי אם לחם הנעם
המקדשים מלפני יהוה לישום לחם

המקדשים הלך חל וישם איש טעמי
ישאל ביום ההוא נעני לפני יהוה
ושמו דאנה אדמי אבד היער
אשר לי שאול ויאמר דוד לאחימלך
ואין ישר תחת ידך חמשה אוהב
כי נס חרב ונס מלי לא לקחת כד
כי היה דבר המלך נחין:

ויאמר הכהן חרב לי
הפלישת אשר הכית כי נס האלה
הנה היא לטה בשעלה אחרי האפס
אם אלה תקח לך קח כי אין אחרת
זולתה מזה

ויאמר דוד אין כמזה תננה לי:

וקם דוד ויבחר ביום
ההוא כפע שאול ויאמר איש מלך
נחין ואמר יבד איש אליה לאזה
רוד מלך הארץ לא לזה יענו נחלות
לאמר הכה שאול באלפוד ודוד טבעתו:
וישם דוד את הדברים האלה מלכו
וירא מאד כפע איש מלך ער:
וישט את טבעתו מעניו ויתחלל
בדמותו ילד ליהוה ויחיד
רדו אלקו:

ואמר
אבי שאול עבדו יהוה תראו איש
בשטען למה תביאו אותו אלי חסר
טיגעים אנכי הכאתם את זרה
להשתגע עלי יהוה ילא אל כתי:

ויחך דוד מיטב וימלא
בניצת עולם וישמיעו אחיו וכל בית
אביו וידדו אלי שמה ויתקבצו אליו
כל איש כעקובל איש אשר לו משא

וכל אשר נפש יהיה עליהם לשך
 והיו עמו כארבע מאות איש וילך
 חמש מנפח כואב ואמר אל
 סלך מואב יצא נאמי ואני אתכם
 עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים
 וינחם את פני מלך מואב וישבו יצבו
 כל ימי היות דוד במערה ויאמר עד
 הנא אל הדוד לאת שכבכי עודה לך
 כאשר ארץ יהודה וילך דוד ויבא
 יער חרת
 שאל כעד צדוד ואנשים אשר אתו
 ושאל יושב מבנה החת האיש
 בנה חותני בדוד ויבא עשרו נערים
 עליו ויאמר שאל לי עבדי הנערים
 עליו שמי ענא בני ימינום לירכבם
 יתנו ישי שדות וכרמים לרכבם שש
 שרי ארעם ושרי מאות וליקשרתם
 מלכם על ואני עלה את אונן בכרתנו
 יסבני ישי ואני חלה מכם על ואלה
 את אונן כי הקים בני את יערי על
 לאב כוס הזה
 הא האדמי והוא ענב על יערי שאל
 ואמר ראיתי את בני יצא נחא אל
 אחי ערן ארסוב וישאל לו בנה
 ויעדהע לו ואת חרב מית הפל שרתי
 עת לו וישלח המלך לקרא ארס
 אחי ערן ארסוב וסרס ואת כל
 בראביו הכהנים אשר נבנו וקאונס
 אל המלך
 ואמר שאל
 שמי ענא בני אחי טוב ואמר הנא אדני
 ואמר אל שאל למה קשרתם על

אתה וכן ישי נתת לו לחם והרב
 וישאל לו בראביו לקום אל לאונ
 כוס הזה
 וישלח המלך ויאמר ישי יערי
 צדוד נאמי וחתני המלך וסרס אל
 מישל עתך ונכדו כיתד והיוס חתני
 לישאל לו בראביו סחליה ל אל
 ישי המלך בעד דוד כל בתאבי
 כל אדני ענב כל ואת דוד קטן
 אונדול ויאמר המלך מות תמות
 אחי מלך אתה וכל ביתאך ויאמר
 המלך לריכב הנערים עליו וקטו חתני
 טהי יהוה כנס יסם צדוד וכן ידע
 כדח הוא אל ואת אונן ולא אנו
 יערי המלך לישלח את יסם לפני
 בבני יהוה ויאמר המלך לדוד סב
 אתה ופני נכד הנס ויסכדו וינאדמי
 ופני הוא ככה הנס ויסת כוס הוא
 שטנס וחמישה איש ששא אפודני
 ואת נב ציר הכהנים הכה לפר חרב
 נא ישי ויעד אשה מעלל ויעד יעק
 וישור וחבור ושה לפר חרב ויכלט
 בן אחד לאחי מלך בן ארסוב ושמן
 אכיתר ויברח אחרי דוד ויעד
 אכיתר לדוד כי הרג שאל אתהנע
 יהוה ויאמר דוד לאכיתר ידעני כוס
 הוא כי שטן דוד האדמי כיתר
 יעד לישאל אנוכי סכני כל נפשי
 בתאך ישי אתה אלתרא כי
 אשר ימקש את נפשי ימקש את
 נפשי כי משכרת אתה עמר י

ועוד לרוד לאמר הער
 פלישתם על חמס בקיעלה והמה
 שכיס את הנרטה וישאר דוד כהה
 לאמר הארץ והכית כל שיתכנה
 ואמר יהוה אל דוד לך
 והכית כל שיתכ והושיע את קיעלה
 ואמר ואתי דוד אליו והנה אנה
 פה כהורה יראים ואף בעד קיעלה
 אל שידטת פלישתים
 ויוסף עוד דוד לשאל כהורה
 וייענה דוד ואמר קסוד קיעלה
 כי אנתה את פלישתים בידך וילך
 הדואגשו קיעלה ויהם כל שיתם
 ויענה את מנקהם ביד נהם כנהלה
 וישיע דוד את ישיב קיעלה
 והינסח אבדו כנא היסד
 אל דוד קיעלה אפוד דרכו ויער
 לשאול כי בא דוד קיעלה ויאמר
 שאול נל אתו אל הים כדרכי נסע
 לבוא כי עיר דתם וברית וישיב
 שאול את כל הים למלחמה לרדת
 קיעלה לער אל דוד ואל אנשי וודין
 דוד כי יליו שאול מחר ישרי ער
 ויאמר אל אבדו חסד הנשיה האפוד
 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל ישיב
 שמיני עבדך כי סמך ששאול לבוא
 אל קיעלה לשהת ליער כנעני
 הסערני בעיק קיעלה בזה הירד שאול
 כאשר שמיני עבדך יהוה אלהי ישראל
 הער נא לעבדך ויאמר

יהוה יכדו ויאמר דוד
 הסערני בעיק קיעלה אתי ואת אנשי
 כד שאול ויאמר יהוה יכדו
 ויכס דוד ואנשיו כשיש
 נאות איש ויאמר קיעלה ויהלכו
 כאשר יתלכו ולשאול הער כנעני
 דוד כקיעלה ויחל נאותו וישב דוד
 במדבר כנעניו וישב כד כמדר ויין
 ויכניסו וישאול כל הים ולא נה
 אלהים בידו וירא דוד כי ינא שאול
 לבקש את נפשו ודוד כמדר ויך
 כד רשה ויכס הינעמן
 ישאול ויך אל דוד הרשה ויחזק את
 ידו באלהים ויאמר אליו אל תרא כי
 לא תביאך יד שאול אבי ואתה תמך
 ידו וישאול אבי ידעמן ויכדו שניהם
 כד תלפי יהוה וישב כד כד ישרה
 ויהנעמן הרך לביתו
 וייעלו ופיס אל שאול הנביא ויהלכו
 האדוד כסדתו ינעמן כמדות מדרשה
 כמדותה כלה אשר סמך היסמון
 ויענה לכל אות נעמד הכד ליהורד
 ולט הסערני ביד הכד ויאמר שאול
 נחכים אתם ליהוה כי חמלתם יעלי
 לט נא הכניעו עוד ויעורו וראו את מקמו
 אשר תהרעו למי דראו ישב כמדר
 אל יעוס יעוס הוא וראו יעוס
 הכח נא לט אשר יתחבא שם וישבתם
 אל נא נטו והלכתי אתכם ויהא אם
 יישט בארץ וחפשי את נכ אלפי

יהוה אסאניא את הדבר הזה
 לאדני לטיח יהוה לשלח ידי מי
 מטיח יהוה הוא ויטעניו את
 אנשי נברכי ואלתנם לקום אל
 שאל ויטעניו קסבה ערה וילך
 בדרך וקסדור אחרי
 מן וינאקוהו ערה ויקרא אחרי שאל
 לאמר אדני הכל וינט שאל אחרי
 ויקרדוד אפים אדניה ויטתחו
 ויאמר דוד לישאל למה תאמין את
 דברי אדם לאמר הערדוד מכקי
 רעתך הערה הים הוא ואני ענין את
 אשר נתן יהוה יוספי נמי ערה
 ואמר להרד ותחם עיר ואמר לא
 אשלח ידי באדני מטיח יהוה הוא
 ואמר דא נכרא אתמך מעירך
 בדי כי נכרת אתמך מעירך ולא
 הרעתך ריגורא כל אינדי ריעה
 ופשינ לאהטאתיך ואתה ירה את
 נפשי לקחתה ויטעניו יהוה בעיניך
 ועקבני יהוה כמך וירי לאתה בך
 כאשר יאמרם של הקרפני כרשיני
 ינארש עידי לאתה בך אחרי
 כי ינאמלך ישראל אחרי מי אתה
 רדף אחרי כלב את אחרי פרי עיני
 אהר ויהי יהוה לדין ויטעניו
 ובני וירא ויב את ריב ויטעניו
 מידך ויהי
 ככל הדבר אשר יאמר יהוה
 אל שאל ויאמר שאל הקלך
 והערדוד וישא שאל קלו ויבך

יהוה וקסדור וזה לפי שאל
 ודוראנטי וכדרכיך כערה
 יסח ויטעניו וילך שאל ואנשי
 לבקש ויעדו לדוד ודוראנטי
 נכדור סעני ויטעניו שאל ודוראנטי
 דוראנטי סעני וילך שאל סעני דור
 מה דור ואנשי סעני דוראנטי וירי
 דוראנטי לבקש שאל ויטעניו
 ואנשי יטעניו ארדוד ואל אנשי
 להפשינ וילך כאל שאל לאמר
 מהרה למה כרשטופי שתיס יע
 הארני ויטעניו שאל כדוראנטי דור
 וילך לדוראנטי שתיס יע כדוראנטי
 יקום יהוה סעני ויטעניו ויטעניו
 דוראנטי ויטעניו ערות ערות
 ויהי סעני שאל
 מאחרי שתיס ויעדו לו לאמר העה
 דוראנטי ערות
 ויקח
 שאל לישתא אפים איט כדוראנטי
 ישראל וילך לבקש את דוראנטי
 ערפי ערפי סעני ויבא אל ערות
 העה ערדוד ויטעניו ערה ויבא
 שאל להסד את ריגוראנטי ויטעניו
 כרשטופי ערה ויטעניו ויאמר אנשי
 ארדוד ויהי הים אשר ארד יהוה
 ארדוד אנשי ערות את ארדוד בך
 ויטעניו כאשר יטעניו וקם
 דוראנטי אתמך העה ארדוד
 שאל כרשטופי ויטעניו ויבך דור
 אתו ער אשר סעני אתמך אשר
 לשאל ויאמר אנשי ויטעניו

ויאמר אל דוד צדיק אתה ממע כי
 אתה נבחרת הטובה ואני נבחר
 הרעה ואת הנדתה יוסף את אשר
 יעשה אתי טובה אלא אשר סגרני
 יהיה בדרך ולא הדלתני ובי יצא
 איש את איטו וישלחו בדרך טובה
 ויהיה יצלמך טובה תחת הים הזה
 אשר יעשה לך ויעלה הנה ידעתי
 כי בל תמלך וקמה בדרך ממלכת
 ישראל ויעלה השבעה לי ביהודה
 אם תהיה אתה ודוד אהרן ואם
 תשקיד את שמי טובה אכי וישעני
 דוד לשאול ודוד שאול אל ברוט
 ודוד ואנשיו על על המערה
 ויכת שכולא ויקבעו
 כל ישראל ויסעו לו ויקברו בביתו
 בטובה ויקם דוד וידר אל כדבר פארן

ואיש בכיעון וכיעשו ככרמל והאיש
 גדול כאד ולו ינאן שלשת אלפים
 ואף יעיסו ויהי בנו את נאנו בכרמל
 ושם האיש נבלישם אשתו אכני
 והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש
 קשה ורעני עלים והוא כלבו וישעני
 דוד בכדבר כענוכל אתי נאנו וישלח
 דוד יעשה גרים ואמר דוד לערים
 על סמל וכתם אל נבליש אלה
 לוכש ללשום ואכרתם כל לחי
 ואתה שלום וביתך שלום כל אשר
 לך שלום ויעתה שכנת כי טוים
 לך עתה הרעים אשר לך ההיננו

לא הכלבסם ולא נפקד להם מאונם
 מלימי היותם נבדל יסאל את
 מעיד ויעדו לו וימנעו הערים חן
 מעד כי יוסטוב בטתה נא
 את אשר תמצא יך לעד וינע
 לדוד ויבא מעי דוד וידעו אל נבלי
 כל הדברים האלה כשם דוד ויעתה
 ויענוכל את עבד דוד ויאמר כי דוד
 ופי כן ישי היום רטו ינעדי סכנת יענו
 איש כפע אדני ולקחת את לחמי
 ואת מיני ואת מטבחת אשר טבחת
 לנני ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי
 אימה הכה ויהפכו מעי דוד לרובם
 וישבו ויסאו ויעדו לו כל הדברים
 האלה ויאמר דוד לאנשיו חננו איש
 את חרבו ויחננו איש את חרבו ויהי
 גם דוד את חרבו וינעו אהרן דוד
 כארבע מאות איש ומיאתם ישובו
 על הכלבים ויאכילו אשת נבליה
 מעד אחד כהנענים לאמר הנה שלח
 דוד טלאים כהנענים לנך את
 אדענו וינענו כהם והאנשים טבים
 לו נאד ולא הכלבסם ולא נפקדו
 מאונם כל כי התהלכו אתם
 בהיותם כשה חוכמה היו יעלעם
 ליהם יוסם כל כי היותם יעם
 ריעם הענן ויעתה ריעו ואל מה תעני
 כי מלתה ריעה אל אדענו ויעל כל
 כיתו והוא כן יעל ערס אריו ויחננו
 אסגיל ותקח למתם לחם וישעני
 יין וחמיס נאן יעשוות וחמיס מאים

קל ונאח נמקם ונאחם דכלים
 ותשם על החמרים והאמר לעניה
 יצור לפע הנע אחריכם בנאח ויאמר
 נל לאהנה והיה היא רכבת על
 החמור וירדת בשרה ותר ותעוד
 ואנשי דרים לקראתה ותפגש אתם
 ורוד אמר אל יטק שרית את כל
 אשר לזה בעוד ולא נפקר מכל אשר
 לנאמה וישכל ריעה תחת טובה
 כד יעשה אלהים לאבי דוד וכה יסד
 אסא שאר מכל אשר לו יד הבקר
 שמתן בקר ותרם אביגיל את דוד
 ותסדר ותרד מיעל החמור ותפגש לאע
 חו יענה ותשחרה וארץ ותפגש על
 תל ויתאמר כי אע אדע הינן ותדבר
 נאמתך כאנך ושמע את דבר אמתך
 אלנא ישים אדע אלמא א"י
 הכיל עלהו יעגל כשמוס הוא
 נל שמוס תלה יעמו ואמתך לא
 ראת את ער אדע אשר שחרת
 ועת אדע חיהוה וחי נפשו אשר
 ענן דהו טכא נדעם והושיע ידך
 לך ועת יהונם אביך ותמכר שם
 אל אדע ריעה ועתה חסרה הזאת
 אשר הבא שפתת לאדע ועתה
 לערס המה לים כד יע אדע יא
 טלפס נאמתך כיעשה יעשה יהוה
 לאדע כנאמן כמלמות יהוה אדע
 להסוד ריעה לאתמא נד מביד
 ויקם אסא לדוד ולפגש את נפשו
 והיה נפשו אדע עורה כעור החיים

את יהוה אלהיך ואת נפשו איבד
 יקל יע כדך כה הקל עוונתה כי
 יעשה יהוה לאדע ככל אשר דבר
 אתה טובה יעוד יעוד נע יע
 ישראל ולא תהיה זאת לך לפוקה
 ולמכשול לך לאדע ולפגש דכחנם
 ולהושיע אדע לו והטכ יהוה לאדע
 וסרת את אמתך
 ויאמר דוד לאביגיל כדך יהוה
 אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה
 לקראת וסודך טעך וטובה את
 אשר בלתה היום הזה כמא נדעים
 והושיע ידך ואולם היהוה אלהי
 ישראל אשר טענ כהרץ אדע
 כלול כהרת ותבא לקראת כי אס
 טהר נל יע אור הבקר שמתן נקד
 ויקח דוד מידה את אשר הבאה לו
 והאמר יע לישלם לביתך ראי
 שמיני מקורך ואשאפנך ותבא
 אביגיל אלנל ותהיה לנשית בביתו
 כנשית המלך ולנל טוב יע לו והוא
 יטכר יע מאד ולא הנה לו דר קטן
 ונדל יע אור הבקר ויהי בבקר בענת
 היין מנל ותע לו אשית את הדברים
 האלה ויכתלם בקרבו והוא היה לאבן
 ויהי כנשית הימים ויהוה את
 נל וימת ויטכ עזר כמת נל
 ויאמר כדך יהוה אשר רב את ריב
 הרפת כד נל ואת יעוד שח מיע
 ואת יענל השכיב יהוה נאשו ושלח
 דוד וידבר באביגיל לקחתה לאשה

ויהי כנשית
 הימים
 ויהוה את
 נל וימת
 ויטכ עזר
 כמת נל
 ויאמר
 כדך יהוה
 אשר רב
 את ריב
 הרפת
 כד נל
 ואת יעוד
 שח מיע
 ואת יענל
 השכיב
 יהוה נאשו
 ושלח
 דוד וידבר
 באביגיל
 לקחתה
 לאשה

ויסאו יעקב דוד אל אכניז הכרמלה
וידברו אליה לאמר דוד ישלחנו אל
לקחת לו לאשה ותקם ותשתרו
אפס ארצה והוא כרמלה אכתך
לשפחה לרחץ רגלי יעקב אדני
ותלך ותקם אכניז ותרכץ
החמור והכישן עד תהיה ההרמה לרגל
ותלך אחרי כל אבי דוד ותהי לו לאשה
ונתת אחיז עבד לקח דוד מיד יעל ותתן
עם שתיהן לו לנשים

ויסא יעקב את מיכל בת אשת
דוד לפניו בן ישי אשר מקים רבא
הפס אל שאול הנביעה לאמר הלא
דוד נסתתר מבני עת ההכלה על פני
הישיבן ויקם שאול וירד אל מדבר
זף ואחז ישישה אל פס איש בחורי
ישראל לבקש את דוד במדבר זף
ויהן שאול מבנית ההכלה אשר
על פני הישיבן על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאול אחריו
המדברה וישיח דוד כרגלים וידע
כי בא שאול אלנט ויקם דוד ויבא
אל הפקוס אשר העה ישם שאול
וירא דוד את העקום אשר שנכש
שאול ואמר בוע יר עבא וישאול
ישכב נמי על והיכם הנם סביבתי
ויען דוד ויאמר אל אחי מלך ההר
ואל אכניז יערה אהי ואב לאמר
מי ירד אתי אל שאול אל הכהן
ויאמר אכניז אע ארץ עמך ויבא
דוד ואכניז אליהם לילה והנה שאול

שכב ישיב נמי על והנה מיעבה ארץ
בראשתו ואמר והיכם שמים כנעתי
ויאמר אכניז ירד ויער
אחיהם הם את אבך ביד ויער
אכניז נהנת ובארץ פנים אחרות
אשת לו ויאמר דוד אל אכניז אל
תשחיתו כיני שליח ידובשיתו
ועקב ויאמר דוד הי הנה כי אם יהיה
נפשו או ימוט וטובת אונם להכר
יד ונכפה להלילה ליהוה משה
יד נמי שחיתו ויעתקה נא את
ההנה אשר בראשתו ואת נפחת
הכיס וטע לני ויקח דוד את ההנה
ואת נפחת הכיס בראשתו שאול
וילכו להם ואין ראה ואין דע ואין
מקין כי כלם ישנע כי תרדמת יהיה
נפלה עליהם ויער דוד הער ויער
על ראש הר כרחק רב העקום נעם
ויקרא דוד אליהם ואל אכניז
לאמר הלא העדה אכניז ויען אכניז
ויאמר מי אתה קאת אל המלך
ויאמר דוד אל אכניז
הלא איש אתה וכן כמין בשרא
ולמה לא ישכרת אל אדניך המלך
כי בא אתה היכם להשיח את המלך
אדני לא טוב הדבר הזה אשר
עשית היתה כמכירת אתם אשר
לא ישכרתני אל אדני כי שחית
יהוה ויעת ראה אי העתה מלך ואת
נפחת הכיס אשר בראשתו ויער
שאול את קול דוד ויאמר הקול הזה

בני דוד ואמר דוד קולי אדני המלך
ואמר למה זה אדני דוד אחרי יצאו
כמה ישיבת ומה בדבר יצא ועתה
ישיב יצא אדני המלך את דברי יצאו
אם זה המלך בירח כעזה ואכנע
האדם אחרים הלפני יהוה כעשני
היום כהסתפח בעלה יהוה לאמר לך
ישיב אלהים אחרים ועתה אר יצאו
אדני כעשני יהוה כעשני מלך
ישראל יבקש את פני ישיב אחד כאש
ידוך הקרא בדרים ואמר יצאו
הטאת ישיבני דוד כלא אר יצאו
יעלה את אשר קרה לפני כעשני
היום הנה הנה הסכלת ואשנה הרבה
כאדני יצאו ויאמר הנה ההנה
המלך וישיב אחד מהערים ויקחה
ויהוה ישיב לאיש את ערקתו ואר
אכנתו אשר נתנן יהוה היום כד
ולא אכנת ליטל יד בכשיח יהוה
ויהוה כאש יצאו להנפוך היום הנה
כעשני העד לפני כעשני יהוה וישיב
כעשני יהוה
ואמר יצאו אל דוד ברוך אתה בנ
דוד ישיבת עשה ונס כל הוכר
יד דוד יצאו ויטלו ישיב למקומו
ויאמר דוד אל לבי עתה
אפס יום אחד ביד יצאו און טוב
כי המלט אכלט אל ארץ פלשתים
ועתה כעשני יצאו למקומו יצאו ככל
נפול ישראל ונמלטת מידו ויקס דוד
יד יצאו וישיב מאת אדני אשר

יצאו אל אדני שבן מועד מלך עת
וישיב דוד ישיב אדני שבת הוא ואנשי
איש וכתו דוד ושת נשי אדני עמ
הדור עאלת ואכלט אשת נבל
הכרמל יצאו לטאול כינה דוד
עתול יצאו יצאו לבקשו
ויאמר דוד אל אדני אסנא מיצאת
חן כעשני יצאו לימקום נאחת יצאו
השרה ואישה שכולמה ישיב יצאו
כעשני הממלכה יצאו ויהוה אדני
ביום ההוא את יצאו לכן היתה יצאו
לכלבי יהוה יצאו חוס הוה
ויהי כעשני היום אשר ישיב
דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה
חדשים וישיב דוד ואנשי וישיב
ארבע שורי והעז והעמלקי כהנה
ישיבות הארץ אשר מיעולם נאכה
שורה יצאו ארץ מיערים ויהנה דוד
את הארץ ולא היה אדני ואשה ולקה
יצאו ובקר וחמרים ונמלטו כעשני ישיב
ויבא אל אדני ויאמר אדני אפס שטנן
היום ויאמר דוד יצאו יהוה וישיב נבל
הירחמאל ואל יצאו הקני ואיש ואשה
לא היה דוד להביא את הארץ יצאו יצאו
לאמר הנה יצאו דוד ומה ששטנו כהנים
אשר ישיב בשדה פלשתים ואמן אדני
כדוד לאמר הבא את האיש כיצו
כישראל והיה ליל יצאו יצאו
ויהי כיס ההם ויקבצו פלשתים את ההנה
לעבא להם כישראל ואמר אדני שטנן
יד יצאו יצאו אתה נאמה אתה ואנשי

ויאמר דוד אל אביש לכן אתה תדין
 את אשר יעשה יעקב ויאמר אביש
 אל דוד לכן שכר לאיש אשר
 כל חמיו ויספרו לכן ישראל ויקברו נכמה
 וכברו וישאלו חסיד את האבות ואת
 הדינים מה ראין ויקבעו פלישתים
 ויבאו ויחטו בשונם ויקבצו שאלו את
 כל ישראל ויחטו בכל בני ישראל
 את כהנה פלישתים וידא ויהרד לנו
 מאד וישראל שאל בהוה ולא יענהו
 והוה גם כחלמותם כמאורים גם
 בנביאם ויאמר שאלו ליעזרו וקשו
 לישת כעלת אבואלה אליה
 ואדרשה ויאמרו יעזרו אליו
 הנה אשת בעלת אוב בעד דוד
 ויהפוש שאלו ילבש כנדים אחרים
 וילך הוא ושני אנשים עמו ויבואו
 האשה לילה ויאמר קומו נא לי
 כאוב והעל לי את אשר אכר אריך
 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת
 את אשר עשה שאלו אשר הכרית
 את האבות ואת הדינים מן הארץ
 ולכה אתה מתקטב בשנפשי להמיתני
 וישבעו לה שאלו בהוה לאמר חי
 יהוה אם יקרה עון בדבר הזה ותאמר
 האשה את מי אצלך ויאמר את
 שמואל העל לי ותרא האשה את
 שמואל ותשיקו בקול גדול ותאמר
 האשה אל שאלו לאמר למר
 רביתני ואתה שאלו ויאמר לה

הקלך אל תרא כי בה ראית ותאמר
 האשה אל שאלו אליהם ראית
 יעלים מן הארץ ויאמר לה הכה תאמר
 ותאמר איש וקול עליה והוא יענה
 בעל ודיני שאלו כי שמואל הוא
 ויקר אפים ארצה וישתחו ויאמר
 שמואל אל שאלו למה תרנות
 להצלות אתי ויאמר שאלו יר
 כאר ופלישתים על חמיו כי ואליהם
 סר כעל וראינו עוד גם כיד הנבואה
 גם בחלמות ואקרא לך להודיעני
 מה אינשה ויאמר
 שמואל ומה תשאלני והוה קר
 בעלך ויהי יעקב וישתחו ויאמר
 דבר בדיוקרי יהוה את המכילך
 בידך ויתנה לך עד לדור כי אשר לא
 שמי עת בקול יהוה ולא עשית חרון
 אפו כי נמלק על כן הדבר הזה עשה
 לך יהוה היום הזה וימן יהוה גם את
 ישראל עכב ביד פלישתים וערר
 אתה ובנך גם את כהנה ישראל
 ימן יהוה מד פלישתים וינהר שאלו
 ויעל על אקובתו ארצה וירא כאר
 כדמי שמואל גם כחלמותו כי
 לא אכל לחם כל היום וכל
 הלילה ותלכ האשה אל שאלו ותאמר
 כי נבהל מאד ותאמר רי והנה שמי
 ישפחת בקורד ואשים נפשי בכפי
 ואיטבי את דברך אשר דברת איתי
 ויעתה שמי גם אתה בקול שפחת
 ואיטבי לפנך פת לחם ואכל וירי

בן נח בן ירד ויבא ויאמר
 לאבא וירשנו יצדיו ותם האשה
 ויטעו ילקם ויקם סהארין וישיב
 אלהמה וילאשה על טרבה נבת
 ותכרד ותשכרה ותקח קבה ותליש
 ותפרו כינות ותגטל פני שאר ולפני
 יצדיו ויאכלו ויקכו וילכו בלי להחזק
 וקבנו פלישתים את כל כחנה סאפה
 וישראל חנע כען אשר בידו נאל
 וסר פלישתים יצדים לכחות לא פנ
 וחרואנשו יצדים באחרה ינס
 אנשי ואמרו שרי פלישתים מה
 העדים האלה ואמר אביש אל
 שרי פלישתים חלואה דוד יצד
 שאר כל ישראל אשר היה את
 זה יסס אוזה שנים ולא מנאתי בו
 נאוכה מיסנפיו יע היום הזה
 וקנפו יצדו שרי
 פלישתים ואמרו לו שרי פלישתים
 השנאתה האיש ויטב אל מקומו אשר
 הפקדתו שם ולא ירד עכט במלחמה
 ולא היה לו לטשן בעלחמה וכמה
 ידעיהוה אל אדניו הלא מראש
 האנשים ההם והלאוה דוד אשר
 יעלו נבחות לאמר הכה שאר
 כל פלודוד מבטרו
 ויקרא אביש אל דוד ויאמר
 איהוה יהוה כי ישר אתה וטוב מעני
 נאחד ובאך את מכתה כי לא מנאת
 בירייה מיום נאך אלי יע היום הזה

ויאמר דוד אל אכזרי הנהן
 בן אחימלך העיטאנאל האפרוניש
 אכזרי את האפר אל דוד ויניא
 דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי העוד
 הזה האישנו ויאמר לו דוד ביהושע
 תשיגהו עליו וילך דוד הוא וישיש
 מאות איש אשר אתו וכאו עד נחל
 הכשור והטתרים נכרו וירדף דוד
 הוא וארבינ מאות איש ויניכרו
 מאתם איש אשר פרו מינו את
 נחל הכשור ויניכרו איש סערי כשהו
 ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ואכל
 וישקהו מים ויתנו לו פרח דבילה שני
 ינעקו בו ואכלו וישברוהו אליהם לא
 אכל לחם ולא שתה מים וישלשה מינים
 וישלשה לילות
 ויאמר לו דוד למי אתה ואי סוה אתה
 ויאמר נע סערי אנוני נער לאיש
 עמלקי ויניכנו אדני כחלית היום
 שלשה אנחנו פשטנו נעב הכרתי
 ויצאנו ליהודה ויניכנו כלב ואת
 יעקב שרפט באנו ויאמר אליו דוד
 התורע אל העוד הזה ויאמר השני
 לינאלהם אם תהיה ואם תסע
 כדאנו ואורדך אל העוד הזה
 וירדהו והנה נשיים ילפנו בל הארץ
 אנשים וישים והנשים ככל השלי
 העול אשר לקחו מארץ פלשתים
 ומארץ יהודה ויבס דוד ביהושע ויע
 הערב לכחיהם ולא נמלט מהם איש
 כאב ארבינ מאות איש נער אשר

רכבו על הגלים ויניכנו ויניח דוד את
 כל אשר לקחו וימלך ואת שתי נשי
 העל דוד ויאמר עתה בן הקנן
 ויעד העול ויעד נעס ובעת וישיש
 ויעד כל אשר לקחו להם חל השכיב
 דוד וימלך דוד את כל העם והמלך
 נהנו לפני הכמנה ההוא ויאמרו וזה
 ילך דוד ויבא דוד אל מאת הכמנה
 אשר פרו וילכת אחרי דוד ויניכנו
 נחל הכשור ויניא לקראת דוד
 ויקראת העם אשר אתו ויניכרו
 העם ויניא להם שלום
 ויניכר כל אשר נעב על מה אנשים
 אשר הלו נכרו דוד ויאמרו ויניכרו
 לאדרכו נעב לא נעב להם מה של
 אשר העלנו כאב איש את אשר
 ואת בניו ויתנו וילכו ויאמר דוד לא
 תנישוכו אחי את אשר עמו יהוה לו
 וישיכרו אתו ויתן את העוד הנני
 ילעו ברע ויניכר נעב לרעיהו
 כי מלך הוד נבילה ונחלק חיש
 יל הכים יתרו יחלקו
 ויהי כהיום ההוא וכי נעב וישיש
 לחק וליכשפט לישראל יע הוכחה
 ויבא דוד אל יעקב וישיש
 מה של לוקי יהודה לרעיהו ואמר
 הע לך ברעה בישל אבי יהוה
 לאשר נבילה ויאשר נבילה
 ולאשר ברע ויאשר ברע
 ולאשר בשפכות ולאשר נאש
 ולאשר ברע ולאשר ברע

ואנצמד יצ' וואכתהו כי ידעתי כי
לא היה אחר נפ' ואקח הער אשר
על ראשו ואניעהו אשר על זר' ע'
ואכאם אל אדני העה ויחזק דוד
בבדו ויקר' ע' וגם כל האנשים אשר
אתו ויספרו ויבטו ויגבו יד הערב
על שאול ועל יהונתן מנו ועל יצ' ע'
יהודה ויכלת ישראל כנפ' בחרב:
ויאמר דוד אל הער
המגיד לו אימכה אתה ואמר באיש
ע' ונפ' ק' אנכי ואמר אליו דוד
אך לא ידעת לשלח ידך לשתת
את כשיח יהוה ויקרא דוד לאחד
כהנים ויאמר ב' ש' ע' ויט' ע'
ויקח ויאמר אליו דוד דמך יצ'
ראשך כפך ענה כד לאמר אנכי
כהן את כשיח יהוה:
ויקח דוד את הקינה הזאת יצ'
שאול ועל יהונתן מנו ואמר ללמד
בני יהודה קשת העה כהונה על קטר
הישר: והגב' ישראל יצ' במתוך חל
אך עלו נגדו: אל הער ובנת אל
תכשרו בחזית אשקלון ונתשכחה
בנת פ' שתסמ' הע' ע' ונת
היער לים: דרי כנ' ע' אל
מטר יצ' ע' ושר' תרומת כ' יצ'
נע' למנו נגדו מן שאול מ'
כשיח בשק' מ' חל' לים כחלב
וגרים קשתיהו ע' לא מנו אחר
וחרב שאול לאת שוכר קס: שאול
ויהונתן הנאהבים והנע' סכס' נתי' הם

ובנותם לא נפרדו מנשרים קל'
מאריה נכרו: בנות ישראל אל שאול
בכנה המלכ' שכם שני ע' ע' ע'
המילה ע' והנ' על לטיש' אך
נפ' וגד' נחן המלכה יהונתן
על במותך חל' יצ' ע' ארז
יהונתן ע' בל' מאד נלאה
אהבתך לי כאהבת נשים ואין נפ'
גורים ואבדו כל מלחמה:
ויהי אחר כך וישאל דוד
ביהוה לאמר האניח כאחת ער'
יהודה ואמר יהוה אל' יצ' ואמר
דוד אנה אני הוה ואמר חרנהו וינ'
יש דוד וגם שתי נשיו אחינעם
היו ע' ית ואכיל אשת נפ'
הכר' ל' ואנשיו אשר ע' הע' ע'
דוד איש וביתו וישובו כע' חסון:
ויבאו אנשי יהודה ויט' שחו שסאת
דוד לסלך על בית יהודה ויע' ויחזו
לאמר אנשי יב' ש' ע' אשר קמו
את שאול:
וישלח דוד כל אנשים אל אנשי יב' ש'
נ' ע' ויאמר אליהם ברכו אתכם
ליהוה אשר ע' יתם חסר חור'
יצ' אדניכם יצ' שאול ותקברו אתו:
ויצ' יצ' יהוה יצ' חסר ואפת
וגם אנכי איצ' אתכם הטובה האמת
אשר ע' יתם חסר יהוה: ועת'
תהקוה ידיכם והיו לנג' חל' כימת
אדניכם שאול וגם אתי שחו ב'ת
יהודה לסלך עליהם:

והנה אנשי יהודה
אשר ע' יתם חסר
אשר ע' יתם חסר
אשר ע' יתם חסר

ואמר בן נר ישר נבא אשר לישאל
לקח את איש בשת בן ישאל וינצחו
בחדם ויכילוהו אל העיניו ואר
האשור ואל יורניאל ואל אפרים
ועל כנען ועל ישראל בלהו

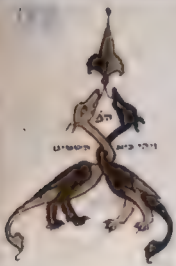
בארבעים שנה איש כשת
בן ישאל במלח על ישראל ושתים
שנים מלך אך בתי הורהו אחרי
דוד ויהי מספר הימים אשר היה
הד מלך כחציו על בתי הורה שבן
שנים וישיש חרשים:

ויבא אבנר בן נר ויגד איש
בשת בן ישאל מבחנים נביעה ויבא
בן דוד ויגד דוד ויבא וישיש
על לבת נביען יהוה וישיש אלה על
הטרסה ואלה על הטרסה מזה:
ואמר אבנר אל יאב יקום נאהנעים
וישחקו לפניו ואמר יואב יקמו:
ויקמו וינצרו ובספר שנים יגד
לכנען וליש בשת בן ישאל וישיש
יגד בן נר דוד ויהיו ויבא איש
רעהו וחרבו כערי עתו ויפלו יחדו
ויקרא למקום ההוא חלקת הערים
אשר נביען ויהי המלחמה קשה
עד מאוד כיום ההוא וינגף אבנר
ואנשי ישראל לפני יגד דוד ויהיו
שם שלשה בני ירמיה ויבא נאביש
וישישאל וישישאל כל בנך ויבא
הגבס אשר בשרה ויחדף וישישאל
אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין
ועל השמאל מאחרי אבנר: ויפן

אבנר אחרי ויבא האתה וזה
עשהאל ויאמר אנבי ויאמר לו
אבנר נטה לך על ימין או על שמאל
ואחור לך אחד מהנעים וקח לך
את חלצתו ולא אבה עשהאל
לסור מאחוריו ויסקף עוד אבנר לאמר
אל עשהאל סור לך מאחרי למה
אכזה ארצה ואך אש אפני אל יואב
אחיו ויבאן לסור ויבאו אבנר מאחרי
החנית אל החמישית ונצח החנית
מאחוריו ויפלו שכו וימתחתו ויהי
כל הכא אל המקום אשר נפל שם
עשהאל ויכתו ויגמרו ויורדו ויבא
ואביש אחרי אבנר והישיש באר
והמה נא ועד נביעת אמה אשר על
פניו עד הך מדרג נביען ויתקבצו
בני כנען אחרי אבנר ויהיו לאנדה
אחת ויגמרו על ראש נביעה אחת:
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלא
האכל חרב הלא ידעת כי כרה
היה באחרונה ויעד כתי לאתאמר
לעם לשון מאחרי אחיהם ויאמר
יואב חי האלהים כי לולא דרתי אן
מה נקל עליה הינני איש מאחרי
אחיו ויתקיע יואב בשופר ויגמרו
כל העם ויורדו ויגדו אחרי ישראל
ולא ספגו עוד לחימה ואבנר ואנשיו
הלכו בעקב כל הילה והוא ויגמרו
הירדן ויטלו כל הטרדון ויבאו מהם ויבא
שנ מאחרי אבנר וקבן את כל העם ויפדו
מגד דוד תשעה עשר איש וישישאל

וַיִּסְדֹּד הַגּוֹמָעִים וְכֹאנֵשׁ אֲמֹ
 שֵׁלֵם מֵאוֹתוֹ שְׂסִים אִישׁ מִתּוֹ :
 וַיִּשְׁאוּתָה עִשָּׂה אֶל וַיִּקְבְּרוּהָ בְּקֶדֶר
 אֲבוֹ אִשְׁרָיִת לְחֹם וַיִּלְכֹּט הַלֵּילָה
 וַיֹּאכַל וַאֲשִׁיז וַיֵּאָר לָרֹם כִּמְדֹן וַיִּהְיֶה
 הַמִּלְחָמָה אֲדִמָּה כִּן נִית שְׂאוֹר וְכִין
 בִּתְדוֹד וְדוֹד הַלֵּךְ וְחֹק בֵּית שְׂאוֹר
 הַלֵּכִים וְדֹלִים : וַיִּלְדוּ
 לְדוֹד נֶסֶם כִּמְדֹן וַיִּהְיֶה נֶכְדוֹ אֲכָנָן
 לֹא חֵץ עִם הַיּוֹרֵעַ לֵית וּמִשְׁנֵהוּ נֶאֱמַר
 לֹאכֵל אִשְׁתּוֹ הַכְּרָמִל וְהַשְׁלִישׁ
 לֹאכֵל כֹּס כִּמְעֵה מִתֵּלִים : כִּלְךְ
 נִשְׁוֹר וְהַרְכִּיז אֲדִמָּה כִּן חֵתוֹתוֹת הַלֵּכִים
 שִׁמְטָה מִבְּאֵר וְהוֹשִׁיעַ תְּרִינֶם
 לִיעֲנָה אִשְׁתְּדוֹד אֵלֶּה יִלְדוּ לְדוֹד
 כִּמְדֹן :

אתאמנו דבר מידא דאיהו:
וויסילא אננו מלאכא דוד דהתת
לאמר לבי ארין לאמר סתת מיתק
את והנה די ענד להקנ אל ד אר
כל ישראל ויאמר טובא אנ אנדר
בת דריתא דר ארז אנני שאל
מאתך לאמר לא דהא אתמנא
לפני הבאך אתמכי פת שאלו נאך
דאמא אתפני:
וויסילא
דור מלאכא אי שבת כן שאל
לאמר תנה אדאשת: אתמכי אשר
אשר לי בלאח עירלותי שנים:
וויסילא אי שבת ויקחנה מבי אש
מנים פטילא בן לושינוך אהר
אישה הוד ובנה אחר ע עשרים
ואמר אליו אנני דר שובי ושבתי
אננו היה עס קע ישראל לאמר
תמולנס של שנים הילנס מבי שים
את דוד למך עליכס ויעה עאן
דוה אמר אל דוד לאמר כד חר עני
חויני את עמי ישראל מיר פישת
וביר כל אויבס וידרנס אננו כאן
עמין וילך עס אננו דרבי כאן דור
סברון אתמר אישר טובא עני ישראל
ובנינו כל בית עמין: ויאמנו אל
דור חברון ואתו עשרים אנשי
ויניש דוד לאמר וואנשיס אנשי אתו
משתה: ויאמר אננו אל דוד אקובה
ואלכס ואקובה אל דוד חברון את
כל ישראל ויכרתו אתך בית וכלבת
בני אישר דאווה נפשו וויסילא דוד

ומלכותו בעבור עמו ישראל
ויקח דוד עוד נשים
ונשים מירושלם אחרי באו מחתן
ויהיו עוד לדוד בנים ובנות ואלה
שמות הילדים לו בירושלם שמוע
ושובב ועתן ושלמה ויבקר ואלישוע
ונפן ונעיצו ואלישכע ואלירע
וארפס:
וישמינו פלישתים כי שחו את
דוד למלך על ישראל וייעלו כל
פלישתים למקראת דוד וישמי
דוד ויהי אלהי נורה ופלישתים באו
וינשכו בעק רגליהם וישאל דוד
ביהוה לאמר האלה אל פלישתים
התגם כד:
ויאמר יהוה אל דוד ענה כי עתה אתה
אתה פלישתים כידך ויבא דוד בעי
פרצו ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה
אתאלי לפני כפרן קים על כן קרא
שם הכקוס ההוא בעי פרצם:
ויעני שם את עיניהם וישאכ דוד
ואנשיו ויספו עוד
פלישתים לעלות וינשכו בעמק
רגלים וישאל דוד ביהוה ויאמר
לא תעלה הסנאלי אחריהם ונאת
הם בטול כנאים ויהי כי שפעת את
קד יענה כנאים ויהי כי שפעת את
כנאים ויהוה לפנך להכות כנאיהם
פלישתים וישאכ דוד כנאשר עזה
יהוה ויד את פלישתים כנאשר עזה
כאך נד:

ויקח עוד דוד את כל בחור
בישראל של שים אלה ויקסו ילד
דוד וכל הנעם אשר אתו מכע
יהודה להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם ישן יהוה
עבדות ישן הכרבים עליו וירכבו
את ארון האלהים אל עגלה חדשה
וישא הוסיב את כרס אשר כנעיה
ועזא ואחיו כנאכר כנעיה את
העגלה חדשה וישא הוסיב את
אכרס אשר כנעיה עב ארון
האלהים ואחיו הלק לפני הארון:
ודוד וכל בית ישראל מי שחקים לפני
יהוה ככל עני מיושים וכנעיה
וכנעיה וכנעיהם וכנעיהם וכנעיהם
ויבאו עני נכון וישלח ענה אל
ארון האלהים ויאחז בוכ שטותהם
ויהו אף יהוה ביעה ויהו שם האלהים
על השל ויכת שם עבד ארון האלהים
ויהו לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ כנעיה
ויקרא לסקוס ההוא פרץ ענה עני היום
הזה וירא דוד את יהוה כי הוה ההוא ויאמר
אך יבא אל ארון יהוה וילא אתה דוד
להכיר אל ואת ארון יהוה על עני דוד
ויטה דוד בית עבד אדם העני וישאח
יהוה בית עבד אדם העני של שהה שם
וימד יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו
ויעד למלך חר לאכר כרך יהוה אתה
עבד אדם ואת כל אשר לו כנעיה ארון
האלהים וילך דוד וייעל את ארון האלהים
מבית עבד אדם עני דוד כשמה:

ויהי כי יעצרו נשא ארון יהוה ששה
עצרים ויובח שור ובריא ודוד
כטור כל על לפע יהוה ודוד הער
אמר כי ודוד וכל בית ישראל יעלם
את ארון יהוה בתרוצה ובקול שופר
והיה ארון יהוה כאר דוד וטילת
ישאל משקט כי צד החלון ותר את
הכר דוד ממוטט כי לפע יהוה ונת
לו בלית ויבאו את ארון יהוה וינע
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לדוד ויעל דוד עלות לפע יהוה
ושלם ויכל דוד מה עלות העלה
והשלם כי וינך את העם בשם יהוה
ינאות ויחל כל העם לכל הכון
ישראל לסאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשר אחד ואיש
אחת וילך כל העם איש לביתו וישב
דוד לבדו את ביתו
ותאמל מכל נט שאול לקראת
דוד ותאמר מה נכח היום מלך
ישראל אשר נלה היום ליעז
אמהות עבד ויכה עלות נלות אחד
הרקים ויאמר דוד אל מכל לפע
יהוה אשר כחרי כי מאכך ובכל ביתו
לעזת אתי נער על ים יהוה על
ישראל וישהקת לפע יהוה ועקלת
עוד כזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אסרת עמם אכנה
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד
יום מותה
המלך בביתו ויהוה העל לו מסכב

מכל איכו ויאמר הכלל אל נק
הנבא ראה נא אנכי יושב בבית
ארוז וארון האלהים יושב בתוך
היריעה ויאמרת אל המלך כל
אשר בלבך לך יעשה כי יהוה יענה
ויהי בלילה ההוא
ויהי דוד יהוה אלנת לאמר
לך ואכת אל עבד אלוך מה אמר
יהוה האותה תכנה לי בית לישבתי
כי לא ישבתי בבית ליום העלה
את בני ישראל כט צד הים
הזה ואהיה בתוך כהל ומשכן
כל אשר התהלכת כל בני ישראל
הדור דודת את אהל שנט ישראל
אשר עיית לך עזת את ימי את
ישראל לאמר למה לא נבנתם לי
בית ארוזים ועתה נהתאמר לעם
לדוד נהאמר יהוה נבאות אנכי
לקחתך כן הטה מאחר הנא הוה
נער על עמי יל ישראל ואהיה עיך
בכל אשר תלכת ואמר תהא את
איכך מפניך ויעזר לך שם נדור
כשם העלם אשר בארץ וישבתי
מקום לעמי לישראל ונטעתו וישב
התנו ולא ינו עד ולא יפנו עזת
לעזתו כאשר כדאשונה ולכן היום
אשר עזית שפתי כל על עמי ישראל
והעתה לך מכל איכך והעד לך יהוה
כי בית יעשה לך יהוה כי יאמר
וישבת את אהלך ותקמה את
ועד אהרד אשר יאמר כי ינך

והנני את מסלתי והוא כנה בית
לשמי וננתי את כסא כסלתי יצ
עליה אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
בן אשר בנה עתה ודברתי בי שבט אשש
וננני כנני אביו וחסד לא יסור ממנו
כאשר הסרת מעיני מארץ אש
הסרת מעיניך ונאמן ביתך וטענתך
עד עולם לפשעך הארץ נטון עד
עולם נבל הדברים האלה וכל החיון
הזה כן דבר עתה אל דוד
ויבא המלך דוד וישב לפני
יהוה ואמר מי אנכי אדני יהוה וכי
ביתך הכיאתך עד הלכת ונתקן עד
ואת בניך אדני יהוה ותרנס אל
בית ענך לברחוק ואת תורת האדם
אדני יהוה ומה יסוף דוד עד לדבר
אלד ואתה ידעת את ענך אדני יהוה
בצער דודך וכל דבר יצאית את כל
הנזילה האת להודיע את ענך
על כן עתה יהוה אלהים כי אין ממך
ואין אלהים וולדת כל אשר שביע
באונטו כי מעבד בשראלי עי אחר
כארץ אשר הלכתי אלהים לפדות לו
ליסול שוכן לו שם וליעשות לכם
הנזילה ותר אות לארץ כפע ענך
אשר פיתך ממעלים ויבא אלהיו
ותקנו לך את ענך ישראל לך ליס
עד עולם ואתה יהוה היית להם
לאלהים ועתה יהוה אלהים הרצ
אשר דברת עד ענך ועל ביהוקם
עד עולם וינשה כאשר דברת

ויציל שוכן עד עולם לאמר יהוה
יבא את אלהים על ישראל וכי
ענך דוד יהיה נטון לפניך וכי אתה
יהוה יבא את אלהי ישראל בלתי
את און ענך לאמר בית אבנך יצ
על כן יצא ענך את לבו להתפל
לפניך אתה תפלה הואת ויעתה
אדני האלהים אתה הוא האלהים
ורכיד יהיו אבות דוד אל ענך
אתה טובה האתו ועתה הוא
ובד את בית ענך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יהוה דברתו ממך
יבד בית ענך לעולם
ויהי אחר כך ויבד דוד את
כל שתיים וכניעם ויקח דוד את סתו
האשה כיד כל שתיים ויבד את טובא
ויסדס בחל השכנאותם ארצה
ויכרש חלבים להם וכל אהת
להיות וותה מואל לדוד לעתים
נשאי כנה ויבד דוד את הדד ער
בזהב מלך עופה מלתי להשיב דו
קנה וילס דוד כפס אלה וישב
כאות פרשים וינשרים אלה וישרו
ויצד דוד את כל הרקב ויתר טב
מאד ונתאמר סדס ליער
להדד ער מלך עתה ויבד דוד בארם
ינשרים שנים אלה וינשרים דוד
מנבים בארם וישק ויהי ארם לדוד
לעבדים נשא כנה וינשרים ויהוה
בכל אשר דוד ויקהוד את שיתו ויהב
אשר הוא יבד הדד ער ויבאם ירושלם

יהוה

לית
לית
לית

וּמִכֶּטֶחַ וּמִתַּרְתִּי עַד הַדְּעִיר לָקַח
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחִישֵׁת הַרְבֵּה מְאֹד
 וַיִּשְׁכֵּן תַּעֲמִיעַ בֶּן־חֶטְתִּי
 הַכְּהֹדָד אֶת־בְּלִיַּל הָהָר עֵדֶי וַיִּשְׁלַח
 תַּעֲמִיעַ אֶת־יָדָם בְּנֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאֹל
 לְדֹלֵי שְׁלֹם וּלְכַרְמֵי עֵץ אֲשֶׁר מֵלֶחֶם
 בְּהָרֵי עֵדֶי וַיַּכְהוּ אִישׁ מִלַּחְמֹת
 תַּעֲמִיעַ הִיהָ הָהָר עֵדֶי וַיִּבְרָהוּ כָּל־כֶּסֶף
 וְכָל־זָהָב וְכָל־נְחֹשֶׁת וְגַם אֶת־הַקֹּדֶשׁ
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיהוֹת עֵסֶה כֶּסֶף וְזָהָב
 אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר נָכַשׁ
 מָאֹד וּמִמֶּנּוּ וּמִכֶּנֶּי עֲמֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
 וּמִיַּעֲקֹב וּמִשָּׁלַל הָהָר עֵדֶי מִן־חֶטְתִּי
 עֲבָה וַיִּשְׁלַח דָּוִד שָׁם בְּשָׁנֵי הַטָּהֳרָה
 אֶת־אֶדֶם בְּנֵי אֶמֶלֶח שְׁכֹנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵלָיו וַיִּשְׁכֵּם מָאֹד וְנָעִים בְּנֵי אֶדֶם
 שָׁם עֲנִיכֵי וַיְהִי כָּל־אֶדֶם עֲבָדִים לוֹ
 וַיִּשְׁעִי הִיהָ אֶת־דָּוִד כָּל־אֲשֶׁר הָרָךְ
 וּמֶלֶךְ דָּוִד עַל־כִּי־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָהָר
 עֵשֶׂה מִשְׁפָּט וַיִּדְקָה לְכָל־עַמּוּ
 וַיֹּאכֵל בְּעֵדֶי הָעֵץ
 הַזֶּה וַיְהִי וַיִּשְׁפֹּט בְּאֶחָד מִזִּמְרֵי
 וַיַּעֲרֹק בְּנֵי אֶחָד וַאֲחֵי מֶלֶךְ בֶּן
 אֶבְיָתָר כֹּהֵנִים וַיִּשְׂרִיחַ סוּפְרֵי וַיַּבְעִיהוּ
 בֶן־יְהוֹיָדָע וַיַּחֲכֹתִי וַיַּפְלִתִי וּבְנֵי דָוִד
 כֹּהֲנֵם הָיוּ
 וַיֹּאמֶר דָּוִד הִכִּי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִתַּת
 לְבֵית־יִשְׁאָל וַאֲנִי עָשֵׂה עֲבֹד הַסֶּפֶר
 כַּעֲשֹׂר הַיּוֹעֲזִים וְלִבֵּית־יִשְׁאָל עֲבָד
 וַיִּשְׁכֹּן יִצְחָק וַיִּקְרָאוּ לוֹ אֶל־חֹד וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲאֵתָה יִצְחָק וַיֹּאמֶר

יַעֲבֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲאֵפֶס יַעֲבֹד
 אִישׁ לְבֵית־יִשְׁאָל וַאֲנִי עָשֵׂה עֲבֹד הַסֶּפֶר
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־הַמֶּלֶךְ עֵדֶי
 מִן־לִיהוֹעֲזִים וְנָכַר רַעֲלִים וַיֹּאמֶר לוֹ
 הַמֶּלֶךְ אֵיפֶה הוּא וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
 הַמֶּלֶךְ הֵנָּה הוּא בֵּית־מִכְיָר בֶּן־יַעֲזִיקָל
 בְּלֹדֶסֶר וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ
 מִכֵּת־מִכְיָר בֶּן־עֲבִי־אֶל מֶלֶךְ דָּבָר
 וַיָּבֵא מִפְּלִשְׁתִּים מִן־הַיּוֹעֲזִים בְּנֵי־יִשְׁאָל
 אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר
 דָּוִד מִפִּי־שֵׁת וַיֹּאמֶר הֵנָּה יַעֲבֹד
 וַיֹּאכֵל לֹדֶד אֶת־יִצְחָק יִשְׂרָאֵל
 אֵינִי עָשֵׂה עֲבֹד חֶסֶד כַּעֲשֹׂר הַיּוֹעֲזִים
 אֲכִי וְהַשְׁכַּתִּי לָךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁאָל אֲכִיךָ וְאֵתָה תֹאכֵל לֶחֶם עַל־
 יִשְׁלַחֲךָ תִּמְדִּי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
 יַעֲבֹד כִּי־פָעַת אֶל־הַכִּלְכָּה מִתְּאֵשֶׁר
 כְּמוֹכִי וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־יִצְחָק וַיֹּאמֶר
 יִשְׁאָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל־אֲשֶׁר הִיָּה
 לִי־יִשְׁאָל וְלִכֵּיתִי נָתַתִּי לְבֶן־אֶדֶם
 וַיַּעֲבֹד לוֹ אֶת־הָאֵלִים אֲתָה וּבְנֵיךָ
 וַיַּעֲבֹד וְהִכָּאת וַיְהִי לְבֶן־אֶדֶם
 לֶחֶם וְאֶל־וּמִפְּלִשְׁתִּים מִן־אֶדֶם
 יֹאכֵל תִּמְדִּי לֶחֶם עַל־יִשְׁלַחֲךָ וְלִיָּה
 חֲמִישֶׁה יַעֲשֶׂה בְּעַם וַיַּעֲשִׂים עֲבָדִים
 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אֲשֶׁר
 יֵעָשֶׂה אֶדְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת־יַעֲבֹד בֶּן־יִשְׂרָאֵל
 יַעֲבֹד וּמִפִּי־שֵׁת אֶכֶל עַל־יִשְׁלַחֲךָ
 כַּאֲחֵר מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִמְפִּי־שֵׁת בֶּן
 קָטָן וַיִּשְׁכֹּן יִצְחָק וְכָל־מוֹשֵׁב בֵּית
 יִצְחָק עֲבָדִים לִמְפִּי־שֵׁת וּמִפְּלִשְׁתִּים

יתבכרו ושלם כמלך שלחן המלך
 המיד הוא אבל והוא פסח שתי תליו
 ויהי אחרי כן וימת מלך
 בני עמון וימלך חנון בנו התתון
 ואמר דוד אינני חסד עם חנון
 בנחש באשר ינשה אביו עבד חסד
 וישלח דוד לנחש ביד עבדיו אל
 אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון
 ויאמרו אשרי בני עמון אל חנון
 אדניכם הטוב בדוד את אביו
 כענין כי שלח דוד פתחים הלא
 כענין דוד את העיר וירגלו הולכה
 שלח דוד את עבדיו אליו ויקח
 חנון את עבדי דוד וינח את חני
 וקנס ויכרת את מדיהם כחני
 שתותיהם וישלחם ויערו לדוד
 וישלח לקראתם ביהו האנשים
 נמלים מאד ואמר המלך שבו
 ברחו ער ינחם וקנס וישבתם
 ויראו בני עמון כי נבא שוודד וישלחו
 בני עמון וישטרו את ארם בית רחוב
 ואת ארם נחא עשרים אלף רגלי
 ואת מלך מינח אלף איש ואיש
 טוב שנים עשר אלף איש וישקע
 דוד וישלח את יואב ואת כל הנגא
 הנגרים וינאו בני עמון וייערכו
 טלחמה פתח היער וארם נחא
 ורחוב ואיש טוב ומינח לכרס כשות
 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה
 מפני סוכה ויבחר סכך מחור
 בישראל ויערך לקראת ארם ואת

יתרגם עליו ביד אכש אחיו עור
 לקראת בני עמון ואמר אסתחוק
 ארם טבע והרעה לי לישועה ואם
 בני עמון יחזקו סכך הרבה להושיע
 לך חזק ועתחוק בער עמנו וכיער
 ער אלהינו ויהיה יצאה הטוב מעמון
 ויבט יואב ויהם אשר ינאו למלחמה
 בארם וינאו מפניו וכל בני עמון ראו כי
 נס ארם וינאו מפני אלשי יואב ויער
 וישב יואב כי בני עמון יבאו וישלח
 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ואספו
 יחד וישלח הדוד יעור וינא את ארם
 אשר כי עברה נהר ויבא חלם ושובר
 שר ינא הדוד יעור לפניו ויער
 לדוד ויאסף את כל ישראל ויער
 את הירדן ויבא חלם ויער
 ארם לקראת דוד ויחמו עמו
 וינא ארם טבע ישראל וירגז דוד
 בארם שבו עמא ותרב וארם עס
 אלף פרשים ואת שובר שר עמא
 הכה ויטת שם ויראו כל המלכים
 יעור הדוד יעור כי נגף לפני ישראל
 וישלחו את ישראל ויעבדו ויראו
 ארם להושיע יעור את בני עמון
 ויהי להם שובת השנה לעת צאת
 המלאכים וישלח דוד את יואב ואת
 עבדיו וינאו את ישראל וישחתו
 את בני עמון וינאו על רבה דוד וישב
 ברושלים ויהי לעת צאת עבדיו וירא
 מלך מנבו ויהי דוד על מנת המלך וירא
 אשה רחבת מעל הנגה אשה טמא ונא

וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא
 זאת שבע בת אליכם אשתאוריה
 החתן וישלח דוד מלאכים ויקחה
 ותבוא אליו וישכב עמה והיה
 מתקדשת מטמאתה ותשגב אל
 בתי ויתקד האשה ותשלח ותע
 לדוד ותאמר הנה אנכי וישלח דוד
 אל יאב ששלח אל איתאוריה החתן
 וישלח ויאב את אוריה לדוד ויסא
 אוריה אליו וישאל דוד לישלם יאב
 ולשלם הניס ולשלם המלכה :
 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ויהי
 רגלך ויאב אוריה סבית המלך ותצא
 אחרי מישא המלך וישכב אוריה
 פתח בית המלך את כל עבדי אדניו
 ולא יד אל ביתו ויעדו לדוד לאמר
 לא יד אוריה אל ביתו ויאמר דוד
 אל אוריה הלא כדרך אתה נא עושה
 לא יד את אל ביתך : ויאמר אוריה אל
 דוד הארון וישראל והיה יאב
 כמנהג ואדני יאב ויעבדי אדני יעל
 מעשרה חנם ואני אבוא אל ביתי
 לאכל ולשתות ולשכב עם אישתי
 חידוה נעשך אבא עשה את הדבר
 הזה : ויאמר דוד אל אוריה שני בנה
 נס והוס וסתר אשליך וישכב אוריה
 בדישלים כיום ההוא ומכאן הרת :
 ויקרא לו דוד ויאמל לפני וישרה
 וישכרוהו ויאב ערב לישכב במשכנו
 ועבד אדניו ואל בית לא יד :
 ויה נכר ויכתב דוד ספר אל יאב

וישלח ביד אוריה ויכתב ספר אביו
 הכותב אוריה אל כל פני המלכה
 החוקה ושבתם מאחרי וננה ומת
 ויה נכר ויכתב ספר אל
 העיר ויה איתאוריה אל המלך
 אשר ירע כי אשתי לישכב ויעל
 אנשי העיר וילחמו את יאב ויפלו
 מן העם כעשרי דוד ויכתב אוריה
 ההת :
 וישלח ויאבוע לדוד את כל דמי
 המלכה ויבוע את המלך לאבן
 ככלותך את כל דמי המלכה ויהי
 אל המלך ויהי אשתה נלה חכר
 הסך ואמר לך סדון נעשתה אל
 העיר להלחם הלא ידעת את
 אשר ידוע המלכה מיהלמה את
 אביך בן רבית הלא אשור
 השליטה יעל פלח ונכ מל המלכה
 וכתבתי לך נעשתה אל החוקה
 ואמרת נע עבדך אוריה החתן מת :
 וילך המלך ויאבוע לדוד את כל
 אשר שלחו יאב ויאמר המלך אל
 דוד כי נכרו יעל האנשים ויעלו
 אליה השדה ועלה יעלם יע פתח
 השער וייראו המוראים אל עבדך
 כי מל המלכה ויכתוב עבד המלך
 נע עבדך אוריה החתן מת ויאמר
 דוד אל המלך מה תאמר אל יאב
 אל ירע מעדך את הדבר הזה כי סה
 וסוה האמל החרב חקוק המלכה
 אל העיר ויה נכר ויכתב ספר אל יאב

כתב המלך למלכה ויהי ככלוק ויהי

אֵת אֹרֶיָה כִּכְת אֹרֶיָה אִישׁוּ
וְהַסֵּפֶר עַל כִּכְתוֹ וַיַּעֲבֵר הָאֵל וַיִּשְׁלַח
דָּוִד וְאֶסְפֵּה אֶל בָּתוֹ וְהָיוּ לָאִשָּׁה
וְהָלַךְ לִבְנוֹ וַיִּרְעַד בְּאֵשׁ עֲשֵׂהוּ
בְּעֵינֵי יְהוָה
יְהוָה אֱתָנָה אֶל דָּוִד וַיִּכְאֵל וַיֹּאמֶר
לֹא שָׁנָה אֲנִי שִׁכְחֵהוּ כִּי אֶת אֶחָד
יִנְשֵׁי וְאֶחָד רָאשֵׁי עַמִּי הֵי יָמָן
וְכָדִר וְכָהֵן מֵאֵד וְרָשָׁי אֵינִי כִּי אִם
כִּכְתָּה אֶת קִטְעֵה אִשְׁרָקָה וַיְחַלֶּה
וְהָלַךְ עִמּוֹ וַיָּשֶׁם עִמּוֹ יְהוָה סִפְתוֹתָאֵם
וּכְכֹס תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וְכִי קוֹ תִּשְׁכַּח וְהָיוּ
כְּתוֹבֵי כְתָבָה לְאִשְׁתֵּי עַמִּי וְהָלַךְ
לְקֶדֶם מִצָּאֵת וּכְכָדוֹ לְעִשְׂתוֹת לֹאֲרָה
הָכֵאל וְקָח אֶת כִּכְתָּה הָאִישׁ הָרִאשׁ
וַיַּעֲשֶׂה לְאִשְׁתֵּי הָכֵאֵל וַיִּזְכֹּר אֶל דָּוִד
כִּי נִאֲשָׁה כָדָה וַיִּכְאֵר אֶל עַתְחָי יְהוָה כִּי
בִּמְוֹת הָאִשָּׁה הִיבֵשָׁה וְהָיוּ וְאֶת
הַכִּכְתָּה יִשְׁלַח אֶרֶץ עֵינֵם יַעֲקֹב אִשׁוּ
עֲשֵׂה אֶת הַכִּכְתָּה הַזֶּה אִשְׁרָה
הַכִּכְתָּה

וַיִּכְרַעוּ אֶל דָּוִד אֶת הָאִשָּׁה טָהֳרָה
אֲנִי הוּא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
מִשְׁחָתוֹךְ לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
הַיִּלְחָד כִּי יִשְׁאָלוּ וְאֶתְנָה לָךְ אֶת
מִתְאֲדָךְ וְאֶת עַמִּי אֲדָךְ בְּחִיקָךְ
וְאֶתְנָה לָךְ אֶת כִּכְתָּה יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹדֶה
וְאִם מִינֵי וְאִם עָלֶיךָ בְּהַעֲבֹהָהּ
מִינֵי מִינֵי אֶתְנָה לָךְ הוּא לְעִשְׂתוֹת
בְּחִיקָךְ וְאֶת אֹרֶיָה הַחֵל הַכִּכְתָּה
בְּחִיקָךְ וְאֶת אִשְׁתוֹ לְקַח לָךְ לְאִשָּׁה

וְאֶת הַכִּכְתָּה בְּחִיקָךְ עִמּוֹ וַיַּעֲבֵר
לְאֶתְנָה הַכִּכְתָּה מִכִּכְתָּה עַד עֵינֵם יַעֲקֹב
כִּי סָתַנְתָּ וְתִקַּח אֶת אִשְׁתֵּי אֹרֶיָה הַחֵל
לְהָיוֹת לָךְ לְאִשָּׁה

כִּי אֲמַר יְהוָה הֵנִי מִקִּים עֲלֶיךָ
רֵעָה כִּכְתָּה וְלִקַּחְתִּי אֶת מִשְׁחָתִי לְעֵינֶיךָ
וְעַתָּה לִי עֵד וְשֹׁכֵן עִמִּי עֲשֵׂה לִי עֵד
הַשְׁמִיט הוּא כִּי אֶתְנָה עִשְׂתֵּי הַכִּכְתָּה
וְאִם אֶעֱשֶׂה אֶת הַכִּכְתָּה הוּא עֵד מִי
יִשְׂרָאֵל וְעַד הַשְׁמִיט

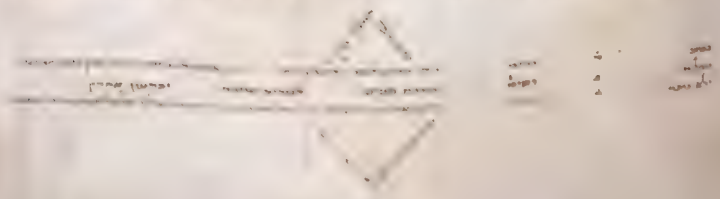
וַיִּכְרַע דָּוִד אֶל עַתְחָהּ אֲנִי
לְהוֹת וַיִּכְרַע עָלָהּ
דָּוִד עִי הוּא הַעֲבִיר מִטְּאֲדָךְ לָא
תִּמְוֹת אֲפִם כִּי יִשְׁאָלוּ וְאֶתְנָה אֲנִי
יְהוָה מִכִּכְתָּה הוּא עֵד הַכִּכְתָּה הַלֵּוֹד לָךְ
מִוֹת טוֹת וַיִּלֶּךְ עָלָהּ אֲנִי וַיַּעֲבֵר
אֶת הַלֵּוֹד אִשְׁרָה לְהוֹת אִשְׁתֵּי אֹרֶיָה
לְדָוִד וַיִּאֲמֵר וַיִּסְמָךְ דָּוִד אֶת אֹרֶיָה
כִּי עַד הַעֲבֵר וַיִּסְמָךְ דָּוִד עִם וְכָאֵל וְשֹׁכֵן
אֲנִי וַיִּקְבֹּץ וַיִּקְבֹּץ עִי לְהַקִּימוֹ
מִן הָאֲרֶץ וְלֹא אֶבְרָה לָדָה אֶתְנָה
לְחַכְמֵי וַיְהִי בְּיוֹם הַשְׁמִיט וַיִּסְתַּחֲלֵךְ
וַיִּדְאֹ עַבְדֵּי דָוִד לְהַעֲלוֹ בְּיַד הַלֵּוֹד
כִּי אֲמַר וְהַעֲבִיר הַלֵּוֹד הַיִּדְּוָאֵל
וְלֹא יִשְׁמַע מִקְלֹט וְאִם נִאֲמַר אֲלֵיכֶם
הַלֵּוֹד וַיַּעֲבֵר הַלֵּוֹד וַיִּדְאֹ דָּוִד כִּי עֲבָדֵי
מִלְחָמָה יִסְמָכֶם דָּוִד כִּכְתָּה לָדָה וַיִּכְרַע
דָּוִד אֲנִי עַבְדֵּי הַכִּכְתָּה הַלֵּוֹד וַיִּכְרַע
וַיִּקְבֹּץ מִן הָאֲרֶץ וַיִּסְמָךְ דָּוִד וַיִּדְאֹ
יִשְׁמָכֶם וַיִּכְרַע יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּכְרַע
אֲלֵיכֶם וַיִּשְׁאָלוּ וַיִּסְמָכֶם וַיִּכְרַע וַיִּכְרַע

ויאמרו יעבדו אלי ויבנה הדבר הזה
 אשר יעשה לנו טור הילדתי נמר
 ותבד וכאשר בנה הילד ככתותאכל
 לחם ויאמרו כעוד הילדתי יעבדתי
 ואנכיה אמרת כי יודע עניי ויהיה
 וחי הילדתי ויענה לכה וזהאני נם
 האוכל להשיבו עוד אנכי הילדתי
 והוא לא ישוב אלי ויענה עוד את
 בתי שכינא ויאמרו אליה וישכב
 עמך ותלד בן ויקרא את שמו שלמה
 ויהיה אהבה וישלח ביד עקב הנביא
 ויקרא את שמו ידעיה כעבור יהיה
 וילחם ויאבד נבכת בן
 יעמון וילך את יד המלוכה וישלח
 ויאבד כל אבסאל דוד ואמר נחמתי
 מרתי נס לסרתי את יד המלוכה ויענה
 אסף את יד הים ויחנה על הים
 ולטהרן אלס אני אתה יד ויענה
 שמי עליה ויאסף דוד את כל הים
 וילך רגתה וילחם נה וילטה ויקח
 את יערת מלכס מיל ראשו וישקוה
 ככר והבאמן יקרה ויהי יל ראש
 דוד וישלל היער הועיא הרבה מאד
 ואת הים אשר מה הועיא וישם
 נמרה ונחר יניחנול ובסמרת
 הברול והיער אתם במלכס וכן יענה
 לכל יערי נע יעמון וישב דוד וכל
 הים ירושלים
 והי
 אחריכן ולאבשלום בן דוד אחות
 יפה וישבה תמר ואהבה אמטון בן
 דוד ויעד לאמטון להתחלות בעמור

תמר אחותו כי בתולה היא וילא
 בעני אמטון יעשה לה כמאמה
 ולאמטון רמיו שבו ויועבדו שכינה
 אחי דוד ויועבד איש חכם מאד
 ויאמר לו עדין אתה כנעני בן
 המלך במקד בבקר המאמנו
 ויאמר לו אמטון את תמר אחות
 אבשלום אחי אני אהבה ויאמר
 לו יהוה נע שכיניל כשפך והתה
 וכאמך לדאותך ואמרת אלי
 תבא נא תבוי אחותי ותכרעי לחם
 ויעשה לי נע אתה כמיה לבי
 איש אראה ואכלתי כמיה וישכב
 אמטון ויתהל ויבא המלך לדאותו
 ויאמר אמטון אל המלך תבוא נא
 תמר אחתי ותלכב לי נע שיה לנכתי
 ואמר המלך וישלח דוד אל תמר
 הביתה לאמר לבי נא כמאמטון ואין
 ויעשו לו הכמיה ותלך תמר ביד
 אמטון אחיה והוא ישכב ותקח את
 הכינק ותלויש ותלכב לי נעו ותכשל
 אתה לבנות ותקח אתה משרת
 ותעק לפניו וכאראל ויאמר אמטון
 הועיא כל איש כי יענה ויאמר אמטון
 ויאמר אמטון אל תמר הבא תמרה
 החרור ואמר המלך ותקח תמר
 אתה לבנות אשר יעשה ותבא
 לאמטון אחיה החרדה ותגש אליו
 לאכל והחוקרה ואמר לה נא שמי
 יעמי אחותי ותאמר לו אלא אחי
 תיענע כי לא יעשה כן כי ישראל

אל תעשה אתה הבלה הזאת ואני
אנה אוליך את חרפת ואתה תהיה
כאחיה הנביא כי ישראל ועתה דבר
נא אל המלך כל לאימני עני סמך
ולא אבה לישמע בקלי היו חוקמטה
וינעה וישכב אתה וישנאה אכטן
שנאה גדולה מאד כי גדולה הישנאה
אשר שנאה מאהבה אשר אהבה
ויאמר לה אטטן קומי לכו ותאמר
לוא אודת הדינה העדולה הזאת
נאחרת אשר נשית עבד שליח
ולא אבה לישמע לה ויקרא את
נערו שרתו ויאמר שלחנא את
ואתמני החויה ונעל הדלת אחריה
ויעלה תתת פסים מן תלבישתת
המלך הסתולת מי עילים ויצא אותה
משרות החוין ונעל הדלת אחריה
ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר יעלה קרינה והשם
יה על ראשה ותלך הלך ויעקה
ויאמר אליה אבשלום אחיה האמין
אחך היה עמך ויענה אחורתי
החדיש אחיך הוא אל תשית את
לך לדבר הזה ותשבתו וישמנה
בת אבשלום אחיה והמלך דוד
שמע את כל הדבר שהאליה ויחר
לובאו ולא דבר אבשלום עם
אמנון לבריו עיטוב כי שנא
אבשלום את אמנון על דבר אשר
יעה את חבר אהרן
ויהי לישנתיס ימים ויהיו

עזים לאבשלום כבעל חצור אשר
עם אפרים ויקרא אבשלום לכל
בני המלך ויבא אבשלום אל המלך
ויאמר הנה נא עזים לעבדך ילך
נא המלך ויעדיו עם עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אל בני אל נא
נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו
ולא אבה ללכת ויכרחהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון
אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך
ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את
אמנון ואת כל בני המלך
ויצא אבשלום את עזיו
לאמר ראו נא מטוב לב אמנון בין
ואמרת אליכם הנה את אמנון
והמתם אתו אל תדאו הלא אבשלום
עויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל
ויצאו עזי אבשלום לאמנון
כאשר ענה אבשלום ויקמו כל בני
המלך וירכבו איש על פרדו וינסו
ויהיה נה בדרך והשקיע נאחא
הוד לאמר הנה אבשלום את כל בני
המלך ולא עתה מהסאה ויקסח
ויקריע את בניו וישכב ארצה ובר
עבדיו נצנים קרעו בגדיהם וישונו
כן שמינה אחי דוד ויאמר אל אמנו
אדני את כל העזים כבעל המלך המינו
ביאמנון ויכרמו בנעלי אבשלום והיה
שיבה מיוס ערשו את חבר אחת ויענה
אלישם אדני המלך אל לו דבר לאמר
נלכתי המלך כתיבא אכאמנון ויכרמו

ויכר אבישלוכו ויטאהנו
הנפה אתענו ויראהוהינן רב
הלכס כדור אחו ויכד הרר ויאו
זעב אל המלך הענע המלך באו
כדור נפדך בן היה ויהי נבלתו לדור
והננע המלך באו וישאו קולסו ונס
ונם המלך וכל ינדריו נטו מבי נדור
מאד וואכשלוס נדח וילך אל תלמי
בן נשיהד מלך נשור ויהאכל יעלנ
כל הימים ואכשלוס כדח וילך נשור
ויהישק שלש שנים והכל חר
המלך לנאת אל אכשלוס כנחס יל
אטען כיכח וידע יאכ
בן ערמיה בל המלך על אכשלוס
וישיח יואכזר נדח ויקח טיש אשה
חכמה ויאמר אליה התאכל נא ולבני
נא כד יאכל ואל תטובי שטן והיית
כאשה זה ימים רבים כהאכלת יל
כתי ונאת אל המלך ודברת אריו
כדור הזה וישק יואכ אתהדמ
נעה ותאמר האשה התקיעת אל
המלך והכל יל אפיה ארעה ותשתה
ותאמר הויש יעה המלך
ויאמר לה המלך נהרך ותאמר אנכי
אשה אלכמה אני ויכחתי
ולישפחתי שני נעמי ושני שנהב
כשרה ואין ניל נמהב ורט האחד
אתהאחד ויכחתי והנה קבה כל
הנשפחה יל שפחתי ויאמרו תני
אתמכה אחיו ונמכתו ננש אדיו
אשרה ננשפחה נס את היורש

וכט את נחלת אשר נשאה לבלת
ישום לאיש שסו שארית על פני
האדמה ויאמר המלך
אל האשה לבי לבי תד ואני אעני
יעלך ותאמר האשה התקיעת אל
המלך על אדני המלך העין ויעלנת
אני והמלך וכסא נקי
ויאמר המלך הכדור אלך
והכאתו אלי ולא יכף יעד לנעמך
ותאמר יוצר נא המלך את היה אלהים
מהבית נאל הדם לשהת ולא יטשו
אתנני ויאמר הוי יהוה אכיל נשינת
נע ארעה ותאמר האשה תדבר נא
שפחתי אל אדני המלך דבר ויאמר
דבר ותאמר האשה ולכה השפחה
טאת על יקם אלהים וכדור המלך
הדס הזה כאשם לבלת היטיב בל
אתערו כי כמות נמות וכמיכה הנעים
ארעה אשר לא יאכטו לאיש
אלהים נשוחיט כחשמות לבלת
יח כקט נדח ויעה אשר כאת
לדור אל המלך אדני אתהדור הזה
כי ידע העם ותאמר שפחתי
אדמה נא אל המלך אולי יעשה
המלך את דבר אכתי כי ישק
המלך להניל את אכתי ככף
האיש להשמיד את ואתנני יחד
כחלת אלהים ותאמר שפחתי
יהוה נא דבר אדני המלך למנהג
כי ככלאך האלהים בן אדני המלך
לשמע הטוב והר ניהוה אלהיך

יה יצדק
הבדל ואמר אלהים אל
הבדל כמעד אשר אנכי יואב
אתה ואמר האשה יצדק נא
הבדל ואמר הבדל הדין יואב אתה
כנלואתה האשה והאמר ח
נשך אדני המלך אסאיש להמין
והשכל כנל אשר דבר אדני המלך
כנעניד ואכה הוא נעניד והוא יסכ כפי
שפדת את כל הדברים האלה
לנשך כנל את פני הדבר נשך נעניד
יואב את הדבר הזה ואדני הכנס כנל
כנל האלהים לית את כל אשר
נאמן

ואמר הבדל אל יואב הנה נא יצדק
אתה נשך הדין השכ אתה נשך את
אנשך ונשך יואב אלפני אדני
ושתה ויבדל אתה הבדל ואמר יואב
החל לנשך כנל נשך אתה הבדל את
אדני המלך אשר נשך הבדל את
דבר יצדק ויוקם יואב וילך נשך
יואב את אנשך ויושם

יואב את הבדל ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

וכנל ויבדל את כנל ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

הבדל ויבדל את כנל ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

ויואב את כנל ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל
והבדל לאדני ויבדל את כנל

ה'תש"ט

ואמר אבשלום כי יושבני שפט בארץ
 ויניח יאכל איש אשר יהיה לו ריב
 ויטשטש והינקתיו והיה נקבת איש
 להשתהות לו וישלח אתיו וההיך
 לו ונשק לו ויוניש אבשלום כדבר הזה
 לכל ישראל אשר באו לכשפט
 אלהכלך ויגנב אבשלום את לב אבשלום
 ישראל וילקח אוננים
 שנה ויאמר אבשלום אלהכלך אלה
 נא ואשלם את ערבי אשר ערבוני
 להיות כחבריו כי ער ער ער
 בשנתי כעשור נאמר לאמר אבשלום
 ישיבני יהיה יחילי עבדתי את
 יהוה ויאכרלו הכלך לך בשלום
 ויקם וילך חמוטה
 וישיח אבשלום כדגלים נכס
 שנת ישראל לאמר כשמי נכס את
 קול השקר ואמרתם כלך אבשלום
 נחבדו ואת אבשלום הילט מאתם
 איש כרושלים קראם והלכס לתבם
 ולא ידע כל דבר וישיח אבשלום
 את אחיהם הגלילי יעקב דוד כי ערו
 כעלה במסות את חזקיהו והי הקשר
 אמין והגם הולך ויבאת אבשלום
 ויבא מבד אל דוד לאמר היה לב
 איש ישראל אחר אבשלום ויאמר
 דוד לכל עבדיו אשר אתו כיחושלם
 קומו ונברחה כי לא תהיה לטעל טע
 מפני אבשלום כהרו ללכת פן יכדו
 והשגנו וההדה על טאת דרעה
 והטה העיר לפי הדב ויאמרו עמי

הכלך אלהכלך ככל אשר יחנה
 ארבע הכלך הנה ערדו ויגנב הכלך
 וכל כח ערדו ויגנב הכלך את
 יעזר ערדו ערדו ערדו ערדו
 ויגנב הכלך וכל הכסף ערדו ויגנב
 כית המרחק וכל ערדו ערדו ערדו
 ידו וכל הכסף וכל הפלתי וכל העתם
 ערדו ערדו ערדו ערדו ערדו
 כעת ערדו ערדו ערדו ערדו
 ויאמר הכלך אלה אתי הערדו
 למה תלך נבאתה אתי שוב וישב
 יגנב הכלך כעת אתה ונכס אתה
 למקום: תמול לאך והיום אני ערדו
 יגנב ללכת ואתי חלך ערדו ערדו
 חלך שוב ויהי שבת אחך יגנב חסד
 ואמת: ויגנב את את הכלך ויאמר
 חיה יהוה ויהי ארבע הכלך לאמכס
 אשר יהיה שפאדע הכלך אמכס
 אמכס כמישם יהיה ערדו ויאמר
 דוד אלה אתי לך ויער ויער ארבע
 הערדו ערדו ערדו ערדו ערדו
 וכל הארץ כוכס קול דוד וכל הערדו
 ערדו ערדו ערדו ערדו ערדו
 וכל הערדו ערדו ערדו ערדו ערדו
 הכדס: והערדו ערדו ערדו ערדו
 אתו ערדו ערדו ערדו ערדו ערדו
 ויגנב את ארון האלהים ויגנב אמת
 יעד תס כל הערדו ערדו ערדו ערדו
 ויאמר הכלך ליערדו ערדו ערדו
 ערדו ערדו ערדו ערדו ערדו
 אסמכא חן כיער יהוה והשכס

והראני אתו ואת טהו ואסתר ואמר
 לא חפצתי בך הנני ישיבה לבאשר
 מוכרנינו
 המלך אל ידוק הכהן הרוואה אתה
 יטה העיר בשלום ואחיס יען בנך
 והנותן בן אכתיר שבע בעם אתכם
 ואנכי מתכחטה בערות המדבר
 עד לאדבר מינכם להגד לי וישב
 ידוק ואכתיר את ארון האלהים
 יהושע וישעיהו ודוד יען
 מביעל ההללים על הוכחה וראשו לו
 חיי והוא המלך יחזקיהו הנקרא אשר
 אתו הפואי שראשו ויעל יעלה ובעת
 דוד העל לאמר אחיחזקיהו בן שרים
 ינס אבשלום ואמר דוד סכל גא את
 יענה אחיחזקיהו ויהי דוד סא עד
 הראש אשר ישתחוו שם לאלהים
 והנה לקראתו חיש הארץ קרוי
 שנתו ואדמה על ראשו ויאמר לו
 דוד אס עברת אתי והתי על לביטא
 ואסר עירי תשוב ואסרת לאבשלום
 יען אני המלך אהיה יען אכיר
 ואני סא ועתה ואני עניך והפרתה
 לאת יענה אחיחזקיהו והלא יען
 שם ידוק ואכתיר הכהנים והיה
 הדני אשר תשמיץ מכת המלך
 תגד ליעקב ולאכתיר הכהנים והנה
 שם יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 ויהיו עת לאכתיר וישלחם כדכסא
 כל דני אשר תשמיץ יען ויבא חיש
 יענה דוד העיר ואבשלום ויחזקיהו

ודוד יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 והנה יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 ויען דוד העיר ואבשלום ויחזקיהו
 לחם ונאח יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 יען ויאמר המלך אל יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 לך ויאמר יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 המלך לרכב ולהלחם והקין לאמר
 העצים והקין ליהנות היען כמדוני
 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר
 יען אל המלך הנני ישב כדוני
 כי אמר היום ישיב לי בית ישראל
 את סכלמות אכ ויאמר המלך ליען
 הנני לך כל אשר לבעי בשת ויאמר
 יען כל השתותי ואני נאחזקיהו יען
 אדני המלך ויבא המלך דוד יען
 בחורים והנה שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 משיט פחת בית שאול וישמו שמיץ
 בנרא יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 כאנכם את דוד ואת כל עבדי המלך
 דוד וכל העם וכל הנשים מינין
 ומי שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק
 השכיף יען יהוה מדינת שאול אשו
 מלכתתהו ויתן יהוה את המלכה הכי
 אבשלום בנך והנני עניך כא"ש
 המיץ אתה ויאמר אכיש בן צרויהא
 המלך לפה יקל להלכה מנהם אחיחזקיהו ידוק
 אדני המלך אעזרהא ואקידה את
 ראשו ויאמר המלך כהלי וילכסנו
 יען יקל וי יהוה אכר לוקל
 את דוד ויאמר כדוני יען שמיץ מנהם אחיחזקיהו ידוק

וְיֹאכֵר יִדְדָאֵל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל :

ואל כל יעזרוהו ויהי אשר יעזרו
מביצת נצקט את נפשו ואף כי
בזה יסיעהו לו ויקלל בזה
אשר לו יהיה אולי יראה יהיה מעי
והישיב יהיה לו טובה תחת קללת
היכס הזה

וילך חזר ואניש' סדך

וישמינה לך בעליך ההר
לעבותה ולזרועיך ויסקל באבנים
לעבותה ויגפר בעפרה:

וּמִכֹּהֵן הָיָה וְכִי הָיָה אִשְׁרָיִם
אֶתְּ יַעֲקֹב וַיִּפֹּשׂ שָׁבוֹ וְאֶבְרָהָם
וְכִי הָיָה אִשְׁרָאֵל יִשְׂרָאֵל כֹּה וַיִּשְׁלַח
וְאֶתְּ הָיָה אֶתְּ וַיִּהְיֶה כֹּה וַיִּשְׁלַח
הָאִשְׁרָאֵל וַיִּהְיֶה דֹד אֶל אֶבְרָהָם וַיִּשְׁלַח
הָיָה אֶל אֶבְרָהָם הָקֵל יִהְיֶה
הָקֵל וַיִּשְׁלַח אֶבְרָהָם אֶל הָיָה
וְהָקֵל אֶתְּ אֶתְּ לֵךְ לֹא הָיָה
אֶתְּ וַיִּשְׁלַח הָיָה אֶל אֶבְרָהָם
אֶל אֶבְרָהָם וַיִּהְיֶה כֹּה וַיִּשְׁלַח
וְכִי הָיָה אִשְׁרָאֵל יִשְׂרָאֵל כֹּה וַיִּשְׁלַח
אֶתְּ יִשְׂרָאֵל לֹא אֶתְּ וַיִּשְׁלַח
אֶתְּ יִשְׁרָאֵל לֹא אֶתְּ וַיִּשְׁלַח
לֵךְ לֹא הָיָה אֶתְּ וַיִּשְׁלַח
כֹּה וַיִּשְׁלַח אֶתְּ וַיִּהְיֶה כֹּה וַיִּשְׁלַח

וַיֹּאמֶר אֲנִי שְׁלוֹם אֶל אֲדֹתֶיךָ
הַנְּתוּלִים עֵצָה מִהֶעֱשִׂיהָ וַיֹּאמֶר
אֲחִיתָפֶל אֶל אֲנִשְׁלֹכֶה בֹא
פֶלֶשְׁתִּי אֲבִיד אֲשֶׁר הֵנִי לִשְׂמוֹ הַבֶּרֶךְ
וְשִׁמְעֶנָּה יִשְׂרָאֵל בְּנֵה אֵשֶׁת
אֲבִיר וְחֹקֶה יָדֶיךָ אֲשֶׁר אֲדֹתֶיךָ

לאבשלום האהל עלהו ויבשר
אבשלום את כל נשי אביו ונתן
לשאר יוצאי אהל אביו אשר
בניסו את אבשלום ויבשר
האהל ונתן לנשי אבשלום
אשר היו עמו ויבשר אהל
אבשלום את אהרן ששם את
איש ואקולה וארדה אחר
דוד הלוי ואבוא עליו והוא
עני ורעה ימים והמרת את
עונם כל העם אשר
אתו והבית את המלך יסו
ואשמה את העם אלך כשונ
הלוי אשרו אתה מבקש
כל העם היה שלום וישיש
הבית כי בעת אבשלום ובעת
כל אדם ישראלי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קְרָאנָא זֶכֶר
לְהוֹשִׁיעַ הָאָדָם וְנִשְׁכַּח מִן הַנְּעוּמִים
הַזֵּה וְיִסָּח חוּשׁ אֶל אֱמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֵלֵינוּ לְאָמֵר בְּרַח הָהוּנָה
אֲחֵירָה הַנְּעִימָה אֶת דְּבָרָה אִם אֵין
אֲתָהּ דְּבָרָה:

וַיֹּאמֶר הוֹשִׁי' אֶל אֲבִשְׁלוֹם לֵאמֹר
הִצֵּנָה אִישׁ יִצְחָק אֶחָדֶךָ בְּנֶיךָ
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הוֹשִׁי' אֶתֶּה יְדִיעָתָה
אֵיךְ וְהָאֲנָשִׁים יִבְרָרִים הַמְהוּרִי
נִשְׁבָּרָה קִרְבִּי שֶׁטֶר בְּשֶׁרָה וְאֵיךְ
אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלְוֶךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ
הַזֶּה יֵתֶה הוּא נִחָא בְּאֶרֶת הַנֶּפֶשׁ
וְאֶבְרָהָה מִבְּקוּרָתָהּ וְהָאֲנָשִׁים
בְּתוֹלָהּ וְיִשְׁעֵי הַנֶּפֶשׁ עֹמְדִים הִתֵּה
מִנֶּפֶשׁ בְּלִשְׁאֵר אֶחָד אֲבִשְׁלוֹם:

והוא נסב סביב אל שר לכו בראיה
הסב סביב ידע כל ישראל כי נכור
אבר וגבול אשר אתו כי יצנת
האסף אסף ילד כל ישראל מרן
ועד באר שביע סהול אשר ילדים
לבו ופנך הלכים בקרב ונאט אליו
באהר המקומות אשר נטיצא שם
ודעו ילדיו כאשר ילד הטי יצ
האדמה ולא נותר ט וכבר האנשים
אשר אתו נבא אהר ואם אל יצ אסף
והשיאו כל ישראל אל הער ההיא
הלכו וקבעו אתו יצ הער יצ אשר
לא נטיצא שם נס יצרו
ויאמר אנשילוס וכל איש י
ישראל טוסה יצנת חויש הארכי
טיצנת אחיהל
יפה להפך את יצנת אחיהל הטונה
לכנור הנאי יהיה אל אנשילוס את
הרעה
אל יצוק ואל אכיהר הכתם כזאת
וטאת יצן אחיהל את אנשילוס ואת
וקד ישראל וכזאת וכזאת יצנת אני
ועלה שלחו סהרה והגדו לדור לאמו
אלהו הלה לכה בנפות המדבר וגם
יצתר יצטרפן ילד לסף ולכלה ים
אשר אתו ויהונתן ואחיה יצן יצרו
במין רב ולכה שפחה והערה להם
הכל ילכו והגדו לסף דוד כי לא ילכו
להא את לבא הערה וירא אתם בער
ועד לאשילוס ולכל שיעם סהרה
וכזאת כי יאיש בנחורם ולו באר

בהערו וידרו שם ותקח האשה תפרש
את המסך יל פנ הנאר והשטח יליו
הרפות ולא עוד יצתר ויכאו יצתר
אנשילוס אל האשה הביתה ויאכרו
איה אחיה יצן ויהונתן ותאמר להם
האשה יצרו מכל המס ויבקשו ולא
מינאו וישטו ירושלם
ויהא אהר לכתו יצן סהרה
וילטו יצן לסף דוד ויאמרו אל דוד
קונו ויצרו סהרה את המיס כי ככה
יצן יצים אחיהל ויקסדו וכל
הים אשר אתו ויצרו אתה יצן
אור הבקר יצ אהר לא נער אשר
לא יצ את הירדן ואחיהל ואת
נטיצא יצנת ויהבש את הרדמו ויהונתן
כיתו אל יצרו יצ אל כיתו ויחנקו ויסת
ויקבר בקבר אכיו
וכזאת סהרה ואנשילוס יצ את הירדן
הוא וכל איש ישראל יצמו ואת יצמא
שם אנשילוס תחת יואב יל היצבא
ויצבא בן איש וישמו יצרה ישראל
אשר בא אל אכיל סתעש אחות
יצרוה אס יואב ויחן ישראל ואנשילוס
ארץ הער יצרו
סחעכה וישבי כנעני סרכת בני יצון
וככיר בני יצמיר סלדנו ויצר להגד
מרגלים מיסכנס ספות וכל יצרו חט
וישעיסו סחוק וסול יצניס
וקל ידבש וחמאה ונאן וישפית סר
העיסול דוד ולעס אשר אתו לאכל כי
אכרוה יצסר יצניס ויצמא במדבר

בן קולות לזכור - מנחם מנחם - חלק ענין של ששה חנוכה

ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם
עליהם שרי אלקים ושרי טאות ו
ישלח דוד את העם השל שירת
בד יואב והשל שית בדר אבישי
ערויה אחי יואב והשל שית בדר את
העז
ויאמר המלך אל
היום ינא אענוס אני ימכם ויאמר
העם לא תנא לאס נס נוס לא
יש בו אלא לב ואם יתנו חיל לא
יש בו אלא לב כי יתנו כסע יעשה
אלפים ויתנה טוב כיתה לטעיר
לעז
ויאמר אל העם
המלך אשר יטכע עינם אעשה
ויעבר המלך אל דר השער וכל העם
ינאו לכאות ולאלפים ויש המלך
את יואב ואת אבישי ואת את לאמר
לאט ילעז לאב שלום וכל העם
שמעו בעות המלך את כל השרים
על דבר אבשלום וינאו העם השנה
לקראת ישראל ותהי המלחמה
ביד אפרים וינעטו שם ים ירא
לפני עבר דוד ותהי שם המנפה העולה
כוס ההוא ישרים ארץ ותהי שם
המלחמה נענית על פני כל הארץ
ותהי צל לאב כי צעט אשר אנלי
הדרכים וסדה הוא ויקרא אבשלום
לפני עבר דוד ואבשלום וכב על
הפרד וקא הפרד תחת יסוך האלה
העולה ויחזק ראשו כאלה ויתון בין
השמיכות בין הארץ והפרד אשר
תחתיו עבר וירא איש אחד ויער

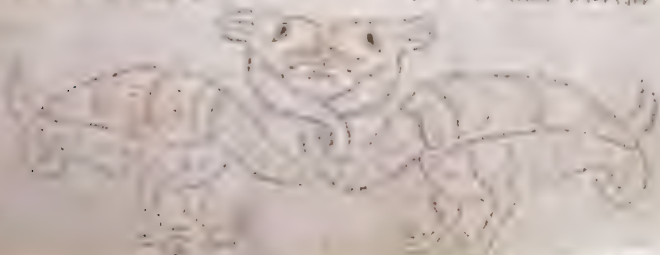
ליואב ויאמר הנח דאית את אבשלום
תלוי באלה ויאמר יואב איש הכעז
לו ותנה דאית וכו' ויצא הכהן שם
ארנה ויני לתלד יעשה כסך
וחנה אחת ויאמר האי שאל יואב
ולא אנכי שאל ילכפ ארץ כסך
לא איש לי אל כן הכיר כנאנע
ענה המלך אתך ואת אבישי ואת
את לאמר ישכר כי נעז באבשלום
אוי שית נעז שיקר וכל דבר לא
יחד כן המלך ואתה תתעב כעז
ויאמר יואב לא כן ארילה לפעך
ויקה שילה שנטים כנפ ויתקע
כלב אבשלום יערת חי מלך האלה
ויסט יעשה נערים נשא מי יואב
ויכ את אבשלום ויסתהו ויתקע
יואב כשפר וישן העם כדף אחרי
ישראל כי חיש ואת את העם
ויקחו את אבשלום וישלטו ארם
בייני אל הפחת הערול וינעו עז
על אנכס ערול כמד ול ישרא נסו
איש לאלהו ואבשלום לקחו ינע
לו כחו את מצבת אשר בעמך
המלך כי אמר אין לכן בעמך
הזכיר שם ויקרא לבעבת על שמו
ויקרא לה דר אבשלום יע היום הזה
ואחייכו בין עז וקאד
אדרנה ואבשלום את הערל כי
שפטו יהוה מיד איכו ואמר לו
יואב לא איש בשורה אהה היום
הזה וכשרת כיום אתר והיום הזה

לא תכיר מי יל כהמלך בת
ואמר יואב לטיש לך
התידך אשר ראיתו ויטחוטשי
ליאגורין ויסף עוד אחיטין בן
עזק ויאמר אל יואב ויהי כה ארצה
נאנסא אדריה טישי ויאמר יואב
למה אהרין בעולתה אין כשרה
מיצאנה ויהי כה ארין ויאמר לו רין
ורן אחיטין ורך הנבר וינפר את
הטישי וידד ישב בן שש השערים
וידד העפה אל העיני אל החומה
וישא את עינו וירא והנה איש רין
לחן ויקרא העפה וידד למלך ויאמר
המלך אל לבד נישור הכמו וילך
הלך וקרב וירא העפה איש אחר
רין ויקרא העפה אל השיע ויאמר
הנה איש רין לכו ויאמר המלך נכ
והטכשו ויאמר העפה אל ראה
את מוצת הראשון נבר ע
אחיטין בן עזק ויאמר המלך
איש טובה ואל כשורה טובה יסא
ויקרא אחיטין ויאמר אל המלך
שלוש ויטחוטשו למלך לאפי ארצה
ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר
את האנשים אשר נשאו את דם
באדני המלך ויאמר
המלך שלום למע לאכיל שלום
ויאמר אחיטין וראיתו להמון
הגדול לישלח את יעזר המלך ווא
ואת יעזר וילא יד עתמה ויאמר
המלך קב התיב נה ויסב ויעמד

והנה הטישיכא ויאמר הכושי ויתכשו
אדני המלך כי שפטך יהוה היום סך
כל הקמים עליך
ויאמר המלך אל הטישי השלום
למע לאכיל שלום ויאמר הטישי יהו
כמע איכיל אדני המלך וכל אשר כמו
יעלך לרעה וירע המלך וייעל יעל
יעל תהישי ער ויכר וסה אמר בלתי
בע אכיל שלום כמע אכיל שלום מי יתן
מותי את תהתך אכיל שלום כמע
וידד ליואב מה המלך כסה ויתאמר
על אכיל שלום ותהי התשויה ביום
ההוא לאכיל לכל הינס כי שטייענס
ביום ההוא לאמר מעצב המלך יעל
כמי ויתענה כנס ביום ההוא לטא
היער נאמר יתעבה ינס העלמים
בנוסם כמלחמה והמלך לאט את
פעו ויוינס המלך קול גדול כמי
אכיל שלום אכיל שלום כמי
ויכא יואב אל המלך הכיתו ויאמר הכשת
היום את הפני כל יעזר המלטיס את
נפישך היום ואת נפיש כעך ובעדך ונפיש
נפישך ונפישך נפישך ולא תהיה את
ישנאך ולשנא את אהמך כי העדת
היום כי אין לך שרים ויעזר כי ידע
היום כי לא אכיל שלום חי וכלנו היום
מותים כי אוישר כמעך ויעתה קוס
נאודער על לבי עזרך כי ביהוה
נשכנת כי אעז וינאס לין איש
אתך כל היום יעלך ואת כל חרצה
אשר באה יעלך מעדך ער עתה

וקם המלך וישכב
 ולכל העם העדו לאמר הנה המלך
 וישכבשיע וכל כל העם לפני המלך
 וישראל נטאיש לאהליהו
 ויהי המעמד עין נכל שוכני
 ישראל לאמר המלך העליון מכר
 אבינו והוא מלנו מכר פלישתים
 ויעתה כרח כן הארץ כי לא אבשלם
 ואכשלים אשר משהט עינינו כרת
 נמלחם ויעתה לכה אתם מחרש
 להשיב את המלך
 והמלך רודי שלח אל יחזקאל אבנר
 הסגן לאמר דבר אל וקם יהודה
 לאמר למה תהיו ארעם להשיב את
 המלך אל ביתו דבר כל ישראל כאל
 המלך אל ביתו אחי אתם יענו וישאר
 אתם ולכה תהיו אחר עם להשיב את
 המלך
 וליעזר שאמר
 הוא יענו וישאר אתה מה יעשה לי
 אליהם ויקרא אל ישראל יבא
 תהיה לפני כל הימים תחת מאבד
 את לבב אל ישראל יהודה סגן
 וישלחו אל המלך שוב אתה וכל
 יעבדו וישכב המלך וכל יעבדו
 ויהודה בא העתה ללכת לקראת
 המלך להיגבר את המלך אתה ויהו
 ויעתה שמי ען מוצא מבינה אשר
 מחרוסידי עמאיש יהודה לקראת
 המלך חר ואלה אש יעבדו מנגן
 ויבא עני בית שאול וחסות בשאר
 בני ישראל יעבדו ואלו

הירדן לפני המלך ויעבדו העבד
 ליגבר אתה המלך וישכב המלך
 כענו וישכב ען מוצא עני לפני המלך
 מנצחו בדרך ואמר אל המלך אל
 יחשב לי אדני עין ואלתמר את אשר
 העתה יעבד כעס אשר יצא אדני
 המלך מירושלם לשוב המלך אל
 לבנו יעבד עבד כעס העתה וזה
 נא היום ראשון לכל ביתי וקם וזה
 לקראת אדני המלך
 ויענו אש מן עדיה ואמר
 היתה זאת לא יקם שמי מן המלך
 את משיח יהודה ואמר דור מה לי
 ולכם בני עדיה תהיו היום לשוב
 היום ונתה אש ישראל מן היום
 ידעתי כי היום אנכי עני ישראל
 ואמר המלך אל שמי ען לא תבוא
 וישכב ען המלך
 וכעשת מן שאול דר לקראת
 המלך לא יעשה וכל יעשה
 שפנו ואת כעני לא ככל לכן היום
 לכת המלך יע היום אשר נאשית
 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך
 ואמר לו המלך למה לא הלכתי
 יעני כענישת ויאמר אדני המלך
 יעבד יפני כי אבד יעבד אבשה
 להחסור ואמר עני הואך אל
 המלך כי פקח עבד וירד כעני
 אל אדני המלך ואדני המלך ככל
 האלים ויעשה המלך כעני כי
 לא היה כל בית אבי כאסא נשיב

לכרוליו כי כרתו וישב למקמו
ויצטר המלך העליון
ונבנהו עבר עמו וכל יום יהוד
ויצטר את המלך ונסח חציו ענין
הנה כל איש ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע עשית איתי
איש יהודה ויצרו את המלך ואת
ביתו את הדרו וכל אנשי דוד עמו
ויצטר איש יהודה עיר
איש ישראל כי קרוב המלך אלי
ולמה הרהרתי על דבר הזה
האמל אל טומאת המלך אם נשאת
נשא לטווייץ איש ישראל את
איש יהודה ואמר ישריות לי
במלך ונבדול אני ממך ומדוע
הקלעתי ולא היה דבר ראשון לי
לחשיב את טלכי ויקשי דבר איש
הורה מדבר איש ישראל

וַיִּשֶׁבֶט עֲדָא
אִישׁ בְּלִיל וַיִּשְׁמוּ שְׁבָע בְּנֵי בְרִיאִישׁ
כִּי עָוִיתָהּ עִשְׂרֹנָה אִין לָהּ
הִלְכָּהּ בְּדוֹר וְלֹא נָחָה לָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדוּ לָהּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל
מֵאַחֵר דְּדוֹר אַחֵר שְׁבָע בְּנֵי בְרִיאִישׁ
יְהוּדָה וְרָמָן וְכָל כֹּהֵן כִּנְהִיָּה וַיִּגְדּוּ
יְהוּשָׁפָט וַיִּכְאֹדוּ אֶת בֵּית יְהוּשָׁפָט
וַיִּקְחָה הַמֶּלֶךְ אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבֵּל בְּלִיל
אִשְׁרָה הַנִּחַל לְשִׁמּוֹר הַכִּי וַיִּתְּנֵם בֵּית
מִשְׁכַּת וַיִּסְבֵּל בְּלִיל הַמֶּלֶךְ אִשְׁרָה
וַתִּהְיֶה עֲדוּתָהּ עַד יוֹסֵפִין אֶלְכֶּת
חִזְוִה:

ספר שם שמים
הרב המהרש"א
הגאון מליובאוויטש

הרב המהרש"א
הגאון מליובאוויטש
הרב המהרש"א

והיא ספר ויעדוק ואכזר נהנם :
ומי יצא הארץ היה כח לדוד :
ויהי ריגב בלי חרש שלש
שנים שנה אחרי שנה ויבס דוד
אתפי יהוה
יהוה אל ישראל כהתדכיס :
אשר חמית אתה גבעים : ויקרא
המלך לגבעים ואמר אליהם
הגבעים לאכמני ישראל חמה כי
אכזר האמרי ובעי ישראל נשבי
יהם ויבסי שאלו להם מקנאנו
למי ישראל והורו ויאמר דוד אל
הגבעים כה אגשה לכם וכמה אנפר
ופט את נחלת יהוה : ויאמרו לו
הגבעים אין : כסף וזהב בעם שאלו
ועבדו ואין לנו איש להכרית
בשאר האמרי מה אתם אמרים
אגשה לכם ויאמרו אל המלך האיש
אשר בלנו ואשר דמה לנו נשלדנו
מה עננו כלל ישראל ינתן לנו
שבעה אנשים מבני ויהוק עטמליו
מבעי שאלו בחיר יהוה
ואמר המלך אני אתן ויחמל
הביד על מפי בשר בני יהונתן שאלו
ילשבע יהוה אשר בשר בני דוד
בני יהונתן בני שאלו ויקח המלך
את שבע נערי עפה בת איה אשר
היה שאלו את ארמני ואת מפי שם
את חמית מלכיה בת שאלו אשר
יהיה יצא לו מן רחל המלכה :
והנם כד הנביעים ויקינם מר לפני

יהוה ויצלו שבעתם יחד והם הכו
בני קיני בראשנים תהלת קיני
ישעיהם ותקח רגל בת איה את
השק ותטחו לה אל הער מתחלת
קניני עד נתקמים עליהם כח שמים
ולא תענה עוף השמים לטח עליהם
יוסם ואת חמית השדה לילה ויד לדוד
את אשר ישטה רגל בת איה בן
שאלו וילך דוד ויקח את צעמו
שאלו ואת צעמות יהונתן כט מוא
כעל ישישגלך אשר נגמ אתם כח
בת שן אשר לוקם שלחל שרתם כח
הטות פרתם את שאלו כלב עיוני
מיטם את צעמות שאלו ואת צעמות
יהונתן בני יוספא את צעמות יהונתן
ויקברו את צעמות שאלו ויהונתן בני
בארן נגמון כעל עמק קיני אכיו
וייגשו כל אשר עזוה המלך וייער
אלהם לארץ אדרימן
ותהי עזר המלכה לפי שיתם את
ישראל ויד דוד ויעדו יעמו וילחמו
פלישתים ויעדו וישלכו נב אשר
בליד הרפה וס שקל קיני של שמו
משקל נחשת והוא חנור חדשה ואמר
להקת את דוד וייער לו אכיש יקני צוה
ויד את הרפ יתו ויתו אושכני עאשי
דוד לו לאמר לא תנא יעזר אתה ללחמה
ולא תכח את נר ישראל : ויהי
אחר כך ותהי עזר המלכה מלכ עם
פלישתים אהבה סכני החשית את
סך אשר בליד הרפה :

ספר שם שמים
הרב המהרש"א
הגאון מליובאוויטש
הרב המהרש"א
הגאון מליובאוויטש
הרב המהרש"א
הגאון מליובאוויטש

והיה עוד העליה כנגד ים פלישתם וירא להן כן
 יצא ארבע כיתות הלכות ויגזרו עליהם ויבטלו
 ארבע: והיה עוד עליהם כיתות ארבע
 כדון ואנכי צדיק ואנכי צדיק רביו שיש ויש עשרים
 וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה ויהיה את ישראל
 ויהיה יהונתן בן שבעי אחי דוד: את ארבעת אלה
 ילדו להרפה בנות ויצאו בדרוד ובדר עבדיו

ויברדוד ליה אהרן בן השירה
 כסף בלאביו וכסף טאול:
 ויבטל ליה סליג וכי צדיק
 וכנוס כי שיעי מהסתשע
 נחלי בליג צינתהב:
 אלה אקרא וישיג צדיק
 ירדו ויהי עשו כהרה לו:
 ישיגים וירדו ויערף תחת רגליו:
 סכות חשרת כים עני שחקים:
 יתקולו וישיגו ויערפו:
 כמטבת רוח אפיו וישיגו:
 קאכיו מכיו וקדקו ביום:
 הפון כי ינמלי יהוה בעדקת:

הואת כוסה ליה יהוה ארע
 כסף בלאביו וכסף טאול:
 ויבטל ליה סליג וכי צדיק
 וכנוס כי שיעי מהסתשע
 נחלי בליג צינתהב:
 אלה אקרא וישיג צדיק
 ירדו ויהי עשו כהרה לו:
 ישיגים וירדו ויערף תחת רגליו:
 סכות חשרת כים עני שחקים:
 יתקולו וישיגו ויערפו:
 כמטבת רוח אפיו וישיגו:
 קאכיו מכיו וקדקו ביום:
 הפון כי ינמלי יהוה בעדקת:

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד
בן ישי ונאם הנגיד הקם יגל בשיח
אלה יקבצו נגנים ונרות ישראל
רוח יהוה דברכי וכחתי יגל שונן
אמר אלהי ישראל לדבר עור ישראל
כשל נאדם עדיק כושר דאת אלהינו
וכאור נקר יזרח שמש נקר לא צלות
מנה מנבר דשאר בארן כלא כן
בתי יסאל כל בית יעלים שם
יעובה כל ושמורה ככל ישי צול
חפן כלא ינקיח וכילי קרין
מנר נלהם כלא כד יקחו ואיש
יעננהם כלא כדו יצן העתונא

שורף ישרא בשבת
אלה שמות הנגנים אשר לדוד ישיב
בשבת תחננו ראש השנה ישיב
יעינו היגענו יען שבעה מאות חל
כפעם אחד ואחרו אל עור
בזדה מן אחת בשלשה נגנים
יגס דוד כח רפס כפלי שנים נאספו
ישם לכל חכה ויגלו איש ישראל
הוא קבוצ כפלי שנים יען כי יעצה
ידו ותקד ידו אל הברכה יעשה יהוה
תשועה גדולה מיום ההוא ועם ישיב
אחר יואד לפי שם
ישיב מן אנא הררי ויאספו פלי שנים
לחיה ותהי ישם חלקתה ישרא כלא
יעדישם ויגס נקס כפעם פלי שנים
ויתעב כחך החלקה ויעלה נד את
פלי שנים ויגש יהוה תשועה גדולה
וירחו שלישם מה שלשים

ראש ונאמר קציר אל דוד אל
מיעת צדק וחת פלי שנים תהיה
מנצח ונאם ידוד או כבידה ונצח
פלי שנים אובת לחם ויתאוו דוד
ויאמר מי יקנע נים מבאר בת לחם
אשר בשער ובקיעו של ששת הנגנים
במחנה פלי שנים וישאט כים מצא
בת לחם אשר בשער וישאט ויצא
אל הדור ולא אבה לשתותם ויסד אתם
ליהוה ויאמר הלה לבידה ונצח
ואת הדם האנשים ההלכים נעצתם
ולא אבה לשתותם אלהי יסו שליש
הנגנים ואביש ארץ

יואכבן יצויה הוא ראש השנה
והוא עור את חתו יגל של
כאות הללו יגס בשלשה כן
השלשה חכין נכד ויהי להם ישר
הע השלשה לא כא
וכנהו בן יהודין בן איש חי וכן
פלי שנים כקבוצ הוא חכה את שני
אראל מואכ והוא ידו וחכה ארץ
האריה נחור הכאר מיום השלש
והוא חכה את איש כצרי אשר מוא
וביד המצר חתה ויד אליו בשגב
ויטל את העת כיד הכצר וחתה
כחתהו אלה יעשה כנהו בן יהודין
ולו ישם בשלשה הנגנים כן ה
השלשים נכד ואל השלשה לא
כא ויטמה דוד אל מי שיעתו
גשה אל אחי יואכב בשלשים
אלהן כדוד בת לחם

1. *Chamaecrista*
 2. *Chamaecrista*
 3. *Chamaecrista*
 4. *Chamaecrista*
 5. *Chamaecrista*
 6. *Chamaecrista*
 7. *Chamaecrista*
 8. *Chamaecrista*
 9. *Chamaecrista*
 10. *Chamaecrista*
 11. *Chamaecrista*
 12. *Chamaecrista*
 13. *Chamaecrista*
 14. *Chamaecrista*
 15. *Chamaecrista*
 16. *Chamaecrista*
 17. *Chamaecrista*
 18. *Chamaecrista*
 19. *Chamaecrista*
 20. *Chamaecrista*
 21. *Chamaecrista*
 22. *Chamaecrista*
 23. *Chamaecrista*
 24. *Chamaecrista*
 25. *Chamaecrista*
 26. *Chamaecrista*
 27. *Chamaecrista*
 28. *Chamaecrista*
 29. *Chamaecrista*
 30. *Chamaecrista*
 31. *Chamaecrista*
 32. *Chamaecrista*
 33. *Chamaecrista*
 34. *Chamaecrista*
 35. *Chamaecrista*
 36. *Chamaecrista*
 37. *Chamaecrista*
 38. *Chamaecrista*
 39. *Chamaecrista*
 40. *Chamaecrista*
 41. *Chamaecrista*
 42. *Chamaecrista*
 43. *Chamaecrista*
 44. *Chamaecrista*
 45. *Chamaecrista*
 46. *Chamaecrista*
 47. *Chamaecrista*
 48. *Chamaecrista*
 49. *Chamaecrista*
 50. *Chamaecrista*
 51. *Chamaecrista*
 52. *Chamaecrista*
 53. *Chamaecrista*
 54. *Chamaecrista*
 55. *Chamaecrista*
 56. *Chamaecrista*
 57. *Chamaecrista*
 58. *Chamaecrista*
 59. *Chamaecrista*
 60. *Chamaecrista*
 61. *Chamaecrista*
 62. *Chamaecrista*
 63. *Chamaecrista*
 64. *Chamaecrista*
 65. *Chamaecrista*
 66. *Chamaecrista*
 67. *Chamaecrista*
 68. *Chamaecrista*
 69. *Chamaecrista*
 70. *Chamaecrista*
 71. *Chamaecrista*
 72. *Chamaecrista*
 73. *Chamaecrista*
 74. *Chamaecrista*
 75. *Chamaecrista*
 76. *Chamaecrista*
 77. *Chamaecrista*
 78. *Chamaecrista*
 79. *Chamaecrista*
 80. *Chamaecrista*
 81. *Chamaecrista*
 82. *Chamaecrista*
 83. *Chamaecrista*
 84. *Chamaecrista*
 85. *Chamaecrista*
 86. *Chamaecrista*
 87. *Chamaecrista*
 88. *Chamaecrista*
 89. *Chamaecrista*
 90. *Chamaecrista*
 91. *Chamaecrista*
 92. *Chamaecrista*
 93. *Chamaecrista*
 94. *Chamaecrista*
 95. *Chamaecrista*
 96. *Chamaecrista*
 97. *Chamaecrista*
 98. *Chamaecrista*
 99. *Chamaecrista*
 100. *Chamaecrista*

ואתו לזה אחרי אבשלום ויהי ודבריו
יבן יואב בן ניריה יבן אביתר הכהן
וינוחו אחרי אדניהו וידקו הסדן
ונתהו בן יהויה צונת הנביא ושמע
ורע והעבדים אשר לדוד לא היו יבן
אדניהו ויוזבא אדניהו יצאו ובקרוב
יבן אבן הוזהל אשר אצל ציון העל
וקרא את כל אחיו בן המלך ולכל
אבן יהודה יצא המלך ואת עבדו
הנביא ובעהו ואת העבדים ואת שלמה
אחיו לא קרא ויאמר נתן אל ברת
שבא נא שלמה לאמר הלא שמעת
ככל אדניהו בן חציה ואדניהו דוד
לא ידע ויתנה לך איצחק נא יצעה
ויתן את נפשך ואת נפש בן שלמה
יבן אבן המלך דוד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך עשית לאמר
לאמר שלמה בן מלך אחרי והוא
ישב על כסא יוסף וינמך אדניהו
הנה יעוד מוסרת שם יבן המלך
ואני אטא אחריך וכלאתי את דבך
ותנא בתי שבי אל המלך המזורה
והמלך וכן נאד ואבי שנה שונמית
כשות את המלך ותקד בתי שבי
ותשתחו למלך ויאמר המלך מר
ד ויתאמר לו אדני אתה עשית
כהוה אלהיך לאמרת ב שלמה בן
מלך אחרי והוא יבן על כסא ויוצא
הנה אדני מלך ואתה אדני המלך
לא ידעת ויוזבא שור ודוד לרב
וקרא לכל בן המלך ולאביתר הכהן

ולאבן שרה הנבא ולישלמה יצא
לא קרא ואתה אדני המלך יצא
ישראל עליו להוד להסמי יבן
על כסא אדני המלך אחרי והיה
כישב אדני העל יבן אביתר והיה
אני ובע שלמה הטאסים והנה יעודה
מוסרת יבן המלך ויתן הנבא ויוצא
המלך ויתנהו למלך על אפיו ארצה
ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניהו ימלך אחרי והוא יבן על
כסא כי ידע יוסף וזבא שור וכריא
ויצא לרב ויקרא לכל בן המלך וישי
הנבא ולאביתר הכהן והנבא אביתר
ויתן לפניו ויאמרו יח המלך אדניהו
ולי אני יצא ולעל הסדן ויבנהו
יהויה יבן שלמה יצא לא קרא
אסמאל אדני המלך עדיה דבר
ולא הודיע את יצא מיישב יבן
כסא אדני המלך אחרי
ויצא המלך
דוד ויאמר קראו לי לבי שבי ותבא
לפני המלך ותקד לפני המלך וישב
המלך ויאמר יהיהוה אישר פדה את
נפשי ככל יצא כי נאשר עשית
לך כיהוה אלהי ישראל לאמר כי
שלמה בן מלך אחרי והוא
יבן על כסא ויתנהו כבן איגשה
היום הזה ותקד בתי שבי ואמר
אדני ויתשתחו למלך ותאמר יהויה
המלך דוד לעלם

והיה
כסא

והיה
כסא

והיה
כסא

והיה
כסא

הענין הזה הוא שכל מה שהיה נשקף לפניו היה כאלו היה רואה אותו וזהו ענין ה' אלהים יתברך

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קְרֹא לִי לַעֲזֹק
הַחַוּלָה וְיִתֶּן הַנָּבִיא וְלִבְנֵיהוּ בִן הַיְיֹדֵעַ
וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם
קְהוּ יַעֲבֹכֶם אֶת יְגִדֵּי אֲדַעֲכֶם וְהוֹרִנְתֶּם
אֶת שִׁלְכֵהֶם בְּנֵי הַפְּרֻדָּה אֲשֶׁר לִי
וְהוֹרִדְתֶּם אֹתוֹ עַל עֲזָרוֹ וּבִשְׁחָ אֹתוֹ
שֶׁשֶׁ עֲזָרוֹ הִסְתָּ וְעַתָּה הִנָּה לְבִידֵי עַל
יִשְׂרָאֵל וְתִקְעֶתֶם בְּשׁוֹפָר וְאִמְרַתֶּם
יְהִי הַמֶּלֶךְ שִׁלְכֵהוּ וְיִלְתֶּם אֲהָרָיו
וּבְאֵן יִשָּׁב עַל כִּסְאוֹ וְהוּא יִכְדֵּי תַחַת
וְאֹתוֹ יִעִיתֵי לַחַיּוֹת נְגִידֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל הַיְיֹדֵעַ וְיִעֲבֹד בְּנֵיהוּ בִן הַיְיֹדֵעַ
וְהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָּם בֶּן אֲמֹר יְהוֹרֵה
אֱלֹהֵי אֲדַעֲכֶם מִן כָּנַף הַיָּהוּדָה
יִפְסֹד אֲדַעֲכֶם מִן הַיָּהוּדָה שִׁלְכֵהוּ
וְגִדֵּל אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסְאוֹ אֲדַעֲכֶם
דָּוִד וַיִּדְד עֲזָרוֹ הַסֵּת וְעַתָּה הִנָּה
וּבְעֵהוּ בִן הַיְיֹדֵעַ וְהַמֶּלֶךְ
וַיִּרְבֹּא אֶת שִׁלְכֵהוּ עַל עֲזָרַת הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וַיִּלְטֵם אֹתוֹ עַל עֲזָרוֹ וַיִּקַּח עֲזָרוֹ
הַסֵּת אֶת קְרֹדֵי שִׁמְכוֹן הָאֵל וּבִשְׁחָ
אֶת שִׁלְכֵהוּ וְתִקְעֶם בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעָם יְהִי הַמֶּלֶךְ שִׁלְכֵהוּ וַיִּלְטֵם
הָעָם אֲהָרָיו וְהָעָם מִתְּחִלָּה בְּחַיִּים
וַיִּשְׁמְחוּ שִׁמְחָה גְדוֹלָה וְתִבְנֶה
הָאֵרֶן בְּקוֹלֵם וַיִּשְׁמְעוּ אֲדַעֲכֶם וְכִ
הַקְרָאִים אֲשֶׁר אֹתוֹ הָעָם מִלֵּאמֹר
וַיִּשְׁמְעוּ וַאֲבָאֵת אֶת הַשׁוֹפָר וַאֲמֹר
מְדוּם קוֹל הַקְרִיָּה הוֹסֵפֶה יִעֲזֹב מִמֶּד
וְהָעָם יִתֶּן בֶּן אֲמִיתֵר הַסֵּת בְּאֵן אֲמֹר
אֲדַעֲכֶם נָא כִּי אֵשְׁחִיל אֹתוֹ

וְטוֹב הַבֶּשֶׂר וַיִּינְעוּ וַיֹּאמְרוּ לְאַחֵיהֶם
אֲנִי אֶדְנֶה הַכֶּלֶד דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֶת
שִׁלְמֵה וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת
יְצֻרוֹ הַכֹּהֵן וְאֶת עֵלִי הַנָּבִיא וְכִתְרוֹ
בֶּן יְהוֹיָדָע וְהַכֹּהֵן וְהַפֶּלֶא וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ עַל פֶּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֹוּ אֹתוֹ
יְצֻרוֹ הַכֹּהֵן וְעֵלִי הַנָּבִיא לִפְנֵי בָרוּךְ
וַיִּעַל כִּשְׁמֵשׁ שִׁבְחָהִם וְהַחֲסִידִים
הָאֵלֶּה קוֹל אִשְׁרָיִם שִׁמְעֵתֶם וְנֹסִיבֵם
שִׁלְמֵה עַל כִּסֵּא הַמְּלָכֻת וְנֹסִיבֵם
יְעִדֵּה הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי אֶת אֲדֹנֵה הַמֶּלֶךְ
דָּוִד לֵאמֹר יִשְׁנָא אִלֵּיהֶם אֶת שִׁבְחֵם
שִׁלְמֵה כִּשְׁמֵךְ וַיַּעַל לִפְנֵי כִסֵּא
כִּסֵּא דָוִד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַמֶּלֶךְ עַל הַבִּשְׁטָן
וְנֹסִיבֵם אִמְרוּ הַכֶּלֶד בְּיַד יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אִשְׁרֵנוּ הַיּוֹסִיבֵם עַל
כִּסֵּא וַיַּעַן רְאוּת וַיַּחֲרֹו וַקְּמוּ לִ
הַקְּרָאִים אִשְׁרֵי לֹאדְעוּהוּ וַיִּלְמוּ אִישׁ
לְדָרְסוֹ וַאֲדֹנֵיהוּ יִדְאֻכְּעוּ שִׁלְמֵה
וַקְּסֵם יִלְךְ וַיְהִי קְבֻרָתוֹ הַמְּצֻבָּה
וַיַּעַן לִשְׁלֵמֵה לֵאמֹר הֵשֵׁא אֲדֹנֵי דָא
אֶת הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֵה וְהֵשֵׁא אֹתוֹ בְּקֻרְתָּ
הַמְּצֻבָּה לֵאמֹר יִשְׁנָא לִפְנֵי מִכָּה הַמֶּלֶךְ
שִׁלְמֵה אִם יִמִּית אֶת יַעֲקֹב בְּחַרְבִּי
וַיֹּאמְרוּ שִׁלְמֵה אִם יִהְיֶה לְכֹהֵלִיא
עַל כִּשְׁעֵתוֹ אֶרְעָה וְאִסְרֵהוּ
הַכִּנְיָאִם וְכִתְּבֵה וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֵה
וַיְדַהֲבוּ מִצֵּל הַמְּצֻבָּה וַיִּבְנוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לְפָנָיו שִׁלְמֵה וַיֹּאמְרוּ לִשְׁלֵמֵה לֵךְ
לְמִתָּה וַיִּקְרָט יְמֵי דָוִד
לְמֹות וַיַּעַן אֶת שִׁלְמֵה בְּנוֹ לֵאמֹר

[Handwritten notes in Hebrew script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1. 1000
 2. 1000
 3. 1000

וישיבני הכרד שלמה
 ביהוה לאמר נהי' ייטה לי אלהי סוכה
 יוסף כי נצטנו דבר אדניהו אתה דבר
 הזה וינעה חי יהוה אשר הכנני
 וישיבני יל כסא דוד אבי ואשר נטה
 לי בית כאשר דבר כי היום יוכת אדניהו
 וישיבני הכרד שלמה בד כנעהו בן
 יהודי צרפני טו יוכתה
 ולאכתה הטון אשר הכרד נעה
 לך יל ישריך כי ייטבות אתה וכו' כים
 הזה לא אכיתך כי נשאת את ארון
 אדני יהוה לפני דוד אבי וכל התנעת
 בכל אשר התנעה אבי וינני שלמה
 את אביתר כהן ויהוה ליהוה לכלא
 את דבר יהוה אשר דבר יל בית יל
 כילה
 והשיבני כהן יע ואבני יואב נטה
 אחר אדניהו ואחר אבשלום לא נטה
 וינס יואב אל אהל יהוה ויהוה בקרנה
 המזבח וינני לילך שלמה כי נס יואב
 אל אהל יהוה והנה אהל המזבח
 וישיבני שלמה את כנניהו בן יהודי
 לאמר לך פנינו ויכא כנניהו אל אהל
 יהוה ויאמר אלו כהן אשר הכרד ינא
 ויאמר לך פנה אמות וישיב כנניהו את
 הכרד דבר לאמר כהן דבר יואב וטה
 ינני ויאמר לו הכרד יננה כהן אשר
 דבר ופנינו וקטנתו והסידר דבר
 חנם אשר ישך יואב כיל ומי
 כתאכ ויהשיב יהוה את דמו יל
 ראשו אשר פניו כשני אנשים עדיק

563
 תת
 תת
 תת

וטכס מכסנו והרננס סרוב ואני דור
 לא ידע את אבני כנני ישר ינכה
 ישרא ואת ינכסא כנני ישר ינכה
 יהודה וישיבני הכרד אשר יואב
 וקרא שוריעו ליעל ולרור ולרוע
 ולכח ולכסא יהוה שלום כנני
 יהוה יע יעלוב ויעל כנניהו ויהוה
 ויפנינו ויכרתו ויקרן כנניהו נכס
 ויהוה הכרד את כנניהו בן יהודי נהתה
 יל הינכה ואת יערוק הכהן עת הכרד
 תהת אכיתר
 וישיבני הכרד ויקרא לשיבני ואמר
 לו כנניהו כית כרשילם וישיבני שם
 ולא תנא כשם אנה ויהוה כנני
 ינאת וינני את עתל קרדו יד יל
 תנני כמות תכות דבר יהוה נא
 ויאמר ישיבני לך טונ דבר נא
 דבר אדני הכרד כנני יננה ינני
 ישיבני כדו שלם כסם רכס
 ויהי מקו' שלם ישיבני וינני
 ישיבני ישיבני לשיבני אל אכיתר
 כי נטה כרד נתינני לשיבני לאמר
 הנה ינני כנני ויקרן ישיבני ויהוה
 את הכרד וילך עתה אל אכיתר למקו'
 את ישיבני וילך ישיבני ויכא את ישיבני
 כנני ינני לשיבני כנני
 ישיבני כרשילם נתינני וישיבני
 הכרד ויקרא לשיבני ויאמר אליו
 הלא הישיבני כיהוה ואני כר
 לאמר כים ינאת והלכת אנה ונא
 יד ינני כמות תכות והאמר אל

וישיבני הכרד שלמה
 ביהוה לאמר נהי' ייטה לי אלהי סוכה
 יוסף כי נצטנו דבר אדניהו אתה דבר
 הזה וינעה חי יהוה אשר הכנני
 וישיבני יל כסא דוד אבי ואשר נטה
 לי בית כאשר דבר כי היום יוכת אדניהו
 וישיבני הכרד שלמה בד כנעהו בן
 יהודי צרפני טו יוכתה
 ולאכתה הטון אשר הכרד נעה
 לך יל ישריך כי ייטבות אתה וכו' כים
 הזה לא אכיתך כי נשאת את ארון
 אדני יהוה לפני דוד אבי וכל התנעת
 בכל אשר התנעה אבי וינני שלמה
 את אביתר כהן ויהוה ליהוה לכלא
 את דבר יהוה אשר דבר יל בית יל
 כילה
 והשיבני כהן יע ואבני יואב נטה
 אחר אדניהו ואחר אבשלום לא נטה
 וינס יואב אל אהל יהוה ויהוה בקרנה
 המזבח וינני לילך שלמה כי נס יואב
 אל אהל יהוה והנה אהל המזבח
 וישיבני שלמה את כנניהו בן יהודי
 לאמר לך פנינו ויכא כנניהו אל אהל
 יהוה ויאמר אלו כהן אשר הכרד ינא
 ויאמר לך פנה אמות וישיב כנניהו את
 הכרד דבר לאמר כהן דבר יואב וטה
 ינני ויאמר לו הכרד יננה כהן אשר
 דבר ופנינו וקטנתו והסידר דבר
 חנם אשר ישך יואב כיל ומי
 כתאכ ויהשיב יהוה את דמו יל
 ראשו אשר פניו כשני אנשים עדיק

סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְיַע מֶלֶךְ הַכְּנָעַן
וַעֲנִיב אַחֵר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל וְכָל כְּנָחוֹל אֲשֶׁר עַל הַיָּם
לְרֹב אֲנָלִים וְשָׂתִים וְשִׁמְחִים וְשִׁלְמִים
הָאֲמֹרִי וְכָל הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנְּהַר
אֲרִיזָה שֶׁתִּיבִי וְעַד נִלְמֵהּ
מִנְּשִׁים מִנְּהַר יַעֲרִים אֶת שִׁלְמֵהּ
כִּי יִבִּי חַיִּים וְיִהְיֶה לְחֵם
שִׁלְמֵהּ לִיּוֹם אֶחָד שְׁלִישִׁים סָדֵסֶת
וְשִׁשִּׁים טַרְסֵהּ בְּשָׂרָה בְּקֶרֶן רִאשִׁים
וְעֶשְׂרִים בְּקֶרֶן רִצָּה וְנִמְאָה יָצָא לְרֹב
מִאֲרִיזָה וְיִחְמֹר וּבְרָרִים אֲבוֹסִים
כִּי הָאֲרִיזָה נִלְמֵהּ עַד הַנְּהַר מִתְּפַסָּה
וְעַד עֵינָהּ נִלְמֵהּ עַד הַנְּהַר וְשִׁלְמֵהּ
הָאֲמֹרִי עַד רִיבֵי מִסְכִּיב וְיִשְׂכָּב
וְהָאֲמֹרִי יִשְׂרָאֵל לְבַטַּח אִישׁ תַּחַת
נִלְמֵהּ וְהַתַּחַת תִּתְּנוּ מִן וְיַע נָא שְׂנֵי
כִּי יִבִּי שִׁלְמֵהּ
וְיִהְיֶה לְשִׁלְמֵהּ אֲבוֹסִים אֲרוֹת
סִסִּים לְרִבְבֵי וְשִׁשִּׁים עֶשְׂרֵי אֲרִיזָה
עֲרִישִׁים וְכָל כְּנָחוֹל הַנְּשִׁים הָאֲלֵה אֶת
הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֵהּ וְאֶת מֶלֶךְ הַקֶּרֶב אֶל
שִׁלְמֵהּ הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֵהּ אִישׁ חֲדָשׁ
לֹא יַעֲדֹדְרֵהּ וְהִשְׁעִירָם וְהַתְּבוּ
לְסִסִּים וּלְרִבֵּי שִׁלְמֵהּ אֶל הַמְּקוֹם
אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם אִישׁ כְּמִתְּרֵם
וְיִתֵּן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשִׁלְמֵהּ
וְתִתֵּן הַרְבֵּה מֵאֵד וְרַחֵם לֵךְ כְּחֹל
אֲשֶׁר עַל שְׁמֵתֶיךָ וְתוֹלֵב חֲכָמָה
שִׁלְמֵהּ מִחֲכָמָה כִּי מִן קֶדֶם וּמִכָּל
חֲכָמַת עֲרִישִׁים וְיִחְכַּם מִלֵּל הָאֲדָם

מִיָּתוֹ הָאֲמֹרִי וְהִמְנוּ וּמִכָּל וְיִדְרֹעַ
כִּי מִחֹל וְיִהְיֶה שִׁמְחֵה לְהַיִּים סִסִּים
וְיִדְרֵה שִׁלְמֵהּ אֶלְמֵהּ מִיָּתוֹ וְיִשְׂרָאֵל
הַמִּשְׁתָּאֲלֵה וְיִדְרֵה עַל הַיָּם מִן
הָאֲרִיזָה אֲשֶׁר מִכְּנָעוֹ וְיַע הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
יִנְאֲקִיר וְיִדְרֵה עַל הַתַּחַת וְיַע
הַיָּע וְיַע הַרְבֵּי וְיַע הַרְבֵּי וְיַע
מִלֵּה הַיָּם לִשְׁנֵי אֶת חֲכָמָה שִׁלְמֵהּ
כִּי מִלֵּה מִלֵּה הָאֲרִיזָה אֲשֶׁר שְׂמֵהּ
אֶת חֲכָמָה וְיִשְׂלַח
הַיָּם מִלֵּךְ יָצָא אֶת יַעֲרִים וְיַעֲרִים
כִּי שְׂמֵהּ אֶת מִשְׁחֹל לְכָל תַּחַת
אֲבִיחֵה אֶת הַיָּם וְיִשְׂלַח
הַיָּם וְיִשְׂלַח
שִׁלְמֵהּ אֶל הַיָּם לְאֲמֹר וְאֶת יַעֲרֵה
אֶת דָּוִד אֲבִי כִי לֹא יִלְבַּשֶׁת בִּירָה
לִשְׁמֵהּ הָאֲלֵה וְיַעֲרֵה מִלֵּה
אֲשֶׁר סִבְכָה עַד תִּתִּי הָאֲלֵה אֶת
הַתַּחַת מִלֵּה וְיַעֲרֵה הַיָּם וְיַעֲרֵה
אֱלֹהִי לִי מִסְכִּיב אִין שְׁטֹן וְאִין
רִיזָה וְהַנֵּה אֲמֹר לְבַטַּח בֵּית לִשְׁמֵהּ
יִהְיֶה אֱלֹהִי כִי אֲשֶׁר דָּרִי יִהְיֶה אֱלֹהִי
אֲבִי לְאֲמֹר כִּי אֲשֶׁר אֶת תַּחַת
יַעֲרֵה כִּי אֲמֹר הָאֲבִי חֲכָמָה לִשְׁמֵהּ
יִהְיֶה וְיִתְּנוּ לִי אֲרִישִׁים מִן הַיָּם וְיַעֲרֵה
יִהְיֶה יָם עֲדִיד וְיִשְׂכָּב עֲדִיד אֶת
לֵךְ כִּי אֲשֶׁר תִּתְּנוּ כִּי אֲתֵה יַעֲרֵה
כִּי אִין כִּי אִישׁ יִרְצֵה לְבַטַּח עֲרִישִׁים
וְיִהְיֶה כִּי אֲשֶׁר תִּתְּנוּ אֶת שִׁלְמֵהּ
וְיִשְׂכָּב כִּי אֲמֹר כִּי יִהְיֶה הַיָּם
אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְדָוִד כִּי יִהְיֶה הַיָּם

יִהְיֶה הַיָּם וְיִתְּנוּ לִי אֲרִישִׁים מִן הַיָּם וְיַעֲרֵה יִהְיֶה יָם עֲדִיד וְיִשְׂכָּב עֲדִיד אֶת
לֵךְ כִּי אֲשֶׁר תִּתְּנוּ כִּי אֲתֵה יַעֲרֵה כִּי אִין כִּי אִישׁ יִרְצֵה לְבַטַּח עֲרִישִׁים
וְיִהְיֶה כִי אֲשֶׁר תִּתְּנוּ אֶת שִׁלְמֵהּ וְיִשְׂכָּב כִּי אֲמֹר כִּי יִהְיֶה הַיָּם
אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְדָוִד כִּי יִהְיֶה הַיָּם

וַיִּשְׁלַח ה' אֶת־שִׁלְמֵה לֵאמֹר הִנֵּה
שָׁמַעְתָּ אֶת־אֲשֵׁר־שָׁלַח אֲלֵי
אֲנִי וְעַתָּה אֶת־כָּל־הַצֵּדִק בְּעֵינֵי אַחֲוִים
וּבְעֵינֵי בְרוּיֹסִים יִצְדִּיקוּ מִן
הַלְבָּטָן כִּי־הוּא אֲנִי מִכֶּם וּבְרַתְּמֶם
עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֶת־
תַּנְחִיָּתְךָ שָׁם וְאֶת־הַתֵּשָׁא וְאֶת־הַ
תִּנְיָה אֶת־חֲצִי לָתֶת לַחֶם בָּתִּי
וְיִהְיֶה הַיָּחִים עִתָּן לִשְׁלֹמֶה וְעַד־אֲחִים
וְעַד־בָּנוּשִׁים מִלְּחָמָה וְשִׁלְמֵה
נָתַן לַחֲוִים יְעָרִים אֲרֶץ כְּרִמִּים
מְכַלֵּת לִבְתּוֹ וְעֵצִים כִּי־יִסְמֹךְ מֵתָה
כִּי יִתֵּן שִׁלְמֵה לַחֲוִים שֶׁהִנֵּשְׁתָּ
וְיִהְיֶה עִתָּן הַחֲמֹר
לִשְׁלֹמֶה כְּאֲשֶׁר דָּבַר לוֹ וְיִהְיֶה שִׁלְמֵה
בֶּן־חִירָם וְכֵן שִׁלְמֵה וּבְרַתְּוִיָּה
שֶׁנֶּחֱמָה וְיִזְעַל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֵה מִכֶּם
מִכִּי־יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה הַמֶּסֶךְ שֶׁלִּישְׁלֹמֶה
אֲרֶץ אֲשֵׁר וְיִשְׁלַח לִבְנֵהוּ עֵשֶׂה
אֲלֵכֶם בְּחַד־שׁ חֲלֹמֶת חֲדָשׁ יִהְיֶה
בְּלִבָּטָן שֶׁנֶּחֱמָה חֲדָשִׁים בְּבִיתוֹ וְאֶת־
עַל־הַמֶּסֶךְ וְיִהְיֶה לִשְׁלֹמֶה
שֶׁנֶּחֱמָה אֲרֶץ נִישָׁא כִּי וְיִשְׁכֹּנֶם
אֲרֶץ הַצֵּדִק בְּחֹרֶץ לִכְרִי מִשְׁרֵי הַנִּבְנִים
לִשְׁלֹמֶה אֲשֶׁר עַל־הַמֶּלֶךְ אֲסֵה שֶׁלֵּשֶׁת
אֲלֵכֶם וְיִשְׁלַח מֵאוֹת הָדָדִים בְּכֶסֶף
הַנִּישָׁם בְּלִמְאֵה וְיִזְעַל הַמֶּלֶךְ וְיִסְעֵה
אֲנִי עַל־הַתֵּשָׁא אֲנִי קִרְוֹת לִי־הַדָּבָר
אֲנִי עֲנִיתִי וְיִפְסֹל וְנִישָׁא וְנִישָׁא
חִירָם וְהַנִּבְנִים וְיִכְתּוּ הַנִּישָׁם וְהַנִּבְנִים
לְבִנְיַת־הַבֵּית

ויהי בששנים שנה וארבע
מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית בחמש ו
הוא החדש השני לכל שלמה על
ישראל וכן הבית יהיה והמזבח
אשר נה המלך שלמה להעלות שם
אמה ארס וישרים רחבו ושלשים
אמה קושרו והוא אולם על פני הכר
הבית ישרים אמה ארס על פני
רחב הבית ישר באמה רחם על פני
הבית ויש לבית הלוי שקופס אומן
ויכן על קיר הבית ויש עובדי אלקות
הבית סככי הכר ולדבר ויבטל ויבטל
סככי העיני והתחתנה הכסף נאמה
רחבו והתכנה שש באמה רחבו
והשלשית עובי נאמה רחבו כי
מצריות עת לבית סככי חוצות לבית
את מקורות הבית והבית נהבט
אמן שלמה סככי נבנה וסככו
והעין כל כל רחל לא נשכין בבית
נהבטו פתח העי לתכנה אל
פתח הבית הכתוב וכלים יעלו
התכנה וכן התכנה אל השלשים
ויבן את הבית וכליו
ויספן את הבית וים ושרד מאוס
ויבן את העיני על הכתחם מאת
קושרו ויאחז את הכתחם מאת
והי דבר יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר אתה נהאם
תלך נחקר ואת ששני תעשה
וישמרת את כל מצותי לכלת נהם

והקמת את דברי אלה אשר דברתי
אלהו אבדן וישכחתי כחוק כענין ישרא
ולא אעזב את עמי ישראל:

ובן שלמה את הבית
ויבנהו ויבן את קירות הבית מבית
בני צית ארזים מקרקע צהבת עד
קירות הספן צפה צן סבית וייצף את
קרקע הבית כלי צית ברושים ויבן
את יצורים אמה בירכתי הבית כלי צית
ארזים סן הקרקע יצית הקירות ויבן לו
מביל דבר לקדש הקדשים וארכנו
באמה היה הבית הוא ההיכל לפני
וארואלה הבית פנמה מקרית פקיע
ונטורי יציעים ארזים ארזים ארזים
דבר בנוד הבית כפנמה הכן לתרן
יש את ארון ברית יהוה ולפני הוצר
יציעים אלה ארזים יציעים אלה ארזים
אברהם יציעו והכסוי יציעו ארזים
ארזים יציעו שלמה את הבית מפנמה
והכסוי וייצף ברת קירות זהב לפני
הדבר וייצפו זהב ואת כל הבית
יצפה זהב עד תסל הבית וכל המזבח
אשר לדבר יצפה זהב וייצף בדבר
שעטבים יציעי שטן יציעי אמות
קומתו וחמישים אמות כנף הברוכ
האחת וחמישים אמות כנף הברוכ
השנית יציעי אמות מקצוע כנפיו
יד קירות כנפיו וייצף באמה הברוכ
השנימה אחת וקצב אחד לשני
הברוכים קומת הברוכ האחד יציע
באמה וכן הברוכ השני ויתן את

הברוכים בתוך הבית הפנמי ויפשו
את כנפי הברוכים והתנגנו האחד
בקד ונגן הסוכה השני נעצת בקד
השני וכנפיהם אל תוך הבית נעצת
כנף אל כנף וייצף את הברוכים זהב
ואת כל קירות הבית מסביל פתחו
מקליות סוכים ודמרת ופטורי
יציעים סלפסם ולחשן ואת קרקע
הבית יצפה זהב לפנמה ולחשן ואת
פתח הדבר יציע דלתות יציעי שטן
האילמוות חמישים ושת דלתות
יציעי שטן וקל יציעיהם מקל יציעות
סוכים ותמרת ופטורי יציעים יצפה
זהב וידר יציע הברוכים יציע התמרות
את הזהב וכן יציע לפתח ההיכל
כוות יציעי שטן באת רכי צית וישת
דלתות יציעי ברושים שני יציעים
הדלת האחת עליהם ושני קליעים
הדלת השנית עליהם וקל יציעים
ותמרות ופטורי יציעים יצפה זהב
טיישר יציע המחקר ויבן את החצר
הפנימית שלשה טורי טיטורניות
ארזים כשנה הרב יציעי סד בתי יהוה
בדח ויכשנה האחת עשרה ברוח
כל הוא אחד שלשה שמי בלה הבית
לכל דבריו ולכל מישפחו ויבנהו יציעי שטן
ואת בתי בנה שלמה שלש עשרה שנה
ויכל את כל ביתו ויבן את בית יציע הלכון
באמה ארבע וחמישים אמה רחב
וישליש אמה קומתו יציע ארבע טורי
יציעי ארזים וסד בתי ארזים יציעי שטן

וְסֵן בָּאֵן כְּמִלְּךָ עַל הַלְוִיָּהּ
אִשֶּׁר עַל הַיְּמִינוֹת אֲרֻכִּים עֹמֵת מִשִּׁיָּה
חֲמִשֶּׁה עֶשְׂרֵה הַטּוֹרִים וְיִשְׁקָפִים שִׁלְשֶׁה
טּוֹרִים וּמִחוּה אֶל מִחוּה יִשְׁלַח עֲנֻמָּה
וְיִלְהַפְתִּים וְהַמְּזוּזֹת רַבְעִים שִׁקָּף
וְכֹל מִחוּה אֶל מִחוּה יִשְׁלַח עֲנֻמָּה
וְאֵת אֹרֶם הַיְּמִינוֹת יִשְׁלַח חֲמִשִּׁים
אַבְנֵי אֲרֻם וְיִשְׁלַח אֶבֶן רַחֲבֹן
וְאֹרֶם עַל פִּתְחֵהוּ וְיַצְרִיפוּ יָגֵן
פְּתִיחָה וְאֹרֶם הַכֶּסֶם אִשֶּׁר יִשְׁלַח
יִשֶּׁם אֶלֶם הַיְּמִינוֹת יִשְׁלַח וְסֵן כְּמִלְּךָ
בְּהַקְרָבָה עַד הַקְרָבָה וְיִבְתֵּן אִשֶּׁר
יִשֶּׁם שֶׁם הַיָּד הַהִזְרֵת מִכִּית לֵאמֹר
כְּמִי שֶׁהַיָּד הַהִזְרֵת וְיִבְתֵּן יִשְׁלַח לֵת
עַד הַיָּד אִשֶּׁר לִקְחַת שִׁלְשֶׁה כְּאֹרֶם
הַזֶּה כֹּל אֵלֶּה אֲנֵכִים יִקְרָת כְּמִדּוֹת
מִית עֲנֻדֹת כְּמִדּוֹת מִכִּית וּמִחוּה
וְסֵן כְּמִלְּךָ עַל הַטּוֹחֹת וּמִחוּה יִשְׁלַח
הַיָּד עַל הַיָּד וְיִבְתֵּן אֶלֶם יִקְרָת
אֲנֵכִים עַל הַיָּד אֲנֵכִים עַד הַיָּד
וְאֲנֵכִים יִשְׁלַח אֲנֵכִים וְכֹל עַל הַיָּד
אֲנֵכִים יִקְרָת כְּמִדּוֹת מִית וְאֲנֵכִים
הַיָּד עַל הַיָּד וְיִבְתֵּן אֶלֶם יִקְרָת
וְסֵן כְּמִלְּךָ אֲנֵכִים יִשְׁלַח עַל הַיָּד
הַיָּד עַל הַיָּד וְיִבְתֵּן אֶלֶם הַיָּד
וְיִשְׁלַח הַיָּד עַל הַיָּד

ילמה וייעש את כל אלה ויזעק
 את שני העמודים נחשת יטמנה
 עשרה אמה קומת העמוד האחד
 וחמשים שתי עשרה אמה יסב את
 העמוד השני וישת נחת עשרה
 תת על ראשי העמודים מנזק
 נחשת חמיש אמות קומת התרת
 האחת וחמיש אמות קומת התרת
 השנית יסבם מנשה שנת
 גדלם מנשה שנת לתרת
 אשר על ראשי העמודים שכנה
 לתרת האחת ושכנה לתרת
 השנית וייעש את העמודים ויטמ
 טורים סביב על השכנה האחת למס
 את התרת אשר על ראש הרמנם
 וכן יעשה לתרת השנית ומרת
 אשר על ראש העמודים מנשה
 יטמן כאולם ארבע אמות ומרת
 על שני העמודים סביב על מניעת
 הבטן אשר יזר שנת הרמנם
 כאתם טרים סביב על התרת השני
 ויבס את העמודים אל סהר ויבס
 את העמוד הימני ויקרא את שמיני
 ויבס את העמוד הישכאלי ויקרא את
 שמו בנ: ויזל ראש העמודים מנשה
 שישן והתם כל אמת העמודים:
 וייעש את העמודים ויעקב עשר
 באמה כישפתו עד שפתי עזל סבב
 והכיש באמה קומתו וקוף שתי
 באמה יסב את סביב: ויבס נחשת
 שפתי סביב כבשים אתי עשר נאמו

מקום אתהם סביב שני טורים
הפנים יקום ביעקתו יגדור על
שני צדדיו של ששה פנים יצאנה
ושלשה פנים יכחוש ושלשה פנים
נבנה ושלשה פנים מורחה והם
יגלה סביב יגלה אחריהם כיתה
ויצאו ופחו וישתו כבישה שמה
טס פרח שוישן אלפים בתביל
ויגש את המכנות יגשר
נחשת ארבע נאמה ארך המכונה
האחת וארבע נאמה רחבה ושלש
נאמה קומתה וזה כישה המכונה
נכרת להם וכסות כן השלבים
ועל המכנות אשר כן השלבים
אריות נקד ונרובים ועל השלבים
כן נבנה וכסות לאריות ולנקד לית
כישנה מורד וארבעה אופע נחשת
למכונה האחת וסרע נחשת וארבע
פנינת יצקת כיצור איש ליות
הכתפת יצקת כיצור איש ליות
אפה מכית לכתרת ולגלה נאמה
ופה על כישה כן אמה וחצי האמה
ועל פיה מקליעת וכסות להם
נרביצות לא יעלות וארבעה אופע
לכתרת למכנות וידות האופע
נכסותה וקומת האופה האחד אמה
וחצי האמה ונחשת האופע
נכישנה אופה הכרמה ידות ונבנה
יחשקו חוש שריתם הכל כיוצק
וארבע נחשת אל ארבע פנות המכנה
האחת המכנה בתפיה ונראש

המכונה חצי האמה קומה יעלסכנ
ועל ראש המכנה ידיתה ומכונתה
מכנה ויפתח על הלחת ידיתה ויעל
ומכונתה נרביצות ותבנית
כביצ אריות סביב נאמה ישה
את ישר המכנות כיוצק אחד
מרה אחת קינב אחד לכל הנה
ויגש יגשרה מיר ורת
נחשת ארבע נחשת כיל הכיור האחד
ארבע נאמה הכיור האחד כיוצק אחד
על המכונה האחת ליעשר המכנות
ויתן את המכנות חמש על כתף המכנה
מימין וחמש על כתף הכית משמאל
ואת היסות נחשת הכית היסות
קדמה כסול נבנה
ויגש חירום את הכיורות ואת היסות
ואת המורקות וכל חירום ליעשות
את כל הכיור אשר יגשר לקד
שלמה בית יהוה יגדור שנים
ועל המכנות אשר על ראש
היעמודים שנים והיעמודים שנים
לכסות את שתי צדות המכנות אשר
יעל ראש היעמודים ואת המכנות ארבע
כאית לשתי השכנות שני טורים
נכונם לטכנה האחת לכסות את שתי
צדות המכנות אשר יגדור היעמודים ואת
המכנות ישר ואת הכרת יגשרה על
המכנות ואת המכנות ואת המכנות שנים
עשרה תחת הם ואת היסות ואת היסות
ואת המורקות ואת המכנות אשר יגדור
חירום לקד שלמה בית יהוה עשית מדרגות

בבשר הירון יעקם המלך בנימין
האדמה בין סטות וקון ערת ויער
שלמה את כל הכסף שרכב בארץ
לא עקר משל העושה ויער
שלמה את כל הכסף אשר נתתה
את כזבת הזהב ואת השילון אשר
עלו לכהן הפנים והב ואת המענות
חמשי מלון והכסף שמאל לפני
הדבר אשר כסור והפיר והער
והתלחם וברך והסעור והמסות
והמזרקות והגבית והמחלות והב
סעור והפית לדלות הבית הפעם
לקדש הקדשים לדלת הבית להל
והב ותרשכל הכסא
אשר יעשה המלך שלמה בית יהוה
ויבא שלמה את קדש ידוד אמות
הכסף ואת הזהב ואת כל הכסף עליו
כאן ואת יהוה
אזיקת שלמה את זקן
ישראל את כל ראשי הכסות נא
האטל לנא ישראל אל המלך שלמה
יוחלם לה עלות את ארון ברית
יהוה מיני דוד היא עון ויקהל
אל המלך שלמה כל איש ישראל
מרח האיתעס כח הוא החרש
השכיני ויבא אל זקן ישראל
ויסאו הסעס את הארון ויעלו
את ארון יהוה ואת הארץ מוצע ואת
כל מי הארץ אשר בא אל יעזראת
הכסות והלחם והמלך שלמה וכל
עדת ישראל העדים עליו ארט

לפני הארון בזבחים יצאו וקרא אשר
לא יספדו ולא יכעסו כדכתיב ויביאוהו
את אדון וברית יהיה אל מקדש
דבר הכהית אל קדש הקדשים אל
ההתכבד המרוקם כי המרוקם
נמצא אל מקדש הארון ויסתמר
על הארון ועל בניו מלמל עליו ואלו
המרים ויראו איש המרים הקדש
ילפץ הדבר ולא ידאו החוץ והיו
ישם קדש היום הזה: הן באורן קדש
לחת המרים אשר הניח שם משה
בחרב אשר מרת יהוה יסבג ישראל
בנעתם מאד כי מר כי יהי בנעת
הנהגם מן הקדש והענין כלה את
בית יהוה: ואלא יכלו המרים ליעזר
לשירת מפני הענין כי סלא כבוד יהוה
אזכרה
אבות בית יהוה
ישלח יהוה אבר לישן בציצית
בנה יתגבר לך כבוד לישלח יעליש
ויסבכל את ענין ויכר את כלקדש
ישראל וכלקדש ישראל יעזר ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר
בציצית דוד אבי יצדק מלא לאמר
מן היום אשר הוצאת את עמי את
ישראל ממצרים לא יסרדני
בניד מכל שבעי ישראל לנעת
להיות שמי שם ואכבר דוד להיות
על עמי ישראל ויהי ים לבד דוד
אבי לבנת בית ישראל ויהוה אלהי
ישראל: ואומר יהוה אלהי דוד אבי
אשר היה ים לבד לנעת בית לשם

השנית מהיה עם לבד: רק אתה לא
תענה הבית: אסנך היוצא מחלצך
האמנה הבית לטמ' ויקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקם תהלך דבר
ואשב על כסא ישראל נאמר דבר
יהוה ואבנה הבית לטמ' יהוה אלהי
ישראל ואשם שם מקום לארץ אשר
שם בית יהוה אשר נרת ינס אבנעט
נתיצא אותם בארץ מצרים:
ויצמד שלמה לפני מוכה
יהוה עד בלקח ישראל ופרשעו
השמים ואמר יהוה אלהי ישראל
אזכמוך אלהים בשמים מביעל ועל
הארץ מתחת שמי הכבוד והחסד
לענך ההלכס לפניך בכל לבם:
אשר שברת לענך דבר אבי את
אשר דברת לו ותדבר בפיך ובדבר
כלאת כבוד הוה וייתה יהוה אלהי
ישראל שמך לענך דוד אבי את
אשר דברת לו ואמר לא יכרת לך
איש שלפי יטב על כסא ישראל
דקאס יטכדו בעך את דרכם ללכת
לפי נאמר הלכת לפני ויעה אלהי
ישראל יאמן נאמר דוד אשר דברת
לענך דוד אבי: כי האמנם יטב
אלהים על הארץ הנהיה שמיים וטמ'
השמים לא יכלך אף כי הבית הוה
אשר כמתי: ופגעת אלהת לענך
ואל תחננו יהוה אלהי לטמ' אל
הנה ואלהת פלה אשר יענך כהנל
לפני הוה: להיות ענך פתחת אל

הבית הוה לילה ויום אל המקום אשר
אמרת יהוה יטמ' שם לטמ' אל
התפלה אשר יתפלל יענך אל
המקום הוה: ויטמ' את אל תחנך
יענך ויענך ישראל אשר יתפלל
אל המקום הוה ואתה תטמ' אל
מקום שנתך אל השמים ויטמ' את
וסלחת: את אשר יחטא איש ליענך
ונטמ' אלהי האלהת ונא אלה לפני
מוכך בבית הוה: ואתה תטמ' אל
השמים ויטמ' שפעת את יענך
להרשיע יענך לת דבר נרא שו
ולה יענך עירק לת לו כעדתו:
בהנך יענך ישראל
לפי איב אשר יחטא אלה ויטבו
אליך והודו אתי שוכר והתפלל
והתחננו אליך בבית הוה: ואתה
תטמ' השמים וסלחת לחטאת
יענך ישראל והשבת אל הארמה
אשר נתת לאבתם:
בה יענך שמיים ואלהיה מטר כי
יחטא אלה והתפלל אל המקום הוה
והודו את שוכר וכחטאתם יטובו
כי תענ: ואתה תטמ' השמים
וסלחת לחטאת יענך ויענך ישראל
כי תורכ את הדרך הטובה אשר יט
כה ועתה מטר יענך ארץ אשר
נתת לענך לעלה:
כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון
ירקון ארבה חסילי יהיה יענך לו
איט בארץ יענך כל נענ כל מחלה:

אשר עשה את אבותינו ויהיו דברי
 אלה אשר התחננת לפני יהוה
 קדשם אל יהוה אלהינו יובס לילה
 לישות משפט יצחק ויטשפט יצחק
 ישראל דבר יום ביומו לפני דעת
 כל יצחק הארץ כי יהוה הוא האלהים
 אין עוד ויהיה לבנבס שלם יצחק
 יהוה אלהיו ללכת חקיו ולשמך
 מנותן כיום הזה והמלך וכי
 ישראל יצחק וזכרים וזכר לפני יהוה
 וזכר שלמה את זכר השלמים
 אשר זכר יהוה כקר יצחקים וישנם
 אלה ונאמא אלה וישנם אלה
 ויהנא את בית יהוה המלך וכל נע
 ישראל ביום ההוא קרית המלך
 אתה נח החצר אשר לפני בית יהוה
 כי יעשה שם אתה יצחק ואתה הנחה
 ואתה חלבי השלמים כי זכר הנחה
 אשר לפני יהוה קטן מהכל ארץ
 הנה ואתה הנחה ואת חלבי
 השלמים וייעש שלמה כי נהנה
 אתה וכל ישראל יצחק וקהל גדול
 מלוא חמתי יצחק מלמרים לפני
 יהוה אלהינו שבעת ימים ויטענת
 ימים ארבעה יצחק יום ביום השמיני
 שלח את יצחק ויצרכו את המלך
 ויכלו לארד להם שמחים וטובי לב
 על הטובה אשר עשה יהוה
 לדוד יצחק וישראל יצחק ויהי
 מלכות שלמה לבנות את בית יהוה
 ואת בית המלך ואת כל חישק

שלמה אשר חפץ ליצנות
 וירא יהוה אל שלמה
 שנת כאשר נראה אליו בנביון
 ויאמר יהוה אליו שכינת ארץ
 תפלתך ואת תחננתך אשר התחננת
 לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
 בנתה לי שם שמי יצחק יצחק
 והיו יצחק ויבס כל הימים ואתה
 אסדת לפני כאשר חלך דוד
 אכיד בתם לבב בני ישראל וישור
 ככל אשר יצחק חק ומשפט
 השמר והקדשתי אתכם כמלכות
 על ישראל יצחק כאשר דברתי
 על דוד אבד לאמר לא יכרת לך
 איש מיני כמא ישראל אם ישוב
 תשכון אתם וזכרם כמארי ולא
 תשכרו מיצחק חקתי אשר נתתי
 לפניכם והלכתם וינבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם והנחתי
 את ישראל מיני לפני האדמה אשר
 נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
 לי שמי אשלח מיני לפני יהוה ישראל
 למשל ולשננה ככל היצחקים והבית
 הזה יהיה יצחק כל יצחק יצחק
 וישרק ואמרו עלמה יצחק יהוה
 כנה לארץ הזאת ולבית הזה
 ואמרו על אשר יעבד את יהוה
 אלהים אשר הוציא את אבותם
 מארץ מצרים ויחזקו באלהים
 אחרים וישתחוו להם ויצדקו על כן
 הכניא יהוה יצחק את כל הירצה והוא

ויהי מקנה יעשרים
 שנה אשר נה' שלמה את שנה הנה
 את בית יהוה ואת בית המלך: היום
 מלך ער נשא את שלמה בן ער ארז
 ובניו ער וישימוהו לכל הענין אז
 יתן המלך שלמה לחינם יעשרים
 ער בארץ העליון וינא הדם מן
 לראות את הערים אשר נתן לו
 שלמה ולא ישרו בניו ויאמר
 הערם האלה אשר נתת לי אחי
 ויקרא להם ארץ נטל ער היום הזה
 וישלח חידם למלך באה
 ויעשרים כנר זהב וזה דבר המסא
 העל המלך שלמה לבנות את בית
 יהוה ואת ביתו ואת הכלא ואת
 חומת ירושלים ואת הער ואת מעדו
 ואת מר: פריה מלך בערים יעלה
 וילד את שריו שרפה באש ואת
 הכנעני אשת שלמה ויבן שלמה את
 מר ואת בית חרן תחתיו ואת מנעת
 ואת תבר נבדנר בארץ ואת כל
 ער המסכנות אשר היו לישלמה
 ואת עיר הרב ואת עיר הפרשים
 ואת השק שלמה אשר השקל נטע
 מרושלים וכל נטען ובכל ארץ מסילותיו
 כל היום העוהר טו האמרי ההרתי
 והפרו החו והסס אשר לא סכנ
 ישראל המה: מנהם אשר נדעו
 אחריהם בארץ אשר לא יכלו נג
 ישראל להחריבם וינילם שלמה

לכס ינר עד היום הזה ויבני ישראל
 לאתן שלמה ינר כיהם אנשי
 הכלמה ויבדו וישרו וישישו
 וישרו כנר ופרישו
 אלה שרי הנכס אשר יל הכלמה
 לישלמה חטשים וחכמי כנר ויבני
 בנים העינים כנר לאתן: אך ספרה
 יעלה מיער דוד אל ביתו אשר נה
 לה אנה את הכלוא: והיעלה שלמה
 יעל שפנים כנר יעלה וישיבם
 יל המזבח אשר נה ליהוה וחקם
 אתו אשר לפי יהוה ושלם את המב
 ואנן יעלה המלך שלמה כנר ונב
 אשר את אלות יעל שפת סכר נא
 אדום וישיבם היום כנר את יערו
 אנשי אנות ידעים ינר שלמה
 ויבאו אופרה ויקחו מיטם והכאנר
 מאות ויעשרים כנר ויבאו אל המלך
 שלמה: ומלכת שגא
 שני יעל את שני שלמה לישלמה
 ותבא לנסתו מחיותו ותבא וישלמה
 בחיל נס מאד נטלים נטאס כשנים
 וזהב ובמאד ואכן יקרה ותבא אל
 שלמה ותדבר אליו את כל אשר
 היה ינר לבנה וינר לה שלמה ארז
 כל דבריה לא היה דבר נטלים
 אשר לא העד לה: ותרא מלכת שגא
 את כל חכמת שלמה והבית אשר
 נה: ומאכלי שיהנו ומישיב יערו
 וינר משרתו ומלכיהם וינר
 ויעלה אשר יעלה בית יהוה ולא

כה יעזרוהו ותאמר אל הכלך אמת
 ההדור אשר ישמעתי בארצו יל
 ברוך ויל הכסדר ויל האמנה
 לרבים יעד אשר באת ותראנה
 יניעה והנה לאהד יל החי הוספת
 הכנה וטוב אל השמועה אשר
 שניעת אשר אנשך אשר יעזר
 אלה היכרים לפניך תמיד השמים
 אתה נבחר יהי יהוה אלהיך ברוך
 אשר הפך בך לתת יל כבא ירא
 מאהתי יהוה את ישראל לילם יל
 וישמר לילך ליעשות מלפני עזרה
 ותקן לילך מאה ויעשרים נבר והב
 ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
 נאמסם ההוא יעד לרב אשר נתנה
 מלת שבת למלך שלמה ויום אנ
 היום אשר נשא והב מאופר הבא
 נאופר יעד אלכסס הרבה מאד ואבן
 יקרה ויניש הכלך את יעד האלכסס
 שני למת יהוה ולבת הכלך וכעדות
 עבדים ישרים לא מאכן יעד אלכסס
 ולאנא יעד היום הזה והכלך שלמה
 עת לכת שבת אל כל חפעה אשר
 יל הכלך אשר נתן להכין הכלך
 שלמה ונתן תלך לארעה היא ויעזרה
 ויהי שכל הזהב אשר
 נא ילעה בשנה אחת שש מאות
 ששים ויש נבר והב למת מאנ
 היום וכמה הרב לילם מלכ
 העבד והות הארץ
 ויעש הכלך שלמה מאתים

יעה והב שחוט שש מאות והב
 ילעה יל הענה האחת ושליש
 מאות מענים והב שחוט של שרת
 מעס והב ילעה יל המנן האחת
 ותגם המלך בית יעד הרבנות ויעש
 המלך כסא שון גדול ויעזרו זהב
 מופו שש מילות לכסה וראש יעזר
 לכסה מאחר ויורד מזה וכוה אל
 מקום השבת וישעס אריות יעדים
 אצל היותו וישעס יעד אריות יעדים
 יעס יל שש המילות מזה וכוה לא
 עשה קן ליל כסא לכת וכל מל
 משרה הכלך שלמה והב ליל
 בית יעד הרבנות והב סגור אין כסא לא
 עשה כסא יעד שלמה למאסה וכל אנ
 הרשעים ילך כס יעד אצל היום אחת
 יל שש שנים תכא את תרש שש שנים
 זהב וכסף שנים וקפים ותכיים
 ויעל המלך שלמה ככל מלכי הארץ
 ליעשר ולהנכה וכל הארץ מכשנים
 אתפני שלמה לישבי אתה חמרטו
 אשר נתן אלהים מלכו והמה נבאם
 איש מנחל מלכסא וכל זהב
 וישלמות ונשק ובשמים מוסס ופרס
 דבר שנה בשנה
 ואסף שלמה הרב ופרשים ויהי לו
 אלה וארבע מאות רכב ושנים עשר
 אלה פרשים וינחם בעי הרב ויעס
 המלך בירושלם וילך המלך ארז
 הקסא בירושלם נאמסם ואת הארז
 נתן מכשנים אשר בשפלה לרב

ומוציא הסוסים אשר לשלך
 מניגרים ומקוה סחר הכלך יקחו
 מקוה נכחיה והניחיה ונתנה כרכנה
 מניגרים בשיטאות כסף וסוס
 סחמשים ונאחז וכל מלכיהם
 ולמלכיהם ארם כרם יבאו
 והמלך שלמה אהב משים נגרות
 רטות ואות בת פרעה מואביות יעמית
 אדמית צדנת התתית כן הטיס אשר
 אמר יהוה אל בני ישראל לא תכאו
 בהם והם לא יסאובם אכן יטו את
 לבבם אחרי אלהיהם בהם רבין
 שלמה לאהבה ויהי לו נשים
 ישראליות שבע מאות ופלגשים שלש
 מאות ויטו נשיו את לבו ויהי לעת
 זקנת שלמה משוהטו את לבו
 אחרי אלהים אחרים ולא היה לבט
 ישים עם יהוה אלהיו כלב הויד
 אכיו וילך שלמה אחרי בעתרת
 אלהי עד עסו אחרי מלכם שקין
 יעמנם ויניש שלמה הרע כיצני
 יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו
 אזיכנה שלמה בנה
 לכמוש שקין כואב בנה אשר על
 פני ירושלם ולמלך שקין בני ציון
 וכן עשה לכל נשיו הגרים והתקטנות
 וכבחות לאלהיהן ויתאנק יהוה
 בשלמה כי נטה לבבו עם יהוה
 אלהי ישראל העראה אליו פנים
 וינח אלו על הדבר הזה לבלתי לט
 אחרי אלהים אחרים ולא שכח

את אשר ינח יהוה
 ויאמר יהוה לשלמה ינח אשר
 היתה זאת עמך ולא יטרת נדית
 וחקתי אשר צויתך ילך קדש
 אקריעת הנמליטה טעלך ועתה
 לעבדך אך במידך לא איעשה לכן
 דוד אבך מיד נגד אקריעתך וקאת
 כל הנמליטה לא אקריע שבע אחד
 אתו לבד למען דוד עבדי ולמען
 ירושלם אשר בחרתי
 ויקם יהוה ישטן לשלמה את
 הדר הארמי מורע המלך הוא
 באדום ויהי נהיית דוד את אהם
 מצלות ויאבשר הצבא לקרן את
 החללים ויד כל זמר באדום כי שש
 חרשים ישב שם ויאבד ישראל
 עד המיתם וזר באדום ויבדד
 אדד הוא ואנשים אדמייס מעבדי
 אביו אתו לטוא מצרים ודוד עזר
 קטן ויקמו מדרין ויכאו פארן וקחו
 אנשים יענם כפארן ויכאו מצרים
 אל פרעה כלך מצרים ויתן לו בית
 ולהם אמר לו וארץ עקלו ויניח
 הדדן ביען פרעה מאד ויתן לו
 אשה את אחות אשתו אחות העם
 תבדד וילד לו אחות תרפנס את
 נגנת נט ותעלהו ותרפנס סוחר
 מת פרעה ויהי נגנת בת פרעה
 סוחר בנ פרעה והדר שמע נגנת
 כי שכב דוד עם אשתו וכי מת יואב
 ישראל הצבא ויאמר הדר אל פרעה

וישכב שלמה יצם אשתו ויקטר
 כעז דוד אביו וימלך רחבעם בנ
 תהקו וילך רחבעם
 ישכם כי שכם נאכל ישראל להמלך
 אתו ויהי כשמי יריבעם בן נבט והוא
 יעזב נביעים אשר נהפנה המלך
 שלמה וישב וירבעם נביעים וישלחו
 ויקראו לו ויסאו יריבעם וכל קהל
 ישראל וידברו אלהים לאמר
 אביך הקשה את יצלו ואהר יעתה
 הקלם יצדת אביך הקשה וביצלו
 הכבד אשר נתן יצלו ועזבך ויאמרו
 אליהם לטיעו שלמה ימים ושובו
 אל יולדו היצם ויונין המלך רחבעם
 אתה וקנס אשר היו יקמים את
 פני שלמה אביו וסדרתו חלאמר
 אך אתם טיעו להשיב את היצם
 הזה דבר וידבר אליו לאמר אם
 היום תהיה עבד יצם הזה וינעתם
 וינעתם ודברתם אליהם דברים טובים
 והולך עבדים כל הימים וייעזב את
 יצנת הזקנס אשר יצנהו ודין את
 הילדים אשר נדלו אתו אשר עמדו
 לפניו ויאמר אליהם מה אתם טיעו
 ונשיב דבר את היצם הזה אשר דברו
 אליו לאמר הקלם היצ אשר נתן
 אביך יצנו וידברו אליו הילדים
 אשר נדלו אתו לאמר מה תאמרו להם
 הזה אשר דברו אליו לאמר אביך
 הכבד את יצלו ואהר הקלם יצלו
 מה דבר אליהם קטע יצנהם מתע

אביו ויצתה אבי היצם יצלם יצל
 כבד ואנ אביו יצלם אביו יצל
 אתכם כשמים ואנ אביו אתכם
 כי יקרבם יצלם יצלם וכל היצם
 רחבעם כיוס השלם יצלם יצלם
 המלך לאמר יצלם אלי כיוס השלם
 וינין המלך אתה וקנס אשר יצנהו
 את יצנת הזקנס אשר יצנהו וינין
 אליהם כי יצנת הילדים לאמר אבי
 הכבד את יצלם ואנ אביו יצלם
 יצלם יצלם יצלם יצלם יצלם
 אתכם כשמים ואנ אביו אתכם
 כי יקרבם וילא שמי המלך אל
 היצם כי היתה סכס כי יצנהו וינין
 הקנס את דברו אשר דבר יהוה
 אהר השלם אל יצלם בן נבט
 וירא כל ישראל כי לא שמי המלך
 אלהם וישיבו היצם את המלך דבר
 לאמר מה לטחלק דוד ולאנלה
 בן יצל לאהליך ישראל יצנהו
 בית דוד וילך ישראל לאהלי יצלם
 ישראל היצם כי יצנהו וינין
 יצלם רחבעם
 וישלח המלך רחבעם את אדרכ
 אשר עלה מס וירגמו כל ישראל
 באבן וימת והמלך רחבעם התאבד
 ליצלות נמרבה לטעו ויושלים
 ויפשיע ישראל בבית דוד יצלם
 הזה
 ויהי כשמי עכל ישראל כי שמי יצלם
 וישלחו ויקראו אתו אל היצלם

ויכליט אתו יל כל ישראל לא היה
 אחרי כבודו וולתי שבט יהודה לידו
 וינאו רחבנים וירושלם ויקהל את כל
 בית יהודה ואת שבט נפתלי
 ושכננס אלף בחור יעשה מלחמה
 להלחם נגד בית ישראל להשיב את
 המלטה לרחבנים מן שלמה
 ויהי דבר האלהים אל שניע
 איש האלהים אמר: אמר אל רחבנים
 מן שלמה מלך יהודה ואכל בית יהודה
 ונכנן ויהי העם לאמר: מה אמר יהוה
 לאתנו ולא תלחמו נגד אחיכם נגד
 ישראל שובו איש לביתו כי בארני
 נהיה דבר הוה וישיע את דבר
 יהוה וישובו ללכת סבך יהוה
 ויכן ירכס את שכם נהר
 אפרים וישיבנה וינא מן שובן את
 פטאל ויאמר רכס נגדו יענה השם
 המלטה לבית דוד: אם ילה העם
 הוה לעשות נכחם בבית יהודה וישראל
 ושב לכה נגד הוה אל אדעהם אל
 רחבנים מלך יהודה והרגו וישטאל
 רחבנים מלך יהודה ויניען המלך
 וישיע שניעל ויהי ויאמר אלהים
 לבם מן רות ירושלם העה אלהים
 ישראל אשר העלך בארץ כנענים
 וישם את האחד בבית אל ואת האחד
 נתן: ויהי הדבר הוה להטאת וילט
 העם לפע האחד יעדו ויניע אתמה
 נכותו ויניע כהעם נקיעת העם אשר
 לא היו סבך לו ויניע ירכס חז

נהרש השמיני בחמישה עשר יום
 להרש נהאשר כיהודה ויניע
 המזבח כן עשה בבית אל לזכר
 לעלים אשר עשה והעמיד בבית
 אל את כהני המזבח אשר עשה
 ויניע המזבח אשר עשה בבית
 אל בחמישה עשר יום בחדרש השמיני
 נהרש אשר ברא מלכו ויניע חללנע
 ישראל ויניע המזבח להקטיר:
 והנה איש אלהים בא מביהוה
 בדבר יהוה אל בית אל וירכס נענד יע
 המזבח להקטיר ויקרא יע המזבח
 בדבר יהוה ויאמר מזה מזבח נהאמר
 יהוה הנה מלך לבית דוד יאשיהו
 יטב ויניע יע את טהע המזבח
 המקטרים עילי ויעמות אדם
 ישראל יעל: ועתן כיום ההוא מופת
 לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה
 המזבח נקרי ונעשך הרשן אשר
 עילי ויהי כשמינ המלך את דבר
 איש האלהים אשר קרא יע המזבח
 בבית אל וישיא ירכס את ידו כי יע
 המזבח לא מרתע שוה ויהי ידו
 אשר ילה יע וילא ים להשיטה
 אילי: והמזבח נקרי ויניע הרשן
 מן המזבח נמפת אשר עתן איש
 האלהים בדבר יהוה ויניע הכר ויאמר
 אל איש האלהים הלא אתפני יהוה
 אלהיך והתפלל בעי ותשכ יד
 אל יחל איש האלהים אתפני יהוה
 ותשכ יד הכר אל יוהדי כפר אשנה

ויניע
 ויניע
 ויניע

יתח תתח
 יתח תתח
 יתח תתח

וידבר ה' אל איש האלהים כנא
 אתי הביתה וסידרה ואתנה לך כיתה
 ויאמר איש האלהים אל הכהן אם
 תתן לי את חצי ביתך לא אכא עמך
 ולא אכלי לחם ולא אשתה כי
 במקום הזה כי כן יענה אתי כדבר
 יהוה לאמר לא תאכלי לחם ולא
 תשתה כי ולא תשוב בדרך אשר
 הלכתי וילך בדרך אחר ולא ישב
 בדרך אשר נאסה אל בית אלה
 ונבא אחר דוק ייטכבית
 אל וימאכלנו ויכפר לו את כל היצו
 אשר יצוה איש האלהים היום נבית
 אל את הדברים אשר דבר אל הכהן
 וספרם לאבותם וידבר אלהם אחר
 הדרך הדרך ויאמנו את הדרך אשר הלך
 האלהים אשר נאסה יהוה ויאמר
 אל בני הכשוילי החמור ויחמשו לו
 החמור וידבר עליו וילך אחר איש
 האלהים וימצאו שני תחת האלה
 ויאמרו אליו האתה איש האלהים
 אשר באת ביהודה ויאמר אני
 ויאמר אליו וך אתי הביתה ואני
 לחם וימאמר לא אוכל לשוב אתך
 ולטא אתך ולא אכלי לחם ולא
 אשתה את דמים במקום הזה כי
 דבר אל דבר יהוה לא תאכלי לחם
 ולא תשתה ים כי לא תשוב
 ללכת בדרך אשר הלכת כי ויאמר
 לזנס אני נבא בביתך וכי לא דבר אל
 כדבר יהוה לאמר היטבתי אתך אל

ביתך ויאכלי לחם וישתה מים נקיים
 וישב אתו ויאכלי לחם נכיתו וישת
 מים ויהיה ים יטבם אל השלחן
 ויהי דבר יהוה אל הנביא
 אשר השיבו ויקרא אל איש
 האלהים אשר נאסה יהוה לאמר
 כה אמר יהוה ייטכבית כי כדבר יהוה
 ולא שברת את המצוה אשר יצו
 יהוה אלהיך ותשוב ותאכלי לחם
 ותשתה מים במקום אשר דבר אלך
 אל תאכלי לחם ולא תשתה מים לא
 תבא נביתך אל קבר אבתך ויהי
 אחרי אכלו לחם ואחר שתונו
 ויחמשו לו החמור ונבא אשר
 השיבו וילך וימצאו אתו אריה בדרך
 וימיתו ותהי נבלתו מילת בדרך
 והחמור יצור אעלה והאריה יצור
 אעלה הנבלה והנה אנשים יצרים
 ויראו את הנבלה מילת בדרך
 ואת האריה יצור אעלה הנבלה ונבא
 וידברו בעיר אשר הנביא הוקן ישב
 כה וישמנו הנביא אשר השיבו כן
 הדרך ויאמר איש האלהים הנה
 אשר כרה אתפי יהוה ויתענו יהוה
 לאריה וישברו ויכרתו ויכרתו יהוה
 אשר דבר לו ויידבר אל בני לאמר
 הכשוילי את החמור ויחמשו וילך
 וימצאו את נבלתו מילת בדרך
 ויחמור והאריה יצור אעלה הנבלה
 הנבלה לא אכל האריה הנבלה
 ולא שבר את החמור וישיא הנבא

אתגבלת אישה אלהים ויהיה אלהים
החמור וישיבנה ויבא אל עיר הנביא
הזקן לספר ולקברו ויבנה את גבלתו
מקור ויספרו עליו הוי אלהי אדני
קברו אתו ויאמר אלכנו לאמר נמות
וקברתם את מקבר אשר אישה אלהים
קברתו אזלי נעמתי והנחואתני נעמתי
מה יהיה הדבר אשר קרא סתר
יהיה על הטוב אשר בכתב אל ויעל
כל בתי הבמות אשר ביעי שברון
אחר הדבר הזה לא ישוב
ירבעם מדרס הרע והישיב ויב
מקמת הירבעם בה נמות הרמין כלא
אתיו ויהי כהן נבתי ויהי נרס הזה
לחטאת בית ירבעם והנחיו ויהי שמו
ביעל פנה האדמה
בניתה היא אלהאכה בן ירבעם ויאמר
ירבעם לאשתו קוני נא שתי נעתי לא
ידע כי אתי אשת ירבעם והלכת עליה
העישם אחיה הנביא הוא אדני עלי
לכך יעל הירבעם והלכתה בדרך
עשרה לחסונקדו ונבקק דבש
ובאת אליו והוא יגדלך מה יהיה לעני
ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך
שלח וכתב את אחיה והוא חיה לא
יעל לראותו כקטו עינו כשיטו
ויהא אמר אל אחיה והיה
אשת ירבעם נבאה לדרו מן מכר
אל כנה כחיה והוא כנה ומה העני
אליה ויהי נבאה והיא מתגברת ויהי
כשינעמתי את קול רעליה במרה

נפתחו ואמר נא אשת ירבעם למה
זה אתם תגברו והוא נשלוח אלך
קשה לי אמר לירבעם מה אמר
יהיה אלהי ישראל יעאשר וירבעם
מתוך הירבעם ואתם נעדי יעל
ישראל ואמר יעאתהם מלכה עבית
דוד ואתה לך ולא היה כי נעדי דוד
אשר ישכר מנעתי ואשר הלך אחרי
כל לבנו לעשות דקה ישר בעני
ותרעלי נשות מלך ישראל למען
ותלך ותעשה לך אלהים אחרים
ומסכות להנעיסך ואת השלטר
אחרי שך לכן הנעיסך ארעה אל
בית ירבעם והכרת לירבעם משהתן
בקרד יעצרו ועובדי ישראל וביצת
אחרי בית ירבעם כאשר יציעהו
יעתקו והמית לירבעם ביער אכרו
הכלבים והמית בשדה יאכלו יעוף
השימים כי יהיה דבר ואת קומי
לבי ליתך נבאה רלך העיררה
ומתה ילד ויספרו לו כל ישראל
וקטו אתו כי זה ילדו יבא לירבעם אל
קבר יענעניאט דבר טוב אל יהיה
אלהי ישראל בבית ירבעם והקרב
יהיה לופך יעל ישראל אשר יכרת
את בית ירבעם וההיום ומה הירבעם יעתה
והבה יהיה את ישראל כאשר יעו
הקול במסעות שאת ישראל יעל
האדמה הטובה והאת אשר נרין
לאבותיהם חסד יעל למה יעאשר
יעשו את אשריהם מכעיס את יהוה

ויתן יהוה את ישראל בגלל הטאות
 ידכנס אשר הטא ואשר החטא
 את ישראל ותקם אשת ידכנס
 ותלך ותבא תרצתה הא נקדמה
 והענינה ויקברו אתו ויספדו לו
 ישראל סדר יהוה אשר דבר ביד
 עבדו אחיהו הנביא ויהרד דברי ידכנס
 אשר עלהם ואשר כלל הנס כתובים
 על ספר דברי הימים לכל ישראל
 והימים אשר כלל ידכנס ישרים
 ויהיה שנה וישיבם ינס אבתו ויכל
 עבדו תחתיו ורחבם
 כן שלמה כלל יהודה בן ארבעים
 ואחת שנה רחבם כמלכו ושל
 ישרה כלל ברו שלם היצר אשר
 בחר יהוה לשוב את שמו שם מל
 שבתי ישראל וישיבם עמדה
 העמדתו וישיב יהודה היצב
 יהוה ויקראו אתו עבד אשר ישיב
 אבתם בחטאתם אשר חטאו ויבנו
 גם המה להם בבות וביצבות ואשר
 על כל גבעה נבנה ותחת כל ציור
 וגם קדשה נאריך ישיב כל
 התועבתים אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל ויהי
 בשנה החמישית למלך רחבם
 עלה שושן מלך מצרים יר
 ירושלם וילקח את אצרות בית יהוה
 ואת אוצרות בית המלך ואת הכל
 לקח ויקח את כל מצע הזהב אשר
 יעשה שלמה וישיב מלך רחבם

תחתם מפני עוונותיהם הפקיד על יד שר
 הרעים השטרים פתח בית המלך
 ויהי מדי באת המלך בית יהוה ישיב
 הרעים והשטרים אל הארץ וישיב
 דברי רחבם וכל אשר יעשה הלא
 הכה סתומים על ספר דברי הימים
 לכל יהודה ומלחמה היתה בין
 רחבם ויבין ידכנס כל הימים וישיב
 רחבם ינס אבתו ויקברו ינס אבתו
 בעיר דוד וישיב עמדה העמדתו
 ויכלל אבתם בעת ההוא
 וכשנת ישיב ישרה לכלל
 ידכנס מונט כלל אבת יר יהודה
 ישיב ששם כלל ברו שלם וישיב אבתו
 עמדה בת אבי שלם וילך בגל הטאות
 אבתו אשר יעשה לפני ולא היה לבן
 ישיב ינס יהוה אלהיו כלל דוד אבתו
 כלל ידכנס יהוה אלהיו לו כן
 ברו שלם להקים את בנו אחריו ויהי
 את ירושלם אשר יעשה דוד את
 הישרבני יהוה ולא כדבר אשר
 עשה כל ישיביו ויקברו אבתו אוריה
 ומלחמה היתה בין רחבם ויבין ידכנס
 כל ישיביו ויהרד דברי אבתו וכל אשר
 יעשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים לכל יהודה ומלחמה היתה
 בין אבתם ויבין ידכנס וישיב אבתם
 אבתו ויקברו אתו בעיר דוד ויכלל
 אבתם בעת ההוא
 ובשנת ישרים לרחבם מלך ישיב
 מלך אבת מלך יהודה וארבעים

בשנת שלש לאסא מלך
 יהודה מלך בנימין נאחיה ילד
 ישראל בטרעה ישרים וארבע
 שנה וינשדו בנימין יהודה וכל
 בדרך יבנים וכחטאתו אשר החטא
 את ישראל ויהי דבר
 יהוא אל יהואב הנניעל בנימין
 לאמר יינן אשר הריביתך נין
 היצר ואתה נניעל ילדי ישראל
 ותלך בדרך יבנים ותחטא את
 עמי ישראל להניקם מחטאתם
 הנני מכניעך אחר בנימין ואחרי
 ביתו ונתתי את ביתך כבית יבנים
 כן נבטו המלכים אשר נצטו יאמרו
 המלכים והחילו במדה יאמרו ינן
 השמים ויהי דבר בנימין ואשר
 עשה ונמדתו הלא הם סתומים יל
 ספר דברי הימים למלכי ישראל
 וישכב בנימין יב אמתו ויקבר
 בטרעה וימלך אלהבם תחתיו ונתם
 מלך יהואב חנני הנביא דבר יהוא
 היה אל בנימין ואל ביתו יל כל
 הדיונה אשר עשה בנימין יהוא
 להניקם מבנימין ידו ויהיה נבט
 יבנים יל אשר החטאתו

בשנת ישרים ושלש שנה
 לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
 בנימין יל ישראל בטרעה שנים
 ויקשר יליו יבדו זמרי ישרמיהו
 הרב והוא בטרעה שנה יסור
 בית ארינא אשר יל הבת בטרעה

ויבא זמרי ויכח ויכחיהו בשנת
 ישרים ושלש לאסא מלך יהודה
 וימלך תחתיו ויהי בליל כשנתו
 יל כסאו הסה את כל בית בנימין
 לאה שאר לומיטתו בקור ונאלו
 ורעהו ויטכד זמרי את כל בית
 בנימין כדכר יהוא אשר דבר אל
 בנימין ביד יהוא הנביא אל כל
 חטאות בנימין וחסטאת אלה בן
 אשר חטאו ואשר החטאו את
 ישראל להניקם את יהוא אלהי
 ישראל מהבליהם ויתר דברי אלה
 וכל אשר עשה הלא הם סתומים
 יל ספר דברי הימים למלכי ישראל

בשנת ישרים ושלש שנה
 לאסא מלך יהודה מלך זמרי שנת
 ימים בטרעה והינן חננים יל גמלון
 אשר לפלשתים וישכב יל חננים
 החננים לאמר קשר זמרי ונס הנה
 את המלך וימלכו כל ישראל את
 עמרם ישר יבא יל ישראל ביום
 ההוא במחנה וייעלה זמרי וכל
 ישראל ינמו במעון ויערו יל
 תרעה ויהי בראות זמרי כי עלמה
 העיר ויבא אל ארמון בית המלך
 וישקף עליו את בית מלך באיש
 וינתי יל חטאתו אשר חטא
 ליצנות הרע בנימין יהוא ללכת
 בדרך יבנים וכחטאתו אשר עשה
 להחטא את ישראל ויתר דברי
 זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם

744
 745

נת אתה בעל מלך ידעם וילד וינע
 אתה בעל וישראל וידיקס מוכר
 למינל בית הכני אשר בנת בשמן
 ויניט אהאבת האשרה ויסקן
 אהאב לעשות להכניס את יהוה
 אלהי ישראל מל מלכי ישראל
 אשר הולדנו במינו כה חיא
 בית האלי את ירהה באכדס ככרו
 כד הוכשנני צעור הניב דליתיה
 טכר יהוה אשר דבר בר יהוישע
 כנני

וַיֹּאמֶר אֵלֶיּהוּ הֵשָׁב כְּתוּבִי שְׁנֵי יָמִים
 אֶל אֲחִיכֶּהָ יִהְיֶה אֵלֶי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יַעֲבֹדֵנִי לִפְנֵי אֲסִיּוּתָהּ הַשָּׁנִים
 הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אֲסִי לִי דְבָרִי :

ויהי דבר יהוה אל יואב ואל כל
 ופניה לך קדמה ונסתרת כמחלית
 אשר יעלפני הירדן והיה כהנחל
 תשתה ואתה ערבים ציית לכל
 יסוויך ויניש דבר יהוה ויניש
 נחל בית אשר יעלפני הירדן והעבס
 מבאים וילחם בן נמק וילחם בן
 מערב ונחל ישתה ויהי מקין
 ויניש נחל לאהיה נחל

ויהי דבר יהוה אליו לאמר קום
 ונפתה אשר לי ציון ויטבת שם העה
 גותי שם אלכנה לכלבך ויקם וילך
 ונפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם
 אשה אלכנה מקיששת ענין קראלה
 ויאמר קהנא לי ענין מנכר ואיתה

מנחם על ספר דברי הימים לבי
 ישראל
 ישראלי חניניה צפיה אחר
 תכנן געת להכליכו ויהי אחר
 צמר ייחוקה צפיה אחר יצמר
 אתה צפיה אחר תכנן געת
 ועתה ויחל צמר

בשנת שלשים ואחת שנה
לאבא בלך יהודה בלך יבד' על
ישראל שתים עשרה שנה תדע
מלך ישראל שנים וזמן אתהו שמו
מאת שמו במלכים כסף וכן את
ההו ויקרא את שם ההו אשר נה
על שם שבו אדע ההו שמו
וינשה יבד' הר' כנע' ההו וירג
מל אשר לפעו ויילך בלדר' וינע
ננעו וסעטתו אשר התט' את
ישראל להכניס את יהוה אל'הי
ישראל בהל'הם וייתר יבד' יבד'
ישראל אשר נכרתו אשר נשה
הלא הם נתונים על ספר דג' חכים
למלך ישראל וישגב יבד' אנכ
אנכ ויקר שמו ויבד' ויבד' אנכ
נערתהו ויבד' ויבד' אנכ

נצרי מלך על ישראל בשנת שלשים
ושבע שנה לאבא מלך יהודה
ויבד אחאב בן נצרי על ישראל
בשמרון עשרים ושתים שנה ויבן
אחאב בן נצרי הר צבעי יהוה עבד
אשר לפגועו ויהי הנזל לכתו בחטאות
ידבסמן נבט ויקח אשה את איזבל

שכן לא תהיה ידו של אדם על אדם
אל תהיה ידו של אדם על אדם
אל תהיה ידו של אדם על אדם

ויקרא אליהו ויאמר יהוה אלי
תשכנענש הילד הזה על קרבו
וישמע יהוה בקולו ויהי ויתשב
הנפש הילד על קרבו ויהי ויקח אותו
את הילד וירדהו מן העליה הכיתה
ויתנו לאמו ויאמר אליהו ראי חי
נגד ותאמר האשה אל אליהו ונתת
זה ידני כי איש אלקים אתה הורג

יהוה כבוד אסתר
ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה
אל אליהו כשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואתה כטור
יעל פע האדמה וילך אליהו והראות
אל אחאב והרעב חזק בטברון
ויקרא אחאב אלי ונני יהוה אשר עיל
הכית וינני יהוה ירא את יהוה
כאדו ויהי נהגות אצל את נביאי
יהוה ויקח ונני יהוה מאה נביאים
ויהי אסח חמשים איש נביי ערה
וכלם לחם ומים ויאמר אחאב
אלי נני יהוה כבארן אל כל מיני
המים ואל כל העולים אולי נמציא
העיר ונעיה כוס ופרד ולא נגדיר
טהבה כה ויחלקו להם את הארץ
לעשר נה אחאב הילך בדרך אחד
לסדו ונני יהוה הילך בדרך אחד לסדו
ויהי נני יהוה בדרך והנה אליהו לקראתו
ויטרו ויפל על פניו ויאמר האתה
זה אדני אליהו ויאמר לו אני לך אמו
לאדניך העה אליהו ויאמר כההטאת
כאתה נתן את נניך ביד אחאב

ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר
לקחי נא פת לחם בידך ותאמר
חי יהוה אלהיך אם ייטל מיני
כי אם מלא מקעמח נני וניני שטן
בנפחתי והנני כקישית שנים עשר
ונאתי וינשיתיהו לולגני ואכלנה
ומתנו ויאמר אליה אליהו אל
הרדא נא ינני כנניך אך ינני
למי ש ינני קטע נראשנה והנני
לולך ולנני הנני באחרונה ונני
אמר יהוה אלהי ישראל כהקמח
לא תכלה ונפחתה שטן לא תחמר
יער יוסתתו יהוה נני על פני
הארסה ותלך ותנישה נני
אליהו ותאכל הוא והיא וכיתה
ימים כה הקמח לא תכלה ונפחת
השטן לא תחמר כנני יהוה אשר
דבר בך אליהו
ויהי אחר הדברים האלה חלה
בהאשה בעלת הבית ויהי חליו
חזק מאוד ינני אשר לא טתרה בו
נשמה ותאמר אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת אלי לחמו
את עני ולחמית את בני ויאמר
אליהו הנני את כנני ויקחהו כחיקה
וינילהו אלה העליה אשר הוא יושב
יטו וישכבו על מטתו ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה אליה הניח
על הארסנה אשר אני מתנור
נני הריני עת להמית את כנני
ויתמרד ינני הילד שלש פעמים

והיה כי יבא ה' אל ישראל ויאמר אל ישראל ויאמר אל ישראל ויאמר אל ישראל

לחיתני: ה' יהוה אלהיך אם יטני
ומלך ישראל לא שלח אתי שם
לבקש ואמרו איוה שבני את
המטיה ואתה ה' כ' לא יטנאכה:
ויעתה אתה אמר לך אמר לאדנך
הנה אלהינו וזה אנן אך מאתך
ורוח יהוה ישאך על איש לא אדני
וכאתי להנני לאהאב ולא יטנאך
והנני ויפדך דא את יהוה סנערי:
הלא הנני לאדני את איש יעשירני
סנערי וכל אתנביא יהוה ואחבא
מנביא יהוה מאת איש חסידים:
חסידים אישם ענה ואכל כלם להם
ופסו: ויעתה אתה אמר לך אמר
לאדנך הנה אלהינו והנני:

ויאמר אליהו יהוה נבא
אשר יפדתי לפני כי היום אראך
אליו: ויולך יפדוהו לקראת אחאב
ויע' לו ילך אחאב לקראת אליהו:
ויה' סנאות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה ה' נביא ישראל:
ויאמר לא יפדתי את ישראל כי אם
אתה ובית אבך מענכס את כיעות
יהוה וילך אחרי הבנים וייעתה
י' שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר
הסביל ואת נביאי הכזב ארכיבאות
וחסידים ונביאי האשרה ארכיבאות
אכל י' שלח אבן וי' שלח אחאב
גבל בעי ישראל וי' קבץ את הנביאים
אל הר הסביל וי' נש' אליהו אל כר
הים ויאמר יע' מתי אתם נפסחים יע'

י' שלח חסידים אם יהוה האלהים לני
אחריו ואם הכזב לכואריו: ולא
יע' הים אתו ונביא ויאמר אליהו
אלהים אנן נערת נביא יהוה:
לס' ונביא הכזב ארכיב מאות
וחסידים אישו יתנו לני שנים
פרים ויכרו להם הפר האחד ויעתה
וי' יטמו יע' חסידים ואש' לא י' יטמו
ואנ' אי' נש' את הפר האחד ונעתי
יע' חסידים ואש' לא איש וקראתם
בשם אלהים ובשם אלהים בשם יהוה
והיה האלהים אשר י' נש' נאש' הוא
האלהים וי' נש' להם ואמר טוב
הדבר: ויאמר אליהו לנביאי הכזב
סרו לכם הפר האחד וי' נש' ראשונה
מ' אתם חסידים וקראו בשם אלהים
ואש' לא ת' יטמו: ויקראו את הפר אשר
נתן להם וי' נש' ויקראו בשם הכזב
מחבר ויע' חסידים לאמר הכזב
יע' ואין קול ואין נש' ויפסחו יע'
הסנערי אשר י' נש' ויהי כעדרים
ויהלך סנערי אליהו ויאמר קראו מקול
נרלי כי אלהים הוא כי י' יחוב י' י' י'
לובי דבר לו אולי י' י' הוא וי' קין:
ויקראו מקול גדול ויתע' דובי שפסס
סנערי ונביאים יע' שפך דם
יע' להם: ויהי כעדר היע' י'
ויתנבאו יע' יע' חסידים ואין
קול ואין נש' וי' קש' ויאמר
אליהו לני חסידים וי' נש' וי' נש' להם
אליהו י' נש' את מוכח יהוה ההרס:

ויהי כי יבא ה' אל ישראל ויאמר אל ישראל ויאמר אל ישראל ויאמר אל ישראל

ויקח אליהו שתיים עשרה אפנים
 מנספר שבטי בני יעקב אשר היה
 דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה
 ישקך ויכנה את האפנים מזבח
 בשם יהוה ויציגהו כבית סאתם
 זרע סביב למזבח ויניח את העצם
 ויטח את הפר וישם על העצים
 ויאמר כל ארביעה כרים תסידקו
 על הצלה ויהי העצם ויאמר שגו
 וישט ואמר שטו וישלשו וילכו
 המים סביב למזבח ונסאת הצלה
 מלאים ויהי מיעות המנחה ויש
 אליהו הנביא ואמר יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל היום יודע
 כי אתה אלהים בישראל ואני יעקב
 וכדברך יצטיה את כל הדברים
 האלה יעני יהוה יעני וידע העם
 הוה כי אתה יהוה האלהים ואתה
 הסבת את לבם אחר עת ותפל איש
 יהוה ותאכל את הצלה ואת העצם
 ואת האפנים ואתה נפר ואת המים
 אשר תצלה לחם וירא כל העם
 ופלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
 האלהים יהוה הוא האלהים ויאמר
 אליהו לחם תפשו את נביאי הכזל
 איש איש בלשם שהם ויתפסו ויוזח
 אליהו אל עמלקיטון וישחטם שם
 ויאמר אליהו לאחאב יצלה אכל
 ושתה כי קול המון העם ויציגה
 אחאב לאכל ולשתות ואליהו יצלה
 אל ראש הסמל ויעדר ארעה וישם

פניו בין ברכיו ויאמר אל עניו יצלה
 נא הכט דרך יס ויעלו ויאמר
 אין באומה ויאמר יס כי עני עני
 ויהי בשביעית ויאמר הנה יס
 קטנה לבק איש יצלה מים ויאמר
 יצלה אכל אל אחאב אכל וירא
 ויעניו העם ויהי יעד מה ויעד
 מה והשמים התקדו עבים ורוח
 ויהי עש עול וירכב אחאב וילך
 יוריצאלה וירא יהוה
 היתה אל אליהו וישם כתנו וירן
 לפע אחאב יעד בכמה יוריצאלה
 ויעד אחאב לאכול את כל אשר
 יצלה אליהו ואת כל אשר הרג את
 כל העבדים שחבנו ויתשלח איוב
 מלאך אל אליהו לאמר מה ייעשן
 אלהים ומה יוספון כי בעת כהר
 אישים את נפשוך כנפש אחד מהם
 וירא ויקסילך אל נפשו ויכאכר
 שבע אשר ליהודה וינח את עניו
 שם והוא הלך כמדבר דרך יום
 ויבא וישבת תחתם אחת וישאל
 את נפשו לכו ויאמרו רב עתה יהוה
 קח נפשי כי לא טוב אנכי מאנתי
 וישכבו וישן תחת דמם אחר והנה
 זה מלאך עני בו ואמר לו קום אכל
 וינט והנה כראשיתו ועתה רגפם
 וינפח מים ויאכל וישת וישכב
 וישכבו וישכבו מלאך יהוה ישעת
 ויעניו ויאמר קום אכל כי רב כמך
 הדרך ויקס ויאכל וישתה וילך

במחנה אלה היה ארבעים יום
וארבעים לילה עד הרהר הסחרן
ויבאם אל המצודה וירן שם והנה
דבר יהוה אליו ואמר לומר לך
אלהו ויאמר קנא קנא לי יהוה
אלהי צבאות כי צנן כריתך בני
ישראל את מבחנתך הרסו ואת
עבאך הרגו בחרב ואותי אני לכדי
ומקשו את נפשי לקחתה ויאמר
יגד ורחם נדולה וחזק מפרץ הרים
ומשגר סלעים לפע יהוה לא נחם
יהוה ואחר הרחם רגש לא כרע
יהוה ואחר הרגש איש לא בא
יהוה ואחר האיש קול דממה רקה
ויהי כשמיני אלהו וילט פניו בארדו
וינאו ויגמד פתח המצודה והנה
אלי קול ויאמר מה קול אלהי
ויאמר קנא קנא לי יהוה אלהי
צבאות כי צנן כריתך בני ישראל
את מבחנתך הרסו ואת עבאך
הרגו בחרב ואותי אני לכדי ומקשו
את נפשי לקחתה
ויאמר יהוה אליך שוב לדוכך
מדמה דמך וקנא את מבחנת ארד
חואל לכך על ארסו ואת יהוה בן
נפשי תביט לבל ילי ישראל ואת
אלי שכן שפט כאל במחלה
תביט לבב אתה חזק יהוה הנמלט
מחרב חואל בית יהוה הנמלט
מחרב יהוה ימית אליש עוה שאות

כישראל שביעת אלפי כל הנכנס
איש לא כרע לבי עול הפה איש
לא נשק לו וילך כישם ומצאת
אליש כן שפט והוא חרש שנים
יעשר עמדים לפעו והוא כשנים
העשר ויעזר אלהו אלי וישראל
אדרתו אלו ויעזב את המכר וירן
אחר אלהו ויאמר אישקה נב
לאכ ולאמי ואלס אחרך ויאמר
לורך שוכם כה צרית לך ויטב
מאחר ויחך את עמד הכר ויזנחו
ובכל המכר כשרם הכשר ויתו
ויאכלו ויקסו וילך אחרי אלדו
חירתהו וכן הדר
מלך ארסך בן את כליו וישיש
רשעם מלך אתו וקסו ורוב ויעז
ויער על שכוון וילחם כה וישראל
מלאכים אל אחאב מלך ישראל
העירה ויאמר לומר אמר מוהר
מסך וזהך ליהוה ונשך ונעך
הטובים להם ויש מלך ישראל
ויאמר מרנך אדנה לך אעז
אשר ליושט המלאכים ואמרנה
אמר מוהר לאמר כי שלחת אלך
לאמר מסך וזהך ונשך ונעך לתן
כאמר נעמך אשלח את עזי איד
וחפשו את ביתך ואת נתי עבד יהוה
למה נעך שוכם וקסו וקסו וקסו
מלך ישראל לך וקסו וקסו וקסו
עזר אכיר עזה וקסו שכל אל
לנשך ולנשך ולנשך ולנשך ולנשך

ויש
ויאמר
ויאמר

ויש
ויאמר
ויאמר

...

ויאמרו אליו כל הזקנים וכל הינים
אל תשמעו ולא תאמרו ויאמרו
למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך
כל אשר שלחת אל יסדך בראשנה
אנשנה והדבר הזה לא אובל לנישות
וילכו המלאכים וישתדלו דברו וישיטה
אליו בן הדד ויאמר כה יינשון לי
אלהים וכה יוספו אסייפק יסדך
ישמרון לישנים לכל הינים אשר
בדגיו ויניע מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלל חנך ככפתה ויהי
כשמי את הדבר הזה והוא יטה
הוא המלכים בספות ויאמר אל
ינדרו וישימו וישימו עליהם ויהנה
נביא אחד נגש אל אחאב כל
ישראל ויאמר מה אמר יהוה דרואית
את כל ההמון הנדול הזה הנענע
ביד הים וידעת כי אני יהוה ויאמר
אחאב כמי ויאמר מה אמר יהוה
נגע ישרי המדינות ויאמר כי
יאמר הכלחמה ויאמר אתה ויפקד
את נערי ישרי המדינות והוא כאתנ
שנים ושלשים ואחרים כפקד את
כל הינים כל בני ישראל שביעת
אלפים ויוצאו בעדרים ובן הדד שנה
שטור בסטות הוא והמלכים שלש
ושנים כל יצור אתו ויוצאו נערי
ישרי המדינות בראשנה וישיטה
בן הדד וינדרו לולאמר אנשים יצאו
כי שמרון ויאמר אביל שלום יצאו
תפסו חיים ואם יכלחמה יצאו

חיים תפסו ואלה יצאון היצור
נערי ישרי המדינות והחיל אשר
אחרים ויכו איש איש וינשו
ארם וידפס ישראל ויכלט בנהד
כלך ארם יל כוס ופרשים וינא
מלך ישראל ויך את הכוס ואר
הרכב והכה בארם מכה גדולה וינש
הנביא אלי מלך ישראל ויאמר לך
התחזק וינראה את אשר תעשה
כי תשובת הישנה מלך ארם ילה
יעליך וינעדי מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים אלהים יל
כן חזקו מעט ואולי סלחם אתם
כמי שור אם לא נחזק מהם ואר
הדבר הזה יעשה הכר המלכים איש
ממקו וישים פחות תחתיהם ואתה
תכנה לך חיל כחיל הנפל כאותך
וסוס כסוס ורכב כרכב ועלחמה אותם
כמי שור אם לא נחזק מהם וישימו
לקדם וינשכו
ויהי לתשובת הישנה ויפקד בן
הדד את ארם ויניע אפקה למלחמה
ינס ישראל ונע ישראל התפקדו
ויכללו וילכו לקראתם ויהנו נע ישראל
נגדם כשני חשפי עינים וארם מלאו
את הארץ ויונש איש האלחמו ואמו
אל מלך ישראל ויאמר מה אמר יהוה
ייצא אשר אכרו ארם אלהי הרים
יהוה ולא אלהי עמקים הוא ועתה
את כל ההמון הנדול הזה בידך
ידעת כי אני יהוה ויחננו אלהנח

אלה שבעת ימים ויהי כיום השביעי
 ותקרב הסלחמה ויט בני ישראל את
 אדם נאח אל רגלי כיום אחד וינסו
 העתקים אפקה אל העיר ותפלה חמה
 על יעזרים וישבעה אלה אלה העתקים
 ובהדרגה ויבא אל העיר הדרגה
 ויאמרו אליו יעזריה העתקים שבעה
 כמלכית ישראל מלכית הדרגה
 הכנשימה נא שקם ככתנעו וחללים
 דאשינו ונא אל מלך ישראל אולי
 יהיה אתנעך ויחננו שקם ככתנעו
 וחללים כראשיהם כי נאח מלך
 ישראל ויאמרו יעזריה הדרגה
 תחננו נפש ויאמרו העתקים אחי
 הוא והאנשים יעזריה ויבא
 ויחלו הסכסו ויאמרו אחד מהדרגה
 ויאמרו באוקחה ויבא אליו מהדרגה
 ויעלה יל המכסה ויאמרו אליו
 העתקים אשר לקחאנן מאת אנכך
 אשינו ויחננו העתקים לך כמשיק
 כאשר שם אכ בשכרון ואני כנחית
 אשליך ויכרת לו כרית ויטלהו
 ואי ש אחד מבניהם נביאם
 אעיר אליו ויחננו כרית יהיה הכנע נא
 וימאן האיש להכנע ויאמרו יעזריה
 אשר לא שבעת מקול יהיה הנך
 הדרגה מאת והכר הארית וילך אצלו
 ויטעהו הארית ויטעהו ויטעהו איש
 אחי ויאמרו הכנע נא ויכרתו האיש
 הכנעני וילך הנביא ויעזריה מלך
 יל הדרגה ויחננו כמשיק יעזריה

ויהי הסלך יעזריה והוא יעזריה אל המלך
 ויאמרו יעזריה יעזריה המלחמה
 והנה איש כר ויבא אליו איש ואמרו
 יעזריה אתה איש הזה אתה הפקד הפקד
 והיתה נפשך תחננו נפש ואנכך כספ
 תשקול ויהי יעזריה יעזריה העתקים
 והוא אינו ויאמרו אליו מלך ישראל
 כמשיק פקד אתה חרית ויטעהו ויטעהו
 את האנשים מלך יעזריה ויבא אתו מלך
 ישראל כמשיק נאח הוא ויאמרו
 אליו כה אמר יהוה יעזריה שלח את
 איש חרס כי ויהיה העתקים תחננו
 נפש ויעזריה תחננו וילך מלך
 ישראל יעזריה כרית ויטעהו ויטעהו
 שבעה ויהי אחר
 הדברים האלה כרס היה לנכותה ויבא
 אשר כרית נאח אל הכל אחאב מלך
 שבעה ויבא אחאב אל נכות לאמרו
 תהלי את מלך ויהי לילך דק כן
 הוא קרוב אל בית ואתה לך תחננו
 כרס טוב מכנע אס טוב כי יעזריה אתה
 לך כספ מחיר זה ויאמרו נות אל
 אחאב חלילה לי כי יהיה מתתי את
 נחלת אבתי לך ויבא אחאב אל
 ביתו כר ויטעהו יעזריה הדבר אשר
 דבר אליו נכותה ויבא ויאמרו
 לא אתן לך את נחלת אבותי
 ויטעהו יעזריה ויטעהו את פניו
 ולא אכל לחם ויטעהו אליו אומר
 אשתו ותדבר אליו מה ויהי
 ויהי כר ויאמרו אכל לחם

ויבא אליו ויטעהו
 ויבא אליו ויטעהו
 ויבא אליו ויטעהו

וידבר אלי הכי אדבר אל גבות הירי צאלי
 נאבר לותנה לי את מדבר נכסף או
 אספן אתה אתה לך נס תחתיו
 ויאמר לא אתה לך את נכס וואמו
 אליו איזל אשתו אתה תנשה נלונה
 על ישראל קום אבל לחס ויטלך
 אנ אתה לך את נס נבות הירי צאלי
 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם
 בחתמו ותשלח וספרים אל הזקנים
 ואל החרים אשר כיצרו הייטבים
 את נבטה ותכתב בספרים לאמר
 קרא ינוס והשיט את נס נבטה ראש
 הינוס והושיט שנים אנשים בג
 מליל עד ווי יעדהו לאמר בטר
 אליהם וכלך והושיט אהו וסבלו
 ויכתו וינישו אנשי יצרו הזקנים
 והחרים אשר הייטבים כיצרו כאשר
 שלחה אליהם איזל כאשר נתוב
 בספרים אשר שלחה אליהם קראו
 ינוס והשיט את נבות מראש הינוס
 ויבאו שנה אנשים בג מליל וישט
 עדו ויעדהו אנשי הכלי על את נבות
 עד הינוס לאמר נך נבות אליהם
 וכלך וינישאו מחוץ ליצר ויסקלוהו
 כאבנם ויכתו ויטלחו אל איזל
 לאמר סקל נבות ויכתו ויהי כשני
 איזל מסקל נבות ויכתו ותאמר
 איזל אל אחאב קום רש את נכס
 נבות הירי צאלי אשר באן לתלך
 נכסף באן נמותי כימתי ויהי
 כשמינ אחאב כימת נסת ויקם

אחאב לרדת אל נס נבות הירי צאלי
 לרשתו ויהי דבר יהוה
 אל אליהו התשיכי לאמר קום ורד
 לקראת אחאב מלך ישראל אשר
 בשמרון הנה נכס נבות אשר ירד
 יש לרשתו ודברת אליו לאמר
 נה אמר יהוה הרי נסת וגם ירשת
 ודברת אליו לאמר נה אמר יהוה
 נכס אשר לקחו הכלבים את דם
 נבות ילקו הכלבים את דך נס אתה
 ויאמר אחאב אליהו הכי צאתני
 איכי ויאמר כיצאתי ין התבשרך
 ליצנות הריני בעני יהוה הנני כבי
 אליך רעה וכיצד אחריך והסרתני
 לאחאב כשתן מקד ויצעור ויעוב
 בישראל ונתת את כתר כבוד
 ידבנם כן נכס וכבית כיצאנא אחיה
 אל הכינים אשר הכינסת ותחטא
 את ישראל וגם לאיזל דבר יהוה
 לאמר הכלבים יאכלו את איזל
 בחל יורי צאלי המית לאחאב כעז
 יאכלו הכלבים והמת כשרה יאמר
 ינוס השמים רוק לאהיה כאחאב
 ליצנות הריני בעני יהוה אשר
 הסתה אתו איזל אשתו ויתעב
 מאד ללכת אחריה הצליס ככל אשר
 יצוה האמר אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל ויהי כשמינ אחאב
 את החרים האלה ויקרעו בגיו
 וייטם שקל כשרו וינוס וישכב
 בשקו וירד אנו

הרבים

ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי
לאמר הוראתי כנעניא חאב כלפני
יין כי נעני נפני לא אכל הד עצה
בזבובי כנעניא חרניה על כתי:
וישט שלש שנים אין מלחמה בין
ארסוכן ישראל:
ויהי בשנה השלישית ויורד יהושפט
מלך יהודה אל מלך ישראל ויאמר
מלך ישראל אל עבדיו הירצתם כי
לטרמת עלי ועצתנו כח שים מכת
אתה מיד מלך ארם ויאמר אליהושפט
התלך אתי לכיחמה ורבת עלי ועד
יהושפט אל מלך ישראל כמנו נכון
נעני נפני כסו כסו כסו: ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל הרי נא
מוסאת דבר יהוה ויקבן כלך ישראל
את הנביאים כארבע מאות איש:
ויאמר אליהם האל על רמת עלי עד
למלחמה אם אהיה ויאמרו עלה
ותן אדע ביד המלך: ויאמר יהושפט
האין פה נביא יהוה יעזר ועד שיהיה
נא: ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט יעזר איש אחד לדי שאת
יהוה מאתו ואני שנאתו כי לא יתנא
על טוב כי אסד עמך הובן ימלך
ויאמר יהושפט אל יאמר המלך
קו ויקרא כלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהרה נלך הובן ימלך:
ומלך ישראל ויהושפט מלך יהוה
ישבם איש על כסאו מלכים
בעים כנן פתח יער שברון וכל

מלך

הנביאים מתנבאים לפניהם: ויניש
לו יד קיה בן כנעני קרני ברזל ויאמר
כה אמר יהוה כאלה הנני את ארם
יעזר מלחמה וכל הנביאים נבאים בן
לאמר עליה רבת עלי יהוה על חונתן
יהוה מדה מלך: והמלך אסרחה
לקרא מלכו ודבר אליו לאמר הנה
נא דברי הנביאים פה אדע טוב אל
המלך יהי נא דברך כדבר אחר מהם
ודברת טוב: ויאמר מלכו יהוה
כ את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדע:
ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו
מלכו הלה אל רבת עלי למלחמה
אם נחל ויאמר אליו עליה והיגל
ועתה יהוה ביד המלך: ויאמר אליו
המלך יעזר כמה נעמים אנני משיב
אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם
יהוה: ויאמר ראיתי את כל ישראל
נעמים אל ההרים כנאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה לא אדע
לאלה ישוט איש לכה בשלום:
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
הלוא אמרת אלך לא יתנא עלי
טוב כי אסרני: ויאמר
לכן יטעני דבר יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל הנביאים
יעבדו עליו מינינו וכל שבאנו ויאמר
יהוה כי פתח את האהב ויניש
ברמת עלי ועד ויאמר זה בכה וזה אמר
בכה ויניש הרוח ויעבד לפני יהוה
ויאמר אנא פתח ויאמר יהוה אליו בכה:

[illegible][illegible]

אמות תרשיש ללכת אפרה לזכר
ולאחל כעשרה אמות בנין נר
ואמר אחיהו כן אהאב אל יהושפט
לכו בני ינס יבדך באמות ולא
אמה יהושפט וינס כן יהושפט ינס
אמתו ויקני ינס אמתו כי נר דור
אביו ויבדך יהורם בנו תחתיו

אחיהו בנו אהאב כד
על ישראל כשכרון בשנת שיבן
ינשה ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל ינשה
היה

וינשה הרע בענייהו ולך
מדרך אביו ודרך אמו ודרך ירכנס
בנעט אשר החטיא את ישראל
וינשה אתה בעל וינשה חוה לו וינשה
את יהוה אלהי ישראל ככל אשר
עשה אביו וינשה כמאכל בשר
אחריות אהאב ויפלו אחיהו בעד
השכנה בעליתו אשר בשכרון ויחל
וישליח מלאכים ואמר אליהם לכו
דרשו בני על וטוב אלהי יקרון אם
אחיה סהר זה
יהוה דבר אל אליה התישב קום עליה
לקראת מלאכי מלך שכרון ודבר
אלהם המכלי אין אליהם כישראל
אתם חלבים לדרש בני על וטוב אלהי
יקרון ולכן כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא תדר בטנה כי
מותקמות וילך אליה ויטוב
המלאכים אליו ואמר אליהם מה

זה שבתם ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו יטוב
אל המלך אשר שלח אתכם ובנות
אליו כה אמר יהוה הכסל אין אלהים
בני ישראל אלהי ישראל לדרש בני על
וכוב אלהי יקרון לכו המטה אשר
עלית שם לא תדר בטנה כי מור
תמותו וידבר אליהם כה בשפט
האיש אשר עלה לקראתכם וידבר
אלכם את הדברים האלה ויאמרו
אליו איש בעל שיער ואזור יעור
אזור במתנו ויאמר אליהם התישב
הוא וינשה אליו שר חמשים
וחמשיין וינשה אליו והנה יושב ינשה
ראש ההר וידבר אליו וישאלהו
המלך דבר רעה וינשה אליו וידבר
אל שר חמשים ואמר איש אלהים
אנדרד אשמו השמים ותאמר
אתך ואת חמשיך ותדר איש כן
השמים ותאמר אתו ואת חמשיין
וישבו וישלח אליו שר חמשים
אחר וחמשיין וידבר אליו איש
האליהם כה אמר המלך מה זה וידבר
אליו וידבר אליהם אשמו האלהים
תדרד אשמו השמים ותאמר אתך
המלך ותדרד אשמו השמים
ותאמר אתו ואת חמשיין וישלח
שר חמשים שלש חמשיין וינשה
שר חמשים שלש חמשיין וינשה
אליהו ויתקן אליו וידבר אליו וישלח
תקדנא ענשי וינשה ינשה אליהם שבע
הנה ידרד האשמו השמים ותאמר אתך
הרבים סהר ענשי וינשה ינשה ינשה
בני

והנה יושב ינשה
ראש ההר וידבר
אליו וישאלהו
המלך דבר רעה
וינשה אליו וידבר
אל שר חמשים
ואמר איש אלהים
אנדרד אשמו
השמים ותאמר
אתך ואת חמשיך
ותדר איש כן
השמים ותאמר
אתו ואת חמשיין
וישבו וישלח
אליו שר חמשים
אחר וחמשיין
וידבר אליו איש
האליהם כה אמר
המלך מה זה וידבר
אליו וידבר אליהם
אשמו האלהים
תדרד אשמו
השמים ותאמר
אתך המלך ותדרד
אשמו השמים
ותאמר אתו ואת
חמשיין וישלח
שר חמשים שלש
חמשיין וינשה
שר חמשים שלש
חמשיין וינשה
אליהו ויתקן אליו
וידבר אליו וישלח
תקדנא ענשי וינשה
ינשה אליהם שבע
הנה ידרד האשמו
השמים ותאמר
אתך הרבים סהר
ענשי וינשה ינשה
ינשה בני

והנה יושב ינשה
ראש ההר וידבר
אליו וישאלהו
המלך דבר רעה
וינשה אליו וידבר
אל שר חמשים
ואמר איש אלהים
אנדרד אשמו
השמים ותאמר
אתך ואת חמשיך
ותדר איש כן
השמים ותאמר
אתו ואת חמשיין
וישבו וישלח
אליו שר חמשים
אחר וחמשיין
וידבר אליו איש
האליהם כה אמר
המלך מה זה וידבר
אליו וידבר אליהם
אשמו האלהים
תדרד אשמו
השמים ותאמר
אתך המלך ותדרד
אשמו השמים
ותאמר אתו ואת
חמשיין וישלח
שר חמשים שלש
חמשיין וינשה
שר חמשים שלש
חמשיין וינשה
אליהו ויתקן אליו
וידבר אליו וישלח
תקדנא ענשי וינשה
ינשה אליהם שבע
הנה ידרד האשמו
השמים ותאמר
אתך הרבים סהר
ענשי וינשה ינשה
ינשה בני

וידבר כל אדם יהוה אל

אלהיו וד אלהיו אל תרא מפניו וקם
וידר אותו אלהיך וידבר אליו
אמר יהוה יי אלהי ישראל אל אלהיך
לדריש בך ולמכ אלהיך וקרונו המלך
אין אלהים בישראל לדריש נבדו
לכן המטה אשר ילית שם לאתד
מטה כבוד מות וימתדנר יהוה
אשר דבר אלהיו וימלך יהוה ותתנו
בשנת שנים להורם בן יהושפט
מלך יהודה בלא היה לוקן ותר
דבר אחיהו אשר יגשה הלוא
המה נחמם על ספר דברי הימים
לכל ישראל ויהי
בדעיות יהוה את אלהיו בסערה
השמים וילך אלהיו ואלישיש
הנל ויאמר אלהיו אל אלישיש
שבנאפה כיהוה שלחני עבד
אל ויאמר אלישיש יהוה ורחי
נפשך אסא עבך וידרובת אל
וינאו בני הנביאים אשר כתא
אל אלישיש ויאמרו אליו הדיעת
כי היום יהוה לקח את אדנך כי
ראשך ויאמר גם ידעת החשו
ויאמר לו אלהיו אלישיש שבנא
פח כי יהוה שלחני וידר ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אסא עבך ויכאו
ירחו וקמו בני הנביאים אשר
ברחו אל אלישיש ויאמרו אליו
הדיעת כי היום יהוה לקח את אדנך
מיע ראשך ויאמר גם אני ידעת

החשו ויאמר לו אלהיו שבנאפה
כיהוה שלחני וידרנה ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אסא עבך וילכו
שניהם ויהי שם איש מנע הנביאים
הלכו וינכדו מנע מרחוק ושניהם
נעמדו על הדרך ויקח אלהיו את
אדרתו ויגס ויכה את המים ויחשו
הנה והנה וינכדו שניהם בחרבה
ויהי כי נכנסו ואלהיו אמר אל אלישיש
שאל מה אני עשה לך נטרם אלקח
מיעךך ויאמר אלישיש יהוה פי
שנים נרוח ארץ ויאמר הקשית
לשאל אסא תראה את ילקח מאתך
יהי לך כן ואסא אין לא יהיה ויהי המה
הלכים הלך וידר והנה רכב איש
וכסוי איש ויפרדו בין שניהם ויעל
אלהיו בסערה השמים ואלישיש
ראה והוא מיעךך אבי אבי רכב
ישראל ופרשו ולא ראו עוד
ויחזק בכניו ויקרעם לשנים קרועים
וירכס את אדרת אלהיו אשר נפלה
מעליו וישב וינמד על שפת
הדרך ויקח את אדרת אלהיו
אשר נפלה מעליו ויכה את המים
ויאמר אלה יהוה אלהי אלהיו אף
הוא ויכה את המים ויחשו הנה והנה
וינכר אלישיש ויאמרו בני הנביאים
אשר ברחו מנע ויאמרו עתה הנה
אלהיו על אלישיש ויכאו לקראתו
וישתחו לו ויאמרו ויאמרו אליו
הנה נא יאמר נבדך המשים

אנשים כנעני ללכונא ויבקשו את
אדנך מן שטאורוח יהוה ויטלכו
באחר הררים או באתר הנאות ואמר
לא תשלחו ויפגועו ביד כש ואמר
שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשה ימים ולא מצאוהו וישיבו
אליו והוא ישנבדיתו ויאמר אליהם
הלא אמרתי אליכם אל תלכו
ויאמרו אנשי הצר אל איש
הנהא מוטב הנה צר טוב כאשר אדנך
ראהו מיסר צים והארץ משובלת
ויאמר קחולי בלוחית חדשה ושימו
שם מלת ויקחו אליה וינא אל מוצא
המים וישלך שם מלת ויאמר מה
אמר יהוה רפאתי למים האלה לא
יהיה מים צדמות וכי שבלתי וידפו
המים צד היום הזה וכבר אלי ישי
אשר דבר
ויצל בשם כתאל והוא צלה בדרך
ועצרים קטנים יצאו מן הצד ויתקשו
טוואמרו לו צלה קרח צלה קרח
ויפן אחריה ויראם ויקלם במסע יהוה
והנאמה שתים דבים מה יצר ותקנעה
מהם ארבעים ושיש ילדים וילד משג
אל הר הנמרל ועשים שב שטרון
ויהורם בן אחאב מלך
ישראל בשטרון בשעת שבעה
עשרה יהושפט מלך יהודה ויפול
שתיים עשרה שנה וייעשה הר
בצע יהוה רק לא כאמנו וכאמנו ויסר
את מצבת הבצל אשר יעשה אמנו

רק סחטאות ידעם בנבט אשר
החטיא את ישראל ובק לא סר
ממעו
מאנ היה נקד והשיב למלך ישראל
מאה אלף כרים ומאה אלף אילים
יגמר ויהי כמות אחאב ויפשיני מלך
מאב כמלך ישראל וינא המלך
יהורם ביום ההוא משטרון ויפקד
את כל ישראל ויולד וישלח אל
יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מאב פטע ביד הדרך אתי אל מאב
למלחמה ויאמר אצלה נמוע כמוד
בנבי כענד כסוס כסוס ויאמר
אזה הדרך נעלה ויאמר דרך מוד
אדום וילך מלך ישראל ומלך
יהודה ומלך אדום ויסטו דרך שבעה
ימים ולא היה מים למחנה ולסדמה
אשר ברני להם ויאמר מלך ישראל
אלהה כיקרא יהוה לישלשת המלים
האלהה להם אותם ביד מאב
ויאמר יהושפט האין
פה נביא יהוה ועד ישה את יהוה
מאותו ויניין אחד מינעדי מלך
ישראל ואמר פה אלי שנין שפט
אשר ינק מיני ידאיהו ויאמר
יהושפט ייש אותודר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום
ויאמר אלי שנין מלך ישראל מה
ליך לך אלנביא אבדו ונביא אמן
ויאמר לזמלך ישראל אלכ קרא יהוה
לישלשת המלים האלה לתת אותם כד מאב

ויאמר אליהם הנה יצאנו מארץ
 מצרים לפני כל עיני ישראל
 כלך יהודה את עשר אס אכר
 ואם ארץ וועתה קחו לי כנגד זה
 כנגד הנגן וזה יצא יד יהוה ויאמר
 כה אמר יהוה יצא העל הזהגם
 גבים כי כה אמר יהוה לאתר אור
 ולא תראו גשם והעל הזה ימלא
 מים ושתיתם אתם ומקנעם ונהמתם
 ועל ואת בני יהוה ועתה את טואב
 בידכם והיתם כל יד מבער וכל יד
 כנחור וכל יד שוכת עול וכל מיני
 מים תסתמו וכל החלקה הטובה תבא
 באגמים ויהי כנגד מצות הקנה והנה
 מים נאים מדרך אדום ותמלא הארץ
 את המים וכל טואב שביע כיו
 המים להלחם ויניקו מכל
 הע חנה וסיעה ויניקו מכל הע
 ויטבבו בקר והשמש ורחה על
 המים ויראו טואב מנע את המים
 אדם מים ויאסרו דם זה החרב
 נחרב הכל מים ויבא ישראל רצו
 ועתה לשלל טואב ויבאו אל מהנה
 ישראל וקטנו ישראל ואת
 טואב ונסו מפניהם ויבטו והטור
 את טואב והימים והסו וכל חלקה
 טובה ישראל ויאמר וכל אלה
 מיני מים יסתמו וכל יד טוב פילו
 יד השאיר אנה בקר הר שתיסמ
 הקרעם ויכוה וירא מלך טואב כי
 חזק ממנו הילחם ויקח אותו שני

מאות אלפים שלף חרב להבקי צאל
 מלך אדום ולא יכלו ויחזק את כנ
 הכנור אשר ימלך תחתיו ויניקו
 ילה יל החמה ויהי קנף עול יל
 ישראל ויסעו מיליו ויטו לארץ
 ואשה אחת טעני כנ
 הנביאים צעקה אל אליהם לאמר
 ינבדו איש מת ואהיה יתני צנוד
 היה וראת יהוה והנשה בא לקחת
 את יעלי לילינדיס ויאמר אליה
 אליהם מה אעשה לך הצד לי מה
 יל למנבית ותאמר אין לשפחתי כל
 נבית כי אם אסוד שכן ויאמר לך
 יטאלי לך כלים סן החוץ באת כל
 יטעני כלים רקס את מיני
 ובאת וסגרת הדלת ביעד ובעד נגד
 וינקת על כל כלים האלה והכלא
 תסיני ותלך מאתו ותסגר הדלת
 ביעד ובעד נעה הסמניסם אליה
 והיא מיינקת ויהי נמלאת הכלים
 והאמר אל בנה הגישה אלי עז כל
 ויאמר אליה אין עז כל ויניקו
 השמן והתבא ותל לאיש האלהים
 ויאמר לך מכל את השמן ויטב
 את עשכ ואת כלכל תחי בער
 ויהי היום וינבדו אל יעלי
 אל שונם ויטב אשה עולה ותחבק
 מלאכל לחם ויהי מדי עזו יסר
 יטבה לאכל לחם ותאמר אל אשה
 הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש
 הוא ינבדו עזו תחיד עזו נא יעלי

קר קטנה ונשילו שם סטחיה ושלחו
 וכסא ומטרה ויהי כסא ואלו יסור
 שמה ויהי יסור ויבא שמה ויסר אל
 העליה וישכב שמה ויאמר אל נחיו
 עינו קרא לשונותיה הוואת ויקרא
 לה ויקרא לפניו ויאמר לו אברנא
 אליה הנה הדרת אליע את כל הדרה
 הוואת מה לי שותלך הישר לך
 אל הכלך או אל שר הצבא ותאמר
 כבוד ימי אנכי ישת ויאמר ומה
 לי שותלה ויאמר נחיו אבל בו אלה
 ואישה קו ויאמר קרא לה ויקרא לה
 ותקרא בפתח ויאמר למועד הורה
 מעתה הוואת חקת כן ותאמר אל
 אדני איש האלהים אל תבוכו בשפתותי
 ותחד האשה ותלד בן למועד הורה
 מעתה אשר דבר אליה אלי ישיע
 ויגדל תלד ויהי יסור ויגא אל אביו
 אל הקצרים ויאמר אל אביו ראשי
 ראשי ויאמר אל העני שמהו אל
 אכחו וישאחו ויבא ואל אביו וישב
 על מרכיה עד הצהרים ויסת ויתגל
 ותשכחו על מפת איש האלהים
 ותסתר בעדו ותנא ותקרא אל אישה
 ותאמר שלה נא לאהרן הנעים
 ואהרן האתות ואורוה יע איש
 האלהים ואישה ויאמר מדוי נא לה
 הלפתהו לאהרן ולא ישת ותאמר
 שלום ותחבש האתות ותאמר אל
 ענה ותגיד אל העני לירכב כי
 אסמרתך ותלד ותבא אל איש

האלהים אל הדרת כליה כדאות
 איש האלהים אתה ממנע ויאמר
 אל נחיו נערו העני השונות הלז
 יעתה חיונא לקראתה ואמר לה
 השלום לך השלום לאיש השלום
 לילך ותאמר שלום תבא אלי ישיע
 האלהים אל הדרת חזק כדליו
 ויש נחיו להדפת ויאמר איש
 האלהים הרפה לה נפשה כדלה
 ויהוה העלים ממנו ולא העד לו
 ותאמר השאלת בן טאת אדני הלא
 אכרת לא תשלח אתי ויאמר
 לנחיו העד ממך וקח משיעני
 כדרך ויד כי תמצא איש לא תמנעו
 וכי ירכב איש לא תנעו וישכרת
 משיעני על פני העני ותאמר אם
 העני חי יהוה חיוני נשך אם איננו
 ויקס וילד אחריו ונחיו יגדל למנוח
 וישב את המשיעני על פני העני
 ואין קול ואין קשב וישב לקראתו
 ויעד לו לאמר לאהרן העני ויבא
 אל ישיע עתה הוואת העד מעתה שגב
 על מפתו ויבא ויסתר הדל תכע שגב
 ותפל אל הוה ויניח וישכב על הילך
 וישכבו על פניו ויעני על ידו וכפיו
 כפיו ויעני על ידו כשר הילך וישב
 וילך בבית אהרן וואחתה הנה ויניח
 ויגדל עליו ויזדר העני צר שבע עמס
 ויפקח העני את עינו ויקרא אל
 נחיו ויאמר קרא לי שגבית הוואת
 וקראוה ותבא אליו ויאמר שגבית

חזק ויגדל עליו ויזדר העני צר שבע עמס
 ויפקח העני את עינו ויקרא אל נחיו ויאמר קרא לי שגבית הוואת
 וקראוה ותבא אליו ויאמר שגבית

וְתָבֵא וְתֵלֵךְ יַלְדָּוָיו וְתִשְׁתַּחֲוֹ אֲרָצָהּ
וְתִשָּׂא אֶת בְּתוּלָתָהּ׃
וְאִלְיָשִׁי שֶׁבְּהַגְלָתָהּ וְהָרֵעַב בְּאֶרֶץ
וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יִשְׁכְּנוּ לָפָנוּ וַיֹּאמְרוּ
לְעִזְרוֹ שֶׁלֹּא הִסְרִי הַעֲדוּלָה וְנִשְׁכַּר
מִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים׃ וַיֵּצֵא אֶחָד אֶת
הַשֶּׁדֶה לִלְקֹט אֲרוֹת וַיִּמְצָאנָם שָׁמָּה
וַיִּלְקֹט מִכֶּטֶט פָּקָעַת שִׁירָה מֵאֵל מְרוֹ
וַיִּבְאֵ וַיִּזְלַח אֶל הַיָּמִיד מֵאֵל אֲדִינִי׃
וַיַּעֲקֹב לֹאנָשִׁים לֵאמֹל וַיְהִי נִבְאִים
מֵהַיָּד וְהַמָּה יַעֲקֹב וַיֹּאמְרוּ מוֹדֵה
בְּסִדְרָאֵי־הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכֹל לֵאמֹל׃
וַיֹּאמְרוּ קֹחַ קֶחֶם וַיִּשְׁלַח אֶת הַסִּידֹר
וַיֹּאמְרוּ יֵצֵא וַיִּכְלֹ וְלֹא הִיָּהֵבֵם
רִנְיָנִסְרִי׃
מִכִּינֹד שִׁלְיָהּ וַיִּבְאֵ אִלְיָשִׁי הָאֱלֹהִים
לֶחֶם נִגְרִים יִשְׁרָשִׁים לֶחֶם שִׁינִי־רִים
וּמִכֵּל בִּמְקָלָו וַיֹּאמְרוּ תֵן לָנוּ וַיֹּאמְרוּ
וַיֹּאמְרוּ מִשְׁרָתָהּ מֵהָאֵת וְהַלְפִינָאָהּ
אִישׁ וַיֹּאמְרוּ תֵן לָנוּ וַיִּכְלֹוּ מִיָּה
אֲכֹרִי הָיָה אֲכֹל וְהָיָה וַיִּתֵּן לַעֲנִיָּה
וַיִּכְלֹוּ וַיִּתְּרוּ סִדְרֵי־יָהוָה׃
וַיִּנְצֵן שָׁרִינָא מִלֵּךְ אֲרָם
הָיָה אִישׁ גִּדְּלוֹ לִפְנֵי אֲדֹנָיו וְנִשְׂאָה
פָּנָם כִּי מוֹעֵת הָיָה תִּשְׁוֶה אֲרָם
וְהָאִישׁ הָיָה נִגְדֵל מִלְּמַעַרְצָו וַיֹּאמְרוּ
נִצְנוֹתוֹדִים וַיִּשְׁטַמְּרוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
וַיַּעֲרֹקְתָהּ וְהָיָה לִפְנֵי אֵשֶׁת־נִצְנוֹן׃
וְהָאֲמֵר אֶל־נִבְרָתָהּ אֲחִי אֲדִינִי לִפְנֵי
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר מִשְׁמְרוֹן אֶת־אֲקָלָתָהּ
שִׁנִּינִינִי וַיִּכְאֹוֶה לֹאֲדֹעִיו וַיֹּאמְרוּ

מאת וכתב דברה העירה אשר
מארץ ישראל ויאמר מלך ארם
לך כה ואשלח ספר אל מלך
ישראל ולחלוקה ביד יעזרנני
בסוף ששת אלפים זהב ויעשר
הליפות בעדים ויכתב הספר
ישראל למר ויעתה ככתב הספר
הזה אלך העה שליחתי אליך את
ענני יערי ואספתו בעיר יתווייה
בקר א מלך ישראל את הספר ויקרן
בעדיו ויחזק האליהם את
ולהחיות כי זה שליח אל ארם
איש בעריתו כי אך דע נא וראו
כי כתבתו הוא לו ויהי בשבע
אליהם איש האליהם בקר עמך
ישראל את בעדיו וישלח אל הנזך
לאמר למה קרעת בעדך ונא
אל ידע כי שנאת ישראל ונא
ענני בסוסו וברכבו ויעמד פתח
הבית לאליהם וישלח ארז אליהם
עלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים עמך וישב בשרך לו וטהר
ויקאץ ענני וילך ויאמר העה אמת
אלי יצא ויעמד וקרא בשם הוה
אלהו והנני ידו אל המקום ואסף
המיער ואלא טוב אכנה ופרפר
עדות דמישך מכל מימי ישראל
הלא ארחץ מס וטהר ויפן וילך
בכתבו ויעשו עמו ויברכו אלו
ויאמרו אכיבך עול הנביא דבר
אלך הלא נתנשה ואף כי אמר

אלה חזק וטהר ויחד ויטל כדרך
 שבנפשים סדר איש האלהים
 ושבנפשו כבשר נעקט ויטהר
 ויטל אל איש האלהים הוא זכר
 מהנו ויבא וינכד לפניו ויאמר הנה
 נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
 מאס בני ישראל ויעתה קח נא ברכה
 טאת נכדך ויאמרו הנה יהיה אשר
 יעדת לפניאם אקח ויפנינו לקחת
 ויבאו ויאמרו נענו ולא יתנא לנכד
 משא נכד פדים אדמה כליא ינשו
 יער נכד יעלה וזכה לאלהים אחרים
 מאס ליהוה ילדו הנה סלה לנכד
 נטא אדע כיתדכון להשתהות שמה
 והוא טעין על ידי השתהות בית
 וכן כשתהות בית כון יסלחנא
 יהוה לנכד סדר הנה ויאמר לך
 שלום וידך מאתו כנרת ארץ
 ויאמר נחזי נע אל ישי
 איש האלהים העתה שך אדע את
 ענן הארמי הנה מקחתי מידו את
 אשר הקאמי יהוה מאס רעתי אחריו
 ולקחתי מאתו מאוכה וירק נחזי
 אחרני ענן ויראה נעמרין אחריו
 ועל כיל המרבה לקראתו ויאמר
 השלום ויאמר שלום אדע שלח
 לאמר הנה יעתה כאו אל ינעבים
 מהארים מנע הנאים תנה נא
 להם נכד כק ויטהר חלפות כמים
 ויאמר נעמן הוא לקח כמים ויערין
 בו ויעל ככרם כק בשני חרטים

ויטהר חלפות כמים ויהיו אל ינע
 נעניו ויטאו לפניו ויבא אל הינע
 ויקח מידם ויפקד נכתי ויטל את
 האנשים וילכו והוא בא וינכד אל
 אדנו ויאמר אליו אלי ינענא נחזי
 ויאמר לא להך נכדך אנה ואנה
 ויאמר אליו לא לבי הך נא ישראל הפך
 איש מיעל כוכנתו לקראתך היעת
 לקחת את הכסף ולקחת כנעיים
 ויהיו וכרכים וינאן ומקר וינעדים
 וישפחות ויערענע נעמן הדנק נכד
 וכור נך ליעלם וינא כליפנו נעני
 כשלם ויאמרו כלי
 הנביאים אל איש ינענה נא הנקום
 אשר אנחנו יטכים שכלפנך יער
 מנענו נכתי נא יע הירדן ונקחה
 מישם איש קורה אחת ונעשה לנו
 יטכמקום לשבת שם ויאמר לו
 ויאמר האחד הואל נא ולך ארע
 יערך ויאמר אני אל ויילך אתם
 ויבאו הירדנה ויערוה העצים ויהי
 האחד כפל הקורה ואת הכרור
 נפל אל הים וינעק ויאמר אהה
 אדע והוא שאול ויאמר איש האלוט
 אנה נפל ויראהו את המקום ויקעב
 יען וישרך שטה וינעף הכרור ויאמר
 הרם לך ויטלח ידי ויקחהו
 ומלך ארם היה עליהם כישראל
 וינען אל ינעני לאמר א
 מקום פלג אלמנ תחנהני

ויטהר חלפות כמים ויהיו אל ינע
 נעניו ויטאו לפניו ויבא אל הינע
 ויקח מידם ויפקד נכתי ויטל את
 האנשים וילכו והוא בא וינכד אל
 אדנו ויאמר אליו אלי ינענא נחזי
 ויאמר לא להך נכדך אנה ואנה
 ויאמר אליו לא לבי הך נא ישראל הפך
 איש מיעל כוכנתו לקראתך היעת
 לקחת את הכסף ולקחת כנעיים
 ויהיו וכרכים וינאן ומקר וינעדים
 וישפחות ויערענע נעמן הדנק נכד
 וכור נך ליעלם וינא כליפנו נעני
 כשלם ויאמרו כלי
 הנביאים אל איש ינענה נא הנקום
 אשר אנחנו יטכים שכלפנך יער
 מנענו נכתי נא יע הירדן ונקחה
 מישם איש קורה אחת ונעשה לנו
 יטכמקום לשבת שם ויאמר לו
 ויאמר האחד הואל נא ולך ארע
 יערך ויאמר אני אל ויילך אתם
 ויבאו הירדנה ויערוה העצים ויהי
 האחד כפל הקורה ואת הכרור
 נפל אל הים וינעק ויאמר אהה
 אדע והוא שאול ויאמר איש האלוט
 אנה נפל ויראהו את המקום ויקעב
 יען וישרך שטה וינעף הכרור ויאמר
 הרם לך ויטלח ידי ויקחהו
 ומלך ארם היה עליהם כישראל
 וינען אל ינעני לאמר א
 מקום פלג אלמנ תחנהני

וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשָּׂרֵפְתַּי וַיִּבְרָכֵם
הָיוּ כִּי שָׁם אִם נִחַתְכֶם וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר אָמַד לוֹ
אֵינִי הָאֱלֹהִים וְהוֹדֵרָה וְנִשְׁכַּרְשֵׁם
יָא אַחֲתוּלָא שִׁתְכִּי וַיִּסְעַר לִבְכֹּד
אִם יַעֲלֶה הַדָּג הַזֶּה וְיִקְרָא אֶל־נַבְרִי
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הִיא אֲתַעְדוּ לִי נִי
נִשְׁרִי אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֶחָד מִנַּבְרִי לֹא אֲדַע הַכֵּךְ כִּי
אֲלִישֵׁינָה הִנֵּכָה אֲשֶׁר בִּי־יִשְׂרָאֵל יָבִיד
לִמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
דִּבְרָי בְּחַד־כִּי שִׁכְכָד וַיֹּאמֶר לְנַבְרִי
אֵיכָה הָיָה וְנֹאשְׁלַח וְנִבְרָךְ הוּעַד לוֹ
לְאֶמְרָהּ הֵן דִּבְרִי וַיִּשְׁלַח שְׂפָתָהּ כִּסְמָה
וַיִּכְבַּד וַיִּלְכַּד וַיֹּאמֶר לִילֵה וַיִּקְרָא עַל־
הַדָּג וַיִּשְׁכַּם כִּשְׂרָת אֵינִי הָאֱלֹהִים
לְקוֹם וַיֵּצֵא וְהָיָה הִלְכִּי כִּסְכָה אֶת־הַדָּג
וְכֹס וַיִּכְבַּד וַיֹּאמֶר עַד וַאֲלֵי אֶהָה
אֲדַע אֵיכָה נַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר אֶת־הָרָא
מִרְבִּים אֲשֶׁר אֲתַעַם כֹּאֲשֶׁר אִתְּכֶם
וַיִּתְּפֵל אֲלִישֵׁינָה וַיֹּאמֶר הָיָה פֶקֶח
נֹא אֲתַעֲדוּ וַיִּרְאֶה וַיִּפְקַח הָיָה אֶת־
יַעֲנִי הַעַר וַיִּרְאֶה הָהָר מִלֵּב
סוֹקִים וְרַב־אִשְׁכֵּי כִתְלֵי אֲלִישֵׁינָה
וַיִּדְרֹאוּ וַיִּתְּפֵל אֲלִישֵׁינָה אֵלֵיהֶם
וַיֹּאמֶר כִּי נֹא אֲתַעֲדוּ הָהָר כִּסְמָה
וַיִּכְבַּד כִּסְמָה וַיִּכְבַּד אֲשֶׁר־יִשְׁעֵי אִיִּקְרָא
אֵלֵיהֶם אֲלִישֵׁינָה אֶת־הַדָּג וַיִּלְכַּד
הָהָר וַיִּצֵּד לְכֹאֲחֹר וַאֲלֵכָה אֲתַעַם
לְהָאִישׁ אֲשֶׁר תִּקְשֹׁן וַיִּלְכַּד

[illegible]

אֹתָם שִׁמְרוּנָהּ וְיִהְיֶה כִכְאֵם שִׁמְרוֹן
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּיךָ הִיא פֶקֶד אֶת
 יַעֲקֹב אֵלֶּה וְיִרְאוּ וּפְקֵדֶיהָ הִיא
 יַעֲקֹב וְיִרְאוּ וְהִנֵּה טָמֹר שִׁמְרוֹן
 וַיֹּאמְרוּ כֹל יִשְׂרָאֵל אֵלֶּיךָ
 בְּרָאוּתוֹ אֹתָם הֵאכָה אֶת־אֲבִי וְאֶמֶר
 לֹא תִהְיֶה הָאִשָּׁר שִׁבְתִּי בְּחֶרֶד וּבְקֶשֶׁת
 אֶתֶּה טֶכֶה יָשִׁים לֶחֶם וּמִי לִפְנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם
 וַיִּכְרֶה לֶחֶם טָהוֹר וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
 וַיִּשְׁלַח וַיִּלְט אֶל אֲדֹנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
 יַעֲקֹב גִּידוּי אֶרֶץ לְמוֹת כְּמָרָן יִשְׂרָאֵל
 וַיִּהְיֶה אֲחֵרֵי מִוְקֶדֶן בֶּן
 הַדּוֹד טָלָה אֶת־כִּי מִחֲתוֹ וַיִּעַל
 וַיִּצַּר עַל שִׁמְרוֹן
 וַיִּבְנֶה דָּוִד בְּשִׁמְרוֹן וַהֲנִים עָרִים עָלָיו
 עַד הַיּוֹרְדָּאִים חֲמֹר בְּשִׁכְטֵי נֶסֶף
 וַיִּבְנֶה חֶבֶן דְּרִינֹם בְּחִמְשָׁה נֶסֶף
 וַיִּהְיֶה כֹל יִשְׂרָאֵל עֲרֵץ הַחֲבֵרָה
 וְאִשָּׁה יַעֲקֹב אֵלֶּיךָ לְאֶמֶר הוֹשִׁיעָה
 אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּיךָ וַיִּשְׁעֶךָ
 יִהְיֶה מִאֵין אֵלֶּיךָ הַסּוֹהֵרִין אוֹ
 טֶן הַקֶּבֶל וַיֹּאמְרוּ לֵה הַמֶּלֶךְ מִהֶלֶךְ
 וְהָאֶמֶר הָאִשָּׁה הִיא אֶתֶּה אֵלֶּיךָ
 תֵּן אֶת־נֶפֶךְ וְנִכְשָׁל אֶת־כִּי וְנִאֲכָלֶהּ
 וְנִאֲכָל אֵלֶּה בִּיּוֹם הָאֶחָד תֵּן אֶת־נֶפֶךְ
 וְנִאֲכָלֶה וְתִהְיֶה אֶת־נֶפֶךְ וְיִהְיֶה כִכְאֵם
 הַמֶּלֶךְ אֶת־דָּוִד הָאִשָּׁה הַקִּדְוָה אֶת
 בְּרִי וְהוּא יַעֲקֹב עַל הַחֲמֵשׁ וְהָאֶמֶר
 הַיּוֹם וְהִנֵּה הַשָּׁק עַל בְּשׂוֹמְכֵי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אֶת
 יַעֲקֹב וְיִרְאוּ וִיפָקֵד הוֹשִׁיעָה אֶת
 יַעֲקֹב וְיִרְאוּ וְהָיָה נִסְתָּר שְׁמֹר
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ
 כִּי־הָיָה אֹתָם הַחֲבֹה אֶת־אֲנִי וְאֶת־
 אֶת־הָאִשֵּׁר שְׂמִית כְּחֶזֶק וְנִקְשָׁת
 אֶת־הַמָּה שֵׁם לֹחֵם וּמִי־לִפְנֵיהֶם
 וְיִאֲבֹלוּ יִשְׂרָאֵל וְיָלֹם אֶת־הַמָּה
 וְיִהְיֶה לָּהֶם נִסִּי עֲדֹלָה וְיִאֲבֹלוּ שְׂמִית
 וְיִשְׁלַח וְיָלֹם אֶת־אֲדֹנֵיהֶם וְיִלְכְּסוּ
 יַעֲדֵנָדָוֹר אֶרֶם לְכֹאֵם כְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וְיִהְיֶה אֲדֹנֵיהֶם וְיִקְבֹּן בֶּן
 הַדָּד כִּלְדָּר אֶרֶם אֶת־כָּל־מַחֲנֵהוּ וְיִנְעַל
 וְיִנְעַל שְׁמֹחִין
 וְיִנְעַל עֲדֹלָה כְּשִׁמְכוֹן וְהִנֵּם עֲרִים עֲלֶיהָ
 יַעֲדֵהוּ יִשְׂרָאֵל הַמִּדְּבָר כְּשִׁמְכוֹן כִּסֵּף
 וְיִנְעַל הַמִּדְּבָר וְיִנְעַל כִּסֵּף
 וְיִהְיֶה יִשְׂרָאֵל יַעֲדֵהוּ עֲרִים
 וְיִשְׁלַח עֲרִים אֶל־לֹאֲמֵר הוֹשִׁיעָה
 אֲדֹנֵי הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח אֶל־יִשְׁרָאֵל
 הוֹשִׁיעָה אֶת־יִשְׁרָאֵל הַמִּדְּבָר אוֹ
 מִן־הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח אֶת־הַמִּדְּבָר
 וְיִשְׁלַח אֶת־הַמִּדְּבָר הַמִּדְּבָר אֶת־
 תַּעֲתֵּנָה וְיִשְׁלַח אֶת־הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח
 נֶאֱמַר אֶת־הַמִּדְּבָר הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח
 וְיִשְׁלַח וְיִשְׁלַח אֶת־הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח
 הַמִּדְּבָר אֶת־הַמִּדְּבָר הַמִּדְּבָר אֶת־
 מִדְּבָר וְהוֹשִׁיעָה יַעֲדֵהוּ הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח
 הַמִּדְּבָר וְהוֹשִׁיעָה הַמִּדְּבָר וְיִשְׁלַח

ויקחו שני רבב כוסים וישלח המלך
אחר מחנה ארם לאמר לכו וראו
וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל
הדרך מלאה בני כוסים אשר
השליכו ארם כה המס וישנוהו לאנס
ויעדו למלך ויבא ההנפס ויבאו ארם
כהנה ארם ויהי כהה סלת בשקל
וסאתים שיערים בשקל כדבר יהוה
והמלך הפקיד את השליש אשר
נשיט על הירדן השיער וירמסו
הנפס בשיער וימת כאשר דבר א"י
האלהים אשר דבר נדדת המלך
אליו ויהי כדבר א"י האלהים אל
המלך לאמר כאתם שיערים בשקל
וסאתים סלת בשקל יהיה כיעת מחר
בשיער שכוון וייען השליש את
א"י האלהים ואמר והנה יהוה
עשה ארבות בשמים היהיה נדבר
הזה ויאמר הנך ראה מעדך ופסג
לא תאכל ויהי לוכן וירכסו ארמו
הנפס בשיער וימת
ואלי שיער דבר אל האשה אשר
החיה את כנה לאמר קומי ולכי אתי
וכתך וערי באשר תערי כי קרוב
יהוה ליריב ונס כא אל הארץ שכו
שעם וותקם האשה ותעש כדבר
א"י האלהים ותרך היא וביתה
ותגר בארץ פלשתים שכו בשעם
ויהי מקומו שכו שעם ותשב
האשה בארץ פלשתים ותג
ליניק אל המלך אל ביתה ואלישה

והמלך כדבר אל שיער א"י
האלהים לאמר ספרה נא לי את
כל הגלות אשר עשה אלי שיער
ויהי הוא מספר לכלך את אשר
החיה את המלך והנה האשה אשר
החיה את כנה עינת אל המלך
על ביתה ויעל שרה ואמר נדתי
אדני המלך ואת האשה והנה כנה
אשר החיה אלי שיער וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה המלך
סדים אחד לאמר השיב את כל
אשר לה ואת כל תבואת השדה
כיום יענה את הארץ ויען עתה
ויבא אלי שיער בשק
ובן הדד מלך ארם הלה ויען לו
לאמר בא א"י האלהים יערהנה
ויאמר המלך אל חוה אל קח מנך
מנה וולך לקראת א"י האלהים
ורשת את יהוה מאתו לאמר
האחיה מכלי זה ויולך חוה
לקראתו ויקח מנה בידו וכל טוב
דנישק משא ארבעים גמל ויבא
וייעד לפעו ויאמר כנך בן הדד
מלך ארם שלחני אלך לאמר
האחיה מכלי זה ויאמר אל א"י
לך אמר לאסיה תתה והראני יהוה
כמות קמות וייעד את פסו וישם
יע בשויכך א"י האלהים ויאמר
הואר מדוי אדני כנה ויאמר כי
ידעת את אשר עשה לינישוא
רעה מכניהם תשלח בא"י

ויקם ויבא הכיתה וינקה השמן אל
ראשו ויאמר לה אפר יהוה אליה
ישראל כשהתד לך אל יכיהוה
אל ישראל והכיתה את בית אהאב
אדנך ונקבת דמי ינדי הנביאים
ורמי כל ינדי יהוה מיד איזר וואמר
כל בית אהאב והכיתה לאהאבם שרין
בקר וינצו ויעזוב בשר אל ועתה את
בית אהאב כבית ירכם בן נט ונבת
בניאב בן אחיה ואת איזר יאמר
הכלבים מחלק יורצו לאון קר
ויפתח הדלת וינס ויהוה יצא אל
ינדי אתו ויאמר לו השלום בדונ
בא הכיטענה הוה אלך ויאמר אליה
אתם ידינכם את האיש ואת שיהו
ויאמרו יטקו העניט ויאמרו טאת
וטאת אפר אל לאמר טהאמר
יהוה כשהתד לך אל ישראל
ויכירו ויקחו איש בנדי וישיבו
תחתו ואלרם הכיטענות ויתקעו
בשופר ויאמרו כלך יהוה ויתקשר
יהוה בן יהושפט בן נמיט אל יורם
ויורם היה שפר ברבתי עני הוה
ועל ישראל כפח חזאל מלך ארם
וישב יהורם המלך להתרפא בבור עני
בן הסבכ אשר יחוארם סתחמו
את חזאל מלך ארם ויאמר יהוה
אם ייטע שכם אל יצא פליט בן
העיר ללכת למד בבור עני ויורם
וילך ויצא לה בן יורם שכם שברה
ואחיה מלך יהודה ירד לראות את

יורם והענפה עניר עני הכעל בן יצחק
וידא את שפית יהוה נבא ויאמר
שפית אע ויאה ויאמר יהורם קר
רכב וישיה לקראתם ויאמר השלום
וייד רכב הסוס לקראתו ויאמר טה
אפר הכלך השלום ויאמר יהוה אה
לך וישלום סב אל אחי ויעד הענפה
לאמר טהאמר אלך עני הכיטענה
ויישיה רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר
טהאמר המלך שלום ויאמר יהוה
מה לך וישלום סב אל אחי ויעד
הענפה לאמר טהאמר אלך ויאמר
והסענה סכענה יהוה בן נמיט כי ינצו
יעני ויאמר יהורם אפר ויאמר רכב
וינצו יהורם מלך ישראל ואחיהו
מלך יהודה איש ברכבו וינצו לקראת
יהוה ויכניצו בחרת נבות החור עני
ויהי קראות יהורם את יהוה ויאמר
השלום יהוה ויאמר מה השלום עני
ועני איזר אסך וכשפיה הרבים
ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל
אחיה מרכבה אחיה יהוה יהוה מלא
ידו בקשת וידך את יהורם בן ירמיהו
וינצו אחיה סכלו ויכניצו ברכבו ויאמר
אל בן דן ישיה שם השלום וי
בחרת שרה נבות החור עני כי ינצו
אנ ואתה את רכבם עני מרכב אחרי
אחאב אכזו ויהוה נשא עליו את
המיטא והוה אס לא את דמי נבות
ואת דמי נבוראת אמיט נאס יהוה
וישליט יד בחלקה הוה נאס יהוה

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a later addition or commentary.

ויקם ויבא וילך שמרון הוא מרת
 יצקד הרצס טרדן ויהוא מניא את
 אחי אחיהו מלך יהודה ואמר כי
 אתם ואמרו אחי אחי יהוא אנה
 ונרד לישלום בעי הילך ובעי הנבירה
 ויאמר הנפשו חיים ויהפשו חיים
 וישחטו אל טור בית יצקד ארבעים
 ושתים איש ואלה השאר איש מהם
 וילך משם ויבא את
 יהונדב מרוב לקראתו ויברכו ויאמרו
 אליו יהי אלהינו ויברך ישר באשר לפני
 יסלכנו ויאמר יהונדב ישו וישתחו
 אתידך ויתן ידו ויילחמו אליו אל
 המדבר והוא יאמר למה אתי וראה
 בקנאתי ליהוה וירכבו אתי טרם
 ויבא שמרון ויד אתכל הנשארים
 לאהאב בשמרון עד השחרו מדבר
 יהוה אשר דבר אל אליהו
 ויקבץ יהוה אתכל היעם ויאמר
 אלהם אהאב יעב אתה בעל מינע
 הוא יעבדו ויהיה ויעתה כל נביאי
 הבעל כל יעבדו וכל סגנו קראו אל
 איש אל יפקד ויבחר גדול ליבעל
 כל אשר יפקד לא יהיה ויהא יעשה
 בעקסו לפני האביד את יעבדו הנעל
 ואמר יהוה קדשו יעבדו ליבעל ויקראו
 וישלח יהוה אל ישראל ויבאו כל
 יעבד הבעל ולא נשאר איש אשר
 לא בא ויבאו בית הבעל ויסלח בית
 הבעל לפה ויאמר לאשר יעל
 המלחה הונו ליטל לכל יעבד

הבעל ויבא וינא להם המלחמה ויבא
 יהוא ויהונדב מרוב בית הבעל
 ויאמר ליבעל הכניעו חפשו וראו
 פני שפה יעבדו מניע יהוה אם
 יעבד הבעל לטעם ויבאו ליגשור
 ונחם וינלות ויהוא יטסלו בחור
 יטכנס איש ויאמר האיש אשר
 ימלט מן האנשים אשר אנכי
 ילידיכם נפשו תחת נפשו ויהי
 ככלתו ליגשות הניה ויאמר יהוא
 לדינעם ולישלים כנאו הטם איש
 אל ינא ויכס לפי חבו וישלח הרעול
 והשלישים וילט יעד יעבד הבעל
 וינא את מינכות בית הבעל וישפחו
 יתנו אתם כסח הבעל ויתנו אתם כסח הבעל
 יטכנו ויהיה יתרום ויטכנו יהוא
 את הבעל כי ישראל ויקחט
 דינעם כן בעט אשר החטיא את
 ישראל לאקר יהוא כאחריהם
 יעל הוהב אשר כתאל ואשר בן
 ואמר יהוה אל יהוא
 יען אשר הטית ליגשות היעבדני
 בעל אשר כלב יעשית לבית אהאב
 בערבים יטכנו לך יעבסא ישראל
 ויהוא לא יטכנו לית פתורת יהוה
 אלהי ישראל כל לבו לאסר כינע
 הטאת יבנא אשר החטיא את
 ישראל במים ההם החלי יהוה לקנות
 כישראל ויכס הואל כל נטל ישראל
 כן הדרד כורח השביט אתכל ארץ
 הגליע הגדי והדאובני והנעש כיעני

ויבא וינא להם המלחמה...
 ויהוא ויהונדב מרוב בית הבעל...
 ויאמר ליבעל הכניעו חפשו וראו...
 פני שפה יעבדו מניע יהוה אם...
 יעבד הבעל לטעם ויבאו ליגשור...
 ונחם וינלות ויהוא יטסלו בחור...
 יטכנס איש ויאמר האיש אשר...
 ימלט מן האנשים אשר אנכי...
 ילידיכם נפשו תחת נפשו ויהי...
 ככלתו ליגשות הניה ויאמר יהוא...
 לדינעם ולישלים כנאו הטם איש...
 אל ינא ויכס לפי חבו וישלח הרעול...
 והשלישים וילט יעד יעבד הבעל...
 וינא את מינכות בית הבעל וישפחו...
 יתנו אתם כסח הבעל ויתנו אתם כסח הבעל...
 יטכנו ויהיה יתרום ויטכנו יהוא...
 את הבעל כי ישראל ויקחט...
 דינעם כן בעט אשר החטיא את...
 ישראל לאקר יהוא כאחריהם...
 יעל הוהב אשר כתאל ואשר בן...
 ואמר יהוה אל יהוא...
 יען אשר הטית ליגשות היעבדני...
 בעל אשר כלב יעשית לבית אהאב...
 בערבים יטכנו לך יעבסא ישראל...
 ויהוא לא יטכנו לית פתורת יהוה...
 אלהי ישראל כל לבו לאסר כינע...
 הטאת יבנא אשר החטיא את...
 ישראל במים ההם החלי יהוה לקנות...
 כישראל ויכס הואל כל נטל ישראל...
 כן הדרד כורח השביט אתכל ארץ...
 הגליע הגדי והדאובני והנעש כיעני

אשר יעל ארנו והגליד והכשן
 ותר דרי הוא וכל אשר יעשה
 וכל נכדתו הלא הם כתובים על ספר
 דברי חיים למלך ישראל וישכב
 יהוא עם אביו ויקטר אתו בשמרון
 ויעל יהואחז בכו תחתיו והימים
 אשר מלך יהוא על ישראל יעשרים
 ושבעה שנה בשמרון
 ויעל האסא אחיו ויראתה כי מתנה
 ותקם ותאמר את כל רוע המלכה
 ותקח יהוישביע בת המלך יורם אחות
 אחיה ואת יואש בן אחיה ותגב
 אותו מתוך בן הכלב הממותע אתו
 ואת מיקתו בחדר המטות ויסתרו
 אותו מפני יעל הלא הומת ויהי
 אתה בנה יהוא מתחבא שש שנים
 ויעל ה מלכת על הארץ
 וכשנה השני עת ילח
 יהוידי ויקח את שרי המאות למרי
 ולרצנים וכא אתם אלובית יהווימל
 להם ברית וישב אתם בבית יהודה
 וירא אתם את בן המלך ויעם לאמר
 זה הדבר אשר תעשון השלישית נכנע
 בא השנה וישטרי משמרת בית
 המלך והשלישית בשער סור
 והשלישית בשער אחר הרצנים
 ושמרתם את משמרות הבית כסח
 ושתי יהודות נכס כל ימני השטת
 ושמרו את משמרת בית יהוא אל
 המלך והקפתם על המלך סבבאש
 וכלו בידו והבא אל השדרות יומת

והיו את המלך בנאנו ובכאנו ויעשו
 שרי המאות ככל אשר ענה יהוידי
 הכהן ויקחו איש את אנשיו בא
 השנה עם ימני השטת ויבאו אל
 יהוידי הכהן ויתן הכהן לשרי
 המאות את החנית ואת השלטיס
 אשר למלך דוד אשר כבית יהודה
 ויעבדו הרצנים וכל יומיו מותם
 הכית הימנית עתה הבית השמאלית
 לכונח ולבית על המלך סבב ויעבד
 את בן המלך ויתן עליו את הערואת
 הידות וימלטו אתו ויסתהו וילבן
 ויאמרו ויהי המלך
 ותשמיץ עתה את קול הרצן
 היס ותבא אל היס בתי יהוא ותרא
 והנה המלך ימדי על היס בטיט
 והשרים והחניצרות אל המלך וכלי עם
 הארץ שבת ותקיעה צרית ותקיעה
 יעל ה את בנה ויתקרא קשר קשה
 ויעל יהוידי עתה את שרי המאות לקד
 החל ויאמר אל הכהן יבאו ארעה אלמנת
 לי שדרת והבא אחריה הבית מחר כמאמר
 הכהן אלומת בית יהוא וישבו להידם
 ותלאו דרך מטא הסוסים בית המלך
 ותומת שם ויכרת יהוידי
 את הנרית בן יהוא ובן המלך ובן היס
 להיות ליעם יהוא ובן המלך ובן היס
 ויבאו כל יס הארץ בית הכניע ויתערו
 את מונחתו ואת עליו שטרו היסב
 ואת מתן כהן הכניע להרנו לפע המונחת
 וישם הכהן פקדות על בית יהודה

ויבא יוסף בן המלך ויתן עמו
 וכל יומיו מותם
 ויבא יוסף בן המלך ויתן עמו

ויקח את ישרי הכמות ואת הכריות
 הדנים ואת כל ים הארץ וירידו את
 המלך מכי יהוה ויבאו ורך שיער
 הרנים כיהתכלד וישב על כסא
 המלכות וישב כל ים הארץ והער
 שרטה ואת צל יהוה סתרו
 בית מלך
 שנים הואש בכל כושנות שכי
 להוא מלך הואש וארבעים שנה
 מלך ברושיל ושם אכזר ככה מכא
 שביצו עשי הואש ישר ביציהו
 כל יצו אשר הורה והידי הכהן
 רק הכמות לאסרו יעד היס מזנחם
 ונקטרים כננות ויאמר הואש אל
 הכהנים כל כסף הקדשים אשר יצא
 בית יהוה כסף יצר איש כסף נפשות
 יעזבו כסף אשר יצא על לב
 איש להביא בית יהוה ויקחו להם
 הכהנים איש כאת מעור והם יחזקו
 את כדק הבית לכל אשר יסגא שם
 מדק
 ויהי בשנת עשרים
 ושלש שנה למלך יהואש לאחזק
 הכהנים את כדק הבית ויקרא הכלך
 יהואש ליחידע הנהן וילתני
 ואמר אליהם כדוץ אינכם מחזקים
 את כדק הבית וינתה אל תקחו כסף
 כאת כדק כי לנדק הבית תתעו
 ואתו הכהנים לכלית קחת כסף טאת
 היס ולכלית חזק את כדק הבית ויקח
 יהודיע הנהן ארון אחד ויקב חר
 כדלתו ותן אתו אצל הסוכה כסין

בבוא איש בית יהוה ונתת שטרה
 הכהנים שטרי הכסף את כל הכסף
 המכא בית יהוה ויהי כראותם כיב
 הכסף נארו ויצל ספר המלך והסנה
 העדו וייערו ויסע את הכסף הנמצא
 בית יהוה ונתנו את הכסף המתנן על
 יד עשי הכלל אכה הקדשים בית יהוה
 ויניחאו לתרשי היצן ולכנס
 העשים בית יהוה ויורדים ויהי צבי
 האמן ולקטת עינים ואכזר ככה עזר
 את כדק בית יהוה ולכל אשר יצא
 הבית לחזקה אל לא יעשה בית יהוה
 ספות כסף כזכרות מזרקות הצניחות
 כל כל יד ובלי כסף כן הכסף המכא
 בית יהוה וכי לעשי הכלל אכה יתערו
 והקו בו את בית יהוה וילא יחשבות
 האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם
 לתת לעשי הכלל אכה כי כנסתהם
 יעשי כסף איש וכסף חטאת לא
 יבא בית יהוה לכהנים יהו
 אז יצא החול מלך אדם וילתני
 נהול לכהנים שם הוא פגול ויהי על
 ידו שלם ויקח יהואש כלך יהודה
 את כל הקדשים אשר הקדישו
 יהושפט ויהורם ואחיהו אכזר כלי
 יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
 הנמצא סאניחות כד יהוה וכתה כלך
 וישיח לחול כלך אדם ויניח
 יהושפט ויהורם ויאש וכל אשר
 יעשה הוא הם כד יניח על ספר
 דברי היס לכלי יהודה ויקמו

יבדו ויקשרוק שרו ויכואו יואיש
בתכלל הדוד סלא ויוזכר בשמיני
והונדו בן שער יבדו והנהו ויכר
ויקרו אותו ים אבדו ויבדו דוד ויכל
אבדו בנה התהו

בשנת צורסו שלש יסע
לואיש בן אהיהו בלך יהודה בלך
הוא בן יהואל יל ישראל בשכרון
שמן עשרה שנה ויניש הרין ביני
יהויד אחר הטאת ידבניס בן ננט
אשר ההטיא את ישראל סר
כנעו והראף יהוה כישראל ויהנ
בדואל בל ארס וכיד בן דוד בן
הוא בל הכיס ויהו יהואחז אתפני
יהוה וישיב נאלו יהוה מראה את
לחן ישראל כי לחן אתם בל ארס
ויהוה לישראל מושיב נאלו
בקהל ארס וישיב בן ישראל
בקהל כנעל שלש ארס לא
סופח טאת בית ידבניס אשר
הנני את ישראל בקהל וגם
האשר עמדה בשכרון כי לא
השאר להואחז וגם כאם המשינ
פרשיס ויניש רכב ויניש את אלפיס
רגלי בארס בלך ארס וישיב ננט
לדשו והרדב יהואחז וכל אשר
יניש ונטרתו הלאה כהנניס יל
סר דבדו הכיס לילי ישראל
וישיב יהואחז ים אבדו ויקברו
בשכרון ויכל יואיש בנה התהו
בשנת שלשים וישיב

שנה לואיש בלך יהודה בלך יהואיש
בן יהואחז יל ישראל בשכרון שלש
יניש שנה ויניש הרין ביני יהוה
לארס ככל הטאת ידבניס בן ננט
אשר ההטיא את ישראל בנה הרך :

ויהרדב יואיש וכל אשר יניש ויניש
אשר בלחם ים אבדו בלך יהודה
הלאה כהנניס יל סר דבדו הכיס
לילי ישראל ישיב נאלו אשר
ויניש ים אבדו ים אבדו וישיב נאלו
בשכרון ים ככל ישראל :

ואלישע רה את הלואיש מור
בו וירד אליו ואיש בלך ישראל ויניש
ילפנו ואמר אכא אכא רכב ישראל
ופרישו ואמר לו אלישע קח קשת
והניס ויקח אליו קשת והניס ויאמר
לכל ישראל הרכב ידך על הקשת
וירכבו ויניש אליו ויניש יל יד
הכלד ויאמר פתח הלהן קדכר
ופתח ואמר אלישע יניש ויור ואמר
היניש יניש יהוה ויהוה יניש כארס
והכל את ארס כאפק יל בל ואמר
קח הקניס ויקח ואמר לילי ישראל
הך ארס ויניש שלש פניס ויניש ויניש
יליו איש הלה ויאמר להנה הכניס
אויש פניס איהו את הארס יניש
בלה ויניש שלש פניס כהנה את הארס

וימת אלישע ויקברו ועדור
מואב יכא כארס בא יסע :

ויהי הסקרים איש ומה ראו את
הגדוד וישראל ואת האויש בקר
אלישניך ויגע האיש בצננות
אלישניך ויהי קם ילדיו:

והוא מלך ארם לחן את
ישראל מלכי יהואחז ויחזן יהוה
אתם וירחם ויפן אלהם למינותיה
את אברהם ויחזק וינקולא אנה
השחיתם ולא השליכם צלפון
יער ינתה וימת הוא מלך ארם ויפן
מן הדוד בנה תחתיו וישיב יהואש בן
יהואחז ויקח את הערים מיד בנה
מן הואל אשר לקח מיד יהואחז
אביו במלכה שליש פנימים הנה
יואש וישיב את יערי ישראל:

בשנת שתים יואש בן
יהואחז מלך ישראל מלך אמינה
בן יואש מלך דורה: בן יערי
והמיש ישנה היה במלכו ויערי
ותשיג שנה מלך ביהושלם וישם
אביו יהויעזר בן דוישלים ויעזר
הישר מיגע יהוה וקלא מדור אמו
מכל אישר יעשה וואש אביו יעשה:
רק הבמות לא כרו יערי העם מונחם
ומקטרים בממות: ויהי באישר הוקה
המטלה במויך את יערי המכים
את המלך אביו ואת בע המכים לא
המית כסתוב בספר תורת משה
אשר יעו יהוה לאמר לא ימרת
אבות יל בנים וכנס לא ימרת יל
אבות אם איש חטאו ימרת:

הוא הכה את אדם בנה המלך יעשה
אלפים ותפס את הסל נכחיה
ויקרא את שמה יקרא יל היום
הזה:

אויש מלך אמינה מלאכים אלה ואש
בן יהואחז בן יהואש מלך ישראל
לאמר לכה נעלה פנים: וישיב
הואש מלך ישראל אל אמינה
מלך יהודה לאמר הוהו אשר
כלבנו ישיב אל הארז אשר כלבנו
לאמר תה אתה בחד לבנו לאשר
ותעזרת היתה אשה אשר כלבנו
ותרכם את החוח: הכה הכית את
אדם ונישאך לבך הכה וישכב בחד
ולמה תתערה מדינה ועלית אתה
ויהודה יעזר ולא שמינא אמינה
ויינל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמינה מלך יהודה ככית
ישביש אשר ליהודה: וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהלו:
ואת אמינה מלך יהודה בן יהואש
בן אחז: ותפס יהואש מלך ישראל
בכית שביש ויבאו דוישלים ויפין
בחומת ירושלים כשיער אפרים יער
יש יער הפנה ארבע מאות אמה:
ולקח את כל החוב והכסף ואת כל
הכלים הנמצאים בית יהודה
ובא עזרת ביהודה ואת כל
התעבות וישכב שמונה: ויתר
דברי יהואש אשר יעשה ונכבדו
ואשר נלהם יעם אמינה מלך

ויהי דברי זכריה הנם נתינים יצא
כפר דברי הימים לרבי ישראל
הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה
לאמר בעיני יצא יצא
ישראל והיו כן

שלום קיבש מלך בשנת שלשים
ותשיע שנה לעזיה מלך יהודה ויבין
ידה ימים בשמרון ויבין כענה כנע
כתריעה ויבא שמרון ויד את שלום
כויבש בשמרון ויביתו ויעל
תחתיו ויהי דברי שלום וקשרו
אשר קשר הנם נתינים יצא כפר דברי
הימים לרבי ישראל

אזיבה נחם אתה נחם ואתה
אשר נחם ואתה נבליה כתר נחם לא
פתח וך אתה ההודיה בקני

בשנת שלשים ותשיע שנה
לעזיה מלך יהודה מלך כענה כנע
נדי יצא ישראל יצא שנים בשמרון
וישע דרי צביע יהוה לאמר מי
הטאות ידכס כנעט אשר החטיא
את ישראל כי יביו כפול מלך
אשור יצא הארץ ויתן כענה לפי
אלף כפר בקף לחיות ויוא אתו

להחיות הנכס לכה כדור ויוא כענה
את הכסף יצא ישראל יצא כל נכדי
החיל לתת למלך אשור חמישים
שקלים כסף לאיטאחד וישכמלך
אשור ויא יצא שם כדור ויהי
דברי כענה ואלו אשר יצא
הכספים יצא כפר דברי הימים

לכל ישראל וישכמל כענה יצא
אכתיו ויבין פקדיה בנ התהו

בשנת חמישים שנה לעזיה
מלך יהודה מלך פקדיה בנ כענה
יצא ישראל בשמרון שנתהו וישע
הרצביע יהוה לאמר כחטאור
ידכס כנעט אשר החטיא את
ישראל ויקשר יצא פקח בן רמליהו
שליו ויהו בשמרון כדורם ביה
מלך את ארצו ואת הארץ ויבין
חמישים איש כעני יצא ויביתו
ויבין תחתיו ויהי דברי פקחיהו
אשר יצא הנם נתינים יצא כפר
דברי הימים לרבי ישראל

בשנת חמישים ויבית שנה
לעזיה מלך יהודה מלך פקח בנ
רמליהו יצא ישראל בשמרון שנת
שנה וישע דרי צביע יהוה לאמר
כחטאות ידכס כנעט אשר
החטיא את ישראל כי יביו פקחמלך
ישראל כאתה תפלא כר מלך
אשור ויקח אתיו ואת אכל בית
מינכה ואת שנה ואת קדש ואת
הער ואת דגל יצא ואתה תפלא כר
ארץ ונתל יצא אשור ויקשר
קשר השנים בן אלה יצא פקח בנ
רמליהו ויביתו ויביתו ויביתו
בשנת יצא שנים ליהוה בן יצא ויהי
דברי פקחיהו אשר יצא הנם נתינים
יצא כפר דברי הימים לרבי
ישראל

אשר יצא הנם נתינים יצא כפר דברי הימים

בשנת שתים לפקח בן
רמיהו מלך ישראל מלך יהוש בן
נחמיה מלך יהודה בן ישרים וחמיש
שנה היה מלכו וישיש שנה שנה
מלך ברושלים ושם אמו ירושמה
יחזקיהו וישיש השנה כי יחזקיהו
אשר ישיש ישיש אמו ישיש וכן
המנות לא כרו יעזר היום מנחם
אקטרים כנכיות הוא כנה את שיע
בתיהו העלון ויתר דברי יותם
אשר ישיש הלא הם חתנים ילכפר
דבר השנים למלכי יהודה במישהם
התליתם להשליח ביהודה רצון מלך
ארם ואתפקח בן רמיהו וישיש
יותם ים אבנו ויקבר ים אבנו ויעזר
הוא אביו מלך אחז כנחמיהו
בשנת שש עשרה שנה
לפקח בן רמיהו מלך אחז בן יותם
מלך יהודה בן ישרים שנה אחז
מלכו וישיש שנה שנה מלך
ברושלים ולא ישיש השנה כי ישיש
יהיה אלהו מלך אביו מלך מלך
מלכי ישראל וסם את בנו העברי נאש
מנכיות השנים אשר הוריש יהודה
אתם מפע כע ישראל ויזכר ויקטר
כנכיות ויעל הנכיות ותחת כל יען
רצון ואשר רצון מלך ארם ופקח
בן רמיהו מלך ישראל יחזקיהו
ישיש ויעזר ישיש ולא ישיש
להלכות כי ישיש היה אביו רצון מלך
ארם את אביו ארם ויעל את ההורין

מאילות וארמים באו אילת וישיש
ישיש ישיש היותו וישיש ארם
מלאכים אלהתלפלסר מלך אשור
לאמר ינכד ובנך אני ילה והוישיש
מנחם מלך ארם ומנחם מלך ישראל
הקונים ילי וישיש אתם את הנכס
ואת החרב הנכס אתם אתם ונאמנות
בת המלך וישיש למלך אשור שנה
וישיש אל מלך אשור וישיש מלך
אשור אל מלך אשור וישיש מלך אשור
ואתם וישיש מלך אשור
לקראת מלך אשור מלך אשור
דומי שק וירא את המנחם אשור מלך
וישיש מלך אשור אוריה המלך
את דמות המנחם ואת תכניתו לר
כי ישיש וישיש אוריה המלך את המנחם
מלך אשור ישיש המלך אשור מלך אשור
כן ישיש אוריה המלך ישיש מלך אשור
אשור מלך אשור וישיש מלך אשור
ירא המלך את המנחם ויקרב המלך
יעל המנחם וישיש ישיש וישיש אשור
ואתם וישיש אתם וישיש אתם
הישיש אשור ישיש המנחם ואת המנחם
הנחש אשור ישיש יהוה וישיש אתם
המתמכן המנחם וישיש אתם וישיש
יעל המנחם וישיש ישיש וישיש אשור
אוריה המלך אשור ישיש המנחם וישיש
אתם וישיש וישיש וישיש וישיש
המלך ואתם וישיש וישיש וישיש
ומנחם וישיש וישיש וישיש וישיש
יעל וישיש וישיש וישיש וישיש

ויניש אוריה הכהן ככל אשר עשה הכהן
 אחיו ויקצין הכהן אחו את הכספות
 הכספות ויסר טייל הנואת הכהן ואת
 הכספות מכל המקדש ואת אשר
 התחתה ויתן אותו על ברצפת אכנים
 ואת מיסך השפת אשר נט נכית ואת
 כסא הכרף החיצונה הסבית יהוה
 כפע מלך אשור ויתר דברי אחז אשר
 עשה להאסם טבטים על ספר דברי
 הימים לילכי יהודה וישכח אחז וינח
 אבניו ויקבר יצא אבניו בעיר דוד ויכר
 חוקיהו נט תחתיו
 כשנת שנים עשרה לאחז מלך
 יהודה מלך הויטן באלה בשכרון
 על ישראל שנים שנים ויניש הויטן
 כיני יהורק לאכנים ישראל
 אשר היו לפניו יעליו ילה שלכנאס
 כלך אשור ויהיו הויטן יצבר וישכ
 לו כעתה ויכניא מלך אשור כוויטן
 קיטר אשר שלח מלאכים אל כווא
 כלך מערים ולא העלה מענה לכלך
 אשור כשנה בשנה ויניש כלך
 אשור ואסרהו בית כלא ויניש כלך
 אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויער
 יעלה שלש שנים בשנת התשיעית
 להויטן כלך אשור את שמרון
 ויניש את ישראל אשרה וישכ אתם
 בחלח ובחור ערנון ויניש כר
 ויהי כהטואו בני ישראל
 יהיה אליהם הכניע אתם כארץ
 כערים כמלח דברי ענה מלך כערים

ויניש אלהים אחרים וילכ כחוקת
 הנשים אשר הוריש יהוה כפע בני
 ישראל וכל ישראל אשר עשו
 ויתפאו בני ישראל דמים אשר לא
 כן יעלה אלהים ויניש להם נכות
 ככל עריהם ככעל טערים יעניע
 ככעו ויניש להם טענות ואשרים
 יעל כניעיה נכח ותחת כל ענין ענין
 ויקטרו ישכ נכות כנשים אשר
 העלה יהוה כפעם ויניש ויתר
 רינים להניש את יהוה וינישו
 העלים אשר אכר יהוה להם לא
 העשו את דבר הזה ויניש יהוה
 כישראל וכיהודה כדכל נכחו כל
 חוה לאמר שום כדרכם הרעים
 וישכרו כניע חקרי כל התורה
 אשר עוית את אבניהם ואשר
 שלחת אליהם כד עברי הנביאים
 ולא שמיע וקשו את ערפם כעני
 אפתם אשר לא האמינו כיהוה
 אלהיהם ויכאטואת חקיו ואת
 כריתו אשר כרת את אבתם ואת
 עדותו אשר העיד כס וילכו אחרי
 ההכל ויהיו ואחרי הנשים אשר
 סכיתם אשר עוה יהוה אתם לכלת
 ינישות כסם ויניש את כל מי שהיה
 אלהים ויניש להם כסכה שנים
 יניש ויניש אשרה וישתחוו לכל
 נכח השמים וינישו את הכניע
 וינישו את כניהם ואת כניהם נאש
 ויקסמו קסמים וינישו ויהי כס

לעשות הד' צביעני יהוה להצטו;
והאנן יהוה מאד בני ישראל ויסת
מעלנו לאשאר רק שבט יהודה
לדון נמי יהודה לאשאר אתמנות
יהוה אלהיהם וילכו בחקת ישראל
אשר יצאו וימאס יהוה בכל זר
ישראל וינעם ויתנם ביד שטים עד
אשר השליכם ממנו כי קרע ישראל
מעל מתדור ומלכו את ירבעם בן
נבט וידא וינעם את ישראל מאחרי
יהוה והחטאם חטאה גדולה וילכו
בני ישראל בכל חטאות דכונם אשו
יגשה לאסורו כמנה יעד אשר הכיר
יהוה את ישראל מעל פניו כאשר
הזכיר כל יעזר ויהנניאם ויגל
ישראל מעל אדמתו אשרוה עד
היום הזה;

ויאמר אישור מכלל וכמות חזניא
וכחמת קפדוים ושבכר שמרון
תתבני ישראל וירשו את שמרון
ישבו בערי יהודה בתחלת שבת שש
לא יאזא את יהוה וישלח בהם
את האריות והיו הרגם בהם ויאמרו
לכל אישור לאכרה העים אשר
הגילת ולשכר שמרון לא ידעו
את שפט אלה הארץ וישלחם
את האריות והנם ממיתם אותם
כאשר אנם ידעים את שפט אלה
הארץ וייעמל אישור לאמר הלט
שמה אחד מהרעם אשר הגילתם
משם וילכו וישבו שם ויום את

משפט אלה הארץ וינא אחד
מהרעם אשר הגלו משמרון
וישב בבית אלויהימורה אתם אך
יראו את יהוה ויהיו עשירים גוי
אלה וינעו ונבית הנכות אשר
יעשו השמרנים גוי כעריהם
אשר הם ישבים שם ואנשי ככל
יעשו אתם סבות בנות ואנשי כות
יעשו אתם ואנשי חמת יעשו
את אישי אלוהים יעשו ונכחו
ואת תרתק והספרים שרפים את
בניהם כאשר לא דרכך וינעלך
אלה ספרים והיו יראים את יהוה
וייעשו להם מקדשם כהני כמות
והיו יעשים להם בבית הכמות את
יהוה היו יראים את אלהיהם היו
יעבדים כמי שפט העים אשר הגלו
אתם משם יעד היום הזה הם יעשים
כמי שפטם הראשנים אינם יראים
את יהוה ואינם יעשים בחקתם
וכמי שפטם וכתורה וכמנה אשר
יטה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו
ישראל ויכרת יהוה את כנרת וינעם
לאמר לא תראו אלהים אחרים ולא
תשתחוו להם ולא תעבדו ולא תמכו
להם כי אם את יהוה אשרוה עליה אתכם
כארץ מצרים בכבודו וינעו ונא
אותו ואלו תשתחוו ולותמכו ואת
החקים ואת השפטים והתורה
והמנה אשר נתת לשמרון לעשות
כלהימים ולא תראו אלהים אחרים;

והיו יעשים להם בבית הכמות את יהוה היו יראים את אלהיהם היו יעבדים כמי שפט העים אשר הגלו אתם משם יעד היום הזה הם יעשים כמי שפטם הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם יעשים בחקתם וכמי שפטם וכתורה וכמנה אשר יטה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל ויכרת יהוה את כנרת וינעם לאמר לא תראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדו ולא תמכו להם כי אם את יהוה אשרוה עליה אתכם כארץ מצרים בכבודו וינעו ונא אותו ואלו תשתחוו ולותמכו ואת החקים ואת השפטים והתורה והמנה אשר נתת לשמרון לעשות כלהימים ולא תראו אלהים אחרים;

והיו יעשים להם בבית הכמות את יהוה היו יראים את אלהיהם היו יעבדים כמי שפט העים אשר הגלו אתם משם יעד היום הזה הם יעשים כמי שפטם הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם יעשים בחקתם וכמי שפטם וכתורה וכמנה אשר יטה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל ויכרת יהוה את כנרת וינעם לאמר לא תראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדו ולא תמכו להם כי אם את יהוה אשרוה עליה אתכם כארץ מצרים בכבודו וינעו ונא אותו ואלו תשתחוו ולותמכו ואת החקים ואת השפטים והתורה והמנה אשר נתת לשמרון לעשות כלהימים ולא תראו אלהים אחרים;

והנרית אשר כרתה אתכם לא תשחור
ולא תראו אליהם אהרבים כי אכאת
יהוה אליהם כתרצו והוא יעיל אתכם
מיד כל אימכם ולא יטעו כי אב
בשטן הרשע והוא יעיל אתכם ויהיו
העם האלה יראים את יהוה ואת
פכיליהם היו ינדיסו כענהם ונגו
בעהם כאשר יעשו אבתם הם יעשו
יעה היום הזה

ויהי בשנת שלש להושיענו מלך
כל ישראל מלך חזקיהו מלך יהודה
בן יושא ויהוה יעזרו ויהוה יעלה
בכלנו וינשירים ותשיענו מלך
בחיילם השם אמו אבי נתנניה
וינשירנו מלך יהוה מלך אשר
יעשה דוד אביו והוא הכיר אתה נבוא
ושנר אתה המצות ונר את האש
וכתל נחש העניש את אשר יעשה משה
כי יעזר הכספה היו בעי ישראל
מקטרים לו ויקרא לו עשתהו כיהוה
אלה ישראל נטחואהריו לא היה
מכחו נכליכי יהודה ואשר היו
לפניו ודבק כיהוה לאסר מאהריו
וישמר כמותו אשר עשה יהוה את
משה והיה יהוה יעזרו ויהוה
יגאישכל ויסדר מלך אשר ולא
ינדרו והוא הכה את פלשתים יע
יעה ואת נבליהם ממלך נערים יע
יעה כענין
הרבי יעלה מלך חזקיהו מלך יהודה
השביעית להושיענו מלך

ישראל יעלה ילמנו מלך אשר
יעלה ילמנו ויעזר יעלה ויהוה יעלה
שלש שנים בשנת שלש לחזקיהו
האשנת השלישית מלך ישראל
מלך יהודה מלך ישראל
אשר חזקיהו מלך יהודה ונתחבר עזר
ועזר כד יעל אשר לא יטעו בקור
יהוה אליהם וינדרו את עניו את
כל אשר עשה משה יעזר יהוה ולא
יטעו ולא יעשו

וכאשר יעשה שנה מלך
חזקיהו יעלה מלך אשר
יעלה יעלה יהודה ונתחבר
וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך
אשר יעלה לאמר הטאתי שוב
מלך את אשר נתנו יעלה אשר
מלך אשר יעלה חזקיהו מלך יהודה
שלש שנים מלך אשר יעלה
נברזתי ויהוה חזקיהו את כל הכסף
העניצתי יהוה ונתחבר ונתחבר
כיעה האקני חזקיהו את דלתות
היכל יהוה ואת האמנות אשר יעלה
חזקיהו מלך יהודה ויתנם כל אשר
ישראל מלך אשר
תתן ואת כספים ואת רכושך
מן רכוש אל המלך חזקיהו מלך
מלך יהודה ויעזרו ויהוה יעלה
וינדרו ויהוה יעלה ויהוה יעלה
העניצתי אשר במלך יהודה
ויקראו אל מלך יהודה ויהוה יעלה
מלך יהודה אשר יעלה ויהוה יעלה

הספר ויואחזן אסף הזכיר ויואמר
אלהם רבשקה אמרו נא אל חוקיהו
מה אמר הכל העול כלך אשור
מה הנטחון הזה אשר נטחת אמת
אדבר ישפתים יענה ונברה למהם
יענה יל כי נטחת כי כדדת בני יענה
הנה נטחת לך יל כי שיצנת הקנה
הרעיון הזה יל כי ימים אשר יספך
אש יעלי ונא ככפו ונקמה כן פרעה
כלך נערים לכל הנטחים יעלי ונא
האמרו נא אל יהוה אלהינו נטחת
הלא הוא אשר הקיר חוקיהו את
נפתו ואת כוונתו ויאמר יהודה
ויהושים לפני הכונן הזה נטחתו
נדרש כי יענה התיצב נא את אדני
כלך אשור ואתה לך ארפים סוסים
אסתכל לתך ונכבים עליהם ואין
השיב את פניו את אחד יערי אדני
הקטנים ותבטח לך יל כי ימים לונב
ולרשים יענה הכבד יענה יהוה יענה
על המקום הזה יהיה שחרו יהוה אמר
אלי יענה יל הארץ הזאת והשחיה
ויואמר אליקים כן הלקיהו וישבעה
ויואחז אל רבשקה דבר נא אלי נבדך
אדניתיך שמיצם אנהו ואל תדבר
יעמט יהודית נאנע היצם אשר יעל
המה ויואמר אלהם רבשקה היעל
אנך ואליך שלחני אדני לדבר את
הדברים האלה הלא יעל האנשים
הישיבים יעל ההמה לאכל את הריוח
ולשתות את שיעהם יעמכם

דבר
הספר
בכור

ויצמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית דבר ויאמר שמיצם דבר
המלך העול כלך אשור ומה אמר
המלך אל יישא לכם חוקיהו כי לא
יוכל היעל אתכם כי דיו ואל יטח
אתכם חוקיהו אל יהוה לאמר היעל
יערנו יהוה ולא תען את היעל הזאת
בד כלך אשור אל תשביעו אל חוקיהו
כי מה אמר כלך אשור יעשו את נפלי
דמא ואל ואכלו איש נפשו ואיש
תאנתו וישחט איש כי סרו יעל נא
ולקחת אתכם אל ארץ מארצכם
ארץ דן ותירוש ארץ יהוספט כי
ארץ וית יענה דבש וחזו ואל תמהו
ואל תשביעו אל חוקיהו כי יקיר
אתכם לאמר יהוה יעלנו ההעל
היעל ואלה העים איש את ארצו
מיד כלך אשור אלה אלה חבת
ואדני איה אלה ספרים העני יענה
כי היעל את שחרון מיד יעל יעל
אלה הארצות אשר העילו את
אדניס מדי כי יעל יהוה ארץ
ירושלם מידו והחרישו יעל ואל
יענו אתו דבר כי נטעות המלך היעל
לאמר לא תענהו ויבא אליקים
מן הלקיה אשר יעל הבית ושנא
הספר ויואחזן אסף הזכיר אל
חוקיהו קויו יעל כי יעל לו ואל
דבר רבשקה
ויהי כשמיצם המלך חוקיהו ויקרא
כניו ויתכם בשק ויבא בית יהודה

וישלח את אליקים אשר על הבית
 וישנא הספר ואתוקצ הנה נכנסת
 בשקם אל ישיעיהו הנביא בן אמוץ
 ואמר אליו כה אמר ה' חזקו יוסיעיהו
 ותנחמו וסאניע היום הזה כ כאונם
 יעמישך ונחמו ללדהו אולי ישיע
 יהוה אל ה' את כל דברי רבשקה
 אשר שלחו מלך אשר אדעו לחזק
 אליהם חי והוביח טרם אשר
 ישיע יהוה אליהם ונשאת תפלה
 בעד השארית הנשנאה ונאמר
 המלך חזקיהו אל ישיעיהו ואמר
 להם ישיעיהו מה תאמרו ואל תעב
 מה אמר יהוה אליהם כפע דבר
 אשר ישיע את אשר נרפו עי מלך
 אשר אתו והענינו מורח וישיע
 שמויהו וישיעיהו והפלתו כחוב
 בארץ וישיע רבשקה וישיע את
 מלך אשר נלהם על לבו מי שמי
 כי נעני מלכיו וישיעיהו אל תהקח
 מידם טרם אשר ישיעיהו אל ה' אתך
 וישיעיהו וישיעיהו אל ה' חזקיהו
 לאמר מה תאמרו אל חזקיהו מלך
 יהודה לאמר אל ישיעך אל ה' אתו
 אתה נחמנו לאמר לא תעני ידוע
 מיד מלך אשר העני אתה שמי
 את אשר ישיע מלך אשר
 הארץ לחרוץ ואתה תעלה
 העניו אתם אליהם ואתם אשר שמו
 אלתי אתם ואתם חזק ונב
 יעני אשר נלהם וישיעיהו חזק

ומלך ארצו וישיעיהו חזקיהו
 ויעניו וישיעיהו חזקיהו את הספרים
 המלאים ויקראם וישיעיהו חזקיהו
 וישיעיהו חזקיהו לפע יהוה
 וישיעיהו חזקיהו לפע יהוה
 ויאמר יהוה אליהם ישראל ישיע
 הנה אתה יהוה האלהים לבדך
 לכל מלכות הארץ אתה ישיעיהו
 את השמים ואת הארץ והנה יהוה
 אונך וישיעיהו חזקיהו וישיעיהו
 וישיעיהו חזקיהו וישיעיהו חזקיהו
 להרף אליהם חזקיהו וישיעיהו חזקיהו
 כל כי אשר אתה הנביא ואת ארצם
 ונתנו את אליהם נאשי לאאליהם
 המה כי אם כי שיהי די אדם וישיעיהו
 ואמר ויעני יהוה אליהם חזקיהו
 נאמרו וישיעיהו חזקיהו וישיעיהו חזקיהו
 כי אתה יהוה אליהם לבדך
 וישיעיהו חזקיהו וישיעיהו חזקיהו
 אל חזקיהו לאמר מה אמר יהוה
 אליהם ישראל אשר התפלל אלי
 אלס נחרב מלך אשר שמי עני
 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו מה
 לך ליעני לך טעולת מניין אחרך
 ראש הענייה בתי דיושם את כי
 חרפת וערפת ויעני מני דיושם קול
 ותאמר מני עניך על קדושי ישראל
 מיד מלאכי חרפת אדע ותאמר
 מנחם אני יעני מני דיושם
 ידכי לבטן ואמר קובץ ארץ
 מנחם בדישו ואמר מלאכי חזקיהו

לכלך יהיה וישיב חוקיהו יצב
אמרנו וימך מנשה בנו תחתנו
בן שנים ישרה שנה מנשה
בכלנו וחמישים וחמישים שנה
בירושלם וישב אמו חפני בתו וינע
הרצניע יהיה בתו צבת הגויס אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל וישב
ובן אתה נבות אשר אמר חוקיו
אביו וקם מנחות לכיז וינע אשר
כאשר יעשה אחאב מלך ישראל
וישתחו לאל נבא השמים וינע
אתם ונבא מנחות נבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשר את שמי
ובן מנחות לכל נבא השמים כשנ
העדות בית יהוה והעבר אתכם נאש
וענן וערש ויעשה אביו וידע כדעה
לעשות הרצניע יהוה להנעים
וישם את כל האשר אשר יעשה
נבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל
ישרה בנו נבית יהוה ובירושלם אשר
בחת מכל שמי ישראל אשר את
שמי לעולם ולא אסוף להעדר
ישראל בן האדמה אשר נתת לאבות
רק אב ישרה לעשות כל אשר
עודם ולכל העדה אשר עשה אתם
יעד משה ולא שמי ויתעב כשנ
לעשות את הרצניע הגויס אשר
השביד יהוה מפני בני ישראל
וינע יהוה מיד יעברו
הנבאים לאמר וינע אשר יעשה
מנשה מלך יהודה התו צבת האלה

ויקרא ישיעיהו הנביא אל יהוה וישב
אתה צבת מנשה אשר ירדה מנחות
אחז אחרת יעבר מנחות
בית יהוה אשר בלח באוך כל און
בן כל און מלך בל ספרים ומנחות
חוקיהו כי שמי צבת יהוה חוקיהו
וישמי צבת חוקיהו וראם אתם
בית נבית את המסך ואתה הוה נאר
השמים ואת שמי הטוב ואת מיד
כלו ואת כל אשר נבא אונעו
לא היה דבר אשר לא דראם חוקיהו
נבית וכל מנחות ונבא ישיעיהו
הנביא אל המלך חוקיהו ויאמר אליו
מה אכרו האנשים האלה וכאן נא
אלך ויאמר חוקיהו סארין וחוקה
נא מכל ויאמר מה ראו נביתך
ויאמר חוקיהו את כל אשר נבית
ואל לא היה דבר אשר לא הראתם
נא ערתי ויאמר ישיעיהו אל חוקיהו
שמי צבת יהוה הנעים באים
ונשא כל אשר נבית ויאמר אונעו
אכתך יערהו הוה נבית לא יותר
דבר אמר יהוה ונבית אשר ינעו
מלך אשר תוליד יבן והיו קריסים
טהר כלך כל ויאמר חוקיהו אל
ישיעיהו טוב דבר יהוה אשר דברתי
ויאמר הלא אסלוב ואמך יהיה
מדי ויתר דבר חוקיהו הוה נבית
ואשר יעשה את הנבית ואת
התצלה ונבא אתה חקים היצרת הלא
הם נביתים צבת דבר חקים

ספר דברים פ"ב
לכך יהיה וישיב חוקיהו יצב
אמרנו וימך מנשה בנו תחתנו

הרעם כל אשר עשו האסר אשר
למנו ויחטאנו את יהודה כל ימיו
לכן כהאמר יהוה אלהי ישראל
הנני מכארת את ירושלים ויהודה
אשר כל שמי ציון עלטה שתי אוניו
ונתתי על ירושלים את קן שומרון
ואת מישל בת אחאב וכלית את
ירושלים כאשר נמחה אתה וכל חל
בחה והפך על פניה ונטישת את
שארית נחלת ונתתם ביד איכיהם
וחן למנו לכתוב ללאיכיהם יצן
אשר עשו את הרע בענין יהוה ונכנס
את מן היום אשר יצא אתכם ממצרים
ועד היום הזה ונלדכם נקישך מעשה
הזנה מאד יעז אשר כל את ירושלים
פחלפה לך כהמאתו אשר החטיא
את יהודה לישות הרע בענין יהוה
וילדמך מעשה וכל אשר יעשה
והמאתו אשר חטא הלא הכתובים
יצקו דברי הימים למלכי יהודה
וישכב מעשה עם אבתי ויקבר בנן
בהם בנן יצא וימלך אמן בן תחתיו
בן יעשר שמו שנים שנה
אמן נכלמו וישתם שנים מלך
בדשלים וישם אמו מישלמת ביד
הדיון ויטברו וינעש הרע בענין יהוה
כאשר עשה מעשה אביו וילך כל
הדור אשר הלך אביו ויעבד ארת
התרים אשר יעבד אביו וישתדלו
להם ויעבד את יהוה אלהי אבתי
ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו יעבדי

ויעד שכן הספר למלך לאמר ספר
נתן לי הלקיחה הנה ויקראו שכן
לפני המלך ויהי כשנכתב המלך את
דברי ספר התורה ויקרא את כענין
ויצו המלך את הלקיחה הנה ואת
אחיקם כן שכן ואת יצבור כן מילה
ואת שכן הספר ואת יצוה יצבור
המלך לאמר וכל דור יצו את התורה
וכי יצוה יצבור וכל יצוה יצבור
הספר הנני יצוה מנולה חמס
יהוה אשר היא עתה כענין יצוה
לא שכן יצוה את כענין יצוה הספר
הנה לצוה כענין יצוה יצוה
הלקיחה הנה ואחיקם ויצבור ויצו
ויצוה אל חלדה הנביאה אשר
ישלם כן תקוה כן חרס יצבור
הכניס ויהי יצוה יצוה יצוה
כענין יצוה ויצבור ויהי יצוה יצוה
כה אמר יהוה אלתי יצוה אמרו
לא יצוה אשר יצוה אתכם אלתי
אמר יהוה הנני כענין יצוה
הכנס יהוה ויצוה יצוה את כענין
הספר אשר קרא מלך יהוה יצוה
אשר יצוה ויקטרו לאחיקם
אחרים יצוה הנני כענין יצוה
ידהם ונכתה חמס כענין יצוה
ולא תכתה ואל מלך יהוה השלח
אתכם לדור יצוה יהוה כענין יצוה
אליו כענין יצוה יהוה יצוה
הדברים אשר שכינת יצוה רך
לכך ותכנן כענין יהוה כענין יצוה

אשר דברתי יצוה העקום יהוה ויצו
ישכנו ליהוה לישכנו ולכל
ותקרינו את כענין יצוה ונכתה לפני ונכתה
אשר יצוה ונכתה ונכתה ונכתה
אספך יצוה את כענין יצוה ונכתה
קטרת כענין יצוה ונכתה ונכתה
כל הר יצוה אשר אעכבא יצוה
הנה וישכנו את המלך דבר וישכנו
המלך ונכתה אל וכל ונכתה
ורו יצוה את המלך בת יהוה וכל
אשר יהוה וכל יצוה ונכתה
והנני ונכתה וכל יצוה ונכתה
ויצוה ונכתה ונכתה ונכתה
ספר הכניס הנני כענין יצוה ונכתה
המלך יצוה הנני ונכתה את המלך
לפני יהוה ללכת אחר יהוה ונכתה
כענין יצוה ונכתה ונכתה ונכתה
לב וכל נכתה להקים את דבר הנכתה
הואת הנכתה יצוה הספר ונכתה ונכתה
כל הנני כענין יצוה ונכתה ונכתה
הלקיחה הנה ונכתה ונכתה ונכתה
הנני ונכתה ונכתה ונכתה ונכתה
מדינה יהוה את כענין יצוה ונכתה
לכענין ונכתה ונכתה ונכתה ונכתה
ויצוה כענין יצוה ונכתה ונכתה
קדוה ונכתה ונכתה ונכתה ונכתה
והנני את הנכתה ונכתה ונכתה
מלך יהוה ונכתה ונכתה ונכתה
ומסכ ונכתה ונכתה ונכתה ונכתה
ישכנו ונכתה ונכתה ונכתה ונכתה
הנני ונכתה ונכתה ונכתה ונכתה

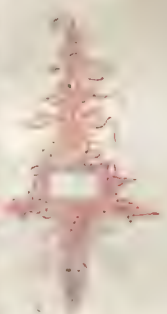

יהוה כחיון לירושלם אל על קדרון
וישקף אתה נחל קדרון וידק לעפר
וישך את צורה על קבר בע הינם
ויהי ואתה יהקדשים אשר בבית
יהוה אשר הנשים ארנות שם נשים
לאשרה ויבא את כל הכתבים מיעי
יהודה ויטמא את הכמות אשר קטרו
שבת הכתם מנגיע יעבא שכי
ועתן את מכות השירים אשר פתח
שיער יהושע אשר העיר אשר יעל
שכאל איש כשיער העיר אך לא
יילוטע הכמות אל מוכה יהודה
מיושלים כי אם אכלו כינות מתוך
אחיהם ויטמא את התפת אשר כע
בניהם לכהי יחזיר איש את בנו
ואת בתו כאיש למלך וישיבת את
הסוסים אשר נתנו כלכי יהודה לשמש
מכא בית יהוה אל ישיבת עתן כלך
הכרים אשר בפירותים ואת מרכבות
השמים שרף כאש ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר יעשו
כלי יהודה ואת המזבחות אשר
יעשה מעשה בשתי הערות בית יהוה
על המזלך וירין כי שם השליך את
עפרם אל על קדרון ואת הכמות
אשר על פני ירושלים אשר מיין
הר השחית אשר כעו שלמה כלך
ישראל יעשה תשקין יעדינם
לכבוש שקין מואב ולכנס תוינת
מעינין טמא המלך וישער את
הינעניות את האשירים וימלא

את מקומם יענמות אדם ונבאר
המוכח אשר בבית אל הכמרה
אשר יעשה ויבנס כנענו אשר
החטיא את ישראל נסאת המוכח
ההוא ואת הכמרה עתן וישרף את
הכמה הקל יעפר ושרף אשרה
ויפן איש והורא את הקברים אשר
שם נהר ויטלו ויקח את הינעמות
מן הקברים וישרף על המזבח ויטמא
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
אשר קרא את הדברים האלה ואמר
מה היוצא הלו אשר אני ראה ואמר
אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים
אשר בא מיהודה וקרא את הדברים
האלה אשר יעשית על המזבח בית
אלי ויאמר העוזלו איש אל יע
יענמתי וימלטו יענמתי אתי נעמות
הנביא אשר בא משרון ועם את
כל בית הנמות אשר כנען שמרון
אשר יעשו מלכי ישראל להכניס
הקור יאשיהו ויעש להם ככל
הכי יעשים אשר יעשה בבית אל
ויזכר את כל כנה הנמות אשר שם
על המזבח וישרף את יענמות
אדם עליהם וישיב ירושלים ויעו
העלך את כל היעס לאמר יעשופסח
יהוה אלהים נכח על כפר הסתר
הזה כי לא נעשש נפסח יהוה מימי
השפטים אשר שפסו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל וכלכי
יהודה

מכא
בניהם
לכהי

כאשר שטנה עשרה שנה למלך
ישראל ונעשה הפכה הה ליהודה
ברושלם ונסאת האלה ונא
לדניעם ואת התלפס ואת העללס
ואת כל השקיעס אשר נרא בארץ
יהודה וברושלם בער יאשיהו
לכנין הקיס את דברי התורה
הנתכס על הספר אשר כענא הקיס
הנהן כתי יהוה ונכח לא היה לפני
מלך אשר ישב אל יהוה כל לבבו
ונכניעו וכל באדו נכל תורת משה
ואתרו לא קס נכחו אך לא שכתה
סחרון אפא העדול אשר תהא אפא
בהודה על כל הכניס אשר הכניס
מנשה וראסר יהוה נס את יהודה
אסיר לסי על פני כנאשר הסרת את
ישראל וכאסתי את העיר הזאת
אשר סחרת את ברושלם ואת הכת
אשר אסרת ויהי שסי שסי ויתר
דברי יאשיהו וכל אשר יבשה הלא
הס כהנכס על ספר דברי הכסי לסי
יהודה וכליו על הפריעה נסה מלך
כניעיס על מלך אשר על ערפרת
וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו
בכערו נראס אתו ודכסו ינצרו
מתכסעו וכלאו הייטלס וקברו
מקברתו ונקח ינס הארץ אתי האלה
מן יאשיהו וימיטו אתו ויטלכו
אתו תהא אכיו
קן
יגשילס ויגשילס שעה והוא חו נכילס
ויטלשה חדילס כלך ברושלם

וישם אמו חמוטל כתיסיהו וכלמק
ויגש חרני כניעיהו וכל אשר
יגשו אכיו ויאסרוהו פריעה נסה
מכלל בארץ הסת כלך ברושלם
ויהו ינעש על הארץ נאח כנרסס
וכנר וקבו וימלך פריעה נסה את
אליקיס בן יאשיהו ותהא יאשיהו
אכיו ויכבאת שמו יהויקיס ואת
יהואחז לקח וכאסעיס וימיתו
והכסר וההב נתי יהויקיס לפריעה
אד היצין את הארץ לקח את
הקסר על פריעה אשר כניעס
נעש את הכסר ואת תהא את ינס
הארץ לקח לפריעה נסה
מן יגשילס וקמיט יגשיל
יהויקיס נמלסו ואחת עשרה שנה
מלך ברושלם וישם אמו וימיתו
פריעה מן חוכה ויגש חרני כניע
יהוה כל אשר יגשו אכיו ויכיו
יגלה נכסנאסר מלך ברושלם
יהויקיס יגשילס יגשילס ויגש
וימיתו ויטלשה יהוה ואת יהוה
כשריט ואת יהוה ארס ואת יהוה
כואב ואת יהוה ינע ינס ויטלס
מיהודה להאכיו נכס יהוה אשר
דבר מלך יגשילס הגאסס אד על פני
יהוה ויהוה כהוה להקסר כניע
נעו ויהוה את מנשה כל יאשיהו
ונכס הנקל אשר יגשילס ויטלס את
יהוה ויגשילס ויטלס את יהוה
לסלה ויתר דברי יהויקיס וכל אשר

את מלתה דדו תחתיו ויסק את שמו
יעקבהו

בן יצחק ואחת שנה יעקב
במלכו ואחת שנה מלך
בדו שלם ויש אמו חמטל כר
ימיהו מלכה וינשחריז בעני
יהוה כל אשר צוהו וימקו כי עני
אף יהוה הוה בדו שלם וביהודה
יעקב אתם מי לפני ויכר
יעקבהו במלך כלי

ויהי בנות הדת שנת למיט
בד שנה יצחק בד שנה לחיט
בכד נאמר מלך כל האוכלו
יל ירושלם ויהי יצחק ויבני יצחק
בכד ותקא היצ במינר יע יצחק
יעשרה שנה למלך יעקבהו ובת שנה
לחדיט ויהי חק הריב כי יד ולא היה
לחם לינם הארץ ותקני צהר וכל
אנשי הטיחם הלילה וידר שיער
בן החפזם אשר יל בן חמטל ונשח
יעקבם במלך דוד העצרה
וירבו חי

כשרים אחר המלך ויש אמו
ביצחק ירחו וכל חלונפני מיניו
ותעשו את המלך וינילו ארס
אל מלך במלכותו וידברו ארס
מיטפני ואת
בני יעקבהו ישחטו ליצני ואת
יצני יעקבהו יער ויאכרדו
בני שנים ויבארו כל

יעשה להם כתמים על ספר דברי
המים לילך יהודה וישכב יהויקים
יסאבדו ויכלך יהויכין בנן תחתיו
ולא חק יעקב כל מעבדל נאמא
מלך המלך כל מעבדל יע ער
פתל כל אשר התקל כל מעבד
בן שנה יצחק שנה
יהויכין בביתו וישלח חדיטם מלך
בדו שלם ויש אמו נאמא בת אלת
בדו שלם ויש חרני בעני יהוה כל
אשר עשה אביו בנות ההא יצחק
יעקב נאמר מלך כל בל ירושלם
ותקא היצ במינר ויבא נכד נאמר
מלך כל יצחק ויעבדו ירושלים עליה
ויהי יצחק מלך יהודה יצחק כל
האזאבו ויבדו וישרו וסריסו ויקח
את מלך כל בשנת שבעה לילכו
ויהי נאמא את כל יצחק בן יהוה
ואנחות בנות המלך ויקצין את כל
ההבא אשר יעשה יצחק כל יצחק
נחל יהוה נאמר דבר יהוה ותגלה
את כל חילם ואת כל השמים ואת
נורי החיל יצחק אלעם עליה וכל
החרט והסער לא נאמר וזלת דלת
עם הארץ ויניל את יהויכין כל האזא
אם המלך ואת נש החל ואת סריסו
ואת ארץ הארץ הולך מלך מירושלם
בכל האזא כל אנשי החיל שכינת
אלעם והחרט והסער אלף כל
נערים יעש מלכה ויבאם מלך
כל עליה במלך וימלך מלך כל

ויהי כשלישים וישיב שעה לגלות יהויכין
 מלך יהודה בשנים עשר חדש כעשרים וישיב צה
 להדיש נטא אויל מרדך כלך בכל כישנת סלכו את
 ראש יהויכין כלך יהודה מבית לא וידבר את טבות
 ויתן את כסאו מיניל פסא הטלכס אשר אתו ככל:
 וישנא את כנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימיו:
 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו סאתה סלך דבר יום
 ביום כל ימיו:

חוון ישינהו בן אמוץ אשר חיה על
 יהודה וירושלם כפי ידו יורם
 אחיחוקיהו סרס יהוה ישינהו
 שמים והאזני ארץ כי יהיה דברנו
 ערלי ורומכתי ורם פשני בני די
 שור קטה וחכור אכוס כיליו יישואל
 לא ידיניני לא התכונן הויניחטא
 נוסכר עון ורנכרניס נוסכר שחית
 יעס את יהוה נא את קדושי ישראל
 מורא חור ילכח תטי יעד תוספסה
 כל ראש לחלי וכל לבב דון סכר רגל
 ויערא שואן בוכה פנינו וחטרה
 וככה טריה לאו ורואה חכשו ולא
 וככה נשטן ארונם שטמה יעניס
 שרפות איש אדמתם לערנם וריס
 אנליס אתהו ושמכה ככה פקד וריס
 וטהרה פנינו נככה נכרם כמלועה
 כמקשה כעיר נערה לולי יהודה
 נבאות הותיר לני שריר כמינע מסד
 הינו לינסרה דמינו
 שמינידנר יהוה קניע סדס האוני
 תורת אלהינו ינס נמרה ליכה לרב
 ונחכס אכר יהוה שביעתי יעלור
 אלים וחל מדי אים וספריס ונכני
 ויעתודים לא חפניתי כי נא לא את
 פני מני שואת מידנר וסס הינרי
 לא תוסף הכי אכעת שוא קטרת
 תיננה האל חד שושפת קרא כקוא
 לא אוכל און ויערה הד שוכסו ויעני
 שטעה נפשי הוי יעלי מירה נא ארני
 נשא ונפשי נכס כפכס אילים יעני

ככס נכס תרם תפלה אינני שמי
 ידיכם דמיס מלאו רחמינו הוסיקו
 רגל מיליכם כנע יעני חלוי היני
 לבדן חכס דרשו כי שטאטו חכס
 שפטו יתס ריט אלקנה
 לסנא נעמה אכר יהוה אס יהו
 חטאיכם כשעל כשלי יכעס אס
 יאדכו כתיני כנכר יהו אסתאב
 ויכניתם טוב הארץ תאכלו ואם
 תמאט וכריתם הרב תאכלו כי פי
 יהוה דבר
 יוונה קריה נאככה כלאתי כישפט
 יעדק ילן כהו יענה כרניס כספן
 היה ליכסס כנאך כהול כמיס יעין
 סרריס וחכרניס כלא חכ שחר
 ורדף ילמכס יתוס לא שפטו ורי
 אילמנה לא ילא אילים
 לכן נאס האדון יהוה ינבאר
 אכר ישראל הוי אנהס כיער ואקמ
 כאויכ וואיכיה ידי יעין ואנרף
 ככר סגור ואקירה כלס ילרף וואסנה
 שפטין ככראינה ויעין כנתלה
 אחריכו קרא לך יערי העדק קרה
 נאמנה ינו כמישפט תפסה ויכניה
 כיערקה וישרפניס וחסאיס יהו
 ויעין יהוה כלהו ככסו מאי יים
 אישר חכרתם ותהפדו מהנער
 אישר כחרתם כי תהו כאלה נלית
 יעלה וכנה אישר כים אין ליהוה
 חקס ליענית ועדו לעין וכיער
 שטעה יהו ואין ככסה

הדבר אשר הוא ישיעונו אמר
על יהודה וירושלם והיה כהנה
המים נמן יהודה ביהודה בראש
ההרים ונשא מנצח ונהר ארליו
כל המים והלכו ימים רבים ואמר
לכו ועלה אל הרי יהודה אל בית אלה
ייעקב וירדו מדרכו ועלה בארחתו
כסעיון נאמרה ודבריהם כחיים
ושפט כן העם והוכיח ימים רבים
ונתן הדותם לארצם והעתידיהם
למזמרות לא ישאנו יאשיהו
ולא יסרו יעזרלחה:

בית יעקב לכו ועלה בארחתו
כסעיון נאמרה יעקב בית יעקב
מקדש יעננס כלי שמים וכלי נעים
ישעקו והבא ארצו נסך וזהב
ואין קנה לארצו ותכלא ארצו
סוסים ואין קנה לטובתו ותכלא
ארצו ארלים לבי יעשה ידיו ישתחו
לאשר יצאו אנצתו וישא אדם
וישאל איש ואל תשא להם כוא
כנור והטכן יצר מפע פחד יהודה
ובהדר נאמו יעזר נהות אדם שפ
ושחר רוס אנשים ונשג יהודה למדו
ביום ההוא:

ביום יהודה נאמרה יעל כל נאמרה
ועל כל נשא ושל ויעל כל ארצו
הבנות הרבים והנשאים ויעל כל
אלוה הבשן ויעל כל הדרכים
ויעל כל הנצות הנשאות ויעל כל
סער נפח ויעל כל חומה בעזרה:

ויעל כל אמות תשיש ויעל כל שבות
החמדה וישח נהרות האדם וישח
רוס אנשים ונשג יהודה למדו
הקוא והאל לים כל יחלה ונא
כסעיה נרים ובכחית יצר מפע
פחד יהודה נהדר נאמו בקו ליעזר
הארץ ביום ההוא וישלך האדם
את אלילי כפפו ואת אלילי זקבו
אשר יצלו לה שתחות לחפ
פרות ול יעל פים לבא נקחת הער
ובסעף הסל יעס כפף פחד יהודה
ובהדר נאמו בקו ליעזר הארץ:
הדל ילכס כן האדם אשר עשדה
כאפו וכמה נחשב הוא:

כלה הארץ יהודה נאמרה
כסירי הוי שים ביהודה כשיצ
ובישעה כל בישע לחס וכל בישע
מים נמור ואיש כלה מה שפוט נכח
וקסם וזקן ישרה שים ונשוא נמס
וויצן והקס חרשים ונמן לחיט
ועתה נעים ישרים ותינל ים
ישיילונם וננש הינם איש באיש
ואיש נר יעו יהוה הער כזקן
והנקלה בנכר: כי תעש איש נאמו
בית אכזי שפלה למה קיען תהיה לו
והכסלה הוא תתה ידך: ישי
ביום ההוא לאמר לא אהיה חבט
ובכית אין לחס ואין שפלה
תשיכע קיען יעס כשלה ידו שים
ויהודה נפל כי לישום ויעל להם אל
יהודה למדות יעזר נכדו הערת פניהם

הנהגתו של המלך היתה נכונה וראויה לתהלת ושבחים. והוא המלך המצויין.

כִּי אֵתְהַמְלֵךְ יְיָ הוּא נִבְאֹת רָאוּ עֵינֵי
וַיִּנָּקֵל אֶל אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבִדְרו
מִנֶּה מִלִּקְחֵם לִיחַ בֵּית הַמִּזְבֵּחַ
עָנָה עַל מֵי אֹמֶר הִתְנַנֵּתָה יְיָ
עֲשֵׂה לְךָ קֶרֶן וְחִטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר
וְאִשְׁמִי נִתְקַדֵּר אֲדַע אֲמַר אֵת
אֲשִׁיחֻבִּי לְךָ לֹא אֲמַר הֵנִי שִׁלְחִי
וְאֲמַר לְךָ לֵעֲבֹדָה שְׂמִי
שִׁמְעוּ נְאֻמִּי וְרֹאאוּ וְהִלַּדְתֶּם
הַשִּׁנִּי לְרִיבֵיכֶם הוּא וְאִנּוּ חֲכָדוּ וַעֲנִי
הַשִּׁנִּי נִפְדָּאָה מִעֵינִי וּבְאִנּוּ יִשְׁמִי
וְלִבִּי בִן יִשְׁכּוּ וְרַחֵם לִי וְאֲמַר עֲשֵׂה לִי
הַיָּה וְאֲמַר עֲשֵׂה אִשְׁרֵי אִשְׁרֵי עֲשֵׂה
מֵאֵן יִשְׁכּוּ וְתִכְסֵּם כִּי אֵן אֲדַם וְהִאֲדַם
הִנֵּה אֵשְׁמַח וְדִרְכִּי הוּא אֶתְהַאֲסֵם
וְהֵנִי הַעֹבֶדֶת מִקֶּרֶן הָאָרֶץ וְיִוְדִיכָה
עֲשֵׂה לִי וְשִׁכָּה וְהִתֵּן לִי מֶלֶךְ כְּאֵלָה
וְאֶלְוִן יִשְׁרֵי מִלֵּת מִנֶּשֶׁת בְּהָרִין
דִּשְׁמִי נִתְהַ:

ויהי כמי יצאון וחסן בן יצירה
 בן יהודה להרעון מלך ארם
 פקחן ורמיה מלך ישראל ויהושע
 יצחק עזיה ואלים להלחם יציה
 ויהי בתור הארץ ויהיה ארם על
 עפר סוניה ויהי רבם יצאנו יציה
 יציה כפן דורו
 ויהי אל יציהו יצא ואלקראת
 ויהי ויהי יציהו יציהו יציהו
 בעלת ויהי ויהי ויהי ויהי
 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
 ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי

טעני נטות האודים הישעם האלה
 כהר אפרצין וארס וכן רמלה ווייץ
 כייצין גליך ארס רעז אפרס וכן
 רמלה לאמר: מעלה כהר הועה וי
 ועבריעה אליו ועמליך לך נתנה
 אתכן טבאל כהאמר

אדני יהוה לא תקו ולא תהיה יראש
ארכמי שק וראש דמי שק ר' צוביעו
ישיב ויחמיש שנה יהא אפריכיני
וראש אפריכיני וראש ימרו
כרבי יהואם לא תאמרו
ואמנו: ויוסף יהודה
דבר

אֵלֶיךָ לֵאמֹר יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם כִּי
לִבֵּנוּ הָיָה אֵלֶיךָ לֵאמֹר
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
כִּי הוֹדֵינוּ עִמָּךְ הַיּוֹם
כִּי לֵבֵנוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
הוּא אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם
יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם

חמאיה דכ' יארך די ענין מאוס
ברע פסור טוב ליכערם די ג.
הבנ נאום ברעפער טוב תענה
והדחה אדאתקין מפע שג'
פלמהי איהי עליו ויעי נדיז
בת אמר מוס אשר לא בא למס
טור אפרים מי יהודה את כל
אשור

והיה כיום ההוא ישר
יהיה ליום אשר בקצה יאר
פג ישר לבורה אשר בארץ אשר

ובאו ונחלו כלם בעלי הפתות ובעקי
 הכליצם ובכל העצנים ובכל
 הערלים: כי כן הוא יצא ארץ
 צרעה השכירה בער: ער בעלך
 אשור את הראש ושיער הרגלים
 ועם את חזקת תלפיה:
 והיה ביום ההוא יהיה איש יעלה
 בקר וישת: ואין והיה סרב: צעות
 חרב יאכל חכמה כי חכמה ודב: י
 יאכל כל העתיד סרב הארץ: והיה
 ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה
 ישם אלה וגם באלף סוף לשכיר
 ולשית יהיה: חמנים ובעקשות יטא
 יטפה כי שער וישית תהיה כל הארץ:
 וכל הררים אשר נב: ער יעדרון לא
 תבא יטפה: דאת שכי וישית והיה
 לביטל יסור ולכרם יטה:
 ואמר יהוה אלי קח לך גליון
 גדול וסבב עליו סחרט אט: ילכד
 יטל השכנו וא: עדה יעדי:
 נאמנם את אורי יהסון ואות ונריהו
 בן ירכיהו ואקרב אל הנביא והיה
 ותלד בן ואמר יהוה אלי קרא שכו
 סהר יטל חס: בן: כי סרס יד: י
 הער קרא אבי ואכי יטא אתחיל
 העיטק ואת יטל יטסון לפעלך
 אשור:
 אל יער לאכר: יטם כמס העים
 הוא את כי השלח ההלכס לאב
 וכישוש את רען ובן רמיהו: ולכן
 הער ארץ מילה יעליהם את שיהנו

היצנים והרבים את כל אשור
 ואת כל כמורו ויכלה על כל אעקיו
 והלך על כל עתיו והלך ביהודיה
 שטף וינער יער צארי ציון והיה
 מטות כנפיו כל ארץ ארץ יעט
 אל: רע יענים וחרט
 והאיוט כל כרהק ארץ התאזרו והע
 התאזרו והתו: יענו יעצה ותפר דגרו
 דגד ולא קום כי יעט אל:
 כי כה אמר יהוה אלי טחוקתהו
 ויסרע כל סת נרדף הענים הוא למר:
 לאתאמרו קשר יל אשור יאמר
 הענים הוא קשר ואת מוראו לאתראו
 ולא תערינו: את יהוה יבאוא ארנו
 תקדישו והוא כוראנס והוא כי ערענו
 והיה יסבד יטל אכן נגד יער כנשול
 לטננת ישראל לפח ולכוש טליושג
 ידו יטל סוכן: לכסרבים ונפלו
 ונשכרו ונקשו ונלכו:
 יערת ערה חסון תורה מלכ:
 וחלתי ליהוה הססתר פני סכרת
 יעקב וקויתו יהוה אנכי והילדים
 אשר עתל יהוה לאתות ולמפתס
 כי ישראל כי יעס יהוה ינאות השכן
 סהר יצון: וכי אמרו אלי כס דרשו
 אל האבות ואל הדינים סהר ענינע
 והכחנס הא יטם אל אלהיו יד: י
 כי ער החיים אל המות: לתורה
 ולתעודה אס לא יאכרו וכדנהו
 אשר אין לו שיהו: יער כהנקטה
 ורעב והיה כי יעב והתקף וקל

ככל טוב וכל היום ופנה לך יצלה ואר
 ארץ כי נטה והנה יורה הוה שבה כי נטה
 יקנה ואפלה מערה כי לא כוונת
 לאשר כי נקה לא כיתרה אשון הקל
 ארנה וכוון וארנה נפתלי והאחרון
 הנכד דרך הים יצרה הירדן גיל העינים
 הנס ההלכס טושך רא אור טול
 ייטב בארץ גלמות אור נטה יצלהם
 הנבית העני לא הערלה שטחה שטח
 לעקר משכחת בקר באשר גילו
 מחקם שילכי אתי על כלו ואת
 כטה שטח שטח הנגש בו ההרת
 כוס טדן כי כל כאן סאן סרע
 ונעה טוליה כמסיה השרפה
 נאכלת אש כי ילד לטב עת לנו
 ונה המיטשה על שטח וקרא שטח
 לא יינן אלגור אכיע שר שטח
 לכות המיטשה ולשום און קין על
 נא דוד על כל לכת להכן אתה
 יצעה כמטשט וכערה מיצרה
 יע יעלם קנאת יהוה יצא את תינשה
 את דבר שלח יהוה ארץ
 ניקב ונפל מישראל וידיע היצב
 כל אפרים ויטב שטחן כנאורה
 ובדל לב לאמר לבנים נפלו ונזיר
 נננה שקמים נעיו וארזים נחלה
 וישגנה את עיר ירין עליו ואת
 איכו יסכסך אדם מקרם ופליטתם
 מאחור ואלו את ישראל כל פה
 כלי את לא שטח אפיו נעיו נטה
 ויהם לא שטח נחכה ואת יהוה

יצא את לא דרשו
 ויכרת יהוה מישראל ראש
 ונככה ואנמן יום אחד זקן ונשא
 פנים הוא הראש ונכא כורה שקר
 הוא הונב ויהו מאשר היצב הזה
 מתעם ונאשריו מכל יעם יל כן
 יל כחוריו לא שטח אדני ואת תביו
 ואת אימנה לא ירחם ככלו חנה
 וטרינו כל פה דם נבילה ככל ואת לא
 שטח אפיו נעיו נטה ויהו כי נערה
 כאשר יענה שקר ויטת תאכר
 ותנת פסככי היינ ויתאככו נאות
 יעשן כי נכרת יהוה יצא את ניעתם
 ארין ויהו היצב כנאכלת אש איש
 אל אחיו לא יחלה וינזר על ידיו וינז
 ואל יל שטח לא שטח איש
 כשר ורע יאכלו מנשה את אפרים
 ואפרים את מנשה ידרו הכה יל
 יהודה ככל ואת לא שטח אפיו נעיו
 נטה הוי החקם חקקי
 און ומסתכם יל כתבו להטות כון
 רלס ולל שטח יעני יעני להיות
 אלכטת שילם ואת תוכים כוונת
 תנישו ליום פקדה ולשואה פטרחק
 תכוא על מיתטסו לערה ואתה
 תיעכו כמורכם בלטי סיע תחרת
 אסיר ותחת הרונם על וכל ואת
 לא שטח אפיו נעיו נטה ויהו אשור
 שטח אפיו נעיו נטה והוא כידס יעני כני
 חנה אשלתו יל יע יצרת אעניו
 שילל וכלבו ולשטח כמכח חונו

והוא לא כן ידמה ולכבו לאבן יהשכ
 כ להשמיד כלבט ולחברית עים לא
 מצט: כי אמר ה' לא שרי יהודים לכת
 הלא בכרכם ייטלטל אס לא כארץ
 הכת אס לא מתישק שמרון כאשר
 טענה י' למלכה האליל ופסילה
 מיושלים ומשמרון: הלא באשר
 יעשית לשמרון ולא ליהקנאבשה
 יהושלם וצנבה:

והיה כי יבני אדני את כל מצעו
 נהר עיון וכירושלם אפקד על פרי
 עד לכלבט לא אשור ויעל תפארת רוב
 יעניו: כי אמר בכר י' יעשית ובהנחת
 כי נבנות ואסר נטלתי עינים ונתתהם
 יושתי ואוריד כאכר יושבים ונתתה
 כקדיל לחיל העינים ומאסר בני עים
 יעמות כל הארץ אע אספת ולא היה
 עד כנה ונעה פה ומצנף: היתה פאר
 העיון יעל החיזבו אס יתעדל המשו
 יעל טענו טהנה שטמאת מדיטיו
 כהרים כטה לא יעיון:

לכן ישלח הארון יהוה יצא אור
 כמיטביו ורונן ותתקדשו יקד יקד
 כי קד אש ויהיה אור ישראל לאש
 וקדושו ללהבה וכיעה ואכלה שיתו
 ושמירו כיום אחר ומכור ייצו וטעניו
 כנפשו יעד בשר יכלה והיה כמסכ
 כס: וישא יעיון יעיו מספר יהיו
 ונער יכתבם: והיה כיום
 ההוא לא יסוף עוד שאר ישראל
 ופלישת בית יעקב להשיג יעלמנה

ועשען יעל יהוה קדושי ישראל נאמנה
 שאר ישוב שאר יעקב ארץ נמו:
 כי אס יהיה עמך ישראל כחול הים
 שאר ישובו כליון חרוין שוטף
 יעקב: כי בלה ונחרנה אדני יהוה
 ינבאות יעשה מקרב כל הארץ:

לכונה אסר אדני יהוה ינבאות
 אל תרא יעני ישיב עיון כאשור כשנט
 יכנה ומטהו יטא יעד כדרך כיער:
 כי יעור כי יעטמו יע וכלה יעס ואפ:
 יעל תבליהם ויעורר יעליו יהוה ינבאות
 שוט כמכר כדון בעור יעורב וכטרו
 יעל הים ועשאו כדרך כיער: והיה
 כיום ההוא יסור כמלוס יעל שכתך
 ויעלומי עוארך וחכל יעל כפג:

יטבון כא יעל יעית יעור ככרעו לנכש
 יפקיד כליו יעורו ויערה נבטלה
 לעהרהרה נבית שאר נכה:
 יעלי קודך כתלים הקשיכי ליעה
 יענה יענות עד המדונה ייטבי
 העבים יעיון יעד היום כנגד לעמוד
 ינפף יהוה כתי עיון נבית יהושלם:
 העה הארון יהוה ינבאות כסני נאה
 כמי יערה ורמי הקומה נר יעס ותנעת
 יישעלו ונערף ככבי הער נבחר והלפס
 כארד יפול:

חטרכמי ישי ונער משרשו יערה:
 נעה יעל ירוח יהוה רוח הכמה ונעה
 רוח יענה ונברה רוח יעית ויראת
 יהוה: והיה ובראת יהוה ור
 לכראה יענו יישפוט ולא ליכשמי:

והיה כי יבני אדני את כל מצעו
 נהר עיון וכירושלם אפקד על פרי
 עד לכלבט לא אשור ויעל תפארת רוב
 יעניו: כי אמר בכר י' יעשית ובהנחת
 כי נבנות ואסר נטלתי עינים ונתתהם
 יושתי ואוריד כאכר יושבים ונתתה
 כקדיל לחיל העינים ומאסר בני עים
 יעמות כל הארץ אע אספת ולא היה
 עד כנה ונעה פה ומצנף: היתה פאר
 העיון יעל החיזבו אס יתעדל המשו
 יעל טענו טהנה שטמאת מדיטיו
 כהרים כטה לא יעיון:

אני ויכחתי וישפט בדרך דלי כוהנא
כחשור לעני ארץ והכח ארץ כשנט
מפוכה שפתו ויתרשיני והיה
ידיק אור מתנו והאמנה אור חלני
וד ואבנס נכשונר יסני ירני
וינל תעור ומראיהו ונע קטן טל
בסופה וכתר יענה יחדו ירבעו ילדיה
אריה נכקר אכל תבן וישני ענין
על חרפתו ועל כאורת נענינו
דוהיה לאיריע ולא יחיה בכלהו
קדשי מכלה הארץ יענה אתי הוה
נמים ליס מכסים והיה
כוסה הוא ישרשי אשור יענינו
ינסים אליונים ידרשו והיה מנחתו
מנדי והיה כוס ההוא
יסף אדני שניהו לקטת את שאר
ימאש ישרא כשאשור וכמיעים
ונערוס ומטישום עלס ומיטני
יחמכומא יתים ונעשאנס לעים
אקנעח ישראל נענע יתודה
קבן מארב ננפתת הארץ וסרה
קנאת אפרים ונעני יהודה יטרט
אפרים לא קנאת יהודה ויהודה
לא יע את אפרים ויעפוכתק פלשת
יעה ידו ימא אתנע קדס אדום ומאנ
נשיח יס וכנענין משימיתם
וההרים יהוה את לשון יס מיעים
והנני ידו על הער נעסרוחו והכו
לשני עתה יס והרדך כנעלים
והיה מכלה לשאר ימא אשור ישא
כאשור מאשר היה לשארל בוס

עלתו מארן מיעים ואמרת כוס
ההוא אורך יהוה כנפתני ישב
אנך ותנכני יהוה אל ישרני
אכטח ולא אפחד כי יני וזכרת יד
יהוה יהיה לי לישועה ושאלתם מי
משיחון כמיני הישועה ואמרתם
כוס ההוא הודו להוה קדא כשמו
הודיע כנעים על לתי הוכירו כי
נשגב שמו וזכו יהוה כנאות עשה
מידעת זאת בכל הארץ עה ירע
יטבת ענין כנעל לקדך קדוש
ישראל
מישאכל אשר הוה ישעיהו בן
אמון על הר נשפה שאנסה ינו
קול להם הנפירי ונאופתח יענים
אני עיתי למקדשי נעקראתי גבור
לאפי עליו נאות וקול המון סהרם
דמות נעבר בקול שאון כמלסת
גוס נאקפס יהוה נכאות מפקד
ינבא מלחמה כאים מארן מרחק
מקנה השמים יהוה ונעמלה
כל הארץ והילוכי קרוב יום הוה
כשד כשרי יבוא על מל ידים
תרפעה וכל לבב אנשי יס ונעלה
ינרים וחכלים יאחזון כילדה יהוה
איש ארץ עה יתמהו פני להם פנעה
הנה יס יהוה נא
אמרי ונעברתהו אף לשון הארץ
לשמה והטא ישיב דמנה יכניב
השמים וכס ילחם לאוהא אורס השד
השם שבעתה וירח לא יע אורו

ייל כל ראשיו קרחה כל זרן
ערוצה: כח ערוהו חרושק יצ
נעה וברחה כלה ייל יוד נכני
ותינן השמן ואליה יד יהיו
נשני עקלים יל כן חליני מואב ירוע
נפשו יד עה לו: לבי למואב יצ
ברחה יד יצ יעלה שלשה כי
מיצלה הוהית נכני יצלה מוכ דרך
חרנם ונקת שבר יצ צו: כי נכני
מיטות יהיו כי יכשה יד כלה דשא
ירק לא היה: יל יתרה ישה ופקוה
יל נה העינים יאוס: כי הקפה
הו יקה את נול מואב יד אליס ילה
וכאר אליס ילה: כי דימון מלא
דס כי אשית יל דימון טספות לילית
מואב אריו ל שארית אדמה ילחו
סרמו יל ארין כסלי נכברה אל
הרפת ציון והיה כעף נוד קנשלה
תהינה כנות מואב יעברת לארץ
הכא יצנה ינש פילה שית כלי
ילך סתן יתרים סתרי יתחים נדר
אל תלי יעורו בך נחיו מואב הוי
סתרי מוספני יאודי כ אפס הכין
כלה יד תמו רכס כן הארץ:
והוכן
כחסר כסא וייטב יליו נאכמת כאהל
דוד יפנט ודרש מיטת וכד יצק:
ישימו צו נאון מואב נא מאד נאורת
ונאנו יצברתו לא כן נדיו: לכן
ייל מואב למואב כלה ייל
לא ישי יקוד חרשית תהאן נאס:

מוכס: לא תחד אתם מקמלה מארץ
ישחית ינך התת לא קרא לעולם
ודע כד ינס: הכי יכני מוספני צון
אבותם כל קמוריו ארין וטלאו
פנתכל ירם: וקכתי יל יתם נאס יהוה
ינאות והרת יכל יסור שאר ונן
ונס נאס יהוה ויטמיה למורשקפד
ואנני יסוט אטמיה כנטא א
השמו נאס יהוה ינאות:
נשני יהוה ינאות לא כראס
לא נאס דמית כן הרת ונאס
ינעת האתקוס: לטבר אשור נא ינ
ויל הרי אטכט וסרטי יל הם יל
וסכלו מיל שכמו יסור ואת היצנה
היצנה יל כלה ארין ואתה הנטיו
יל כלהים: כי יהוה ינאות ינכני
ינודו הנטיו וכי ייטכנה:
בשנת כמות הכיל אחו היה
היטא יהוה: אל יטכני פליהכל
נשכר שטכס כמיטרי נח
ינא ינע ופריו ישר כעפה: ודיע
נמיר דלים ונאכוס לבטח ירבינו
והמתי כר ינש ישר ויטא ית
יהוה הליל ייט יצק יצ נכונ
פליהכל כ מינעו ינש כא ואן
נוד כמיו יד וזמה ינעה מלאכי נוי
כי יהוה יסר צון וטה יסו ינע ינעו
מיטא מואב כיל
יטד יר מואב נכמה כיל יטד
קדמואב נכמה יעלה המית ודיכ
הכמות לבי יל עו ויל כידמא מואב

כי שדמות חשבו אכלל נמן שנמה
 בעל טיב הכו שחוקה עד יער
 ננע תע סדר שלוח הנטינו נמן
 יסיעל מן אכזה ננע יער נמן שנמה
 ארור דכיעי חשבו ואל ילה כיעל
 קיעד ויעל קיעד היד נעל ונאסר
 יסחה וניכזה הכרס ונכרס יא
 ירנ לא ירע יון מקכס לא ירר
 הכרד היד השבת יל מן יעל טאנ
 ככר היס וקרב לקיר היס והיה נ
 נראה כי נראה טאנ יעל הנכה נ
 ארס קרשו התפל ואל יכל וזה
 הדס אשר דבר יהוה אל טאנ כאו
 ויעתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים
 בשנ שבי ועל הכסר טאנ ככל
 הדמון הרב ויארביט כו יעל ואל
 ככר
 כישק מוסר מיער והיה מיעל כלה
 יעבות יע יע יעל יערים תהינה
 ורכנו ואין טחריד ונשבת מנער
 כאפרים ונכילה כד יסקו יסאר
 ארס ככר נע יישראל יהו נאם
 יהוה ינאוו
 יהוה יל כסר יעקב ויסקן כשרו
 ירדו ויהי כאסל קיער קסה ווריע
 יגלים קיער והיה כסר קט טכרס
 כנסק רפאס ונעארטו יעלית כנק
 ויה שנכ שרשה נע יסר אטאכד
 ארס יעל חכיה כס יעל קר יהאם
 יהוה אלהי ישראל מוס היה ייע
 הארס יעל יעשה ויעל קדו

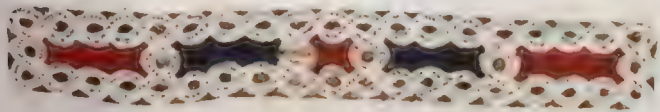
ישראל תראה ואל ייעה א
 המוכחות כי נעיה ידיו ויארס יע
 אינע יעו לא יראה והאשר סוהמנע
 מוס ההוא יהו יע יעו
 כי נופת החר שוהאס יראשר יעבו
 כפע כע ישראל והיה שטמה מ
 שנהת אלהי ייעד ויער מיעד לא
 זכרת יעל מן התעל נטי יע נכס ונמ
 זר תרעו כיום נטי נעל השט
 ובכר ויעל תפריח יע קיער כיום
 נהליה וכאכאניס
 הוי המון יערים רבים כהמות יע
 יסיון יסאן לארס כסאן מים
 ככרס יסאן לארס כסאן מים
 רבים יסאן ונע מונס ככרס ורר
 כמין היס לפעל ורובל לפעל
 ליגת יעב והנה נלהה ככרס
 אינע וזה הירק יסוסי ויער יסוסי
 הוי ארץ יעל כנע
 אשר קיער יערי כרס יעל חכרס
 יערים ונכל ינא יעל פכרס לכר
 מלאכס קלים אל ימ יסר וסול
 אל יע נרא מן הוא והלאה ניקון
 וכטסה אשר מוא ורס ארעו נל
 ייטב תכל יסכע ארין כנעא נכרס
 תרא וכתק יע שופר תשכ יע
 כי כהאכר יעוה אל יעוה
 ואביט נכסע ככס יעל אור
 כיעטל כהס קיער יעל פכ קיער
 פרח וככר נל יהוה נע ורר יהוה
 נכרסות ואת הנטי שותה חסר התי

שמך כי יצית לא יצנות כחך
אמונה אמן כי שבת מיצר לך קריה
כעורה למפלה ארמון ורס מער יעלה
לאיכנה ילכן כסודך יסיעו קרית
נוס יעריצם דאוד: כיהית כי עז
לרמינו לאמון בער לזכסה מורס
ילמחוכ כרנו יעריצם מורס קיר:
מחוכבין שאון ורס תבעי חרב
בעל עז ומר יעריצם יצנה:
ויעשה יהוה יצאל לכל העמל
בחרהוה כשה יטעם מיטת
ישפריס יטעם סמכים ישפריס
מזקקים יובל נכר הוה פני הוה
ה' א' יל ה' ינסו והמכה הנסכה
ילכל העוים בליעמות לנח זכחה
אדני הוה רמינ מילכ פנס והרפת
יעוסי רמינ לל הארץ כי יהודה נר:
ואמר כי כוס ההוא הטה
איהנוה קוט לו ישיענו זה יהוה
קוט לו יעלה ונשכחה כישוענו:
כיתה יד יהוה בחרהוה נערי שמוא
תחתו כהדו שמתן בני מרנרה:
ופרש יד וברכו כאשר פרש השנה
לשחות והשפל נאותו ינס ארמון
ידיו וכבר מיטב חסותך השנה
השפל העי לארץ יעריצו:
כוס ההוא יושר השיר הזה
נאר יהודה יעריצו ילכו ישיעו ישיע
חמותו: פתחו יעריצו ינא ג'
נדיק שכו אכעם יעריצו נער
שלוס שלום כי כך כטוה כטוה

יעריצו כי ביה יהוה עור יעלבים:
כי השח יטבי מורס קריה נשכרה
ייטענה יטענה יעריצו יעריצו
יעריצו תרס כנה רל רל יעריצו
רלס ארח ליעריצו יעריצו יט
מינע ליעריצו אף ארח מיטענו
יהוה קוט ליעריצו ולזכר תאות
נעשו נעשו איותל כל לה אף רוחי
בקרבי אשה רך כמא שרס שפטיב
לארץ נדק לכו יטבי תכל יתור שני
כל לכו נדק מארץ ננחות יעריצו ובר
יראה נאות יהוה:
יהוה רמה ידך בליחיון יחזו
ויכשו קערת ינס אף אף יעריצו תאניס
יהוה תשפטי שלום לנו כנס כר
כי יעריצו פני לט:
יהוה אלהינו כי ינו אדנס וזלך
לכך נכר שמוך מתים כל יחזו
רפאים כל קמולן פקדת ותשמיכ
ותאמר כל זכר לכו יספת לנו יהוה
יספת לנו נעסדת דחקת כל קיני
ארץ:
יעקן לחש שמוך לכו יכמו והה מקר
ללדת תה ילחש נחבליה כן הינו
מפער יהוה הרנו הרנו ככו ילדנו
יטענה פלע נשה ארץ וכל יעריצו יטבי
תכל יחיו מתן נבלת יקמון הקינו
ורנו יטבי יעריצו כטל אורת טל
וארץ רפא כחפלי:
נעל כמחורך וסגר דלתך כיער
חכימי נעריצו יעריצו יעריצו יעריצו

ותהי לכם חיות הכל כדברי הספר
החיות אשר יהיו אתה אל יצא ספר
לאמר קרא נאמה ואמר לא אוכל כי
התוס הוא ותתן הספר על אשר לא
דינ ספר לאמר קרא נאמה ואמר לא
דינתי ספר: ואמר ארני
יין כנשת העם הזה נפיו וכשפרניו
כדנו ולט חק כמעוהי יראתם
את כעוה אנשים כלסדה ולכן הנני
זיכר לי צריא את העם הזה הפלא
ופלא ואתה הנבית הכמיו וכעת נכנו
תתקנו: הדינני ספר
מהו לסתר יצנה והיה כמחשן
כיעשיהם דאסרו מראנו וכי ידענו:
הנכנס אכס כדרי הינן יהי שב כיאמר
כיעשה לעשה לא יעשנו ויער אכס
ליננו לא הבין הלא יעור כיעט כיעור
וישכ לבנו לנכרל והטכרל ייע הינן
ושמני כיוס ההוא ההרשים כדרי
ספר וכאפל וכחשך יעני עוריים
רואינו ויכסנו יעני כמיהה יטכחה
ואכזב אדם כקדוש ישראל יעיל:
כאפס יעין וכלה לזונכרת כל
יודי און כמטי ארס כדרי
וככוכב כיעני קישון ויט טערו
יעיק: לכן טהאסר יהוה
אלכית יעקב אשר כדה את אכרהם
לא יענה יעש יעקב לא יענה פניו
יהורו כמחלתו ילדו כיעשה ידיו
כקוכב קדש יטכסו והקדש יטכסו את
קדושו יעקב ויהיה לו ישראל יעני

ויהי עת צדוה כמיהה ולנכס ילדו
לקח: הוונכס קדושים
נכס יהוה לעשוה יענה ולא סני
ולנכס כמכיה לא רוח ילדו כמכיה
הקאת על הקאת והלכס לדה
כיערם פלא יאמר לענו כמכיה
פרעה ולחכות כיערם כיערם והיה לנכס
כיעור פריעה לישתוה חכות כיער
כיערם ללכיה כיערם כיערם ישריו
וכל לאכוה הנכס יעני כל הנכס יעל
ינכס לא יעל ילדו לא יעל ולא יעל
כיעשת ונכס לחמה
כיערם כמכיה נכס כמכיה יערה
ויעורק יכיא ויטכסם אפניו ויטכס
כיערם יטכסו יעל פתק יעור כמכיה
ועל דכשת גבליים או יערתם יעל ינכס
לא יעילו וכיערם הכל ויכס יעור
לכן קראתי וזאת רהב קס שבת:
יענה כמכיה יעל ליה אתם ויעל
ספר חק היתה ליום אחרון יעני יעל
יעלכם כיערם כמכיה נכס כיערם
נכס לא אט שמו יענה יהוה:
אשר אכזב ויראם לא תראו ולחוס
לא תחזו לטענות דכיוולט חלקות
חזוכה לית ספור כעדרך הטוב
ארח השכיה כמכיה את קדו
ישראל: לכן כמכיה אכזב
ישראל יעני כמכיה כדרי יהוה
ותכמה כיערם ונכס ונכס יעל:
לכן יהיה לנכס היען יהוה כמכיה נכס
נכס כמכיה נכס אכזב פתק

לפתע בלא שעה וישרה כשטר
 נבל ויצרם כחות לא יחל ולא יפגא
 בכחותה ריש להתת אש מקור
 והשק מים מנבא
 מנה
 אבר אדני יהוה קדוש ישראל בשוכה
 ועתה תישעו בהשקט ובנחה תדור
 נטותכם ולא אביהם ואתמרו לאבי
 סוכנוס על כן תטקון ועל קל גרבי על
 מקול ודפיכם אלא אחד כפל גערת
 אחד כפל גערת חמשה תנבו יעזאכ
 נותרם נתרן על ראשהו ונכס על
 הנביא ולכן יחכה יהוה להנכס וכן
 יהם להנכס כי אלהי משפט יהוה
 אשר יכלהו
 כי יצא
 כעון ישב מרושלים ככל לא תבנה העין
 יחנך לקול ויעקב כשמי עתה יעקב ועתה
 יכס אדני להם ערומים לחין ולא יפגא
 יעז מורד והיו יעקב ראות את מורד
 ואמר השמינה דבר מאהרן לאמר
 זה הדרך לטוב כי תאמרו וביטש
 וטכאתם את צפור פסיל בספק ואת
 אשת מכתו זה כך תורם כמו דור
 יא תאמרו ועתה כסור ורעך אשר
 תדע אתה ארבה ואל תבטח אתה ארבה
 ויהי השם ויפך ידו על ערבים ויהי ארבה
 והאלפים כוה ערים יגבר והאדמה בל
 רמין יאכלו אשר זה כחת ובכמה
 והיו ילכלח נטוה ויעל נל גיה
 נשאה פנים ילי כס מכוח הת רב
 טפל בעלם ויהיה אור הלנה כאור
 החמה ואור החמה יהיה שמי עתה

כאור שבעת הימים מוסח כשיהיה
 את שטר ינמו ומחין כתר דפא
 העל שם יהוה כאמרה
 מיצ אפן וכד משאה שפתו וכלאו
 זיגס ולישנו כאש אכלת ורחו כנה
 שוטף יעזאכר ויחזה להנפה זיגס
 נפת יסוא ורסן כה נע על לה יעניס
 השיר יהיה לכם כל יד הקדוש הנ
 וישמחת לבנה לך נחל ליל כוא טור
 יהוה אל יעז ישראל ויהשם ייהוה
 אתהוד קול ונעתה ורוע יראה מינך
 אף ולהנא אכלה נפן ורם ואכן
 כרד כי מקור יהוה ית אשר כשנע
 יכה ויהיה בלמי עזר מטה מוסר
 אשר יעה יהוה עלו בתעם ובגרות
 ובכל המות תענה לה כה נע יעז
 מאתמול תפתה גם הוא לסלך הוכן
 העניק הרה כדורתה אש ויעניס
 דרבה נשבת יהוה כעל נפית מניה
 כה
 הוי הירדים מערם ליערה
 על סוכים ישיעו ויבטחו על רכב כרב
 ויערשם כי יענו טאר ולא שיעאל
 קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו גם
 הוא חכם ויבאר עזאת דבר לא הקיר
 וקם ילבית מרצם ויעז עזרת עלי און
 ומערים אדם ולא אל וסוסיהם בשר לא
 רוחיהו דטרו וכל עזר ועל עז
 ויחזו כלם כבין ויכנה אמר יהוה אל
 כאשר יהוה הארץ והנפיר על טרפו
 אשר יקרא יעז וכלא יעס מקור לא
 יחת וכה טונס לא יענה כו דד יהוה
 ינבאות לינבא על הרצון ועל נביעה

כעפרים יפת כונן יהוה יצא אות על
 יחזיק נקו והעל פסח והכל ישיש
 לאשר הצניקו סה נע ישראל כי
 כוס הוא נאמן איש אלהי כסו
 ואלו והם אשר יעשו לכם ידיכם
 הטא ונעל אשר נחב לא איש חוב
 לא אדם תאכלו וגם יוכפנ חרב
 וסורו לכם יהוה וסלע כעור יענ
 והתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור
 לוכניו ותנור לו כדושים
 הו יעקב בלדך כד וישרם
 לבישפט ישרו והיה אש כדחנה
 חסו סתר דם כל גנים כמיון כעל
 סל ינסד נארין יענה ואלת שיענה
 יענ ראם ואנני שמי עתק שמה
 ולב נבחרים יכו ליעת וישון ענם
 תכר לחר נחמה לא יקרא יער
 לבל עיבול כל לא יאמר שוני כי
 נבל נכלה ידבר ולם יעשה און יעשה
 חנה ולדבר אל יהוה תיעה לה ריק נעם
 רינב ובישקה נבא יחסיר וכלי כלין
 ריעס הוא וכות יען להכל יעניב
 נאמר יסרו ופדראבון נישפט
 וערבי נכות יען והוא על ערבות
 יקום נשים יאנערת
 קבנה שכינעו קלי נטל נטחורת
 האנה אכרה יעניב יעשה תרמנה
 נטחות כל לה נער אסא כלי נבא
 חדרו יאנערת רמנה נטחות נישטה
 וערה והנורה יעלה עיני על שרים
 ספרים על שר חסד על נאן פרה

על אדמת צבי קין שמי תיעלה כ
 על כל נחביש שיקרה יעלה כ
 ארכון נטיס חסון יעניב נעלונח
 היה כענ כיעות יעניב עלם כשרט
 פראס כרעה יעריס יעניב יעניב
 חס ככרס והיה כסד לרכל וכל
 יעניב יעניב וישן ככר כשפט
 וערה ככרל תשכ והיה כיעשה
 הערה יסלוב וינדרת הערה השנה
 וכטח יעניב יעניב וישן כטח יעניב
 וכנישכט נטח כטח כוכב נחמה נאנח
 וכר נדרת יעניב וכשפלה תשער
 הער: אשר יעניב ויעניב על כל כים
 כישלח רע השור והחמור
 היי שור ואתה לא שרוד וכנע ולא
 כנר ככח תכך שור השור כנלך
 ינע ינע דוכ: יהוה העל
 לך קניס היה יעניב לברכס און יעניב
 כעת ערה נקול חסון יעניב יעניב
 כרכ מתד נעניב יעניב יעניב
 אסא תחסי ככסוק יעניב יעניב
 נעניב יהוה כשן ככרס כלא יעניב
 נישפט יערה וההא נועת יעניב
 חסן יעניב חכמת יעניב יעניב
 הוא און יעניב
 יעניב יעניב כלא כשן ככרס יעניב
 ככרס ככרס יעניב יעניב יעניב
 כרית נאם יעניב לא השב אנוני
 אבל אכילה און יעניב יעניב
 והה השרון כיענה נעניב
 יענה אקום יעניב

יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב
 יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב
 יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב יעניב

יהוה יתה ארומם יתה אשתי תתו
 הששלת דוקש רוחם אשתי אלם
 והו יצום טי שרפות שירק יצום נמון
 יסמו
 הבוקס אשר יצית ודע קרובים
 נצרת נדוד כעון הטאם אהור
 רינה העם טי יור לו אש אל רה
 כי יור לו מוקד יעלם הילך ינקות
 ודבר ישרים כס אס בעני נמשקות
 ער נמלסך כשחד אטם אלו
 משיב יעלם יונס יענו כראור
 כדע הוא מחקים יסמן כעדות
 ס יצום כסום הכותק כי יונס אכנע
 מן כפיו תהוה יצור תראיעה
 ארן כרחקס לך הנה אימה איה
 שר איה שקל אחסר את המעלין
 את יקם טי לאתרא ים יבק שפה
 ששכעל ילסון אן בנה חור
 יו קרת מניצט יצור תראיעה
 יעלסטה שאן אלה בלי יצור
 טיערתו ילעם אד חבלין כ
 עקב יכאס יאסר אד יהוה לו
 קוס ערם יאסר רחבים כ
 ילסאט שטור אדיר לו
 יצור כ יהוה שפט יהוה
 חקק יהוה כרנו הוא ישיגע
 שטח לך כ יחוקבן תרנסל
 שטום אחרק יד של כרנה
 חס כוז כוזל יאמר שכן חית
 נסח יטבה נטא יען
 קרבוים ילסמו לאמים

ההקדש אשר נשית ודע קרובים
בדתי נהדו בענין הטאם אהור
דיעה הנכסני יורינו אש אלה
בינינו מוקד יעלה הלך ידקות
ודבר משרים כ' אס בני צנישקות
נער נפלוס הקדש בשחד אטם אנו
משני ידכס וינגס יענו מדאורת
פרע הוא מחכים ישמן מעדורת
ל' ינס משנס אכונת כי ונאמנו

מִן כִּפְיוֹ וְחֻיָּתָה יַעֲבֹד תְּרַאֲנוּהָ
אֶרֶץ מִדְּחָקִים לִבָּהּ יִהְיֶה אִמָּה אִיהָ
כִּסֵּי אִיהָ שָׁקֵל אִיהָ כֶּסֶף אֶת הַמַּעֲדָלִים
אֶת יִכְשָׁטָע לֹא תִרְאֶה יָכֵס יַבְקִי שֹׁמֵר

שש עשרה אלף שון ארבעה חזרה
עין קרית מועד ענין תרמ
חושפטת שאת אהל כל יעקב
שעידתו ונענו וכל חליו ב

עקב ינאס אדיר יהוה ינו
קוסטריס אריס רחבי ידים גל
דמאני שטויג אדיר ינו
עבדו כי יהוה שפטנו יהודה

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן חַיִּית
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן חַיִּית
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן חַיִּית
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן חַיִּית

קרבוניס ליטמילאמיס

הַקִּשְׁיוֹתֵי שֶׁנִּהְיָוּ אֵינֶם עוֹלָאוֹת הַתֵּל
וְכִי־נִשְׁמָר הַיֶּקֶף הַלְלוֹהַּ יְיָ כִּל
הַנּוֹס וְחִמְהָ יְיָ כִּל יִנְאֵם הַחֲרִיטִם
עֲתָם לִטְבֹּחַ וְהוֹלִיֵם יִשְׁלֹבוּ וְנִרְמָה
יִלְהֵא נֶאֱשָׁם וְנִסְמָו הָרִים כְּדָם :
וְנִקְוָה יִנְאֵם הַשְׁמִים וְנִצְוָה כֶּסֶף
הַשְׁמִים וְכִי־נִבְאֵם יִמְלִיכֵנִי עֲלֶה
נִנְפֹן וְנִבְנֵית כִּתְּמֵנִי וְכִי רוֹתֵה כִּשְׁמֵי
חֲרִיבֵהָ יְיָ אֲדֹם תִּדְוֵי עֵל עֲסֻחִי
לִשְׁפֹט חֲרִיבֵהָ הוֹלֵה מֵלֵאָה וְכִי
הַשְׁמָה כִּחֲלֵנִס כְּדָם נִרְמָה וְיִצְוִדִים
מִחֲלֵב כִּלִּית אֵלִים כִּי וְכִי־הוֹלֵה
כִּכְעֵדָה וְכִי־נִצְוָה כִּכְרִי וְאֲדֹם וְיִדְרוּ
רֵאשִׁים יִנְמָם וְפִרִים עֲסֻחֵי וְרוֹתֵה
אֲרִינִם כְּדָם וְיִפְרֹם מִחֲלֵב יִדְשֹׁן כִּי
יִסְעֵם לִהְיוֹה שְׁמֵת יִשְׁלֹמִים לְרִיב
יִנְפֹן וְנִנְפֹן עֲלֵה לֹפֶת וְיִפְרֵה
לִנְפִרִית וְהִי־תֵהָ אֲרִינָה לֹפֶת כִּכְעֵדָה :
יִלְהֵא וְיִנְמָם לֵאֲתֵבָה לְעֵלִים יִלְהֵא
יִנְשָׁנָה מְדוֹר לְדוֹר תִּהְיֶה עֲנֻנֵם
אֵין יִנְרֵה וְיִרְשֵׁה קֶאֶת וְקִפְר
וְיִנְשָׁו וְיִנְרֵה שְׁמֵתָה וְנִשָּׁה יִלְהֵא
וְכִי־תֵהָ וְאֲכֵהוּ וְהִי־תֵהָ וְאֵין שִׁם
כִּלֹּבֶה קֶאֶת וְכִי־יִרְשֵׁה הִיֹּא אִפֹּס :
וְיִלְהֵא אֲרִינָה סִפִּים קִמְרֵי־חִיָּה
כִּכְעֵדָה וְהִי־תֵהָ תֵהָ חֲרִיבֵהָ לִנְפֵת
יִנְשָׁנָה וְנִנְפֹן יִנְרֵה אֵת אִיִּם וְיִנְרֵה
יִנְרֵהוּ קֶאֶת אֵךְ יִנְרֵה חֲרִיבֵהָ לִלִית
וְכִי־נִשָּׁה לִי־נִשָּׁה יִנְשָׁה קֶנְהָ קֶפֶז
וְתִכְלֵת וְכִי־נִשָּׁה וְנִרְמָה כִּכְעֵדָה אֵךְ
יִנְרֵה נִקְבֵּה דִּוִּית אִשָּׁה רִנְרֵה :

יִצְחָק בָּאֵשׁ וְנִמְקוּ דָרִים מִדָּמָם :
וְנִמְקוּ וְלִבָּא הַשְׁמִים וְנִלְוּ כֶסֶף
הַשְׁמִים וְלִי בָאֵשׁ יִלְוֵנִי יִצְחָק
כִּנְפֵי וְכִנְבֵּל מִתְאַדָּה וְכִי רוּחָהּ בְּשִׁמִּים

חובי הענין אדום תדויעל יסחור
למשפט: חוב ליהוה מלאה דם
הרשנה מחלכנדם נרים ויעתודים
מחלב כליות אילים כזנב ליהוה

בכירה וטכנאית בארץ אלה וידוע
ראשים יצאם ופריס יצא אביר ורותה
ארנסט מדוכ וצפרס מהלכ דיטון כי
יוסנקס ליהוה שנת ילומים לריב
החיות והחיות ליהוה

נפרית והיתה ארנה לופת כעדה:
לילה ויום לא תנבה לעולם יצלה
ישנה כדור לדור תהרב לענה נענה
איווררה: יריארה באה וברך

וַיִּשְׁקוּ וַיִּזְבּוּ יִשְׁכַּנְסוּ וְנָסוּ וַיִּצְלָה
קוֹתָהּ וַאֲבֵנֶיהָ הִרְהוּ וְאֵין יִשָּׁכ
כְּלוּמָה יִקְרְאוּ וְכִי יִשְׁרִידָהּ הִיוּ אֶפֶס׃
וַיִּזְלָתָה אֲרֻכְמַת־הַפִּיִּים כְּמִוְשׁוֹחַת

במכירה והיה זה תנאי חציר לבנות
 יצנה ופניו ציב את איסו ושיציר
 יצירה יקרא אך שם הרביעה לילית
 וכינאה להכחש יסמה קננה קפוז

והתלכט ובקיעה ודננה בעלה אך
 יסם נקבעו דיות אישה ריעותה!

דרשום על קפריהו וקראו אהרן
 מהנה לא עברה אשה רעיה לא
 פקדו כי היא צדקה ורחוהו קבצו
 והוא הפיל לה ערל וידו הלכה להם
 מקו צדקם ידשוה לדור דור
 ישימוס מדבר
 ויהי ותגל ערבה ותפרח כח צרר
 פרח תפרחו ותגל אף על תרנן נכור
 הלבנון נתלה הדור הכרמל והשרון
 המה יראו נכור יהיה הדור אלהינו
 חוקו ידבר רפות וטרם כשיל
 אנוניאמרו לנמר ילך חוקו אל
 תראוהו אלהיכם נקם כי הוא נכור
 אלהים הוא יבוא וישנכם באו תפקדו
 יעני צדקים ואנו חרשים תפתקו
 אז ילך כאלפס חרין לישון אלם
 כי נבקעו במדבר מים ונחלים כיערה
 והיה השרב לאנוס ונבאון לכבוש
 כיס נעה תנס רכבה הניר יקנה ונבא
 והיה שם כסליל ודוד ודרך הקדש
 יקרא לה לא יצברנו טמא והוא לבו
 הלך דרך ואמרים לא יתעו לא יהיה
 שם אריה ופריץ חיות כל יעלה לא
 תביא שם והלכו צאולים ופדו יהוה
 יטבון וכאן יגון פדוה ושכחת עולם
 יל ראשם יטבון ושכחת ישינוס
 יגון ואנה
 והי נארכו יעשרה וטעו ללך חוקו
 יעלה פרחי כרמל אשור יל כל יערי
 יהודה הצרות ותפשו יטבון שכלך
 אשור את רבשקה כלב ישיח ויטבנה

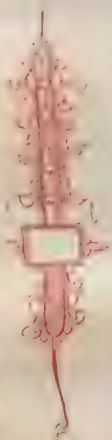
אל המלך חוקיהו כחיל נכר וייעד
 בת צלת הברכה העליונה במסלול
 ישרה כובסו ויוצא אליו ארקים כן
 חלקיהו אשר יל הכית ויטבנה חקו
 ויוצא כן אספה הכזר ויאנו אלהים
 רבשקה אסרונו אל חוקיהו טמא
 המלך העזיל מלך אשור מה הנשח
 הוא אשר טמא אסר אתך דבר
 יטבנה יענה ונכורה לטבנה יענה
 ילכי כשתחכס כסדרת ביהנה נטח
 ילכשי יענה הקטה הרעיון הזה יל
 טערים אשר יסכך איש יעלו ונא
 בכפו ונקמה כן פרוצה כלך מעריס ליל
 הנשחים יעלו וכלי אסר אל אלהים
 אלהינו נטחנה הוא אשר הכיר
 חוקיהו את נכתי וואת מזנתו ויאנו
 יהודה ולידו יטבם לנח הכזבה הזה
 תשתדו ויענה התניב נא את אדני
 הכר אשור ואתנה לך ארפס כוסס
 אכסוכל לתת לך רכבים יעלה ויאן
 תשיב אתפנ פהת אחד יענדי אדני
 הקטנס ותבטה לך יל טערים לנח
 ולפריסו ויענה הככל יערה יהוה יעלה
 יל הארץ וואת לה שחיתה יהוה
 אכר אל יעלה אל הארץ והארץ
 והשחיתה
 ארקים ויטבנה ויוצא אל רבשקה
 דבר נא אל יענדי ארפס כוסס
 אנתנו ואל תדבר אלינו יהוה יטבנה
 הינן אשר יל החוקה וואנו נכסה
 האל אדניך ואלך יטבנה אדני לנח

ויטבנה ויטבנה ויטבנה ויטבנה
 ויטבנה ויטבנה ויטבנה ויטבנה
 ויטבנה ויטבנה ויטבנה ויטבנה
 ויטבנה ויטבנה ויטבנה ויטבנה

את הדברים האלה הלא יעלה האנשים
הישיבים על החומה לאכל את הבצק
ולשתות את שרץ העמם נמכם
ויצמדו בשקתו ויקרא בקול גדול
יהודית ואמר ישמע את דברי המלך
הגדול מלך אשור כה אמר המלך
אלישע לכם חוקיהו כי לא יוכל להניח
אתכם ולא יבטח אתכם חוקיהו אל
יהוה לאמר הניח יעלם יהוה לאתעתו
הצד הואת מלך אשור ואלתשמי
אל חוקיהו כי כה אמר המלך אשור
ישמו אתי בדבר ונאמרו ואכלו איש
עצמו ואישתתתו ושתו איש מיבורו
יעבאו וקחתו אתכם ארצן סוריע
ארצן דגו ותרוש ארצן לחם וכרמים
פנסית אתכם חוקיהו לאמר יהוה
יעלם ההגדלו אלה העמים איש את
אדניו מלך אשור איה אלהי חמט
ואפר איה אלהי ספרים וכי העירו
את שפרון מדיני בני אלהי הארעות האלה
אשר העירו את ארצם מדיני בני אלה
הזה את דיושם מדיני חרשו ואל
יעאטו דבר מיסעת המלך הלא
לאמר לאתעתו ויבא אליהם בן
הקדוה אשר על הכת ויבטח הספר
ויאמ נאסף המזכר אל חוקיהו
קריע עמים ויעדלו את דברי
רבשקה
המלך חוקיהו קריע את בדיו ותס
בשקו כי כת יהוה ויטל את אליהם
אשר על הכת ואת שבע הספרות

וקנ הכהנים מתכסמים בשקים אל
ישיניהו בן אמון הנביא ויאמרו
אליו כה אמר חוקיהו יום צרה ותועבה
ונאענה היום הזה כי באו בעם יצר
מיטב וסח און ללדה אולי יטבין
יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר
יעל חוכך אשור אדניו חרף אלהים
חיוהו כי כרמים אשר ישמן יהוה
אלהיך ונשאתו חרף כי חשאת
הנביעה ויבאו ישיחך מלך חוקיהו
אל ישיניהו ויאמר אלהים ישיניהו
כה תאמרו אל אדניכם מה אמר יהוה
אלתירא מפני הדברים אשר שמינת
אשר נפון עני מלך אשור את יהונע
נתן בורח ושמעני שמינתה ושב אל
ארצו והפלתו כחרב בארצו וישב
רבשקה ויביא את מלך אשור לחם
על לבנה כי שמינת נס נמלכיש
וישמעני על הרעה מלך מיטב לאמר
ינא להלחם אתך ויטבין ויטל
כראכם אל חוקיהו לאמר כרה
תאמרו אל חוקיהו מלך יהודה לאמו
אלי יטאך אלהיך אשר אתה כוטה
ט לאמר לאתעתו ירושלים כדמלך
אשור העתא ונא שמינת אשר יטו
כלי אשור על הארעות לחזריכם
ואתה הנביא ההגדלו אתם אלהי העם
אשר השחיתו אלם את שונן ואר
חרור נפון יען אשר כת שר
איה מלך חמט ומלך ארפ ומלך
ליצר ספרים הנעניעה

ויחזק חוקיה ואתה ספרם סדר המלאכה
 ויקראוהו יצחק בתי הוה ויחזקו
 חוקיהו לפני הוה ויהפיל חוקיהו אל
 יהוה לאמר יהוה ינבאות אלהי ישראל
 ישב המרכס אתה הוא האלהים לעד
 לכל כמלכות הארץ אתה ינשית את
 השמים ואת הארץ הטה יהוה אונן
 ויטמין פקח יהוה יעקב וראה ויטמין
 את כל דברי סתר כי אשר ישרו
 להרף אלהים חסד אכנס יהוה החריט
 בלבי אשר את כל הארצות ואת
 ארצם ונתן את האלהים כאשכיל
 אלהים ומה כי אם כי שיהיה אדם
 יצן ואבן ואבנים ויעתה יהוה אלהים
 הושיענו כידו וידיו כל מלכות
 הארץ כי אתה יהוה לעד וישראל
 ישיגהו בן אסון אל חוקיהו לאמר
 מה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 התגלית אלי אל פנת רכב כל אשר
 זה הדבר אשר דבר יהוה יעליוטהו
 לעתה לך כחולת פתנין אחריו
 ראש הענינה בתי ישראל את מי
 חרפתו עתה ויעלמי הריפותה קול
 וינשא עתה יעקב אל קדושים
 מיד יעקב חרפת אדניו ותאמר ברכ
 ורכ אעלית מכוס חמים ירכי
 לבטן ואנרת מקבת אחיו מבחר
 ברישו ולא מכוס קצו יערכו
 אע קרתי ושתתי מיס ואחור בנה
 פנימי בליארי מיסוהו לא יטמיע
 לברחוק אותה ינשית מיס קדם

וינשית עתה הכאתה ואתה ילחמך
 בלבי מי צרים בצרות וישמך
 קצו יעקב ויכשו וינשית שדה
 וירק יטאמר נזת וישדכה לפני
 קמה וישתדך וינאמר וינשית
 ואת התרנג אל יין התרנג
 אלי וינאמר יעלה כאזני וישמך
 כאמר ובתל בשפתך והישיפתך
 בדרך אשר באת בה וזה לך האות
 אטל היטח כפיח וכיטח השנית
 יטחיס כשנה חילי שיתרנינו
 ונשית ברכים ואטל פרס וספה
 פליטת יהוה השמירה שרש
 לכטה וינשית פליטת יהוה
 הנא שטחית ופליטת יהוה קנא
 יהוה ינבאות תעשה זאת
 לכן כה אמר יהוה אל כל
 אשר לא יטא אל היצר הזאת ולא
 יורה שמתן ולא יקדסנה כגן ולא
 יטפך עליהם כללה בדרך אשר בא
 בה ישוב ואל היצר הזאת לא יטא
 ואם יהוה ונשית יעלה היצר הזאת
 להושיע למען ולמען דוד עתה
 וינא כלאך יהוה ויטה
 בכחה אשר באה ויטמיע חסד
 אלה ויטמיעו בבקר והנה כלספר
 מתים ויטמיעו ויילך ויטמיעו
 אשר ויטמיעו ויהוה הוא אלהים
 בית נסדך אלהיו ואדמלך ויטמיע
 כנה הכח כחבר והמה נמלך ארץ
 אררט וימלך אסרחדן כט תחתיו

יִשְׁכְּבוּ בְּלִי לִבְדּוֹ יִשְׁכְּבוּ בְּנִשְׁתָּה כְּאִם
 אֶת־יִשְׁכְּבוּ רֵאשִׁית וְהַדְּמִינֹת
 תִּתְּנֵנִי הַנֶּלֶךְ עֲשֵׂה חֲדָשָׁה עִתָּהּ
 תִּנְחַל הָרֹאשׁ תִּנְחַל עֵינַי אֵין אִשִּׁים
 בְּמִלְכָּה בְּדָךְ מִיֵּשׁ כִּי־וְהָרֹחַ תִּתְּנֵנִי
 חֲבִיבִי הָרֹחַ הַמֶּלֶךְ וְהַנֶּלֶךְ יִנְחַל
 בְּמִלְכָּה מִסְכְּרוֹת קִישִׁים לְהַשְׁמֵת
 עַל־כִּי־יִשְׁכְּבוּ יִשְׁכְּבוּ לִתְהַלֵּל
 יִסְכּוּ וְלֹא־אֶת־קִרְאָתָהּ
 יִשְׁקֹבֵי עֵתֶךָ יִשְׂרָאֵל יִשְׂאֵלֶנָּה
 יִשְׂאֵלֶנָּה עֵתֶךָ וְהַדְּמִינִי לֹא־כִנְדִּיתִי
 לֹא־יִנְדִּיתֶךָ בְּנִיחָה וְלֹא־הוֹנֵעֶךָ
 מִלְּפָנֶיךָ לֹא־קִנְיָתִי בְּכֶסֶף הָרֹחַ
 וְהַלֵּב זִמְחִךְ לֹא־הָרִיתִי אֶת־עֵינַי
 בְּחִטּוֹתֶיךָ הוֹנֵעֶנִי בְּעֵנֶיךָ אֲנִי
 אֲנִי־הוּא מִלְּפָנֶיךָ לִי־עֵץ
 יִשְׁכְּבוּ אֶת־אֹכְרֵי הַכֹּחֵם וְהַנֶּלֶךְ
 יִשְׁכְּבוּ אֶת־לִבְּךָ תִּשְׁקֵי אֶת־כִּי
 הָרֹאשׁ הַטָּמֹל יִנְחַל מִיֵּשׁ עַל־כִּי
 וְהַלֵּב יִשְׁקֵי קִישִׁי אֶת־הַלֵּב
 יִשְׁקֵב יִשְׂרָאֵל לְרֹעִים
 וְעֵתֶךָ יִשְׁקֵב יִשְׂרָאֵל
 בְּהָרִית מִוֶּחֱלָאֲכֹרֵי הָרֹחַ וְהַנֶּלֶךְ
 מִכֶּסֶף יִנְחַל אֶת־רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁרֹן בְּהָרִית מִכֶּסֶף אֶת־עַבְדִּים
 יִנְחַל יִשְׂרָאֵל יִשְׂאֵלֶנָּה אֶת־הָרֹחַ
 וְהַנֶּלֶךְ יִנְחַל עַל־נֶאֱמָר וְהַנֶּלֶךְ
 בְּכֹחַ הָרֹחַ מִכֶּסֶף עַל־לִבְּךָ יִנְחַל
 יִשְׂרָאֵל הוּא אֶת־הָרֹאשׁ יִשְׂרָאֵל
 וְהַלֵּב יִשְׂרָאֵל לְרֹעִים יִשְׂרָאֵל
 יִנְחַל

[illegible]

יתדוהלוכלמהדשיציריסישוא
 נשינבההתשועתעולמים
 תבשוואתכלועעעולמיעד
 כנהאמרהוהנורא
 השמיםהואהאלהיםיירארי
 עשההואמננהלתהונואר
 ליטתערהאנייהוואיןעד
 כסתרבריתבמקוםארץחשך
 אמרתלרעינעקבתהמקשועאנ
 יהוהדברעקמנדמישריםהקננו
 וכאזהתנשייחופלטיהעם
 ידענהשאיםאתעיןפסלסכתת
 אלאלאיושינעידוההשןאף
 יוענעידויהשמינאותמקדום
 מאזהדההואאנייהוואיןעד
 אלהיםמלעיאלעיקובוישינ
 איןוילעפטאלוהישעכלאפסי
 ארץאניאלואיןעדמישבעני
 ינאכעעקדהברואישוכני
 תרינכלמדתשנעלשוןאך
 ביהלאכרעקותיענועיונא
 ויבשוליהעדיםבניהוהיעקוהיה
 מלודיעישראלברעיקרסנבוהו
 ענכהסלחיהלנהסמאיתכבה
 עמוסותמיאליעפהקרטוברע
 יהולאעלמקטמאנעפסמשני
 הרבהשמיאלביתעקב
 וכלשאריתבתישראלהעמיסמנ
 בנההשאיםמנהסוועדקהאנ
 הואועדייניהאנאפכלאנישתי
 ואנאנינאואנאפכלואמלא

כסדרם לביען דערנאכט יהודה
 הקורא בשםך אלה ישראל לביען
 ענין ונקב וישראל יחיד וקראת
 בשםך אמר ולא ידעתי אע"פ יהודה
 ואין עוד וולת ואז אלהים אמר ולא
 דעתתי לביען דיען כסדרה שביש
 וכביענה כל אלהם בליעני אע"פ יהודה
 ואין עוד ייער אור וכורא השם יעלה
 שרוב וכורא ריגאני יהודה יעלה כל
 אלה הדינא פארשטימכמא
 וישהקם וילו עדק תפתח ארץ ויפרו
 וישיעו עדקה תעסיה יהודה אע"פ יהודה
 בראתו הורבאתו יערו
 דרש אתה דרש אדכרה ואמר הכר
 ליעודה מה תעשה ופירך איין דיסא
 הויאמר לאכמה וידיסא
 מה תהלין כהאמר יהודה
 קדוש ישראל יערו האותיות שאלו
 על כנעני פירי ידי תעני אע"פ יעשי
 איין וואס יעלה בראת אע"פ דינא
 שמיסובי ענאם עינתי אע"פ
 העדרה ובצוק וכל דכיו אע"פ
 הא ונה יערו וילתי יעלה לאכמה
 ולאכמה אמר יהודה נכאית
 כהאמר יהודה יעני עירם
 וכחש שוכמאם אע"פ מדה יעיר
 יערו ויר יהו אחריך לם בוקב
 יערו ואריך ישתחו אלך תפירו
 אדכאל ואין עוד אפס אלהים
 אע"פ אתה אל כסתתו אלה
 ישראל משיעני שישועם נכלוב כל

למי תדעו ונתתו ותכילתו
ועד היום והכלבים וכמה בקעה
ישקלו ישכרו ויטרו ויטרו ויטרו
אף ישקו ויטרו ויטרו ויטרו
ועתה תהיה ויטרו ויטרו ויטרו
מי שאף ייטרו ויטרו ויטרו
מינה לא ייטרו

וכו ואתה ואתה ואתה ואתה
מי יצא יצא ויטרו ויטרו ויטרו
כאנכי אל ויטרו ויטרו ויטרו
כנתי כנתי כנתי כנתי כנתי
אשר לא יטרו ויטרו ויטרו
וכל הפני אף ויטרו ויטרו ויטרו
טארין כחך אף ויטרו ויטרו ויטרו
אף אכאנה ויטרו ויטרו ויטרו

שמיני אל אכרי
הרחוקים כנתי ויטרו ויטרו ויטרו
לאתרחק ויטרו ויטרו ויטרו
כעון תשונה לייטרו ויטרו ויטרו
רדיושני יצא ויטרו ויטרו ויטרו
לארץ אין כנתי כנתי כנתי
קרא לו ויטרו ויטרו ויטרו
קטח גלי ויטרו ויטרו ויטרו
עני עתותי ויטרו ויטרו ויטרו
הפתח נקמקה ולא אפני אדם

נאלט יהוה יצא ויטרו ויטרו ויטרו
קדושי ישראל ויטרו ויטרו ויטרו
כחשך כנתי כנתי כנתי
לך נכרת כנתי ויטרו ויטרו ויטרו
הללתי ויטרו ויטרו ויטרו
הסרחנים יצא ויטרו ויטרו ויטרו

כאד ויטרו ויטרו ויטרו
לא יטרו ויטרו ויטרו
אחרתה ויטרו ויטרו ויטרו

ואת עתה ויטרו ויטרו ויטרו
כלכה אף ויטרו ויטרו ויטרו
ולא אף ויטרו ויטרו ויטרו
אלה רענוס אחד ויטרו ויטרו ויטרו

כתבם כאו יצא ויטרו ויטרו ויטרו
הנרץ טאר ויטרו ויטרו ויטרו
אין ראע חכמת ויטרו ויטרו ויטרו
והאמר כנתי אף ויטרו ויטרו ויטרו
עלך רעה לא תרע שחרה ותל
עלך הוה לא תוכל כפרה ותל
פתאם טאר לא תרע ויטרו ויטרו ויטרו
נחנרץ וכנתי כנתי כנתי ויטרו ויטרו ויטרו
כנתי כנתי כנתי כנתי כנתי

תעניני נלאית כנתי ויטרו ויטרו ויטרו
נאוויש ויטרו ויטרו ויטרו
כנתי כנתי כנתי כנתי כנתי

כנתי כנתי כנתי כנתי כנתי
לא יצא ויטרו ויטרו ויטרו
נחלית הכס אף ויטרו ויטרו ויטרו
לך אשר ויטרו ויטרו ויטרו
ליצרות עאן כנתי ויטרו ויטרו ויטרו

יטרו ויטרו ויטרו ויטרו ויטרו
יטרו ויטרו ויטרו ויטרו ויטרו
כנתי ויטרו ויטרו ויטרו ויטרו
נחלית הכס אף ויטרו ויטרו ויטרו
נחלית הכס אף ויטרו ויטרו ויטרו
נחלית הכס אף ויטרו ויטרו ויטרו

נחלית הכס אף ויטרו ויטרו ויטרו

פתאם ינשית ותכנה כדעת כ
 קשה אתה וגד בנרל צדק ויפתח
 נחישתה ואנדר לך טאונטרם תכל
 השט יתן פתחנר ינב ינשכ
 ופסל יונסכ ינפ שכינתה בלר
 ואתם הלא הנדו השכינתך חדשה
 כעתה ונדר ולא ידעתם ינדר
 נדראו ולא כאו ולפני וסולא שכינתם
 פותאכר הנד ידעתן וס לא שכינת
 נס לא ידעתם מאו לא פתחה אנדר
 כי ינדר בעד תבע ופשינ מכנן קרא
 לך למינ שטי אארך אפי ותהלת
 אהטס לך לכת הכרתך הנד ינפתן
 ולא מכנן כתרמד ככר ינב למינ
 למינ אעשה כי אד חל וכבור
 לאחר לא אתן
 שכינא ינב וישראל מקרא אנ
 הוא אמראשון אף אנ אחרון אף די
 יסד ארין ויסינ טפחה שכינס קרא
 אנא אלהים ינדר ויחדו דקבעו כלם
 ושני עמי בהם הנד את אלה יהוה
 אהט ינשה הפנע ככל לו ינשטס
 אנ אנ דברתי אף קראתו הכאתו
 והצליח דמקרב אלי שכינע זאת
 לאמראשכר דברתי כעתה היתה
 שפאני ינשה אדני יהוה ילחננו וזה
 טהאמר יהוה אנל קדוש
 ישראל אנ יהוה אלהיך מרבור
 להויעל מדריכ טרדך לך לוא
 הקשבת למעות ויהי בעד ילכך
 ויעקת מלי הסוניה כחול ורינך

ונאנא מינך כשינר לא יכרתהו
 השכר שטו מלפני
 נאונכל נחור מכשדים בקול
 רנה הנדו השכינע ואתה ונאנא ינ
 קנה הארץ אמרו נאל יהוה ינדר וינב
 ולא ינמאו כתרבותהו לכם מיסער
 הוילטנו ויבקינעו וינב מיס אין
 ילום אמר יהוה לך שכינע
 שכינע איסכאלי והקשיט לאנ
 מרחוק יהוה כננן קראע מטינ אמר
 הזכיר שכינע וינשכ כתרבותהו בנר
 ידוה חכמאני וינשכ לחין טרו
 כאטפתה סתירנ וינאמר לי ינדר
 אתה ישראל אשר כד אתפאר ואנ
 אמרת לרין נעתי לתהו והגל טרי
 כלהי אכנ כשפט את יהוה ופיעלתי
 את אלהי
 וינשה אמר
 יהוה ינדר מכנן לינדר לו לשוב
 ינב ארין וישראל לא יאסר ואנ
 כעתה יהוה נאל יהוה ינב וינב
 נקל כהיותך לינב להקם את
 שכינע ינב וינב ישראל להשיב
 ועתך לארנו יס להיות ינב ינב
 קנה הארץ כהאמר יהוה נאל
 ישראל קדשו לכוה נפשי לכתנעטי
 לינב מי שלם כלכם יראו וקמו שרין
 וישהו לינב יהוה אשר נאמן קדוש
 ישראל ויכחור
 יהוה כעתר ינב ינב ינב ינב
 ינב ינב ינב ינב ינב ינב ינב
 להקים ארין להנר לעלות שכינות

אשר לא יבטחון

הקח מנכור מלכות ואם יבטח
יעדיק ימלט: כי מה אמר יהוה גם
יבטח נמר יקח ומלכותו יעריין ימלט
ואת ידיבד אבני אריב ואת מנך אנני
אוישינו והאכלתי את טונך את
בשרם וכי נסי דםם יגמרון וידעו
כל בשר כי אע יהוה מוסיף נאך
אמר יעקב: מה אמר יהוה
איוהסר מלכות אמכם אשר
יולחמה אומי בעושי אשר כמות
אתכם לוחין יעניתיכם נמרתם
ובפשיעכם יולחם אמכם: מרוע
נאת ואין איש קראת ואין יענה
הקיעור קיעה ידי מפרחת ואם איד
כל היליל הן בערת אחריבם אש
נהרות מדבר תבאש דתם מאן מי
ותכת בינא: אלביש שמים קדוה
וישק אשם כסותם:
אדני יהוה נתן לישון לבוים
לדעת ליעת את ינה דבר יעניבך
בנקר יער לאון לישימי מפורים:
אדני יהוה פתח לאון ואנני לא
מרת אחור לא נסותי יעני עתה
לככם ויהי למרשים פני אהסותו
מכלות וורק:
יהוה יער לי יעל קל לא נמלתי יער
כן שמת פני כח ישי ואדני לא
אמיש קרוב מצדיקי מידי אדני
עמדה יהוה מי כעל מיטפטיש
הואדני יהוה יער לי ביהוה ישיני

לאמר לאסורים ינאו לאשר נהיך
העליל דרכים ידעו וכל שמיים
מרתתם לאירינו ולא ינכאו ולא
יכס שרבו שמיים מרתתם יענה
ויעל כנזימים יעל וימתי כלהו
לדרד ומסלח ידעו: הנה אלה מרתת
ינאו והנה אלה מיטפון וכיס ואלה
מארין יענידעו שמיים וכל ארין
יענידעו הרים כענייה יהוה ינכו
ויעני ירחם:
יעני יעני יהוה ואדני שכתת יהוה
אשה יעלה מרתתם כנענה גם אלה
תשפחה ואנני לא אשפחה יהוה יער
נפם הקדך חוכתך עדי תמדיהו
נעך מרתתך ופחריבך מנך ינאו
שמיים כנזי יעני ורא כלם נקני
כאולך חיאע נאם יהוה כי כלם נעני
תלכי ותקשרים נכלה: כי הנה נעך
וישפחה וארין מרתת כי יענה
תערימי שבת ורחק מכל יער יער
יאכרו באונך נע שכל יער לי
המקום נשה לי ואשפה ואמרת
כלבך כי ילד את אלה ואני שמה
ועלמה נלה וסוה ואלה כי נלה
אני שפחה לנר אלה אשה הם:
מה אמר אדני יהוה הנה
אש אלהים ידעו ואלה ימים אדים
נע ויהי נעך נהון ונעך יעלה
תשפחה יהוה מלכם אמר וישרתתם
מנקמת אפס ארין ישתיו לך
וענר תליך להבין ידעת מאי יהוה

וישפוט
וישפוט
וישפוט

וישפוט
וישפוט
וישפוט

וישפוט
וישפוט
וישפוט

הכל ככד יכלו עש אכלם
מיכם ראו יהוה שכינ בקול
יבדו אשר הלך חשבם ואון
נעלו נטח נשם יהוה וישגן
באלהיהן כלם קרח אש כאור
וקח לכבאור אשכם ובקיות בעתה
כיד יהוה ואת לכל למע נכח תשכח
שמיני אל רדפי עקמנשי
יהוה הבטו אל עיר העבתם ואל בקעת
טרנקתם הבטו אל אברהם אביכם
ואל ישה החול לכם באחר קראריו
ואברהם ואברהם כי נחם יהוה עיון נחם
כל חרטה וישכ טברה כעין ויענה
עניוהו שישון וישמחה מינא טה
תהוקול ומה
הקשטו אל עמי ולאמי אל
האיוט כי תורה מאת הנא וכשפט
לאר יכס ארבע עקוב נדקי ינא
ישע ורעי יכס ישפטו אל אים
קווא ורעי יחליון שאו לשכס
ינעם והכטו אל הארץ כתחת כי
שמיס עשן נמלח והאדן ככד
תבחרו שכימכטו וכותון וישועת
על תהיה ויעקת לאתחת
שמיני אל רדפי עק נסתור
כלם אל תראו חרפת אש ונעצתם
אל תחת כי ככד יאכלו עש וככד
אם סס ויעקת על עש תהיה
ישועת לרור הורם
יער יעור לכשיני רוצי יהוה
יעור כמי קרם הורות יעורם יהוה

אתה היא המה ענה רהב מחוללתתנן
הלוא אתה היא המה חבתים מי תהם
רבה היטהלמי עקבים דרך ליצר
נאולים ופדוי יהוה ישמון ובאוינין
כרתה ושתחת עולם ילראשם ישון
וישמחה ישמון נסו יעון ואמחה
אנכי אנכי הוא מנחמכם מי
את ותרדא מאנשי מות ומכן אדם
הציר יעון ותשח יהוה יעשך נטה
שמיס ויסד ארץ ותפחד תמיד להיוט
כפע חבת המעיק באשר מנח להשתח
ואיה חבת המעיק מחר יענה להפחה
ולא ימות לשתח ולא יחכר להכו
ואנכי יהוה אלהיך רעניסו ויהכוננו
יהוה נבאות שכו ואשכ דברי כפך
ובכל די ככיתך לגשני שמיס וליסוד
ארץ ולאכד יעון יעמי אתה
העצור יהי עורר קוטי
ירושלם אשר שהיה מיד יהוה אתם
חבת את קבצת כוס התר ילה שתת
כעית אין מטה להכל כעם ילדה
ואין מהוקי כדה מכל כעם נעלה
שתספה קראתך כי יער לך השד
והשפרוה יעוהר כי יאנחך כעין
יעלן ינכס כראש מלחמת כתה
ככד חכלאי חבת יהוה נעית אלה
לכן ישכינינו זאת נעיהו שבתולא
כה אמר אדנך
יהוה ואלהיך ריב עמו תע לקחתי
מיד את כס התר יעלה את קבצת
כוס חכתי לא תוסיע לשתותה יער

יהוה
שפוט

וישפוט
וישפוט
וישפוט

ושמלה בדמונד אשר אנכי
לפניך שחיוני נפלה ותשימי נא
נוד וסחיון לי נפתי:

עשרי עירי לבשי יעקב עיון לבשי
בני תפארת ירושלים יציר הקדוש
כי לא יסוף כי אבד יציר וטבא
התעורר יציר קומי שכי וחסלם
התפתחו וסורי עוארד שבה מר
ינן: כי סאמר יהוה חנם
נכרתם ולא כנסק תנאלו:

כי סאמר אדני יהוה כי עדים
ירד יציר בראשנה לעור יסם ואיטור
כאפס יצקו ויצתה כה לילה נאב
יהוה כי לקה יציר הים כשילי יחילו
נאם יהוה ותמיד כלהום יציר כנאן
לכנאן יציר יציר לכן כוס יהוה כי
אנה הוא המדבר העני:

כה נאול יציר הדם כלי כבשר
כשק יציר שלום כבשר טוב כשמי
ישינה אמר לי עיון כלך אלהיך:
קול יעקב כשאו קול יהוה יבנע
יעקב יציר ראו כשוב יהוה יציר יפעתו
רננו יהוה חרפות ירושלים כנענכם
יהוה יציר נאל ירושלים כשק יהוה
איתו ויצק יציר יציר כל יציר ונא
כל אפס ארץ יציר יציר אלהים:
סורו סורו צאו כנס
טמא אלתעני נאובתוכה הדרו
נאול כל יהוה כי לאבטו ונאול
ובכטקה לא תלסן מידלך יציר
יהוה וסאמרם אלהי ישרא:

הקדוש שכל יציר ירום

ונשק נכח כאדו כשיר שמיכו
יעלך וכנס כנענתה מאי

מראהו ונאול יציר יציר
ניס וניס עיון קפנו מכלים עתם
כי איש לא ספר להם ראו ואשר לא
ישינו התענו: כי האבין לשינו
הרדניהוה יציר כי עתה וינעל כנען
לפניו וכשרי כמארץ יציר לא תאר
לו ולא חדר ונאול ולא כמראה ונאול

נבחר וחדל אישים איש כנאטות וחת
הלי וכנסתו פנים כנסו נבחר ולא
חשבתו: אבן חלילי הוא משה כנסתו
כנס ואנחנו ונאול יציר נבחר
אלהים ומי ציה והוא כחולל כנסתו
כנסתו כנענתו כנסתו כנסתו יציר
וכחברתו נפאל לו: מלכ כנאן תעני

איש לדרס פניו ויהוה חפני נאול
יעקב כנסתו נאול והוא נענה ולא יפתח
פיו כשה לסכח יוכל וכחלה לפניו ויהוה
נאול ולא יפתח פיו יציר ומשנה
לקח ואנדרוס יציר יציר כנענך
מארץ הים כנסתו יציר יציר
והוא איתו יציר קנאן ונאול יציר
כנסתו יציר אלהים כשה ולא כנסתו
כנסתו יציר חפני כנסתו ונאול אב
תשים אישים נאול יציר יציר
ימיו וחפני יהוה כנסתו יציר יציר
נאול ונאול יציר כנסתו יציר יציר
יעקב עבר לרבים ונענתהו ונאול
לכן אחק לו כנסתו ונאול יציר יציר

ויחלק שלל תחת אשר הוציא לפניה
 נפשו ואת פנים נפשו והוא חטיא
 רבים בשא ולפני פנים פני
 רע יקרה לא ילדה פניה רעה
 ונתן לא הלה כרבים כי יטכה נפשו
 כיעלה אמר יהוה הרחיב מקום
 אהלך ודיעות משנתך וטו אל
 תחשב הארכי כיתיד ויתד תחזק
 כיתיו ושפאל תרני ורוע נים
 יירשו ויערם בשמות וישיבו אל
 תראי לא תבוש ואל תכלי כי לא
 תתערי כי כשת ילומד תשנה והתפת
 אמתה לא תתרי יעדי כי בעלך
 ינשך יהוה ונבאת שמו ואלך קווש
 ישראל אלהי כל הארץ יקראו כי
 באשה עובד ונעבת רוח קראו יהוה
 ואשת נערים כי תכאס אכר אלהיך
 נרגנקטן יענבך ונרחבים עליהם
 אקבני בשוף קנין הסתרת פני
 רע נכמד ונחסר יעלים והמתך אמר
 באך יהוה כי מניח זאת
 לאשר נשבעת כי יכריח יעדי על
 הארץ כן נשבעתי מקנני עלך ונענע
 נד כי ההרים כושו והכיעת המונית
 וחסי כי אתך לא יבוש וכרית שלימי
 לא תמוט אמר מרחק יהוה
 ענה כי ענה לא תמה הלה
 אנכי מבין נפול אמנך ויסדתך
 בספרים ויטת כי כד ששיתך
 ויש עיך לאנני אפרח וכל נפלך
 לאנני חפון וכל נעך לכודי יהוה ורב

ילום נעך: כעקה תטעו וחקך
 מינשק כי לא תראי ונמחתה כי לא
 תקרב אלך ויהן ער וטו אפס מאותי
 מינ אתך עלך יטולוהו אנכי נא
 הרשע נעם בא שפם וכוניא כל
 לכי נשח ואנכי נראתי מי שחית לחי
 כל כי יוער עלך לא יעלה וכל לישון
 תקום אתך למי שפס תריש יג זאת
 נחלת עמי יהוה ויעקבם כאתנאם
 יהוה הוי כל יצא ללכ
 ואשראן לו כסף לו שברו ואכלו
 ולט שברו כל כסף וכלוא מחור יין
 וחלב: למח תשקרו כסף כלוא לחם
 ויג ינכם כל לא יטבעה שמי שמינו
 אלו אכלו טוב ותרעננו ברינו נפשו
 הטו אונכבילי אל ישמינו ותרי
 נעשם ואנרתה למכרת יעלים
 חסד ידור הנאמס: הוי יעל לאסיה
 נעתו נגיד וכינה לאסיה הוי לא
 תדיתקרא וני לא ידעך אלך
 ידוע לפני יהוה אלהיך ולקרוש
 ישראל כי פארך ורשו יהוה
 נחמנו אקראו בחיות קרובי יעב
 רשי ידוטו ואיטון כח שטני וישב
 אליהו וירחמו ואליהו כי ירבה
 לכולהו כי לא מחשבותי כח שטניכם
 ולארביכם דוכנאם יהוה כי נסו שמי
 כארץ כן נברו ונכנסו כח שטני
 כי נאשר ירה נשח ושת כח שטני וישב
 לא יטוב אכר הוה את הארץ ותריה
 והנמחה ונתן ורזחרי עולם לאכל

ויחלק שלל תחת אשר הוציא לפניה
 נפשו ואת פנים נפשו והוא חטיא
 רבים בשא ולפני פנים פני
 רע יקרה לא ילדה פניה רעה
 ונתן לא הלה כרבים כי יטכה נפשו
 כיעלה אמר יהוה הרחיב מקום
 אהלך ודיעות משנתך וטו אל
 תחשב הארכי כיתיד ויתד תחזק
 כיתיו ושפאל תרני ורוע נים
 יירשו ויערם בשמות וישיבו אל
 תראי לא תבוש ואל תכלי כי לא
 תתערי כי כשת ילומד תשנה והתפת
 אמתה לא תתרי יעדי כי בעלך
 ינשך יהוה ונבאת שמו ואלך קווש
 ישראל אלהי כל הארץ יקראו כי
 באשה עובד ונעבת רוח קראו יהוה
 ואשת נערים כי תכאס אכר אלהיך
 נרגנקטן יענבך ונרחבים עליהם
 אקבני בשוף קנין הסתרת פני
 רע נכמד ונחסר יעלים והמתך אמר
 באך יהוה כי מניח זאת
 לאשר נשבעת כי יכריח יעדי על
 הארץ כן נשבעתי מקנני עלך ונענע
 נד כי ההרים כושו והכיעת המונית
 וחסי כי אתך לא יבוש וכרית שלימי
 לא תמוט אמר מרחק יהוה
 ענה כי ענה לא תמה הלה
 אנכי מבין נפול אמנך ויסדתך
 בספרים ויטת כי כד ששיתך
 ויש עיך לאנני אפרח וכל נפלך
 לאנני חפון וכל נעך לכודי יהוה ורב

לכך הלא אנו מחשיבין זלם וארץ
 אלהי אנו אנו עזקך וארץ
 מנעך ולא יעלה בועקך יעלה
 קמנך ואת כל יאדו יקח הכל
 והחוקה כי יחל ארץ ויירש הרקיע
 ואמר כלו סלופס דרך הירושלם
 כדרך יעני
 ונשא שכן עד וקדוש שמו כרוס קדוש
 אשכנז ואת רבא ושל רוח להחיותה
 שלם ואת החיות לבד באיני לא
 ליעולם ארץ ולא למצאק צוף כדור
 מלפני יענף ונשמת אנו יענף יענף
 כדור קמנך ואת הרקיע ואקנף וילך
 שכן כדור לבד ורבי ראתי וארץ אהו
 ואתה ואשלם כחמים לו לאכליו
 מראש יענף שמים שלם שלם לרחוק
 ולקרב אמר יהוה ורפאתיו והרשע
 כסנע שם השקט לא יכל יענף
 כסנע שם שם אין שלם אמר
 אלה לרשעים

קראו אל תחשך כשנרדם
 קול והעל יעני פשעם ולכתי יענף
 הטאקס ואותי וסיום ירשון ויענף
 דמי יענף כנו אשר עזקת יענף
 ונשפט אלה וילא יענף יענף
 כשנע יענף קרבת אלהים יענף
 יענף יענף ואת ראתי יענף נשפט ולא
 יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף

יעם אנהו יעם יענף אדם נפשו
 הלכו כאנון ראשו וישק ואפר
 יענף הלוה תקרא יעם ויום רצון
 ליהוה הלא זה יעם אנהו ופתח
 חרנות רשע התר אנו מוטה
 ושלח רשעים הפשעים כל מוטה
 תעקבו הלא פסל לרשע לחסד ויענף
 מרודים תביא תביא תראה ערב
 וכסיתו ומכשור לא תתעב או
 יבקע כשחל אורך וארצתך מהרה
 תענף והלך לענף עזקך כדור יהוה
 יאספך או תקרא ויהוה יענף תשון
 ויאמר הענף אם תסיר כחמך מוטה
 ילח אנו יענף ודבר און ותפק לרשע
 נפשו ונפשו נענף תשכין וזרח
 כחשך אורך ואפלתך כענף יענף
 ונחך יהוה תסיר והשכין יענף יענף
 נפשו ויענף יענף יענף יענף
 וכסיתו נא כס אשר לא יענף כי כיו
 ובטכך חרנות יענף כסוד דור ודור
 תקום סוקר אלך ודפין כשכב
 נחיות לשת ואם תשכין שנתך
 יענף חפנך בוס קדש יקרא לשת
 יענף קדוש יהוה ככדור וכדור יענף
 דרכך כסנע חפנך ודבר דבר או
 תענף עיל יהוה והרבך יענף ככדור
 ארץ והאכלתך חלף יענף אכד כי
 פיהו דבר יהוה יענף יענף יהוה
 כהו יענף אכד אנו שש יענף
 יענף ככדור ככדור יענף ככדור יענף
 וחטאתיכם הסתופע תכב כשש יענף

יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף
 יענף יענף יענף יענף יענף

ארבעה עשר ביום הזה יצא ישראל ממצרים
 ויהי ביום הזה יצא ישראל ממצרים
 ויהי ביום הזה יצא ישראל ממצרים
 ויהי ביום הזה יצא ישראל ממצרים

כי כפיכך נאלו נדס ואצני עתה כם
 כעין שפתותיכל דבר וישר לטונם
 יעלה הנה: אין קרא בעדק ואין
 נשפט נאמנה נטוח ילתהו ודבר
 שוא הווי נל והוליד און: כי י
 ינעני כקעו וקור: נכני יארגו
 האכל ככניהם: סות והורה תקנן
 אפעה: קוריהם לא היו לבד ולא
 יתכסו ככני שיהם כנייהם כנייה
 און ופני חכם כנניהם: ויגלה לרע
 ירעו ויפירו לישע דנקי כחטלהם
 מה שפית און שד וישר במסלה:
 דהי שלום לא ידעו ואון כישע
 כנייהם עתה כותיהם: יקשו להם
 כל דרך מה לא ידעו שלום: ילכו ויהק
 כישע ככנו ולא תשיעו ינקה
 נקוה לאור והנה הישר לנקהוה
 כאלות עתה: נגשיה כנייהם קיר
 וכאן ינעם נגשיה כשילע כנהרין
 כנשף כאשטעם כנהרין: נהמה
 כדבים כלנו וכינעם הנה נהנה נקוה
 לכישע ואין לישועה רחקה כענו:
 כרעו כשיעו נעך וחתאתו יענה
 בט כישע אתה ויעתנו ידענו:
 פנינו כהיה נוסב כאהר אלהינו
 דבר יעק וכזה הוהו ונהנו כל כדברי
 יעק: והסג אהר כישע ויעקה
 כרחוק תנכד ככשלה כרהו אנה
 ונכרה לא תוכל לטא: וזה האמה
 נעדרה וסר כרע כשתול וירא
 יהוה ור' כענו כל אין כישע:

וירא כי אין איש וישתקסכי אין
 כעני ותישיג לו: ויעדקהוה
 סכנהו: וילבש עדקה כשר וסכנ
 ישינה נראשו וילבש עני נקם
 תלכט וינענ כני קעה: כני
 נעולת כני ילם המה ליערונמל
 לאינו לאיים נמול ילם: וידאו
 ככני כאתים יהוה וכמה שכי
 את ככדו כי יבא כנהר יערה יהוה
 נסכה כו: וכא לכו וטל וישכע
 כני נקב נאם יהוה: ואני ואת כרית
 אותם אמר יהוה ויהי אשר ילך
 ודבר אשר שבת: כעך לא ילשו
 כעך וכעך וינענ וכעך וינענ אמר
 יהוה כיענה ויער ילם:
 קובי אורי כי נא אורך וכבוד
 יהוה ילך וזה: כהנה חשך ככנה
 ארץ ויער לאיים וילך יוח יהוה
 וככדו ילך יראה: והלכו עים לאורך
 וילכים לנהר רחב: שאי סכב ינעך
 וראי כלם נקבנו כאולך כעך כרהק
 יכאו וכערך ילך תאכנה ואותרא
 וערת ופחד ורהב לכבד כיהפך ילך
 הקון ים היל עים יכאו לך וישע
 נבלים תנכד כני כרין ויענה כלם
 כישבא יכאו וזה ככונה ישא ותהיל
 יהוה כישרו: וכל ינאן קוד קבנו לך
 אילי נביות ישרה נעך יעל יל רעון
 כוכה וכית תפארת אפאר: כי אלה
 ככנה עפנה וכונעם אל ארבותהם:
 כל איים קיוו ואמות תרשי:

ארבעה עשר ביום הזה יצא ישראל ממצרים
 ויהי ביום הזה יצא ישראל ממצרים
 ויהי ביום הזה יצא ישראל ממצרים
 ויהי ביום הזה יצא ישראל ממצרים

הראשונה להמא בנך מרחוק בספס
 והבס אתם ליטם יהוה אליהם ולקדושי
 ישראל כי פארדוכם בני נביא הכהן
 וכליכם ישרתוכם כי כנענא הכיתך
 וכדענא דכמתך ופתחו שי' עי' תמיד
 יומם ולילה לא יסגורו להביא אליך היל
 נוס ומלכס נחנמס כי הני והמטילה
 אשר לא ייפדוך יאכדו והנסיס חורב
 יהרבו כבוד הלבטן אליך נא מריט
 תהר ותאשור יהדו לפאר מקום
 מקדשי ומקוס רג' אכנז והלכו
 אריך שחוח בני כיעד והשתחויו
 פתת רג' כל טנאנך וקראו לך
 עריהה עיון קדושי ישראל תחת
 היותך עוולה וישטאה ואין יעבד
 ושמך לנאון עילס מישוש דורוהו
 ויפתח לבנוס וישד מלכס תעריך
 וידעתם אני יהוה מטייג ונאלך
 אכר יקנב תחת הנחשת אכא זהב
 ותחת הצול אכא מטף ותחת היענס
 נחשת ותחת האבנס כדול ושמרני
 פקדנך שלום ונעשיך עדקה לא
 ישימי עד חסס בארץ שד וישט
 בגולד וקראת ישינה חפרך
 וישעריך תהלה לא יהיה לך עור
 השמיט לאור יומם ולנה יהיה לך
 יארלך והיה לך יהוה לאור עילס
 ואליהך לפארך לא ינא יעד
 שמישך וירחך לא יאספך ביהוה
 יהיה לך לאור עילס ושלמי ימיאנך
 יעבד כלם עד יקום ליעלם ירישו

ארין נער מטיע מיששה ידי להתפאר
 הקטן יהוה לארץ והעציר לטייענס
 אני יהוה כי צנה אחי שנה
 רוח ארץ יהוה ילייטן כשח
 יהוה אתי לבשר יעוסיס שלהע לחש
 לנשכרי לכלקרא לטיסיס דרור
 ולאסוריס פקח קוח לקרא יטנר
 רעון יהוה ויוסנקס לאהיני לחס
 כל אכליס לישוס לאבלי יעיון לתר
 להס פאר תחת אפר ישמן שישון תחת
 אבל כי צנה תהלה תהרנח טהה
 וקרא להס איל העיקר מטיע יהוה
 להתפאר וננו חרבות עילס שממות
 ראשנס יקטנו וחדשו ערי חרב
 ישממות דור דור וינמדורס דיע
 נאננס ונע נער אכרינס וכרינס
 ואתם כהני יהוה תקראו כי שררני
 אלהינו יאמר לכם הילטיס תאכלו
 ובכנסם תתקורו תחת כשתבס
 מיטנח ולכס יהוה חלקס לבן נארינל
 כי טנע יירשו יסכחת עילס תהיה
 להס כי אני יהוה אהבס מיטנע שנה
 מלב עלהו עתה יעלה כסא מנחית
 יעלס אכר ותלהס וננוד ינבזיס ורינס
 ונאנא יס כתר היעמיס כל ראהס
 יכירוס כי הס זר נרד יהוה
 שויט אשטיס מרהתל נפשי נאליה
 כי הלב ישיע כעדייטיע מי עירקה יענע
 טרתן יכהן פאר ונכלה תהיה כיה
 נאדית יצאנה הוננה ויהיה עתה עתה
 אדני יהוה יצניה עקרה ותלהנע כל העיסי

ארין נער מטיע מיששה ידי להתפאר
 הקטן יהוה לארץ והעציר לטייענס
 אני יהוה כי צנה אחי שנה
 רוח ארץ יהוה ילייטן כשח
 יהוה אתי לבשר יעוסיס שלהע לחש
 לנשכרי לכלקרא לטיסיס דרור
 ולאסוריס פקח קוח לקרא יטנר
 רעון יהוה ויוסנקס לאהיני לחס
 כל אכליס לישוס לאבלי יעיון לתר
 להס פאר תחת אפר ישמן שישון תחת
 אבל כי צנה תהלה תהרנח טהה
 וקרא להס איל העיקר מטיע יהוה
 להתפאר וננו חרבות עילס שממות
 ראשנס יקטנו וחדשו ערי חרב
 ישממות דור דור וינמדורס דיע
 נאננס ונע נער אכרינס וכרינס
 ואתם כהני יהוה תקראו כי שררני
 אלהינו יאמר לכם הילטיס תאכלו
 ובכנסם תתקורו תחת כשתבס
 מיטנח ולכס יהוה חלקס לבן נארינל
 כי טנע יירשו יסכחת עילס תהיה
 להס כי אני יהוה אהבס מיטנע שנה
 מלב עלהו עתה יעלה כסא מנחית
 יעלס אכר ותלהס וננוד ינבזיס ורינס
 ונאנא יס כתר היעמיס כל ראהס
 יכירוס כי הס זר נרד יהוה
 שויט אשטיס מרהתל נפשי נאליה
 כי הלב ישיע כעדייטיע מי עירקה יענע
 טרתן יכהן פאר ונכלה תהיה כיה
 נאדית יצאנה הוננה ויהיה עתה עתה
 אדני יהוה יצניה עקרה ותלהנע כל העיסי

אשר יצא מן המדבר ויבא אל הר סיני ויבא אל הר סיני ויבא אל הר סיני

אשר יצא מן המדבר ויבא אל הר סיני ויבא אל הר סיני ויבא אל הר סיני

לכנין מיון לא אהיה ולכנין ירושת
לא אשקוט עד יבא כנה נדקדק
וישועה כלפד ובער וראו ויבא
וכל כלבם כבוד וקרא לך שם חדש
אשר עי' היה וקבעו היית עטרת
תפארת בדיהוה ונעוף כלנה נכה
אלהך לא יאמר לך עוד עובד
ולא יעז לא יאמר עוד שמחה בך
יקרא העני נהול ארץ בעלה נ
הפין יהוה בך וארץ תכני' כי יניע
בחור נהלה בעלך בער ומשוי
הקין על נה ישיש עליך אלהך
על חמתך ירושלם העקדתי שכונ
כל היום ומ' הלה חסד לא יהיו
המזכרים את דהוה אלד' למס' ואל
התנ' דב' לו ע' טעון וע' ישיב את
ירושלם תהלה בארץ נשבע יהוה
כס' נה' ישי' אכאתן את דגך
יעז כאל' לא יאמר ואם ישתו בענר
הריוש אשר יעצ' כי מאספיו
יאללו ואללו אתהוה ומקבינו
ישתחו בהצרות קדשו
יעז יעז ובש' ע' פ' עורר
היום כלו פ' המטה סקלו מאבן
הריוש י' הע' יכיהוה יהוה
השכ' אל קנה הארץ אכר' לנת
עון הע' ישי' נה הע' שברו ארס
ופעלו לפני וקראו להם יעס' הקדש
נאלי יהוה וך קרא דרושה עז לא
נעבה
חמין נעים מבינה זה הדור כלבו

יענה ברכו א' מד' בעדקת
לה' י' כד' א' ל' כ' נ
נדר כנה פורה דנת' ל' כ' נ
א' א' א' א' ואדרכ' בא' ואדרכ' בא'
נחמתי ונענחם ע' ל' כ' נ
אנאלי' כי יב' נקם כל' וישת' נאלי
באה ואב' וא' עזר וא' ש' כס' און
סוכר ותוש' ע' ל' י' וחס' יהוה
סמכתני ואבס' נ' כ' בא' ואשנ' נ
נחמתי ואור' ל' ארץ נענחם
חס' יהוה אנלי תה' לך
יהוה על כל אשר גמלתי יהוה ונכ
טוב ל' י' א' אשר נמלס' נחמתי
וכ' נחמתי וי' אמר א' המה בעס' לא
י' ש' ויהי להם למו' י' כ' נ
לא י' נמל א' פ' וי' ש' י' נכ' נחמתי
וכ' נחמתי הוא נאלם וי' נלם וי' נש' נ
ל' י' ע' ל' וקמה כד' וי' נ' את
רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא
עלם כ' וי' כ' י' י' כ' ש' י' נאלי
הנ' י' כ' את' ר' ע' נאלי איה
השם מקדשו את' ר' קדשו מלך
ל' מ' משה זר' נ' תפארתו בוק' נ' כ'
מפעהם ל' צ' ש' ל' ש' ע' ל' כ' נ
נחמתי כס' כ' כ' נ' לא י' כ' נ
כ' נחמתי כ' נ' נ' רוח יהוה תנעתי
ב' נ' ע' ל' ל' ש' ש' ל' ש' נחמתי
הנ' כ' ש' כ' וראה מנזל כ' ש'
ותפארתך איה קנאך נ' נחמתי
מ' נ' ור' מ' א' התאפקו י' א' נ
אבנו כי אפרהם לא י' נ' וי' ש' נ

על

אשר יצא מן המדבר ויבא אל הר סיני ויבא אל הר סיני ויבא אל הר סיני

הנה יעבד ירנו בטוב לב ואתה תענינו
כמאכל ויטענו רוחה ללוי והנה הם
ישמכם לטענה לרחמי והסיתך
אדני יהוה ליעבדו יקרא שם אחר:
אשר המה נקרא בארץ תשרו כאלה
אמן והמשכב בארץ יטענב אלה
אמן כי נשחחו הנה הרהר שנות
וכי נסתרו מי צמי כי הנה טרא שמים
חדים וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשונות ולא תזכרנה יצלבנו כי
אם ייטענו יצדיע אשר אנכי
מראה הנה טרא את ריו שלם עליה
ויצמי כישוש יצלי מרו שלם וישש
בצמי ולא יטענב יצד קול נביא
ויצרה לא יהיה משיב יצד יעלימים
והק אשר לא יכלא את סיו כי הנה
מן כאה שנה יכיה וההוטא כן כאה
שנה יקל יוכט כהם וישש ונטיע
קרמס ואלו פרס: לא יכט ואחר
ישב לא יטע ואחר יאכל כי כימי
היצני כי צמי יוכי שנה ידיהם יכלו
בחריו לא יצד לריו ולא ילדו ילדו
כי יור צמח יהוה הנה ויצא נאיהם
אתה ויהי טרם יכו או אנכי איער
יעד הס כדכרס ואנא יטענב ואכ
וטלה ידעו כאה וצו יחכבך
ואכלת ונחש יצד לחטול ארוע
ולא יטעו וכלה קדש יאמר
יהוה: כה אמר יהוה
השמים כסא והארץ רדום וכל
איוה בית אשר תכעל ואיוה מקוב

הנה

מטחתי ואת כל אלה ידעו
ויהיו כל אלה נאם יהוה ואני
אלי צמח רוח וחרד על דבר
ישוה השור מכה איש וזכרה
יעד מלכ כי ילכמה דם הורמנו
לכנה מחד און נסה מה מחו
מדיה סובי שקו צהם נעסס חפני
נבאנא אבדו בת על ליהם וכטרתם
אביאלהם יען קראת ואין עשה
דברתי ולא שמיני וינישו הורמנו
וכאשר לא חפניתי בקרו:
ישמיני דבר יהוה החרד יסא
דברו אמרו אחיכם ישאנכם כנרם
לפיני שמיני כד יהוה וראת כשחוק
והם כישוקול שאון מיער קול
מהכל קול יהוה משלם נמול
לא יכיו: כטום תחיל ילדה כטום
יכא חכילה והמליטה זכר: כי שמיני
כאמתי וראה כאלה היוהל ארץ
כיום אחר אם יולד טיני עכאחת כי
חלה נס ילדה יעון את ככה: האנ
אשכר ולא אוליד אמר יהוה אם
אנכי חמול יד יצרת אמר אלהיך:
שמחו את ריו שלם עלי
כה כה אהביה ייטענב אהבה מישוש
כל המתאנלים עליה: לפיני תנח
וישבעתם מישור תחמיה למינותם
והתענעם כיוז כמדה:
ככה אמר יהוה הנה נטה
אליה כנר שיום וכנה לישק נמול
טיס ונקתם יל יצרת שאון ויצר

וידבר יהוה אלי אומר בטרם
אצור כלנו יצחק ויעקב תגא
מדת הקדושך נא לי שבעתך
ויבר יהוה אלי יהוה ה' לי יצ
דבר בעד אפי' ואמר יהוה אלי
אלהי אברהם אביך ב' אשר
ישלחך ואת כל אשר אנדרכך

[illegible]

אל תרא ספעהם כי אתך אע להעילן
נאכי יהוה וישלח יהוה את ידו ויג
יער ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דבר
נעך וראה הפקדונך היום הזה ער
העיס ויער המכלות לעתיש ולעתיץ
ולראבד ולחרוס לבנות ולנטוע
ויהי דבר יהוה אלי לאמרה
אתה ראה ויכיהו ואמר סקר שקר
אע תאמר ויאמר יהוה אלי היטב
לאות כי שקר אע ער דבר לעשתו
ויהי דבר יהוה אלי שער
לאמר סה אתה ראה ואמר סר נפח
אע תאמר ויפני יפניו ויאמר
יהוה אלי מי נפון תפתח הרעה יעל
ישכ הארץ כהנע קרא לכל משפחה
כמלות צפונה נאם יהוה וצא ונתן
איש כסאו פתח שיער ירושלם ויעל
כל חוכמה סביב יעל ער יהודה
ודברת כשפטי אתם יעל כל העם
אשר יעמנו ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו לפני עשירי דתם ואתה תאמר
מתוך וקמת ודברת אליהם את כל
אשר אנכי אען אל תחת ספעהם פן
אחתך לפעם ואע הנה נתתיך היום
לער סכור ולעמוד גדול ולחמיות
חישת יעל כל הארץ לכלי יהודה
לשריה לכהנה ולעבד הארץ ונלחמו
אליך ולא יוכלו לך באתך אע נאם
יהוה להעילך
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והלן וקראת
באני ירושלם לאמר מה אמר יהודה

זכרת לך חסד נעריך אהבת מלחמה
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה
קדש ישראל ליהוה ראשית תבואת
כל אכליו יאסמור רעה תבא אליהם
נאם יהוה
יהוה בית יעקב וכל משפחות בית
ישראל נה אמר יהוה סה מינאו
אבותיכם יעל כי רחוק מיני ילכו
אחרי ההבל ויהלכו ולא אסח אר
יהוה המיעל אותם כארץ סערים
הכולך אותם במדבר בארץ עברה
וישוחה בארץ ינה ונלמות בארץ
לא יבד מה איש ולא ישב אדם יס
ואכיל אתכם אל ארץ הנמר לאכל
פרה וטונה ותבוא ותטמא את ארץ
ונחלתי שמתם לתי נכה הנה נס לא
אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא
ידענו והרעים פשיעב והנביאים
נבאו בכיעל ואחר לא יועלו הלכו
לכן יע ארוב אתכם נאם יהוה ואת
בע נעכם ארוב כי יעברו אי נתיים
וראו קר שולחו והתבוננו כאדוראו
הן היתה מאת ההסיר טי אלהים
והסה לא אלהים ועבד הקיר נבדו
בלוא יועל יסמו שמים יעל ואת
וישירו חרבו מאד נאם יהוה כי שנת
רעות יעשה ימי אתי יעט מקורכי
חיים לחינב להם נארות נארות נשנת
אשר לא יבדו הקב כי תעבד ישראל א
לדו בתוואסדו יעלה לבן ער
ישאט נפלים נתנו קולם וישתו ארץ

והיה כי יבנה בית ה' ויהיו כל בני ישראל יושבים במקומם ויהיו כל בני ישראל יושבים במקומם ויהיו כל בני ישראל יושבים במקומם

הוא אלהיך יהודה:

לכה תיכין אל כלם עשיתם כמאס
יהוה: לשוא הכית אתכם מוסר
לא לקחו אלה חרבכם בני אינסנאור
מי שחית: דור אתכם ראוי דור יהודה
הכזר היית לישראל אם ארין
מאלי הסדו צמחו עמידו לוא
נכוא עד ארץ: התשנה בתולה יציה
כלה קטרה יהונתן שחנה ימים אין
מספר: מהתגב דרך לבקש אהבה
לכן גם את הרעות לסדתי את דרכי:
נס כנפך נביאורם נפשות אבינום
נקיים לא נכח חתת מיצאת בנינו
כל אלה: ותאמר יכ עקתי אך שכן
אפוסכני העני נשפט אותך ער
אמרך לא חטאתי: מה תולי מאד
לשעת את דרך גם מכירי כתיש
כאשר בשתבא שור גם מאת זור
תצא וידך על ראשך כמאס יהוה
במבטחך ולא תנחילי להם: לאכל
הן ישרה איש את אשתו והלכה
מאתו והיתה לאיש אחר תישכב אור
עד הלא חטף תחנק הארץ והתא
ותאזנת רעים וביס ושוב אל: נאם
יהוה: שא יענך על שפיס וראי
אפה לא שגלה על דרכם ישרת
להם מערכ כסדר ותחנפ
ארץ מטהך וכר יעקד מושב עו
רב: בסלקו יט לאהי הסינח אשה
וזה היה לך כמעט הכלם: הלא
כי עתה קראתי לראי ארץ עבר אלה

לשפה עריו נעלומי יטב: נס נכ
גה ותחנפ ירעך קדקד: הלאו: זאת
תניש הלך יענך את יהוה אל הן בע
מולך נדו: ויעתה כהלך לדרך
ניצוים לשתות מישור וכלל לזון
אישור לשתות מישור: ויעתך רעתך
ומישור מן מטהך וראי כי רע
איר נאם אדני יהוה: עבא את: מיטעיל
שגרת יעל עקרת מוסרתך ותאמר
לא אצטרף: על כל נכעה נכעה ותחת
כל יצו נשאת יציה ער: ואנני עתק
ישור כל זור: עאמת ואך נחפזת לי
סור הנקן עברה: כי אכ תכנס: בעת
ותרילך ברת נבתם יענך לפני נאם
את: יהוה: איר תאמר: לא נשכאת
אחר הכניס לאהל לכת ראי ורמז
נעאד יצפה יציה נכרה קלרה
מיטבת דרכה: פרה לך כדבר
באות נפשו שאפה רוח האנני
מי יטכנה כל כפך שיה לא יינפו
בחרשה יצנאנו: מעני רב לכתך
ועדך ניצב אה ותאמר: טא ש לא נ
אבה ורם ואחריהם ארץ: נכשת
נגנבים נאם קביו שו כתי ישראל
המה כל מהם שריהם ומהיה
ונכאיהם: אמר לי: עין אבי אתה ואנ
את לזנני כפס אל יענך ולא פנים
ונעת יעם אכדו קובה והישינעו:
ואה אלהיך אשר יעשילך קומואם
ישינעו בעת יציה מוספר עירך

היגורו ליעלים אסייטך לנעתהנה
דבר ותנשי הרצות והכל
ויאמר יהוה אלי מי יאשיהו
הנלך הראית אשר יעשתה נישבה
ישראל הלכה היא יל כל הרגטה
ואל תחת כל יצן רענ ותנע יסם
ואמר אחרי יעשתה את כל אלה
תשוב לא יטעה ותראה כעדה אחת
יהודה וארא כי יל כל אדות אשר
אפה מיוטה ישרא שלחתי
ואתן את קר מריה אל יל
ידאה בערה יהודה אחוזה תלך וטון
נס היא ויהי ככל וטהה ותחנף את
הארץ ותנאף את האבן ואת היצן
ונס ככל ואת לא יטעה אלי כעדה
אחזקה יהודה נכלסה כי אם נשקר
נאם יהוה ויאמר יהוה
אלי יעקב נעשה נישבה ישרא
כעדה יהודה הלך וקראת את
הדברים אלה יפונה ואמרת שובה
נישבה ישרא נאם יהוה לא
פני נכס כי חסדי אנ נאם יהוה לא
אמר ליעלים אסייטך לנעתהנה
אל תד פשיעת חטוי את דמך
לזרים תחת כי יצן רענ ובקול
לא שמיעתם נאם יהוה שובו נעם
שובכם נאם יהוה כי אנכי בעלתי
בכם ולקחתי אתכם אהרם מיער ושענ
מני שפחה והבאתי אתכם ציון ונעתה
לכם רעם מלי ורענ אתכם דיער
והשכי ויהי כי תרבו ועריתם בארץ

בימים ההם נאם יהוה לא יאמר
עוד ארון מית יהוה ולא יעלה יל
לכד לא יזכרו ולא יקדו ולא יעשה
עוד בעת ההיא יקראו לירושלם
כפא יהוה ונקוו אליה כל העם לשם
יהוה לירושלם ולא יל עוד אחרי
ישרות לבס הרע
בימים ההם ילכו בית יהודה
יל בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון יל הארץ אשר העלתי את
אבותיכם יאנכי אמרת אך אשיתך
בנעם ואתן לך ארץ חמדה נחלת
ינכי ינכאות נים ואמר אבי תקראו
לי וסאחרי לא תשובו אכן בעדה
אשה מרעה כן בדתם כי בירת
ישראל נאם יהוה קול יל שפנים
נשמי עכתי חטעני בני ישראל כי
העוואת דרכם שטחוואת יהודה
אלהיהם שובו נעם שובכם ארפה
מי שובת כיס הנט אתנו לך כי אתה
יהוה אליהם אכן יעקר מנביעות
הכזן הרים אכן כיהוה אליהם ושענ
ישראל והכשית אנלה את יצן
אבותינו מנעורינו את ינאנם ואת
בקרם את כנניהם ואת בעלניהם
נשכבה נישתנו ותכסנו כלבתנו
כליהוה אליהם חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ויער היס חוזה
ולא שמי עני בקול יהוה אליהם
תשוב ישרא נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקו יצך מפני ולא תעור

ונשליכתה יהוה כאמת נשטפ
וכצדקה והתברט טוים וכו' יהוה
כי כה אמר יהוה לא י
הודה ולו שלם כדו לכסר וא
תורעו אל קנים: המלו יהוה והסר
יערית לכנס אש יהודה וישיב
ירושלם כן תנא נא שמה וכו' ערה
ואין מכה כפר רגמי עליכם: העירו
בהדה וכו' שלם השליע ואמרו
ותקיע שופר בארץ קראן כל
ואמרו האספו ונא אה ארץ המכה
שאוסי גלגה היצו אל העירו כי
דעה אנכי מקא כפון ושבר גדל
יעלה ארצה כמטט וכו' שחית טיבם
ינא ממקבו לשום ארץ לישכר
יערד תענה מאין יושב על נארת
העיר שקום כפר והלילי יא שב
חרון אף יהוה ממנו וההיכוס הוא
נאס יהוה יאמר לכה מדרך ולנה שר
ונשמו הסתעם והנבאים יתברו
ואמר אהה אדני יהוה אכן הש
השאת לים הזה לירושלם לאמר
שלום יהיה לכם ונענה חרב עד
הנפש: כי תהיה יאמר לים הזה
ולירושלם רוח יעל שנים כעדר דוד
בת ימי לא לזרות ולא להסר: רוח
מלאמאלה ינאלי עתה נא אנ
אדני כישטטים אותם: הנה כנענים
יעלה וכסופה מרובתו קול משמים
מסבי או לט כ שדו: ננס מרצה
לכד ירושלם למיע תישג עד מתי

תלן בקרבך כחשבות אונד: כי קול
מצד מן וכו' שיינאון כחר אפרים:
הזכירו לים הנה השליע על היש
נערים כאים מארץ הסרח ויתעצ
יער יהודה קולם כשכר ישרי הו
יעלה כסכב כאתי מרתה נאסיהו:
דוכן וכו' עליך יעשו אלה לך זאת
רעתך כי מר כי נעני עליך:
מי צמיץ אחולה קדוה
לכי המהל לבי לא אחרייט כקול
שופר שכיני נעשיתו ונמלחמה
שכר יל שר עקרא כ שורה כל
הארץ פתאם שדודו אהלי רג
ירי עמי עד מתי אראה נא איש
קול שופר:
אלה לא ידעו ננס סכר המה ולא
נבועם המה חכמים המה להר
ולחטב לא ידעו: ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו ואל השמים ואין
אורם: ראיתי ההרים והנה רשע
ופלה נבועתה תקלל: ראיתי והנה
אין האדם וכל ינוק השמים עדו:
ראיתי והנה הכרסל הכרסל וכל
יעריו עשטפני יהוה מפע חריון
אפו
מכה אמר יהוה שמטה תהיה
כל הארץ וכלה לא אישורה
יעל זאת האמר
הארץ וקדוה השמים מכניע
כי דברתי וכו' ולא עתתי ולא
אישוב מטעה:

עדות
7

ספר דברי הימים
6
המקור

מקול פרי שור מה קשת נרתח כל
 היני באובי נכס וכנפס צילו כל היני
 עושה ואין יושב דון איש וארתי
 שדוד מה תעשי כיתלביש שני כי
 תעדי עי יזהב כיתקר יכשך ענך
 לשוא תתע כטנוך ינבים נפטר
 יקשו: כיקול סחלה שמיצת יורה
 ככנברה קול סת יעון תתפח תפרש
 כפה ארני לי כי יעפה נפשי להרגס:
 שוטטו נהינות דויטלס
 וראו אודיע ובקיש נחובותיה אב
 תכנצו איש איש יעשה כישפט
 כנקש אמונה ואסלה לה: ואם חי
 יהוה יאמרו לבן לשקר יטכע
 יהוה יענך הלא לאמונה הכתיה
 אמת לאחלו כליתם באט קהות
 כוסר הקופעה כסלני כאל
 ישוב ואע אכרת אד דלס הם
 טאוו כי לא ידע עורר יהוה כישפט
 אלהים: אלטה לאלה העל ואמונה
 אותם כיהסה ידע עורר יהוה כישפט
 אלהים אך הסה יחדו יטברו ינל
 עתקו כוסרות יל כלהם אריר
 כי יע ואכ ערבות ישרם נגר שקד
 יל יעיהם כל היניא כדעה יתקן כי
 ובפשי עיהם יעמו כישנותיהם:
 אילאת אסלו חך ענך יעובי
 ייטכע נלא אלהים ואיטכע נאתם
 ונאטו כיתוטה העדו: כוסים
 כוונס כשכס היו אישאל אשר
 רצו יתלה העל אלה לוא אפקד

נאס יהוה ואסכעו אשר מה לא
 תתקם נפשי:
 כשרותיה וישחתו כלה אל תעז
 הסדונט ישותיה כי לא ליהוה הסה:
 כי כטו כדובי כית ישראל וכית יהוה
 נאס יהוה כחשו כיהוה ויאמרו לא
 הוא ולא תבוא עלינו רעה וחורב ורעב
 לא נראה: והנמיאס יהיו לרוח ודונ
 און נהם כה יעשה להם:
 לכן סה אמר יהוה אלי ינא
 ען ונכס את הדבר הזה הענ ערן
 דבר יעל ראש ינבים יהוה ינבים
 ואכלתם הענ כביא יל ילס כו ימקוה
 כית ישראל נאס יהוה נוי איתן הוא
 נוי מעולם הוא נוי לא תדע לשטול
 תשכע כה ידבר: אישפתו כקבר פתה
 כלס נטרים: ואכל קעירך ולחמך
 יאכל ענך ונעל תך יאכל ינאנך ונעל
 יאכל נעל ותאנעך ידשש יערי
 ככעירך אשר אתה כטח נהע
 כהרבי ינם כים הסה נאס יהוה
 לא איעשה אתכם כלה: והיה כיתאסו
 תחת סה יעשה יהוה אלהיו לט את
 כל אלה ואמרת אלהים כאשר
 יענתם אונות יעברו אלהי נט
 כאר ינכם כות יעברו ורים כארץ לא
 לכסו העדו זאת כבית
 יעקב והישיעיה כיהודה לאמר:
 שכינע נא זאת ים סכל ואין לב יענס
 להבולא ידאו אונם להם ויאישמע
 האוהי לא תדאו נאס יהוה אס כפנ

שכינה הארץ הנה אנכי נביא ריעה
 אל העם הזה פרי כח שמועתי יצא
 דבר לא הקיטבו ותורתי וינאסוהו
 למה זה ללטה מלשכתבאוקטה
 הטוב מארץ סדקת עולותכם לא
 לרצון וחסדכם לא יצטלי לכן נהאמר
 יהוה הנני נתן אל העם הזה כמשלים
 וכשילונם אבותכם חדו יטכן ורצו
 יאמרו
 נהאמר יהוה הנה
 ינם כמאמרין יצאו ועינורל יער
 סדקת ארץ קשת וכדון יחיד קו
 אמר הא ולא יחמו קולם כפי הדנה
 וינל סוכס ידכו יערך כאיטל מלחמה
 יערך בתציון יטביעו את שטיני רצו
 ידני ערה החוקתנו חיל מלחמה
 אל תנאיה שדה וכדרך אל תלמיני
 הרב לא יכ מעור ססכיני בת ינחני
 שק והתפליש נאמר אכלי היד ינשי
 לך סספי הכדורים כי פתאם יבא
 השקר יעלינו כהון נתרך כינם ככנו
 ותנינפתה את דרכם כלם סר קודר
 הלכנו לילח' שוננו ולכלם משהתם
 הקה נחרינפנ כנאש'תם יפרת לשוא
 יער יערק ורעם לא נתקו וספ' נבאם
 קראו להם כי נאם יהוה נבאם
 הדבר אשר היה אל
 ירחיו ומאת יהוה לאמר יצדכשני
 כתי יהוה וקראת שם את הדבר הזה
 ואמרת שטיני דברי יהוה כל יהודה
 הנאים כשני עיה האלה להשתחות
 ליהוה

נהאמר יהוה נבא את אלהי ישראל
 היטיב דרכם וכי יעליכם ואינפנה
 אתכם במקום הזה אל תבטחו לכם
 אל דברי השקר לאמר חיל יהוה
 יחיל יהוה הנה כי אס'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
 את דרככם ואתם יעליכם אס'ט'ט'ט'
 תישאו מישעט כין איט'ט'ט'ט'ט'ט'
 עיתום ואינפנה לא תישקו ודסנקי
 אל תשפכו במקום הזה ואחרי יא'הם
 אחרים לא תלס לר'ע'לכם וישבעתי
 אתכם במקום הזה כארץ אשר נתתי
 לאבותיכם לכן יעליכם יע' עולם הנה
 אתם בטחים לכם יעל דברי השקר
 לבית הוינל הענב רעח נאף והשכח
 לשקר וקטר לביעל והלך אחרי אהונם
 אחרים אשר לא ידעתם ובאתם
 וינפדתם לפני כתי הזה אשר נקרא
 שטיני וואמרתם נעלינו למינן
 ינשות את כל התינבות האלה
 הטיעת פריכם היה הכתי הזה אשר
 נקרא שטיני ע'לויני עינכם נם אנכי
 הנה ראיתי נאם יהוה
 כי למנא אל כקוני אשר בשילי אשר
 יטכתי שטי' שם בראשונה וואות
 אשר ינשיתי לוכפני ריעת ינשי ישרא'
 ויעתה יע' ינשותכם את כל המינשים
 האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השנכ
 ודבר ולא שטינכם ואקרא אתכם
 ולא ינעתם וינשיתי לבית אשר
 נקרא שטי' ע'לוי אשר אתם בטחים
 בו ולמקום אשר עתת לכם ולא סתלכ

כאשר יצוהו לשלוח והשלחתי
 אתכם מן לפני כאשר השלחתי
 את כל אחיכם את כל יורעי אפריים
 ואתה אלהתל לביד
 היום הזה ואל תשאניעם ועה
 ותפלה ואל תפגעו בי אינני שמי
 אתך: האניך ראתה כמה יעשים
 ביני יהודה ובהיני ירושלם והנעם
 מלקטים יענים והאמות מכערים
 את ראשי הנשים לשות בניק יעשות
 כמעט לכלת השבים והסך נסכים
 לאלהים אחרים למען הכעני
 האלהים מכערים נאם יהוה הלא
 אתם למען כשתפעתם: לכן נדה
 אמר אדני יהוה הנה אני וחמרתי
 נקבת אל המקום הזה יל האדם ויל
 המהמה ויל יין השדה ויל פרי
 האדמה ובינה ולא תכבה:
 נה אמר יהוה נבאות אלהי
 ישראל יצלותיכם כפי יל זכריכם
 ואכלו בשר: כי לא דברתי את אלהים
 ויאמרו ימים ביום הוינא אלהם מאין
 כערים יל דברי עליה וחס: כי אם
 את הדבר הזה יצוית אותם לאמר
 שמי ענקול והייתי לכם לאלהים
 ואתם תהיו לילי נס והלחם ככל
 הדרך אשר אעזה אתכם ליני יעט
 לכם ולא שמיני ולא הטוא את אונם
 וילכו בני יצנות כשרות לכם הריני
 והיו לאחור ולא יפגעו: לכן היום
 אשר ינאו אמותיכם מאין כי יערים

יעד היום הזה ואשלח אליכם את
 כל יבד' הכיאים וס השכם ושלח:
 ולא שמיניו אלי ולא הטוא את אונם
 ויקישו את יעם הריני מאבותם:
 ודברת אליהם את כל הדברים האלה
 ולא ישימיניו אליך וקראת אליהם
 ולא יעניו: ואמרת אליהם והני
 אשר לא שמיני ענקול יהוה אלהיו
 ולא יקחו מוסר אבדה האכסו
 ונדרתה מפיהם:
 מי טרך והשלח כושא יל שמי
 קיעה כמאס יהוה ויט שאת דור
 יערתו: כי יעשו בני יהודה הריני
 בעיני נאם יהוה שכו שקו יעיתם
 בכית אשר נקרא שמיניו לטבא:
 וכט נכיות התפת אשר נבא בן הנם
 לישור את נעיהם ואת בעיהם טאט
 אשר לא יצוית ולא יערתה יל לבי:
 לכן הנה ימים כמאס נאם
 יהוה ולא אמר יעד התפת נבא בן
 הנם כי אסנא ההרנה וקברו בתנת
 כאין מקום: והיתה נבית היום הזה
 למאכל ליעף השמים ולסחכר
 הארץ ואין כחריד: והשנתי כי יע
 יהודה וכחשות ירושלם קול שישון
 וקול שפחה קול התן וקול בלה כי
 לחרפה תהיה הארץ: כי עתה יאנאם
 יהוה ויצאו יענות מלכי יהודה
 ואת יענות שריו ואת יענות
 הכהנים ואת יענות הנביאים ואת
 יענות יושבי ירושלם מקבריהם:

יל

וישתחוו לשישי ולירח ולכל יצוא
 השמים אשר אדגס ואשר יגדס
 ואשר הלט אחריהם ואשר דרשם
 ואשר השתחוו להם לא יאכלו ולא
 יקברו לרובן על פני האדמה יהיו
 ונעזרו בות כחיים לכל השאריר
 הנשארים כן הכי שפחה הרעה הוא
 נבל המקלות הנשארים אשר וזחנת
 שם נאם יהוה ונבאות ואמרת אליהם
 נה אכל יהוה ונאכלו ולא יקובו אם
 ישוב ולא ישוב כדו ישובה הינם
 היה ידוע שלם משבה נחת החיוקו
 כחמרת כאנו לשון הקשר
 ואשטין לא כן ידבר אין איש נחם
 על ריעתו לאמר כה יציה נחיש
 כפרותם כנסו שונה כחלמה
 נב הכירה בשמים ידעה מועד הור
 זכוס ונעה שפרו את ית מאנה ועמי
 לא ידעו את משפט יהוה אברה
 האמו חכמים אנה ויתורת יהוה
 אתנו אכן הנה לשקר עשה יצא
 שקר כפרים הביטו חכמים חרנו
 וילכו הנה נבר יהוה מאסו והנבת
 טה להם לכן אתו את נשיהם לאחרי
 שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
 גדולה בעצבצין כנביא ויעד
 חן מלה עשה שקר ויורט את שר
 בת עמי על נקלה לאמר שלום שלם
 ואין שלום הכשוט בתועבה עשו
 נב מיש לא יבשו והכל לא ידעו
 לכן יפלו נפלים כעת מקרתם יכשו

אכסא אכסא
 נאם יהוה אין עלים כנפן ואין האנים
 בתאנה וזעלה נבל ואתן להם יצוים
 על מה אנהט ישבים האכלו ונבוא
 אל עיר המכר ונבמה שם כל יהוה
 אלהינו הודעו וישקטו מראש כי
 הטאנו ליהוה קוה לישלום ואין טוב
 לעת כפרה והנה בינה כדן נשטין
 נחרת כסוי וכל כול כנהלות אכריו
 ריעה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
 וכלאה עיר וישטנה כהנע משלה
 כנס נחשים יציעם אשר אין להם
 להשונשכו אתכם נאם יהוה
 מכל ית על יעון על לך
 הוי הנה קול שועת בתי צרי מארץ
 מרחקים היהוה אין בעיון אכסלנה
 אין נה כדו יעבד כסו כפלה
 נהכל נכר עבר קציר כלה קיץ
 ואנהנו לא נטישנו על שר בר
 יעמי השכרתי קדתי שמה ההנה
 היעראין בגייע אפרא אין ישטני
 כדו לא יעלה ארכת בתי צרי
 מיתוראשמים ועי
 כקור דטיע ואננה יומס וילה את
 הללי סיעי מי יתנע כדובר מלון
 ארחים ואיעזר את עמי ואלה כמאת
 ככלם מנאפים יערת נדים וידעו
 את לשונם בשתם שקר ולא לאמנה
 נבר כארץ במרעה ארעה יצאו
 ואת לא ידעו נאם יהוה
 איש מרעהו השמרו ועל

בל אחר אל תכטוה כי כל אחי עקוב יקב
 וכל רעקב ידלך ואיש גרעו יהלכו
 ואסתלא ידברו למדו לשונם דבר
 ישקר הענה לא ישתד בתוך מוכה
 במוכה מאנצת אותה נאם יהוה
 לכן כה אמר יהוה גבאות
 הנני עורפם ובהנעם כי אין איעשרה
 מפני כדעמי חן ישותל לשונם מוכה
 ודבר נפיו שלום את ריעו ודבר וברכו
 יישארמו העל אלה לא אפקד גם
 נאם יהוה אם בעי אשר מזה לא תתקנ
 נפשו
 על ההרים אשא בני
 ועד ועל גאות מדבר קנה כי נעלה סעל
 איש יצור ולא ישכיע קול בקנה כי ענה
 השמים ועד נהמה עדו הלכו ונעתי
 אתיו שלם לעלים כי עון תעם ואת
 ער יהודה אתו ישממה מבלי וישב
 כי האי שיהחם ויגן את
 ותאמר אשר דבר יהוה אליו ויעד
 יעלמה אתה הארץ נעתה כמדבר
 מבלי עבר
 יעלענם את תורת אשר עתה
 לפניכם ולא שמיע בקול ולא הלכו
 טהוילכו אחרי ישראל לבם ואחרי
 הנביעים אשר למדום אבותם
 לכן כה אמר יהוה גבאות
 אליו ישראל העי מאכילם אתה עי
 החול יענה והשקיתם מיד אשר
 והפעלים בנים אשר לא ידעו המה
 ואמרתם ושלחתי אחריהם את הרוב
 יע בלתי אותם

כה אמר יהוה גבאות התכוננו וקדאו
 למקנות ותטאציה ואל החכמות
 שלחו ותטאציה ותטהרנה ותטהר
 יעלענו ער ותדונה יעלענו דמי
 ויעפנעו ילדסם כי קול ער נשמע
 מעין אין שרדט בשט מאלכ יעלענו
 ארץ כי השלכו כי שטנותיו כי שטנות
 עשום דבר יהוה ותקח אונם דבר פיו
 ולכדנה בער נכס ער ואיש ריעתה
 קניה כי יעלה מות בחלוננו
 בארבעה עשר להכרית עלל מחוץ
 בחורים כרחקות דבר נה נאם יהוה
 ונעלה גבלת האדם כדמן יעל פני
 השדה וכעקיר מאחר הקער ואין
 מאסף
 אל יתהלל הנס בהכמתו ואל יתהלל
 הנטור בהנותרו אל יתהלל עשיר
 כי עשיר כי אם טאת יתהלל הכמתו
 השכל וידע אות כי אי יהוה עשה
 חסד בישפט ויערקה בארץ כי נאלה
 הפעתי נאם יהוה
 הער יים נאים נאם יהוה ופקדתי על
 כל מולבי ערלה יעל ערים ועל יהוה
 ועל אדום ועל לב עמון ועל מואב
 ועל כל קעני פאה הי שכים ככר
 כל חטים יעללם וכל בית ישראל
 יעללם
 את הדבר אשר דבר יהוה יעללם
 כות ישראל כה אמר יהוה אל
 דרך הנזים אל תלמדו ומאנת השטן
 אל תתחמו כי יתחמו הנזים מהמה

[illegible]

אָסע מאַרן בלענד יִשְׁכַּח בְּמִוְלָו
כִּסְהוּאֵי יְהוָה הִנֵּה
קוֹלֵנָה אֶת יִשְׁכֵּי הָאָרֶץ בְּעִיבֵהוּת
וְהִגִּידָה לָהֶם לֵעֵן מִצִּיּוֹן
אִי לִי לֵיל יִשְׁכַּח עֲלֵה מִטְרֵי
וְאֵנִי אֶמְדֵּת אֶךְ וְהִחֵל וְאִשְׁאֵל
אֵלֵי יִשְׁדּוּמֵל מִיִּתְרֵי עֵקֶן
וְנִצַּח וְאִנֵּם אֵינִי נֹכַח עַד אֲלִיכִּי
יִדְעֵנִי עַל כִּבְדּוֹ הַרְעֵם וְהִלֵּךְ
לְאֲדָרְשֵׁי עַל כִּלְאֵה שְׂמִילֵי וְכִלְ
מִרְעֵתָם נִפְרֵה קוֹל שְׂמִיעֵה תֵּה
כֹּהֵל וְהִשְׁגִּיל מֵאָרֶץ עָפֹן לִשְׁכֹּחַ
אֶת עֵי יְהוָה שִׁמְחֵה מִעֵן תֵּבֶס
יִדְעֵה יְהוָה כִּי לֹא לֵאמֹר דְּרֹם לֹא
לְאִישׁ הָרֵד וְהִמָּן וְאֶתֵּנָה יִשְׁכַּח
יְהוָה אֶךְ בְּנִשְׁפֹּט אֲבֹנָה פֶּן
תִּכְנַעַת יִשְׁפֹּט הַמֶּתֶד עַל הַעִיִּם
אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ וְעַל כִּשְׁפֹחֹתֵהֶם
כִּשְׁכַּח לֹא קְרָא וְכִי מֵאֵלֵי אֶת יִקְבֹּךְ
וְאִכְלֵהוּ כִּלְהוֹ וְאֶת עֲוֹנוֹתֵהֶם
תִּדְרֹשׁ אֲשֶׁר הָיָה אֵל
יִדְמִיחוּ מֵאֵת יְהוָה לֹא כִּי שְׂמִיעֵה
דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת וְדִבְרַתֶּם אֵלֵּי
יְהוָה עַל יִשְׁכֵּי יְדִישְׁכֶּם וְאֶמְדֵּת
אֵלֵיכֶם טְהֹאֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲרוּרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁכַּח אֶת
דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
אֶת אֲמִיתְכֶם מִסּוֹס הַצִּיָּאֵל לֹאֲכֹר
מֵאָרֶץ כְּעִירִים כְּמוֹת הַהֵרֵל אֲתֹכֶם
יִשְׁכַּח בְּקוֹלֵי וְעִישִׁי אֲתֹכֶם כְּנֹל
אֲשֶׁר אֵנִה אֲתֹכֶם וְהָיִיתִם לִי לִיכֹס

ואנכי אחיה לכם לאהבים כי ענין הקים
 את השבטים אשר נשבעתי לאבותי
 לתת להם ארץ ונתת להם ויבט כיום
 ההוא ונאמר אמן יהוה
 ויאמר יהוה אלי קרא את כל
 הדברים האלה בני יהודה ונחזקת
 יושלם לאמר ישמע את דברי הברית
 הזאת וישיתם אותם כי הנה עתה
 באותם ביום הנה עתה אתם נאמין
 בעיני יד הוסיף הוסיף ויהי
 לאמר ישמע בקולי ולא יסכיפו ולא
 המו את אונם וילכו איש בשרירות
 לבם הרינאמרי יליהם את כל דברי
 הברית הזאת אשר נאמתי לי עשות
 ולא יעשו
 ונאמר קשר באישי יהודה ובישבי
 יושלם שטני ענת אמתם
 הראשנים אשר באנו לשיכון את
 דבר והמה הלו אחרי אלהים אחרים
 ונעזבם הפרו בתי ישראל ובית יהודה
 את ברית אשר ברתי את אבותם
 לכן כה אמר יהוה הנני
 טמא אליהם רעה אשר לא יוכלו
 לנאת ממנה וויקרא אלי ולא אשמע
 אליהם והלטי עיר יהודה ויישבי
 יושלם וויקרא אליהם אשר
 הסקטרים להם והיישע לאוישע
 להם בעת רעתם כי כספר עריך היו
 אחרך יהודה ומספר חיות יושלם
 שמתם מוסחת לבשת מוסחת
 לקטר לבני

ואתה אל תתפלל כי ענין הוזה
 ואל תשא כי ענין הוזה כי אעני
 שטני בעת קראם אלי בעד רעתם
 מה לדידי בבית יעשוקה
 המוסחת הרבים ובשר קדש יעברו
 מיעלך כי עתה אתה ענין ויתרני
 יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול
 המולה גדולה הנית איש צליה ורע
 דליות ויהוה נכחות הטטע אותך
 דבר יעלך רעה כלל רעת בית ישראל
 ובית יהודה אשר יעשו להם להנפץ
 לקטר לבני
 ויהוה הודיע ואדעה אז הראיתני
 כי יליהם ואני נכבש אלוף זכר
 לטטח ולא ידעתי כי עלי חשבו
 מחשבת נשחיתת עין בלחמו
 ונכרתו מארץ חיים ושמו לא יזכר
 יעור ויהוה נכחות שטנ
 יעקב נחן כליות ולב אראה נקמתך
 מהם כי אלק עלי את ריב
 לכן כה אמר יהוה יל אנשי עתה
 המבקשים את נפשך לאמר לא
 הנא כשם יהוה ולא תמות בידינו
 לכן כה אמר יהוה נכחות
 הנעפקד יעליהם הנחרס ימרט
 מחרב בהם ובגדיהם ימותו מריב
 וישארת לא תהיה להם כי אביא
 רעה אל אנשי עתה שנתפקדת
 ינדיק אתה יהוה כי אריב אלק
 אך מי שפטים אדבר אתך כדור
 דרך רשעים נחיה שיל כל בני יעור

נשעתם נשיו ילכם נשופר
קרוב אתם בזה ורחוק מכל יותם
ואמר יהוה ידעתי תראני ובהנה
לך את התקם נגאן לטבר
והקדשם ליום הזה ידעתי האמ
הארץ וישגב כל השרה יכשכר
ישכנה ספתה נהכות ויעוף כי אכר
לא יראה את אחריתנו כי אתרלים
רצתו וילאוד ואך תהרה אר
הסוכים וכאין שלום אתה נטהאן
תעשה נגאן הירדן כי נס אחיך ויה
אכך נס הנה נגד נספה קראו
אחר כך לא אל האקון נכך ידברו
אלך טותי יעכל את כתי נשתי
את העלתי עתי את ידות נשכי נגן
אננה היתה לי נחלת כארזה כי ער
נתנה יל פקודה יל כן שנאתיה
היעש נשתי נחלת לי היעט סביב
יעלה לט אספול הית השרה תו
לאכלה ריעס נגב שחתו טכיס
את לקתי נש את חלקת הסדר
לכדני ישככה ישככה לישככה
אכלה יעל ישככה נשכה כל הארץ
כי אין איש שם על לב יעל כל שגם
בסדר באישדן יס כי חרב ליהורה
אכלה פקנה ארץ ויעד קנה הארץ
אין שלום לכל בשר
וריעו חטים וקצים קצו ועלו
לא יעלו ונשו כחבאותכם כחון
אף יהוה טאכר יהוה
על כל שגב הרינס הנני עכ נחלה

ס
ס
ס

אשר העלתי את עמי את ישראל
הנני נשם כי על אדמתם ואדמת
יהודה אתו שכתוב יהיה אחר
נשתי אותם אשוב ורחמתי
והשכתי אים לעלות ואישראל
והיה אכלם ילדו את דרבי עמי
להשבע נשתי יהוה כאשר לכו
את עמי להשכין בגבול ונכס נהך
נשתי ואסל לישכין ונשתי את
הנני יהוה נשתי ואכר נאם יהוה
כה אמר יהוה אל הלאך
וקעת לך אזור נשתי וישכתי יעל
כתעך וכמים לא תנאה ואקנה
את האזור נכר יהוה ואשכין יעל
כתני ויה דבר יהוה אל
ישעת לאכר קח את האזור אשר
קעת אשר יעל כתעך וקוס לך פרתה
וטכנה יס נקיק הכלי ואלך
ואטכנה פרתה כאשר ננה יהוה
אוחי יהוה מקין יס רבים ואכר
יהוה אל קוס לך פרתה וקח משכ
את האזור אשר עתיך לטכני שג
ואלך פרתה ואחר ואקח את האזור
מן הכקוס אשר טכתי וטכנה
נשתי האזור לא יעלה לך
ויה דבר יהוה אל אכר
טה אכר יהוה כנה אשחית את נגאן
יהודה ואת נגאן ידושלם הובי תעם
היה הרין הכאנים ישיבין את דבר
ההלכים בשררות לכסדילם אחר
אלהם אחרים לעבדם ולהשתחית

מה אפר יהוה ליצם הזה מן אהבו
 לטעור עליהם לא השטו והיה לא
 רצם יצתה זרעם ופקד חטאתם
 ואמר יהוה אלי
 תתפלל בי היום הזה לטובה כי
 ייבאו איני שכיני ארצתם וכי יצלו
 יצלה ומנחה אינני רצם כי טורטריני
 וכדור אנכי ככלה אתם ואמר אלה
 אדני יהוה הנה הנבאים אכריס להם
 לא תראו חרב וינב לא יהיה לכם כי
 ישלח אמת אתן לכם בטקוס הזה
 ואמר יהוה אלי שקר
 הנבאים נבאים בשמי לא שלחתם
 ולא שיתם ולא דברתי אליהם חזון
 שקר וקסם ואילו ותרכו אתכם הנה
 כתנאים להם
 לכן כה
 אפר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי
 ואני לא שלחתם והמה אמריתם
 ורינב לא יהיה סארין הזאת חרב
 ורינב יתמו הנבאים ההמה והיה
 אשר המה נבאים להם היו מי שלבם
 בחזות ירושלם כפני הרין והחרב
 ואין מקנר להמה המה נביאים כעמם
 ובנתיהם וישפכתי עליהם את דעתי
 ואמרת אליהם אתה דבר הזה תירעה
 יענידמי ינה לילה וינב ואי תרבעה
 כי שחר יזול בשנה בתולות יצמי
 מנה נהיה כמאד אם יצאת השדה
 והנה חלל חרב ואם נאית היער
 והנה תחלו ירינב כנס נבא עם
 טקוס חרו ואל ארין ולא ידעו

הכאס מאסת את יהודה
 אם כניזון גלה נפשו כדו גחכתנו
 ואין לנו טרפא קוה לישלם ואין טוב
 וליצת מרפאוהנה כעתה ידיננו
 יהוה רשענו ואלתנו כי חטאנו
 לך אלהתאין למינן שמך אלתנו
 כמא כבוד זר אר חר נרתק אהנו
 הליט טהלי הנויס כנישנים ואם
 השמים יתעורבכם הלא אתה הוא
 יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה יצית
 את כל אלה ואמר
 יהוה אלי אם יינכר מישה וישכח
 לפני אין נפשי אל היום הזה ישרח
 מי לפני וינאוו והיה כי אמרו אליך
 אנה נבא ואמרת אליהם מה אמר
 יהוה אישר לכות לכות ואשר לחרב
 לחרב ואשר לרינב לרינב ואשר לשמי
 לישמי ופקדתי עליהם ארבע נמשות
 נאס יהוה את הרב לחרב וארע
 הכלבים לסחכונאת עוף השמים
 ואת בהמת הארין לאכל ולחשות
 ועתה כל לזויעה לכל כמלכות הארין
 בעל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה
 על אשר יצא בירו שלם כי
 יחמל יליך ירושלם וסייער לך
 וכי יסור לישאל לישלם לך ארע
 נטשת את נאס יהוה אחור תרכי
 ואט את ידי יליך ואי שחתך
 נאית העמם ואורם כמורה נשעני
 הארין שכלת אמת את עמי
 כדרכיהם לא שמי נעטול ארבעה

מחול ימים הבאתי להם על אספור
ישוד כעדרים הפלתי עליה פתאם
יער ובהלות אכללה ליתיה שבעה
נפתה נפשה כאה שמישה ביע יוכם
כוישה וחפרה ושארם לחרב ארץ
לפני אביהם נאם יהוה
אוי לאבי כי ילדתי איש ריב
ואיש טרון לכל הארץ לא נשתי ולא
נשוב כלה מקללנו אמר יהוה אם
לא שרחת לטובאם לא הפנעתיך
כעת רצונה ונתת ערה את האויב
הרצנו כרול מצפון ונחשתו חילך
ואמרתיך לבוא אתי לא נכחיר ונכח
חטאותיך ונכל נטילתי והנפרתי
את איבך בארץ לא ידעת כי איש
קדחה באפי יערכם תוקד
אחריתי עת יהוה זרע ופקלע והנעם
לי מדפי אל לארך אפך תקחני יע
ישאתי עיך הרפה נביא דברך
ואכלם ויהי דברך לי לששון ולשבת
לכמי כעקרא שטל עלי יהוה אלהי
ינבאות לא ישטני כסוד כישחקים
ואעל מפני ירך מדד ישטני כיוצב
כלאתני למה היה כאכל נח ומכרתי
אטישה מאנה הרפא היותה הן לי
כמו אכב כיום לא נאמנו
לכונה אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפע תעבד ואסתר וקאקך
נחול כפי תהיה יטוב המה אליך
ואתה לא תשוב אליהם ונתתך
ליעם הוה לחוסת נחישת כעדרה

ונלחמו אליך ולא יוכלוך כי אתה
אע להישיעך ולהצילך נאם יהוה
והיערתיך כידר יעם ופדתך מכף
יער יעם
אלי לאמר לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום הזה וככה
אמר יהוה יעל הבנעס יעל הבנעס
הילודים במקום הזה ויעל אסתרם
הילדות אותם ויעל אסתרם המולידים
אתם בארץ הזאת מכותי תחלאם
ימרו לא יקפרו ולא יקברו ידכן יעל
פע האדמה יהיו ונכרת וכד יעל
והיתה נבלתם לכאכל ליעף השמים
ולכהטת הארץ
כיה
אמר יהוה אל תטא בית מרוח ואל
תלך לספר ואל תעל להם כי אספתי
אתי שלום מאת ה' צהוה נאם יהוה
את החדר ואת דר חכמים ונתת להם
וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא
יקפרו להם ולא יתעד ולא יקדח
להם ולא יפרסו להם על אבל נחמו
יעל מת ולא יסקו אותם כוס תענוכות
יעל אכזר על אעו וכיה משתה לא תבוא
לישבת אתם לא עלי שותת למה
אמר יהוה נבאתי אלהי ישראל הנני
כישבת במקום הזה ליעצכם וכמינעם
קולי ששון וקולי שטחה קול התן וקול
כלה וזה כיתעד יצם ההאמת להודים
האלה ואמרו אליך יעל הדבר יהוה יעל
את כל הריעה העולה והוא וכה יעננו
ומה חטאתנו אשר חטאנו יהוה אלהינו

ואמרת אליהם על איש יעזבו אתמנו
אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים
אחרים וייעזבו וישתחוו להם ואני
יעזבו את תורת לא שסרו ואהב
הרע תכ לי שות סאנותיכם והנכם
הלכים איש אחרי שררות לבו רע
לבלתי שמי עלי והטלתי אתכם
כעל הארץ הזאת על הארץ אשר
לא ידעתם אתם ואמרתם וינצרתם
שם את אלהים אחרים יוכס וליה
אשר לא אתם לכם חנניה:

לכן הנה ימים נאום נאם יהוה
ולא יאמר יעזב יהוה אשר העלה
את בני ישראל בארץ מצרים כי נאם
חי יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים וכל הארץ אשר
הדחים שמה והישיבות על אדמתם
אשר נתתי לאבותם הנני ישר
לחונם ובים נאם יהוה ודעם ואחרי
כן אשלח לרבים יצרים ויעזבו מעל
כל הרועים על גביה וכעק קיחלי עני
כי יעני על כל דרכיהם לא נסתרו
כלעם ולא נענן עונם מנגד עני
וישלכתי ראשונה משנה יעננו
וחטאתם על חללם את ארצי ונבלת
שקוניהם וינצרתם מלא את
נהלתי:
וכטסי ביום ענה אלך עים יבאו
מאפי ארץ ויאכרו אד שקר נחלו
אמותנו הבל ואון כסמיה יינשה
לואדם אלהים והמה לא אלהים:

לכן הנני מדועם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת נקודתי וידעו
כי שמי יהוה:
יהודה נתונה בעמ כדול בעפרן
שמיד הושיה על לוח לבם ולקונו
כוכח ותתקם כוכר בעיהם מנחתם
ואשריהם על עין רענן על נביעת
הנחיות הררי כשרה חילך כר
אוינתך לכונאת נמלך מחטאת
בכל נטילך וישכמתה וכך מנהלך
אשר נתתי לך והינצרתך את ארץ
בארץ אשר לא ידעתם איש קדחתם
כאפי ידע יעלם חוקך:

כיואמר יהוה ארור הנראשו
ינטח באדם ויטס כשר ורע וכן
יהוה יכור לבו והיה כי ערער כי נצרה
ולא יראה כי יבא טוב וישכן החרים
במדבר ארץ מלחה ולא תשבעוך
הנבר אשר ינטח ביהוה והיה יהוה
מנצחו והיה כי עין שחל על מים
ועל יובל ישלח שרשיו ולא ידא
כי יבא הם והיה על הרועין ומשנת
כצרת לא ידא ולא יביש מיצשות
פרי יעקב חלב מכל ואנושה הוא כי
ידענו אע יהוה הקד לבנו כיוצא
ולת לא יאס מדרב נפרי מיליוקוא
דור ולא ילר עשה יעשר ולא נמשפט
נחזי ימי יעננו וכאחריתו יהנהל
נמא כבוד מרום מראשון מקום
סקדשנו מקוה ישראלות כר
עוכך יבשו יסורי בארץ יבתט כי

כל יצרי עילה ישים וישרק יל כל
 מטה והוא אכלתם את כשר בנהם
 ואת כשר בנהם ואיש כשר ריעו
 יאכלו במצור ובמקום אשר יעקולתם
 איבהם ומכביש יעשם וישברת
 הבקק ליעה האנשים ההלכים אותך
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה ינבאות
 בנה אשר אתה ינסה ואת היצר
 הואת כאשר ישר את כל היוצר
 אשר לא יוכל להרפה עוד וכתפר
 יקרו מאין מקום לקר: כן אינשה
 למקום הזה נאם יהוה ולישיבו ולת
 את היצר הואת סתפת והיו כרעי
 יודשם וכתלמך יהודה במקום
 התפת הטמאים לכל הנתיים אשר
 קטרו ילנתי הכ לכל נבא השמים
 והקר נכסם לאלהים אחרים:
 ויבא ירמיהו כהן הפת
 אשר ילחו יהוה ישם להנבא וינמד
 בחצר בית יהוה ואמר אל כל העם:
 כה אמר יהוה ינבאות
 אלהי ישראל הנעמכי אל היצר
 הואת ועל כל יציה את כל הרעה
 אשר דברתי עליה כהקשו את עינם
 לבלי שמי יצאת דבר וישמיץ ה
 פשחור כן אמר הכהן והוא פקיד עז
 בתי יהוה את ירמיהו נבא אר
 הערים האלה וכה פשחור את
 ירמיהו הנביא ויתן את יל הכהנת
 אשר בשער בעמון העליון אשר
 בתי יהוה ויהי מחרתו וינאפשוהו

את ירמיהו כן הכהנת ואמר אליו
 ירמיהו אל פשחור קרא יהוה שמך
 כי אם סמך מסככי:
 כי כה אמר יהוה הנני נתן לסמך לך
 ולכל אחיך ועליו כהרב איבהם ויענו
 ראות ואת כל יהודה אתן ביד כל
 ככל והעלם בכלה והעם כהרב ועתה
 את כל חסן היצר הואת ואת כל יציה
 ואת כל יציה ואת כל איציות כלכי
 יהודה אתן ביד איבהם ובזוכולקחם
 והביאום בנה ואתה פשחור וכי
 ישיב ביתך תלכו בשבי ובכל תבוא
 ושם תמות ושם תקבר אתה וכי
 אחיך אשר נבאת להם כשקר:
 פתחתי יהוה ואפתחתי
 ותכלייתי לישחק כל היום כלה
 לי עליו כסדר אדבר איצק חסם
 וישר אקרא כי הידבר יהוה ליהוה
 ולקלם כל היום ואמרת לא אומרנו
 ולא אדבר עוד בשמו והיה כלבי נאש
 כיערת יצר בינעלתי ועלאתי כלכל
 ולא אוכל כי שכי עת דברת רבים כמור
 מסכי הגדו ונעדת כל אעיש ילבי
 שברי ילע אולי יתהו וכלה לו ונתה
 נקבת ממנו ויהוה אותי כמבור יצין
 יל כן דרפי יכשלו ולא יכלו בשוכר
 כי לא השלכו כל בית עולם לא תשנה
 יהוה ינבאות נחן יציק ראה כלות
 אראה נקמת מהם כי אלך בלתי את
 ריבי ישרו ליהוה הללו את יהוה כי
 העלאת נפש אכיון ביד מרעם:

אדור היום איך ידעת
מויכ אשר ילדתני אמרתי יהי נדך
אדור האיש אשר בער את אבי
לאמר ילדך כן זכר שמעתי שהיה
והיה האיש ההוא כיצד איש הפך
יהיה ולא נהם ושמעו יעקב בנכר
והרועה כעת צהרים איש לא מות
מדה כותלי אכירי ויהיה הדרת
יעלם למה זה מרחם יצאתי לראות
יעלם הן וכלו בישתימי

הדבר אשר היה אלי ידמיהו
כאת יהיה בשלח אליהם בלך יעקב
אתפחור מן סביבה ואת צפנה בן
מינשה הנקן לאמר ודע נא מעני
את יהוה כי נבחר אדור כלך בנכר
עלם ילדו אלי יעשה יהוה אותנו
כד נפלאותיו ויגלה כי ילדנו

ויאמר ידמיהו אליהם
כה תאמרו אלי יעקב יהוה כה אמר
יהוה אלי ישראל הנני מכבד את מלי
המלחמה אשר בדכס אשר אתם
על מים בם את מלך כל ואת המשוני
הערים יעלם כחיון להומה ואספני
אותם אל תוך היער הזאת וילחמתי
אני אתכם כד נטויה וזמיון הזקרה
ובאף ובהמה ובקני גדול והכרתי
את יושבי היער הזאת ואת האדם
ואת הבהמה כד גדול ימיהו ואחרי
כן נאם יהוה אתו את יעקב מלך
יהודה ואת עזרי ואת דניאל ואת
השטרים כיצד הזאת מן הדבר מן

ההרב וכן הרע כיצד נבחר אדור
כלך בנכר וכד אכרם וכד מבקשי
נפשו והנכס לפי חרוב לא חוס ילדתי
ולא יחמל לא אדורם ואל הנכס היה
האמר כה אמר יהוה הנני עמך
לפענכם את דרך החיים ואת דרך
המוות הישכב עיר הזאת ימות נחמ
וכד יעבד ודבר והיו נא ונפלי יע
הכשרים הערים יעלם יתה ויהיה
לנפשו לישלח בישתת לפי כיצד
הוא ליעה ולא למוכה נאם יהוה
ביד מלך כל תנקן וישרפה באש
ולבית כלך יהודה ישמח

דבר יהוה בית דוד כה אמר יהוה דני
לכך טיפס והיו נזול כיצד יעקב
מן תנא נאש חמתי וכיצד ואין
מבנה מפערי מיני ליהב ונאמר
יישבת העמק עיר המישור נאם
יהוה האמרים כי יתגלעו ומי
יבא נבי צונתו ויפקדתי יעלם
כפי מיני ללבם נאם יהוה והערת
אשבי צרה ואמלה כלסמיהו

כה אמר יהוה וזכרת
מלך יהודה וזכרת שם את חזק
היה ואמרת שמיני דבר יהוה מלך
יהודה וישג יעל כסא דוד אתה יעל
ועתה הנאם בשיצרים האלה קד
אמר יהוה יעשו טיפס ויעקב והיו
נזול מן יעקב ועל יהוה ואמנה אל
תנו אל תפסו ודעו כי אל תשכחו
במקום הזה כי אש ישרתני את

ויעקב אז טוב לו: דרין עני ואביון
אז טוב הלא הוא הדעת אתי נאם
יהוה: כי אין עניך ולבך כנאם יעל
כיעד ויעל דס הנקי לישפוך ויעל
היעשק ויעל המרועה ליעשות:

לכנה אמר יהוה אל
יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא
יספדו לו והוא אחיו והוא אחות לא
יספדו לו והוא אדון והוא הוה: קברת
המדיקב מהוה שר מהראה
לישעיר ירושלם:

יעל הלכט ויעקב ונכשן תע
קולך ויעקב כיערם כיעשקו כל
מאהבך: דברת אלך בשלותך
אמרת לא אשכנז זה דוכן טעניך
כי לא שמיצת מקולי: כל רעך תרעה
וזה ומאהבך בשבי ילכו כי אין תבשי
ונכלית מכל ריעך: וישכנז כלכטון
מקננת בארץ מה עשת כנא לך
חלם חיל מולדו: חיל נאם יהוה
כי אם יהיה כענה בן יהויקים מלך
יהודה חותם עליך ימין כי משם
אתקנך: ועתיד בר מבקשי
נפשו וכיך אשר אתה יקור מפנים
וכיך נמוכדראיער מלך ככל וכיך
הנשדים: והטלת אתך ואת אמל
אשר ילדתך יעל הארץ אחר ד
אשר לא ילדתם יסו וסם תמותו:
ויעל הארץ אשר הם משאם
את נפשו לשוב שם שמה לא
ישובו:

הדבר הזה באו משערי הבית הור
מלכט ישיבים ללוד יעל כנא ונכים
מנכט וכסוסים הוא יעפרו וינמו: ואם
לא תשביע את הדברים האלה כי
נשבעתי נאם יהוה כי להרבה יהיה
ביתך אמר

הבית הזה
יהוה יעל מלך יהודה יעל אתה
יראש הלכטון אם לא אשיתך מדבר
יערם לא נשכנז: וקדשתי יעלך
משחתם איטוב ליוכרתו מכתר
אדיר והפילו יעל האש ויערו עים
רמס יעל העיר הזאת ואמרו איש אל
רעהו יעל מה יעשה יהוה לכה ליער
העירה הזאת: ואמרו יעל איש יעט
אתה יהוה אל הים וישתרוזו
יאלהם אחרים וינכרים:

אל תכנו לטת אל תערו לו
מנכט הלך כל איטוב יעל וראה
אתה יעל מולדתו: כנה אמר יהוה
אל שים בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא
מזה מקום הזה לא ישוב שם יער:
מנכט אשר הגלו אתו יסם ימות
ואת הארץ הזאת לא יראה יער:

חויבנה ביהוה יעק
ועליתו כל אמישפט מרעהו יעל
דכ ועליו לא יתלו: האמר אכנה
יעל מדות ויעליות מדות וקריג
לחלונן וספון בארץ ומישוח כישור:
התמיד באתה מתחרה בארץ אמר
הלא אכלי ושתה ויעשה מישפן

הענינבמה נפון האיש הזה מערה
אם כל און הפן ט כדון הוטרלו
הוא ודע והשלם על הארץ אשר
לא ידע ארץ ארץ ארץ טכני
דבר יהוה: מה אמר יהוה טכני את
האיש הזה יציר נטר לא יעלה מקו
כלא יעלה מוריע איש יישל על נסא
דוד ומשל יער ביהודה:

הויריכם מאבדים וכפנים את
נאן מרעית נאם יהוה: לכן מה אמר
יהוה אלתי ישראל יל הריע
הרעים את נבי אתם הפיתם את
נאנ ותרחום ולא פקדנתם אתם הנני
פקד יליכם את יד נבי יליכם נאם
יהוה: ואנ עקבין את ישראלית נאנ
מכל הארצות אשר הרחת אתם שם
והשפתי אתהן יל נהק ופרו ורבו:
והקמתי עליהם ריעס וריעס ולא
ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם
יהוה:
הנהיכים נאם נאם
יהוה והקמתי דוד נעמי עריקומלך
פלך והשכל ויעשה כטפטועקה
בארץ: כמיתושי יהודה וישראל
יישכן לנשח וזה יטמו אשר יקראו
יהוה ידקנו: לכן הנהיכים
נאם נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים: כי אם יהוה אשר
העלה וישראלית אתה מרני כרת
ישראל בארץ נפונה ומכל הארצות
אשר הדחתים שם וישטו על אדמתם:

לנבאים נשטר לבי
מקרב רחפו כל יעצבותי היתלמתי
שמו וכבר ינברו יין כפני יהוה
וכפני דברי קדשו: כי נבאים מלאה
הארץ כי נפני אלה אמלה הארץ
יבשו נאות מחר ותהי מדות סרנה
ונבורתם לא כן כי נס נבאים פרו
הנפונם בבית יצאתי ריעתם נאם
יהוה: לכן יהיה דרכם להם טהלה
באפלה ידחו ינפלו בה כאבא יעלה
ריעה ינעת פקדנתם נאם יהוה:
ונבאי יסכרון ראיתי
תפלה הנבוא ככיל ויתעו את יציר
את ישראל:
ידו של ראיתי יצירה נאן והלך
בשקרו וחזקו ידי כריעם לבתי יטבו
איש מרעיתו היו ל כל סכסוכי שמו
כי נמרה: לכן מה אמר
יהוה ינבאות יל הנבאים הננמאמי
אותם לינעה והשקד קדמי ראש כי
כאת נביא ירושלם ינעה הנפלה
לכל הארץ:
יהוה ינבאות אל תשמינו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהם סהמה
אתכם חזון לכם ידברו לא מפ יהוה:
אמרים אמור לננא יציר דבר יהוה שילם
יהיה לכם וכל הלך בשררות לטאמו
לא תנמו עליכם ריעה כימי ינבר
כסוד יהוה ורא וישמינו את דברו
כי הקיטב דברי יושמינו:
הנה כי נעת יהוה הננא ינעה

וְשִׁיעַ מִתְּהִלָּתוֹ יְלֵךְ רֹאשׁוֹ שְׂעָמִים
יְהוּלֵל לֹא יִזְכָּר אֶף יִהְיֶה יִשְׁרָאֵל
וְיִדְּהוּקוֹ מוֹתוֹ לְבָבָא וְרִיתוֹ מִן
תְּחִבּוֹנָה מְבִנֶה לֹא יִשְׁחָתוּ אֶת
הַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר לֹא דִבְרַת אֱלֹהִים
הַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר בְּהוֹדִי וְיִשְׁמַע
דְּבִירָאֵת נְפִישׁוֹ שְׂבוֹם מִדְּרֵסֵהוּ
וּמְרִיעֵנִי לֵהֶם הֵאֱלִי מִקֶּרֶב אֲנִי
נָאִם יְהוָה לֹא אֶחָד מִחֻקֵּי אֱדִי
אֵישׁ מִסִּתְרִי וְסֹאֵעַ לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאִם
יְהוָה הִלּוּ אֶת הַשִּׁמְשׁ וְאֶת הָאֲרִיזִין
אֶת כָּל אֲנָשׁ יְהוָה יִשְׁמַע יְעַן אֶת
אִשְׁרָאֵל אֲמָרוּ הַנֶּאֱמָר הַנֶּאֱמָר בְּשִׁמִּי
יִשְׁקֹר לֹאמַר הִלְכְּתִי הִלְכְּתִי עֵת
הַיּוֹם לִבְנֵי הַנֶּאֱמָר נָאִם הִשְׁקֹר וְנִבִּיא
תּוֹכְתִי לִבְנֵי הַחִשְׁשׁ לְהַשְׁמִיחַ אֶת
יְצִי' עַתִּי מִלּוֹכְתָם אִשְׁרָאֵל יִסְפְּרוּ
אִישׁ לִרְיָהוּ כִּאִשְׁרָאֵל שִׁחַן אֲמָתָם
אֶת שְׂכָרִי בְּנִי לֵהֱבִיא אִשְׁרָאֵל אֶת
הַלֵּם יִסְפֹּר חִלּוֹם וְאִשְׁרָאֵל דְּבִירָאֵת
יִסְפֹּר דְּבִירָאֵת מִתְּהִלָּתָם אֶת הַנֶּאֱמָר
נָאִם יְהוָה הֵאֱלִי אֶת דְּבִירָאֵת כִּי אֵשׁ וְנָאִם
יְהוָה וְנִפְתָּיִשׁ יִפְתָּן כֹּלֵי
לְכֹן הַנֶּאֱמָר יְלֵךְ הַנֶּאֱמָר נָאִם
יְהוָה כִּנְנִי דְּבִירָאֵת מִתְּהִלָּתוֹ
הַנֶּאֱמָר יְלֵךְ הַנֶּאֱמָר נָאִם יְהוָה הַלְקָחִים
לִשְׁוֹנִים וְנִאֲמָרוּ נָאִם יְהוָה יְלֵךְ נִבִּיא
הִלְכְּתִי יִשְׁקֹר נָאִם יְהוָה וְסִפְרוּם וְיִתְּנוּ
אֶת נְפִישׁוֹ מִשְׁקָרֵהוּ בְּהוֹשֵׁתָם וְנִבִּיא
לֹא יִשְׁחָתוּם לֹא יִשְׁחָתוּם וְהוֹדִיעַ לֹא
וְיִעֲלֶה לִיכֹן הוֹדִיעַ נָאִם יְהוָה וְיִשְׁאֵל

הַנֶּאֱמָר הוֹדִיעַ אֶת הַנֶּאֱמָר אֲנִי
מִה מִיִּשְׁאֵל יְהוָה וְאֲכַתֵּר אֶת
מִה מִיִּשְׁאֵל וְנִשְׁתֵּת אֶתְכֶם נָאִם יְהוָה
וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
מִיִּשְׁאֵל וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
וְיִלְכִיתוּ מִה הַנֶּאֱמָר אִישׁ עַל רִישׁוֹ
וְנִאֲמִישׁ אֶל אֲחֵיו בְּהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
דְּבִירָאֵת וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
מִה מִיִּשְׁאֵל יְהוָה לֹא יִשְׁדָּרוּ וְהַנֶּאֱמָר
אֶת דְּבִירָאֵת אֱלֹהִים חִיִּים יְהוָה וְנִבִּיא
אֶתְהוֹנִי מִה הַנֶּאֱמָר אֶל הַנֶּאֱמָר מִה
יְנִיךְ יְהוָה וְכִי דְּבִירָאֵת וְהַנֶּאֱמָר
יְהוָה תִּאֲמָרוּ לְכֹן כִּי אֲמַר יְהוָה יִנֶּן
אֲמָרְכֶם אֶת דְּבִירָאֵת מִיִּשְׁאֵל יְהוָה
וְאִשְׁלַח אֲלֵיכֶם לֹאמַר לֹא תִאֲמָרוּ
מִיִּשְׁאֵל יְהוָה לְכֹן הַנֶּאֱמָר וְנִשְׁתֵּת
עַתָּה לְכֹן אֲנִי שִׁתֵּת אֶתְכֶם וְאֶתְהוֹנִי
עַתָּה לְכֹן וְלֹא בְּרַחֲמֵי מִיִּשְׁלָעַי וְעַתָּה
יְעִלְכֶם הַנֶּאֱמָר עֵלִים וְכִיִּסְתֵּת יְעִלְכֶם
אִשְׁרָאֵל לֹא תִשְׁכַּח הַנֶּאֱמָר הַנֶּאֱמָר
וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
הַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
נִיךְ בְּלֹא אֶתִּכְנֶה בְּנֵי הַיּוֹקִים מִלֵּךְ
יְהוָה וְאֶתִּשְׁרֵי יְהוָה וְאֶתִּשְׁרֵי
וְאֶתִּשְׁרֵי מִיִּשְׁרָאֵל וְיִבְנֶה בְּנֵי
הַדּוֹד אֶחָד תִּאֲמָר עַתָּה מִיִּשְׁלָעַי
הַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
נִבִּיא אִשְׁרָאֵל לֹא תִאֲמָר כִּיִּשְׁלָעַי
יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְהוֹנִי וְיִסְפֹּר וְאֶתְהוֹנִי
הַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר
וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 טהאמר יהוה אלי ישראל כהאנים
 הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה
 אשר שלחתי סוף המקום הזה ארץ
 כשדים לטובה וישמתי יעני יעליהם
 לטובה והיטברתם על הארץ הזאת
 ובניתם ולא אהרסו ונטיתם ולא
 אתושו ונתתי להם לב לרצות אתי
 כי אני יהוה והוילי יצא ואנכי אהיה
 להם לאלהים כי ישוב אלי בכל לבם
 וכתאמנו הרצות אשר לא
 תאלנה מרצני כהאמר יהוה כן אתן
 את עקוהו מלך יהודה ואת ישרי
 ואת שארית ירושלים הנשארים
 בארץ הזאת והיטבים בארץ כשדים
 ונתתם לחינה לרציה לכל מכלות
 הארץ להרפה ולבשל לשניה ולקל
 ככל המקלות אשר אדריהם יטב
 ושלחתי נבא אתה רב את הרצונב
 ואת הדבר יערתם מלך הארמה
 אשר עתה להם ולאבותיהם
 דבר אשר היה יעל
 ירמיהו יעל כל ימים יהודה כשעה
 הרביעת ליהויקים בן יאשיהו מלך
 יהודה הא השעה הראשונה למנוחא
 מלך מלך אשר דבר ירמיהו
 הנביא יעל כל ימי יהודה ואל כל ימי
 ירושלם לאמר מן שלש עשרה
 שעה לאשיהו בן אמון מלך יהודה
 ופע היום הזה זה שלש ועשרים
 שעה היה דבר יהוה אלי ואדבר

אליכם אימים ודבר ולא יטעיתם
 וישלח יהוה אליכם את כל יערי
 הנכאים השנים ושלח ולא יטעיתם
 ולא הטיחם את אונכם לטמא
 לאמר ישובנו אי שמו דוט הרצון
 וכרצנו יעל לכם וישט על הארמה
 אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם לכן
 יעלם יעני יעלם ואלתלם אחר
 אלהים אחרים ליצורם ולהשתחות
 להם ולא תכנסו אתי בכישה ידע
 ולא ארצ לכם ולא יטעיתם אל נא
 יהוה לסינ הכנסו בכישה ידע
 ידיע לכם
 יהוה יבא את יגן אשר לא יטעיתם
 את דבר יהוה יעל ויקחת את כל
 כשפות יעל נאם יהוה ואר
 נטבראצר מלך בכל יעל והנאת
 יעל הארץ הזאת יעל יטעיה ויעל
 העים האלה כב והרובתם ושמנת
 לטעיה ולשדקה ולחכות יעלם
 והאבדתי מהם קול יטעיה וקול שמה
 קול הקול וקול בלה קול רחם ואור
 נד והיחל הארץ הזאת לחמה
 רשמה ויכבו העים האלה את כל
 ככל יטעיהם שעה והיה ככל אור
 יטעיהם שעה אפך יעל מלך נב
 רעל הטי ההוא נאם יהוה את יעל
 ויעל ארץ כשדים וישמתי אר
 לטעיהם יעלם והנאת יעל הארץ
 ההיא את כל דבר אשר דברתי יעל
 את כל העת כבסר הזה אשר נא

ויסיוהו על כל הנוצים כי ינסו ונסם
הטהוטים ונסם וכלם ורעים ושלמה
לתם כפלים ובני נשה ידיהם:

כי כה אמר יהוה אלהי ישראל

אל קח את מסה יין החסה הואר

מדי והשקית את האתם כל הנוצים

אשר אנכי ישראל אהבך אליהם וישלחו

והתנעמו והתהללו מפני החרב אשר

אנכי שלח בנתם ואקח את המסמך

יהוה ואשקה את כל הנוצים אשר שלחתי

יהוה אליהם את ידו של ואת ידו

יהודה ואת מלכיה את ישראלית אתם

להרבה לשמה אשר קהל הכוס

הזה את פניה מלך מצרים ואר

עמדו ואת ישראל ואת כל יצמו ואת

כל הערב ואת כל מלכי ארץ העין ואת

כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשר קלון

ואת עזה ואת יקרון ואת ישראלית

אשדוד את אדום ואת מואב ואת

בני עמון ואת כל מלכי ער ואת כל

מלכי יערון ואת מלכי האי אשר

בניע חים את דרך ואת תימא ואת

טוואת כל קניני פאה ואת כל מלכי

ערב ואת כל מלכי הערב השכנים

עברו ואת כל מלכי זמרי ואת כל

מלכי עילם ואת כל מלכי מדי ואת

כל מלכי העצם הקרבים והרחקים

אשר לא אחיו ואת כל הממלכות

הארץ אשר יע פני הארמה ומלך

שיש ישנה אחריהם ואמרת

אלהם כה אמר יהוה יצאות אלהי

ישראל ישלחו וישלחו וישלחו וישלחו

תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח

בנתם והיה כי יבא לקחת הכוס

מידך לשתות ואמרת אליהם כה

אמר יהוה יצאות שנות שנות כי

הנה בני אשר נקרא שמי עליה

אנכי כהל להרע ואתם הנקה תנקו

לא תנקו כי הרב את קרא יל

ישב הארץ נאם יהוה יצאות ואתם

תנבא אליהם את כל הדברים האלה

ואמרת אליהם יהוה מפרסם ישאג

ומכניעו קרשו תקולו ישאג ישאג

יעל עהו הדד מדיכים יענה אל כל

ישב הארץ בא שואן יעד קיעה

הארץ כי רב ליהוה בנים נשפך

הוא ליל כשר הרשעים נתנם החרב

נאם יהוה כה אמר יהוה

יצאות הערצה יצאות מניאל בוי

וכיע דול יער מידת ארץ והיו

הרלי יהוה מוסה הוא מקנה הארץ

ועד קנה הארץ לא יסדו ולא יאכז

ולא קטרו לדמן יע פני הארצה היו

הלילו הרשעים וישקו והתעלשו אדיר

הצאן כיטליו ימכסו לטבוחות ונענו

ונפלתם ככל חמדה ואבן מעס מן

הרשעים ופליטה מאדירי הצאן

קולי עקת הרשעים וילת אדירי

הצאן כי יסדו יהוה את מדינתם

ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה

יענכפר סט בהיתה ארצו לשמה

מפני חרון הונו וכפני חרון אפו

בראשית סמליות וזוהר

בן איש יהוה סלך יהודה היה הדבר
הזה כמדת יהוה לאמר וזכור יהוה
יגדל בחינה בית יהוה וזכרת יגדל
יגדל יהודה הכבדים להשתחות בית
יהוה את כל הדברים אשר עשית
לדבר אליהם כאל תגיד דבר :
אולי ישיבו וישכחו איש מדבריה
ונחמתי אל הריני אשר אנכי ושב
לעשות להם טעם רגשי עליהם :
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי
העם אשר אני ללכת בחרתי אשר עתה
לפניהם לשמור על דברי יגדלי
הנבאים אשר אנכי שלח אליהם
והשכם ושלח ואל ישיב עתה ונתת
את המדת הזה כשלה ואת היגד
הוא אתה לקללה לכל בני הארץ
וישמיץ הנהגה
והנביאים וכל היגד את ירכיחו וזכו
את הדברים האלה בבית יהוה ויהי
כבוד ירכיחו לדבר את כל אשר
יגדל יהוה לדבר אל כל היגד והעשו
אותו הסתעם והנביאים וכל היגד
לאמר כמות סתות מדויג נבית נשם
יהוה לאמר כשלו יהיה הכית הזה
והיגד האת תחרב כמין יגדל וקל
כל היגד אל ירכיחו בבית יהוה :
וישמיץ ישרי יהודה את הדברים
האלה ויגדל וכיית המלך בית יהוה
וישט כפתי ישרי יהוה החדש
ויאמרו וזה סתו והנביאים

אל השירים ואל כל היגד לאמר
מי שפוט לזל לא ישר הזה נבא אל
היגד הזאת כאשר שמי עתה כנאונם
ויאמר ירכיחו אל השירים ואל
כל היגד לאמר יהוה שלחני להנניח
אל הבית הזה ואל היגד הזאת את כל
הדברים אשר ישיב עתה : ויגדל
היגדו ודרכו וכל יגדליהם וישמיץ
בקול יהוה אלהים ויעזם יהוה אל
היגד אשר דבר יגדלם ואל היגד
בדרכם יגדל וכל יגדלם ויעזם :
אך יגדל יגדל כי אם מנתם אתם
את ירכיחו ואת סתותם יגדלם
ואל היגד הזאת ואל ישיב כנאונם
שלחני יהוה יגדלם לדבר כנאונם
את כל הדברים האלה :

ויאמרו השירים וכל היגד
אל הנהגם ואל הנבאים ואל
הזה מי שפוט לזל כי נשם יהוה אלהי
דבר אלינו ויקמו אנשים מוקמי
הארץ ויאמרו אל כל קהל היגד
לאמרו כי כיה סתו ישרי היה נבא
בכי חזקהו סלך יהודה ואמר
כל יגדל יהודה לאמר כה אמר יהוה
יגדלות יגדל יגדל תגרש ויהוה שלח
יעים תהיה וזה הבית לכבוד יגדל :
ההמת חכמה חזקה סלך יהודה
וכל יהודה בלא יא את יהוה וזה
אתה יהוה יגדלם יהוה אל תגדל
אשר דבר יגדלם וזאתה יגדלם
ריגדלם ויגדלם וזאתה יגדלם

וְאֵלֵהֶם וְאֵלֵהֶם וְאֵלֵהֶם וְאֵלֵהֶם וְאֵלֵהֶם
לְאֹמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי שִׁמְעוֹן
דָּבַר נְבִיאֵיכֶם הַנִּבְּאִים לֵכֶם לְאֹמֶר
הִנֵּה כָל־כֵּת יְהוָה מוֹשִׁיבִים מִבְּבֵרֵי
יְעִתָּה מִדְּהָרָה מִשְׁקָרָהּ וְנִבְּאִים לֵכֶם
אֵלֵהֶם שִׁמְעוֹן אֵלֵהֶם יַעֲזֹב אֶת מִלְךְ
בְּמִוְחָו וְכֵת הַתִּיִּי הַזֶּה הוֹאֵת הוֹנֵה
וְאֵם נְבִיאִים הֵם וְאֵם שִׁדְרֵי יְהוָה הֵם
פָּעִיעַ וְנִבְּאִים יִצְחָק וְנִבְּאִים לֵכֶם
הַגִּידָה הַתּוֹרָה כִּכְכֵּת יְהוָה וְלִפְנֵי
הַדֹּר וּבִירוּשָׁלַם בְּגֵרָה מִנֶּה אָמַר
יְהוָה יִצְחָק אֵלֵהֶם נְבִיאִים יוֹנִי הֵם
וְיִלְחַמְּכֶם וְיִלְחַמְּכֶם הַגִּידָה הַתּוֹרָה
מִיַּד הַהֵם אֵשׁ לֹא יִקְחֶם וּמִיַּד
לִפְנֵי כָל־נְבִיאֵיךְ אֶת יְעִתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵכֶם הַדֹּר מִירוּשָׁלַם בְּגֵרָה וְאֵת
כָּל־הָרִי יְהוָה וּירוּשָׁלַם כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
יִצְחָק אֵלֵהֶם יִשְׂרָאֵל יֵלֵךְ הַגִּידָה
הַתּוֹרָה כִּכְכֵּת יְהוָה וְיִצְחָק יְהוָה
וּירוּשָׁלַם בְּגֵרָה וְיִצְחָק יְהוָה וְיִצְחָק
יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל

לִקְחָנוּכֵנָּה אֶת מֶלֶךְ בְּנֵיכֵן הַקֶּדֶם
הַזֶּה וַיֵּבֶאֱמָם כָּל־וְאֵת נַעֲמָה בְּנֵי הַיִּזְקִים
מֶלֶךְ הַיְּהוּדָה וְאֵת מֶלֶךְ הַיְּהוּדָה הַזֶּה
נָבִיא אֶת מִשְׁבֵּי אֵל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאֵת
הַזֶּה אֶתְּמַר אֶתְּמַר מֶלֶךְ בְּנֵי
וַיֹּאמֶר רִימָה הַנְּבִיא אֶל הַנְּבִיא הַזֶּה
לֵאמֹר הִנֵּה כֹּה לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר
בְּכֵת הַיְּהוּדָה וַיֹּאמֶר רִימָה הַנְּבִיא אֶת
כָּל־עֵשֶׂה הַזֶּה יִקָּם יְהוָה אֶת־מֶלֶךְ
אִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ לְהַשִּׁיבֵנִי בְּכֵת הַיְּהוּדָה
הַזֶּה לִּמְקוֹם הַזֶּה וְאֵת
שֵׁם נָעֲמָה הַזֶּה אִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ
בְּאֶזְנוֹ וְאֵת לִי הַנְּבִיאִים
אִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר
וְנָתַתְּ אֶל־אֶזְנוֹת רַבּוֹת וְלֵאמֹר
לִמְקוֹם הַזֶּה וְלֵאמֹר לֵאמֹר
הַנְּבִיאִים וְנָתַתְּ לִי הַנְּבִיאִים
הַנְּבִיאִים וְנָתַתְּ לִי הַנְּבִיאִים
בְּכֵת הַיְּהוּדָה וְנָתַתְּ לִי הַנְּבִיאִים
כָּל־עֵשֶׂה הַזֶּה יִקָּם יְהוָה אֶת־מֶלֶךְ
אִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ לְהַשִּׁיבֵנִי בְּכֵת הַיְּהוּדָה
הַזֶּה לִּמְקוֹם הַזֶּה וְאֵת
שֵׁם נָעֲמָה הַזֶּה אִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ
בְּאֶזְנוֹ וְאֵת לִי הַנְּבִיאִים
אִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר
וְנָתַתְּ אֶל־אֶזְנוֹת רַבּוֹת וְלֵאמֹר
לִמְקוֹם הַזֶּה וְלֵאמֹר לֵאמֹר
הַנְּבִיאִים וְנָתַתְּ לִי הַנְּבִיאִים
הַנְּבִיאִים וְנָתַתְּ לִי הַנְּבִיאִים

יבואות אלה יישראל על ברוך עתה
על יבוא כל הנוס האלה לעבר את
נכר נאצר מלך בבל ועברו ונס את
חת השדה עתה ליוואקר ודמיה
הנביא אל הנביה הנביא שמיני נא
הנביא לא ילחך יהוה ואתה הנביא
אתה ינס הוה על שקר ולכן נה אבר
יהוה הנביא מלך פני האדמה
השנה אתה מתה וברת אלהיך
ומת הנביא הנביא בשנה הראשונה
השביעי ואלה דברי
הספר אשר ילחך דברי הנביא
מיושבים אלה וקע העלה ואל
המקום ואל הנביא ואל כל הנוס
אשר הלה נכוד נאצר מירושלם
בבלה אחרי נאצר נכוד המלך והנביא
והקריש ישרי יהודה וירושלם והנביא
והספר מירושלם ביראלי עשה בן
שפן ונמנה בן הלל אשר ילחך
עקיה מלך יהודה אל נכוד נאצר
מיר בבל בבלה לאמר מה אמר יהוה
נבואות אלהי ישראל לכל העליה
אשר העלית מירושלם בבלה בן
נתים ונכוד נאצר נעות ואכלו את פרי
קחניש ויהוה ידוע נכות וקרו
לנכוד נכוד נאצר נכות נכוד נאצר
ולדע נכוד נאצר נכות נכוד נאצר
ורדשאות ילכוד נאצר אשר העלית
אתכם שמה והתפלל ונכוד נאצר יהוה
מירושלם יהוה ילכוד נכוד נאצר
מירושלם יהוה נבואות אלה

ישראל אל יישראל לכם נבואות
אשר נכוד נאצר נכות נכוד נאצר
אלה נכות נאצר אשר אתם נכות נאצר
מירושלם יהוה ילכוד נאצר
ישראל נכות נאצר יהוה
מירושלם יהוה ילכוד נאצר
לכל ילכוד נאצר אשר אתכם
והקריש ישרי לכם את דברי הטוב
ליהיב אתכם אל המקום הזה בן
אמר ידעתי את המכשפת אשר אנכי
חשכ עליכם נאמר יהוה נכות נאצר
ולא לדעת לתת לכם אחרי ותקור
וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם ונכוד נאצר
וכי אתם כיתר נאצר נכוד נאצר
נכות נאצר לכם נאמר יהוה ושמעתי את
ישריכם וקבעתי אתכם מכל הנוס
וככל המקומות אשר הדחתי אתכם
ישראל נאמר יהוה ושמעתי אתכם
המקום אשר העלית אתכם מירושלם
מירושלם הקריש יהוה נבואות
בבלה מירושלם יהוה אלהיך
הישראלי נכוד נאצר ואל כל הנוס
נכוד נאצר אשר אתכם נאצר
נכות נאצר נכות נאצר נכות נאצר
והקריש ישרי אתכם נכות נאצר
אשר לא תאכלו מירושלם אחרי
נכוד נאצר נכות נאצר נכות נאצר
מירושלם יהוה ילכוד נאצר
ולדע נכוד נאצר נכות נאצר נכות נאצר

תב: אשר לא שביעו ילדיו נאם
 יהוה אשר שלחתי אליהם את יעקב
 הנביא השנים ושלח ולא שביעם
 נאם יהוה ואם שביעו דבר יהוה
 כל העלה אשר שלחתי בירושלים
 במלח: נה אמר יהוה
 יגבאות אלהי ישראל אל אחאב בן
 קנניה ואל יצקוהו בום עשה הנבואה
 לכם בשמי שקר הנבטן אתם ביד
 נבוכדראצר מלך בבל והכם לי ענבים
 ולקח כהם קולה ללילות יהודה
 אשר בבבל לאמר ייטב יהוה
 בעיקר והוא חבב אשר קם מלך
 בבל באש: יען אשר עשו נבליה
 כישראל ויטאפו את גשיר עניהם
 וידברו דבר בשמי שקר אשר לא
 עויתם ואנכי הודיע יד ביום יהוה
 ואל שמי עיהו העלמי
 נאמר לאמר: נה אמר יהוה יגבאות
 אלהי ישראל לאמר יען אשר
 אתה שלחת בשמטה ספרים אל
 כל העם אשר בירושלים ואל נפנה
 בום עשה יהוה ואל כל העתם
 לאמר יהוה עתך סהן תחת ידו ידע
 העם ויזנת פקדים בית יהוה לכל
 איש כי שטן נבוא ונתת אתו
 ואלה העתות ואל הענק: ועתה
 למה לא צרת ביום יהוה העתות
 המתנבא לכם כי יעלן שלח אלו
 ככל אשר אברהם הוא כענין שטן
 ונטיף גלות ואכל את פריהן ויקרא

נפנה הבקן את הספר הזה נאמר
 ידבריה ונמא:
 יהוה אל ידבריהו לאמר: שלח
 כל העלה לאמר כח אשר יהוה אל
 שביעיה העלמי יען אשר נלאתם
 שמי יהוה אל שילחתי ויטח
 אתכם על שקר: ללן כה אמר יהוה
 הנעפקר יען שביעיה העלמי ויעל
 ודיען לא היה לו איש יושב בתוך
 היום הזה ולא יראה בטוב אשר אנ
 יעשה לעמי נאם יהוה כי סהן דבר
 יעל יהוה: דבר אשר היה
 אל ירכיהו מאת יהוה לאמר: נה
 אמר יהוה אלהי ישראל לאמר נב
 לך את כל הדברים אשר דברתי איתך
 אל ספר וכל הנה יביס כאים נאם
 יהוה: שבת את שמות עמי ייטא
 ויהודה אמר יהוה ויה שבתים אל
 הארץ אשר נתתי לאבותי וישעו:
 ואלה הדברים אלו
 דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה:
 כי נה אמר יהוה קול חרדה שביע
 פחד ואין שלום: שארונא וואנס
 ילד זכר בדויער אית כל זכר ידוע
 תלצו כולדה ונה פכו: כל פנים
 לידקו: הוי כי עול היום ההוא נאון
 כסהו ועת יצרה היא לענק וכמה
 יושעיהו הכיס ההוא נאם יהוה:
 אשר יעלו יעל ינאור ויכסורן
 אתק ורא ינדרו יעד זרים
 וינדרו את יהוה אלהיהם ואת דוד

מלכס אשר אקיס להם ואלה
הרא יגד יקבנאם יהוה ואלה
ישראל הנע מושיע מרחק ואת
העקבארין שבסו שב יקבושקט
ושאנן ואין מחרדי קאתך אנא
יהוה יהוה יעב לא יגלה כלה
העיס אשר הפניתיך יסאך אתך
לא אגשה כלה ויסתן למשפח
ונקה לא אגד
יהוה אטיש לשכך נלה מכתך
אין חודך למורפאות העלה אין
לה כל מהבך יסחור אתך לא
ידישו ביעלת איכה כתך בוסר
אמר יל רב יענך יענמו חטאתך
מה תגנך יל שכך אטיש מכאכך
יל רב יענך יענמו חטאתך יענתי
אלה לך לכן כל אגיד יאכלו וכל יעד
לכפשי לכו והו יאסאך לביטסה
וכל מויד אתך לכן כאלה אדכה
ך ומכרתך ארפאך נאם יהוה כי
עלה קראולך יעון האדריש אין
לה
סה אמר יהוה הנע
שב שבות אהלי יקוב ומיטכעו
ארחס וננתה יעיר יל תלה וארכס
יל מיטפנו ישיבו וינאכס תורה
וקול מיטחקס והרכס ילא יענו
והנרכס ילא יענו והו בגו
קסס ויעדו לפי תמן ופקדתי יל
כלי חינו ויהוה אדיר ומטע ומטלו
מקדמו ינא והקרבתי וננא אלי
למי הוא זה ירב את לבו לנשתאלי

נאם יהוה והייתם לי לים ואנכי
אחיה לכם לאלים
הנע סערת יהוה חמה ינא סער
כתעורר יל ראש ושיניים חול
לא ישוב חרן אף קח יע ישרהט
ויעד הקימו טובות לכן כאהרית
היכס תתנו ממ נענהו אנאם
יהוה אהיה לאלים כל משפחות
ישראל חמה יהוה ליגם
מה אמר יהוה מנא חן בעדך
יגד ישרי חוב חלך להרני יעו
מרחוק יהוה נראה ואת כתי עולם
אהבתך יל כן שכך חסד יעד
אמך ונכלת נחלת ישראל יעד
תיעד תפך וינא כמחול כסחקס
יעד הטיע כרסם כר יסמך יון
נטיעו נטיס וחרלו כייס יוסקראו
נערים נהר אפרס קומו ונעלה יעון
אל יהוה אלהינו מי כה אמר
יהוה רט ליעקב שפחה ונחלו נאט
העיסה טכיע חללו ואכרו הושיע
יהוה את ימך את שארית ישראל
הנע מביא אותם כארץ עמון וקבעתם
כירכתי ארץ כס ערופס חרה וילת
יחדו קהל גדול ישובו ונע בככיבאו
וכתענעם אוכלם אוליכס אל חלי
מיס כנרדך ישראל בשלוחת הית
לשרא לאנא אפרים כר יהוה
שע יעד יהוה נליכס
והקדו כאיס מערקן ומהו כרה
ישראל קבעו ישרו כר יעדו

כי פדה יהוה את יעקב ונאלץ כיד
 הוק סמנו ובלאונו נמרוס ציונו
 אל טוב יהוה ילדנו וצד תחישונו
 יעזרו לנו ונאמר ויהיה נפשו
 כנדרו ויאספו לדאבה יעזר או
 תשטח בתולה כפחול וברבים וקנעם
 יחרו והפכל אבל ישישון ועתה
 ושמחתם כי נענו ויורית נענו וקנעם
 דשו ונפלא טוב יטבעו נאם יהוה
 כהאמר יהוה קול נבנה
 נענינו לבני תכדורם ויהי נבנה
 יל בנה נאנה יהנעם יל בנה נאנו
 כהאמר יהוה נעני קולך
 נבני ויעזר נבני יל יט שכר
 לפעלך נאם יהוה ויטבו מארץ אוני
 ויש תקוה לאחריה נאם יהוה ויטבו
 בעם לבוים יטבו וישמיעת אפרים
 כהאמר יסרתני ואוסר כי נעל לא לכד
 היטב ואיטבה כי אתה יהוה אלהי
 כי אתה יטב ויהמתי ואהר הודי
 כפתי יל יך נשתי ונעל כתי כי
 נשאתי הדפת נעני הבן קיר
 אפרים אם יל יטעו ויעסכי כד
 דמיט וקר אכרטי יעזר ילבן המוטע
 לורחם ארחמנו נאם יהוה
 הנני לך יענעם שכיך תמונת
 שתי לבד לכסלה דרך וילכתי יטוב
 בתולת ישראל יטוב אל יעזר אלה
 יעזרתה תקסן והת השוננה כי
 נא יהוה חרשה מארץ נקבה תקסב
 כהאמר יהוה נשאתי נבר

אלהי ישראל יעזר ואמר את הדבר
 הזה נאמר יהוה וכי נר יטוב את
 שנותם כדבר יהוה ויהי עזר
 הקדשו ויטבו בה יהוה וכל יעזרו
 יהוה אכרים ונעני כדור כי הודי
 נעני יעזרו וכל נעני דאבה כהאמר
 יעזרתה הקינת ואראה וישתי יעזר
 ליהוה יטב נאם נאם יהוה ויהי
 את בית ישראל ואת בית יהודה וינ
 אדם וירי נבנה ויהי כהאמר יטבו
 יעזרום לנשתי ולנעני ולרשם ולרשם
 ולרשם נאם אשך יעזרום לנשתי ולנעני
 נאם יהוה כי יטב הם לא יאמרו יעזר
 אכית אכיל כסר יטע נעם תקוה יעזר
 כי אם איט יעזר יטב ויטב האדם האכל
 הכסר תקוה יטעו
 יטב נאם נאם יהוה ויטב את בית
 ישראל ואת בית יהודה כדור יהוה
 לא כדור אשך כדור אתה כדור
 ההודי כדור יהוה יטב כדור יטב
 אשך יהוה הפרו את כדור ונאם
 כדור נאם נאם יהוה כי זאת הנדור
 אשך אשך את בית ישראל אחרי
 היטב הם נאם יהוה נשתי אתה
 כדורם ויל לבד אכנה ויהי לבד
 לאהבים ויהי יהוה לנשתי ולא יטבו
 יעזר אשך יהוה ויטב את ארץ
 לאמר דע את יהוה כדור דע את
 לכסרם וינ נדורם נאם יהוה כי אם
 יעזרם ויטב אתם לא אומר יעזר
 כהאמר יהוה עזר שטיש

ואמר ידמי יהיה דבר יהוה
 אלי לאמר יהוה הנמאל בן שלום
 בא אלך לאמר קהל את ישראל
 איש ביעותו כיד משפט העלה
 לקחת ויבא אל הנמאל בן דדינו
 יהוה אל הניר הכתר והאמר אלי קח
 נא את שדי אשר ביעות אשר סרן ענמין
 כיד משפט הירשה ויד הנארה
 קהלך ואדני כידני יהוה הוא ואקח
 אתה ישראל כאת הנמאל בן דדי
 איש ביעות ואשקלה לאת הכסף
 יבועה שקלים ויעשה הכסף
 ואכתב בספר ואחתם ואיעד יעדים
 ואשקל הכסף במאזנים ואקח את
 ספר המקנה אתה חתום הכינויה
 והחקים ואת הלוי ואת אתה ספר
 המקנה אל ברוך בן עריבו בחסיה
 לינע הנמאל רדלי עני העינים
 הכתבים בספר המקנה לינע כר
 היהודים הישיבים בחצר הכטרה
 ואינוה את ברוך לינעיהם לאמר
 כה אמר יהוה יבא את אליהו ישראל
 לקוח אתה ספרים האלה את ספר
 המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
 העלוי הזה ונתתם בגל חרש למיין
 יעבדו מיס רבים
 אמר יהוה יבא את אליהו ישראל יעו
 יקח ספרים וסודות וכתבים בארץ המואב
 ואת
 אליהו אהריתת את ספר
 המקנה אל ברוך בן עריבו לאמר

לאור יבס הקתירה וכתבים לארץ
 רעיהם ויהיו נלוי יהוה יבא את יעו
 אסרם וחקים אלה כלפני נאם
 יהוה על לרני ישראל ישרתו כהיות
 עד לפני כל העמים
 יהוה אמר יבא יעדים כל ילדיה וחקו
 כסוד יאריך לטובה נאם אמאס נבי
 ורני ישראל יל כל אשר יעשו נאם
 יהוה העמים נאם
 יהוה ונמנה העל יהוה כמנה להעני
 יעני העני וינא יעו קוח הכנה
 נדו יל נבועה עב ועב נענה וכל
 העמק הערים והרש וכל השמות
 יענה לקדו יע פעת יעו הסוסים
 מורח קרש ליהוה לא יעני ולא
 יהס יעו לעולם
 הדבר
 אשר היה אלי דמיהו מאת יהוה משל
 העשר יענה יעשה השל ונמנה
 ואחיל מלך נכל יערים יעו יושלים
 ויבא יהוה הנביא היה כל יא טה
 הכטרה אשר כתב מלך יהודה אשר
 כל יענקו מלך יהודה לאמר מדון
 אתה נמאל אמר סה אמר יהוה הנני
 ענק את העיר והאת מלך נכל
 ויבא יענקו מלך יהודה לא יעני
 מיד הכשרים כי העני ענק מלך
 נכל ונר עו יעני ויעני ויעני
 תדענה ונכל ילך את יענקו יהושם
 יהוה יע פחד אתה נאם יהוה כתלחמו
 את הכשרים לא תעלה

אזהר אדני יהוה הנה אתה יצירת
את השמים ואת הארץ ואת כל החיות
ובוראת העולם לא יפלא ממך כל
דבר יצירה חסד לא יפס וכי שלום
יין אטות אל חק בעתם אהר יתם
האל הנזל הנבחר יהוה ינבאות שמו
ול הניצנה הוב העלילה אשר יענך
פקחות יל כל דרכי בני אדם לתלאש
סדכיו וכד יכיליו אשר שמרת
אותם וכעתם כארץ כי ימים יד הים
הזהובי ישראל ובאדם ונצח לך יס
מס הזהוב ותנא את יסך את ישראל
בארץ כי ימים נאות וכמותם סוכי
הזקה וכפארו ינצויה וככורא דול
ותקן להם את הארץ והוא את אשר
נשכית לאבותם לתלהם ארץ ונת
הלבד בשינוי מאור ישו אתה ולא
ישמע בקול ונתת לך לא הלב
את כל אשר יריתה להם ליצוה
לא יסו ותקרא אתם את כל היום
הוא את הנה הסללות כנא היציר
ליכנה והיציר נתנה ביד הכשרים
העלמים עליה טפח ההרבה יצ
והדג ואשר דברת היה והנה ראה
ואתה אמרת אלי אדני יהוה קהלך
הישרה נכסף והיציר ימים והיציר
נתנה ביד הכשרים והי
דבר יהוה אלי וספיה לאמר העלמי
יהוה אלי כד כשרה ספיה לאמר
דבר לכן אמר יהוה הנני נתן את
היציר והאת כיד הכשרים וכי

נטכור אדני מלך נל ולסדה וכנא
הכשרים העלמים עליה היציר והוא
והיציר את היציר והוא כשרה ונא
ואת הנלמים אשר קברו יל נשתתם
לכיל והכשרים נלם לא להם אחרים
לכיל הכשרים כי הובכ ישרא
ובני יהודה אך יצים הרני כי נע
מנערתיהם כי נע ישראל אך כשרה
אתי כמי יציה יתם נאם יהוה כי
יעל אפי' יל חסרת היתה לי היציר
הואת למן היום אשר נני אותה ונד
היום הזה להסירה כי נע יל כל
רצת בני ישראל ובני יהודה אשר
יצאו להם נעם להם מלכיהם שוריהם
כהתם ונביאיהם ואיש יהודה
וישבי ירושלים ויפסו אלי יעקב ולא
פעם ולמד אתם להשכם ולסד ואנכי
שמי יס לקחת מוס וישימו שמו
כבית אשר נקרא שמי עלי לטכא
ויכנו את כמות הכיל אשר כנא
כן הנם לי היציר את כנעם ואת
כנעניהם למלך אשר לא עניתיים
ולא ילתי יל לבי לעשות התועה
הואת לי יתם ההני את יהודה
ויעתה לכן כה אמר יהוה
אלי ישראל אל היציר והוא אשר
אתם אמרתם נתנה ביד מלך כנע
מלך וכי וכד יתם הנני כשרה
מכל הארצות אשר הדהתם יס
כאפי וכחמתי ובקניף עולוה שנתם
אל המקום הזה והי שנתם לבטח

והיו לינים ואני אהיה להם לאלהים
 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד וראה
 אני כל הימים לטוב להם ולכנהם
 אחריהם ויכרת להם ברית יעלם
 אשר לא אשוב מאחריהם להטיב
 אתם ואת ראת אתם כי בנס בלתי
 סור מיני ויושישתי יעלם להטיב
 אותם ונטייתם כארץ והוא באמת
 ככלי וככל נפשו
 אמר יהוה כאשר הפאתי אל הימים
 הנה את כל הריצה העולה הנותן
 אני כביא יעלם את כל הטובה
 אשר אני ידבר יעלם ונקמה הטובה
 כארץ והוא את אשר אתם אמרים שטנה
 האמין ארכיבה נענה ביד
 המטרים ישרות נבס קנו וכחוב
 בספר וחחום והיך יעלם בארץ נבס
 ובסבי ירושלם ובני יהודה ובני
 יהויכין השפלה ובני הנגב כי
 איש את שבתם נאם יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי ימיריהו
 שעת והוא יעזר יעזר כח נהט
 לאמר כה אמר יהוה יעשה יעזר אתה
 להנעה יהוה יטוב קרא אלי ואני
 ואנכי לך עזר וכחות לא ידעתם
 כי כה אמר יהוה אלהי
 ישראל יעלם בתי היצר הזאתי על כתי
 כלכי יהודה הנעים אל הסללות ואל
 החרב כנאם להלחם את הכשדים
 וכלאם את פני האדם אשר הכתי
 באפי ובחמתי ואשר הסתדתי פני

מה יצר הזאת יעלם כל דעתם הנג
 כי יעלה ארבה וכרפא ורפאתם
 ונלית להם יערת שלום ואמת
 והשבת את שבות יהודה וארת
 יטות ישראל ונעתם כנראשנה
 וטהרתם ככל יענם אשר חטאו לי
 וסלחתי לכל יענתהם אשר חטאו
 לי ואשר פשעו בי ויהיה לי לטם
 יששון להלה ולתפארת לכל גוי
 הארץ אשר יטע את כל הטובה
 אשר אני יעשה אתם ופחדו וגו
 יעלם כל הטובה וכל היטוב אשר
 אני יעשה להם
 יהוה יעזר יעלם נבס קוס הוא אשר
 אתם אמרים הרב הוא כאן אדם
 וכאן כהמה בני יהודה ובחני עזר
 ירושלם הנשמות כאן אדם וכאן
 יושב כאן כהמה קול יששון קול
 יטבה קול חתו וקול מלך קול
 אמרים חורו את יהוה יעבאות כי
 טוב יהוה כל יעלם חסדו וכאשר
 תודה בית יהוה כי איש את שבות
 הארץ ככראשנה אפר יהוה
 כה אמר יהוה נכאורת
 יעזר יהוה נבס קוס יהוה החרב כאן
 אדם ויעזרה וכל יעזר יהוה יעלם
 כרבים יעלם יעזר יהוה כח הישג
 ובני הנגב ובארץ נבס ובסבי
 ירושלם ובני יהודה יעלם
 תעברנה הנאן יעלם יעזר אפר
 יהוה

הנה יקם כמים נאס יהוה והקמת את
הדבר הנזכר אשר דברתי אל בית
ישראל וילכית יהודה מיניס ההל
ובנית ההוא אענח לדוד ענח עזקה
וינשה מיטפני ועדקה בארץ ויבנים
ההם סתני יי יהודה וירושלם תשכון
לנשח חה אשר יקרא לה יהוה עזקה
כינה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש איש על כסא ישראל
וילכה עם הלויס לא יכרת איש כלפי
כיעה עילה ויבקר יד כיהנה עשהנה
כל הכיס ויהי דבר יהוה
אל ידכיהו לאמור כה אמר יהוה האם
תפרו את ברית הים ואת ברית הליה
ולבית הזה יוכסו ליה כעתם גם
ברית תפר את דוד ינבני כהיה ליוכן
כל יל נכסא ואת הלויס הנה נכס
מי שרתו אשר לא יספר נכסא השמיני
ולא יכד הויל הים כן ארנה את זרע
דוד ינבני ואת הלויס מי שרתו אתי
ויהי דבר יהוה אל ידכיהו
לאמר יהוה אראת כהה הים הויל
דברו לאמר ית' המיטפחות אשר
כר יהוה כהם וימאס ואת ינבני
נאשו כהיה ער עי לפניהם
כה אמר יהוה אם לא כרית
יונכס ויליה הקות שמיס וארץ לא
שכתי ונזרני יניקוב ודור ינבני
אנאס מקחת מורני מיטלם אל
זרע אברהם יתקן וינקב קיאשו
אתי שטקס ורחכתם

הדבר אשר היה אל ידכיהו
נאס יהוה ונכסא ואת ינבני
וכל הלוי וכל כליקות ארץ כמסילת
ידו וכל ינבני נחכים על ידו שלם
וילכל ינבני לאמר כה אמר יהוה
אלה ישראל הך ואכרת אל עזקה
כל יהודה ואכרת אליו מה אמר יהוה
הענת את הניער הזאת ביד כל
נבל וישרפה נאשו ואתה לא תכרת
מיד כ תפס תפס ויבדו תתן וינבני
אתי על מך נבל תראנה ופיה את
עך ידבר ונבל תבוא אך שכיני דבר
יהוה עזקה וכל יהודה כה אמר יהוה
ילכד לא תמות כהרבו בשלום תמות
ונכסא רפת אכתי כהליס הוואשני
אשר הויל לפנד כן ישרפלד ודחי
אדון יספרו לך כי דבר אני דבר נאס
יהוה וידבר ידכיהו
הנבא אל עזקהו כל יהודה את
כל הדבר כה אלה כידו שלם והיל
כל נבל נחכים על ידו שלם וילכל
כל יי יהודה הנותרות אל כישוא
עזקה כי הנה נשאו כיעה יהוה עז
מכנה הדבר אשר היה אל
ירכי הומא יהוה אחי ירת המלך
עזקהו ברית את כל הים אשר
כרו שלם לקרא להם דורו יליה
איש את ינבני ואיש את שפחה
הינבני והינבני תפסיס לילתי ינבני
בס כיהוד אחיהו איש ויטעיל כל
הישים וכל הים אשר באו ככרית

ושלח איש את צבדו ואיש את
 שפחה חפשיים לבית צבד נס צור
 וישמעאל וישלחו וישבו אחרי כן
 וישבו את הנערים ואת השפחה
 אשר שלחו חפשיים ויבטלו צבד
 וישפחותו ויהי דבר יהוה
 אלי רמיהו מאת יהוה לאמר כה אמר
 יהוה אלי ישראל אנכי נדית
 את אבותיכם ביום הווינני אתכם מארץ
 מצרים מבית צבדים לאמר מקוץ שני
 שנים תשלחו איש את אחיו הנערי
 אשר יבחר לך ויערך שני שנים
 וישלחתי חפשי כי נסך ולא יטמנו
 אבותיכם אלי ולא הטוא את אבותיכם
 אתם היום ותינשו את השר מצני
 לקרא דורו איש לעצמו ותקדו ברית
 לפני כלת אשר תקרא שמי עליה
 ותשבו ותחלו את שמי ותשבו איש
 את עניו ואיש את שפחתו אשר
 שלחם העשתי לעשם ותכבשו אתם
 יהיו לכם לעצדים ולישפחות
 לכן נהאמר יהוה אתם לא
 שמיכם אל לקרא דורו איש אחיו
 ואשר לעצמו תקרא לכם דור שמי
 יהוה אליהם כאלה הדבר ואל הרצב
 ועתה אתכם לוינה ללכמלכות
 הארץ ועתה את האנשים הנערים
 את ברתו אשר לא הקימו את דברי
 הברית אשר נדתי לפני צבד אשר
 נדתי לשעם ויעצרו כן ברתו ישרי
 יהודה ושרי ירושלם הכרסם ויהטנו

וכל עמ הארץ הנערים כן ברתו
 הנערי ועתה אותם כד איבהם וכד
 מכבשי נפשם והיתה נבלהם יכאמ
 לעוף השמים ויכלהת הארץ ואת
 יצקוהו כלך יהודה ואת שרי אותה
 כד איבהם וכד מכבשי נפשם וכד
 חיל מלך כל העולם מיניכם הנני
 כעוה נאם יהוה והשבתם אל היצד
 הזאת ועל כן עליה ולכדה וישפחה
 נאם ואת צרי יהודה אתן שככר
 מאן יאמרו הדבר אשר
 היה אלי רמיהו מאת יהוה בסי יהוה
 כן יאשיהו מלך יהודה לאמר הלוך
 אל בית הרבנים ודברת אותם והנאמ
 בית יהוה אל אחת הלשכות השקות
 אתם וואקח את יאונת כן ירמיהו
 בן חבנניה ואת אחיו ואת כל בעוהו
 כל בית הרבנים ואכא אתם בית יהוה
 אל לשנת בעתן כן ידליו איש
 האלהים אשר אינל לשנת השנים
 אשר מכיל ללשנת מיניו כן
 ילם שפר הסף ואתן לפני נביית
 הרבנים גבסם לאם יין ונסות ואמר
 אליהם שרתו יין ואכרו ל
 נשתה יין כי יעבד כן רבב אבנו שיה
 יצלינו לאמר לא תשתו יין אתם
 ובעם יצ יעלם ויבית לא תבנו
 וירי לא תרעו וכרם לא תטמנו ולא
 יהיה לכם כיהא להם תשבו בלפיכם
 לבינו תחיו ימים רבים יעל פנ
 האדמה אשר אתם גרים שם

ויטענדיקן די ענדבן רכב אכנו
 לכל אשר ינוו לבית שתות יין כל
 יטענו אנהנו נשינו בענו ובנתנו :
 ולכלית בנות בתים לשבתנו וברם
 וישרה חרעלא יהיה לנו ונשכנאנו
 ונשכנו ונשכנאנו אשר ינוו יטעב
 אכנו ויהי מילות נכסדראיך כד
 כל אל הארץ נאכר באוונכנו
 יהוה שלם מפני חיל הכשרים וכפני
 חיל אדם ונשכנאנו בירושלם
 ויהי דבר יהוה אלי דמי יהוה לשכנא
 טהאמר יהוה ינבאות אלהי ישראל
 הך ואכת לאיש יהודה ולי שכי
 יהוה שלם האתקומוסר לשכי
 אל דברי נאם יהוה יהוה אלהיך
 יהוה בן רכב אשר ינוו את גיו
 לבית שתות יין ולא יטענו עד היום
 הוא כי שכינע את מיעות אכיהם ואנע
 דברת אליכם השכם ודבר
 שכינתם אלי ואשילח אליכם את
 כל יעבד הנבאים השכם וישלח
 לאכר שבונו אשכדדו הרעה
 והיטנו מעל יכם ואלתכו אחרי
 אלהים אחרים ליגרם וישנו אר
 האדמה אשר נתתי לכם ולא טענתם
 ולא הטיטתם את אונכם ולא שריתם
 אלי כי הקימו בני יהוה בן רכב את
 מיעות אכיהם אשר עים והינם הוא
 לא שכינע אלי לכן טהאמר יהוה
 אלהי ינבאות אלהי ישראל הנני
 מבאי אלי יהודה ואל כל ישיבי יהוה

את כל הרעה אשר דברתי עליהם
 יינן דברת אלהי יראי שכינעו ואקא
 להם ולא ינוו ולכלית הבתים אכר
 ידמיהו טהאמר יהוה ינבאות אלהי
 ישראל יינן אשר שכינתם יינן
 מיעות יהוה אככם ותשכנו את
 כל מיעותיהם ונשכנו כל אשר ינוו
 אתכם ילכו טהאמר יהוה ינבאות
 אלהי ישראל לא יסדת אש ליעבד
 בן רכב יכד לפני כל הימים
 ויהי בשנה הרביעית להיחוס
 בן יאשיהו כד יהוה היה הדבר
 הוא אלי דמי יהוה מאת יהוה לאכר
 קהל מלכות ספר ומלכת אלהי את
 כל הדברים אשר דברתי אליך יינן
 ישראל וינן יהודה וינן כל הנשים
 כי יסד דברת אליך מימי יאשיהו וינן
 היום הוא אולי שכינע בית יהודה
 את כל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם למינן ישובו אייט
 כדרכו הרעה וסלחתי לעונם
 ולחטאתם :
 ירמיהו את כדן כנעיה ויטעב כדן
 טהאמר יהוה אלהי יהוה אשר
 דבר אלי יינן מלכות ספר וינן יהוה וינן
 את כדן לאכר אשכדדו לא אוכל
 לקוא בית יהוה ובאת אלהי וקראת
 בטעיה אשר כתבת כל את דברי
 יהוה באני היום בית יהוה ביום יטע
 וגם באני כל יהודה הנבאים מיעות
 תקראם אולי תפלת תחתם לפני יהוה

וישבו איש מדרומו הדינה כי ודור
האף והחמה אשר דבר יהוה אליהם
הנהו ויבשר ברוך כבוד הכול אשר
ינהו ודבר יהוה הנבא לקרא בספר וצו
יהוה בית יהוה:
ויהי בשנה השביעית יהיוקים בן
אשיהו מלך יהודה נחדיש התשיעי
קראו צום לפני יהוה כל היסב בדרושם
וכל היסב הכאסם מיני יהודה בדרושם
וקרא ברוך בספר את דברי יהוה וכת
יהוה בלשנת נבדוהו בן שפן הספר
נחדיש היסב ופתח שיער בית יהודה
החדש באונו להינס וישיטו נכדו
נבדוהו בן שפן את כל דברי יהוה
מיני הספר ויודר בית המלך יג
לשנת הספר והנה יסכל השירים
וישכסם אלישביץ הספר ודלדו בן
שמיצו ואלעזר בן יענבר ונבדוהו
בן שפן ויעדקוהו בן חנניה ונב
השירים ויעד הסככה את כל
הדברים אשר ישל יבקרא ברוך
בספר באונו היסב וישיטו כל השרים
אל ברוך את יהודי בן עננה בן ש
קטשי לאמור המנה אשר קראת
נה באונו היסב קחתה ברוך ודך ויקר
ברוך נבדוהו את המנה ביה וכת
אליהם ויאמרו אליו יסב נאוקראנה
באונו ויקרא ברוך באונוהם ויהי
כשישעם את כל הדברים פחדו איש
אדריעו ויאמרו אל ברוך הנה נבד
למלך את כל הדברים האלה ואת

ברוך יסאיו לאמר הנה נא לנו אד
כתבת את כל הדברים האלה נפיו
ויאמר להם ברוך מפיו וקרא אל
את כל הדברים האלה ואנו נבד יג
הספר ברוך
השירים אל ברוך לך הספר אתה
וידמיהו ואיש אל היסב אתה
ויבאו אל המלך חצרה ואת המנה
הפקדו בלשנת אלישביץ הספר
ויעדו באונו המלך את כל הדברים
וישיטו המלך את יהודי לקחת את
המנה ויקחה שלש אל שמיצו
הספר ויקראה יהודי באונו המלך
ובאונו כל השרים היסב מיני
המלך ויהפך וישיטו החוק נחדיש
התשיעי ואת האח לפנו מיני עדר:
ויהי בקרא יהודי שלש דלתות
וארכיץ יקריצה בדיע הספר והישן
אל האיש אשר אל האח יע תם כל
המנה יע האיש אשר יע האח ואל
פחדו ואל קריצה את נבדוהם המלך
וכל יענדיהם יסב את כל הדברים
האלה ונכס אלעזר ודלדו ונבדוהו ונבד
נבדו לילת שרף את המנה ודלדו
ישיב יע אליהם וייענה המלך אר
יחטא לך המלך ואת שריהו ונבדוהו
ואת שריהו בן יענבר לקחת את
ברוך הספר ואת יע יהוה הנבא ויסתם
יהוה ויהי דבר יהוה אל יע יהוה אחרי
שרף המלך את המנה ואת הדברים
אשר טע ברוך מפיו יע יהוה לאמר:

ישב קהל כנענה אחרת ונתב עליה
את כל הדברים הראשנים אשר היו
על הכנענה הראשנה אשר ישרף
יהויקים מלך יהודה ועל יהויקים
מלך יהודה האמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אתה הכנענה הזאת לאמר מדוע
סתבת עליה לאמר טא יצא מלך
כבד והשחית את הארץ הזאת והשחית
מכנה אדם ובהמה
לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו
תהיה כשלל לחרב ביום ולקדרה
בילה ופקדתו יעלו ויעלו ויעלו
ינבדו את יונם והבאתי עליהם ועל
ישיביהושים ואליי יהודה ארץ
כל הריעה אשר דברתי אליהם ולא
שכנינו וירכיהו לקח כנענה אחרת
והנה אל ברוך בן עריהו הספר וכתב
עליה מפע ידיו את כל דברי הספר
אשר ישרף יהויקים מלך יהודה הנאש
ויעד נוסף עליהם כדברים שהם
ועל מלך יעקיהו בן
אשיהו וחת כנענה בן יהויקים אשר
המליך נבוכדנאצר מלך בבל בארץ
יהודה ולא שכינה הוא וינבדו וינב
הארץ אל דבר יהוה אשר דבר בך
ירמיהו הנביא וישלח המלך יעקיהו
את יהוה בן שלמיה ואת ינבדו
בן כניעיהו הנקין אל ירמיהו הנביא
לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה
אלהינו וירכיהו נא וינבדו הנקין

ולא נתע אתו בית המלא ויהי למינה
ינבדו מנצרים וישיב עיני הכשרים
הנצרים על ירושלם את שמעיה
הנציז כנעל ירושלם
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
נהתאמר אל כל יהודה השלח
אתכם אל לרשע הנע חיל פריעה
הינא לכם לנערה שכן לארץ נערינו
וישבו הכשרים ונלחמו עליה נערה הזאת
ולכד הושרפה באש
כה אמר יהוה אל ישראל ונשחית
לאמר הלא ילם כנעל הכשרים
כלא ילמו כסאם כמלך חיל כשרים
הנלחמים אתכם ונשארו בס אנשים
מדקרים איש כאהלו וקמו וישרפו
את היצר הזאת באש והיה חסד נלות
חיל הכשרים כנעל ירושלם מפני חיל
פריעה וינב ירמיהו
מירושלם ללכת ארץ כנען לחלק
מיטב בתוך הנקין ויהי הוא בשינע
כנען וישב כנעל פקדתו וישמו וראה
בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו
הנביא לאמר אל הכשרים אתה נפל
וואמר ירמיהו ישרך אנני נפל עלי
הכשרים ולא ישיב אליו ותפס
ירמיהו בידיו והוא כהן אל השמים
ויקנפו השמים על ירמיהו והוא
ותל אתו ביתאסור וכתב יחזקאל
נעשו לבית המלא נבא ירמיהו אל
בית הנזיר ואל החתנות וישב יושב

ויאמר ידמיהו אל ידקיהו כי אעזר
לך הלא הכת תכתיב וכי איני
לא תשמיני עלי וישיבני הכלך
ידקיהו אל ידמיהו כסתר לאמר
חיהו את אשר יצלה לט את
הנפשו ואת אסמיתך ואם
אתנך ביד האנשים אשר מנקשין
את נפשך ויאמר

ידמיהו אל ידקיהו
כה אמר יהוה אלהי נבואות אלהי
ישראל אם יינאמא אל ישרי
כלך ככל וזהו נפשך והיניח הוא
לא תשרף כאשר היתה אתה וכתב
ואם לא תנא אל ישרי כלך ככל
ונתתה יניח הוא את כד הכשרים
ויטפה באש ואתה לא תמלך
מידם ויאמר הכלך ידקיהו אל
ידמיהו אעזר אעזר אתה יהודים אשר
נעלו אלהי כשרים כפיהם אתי
כדם והתעלובי

ויאמר ידמיהו לא יתע שמיני
נא בקול יהוה לאשר אני דבר
אלך ויטב לך והני נפשך ואם
כאן אתה לנאות הדבר אשר
הראני יהוה והנה כל העמים אשר
נשארו ובית מלך יהודה נטו נאות
אל ישרי כלך ככל והנה אכרת
הסיתוך וכל לך אנשי שלמך
הטובים כן ירד נסח אחור ואת
כל נשך ואת כנך מונאים אל
המטרים ואתה לא תמלך מידם

כי כד כלך ככל תתפש ואת היניח
הוא את שרף באש ויאמר ידקיהו
אל ידמיהו איש אלי ידני נטרים
האלה ולא תמות וכי יטביע השני
כי דברתי אתך ובאואלך ואמר
אלך הגדה נא לט מה דברת אל
הכלך אל תסוד כמעט ולא נמיתך
ומה דבר אלך הכלך וואסרת אלהים
מפליאני תהתני לפני הכלך לבלתי
השיבני מית יהונתן לטות שם
וכאן כל הישרים אל

ידמיהו וישיאלו אותו ויעל להם ככל
הדברים האלה אשר נטתה המלך
ויהי שו כמעט כי לא נשמיני הדבר
וישמיני ידמיהו נח יד המטרה יניח
יוס אשר על כד יחישלם

והיה כאשר עלתה ידמיהו
נשנה התשיעת לידקיהו מלך
יהודה בחדשי ישרי נא נטו נאות
כלך ככל וכל חילו אל יהושלם ויניחו
יעליהו בעשתי יעשרה שנה לידקיהו
בחדשי הרביעי בטשיעה לחד ישרי
הקביעה היניח ויבאו כל ישרי מלך
כבלי ויטבו כשיני התוך עני ישראל
סמנינו ישרים כסר כסרם נרגל
ישראלני דכבד וכל ישראלית ישרי
מלך ככל ויהי כאשר ראם ידקיהו
מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
ויברחו וינאו לילה מן היניח דרך
מן המלך כשיני מן ההכתים ויניח
דרך היניח ויורדו היל כשרים

אהיהם וישע את ערקיהו כי עמם
 יהוה ויקח אתו ויחלו אלנטר נע
 מלך נכל רכלת בארץ חכת וידבר
 אתו נישעטס וישחט מלך נכל את
 בני ערקיהו נכלה יעניו ואת כל
 הרי יהודה שחט מלך נכל ואת יעני
 ערקיהו יער ויאסרוהו נעושתם לביא
 אתו נכלה ואת כתהכלך ואת מרת
 הינס שרש הכשרים נאיש ואר
 המות ירושלים נעניו ואת יתר הינס
 העשירים כמר ואת הנפלים אישר
 נעניו ואת יתר הינס העשירים
 הלה נמוראך רב טחיס נכל ונני
 הינס הדלים אישר אן להם נאומה
 השאר נמוראך רב טחיס בארץ
 יהודה ויתן להם נמיס וינמיס מוס
 הוא ויענוט נדראער מלך נכל יל
 יכיהו כד נמוראך רב טחיס לאמר
 קהט ויבנד שים יליו ואל תעש לו
 נאומה רינב אם נאיש ידבר איד
 ניעשה יעמו וישלח נמוראך רב
 טחיס נעניו ויבנד רבסרים וער
 שראער רבסר רב מלך נכל :
 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר
 המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אהיקם
 מן יען להו נאחו אל חכת וישב
 טח הינס :
 ואל ירמיהו
 והדבר יהוה בחותי יענר מחצר
 המטרה לאמר הלה ואמרת לינר
 מלך הטשי לאמר מה אמר יהודה
 נכאות אלהי ישראל הנעלמ את

דברי אל היער הואת לרעה ולא לטוב
 והיו למלך מוס ההוא והיעלהך מוס
 והוא נאם יהוה ולא תענן ביד האנשים
 אישר אתה יער כפניהם כי כל
 אכלך וכחרב לא תפל והיה לך
 נעשך ליל כי נטחת כנאם יהוה
 הדבר אשר היה אלי ירכיהו
 כאת יהוה אתר ישראל אתו נמוראך
 רב טחיס מן הדיכ בקחתו אתו ותוא
 אכור פאוקס מלך כל צלח יחיש
 ויהודה הנפלים נכלה ויקר רב טחיס
 לירמיהו וימר אליו יהוה אלהיך דבר
 אתה רינב הואת אל הנפלים הוזה :
 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כהטאך
 ליהוה ולא ישימ צתם נכל והיה לכם
 דבר הזה ויעתה העה פתהנד הינס
 מן האוקים אשר יעלדך אם טוב
 כענך לבוא אתה נכל נא ואנשים את
 יעני יעלד ואסר ינביענד לבוא את
 נכל חדל ראה מל הארץ לפנד אל נב
 ואל הישר כענך ללכת נכמה לך :
 ויעדנו לאישוב וישלח אל גדליהו
 בן אחיקם מן יען אשר הפקיד ביד
 נכל בער יהודה וישב אתו נמור
 הינס או אל כל הישר כענך ללכת
 לך ויתקלו רב טחיס ארחה ונשא
 וישלחה :
 ויבא ירמיהו אל גדליהו
 בן אחיקם המעפדה וישב
 אתו מלך הינס העשירים
 בארץ :

וישמעו כל שרי החלום אשר בשדה
 הכה ואנשיהם כי המקדש כלך בנל
 את גדליהו בן אחיקם נאדון וכל המקדש
 אתו אנשים ונשים וטף וסדרתה ארץ
 מאשר לאהלו בבלה ויכאול דליה
 הניצתה וישבינאל בן נתניה ויוחנן
 ויונתן בן קרח ושריה בן תחמל וכל
 יעף הנטפה ויונה בן הניצתה הכה
 ואנשיהם וישלצ להם גדליהו בן
 אחיקם בן שפן וראשיהם לאמר אל
 תיראו כי נדודי הכשרים יטבו
 מאד ויגדו את כלך בכל ויטב לכם
 ואני הנני שוב מנפה ליצטר לפע
 הכשרים אשר יכאו אלי ואתם
 אספו ויקיין וישכן ויטבו כלכם
 וישבו בעינים אשר תפיתם ונסכל
 היהודים אשר בטוא ובבגד צלון
 וכאדום ואשר בכל הארשת ישמעו
 כעתן כלך בכל שארית יהודה וכל
 המקדש גדליהו בן אחיקם
 בן שפן וישט כל היהודים מכל
 המקדש אשר עדו וישכאו ארץ
 יהודה אל גדליהו הניצתה ויאספו
 ויקיין הובה כאד
 ויוחנן בן קרח וכל שרי החלום
 אשר בשדה כאו אל גדליהו הניצתה
 ויאמרו אליו הדיעתני כי צלסטך
 בעינינו שלח אתי שבינאל בן נתניה
 להכתך נפש ולא האמנו להם גדליהו
 בן אחיקם ויוחנן בן קרח אמר אל
 גדליהו בכתר נמינפה לאמר אלכה

נא ואלה אתי שבינאל בן נתניה ואיש
 לא ידע לכה וכתב נפש ונפשו
 יהודה התקבצים אדן ואשר שארית
 יהודה ויאמר גדליהו בן אחיקם אל
 יוחנן בן קרח אל תניש את החרט
 הזה כי שקר אתה דבר אל ישינאל
 ויהי חרש השבינאל נא
 ישינאל בן נתניה בן אל ישינאל
 הכל וכל הכלך וישלח אנשים
 אתו אל גדליהו בן אחיקם הניצתה
 ויאמרו אל שם להם יהודי נבינפה וקם
 ישינאל בן נתניה וישלח את החרט
 אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם
 בן שפן בחרב ויכת אתו אשר הפקד
 כלך בכל נאדון ואת כל היהודים אשר
 הוא אתו את גדליהו בן נתניה ואמר
 הכשרים אשר נבינאו שם אתה
 המלה הכה ישינאל ויהי נבינא
 השע להסית את גדליהו ואיש לא
 ידע ויכאו אנשים משכם כשרו
 וכי שמון ישמעם איש כלה ודון
 וקריע בעדים ומהתדיר כוונה וכלה
 בדם להביא בית יהודה וינא ישינאל
 בן נתניה לקראתם מן הכניפה הלך
 הלך ובכה ויהי כפשי אתם ויאמר
 אליהם כאו אל גדליהו בן אחיקם וכל
 כבאם אל תוך היער וישחטם שבינאל
 בן נתניה אל תוך המור הוא והאנשים
 אשר אתו וישלח אנשים נמינא
 בסו ואמרו אל ישינאל אל תכת
 בנינו לנו מטמעים בשדה הקים

אם ישוב השם בארץ הואת ובעת
אתכם ולא אהרס וגו' עת אתכם
ולא אתו שכחם את אלהי עו-
שם נשית לכם אלתדא מפני
כך כל אשר אתם ידעים מפניו
ידעו כמנוחם יהיה אתכם אנ-
לדושינן אתכם ולדוהיל אתכם מדו-
ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם ואם אכרי-
ם אתם לא עשם בארץ הואת לבלתי
שכח כלל יהיה אלהים לאמר
לא כן אכריס מערים נבוא אשר לא
נראה כלחמה וקול שופר לאנשמי
וללחם לא עמי נבוישם עמי וזוהי
לכן שמינ דבר יהיה שאריתיה
כה אכרי יהיה נבואת אלהי ישראל
אפאת שום תשכון פנים לא
מערים ונאתם לער שם והיו ער
החרב אשר אתם ידעים מכנה שם
תשינא אתכם בארץ מערים והרעב
אשר אהרס דאנשם ממנו שם ידבק
אהריכם מערים ושם תמותו וידעו
כל האנשים אשר שמו את פניהם
למא מערים לער שם ימותו נחרב
ערב נבחר ולא יהיה לחם שריד
ופליט כפני ער יהיה אשר אנכי
עליהם וכלה אמר יהוה אלהי-
אלהי ישראל כאשר נהג אפוחת
ינלישבי ידושים כנתת חמרני
עליכם בנאכם כערים והייתם לאלה
לשמה וקוללה ולהרפה ולא תראו

יעור את הברקס הזה: דברי יהודה
 יליכם ישראל יהודה אל תבא
 מערים ידעתי עכשיו צדקתכם
 היום כי התעלם בפני שונתכם כי
 אתם שלחתם את אל יהודה אל
 אמר התעלם בעיניו אל יהודה אל
 מהר על וינשנינו ואמר לכם היום
 ולא ישימיתם בקול יהודה אלהים
 ולכל אשר שלחני אליכם וינחה
 ידי הדין כי סר דבר צד וינחה
 בעיניכם אשר הצעיתם לבוא לגור שני
 ויהי ככלות ימי יהודה דבר
 אל כל היום את כל דברי יהודה
 אשר שלחו יהודה אל יהודה אל
 את כל הדברים האלה
 ואמר יעריה בן הושיע ויהונתן
 קרח וכל האנשים הדינים אמרו אל
 וימיהו יסור אתה כדבר לא יסור
 יהודה אלהים לא כרלא תבא מיני
 לגור שני כי כדור בן עריה כסית את
 בעלי צד ויתאמת ביד הנשרים
 להמית את שולחיה אתם ככל
 ולא ישיב ויהונתן קרח וכל אשר
 החלים וכל היום מקול יהודה לשבת
 בארץ יהודה ויחזק ויהי בן קרח
 אשר יהיה את כל ישראל יהודה
 אשר שטת כל העם אשר נדחו
 שם לגור בארץ יהודה ואת הנשים
 ואת הנשים ואת הנשים ואת הנשים
 המלך ואת כל הנפש אשר העלה
 נבוא אדור וכתבתי את עליה בן

ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ

ופקדתי על הוי"ש כים בארץ מצרים
 כאשר פקדתי על ירושלם כחרב
 כרצב ונחרבו ולא יהיה פליט ושריד
 לשארית יהודה הנאים לטור שם בארץ
 מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר הבח
 מעשיכם את נפשיכם לשוב שם כלא
 ישובו כמאכל פלטיכם ויניעו
 את ידמיהו כל האנשים הרעים כי
 מקטרוה נשיהם לאלהים אחרים
 וכל הנשים היוצרות קהל גדול וכל
 היגם הוי"ש כים בארץ מצרים נפתחו
 לאמר והדבר אשר דברתי איתכם בשם
 יהוה אונטו שמיכם אליך כל ימי
 נעשה את כל הדבר אשר יצא מפני
 לקטר לכלת הישמים והסיד לה
 נסכים כאשר ישינו אנהנו ואכתנו
 בלבינו וישרנו בערי יהודה ובחצות
 ירושלם ונשב על הכוהה טובים
 ורעה לאראנו וזמן אהדלנו לקטר
 לכלת הישמים והסיד לה נסכים
 הסרנו כל ונחרב ונרצח נפתחו וכל
 אנהנו מקטרים לכלת הישמים
 והסיד לה נסכים הבלינו אנחנו
 ישינו לה פנים להניענו והסיד לה
 נסכים ויאמר יוסף
 אל כל היגם על הגברים ועל הנשים
 ועל כל היגם הנעצם אתו רצו לאמר
 הלא את הקטר אשר קטרתם בערי
 יהודה ונחצות ירושלם אתם ואנחנו
 כל יכם וישרכם ויגם הארץ אתם ועו
 יהוה ותניע על לטו ולא יוכל יהוה

עוד לשאת מפני יצא על כלכם מפני
 הניצת אשר יעשיכם וזה ארצכם
 לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב
 נדום הוא ככל אשר קטרתם ואשר
 הטאתם להיות ולא שמיכם מקול
 יהוה ונחצותו ובהקטו וביצותו לא
 הלטתם על כן קראת אתכם הרעה
 הזאת כיום הזה ויאמר
 יוסף אל כל היגם ואל כל הנשים
 ישינו דבר יהוה כל יהודה אשר
 בארץ מצרים כה אמר יהוה נכחות
 אליה ישרא לאמר אתם ונשיכם
 ותדברו בפנים ובדרכם מלא אתם אנה
 יעשה נעשה את נדרינו אשר נדנו
 לקטר לכלת הישמים ולהסיד לה
 נסכים הקטר תקימה את נדרינו יעו
 הנשיה את נדריכם לכן שמי עוהר
 יהוה כל יהודה הישמים בארץ מצרים
 הנע נשבעת בשמי העדול אמר יהוה
 אם יהיה עוד שמי נקרא כפי בלאש
 יהודה אמר חיאני יהוה בכל ארץ
 מצרים הנני שקד על יחם לרעה
 ולא טובה ותמוכל איש יהודה אשר
 בארץ מצרים כחרב ונרצח יעו בלתי
 ופליט הרב ייטון סן ארץ מצרים
 ארץ יהודה מתי מספר ויריעו כל
 שארית יהודה הנאים לארץ מצרים
 לטור שם ודבר יקום מעת ומהם
 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד
 אני על יכם כמקום הזה לפני תרעו
 כל יום יקום ודבר יעל יכם לרעה

עשעוה על יד ערפרת כשלון עולו :
 כי זה כיאר יצלה כערוה יתעניו
 כי כיון כי צרים כיאר יצלה ונערוה
 יתעניו כים ויאמר אצלה אכסר ארץ
 אמרה יער וישן סה יעלו הסוסים
 והתהללו הרוב וינאו הנמרים טיש
 ופוש תפשי כמן ולוים תפשי דרכי
 קשת ויהיוס הדוא לאדני יהוה ינבאו
 יסנקבה להנקם כערו וואמה הרוב
 וישבעה ורועה כדמם כזסה לאדני
 יהוה ינבאות בארץ נשן אל ערפרת
 יער יער וקה יער סולת סתמ יער
 לישוא הרובת רפאות תעלה אין יד
 יטביעו נים קלונך ויוצחק סראה
 הארץ כנבור כנמור כשל יחרו עולו
 ישעיהם הדבר אשר דבר
 יהוה אל ידכיהו הנביא למוס
 נמסר אער מלך ככל להטות את
 ארץ כי צרים הגדו כמיער סוהשמיני
 כמערול והשכניעו נגף ונערוה פנקס
 אמרו התניע והקלך כנאכל הרוב
 סמכך ומדוינע סחף אכירך לזר
 ינכד כי יהוה הרפו והרבה כסל נס
 נל איש אל יערו ויאמרו קומה
 ונשנה אל עמנו ואל ארץ מורדתנו
 מפני הרבה הועה קדא ישכר יתכל
 כי צרים שאון הנער הכו יד יהוה ינע
 נאכה כלך יהוה נבאות ישכר ונערתו
 כדמים ונכר כל כים ימא כלי מלח
 עשילך וישנה נתמיערם כי נה
 לטכה תהיה ונערה כאן וישב :

כה אכר יהוה הנענו את
 פריה חפר יסלך כי צרים כד אכיו
 וכד כמכר נפשו כאשר נעלה את
 ינקיהו כלך יהוה כד נכסר אער
 כד כל איתו ומכר נפשו
 הדבר אשר כל ידכיהו הנענא
 אל מוך כנעיה ננענו את הדברים
 האלה יל כל כפי ידכיהו כשנה
 הרב יעל יהוה יקם כן אשיהו סלך
 יהוה לאכר כה אכר יהוה אלהי ישראל
 ילך מוך אכר אצלה כי כיהוה
 ילך כמכר ינעו כנעתי וכנעה
 יא אצלה כה אכר אליו כה אכר
 יהוה הנע אשר ננעל אער הוס ואת
 אשר ננעתי אער נעש ואת כל הארץ
 הא ואתה תבקש לך ערות אל נקש
 כהנע כמאריה יל כל כשר נאכ
 יהוה ונעתי לך את נפשי ללל יל
 כל הבקכות אשר תלך יס :
 אשר יהוה דבר יהוה אל ידכיהו
 הכה יל העים לים צרים יל חלפיה
 נע כלך כי צרים אשר יהוה יל ערפרת
 נכסר אשר הנע נמסר אער כלך
 כל בשנת הרב יעל יהוה יקם כן
 יאשרו כלך יהוה יעט כן ויעה
 ונעו לכל חמה אכר הסוסים יעלו
 הערים והתינעו נכסר כד כן
 דרכים לבישו הסרנות מדוינע ינע
 הקהותם נסנעס אהור ונכר הם יתו
 ומס נס וילא הפנ מער מכב כמס
 יהוה אל ינע הקל ואל יכלט הנמור

יְנִיחָהּ כִּי־עִים־קָרִן
 מִצִּוּן טָאָמָאֵם שְׂכִירָה בְּקֹרֶה
 כְּעַל בִּרְמֵה בִּלְבִּי הָהֵם נָכוֹ
 יִחְדּוּ לֹא יִכְדּוּ כִּי־עִים אִדָּם כֹּאֲלֵהֶם
 יִתְּמָקְדּוּ קֹלָה מִתֵּשׁ לֶךְ מִתֵּשׁ
 לֵט וּבְקֹרֶה מִטָּוֶה כֹּאֲלֵה טַחֲבִי עֵינֵי
 טַחֲבִי יִיֶרֶה טָאָם יִהְיֶה לֹא יִחְקֹר כִּי
 רַחֲמָאֵם וְאֵין לֵב־כִּסְפֵּי הַכִּסֵּי
 מִתְמָאֵם נִתְּנָה בְּדִי־עִים אִדָּם
 יִהְיֶה יִטְמָאֵם אֲחֵרִי יִיֶרֶה הֵנָּה פֶּקֶד
 אֵלֶּאֱמֹן כֹּאֲלֵה פִּרְעֵה וְלִכְרִים
 וְיֵל אֱלֹהֵהוּ עַל מִלְּחָה וְעַל פִּרְעֵה
 וְיֵל הַנְּחִים מִי־וַתֵּתֵם מִי־מִכְשֵׁ
 עֵשֶׂם וְכִי־טַחֲרָאֵם מִי־כֶּ
 וְכִי־יִכְדּוּ וְאֲחֵרִי־כֵן תִּשְׁכּוּ כִּי־יִקְרָה
 נָאֵם יִהְיֶה וְאֵתָה אֲחֵרִי
 תִּרְאֵם יִשְׁכּוּ וְאֵתָה יִשְׂרָאֵל
 כִּהֵנָּה מִי־עֵד כִּרְחֹק וְאֵת וּרְיָק
 כֹּאֲרִין שִׁכְם וְיִשְׁכּוּ יִקְבֹּב וְיִשְׁקָט
 וְיִשְׁאֲנֹ וְאֵין מִחֲרִיד וְאֵתָה אֲחֵרִי
 עֲדִי יִקְבֹּב נָאֵם יִהְיֶה כִּי־אֵתָה אֲנִי
 אֵיֶשֶׁה כִּי־בֵל הַנְּחִים אֵיֶשֶׁה הַהֵתָךְ
 יִשְׁמָה וְאֵתָה לֹא אֵיֶשֶׁה כִּי־וְיִסְתַּחֲךְ
 לִי־שִׁשֶׁט וְתָקָה לֹא אֲנִקְךָ
 אֵיֶשֶׁה הַהֵתָךְ יִהְיֶה אֲחֵרִי
 יִסְמִי הַהֵתָךְ אֵלֶּאֱשֶׁתֶם כִּטְרָם
 יִכְרִיעַ אֶת־עֵינָה כִּי־אֵתָה יִהְיֶה
 הֵנָּה מִי־עֵלִים מִצִּוּן וְיִיֶרֶה לִּי־שִׁשֶׁט
 וְיִשְׁטַף אֲרִין וְיִמְלֹאֵם עֵדִי וְיִשְׁכֵּה
 וְיִקְרָה הָאֵדָם וְיִלֵּל כֹּל יִשְׁכֵּה הָאֵרִין
 מְקוֹל יִשְׁנֵת פִּרְסוֹת אֲמִרִין מִי־עֵשׂ

לרכבו הכזוב עליו לא הפט אמר
 אל נעם כדפיו ידים ילהיום הנב
 לשידוד את כל פלישתם להכרית לי
 להציון כל שירד צור כשידד יהוה
 את פלישתם שארית א כפתור בזה
 קדחה אלינה נרבתה אשקלון שאת
 ינקם צד מתי הערד הויחב ליהוה
 יד אנה לאתשקט האכל לאתער
 הרנע ודמי יתשקט ויחיה ענה
 האל אשקלון ואי חוף היס יס ינה
 למואב כהאמר יהוה
 ינבאות אלהי ישראל הוי אלנ כ
 שידדה הכישה עלסה קרית
 הכישה הכישב וחתה אין ינה
 תהלת מואב נחישמן הישט ילה
 רעה לטו ועריתה כמרגם מכותני
 אחרד תלך חוב קול צעק כחתנ
 שר וישר דול כנשרה מואתה כ
 ויקה יעורה כי מילה הלויתנב
 ילה ככי כמודד חורגם צירי עקב
 שר יסק צירי נסולטו נעשכ וחתה
 כצירי כמדד כי ינ כטחך כנצין
 וכא ועתך נס את תרפי וינא נביש
 כעלה כמנו ושריו ית ויבא שרד
 אל כל צירי ציר לאתמלט ואבד העין
 ונשכר היישר אשר אכר יהוה ית
 צין לפואב כנצתנא ויעי הילשה
 תהינה כאין וישכבה ארור עשה
 מלאכת יהוה רכיה וארור כנע חט
 מדס ישאנ כפואב כנע ציריו ויסקטנו
 אל שריו ואל הוה כמלי אל כלי

ובנה לאהל עלן עמדו עמבו
ורחו לאמר: לכה נחמנו
נאם נאם יהוה ויהוה ילדינו ציונו
ותליו ירקו וכליהם יציעו: ובש מואב
מכבוש נאשר בשפת ישראל ככת
אל מכבתם: אך תאמרו נבור יקאמנו
ואנשיהו ללחכה: ישרד מואב ויעז
יעלה ומכברו בחורו ידרו לטמ נאם
הכיל יהוה ונבאת שמו יקדוב איר
מואב למאור יתו סהרה מאד ינדו לו
כל מכבוש וכל דינ שמואב וטרו אמה
משכר מטה עומק תפארה: ודי
מכבוד ישיב כנפא יתנה כתר טון
ישרד מואב ויעלה עד שחת מכברו:
אלדך נסד יוצא יצא ערוער
שאל יס וכלטה אכרי מה נהיה:
הביש מואב כההה ליל ודיקיהו
מארטן משרטואב: מיטפט נא
אל ארץ המישור אל הלון ואל יהנה
ועל מופתו ועל דימויו ועל נעור
בת דליתסו ועל קריתסו ועל בית
נפול ועל בית מיעון ועל קריתו ועל
מעה ועל כל עיר ארץ מואב והקת
והקרות ועד יצחק מואב וזרעו
משנה נאם יהוה: השכרהו כי יעל
יהוה העל יוספק מואב נקאו והיה
ישחק נס הוא: ואם לאה ישחק היה
לך ישראל אם ננעם נמי נאם כרמי
תרדו תתמדו: עט יעל ויעל
מדי ישיב כנפא והו מונה תקן
מנערי פפתו ישיב עמו מואב

נאם מאד נבה ונאנו ונאנו ורם
לם: אע ידעת נאם יהוה יצברו
ולאכן כדיו לאכן יצשו ילכו מואב
אליל וילמואב כלה אויב אל אנשי
קיר חדש יהנה: מכבי יער אנבה לך
הנפא שטמה נמי שטלך יצרו יס יעד
יס יער ננע יעל יקדו ועל בער
ישרד נפא ונאספה שמה ונעל
מכרם למאין מואב ויין מיקים
השנה לא ידך הירד הירד לא
הירדו מדינת השמן יעל אליה
יעל יהנעו קולס כינע יעל העם
יעלה ישיה כנס כי נמרים למשנה
יהו והשנה למואב נאם יהוה כינע
נמה ומקטיר לאלהו: עלן לי מואב
סליליס הנה וכל אל אנשי קיר חדש
סליליס הנה עלן יתרת יעשרה
אכדו וכל ראש קרחה וכל זקן
נרעה על כל ידם עד דתו על מתנם
ישקו על כל גות מואב ונרחה נה
כלה מספרך יטרת את מואב מכל
אין חפץ מנאם יהוה: אך חתרת
היליל ואך הפנה יער מואב טיש
והיה מואב לישחק ולמחה למ
מכבוש
אמר יהוה העל מנשר ידא ופרש
ננעו אל מואב: כלכה הקריות
והכיתו ותנעם ויהוה יכ נמרי מואב
ביוסרהו כל באשה כינע יהוה נמדי
מואב נמדי כינע יהוה העל יצא ופתת
ופה ינלך וישיב מואב נאם יהוה:

ה'ים כפני הפה יפל אל הפה והיניח
 סן הפה ילכו כפה כי אביא אליה אל
 מואב שנת פקדתם נאם יהוה כי ער
 חישקן יצדו כפח נקבים כי אש יינה
 מה שטון ולהט כבזן כיהן והאכל
 פאת מואב וקדקד בני שאון אי לך
 מואב אב יבכמו ישכחון בנך
 כשני ובערך בשכיהו ישתני ישנת
 מואב נאחרית הימים נאם יהוה יער
 הער כי שפט מואב

לכני יצמון בהאמר יהוה העבסאן
 לישראל אב ירשאן לוכדו ירש
 מלכס את ער ויצבו כעז יושב לכן הפ
 ימים נאם נאם יהוה והישיב את
 רבת בני יצמון תרו ית מלכה והיתה
 לתל ישממה ובעתה נאש תנעתה
 וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה
 היליל חישקן כי שדרה ער יעקנה
 בעת רבה הערנה שקיס כפרנה
 והתשוטטנה בערות כי מלכס נעלה
 ילך כהנו וירשו יחלו מה תתקללי
 כי עמקים וכ יצמקך העת השכבה
 כמטהה נאערה תה כי ינא אלי הנני
 מביא יליך פחד נאם אדני יהוה
 ינאות מני כמניך וערחס איש
 לפעוואן מקבן לעד וואהריק אשני
 את ישבות בני יצמון נאם יהוה

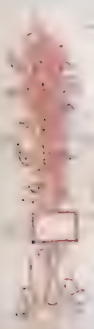
לאדום כה אמר יהוה ינאותהאן
 יער הנסה בתמן אברה יענה מנעם
 עטרה הממקס נסו הפס הימיקו
 לשבת ישיב דרן כי איד יצו הנאתי

יעלו יתפקדו וואם כערים כנאו לך
 לא יישארו יעולות אב ננבים כילה
 השחיתו דים כי אש השפת את עשו
 עלית את מסתרי ונחבה לא יוכל
 שדך ירע ואחו ושכנו ואנינו
 ענה יתמד אע אחיה ואלכתיך
 יעלי תנטהו כי סהאטו

יהוה הער אשר אין כי שפטס לשתת
 חסס ישתו ושתו ואתה הוא נקרה
 תנקה לא תנקה כי שתה תשתה
 כי כעש בעתי נאם יהוה כי לישכר
 להרפה להרבול כל לה תהיה בעדה
 וכל יד יהתהיעה לחרנות יעלים
 ישכונה שש עתי כאת יהוה דגור
 בעים ילוח התקבצו ונאו יעליה
 וקובו לכל חכה כי העה קטן עתך
 כעיס בזו באדם תפליעת השיא
 אתך ידון לכך שבע בחמי הכרין
 תפשי כרוס בענה כיתנבה כעשר
 קנן כי שס אוריד נאם יהוה והיתה
 אדום לישמה כל יעבר יעליה יושב
 וישרק יעל כל סתרה כפה פתח
 סדס ועברה ושכנה אמר יהוה לא
 יושב ישס איש ולא יער כהבן אדם
 העה כאריה יעלה מנאון הירדן אל
 טה איתו כי ארענה ארענו מיעליה
 וכי בחור אליה אפקד כי כי כמנו
 וכי ייעדע וכי זה ריעה אשר יעבר
 לפעל לכן שש עתי יענה יהוה אשר
 יעין אל אדום ומח שבותו אשר
 הישב אל ישיב תמן אס לא יסחמוס

יעזרי הוצא אם לא ישיב יעלה
טוב: מקול נפלים רעשה הארץ יענה
בסוף נשכר יקולה: העה נשכר יעלה
ודאה ופרש נפשו ילכדה וזה לכ
נמר אדם כי כוס ההוא מלכ אשה סעו:
לדמשק טישה חסרת
ואפר כי שכינה רעה שמינו נסבו
בסדאנה השקט לא יכל דפתה דמשק
הפנה לעס ורטט ההויקה יערה
והכלם אחותה כולדה: אך לא יענה
יער תהלה קרית משושי: לכן יעלו
בהורה נדחפה וכל אנשי המלחה
ידמו כי כוס ההוא נאם יהוה יבאור:
והעני אש בחוכת דמי שק ואכלה
ארכות כן הדר:
לקדר ולסמכות חיצור אשוהה
נבנדר אער מלך נכל מה אמר יהוה
קובו יעלו אלקדר וישדרו את בעקו:
אהלים ונאנס יקחו ריי עניהם וכל
מליהם וכליהם ישאולתם וקראו
יעלהם כעור ססעני: נסודו מאד
העיקר לישבת ישיב חיצור נאם יהוה
כיינו יעלם נבנדר אער מלך נכל
יענה והושב יעלם כח שמה: קובו
יעלו אלנו שליו וישב לבטח נאם
יהוה לא דלתם ולא מריה לבוד יישנו:
והנחליהם לבו והמון מקניהם יעלו
והנחם למריהם קיני נפאה ומכל
יערו אביא את אדום נאם יהוה והיה
חיצור למיעון תמם ששמה יעני עולם
לא ישיב שם איש ולא יעור בה מן אדם:

אשר היה דבר יהוה אל
ידניהו הנביא אל יעלם בראשית
מלכות יעקב המלך יהודה לאכרונה
אמר יהוה יבאור הנני שבר את קשת
יעלם ראשית גבורתם והכאתי אל
יעלם ארבי נרוחות מאדני קיעור
השמים וזרתם לכל הרוחות האלה
ולא יהיה הני אשר לא יבוא שפנחי
יעלם: והחתתי את יעלם לפני איבהם
ולפני כעשי נפישם והכאתי עליהם
רינה את הדרן אפי נאם יהוה וישלחני
אחריהם את החרב עד כלות אותם:
וישכתי נכא יעלם והאבדת כי שם
מלך וישרים נאם יהוה והיה באחרית
הימים אשכב את שכיית יעלם נאם
יהוה:
יהוה אל נכל אל ארץ כשדים בך
דמייהו הנביא המדובעם והשמיני
וישאנס השמיני אל תכדו אמרו
לכדה נכל הכי שכל הת מדרד הכישו
יענבה חתו גלליהם: יעלה יעלה לוי
מינפון הוא ישיב את ארצה לישבה
ולא יהיה יושבנה מאדם יעד בהסה
נדוהלכו: במים המדובעת ההיא
נאם יהוה יבאונם ישראל הכה ונכר
יהודה יהודה לך ונכל ילטו ואת יהוה
אלהיהם: כח שמיני יעלו ישרו דרך
ההפעהם באונליו אל יהוה נחית
יעלם לא תשכח: נאם אמדות היה
נמי ריעיהם התעוס הרים שכלים
מהר אל גבינה הלכו שטחו ורבעו:

כל כי נצאיהם אכלום ועיריהם אמרו
 לא נאשם תחת אשר חטאו להוהנה
 ערך ונקמה אבותיהם יהוה: עד וכתוב
 נבל וכאריז כשרים יצאו והיו בנתיבים
 לפני יאן: כי הנה אנכי יציר ועל עליה
 יל כל קהל טים גדולים כארץ יפון
 ויצטו לה טיפת לרד הניזו כלבו
 טיפול לא ישוב ריקס והיתה כשרים
 לטל כל טילה יטכנו נאם יהוה:
 כי תיטמכו כיתעלי יטכנו נחלי כי
 תפוי שינעלה רשה ותנחל כאכרם
 טישה אמנם כאד הנה יולדתם
 והוא אחרי טים כדבר עיה ויצרה:
 כקצף יהוה לא תשוב והיה שכתה
 נלה כל יצר ילבב יטכנו ישרק יל
 כל מנתה יעטו יל כל סכך כל
 דרכ קשת ירו אלה אל תחסדו אל
 הין כי יהוה הטאה: הריע יציה סכנ
 נעה ירה נלו איש ויה נהרסו חומות
 כל נקבת יהוה היא הנקמות כאשור
 יעשתה יעשולה נרתו וזרין ככר
 ותפש טול כיתקצו כעלה רב הנה
 איש אל יענו יפנו ואיש לארע ינסו:
 שיה פורה ישרא אריות
 הר יהוה ראשון אכלו כל אשר חרה
 האחרון יענו נטרואר כל כל
 לנסה אכר יהוה ינסאות אלהי ישראל
 הננפק אל כל כל ואל ארעו נאשו
 פקדתי אל כל אשר וישכת נאם
 ישראל אל נהו ורעה הכרכל והכשן
 ונחר אפרים והנל יר תשכנע נשאו:

בכים ההם וכעת הלא נאם יהוה
 ינקש את עין ישראל אינו ואר
 הטאת יהוה הלא תבינא נאם כי אסלה
 לא ישר אשאר:
 נרתים ילה יעליה ואל יטכנו פקוד
 חרב והחרב אחרים נאם יהוה וינשה
 כל אשר נותד: קול סלחמה כארץ
 ויטכנו נול אך ננר יו יטכנו פטיש
 כל הארץ אך היתה לשכה נבל
 נעים יקשתי לך וגם נרת נבל ואת
 לא יד יענכ נאם וגם נעל שכתה
 התעית: פתח יהוה את אוזניו וינא
 את כל וינכוכ כל אסלה היא לאר
 יהוה ינבאות כארץ כשרים נאולה
 סקן פתחו מאכסיה סלוח כמו
 יעמים וההריכוה אל הילה שאריו
 חרם כל פריה ירדו לטכנה וינעליהם
 כי נא ינס יתפקדתי: קול נקוב
 ופליטס טארין כל להנר כניזואת
 נקבת יהוה אלהי נקבת חכר:
 השמייע אל כל רבים כל ויכ קשת
 חנו עליה סככ אלהי פליטרה
 ילמו לה נעליה כל אשר יעשתה
 יעשולה כי אל יהוה וזה אל קדוש
 ישראל לכן יפלו חומות כחפתי
 וכל אנש סלחמה ירמו כוסה הוא
 נאם יהוה:
 הנע אלד וזון
 נאם ארע יהוה ינבאות כי נא ינס
 יתפקדתי: וכשל וזון ונפל ואין
 לוכים והעני איש כעניו ואנרה
 כל סככתי:

מהאמר יהוה נבואות יצטוקים בג'
 ישראל ובני יהודה ויהיו וכל ישיבתם
 החזקוכם מאת שילכם ג' אלס הזק
 יהוה נבואות שמו ריב ריב את ריבכם
 לביען הרעין את הארץ והרעו לייט
 מכל חרב על כשרים נאסיהוה ואל
 ייטב כל ואל שירה ואל חכמיה
 חרב אל הכרס ונאלו חרב אל נבזיה
 חתו חרב אל סכיו ואל רכבו ואל
 כל הערב אשר מטה והיו לנשים
 חרב אל ארציה וכוזו חרב אל מינה
 ויכשוך ארץ פסילים היא ובאמים
 יתהללו לבן יטטנים את איים
 ויטטנה נעות יענה ולא תשג יער
 למע ולא תשטן עד דוד ודר נבהנת
 אלהים את כדוס ואת נבזיה ואת
 יטטנה נאס יהוה לא ייטב שם אייט
 ולא יער כהן אדם יענה יטטנעו
 ויטטנעו ויטטנעו יער יטטנעו
 ארץ ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 ולא יחזקו קולכם ויטטנעו ויטטנעו
 דכט יערך באיטטנעו ויטטנעו
 סתכל ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 תה נאריה יענה נאון הרדן אל
 טחאתו כי ארץ יענה ארץ מלחמה
 ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 יענה ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 לכן שטיעו יענה יהוה אשר יענה
 נל ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 כשרים אס לא יטטנעו ויטטנעו

אס לא ייטב יענה נהו
 נענה נכל עיטת הארץ ויטטנעו
 נטיס נטיעו
 יהוה הנעני יער נכל ואל ייטב לב
 קמיוח מטיחתי ויטטנעו ויטטנעו
 זרים חרות ויטטנעו ויטטנעו
 יענה מטיעו ויטטנעו ויטטנעו
 יערך הדרך קשתי ואל יענה נטיעו
 ואל תחבלי אל נהריה החריכו כל
 יענה ונעלו חללים נאון כשרים
 וכדקרים נהו ויטטנעו ויטטנעו
 ישראל ויהודה מלחמה ויטטנעו
 נבואות כי ארץ מטיחתי ויטטנעו
 ישראל ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 נעשו אל תדכו נענה כיעת נטיעו
 היא ליהוה נכל הוא מטיעו ויטטנעו
 והנכל ביר יהוה מטיחתי כל הארץ
 מטיעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 נטיעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 יענה קחו עי למכאובה אור
 תרמא ורמא את נכל ולא נטיעו
 יענה ונל איטטנעו ויטטנעו
 היטטנעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 הוינא יהוה את נטיעו ויטטנעו
 נטיעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 מלאה שלטים היער יהוה את חולת
 כריכי נכל ויטטנעו ויטטנעו
 נטיעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 נכל טאנעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 יטטנעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו
 נטיעו ויטטנעו ויטטנעו ויטטנעו

שגנתי ילמים רבים וסרת איצרת נא
 קנך אקת כענך: עשכניהו: נכאות
 כנפשו כי אסכ לאתך אדס כילק ויענו
 יעלך הירך:
 נסח: ככין תל כהכמה ובהכמה נסח
 יסכים: לקולתו הכין סים כשמים
 ויעל נסאים כקנה ארין ברכים לטו
 יעשה ויעצרוה כאצרות: נכער כר
 אדס כרעת הכיש כלי ערף מפסל כ
 יסקר נסח ולא רוח נסח: הכל המרה
 כי עשה תינחם כענת פקדס: אמרו:
 לא כאלה הלק יעקב כי יועה הכל הוא
 ויסכט נחלתו יהוה ינכאות יסכו:
 כפין אתה ילי כליה מרה
 ונפעת כדעים והיטהת כדמלכות
 ונפעת כד קוס ודכס ונפעת כד וננונע:
 ונפעת כד אישו אשה ונפעת כד וקועני
 ונפעת כד כהור וכתלה ונפעת כד ריעו יעני
 ונפעת כד אנו ועכר ונפעת כד פחות
 וסנכס ויעל סת: לנכל ולכל יושבי
 כסדים את כל ריעת איש ריעשו כעין
 ליענכס נאס יהוה: הנע אלך הר
 המיטהת נאס יהוה המיטהת את
 כל הארין ונפית את יליך ונלכתך
 מזה סלים ונעתך להר שרפה: ולא
 יקח סכך אכז לפעה ואכז לטוסות כי
 יסכמות יעלס תהיה נאס יהוה: יסאו
 נס בארין תקעו שופר כמים קדשו
 יעלה הנים השכיעו יעלה המלכות
 אררט כע ואשכנו פקדו יעלה הטפסר
 העלסוס כילק סמר: קדשו יעלה נים

את מליכי מדי את פחותיה ואת כל
 סנעה ואת כל ארין ככשילתו וותיעש
 הארין ותהל כיקמה יעל ככל סהשנע
 יהוה לישום את ארין ככל לישמה מאין
 יושב: הדלו כמורי ככל להלחם יושכו
 ככצרות נשתה ובורתס היו לעשים
 העיתו כשכנעה נשכו בריהו:
 רין לקראת רין ירין וכער לקראת
 כער להנר לילך ככל כעל סה יעני
 כקנה: והכי יכרות נפשו ואת
 האנכים שרפו באש ואנש המלחם
 נסח לו: ככה אמר יהוה
 ינכאות אלה ישראל כתכל כנרן
 יעת הדריכה יעור כיעט וכאה יער
 הקינד לה: אכלו הככנו ונכמו איע
 מלך ככל העינו כלי ריק כלי ענטען
 מלא כרשום כעני הדיחש: הסכי
 וישרא יעל ככל האמר יסכט יעון
 ודני אל יושבי כסדים האמר
 ירושלים:
 יהוה העורב את רין ועקמתי את
 נקמתך והחרבתי את יכה ותבשתי
 את כקורה: והיה ככל לילס כיעון
 תעס שמה וישרקה כאין יושבי יהוה
 ככפרים יסאנו עורו כמורי אריות:
 כהמס אישית את כשתה כסוהשטות
 למיען יעלוו יסשטו שטת יעלס ולא
 יקיעו נאס יהוה: אורידם ככרס כמני
 כאילים יעס יעורדים: אך כמרה
 ישיך ותתקס תהלת כל הארין אך
 היתה לישמה ככל כמים: יעלה יעלכל

הם נהקו עליו ונכתה: הו עיר
לשם ארץ יהוה ונכתה ארץ לאיש
החל לאיש ולא יצטרך בואדם
ופקדתי על כל בבל והוצאתי את
בליעם ואלא יתהו ואלו עיר נים
נכח הוה כל נפלי: נא חתובה יכסי
ובלעו איש את נפשו כהרן אהיהו
ופיך לבכם והראו כשמונה
השמינית כארץ וכא כשנה השמונה
ואחריו בשנה השמונה והשם נארץ
כשיל על שיל: לכן הנה ימים נאים
ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה
השש וכל חללי העל כהנה: ודגנו
על כל שמים וארץ וכל אשר נהם
קטנפון: ונאלה השוורים נאם
יהוה: נככל לנפלי חללי ישראל גם
לבבל נפלי חללי כל הארץ: פלטים
כהרב הרבו אל תנסו: וכו מרחוק
אתיהוה וירושלם תעלה על לבכם
כשמי שמינו הרפה כסתה כלמה
פנט כנא וזים על מקדשי בית
יהוה: לכן הנה ימים נאים
נאם יהוה ופקדתי על פסיליה וכל
ארצה אנק חללי: כי תעלה ככל
השמים וכי תכבד מרום עוה סארי
נא שודים לה נאם יהוה: קול
יוקח סככל וישר דור סארין כשני
כשיר יהוה את ככל ואט כסנה קול
נול והסו עליהם נסים וזים: ערן
שאן קולם: כל נא עליה על בבל
שוד ועלכו נבירה התהקק שותת

כי אל נבולות יהוה שלם ישרלם :
זה שברתי שררה וחכמה פחותיה
וסננה ונבירה וישנו שנת עולסולא
יקינו נאם הסלך יהוה ינבאות יסכו
כה אמר יהוה ינבאות חומת
בבל ורחטו ערער תתיער ושינה
הנדרים כאש יצתו וילעו עמים נדירק
ולאבים נדאש וינפלו
הרבר אשר צוה ירמיהו הנביא
את שריה בנעיה כן סחסיה מלכו
את ערקיהו מלך יהודה מל בשנת
הרכיט לילכו וישריה שר מנחה:
ויכתב ירמיהו את כל הדינה אשר
תכזא אל כל אל ספר אחד את כל
הדברים האלה הסתכס אל ככל :
ויאמר ירמיהו אל שרה כנאד ככל
ודאת וקראת את כל הדברים האלה
ואמרת יהוה אלה וברת אל הפקס
הזה להכריתו לבית יהותם וישב
לכאדם ויע ססכה כייסכמותי עלם
תתיהו והיה ככליך לקרא את הספר
הזה תקשר עליו ואב והשרתו אל תוך
פרת: ואמרת ככה תשקי ככל וראתקס
כפני הדינה אשר אנכי ככא עליהו יצו
יערה דבר ירמיהו
ואת השנה יעקיהו כסלכו ואחת בשנה
שנה מלך מרדכי יושם אמו הכיטי כג
ויסדו סלכנו וייערה הרעבי עני יהוה
ככל אשר יעשה יהוה קסי על אהיהו
התה כיושלם יעד השלם אותם
כיעל פנו ויכרד יעקיהו ככלך ככל :

ויהי בליל שיש שנה נביא צפחמשה
 להדיש ואני טעוק העולה על ער כנר
 נפתחו השמים ואראה מראה אלהים
 טחמשה להדיש היא הישנה ההגשמה
 לעלות המלך ייכנס ההיה דרשה
 אל יחזקאל מן סוף הקדן בארץ כוש
 על ער כנר ותהי עלי שם יד יהודה
 וארא והנה רוח כינה נאכה כן העשן עין
 גדול ואיש בזה לקחת ננה לוסכנו כהנה
 כעין ההשכל כתוך האיש ויפתו כהדמות
 ארבעה היותו מראה הן דמות אדם להא
 וארבעה פנים לאדם וארבע כנפים
 לאחת להם כנף וליה כנף ישרה וכף
 רגליהם כנף רגל על ונניעם מן
 נחישת קלל וידו אדם כהדמות
 כנפיהם על ארבעה רגליהם כהדמות
 וכנפיהם לארבעה פנים כהדמות
 אל אחותה כנפיהם לא יסכו
 בלכתן איש אל ער פניו ילכו :

המשנה ואת שלשת שמרי הסף :
 וכן הוצר לקח כרס אחר אשר היה
 פקיד על אנשי הכהונה ויטבנה
 אנשים כראוי המלך אשר נמצאו
 בעיר ואת ספר שר העבא המינא
 את עמ הארץ וישיטם איש מינכם
 הארץ הנני נאים טעוק העיר ויורה
 אותם נטוראין רב טכחים וילך אתם
 אל מלך ככל רצונו וזה אותם מלך
 ככל ויכתם טכחים כארץ הכת ויגל
 יהודה מיני ארמיה וזה עמ אשר
 הנה נטוראין בשנת שבע תהיה
 ילשת אלפס וישיטם וילשה :
 בשנת שמונה עשרה לנטוראין
 מירושלם נפש שטנה כמות שלש
 ושנים בשנת שלש וישיטם
 לנטוראין העלה נטוראין רב
 טכחים יהודים נפש שטנה מאור
 ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת
 אלפס וישיטם כמות :
 והל שלשים וישיטם שנה ללוח
 הויכין מלך יהודה בשנת שש
 הדיש מישיטם וחמשה להדיש שש
 אויל מורד מלך ככל בשנת מלכות
 אחרת הויכין מלך יהודה ויגא
 אתו מבית המלך וידבר אתו טכוח
 ויתן את כסאו מן על לכסא מלכם
 אשר אתו ככל וישיטם את כנר כלא
 ואכל לחם לפניו המיד כל ימי היו :
 ואחת אחרת המיד נעה לטאת מלך
 נטוראין מכוין עירוס מכוין מלכות :

ורכות פניהם פע אדם ופע אריה אל
הימין לארבעתם ופע יאמר מה שמאל
לארבעתן ופע יאמר לארבעתן ופע יאמר
וכנעיהם פירות כלם יעלה לאיש ששת
חברות איש וששתם מכבות אר
גותיהנה ואיש אל יצר פניו ילכו אל
אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולט לא
יטו מלכת ודקות החיות מראיהם
כנחלי אש מצות ככראה הלפרים
היא כהלת כן החיות ונעה לאיש
ושב ככראה הטק וארא החיות ונעה
אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו ככראה האופנים כשיתקע פניו
תרש יאמר ודקות אחד לארבעת
וכראהם יעניש יאמר מאישר יהיה
האופן כחך האופן יעלה ארבעת פניו
כלתם ילכו לא יטו מלכת ונביתן
ונעה להם וידעה להם ונעתם כל אלה
יענים ככב לארבעתן וכלית החיות
ילכו האופנים אע"פ ובהשאה החיות
כיעל הארץ יעשאו האופנים יעל
איש יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה
הרוח ללכת והאופנים יעשאו ילכו
כיהיה האופנים כלתם ילכו
וכיכרם יעבדו ובהשאה כיעל הארץ
יעשאו האופנים ללכת כיהיה
כאופנים ודמות יעל ראשי ההיה
רק יעני הקרח הנורא נעו יעל
ראשיהם כלם יעלה ויתחת הרק יע
נעיהם ישרות אשה אל אחותיה

לאיש ששתם מכבות לחנה ולאיש
ששתם מכבות לחנה אתניהם
ואיש יאמר את קול נעיהם מקולם
רבים מקול שר בלכת קול הכלה
מקול כהנה כנעיהם הרעיה כנעיהן
ויהי קול יעל לרחוק אשר יעל ראש
כנעיהם הרעיה כנעיהן וכסיע לרחוק
אשר יעל ראשם ככראה אכן ספיר
דקות ככא יעל דקות הכסא ודקות
ככראה אדם יעל וכלם יעלה וארא
כיעל השם ככראה אש כיהיה ככב
ככראה כנעיהן יעלה וככראה כנעיהן
ולנעה ראיה ככראה אש ונעה חכמה
ככראה הקשית אשר יהיה כנעיהם
הנעם ככראה הנעל ככב האכר
דבות ככר יהיה ואראה ואפי יעל
ואיש יקול מכתו
יאכראל כן אדם יכב יעל
נעלך ואדבר אדבר ויהא כיהיה נעיהן
דבר אל יעני מדעי יעל נעלי ואשלי
את מכתו אל
אל כן אדם יעל אש אשך אל כן
ישראל אלמים הכוורים אשר כרח
כיהיה ואשתם פשיע כיעל נעיהן
היה והכעס קשיעם והקול לב אש
יעל אשך אל יעל ואשתם אל יעל
כהאכר אדני יהיה והכחאם יעל
ואכיהרל כן כיהיה המהיר יעל
נעיהן היה כנעיהן
אדם אל יעל מהם ככראה
תראה כן ככבם וסלונם אשך וא

ינקרבים אתה וישוב מדבריהם אל
תרא וכפניהם אל תחת כינת סרי הכה
והנה את דברי אליהם אם ישיבונו אם
יחלו מכרי הכה ואתה
באדם שמי את אשר אנסרם אך
אלה יכרי כבת הסרי פנה עך ואמר
את אשר אנעתי ארד ואראה והנה
דילוקה אל והנה טפלת קצר
ופרש אתה לפני ויהי אמתה פני
ואחור וסמך אליה קנים והנה והי
ויאמר אלי בן אדם את אשר
תביא אתי אמל את המלה הזאת
לך ודבר אתי ישראל ואפתח את
עיואמל את המלה הזאת ויאמר
אל טען האל וטען תמלא את
המלה הזאת אשר אנעתי ארד ואראה
והנה נפני כבש לכתוק

בן אדם

ויאמר אלי בן אדם לך בא אל
מתי ישראל ודבר מדברי אליהם כי
לא אליהם עמך יטפה ובדרי לישון
אתה ילוח אל כתי ישראל יל אל
עמך רבים עמך יטפה ובדרי לישון
אשר לא תשמי עד דהסאם לא
אליהם ישראל תכח ישיב עאלך
ובת ישראל לא יאט לשימי ארד
כאדם אכס לשימי ארד כי ברת
ישראל חוקי מיעה וקשיל הכה
והנעתי את עך חוקים לנעת פתח
ואת ענך חוק לנעת מנחם וכשמי
חוקי מיעה מנחך לא תדא אותם
וילתתה מפניהם כינת סרי הכה

ויאמר אלי בן אדם אתה
דברי אשר אדבר ארד קח לנכך
ובא עך שמי וילך בא אל העלה אל
כע עך ודברת אליהם ואברת אליהם
נה אכר ארד יהיה אם ישימי ואם
יחלו ותיטאע רוח ואשמי אחר
קול כי נשדול סוד כסוד יהיה סקסו
וקול כע החיות משיקות אישה אל
אחותה וקול האופנים לינכתם וקול
רעש נחל ורוח נשאתה ותקח
וארד כר סכבת רוח ויד יהיה יעל
הזקה ואכא אל העלה תל אכס
הישיבים אל נהר כנר ואשר המה
וישיבים יסכו ואשמי יסכו עת יסכו
מיטתם מתוס ויהי מקנה שכינת
ימים ויהי יהיה אל
לאמר בן אדם ינעת ענך לנכר
ישראל וישימי עת כפ דבר והנה רת
איתם סמך כאכרי לישמי כמות תכח
ולא הוה רת ולא דברת להוה רשע
כדרכו הרשע לחיתו הוא רשע בעו
ימות ודמו כיד אכס ואתה כמותה
רשע ולא של כרשע וכדרכו הרשע
הוא בעו ימות ואתה את נפש הנית
ובשוב עדיק כיעדו וינעת
יעל ועתה מכשול לפעו הוא ימות כי
לא הוה רתו כחטא ימות ולא חסר
יעדו אשר ינעת ודמו כיד אכס
ואתה כמותה יעדיק לבלתי חטא
יעדיק והוא לא חטא דיו יהיה כי
טהר ואתה אתנעך הנית

ותהי עלי שם יד יהוה ואמר
אלי קום נא אל הכניעו וישם ארבע
אוהד ואקום ואני אל הכניעו ויהוה
ישם כבוד יהוה יעמד מכבוד אשר
ראהו יעלה כבודו אל פניו ויתבא
כבודו ויהוה יעלה וידבר אתי
ויאמר אלי נא הסור מידך ואתה
בואם הנה נתנו עליך עמיתים ואמרו
בהם ולא תנא בהם: וליסוך ארבע
אלהם ונאסית ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כבודי הטה: וכדבר אוהד
אפתח את פך ואכרת אליהם שהאמר
אני יהוה השם ישיב צוהדו לחל
בית מרי הטה:

ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה
אוהד לפניך וחקות עליה יצר ארבע
דושים: ונתתה עליה מיטת וכפרת
עליה דיון ישפט עליה כל הונותה
עליה כהשתדשים עליה ברים ככב:
ואתה קח לך סבת סריל ונתתה אוהד
קיד סריל כעך וכן היצר והגעתה את
פך אליה והיתה כמיטת ונתת עליה
אות היא לבית ישראל:

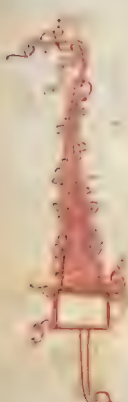
ואתה שכת עליך השמאל
ושכת את עין בית ישראל עלי
כספר הים אשר השכת עליו ויתבא
את עינם ואני נתתי לך אתישי עינם
לכספר ימים שילטאות ותשיעם
יוס וכשאת עין בית ישראל: וכלית
את אלה וישכת עלי יעך הים שנת
ונשאת את עין בית יהודה ארבעים

יום יוס ליטת וסליטת עתה לך:
ואל מיטת ירושלים תבן פנך ויהוה
השופה ונבאת עליה: והנה נתתי
עליך ינחותם ולא תהפך מיטתך אל
יעך יעך בלוחך יבי מיטתך: ואתה
קח לך חטין וישיעם ופלי ויעשים
ורחן וכסמים ונתת אותם ככל אחד
וינשית אותם לך ללחם כספר
הים אשר אתה ישכת עלי יעך
שליט כאותות ישיעם יוס תאגיל:
וכאכלך אשר תאכלנו בני שקול
ינשרים שקל ליום כפית יעך יעך
תאכלנו וקום כמיטת תשת
ששית הדין מית יעך יעך תשתה:
וינשית שיעים תאכלתה והוא ככל
נאת האדם תנעה לי עינים:

ויאמר יהוה ככה יאכלו בני
ישראל את לחםם כטבא כמיטת אשר
אדירם יסו ואמר אהה אדני יהוה
הנה נפשי לא כטבא ונבלה וטופה
לא אכלתי מעני יעך יעך ואתה
כפ כשר פלילי ויאמר
אלי ראה נתתי לך את נפשי הנקר
תחת עלי האדם וינשית את לחםך
עליהם: ויאמר אלי בן
אדם העי שם כטה לחם מיושם
ואכלו לחם בני שקל ובראנה וקום
כמיטת וכשכחון ישתה: למיגן
יחפרו להם במים וישכחו ישתה
ועמקו כעננים: ואתה
בואם קח לך חרד חרה תע

העלם תקחנה לך והצרת צואתך
 וצדקתך ולקחת לך כסאך כי יטק
 וחקקם יטלית באור תבצר נטון
 העיר כמלאות יי' הצניח ולקחת את
 העלית תכה בחרב סכמותי
 והעלית תהיה לרוע חרב ארץ
 אחריה ולקחת מיטת כינע מבצר
 ועת אותם כנפץ: ובהם יעור תקח
 והשלת ארם אלמד האש שופת
 ארם כמכונת הנא אש אל מלכת
 יטאל: מה אמר אדני יהוה
 זאת ידוי שלם בעוד העמים יטרתה
 וסכמותיה אדנות: והבראתם יטע
 יד יענה כן העמים ואת חקות כן
 הארצות אשר סכמותיה כי נטע
 כמכונת וחקות לא הלכו סהם
 לכן טה אמר אדני יהוה יען
 הענבם כן העמים אשר כמכונתם
 מחקת לא הלכתם ואתם יטע
 יטעיהם וכמכונת העמים אשר
 סכמותים לא יטעיהם:
 לכן טה אמר אדני יהוה הענ
 יעיד נכאני ויטעיהם סככותי טע
 לענע העמים ויטעיהם כן את אשר
 יא יטעיהם ואת אשר לא איטעיה
 כמכונת יעיד כל תינחך:
 לכן אבות יאכלו נעם
 סוכך ונעם יאכלו אבותם ויטעיהם
 כן יטעיהם וזרית אתם יטעיהם
 לברוח: לכן חא נא אדני יהוה
 אס לא יען את כרך שיטא נכ

יטקו יעיד וכל תינחך ונעם אג
 אנכי נולד סחום יעני ונעם אג לא
 אהמל של סחך דבר: כח ונעם יעני
 בערך והשיל יטעיהם יטעיהם
 והשיל יטעיהם אדנות ארץ אחריהם
 וכלה אפי והטותי חטתי כמכונת
 יד יעני אג יהוה דברתי כמכונת
 בכלותי חטתי כמכונת: ואתך לחרב
 ולהרפה כמכונת אשר סככותי יעני
 כל יעני: והיתה הרפה ערופה כמכונת
 ויטעיהם לעני אשר סככותי
 כי נטותי כן יטעיהם באן ונכחה
 ונכחות ככה אג יהוה דברתי:
 כי ילדו את העיר יעני הרע נעם
 אשר היו לסיסחית אשר אשר
 ארם לישחיתם ויטעיהם יעני
 ויטעיהם לנעם כמכונת: ויטעיהם
 יעני לנעם יעני ויטעיהם ויטעיהם
 ודס יעני כן ויטעיהם יעני אג
 יהוה דברתי:
 ויד דבר יהוה אלי לאמר:
 כן אדם יטעיהם אל הרי ישראל
 והנכא אליהם ואמרת הרי ישראל
 יטעיהם דבר אדני יהוה כה אמר אדני
 יהוה להרים ולנכעות לאפיקם
 ולנכעות הנע אג כמכונת יעני
 חרב ואמרת כמכונתם: ויטעיהם
 מוכחותם ויטעיהם כמכונתם
 והפלת חללים לפני עולי לבם ונעתי
 את פני נע ישראל לפני עולי לבם
 וזרית אתי נטותי כמכונתם

ככל מושיבתיכם היצרים תחרבנה
והבמות תיטבנה למינן יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם ויטברו ויטמאו
עליהם ויגדעו חמנכם וגמורו
מיניכם וינפלו חללי בתוככם וידעתם
כי אני יהוה והוזהרתם להיות לכם פליטי
חרב בנים בחרו רותכם בארצות ויחיו
פליטיכם אותם בנים אשר נשמיכם
אשר נשפדתם את לכם הזונה אשר
סרמי עלי ואת יצניהם הזנות אחר
גלוליהם ונקטו בפניהם אל היצרות
אשר יעשו לכל תועבותיהם וידעו כי
אני יהוה לא אל חסד דברי ליצנות
יהם היצנה הואתו

סה אמר אדני יהוה הנה נכפך
ורקיע נרעל ואמר אח אל מתיצת
רצות בית ישראל אשר נהרב נריב
ויברו יצלו הרחוק נדבר יסורת
והקרב נחרב יפול והנשאר והנעור
נריב יסות וכלית חמנכם וידעתם
כי אני יהוה להיות חלליכם בתוך
גלוליהם סכסות מזבחותיהם אל כל
נביעה ובה כל ראשי ההרים ותהת
כל יצן רצון ותהת כל אלה יעבתה
סקום אשר נתעו יסריחני חלל
גלוליהם וננתי את ידי עליהם ונענתי
את הארץ ישממה ויטמא ממדבר
דכליה כל מושיבותיהם וידעו כי
אני יהוה ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא

הקץ על ארבעת כנפות הארץ יענה
הקץ עליך ושלחתו אפך נד וישפטו
מדוכך ונעתי עליך את כל תועבותיך
ולא תחוס יצני עליך ולא אחסול כי
דרכך עליך אתן ותועבותיך נתקן
תהיו וידעתם כי אני יהוה

סה אמר אדני יהוה ויהי זאת
רצנה הנה באה קץ בא באדק קרין
אליך הנה באה באה הצפרה אליך
יושב הארץ בא היצת קרוב היום
בהומה ולא דר הרבים יענה סקחב
אשפך חבתי עליך וכלית אפך נד
וישפטוך מדוכך ונעתי עליך את
כל תועבותיך וולא תחוס יצני ולא
אחסול מדוכך עליך אתן ותועבותיך
נתקן תהיו וידעתם כי אני יהוה
סה הנה היום הנה באה יצאה
וצפרה יצן המטה פירח הדורן והטט
קס למטה ריש יצא סהס ולא כחבונ
ולא סהססם ולא טה סהס בא היצת
היצי היום הקונה אל יטמא והסטר
אל יתאכל כי חרון אל כל המונה כי
הסכר אל הסכסר לא ישוב ויענה
נחיים חיתם כי חון אל כל הסונה
לא ישוב ואי ישוב עינו חיתו לא יתקן
תקיע נתקן ויהיין הכל ואין הלך
לפלחמה כי חרונ אל כל הסונה
הדרכ בחון והדבר ודריב מכיר
אשר בשרה בחרב ימות ואי שוב
דנע ודבר יאכלטו ונפלטו פליטיכם
והיו אל ההרים כי ינהאיות כלם

המות איש בעונו כל היום תרפנה
וכל מקום תלכנה כי והנני ישיבם
ונכחה אותם על שונות אלמל פנכם
בושה וכל ראשיהם קרחה נכפם
בהיות ישיבם והנה נכח לה יהיה
נכפם והנה כל ילדיהם כיום
יגרת יהיה נפשו לא ישיבנו וכינתה
לא ילאו כי כשלי ענש היה ונכי
יעי לאון שבה ויעי תינתם
שקויהם יעשו כי על קנתו להם
ינהו ונתנו כד הרים כי מולד ישיב
הארץ לשלל וחלילה והחכמה פני
כהחלילה את צענו וכאובה פריצ
הללה ישיבה הרחוק
מהארץ מלאה כי שפט וביס והיער
מלאה הכס והכמת ריע עיני וירשו
אתהיהם והשכתי נאון יעים ועליו
מקדש יקם קפדה בא ובקשו שלום
ואין יהיה על הנה תבא וישיבנה אל
שכונתה יהיה ובקשו חוון מנביא
ותורה האבר מכה ויניעה מוקנם
המלך יתאל ונשיא יליש שכינה
ויריע הארץ תבהלה מדרכ
אנשה אתם ובכי שפטיהם אישפט
וירעו כי אני יהוה
ויהי בשנה הששית בשישי בחמישה
הרשעני ישיב נכתי ווקע יהודה
ישיבים לפני ותפיל יליש כי ארץ
יהוה ואראה והנה דמות כמראה
אש כמראה מתנו וילכטה אש
וכשתנו וילכי עליה כמראה ויהי כין

החישלה וישיבם תלכנה וישיבם
בעינת ראשיהם ונשיא אתי ווח כין
הארץ וכין השמים והנה ארצי
ירושלמה כמראות אלהים אלפיה
ישער הפנימית הפונה צפונה אישר
ישם מושכסל הקנאה המקנה
והנה ישם כבוד אלהי ישראל כמראה
אישר ראיתי בכקני צה ויאמר אלי בן
אדם שאנני יעמד דרך צפונה ואשר
יעמד דרך צפונה והנה כי צפון לי שער
המזבח סמל הקנאה הנה כמראה
ויאמר אלי בן אדם הראה אתה כהם
יעיבים תינינת גלות אישר בירת
ישראל יעניפה לרחקה כינל
מקדש יינערה וישוב תינינת
גלות ויבא אתי אלפיה
החזר ואראה והנה הראה בקיר
ויאמר אלי בן אדם חתרנא בקיר
ואהר בקיר והנה פתח אהר ויאמר
אלי בא וראה את ההינינות הדיעות
אשר הם יעניפים והנה ואראה
והנה כל תלכתי רכישי ובהמה שקונו
גלילי בית ישראל כחקה יל הקיר
סביב סביב וישיבים איש מוקני
בית ישראל ויאמרו הבן שפן ינסר
בתוכם ינסרם לפניכם ואיש מקטוה
כדו וינער ענן הקטרת עליה ויאמר
אלי הראית בן אדם אישר וקני
בית ישראל יענישים כחשך איש
כהדרימם כי כחשך אשך ויאמר
ראה אתה יעניב יהוה את הארץ

ויאמר אלי יעזר תשובתה תינצת
גלות אשר הכה יצנים ויבא אתי
אלפתח שיער בית יהוה אשר אל
הצפונה והנה ישם הנשים ישיבת
מנכות את המזון

ויאמר אלי הראית בן אדם יעזר
תשובתה תינצת גלות מאלה
ויבא אתי אל היער בית יהוה הפעמית
והנה פתח היכל יהוה בין האולם
ובין המזבח כעשרים וחמישה איש
אחרים אל היכל יהוה ופעם קדמה
והכה כישתחוויתם קדמה לי שביש
ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל
לכית יהודה מינשות אתה תוינצת
אשר יעשופה ככלאו את הארץ
חכם ויטול לה מינס והנב שלחם
את המזודה אל אפס ונס אנני צנה
טובה לאתחוס יעזר ולא אחמר
וקראו באזע קול גדול לאאשמינ
אותם ויקראו באזע קול גדול לאמו
קרב פקדה היצר ואייט כלי מיסחרו
בדווה העישה אנשים באים
בדרך שיער היצון אשר בפע
ינפלה ואייט כל מפענכידו ואייט
אחד בתוכם לבש מדים וקסת הספר
במתנו ויבאו וינצחו אנל מנצח
הנחישות וכבוד אלהי ישראל יעלה
ביעל הכרוב אשר היה יעליו אל
כפתן הכית ויקראו אל האייט להבש
הכרים אשר קסת הספר במתנו
ויאמר יהוה אלו ינצ

בתוך היצר בתוך ירושלם והתיתו
ינצת נהות האנשים הנאחסי והנאחסי
יעל כל התניצות העשיות סטסר
ולאלה אמר באנני ינצרוני אחריו
והנני יעל תחס ינצנכם ואל תחמדו
זקן כחור וכתול וטף ונשים תדג
למיסחתו ויעל כל איש אשר יעלהו
אל הנשים וככרדי שיתלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר לפע הכית
ויאמר אליהם טכאז את הכית וכלא
את החניצות חללים ינאו וינאו והכו
ביצרו ויהי סטסס וטאאר אנ
ואפריה יעלפנ ואוינק ואמר אדהאת
יהוה הכישת אתה את כל שארית
ישראל כשכך את חתך יעל
ירושלם ויאמר אלי יעזר בת ישראל
יהודה גדול במאד נאד ותמל
הארץ דמים והיצר כליאה מטה כי
אמרו יעב יהוה את הארץ ואין יהוה
ראה ונס אנל אתחס יעזר ולא אחמר
דרכס נראשם נתיני והנה האייט לבש
המדים אשר הקסת במתנו כישב
דבר לאמר יעשית באשר יעיתני
ואראה והנה אל הרקין
אשר יעל ראש הכרובים כאב ספר
כמראה דמות נכס נראה יעלהם
ויאמר אל האייט לבש המדים ואמר
באל כמות לנצל אלהת לרוב
וסלא חפנך נחלי איש ככשת לטכס
וזרק יעל היצר ויבא לינצני והכרובים
יערסם מימין לבית כבאו האייט

והיגנו כל אלה החצר הפנימית וידם
כבוד יהוה כי ילכו הכבוד ילכו פתח הבית
ולא תהיה אלה העשוקים כל אלה
אתנו כבוד יהוה וקולנו הכבוד
נשכנו יד החצר החיצונה פקול אל
ידי פדונו ויהי כמותו את האוישים
הגדים לאמר קח אש מכטת ללך
מכטת לטובים ואלו יגדו אצל
האופן וישיגה הכבוד את ידו מכטת
לכובים אל האש אשר כמות הכובים
וישאו ויקח אל חפץ ללש הכובים ויקר
וינאו ויאל לטובים כמות יד אדם תחת
כפותם ואראה והנה ארבע אופנים
אצל הכובים אופן אחד אצל הכוב
אחד ואופן אחד אצל הכוב אחד
ומראה האופנים כעין אבן תרשיש
וכראהם כמות אחד לארבע עתה נאשו
יהיה האופן טעון האופן בלכתם אל
ארבעת צדדים ילכו לא יסבו בלכתם
כח הכוב אשר יפנה הראש אחריו
ילכו לא יסבו בלכתם וכל בשרם ונבנה
וידהם וננפיהם והאופנים כלאים
יענם סבבו לארבע עתם אופנים
לאופנים להם קורא העל באוני
וארבעה פעם לארבעה פעם אחד
הכוב ופעם הישג פעם אלם והישיג
פעם ארבעה ויהי פניו פניו וירבו
הכובים והיה אלה אשר ראיתי בנהו
נני וילכת הכובים ילכו האופנים
אצלם וכשאת הכובים את כפותם
לחם מל הארץ לא יסבו האופנים

גם הם מאליהם כי נגדם יעמדו ופדונו
ירוכו אותם כמות החיה כמותו יגא
כבוד יהוה מל כפות הכובים ויעמדו
הכובים וישיגו הכובים את כפותם
וירוכו כן הארץ ליעני כמותם והאופנים
ליענים ויגדו פתח יעני בית יהודה
הקדמוני וכבוד אלה ישראל עליהם
מלכ עליה והיה אלה אשר ראיתי
תחת אלה ישראל כמותם וארבע
כמותם הכובים ארבעה ארבעה פעם
לאחד וארבע כמותם לאחד וכמות
ידי אדם תחת כפותם וידמות פניהם
המה הפנים אשר ראיתי על עזרנו
כראהם ואתם איש אל יגדו פניו
ילכו וינאו את רוח ותבא אתי אל
ייעד בית יהוה הקדמוני הפנינה
קריטה והנה פתח היער יעשר
וחמישה איש ואראה כמותם את
יאמנה כן יער ואת פלי הוכן בניהו
ישיגו ויגדו ויאבדו ארבעה
אלה האופנים והישיגו וייענים
יעני יעני והיה האופנים
מקוב כמותם והיה הכוב ואנחנו
הכשור לכן העני עליהם
הנכאן אדם והפלי יעני יהוה יתן ויאמר
אלי אברהם אברהם יהוה כן אמרתם
בית ישראל לומר יהוה כן אמר
ידעת יהוה כמותם ויגדו פניהם
ומלאותם חיותם חלל לכן כן אמר
אדני יהוה חלל לכן כן אמר
הכשור והיה הכוב ואתם חיותם יאמרתם

הרב יראתם והרב אביא יעליכם נאם
 ארני יהוה והוצאתי אתכם מתיכר
 ועתה אתכם ביד ורס יעשיתי בכם
 ישפטו כי בחרתם לא יעל נבול ישראל
 אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה
 היא לא היה לכם לכיר ואתם תדעו
 בתוה לבשר אל נבול ישראל אשפט
 אתכם וידעתם כי אני יהוה אשר נחקר
 לא הילכתם ומישפט לא יעשיתם
 וכשפט הניס אשר סביבותכם
 יעשיתם ויהי טהור ופליטה בן
 בעה כתואפלי על פני ואוי נקדי נול
 ואמר אהה ארני יהוה כלה אתה יעשה
 את ישראל ישראלי
 והידבר יהוה אלי לאמר בן אדם אהר
 אחיד אנשי נאלתך וכל בית ישראל
 כלה אשר אבחו להם יטב ירדשם
 רחוקו על יהוה לו האנתנה הארץ
 למורשהו לכן אמר נהאמר
 ארני יהוה מה חקתם בנים וכי
 הפניותם כאריות ואהי לכם לקוש
 מינת נאריות אשר באו שם
 לכן אמר נהאמר ארני יהוה
 וקבעתי אתכם מן העשם ואספר
 אתכם מן האריות אשר נפיתם
 נהם ועתה לכם את ארמית ישראל
 ובאוי שמה והסירו את כל יסקוניה
 ואת כל הויערה מבעיה ועתה להם
 לב אהר ורוח חדשה אתם מקרבכם
 והסרת את לב האבן כבשרם ועתה
 להם לב בשר ולב ימין בחקת ילכו

ומישפט יאמר ויעשו אתם והיו
 ליעם ואני אתה להם לאלהים ואל
 לביקוניהם ותויעבותיהם לכם
 הלך דרכם טראשם עתה נאם ארני
 יהוה וישאו הכרובים את כנפיהם
 והאופנים לעבותם וכבוד אלהי ישראל
 עליהם כל בעלה וייעל כבוד יהוה
 מעלתו העיר וייעזר על ההר אשר
 כקם לעיר ורוח נשאתה ותבאני
 כשרמה אל העלה כמראה כרוח
 אלהים וייעל כמלי המראה אשר
 ראיתי ואדבר אל העלה אתה
 דברי יהוה אשר הראוני
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
 אדם נתן בית הקרי אתה יטב אשר
 יענם להם לראות ולא ראוי אונם להם
 לישפני לא שמוע כי בית מרי הם
 ואתה הן אדם יעשה לך
 כלי עולה ונלה ויטב לעיניהם ונלית
 כמקומך אל כקום אחר לעיניהם
 אולי יראו כי בית מרי המה והויעצת
 כליך ככל יומם לעיניהם ואתה תנא
 כיעב לעיניהם כמנא עולה לעיניהם
 חתך לך בקיר והויעצת מן לעיניהם
 יעל כקף תשא בעלטה הויעצת פניך
 תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת
 נתת לך ישראל ואני נשכח אשר
 ימות עלי הויעצת ככל עולה יומם
 ובערב חתרת לי בקיר ביד בעלטה
 הויעצת יעל כקף נשאתי לעיניהם
 ויהי דבר יהוה אלי כנקר

לאמר: בן אדם הלא אמרתיך בית
 ישראל בית המדבר מה אתה עשה:
 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה העשית
 המישל הזה בידו ישיב וכל בית ישראל
 אשר הנה נתונם: אמר אני מופתכם
 כאשר ישיח בן ישיה להם כעלה
 בשני ילדיו והנשיא אשר בתוכם אל
 כתף ישיה על שתי ילדיו כקור החרו
 להושיא טפניו יבסח יצא אשר לא
 יראה לבין הוא את הארץ ופרשתו
 את רשתו יצאו ונתעשט עורו:
 והבאתו את כל הארץ כשדיואמו
 לארצה ושם ימותו וכל אשר כיתו
 יערה וכל אנצו אורה ללחיה וחוב
 ארץ אהריהם וידיו כי אני יהוה
 טהיני אותם בנשים וידיתי אותם
 בארצות והוה רתי מהם אנשים ספר
 מהרב מדויב ומדבר למינין ספרות
 כלות יצבותיהם בנשים אשר נאוי שם
 וידיו כי אני יהוה:
 והידבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחנן
 בדיש תאכל ומימיך בדיש ובדאנה
 תשתה וואמרת אל ינס הארץ טה
 אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל
 אומת ישראל לחכם בדאנה יצלו
 וסימיהם בשמכון ישתו למינין תשם
 ארצה כמלאה מהמסל הדישנים
 מהוה רתי הנושבות תהרבט
 והארץ ישמחה תהיה וידעתם כי אני
 יהוה:
 והידבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם מה המישל הזה לכם

על אדמת ישראל לאמר יארכו
 הימים ואמר כל החון: לכן אמר אלהם
 כה אמר אדני יהוה השנית ארץ
 המישל הזה ולא יושלו אתו יעור
 בישראל כי אסדר אליהם קדכו
 הימים ודבר כל החון: כל לא יהוה יעור
 כל החון: שוא ומקסם חלק בתוך בית
 ישראל: כי אני יהוה אדני את אשר
 אדבר דבר וינשה לא תבישך יעור כי
 כימיכם בית המדבר אדבר דבר וינשיתו
 נאם אדני יהוה:
 יהוה אלי לאמר: בן אדם מה
 ישראל אמרים החון אשר הוא
 חזה לימים רבים ולעתים רחוקות
 הוא נבא: לכן אמר אליהם כה אמר
 אדני יהוה לא תמשיך יעור כל דבר
 אשר אדבר דבר וינשה נאם אדני
 יהוה:
 יהוה:
 לאמר: בן אדם הנבא אל נביאי ישראל
 הנבאים ואמרת לנביאי מלכם ישמחו
 דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הויני
 הנבאים הנבאים אשר הליכם אחר
 החסם ולכליתו ואנשי יליכי בחרבות
 נביאך ישראל הויני לא יליתם כפרנות
 ותעורו עד על בית ישראל לנכונם לחנן
 ביוסי יהוה: חזו יסא ומקסם כנח האמרים
 נאם יהוה ויהוה לא ישיח ויהוה לקים
 דברו: הלא אמרתם שוא לחזותם ומקסם
 מנאסחתו מאמר כנח יהוה ואני לא דברתי:
 לכן אמר אדני יהוה: יעור ודברטם שוא והוה
 מוב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:

והיה יד אל הנביאים החזים שוא
 והקסמים כוכבסוד יצני לא יהיו
 וכתב בתי ישראל לא יכתבו ואל
 אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי
 אני אדני יהוה יינין וביני הטענות
 יעמי לאמר שלום ואין שלום והוא
 בנה חין והנשחיתים את תפילאמר
 אל טחיתל ופל היהגשם שטוף
 ואתה אכני אלגבי שהפלה ודור
 כיצרות תקנין והנה נפל הקיר הלא
 יאמר אליכם מיה הטח אשר חתה
 לכן סמאמר אדני יהוה
 ובקניתי ווח סצרות כחכתי ונשם
 שטוף כאפי יהוה ואבני אלגבי
 כחפה לילה ודרכתי את הקיר אשר
 טחתם תפיל והבצתי אל הארץ
 ונגלה יסדו ונפלה וכליכם נחכה
 וידעתם כי אני יהוה וכלית את חסתי
 בקיר ובטחתי את תפיל ואמר לכם אין
 הקיר ואין הטחיתם אתו ונביאי ישראל
 הנביאים אל ירושלם והחזים להחזון
 שלם ואין שלם נאם אדני יהוה
 ואתה בן אדם ישים פניך
 אל גשתי עיניך הסתנאות מלכדון
 והנבא יעלה ואמרת כהאמר אדני
 יהוה הוי למתפרות כסתות ילכל
 אני ליד יוניעות הכספות יעל
 ראש מל קוסה ליגוד נפשות הנפשות
 העודדנה יעמי ונפשות לבנה תחיינה
 ותחללנה אתי אל יעמי נשעל שיעני
 ובפתותי להם להכית נפשות אשר

לא תמותנה ולחיות נפשות אשר
 לא תחיינה בכוכלם לעמי שמיני כני
 לכן סמאמר אדני יהוה
 הנני אל כסתות כנה אשר אתה
 כיצרות ישים את הנפשות לפחות
 וקריעת אתם מיני ודעתכם ושלחתי
 את הנפשות אשר אתם כיצרות
 את נפשים לפחות וקריעת את
 כסתותיכם והינחתי את יעמי מידון
 ולא יהיו יעד בידון למערה וידעתם
 כי אני יהוה יינין הכאות לב יעדיך
 ישקו ואעלא הנפשות ולחזק יד
 רשע לבלתי ישוב כדרכי הרע
 להחיותו לכן שוא את החזיה וקסם
 לא תקסמה יעד והינחתי את עמי
 מידון וידעתם כי אני יהוה ויכחא אל
 אנשים כזקני ישראל וישוב לפע
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 בן אדם האנשים האלה העלו ללחם
 על לבם ומכשול יענם נעלם נחפניהם
 האדריש אדריש להם
 לכן דבר אותם ואמרת אליהם
 כהאמר אדני יהוה איש איש כבית
 ישראל אשר יעלה את גלוליו אל
 לבו ומכשול יענו וישים נכח פניו
 אל הנביא אני יהוה נענית לן ברה
 מדבג ללוי לניני תפשת את בית
 ישראל בלבם אשר נחוכי
 כנוליהם כלם
 לכן אמר
 אליהם ישראל סמאמר אדני יהוה
 שובו ושיבו כיני גלולכם וכני

לכן מהאמר אדני דוד

כאשר יצא הלך בדרך ה' ויעזר
עתיו לאש לאמה כן נתתי את ישי
ירושלם ונתתי את פניהם כהאש
ינאו והאש האכלם וירעם כי אני
יהוה בשמי אתפז דם ונתתי את
הארץ שפכה יין כעלומי נאם
אדני יהוה ויהי דבר יהוה
אלי לאמר כן אדם הודי נא תירש
אתה וצרתה ואכרתה אמר אדני
יהוה לירושלם מטרך ופלדך
כארץ הגבעה אמר ואמר
התהי ופולדך כיום הולדת אתך
לאכרת שוך וכמים לארץ עתלש
והמלה לא המלחת והחלה לאחלה
לא חסה עליך יין לי שותך אתה
מאלה לחמלה עליך והשלי אלה
השדה כעל נפש כיום הולדת אתך
ואמר עליך ואראך כמסכת כוכב
ואמר לך כמדין חיי ואמר לך כמדין
חיי רבבה כענף השדה עתך ותני
ותגל ותכא כערי יערים שריסננו
וישעך נחמה ואת יערים ויאני
יער ואראך והנה יעק יעק דודים
ואפריס כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשכנך ואבא בביתך אמר נאם
אדני יהוה ותהי לי וארחיך כמים
ואשכנך מיער ואסך בשמן
ואלכשך וקסה ואעלה החי
ואחשך בשש ואסך משי ואען
יער ואתה יערים יעירך ודבר

יעל נרנך ואתה טעם אף ויעלם
על אונך ועשרת תפארת כראשך
ותערי והב ונסך ופלדך שש
ומשי ודקה סלת ודבש ושמן אלה
ותני כמאר סאד ותעלה לכרונה
ולנא לך שם כמים כפך ככלי הא
בהרי אשר שבת יעיר נאם אדני
יהוה ותנחם כפך ותני יעל שפך
ותשפך את מונחך על כל ענף לו
יהי ותקח כמדין ותעש לך כמות
טלאות ותני עליהם לא נאות ולא
יהי ותקח כל תפארתך כזהב
ומכסף אשר נתתי לך ותעש לך
עלמי וזכר ותני כס ותקח את כנף
רקמתך ותכסים ושמן וקטרת נתתי
לפניהם ולחם אשר נתתי לך סלה
וישכן ודבש האכלתך ונתת לו
לפניהם לריח נחמה ויהי נאם אדני
יהוה ותקח את כנף ואת בעתך
אשר ילדת לי ותכמים להם לאנל
הכי נטמת עתך ותשחט את כנף
ותתנם כריצך אותם להם ואתה
תועבתך ותמטרך לא זכרת אתי
עעריך כהיותך יערים ויעריהם תמקת
כמדין היתה ויהי אחר כריצך או
אוי לך נאם אדני יהוה ותנח לך נב
ותעש לך רפה ככל רחובי אל כל
ראש דרך כערת רמתך ותעל את
יער ותשק את רגלך לכל ענף
ותרכי את הענף ותני אלבנת ענף
שכנך עלי כשר ותרכי את תועתך

להכנסנו והנה נשית ידו עליך ואני
 הקד ואתך כנשי שאלתי בעת מלכות
 המלכות מדרך וזה ויתנו אל בני
 אשר סבלתי שבעתך ותנוס ונס לא
 שבעתי ותרבי אתה תשתך אל ארץ
 כנען כשד וסבא וסבא לא שבעתי
 מה אכילה לטעם נאכ אדני יהוה מנשן
 אתה לא אלהי מנשה אשה וזה שילטה
 בעתך נגד בראש מלך ורבתך
 יעשית בכל רחוב ולא יהיה כוונה
 לקלם אתה האשה הכנענית תחר
 אישה תקח את זרם לל זוט יהו
 נדה ואת עת את ערך כל סאהבך
 ותשהדי אותם לבוא אליך מסביב
 בעתך ויהי בך הפד מן הנשים
 בעתך ואחר כך לאזנה ובתך
 אתה ואתה לאעתך ותהי להפך
 לכוונה שסני דבר יהוה
 כה אמר אדני יהוה יצו השפך נהשך
 ותהי יצוהך בעתך יעל מאהבך
 ויעל כל גולי תל עתך וסכי בעד
 אשר עתה להם לכו הנני מקבץ את
 כל מאהבך אשר יענית עליהם ואת
 כל אשר אהבתי יעל כל אשר שנאת
 וקבעתי אתם יעל בסביב ועלתי
 יעוהך אלהם וראו את כל יעוהך
 ושפטך מן שפט נאפותי וספכת
 דם ועתה דם חמה וקטנה ועתה
 אתך נדום והרסונך ועתה רבתך
 והנשיטו אותך בעד ולקחו כל
 תפארתך והעוהך צרם ויעירה

והעל יעלך קהל ורסו אותך נאכ
 ובתך נהרבותך וישפוטך נאכ
 ויעשונך שפטם ליעני נשים וזוה
 והשבתך כוונה נס אתה לא תהי
 יערוה נהתי חסתי כד וסרה קטאתי
 סכך ויסקת ולא אכנס יערו יען
 אשר לא זרתי אתי יערוך ותקמי
 ליכל אלה ונסאע הארדך בראש
 עתה נאכ אדני יהוה ולא יעשית את
 הזמה יעל כל עתך והנה כל הכסל
 יעלך מישראל אבר נאכה בתחבת
 אסך את עגלת אישה ובעת ואחר
 אחותך את אשר נגלו אנשיהן וננהן
 אסכן תהתי ונאכין אכרי ואחותך
 הנדול ישכרן היא וננהי הישנת
 יעל שסאלך ואחותך הקטנה סכך
 היושבת כי סכך ססם וכנתי יהוה
 ברוכה הן הלכת וסתי עבותיהן עשית
 נסעטקט ותשחתי סכך כל חכך
 חיאע נאכ אדני יהוה אס עשית
 ססם אחותך היא וננתי כה אמר
 יעשית את ובעתך הנה זה היה
 יען ססם אחותך נאון שבעת לחם
 ושלות השקט היה לה ולבעתה ויד
 יעני ואביון לא תחזיקה ותבהיעה
 ותנענה תועבה לפע ואכד איתך
 כאשר ראית
 וישכרון סכך
 הטאתך לא חטאה ותרבי
 את תועבותך כהנה ותעדיק את
 אחותך בכל תועבותך אשר יעשית

נבאת שא כלכתך אשר פללת
לאחותך כחטאתך אשר התעצת
סוף תעקרה טכך וגם את מי שי
וישא כלכתך בעדקתך אחיותך:
ושבת את שבותה את שבת סדס
ונתתה ואת שבת שבתך ונתתה
ושבת שבתך כחטאתה ולמי שתשא
כלכתך וכלכת מל אשר יעשית
כחכך אתך ואחותך סדס ונתתה
תשכן לקדשתך ושמרון ונתתה
לקדמתך ולא היתה סדס אחותך
ליסכניה ככך כוס נאונך: כסרם
תעלה ויעך כסו יעחצרת כסרת
ארכול סכבותה כסות פלישתם
השאות אותך כסכבי את זכותך
ואתה יעסך את נשאתם נאם
יהוה: כסח אמר אדני
יהוה יעשית אותך כאשר יעשית
אשר כוית אלה להפריד: וזכרת
אע את כריתך אותך כמי כעריך
והקובות לך כרית יעלם: וחסרת
את דרכך וכלכת מקחתך את
אחותך העלות ככך אלה קטעת
ככך ונתת אתה לך לבעת ולא
ככריתך: והקמת אע את כריתך
אתך ויד יעבא אע יהוה: לביקת כסר
ובשת ולא יהיה לך יעורפתחן פה
כפני כלכתך ככרית לך לל אשר
יעשית נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כנאדסח

חיה ומשל מישל אלכית ישראל:
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר
הגדול גדול הכנפים ארך האמץ מלא
הטעה אשר לו חרקה בא אלה הענן
ויקח את נקרות הארץ: את ראש
יעקב וקטף וביאהו אל ארץ כנען
כעיר רכיס שכו ויקח כוריעה ארץ
ויתעו בשדה ורעקו על מיסרם
יענפה שכו ויינכח ויהי לנפן כחית
ינפלת קוסה לפטת דליותו אליו
ושר שיוחתתו יהוה ויהי לנפן:
ותשכרם ותשלח פארותיה ויהי
נשר אחד עול גדול כנפס ורבעה
והע הענן הואת כפנה ישרייה
עליו ודליותו שלחה לו להשקות
אותה כעירות כסית: אל ישרה
טוב אל יסרכם היא שתולד
ליעשות יענף וישאת פרי לחיות
לנפן אדתי: אמר כה אמר אדני יהוה
תעלה הלא את שרשיה יתק ואת
פריה יקוסס ויבשל כרפי יעבה
תביש ולא כווי ענולה וכנס רב
למיטאות אותה כשרשיה: והע
שתולה התעלה הלא כנעת כה
רוח הקדס תכש יבש יעל יענעת
יעבה תביש:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר
לכית המרי הלא ידעתם כה אלה
אמר הע כאמלך ככל יחשלבם
ויקח את מלכה ואת שריה ויבא
אותם אליו ובלה: ויקח כוריע

הטלטה ויסרת אתו כרית ויבא ארע
באלה ואת אל הארץ לקח להיות
ככלה ישלח לכלית ההנשאל שמו
את כרתו לנכדו ויכרד טו לשלח
מלאכו כערים לתת לו סופים וינסוג
הינח הוקלט הינשה אלה והפר
כרית ונכרית הינשנאם אדני יהוה
אס לא נמקום הדרך הטכירך ארעו
אשר בזה את אלתו ואשר הפר את
כריתו אתו כעך ככל ימות ולא כחיל
נדר וכתב רבי גשה אומו פר על כמלחמה
בשפרס ללד וכנת דקל הסרית נשחתה
וכנה אלה הפר כרית ונחנה נתן ידו
וכל אלה ינשה לא יכרית:

לכנה אכר אדני יהוה חי אני
אס לא אלתו אשר בזה וברית אשר
הפר ועתיו בראשו ופרשתי יצרו
רשתי ונתפש כס עורתי והביאותיה
גבלה ונשפטי אתו שם מיצלו אשו
מיצלו כן ואת מברחו ככל אנפיו
כחכמו יצלו והנשארם לכל רוח
יפרשו וידעתם כי אני יהוה דכרתי :

כה אמר אדני יהוה ולקחת
אני כינורת הארז הרמה ונתתי כנאש
ינקותו רך אקטף ושתלתי אני יצ
הרמה ותלול נהר סרוב ישרא
אשתלט ונשא יעקב וינשה פרי ויהי
לארז אדיר ויטענ תחתיו כל יצור
כל נקב בעל דליותו וטענה וידעו
כי ינשה הרמה כי אני יהוה השפלת
יעננה הנחתי יצן שפל הוכשת

יענלח והפרתי יצן יכש אני יהוה
דכרתי וינשתי:

ויהי דבר יהוה אל לאמר כה לכם
אתם כשלים את הנשיל הזה יצ
אדכתי ישרא לאכר אמת יאכלו
כסר וישענ כנעם תקהנעו חי אני נאם
אדני יהוה אם יהיה לכם יצור מישל
המישל הזה כי ישראל יתן כל הנפשות
לי העה כנעש האב וכנעש הכן להנה
הנעש החטאת היא תמות ואיש כי
יהיה עדיק וינשה משפט ויעקרה
אלההים לא אכל ויענו לא נשאל
נולד בית ישראל ואת אשת רצו
לאטכא ואר אשה נדה לא יקרב
ואיש לא ינעה חבלתו חוב ישיב נולה
לא ישל לחמו לר ינביתן ויערם כסה
כעז כנשך לא יתן ותרית לא יקח
מיציל ישיב ידו כשפט אמת ינשה
כין איש לאיש כחקותי יהלך
ומי שפטי יסכר לי נשוח אמת יעדיק
הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה וחלוד
כפר יין שפך דם וינשה אכ כאחר
מאלה והוא את כל אלה לא ינשה
כנעם אל הדרים אכל ואת אשר
רצו טכא יעצ ואכין הונעט לור
מלחבל לא ישיב מאל העלם נשא
יעבותי נכה ינשה כנשך עת ותכרת
לקח וחי לא יחיה את כל התו ינכות
האלה ינשה מות ויכרת דמיוס יהוה
והנה חלוד כן וראת את הטאת אכ
אשר ינשה ורא ולא ינשה כהן:

על ההרים לא אכל ויעזוב נשיא
אל גליל בית ישראל את אשר רעה
לא טמא ואיש לא הטה הכל לאהל
ועלה לאהל לחסור ויעזבו ויעזבו
כסה כנעני יעזבו ידועה ויעזבו
לא לקח טעם עשה בחקותיהם
הוא לא ימות כעון אביו היה יחיה
אביו כי יעקב יעקב על נח אהוא אשר
לא טוב עשה כדק יעזבו והנה כרת
כיעזבו ואמרת כדק יעזבו הכן
כעון האב והכן כיעזבו ויעקב עשה
את כל חקות יסור ויעזבו את חיה
יהיה הנפש הטמאה את המותן לא ישא
כעון האב לא ישא כעון הכן עקרת
העירק עליו חורש רשע עזבו
והרשע נכ ישוב כל הטמא
אשר עשה ויטמא את כל חקור
ועשה כיעזבו ויעקב חיה יהיה לא
ימות כל עשיו אשר עשה לא ימות
יועקב אשר עשה יהיה החפץ
אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא
כשונם כדק ויחיה
וכשונם כדק ויעקב חיה ויעשה
על כל חקות אשר עשה
הרשע עשה ויחיה עקרת אשר
יעשה לא תסור כעון אשר עשה
וכטמא אשר הטמא כמות ואמרת
לא תכדור אדני שמועל כרת
ישראל הדוכ לא יתכן ולא דוכם
יתכן בשונם עקרת ויעשה
על וכת עזבו אשר עשה

ימות
כדק אשר עשה ויעזבו
ועקרת הוא את נפשו יהיה ויחיה
וישוב כל עשיו אשר עשה חיה
יהיה לא ימות ואמרת בית ישראל לא
יתכן דרך אדני הדוכ לא יתכן כרת
ישראל הלא דוכם יתכן יתכן אש
כדק אשר עשה אתכם בית ישראל
אדני יהוה ישוב והיטוב כל עשיו
ולא יהיה לכם לכישול עון החפץ
כיעזבו את כל עשיו נכס אשר עשה
כעון עשיו לכם יחיה שונם חיה
ולכה תמותו בית ישראל כי לא אהפץ
כמות הכת נאם אדני יהוה ויחיה
ואתה יאקוב אשר עשה
ישראל ואמרת כה אמר לבא כן
אדני הדוכ כדק כפרים ויעקב חיה
ותעל אחד כדק כפר היה וילכד
לטרף טרף אדם אכל ויטמא אליו
מים כשהם תפס ויכארו כדק
אל אדני כיעזבו ויחיה ויחיה
תקוה ותקח אחד כדק כפר ויחיה
ויעקב כדק אדני כפר היה וילכד
לטרף טרף אדם אכל ויחיה ויחיה
ויעקב חיה ויחיה ויחיה ויחיה
מקול שונם ויחיה ויחיה ויחיה
כדק ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב
תפס ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב
אל כדק כדק ויעקב ויעקב ויעקב
לא יטמא ויעקב ויעקב ויעקב
אמר נכס כדק ויעקב

שתולה פריה וצפה היה כסידרם
והיה כסות יצא שגט יסלם
ותנה קופתו עליו ונתנה וידע
בנהו כדלית וזותה שבה ארץ
השלה וזוה הקדש חוב שפריד
התפרקו ויבשו מטה יצא אש אכלתה
ויעתה שתילה בכדור בארץ עיה ויעתה
ותנא אש כסותה נדיה פריה אכלה
ולא היה כסות יצא שגט למיטל קועה
האזנה יקיעה

ויהי כשעה השבועת בחסותי בנישו
לדור כמא אנשים מזקני ישראל
לדור את יהוה וישוב לפי

ויהי דבר יהוה אל לאמר: בן
אדם דבר אתוקני ישראל ואמרת אלם
מאמר אדני יהוה הדרתי אתי אתם
מאמר אנא אדריש לכם נאם אדני
יהוה: היתשפט אתם היתשפטו אדם
את חזקת אבותם הודיעם: ואמרת
אלהם כה אמר אדני יהוה מיום נהרי
בשאל ואשא ידי לזרע בית יעקב
ואורין להם כארץ מצרים ואשא ידי
להם לאמר אני יהוה אלהיכם: כיסוף הוא
נשאתי ידי להם והיו נאם כארץ מצרים
אל ארץ אשר תירתי להם ונתחלצו נש
ינני הוא לכל הארצות: ואמר אלהים
איש שקוצני עמו השליט ובגלול
מצרים אתם כמא אני יהוה אלהיכם:
ויבדו ולא אבדו לי שגט אל איש את
שקוצני עיניהם לא השליטו וארץ
גליל מצרים לא יבדו ואמר לי שגט

חבתי יציהם לכלות אפי בהם סתוך
ארץ מצרים ואני יסלם יציהם
החל יציע העים אשר הכה מתכם
אשר טרעת אלהים לעיניהם להויעת
כארץ מצרים: ואני יצאם מארץ מצרים
ואנאם אל המדבר: ואתו להם את
הקדש ואת מושפטי הודיעת אתם
אשר יציעה אותם האדם וחי בהם:
ונאם את שבתותי עתה להם ליהיות לאות
בני ובני נאם לדיעת בני יהוה מקדשם:
וימרו בני ישראל בכדור בחקותי לא
הלכו ואת מושפטי מאמא אשר יציעה
אתם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו
מאמר ואמר לי שגט חבתי יציהם כגדור
למחותם: ואני יציעה למיטל שגט
לכלות החל יציע העים אשר הויעת
לעיניהם: ונאם אני נשאתי ידי להם
כמדבר לביתי הבית אותם אל הארץ
אשר נתתי וסבת חלוצי שגט: היא
לכל הארצות: יציע במושפטי מאמא
ואת חקותי לא חלצו בהם: ואמר
שבתותי חללו: כי אחר גליליהם לכם
הלך: ונתחם יציע יציהם מישחתם
ולא יציעתו אותם מליה כמדבר:
ואמר אל כנעם כגדור בחוקי
אבותיכם אל תלכו ואת מושפטיהם
אל תשקרו: ובגליליהם ארץ
תשקאו: אני יהוה אלהיכם כחוקי
לכו ואת מושפטי שגטו וינשו אותם:
ואת שבתותי קדשו והיו לאות בני
ובני נאם לדיעת בני יהוה אלהיכם:

וימרוכ העננים בהקדתי לאדני ואת
כישפטי לא יטכרו לנשות אותם אשר
ינשעה אותם ההאדם וחי סהם את
יטתותי חללו ואכלו לשנן חטרי
יעלהם לכות אפיסם בסדסוה שטנ
אתי ואניטלסין שכי לבתי החל
לעני הענים אשר הוצאתי אותם
לעניהם ונסאני נשאתי אתידי להם
בסדר להפין אתם בעים ולירות אתם
בארמיותי כישפטי לא ינשו חקות
כאסוואת שנתל חללו ואחר גולי
אמתם הוינעיהם ונסאני נשאתי להם
הקים לא טובים וכישפטי לא יחיו
בהם ואטכא אתם במתותם נהני
כלפטר רחם לבינ אשכם לבי ג
אשר ידעו אשר אני יהוה
לכודם אל בית ישראל כן אדם
ואמרת אליהם סה אכר אדני יהוה יעו
ואתנעו אותי אבותם בני עולם בני
ואביאם אל הארץ אשר נשאתי אתי
לקת אותם להם ויראו כל בעיני ומה
וכל יין ינער וזנחו ישב את זמניהם
ותנו שם כינע קרנם וישיכו שכויה
נחודיהם ויסיט שם אתנסכיהם
ואמר אליהם מה הנבה אשר אתם
הנאים שם ויקרא שמה נבה יע היום
הזה לכן אכר אל בית ישראל כה
אכר אדני יהוה הדרך אבותכם אתם
נשכאים ואחרי שקוניהם אתם זנים
וכשאתם מתנעלם בהניכי בניכם
באיש אתם נשכאים לכל גוליכם

יע היום ואני אדרש לכם בית ישראל
חיאנ נאם אדני יהוה אכר אדרש לכם
והינח יל רוחכם הוי לאתה האשר
אתם אמרים נהיה נמים בני שפחות
הארצות לישדת יין ואכנו חיאנ נאם
אדני יהוה אס לא ביד חזקה וסור
נשויה ובחכה יטכיה אכלוך יע יכס
והוינאת אתכם כן הענים וקבעני
אתכם כן הארצות אשר נפיתם כם
ביד חזקה וסורני נשויה ובחכה שטנ
והנאת אתכם אל כדבר העבים
וכשפטי אתכם שם פעם אל פעם
כאשר נשפטי את אטיתם כסדס
ארץ מינים כן אשפט אתכם נאם
אדני יהוה והוצאתי אתכם תהרת
השכט והנאת אתכם כסדס תהרת
ופרותי כסכס המרדים והפושעים כן
כארץ תשריהם אוניא אותם ואל
אדמת ישראל לא יבואו ידעתם כי
אני יהוה ואתם בית ישראל כה אכר
אדני יהוה איש בלול לכו ינעו ואחר
אס אינכם יסמינים אלי ואת ישב
קדישי לא תחילו ינוד במתותיכם
ובגוליכם כי בהר קדש סדס נחום
ישראל נאם אדני יהוה יש ינעני
כל בית ישראל כלה בארץ שטאני
יש אדריש את תרומתיכם וארת
ראשית כשאתם כל קדישים
כריח נחח ארצה אתם כהניא
אתכם כן הענים וקבעני אתכם כן
הארצות אשר נפיתם כס וקדשתי

מכ ליצני הגנים ויריעתם כי אני יהוה
מבני אתכם אל ארצת ישראל אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אתה לאבותיכם וזאת שם ארץ
חככם ואת כל ילידיכם אשר
נשאתם נס ונקטתם בפניכם בכל
רעותכם אשר עשיתם ויריעתם
אני יהוה בעשותי אתכם למיני שמי
לאנדרכיכם הרעים וכעל לותיכם
הנשחתות בתי ישראל נאם אדני
יהוה ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם שים פנך דרך תימנה
והטף אל דרום והנבא אל יער השדה
עמו ואמרת אל ער הנגב שמי עד
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה הנני
מינתך אש ואכלה כן כל יער לר
וכל יער יכש לא תננה להטת שלחנת
ונער כל בהל פנים מנגב גמול ונרא
כל בשר כי אני יהוה בערתי הלא תננה:
ואמר אהה אדני יהוה הבה אמרים
לי הלא ממשל משרים הוא:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם שים פנך אל ירושלים והטף
אל מקד שים והנבא אל ארצת ישראל
ואמרת לאדמת ישראל כה אמר
יהוה הנני אליך והיונתי חרבי
מבערה והכרתי ממך יד וקורטני
יש אשר הכרתי ממך יד וקורטני
בן תנא חרבי מבערה אל כל בשר
מנגב נפון ויריע כל בשר כי אני יהוה
היונתי חרבי מבערה לא תשוב עור:

ואתה בן אדם האנני
בשדרון מתעם ובגדרות תאנני
לענייך ויהי כי יאמרו אליך על
מה אתה נאנני ואמרת אל שמועה
כי באה וגמס כל לב ורפול ידיים
וכתה כל רוח וכל ברכים תלכנה
מיס הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה אמר חרב חרב הוחרה וגם
מרוטה: למיני טבח טבח הוחרה
למיני היה לה ברק מרטה או נשיש
ישבט בני מאסת כל יער ויהי אתה
למרטה לתפש בנה היא הוחרה
חרב והיא מרטה לתת אותה ביד
החרב ויעק והלל בן אדם כי היא
היתה כעני היא בכל נשיא ישראל
מערואל חרב היו את נמי לכן ספק
אליך: כי נח וכל האסנס שגב
מאסת לא יהיה נאס אדני יהוה:
ואתה בן אדם
הנבא והך קף אלקף ותנפל חרב
שלישית החרב חללים היא חרב
חלל העול החרדת להם למיני למוג
לבוהרה המבשלים על כל שיערה
נתת אכחת חרב אח עשויה לנרדן
מינטה לטבח והתאחז המנהיג
השטילי אנה פנך מערות וגם
אני אנה כפי אלכף והנחתי חמתי
אני יהוה דברתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

אל בני אישור יגסה פחות וסנעס קרובו
לכיש ככל פרי שרכבי סוסים נקוו
הכדמים וארא כי נטבאח דרך אחד
לשתהן ויתקס אל תטתיה ותרא
אנשי כהקה על הקיר ילמי כשולם
חקקים כשיטה חטרי אור ככתנהם
סרוחי טסלים נראשיהם מראה
שלשים מלם דמות בני נבל כשרים
ארץ מולדתם ויתעב עליהם
למראה יענה ותשלח מלאכים
אליהם כשריהם וילאו אליהם נעל
לכיש נכדדים ויטבאו אותה כחושתם
ותטא כם ותקיע נעשה בהם ויתעל
תטתיה ותעל את צוניה ותקיע נעשה
כציה כאשר נקיעה נעשי כיער
אחותיה ותרה את תטתיה לומר
את כי נעריה אשר ועתה בארץ
מיערים ויתעבה על פרי שיהם אשר
כשר הכורים כשרם וורבת סוסים
ורבתם ותפקדי את זכות נעוריד
בנשות מיערים דרך לכיש שרי
נעוריד לכן אהליטה
אמר אדני יהוה הנני מיער את מאהבן
יעלך את אשר נקיעה נעשי מלחם
והבאתם יעלך כסכבי בני נבל וכל
כשרים פקודי ושויעוקי כל בני
אשור אלם כחור הקד פחות וסנעס
מלם שלשים וסרוחיים ורכבי סוסים
כלם וטבאו יעלך הן רכב וכל ונקח
ימים ינע וסנעס וקובי ישימו יעלך
סכבי ועתה לפניהם משפט וטעטון

במי שפטיהם וועתה קנאתי כד ויעשו
אותך כחמה אפך ואעזך סידרו
ואחריהן כחרכ תפול להם כנך
וכנותרך יקחו ואחריהן תאכל כנשי
והפטיטון את בניך ולקחו כנשי
תפארתי והיטבתי וזכר כנך ואת
ועתה בארץ מיערים ולאת שא יענך
אליהם כנערים לא תנרי יעור
כי כה אמר אדני יהוה הנני
נתנך כד אשר ישנא כד אשר
נקיעה נעשי מלחם ויעשו אותך
כשנאה ולקחו בני יעך ויעמך
יערם ויערה ונערה ונער ונער ונער
ותטתך ונעשה אלה לך כטתך אחרי
מים יע אשר נטבאח כנליהם
כדרך אחותך הלכת ועתה כטתך
כה אמר אדני יהוה כס
אחותך תשתה עסקה והרחבתה
ליתך ולע כננה להכלי שכרון
ויען תכלא כס שכנה ויטבכה כס
אחותך שכרון וישתית אותה וכננת
ואת הרישיה תעמי וישיך תתכין
כי אני דברתי נאם אדני יהוה
לכן כה אמר אדני יהוה יען
שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי
ועם אתי שא וזכר ואת תנותרך
ויאמר יהוה אל לב אדם
התשטט את אהלה ואת אהליה
והעלה את תנותרך כי נאש וס
כידה ואת עלולה נאש ועם אדני
כנהן אשר ילדו העבד והסלאלה

יעזר ואת יצורו וטמא את סקדו
 כיום ההוא ואת שבתותי הללו ובשבת
 את כנענים לבל יחס ויטאו אל כקדשי
 כיום ההוא לחלו והנה יצורו מתוך
 בתי ואף בית שלהנה לאנשים כאס
 מרחק אשר בלאך שלוח אליהם
 והנה באו לאישוריהם טהרת יעזר
 ועזרת עריו ויטמא על מטה כטרה
 ושלחן ערוך לפנה וקטרתו וישג
 שבת עליה וקול הטון שלוחה ואל
 אנשים מרב אדם מובאים סוכאים
 מברו ויתנו ענידים אל ידיה ויטמא
 תפארתו על ראשיה ואמר לבל נאפס
 עת ונה תטמא והיא ויטמא אליה
 נטא אל אשה ונה כן באו אל אלהיה
 ואל אלהים אשת הזמה ואנשים
 עריקים חמה יטמאו אותם בישפט
 נאפת ומישפט יטמא דרכם כן נאפת
 העזרם מדיהן כן נאמר
 אדני יהוה הניח עליו הקהל וערן
 אתה ליונה ולבן ורנני עליהן אבן
 קהל ונרא אותהן כחבורתם בעיהם
 ובניהם יהוש וכתיהן באש ישרפו
 ויטמאו ומה מן הארץ וטמאו כל
 העמים ולא תיגשעו כמות כנה ויטמאו
 ויטמאו יעזר ויטמאו ויטמאו ויטמאו
 וידעתם כי אני אדני יהוה
 והי דבר יהוה אלי בשעה התשייעת
 טדשה יעזריו ביצורו לחיטאנו
 מואם טמא כלך את שם היום אר
 יעם היום היום כד טד כל אל

ירושלם כי נעם היום הזה ויטמא
 בית הכרמי מישל ואמרת אליהם כה
 אמר אדני יהוה שפת הסיד שפתונם
 יעק ממים אסף נחיה אליה כל
 נחמטוכי דר וסתף מחרר יעניסם
 כלא מחרר הינא לקוח נס הור
 היעניסם ויטמאו ויטמאו ויטמאו
 מוכה לכן כה אמר אדני יהוה
 או יעזר הדמים סיד אשר הלאהנה
 והלאה לא ינאח מכנה לעתידה
 לעתידה הוינא לא נפל עליה ערל
 מידמה מוכה היה יעזר נחיה סלי
 יטמאו לא יטמאו ויטמאו ויטמאו
 עליו יעזר עליה חמה תקם נקם
 נתי את דמה יעזר חסר על בלתי
 הכסות לכן כה אמר אדני
 יהוה או יעזר הדמים נס אני אדני
 הטרורה הרבה היעניסם הדלק האש
 התם הכשור והקח הכרקה ו
 והיעניסות יחרו ויעזרה יעזרה
 וקה לכן תחם וחרה נחיה ויטמאו
 מוכה טמא אתה תחם הלאה תאנעם
 הלאה לא תנא מכנה ויטמאו הלאה
 באש הלאה בנפאתך ומה יעזר
 טהרתך ולא טהרת כטמא לא
 תטהר יעזר יעזר העני אתה כרני
 כך אני יהוה דברתי באה ויעזרתי
 לא אפרי ולא אחוס ולא אנהם
 טדכך וכעל ליתך ישפטך נאם
 אדני יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

בן אדם הנני לך סכר את כחמך
 עניך כנפיה ולא תספר ולא תגבר
 ולא תבא רמי עתך והאנשים כתיב
 אבל לא תעשה פארך חקוי עילך
 ועילך תשים טעלך ולא תעשה יעל
 שפם ולחם אנשים לא תאכל ואומר
 אל הים כבקר ותסתאשת מערב
 ואניש כבקר כאשר עויתו ויאמרו
 אלי הים הלא תנוד לנו כה אלה לנו
 כמדתה יעשה ואמר אליהם דברי יהוה
 היה אלי אלהי אלהי אלהי ישראל
 אמר אדני יהוה הנני מחל את מקדשי
 נאון עינכם מחמך יעניכם ומחמך
 נפשיכם וכנכם וכנתיכם אשר יעניכם
 כחובי עולו וינשיתם כאשר ינשית
 יעל שפם לא תנשו ולחם אנשים לא
 תאכלו ופארכם יעל ראשיכם ויעניכם
 מעלכם לא תספרו ולא תגבו וענקתם
 בעוונתכם וערבתם איש אל אחיו
 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
 יעשה תנישו כנאלי וידעתם כי אני
 אדני יהוה ואתה בן אדם
 הלא ביום קחתה סבה את סבי
 כשויש תפארתם את מחמך יעניכם
 ואת מיטת נפשם כנתיכם וכנתיכם
 ביום ההוא יבא הפליט אליך להשכינך
 אנשים ביום ההוא יפתח פיך אתה פליט
 ותדבר ולא תאמלץ עוד והיית להם
 למופת וידעו כי אני יהוה
 ויהי דברי יהוה אלי לאמר בן אדם
 ישים פניך אל בני ימון והנבא יעלה

ואמרתי לבני ימון שמי עזר אדני
 יהוה כה אמר אדני יהוה יעל אכרך
 האהא אלקדשי כי נהי ואל אדמך
 ישראל כי נשבה ואל בית יהודה כי הלך
 טולה לכן הנני נלמד לבני קדם לסוריה
 וישט טוהתם כן ועתנו כן משטתם
 הבה אמלץ פירך והטה ישת חלמך
 ועתה אהבה למה נמלים ואת בני
 ימון לסורין נא וידעו כי אני יהוה
 כי נאמר אדני יהוה יעל
 כהאך יד ורקיך נדני ותשכח נדני
 ישאשך נפש אל אדמך ישראל לכן
 הנני נשבה את ידי ילד עתמך לבני
 ימים והכרתך כן הימים והאכרתך
 כן הארצות אשר ידך וידעתי אני
 יהוה כה אמר אדני יהוה
 יעל אכר מאב וישיר הנה כל הרים
 בית יהודה לכן הנני פתח את סרף
 סואב כה ימים כי ידעו מקדשו יעל
 ארין בית הישיבה כעל טעון וקרתם
 לבני קדם יעל בני ימון ועתה לסוריה
 יכני לא תמך בני ימון כמים ופואב
 איעשה שפטים וידעו כי אני יהוה
 כה אמר אדני יהוה יעל
 יעשה אדם נקם נקם לבית יהודה
 ויאשכו אישים ונקמו סבה לכן כה
 אמר אדני יהוה ועתה ידי יעל אדום
 והטת סמנה אדם ובהמה ועתה
 חרבה סתים ודדע סרף יעל ועתה
 את נקמתי באדם כד יעמי ישראל
 ויעשו כאדם טאפי ובהמה וידעו

נקמת נאם אדני יהוה

האמר אדני יהוה יען עשית
פלישתים כנקמה וינקטוכם בשיטת
נפש למיטת ערילכם ילכו כה
אמר אדני יהוה הנענוטה ידי יע
פלישתים והכרית את כרתים והאבדת
את שארית חוף הים וינשיתי בכם
נקמות עלות כחכות הכה וידעו כי
אני יהוה נקתי את נקמתי בכם

ויהי כעשר יצירה שנה
באחר לחישי יהודה יהוה אל לאסו
באדם יען אשאר אסדה יען ירושלים
האח נשנה דלתות ימים נכבה אל
אכליה ההרבה לכן מה אמר אדני יהוה
הנני ילד יען והי עילת ילד טיסרבים
כחלות הים לגיו וישהת חכות יען
והסוט טיה וסחית יצירה סכנה
ועתה אותה ליטח כל ימי מיטטה
הרבים תהיה כחך הים כי אען דברתי
נאם אדני יהוה והיתה לכו לעולם ובעותה
אשר בשדה כחך תהנה וידעו כי אען
יהוה כי אה אמר אדני יהוה
הנני סבא אל יען נטכר אען סלד מל
טיטון סלד כלבים כסוס וטרב
וגפר שיסוקה לויס רכב פנתך בשוה
כחך יהונות יען דיקו שטן יען
סלד והקס יען ענה וסחי קברו
יען כחכות וכען לרד יען כחכות
ששענא סוסו יכסך אכבס בקול פיש
ועל ירכב תרשינה חוכותך כמא
כשעיד כמא יען כחך יהונות

סוסו ירכב את כל חונותך יען
כחך יהונות יען לארץ חרד
ושלל חיל וכוזו וכלת והרסותה
ונת חסדתך יען ואכך יען יען
כחך כים ישימה והשכתי הכון שידן
וקול כעריך לא ישיע יען ועתה
לענה סלי נמיטת חרבים תהיה לא
תבנה יען כי אען יהוה דכרת נאם אדני
יהוה כי אה אמר אדני יהוה
ליען הלא סקול כעריך כאנך חל
כחך יהונות כעריך יען האיס ויודו
כי יל כמאות כל נשיא הים והסירו
את כי ילס ואת כען רכבתם יען
הרדות לכו יען הארץ יען והרדו
לענים ויטכמו יען ונשאו יען
קניה ואכך יען אדני טיטת
מיים היצירה ללה אשר היתה
חוקה כס היא וישיבה אשר נתן
התקס כל יען יען יען יהודו
האין יום כעריך ועליו האיס אשר
בכם כי נאמך כי אה אמר
אדני יהוה נקתי את נקמתי יען כחך
כיעים אשר לא נישא טיטת יען
אתה חוס וכסך המים הרבים יהונות
את יודי נור אליים יען והושינתך
כארץ תהיות כחכות כיעלם את
יודי כל יען לא תשי ועתה יען
כארץ הים כחכות אתך ואין
תקכשי ולא תניא יען לעולם נאם
אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אל לאמר

ואתה הן אדם יא' על יד קיה ואטת
ליטור הייטכט יל מטאמל רכלת
הזנבים לאיים רבים סאמל אדנ:
יהוה יטראת אכרת אנמילת יפ:
כלב יבים נטליך בעך כלל יפך:
מזישים מיטער נטלך אתנל לחתם
ארוכלטן לקחו לינשות תן יעלך:
איונס מכשן יעשו מיטוך קרשך
יעשו ין סתא יסכא י סתים יטש
טרקבה נביעים היה כרשך להיות
לך לנט תלת וארנכן כאי אלישה
ההכסך יטבינדון וארודו יטנ
לך חנכך יטרהיוב הכה חכלך:
וקענל וחכמה הויבן כחויק טרק
כל אניות הוס וכליהם הויבן לעב
כיערך פרסוד וטס הויבן
אנשי מלחכת כנולוטב נמלך בך
המה נטת הרך כנע ארוד וחילך
על חוסותך כנב ונפרים נבע לותך
הוי שלטתם תלוי על חוסותך כנב
הפה כלל יפך תרשיט כחרתך
כרז מל הון כמס נול מיל ויעשרת
נתנו עונכך ייון תל ובישך הכרה
רכלך נעלס אדם וכלי נחישת נתנו
כיערך טכית תוערמה סוסכ וערשן
ועררים נתנו יעונכך בעדן וכלך
איים רבים כחרת יד קרע יטן
והונס היטש אשכך ארם
סחרת כרז כיעשך נעך ארנכן
ורקמה וטין וראמדה וסטר נתנו
בעונכך יהודה וארן יטרא

המה רכלך כחטי טענת ופנן ודכש
יטמן ויער נתנו מיטערך דכשכך
סחרת כרז כיעשך כנב מלחן בין
חלמן ונכר יחר: ודיון ונאול בעטנן
נתנו כחלי נשות קרה וקנה כנעכך
ההיידן רכלת כנב יחש לזנבה:
יעב וכל נשיא קרה המה סחר ידך
כסרים ואלס ויעדוים כס כחר יד:
רכל יטנא ורעבה המה רכלך כראש
כל מיטס וכל אמן יקרה וזה נתנו
יעטנך: חרן וכנה ויען וכל יטנה
אשור כלדן רכלת המה רכלך
כמללים כנולוטב תכלת ורקמה ונען
נרים כחליס חכשים וארזים
כמלחמה אניות תרשיט שרותך
כיערך ותמלא ותכסי טאד כל
יבים כסס רבים הכאור השטים
אתך רוח הקדש יטנך כלב יבים:
הונך ויעטנך כיערך מלחך וחכלך
כחויק סקד ויעב מיטך וכל
אנשי מלחמת אשכך וכל קהלך
אשכך כנב יפרכ יסכסס מלחמה
לקול ויקת חכלך יד יעשו כעישות:
וידו כנעניותם כל הפיש מיטנ
כליהם כל כחליהם אל הארן יעמו:
וחטביע יעל מלחם וייעקובה
ועל יפך יל ראיהם סאנ יטש
והקריחו אלך קרחה וחגו שקים
וכו אלך ככר נפש כספר כר:
ועטאו אלך כנעיהם קיה וקלנ יעלך
כיעור כרמה סחך חס: כנענת

יעמוד כימים השביעי יעמורכם
 מבחולך ומיעצך היגשות מלכי
 ארץ יתעשרת מימים בני עמך
 מים מעצך ומקחלך סודך נפלה
 מלישכ האים יטכנו עלך ומלכה
 יערו יער רעופני סחרים כעני
 שרקי יליך מלחות הית ואנך יער
 יעלם ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בן אדם אמר לעד יע נה אמר
 אדני יהוה יע נה לבד והאמר אל אני
 מושכ אלהים יסתי מלימים ואתה
 אדם ולא אל ותה לבד מלימים ותה
 הנס אתה טרנא כל סתום לא יעמך
 מחמתך וסתמתך עשית לך חיל
 ותעש והבונק באוניותך טב
 הנכתך טמלת הרבית חילך ויעה
 לעד טחילך לזכר אמר
 אדני יהוה יענתך את לבך מלכ
 אלהים לזכר הנע מביא עלך ורים
 יע יענים והריקו הרבותם יע יע
 הנכתך וחללו יענתך ולשחת יורדוך
 ובה ככות חיל מליכים האמר
 האמר אלהים אני לפני הרע ואתה
 אדם ולא אל ביד מה לך מות ערלי
 תמות בידים כי אני דתתי נאם אדני
 יהוה ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בן אדם ישא קונו ילמך עור
 ואשר לוטה אמר אדני יהוה אתה
 תהם תנעת מלאכה וכל יע
 מען ואלהים הית כל אבן קדרה
 סתתך אדם פטרה והלם תשייט

ישם וישפה ספיר נפר וברקת ווהב
 מלאכת תפך ועקבך בד מוסה נרא
 טענו את כרוב משיח הסוכך
 ונתתך טרו קרש אלהים היתתך
 אכני אש הדחלסת תמים אתה
 סוכך מיום הבראך יע נביא עליה
 כד טרברלתך מלו תוכך חכמתך וסח
 ואחלך טרו אלהים ואמר כחב
 הסכך מתוך אבני אש נהלתך נפך
 שחת חכמתך יע יענתך יע ארץ
 השלכתך לפע מליכם נתתך לדאווה
 כד טרבר ענתך בעל דלתך חללת
 כקדשך ואינו אש כחוכך היא
 אכלתך ואתך לאמר יע הארץ יע
 כל ראך כל יורעך בעמים יטכנו
 עלך מלחות הית ואנך יע יעלם
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בן אדם שים פנך אל יערו
 והנבא עליה ואמרת טה אמר אדני
 יהוה הנע עלך יערו ונעברת טעוך
 ויד יעני אני יהוה כי נשאתי טה יטכנו
 ועקד שתי כה ושלחת כה דר ודס
 כחונתיה ונצל חלל סתוכה בחוב
 עליה כסכי ביד יע כי אני יהוה ולא
 יהיה עוד לבית ישראל כלן מכאור
 וקוין מכאכ מכל סככתם השאקים
 אותם וידע כי אני אדני יהוה
 סחאמר אדני יהוה נקבע את
 כתי ישראל כה יעמים אשר נענו כס
 ועקד שתי כס יעני הנשים וישבו יע
 אדמתם אשר נתתי ליערי ליעקב

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְנֶחֱמָה וּבְנֵיהֶם
בְּרָמִים וַיֵּשֶׁב לְנֶחֱמָה בְּצִוְיָהּ יִשְׂרָאֵל
כָּל הַיְּשׁוּעִים אֲתָם מִסְכְּבֵיהֶם וַיֵּדְעוּ
כִּי אֵל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

ארכיזים שנה ועתה את ארץ כנען
שםכה בתוך ארצות נשמות ועיה
בתוך ערים מחזותה העה שםכה
ארכיזים שנה והפנתי את מלכיה
בנים ווריתים בארצות

$\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

ויהי דבריה אל לאמר בן אדם
הנצחאמרת כה אמר אדני יהוה
הללוהו ליום כי קרוב יום וקרוב יום
יהוה ויום יענן ית עמים יהוה ובאה
הרבה מערים והיתה הלילה כמיש
בפלחלל במערים ולקחו המונה ועונו
סדקיהו כושופוט ולוד וכל הערבות
אמרין וברית אתם סורכיהו
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מעיר סור ונאון ויהי כמגדל סונה
בהר צופה נאם אדני יהוה ועלכו
כמו ארצות שמות ועיר וכתור ערים
ועמית תהיה וידע כי אע יהוה נתתי
אש במערים ועשפרו כל עריה ביום
הוא ונאם מלאכים כלפני בעל החזן
אתמיש נטח והיתה הלילה כהלכות
בדעם כהנה באה
אע יהוה וישכתי את המון מערים
כדעוראער כלך בכל הוא וינכו
אע יערים כוכבים לישחת הארץ
היקו חובות על מערים וטלחו
את הארץ חללו ונתתי יארים הרבה
יסדתי את הארץ ביד ימים והשפתי
ארץ סלאה מד זרים אע יהוה דסרתי
כה אמר אדני יהוה והאבות
למים והשכתי אלילים כנף ונשיא
כאין מערים לא היה עור ונתתי
ראש מארץ מערים והשפתי את
פתיים ונתתי אש בצעו וישורני
שפטם כנא וישפתי הכתי יל סין
כעור מערים והכרתי את המון נא :

ועתה אשכנעם חולתה לסינא
תהיה להבנינוף יערי יומם כחורי און
ועבסת כחור צל והנה בשיבת לבנה
וכתהפעת השך היום בשגרי יום
את שמות מערים ונשבתם נאון
יעה היא יענן יסכנה וכעתה בשכי
תלכנה ויעשיתי שפטם כמיערים וידע
כי אע יהוה
ויהי כהנת עשרה שנה בראשון
בשכנה לחדיש היה דבר יהוה אל
לאמר בן אדם אתרוץ פרעה מלך
מערים יסכתי והנה לא חכמה לית
רפאות לשום חתול לחכמה לחזקה
להמש כחרי
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מערים
ויסכרתי את זרעו את החזקה ואת
הנשכרתי והפלתי אתה חרב מידו
והפנתי את מערים כמים וזרתיכם
כאריעות והחזקתי את זרע מלך נל
ועתה את חרבי כדו וסכרתי את
זרעות פרינה ונאקו חלל לפנו
והחזקתי את זרעות מלך נל וזריות
פרינה תפלה וידע כי אע יהוה כהני
חרב כד מלך נל ונטה אותה אל ארץ
מערים והעשיתי את מערים כמים
וזרתי אותם כאריעות וידע כי אע יהוה
ויהי כהנת עשרה שנה בשלש
כאחר לחדיש היה דבר יהוה אל
בן אדם אמר אל פרעה מלך מערים
ואל המון אלמי דמית בעלך :

הנה אשור ארז כלבטן יפה יענף והרש
כיל וגנה קומה וכן יעבתם היתה
יעבתו כיס על יהוה והם רמסיהו
את חרותה הך כסיבות מטינה ואת
העלתה שלחה אל כל יעני השדה
על כנסה אקטתו ככל יעני השדה
ותרבינה סר יענתי ותארכנה פארתי
נמים רבים בשלחו כי יענתי קנני
כל יענף השמים ותחת פארתי ילרו
כל חית השדה וכילו יענתי כל
רבים ויענף כילו בארד דליותו כיהיה
ישרן אל כיס רבים ארדם לא יענתי
נגן אלהים נויים לא דכו אל יענתי
ויענתי לא יהוה פארתי כל יענן בנגן
אלהים לא דכה אליו כי יענתי יענתי
רננ דליותו וקנא חל יענן יענן אשר
נגן האלהים לכן סה אמר
אדני יהוה יענן אשר נחת בקומה ויתן
יענתי אל מן יענתי ורם לבטל נחתי
ואתנתי ביד אל גים יענתי יענתי לו
רש יענתי יענתי ויענתי ורם יענתי
גים יענתי ואלהים וכל נאיות
נעלו דליותו ותנענה פארתי וכל
אפיקי הארץ וירדו כילו כל יענתי
הארץ ויענתי על מפלתו יענתי
כל יענף השמים ואלהים פארתי וכל
חית השדה ולמנע אשר לא יענתי
מקומתם כל יענתי ולא יענתי את
יענתי אל מן יענתי ולא יענתי
אלהים כנעתי כל שתי מים כנעתי
נענתי למות אל ארץ תחתית סתור נענתי

אדם אל יורדי טרו
אדני יהוה ביום רדתו שאלה האבות
כסתי יענתי את יהוה ואמנתי ענדותה
ויכלאו כיס רבים ואקדד יענתי וכלבטן
וכל יענתי השדה יענתי יענתי וכלבטן
מפלתו הרנישתי גים טרו יענתי אתו
שאלה את יורדי טרו ונחמו בארץ
תחתית כל יענתי יענתי כסח וטוב לבטן
כל שתי מים נסח אתו יענתי שאלה
אלהים הרב וירד יענתי יענתי כילו סתור
גים אל כי דמית כסה ככור וכנע
כנע יענתי והורדת את יענתי יענתי אל ארץ
תחתית סתור יענתי יענתי אתה
הרב הוא פרי ענתי וכל הסועה נאם אדני
יהוה ויהי בשר יענתי
יענתי כנעני אשר חרש כנעני לחרש
היה דבר יהוה אלי לאמר מן אדם שא
קיעה יענתי כנעני מים ואמרת
אליו כנעני מים נחתי ואתה כנעני
כלבים ותנח כנעני ויתרל מים
כנעני ותנח כנעני ויתרל מים
כה אמר אדני יהוה ופרישתי
יענתי את יענתי נקחל יענתי וכלבים
והיענתי כנעני ונענתי כנעני
פני השדה אטילך ויענתי יענתי
כל יענף השמים ויענתי ויענתי כנעני
חית הארץ ויענתי את כנעני יענתי
ההרים וכל ארץ הנאיות ויענתי
והיענתי ארץ יענתי כנעני אל
ההרים ואפיקים יענתי כנעני וכלבטן
כנענתי יענתי והקדדתי את כנענתי

ששכינען אכסנו וירח לאיאר אדון
 לכאריאור בשמים אקדוים ילך
 ותתייחד יל ארץ נאם אדני יהוה
 והכנסת לב ימים וכנס תבאי שטן
 בעים יל אריות אשר לא ידעתם :
 והשמות ילך בעצבים וכלי הכבוד
 ישיעו ילך יסור בעצפי הרבי יל
 נהם והדרו יל נעם אייט לעפשו כוס
 ספלת : כה אמר אדני יהוה
 הרב מלך כל המאך : בתרומת גבורים
 אעל הכונן יע יע יע יע יע יע יע
 את נאמן מי ערסו ועשד כל הכונה :
 והאסרת את כל המנהג מיל כים
 וכס לא תרלחם רגל אדם עוד ופוסת
 תטה לא תרלחם : ואי שקי נכמיות
 ועדות נשכון אוליך נאם אדני יהוה :
 נתתי את ארץ מי ערים שטמה ונשמה
 ארץ מלאה בהבות את כל יושביה
 וירעני אני יהוה : קטר היא וקונטה
 נשתהים תקוננה אותה יל מי ערים
 ויל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני
 יהוה : והי כשה יע שרה
 שנה חסיה יע שר להרש היה וטר
 יהוה אלי אמר : כן אדענה יל המון
 מי ערים והורדו אותה ונכנת נים
 אדם אל ארץ התהית את יורדי טור :
 כש ענפת רדה והי שכה את יערים
 טון חלל הרב יל הרב ענה משט
 אותה וכל המונה ידעו ויל ינטרם
 כעך שאל את ערו יורו יע שכו
 הערים חלל הרבי : שם אשור וכל

קהילה סמכותו קברתו כל חללים
 הנעלים כהרבי : אשר נתנו קברתו
 בדתו כוונה קהילה סמכות קברתו
 כל חללים נעלים כהרבי אשר נתנו
 התית כארץ חיים : שם יעלים וכל
 המונה סמכות קברתו כל חללים
 הנעלים כהרבי אשר יורו יעלים אל
 ארץ תהיות אשר נתנו התית כארץ
 חיים : וישא כל כתם את יורדי מור :
 כעך חללים נתנו כשכ כל המנהג
 סמכותו קברתו כל חללים חללי
 הרב כעך התית כארץ חיים : וישא
 כל כתם את יורדי טון חללים נתנו :
 ישכ כשך תכל המונה סמכותו
 קברתו כל חללים חללי הרב כי
 נתנו התית כארץ חיים : ולא ישכ
 את גברים נעלים כעך אשר יורו
 ישאל כל מלכותם ויתנו את חרבותם
 תהת ראשם ויהי ענתם יל ענמות
 כי התית גבורים כארץ חיים : ואשר
 כעך יערים תשכ ותשכ את חללי
 הרב ישכ אדום כל המונה וכל נשיאיה אשר
 נתנו כנכותם את חללי הרב הכה את
 יערים ישכ ואת ידיו כו : שמה נסני
 יען כל מולי גר אשר יורו את חללי
 בהתית כנכותם כש יע שכו יערים
 את חללי הרב : וישא כל כתם את יורדי מור :
 אתם יראו פרי ענפים יל המונה חללי
 הרב פרי ענפים ונאם אדני יהוה : ונתתי
 התית כארץ חיים : וישכ כעך יערים את
 חללי הרב פרי ענפים המונה נאם אדני יהוה :

ויהי דבר יהוה אל לאמר

בן אדם דבר אל בני נעדר ואמרת אליהם
ארץ כי אנכי עליה חרב ולקחתי נכח
הארץ איש אחד מקצתם ונתתיו ארץ
לחם לעפר ודאח את החרב כאה על
הארץ ותקני כשופר והזהיר את העם
וישמעו השמים את קול השופר ולא
טהרו ותבא חרב ותקחהו דמו כראשו
יהיה את קול השופר שמינו ולא ענהו
דמו כי היה והוא ענה נפשו כליט
והענה כי יראה את החרב כאה ולא
תקני כשופר והינם לא טהרו ותבא חרב
ותקח מהם נפש הוא כיענו על קהו דמו
מידה נפח אדרי

ואתה בן אדם ענה נתיך לבית
ישראל ויטמיע כפידר והזהרת
אתם ממני כאמרי לרשיע רשיע נכות
תמות ולא דברת להזהיר רשיע נדרכו
הוא רשיע כיענו ימות ודמו כידך אקשי
ואתה כי הזהרת רשיע נדרכו ליטוב
כענה ולא יטב כדרכו הוא כיענו ימות
ואתה נפח הצלה

ואתה בן אדם אמר אל ברת
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשיענו
וחטאתנו יעלינו וכס אנחש נמקים
ואך עזיה אמר אליהם היא אני נאם
אני יהוה אם אחפן כמות הרשיע כי
אם כשופר רשיע נדרכו וחיה יטוב
יטוב כדרככם הרעים ולמה תמורט
בית ישראל ואתה בן
אדם אמר אל בני נעדר עקרת העדק

לא תצילנו ביום פשיענו ורשיעך
הרשיע לא יכשל ביום שובו כרשיע
ועדק לא יוכל לחיות ביום חטאתו
כאמרי לעדק חיה יחיה והוא כטחיל
עקרתו וינשה עול כל עקרתו לא
תזכרן וכיעלו אשר ינשהו ימות
וכאמרי לרשיע נמות תמות ויטב
כחטאתו וינשהו כשפט ועדקה תג
ישיב רשיע עולה יטוב כחקות החיים
הלך לבית ינשהו עול חיו יחיה לא
ימות כל חטאתו אשר חטא לא
תזכרנו לו כשפט ועדקה ינשהו חיו
יחיה ואמרו בני נעדר לא יתכן דרך
אדני והמה דרכם לא יתכן כשופר עיק
כיעדקתו וינשהו עול וכות כהם וכשופר
רשיע כרשיעו וינשהו כשפט ועדקה
עליהם הוא יחיה ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכו איש פוט אתכם
בית ישראל

ויהי בשתי עשרה יונה כעשר
בחמישה לחדש לעלותנו בא אל תפיל
כיושלים לאמר הכתה היצור ויד יהוה
היתה אלי כי עבד לפני באהפליט דפתי
את עיני בוא אל בכקר ויפתח עיני לא
נאליה עיני ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם ישיב החרבות
האלה יל אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אנרבו ויירש את
הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למורשה לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה על העם האמר

וינצבם תשא אל כל יכם ודמם שפט
 והארץ תרשו וינצבם על הרנבם
 ויהי חרפה ואיש את אחיו
 וינצבם הארץ תרשו כה תאמר
 אלהים כה אמר אדני יהוה חי אני אם
 לא אשר בחזנות כחב יצלו ואשר
 ילפני השרה לחיה נתתיו לכל ואשר
 נסמיות וכסמיות כדבר סמות ונתת
 את הארץ שמחה ושמחה ושמחה
 ויהי שמחה הר ישראל מאן יעבר
 וידע כי אעיה כתת את הארץ
 שמחה ושמחה ילכל תועלת אשר
 יעשו ואתה כן אדם נג
 יבדו עדים כד אעל הקירות ובפתח
 ונתת ודבר את אחד איש את אחיו
 ואמר כאונא ויטעו ממה דבר הוצא
 כאתה ויטעו ואליך נכסא יצב
 ויטעו לנגד יעני ויטעו את דבר
 ואדם לא יטעו עינים כפיהם
 יעשם אחרי ינצבם לבם הרץ והנך
 ילם כשר ינצבם יפה קול ופוטב נג
 ויטעו את דברך ויטעו אינם אלהם
 ובנאה הנה כאה וידע כי נביא הוה
 מתקם ויהי דבר יהוה אלי
 יאמר הן אדם הנכב ירעי ישראל
 הנבואה את אלהם לרעים כה אמר
 אדני יהוה וירעי ישראל אשר היו
 רעים אותם הלא הוצא ידע הרעים
 את הלב האכל ואת העובר למשו
 חסד אתה ונתת הוצא לא תרעי את
 העלית לא חקתם ואת החוליה לא

ופאתם ולעשרת לא הכשתם ואת
 הערת לא השבתם ואת האכרת לא
 בקשתם ובחוקה רדתם אותם ובפרך
 ותפוציעה סבל ריעה ותהינה לאכלה
 לכל חית הישרה ותפוציעה יטעו ינצב
 ככל ההרים ויעל כל נביעה ויעל כל
 פני הארץ נפני נאע ואין דורש ואין
 מכקש לכן רעים יטעו את דבר יהוה
 חי אני נאסא אדני יהוה אם לא יעו היות
 ינאע לבו ותהינה נאע לאכלה לכל
 חית הישרה כאין ריעה ולא רשוע
 את ינאע וירעי הרעים אותם ואת
 ינאע לא ריעו לכן הרעים יטעו עומ
 יהוה כה אמר אדני יהוה הנני א
 הרעים ודרשתי את ינאע מידם
 והשבתם מרעות ינאע ולא ירעי עו
 הרעים אותם והעלתי ינאע כפיהם
 ולא תהינה להם לאכלה
 כה אמר אדני יהוה הנני אני
 ודרשתי את ינאע ובקרתם כנקרת
 ריעה יערו כיום היות מתוך ינאע
 נפישות כן אמר את ינאע והעלתי
 אתהם ככל הכפכות אשר נפני
 יטעו כיום ינאע ויערפ והווצאתם כן
 העמים וקבצתם כן האריות והנאע
 אלא דמסתו ריעתם אל הר ישראל
 כאפקים ובכל כוש הארץ ובכרוע
 טובא ריעה אתם ובהי מרס ישראל
 יהוה טעם יטעו כנה נטעו כוש
 שמן תרעינה אל הר ישראל ינאע
 ינאע ונאע ארבינכם נאם אדני יהוה

אתה אבדת אנכי ואת הנדחת אשיג
ולשכרת אחבש ואת החולה אחזק
ואת השמנה ואת הדחקה אשכיר
אריצה נכישפט ואתה צאני נהאמר
אדני יהוה הנני שפט בנין שיה
לאילים וליתרדים הנני שפט נכס
הפריצה הטוב תריצו ויתרבי עינכם
תרמכו וברגלים ויטקו צמים תשתו
ואת הטורים נרגליכם תרפסו וצאני
תרמסו רגליכם תריצה ותרפסו רגליכם
תשתנה :
לכנסה אמר אדני
יהוה אלהים הנני אנוש שפטת בנין שיה
בריה וכן שיה רה : יען בעד ובכתף
תהדפו ובקרעכם תנחולו כל החלולות
עד אשר הפנינכם אלהיה אל החויה
והושיעני לצאני ולא תהיה יד עז לני
ושפטת בנין שיה ליה והקמתי עליהם
ריצה אחד וריצה אחר את יעזרי הויד
הוא יריצה אתם והוא יהיה להן ריצה
ואני יהוה אלהי להם לאהלים ויעזרי
דוד נשיא מתכם אני יהוה דברתי :
וכרתי להם ברית שלום והישרתי
היה ריצה כן הארץ וישט במדבר
לכטח וישנו בני צרים ועתה אותם
וסככות נכיתי ברכה והורדתה הנשן
ביתנו בשמי ברכה יהיו ועתה יען
הישרה את פרו והארץ תתן וכלה
והיו יעל אדמתם לכטח ויריעו כי אע
יהוה בשרי את מכות יעסוה עיתת
מיד העברם בקסם ולא יהיו עוד בו
לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישנו

לכטח ואין כח ידי והקמתי להם
כטח ילשם ולא יהיו עוד אפס ריג
בארץ ולא ישא עוד כלס חושם
ויריעו כי אע יהוה אלהים אתם
והנה יעזרי כתי ישראל נאם אדני
יהוה ואהל צאני צאן כרצית אדם
אתם אני אלהים נאם אדני יהוה :
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בואדם שים פתך על הדשי צרוהנא
יעליו ואכרת לנסה אמר אדני יהוה
הנני אלך הדשי צרוהנא יעלך
ועתה שוכה ומיטכה יעלך דתת
אשים ואתה שוכמה תהיה ויריעת כי
אני יהוה יען היותך אינתי יעלם
והנך את בני ישראל יעלדי חרב
בית אדם בנות יעון קין : לכן אני
נאם אדני יהוה כי לדם אנשך ודם
ירדך אם לאדם שנאת דם יורדך
ועתה אתה הושיעני לישכח השמנה
והכרתי נכמני יעזרי וסלאת את
הריו חלליו ובעיתך ונא אתך וכל
אפקיד חללי חרב יפלו בכם : שממות
יעלם אתך ויעלך לאת שבעה
ויריעתם כי אני יהוה : יען אמר את
שמי חמים ואת שמי הארצות לי
תהייעה וירשטה ויהוה שם היה : לכן
חי אני נאם אדני יהוה ויעשית נאמן
ובקנאתך אשר עשיתם משנאתך
בם וטריצתם בסכאשר אישפטך
ויריעתם כי אני יהוה שבעתי אתם
נאעתיך אשר אמרת על הר ישרא

לאמר שמעו לעתו לאלהי ונתת
על כעלם והערתם על דרכיכם
שמעו: מה אמר אדני יהוה
משכח על הארץ שמעו ארצה לך:
משכחך לעלות בתי ישראל על
אשר שמעוהו ארצה לך שמעוהו
היה הר שער וכל אדם בלה ודיעו
כאני יהוה: ואתה בן אדם
הנבא אלהי ישראל ואמרת הר
ישראל שמעו דבר יהוה: אמר
אדני יהוה יען אבך האוב עליכם הא
ונטות יעלם למורשה היתה לנו: לכן
הנבא ואמרת מה אמר אדני יהוה יען
לען שמותי ואף אתם מסכסכ
להיותם כמורשה לשארית העמים
ותעל יעל שפת לשון ודעת עם: לכן
הר ישראל שמעו דבר אדני יהוה מה
אמר אדני יהוה להרים ולבנות לאפקן
ולאיתות חרבות השממות וליצרים
הנעבות אשר היו לבז ליעל שארית
העם אשר מסכסכ: לכן
מה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי
דברתי יעל שארית העמים על אדום
כלא אשר נתנו את ארצו להם למורשה
משכחתי לכן כמאט נעש לימן
מרישה לכן הנבא יעל אדמרת
ישראל ואמרת להרים ולבנות
לאפקים ולנאיות מה אמר אדני יהוה
הענקותי ותחבר דברתי יען כלמת
עם משאיתם: לכן מה אמר
אדני יהוה אני משאית את דני אם לא

העמים אשר לכם מסכסכ מהו כלמת
ישאוו ואתם הר ישראל יען כלמת
ופריכם ישראל יען ישראל כי קרבו
למאוי כי העם עליכם ופניתי אליכם
ועזבתם וטו יעקם: והרבות עליכם
אדם כי בתי ישראל רלה וטנו העים
והחרגו תבניתו והרבות עליכם אדם
ובהם חרבו ופרו והושיבתי אתכם
נקמות כעם והסבתי מראשיתכם
יד יעקם כי אני יהוה: והילכתי עליכם
אדם את עמי ישראל ודישוך והידת
להם לעלה ולא תוסף עוד לשלם:
מה אמר אדני יהוה יען אפרים
לכם אכלת אדם אתי וכי שכלת עידי
היותי לכן אדם לא תאמל עוד ועידי
לא תבשלי עוד נאם אדני יהוה ולא
אשמינך אלך יען כלמת העמים
וחרפת עמים לא תשאי עוד ועידי
לא תבשלי יען נאם אדני יהוה:
וידבר יהוה אלי
לאמר בן אדם בתי ישראל ישיבים
יעל אדמתם ויטמאו אותה בדרם
ובני יליותם כמכירת העדה וחת הורגם
למתי ואישך הכתי יעלם על הרם
אשר יעבדו יעל הארץ וכל אלהים
טמאו ואפי' אתם כמכירת נארו
בדרם וכעליותם שפטים וכמאוא
העמים אשר באו שם ויהללו את שם
קדיש באמר להם יען יהוה אלהיכם ארצו
ינאו ואחל יעל שפדני אשר חללו
בתי ישראל לעמים אשר באו שמה:

לכן אמר לבית ישראל כה
 אמר אדני יהוה לא יעניכם אני ישה
 בית ישראל כי אם ליש קדש אשר
 הללכם נשים אשר באתם יסו וקדש
 את שכיני גדול הסהל בנוס אשר
 הללכם כהונם ויריעותם כי אני יהוה
 נאם אדני יהוה בהקדשכם ליעניכם
 ולקחת אתכם סן חטים וקבעתי אתכם
 מכל הארצות והבאתי אתכם אל ארצכם
 וורקתי יעליכם טים טהורים וטהרתם
 טמאותכם וכל גיליכם אטהר אתכם
 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש ארץ
 מקדשם והקדתי את לב האנן כשרם
 ונתתי לכם לב כשר ואהרורו אתם מקונם
 ויעשיתי את אשר נהקי תלכו וכישפתי
 תשכרו ויעשיתם וישבתם בארץ אשר
 נתתי לאבותיכם והייתם ליליכם ואנכי
 אהיה לכם לאלהים והושיעתי אתכם
 ככל טבאותיכם וקראתי אל הדגן
 והדבית אתו ויא אתן יעליכם רצב
 והדבית את פרי היען ותגובת היורה
 לביען אשר לא תקחו עוד חרפת רצב
 בעינים וזכרתם את דרכיכם הרעים
 וכיעליכם אשר לא טובים ועקבתם
 כפניכם יעל יעניכם ויעל תועבתכם
 לא יעניכם אני ישה נאם אדני יהוה
 יודיע לכם מיש והכלו כדרכיכם נח
 ישראל
 כה אמר אדני יהוה
 כיום טהרי אתכם ככל יעונותיכם והושגו
 את הערים ונבטו חרבותי והארץ
 הנשכחה תנצר תהת אשר היתה שטמה

ליעניכם יסו וקדש את שכיני גדול
 הנשכחה תנצר תהת אשר היתה שטמה
 והנשמות והנזרקות בערות יסו
 ויריעותם אשר יטארו סביבכם
 כי אני יהוה נבטו חרבות נענתי
 הנשמה אני יהוה דברתי ויעשיתי
 כה אמר אדני יהוה יעור ואר
 ארדש לבית ישראל ליעשות להם
 ארבה אתכם כנאן אדם כנאן קדשים
 כנאן ירושלם כנאן יעוריה כן תהי ישר
 הימים חרבות מלאות נאן אדם וידע
 כי אני יהוה היתה יעל יר
 יהוה וינאנ כוח יהוה ויעחני כדך
 הכביעה והיא מלאה יענמות והיעני
 יעליכם כביכסוב והנזרות סאר יעל
 פני המקיפה והנה יבשות סאר ויאמר
 אריכן אדם התחיינה היענמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה ידעת ואמר
 אליה נבא יעל היענמות האלה ואמרת
 אליהם היענמות היבשות שמי עורר
 יהוה
 כה אמר אדני יהוה
 ליענמות האלה הלא אני כביכסוב חח
 וחיותם ונתתי יעליכם נזרים והיעלתי
 יעליכם כשר וקדשתי יעליכם יעור ונתתי
 ככם רוח והייתם ויריעתם כי אני יהוה
 ונבאתי כאשר עשיתי והיך קול נבא
 והנה ריעותי כביכסוב יענמות יענכם אל
 יענמו ווראיתי ונהני עליהם נזרים וכשר
 יעל ויקרם יעליהם יעור כלי יעל והוה
 אין טרם ויאמר אלי הנבא אל דורות
 הנבא כן אדם ואכחוץ אל הרוח טהאכו

אדני יהוה מארצי ברוחות באי הרוח
 ופך סדונים האלה והיו והנבארני
 מארצני ותבא סם הרוח ויחיו
 וינבדו על רגליהם חל גדול מארצנו
 ואמר אלי בן אדם הניננות האלה
 בית ישראל הבה הנה אמרם כי
 ינבטו ואמר הקודנו ננבט לנו
 לכן נבא ואמר אלהם מה אמר אדני
 יהוה הנה אנפת את קברותיכם והעית
 אתכם מקברותיכם ינבי והבאתי אתכם
 לארצת ישראל וידעתם כי אני יהוה
 בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
 מקברותיכם ינבי ונתתי רוחי בכם והייתם
 והעתי אתכם על אדמתכם וידעתם
 אני יהוה דברתי וינבית נאם יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה
 נא אמן קהל יצן אחד וכתב יצן
 להודה ולבני ישראל חסד ולקח יצן
 אחד וכתב יצן ליוסף יצן אפרים וכל
 בית ישראל חסד וקרב אתם אחד אל
 אחד לד יצן אחד והיו לאחדים כדך
 ונאשר יאמר אליך בני יוסף לאמר
 הלא תקד לטובה אלהיך ודבר אלהם
 מה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את
 יצן יוסף אשר ביד אפרים ושבת יסואל
 חסד ונתתי אותם עליו ואת יצן יהודה
 וישיתם ליצן אחד והוא אחד ביד יהוה
 העניס אשר תתבן עליהם כדך ליענות
 ודבר אליהם מה אמר אדני יהוה הנה
 אני לקח אתכם ישראל מבין העמים אשר
 הלכו שם וקבעתי אתם סביב והבאתי

אותם אל אדמתכם וינבית אתם
 לעני אחד בארץ נבר ישראל וכלך
 אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
 לשני נשים ולא יחזו עוד לשת מכלות
 עוד ולא יטכסו עוד כולו להם
 ובשקוניהם ובכל פטיניהם והושיעני
 אתם מכל מוטפתיכם אשר הטאו
 בהם וטהרתי אתם והיו לי יצן ואני
 אהיה להם לאלהם וינבדו דוד מלך
 עליהם ודוניה אחד יהיה לכלם ונבשע
 לט והקודנו יטכסו וינבש אותם ויטכסו
 יצן הארץ אשר נתתי ליצני לייקב
 אשר יטכסו בה אבותיכם ויטכסו עליה
 המה ונבשעם ונבשעם יצן יעלם ודוד
 ינבדו בשא אלהם ליעלם ונבדו להם
 ברית שלום ברית יעלם יהיה אותם
 ונתתם והרבית אותם ונתתי את
 מקדשי בתוכם לעולם יהיה טישנני
 עליהם והייתם להם לאלהים ודמרה
 יהיו לי יצן וידעו העמים כי אני יהוה
 מקדשי את ישראל להיות מקדשי
 בתוכם לעולם
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
 שים פנך אל עמך ארץ הבטני נשיא
 ראש מישך ותוכל והנבא יצן ואמר
 מה אמר אדני יהוה הנה אני יצן
 נשיא ראש מישך ותכל ויטכסו כדך
 ונתתי להם בלתי יד והיו נאצני
 אתך ואת כל הירקו סביב ופרישים
 לבישי מכלול כלם קהל רב
 ינבו ונבן תפשי חרבות כלם :

פרס טישטאטם כלס מן וכו' :
 גמול אנפיה בית העולה יסתי יעון
 ואת כל אנפיו ימים רבים אתך : הכן
 והכן לה אתה וכל קהלך הנקהלים
 יעליך והיית להם למשכר ומיטובם
 תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ
 מישוכנת מרחב מקבצת מינים רבים
 יל הרי ישראל אשר היו לחרנה תבין
 והיא מינים הונאה ויטבו לבטח
 כלס ויעליך תשאה תבוא כען לבסות
 הארץ תהיה אתה וכל אנפך וימים
 רבים אתך :
 מה אכר אדני
 יהוה והיה כיום הוא יעלוד בריס יל
 לבך וחשבת כחשבת יזה ואמרת
 איצלה יל ארץ פרות אכואה שקט
 יישי לבטח כלס יישיבס נאין חומה
 זכיה ודלתס אין להם : לישל יל
 ולמנו להשיב יך על חרטת שנות
 ואל יכס נאסף כמים ישה מקנה
 וקנ יישי יל טבור הארץ : יטב
 ודון וסחר יתרישיט וכל כפיר יך
 יאכרו לך הלשל ילל אתה נה
 הלבן בזהק הלת קהלך לשאת כסף
 וזהב לקחת מקנה וקנן לישל יל
 גדול : לכן הנאמן אדם ואמרת לגו
 מה אכר אדני יהוה הלו אכוס ההוא
 כשנת ימי ישראל לבטח תדיעונת
 כמקוסן מירבתי יעון אתה וימים
 רבים אתך רבני כוסים כלס קהל גדול
 וחילוב יעליתי יל ימי ישראל כען
 לבסות הארץ באחרית המים תהיה

והכאותך יל ארץ למיך דיעת
 העולם אתי בהקדשי כל לעניהם
 נני : מה אכר אדני יהוה
 האלה הוא אשר דברתי מינים
 קדמונים כד יעבדי נביא ישראל
 הנבאים ביקים ההם שנים להביא
 ארדן יליהם : והיה כיום
 ההוא כיום נאמני יל אדמת ישראל
 נאס אדני יהוה תעלה חמתי נאני
 ובקנאתי נאני יעבדתי דברתי אס לא
 כיום ההוא יהיה ריניט גדול יל אדמת
 ישראל וריניט טעף דע הים ויעף
 השמים וחת השדה וכל הרמי
 הרמיט יל האדמה וכל האדם אשר
 יל פע האדמה וערכו הקרים וגפלו
 המדדט וכל חוסה לארץ תפול
 וקראתי יל לכל הרי חרב נאס אדני
 יהוה חרב איט באחי תהיה ונשפט
 אתו סכר ובסס ונשס שוטף ואנני
 אלנביט אט וגפרית אטטור ילוייל
 אנפיו יל ימיס רבים אשר ארטי
 והתגלתי והתקדשתי ועוד יתי ליצע
 מיס רבים ודיעי כאני יהוה :
 ואתה כן אדס הנא יל נני
 ואמרת מה אכר אדני יהוה הנא ארץ
 עננשי אראש מיך ותגל וישכנת
 וישטאתך והעליתיך מירט
 יעון והכאותך יל הרי ישראל
 והכיתי קשתך מיד שכולך וחנן
 מיד מינך אפלו יל הרי ישראל
 תפול אתה וכל אנפך וימים אשר

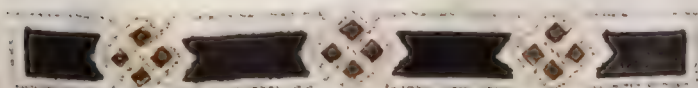
אתך לעיני נעור כל נקף וחלת השדה
 עתיד לאכלה יל פנה השדה תפול
 מאע דכרת נאם אדני יהוה וישלחתי
 אש כמעג וכשבי האים לכטח וידעו
 כי אני יהוה ואת לשם קדשי אודיע
 מתוך עמי ישראל ולא אהל יהתם
 קדשי עז וידעו העמים כי אני יהוה
 קדוש כי ישראל הנה באה ועתה
 נאם אדני יהוה הוא חלם אשר דברתי
 וינאו ישיבי עי ישראל וינעלו השין
 בנשק ומנן יונה בן שת וכן ינסובם
 יד וברכח וינעו בהם אש שכני שטנם
 ולא ישא יצנים מן השדה ולא יחטמו
 מן היצנים כי בנשק יכערו אש ויטלו
 את שללם ויכוז את מוניהם נאם
 אדני יהוה ויהיה כנס תהוא
 אתו לעומקו שם קבר ישראל
 היצנים קדמתהים וחסתת היא את
 המונה וקראו מא המון עז וקברו
 בת ישראל לביען טהר את הארץ
 שביעה חדשים וקברו כל ים הארץ
 ויהיה להם לשם יום הכנדי נאם אדני
 יהוה ואנשי תמיד יבדילו יצנים
 בארץ מקברים את העצרים את
 העצרים יל פני הארץ לטהרה מקנה
 שבעה חדשים יחקרו וינערו היצנים
 בארץ וראה יצנים אדם ובעה אגלו עז
 עקרו אתו המקברים אל גיא המון
 ונענס שם עיר המונה וטהרו הארץ
 ואתה מן אדם טה אמר

אדני יהוה אמר לעיני כל נקף חלם
 חית השדה הקבצו וכוז האספ
 מסככי על נחי אשר אני וכן לכם
 וכן גדול על חרי ישראל ואמלכם
 כשר ושתתם דם כשר גמרי תאכלו
 ודם נשיא הארץ תשתו אילים טים
 ויצתורים מרים מריא כשן כלם
 ואמלכם חלב לשבעה ושתתם דם
 לטרוון מונחי אשר זכחתי לכם
 וישבעתם יל שילחוס ורנן גטור
 וכל איש מלחכה נאם אדני יהוה
 ועתה את כבודי בעים וראו כל העמים
 את כישפתי אשר עשיתי ואת עי
 אשר ישמתי בהם וידעו בית ישראל
 כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא
 והלאה וידעו העמים כי בעונם גלו
 בת ישראל על אשר כיצבו ואסתר
 פע מהם ואתנם גיד ציהם ויפלו
 סורב כלם נטבאתם וכפשי ציהם
 יעשיתי אתם ואסתר פע מהם
 לכן כה אמר אדני יהוה
 יעתה אשיב את שבתי יצנק ויחטת
 כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי
 ונשו את כלמתם ואת כל מיציל אשר
 מיצלו בשטנם יל אדמתם לכטח
 ואין מהרירי כישוכי אותם כן היצנים
 וקבצתי אתם מארעות איכיהם ונקרא
 כל יצני העמים ימים וידעו כי אני
 יהוה אלהיהם בהעלתי אתם אל
 העמים ונכסתים יל אדמתם ולא
 אותר עור מהם שם

ולא אסתר יצד פנ כהם אשר שפנת
את רוחי ילכתי ישראל נאם אדני
יהוה:

בנישרים וחסדי שנה לעולמי נראים
השנה בנישור לחדש בארבע יצוה
שנה אחר אשר הכתה היצר בניעם
היוס הזה היתה ילדי יהוה וכא את
שכה: כמראות אלהים הכי אנו אל
ארץ ישראל וינחני אל הר גבר קאר
ועל מכנה יצר מנעב ויבא אתי שמה
והנה איש כראהו כמראה נחישת פתל
עשתם כדוקנה הכמה והוא ימכר
בשיר ויידר אל האיש כן אדכראה
בניעב וכאנך שכיני שים לבד לכל
אשר אנכראה אלה כל יצר האותנו
הנאת הנה הער אתכל אשר אתה
ראה לבית ישראל והנה הוכה כחיון
לבית סכב סכב וכיד האיש קנה הכוח
יש אמות באכול וטפח וימד אתהב
הכנן קנה אחד וקובה קנה אחד ויבוא
אלי יעל אשר פנו דרך הקדיסה יעל
בניעלנו וימה את קף השיער קנה
אחד רחב ואת קף אחד קנה אחד רחב
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמי אמות וסוף השיער
מאצל אלם השיער מהכית קנה אחד
וימד את אלם השיער מהכית קנה
אחד וימד את אלם השיער שכה
אמות ואלי שותם אמות ואלם השיער
מהכית ותא השיער דרך הקדים
שליטה כפה וישליטה כפה מדרה

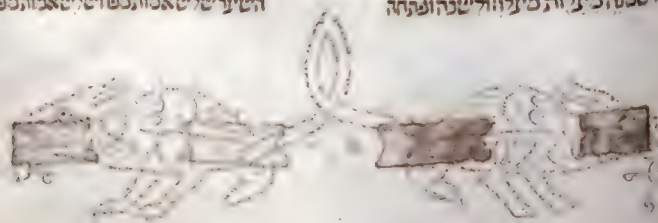
אחת לשליטה כמודה אדת לאילם
כפה וכפון וימד את רחב פתח השיער
יעשר אמות ארך השיער שלושה
יעשרה אמות ונעול לפע התאור
אכה אחת ואמה אחת גבר מפה והוא
יש אמות מפה ויש אמות כפון וכך
את השיער מננה התאננו רחב יעשרים
וחמי אמות פתח נד פתח ויש אמות
אילם שיש אמה ואל אל החצר
השיער סכב סכב: ועל פני השיער
האתון יעל פני אלם השיער הפעם
המי שים אמה וחלונות אמות אל
התאים ואל אלהם לפעם לשיער
סכב סכב וכן לאמות וחלונות סכב
סכב לפעם ואל אל הכדים: ויבאנו
אל החצר החיישנה והנה לשבות ונפח
יעשו לחצר סכב סכב: של שים לשבת
אל הרצפה: והרצפה אל סוף השיער
הרצפה התחתונה: וימד רחב מלפני
השיער התחתונה לפע החצר הפעם
כחיון כאה אמה הקדים והעץ והשיער
אשר פנו דרך העץ: לחצר החיישנה
מדר ארס ורחבו: ותא: שלושה כפ
וישליטה כפ ואלי ואלכו ההנכות
השיער הראשון חמי שים אמה ארס
ורחב חמי ויש שרים באמה: וחלונ
ואלפון וכתוב בדת השיער אשר
פנו דרך הקדים ובמיניות שכינינו
בו ואילכו לפעם: ושיער לחצר הפעם
נע השיער לעץ ולקדים וימד משיער
אל שיער מאה אמה: ויוליננו דרך

הדרום והע' ש'ע' דרך הדרום וסדר
אלו ואלו כבודות האלה והאלה
ואלו כבודות האלה והאלה
הנשים אמה ארץ ורחב חסיונות
אמה וינחות שבעה ינחות וארץ
לפניהם ותכריס לו אחד מן ואחד מן
אלו ואלו ש'ע' להע' הפנסי דרך
הדרום ויכריס אלה ש'ע' דרך
הדרום כמה אמות ויכריס אל הע'
הפנסי כש'ע' הדרום ויכריס את הש'ע'
הדרום כבודות האלה והאלה ואלו
כבודות האלה והאלות לו ולא יכריס
כניס הש'ס אמה ארץ ורחב יעשרים
וחמשים אמות ואלו כבודות כניס ארץ
הכסיונות ש'ס אמה ורחב הכסיונות
ואלו אל הע' הע' ויכריס אל
אלו וינחות שבעה ינחות ויכריס אל
הע' הפנסי דרך הקד'ם ויכריס ארץ
הש'ע' כבודות האלה והאלה ואלו
כבודות האלה והאלות לו ולא יכריס
כניס ארץ הכסיונות אמה ורחב
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
ועשרים אמה ויכריס אמה ויכריס

ואלו ואלו להע' הח' וינחות ותכריס
אלו ואלו כבודות האלה והאלה
ויכריס אל ש'ע' הע' ויכריס כבודות
האלה והאלה ואלו ואלו ואלו ואלו
כניס כניס ארץ הכסיונות אמה ורחב
הכסיונות ש'ס אמה ויכריס אמה ויכריס
הע' ויכריס אמה ויכריס אמה ויכריס
הע' ויכריס אמה ויכריס אמה ויכריס
הע' ויכריס אמה ויכריס אמה ויכריס

הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס
הכסיונות אמה ויכריס אמה ויכריס

אלהן אל דלתות ההיכלים ונתמסר
 נאשר עשום לקחת ונעין אלפי
 האולם מהחיון וחלונם אטמות תבנים
 טפוסט אל תפת האולם ונלעות
 תבית והינכם ויוציא אל החצר
 החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאניאל
 הלשכה אשר נדה הערה ואשר נער
 הכנן אל הצפון ואלפי אך אמות
 המאה פתח הצפון והרחב חמישים
 אמה ונדה העשרים אשר לחצר הצפוני
 ונדה רגעה אשר לחצר החיצוני
 אתק אלפי אתק כשלשים ולפני
 הלשכות כהלך עשר אמות החלאל
 הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
 לצפון והלשכות הצפוניות קצרות
 מיוכלו אתקיס כהנה כהתחננת
 ופתחונות כנן מיטלשיות הער
 ואין להן צמודים כי צמודי החצרות
 יעלן נאצל מהתחננות ובהתחננות
 מהארץ ועד אשר לחיון ליצרת
 הלשכות דרך החצר החיצונה אלפי
 הלשכות ארס חמישים אמה כי ארך
 אמה והנה ילפי ההיכל מאה אמה
 ומהתה לישבת האלה המבוא
 כהקדים כבוא להנה מהחצר החיצונה
 נחמך עד החצר דרך הקדים אל פני
 הערה ואל פני הכנן לשכות ודרך
 לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך
 הצפון כארכן כו רחבן וכל מדנציהן
 ונמיטניהן וכפתניהן וכפתניהן

הלשכות אשר דרך הדרום פתח
 כראש דרך דרך נפני הערת הנער
 דרך הקדים כבואן ויוצא אל לשכות
 הצפון לשכות הדרום אשר אל פני
 הערה הנה לשכות הקדים אשר
 יאכלו שם המהנים אשר קדם ליהנה
 קדים הקדים שם יצחק קדים
 הקדים והמנחה וההמנחה והאש
 כי המקום קדים כבאם המהנים ולא
 יצאו מהקדים אל החצר החיצונה
 ושם יצאו בעריהם אשר ישרתנה
 כי קדישהו וכלבו כנדים אחרים
 וקרבו אל אשר לינן וכלה את כמות
 הבית הצפוני והיוצא דרך השער
 אשר פני דרך הקדים וכדורו סביב
 סביב כדור רוח הקדים כקעה המדה
 חמישים אמות קעם כקעה המדה סביב
 כדור רוח הצפון חמישים אמות קעם
 כקעה המדה סביב את רוח הדרום
 כדור חמישים אמות קעם כקעה המדה
 סביב אל רוח הים כדור חמישים אמות
 קעם כקעה המדה לארבע צדחות כדור
 חמישים אמות סביב ארך חמישים אמות
 ורחב חמישים אמות להנדה בין הקדים
 להל ויוצא אל השער שער אשר פני
 דרך הקדים והנה כדור אלה ישראל
 כמדרך הקדים קולו וקולו סביב
 והארץ והאירה ככדור ונכדור
 המראה אשר ראית כמראה אשר
 ראית כנא לשהת הער וכדארת נבואה
 אשר ראית אל ער כנא ואל אל פני

מלכות

את

הימים והלילה יישו הכהנים על הכזב את
עולותכם ואת שלמים ודעות אתם
נאמאדני יהוה ויטב אתי
דרך שיע המקדש החיטון הפנה
קדם והוא סגור ויאמר אלי יהוה
השיע הזה סגור יהיה לא יפתה ואיש
לא יבא בו יהוה אליו ישראל בא בו
והסגור את הנשיא נשיא הוא יטב
טלל לחם לפע יהוה סדך אולם
השיע יטא וכדרכו יצא ויבא דרך
שיע העלון אלפני הבית וארא והנה
כיל נסוד יהוה את כתי יהוה ואפי אל
פני ואמר אלי יהוה בן אדם שים לבך
וואה בינך ובאונך שטינאת כל
אשר אנסדבר אתך לבי הקודש ביר
זה ולכל תורת וישטת לבך לסגור
הבית נלכו נצי המקדש ואכור
אלכר אל בית ישראל להאמר אדני
יהוה נלכס ככלתו וצרתם ביר
ישראל נהימאכם נענר יעלי לב
ועלי נשר להיות במקדשי לחללו
אתנתי סדקייכם את לחמי הלזוס
ועל את סדתי אל כל תינסתיהם
ולא שפרתם מיסרת קדשי וישטון
לשכרי מיסרת במקדשי לכם
מהאמר אדני יהוה כל
נע יעל לב ויעל כשר לא יטא אל
מקדשי לב נענר אשר כחך נבי
ישראל כי אם הלוי אשר הקומי
תעיתנני ישראל אשר תעו כי

אחר גלוי להם ונשאוינכם והיו
במקדשי מיסרתם פקדות אל שיע
הבית ומיסרתם את הבית הכפר
ישחטו את העולה ואת הזבח ליעם
והסגור יעברו לפעיהם לשרתם יעו
אשר ישראל אתם לפע גלוי הם והיו
לבי ישראל ליכשול יעו על כן
נשאתי ידי עליהם נאמאדני יהוה
ועשאו ינכם ולא יעשו אלי לכהן לי
ולבשת יעל מקדשי אל קדשי הקדש
ועשאו כלם והיו נכסם אשר יעשו
ועתה אותם שמי מיסרת הבית
לכל יעברו ולכל אשר יעשה בו
והכהנים הלויים כע ידוקאשר
שכרו את מיסרת מקדשי בתעות
כע ישראל בעליהם יקדו אלי
לשרתו ועברו לפע להקריב לחלב
ודם נאמאדני יהוה יסגור יצא אל
מקדשי והסגור קרסו אל ישראל
לשרתו ושכרו את מיסרתו והיה
כנאם אל שיע החיצר הפעמית
נע יעשם ליבשו ולא יעלה עליהם
נע מיסרתם בשיע החיצר הפעמית
וכתה פאר פשטם יהיו על ראשם
ומכסי פשטם יהיו על כתניהם לא
יחצו כזיע וכנאם אל החיצר
החיצר אל החיצר החיצר חיצר
יעשם את כנדיהם אשר הכרה
מיסרתם גם והנה אותם כל שנת
הקדשי ולכשו נעדים אחרים
ולא יקדשו את העם כנדיהם

וראשם לא ינחלו ופרצו לא ייטלו וקנו
בכסו את ראשיהם ויין לא יישתו כל
מן בבלאם אלה הער הפנמית וארמנה
ועדשה לא יקחו להם לנשים כל אם
טלות מזרנות יישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה ככהן יקחו ואת
עמי יורו בן קדיש לחל ובין טמא לטהור
ידינם ויעל ריב הכה ייעברו ליטפט
כמיטפטי יטפטו ואת תורת ואת
חקתי בכל מועדי ייטמרו ואת שבתת
יקדשו ואל תאספו לא יקו לטמא
כאס לאב ולאסו לכן ולבת לאח ואח
אשר לא יהיה לאיש יטמאו ואחרי
טהרתו יטבצו ימים ספרו לן וכוס
באו אל הקדש אל הער הפנמית
לשירת בקדש יקריב חטאתו נאם
אדני יהוה והיתה להם לעולה אני
חלהם ואחזה לאתעטו להם בשרא
אני אחותם הכנחה והחטאת
והאשפה הכה יאכלו וכל חרב
ביישראל להם יהיה וראשית כל
במורי כל תרומת כלכל תרומת
לכהנים יהיה וראשית יצריסותיכם
תתן לטהר להבשר טהר אל ביתך
כל נבלה וטמא טן העוף ובן הטמא
לא יאכל והכהנים
ובחפליכם את הארץ ונחלה תרימו
תרומה ליהוה קדש כן הארץ ארך
חמישה ועשרים אלף ארך ורחב
עשרה אלף קדש הוא ככל נמלה
סביב יהיה מזה אל הקדש חמיש

מאות בחמישים מאות טרבינ סביב
והמישים אלה מערש לסכני וכן
המדה הזאת תמוד ארך חמיש ועשרים
אלף ורחב עשרת אלפים וכן יהיה
המקדש קדש קדש יסוד קדש כן
הארץ הוא לכהנים משרת המקדש
יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה
להם מקום לכתם ומקדש למקדש
וחמישה ועשרים אלף ארך ועשרת
אלפים רחב יהיה ללויים משרת הכה
להם לאחזה עשרים לשבת ואחות
היער תתטהר שית אלפים רחב וארך
חמישה ועשרים אלף ליצבת תרומת
הקדש לכל כתי ישראל יהיה ולנשיא
מזה ומה לתרומת הקדש ולאחות
היער אלפי תרומת הקדש ואלפני
אחות היער טפאתים יטה ונפאר
קדשה קדישה וארך ליצמות אחר
החלקים טבולים אלנבל קדישה
לארץ יהיה לה לאחזה ביישראל ולא
יונו יעד נשיא את עמי הארץ יתנו
לכתי ישראל לישכתיים
זה אמר אדני יהוה רב לטנשא
יישראל חמס וישר הסידו ועישפנ
ועדקה עישו הרמנו וישתכם מיני
עמי נאם אדני יהוה מאוני ערבך
ואפית ערך ובת ערך יהי לכם האופה
והבת תכן אחד יהיה לישאת מישר
החמר הכת ועשרת החמר האופה
אל החמר יהיה מתכננו והשקל
עשרים עה עשרים שקלים חכשה

וינשרם י שקלים ינשרה והכשר
 שקל הכנה יהיה לכם ואת התרומה
 אשר תרימו שית האפה סהמ
 החטים ושית האפה סהמ
 השעירים והק השמן הפת השמן
 מינשר הפת סהמ ינשרה הפת
 סהמ ינשרה הפת סהמ וישר
 אחת סהמ ינשרה סהמ סהמ
 ישרא לכמה וליעלה ולישרים
 לפני ינשרה סהמ אדני יהוה
 כל ינשרה הארץ יהיו אר
 התרומה הואת לנשיא כשרא ויעל
 הנשיא יהיה העילות והכמה והנשר
 נחנם וכה ישרה וכה ישרה נכל כויע
 בית ישראל הוא ינשרה את החטאת
 ואת הכמה ואת העילה ואת השלמים
 לפני כיע בית ישראל
 כהמכר אדני יהוה בראשון באחד
 לחדש תקח פרו כקדמים וחטאת
 את המקדש ולקח הכתר כדס החטאת
 ועתא לטווח הכית ואל ארכי פנות
 העירה לכוכה ויעל כווחת שיע החנו
 הפעמית וכן ינשרה בשביעה פחדש
 מאיש שנה וכפתי וכפרת את הכית
 בראשון בארבעה ינשרים לחדש
 יהיה לכם הפסח חגי שביעות ימים
 טווח ואכל וינשרה הנשיא כיום
 הוא כיע וכיע כל ינשרה הארץ פר
 חטאת ושביעת ימי החג ינשרה יעלה
 ליהוה שביעת פרים ושביעת אילים
 תמיכם ליום שביעת הימים וחטאת

ינשרים י שקלים ינשרה והכשר
 ואפה לאל ינשרה וינשרה וינשרה
 כיע ינשרה כיע ינשרה וינשרה
 סהמ ינשרה כאלה שביעת הימים
 כהטאת כיעה וכמה וכסמן
 סהמ מכר אדני יהוה שיער
 החנו הפעמית הפת קדים יהסמור
 ששית ימי המינשרה וכסמור השטר
 יפתח וכסמור השטר יפתח וכסמור השטר
 דרך אולם השער פחדש ויעל
 כווחת השער וינשרה הפת את העילות
 ואת שלכיו והשתחווה ינשרה
 השער וינשרה השער לאיסור יער
 הערכוה ינשרה ינשרה הארץ פחדש
 השער הוא כשפחות וכסמור השטר
 לפני יהוה ויעלה אשר יקרב הנשיא
 ליהוה כיום השפת ששית ככשים
 תמיכם ואל תמיכם וכמה אפה לאל
 ולכשים כמה כמדת דיו וינשרה
 לאפה וינשרה
 פרו כקדמים וינשרה ככשים
 ואל תמיכם יהוה ואפה לפר ואפה
 לאל ינשרה כמה ולכשים כאלה
 תשיג דיו וינשרה וינשרה
 הנשיא דרך אולם השער וינשרה
 וכסמור ינשרה וינשרה הארץ לפני
 יהוה ככשים הנשיא דרך שיער וינשרה
 להשתחווה ינשרה שיער ננשרה
 דרך שיער ננשרה דרך נפוחה לא
 ינשרה דרך השער אשר באנו כסמור
 ינשרה

והנשיא כותבם כבואם יבוא וכתבתם
יבאו וכתבתם וכמו עדים תהיה המענה
אפה לפי ואפה לאיל ולכבשים מתת
ידו ויטמן הין לאפה
וכי יעשה הנשיא נדבה יעלה או
יטלם כנדה ליהיה ופתח לו אתהשיע
הפנה קדים ויעשה את עלתו ואר
יטלמו כאשר יעשה כיום השבת ויבא
וסגר אתהשיע אחר יבא ויכבש כן
יעתו תמים העשה יעלה ליום ליהיה
במקד במקד העשה אתו וימנה העשה
יעלו במקד במקד ישית האפה ויטמן
ישליטת ההין לרס אתהסלת סענה
ליהיה חקת יעלם תמיד ויעשו את
הכבש ואת המענה ואת השמן במקד
במקד יעלת תמיד
האמר
אדם יהיה כיתו הנשיא מתנה לאיש
מכני נחלתו היא לנע ותהיה אחותם
היא מנהלה וכי יתן טענה מנהלתו
לאחד מיצדיו והיתה לו יעד יענה
הדור וישתלגשיא אד נחלתו כני
להם תהיה ולא יקח הנשיא מנהלת
הינס להנתם כאחותם מאחותו ינהל
את כעו למינ אשר לא יפנו ימי איש
מאחותו ויכא כבמא אשר יעלה
השיע אל השכות הקדש
הכנס הפנות יפנו והנה יסמקום
מירתם יכה ויאמר אלי זה המקום
אשר יכשלו יסם הנהנים אתהאטם
ואת ההטאת אשר יאפו אתהמנה
לבלתי הוינא אל החצר החיצונה

לקדש אתהינס ויבא אל החצר
החיצונה ויכבדו אל ארבעת מקטעי
החצר והנה החצר במקד יענה חצר
במקד יענה חצר בארבעת מקטעי
החצר חצרות קטרות ארבעים ארך
ושלישים רחב כדה אהת לארבעים
מהקטענות וטור סביב מהם סביב
לארבעת מקטעילות יעשו כהנת
הטירות סביב ויאמר אלי אלה בית
המבטלים אשר יכשלו יסם מירות
הבית אתמנה הינס וישיטנא אל פתח
הבית והנה תמים יבאם מלחת ספרן
הבית קרימה כני הבית קדים והינס
יורם מלחת מכתף הבית הימנית
מנע למכתף ויבא אל דרך שיער
יפונה ויכבדו דרך חוין אל שיער החוין
דרך הפונה קדים והנה תמים מלכתסן
הסתף הימנית כנעת האיש קדים
וקו כדו וימר אלי באמה ויניג
כמים כמאפסים וימר אלי ויניג
כמים כמגרכים וימר אלי ויניג
מיכתנס וימר אלי נחל אשר לא
אכל לי צמר כנאו המים כי ישחול
אשר לא יצד ויאמר אלי הראית
כן אדם וילכע וישכע שפת הער?
כשובע והנה אל שפת הער יניג רב
מאד מזה ומזה ויאמר אלי הים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו יעלה יענה וכאנה יכה אל הסה
הכונים ויערפאו המים והנה כנעש
חיה אשר ישון אל כל אשר יבא

שם נחלים יהיה והיה הדנה ובה מאד
 מכאן שמה המים האלה ויפא וחי
 כל אשר ישא שמה הנחל והיה יצא
 עליו דגים כגון דג יען עליו
 שטטוח לחומים יהיו למטה תהיה
 דתם כדעת הים העדול ורבה מאד
 בנאות ונבאיו ולא יפא לכל העת
 ויהנהל יעלה על שפתו מזה וזוה
 כל יצא מאכל לאיטל עליו ולא יתם
 פרו לחייו כי כמי מיוסן המקדש
 הנח יצא ויהי פרו למאכל יעלה
 לתופה
 מה אמר אדני יהוה
 והנחל אשר התנהל את הארץ ישע
 יצא שטט ושראל יסוף הלים
 ונחלם אותה איש כחציו אשר
 משאית את ידי לתתה לאנשים ונחל
 הארץ והאת לכם כנחלה וזה נחל
 הארץ לפאת צפונה כן הים העדול
 הדרה חתך למא יעדה: המכתבות
 סמים אשר כן נחל דמישק וכן נחל
 חתמיה התכונ אשר אל נחל הורן
 והיה נחל כן הים העדול יען נחל
 דמישק ונחל יענה ונחל חבת ואת
 פאת נחל ופאת קדים כן הורן וכן
 דמישק וכן העדול וכן ארץ
 ישראל הדרן כנחל יעלה הכחוס
 העדול ואת פאת קדימה ופאת נגב
 תפנה מתמר יען כמי דמות קדי
 טחלה אל הים העדול ואת פאת תפנה
 נחל ופאת הים העדול כנחל יען
 נחל למא חבת ואת פאת הים העדול

את הארץ הזאת לכם לישב ישראל
 והיה תפלו אותה כנחלה לכם והעם
 הנעים כתונכם אשר הולדו כגב
 כתונכם והיו לכם כנחל כנחל ישראל
 אתכם פלו כנחלה בתוך שטט ישראל
 והיה כשטט אשר העדול יען שם
 תתנו נחלתו נאם אדני יהוה
 ואלה שמות השטט כנחלה
 יענה אל ידרה חתך למא חבת
 העדול יען נחל דמישק יענה אל יד
 חתמיה ויו פאת קדים הים כן אחר
 ויעל נחל דן כפאת קדים יען פאת
 אשר אחר ויעל נחל אשר כפאת
 קדימה ויען פאת יעלה אחר
 ויעל נחל נפתל כפאת קדימה יען פאת
 יענה כנחלה אחר ויעל נחל כנחלה
 כפאת קדימה יען פאת יעלה אחר
 אחר ויעל נחל אחרים כפאת קדים
 ויען פאת יעלה אחר ויעל נחל
 ראובן כפאת קדים יען פאת יעלה
 יהודה אחר ויעל נחל יהודה כפאת
 קדים יען פאת יעלה דתרוכה אחר
 הרים כנחלה ויען שרים אל ירח וארץ
 כנחל הרים כפאת קדימה יען פאת
 יענה ויהיה המקדש כנחלה תרוכה
 אשר תרבו ליהודה אחר השטט יען שרים
 אל ירח כנחלה אלפים ואלה תתנו
 תרוכתה קדים לטעמים יענה חסיה
 ויען שרים אל ירח כנחלה אלפים
 וקדימה כנחלה אלפים ויענה אחר
 חסיה ויען שרים אל ירח כנחלה תרוכה

לכהנים חסדקדש ככנען עזוק אשר
 יסמרו טיטרת אשר לא תענה
 כנעני ישראל כאשר תענה להם והיתה
 להם תרומה לתרומת הארץ קדש
 קדשים אלגבול הלוים והלוים ליענת
 גבול הכהנים הטיטה ויעשרים ארף
 ארף ויהי עשרת אלפים כל ארף
 חטיטה ויעשרים אלה ויהי עשרת
 אלפים ולא יסמרו ככנען ולא יסמרו
 ייגדו ראשית הארץ כקדש ליהוה
 והטיטה אלפים השתר כרחב ילפני
 חטיטה ויעשרים ארף חלחואל יער
 למיטב ולמנרש והיתה היער בתוכה
 ואלה כמותה פאת עשון חטיט כמות
 וארבע אלפים ופאת נגב חטיט כמות
 וארבע אלפים וכפאת קרית חטיט כמות
 וארבע אלפים ופאת ימה חטיט כמות
 וארבע אלפים והיה כנעני יער
 עשנה חטיט וסמרו ונכח חטיט
 ונמרו וקדושה חטיט ונמרו
 ויהי חטיט וכמותם והנותר כארץ
 ליענת תרומת הקדש יעשרת אלפים
 קדושה יעשרת אלפים יפה והיה
 ליענת תרומת הקדש והיתה תמנה
 ללחם ליענדיה יער והיער היער
 יענדיהו כנעני ישראל כל
 התרומה חטיטה ויעשרים ארף
 חטיטה ויעשרים ארף רביעית תרומה
 את תרומת הקדש אל אחות היער
 והנותר לעשיא כזה חמנה לתרומת
 הקדש ולאחות היער אלפני חטיטה

ויעשרים ארף תרומה יער גבול קדושה
 ויהי יער פני חטיטה ויעשרים ארף יער
 גבול יער ליענת חלקים לעשיא והיתה
 תרומת הקדש ונמרו טיטרת חטיטה
 וכמותם הלוים וכמותם היער כמות
 אשר לעשיא יהיה בין גבול יהודה ובין
 גבול כנען לעשיא יהיה ויהי חטיט
 כפאת קדושה יער פאת ימה כנען אחד
 ויעל גבול כנען כפאת קדושה יער פאת
 ימה יסמרו אחד ויעל גבול יסמרו
 כפאת קדושה יער פאת ימה יסמרו
 אחד ויעל גבול יסמרו כפאת קדושה
 יער פאת ימה וזול אחד ויעל גבול
 וזול כפאת קדושה יער פאת ימה יער
 אחד ויעל גבול יער פאת נגב חטיטה
 והיה גבול כנען כרית קדושה
 יער חסדקדש ואת הארץ אשר תפלו
 כנענה לנכנען ישראל ואלה כמותם
 נאם אדני יהוה
 ואלה תנאות היער כפאת עשון חטיט
 כמות וארבע אלפים מדה ויעשרי
 היער יער שמות יסמרו ישראל יער
 שלוש יער נפוח יער ראובן אחד
 יער יהודה אחד יער לוי אחד ואל
 פאת קדושה חטיט כמות וארבע
 אלפים ויעשרים שלוש יער יסמרו
 אחד יער כנען אחד יער דן אחד
 ופאת נגב חטיט כמות וארבע
 אלפים מדה ויעשרים שלוש יער
 יסמרו אחד יער יסמרו אחד
 יער זול אחד ופאת ימה חטיט

מאות וארבעת אלפים שיעריהם שלשה
שיעור אחד שיעור אחד שיעור
נפתל אחד: כלי שמנה ישר אלף
וישם העיר מיום יהיה שפרה :

דבר יהיה אשר היה אלהו שני בן באר
כפי ציה יותם אחי יחזקיה מלך יהודה
וכפי ירכש בן זא שלך ישראל :

החלית דבר יהיה טהו שני
ויאמר יהיה אלהו שני לך קח
ך אשת וטעם וילך וטעם כזוההנה
הארץ מאחר יהיה וילך וקח אתגבו
תגדלים ותהרלד לו בן: ויאמר יתה
אליזקרא שכו יורעאל כי עוד מינע
ועקדת אתדמי יורעאל על בית יהוא
השנתי בכללות בית ישראל: והיה
מוס ההוא ושררת אתקשת ישראל
כענק יורעאל: ותהר עד תולד ברת
ויאמר לו קרא שמה לארחה כליא
אוסף עוד ארחם אתמית ישראל כי

נשא אשאל להם: ותאב בית יהודה
ארחם והושיעם כיהיה אלהיהם
ולא אושיעם מקי שמוס חרב ומלחמה
בסוסים ובפרשים: ותנעל אתה לארחה
ותהרות לבן ויאמר קרא שמו לא עמי:
כיאתכלא יני יאנכי לאאה להם
זהה מספר בני ישראל

סחול היס אשר לא יסד ולא יספר וזה
במקום אשר יאמר להם לא ינע אתם
יאמר להם בני אל חי: ונקבעו בני יהודה
ובני ישראל יחדו ושמעו להם ראש
אחד וינלכו הארץ כי גדול יום

יורעאל: יאכרו לאחיהם ינעו ולאחיהם
רחבה: רבו כמספרים כיהיה לא
אשתי ואנכי לא אישה ותסר וטעיה
כפניה וטאטופיה כבין שדיה: פן
אפשיטנה יצירה והנעתה כיום היתה
ישמתי כמסר וישרה כארץ ניה
והכתיבה כענא: ואתכניה לא ארחם
כי בני וטעם הסה: וכזוהה אכס
הוכישה הורחם כי אמרה אלהא אחי
כמה כנתי לחבי וכיני יספר ופשת
ישכני וישקוני:

לכן הגע שך את דרךך בסירים ועדתי
את עדה ונעיתתה לאתכניא: וזרעה
אתכניא כיהיה ולא תשיג אתם ובקישתם
ולא תכניא ואמרה אלהא ואשכרה
אל אשתי הראשון כי טובי אוניעתה
והיא לא ידעה כיאנעתי לה הדן
והתדישוהי עתה וכסף הרבית לה
וזהה יעשו לבעלי:

לכן אשוב ולקחתי דגני כי עתה והיה ש
 כמיוצרו והנה עתה יזכר ופשתו לבסות
 את עיר ההון עתה אלה את נבדטה
 ליענע פאהבה ואיש לא יעילטה פירו
 והשבת כל משישה הנה חרשה וישנה
 וכל מועדה והשבת נפטה ותאערה
 אשר אמרה אתה המהלי אשר נתנו
 לי מאת וישבתם ליענע ואמרתם הית
 חרשה ופקדת עליה את ימי הבינים
 אשר תקטיר להם ותעז טטה והליתה
 ותלך אחר פאהבה ואני שטחה נאם
 יהוה לכן הנה אנכי מפתה
 והלכתי הכדבר ודברתי על לבם ונעלה
 לה את מריה מישס ואני נמק יעטר
 לפתח תקוה וינעתי שמה כי עזרה
 וכיום יעלותה סארין כי ערים
 והיה כיום ההוא נאם יהוה
 תקרא איש ולא תקרא לי יעוד בעלי
 והסרת את שכות הבינים מפה ולא
 יזכרו יעוד כי שכם וזכרת להם ברייתם
 ההוא ינכחית הישרה ינכח יענע השכם
 ורמשה אדמה וקישת חורב וכלהבה
 אישטור מן הארץ והשכנתם לבטה
 וארשתך ליליעלם וארשתך לי
 כעזק וכשפט וכחסד וכרחמים
 וארשתך לי באכמה ויד ית את יהוה
 והיה כיום ההוא איננה
 נאם יהוה איננה אתה שמיסוה יענו
 את הארץ והארץ ינענה את הרג
 ואת הירוש ואת העיר והם יענו
 את יורצא וזרעתה לי בארץ והסכת

את לא רחמה ואמרתי ללא יעני
 אתה והוא יאמר אלהי
 ויאמר יהוה אי יעז לך אהב אשר
 אהבת ריני ונפאת כאהבת יהוה את
 בע ישראל והם נפסם אל אלהים אחר
 ואהבי אישי יענבים ואכרה לי
 כחמישה ישר כסף וחמר שיערים
 ולתך שיערים ואמר אלהים ימים רבים
 תשכיל לא תעז ולא תהי לאישונם
 אעלך כי ימים רבים יישט בנ
 ישראל אין כלר ואין שר ואין גבר
 ואין כיננה ואין אפור ותריס אחר
 יישט בנ ישראל ונכשואת יהוה
 אלהים כואת דוד מלכך ופחדו אל
 יהוה ואל טובב אחרית המים
 שני יעזר יהוה כנ ישראל
 כי רכל יהוה ינכח יושבי הארץ כי אין
 אבת ואח הסד ואין ריעת אלהים
 בארץ אלה וכתשוריעה ונכח ונאף
 פרע ודמים סמים נענו יעל כן האל
 הארץ ואכל כל יושב נחית השדה
 וכיעף השמים ונס דגים יאספון אד
 איש אל ירכו אל יוכח איש ויעמד
 כמדוכסון וכלתה יום וכשל נב
 עביא יעכר לילה ורסית אכך נדמו
 יעמי סכר הדיעת כי אתה הדיעת סאת
 ואמאסאך מכה לי ותשנה תורר
 אלהיך אישכך נכח נאמי ירכם כן
 הטאלי כבודם נקרון אכר והטאת
 יעמי אכלו ואל יענכם יטאו נפשו
 והיה כעם ככה ופקדת עלי ודרכו

גם יהודה שתקצר לך כשוכי שמת
עם: ספא לישראל

ונגלה עון אפרים ורעות שכוון כי
פזל שקר ונגב יטא פטט נדוד סחין
וכל אסרו ללככם מריתם וטרתי
יעתה סכסם כי עליהם נדעני היו:

כי יתם יטכחו סלך וכסחיהם ידעו
כלם מנאפס מכותר כעדה כאפר
ישסת מיצר כל שוכני ער חמיעתו:

יוס כלכט ההלו שרים חמת סין כשך
ידואת ליניס כי קרוב כעור לבם
בארבם כי הליה יטן אפרם בכר

הוא כער כאש להכה כלם יחטוטתור
ואכלואת שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קרא חס אליו אפרים כי צניס הוא

יתבולל אפרים היה ינה כי הפוכה:
אכלו דרים כחו והוא לא ידעני שית

זדקתו והוא לא ידעני וינה גאון
ישראל כפנו ולא יטב אל יהודה

אלהיהם ולא בקשהו ככל ואתויהי
אפרים כיונה פותה אין לב מי צרים

קראו אשור הלב: כאשור ילט אפח
יגליהם רשת כי עוף השמים אוריס

איסור כשמי גלי עתהם:
איו להם כי נדודו מנע יטלהם

כי פישעו כי ואנכי אפדם וחבה דסרו
עלי כוכבים ולא יקו אלי כלם כי

ייליו על מי שכנתם על דגותיו וש
יתעוררו וסורובי ואני יטרתי חוקרתי
ורועתם ואלי יחטבו רע יטוב לא

יגלהו בקשת רמיה פלו סחר
ספא לישראל

ישראל סכסם כי לשונם כי לעסכאין
כיערים: אל הכך שפר כעשר ילמת

יהוה יען עברו ברית יעל תודתני
פישעו לי ייעקו אלי ידעני ישראל

וען ישראל טוב אויב ידעני וקסמל
ולא מנע השירו ולא ידעני כספם

וזהבם ינשו להם יעבדים למי יסרת
וען עזר שסרון חרה אפי כס ער

כת לא יוכלו נקיו: כי ישראל והוא
חרש יטשו ולא אלהים הוא כי

יטבבים יהיה יעל שסרון כי רור
יוריעו סופתה קיעור קסח אין לו

ינמח כי ינשה קסח אלו ינשה
וריס יכליהו: ועל י ישראל יערה

היו בעים ככל אין חפן כיו כי חמה
יגלו אשור פרא בורד לו אפרים התנו

אהבים נס כי יתנו בעים יערה אקכנס
ויהיו כי יטב כש אכלך שרים: כי

הרבה אפרים מזכחות לחטא היו לו
מזכחות לחטא: אכתוב לרבותותי

כמו דר נחשבו זכתי חבה כי יטרו
כשר ויאכלו יהוה לא ריגם יערה יט

יענם ויפקד חטאיהם המה כי צרים
יטובו וישלח ישראל את יעשהו ונ

היכלות ויהודה הרבה יעים בערות
וישלחת איש כי יעו וואמה ארבעת:

אל תטמא ישראל אל
על כי צרים כי ועת כי אל אלהך אהמ

אתנן ילכל בעות דגן: דגן ויקב לא
ירעם ותירש כי חשכה: לא יטבו

כארן יהוה וישב אפרים מי צרים
ספא לישראל

ובאשור טבא יאכלו לא יסב ליהוה
 ייאל יערכו לו זבחים כחם אונים
 להם כל אכלו טבא כל לחם לעשם
 לא יבא בית יהוה מה תעשו ליום כוע
 ליום חיהוה כי הנה הלכ שד בערם
 תקבנם מן תקרם מחבר לכספם
 קמיו יירשם חוח כהא להם כאוני
 הפקדה באויבי השלם ידיע ישראל
 או להנא שטענא ייש הרוח יערכ
 יענך וכה כשטעה נפה אפרים יע
 אלה קיוש על כל דכו שטעה
 גבית אלהו הינני קיושחתו כסיהנני
 יסר יענך פקוד חטאדם
 מנבים נסדר מנא ישראל
 נמורה כמנה דאיתיה ראירני
 אבותם חמה באו בעל פער ויטרו
 לבשת ויהיו יסורים כאהבם אפרים
 כוע יתענף כבורם סלה ומבטן
 ויהיון כי אם ידלו את כלהם
 ושכלים מאדם כנם או להם בשור
 טחם אפרים כהא ישראל יעור
 שתלה כנעו ואפרים להניא אל
 הוג כנעו ויהוה מה תתן להם
 הם שכל וישרים גבקים יע ריעתם
 נעל כישם שטאם יע ריניע להם
 כבית אפרים לא אוקף אהבתם כל
 שיהם סורים הכה אפרים ישרם
 ישרם כלי יעשו גם כלון והמתי
 כסדר כטעם יעאסם אלה כי לא
 שיעי לו יהוה ערם כנעם
 נפן בוק ישראל פרי שוה

לו כרכלריו הרבה למונחות כטוב
 לארע היטב מונחות חלק לכם
 יעתה יאשמו הוא ייעך כוסחם
 ישרד מנחתם כי יעתה יאמרו אין
 סר לט כי לא יאטא יהוה והסר
 מה ייעה לט דכר דרים אלוה
 יטוא כרות גרית ופרח כראש שטפט
 יעל תלמי ישרי ליעלות כמאון יטרו
 יטכן שמרון כאל יליו יטמו וכריו
 יעלו יעלו על כסח כעלה ככטו גם
 ארנו לאשור וכל כמנה למר ירב
 בשנה אפרים יקחו יסר ישראל
 כיענתי נרמה שמרון סלה כקיעה
 יעלפני כים ועשכח כמות און חטאת
 ישראל קין ורדר יעלה יעל כוסחם
 ואכח להרים כסנו ולגביות נפרו
 יעלנו כי יענך הנכרה
 חטאת ישראל שם יענך יאחשנים
 כנכיה מלחמה יעלנע יעלה כמות
 ואסרם ואספו יע להם יעמיס באסרם
 לשת יענעם ואפרים יעלה כמורה
 אהבת לרוש ואני יענתי יעל טוב
 ינארה ארכב אפרים יחרוש יהודה
 ישרד לו יעקב זריע לכם יעקח קנח
 לפי חסד ערו לכם ערו יעל לרוש את
 יהוה יע יכוא ויורה יעקל לכם
 חריתם דיע יעלתה קיעתם
 אכלתם פרי חס כי כטחת כדרכ
 כרנכר וקאם שאון כענד וכל
 ככערך יושר כשד שילכן כית אכא
 כיום כלחמה אם יעל כנם וטישה

ככה יעשה לכם בית אל מפני ריער
 ריעתכם נשחר נדמה עמה מלך
 ישראל: כי נער ישראל ואהבהו
 וממצרים קראתי לבני: קראו להם
 כן הלכו מפניהם לביעלים יזכרו
 ולפסלים יקטרון: ואנכי תרגלתי לאפריס
 קחם על זרועותי ולא ידעו כיופאתים:
 נחבלי אדם אמר שכם בעבתות אהבה
 ואהיה להם כמדימי על על לחיהם
 ואטאליז אוכלי: לא ישוב אל ארץ
 מצרים ואישור הוא מלכו כי מאנו לשוב
 וחלה חרב בעריו וכלתה בריו ואכלה
 ממועצותיהם: ועמי תלואים למי שובת
 ואל על קראהו יחד לא יחזק: איך
 אתנך אפרים אסונך ישראל איך
 אתנך כאדמה איטימך כעבאם נהפך
 עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה
 חרון אפי לא אשוב לשהת אפרים כי
 אל אנכי ולא אאיש בקרבך קדוש ולא
 אבוא ביצר: אחרי יהוה ילכו כאריה
 יטאנ כיהוא יטאנ ויחדו בנים מים:
 יחדו בצפור ממערים וכינה מארץ
 אשור והושבתים על בתיהם נאם
 יהוה:
 סנכני בכחש
 אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה
 עד רד יעם אל ויעם קדושים נאמן:
 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום
 כבושד ירבה וברית עם אשור יכרתו
 וישמן למצרים יובל: וריב ליהוה יעם
 יהודה ולפקד על יעקב בדרכיו נמיעליו
 ישיב לו: בנטן עקב את אחיו ובאונן

שרה את אלהים: וישר אל מלאך
 ויכל ככה ויתחנן לו בית אל ימצאנו
 וישם ידבר עמנו: ויהוה אלהי העבאות
 יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד
 ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיו:
 כנען בירו מאוני מרמה לעשק אהנו
 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי
 און לי כל ציעי לא ימצאו לי עון אשו
 חטא: ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיכך באהלים כימי
 מועד: ודברתי על הנביאים ואנכי
 חזון הרבתי וביד הנביאים אדמה: אם
 גלעד און אך שוא היו כגלגל שורים
 זבחונם מזבחותם כגלים יל תלמי
 שריו: ויברח יעקב שרה ארס ויעבר
 ישראל באשה ובאשה שמר: ובנכא
 העלה יהוה את ישראל ממצרים
 ובנכא נשמר: הכעים אפרים תמווין
 ודמיו עליו יטושו וחרפתו ישיב לו
 אדנו: כדבר אפרים רתת כשא הוא
 בישראל ויאשם בבעל וימת: ועתה
 יוספו לחטא ויעשו להם מסכרה
 מכספם כתבונם עצבים מעשרה
 חרשים כלה להם הם אמרים גברי
 אדם עגלים ישקון: לכן יהיו כענן נקו
 וכטל משכים הלך כמץ יסער מערן
 וכעשן מארבה: ואנכי יהוה אלהיך
 מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע
 ומושיע אין בלתי: אני ידעתך
 במדבר בארץ תלאובת: כמרעיתם
 וישבעו שבעו וידם לכם ילכן שנתנו:

אני כבדו ריען סמט פרך נמצא :
 קיחכם וכן אלה נטון וידעם כי ישרם
 דרכי יהוה יצרכים ילכו גם ופשיעם
 יכשלו גם :

דברי יהוה אשר היה אל יואלכן פתחאל :
 יטמיע ואת הזקנים והאזנים כל ישימי
 הארץ ההיתה זאת כי יכנס ואם יכנס
 אכתיכם : יליה לנעם ספרו ובעינים
 לנעיהם ונעיהם לדור אחרו ויתר העם
 אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק
 ויתר הילק אכל החסיל : הקיינו
 שטרים ובטו והלילו כל שתי יין יעל
 ינסים כי נטרת מפנים : כינו יעלה יעל
 ארצי יענוס ואין מספר יענו יענו
 אריה ובתל יעות לבוא לו יענוס נפג
 לישמה ותאנתי לקנפה ח' שף
 ח' שפה ותלך הלבנו שרצה :
 אלי כפתולה חנרת שק יעל כינר
 נעודה חנרת טענה חנרת מבידת
 יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה :

ואהיה כמיושל כנמר יעל דרך
 אשרו אפניש כנמר שטור ואקר יע
 כנר ילכו ואכלם שטנכיה אחיה השוה
 המקנע : שחתך ישראל כיני בערך :
 אחיטלך אפוא ויזיינך ככל יעלך
 ויטפון אשר אמרת תעלה לי מלך
 ויטרכו אתן לך מלך באפי ואקר
 כנרת : ידור יען אפני
 יענה הטאתו חבל יולדה כאו לחוא
 מלא חכם כי ית לא יענך כנר יענך
 מדיטאול אפניס כנרת אפניס ארי
 רביד מות אהי קטנך שטאול נחסיס
 מינע יי הואבן אחים יפריא מואקדיס
 וחתיה כנר יעלה ויכיש מקורו
 ודרכ מינעו הוא יענה אפניס כל
 חדרה וטאט יענר כן מרתה
 כאלה נרדב יעל יעליהם יענישו
 ודרכו יענעו :
 שפה ישראל יעל דוה אלהיך כשול
 בענך : קחו יענכם דרכים ויטו אל
 דה אכרו אלו כל תטא יען וקחטו
 יעלמה פריס שפתט : אשור לא
 יעניע יעלס לא ענכ ולא נאמר
 יעל אלהיט למינשה דעו אשר כד
 יחסיס : אפא מיטוכם אהבם
 ענה יענאפניס כנרת אהיה כנר
 ישראל יעל כשול יעל שרשו
 כנרת : יעל יעל ויהי כרתה ודוה
 לנענו : יעל יעל כנרת יעל דגן
 ויעל כנרת וזכר כן לנענו אפניס
 יעל יענכם אני ענתי ואשור

שדר שדה אכלה אדמה כי שדר
 דגן חובש תירוש אמלל יער והקישו
 אכרם הללו כרמים יער חטה ויעל
 שיערה אבד קציר שדה הנפן
 חובשה והתאפה אמללה רמון גם
 תמר ותפוח מל יער השדה יכשו כי
 הבשיל שישון מן בני אדם
 חציו וספרה הכה נסה לילול
 משרת מונח בא לינו בשקים משה
 אליה כי נמנע מבית אלהים טהרה
 ונסך קדשו נעם קראו יערה אספו
 זקנם כל ישיב הארץ בית יהוה אלהם
 וינקו אליהם אלה ליום כי קרוב יום
 יהוה וכשר משרי יבוא הלא נגד
 יעננו אל גברת מבית אלהים שמה
 ועל יעבש ופרדות תחת משרתיהם
 נשמו אצרות נהרסו כנצרות מיהוש
 דגן וכה נאחזה טהרה נבט יערי בקר
 מאין מריע להם נערי הצאן
 נאשמו אליה יהוה אקראני איש
 אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל
 יעריה שדה גם טהרות שדה תענה
 אליך כי יכשו אפיקימים ואיש אכלה
 נאות הכדס תקיע
 יסופר בעיון והריע טהר קדש יירגו
 כל ישיב הארץ כי נא יום יהוה כי קרוב
 יום חשך ואפלה יום יעני ויערל כשור
 פרש על ההרים יסב ובעני נטהו
 לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף
 עד שני דור ודור לפניו אכלה איש
 ואחריו תלהט להבה כגן יער הארץ

לפניו ואחריו מדבר שטמה ונספליה
 לא היתה לו כמראה סוסים מראיו
 וכפרים כי יריון בקול מרבור
 יער ראשי ההרים יקדון בקול להב
 איש אכלה קש כי נעם יער
 מלחמה ומפניו יחילו עמים מלפנים
 קבעו פארוז כנבורים ירעו כנעני
 מלחמה יעלו חוכה ואיש נדרכיו
 ילכן ולא יעטון ארחותם ואיש
 אחיו לא ידהקון נבר נכסלתו ילכן
 ובער השלח יפלו לא יבנעו בער
 יישקו בחוכה ירעו כדמים יעלכו
 החלונות יבאו כנעני לפניו ונה ארץ
 ריעשו שמים שמים וירח קדרו
 וסככים אספו נעמה ויהוה נתן קולו
 לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי יענעם
 עשה דברו גדול יום יהוה וגורא
 מאד ומי יכלע נעם יערה נאם יהוה
 ישבו יערי בכל לבנם ובעום וכנב
 ובמספר וקריעו לבנם ואל נדינם
 וישוכו אל יהוה אלהים כי חלון
 ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
 ונחם על הרעה מי יוריע ישוב נחם
 והיטאיר אחריו טהרה מטה ונסך
 ליהוה אלהים תקיע
 יסופר בעיון קדשו נעם קראו יערה
 אספו נעם קדשו קהל קבעו זקנם
 אספו יעללים ונקי שדים יצא חתן
 מחדרו וכלה מחפתה יבין האולם
 ולכונן יבנה הכהנם משרת יהוה
 ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואר

תת נחלתך לחרפה לבישל כעשים
 לכה יאמרו כעשים איה אלהים
 ויקנא הוה לארצו ויחטל יל יעמי
 וינן יהוה ואמר ליצוהנני שילח
 לכם את הדגן והתירוש והייתו
 וישביעם אותו ולא אתן אתכם יעד
 חרפה כעשים ואתה העפוני ארחיק
 מעיכם והרחקו אל ארץ ינח
 וישכח את פני אלהים הקדמני וספו
 אל תס האחרון וינלה באשן ותעל
 נהנת כי העריל לי שותי אל תיראי
 אדמה גליו שכוני בה עריל יהוה
 לי שותי אל תראו סהכות שרי כי
 דשא נאות מדבר מינן בשאפריו
 תאנן ונפן עתה חילס וכע יבון עלו
 וישכחו כיהוה אלהים כיעתן לכם
 אתה טורה לעדקה ויורד לכם נשם
 כורה ומקושי בראשון וכלאו
 הצננות נר והשיקו היקבם תחיש
 ויננה וישלתי לכם את השנים
 אשר אכל האדמה הילק והחסי
 והעם היל הערול אשר שילחתי
 כעם ואכלתם אותו וישביו והללתם
 את שם יהוה אלהים אשר ישלח
 יעמם להילא ולא יכשו יעיל יעלס
 וידיעם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה
 אלהים ואין יעד ולא יכשו יעיל יעלס
 והיה אחרי כן אשפוך
 את רוחי יל כל בשר ונבאו כעם
 ובעת כעם וקעכם חלשות יחלסון
 בחורכם חזינות יראו ונכיל הערין

ויל השפחות כעם ההמה אשפוך
 את רוחי ונתתי כופרם כעמים וכאין
 דם ואשיות כרות יעלן השיט יחל
 לחישן וחדד לרם לפע כואים יהוה
 הערול והערא וההכל אשר יקרא
 כעם יהוה ימלס כעסר יעון וכרשית
 תהיה פלטה כאשר אמר יהוה ונשדון
 אשר יהוה קרא כי תהיה בכים ההמה
 וכעת הלא אשר אשוב את שבות
 יהודה וירושלם וקבינתי את כל העם
 והורדתם אלי נמק והושפט ונשפט
 יעם שם יל יעב וסרתי ישראל
 אשר פוזר כעמים ואת ארצי חלקו
 ואל יעבידו גורליתו הילר כוועה
 והילר ככח כיון וישתו עמם מר
 אתם ליעד ויעדון וכל גלות פליט
 הגבול אתם משלמים עלי ואסגיל
 אתם יל קל כחרה אשיב גמ לכם
 בראשכם ואשר כעם וזהב ילקחם
 וכיכר הטבים הכאתם להיכלכם
 וכע יהודה וכע ירושלם ככרתם לעם
 היונים למינן תרחיקם מעל גבולם
 הנעם כי יערס מן הכקוב אשר כרתם
 אתם שמה והשכנת גמ לכם בראשכם
 ומסרתי את כעם ואת גמתיכם כר
 בע יהודה ומסרם לשבאים אל גוי
 רחוק כי יהוה דבר
 קראו ואת כעמים קדשו כל חכמה
 העירו הגורים ינשו יעל כל אנשי
 המלחמה וטו אתכם לחזות ופסחיתם
 לרמחים החליט יאמר כבור אנכי

ינישו ונבאו כל העמים סביב ונקבצו
 שמה הנחת יהוה נבדד ייניו ויינילו
 העמים אלי צמק יהושפט כי יש אשכ
 לישפט את כל העמים סביב ישראל
 כנל כי ישלח ציר בארדו כי כל אהנת
 השיקוה קבים ברכה ריעתה הטונם
 המונם בנימק החרוין כי קרובים יהוה
 בנימק החרוין ישימי וירח קדרו ונכנס
 אספו ננהם ויהוה כנין ישאנו מידו שנו
 יתקולו וירעשו שמים וארץ ויהוה
 מחסה ליסו ומיניו לבני ישראל וידיעו
 כי אני יהוה אלהים שכן כנין הר
 קדש יהיתה ירושלים קדש וירם לא
 יינברכה יעדו והיה כי
 יהוה יטפו ההרים ימים והגביעור
 תלכנה חלב וכל אפק יהודה ילכו
 מיסופין מבית יהוה יצא והשקרה
 את עמל השמים כי עדים לשמרה
 תהיה ואדום לכדק שטמה תהיה
 מחסם בני יהודה אשר שפטו דם
 נקא בארצם ויהודה לעולם תשכ
 וירושלם לדור ודור ונקתי דמם
 לא נקתי ויהוה שכן כנין :

דברי צמק אשר היה נקדים מתקני
 אשר היה על ישראל כמי יערה
 כל יהודה וכי ירבים בני ואשכ
 ישראל שנתים לפני הרעשו ויאמר
 יהוה כנין ישאנו מירושלם יתקולו
 ואכלו נאות הרעים ויבשראש המסר
 כהאמר יהוה על שלשה
 פשיע דבישק ועל ארבעה לא אשיכנו
 על דושים נהריות הרור את הרע
 וישלחתי אש בכית חזאל ואכלה
 ארבעות כהדר וישכרתו כרסו ששק
 והכרת יירשנו מכך עת און ותכד שפט
 מבית עין ועל ים ארם קדיה אכר יהוה
 כהאמר יהוה על שלשה
 פשיע עה ועל ארבעה לא אשיכנו
 על הנלותם עלות שלמה להסגר לאון
 וישלחתי אש בחומת יעד ואכלה
 ארבעה ויהכרתו יושב מאשדוד
 ותכד שפט מאשקלון והשיטרת
 די על עקרון ואבדו שארית פלישת
 אכר אדני יהוה : כהאמר
 יהוה על שלשה פשיע ועל ארבעה
 לא אשיכנו על הסגרים עלות שלמה
 לאדום ולא זכור ברית אחים וישלחתי
 אש בחומת יעד ואכלה ארבעה
 כהאמר יהוה על שלשה
 פשיע אדום ועל ארבעה לא אשיכנו
 על הרפון כהרם אחיו וישתה ררמו
 ויטרף לעד אפיו ועברתו שטרה ענה
 וישלחתי אש בתימן ואכלה ארבעות
 בערה : כהאמר יהוה על

שליש השני בני עמון ועל ארבעה לא
אשיבנו על כן נבחרת הרעד לבינו
הדוב את נטלם והדעי אש בחוכת
והוא אכלה ארבעתיה כתרועה מוכ
כלהה כסער כזם סופה והלך כלם
בילה הוא ושריו יחדו אמר יהוה

טהאמר יהוה על שלישה
פשיעו מאב ועל ארבעה לא אשיבנו
על שרפו יענמות בלך אדום לשיד
ושלחת אש כמאב ואכלה ארבעת
הקדוה וסת כשאון מאב כתרועה
בקר שופר והכרת שופט מקדשה
ועל שרפה אהרונ עמו אמר יהוה

טהאמר יהוה על שלישה
פשיע יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו
על כאכם אתהורת יהוה וחקיו לא
שכרו ויהיו עובדים מוכה אשר הלכו
אמת אהריהם ושלחת אש ביהוה
ואכלה ארבעת דיושלים

טהאמר יהוה על שלישה
פשיע ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו
על כתרם כסוף עדיק ואביו בנימור
על כס השאפים על עפר ארץ כדאש
דכסודך עשם יטו ואיש ואביו לכו
אלהי ערה לכן הלל את שם קדיש
ועל כתרם חלמים טואל כל טובר
ויון עששים ישתו בית אליהם ואכל
השכרת את האמרי כפנהם אשר
כנה אדום נהו וחוקן הוא כאלוים
ואשכיד פרו כמזל ישראל מיתה
אנכי הולית אתכם מארץ כנענים

ואולי אתכם כמדר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי ואקים
כמעכס לנבאם ומנחור כס לטרים
האף אין ואתנני ישראל נאם יהוה
ותשקו את הערים יין ועל הנביאים
עויהם לאמר לא תנאנו הנה אנכי
מיעק תחתכם כאשר תעיק הינעלה
המלאה לה יעמידו ואמר מעס סקל
והוק לא יאמין סחו וננו לא ימלט
נפשו ותפשיק שת לא ימנע וקל
כרניו לא ימלט ורכה סוס לא ימלט
נפשו ואמין לכו כנלכ ערוס נוס
ביוס ההוא נאם יהוה ימיעו אר
הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני
ישראל יעל כל המטפה אשר
הולית מארץ כנענים לאמר וכן
אתכם ידעתי ככל מטפות האדמה
יעלכו אפקד עליכם את כל יענותכם
הילט שנים יחדו בלתי אבטיו
הי שאנ אריה בני ער ורף אין לו היתן
כפיר קולו כמיעו בלתי אס לט
התפל נפשו על פה הארץ וכסו ש אין
להי יגלה פתכן האדמה ולכור לא
ילמד אס יתקע שופר כעיר וינב לא
יחדו אס תהיה דעה כעיר ויהוה לא
יעשה כי לא יעשה אדני יהוה דבר
אס נלה סודו אל יגדו הנביאים אריה
שאנבי לא יראאדני יהוה דבר לא ינא
השמייע על ארבעת מאסודו וילאומנו
מארץ כנענים ואמרו והאספו ילדו יטבון
וראו מהו סת רבות נטתו וישקו כסודנה

וסא שכו לאת עשו כי העלה גלה
 ילהובת אל יהוה לאון רישו את יהוה
 והופן יעלה כאל יוסף ואכל והופן
 ככנה לבית אל וההפכים ליענה בשפט
 ויעקב לארץ הנחשו יצא ככה ובעל
 העד לבקר יצא ויוסל ליה החשך
 הקורא ליהם וישפכם על פני הארץ
 יהוה שכו המכיל שר יעקב וישר יעל
 סבע יסא ישאוב שר סכוכ ושר
 תכס יתנבו יל יען מישכס יעל
 וכשאתה תקחו סככו מני עת כתהם
 ולא תשט עם כרמי חמד נשיתם ולא
 תשקו את ים כי ידעת רכס פשינכם
 ויענכם חטאתכם עיר יעקב לקח
 נפ ואכזבם בשר הטו לכו הבטיחו
 בעתה יא ים כי יערתה הא ודרשו
 טובואר יעל יען תחז ויהי כן יהוה
 אלה עבאות אתכם כאשר אכרתם
 שואר יואהבו טוב והעני בשר
 שפט אלי יחן יהוה אלה יעבאות
 שאר יוסף
 יהוה אלה יעבאות אדני בכל דחטת
 ספד ובכל חויות יאכרו והווקראו
 אפי אלאכ ומספד אל ידע יענה ונבל
 נכס ספד כי איעז נקרבך אמר
 יהוה
 וס יהוה לכה זה לכם יוס יהוה הוא
 חסד ולא אור מאשר יוס איש כפני
 הארץ ופעז הדב וכא הכותס כן ידו
 על הקר ונשט הנשט הלא חשך
 יוס יהוה ולא אור ואכל ולא נעה לו

שנאתי מאסתי חננים ולא אריח
 כי ערתכם כי אם תעלו לי יעלות
 וכעתכם לא ארעה וישלם כראיכם
 לא אבט הקרמי על הטון שרך
 וזרת נעלך לא אשמיני ועל ככס
 כשפט ויעקב כעל אתיו חסכים
 וכנחח העשתל נכסר ארבים
 שנה בית ישראל ונשאתם את סכות
 מלכס ואת כון ילכס נכס אלהים
 אשר ישייתם לכם והעלית אתכם
 כה אלה לרכשק אשר יהוה אלהי
 יעבאות שכו
 הענין והנחם סר שרון נקב
 ראשית הענין וסא להם כתי ישראל
 יעברו כלתה וראו וילט מישם חלפתה
 ודנעת לשתים המוכים כן הממלט
 האלה אסרכ נבולס כנולס והמערס
 ליום ריעות לשון שמת הקס והשכס
 יעל טעות שן וכרחים יעל ער שרתם
 ואכלים כרס כיעאן ויעלים מתוך
 טרבק והפרטים על פי הנבל כדור
 השט להם כלי יד והשתים כמזוקי
 יין וראשית שבעס ישיחו ולא נחלו
 יעל שר יוסף לכן יעה יעל כראש
 גלים וסר טרוח סרוחים
 נשע אדני
 יהוה כנפשו נאם יהוה אלהי
 יעבאות מתאכ אנכי את גאון
 יעקב וארבעתו שנאתי והסערת
 יעל ומלאה ויהי אס ויהוה
 יעשרה אנשים בבית אחד וסר

ונשאורדו ומסרפו להוציא ינעבים
 מן הכת ואמר לאשר בירתי הכית
 העוד עמך ואמר אנס ואמר הסכל
 להקדש כשם יהוה: כיהנה
 יהוה כמנה והנה הכית העוד וסכים
 והכת הקטן נקיעם הרעון בסלע
 כוסים אם יהוש נקקרים כיהנמם
 לראש כישפט ופרי יעקה ללענה:
 השמחים ללאדני האמרים הלוא
 סחוקו לקחנו לנו קרעם: כיהנמקם
 יעלם כית ישראל נאם יהוה אל ידי
 העצמות נוי ולחיו אתכם כלבואפת
 יעז עול היצרכה: כה הראני
 אדני יהוה והנה יצנני בתחילת יצלות
 הלקיש והנה לקשאהרני המלך:
 והיה אם כלה לאטלי אתי עשנ הארץ
 ואמר אדני יהוה סלחנא כי יקום יעקב
 כי קטן הוא: נחם יהוה יעזאת לא
 תהיה אכר יהוה: כה הראני
 אדני יהוה והנה קרא לרבנאש אדני
 יהוה ותאכל את תהום רנה ואכלה את
 החלק וואמר אדני יהוה הדל נאני יקום
 יעקב כי קטן הוא: נחם יהוה יעזאת
 גם היא לא תהיה אכר אדני יהוה:
 כה הראני והנה אדני ענב
 יעל חסותאנך וכדו אנד: ויאמר יהוה
 אלי כה אתה ראה עמוס ואמר אנך
 וואמר אדני הנני ישם אנך נקבד ינבי
 ישראל לא אוסף עוד נבזר לוונשמו
 במות יישהק וכדד שי ישראל יחרבו
 וקסתי על בית ירבעם כחוב:

וישלח אמינה כהן בית אל
 אלי רבעם מלך ישראל לאמר קשר
 יעליך ינמוס בקרב כית ישראל לאתמל
 הארץ להכל את כל זכריו: כיהנאמר
 ינמוס כחוב ימות ירבעם וישראל נלה
 נלה מעל אדמתו:
 ויאמר אמינה אל ינמוס חוה לך נזר
 לך אל ארץ יהודה ואכל ישלחם וסם
 תנבא וכתה אל לאתוסף עוד להנבא
 כי מקדש מלך הוא וכתה כל כיהנה הוא:
 וייען ינמוס ואמר אל אמינה לאנבא
 אנבי ולא כננביא אנבי כי בוקר אנבי
 ומלס ישקבים: ויקחני יהוה מאחרי
 הנאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל
 ינבי ישראל: העתה שמי נדבר יהוה
 אתה אכר לאתנבא יעל ישראל ולא
 תטוף יעל ביתי שחק: לכן נה אמר
 יהוה אשתך כי עזר תטע וכנתך
 כחוב יעל: ואדמתך כחבל תחלקאמה
 יעל אדמה טמאה תמות וישראל נלה
 נלה מעל אדמתו:
 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיין:
 וואמר כה אתה ראה ינמוס ואמר כית
 קיין ויאמר יהוה אלי כההקן אל ינבי
 ישראל לא אוסף עוד נבזר לוונשמו
 שירות הלב כיום הדוא נאם אדני יהוה
 רב הפער נכלס קום השליך הס:
 שמיני זאת השאפטס אביון
 ולשכתי ינבי ארץ: לאמר כתי יעזר
 החדש ונשכירה שטר והי שבת ונפתחה
 מר להקטין אפה ולהעל יל ישראל ולית

באנו מרכה לקנות נכס קדש ואמון
 כעבור שנים ופול נרשמו נשכר
 יהוה נמאן ייקנאם אשכנז לנחם כל
 מיני שחיתות ואת לאתרע הארץ
 ואכל כל יושביה ויעלה כאר כל
 וערשו ונשקה כאר מיערם
 והיה כיום ההוא נאם אדני
 יהוה והבאתי השמים בעהרים והחשמו
 לארץ וקנס אורו והפכתי חניכם לאנ
 ועל שירכם לקנע והינלתי יל כל
 תנעם שוק ויל כל ראש קרחו ושמו
 נאם יחיד ואחריה כיום כרו
 הנה ימים נאם נאם אדני יהוה
 והשלחתי רעב בארץ לארץ ולחם
 ולא נמאליים כי אכלו שמיני אר
 דמי יהוה ונעו קוסים יעדים ונמאן ויע
 מוח יטוטו לכבש את דבר יהוה
 ולא ינאו ביום ההוא הנה על פנה
 הסתילת הפות והסחורים כעמא
 השכנים באשמת שמרון ואנרו
 ח אלהיו וחי ודרך באר שמיני ועלו
 לאיקומו עור
 את אדני נעני על המזבח ויאמר הך
 הפתור ויר יעשו הספים וכני נכס מאש
 כל ואחרתם נהר באר הנ לא ינום
 להם נפולא יכליל להם פליט אס
 יהוה בשאול משם דיתקחם ואם
 יכלו השמים משם אורדם ואם
 יבאו ראש הריכל משם אחפש
 ויקחתי ואם יסחרו מעד יעני כקוק
 הם כשם אענה את העושים ועשם

ואם ילכו בשני לפני איניהם משם
 אענה את החרב והרזתם וישרתי
 יעני עליהם לרעה ולא לטובה ואולי
 יהוה העבאתי הטוב בארץ ותמו
 ואכלו כל יושביה ויעלה כאר כל
 וישרתה כאר מיערם והנחה כשמים
 מינולו ואנרתו על ארץ סדה הקרא
 לסיים ייטעכם יל פני הארץ
 יהוה יסכו
 כשיים את כל בני ישראל נאם יהוה
 הלא את ישראל הנילתי בארץ
 מיערם ועל שמים מכפתור וארם
 מקריהנה יעני אדני יהוה בסמל
 החטאה והשמידתי אתה כיל פני
 האדמה אפס כי אהי שמיד אשמיד
 אתבתי יקנאם יהוה כי הנה אנכי
 מיעה והנעתי בכל העמים את בית
 ישראל באשר ינו נכברה ולאפול
 ידור ארץ ונחרב ימותו כל הטא יעני
 האסרים אתני שותקדים כענוהר
 מוסה הוא אקיס את סכר דוד הנפיל
 ועדת את פריה והרסתי אקים
 ובנתי כמי יעול לסיני ידשו את
 ישראל אדום כל הטיס אשר נקרא שמי
 יעליהם נאם אדני יעשה זאת
 הנה ימים נאם נאם יהוה ונעשה
 כקו יד ודרך יעני נמשך הורג
 והטיף ההרים יעסיכ וכל הנביע
 תתמוגנה ויטבת את שכות יעני
 וכל יערים נשמות יטבו ועני כרמים
 ושתו את ימי נשונות ואכלו את פריהן

ונשיתם על אדמתם ולא
ינתשו יעד סעל אדמתם אשר
נתת להם אמר יהוה אליהם :

חזון יצירה טהאמר אדני יהודה
לארוב שמו יעל שבינו מאת יהוה
ועיר כמים שילה קומו וקובה יעלה
לכל חמה יהוה קטן עתה ק כמים מור
אתה מאד ודון לכך השיאך שבע
בחוסי ס' נכחם שבת אחד כלם
מיוודת ארין: אם תגיה נכשרואם
בן טבנים שים קנד כשם אורידך
נאם יהוה: אם נגבים כאוילך אם שרדי
לילה אין טפיה הלא יננו דיסאם
כצרים כאוילך הלא ייטאדו יעלות:
אך נחפשו יעשו בעני כצפנו יעד
הגבול שיהיה כל אנשי דריתך
השיאוך כוילך אנשי שלפך להמן
ייטמו מור תחתך אין טתנה בו:
הלא כיום ההוא נאם יהוה והאסתי
חכמים מאדום ותסנה מור יעשו :

והתגבורך תנן לכינן יכרת איש
מור יעשו מקטל: כחטם אחיך יעקב
תכסך מושה ונכרת לעולם: מום
יעמד מנעד כיום שכות ורם חיל
ונכרם כצו יעירו ועל ירושלים ידו
נורל גם אתה כאחר מהם: ואל תרא
כיום אחיך כיום נכרו ואל תשכח לנע
יהודה כיום אטום ואל תגל פך כיום
יערה: אל תנא כשיע יעבי כיום אדם
אל תרא גם אתה טר' עתו כיום אדו
ואל תשלחה כחלו כיום אדו ואל
תצמד יעל הפרק להכרית את פליטיו
ואל תסער ישרידי כיום יערה: כקחנ
יום יהוה יעל כל העים כאשר יעשית
ייצשה לך נטלך ייטובטאשך: כי
כאשר שיתם יעל הר קדשי ישרת
כל העים תכיד ושתו ולינו והו כלא
היו וכתר יעון תהיה פליטה והירה
קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם:
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להנה
ובת יעשו לקיש ודלקו מהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית יעשו מיהודה:
דבר: וירשו הנגב את הר יעשו והשפלה
את פלישתים וירשו את שרה אפרס
ואת שרה ישמרון ובנכמן את הדליני:
ועלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים יעד ינפת ועלת ירושלים
אשר בספרד ירשו את עיר הנגב:
ועל מושי יעם סד' ניון ליטטטא
הר יעשו והיתה יהוה הכלוכה :

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר
קם לך אל נטה היצר הנדולה וקרא
עליה כי יצלה רצתם לפני יוקם יונה
לכרח תרשישה מלפני יהוה ויור יפו
ויבנא אנה באה תרשיש ותק שנה
וידמה לכוא נבהם תרשיש מה כלפני
יהוה ויהוה הטיל רוח גדולה אליהם
ויהי כי גדול מכוח אנה חשכה
להשבר וייראו הכלחים ויזעקו
איש אל אלהיו ויטלו את הכלים
אשר באנה אל הים להקל מיעלהם
ויונה ירד אל ירכת הספיעה ויטכב
וידם ויקרב אליו ובהכל ויאמר
למה לך מדם קום קרא אל אלהיך
אלי תעשה האלהים לטו אנאנה
ואמרו איש אל רעהו לטו אנאנה
טרו ונרעה כשלי הרעה הזאת
לטופר ולתולת ויפלה העורל עליה
ואמרו אליו הגדנה אלט באשר לבי
הרעה הזאת לטכה סלאכתך ובאין

תמאמה ארעך ואימה יכא אתה
ויאמר אליהם נצרי אנכי ואתי יהוה
אלהי השמים אני ירא אשר יעשה
את הים ואת הכשה וייראו האנשים
יראה גדולה ויאמרו אליהם זאת
עשתה כי ידע האנשים כי כלפני
יהוה הוא נח כיהניד להם ויאמרו
אלו כה מעשה לך וישתק הים
כי עליו כל הים הולך וסניע ויאמר
אליהם שאנו והטיל אל הים
וישתק הים מיעיכם כי ידעו כי
כשלי הסניע העורל הזה על כסיהם
האנשים להשיב אל הכשה ולה
יכלו כי הים הולך וסניע עליהם וקרא
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נם
נאברה כנפשי האיש הזה ואל תרן
יעליט דם נקא כי אתה יהוה כאשר
הפעת עשית ויזעקו את יהוה ויטלו
אל הים וינסד הים מונו וייראו
האנשים ויראה גדולה את יהוה וזכרו
ונחל יהוה וידדו ערסו ויכן יהוה דג
גדול לכל עאת יונה ויהי יונה כמיני
הדג שלישה ימים ושלישה לילות
ויתפלל יונה אליהו אלהיו בספיעה
ויאמר קראתי מיעלה אל יהוה וינע
כבתי שאול שיעת שביעת קולי
והשליכתי מיעלה כלבי כי סניע וסנני
כלבי סניע ויגיד עלי יערו וואנא אכרת
נערי סניע יעניך אדאוסף להבט
אל הכל קדשך אפפועי סניע נפש
תהם יסבני סוף הכוש לראשי

לקצני הרם ירדתי הארץ נרחיה
 כצדי לעולם ותעלם שחתתי יהיה
 אלהי בהתענות עלי נפשי את יהיה
 זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל היכל
 קדשך: כי שמרם הכל ישוב חסדם
 יעבדו ואני מקול תורה אומנה לך
 אשר נדרתי אשלמה ייטו יעלה ליהוה
 ויאמר יהוה לדני ויקא את
 יונה אל הכבשה:

ויהי דבר יהוה אלי יונה שנית לאמר:
 קום לך אל נטה העיר העולה וקרא
 אליה אתה קרא יאה אשר אנכי דבר
 אליך ויקם יונה וילך אל נטה סכר
 יהוה ונעה היתה עיר גדולה לאלהם
 מהלך שלשת ימים ויהי יונה לבוא
 בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 יעזר ארבעים יום ונעה נהפכת:
 ויאמרו אנשי נטה כאלהם ויקראו
 ינום וילכו שקים מגורים ויעקטנו
 ויגנה דג אל סף נטה ויקם מכסאו
 ויגבר אדרתו מפליו ויבס שקו יושב
 על האפר ויוצק ויאמר בנעה משענ
 המלך ועליו לאמר האדם והבהבה
 הנקר והנענן אלי ינום ואומה אל
 דעו ומים אלי יטה: ויתכנסו שקים
 האדם והבהבה ויקראו אל אלהים
 נחוקה וישבו איש מדבר הרעיה
 ומן החכם אשר נכפחם: מי יוליג
 ישוב ונחם האלהים וישב מהרון אפו
 ולא נאמר וירא האלהים את מי נשיה
 כי שטן כדרכה הרעה וינחם האלהים

על הרעה אשר דבר לי נשות להבולא
 ינשה וידע אל יונה רעה גדולה וחר
 לו ויתפלל אל יהוה ואמר אנה יהוה
 הוא זה דבר יעזר היותי על אדמתי על
 כן קדמתי לסכר תרשישה כי ידעתי
 אתה אל הנון ורחום ארך אפים ורב
 חסדונם על הרעה ויענה יהוה קח
 נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחייו
 ויאמר יהוה הטיב כחרה לך וינאנינה
 כן העירו וישב במקום ליצרו יושב לו
 שם כשהיו שבת תהיה בעל יעד אשר
 יראה כהיה בנעה ויבן יהוה אלהים
 קרקין וייל כי על ליונה להיות על יל
 ראשו להעל לו בנעה וישבם יונה
 על הקרקין שטחה גדולה וימקח אלהם
 תולעת כעלות השחר לכחרותו את
 הקרקין ויבשויה: כורח השמש וכן
 אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש
 על ראש יונה ותעלה וישאל את נפשו
 לכות ולאמר טוב מותי מחייו ולאמר
 אלהים אלי יונה הטיב כחרה לך יעל
 הקרקין ויאמר הטיב כחרה לך יעד מות:
 ויאמר יהוה אתה חסתי על הקרקין
 אשר לא ינמלתו ולא עזלתו ישבן
 לילה הובן לילה אמר ואני לא אהמם
 על נטה העיר העולה אשר יטבה
 הרבה משתנים נשמה רח אדם אשר
 לא ידע כן יכני לשכח לו וסתר רבה:

נתת להנידו כנולדתו בנח
 ליצרה יצור התלשתי יצור ילד
 יושבת יצור יצירה בשר לא יצאה
 יושבת יצאנו מספר בית האל יקחמנו
 יצדדתי כי הלה לטוב יושבת מרותי
 ידדתי נפאתי הלה לשיני ירושלים
 תסמך מרבה ירכיש יושבת לבני
 ראשית הטאת האלמתי עון כי נד
 נביא אפיני ישראלי לכן תה
 שלוחי יצור מורשת נתי אמוי
 לאמב לבי ישראלי יעד הדיש אבי
 לך יושבת מרשה יעד ידלם יבואמנו
 ישראלי קרח יעני יל בני תענוגך
 הרחב קרחק נכשר כי גלו מסך
 הויחשבי און ופני ריג
 יל כי שכתם כאור הנקר יצוהכי
 ישראלי ידס והמדו שדות וגלו חתם
 וניסאו ויצקו גבר וביתו ואישועותו
 לכן האמר
 יהוה הענישבי יל הכי שפחה
 הואת רינה אשר לא תביי שו
 כי שם ינארת נכס ולא תלכו ומה
 כי יצת רינה היא ביום ההוא ישרא
 ילכם כי של ונה נה נהיה אכר
 ישרוד נשרט חלק עמי יכיר אד
 יבייש לי לשוב שרני חלק ילכן
 לא היה לך מיליך חבל בטל נקח
 יהוה אל תנפול טיפון לא יטפ
 לאלה לא יכנל מותי האמור ביר
 יעקב הקיע רוח יהוה אפאלה מעליו
 הלא דמי ייטיבו עם הישר הלק

ובר יהוה אשר היה אל כי מה המרשת
 כבי יתק אחז יחזקיה מלכי יהודה
 אשר הוא יל שכוון וירושלים שטעו
 עיס טלם הקשיב ארין וכלאה ויהי
 אדע יהוה נכס ליע אדע מהיכ קדשו
 כהנה יהוה ינא סמקו ויורד וידך
 יל נכות ארין ונמסו ההרים תחתיו
 והעמק יתפך יו כדונספני האיש
 מנס כרים כמורדי מפי יעקב כל
 והתנמטאות בית ישראלי כי יפני
 יעקב הוא שכוון וכי נכות יהודה
 הא יחשלב וישמתי שכוון ליע השו
 לטני ירכ והנתי לך אנגיה ויסרה
 אלה וכל פסל היסד וכל אתעני
 ישרד באשוכי יעביה אישים ישמנה
 כמאתן וועקבעה ויע אתתן וועה
 ישוב יל ואת אספה ואלילה אליה
 יל ונחם אינשה מספר סתעסאט
 נמתי יענה כי אטשה סתתיה כי נאה
 יע יהודה נני יע יעד עני יע יחשתי

ואתמול יצאנו וביקוכם כמול
שלכם אודת תפסו טון מינדרם מנה
יטובי כלהמה נשי יצאנו ונשינו כנה
תענהה בעלי עליה תקחו הררי
לעולם קומו ולכו כלה את הנענה
במקור סמאה החבל וחבל נברין לו
איש הלך רוח ושקר טכ אטף לך
לין ולשקר והיה כטוף הינס הזה
אטף אטף יקב כך קבן אקבין
ישארית ישראל יד אטיט כנאן
כנה כער נחק הדסו תהינה כנה
עלה הפרץ לענהם פרט וינצרו שיע
וינאוט וינצרו כלם לפניהם ויהיה
טראטם
ראשי יקבוקני כתי ישראל הוא
לם ליעת אתה טפט: יטנא טוב
ואהר רעה עלי ערם כיעל הסו שאנ
כיעל ינמותם ואשר אכלו שאר יעי
ויערם בעליהם הפיטו ואר
ינפתיהם פעתו ופרשו כאשר נסד
וכבשר טען קלחת: או יועקו אל
יהוה ולא יענה אותם ויכרת פניו
כמה כעתה היא כאשר הרעו בעליהם
כה אמר יהוה יעל הנביאנ
הכתי עס את יעי העשכס כעתה
וקר או שלום ואשר לאיתו יעל פה
וקר שו יעל מלחמה לכן ללהלם
כחון וחשנה לם מקסם ובארה
השכט יעל הנביאס וקור יעלה
הום: וכשו החוים והפרו הקסבים
וינעו יעל שפם כלם כיאן כעתה אלה

ואולם אנכי מלאתי את רוח יהוה
ונשפטו ונכרה להנדר לייקב משיע
ולא ישראל הטאתו:
ינמי ענא ואת ראשי כתי יקבוקני
כתי ישראל הכתי עבים מישפט ואת
כל הישרה יקבשו: כנה יבון כדכים
וירושלם כעלה וראשיה כשחר
יטפטו וכהנה ככחיר יורו ונביאיה
כמסר יקסמו יעל יהוה ישיעו לאכו
הלוא יהוה כקדטו לאתנא יעל
ריעה לכן כנלם יצון ישה תרטי
וירושלם יעין תהיה והר הבית לבנות
יעיר: והיה באחרית הימים
יהיה הרבית יהוה נטון מראש ההרים
ונשא הוא כנכנות וסדו יעליו ינמי:
והלכו יסרבים ואכדו לו ונעלה אל
הריהוה ואל בית אלה יקב ויודג
כדרכו ועלם כארחתו כמנין ותנא
תורה ודבר יהוה מירושלם וישפט
בין יעבים רכס והוכיח לגוים ינמי:
יער רחוק וסדת חרבתיהם לאתים
וחנתייהם למזכרות לא ישאנו
אלני חרב ולא ילסדון יער כלהמה
וישס איש תחת נפט ותחת תאנע
ואין כחריר כפי יהוה ינבאות דס:
ככל הינכים ילכו איש כשס אלהיו
ואנחט עך כשס יהוה אלהיו ליער
ועי: כיום ההוא נאסיהוה
אספה העלינה והנחה אקב ערה
ואשר הרעתי וישכתי אתה העלינה
לישארית והנה לאה לטי ינמי וימך

וכי יחדך מבולט:

והיה שארית יעקב בקרב צמיכום
כטל נטאת יהוה טרכים ילי יעטב
אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני
אדם: והיה שארית

יעקב כעס בקרב צמיכום נאריה
בנהבות יער ככפר בער ינאן אשר
אם יער דכס וטרף ואין מיני ולתם
ידך ילי ידך וכל איכר יסרת:

והיה כיום ההוא נאם יהוה

והכרת סוסך מקרבך והאברתי

טרנכטך והכרתי יצרי ארנך והכרת

כל ככרדך והכרת כשעם מידך

וכיענעם לא יחולך והכרתי פסלך

וכיענעך מקרבך ולא תשתחוה יעו

לכי נשה ידך ונעשתי אשר ידך

מקרבך והשכחתי ידך: ורשירתי

באף ובחכמה נקם את העם אשר לא

שמינו: שמינו נא

את אשר יהוה אפר קוסר אר

ההרים והשמינה הנביעות קולך:

שמינו הרים את ריב יהוה והארתם

ססר ארץ כרוב ליהוה יעב יעו ויעו

ישראל יתסח: יעמיסה עשיתי לך

וכה הלא תך ענה כיומי העלתך

נארץ כיערים וככתי יעבדים

פרי תך ואשלה לפניך את מיטה

אחרן וכרים: יעבי וכו נא כרה

יען בלק מלך מואב וכה יערה

אתו בלעם מבוער מן הטטום יע

הנעל לבינך דעת נדקות יהוה:

יהוה עליהם סר עין כיעה ועי עליהם

ואתה כער יער ינפסת

ימן יעדך תאתה וכמה הכניס לך

הראשונה כמילכת בית ירושלים יעתה

לכה תרי יערי ערסלך אין כך אסי יענן

אמר כי החזיקך חיל מולדה: חולך

נחיל כתינון כמולדה כיעה תנאי מקרה

ושנעת כשרה וכאת יעד כמילכת תעל

שכנאל יהוה כמלך איכר: ויערה

נאספו יליך נים רבים האמרים תחנן

והחכמנין יעננו והכנה לא ידעו

כחשטת יהוה ולא הכניס יעננו כי

קכעם כעקיד נעה: קונו ודושי טת

ימן כי קרנן אשים טרול ופרסתך

אשים נחורשה והדקות יעמים רבים

וההכרת ליהוה כמנעם וחילים לארון

כל הארון יעתה העשרי נעט טרול

טער שם יליט כשמינו ילי הלח

את שפט ישראל:

ואתה כית לחם אפרתה יער

להות כאלף יהוה כמלך ליענאלהות

כושל כישראל ומינארטו כמקדסם

יעולם לכן יתנעם יעד עת יולדה ילדה

ויתר אחו יושמן ילי כמלך ישראל ויענו

ידעה כעיהוה כנאמן שם יהוה אלהיו

וישטכ יעתה יער יעד אפס ארץ:

והיהוה שילום אשור כי באכאדעט

וכי יחדך בארמטעטע והקסט יעלו

שכיעה יעם וישמענה נים אדם ויעו

את ארץ אשור כרוב נא ואת ארץ עכד

כערה והיכל כאשור כיוכאכאדעט

במה אקדם יהוה אקדם לאלהי טרום
האקדמם בעלות כעולם בע שנה :
הרצה יהוה כאלפי אילים טרבות
נחלי שטן האתן בטרי עשין פרנסת
חטאת נפשי העז לך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי אם יצטור
מישפט ואהבת חסד והצניצ לכת ינס
אלהך : קול יהוה ליעזר
יקרא ותושיה ודאש שפך שמי עו
מטה ומי יצדה : יעזר האש כתר שינ
אוצרות רשין ואפסד רזון ועמרה :
האמה כמאנע רשין וכביס אנכ מונ
אשר יצטרף הטלאו חסד ויטכיה
דברו שקר ולשונם רמיה נפיהם ענ
אני החרית הטוב השמם ילחטאנ
אתה תאכל ולא תשכנו ישהן מקונ
ותסגולת תפלט ואשר תפלט להרב
אתן אתה תמריץ ולא תקיעור אתה
תירך וזל לא תסוך שכן ותירוש
ולא תשהה יין וייתמר חקות יצור
וכל מי יעשה כית אחאב ותלכו
בכ יענות למינ התני אתך ליטבה
וייטבה לשרקה וחרפת ינכיטאנ
אל לילי כי הית
כאספי קיין בעללת כעז אין אשכל
לאכול כטור אותה נפשי ואכר חסו
כורה ארין וישר באדם אין כל ידמי
יארט איש את אחיו ויעזר חסם :
על הרצנפם להיטיב הישר שאר
והשפט בשלום והעזר לדבר הור
נפשו הוא וינעתה : טובם כחוק ישר

ממסוכה יוס מצמד פקדתך באה
יתנה תהיה כמכתבם : אל תאמיני
כרצאל תנחחו כאלוף כשכנת חיקך
ישפר פתח פיך : כי בן כמל אב ברת
קמה כאמה כלה כחממה איני איש
אנשי ביתו ואני כיהוה אצפה אחיל
לא להיטעי ייטסני אלהי יאלתשנה
איבת לי כנפלי קסת כי אשב כחשך
יהוה אור לי :
וינן יהוה אשא כי חטאתי לו יעזר אשו
יריב רבו וינשה שפטני יצא לאור
אראה כעדותו ותרוא אונתי ותכסה
מישה האמה אל איואלהך יצני
תרצנה בה יעתה תהיה לסרסם כטט
הרונות : זכ ליבנה ערדך יוס החוה
ירדק חק : יוס הוא ויערך יטא לכנ
אשור ויער מינור ולפע מינור ויער נור
ויסכים ויהר ההר : והיתה הארץ ליטבה
על ייטבה טפרי מיני ליהם :
רעה יעבך כשנטך נאן
נחלתך שכל לחד יצית סתך כמל
יריע כשונע יעדי כמי יעולם : כימי
יאתך מארין כערים אראנע נפלאות :
יראנו יוס ויכשום כל נגודתם ייטמו
ירינפה אונתם תהרשעה ייהבו
יער כנחש חל ארין ירנו כמסגרות
אל יהוה אלהי עפהד ויראו ככך מי
אל כמכר טשאנע ויער על פשינ
ליטארת נחלתו לא תחוק לער אפי
כחמן חסר הוא ייטוב יחממו
יכביש יענעש ותשלך ככילות ים

להטאקם תתן אטל לעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתנו מ' קדם

משאנעה ספר הזון נחום האלקשי:
אלקנאונקם יהוה נקם יהוה ובער
הכהנקם יהוה לעריו וטטרהואל אינו:
יהוה ארץ אפס ועודל כחונקה לא
יעקב יהוה ביופה ובשער הדוט ויען
אברגליו ויער בכיובשיו ובר
הערות החרוב אמלל בשן וברמל
ופרח לבטן אמלל: הריס עשו מטט
והנצית התמנו ותשא הארץ מפניו
ותבר וכלי שבי בה: לפני ויעבדו יעפד
ועייקום כחרון אפו חמתו עתה כחש
והערס עתנו מטטנו טוב יהוה למיעזו
כום יערה יד ע' חס' בו בשטף עבר
כה יעשה מקומה ואיכו ידקח שך:
כהתשכנו אל יהוה מלה הוא עשה
כהתקום פעמים יערה: יעיד סירים
סמכס וכסכאס סכאס אמל ונקיש

יכשמלא: כמך ינאחשבי עליהוה
רעה יען בלי יעל
מהאמר יהוה אס שלמיסוכן רכיס
וכן ננוו ויער ויעתך לא אענד יעד:
ויעתה אשר מטתו מ' עליך וסוכתך
אעתק: ויעתה עליך יהוה לא יורג
מיסכך יעד סכית אלהיך אכרית פסל
ומסכה אשים קברך כי קלותי הנה
יעל ההרים ונלי מכשר מיטמי יעל
הע יהודה העד שלמי עריך מ' לא
יוסף יעד ליבור נד בלי יעל בלה
נערת: יעל ספין יעל עך נעור מיטוה
יעל דרך חוק מתנס אמין כחמא:
כ' שבי יהוה אתנאון יעקב כ' ג' יון
ישראל כי נקקום נקקים וזמריהם
ישחתו: טנן נבר יהוה מאדם אנשי חל
מתליעס כאש פלדת הרכב ביום
הכינו והנרשים הרעלו: בחיטרת
יתהללו הרכב ישתק שקון נרחבות
טראיהן כלפידים נברקים ידועינו:
זכר אדיריו יכשלו נהלותם יכהו
חומתה והנן הסכד: ישיערי העררות
נפתחו וההיכל נמוג: והעב נלתה
היעלתה ואמרתיה מנהגות בקול
יונים מתפפת יעל לבנהן: ועננה
נברכת מים מיטי היא והמה נסים
יעמדו יעמדו ואין מפנה: כו כסך
כוזוב ואין קצה לתכונה נבר מל
כלי הסדה: בוקה ומבוקה ועמלקה
ולב נמס ופק נכדים וחללה נכל
מתנים ופני כלם קבנו פארוור:

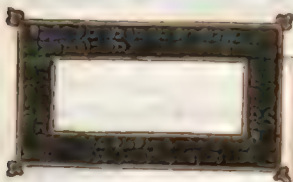
איהם עון אריות וסדנה הוא למען
 אשר הלך אלה למאשים עור ארזה
 ואין כהרד ארזה טרף נד נוריתו
 וסחוק לכחיתו ופלא טרף הרדו
 וכיעתו טרפה העני ארץ נאסיהוה
 נבאות חבצתי כנשן רכבה ונערך
 האב חרבה חרבה נארן טרף ולא
 ישכין עור קול כלאמה:

הוי צדנים כלה כה שטרך
 מלאה לא ישיט טרף קול שוטקול
 רעש אפן וסכסדרו וכרבה כרקה
 פריש יעלה וכה חרבו כרקה חנתורב
 חלל וכר פרו ואון קעה לעיה יכשלו
 כעיהם סוכנע וועט טוטה ובעל
 כשפס המכרת נים כועה חוטי שפס
 נכשפה: הנני ארץ נאסיהוה נבאות
 ונלתי שולך ילפנך והראתי נים
 כיערך וכמלסת קלוע: והשלטת
 ילך שקיעם ונלתיך ושמתיך
 טרא: והיה כל דאך ידור מסך ואמר
 ישרה נטח כיעור לה כאן אמר
 כנה כסוך: התיטבי כמא אכון היטב
 ביאים טים סכנה אשרה לים פים
 חוכמה: כוטי יענה וסיעים ואון קעה
 פוט ולכס הוי בערתך נם היא לעה
 הלכה כשכנם יללה ירשו טראש
 כל הוי נתי יל נכבדיה ידור וכל
 נולת רתוק כוקים נם את השכרי
 תה יעלה נם את התכשי כיעור
 כאו יכל ככערך תאנע נים כמורס
 אכיוני ונפלי יל פאכילהה ינך

נשים מקרבך לאיבך נטח נטח
 ישיני ארע אלה אש כרחיק פי
 כיער שאכלך חוקי ככערך כנא
 כעט ורסס סכר החזיק כלכין שם
 תאכלך אש תנרתך חרב תאכלך
 חרבת רכרך כמנכי השמים יל
 פוט וינא כערך כארבה וטפסו
 כנל נב החונם כערות כים קר
 ישיש ורה תרד ולא טרנע כקוסא
 נכור כר כיל אש ישיכר ארזה
 נפשו ינך יל חרם ואון מקבך
 און כדה לטנד נחלה כנך כל
 ישכין שפיעה תקיע כף ילך כ
 יל כיל לא יערה רעתך תכיר:

הכסא אשר הזה חכוק הנביא יע
 אנה יהוה שויעני ולא תשכין אינך
 ארד הכס ולא תשיי ילמה תרא
 און ינכי תכס וישר וחכס לנדי ויה
 ריכודון ישא ילמן תפוג תורה

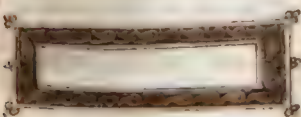
[illegible]

פרו'ים צור להפני' עליהם כמז
לאכל יע' בכסדה ודכת כס סוסך
הר' מיסרים ישי'תי ותרנ' טענ'
לקול ילדו שפתי יסוא וקב' בענב'
ותתה' ארט אטא ילד יס'
ליתת' יס' יס' יס' יס' יס' יס'
תפח' ואין כול נפנפס חס' כי' עשה'
ית' וישרדות לא יעשה אכל ער כנפ'
ינא' ואין כד' פרפת' יס' יס' יס'
אין' אלה באל' יס' יס' יס'
אדע' היל' וי' יס' יס' יס' יס'
מס' דרנב' לסנע' כנע' יס' יס'

דבר יהוה אשר היה אל יפתח בן חנני
בן ליה בן אמריה בן חוקיה בן
יאשיה בן אמון מלך יהודה אסף
אסף כל מלפני האדמה נאם יהוה
אסף ארס ובהמה אסף יקוף השמים
ורע הים והכבשלות את הרשיע
והכרתי את הארץ מלפני האדמה
נאם יהוה ונעתי ידי ליהודה ויכל

נבאתם טישים הלל חרבי המהירט
 ידוע נפון ואמר את אשר וישם
 את נטה לישכמה ינה מבדכר וזכנו
 בתוכה יערים כל חיתונו נקמתם
 קד בנפתיה ילעוקל ישור נחלון
 חתם בן ארזה ינה וזאת היער
 הנליוה הוי שבת לנטה האמר
 בלכה אנאפס יער אך חיתה לשמה
 כוכין לחיה כל יער צליה ישרקני
 ידו הוי כראה ונצלה
 היער היונה לא שטינה מקול לא
 לקחה כוסר כהנה לא נטהה אלא
 לאקמה ישריה בקרה אריות שאנס
 שפטיה זאבי יער לא נטו לבקר
 נביאח פחזים אנשי כנדות כהנה
 חלוק קדי חסכו תורה יהוה עדיק
 מקרה לא יצשה עולה בנקד כנקר
 משפטו יתן לאור לא נער ולא יודע
 יעל כשת הכרת טים נשמו פותם
 החרבתי חויתם ככלי יעטר נערו
 יעיהם ככלי איש מאין יושב אמות
 אד תרא אותי תקרהי כוסר ולא ימח
 מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן
 הישכימה שחיתו כל יללותם לכן
 חנו נאס יהוה ליום קובי לעד כי
 נישפט לאסוף טים לקנע כליטת
 לשפר עליהם ועב כל הרון אפי
 נכאשקטת תאכל כלה ארזיני
 או אהפך אל עינים שמה ברוך
 לקרא כל בשם יהוה לינכדו ישכם
 אחרי מעבר לערי כוש עתה בתי

פויני וכלן מנהתי כיום ההוא לא
 תכוש כל צלילתך אשר פשית
 כי לא אכיר כקרבך עלי נאותך
 ולא תוספי לנכה יער נהר קרית
 והי שאת כקרבך נשני ודל חסו
 כשם יהוה ישראית ישראל לא
 ינשו עולה ולא ידברו כזכר אימינא
 כפהם לישון תרמית מהמה ידעו
 ורכנו ואין מחרד
 תנכתנו הריונו ישראל שמחי
 ויליו ככל לב בת יושלים הקיר
 יהוה משפטך פנה איך כליך
 ישראל יהוה כקרבך לא תיראוי
 יער כיום ההוא יאמר
 לירושלם אל תירא יעון אל ירפו
 ידך יהוה אלהיך כקרבך נכור
 יושני ישיש יליך כשכחה יהריש
 כאהרנו ילי יליך בנה טעמנו
 אספת ככך הוי כשאת צליה חרפה
 הנני עשה את כל כי נעך ביעתה הא
 והוי שעת אתה צליה והנדרה
 אקבין וישפתיס לתהילה וישם נל
 הארץ בשתם: כעת היא אביא
 אתכם וכעת קבני אתכם כי ארץ
 אתכם לשם ולהלה ככל עמי הארץ
 בשוגב את שטותכם לינענכאנר יהוה

בשעת שנים לדיוש הכלך כחדש
 השני כיום אחד לחדש יהיה דבר יהוה
 מדת הנביא אל ורבכל בן שאלת אל
 פחת יהודה ואל יהושע בן יהוידכר
 הכהן העדול לאמר יסדה אמר יהוה ינאנו
 לאמר עמך היה אכרו לא ינאנו ינאנו
 יהוה להבטות ויהוידכר יהוה
 מדת הנביא לאמר יהוה עמך אתם
 לשבת נפשות ספוקם והבית הזה חרב
 ועתה אמר יהוה ינאנו ינאנו
 לבנכם ילדכם וזרעכם וזרעכם הרבה ונא
 כעשאו ואלו לטובת שנתו וזין
 יטעה למיט ואין להם ליהושע
 טשתר אל נדור נקוב

טהאמר יהוה ינאנו ינאנו
 ילדכם ינאנו יהוה והבית ינאנו
 הבית וארצה נואכר אמר יהוה
 פנה אל הוכה והנה לבינו והבית
 הבית ופחת בן ינאנו מהנאם יהוה
 ינאנו ינאנו ביתי אשר הוא חרב ונאנו
 רעם איש לכתו ילדכם ילדכם כלאו
 שמים טטל והארץ כלאה יכלה
 ואקרא חרב ילד הארץ וילד ההרים
 וילד הגן וילד התרוש וילד הינחור
 וילד אשר תוינא האדמה וילד האדם
 וילד הכהן וילד כל ינאנו ינאנו

וישכנו ורבכל בן
 שלת אל יהושע בן יהוידכר הכהן
 העדול וכל שארית העם נקול יהוה
 אליהם וילד דבר יחם הנביא אשר
 שלח יהוה אליהם ויראו העם

מפע יהוה
 כל אד יהוה בכל אבות יהוה ליום
 לאמר אני אתכם נאם יהוה וינאנו
 אתרוה ורבכל בן שלת אל פחת
 יהודה ואת רוח יהושע בן יהוידכר
 הכהן העדול ואת רוח כל שארית העם
 ויכאו וינאנו כל אלה ככית יהוה עמאנו
 אליהם

וארכה לחדש כשיש בשנת שנת
 לדיוש הכלך וכשיש בשנת שנת
 ואחד לחדש יהיה דבר יהוה בד חג
 הנביא לאמר אמר נא ורבכל בן
 שלת אל פחת יהודה ואל יהושע
 בן יהוידכר הכהן העדול ואל שארית
 העם לאמר כי ינאנו הנבא אשר
 ראה את הבית הזה נכדור הראשון
 ומה אקראם אתו ינאנו הנבא
 נאם בנעם וינאנו חוק ורבכל נאם
 יהוה חוק יהושע בן יהוידכר הכהן
 העדול וחוק כל עמ הארץ נאם יהוה
 וינאנו כי אנא אתכם נאם יהוה עמאנו
 אתה דבר אשר טרע אתכם כנאנו
 ממצרים ורוחי יעמדת בתוכם אל

תראו
 כי טהאמר יהוה ינאנו עוראח
 כינאנו ואנא מרעיש את השמים
 ואת הארץ ואת העם ואת החורב
 והרעיש את כל העם וכינאנו
 חמדת כל העם וכלאת את הבית
 הזה כבוד אמר יהוה ינאנו
 הכסף וליהבה נאם יהוה ינאנו

ולא שמינו ולא הקיטנו אלינאם יהוה
אמרתם איהם והנאם הליעלם
יהוה אך דברי יחזקאל אשר עיתי את
עמך הנביאים הלא היטנו אבתכם
וישבו ויאמרו כאשר זכר יהוה
נבואות ליעשות לנו כדרכנו וכמעללנו
כזעשה אתנו:

כזעש ישרים וארבעה ליציתי ישר
הישר הוא חדש שבט בשנת שתיים
לדיוש והדבר יהוה אל זכר יחזקאל
כזעו הנביא לאמר ראתי הלא יהוה
איש ונביא ילכוס אדם והוא עמד בין
הדומים אשר בני עליה ואחריו סוסים
אדומים שורקים ולבנם ואמר מה אלה
אדני ואמר אלי הכלאך הדבר באני
אידם מה קמה אלה ויניחני האיש היצד
בן הדומים ואמר אלה אשר שלח
יהוה להלהך בארץ ויניחני את כל אדני
יהוה היצד בין הדומים ואמר מה קמה
נאני והנה כל הארץ ישת וישקטת
ויעמלאך יהוה ואמר יהוה נבואות
עשיתי אתה לא תהסא את ירושלים
ואת עמך יהודה אשר יעמלתה וזה
שביעס שעה ויניחני יהוה אתה מלאך
הדבר בדברים טובים בדברים נחמים
ואמר אלי המלאך הדבר כי קרא
לאמר מה אמר יהוה נבואות קמאתי
לירושלם וליניח קמאת צורח וקוף
גדול אע קוף יצו העמים השאננים
אשר אע קמאת מיניש והמה יעזרו
לרעה לכן מה אמר

יהוה שפתי לירושלם ברחמי בית
יבנה מה נאם יהוה נבואות וקוה ינטה
על ירושלים יעז קרא לאמר מה אמר
יהוה נבואות עזרתני עז עזי בטוב
ונחם יהוה עזאת עיון ובהר עז
בירושלם ואיש אתה עני
וארא והנה אובך בקרנות ואמר אל
המלאך הדבר כי אלה ויאמר אלי
אלה הקרנות אשר זרואת יהודה את
ישראל וירושלם:

ויראני יהוה אובך ברחמי חרשים ואמר
מה אלה הכאים ליעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר זרואת יהודה
כפי איש לאנש אראשו ויצאו אלה
להחריד אתם לירות את קרנות השני
הנשאים קרן אל ארץ יהודה לירותה
ואישא עני וארא והנה
איש וכידו חבל כרה ואמר אנה אתה
הלך ויאמר אלי למד את ירושלים
לראות כמה רחבת ונמה ארצה
והנה המלאך הדבר כי יניחני וכלאך
אחר יניחני לקראתו ויאמר אלי רין
דבר אל העיר הלו לאמר פרזורת
השב ירושלים מרב אדם ומהמרה
כתובה ואני אהיה לה נאם יהוה חותם
איש ככני ולכבוד אהיה כתובה:

הוי הוי

ונכו מארץ גפון נאם יהוה כי
כאדבי רוחות השמים פרי שרני
אתכם נאם יהוה הוי עיון המלך
וישבת נת ככל:

כמה אמר יהוה נבואת אחר כבוד
שלחני אל העמים השללים אתכם כי
הענימכם נגזנכתי ועונוי הנני
כעף את ידי עליהם והיו שלח
לינביהם וידעתם כי יהוה נבואת
שלחני
ועון כי הענינא ושכנתי כחוקך נאם
יהוה וגלוניס רבים אל יהוה ביום
ההוא וקולי ליס ושכנתי כחוקך
וידעתם כי יהוה נבואת שלחני אלך
ונחל יהוה את יהודה חלקו יע אדמת
הקדש ובחר עיר כדושלם והסגל
בשר מפני יהוה כי נער כסיעו קרשו
וראני את יהוה שנתנו
הנדול ינבר לפע כל ארץ יהודה והשטן
ינבר יע יכעו לשטנו ויאמר יהוה
אל השטן ינבר יהוה בדי השטן וינבר
יהוה בך הכתר כדושלם הלא זה
אור כינל כאש ויהוה שניה לבש
כעדים צוהם וינבר לפע כל ארץ וינבר
ויאמר אל העמדים לפעו לאמר הסדו
העמדים הנאם כינל ויאמר אל יהוה
העמדים כינל ינבר וילבש אותך
סחלינות ואמר ישיכו ינבר טחור
יע ראשו וישיכו הענף הטחור יע
ראשו וילבש הענפים וילאך יהוה
יעדו וינבר כל ארץ יהוה כהרש ינבר
נה אכר יהוה נבואת אס כדרכיך
ואם את שומרת תשמר ונס אתה
תדין את כתי ונס תשכר את חניני
ועתה לך מהלכים כן העמדים והאזה

יטנינא יהוה שנתנו הנדול אותה
ורניך הישכים לפנך כי אנשי מופת
המה כי העני כבא אתי נבר ינבר
כי העני האנן אשר נתתי לפע יהוה שני
יעל אמן אחת שכינה ינבר העני מפנה
פתחה נאם יהוה נבואת ונישתי את
יעון הארץ והיא ביום אחד ביום
ההוא נאם יהוה נבואת תקרא אש
לרניו אל תחתנן ואל תחת האמה
וישב המלאך הדבר כי ינברנא כאש
אשר ינבר כשנתנו ויאמר אלי מרה
אתה ראה ואלמר ראיתי והנה מערת
זה כל מה ונלה יעל ראשה וינבר
נרתה יעליה שכינה וינבר מופת
לנרות אשר יעל ראשה וינבר וינבר
יעליה אחד כסימן העלה ואחר יעל
ישכאלה ויאנן ואמר אל המלאך
הדבר כי לאמר מה אלה אדני וינבר
הכל ארץ הדבר כי ויאמר אלי הלא
ידעת מה הכה אלה ואמר לא אדני
וינבר ויאמר אל לאמר זה הדבר יהוה
אל זרבבל לאמר לא כחיל ולא נסח
כי אם כדוהי אמר יהוה נבואת כי
אתה קר הנדול לפע וזרבבל למישור
והוניא את האנן הראשיה תשאות
חן חן לה
אל לאמר יד וזרבבל יסדו הכית יהוה
וידיו תבנינה וידעת כי יהוה נבואת
שלחני אליכם כימי כוליום קטנות
וישכחו וראו אתה האנן הכביל ביד
זרבבל שכינה אלה יעני יהוה הכה

והוא יבנה את הים יהיה והוא ישא
הדוש ובשל יל כסא והיה סר
יל כסא וינע שרוב תהיה בין שנים
והנערה תהיה לחל ולטובה ולרעה
ולחנן נפעה לטוב ובהל יהיה
והחקים יכאובו נהיה יהיה וירעם
מיהו ינבאות שלחני אליכם והיה
אכ שכו יתשכעו בקול יהיה
אלהם ויהי כשתאוב
לרוי שכלך היה דיהיה אל
זכיה נאכר ביה להדש הדש ינעני
וישלח ביה אל ישראל ורעם כלך
ואנעו לחלות את פני יהוה לאמר
אל הנהעם אשר לבת יהוה ינבאת
ואל תבא אל לאמר האכנה נדוש
החם יהיה נבא אשר ינעיה ויהי
ככה שנים ויהי דבר יהוה
ינבאות אל לאכר אמר אל ינעם
הארץ ואל הנהעם לאמר ינעם
וכפור כחכיש ונשכיע ויהי שנים
סנה העזים ינעתי אני וכי תאכרו
וכי תשאו הלא אתם האנשים ותאם
השתים יהיו אתה והדשים אשר
קרא יהוה ביד הנאים הראשנים
בהיות דוש שלם שנת וישלח וינעיה
ככנה יהוה ותנע והשפלה ינעו
ויהי דבר יהוה אל זכריה
לאמר דוש אמר יהוה ינבאת לאמר
מנעם אתה שפנו והדור והדשים
ישוא יש את אחיו ואל ינעו ויתום
נרוע אל תנעו וירעית איש אחיו

אלהי שבו בלבבכם וימאט להקדיש
 ויתן בתן כסדת ואנעם הכבדו
 משמנו ולכם שמו שמיך שמינו
 את התורה ואת הדברים אשר ילח
 יהוה עבדות נחוח ביד הנביא
 הראשנים יהי קנין גדול באת יהוה
 ינבאות יהי כאשר קראו לא שמינו
 כי קראו לא שמינו אמר יהוה עבדות
 ואסיעם על האים אשר לא ידעם
 והארץ תשמח אחרים מיניו וטעם
 וישימו ארץ הסדה לטפה
 ויהי דבר יהוה עבדות לאכה האמר
 יהוה עבדות קנאת לציון קנאת גדולה
 וחסה גדולה קנאת לה
 כה אמר יהוה יסתר אליון ויטער
 נהר יחושלם ועקרא יהושלם יער
 האמרת ויהוה עבדות הר הקדש
 כה אמר יהוה עבדות ישיש
 וקעם וקועת וקנאת דיושלים ואיש
 נישעט כידו מרבים והחמת הער
 ימלא ידים ויחזות משחקים טהרת
 כה אמר יהוה עבדות כיצא
 כעני שארת העם הזה במים ההם
 גם כעני יצא נאם יהוה עבדות
 כה אמר יהוה עבדות הנני
 מושיע את בני מארץ מורה ומארץ
 ממוא השמים והבאתי אתם ושגא
 בתוך ידו של והויל לעם ואני אהיה
 ידם לאהיה כמאמר ויכערה
 כה אמר יהוה עבדות תחוקה
 ידכם השנים במים האלה ארץ

הדברים האלה כפי הנביאים אשר ביום
סדבית יהוה נבואות הדין להנביות:
כילפני המים ההם שבר האדם לה
נהו וישר בהסטה אענה וליו נאולא
אוי שלום מן הער ואשר את כל האדם
איש בריעהו ועתה לא במים הראשנים
אעל שארית העם הזה נאם יהוה נבואת:
כיוני שלום הנפנתן פריה והארץ
תנימלה והשמים יתנוטלים והנהלתי
את שארית העם הזה את כל אלה והנה
פאשל היותם קללה נעים בת יהודה
וכת ישראל בן אושיע אתכם והיותם
מטה אל תראות חזקת ידכם:
כה אמר יהוה נבאורת
אשר ומסתי להינלכם מהקצרה
אמנכם אתי אמר יהוה נבאות ויא
נחמתי: כן שבת ומכתי במים האלה
לחית נבאת ירושלם ואת בית יהודה
אל תראו: אלה הדברים אשר תעשו
דעו אמת איש את רעהו אמר:
ומשפט שלום ישפטו בשעריכם:
ואיש את רעהו אל תחשבו
מלככם וישבעת שקר אל תאמרו כי
את כל אלה אשר ישאנתי נאם יהוה:
ויה דבר יהוה נבאותאלי
לאמר: כה אמר יהוה נבאות יום
הדביע יוםם ההם ישינום השביע
ועם השערי יהיה לבית יהודה ליטון
ולטפחה ולמיני ערס טובים והאמת
והשלום אהבו: כה אמר
יהוה נבאות: עד אשר יבאו יעמים

את

וישכי ערס דבותי והללו יושבי אחת
אל אחת לאמר עלה הרוך לחלוצת
את פני יהוה ולבקש את יהוה נבאות
אלכנס אני וכאני נמסרבים וגוים
יענוסים לבקש את יהוה נבאות
בירושלם ולחלוצת את פני יהוה:
כה אמר יהוה נבאות במים
ההמה אשר יהיו קו יעשו אנשים טל
לשונות הגוים והחיוקו בנגנא איש
יהודי לאמר עלה עמכם כי שמינא
אלהים עמכם: מישא דבר
יהוה בארץ חדרד ומישק מערתו כי
יהוה יין ארס וכל שבעי ישראל וגם
המתנבלה ער ועידון כיהנכה מאד:
ותכן ער מעורלה ותעמר כסף כינפר
וחרון כטוט חותות: העה ארצי ויהטנה
והכה כס חילה והיא באש תאכל:
תרא איש קלון ותירא ויעה ותחילטא
ועקרון כיהובי שמבטה ואמר מלך
מיעה ואשקלון לאתשכ: וישכ
מכור באשדור והכרת גאון פלשתה
והכרת דם זכאי וישק צומכין שגונא
נפהוא לאלהו והיה כאלף כיהודה
ועקרון כמסו: וחנתי לבית מינרה
מינרובי שבולא יעמי עלהם יעד נגש
כי יעתה דאית מינר: על מאדנת
יעון הרי יענעלם תהכלך יטאלן
יעקוטי ינא יענעלך חמור ויע
יער בואתנות והכרת ירב טאפריסוסוס
מיווילם ונכרתה קשת מלכה ודני שלום
לטיכוסילוסים יערים ומערך ער אפסארין

ל

אפרים ושמע לבסכמוין ובעהבם
יראו ויטחיו יל לבסכמהו אשרק
להם ואקבעם כי פדיתם ורבו כמו
רמו ואורעם ביצמים ובכרחקים ימוע
וחיו את בניהם ושבנו והיטבו להם מאין
כי ערים וביאשור אקבעם ואלי ארץ
גליעד ולכנון אכילם ולא יביט עליהם
ויצריבם צרה וכהם בל יטוהו ויטו
כל מצולות יאור והורד גאון אשר
ויטנם כי ערים יקורו ונכרתם ביהוה
ובשבנו יתלט נאם יהוה
פחה לבטן ולתך ותאכל
אש בארץ יהיה לך כדושכי נפח
אדני אשר אדנים יטדוהו ליל אלו
בשן כי ירד יע הבצור קול וללת
הרעים כי יטדה אדרתם קול שאנה
כפרים כי יטדו גאון הירדן
כה אמר יהוה אלהי רעהאת
ינאן ההרעה אשר קנעתו יהונן ולא
יאישמו ומטריהן יאמר כדוך יהוה
ואישור ורעהם לא יחמל עליהן
כי לא אחמול עוד ילישי הארץ
נאם יהוה והנה אנכי מביא את
האדם אשר יטדוהו ויטדוהו ויטדוהו
וכתת את הארץ ולא איכל מידם
וארעהאת ינאן ההרעה לבן ינאן
הנאן ואקח לי יטע מקלות לאחד
קראתי נאם ולא אחד קראתי חננים
וארעה אתה נאן ואקח את שלש
הרעים ביד אחד ותקצר נפשי נהם
וגם נפשי בלתי בי ואמר לא ארעה

נכאת נדס כרתך שלחתי אסידך
כמו ארמים כו יטבו לבידון אסירי
התקוה נכחם כד כשנה אטיכלך
כי דרסת לי יהודה קשת מלאתי אפרם
ועודתי נכך ימון ילכך יין וישפתך
כדרכ נטרה ויהוה עליהם יראה וינא
נכר חשועו אדני יהוה בשופר יתקצ
והלך בסיצות תסון יהוה נכאות ינ
עליהם ואכלו וכבשו אכע קלין וישתו
הכו כמיוין וכלאו כמזרק כוירמזנה
והושיעם יהוה אלהיהם כום ההוא
כלאן יטבו כאכע טרמנוססות יל
אדמתי כי כה טוב וכה יפיו דן
כדורם ותריוש יטוב כמליות יטאלו
מיהוה כטל בעת מלקושי יהוה יטעה
הוויים וכטר נטכ יתלהם לאיש יטע
כטדה יכ התרפים כדו און והקסס
הווי שקר וחלטות השוא יטבו הנל
יטבון יל כן טעו כמיונאן יטע כי
אין רעה
הנה אפיו יל העתודים אפקוד כפון
יהוה נכאות את יטדו את כית יהודה
ויטם אותם כסוס הודו כמלחמה
כמנו פנה כמנו יטדו כמנו קטרת
כלחמה כמנו ינאן כל נטש יטדוהו
כמורים כום כמנו חיונות כמלחמה
ולחמוב יהוה יטעם והבישו ונכבי
סוסים ונכרתי את כית יהודה ואת
כית יוסף אישי יטדוהו ויטדוהו כי
רחקתם והיו כאשר לא נעתקם כי
אני יהוה אלהיהם ואיעם והיו כמנו

אתם הכתה תמות והנחת תנחור
והנשארות האכלה אשה את כשר
רעתה ואקח את מקלי את נעם
ואנני אתו להפיר את ברתי אשר
ברתי את כל העמים ותפר ביום ההוא
וידעו כי יצני הענן השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא
ואמר
אלהם אסטוב בני עמם הכו שטרי ואם
לא הלו וישקלו את שטרי שלשים
לכף ואמר יהוה אלי השליכה אל
היור אדר היקר אשר יקרת בי עליהם
ואקחה שלשים הכסף ואשלך ארנו
כת יהוה אל היור ואנני את מקלי
השנ את החבלים לתפר את האחוה
בן יהודה וכן ישראל
ואמר יהוה אלי עוד קלך כל
רעה אלי כי הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנמחות לא יפקד העיר לא
ינקש והשברת לא יפא הענכה לא
יכל וכשר הבראה יאכל ופרסיהן
יעקו היור יע האליל עובי הענן חוב
ערויע ויעליען ימיו ורועו יכוש
תכשו ויען ימיו סקה תנחה
כי שאמר יהוה אל ישראל
אם יהוה נטה שלים ויסד ארץ ויער
רוח אדם נקמו הנה אנכי שם את
ירושלם סף ריעל לכל העמים סביב
וגם יע יהודה יהיה במער יע ירושלם
והיה ביום ההוא אישים את ירושלם
אמן מצטפה לכל העמים כל ימיה
שרטו ישרטו ונאספו עליה כל גווי

הארץ ביום ההוא נאם יהוה אטר
כל סוס תמכהו ורכבו כשענו ויעל
בית יהודה אפקח את יע וכל סוס
היעמים אטה בעורו ואמר אלפי
יהודה בלם אמי עלי יושב ירושלם
מקוה ינאות אל הודם ביום ההוא
אשים את אלפי יהודה בכור איש
בעצם וכלפיד איש בעמיר ואכלו
יעל ימין ויעל שמאל את כל העמים
סביב וישנה ירושלם עוד תחיה
ברושלם ויהוה יע יהוה את אהל
יהודה בראשנה למען לא תגד
תפארת בית דוד ותפארת יושב
ירושלם יע יהודה
ביום ההוא יע יהוה כי עיר יושב
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא
כדור וכת דוד כאלהים כמלאך
יהוה לפנים והיה ביום ההוא אקש
להשמיד את כל העמים הנאם יע
ירושלם וישפכת יע בית דוד ויעל
יושב ירושלם רוח חן ותחנעם
והכמו אל את אשר דקו וספרו
יעליו כמספר יע החור והכר יעל
טהר יע הכבד ביום ההוא יעל
המספר כחישלם כמספר הדדמון
בכק עת כנרון וספרה הארץ משפחת
משפחת לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם
לבד משפחת בית עמן לבד ונשיהם לבד
משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת
השמיע לבד ונשיהם לבד כל המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד

כיום הוא יהיה מקור נפתח לכתוב
 ולישן ירושלים להנאת ולנהוגה
 כיום הוא נאכי הוא נבאות אמרת
 את שפות העינים כן הארץ ולא
 יזכרו עוד וכן את הנביאים ואת רוח
 הטמאה אינך כן הארץ והיה כי
 נבא איש עיר ואמר אליו אכזב ואמרו
 ילדיו לא תהיה כי יסקר דמות נשם
 יהיה ודקר הוא אכזב ואמרו ילדיו
 כהנא והיה כיום הוא יכשנבא
 איש כחוט כהנא ולא יכשו אמות
 ישיר לפני נחש ואמר לא נביא אנכי
 איש עיר אדמה אנכי כי אדם הקנני
 כעני ואמר אליו כה הכסת האלה
 בן ידך ואמר איש הכתי כר
 מאהב חרבי עיר ילד
 רע ילד נבר נמיתי נאם יהוה נבאות
 הן את הרעה ותפנין העין והשנה
 דיני העינים והיה ככל הארץ
 נאם יהוה פשעם כה ירדו יני
 והשלישית יתור כה והנאת ארץ
 השלישית נאם ונפתח כעף את
 הכסף ונחנות כחן את הזהב הוא
 יקרא בשמי ואני אינה אתו אמרתי
 ינסי הוא והוא יאמר יהוה אלהי
 העיר כאלה והלק
 ישרך בקרבך ואספת את כל
 העים אל ירושלים למלחמה ולעדה
 העיר ונשטו הכתם והעשים תשנה
 וינא העיר בעל והיה העם לא
 סתם העיר וינא יהוה ונלחם כעני

ההם כיום הלהטו כיום קרב ויעמדו
 רגלי כיום הוא יל הר היותם אשר
 יל פני ירושלים כקדם ונבקע הר
 היותם כה עיו מורחה ויסה צאניה
 כמדומש חני ההר צלמה והענינה
 ונתם צא הרי כי יני צאה ריס אל אל
 ונתם כאשר נפתח כפני הר עשמי
 עיה מלך יהודה ונא יהוה אלה כל
 קרשים ינפך והיה כיום
 הוא לא יהיה אור יקרות יקפאון
 והיה יום אחד הוא ידע ליהוה לא יום
 ולא לילה והיה ליעת ערב יהיה אור
 והיה כיום הוא ינאום
 חיים מי ירושלים חצים אלהים הקדוש
 וחצים אלהים האחרון בקין וחרף
 יהיה והיה יהוה לכרך יל כל הארץ
 כיום הוא יהיה יהוה אחד ושמו
 אחד יסוב כל הארץ בערבה כנבי
 לרמון נבי ירושלים והאמה וישנה
 תהיה למשיע כעני עד מקום שיע
 הראשון עד שיע הפנס ופני
 העאל עד יקבי המלך וישט כה
 וחם לא יהיה עיר וישנה ירושלים
 לבטח ואת תהיה
 הכנפה אשר נה יהוה את כל העים
 אשר ינאם יל ירושלים המק כשרו
 והוא ינבד יל תליו ויעני תמקרה
 נחרתו ולשוט תמק כפחם והיה
 כיום הוא תהיה כה ויסה יהוה ויה
 כהם והחזיקו איש יד רעה ועלתה
 ידו יל יד רעה ויסה יהודה תלחם

נשאל דבר יהוה אל ישראל ביד
 מלאכי אהבה אתכם אשר יהוה
 ואמרתם כמה אהבתנו הוא ארץ
 עשול ינקב נאם יהוה ואהב את
 יעקב ואת יעשו שנאתו ואי שנת
 הריו שטמה ואת נחלתו לתת כבודו
 כי תאמר אדום רשעו ונשנא ונבזה
 חרבות כה אמר יהוה צבאות הסם
 יבנו ואני אהרס וקראו להם גמול
 רשעיה והעם אשר ועם יהוה עד
 יעולם ונעניכס הראינו ואתה תאמרו
 יעל יהוה מיני לנטל ישראל בן
 יכבד אביו עד אדני ואם אכאניא
 כבודי ואסאדונס אני איה מורא
 אמר יהוה יצאות לכס הכהנים כוג
 שכי ואמרתם כמה בוע את שכי
 מנשים על מוכח לחם כנאל ואסות
 כמה נאלט כמכרם שלחן יהוה
 נבזה הוא ויכ תשון עור וכתאין
 רע וכיתעיו פכח וחלה אין רע
 הקריכו נא לפחדת הירעל או הישא
 פנך אמר יהוה עבאותי ויעתה חלונ
 פני אל ויהנמט מידכם היתה ואתה ישא
 ככם פניכ אמר יהוה יצאותי מים
 נכס ויכר דלתים ולא תאירו מוכחי
 חנם אין לחץ נכס אמר יהוה יצאות
 ונמקה לא ארצה מידכם כי נמקוח
 שמיטו יעצבואו גדול שמיטכם
 וכל מקום מקטר מגש לי שמי
 ובנחה טהורה כי גדול שמי נשים
 אמר יהוה יצאות

בירושלם ואקף היל כל הטיס סביבה
 וכפף ונעים לרבכאד וכותיה מנפת
 הסוכה הפר הנפל והחמור ול הנכמה
 אשר יהוה נכח הנה הנה כנפת
 הואת והיה כל העת כס
 הטיס הנאים על ירושלים ועל מדי
 שנה בשנה להשתחות לכל יהוה
 יצאות ולחן אתה הסכתי והידי
 אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ
 אל ירושלים להשתחות לכל יהוה
 יצאות ולא יעלהם יהוה העשבים ואם
 משפחת מערים לא תעלה ולא באה
 ולא יעלהם תהיה המנפת אשר ינף
 יהוה את כל הטיס אשר לא יעלה
 אתה הסכתי ואתה תהיה המנפת
 מערים וחטאת כל הטיס אשר לא
 יעלה אתה הסכתי ביום ההוא
 יהוה על מצלות הסוכה קדש יהוה
 והה הסירות בבית יהוה כמקרים
 לפי המוסר והיה כל סוף בירושלם
 ויהוה קדש יהוה יצאות וכאול
 הטיס וקח ופכה וכשלו בהם ולא
 יהי מעני עוד בבית יהוה יצאות כי נכח

חסדו ורחמי
 וחסדו ורחמי
 וחסדו ורחמי

וחסדו ורחמי
 וחסדו ורחמי
 וחסדו ורחמי

ואתם מחליים אותו באמרתם שלח
אדני מנאל הוא תבן נכח אכלו
ואסרתם הנה נתת לאה והפחתם
אותו אכר יהוה נבאות והכאתם
עולות הפסח ואת החולה והכאתם
את המטח הארצה אותה כירכם
אמר יהוה וארור טר ויש כי עררו
זנו ועררו וחס כי שחת לארצו כי בלך
נורא אנא נד יהוה נבאות ויש כי
טרא כמים ויעתה אליכם הכי עורר
הואת הפתנס אפס לאת שני וואפ
לא לשכנו על לב לתכבוד לישני
אמר יהוה נבאות ויש להר נכסאת
הכארה ואחרות את ברכות כנס
ארותה כי אינכם שבים על לביהנני
עז לכם אתה הרע ווריה פריש על
פעכ פריש העלם ונשא אתכם אלו
ודיעתם כי שחת אליכם את המנוח
הואת להיות כרית את לוי אמר יהוה
נבאות כרית יהיה אתו החיים
והשילוש ואתם לו מורא וירא
וכפני שכינתו הוא יתרת אמת
היה נפיה ויעלה לא נניא כשפתו
משלום ובני שורחך אתי ורכים
השיב ענין כי שפת טהן ישמרו
דעת וטרה יקשו מעוה כי לאך
יהוה נבאות הוא ואתם סתקמן
הרר הכשלתם רבים פתנה שחת
נתיחלו אמר יהוה נבאות וכן
אענה אתכם בנזים וישפלים לכל
היום כמי אשר אינכם שוכרים את

דרכי ונשאם פעם כתר יהוה הוא אב
אחד לכל הלווא אל אחד כדא
סודע נכר איש באחו לחלל מרת
אכתנו כנה יהודה ותי יבה נכשה
בישראל וכד שלם כחלל יהודה
קדש יהוה אשר אחבוביגל פתא
עברו יכרת יהוה לאיש אשר יעשה
ער ויעה נאהל יעקב ומישר פתנה
ליהוה נבאות
וזאת שעת העשו כסות דמי עאר
כוכב יהוה מכ ואנקת כאין יעד פטח
אל הפתח וקחת רנון מידכם
ואכרתם עלימה על כי יהוה העיר
בינך ובין אשת מעריך אשר אתה
נכרתה כה וקא חסדך ואשת כרית
ולא אחד ינשה ושר רוחו וטרה
האחד מבקש דיע אלוהם ונשמרתם
ברוחכם ונאשת מעריך אל כערי כי
שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה הכס על לטיו אמר יהוה
נבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תננו
הונעתם יהוה כדרכים
ואסרתם כנה הונעת באמרתם כל
יעשה רינכוכ מעי יהוה ובהם הוא
חפין אף איה אלהי הכי שפת הנה
שלם סלאכ ופנה חרד לפי ופתאם
יטא אליהו הארון אשר אתם
מבקשים וכל אך הכרית אשר אתם
חפנים הנה כא אמר יהוה נבאות
וכי מכל לאת יום טוא ופי העבר
בהראותו כי הוא כאי מערך וכרית

וזכרנו עניי רשעים נחמנו
 אלהים ויחילו
 אנחנו וירא יהוה איש אל רעהו
 ויקיט יהוה וישיט ויכתב ספר
 זכרון לפניו לירא יהוה ולהיטיט
 והיו לי אכזר יהוה נבואות ליום אשר
 אני ינשה סלה וחמלה ינלהם נאשו
 יהמל איש יל ננה העזר אתו וישתם
 וראיתם בן ידק לרשעים בן יגבר
 אלהים אשר לא יגברו
 כהנה הוסבא כיער
 כתנור והיו כל דודים וכל ינשה רשעה
 קט ולהט אתם הוסבא אמר יהוה
 ינבאות אשר לא יענב להם ישר
 ויענף וזרח להם יראי שמי שמיט
 ערקה וכרפא כנפיה וינאתם ופשתם
 כעלי כרם וינסתם רשעים כי יחין
 אפר תחת נפות רגליכם כיום אשר אני
 ינשה אמר יהוה ינבאות
 ברותות משה יגבר
 אשר ינאת אתו בחרב יל
 ישראל יחקם ויטעם
 הנה אנכי ילח להם את אליה הנביא
 לפני בואו יס יהוה העזר והנורא
 והיטיט כל אמות יל ננס וכל נעם
 יל אבותם פן אמא והכית ארצ
 הארץ חרם
 הנה אנכי
 סימן יתקן

מכנסים וישב ערף ופטר חכמה ונחמנו
 את כלי חזק אתם כהב וכנסה והיו
 ליהוה מניט מנחה בערקה ויערבה
 ליהוה מנחת ידודה וירשלים כי יענב
 וכשנס קדמות וקדמתי אליכם
 לסיטט והיתי עד כחרו במכשפים
 וכנאפס וכנשלים ליעקר וכינשק
 יסר יסר אלמנה ויהם וכטי יר לא
 ינאני אמר יהוה ינבאות כי אני יהוה
 לא שנית ואתם נני ינק לא מליהם
 לימי אכתי לכם סרתם מחקי ולא
 שמרתם ישובו אלי ואשובה אליכם
 אמר יהוה ינבאות ואמרתם נמיה
 נשוכי היקני אדם אלהים כי אתם
 קנינים אתי ואמרתם נמה קנינוך
 הניגשר והתרומה נמארה אתם
 נארים ואני אתם קנינים הניגשר
 הלא אתם בלתי יגשר אל בית האויז
 ויהי טרף נכתי וכחננו נא מנאת אמר
 יהוה ינבאות אם לא אפתח לכם את
 ארבות השמים וירקתי לכם נמיה
 יעד גיד ויענתי לכם נאכל ולא
 יישחת לכם את פרי האדמה ולא
 תשגל לכם הנמין בטרדה אמר יהוה
 ינבאות ואישרו אתכם להנמיס כהני
 אתם ארץ חפץ אמר יהוה ינבאות
 חזקי עלי דרכים אמר
 יהוה ואמרתם מה עברנו עליך ואמות
 ישוב יגבר אלהים ומה יגבר יספרנו
 משימרתו וכל הלכנו קדמית מפני
 יהוה ינבאות וינחה אענו כאשרים

ויהי כמי שפט השפט סכוריו רעב
 כארץ וירד איש מבית לחם יהודה
 לערשדו מואב הוא אשתו ויש
 נעו וישם האיש אל ספר וישם אשתו
 נעמי וישם שני בניו חלון וכליון אפרת
 מבית לחם יהודה ויבאו שדו מואב והיו
 ישבו ויביתו אל כל איש נעמי והישאר
 האיש ונעמי וישאו להם נשים כמאת
 שבת אחת ערפוש השנה רות
 וישבו שם כעשר שנים ויביתו גם
 שנהם חלון וכליון ויהי שאר האשה
 כשני ילדיה ונאמרה ונתקם ה' אל
 וכלתה ויתטב שדו מואב כשטיה
 בשדה מואב כפךך יהוה את נעמי
 לתת להם לחם ויתאמת מן המקוב אשר
 היה שמה וישת כאלה נעמה ותלנה
 מדרך לשון ארץ יהודה והאמר
 נעמי לשת כלתה למה שבנה אשה
 לבית אמה יעשה יהוה ימכם חסד
 כאשר עשיתם עמהם תמים ויגמר
 יתן יהוה לכם נעם וצאן מטעה אשה בת
 אישה ותשקלן ותשאנה ונתבנה
 והאמר לה מן אתך נשוכ יעקב
 והאמר נעמי שבעה בעלי למה הלכתי
 נעמי היעד לי נעים כמי ויהיו לכל האש
 שבעה בעלי לכן וקנתי כהיות איש
 מאפרת ויש לי תקוה גם היתיה ליה
 לאיש וגם לדת נעים היתה שנתנה
 עד אשר יגדלו הילן תענה לבלתי היות
 איש אל בעלי מרדל מאד מכס כי
 ינאח מדי יהוה ויהי שנה קולן ותבכה

יעד ותשק עצה לחסותה ורות דבקה
 כה וותאמר הנני שבה יבמתך אל נעמה
 ואר אליה ישוב אחרי ככרך וותאמר
 רות אל תפני כל עונך לשוכך אחריך
 כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליכי
 אליו יעמך נעמי ואליהך אלהי ובאשר
 תמות אמות ושם אקבר כה יעשה
 יהוה ליונה יסוף כיהמות יפריד בני
 ויבנה ויתאם כי מתאמת היא ללכת
 אמה ותהיה לדבר אליה ותלמך שמוע
 עד מאנה כיה לחם יהיה נכאנה בית
 לחם ותהם כי היעד ציהן ותאמרה
 הואת נעמי ותאמר אליה אל תקראני
 לנעמי קראני למרא כי המד שר
 לי נאדאני מלאה הילתי וריקם
 השיבני יהוה למה תקראני לנעמי
 ויהוה נענה כיושרי דר גלי ותשכ
 נעמי ורות המואבה כלתה ינסה
 השנה משדו מואב והמה נא בית
 לחם בתה לקניו יערים וולעמי
 כי יד לאישה איש נגור הילמך שמוע
 אל ספר וישמו כיון ותאמר רות
 המואבה אל נעמי אליה נא הישרה
 ואלקטת בשבלי אחר אשר אמינא
 חן בעיני ותאמר לה לכתך ותלך ותל
 ותלקט בשדה אחת הקנים ויגר
 מקרה חלקתה השדה לנעמי אשר
 כס שפחה אל ספר ויהוה בעו נא
 מבית לחם ואמר לקניו יס יהוה נעם
 ויאמרו לו כי כך יהוה ואמר בעו לקניו
 הנעם על הקנים כי היתה העדה הואת

כורין

וַיִּצַן הַעֵבֶר הַנֶּעֱבֵר עַל הַקְּדוּשָׁה וַיֹּאמֶר
עֵרָה כּוֹאֵבָה הִיא הַשְּׁכָנָה יָנֹס עֲנִי
מִשָּׁרִי כּוֹאֵב וְתֹאכֵר אֶלְקֻטָּה נָא
וּמִסֵּפֶת כִּנְזָרִים אַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה
וְתִכְוֹא וְתִנְכֹד מֵאֲחֶמְקֶר וְיִצֵד עֵתָה
זֶה יִשְׁתַּבֵּחַ הַכִּית בִּינְטוּ וַיֹּאמֶר בִּינְטוּ
רוּת הֲלֹא שִׁנְיַת פֶּתִי אֵלֶיךָ לִלְקֹט
כִּשְׁדֵּה אַחֲרָי וְגַם לֹא תִנְכֹד מִזֶּה וְסָרָה
תִּרְכָּקוּ יָנֹס עֵרָה יִנְעַד כִּשְׁדֵּה
אֲשֶׁר קָדְרוּ וְהִלְלָה אַחֲרֵיהֶן הֵלֵא יֵהוּ
אֶת הַנְּעִים לְמִלֵּת נִנְעַד וְיִנְכֹר וְהִלְלָה
אֵל הַנְּעִים וְשִׁתָּה כֹּאֲשֶׁר יִשְׁאֲטוּ הַנְּעִים
וְתִפְּלֵי נִכְרָה וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה וְתֹאמַר
אֵלֵינוּ כִּדְרוּ נִכְרָה יִנְכֹד וְיִנְכֹד לְהַכִּיד
וְאֵבֶר נִכְרָה וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד לְהַכִּיד
הַדֵּל לִי אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת הַנְּעִים
אֲחֵרִים כֹּאֲשֶׁר הַנְּעִים וְהַנְּעִים וְהַנְּעִים
וְאֶרֶץ מִדְבָּרָה וְהַנְּעִים וְהַנְּעִים
יִדְעָה כֹּאֲשֶׁר יִשְׁלֹם יִשְׁלֹם יִשְׁלֹם
פֶּתֶךְ וְהַנְּעִים כִּשְׁכֹּרֶת שְׁלֹמֶה מִיָּנֹס
יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּאֵל הַכֹּהֵן
תַּחַת כְּנָפָיו וְתֹאמַר אֲמִינָה הַנְּעִים
אֲדַע כִּנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד לְהַכִּיד
יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵבֶר יִשְׁתַּחֲוֶה כֹּאֲשֶׁר
וַיֹּאמֶר הַנְּעִים לִי עֵת הָאֵל גִּשְׁי הַלֵּם
וְאֶכְלֶה כֹּאֲשֶׁר וְתִכְוֹל פֶּתֶךְ כִּרְכִּין
וְתִשְׁכֹּד בִּי הַקְּדוּשָׁה וְיִנְכֹד לְהַכִּיד
וְתֹאכֵר וְתִשְׁכֹּד וְתִכְוֹל וְתִכְוֹל לִלְקֹט
וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
תִּלְקֹט וְלֹא תִכְוֹל וְגַם יִשְׁלֹם תִּשְׁלֹם
לֵה מִן הַנְּעִים וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד

הַנְּעִים וְהַנְּעִים וְהַנְּעִים וְהַנְּעִים
וְתֹאמַר אֲשֶׁר לִקְטָה וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
יִשְׁכֹּד וְיִשְׁכֹּד וְיִשְׁכֹּד וְיִשְׁכֹּד
חֲסוּתָה אֶת אֲשֶׁר לִקְטָה וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
לֵה אֶת אֲשֶׁר הִתְרַחַם מִשְׁכֹּד וְתֹאמַר
לֵה חֲסוּתָה אֶת אֲשֶׁר לִקְטָה הַיּוֹם וְאֵת
יִשְׁכֹּד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
אֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמּוֹ וְתֹאמַר יִשְׁכֹּד
הַאֲשִׁי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּד יִשְׁכֹּד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
וְתֹאמַר וְיִנְכֹד לִכְתֹּב כִּדְרוּ הוּא לִי הוּא
אֲשֶׁר לֹא יִנְכֹד הַסְפֹד אֶת הַנְּעִים וְאֵת
הַנְּעִים וְתֹאמַר לֵה נִכְרָה קִדּוּב לֵה
הַאֲשִׁי כֹּאֲשֶׁר הוּא וְתֹאמַר רוּת
הַנְּעִים וְגַם אֲכֹרֶת אֵל יָנֹס הַנְּעִים
אֲשֶׁר לִי תִרְכָּקוּ יִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר לִי וְתֹאמַר וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
כִּלְתֵּה טֹב בְּכִי כִי תֹאמַר יָנֹס הַנְּעִים
וְלֹא יִנְכֹד כִּי כִי אַחֲרֵי וְתִכְוֹל
בִּנְעִי וְיִנְכֹד לִלְקֹט יִנְכֹד לִלְקֹט
הַנְּעִים וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
חֲסוּתָה וְתֹאמַר לֵה נִכְרָה חֲסוּתָה
הֲלֹא אֲמַקְשֶׁךְ כִּי כִי אֲשֶׁר יִנְכֹד
וְיִנְכֹד הֲלֹא כִי כִי עֵתָה אֲשֶׁר הִיא
אֶת עֵתָה וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
הַנְּעִים וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
יִשְׁכֹּד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד וְיִנְכֹד
לֵה אֲשֶׁר לִי כִי כִי אֲשֶׁר לִי
כִי אֲשֶׁר לִי כִי כִי אֲשֶׁר לִי

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-עַמּוּנָה חֲמוּרָה
וְאֶת-כִּנּוּי וַיִּטְבַּח וַיֵּבֶן לִשְׁכָּנָה
בְּקִינָה הָעֶרְמָה וְהָבָא בָלֵט וְהָיָה
מִנְלָתוֹ וְהִשְׁכֵּחַ

וַיִּסְרִיפוּ וַיִּקְרָא עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים
מִזִּקְנֵי הָעָר וַיִּרְאוּ אֶת מִנְפֵּה וַיֵּשְׁבוּ
וַיֹּאמְרוּ לְכָל חֵלְקֵת הָעִיר אִישׁ
לֹאֲחֵזֵק לְאִלְמָלֵךְ מִסֵּרָה עֲנִי הַשָּׁמַי
מִסֵּרָה כּוֹאֵב וְאֵנִי אִמְרֵתִי אֶלֶף
אֶזְכָּר לְאִמְרָה עֲדָה הַיְּשִׁבִים וְעַד
וְקֵץ יַעֲבִיר אֶסְתַּנָּא לְכָל וְאֶסְתַּנָּא
הַגְּדֹלָה וְאֶדְוֶה כִּי אֲנִי וְהַלֵּךְ לְכָל
וְאֶנִּי אַחֲרָיִךְ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמְרוּ
כֵּן כִּי־סָקַעְתָּ הַשָּׁמַי כִּי־עֲנִי
וְכִתְּבוּתָהּ הַמִּזְכֵּרָה אִשָּׁה הַמִּזְכֵּרָה
קִנְיָתָהּ הַקִּיסִים שֶׁסָּהֲפָה לְעַלְתָּהּ
וַיֹּאמְרוּ הַבָּאֵל לְאֹמֶל לְכָל לִי פֶן
אִשְׁחִיתָ אֶת עַלְתָּהּ נֹא לֵךְ אֶתְּהָא
נֹא לֵךְ כִּי לֹא אֹמֶל לְכָל וְהָאֵל לִפְנֵי
בְּיִשְׂרָאֵל יִלְהַנָּא לְכָל הַתְּמִידָה
לְקִיסִים כִּי־דָבַר שִׁלְחָה אִישׁ עַל־וְעִתָּהּ
לְרִיעָהּ וְהָאֵת הַתְּמִידָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ הַבָּאֵל לְכָל עַלְתָּהּ וַיִּשְׁלַח
עַל־וְיֹאמְרוּ מִי־עַלְתָּהּ וְלִקְנֵם וְלִי
עַד־סָהֲפָה הַיּוֹם כִּי־קָנִיתָ אֶת־בְּיִשְׂרָאֵל
לְאִלְמָלֵךְ וְאֶת־בְּיִשְׂרָאֵל לְכָל וְיִכְחֹדְהוּ
מִי־עַד־סָהֲפָה הַיּוֹם כִּי־קָנִיתָ אֶת־בְּיִשְׂרָאֵל
אִשָּׁה כִּי־לֹקַח לְכָל לִי לְאִשָּׁה לְקִיסִים
שֶׁסָּהֲפָה לְעַלְתָּהּ וְלֹאֲחֵזֵק שֶׁסָּהֲפָה
הַתְּמִידָה אֶת־וְיִשְׁעֵי כִּי־קָנִיתָ עַד־סָהֲפָה
אֶת־סָהֲפָה הַיּוֹם וְלֹאֲחֵזֵק הַיּוֹם אִשְׂרָאֵל
בְּשִׁיעֵי וְהוֹקְעֵי עַד־סָהֲפָה הַיּוֹם אֶת־
הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנָה אֶל־כִּתְּבוּתָהּ וְלֹאֲחֵזֵק
אִשְׂרָאֵל בְּכִנְיָתָהּ אֶת־בְּיִשְׂרָאֵל
יִשְׁחָדְהוּ לְכֹהֵנָה וְהוֹקְעֵי שֶׁסָּהֲפָה לְחֵזֶק

ויוזי קיתך ככית פרין אשר ילדה תמר ליהודה
 כן חורני אשר יתן יהוה לך כן חנניה הואת
 ויקח כעזארת ותתן לו לאשה וכאזליהוה
 יהנה להריון ותלד בנותאפרטה הנשים אל
 נעמי פרוד יהוה אשר לא השבת לך נאליהוה
 ויקרא שמו בני ישראל והיה לך למשיב נפיש
 ולכלכל את שיתך כי בלתיך אשר אהבתך ילדו
 אשר היא טובה לך משיב נפיש ותקח נעמי
 את הילד ותשרתו בחיקה ותתן לו לאמנת
 ותקראנה לו השמנה שם לאמר ילדו לנעמי
 ותקראנה שמו יענד הוא אבי ישי אבי דוד
 ואלה תולדות פרין פרין הוליד את
 חצרון וחצרון הוליד את רכוב הוליד את
 יעניעב יעניעב הוליד את נחשון וחשון הוליד
 את שלכה ושלכה הוליד את בניעז הוליד
 את יענד יענד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

והיה כי יקראו אל שם ה' אלהיהם ויאמר להם ה' ויאמר להם ה' ויאמר להם ה'

אשרי האיש אשר לא הלך בעת רשיע וברך הטאים לא יעזב ובטו שכל ימים לא יעזב
כי כבודת יהוה חפצו וכתורתו יהנה ויבט וילדה
והיה כעין שיהיה על פניו כי אם פרויהו יתן בעתו וילח לו לא יכל וכל אשר יעשה יעלה
לא כהרשיע כי אם ככס"א אשר דת פנורוח
יעלן לא יקמו רשיעים כמי שפט וטאים בעדת עדיקים
כי ידע יהוה דרך עדיקים ודרך רשיעים תאמר
למה רשעו נזים ולא ימים יהנו ריק יל יהוה ויעל משיחו
יתענו כל כי ארץ ורזנס טכדו יחד נעתק את כל רשעים ונשליטה מכנו יענתו כי יטב כמיסים ייחשק ארע יליע לבו
אזכר אליו ונכאפו ונכרנו כהלכו ואע נכתי מלכי על עין הרקדשי
אפנה אל חק יהוה אמר אלי נע אתה אע היום ילדתך
שאל ממנו ואתה נזים נחלתך ואחותך אפסי ארץ
וירנס בשבת כדל כל יויער תנפנס ועתה מלכים השכיחו וסרו שפט ארץ
יעדו את יהוה בראה ועילו ברעה
נשקוב פן ואנף ותאכדו דרך כי יעיר כמיצט אפוא אשרי כל חסידו
מזכור לדוד בדרו מפע אכילו סכנו מזכור לדוד בדרו מפע אכילו סכנו
יהוה מה רבו ערי רבים קמים עליו
ובס אמרם לפשי אין ישיעיה לוב אלהים סלה ואתה יהוה מנו בעדי כבודי ובריסאשי
קול אל יהוה אקרא וייענע מה רקדיו סלה
אע שבעתי ואישנה הקי עלי כי יהוה יסכנני לא ארא מרבנות ינס אשר סבי שתי עלי
קוטה יהוה הושיעני אלהי כי הית את כל איכי להי יע רשיעים שברת
ליהוה הישועה יעל יעזב כדכת סלה
לכענח בעניטת מזכור לדוד
נקרא יענע אלהי ינקי בער הרחבת לי חנוי שטיע תפלה
נע איש יערה כבודי לכלמה תאמנו ריק תנקשו כטב סלה
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישימ עבדא אליו
רמו ואלה חטאוא אמרו כל בכנס יעל שבענו ודמו סלה
זכרו וזכר יענק וכטחו אל יהוה
ובס אמרם מי יראנו טוב נסה יעלנו אור פנך יהוה
עתה שמחה בלבי מיעת דנס ותירש רבו
כשלים יהיו ואשנבה ואישן כי אתה יהוה לכדו לכטח תושיבני

והיה כי יקראו אל שם ה' אלהיהם ויאמר להם ה' ויאמר להם ה' ויאמר להם ה'

לכנעם אלהים לזכור לדוד

אמרי האזינה יהוה

הקשיבה לקולי שוועי בלכי ואלהי

כנענה הנצי

כי אליך אתפלל

יהוה נקד השכינה קול בקרא עך ד ואנפתי כי לא אלהיך רשע נאתה לא יעדרך רע

לא תיעזבו הוללים לעד יענך

שנאת כל פלי און

תאסר דברי כוב איש דמים

וכרמה יתנב יהוה

ואנני נוב הסרך אבוא ביתך

אשתחוה אלהי כל קדשך ביראתך

יהוה תהי בעדקתך למינן שוורי

הוישר לפני דרכך

כי אין נפיהו נמונה קרנם הוה

קבר פתוח ערנס לשונם יחלקון

האשנים אלהים פלו ככניעו תהם

ברכפשי עיהם הדיחטו כי מוכרך

כנענה רעון תנטרנו

כי אתה תברך יעדיק יהוה

למענך כנענות יעל השניעת כזכור לדוד

יהוה אל כאפך תוכינה

ואל נחמתך תסרע

חנני יהוה כי אמלי אנ רפאני יהוה כי נבה לי ינעמי ונפשי נבהל תאד ואת יהוה ידמתי

ישוכה יהוה חלינה נפשי הושיעני לכינן חסדך כי אין נמות זכרך בשאלו כי יודה לך

יעצתי כנענתי אשחתי בכל אלה

מטתי בדכניתי יערי אנסה

יעששה מכניסני יעני עתקה בכל עורדיסו וסכנתי פלי און כי שמיני יהוה קול בכי

שכיני יהוה תתעני יהוה תפלי יקח

יכשווינה לו מאד לא יכישו כי שוורני

ישונו לדוד אשר ישראל יהוה יל דברי נוסב כי מיני

יהוה אלהי בך חסיתי

הושיעני מכל דפי והעליני

יהוה אלהי אם יעשית זאת אם יעלכנני

מן יטרף כארתי נפשי טרף ואון מיני

ואחלינה עורדי ריקס

אכנמתי יטליריני

וככר לי יצרני שכן סלה

יורף אויבי נפשי יטו וירמס לארץ חיי

ויצורה אלי מיטפני עוית

קוביה יהוה כאפך הנשא כי נכרות יעוררי

וכחן למות וכליות אלהים יעדיק

ויצרת לימים תסובך ויעליה למרום ישוכה יהוה ידיו ימים שפטני יהוה כעורק וכתמיני לי

אלהים יטופני עדיק ואל וינסב בלויס

מנעיל אלהים מושיע ישראל

אם לא ישוב חרטי לטושי קשתו ודרך ויכנעה וילוכן כל מות חציו לדלקים יפעל

הנה יחל און ודורה יעכל וילד ישר

מוריה ויחפרהו ויגל בשחת יפעל

ישונו יעכל ובראשו יעל קדקדו חסד ויורד אורה יהוה כעורקו ואמרה שם יהוה יציון

הענין והפירוש... ויחל און ודורה יעכל וילד ישר... ויחפרהו ויגל בשחת יפעל... ויחל און ודורה יעכל וילד ישר... ויחפרהו ויגל בשחת יפעל... ויחל און ודורה יעכל וילד ישר... ויחפרהו ויגל בשחת יפעל...

למניח על הגתית מזמור לדוד

יהוה אדענו מה אדיר שםך בכל הארץ
כפי יעללים ויקים סודת יעל יענינו עורר
כי אראה שםך מינישה אינני עור
מאנשי כי תטרנו וכן אדם כי תעקרו
תשליחו במיניש יוד כל ישתה תחת ער
עשר שמי סודת הים עבר ארחות ימים
אשר תענה הודך יעל השמים
להיטבת אויב וכתננס
ירח ומוכבים אשר כוננתה
ותחכרהו מיניש כאלהים וכנור והודי העתה
יענה ואלפים כלם וגם תכיות יסדי
יהוה אדענו מה אדיר שםך בכל הארץ
לפנינו יעלמות לבן מוכור לרוד

[illegible]

מרוכבי משידימות	הלל יהודה יעני בשנא
נתינו אנלה בישועך	ליקן אספרה כל תהלהך בשיצרי
ברשת זמנו מלכה וכלם	טענונים בשחת עשו
כפולק ישרי עתה עון סלה	טענוניה בשפט יקשה כפול
לא לנח יטבח אכיון תקות עמים תאמר ליעד	טענוניה בשלילה כל עמים שכח אלהים כי
ישפטו עמים על פנך	קשה יהא אליהם אנוש
אטישמה סלה	קשה יהא מורה להם ידי עמים

למה יהוה תצטרך ברחוק תעלים לי ענות כעירה
 יתפשו במוקותו חשבו
 כעל הרשיע על האות נפשו וכינן מרד נאין יהוה רשע נקמה אפוי כל דרש אין אלהים כל מומותיו
 יהיו דרכו כל יתקרים טשפטין כענדו
 אשר לטוב אמת
 אלהיהו בלא וכרמות וחקר
 יתבע ארבע חצרים במסדרים
 יתבע מסתה כמרה בסכת אירב לחטף יעני
 ודק יישור ונפל ב' עטמוהל כמאים אמר ב' גישת פניו כל ראה לינע
 קמה יהוה אל נא ידך אל תשכח עיניים ילכה נאין רשע אלהים אמר כלט לא תדריט

הנהגות המלך
הנהגות המלך
הנהגות המלך

ראתה כי אתה יגמל ויכנס תביט לתך
שנדר וזרעך שנינו ותרדו שרשע נלהט צא
האות יצניכ שביעה הנה
לשפץ יהסודך בלויסוף עוד
למנעה לדוד כיהוה הסית איך תאכרו לפיש נורו הרבס נפוד
כיהנה הרשעים ידרכו קשת כזנוחם על יתר לירות כזואל לישיר לב
כיהשתות הרסון
יהוה כחיל קדשו יהוה בטמים כסאו
יהוה צדיק יבחן ודשינ ואהנה חסכ שנה נפשו יטטר ילרשע פהים איננפרית ורוח וליעזר
כנת כוסכ כי צדיק יהוה יצקת אלה
לכננה ילה שביעה כוסכור לדוד
הוישיעה יהוה כי נסד הסיר
שוא ידברו איש את רעהו
יכרת יהוה כל שפת חלקות
אשר אכזר ללשנו נגבר
כישר יצניכ מאנקת אכזרס יעה אקוס
אכזרות יהוה אכזרות טהרות כסף צרוף
אתה יהוה תסמכ תענוכן הדור וזלעלים
לכננה מזכור לדוד
יעד אנה יהוה תשכח נח
יעד אנה אישית יענה כנעשי יעון כלכי יומכ
הביטה יננה יהוה אלהי הארה יעני מואישן הכות
ואנכסך כטהתי יל לבי כישוי ענד
לכננה לדוד אכר נל מלפן אין אלהים השחיתו התניבו עליה אין יעשה טוב
יהוה כישנים השקף יל כנ ארס
הל סר יהוה נאלחו
הלא ידעו כל פני אין אכלי ינמי
ישכפרו פחד כאלהם כדור צדיק
כיתת מצינן יישועת ישראל בשבת יהוה
כזכור לדוד יהוה ניעוד כאלהך כישכנ בהר קדש
הולך תמיסופל יסך

עליך יענכ חללה ותסאקה הית עזר
יהוה מלך יעלסו יעז אדנוים טארע
תכנן לכס תקשיב אנך
לעדין אנטיסון הארין
נפוד
יעד אנה יענכ
יענכ יחוו ינפנפו יכחט כנ ארס
יהוה צדיק יבחן ודשינ ואהנה חסכ שנה נפשו יטטר ילרשע פהים איננפרית ורוח וליעזר
כנת כוסכ כי צדיק יהוה יצקת אלה
לכננה ילה שביעה כוסכור לדוד
הוישיעה יהוה כי נסד הסיר
שוא ידברו איש את רעהו
יכרת יהוה כל שפת חלקות
אשר אכזר ללשנו נגבר
כישר יצניכ מאנקת אכזרס יעה אקוס
אכזרות יהוה אכזרות טהרות כסף צרוף
אתה יהוה תסמכ תענוכן הדור וזלעלים
לכננה מזכור לדוד
יעד אנה יהוה תשכח נח
יעד אנה אישית יענה כנעשי יעון כלכי יומכ
הביטה יננה יהוה אלהי הארה יעני מואישן הכות
ואנכסך כטהתי יל לבי כישוי ענד
לכננה לדוד אכר נל מלפן אין אלהים השחיתו התניבו עליה אין יעשה טוב
יהוה כישנים השקף יל כנ ארס
הל סר יהוה נאלחו
הלא ידעו כל פני אין אכלי ינמי
ישכפרו פחד כאלהם כדור צדיק
כיתת מצינן יישועת ישראל בשבת יהוה
כזכור לדוד יהוה ניעוד כאלהך כישכנ בהר קדש
הולך תמיסופל יסך

לא רגל יגל לישט לא יעשה לרעה ורעה

נבואה בנינינו נבאסו את ראי יהוה יכבד

בכפולאנתן בנימך ויטהר ילנך

מעתה לחדד יצרני אל כי הסתייך

אמרת ליהוה אדני אתה טובתני על עידי: לקחית אשר בארץ חמה ואדירי כל הפנינב :

יבנו יצנכותם אחרמהו בל אסיד נסכיהם מדם וכל איש את שמלתו יציל שפתו

דוה מעתה לקי וכו' אתה תמיד גורלי:

אֶבְרָתְךָ אֶת־יְהוָה אִשְׁרֵי יִצְנֶנּוּ אֵן יִלְוֶת יִסְרוֹנֵי כְּלִיּוֹת יִשְׁוֶת יִהְיֶה לְנֶגְדִי תִפְדִּי כִי־יִמְיִנִי בְּלֵאמֹנִי :

כן שמח לי וצל כמודי אף כשרי יסכן לבטה כי לא תעזב עמי ליטאול לאתתן הסיוך לראות שחת

תורני ארח היים שבע שבתות
את פניך נני מות מיסוך נני

תפלה ידוע שמי עשה הקדש בזה ועתה האלהות בזה שפתי מרבה

ה'תש"ח

[illegible][illegible]

אשר צוה' אלהים לומר לאמר

הַלְלוּ וְשִׁבְחוּ אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו וּבְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ

דמינו נאריה יבקה לטרה
וככפיד ייטב מביהרים :

קומה יהוה קדמה פניו הכריזנהו
פליטה נעשי מרשינ חרוב

ממתיך יהיה מכותם מהלך חלקם נחיים ונפגך תמלא בטנם יאביעבנס והעניו יתוס יעליא

אֵיכָנְדֶּךָ אַחֲוֵה פֶּמֶךְ אֲשִׁכִּנֶּחַ בְּהִקְיִן תְּמוֹנֶתְךָ

למען אל תאמר יהוה אחד

אשר דבר יהוה את דברי השירה הזאת ביום הניל יהוה אתו נכבד כל איכו וכד שאור :

וַיֹּאמֶר אֶרְחֹמֶךָ יְהוֹהָהוּקִי יְהוֹהָהוּסִילִי וּמִצֹּדוֹתַי וּמִפְּלִטֵי אֵלֵי יְגֹדֵי אַחֶסְהָהוּכֹנֵי וְקִרְןִּי שִׁיעַ מִשָּׁנִי

מהלל אקרא יהוה וכן איבי אויטני

הגלי שאול סכנוני קדמוני מוקשימות

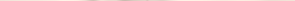
נעלי אקרא יהוה ואל אשוינ ייטמינ מה יכלו קולי וישועתי לפני תמוא כאמנו

והתעשרו העש הארץ ומוכרי
הריס ירמו ויתעשרו כי חרה לו

י"ה יטן באפו ואיש מפיותאכל נחלים כיער ומכנו ויט שמים ויירד ויעפר הקהלת צדי

[illegible]

כמה נערו יצמו יצמו
ברוך ונחלי אש

וירצם כשמים יהוה ויגיון יתן קל וברדנה יאישו וישלח הברד ויפץ ויברק סב ויהלם
 וירא אפקי סב ויגל ויכסדות תכל
 ישלח מטרם יקחג ישישע סמים ורכים
 יקדמוג כיום אדי ויהי יהוה לשיטתו
 יגלג יהוה כעקו כסר די יישיבל
 ככל עשטו לגד והקתו לא אסירמנו
 וישיב יהוה לכעק כסר די לגד יענו
 ים נברתהסר וינס יקש תתפול
 כיתה תאדנר יהוה אלהי יניה חשיב
 האל תמים דרכו אמרת יהוה ירופה
 כטי אלוה מכלי עדי יהוה ובי ינר זולת אלהינו
 כישוה רגלי באילות ויעל במת יינדרג כלכד ידי למלכה ועתה קשת נחושה ורעתי
 ותתן לי כגן ישיג ויגיד תסיעני ויעתד הרבע תרחיב נעיר תחת וילא כיעדו קוסל
 אדקף אכי ואישנים ולא אשונ עד כלותם
 ותאמרני הילכלכה תסיעני קבי תחת
 יישונו ואין כושיני על יהוה ולא ינס ואישקס כיער על פערות כטי הויות אריקס
 תפלט כרדי ינס תשימי לראשנים
 לשיכני און ישיניע לי כנני כדשולי
 הי יהוה וברוך נורי ורום אלהי ישיני
 מפלט באיני אק כקכתי וסכני באיש חסם תכלני
 כגל ישינות מלכו ויעשה חסד לי שיחו
 לכננה מזכור לדוד
 השמים כספרים כנדר אל
 יוס ליוס כיני אמר ולילה לילה יהוה דיעת
 ככל הארץ ינאקוס ונקיעה תכל מליהם
 והוא כחת יינא טחפתו
 כקיעה השמים כו נאו ותקפתו
 תורת יהוה תמיסה משיכת נפש
 פקודי יהוה ישרים כישפחיל
 ידאת יהוה טהורה יגמדת ליעד
 הנחמד ס כזה כמשרב

ויניעה ידיו מנדר הרקני
 אין אמר ואין דמים כלי נשינקולס
 לישכש ישם אהל כהם
 ישיש כסר לחין ארח
 יעל קנותס ואין נסתר מחמתו
 יעדות יהוה נאמנה כחכמת פתי
 כיעות יהוה כרה כאירת יענס
 כישפטי יהוה אכתי עקו יחורו
 ומתוקים כרביש נקפת טופס

החוקים והמשפטים אשר יצונו יהוה אלהינו ונשמע ונעשה
והמשפטים אשר יצונו יהוה אלהינו ונשמע ונעשה
והמשפטים אשר יצונו יהוה אלהינו ונשמע ונעשה

ונשעך מהרבה בשמים ונקבוב
שכורם חשך נבדך איש לוכ
הורגין אכרפ והגיון לבי לפניך

לכנען מזכור לדוד

שנאות כייזן מנסתרות מקני
אז איתם ועקתי מפשינרב
יהוה יעדי ונאלי

יניח יהוה כיוס צרה ישגבך שפאלי ינקב
יתלכחך ויעלתך ידישה כלה
נתנה כישויעך ובשם אלהינו נדל
יקח ידיעתו כהושיע יהוה משיחו
אלה נרכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נכרי
הההושיעיה הכלך

ישלח יעך מקד שונעיון יסעדך
יתן לך כלכבך וכל צנתך כלא
יכלא יהוה כל משאלותך
יעשה משיכי קדשו כגברותי ישיעמינו
אלה נרכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נכרי
יענט כיוס קראנו

לכנען מזכור לדוד

יהי כעך ישמח כלך וכישויעך כהיכל מאד תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כלכענת
סלה כי תהדמט נכרות טוב
הים סאל כנכך נתתה לו ארץ ימים יעלסו יעדול כבודו כישויעך הוד והוד תשועה יעליו
משיחתו כרנות יעד תהדוהו כשמהה אתפנד כי הכלך כנח כיהוה וכחסד יעליון כלינוט
תכנידך לכלאיכך
השכמו כעור איש יענתפנד יהוה כאפו יכלינס ותאכלם איש פריכו מארין האכר וורין
כנע אדם כינטו יעליך ריעה
משיחתו שכם כמיתריך ככונן יעלפניהם רוכה יהוה כעך כשירה וטברה נשרתך

יכניד תמינא ישנאך
השכמו מזכה כל יוכלו

לכנען מזכור לדוד

יניח יהוה כיוס צרה ישגבך שפאלי ינקב
יתלכחך ויעלתך ידישה כלה
נתנה כישויעך ובשם אלהינו נדל
יקח ידיעתו כהושיע יהוה משיחו
אלה נרכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נכרי
יענט כיוס קראנו

אלהי אלהי ענכתני
אלה אקרא וזכרם ולא תענה וליה ולא דוכיה לי ואתה קדוש יושבתהלות ישראל
קדשאו אטרענו כטחו ותפלטמו
ואנחתי יעולא אישחרפת אדם וכזוי ינס כלרא יליענו לי יפטירו בשפה ייעוראש
לא יהוה יעלטהו יעילהו כיחפין כו
יעל השילטי כרחם ככנטן אמי אלי אתה אל תרחק ממני כיעה קדוה כיאין עזור
ככנטו פריס רבים אכיר כישן כתרונ
ככנטו עשנכתי והתפרדו כל יענמות
ישכר שטח וליטונ מדבק כלקוח
ככנטו כלבים יעדת מרעסה קפני כארי יורי ורגלי אכפר כל יענמות הכה כינטו יראוכי
הדקונכתי להם ויעל למושי יעליו עורלי

רחוק מישויעת דברי שאנתי
אלך זינקו ונעלמו ככטחו ולא כישו
כיא אתה נר יכנטן ככנטיה יעל שרי אטי
פני יעל פיהם אריה טרף וישאנ
היה לבי כדוננכס כטור מיני
ולי ענרמות תשפתני
ואתה יהוה אל תרחק אליהו לערתי חושה

טוב וישראל יהוה על כן יורה חטאים בדרך
 כל ארחות יהוה חסד ואמת לעד בריהו ויעתיו
 כזה ראשי ירא יהוה יורנו בדרך יכרה
 סוד יהוה ליראיו ובריתו לחוד יעב
 פנה אלי והנני כי יחיד וינני אני
 ראה עני ויעמלי ושא לכל חטאתי
 שמוה נפשי והנה על אל אבוי כי חסיתי בך
 ענה אליהם את ישראל
 לדוד שפנני יהוה כאני כתי הלכתי וכיהוה מצחתי לא אפנע
 כה חסדך לנני יעני והתהלכתי באמתך
 לא ישתני יסב כתי ושא ויעני על מיסלא אמת
 ארחין נקיון נפי ואסבכה את מוכחך יהוה
 יהוה אמת כי ען בחד ומוקם כשכן כמודך ואל האסף יב חטאים נפשי ויעני אנשי ומי חיי
 אשתי וחסד וימינם מלאה שחד
 תני יכרה בנפשו
 לדוד יהוה אורי וישני כמי אירא יהוה כי עוזי כמי אפחד
 בקרבלי מרעם לאכל את בשרי
 אסרה עני לכחנה לא ירא לב אסתקום
 אהר שאלתי נא את יהוה אתה אבקש שגתי בכתי יהוה כל ימתי לחוות בנני עכ יהוה ולבקר
 מלילי כי יעפנני כסבה ביום רעה
 ויעה ידוב ראשי על אובי סכבתי ואזנחה נא הלו ובה תרויעה אשירה ואזמרה ליהוה
 שכיני יהוה קול אקרא והנני ויעני
 אל תסר מעד כמע אל תטבאך יעבך עזרת היית אל תטיש ואל תעזבני אלהי ישיני
 כנאי ואמי יעזבני ויהוה יאספני הורני יהוה דרכך ונחני בארה מיישור לכיני ישרי
 אל תתנני בנפשי עיר
 ואל האספני לדאות בטוב
 קה אל יהוה חק ויאמין לכך
 לדוד אלך יהוה אקרא עזרי אל תהיט כמע פן תחשה ממני ונפשי לתי ינני יודי טר
 שכיניקל תחנני בשרי עליך
 אל תבישני עבד רשעים ויעני פני און
 תלהם כעל וכוני מליהם כמינישה ידיהם תן להם השב נבולם להם

האיהפך על ערך הוישיע חסדך יהוה אל אמישה כי קראתך כי שורשי צמח ידמו לישאול
 והלכתי שפתי שקר הדורות על עדיק יתק כנאווה וכו
 מהרנבוכך אשר נפעת לראדך פצלת לחוסים כך נד בני אדם
 תתדס כסתר פנך כדכס איש תנפנס בסכה מדיכ לשות
 כרך יהוה כי הלא הסדו לי כער כער
 ואני אכרתי כחשי ערתי טעד יענד אכן ישכיעת קול תהטע כשויע אליך
 אהבו את יהוה כל חסדיו אמונם נה יהוה וישראל יל יתר יעשה נאווה
 חזקו ויבין לכנס כל הכיחלים ליהוה
 לדוד כשכל אשר יעשו פטי נכשו הטאה
 אשר אדם לא יחשכ יהוה לו יען ואין כרוחו רבה
 כי תחריתי בל יענני בשאתי מלחום כי ונס וליה תכבד עליך נדך כד ישרי כד רנע קין סלה
 חטאתי אורינג יוענ לא כסתי אכרתי אודה יל פטיני ליהוה ואתה נשאת יען חטאתי סלה
 יל זאת תפל כל חסדך אליך יעתינא רק לישטפ כיס רכס אליו לא יעניע
 אהוקת לי כי כרתי רנע לטתפונכ סלה איש כילך ואורך כדך וזולך אינעה ילך עניע
 אל תהי כסוס כפרד אין הכן בכתנ ורסן יערו לבלום כל קרב אלך
 רכס ככאכס לרשינ והלטת ביהוה חסד יסוכבט יסכחו ביהוה ועלו יעדיקים והרעט כל ישרי לב
 רנע יעדיקים כיהוה לישרים נאווה תהלה
 הדו ליהוה ככער כנכל יעשור ופרו לו ישיורו לך שיר חדש הטנינ ננן כתרועה
 כי ישר דבר יהוה וכל מינישחו כאמטוה אהכ יעקוה ונשפט חסד יהוה מלאה הארץ
 כד יהוה ישמים כעשו וכרוחו פו כל ינכאס כנס כער כי היסנתן באו ירות תהוכות
 יראו מיהוה כל הארץ טקט יערו כל ייכיתנלו כי הוא אמרו יהי הוא ענה ויינכד
 יהוה הער יענתים הניא מחיטות ינכים יענת יהוה ליעולס תנכד מחיטות לט לדר ודר
 אשרי הנו אשר יהוה אליו הינס כחר לטלה לו כי שכים הכט יהוה ראה את כל בני האדם
 כעטן שטתו חשנה אל כל יישי הארץ היער יחד לכסחכין אל כל מינישחים
 אין הסך טישי כר כחיל כמור לא יענ כר כח יסקר הסוס לתשויה וכרכ חילו לא יכלט
 תהי יען יהוה אל יראו לי יחלים להסדו להניל כמות נפשו ולחיותם כרנב
 נעט חסדה יהוה יערו וכננט הוא כיט ייטכ לבט ככש כדשו כטחט
 יהוה חסדך יהוה יעליט כאשר יחילך
 לדוד כשנתו את טינכו לפע אכסילך ויערשו וילך
 אכרס את יהוה ככל יענת כיד תהלתו כנל כיהוה תהלת נעשי ייכיעו יענים וייסכחו
 עלו ליהוה אתי ערוכס שטו יחדו דרשות את יהוה ויענ וככל כטרתו העילע

ויהי כן ונעשה - ויחלבו יע נאווה - וישראל לך דבר לישטפ כוונתו
 תהי כפוס כפדו כן חסד - כלש תנפנס ויחלבו יע נאווה - וישראל לך דבר לישטפ כוונתו
 כנב ערתי כנל - כנב ערתי כנל

הכיטו אליו ונתנו ופניהם אל הערו:
 הנה בלאך יהוה סביב לראיו ויחלצנו:
 יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור לראיו:
 למנעם יסביעו ידאיהוה אל מנעם:
 עז לי שונך כריני וישפתיך מדבר מנעם:
 יעני יהוה אל ינדיקום ואני אל שויעתם:
 יענקו ויהוה יסמינו וכל צרתם היעלים:
 רבות ריעת ינדיק וכלם ייעלנו יהוה:
 תמותה רשני ציה וישנא ינדיק ואשמו:
 לודו ריבה יהוה את ידיו לחם את לחמי:
 הווק מנ יענה וקומה כיערת: והרק העת סנר לקראת רופי אבר לנפשי ישי עתך אני
 יכשו ויכלמו מנכני נפשי
 יהיונבין לפני יהוה וכלאך והלקלקת וכלאך יהוה רופס
 כי חסם טכנו לי שחת רשעם
 תמאחו יסואה לא ידעור שותו אשר טכנו תלכו כישואה ילנה ונפשי תנל כיהוה תשי שגישו
 כל יענקותי תאמרנה יהוה כי כדך כי עילני
 יקומון עדי חסם אשר לא ידעתי יישאלוני:
 ואני בחלקם לטישי יסך יענתו בעום
 כרינאח לי התהלכתי
 וכיעלני שפחתי ונאספתי נאספתי עלי נכים
 בחנני לעני כי ענחתי עלי יענקו יהוה נכה תראה הטינה נפשי כישואהם מנערים חידתי
 אויך בקה רב בעם יענקו אהל לך: אלי יסמח לי איבי שקר ישנא חסם יקריעו יעני
 כלא שילום ידברו ונל
 וירחבו עלי פיהם אברו האהא אחראתה יענקו: ראיתה יהוה אלי תהרש אדני אל תהק מנני
 היצירה והקנינה למישפטי אלהי ואדני לדיבי
 אל יאמרו כלם האח נפשונו
 יכשו והפרו יהוה שפתי ריעתי ילכשו
 יענו וישמחו חנני יענקי ויאמרו תמיד
 ולישוע תהנה ינודך
 נאספטי עלי רשני בקרב לב
 אינ אחד אלהים לגני יעני
 אינ אחד אלהים לגני יעני

אדני

יפה נהגה במבחר יפה נהגה במבחר יפה נהגה במבחר יפה נהגה במבחר יפה נהגה במבחר

כיחלק אליו ביצו למצא עט לשנא דברי פואן ומרפה הדל להשכיל להטיב
און השכיל שיטנטי יתנוג
יהוה נהשמים חסדך
יעקתך נהר יאל שפטיך יהוה רבה
מהקר חסדך אלהים ונע אדם כעל כנפך יחסיון ירוץ כרשן בנה ונהל ערנך תשקם
מעמך מקור חיים כאור נראה אור
אלהמאנ רג נאור וידרש עכ אל תדע
לדור אל תהר כברי עכ אל תקנא כנשי עולה
כסיד נהרה יכלו
נחיהו וינש טוב שכן ארץ ורעה אמונה
על על יהוה דרך וכח עילו והוא יצשה
הכל יהוה והתחול לו אל תהר
כאף ויעב חסדך אל תהר אך להרץ
ויעד מיט ואין רשע והתבונת על סקכו ואינו
וכס רשע לעירי וחרק עילו ישנו
הנפתחו רשעים ודרקו קשתם
הרנס תבוא בלכם וקשתותם תשברנה
כחיה רשעים תשברנה וסוכך יד עקים יהוה יודע יהוה ימית מינים ונהלתם לעלם תהיה
לא יבשו בעת רעה
כרשעים יאנדו ואים יהוה מקור מים מלכ נשן בלו להרשע ולא ישלם ועדיק חונן וטתן
כסבר כידרש ארץ ומכלליו כרתו
כיעל לא יוכל כליחה סוכך ידו נערה יתנע וקענו לא ראיתי עדיק נעב ורוע מבקש להם
כלהו חונן ומלך ורוע לברסה
כיהוה אהב שיפט ולא ינעב את חסדיו
יעדים רשע ארץ וינעב לעד עליה
תורת אלהו בלבו לא תביע אשיו
יהוה לא ינעב כדו ולא
קח אלהו ויפסד דרכו וירוסכך לרשת
ראתו רשע יצין ומת ערה כאור חרנן
שכרתם וראה ישר כמאחרת לא ייש שלום ופישנים נשמדו והדו אחרית רשעים נברתה
ותשועת עדיקים כמדה
מיעום בעת צרה

לך

וַיִּצְרָם יְהוָה וּפְלָטָם יִפְלָטָם מִרֵּשִׁיטָם

מצמור לדוד להזכיר

יהוה אל בקי נפק תוכיחני ובהמתך תסרני: כי חניך נהתו בו ותגהתי על יידיך

אין כהם נכשרי כפני זינער
אין יטלום בינעמי כפני הנאת

בִּיזוֹנוֹתַי יִסְרוּ דַּעַי נִכְסֵי אֶמְצָא כִּבְדּוֹ מִכֶּנִּי:

נצוית יצאתיך מאד כל היום קדד הילנת:

כי כלי מלא נקלה ואין כותם נכ

נְפוּטָה וְעִדְיָה יָצָא כְּאֵד יִשְׁאֲנֵת מִנְּהַמְתָּ לִּבִּי אֲדֹנָי נִנְדָּךְ כִּלְתָּאוֹת וְאֶהְיֶה כִּמְךָ לְאֵנִי

לְכִי כְּחֶרֶד יִזְכְּנִי וְהָאֹדֶר יִצְנֶנִּי וְגִסְתָּהּ אֵין אֶתִּי: וְהַבְּיֹרֶעַ מִנְּדִנְנִי יִצְוֹ וְהַרְבֵּי כִּ

וַיִּקְרָא מִמֶּנִּי נָפִישׁ וְדַרְיָס רֵעֵי דָבָר

ואנן כחריש לא אישכין נכאל לכ לא יפתח פיו ואהי טא איטא שריא שכינא ואין כפון תו

כִּילֵךְ יִהְיֶה הַוָּחֵלֶת אֶתֶּהֱתַעֵה יְהוָה אֱלֹהֵי כִי אִמְרֵתִי כֵן יִשְׁכַּח לִי נְמוֹט רַגְלֵי יְעִיִּי

כִּי עָנָה אֵלָיו אֲדָנִי כַחַטָּאת׃

ואיכא חייב ינצמו ורבו ינאי יטקרו וכילבי דיעה תחת טובה שטנוני תחת רדפי טו

אל תעבני יהוה אלהי אלתרחק ממני; חושה לי צרת יהוה ארצי תשן

נח לידיתון מזכור לדוד

אמרת אימרה דרכי הטוא בלשונא אימרה לפי מחסות בער רשע לער

נא ליכתוב דומיה החשיטית מטוב וכאבני נצורה חס לבי בקרובי מהניגה לבי צר אהיה דור

הודיעני יהוה קני ומדת ימי כהה היא

הנה טפחות נהתה ימי וחלי נאן ערך
אך כיהי נראים נצב סה

אך בעל־ההלך אייט אך הבל־המיון

וַיֵּצֵא מֶלֶךְ קוּיִתִּי יְהוָה תוֹחֵלֶתִי לֵךְ הָיָא:

נאֹמְרִי לֹא אֶפְתָּח פִּי כִּי אֵתָהּ יִשְׁמַע הַסְּרֹמִי עַל־נִנְעָה מִתְּנִיתִי דָּךְ אֶנֶּכֶר־כִּרְיָהּ

בתוכחות יצ' ציון יסודת אייטותמס כינש

ישימעה תפילתי יהוה וישועתי האזינה אל דבִּיעִתִּי אֶל תַּחֲרִישְׁכִּי וְאֶנֶכִּי יַצִּיךָ הוֹשִׁיעָה

השיע מכני ואמליה

לכנעת לחדר כזכור

קיה קצית יהוה

ויעלני כבוד יאאון מט' טהיון

ויתן בעיניו הדין תהיה לאלהיו

אִשְׂרָאֵל הַגִּבּוֹר אִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל כִּנְעָחוּ

רבות יצית אתה יהיה אליהן על אהבך ומה שנתן אר"ט אין צריך אהבה ואהבה

וכן ומנחה לא הפנית אונם כרית ל
 ואמרת הנה באתי במנחת ספר כתוב עלי
 בשרתי ערך בקלה ובהנה שפתי לא
 יעקתך לא כסיתי פתוך לב אמונתך ותשו עתך אמרת לא סודתי הסודך ואכתך לקהל רב
 אתה יהוה לא תכלא חסיד מבני
 באפני יעל ריעת יד אין כספר השינוי יענות ולא יכלתי לעמוד בשי צרות ראשי ולמי יענות
 רעה יהוה לחזילי
 יכשו ויחפרו יחד מנכיש נפשי לספותה
 יישמו יעל יעקב בשתם
 ישישו וישכחו כך כל מנכישך
 ואני יענ ואבין אדני הישב לי יעורתי
 לכנענא מוכור לדור
 אשרי מי שכל ארל
 יהוה ישמרה ויחיהו יאשר בארץ
 יהוה יקדשו יעל יעריש דול כי שגבו הפכת בחליו
 אבי ואמרו רגלי
 ואם נא לאות שוא ידבר לטי יקבן אין לו יצא להוין ידבר יעל יתחשו כי שגא יעל יתחשו
 רעה לו ידבר יעל יענקט
 גם איש שלם אשר נמחתיט אנל לחטי העדיל יעל יענקט ואתה יהוה הנני רפאה נפשי כי הטאת לי
 כמתידי יעל כי הפתתי כל לא ירעני איך יעל
 נרוד יהוה אלי ישראל
 יעל יתחשו יעל אפיקיבים
 יפאה נפשי לא להם לא להם
 יהוה ידעתי להם ויכסו לי להם

לכנענא מי שכל לבני קרח

כן נפשי יתענ אלך אלהים
 כתי אטא ואראה פני אלהים
 כאמר אלי כלהים איה אלהך

כאל תיענ יעל אפיקיבים
 יפאה נפשי לא להם לא להם
 יהוה ידעתי להם ויכסו לי להם

אלה אבותי ואישפכם עלי נפשי כי אעזב בכם אדם יד בית אלהים בקול רעה ותערה הכתובות:

מהתשתותח' נפשי ותהמי עליהחלי לאלהים כיעוד אודט ישועות פניו

אלה יל נפשי תשוחח יל כן אוסר

תהוב אל תהוב קורא לקול צעוריד
מכשטריך וגלד עלי צעור

יוסף יענה יהוה הסדר וכלילה
שירה יעמי תפלה לאל חי

אברה לאל כלי' למה שכתבתי

ברעה כי נצטוו הרפועי עוררי

מהתשתחח נפשי ומה תהמי יצלי הוה לי לאלהים כיעוד אונס ישועת פני ואלה

יִשְׁפַּע אֱלֹהֵינוּ רַחֲמָיו לֵאמֹר לֹא הִכְדַּמְנוּ אֶת מִצְוֵינוּ וְיִשְׁלַח עֲלֵינוּ

כִּי אֵתָהּ אֵלֶּיךָ כִּי עָנִיתָ לָּךְ לִפְנֵי וְעַתָּה

שלח אורח וצמתך הכה ינחוני
יבאנו אל הרקד שך ואל מיטנו

וַאֲמַתָּה אֶל מִוֹצֵא אֱלֹהֶיכָא אֵל שִׁכְחָתָנִי וְאוֹדֶךָ בְּשֵׁר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי

כִּי תִשָּׁחַדְתָּ נַפְשִׁי וְכִי תִרְאֶה אֶת-יְיָ וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶּה

יבנה יצחק קרח פישלר

אלהים באוננו שביענו אהבתנו כפארונו
פיע פיעתכס אהבתנו כפארונו

אתה ידך טיב הורשת ותמכך

פִּי הָאֱלֹהִים וְשֵׁם אֲדֹנָיִךְ יִתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם עוֹלָמֵינוּ
בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׂעָה וּבְכָל דְּבָר וּבְכָל מַעֲשֶׂה

[illegible]

כִּי לֹא מִקִּדְשׁוֹ אֶלֶם מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲנִי וְכָל־עַמִּי וְכָל־יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם הַזֶּה
וְכָל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּס וְכָל־הָעָם הַזֶּה וְכָל־הָאֲרָצוֹת
הָאֵלֶּס וְכָל־הָעָם הַזֶּה וְכָל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּס

[illegible]

השנים האחרונות והשנים שפירצו
המחבר יצא בזה ואלו הן הדברים

השנים שבהם לא נכתב שום דבר

מבול בחרב וחרב חמוץ אינו ומחורבן

לֹא וְהָיוּ אֲחֻזּוֹת לָנוּ וְהָיוּ אֲחֻזּוֹת לְבָנֵינוּ אֲחֻזָּה:

אם שבתו שם אלהיו ויפריצונו לא ידעו

על ידי הרבנו של היום וקטנונו בראש מטה

למה נבחר הקדוש השם יצחק ולחמנו:

קומה שורה לנו
ופדנו למינו בבדר

לחיותו יזל יתחבר לזו כוח השואל יזיר ידירה

וְחָשׁ לִבִּי וְדָר מִזֶּמֶר אֶחָד אֶת מִיּוֹנִי לְחַלֵּב לִי יוֹנָתָן יִזְמַר כֹּהֵן חֹדֶשׁ

17/07/2017 17:07

[illegible]

אלהים ילוי מלכה ילוי יערה בערות נבא מאד יל כלא נאנאמיר ארין וכמוט הרים כלבים
 יהו יחברו כי יר יעשוהו כנאות סלה נהר פלגיו יסכהו יצר אלהים קרש משנני עליון
 אלהים מרבה בל תבטו יערה אלהים לפנות בקר
 הכנענים כמו מלכות עתן מלכות ארין יהו נבאות ינמוטו מנא לט אלהי יעקב סלה
 לטוהו פלול אלהים יהו אשר יש שכוח בארין
 טטבת טלמות יע קעה הארין קיטת יטגר וקצין העת ינעיות ישרא כאש
 הרודין נאנא אלהים ארום כנעם ארום בארין
 יהו נבאות ינמוט מינא לט אלהי יעקב סלה

למענע לבע קרח זמור
 כהנים תקיעו כף הרעץ לאהיה בקולנה כי יהיה יציו טרא מלך ערליע כל הארץ
 וידי נעים תהנו ויאים תהנו רענו יחברנו את נהלנו את נאון יקב אשר אהב סלה
 ויהא אלהים בתויעה יהיה בקול שופר
 זמרו אלהים זכרו זמרו זמרו לבענו זמרו
 מלך כל הארץ אלהים זמרו משיכיל מלך אלהים יל נעים אלהים יטביל כסא קדשו
 עיני נעים נאכפיו עם אלהי אברהם
 כי אלהים כנע ארין מאד נעלה
 שיר זמור לבע קרח
 נעיר אלהינו הר קדשו
 נעלה מלך כל הארץ הר יציו ורע ינאן קרית מלך רב אלהים בארמטתיה ערליע יטב
 כהנה חלבים עיניו זכרו יהוה
 הכה ראו כן תכנה נעלה נחפנו

רעדה אחותם שם חיל כולדה:

ברוך קדיש תשכר אצות תשיש

כאשר שטינתן ראות כעיר יהוה נבואת כעיר אלהי אלהי יוננה יד עולם כה

דמינו אלהים חסדך בקרב הילך: כשכך אלהים כן תהלתך יל קני ארץ ידך כלאה יינך

ישמח הרעיון תלנה נטת יהודה לכינן משפטך: סט עיון והקפזה ספרו כעילה

ישית לבכם לחילה פסנו ארמנותיה

כזה אלהים אלהי עולם ועד

לפננו לבני קרח כבוד

שטינו ואת כל היצירה האנוני כל ישיב הרד: גם נע אדם נכני איש יחד ישיב ואמין

פידר הכמות והנות לכי תטנות:

אטה לכישל אונ אפתח בנטור חיתי

הנעמים יל חילם וברכ ישרם יתהלל: ויקרעיון נפישם וחורל ילעלם

אחלא פדה יפדה איש לאיתן לאלהים כפרו:

ויחי ועד לענח לא יראה השנה: כי יראה הנכמים כמות יחכילם לוכעי אצמו ויוננו לאחר חסד

קרבים נחמו ילעלם משערתם לרד ודר

ואדם ביקר בלין נכישל ככהמות נכמו:

כנאן לשאול ישות מות ידעם וידו גם ישרים לבקר ודעם לפלות ישאול כוכל לו

אך אלהים יפדה נפשו

אל תירא כי ינשר איש כי ירבה כבוד ביתו:

כי נעשו בחיו ינך ויורד כית טיכלך:

אדם ביקר ולא יכין

כטור לאסף אל אלהים יהוה דר ויקרא ארץ כטור שטיש יע כטא

כינון טכל יפ

יבא אלהי ואל יחיש אש לפכו תאכל

יקרא אל השמים כינל ואל הארץ לרין ינמו:

וינרו שטיש ערקו

שטינה עמי ואברה ישראל ואינדה כך

לא יל נחיד אוביך ויעלדך לעד תכיד: לא אקח מכיתך פר מכל ארץך עתרים

כיל כל חיתו ייע נהמות כהררי אלה:

אכ ארץ לא אכרלך כיל תכל ומלאה:

וכח לאלהים תוהו ושלם ליעליון טרדך:

ולרשין אמר אלהים מה לך לספר חק

ואתה שונאת כוסר ותשלך דברי אחרך: אסר את ננכ ותרין ינמו וינמ מנאפים חילךך

... פתחן לשדוהי עמק ...
... ויקום עמק עמק ...
... ויקום עמק עמק ...

נא

נך שחת בדיה וישוע תנכד כרכה
אלה בשית והחר שית דכית היות אהיה כמך
כעט את יסחי אלה
וסהורה יכבדני ויסדרך

לכנענ מפור לדוד

בנא אליונת הנביא כאשר לא אל פתי שכנע
הנה נכסע מי עמי וכחטאתי טהרני
לך לדרך הטאתי והריצבניך עשית
הבנין חוללתי וכחטאתי ויחבתי אפי הן אמת חלצת בטחות וכסתם חכמה תודיעני
הטאת כחטאתי וכליענתי כחתי
הסתר מני כחטאתי וכליענתי כחתי
אל תשליכני כלעניך ורח קדשך אל תקח ממני
אלסדה פשיעם דרכך וחטאים אליך ישובו
תני לשובי עקרתך
כי אתחנן ונח ואתנה
וכח אלהים רוח כטברה לכנענך
הטית בדיענך את ציון
אתחנן וכח יעק עילה וכליל

לכנענ משיכל לדוד

בנא דאנ האדני ויגד לי שאול ויאמר לו
מה תהי לי ברעה הנבר חסד אל כל היום
אהבת ריגמטוב יסקר בדבר יקד סלה
נס אל תנך לענח ויחך ויסקר מאהל
ורא עיניקם ויראנו ויעליו וישחקו והנה הנבר לא ישים אלהים טיעו ויכטם ברכ עיטו וימחטו
ואע מיתרענ בכית אלהים
אורך לעולם כי עשית ואקוה
לכנענ יעל כחילת משיכל לדוד
והתעמי יעל אין עשה טוב
לראות הייט משיכל דרש את אלהים
אין נס אחד
אכלו להם אלהים לאקראו

נב

נב

נד

שם פחדו פחד לא היה שד כי אלהים פורע נמות הנך הכשתוכי אלהים כאסם
כי יתן כיוון ישיצות ישראל כשבו אלהים שבות נפשו יל יעקב ייטבח ישראל
לבענה בנענת כשכיל לדוד

בבוא הזעפס ויאמרו לי שאול

אלהים נישחק הושיעני ונגטרק הדעני
כזרים קבו יל ויערינם בקשו עשני
הנה אלהים יעז לי אדע כסמכי עשני
בדכה אונחה לך אודה שכן יהיה כיוס
לבענה בנענת כשכיל לדוד

נה

האזינה אלהים תפלת ואל תתעלם מתתתת הקיטת לי ויעני ארד בשיח וואהיכה

כקול אויב מפני עקת רישי
לכי יחיל בקרבי ואימות כמות נפלי ילי
ואמר כיתקלי אבר כיונה אינפה ואשנה
אחייסה כפלט לי כרוח סיעה מסיער בלי יהיה פלג לטועם כי ראית חכם ורוי כניר
יונס וליה יסבבה יל חכמה ואון וינכל בקרבה הוות בקרבה ולא יישי כרחה תך ומוכה
כיל אויב ירפני ואשא לא כשנא
ואתה אטיט כעזי אלפי ומידני אשר יחדו נטתי קוד בבית אלהים נהלך כרגש

ישיבות ילימו ידו שאול חיים
אשאל אלהים אקרא ויהוה וישיעני יצבונקר ויעזרם אשיהו ואהבה וישיעני קולי
כירצות נמנעם בקרם
כירצות הווי צדי

פדה כשלום נעשי מקרב לי
ישיעני אל וייענע וישיב קדם כלה אשר אין חליפות לכו ולא יראו אלהים
יטלה ידיו כשכיל

חלקו מחכמת פיו וקרבי לכו
השילך עליהוה יתקד וחוא ילכלך
ואתה אלהים תורדם לכבר ישחת אנשי דמים וכרמה לא חיש יסיהם ואני אנטחבך
לבענה ילי ויעזר אלס ורחקם לדוד כסכסם באחו אלתו פלשתים כנת

תני אלהים כישאפני אנשי
שאפו ישודי כל היום כרבים לחכמים יכרום
באלהים אהל דנו באלהים כטחת
כל היום דברי ייענו ילי כל כחשבתם ליעניו יעניו הסה עקבי יטכרו כאשר קונו עשני
יעל און פלט לכו

כל היום לחם ילחני
יוסאיראני אלך אנטח
לא איראמה ייעשה בישראל

באף ימים הורד אלהים

נד

וְיִסְכְּרָתָהּ אֶתֶּה יִשְׁכַּח דְּמִיעֵי כְּנָעֶדְךָ
אֲזִי יִשְׁכַּח אֲזִי אַחֲדוֹ כִּיּוֹם אֶקְרָא וְהִדְעֵנִי כִּי אֱלֹהִים יי

לֵאמֹר

בְּאֵלֹהִים אֱהַל דָּנָר כִּי הוּא אֱהַל דָּנָר
בְּאֵלֹהִים נִטְחָתִי לֹא אֵרָא כִּי יִנְשֶׁה אֶדָם יי יֵלִי אֱלֹהִים נִדְרִיךְ אִשְׁלֵם תְּדוּת לך

כִּי הִמֵּלֶת נַפְשִׁי מִמּוֹת הָאָרֶץ לִמְדָּה
לִמְנַח אֶת־שַׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם כְּנִירָחוֹ כַּעֲנִי שְׂאֵל כְּמִי־עֵדָה

חֲנַנִי אֱלֹהִים חֲנֹנִי כִּי כֵךְ חִסֵּה נַפְשִׁי
אֶקְרָא לֵאלֹהִים יֵלִיוֹן

יִשְׁלַח מִי־מִיָּמִים וְיִשְׁיִיעֵנִי חֶרֶף שְׂאֵפִי כֹלָה
נַפְשִׁי בִּתְרוֹן לִבִּי אֲשַׁכְּנֶה לְהִטִּים כִּי אֶדָם יִנְשֶׁה חֲנֻת וְחֻצִּים וְלִשְׁלֹם חֶרֶב חֲדָה

וּכְכָה יֵלִי הַיָּמִים אֱלֹהִים
רִשְׁתִּי הִכְנֵה לִפְנֵי כִפְף נַפְשִׁי

נָטוּ לִי אֱלֹהִים נָטוּ לִי אֲשִׁירָה וְאִמְרָה
אוֹרֶךְ כִּי־מִים אֶרֶץ אֲמֹרֶךְ מֵאֲמִים

וּכְכָה יֵלִי הַיָּמִים אֱלֹהִים
לִמְנַח אֶת־שַׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם

הַאֲמַנִם אִלֵּם יִרְק תְּדַבְּרוּן
אֶל מֶלֶךְ יִצְחָק תִּפְעִלֹן כְּאֶרֶץ חֲסֵם דִּיכֵם תִּפְלִסֹן וְדוֹרֵשִׁי עֵינֵם מִרְחֵם תִּלְעֹן כִּבְנֵן וְדִבְרֵי כֹכַב

חֲכִיתֵנוּ לְמִדּוֹת חֲכִיתֵנוּ
כִּבְרָתֵךְ הָרִישׁ יֵאֻמֵּם אֲנִי

אִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן עֲקוֹל מִלִּישִׁים
חֲכֵר הַכְּרִים כִּי־חֲכֵם

אֱלֹהִים הָרָם יִשְׁעֵנוּ מִצִּמּוֹת מִלְּתֵנוּת כְּפִירִים נִתְּן וְהוּא יִמְאֹס כְּמוֹסִים יִתְהַלֵּךְ לְמוֹיֶדֶךְ חֵצֵי כְּמוֹ
נָפֵל אִשְׁתִּי בְּלִחוֹ שְׂכִישׁ

יִתְהַלֵּךְ כְּמוֹ שִׁבְלֵי תַסֵּס יִהְיֶה
כְּמוֹ חֵץ בְּחֶרֶב וְיִשְׁעֵנוּ

נִשְׁמָע יִבְטֵן סִדְרֵתֵכֶם אֲנִי
יִשְׁמָח יִדְרֵךְ מִחֻה נֶקֶם

וְאֶמַר אֶדָם אֶךְ פְּרִי לִידִיק
לִמְנַח אֶת־שַׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם כִּי־שִׁלַּח שְׂאֵל וְיִשְׁכְּרוּ אֶת־הַכִּית לְהִמֵּיתוּ

הִנֵּלִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי
הִנֵּלִי מִמִּעֵלִי אֲנִי

כִּי־הִנֵּה אֶרְוֵה לִנְפְשִׁי עֲרוּוֹ יֵלִי עֵינִים
בְּלִי עֵין יִדְעוּן וְיִטְעוּ

וְאֶתֶּה יִהְיֶה אֱלֹהִים עֲבָדָתִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיֵנָה לְפָקֶדֶת כִּי־הֵטִים אֶל־תַּחַן כִּלְכָּדִי אֲנִי כֹלָה
יִשְׁכַּח לְעֶרֶב הַמָּוֶה

י
י
י
י
י

ח
ח
ח
ח
ח

ש
ש
ש
ש
ש

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

וְהָיָה יְיָ יִשְׁמַח בְּכֶם וְיִשְׁכַּח אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵיכֶם
וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לִבְמוֹתֶיךָ לֵאמֹר
אֵלֶיךָ חֲסֹד וְיִקְדֹּם
אֶת-הַרְסוֹן מִיִּשְׁכָּנוֹ יְצִי הַנִּינֹב
חֲטָאֵי צִיּוֹן יִשְׁפֹּתוּ וְיִלְטוּ כְּנָאוֹם
כָּל-בְּחֻמָּה כִּי וְאִנּוּ וְיִדְעוּ כִּי אֵלֶיךָ
וְיִשְׁבּוּ יִצְחָק יִהְיוּ כִכְרִי וְיִסְמְכִינָה
וְאִנּוּ אִשְׁרֵי עַד וְאַרְגֵּן לִבְרֵךְ חֲסֹד כִּי הִי
יִשְׂרָאֵל אֲמִידָה

בשפתותיהם כי שמיני
ינוא אלך אשמרה כאלהים מיטבי
אלהים יראני בשדורי
בדילך והורידנו מנגנו אדני
ומאלה ומכחיש פדו
מישל בני עקב לאפקי הארץ סלה
ומה ינוצו ולא אל לא ישיבנו וילע
מיטבי וכונס כיוס צדלי
כאלהים מיטבי אלה חסדי
תמכה לדוד למד

למנצח על שושן עדות מכתב לדוד רב
 טהירו את אדם נהרם ואת אדם טבח ויטב ויח ויך את אדם כנא לא שנים נשאר
 אלהים ונחמו פריעתו אנפת השוכניו
 הו אית נמך קשה היסקיתו יין תרעהו נתה לראך גם להתנחם מפני שט סלה
 הושיעה יבינך וינעך
 ימנך יחלנו יידך
 אלהים דבר נקדשו אצלו אחלה
 לילי עדולי מנשה ואפרים כי עז ראשי
 מואב כי דחני על אדם אשליך
 כי ילני צירי מור כי נחני עד אדם הלא אתה אלהים ונחמו ולאתנא אלהים כנא אתי
 הסה לנו עזרת כעז וישוא תשועת אדם
 כאלהים נעשה חיל והוא יס ענקו
 למנצח על נגנת לדוד

למכנז על נפת לרדוד
הקשיבה תפלת
מקנה הארץ ארץ אקרא כי נטף לבי
כי הית מחסה לי מעל יד נפנף אויב: אטרה באהלך על לבי אהבה כסתה כנפך סלה
כי אהה אלהים שמיית לטרי
ימים על ימי מלך תוסף שנותו כנודר ודר: ייטב עולם לפני אלהים חסד ואמת נין יערה
מן אומרה שכל ליעד
ליטלי ערד יוס יוס

אל אלהים דומיה נפשי
אך הוא יציר ויטוית
עד אנה תקוותי יל אייל תרעמו
אך מישאלתי יעני להדי ידיו לזכ

לכנען יל ידותון מזכור לדור
כמנו יטוית
מישוב לא אמוט רבה
כלם בקיד נטוי עד הדחיה
נפיו ירכו ובקרנם יקלוסלה

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

3. The third part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

אד לאהים דומי נפשי כי מכנו תקותי
אלהים ישיני וכבודי
משהו מבלי יתני יום שפכו לפנינו לככם
אד הכל בני אדם מכבני איש
אלהמנו בני שק ובטל אל תהבלי
אתה דבר אלהים שתסווי שמיני
ולך אדני חסד כי אתה
מזכור לחד גדוהו במרר יהודה
אלהים אל אלה אשרך נבאה לך נפשי כהן כשרי בארץ ניה וצף בלמים
מנקדיש היתך לזאת עך וכטרדי
מן אשרך בחיי כשכך אשאכפי
אבזרתך על יעני באש מרות אהבה כד
דקה נפשי אחרך בתמנה יניך והמה לשואה יבן שונפשי נבא כחחית הארץ
צוה יעל ידי הרב
והגלך ישימך כאלהים יהלל כל העשנינו
למענח מזכור לדוד
שני אלהים קולי בשיחי
הקדני מסוד מרינים מרגשת פני און אישר ישנו כחובל שונם דרכו חניס דברמר
ליות במסתר דים תם
זקן לכו דרני ספרו לטלן
עשו עולת תמנו חפשי מקרב איש ולב נמק וירם אלהים חן פתאם הוים מכותם
וכשילה יעלכו לטונם
דראכל אדם ויגדו פני
יטמח יניק ביהוה וחסהכו
למענח מזכור לדוד שיר
לך דמיה תהלה אלהים כעון ולך ישים נדו
דני צנת נכדומני
אשר תחור ותקרב יטון חניך
טראות כעך תענע אלהי ישיענו
מכודרם בכחו נאור נבורה מיטביח שאון ימים שאון גיהם והכין לאבים
מיוצא בקר ויערב תדון

ואתה לטייט שק ואהי להם לכישל:

ואני תפילת לך יהיה צדקו אלם נב חסדך

הניל מטיט ואל אטבינה

אלה שטנני שכלת טים ואל תבליני מינה

ינני יהוה כי טוב חסדך כד נרחבך פנה אל יואל תסתה פנך כי נדך כי צד יכה ינני

קונה אל נשני נא לה למין אבי פני אתה ידינת חרפה וכשת וכלת נדך כלי גרי

הרפה יסברה לבי ואנטיה ואקוה לעד ואן

ותנו כבודי ראש ולינבאי יסקוני חנין

תחשכנה ציעהם כראות ונתנהם תכיד המיעד:

תדו טירתם נשמה

כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חליך יספרו:

ינחו ספד הים ינני עירקים אלי תט: ואני ינני וכואב ייטעך אלם תשננ

אלה לטם אלם כשיר ואנלי טוודה:

ראו ינני יספרו דרש אלם ויהי לכננס: כי טכני אל אכונם יהוה זאת אסריו לא מזה

יהללוהו יטכס וארין

כי אלם ייטיני עיון וינה יצד יהודה

ורני ינני ויחללה

לכסנה לחדד להביר

אלם להניל

כטו ויהפרו מבקש נשני יכנ אחור

ייטכני יל יקכ כשתם

ייטו ויהפרו מבקש נשני יכנ אחור

ואני ינני ואמין אלם הושה ליער ופלי

כך יהוה חסתי אל אמישה ליעלם

כי נדקך תעיל ותפלטני

היה לי לטור כיען לטא תכיד יעית להושייני

אלה פלטני מיד רשני מנף כיעל וחובין: כי אתה תקוה אדני יהוה כנטי מנערי

יעל נסכתי כנטי כטיני אמי אתה נוי

כפותת ית לוכס ואתה מחס יני

אל תשליכני ליעת קטנה ככלות כהי אלתי עכני: כי אכרו אבי לי ושמרי נשני נועי ויהוה

לאמר אלם ינני

רדפו ותפשהו אמן כיני

זמור לאספה אך טוב ליישראל אלהים לבי לב

כי קנאתי סדוליים שלום דשנים אראה
 בעל אעש אנשו וינס אדם לאינשו
 ינא כחלל ינעמו ינברו כשבות לב
 ישוה נשמים פיהם וישונם תהלך בארץ
 ואכרו אמה דינאל ויש דניה בעליו
 אך ריק זכותי לבני וארחין בעקיו כפ
 אכסארת אספיה כמו העה דורגד כמות
 יד אבוא אלכד יאל אכניה לאחריהם
 אך היו לשמה כנענפותו כן בלחות
 כיהתחיל לבני וכליות אישונן
 ואעתידי ינכך אחות בד כיני
 מילי כשמים ינכך לאחפעת בארץ

ואע כפינט נטור דל כאן שפעה אשרי
 כי אין הרענות למותם וכרינו אולם
 לכן ינעקמו נאוו ינעו שית הכס לכו
 ימקו וידברו נרני נשק סכרוס ידברו
 לכן ייטיב נעמו הלכו זכר לא יעלם
 הנה אלהי ישראל יעלם העלם חלו
 ואהי נניס כל היום ותכחת לבקרים
 ואחשה לרעית זאת עכל הוא בעני
 אך בחלקות השית לבו העלתם לביטאות
 כהלום סהקין אדני כיניר עכבת תמה
 ואני כיניר לא אדני עכבות הייתי ינכך
 כינירך הענה ואחד כטר הקנה
 כלה ישראל וכני יער לבני והלך אלהים ליעלים
 כי הנה רחוקך יאכד והינכמה כל זונה ככך
 ואעקבת אלהים לטוב שית כאלהם בארע יהוה
 כחסי לספר כל בלאכותך
 כי שכל לאספה למה אלהים זמרת לנעם ינעו אפך כנאן סרניתך

דהינין זה שבעת
 כל הרני אויב נכדי
 יורני כמכא לבי עיה נכך ינין קרסות
 שרמ כל מועד אל בארץ
 ולא אתע דיני ערסה
 למה תשיב ידך ויכניך בקרב חוקך כלה
 ואלהים מליכי בקרס פני ישויעת בקרב הארץ אהה פורת כעוד יס שרת ראיתי תעלם ילדיני
 תנענו כאל יניס יליניס
 אהה בקיעת ינין עתל אהה הובשית טהרות אהה
 קיין והרף אתה יינתם
 זכר זאת אויב חרף יהוה וינס נל נאניו שכן אלתה יהי תנשמוך חית ינעך אל תשכח לענה
 הקט לברית כי מלאו
 כחשכ ארץ נאות חספ
 אליי שדך נעלם יני ואנין יהליו שדך קוסה אלהים רינה ריבך וכר הרפתך כענב כל היום
 אלתשכח קול עירך
 שאון קבך יעלה תמיד

ונר יעדך קעת קרס נאלת שבעת נחיתך
 הרסה פניך לביטאות נעם
 יטאני עוררך בקרב מועדך שמו אותהם אתות
 ויעת פתוחיה יחד ככשיל וכלפות יהלכו וישלחו
 אכרו כלבכ נעם יחד
 אהה יני לא דאנו אין יעד נביא
 יעד כתי אלהים יחרף יני נאין אויב שכן לנעה
 ואלהים מליכי בקרס פני ישויעת בקרב הארץ אהה פורת כעוד יס שרת ראיתי תעלם ילדיני
 אהה ריני עת ראשי ליהוה
 אהה בקיעת ינין עתל אהה הובשית טהרות אהה
 קיין והרף אתה יינתם
 זכר זאת אויב חרף יהוה וינס נל נאניו שכן אלתה יהי תנשמוך חית ינעך אל תשכח לענה
 הקט לברית כי מלאו
 כחשכ ארץ נאות חספ
 אליי שדך נעלם יני ואנין יהליו שדך קוסה אלהים רינה ריבך וכר הרפתך כענב כל היום
 אלתשכח קול עירך

למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר
 יהוה יי אלהים הודינו וקרוב שמך ספר ונפ איתך כי אקח מועד אני מיישרים אישפט
 אנכי תנתי עמודה סלה
 כי אלהים ישפט זה יטפל וזה ידים
 אך שמריה יצו ישתו כל רשעי ארץ
 וכל קרני רשעים אנדי תרוכמה קרנה ערק
 למנצח בנגנת מזמור לאסף שיר

בנהודה אלהים בישראל גדול שמו
 ויהי בשלם סכו וכי עתה כיצון
 נאור אתה אדיר בהררי טרף
 ולא כינאו כל אנשי חיל ידיהם
 אתה נורא אתה וכי יצד לפנך כא אפך
 ימני השמינית דין ארץ יראה וישקטה בקוב למישפט אלהים יהוה ייני ארץ סלה
 יסארת חמרת תחנך
 יהוה יי אלהים אל תסביו יכלושי למורא יבער רוח נגדים נורא לכלי ארץ
 למנצח על ידיתון לאסף מזמור

קול יי אלהים והאזין אלי
 ולא תפנו מאנה וחסם נפשי
 בשינת ארץ דרשתי ידי לילה נגדה
 אשה אלהים ואהמיה אשיחה ותתניטף רוחי סלה
 אחות שמרות יעני נפצתי ולא אדבר
 חסד ימים מקדם שנות יעלמים אומרה נצית כל ילך ינס לבני אשיחה ויחפש רוחי
 חסד ימים יונה יהוה ולא יקיף לרעות יעד
 האפס לענה חסדו נמר אבר לדר ודר
 ואמר חלתי היא שטת יסין יעלון
 והנתי בכל צלך וכי לילית אשיחה
 אתה האל ישיחה לא חסד יעלית יעלית יעלית
 אלהים מקדש דרכך מאל גדול כאלהים
 אלהים מקדש יעלית

אך מים אלהים ואד מים חילו
 יעלית יעלית קול נתנו ישחקים
 ויעלית מלך האדו כדקם תכל
 כדדך וישלך כמים רבים
 יעלית יעלית
 ביד משה ואהרן
 מיטביל לאסף האזנה יעלית תורת הטו אונכם לאכריפי

אפתחה כשליף אביינה חירות בעקדם
לא נבחר כמניהם לחראחרון כספרים תהלות יהוה ויפוזו ונפלאותיו אשר יצשה
ויקם יצות כ"נקב ותורה יסג נ"שראל אשר יטה את אבותינו לחוד י"ס לבנהם
לסנין ידנין חראחרון כנס ילדו
וישכחו כאלהם כלם ולא י"סחו
ולא יהיו כמותם דור סוד וברה דור לאהבן לבו ולא נאמנה את אלוהו
בעצרים משקי רזי קישת הפט כיום קרב: לא שמו פת אלהים ופתותו מאנו לכת
וישכחו יצילותיו
ונפלאותיו אשר הראם
נע אבותם יצשה לא בארץ מצרים ישרה יעני: בקינים וי"נכרים וי"נכרים כבוד
וינחם כנין יופם וכל הליה באור א"י:
וינאנו לים כסלי ציורד כהרות כ"ס:
וינסו אל כלכם
וידברו באלהים אכרו היכל אל
הקכה צור ויוזבים ומלם י"סטה הגם לחם
לכן שני יהוה ויתנב וא"י נשקה ביינקב
כי לא האמינו באלהים ולא נטחו בישועתו
ויכטר ציהם כן לאכל ודגן שנים סעו לבו: לחם אברים אל אי"י ידה שלח להם לישבע
יסין קדים בשמים
ויכטר יציהם כנפר שאר וכחולי כים יעוף כנף: וי"ל בקרב סתעו סכב ל"ס שנותו
ויאכלו וי"סנין מאד והאבותם יכא להם:
ואף אלהים יציה בהם ויהרג כמי שבעה
בכל זאת חטאו יעוד ולא האמינו בנפלאותיו:
אם הרגם ודרשוהו ויטבו וי"סחורא:
ויפתוהו בפיסה
ולבם לא נכו ינו
והוא רחום כפר יעני ולא י"סחית והרבה
ויוכר כיבשר הנה רוח הולך ולא ישוב:
ויטבו וינסו אל וקדו"ש ישראל התוו:
אשר יסג כמי עדים אתתו ונפתיו בשרה יעני:
י"סלה בהם יצב ויאכלם וינפרדו יתשחיתם:
יהרג כסד נפנס ויסקכתם כחנכל:

וְעַתָּה נִשְׁמָע וְנִשְׁמָע לִי כְּפִי הָאֵלֹהִים
וְעַתָּה נִשְׁמָע וְנִשְׁמָע לִי כְּפִי הָאֵלֹהִים

ישראל בן חרון את יצירה ויוצג ויצה
יעלענה לאפן לא חישך ככות נעלם
ודבר כבוד כעיר ראשית אונס באה להם
ותם לבטח ולא פחדו ואת אליהם כסה היסוד
והשכנעם גוים ויעלם נחל עזרה
וינסו ויכרו את אלהים יליין ויצדו לא שמו ויסנו
וכנסו ככמותם ובפס יליהם יקע אהו
וישכנעו שילי אהל ישכן באדם
ויסגר להרב יצבו וכנחלתו יהי עבר
נהנו חרב נעלו ואלכנתו לא תגביה
ודן עריו אחור חרפת עולם עתל למו
וינחר את שבט יהודה את דר ימון אשר אהב
וינחר כדור ינכרו
כאחר ילות הכיאו לרעות כיעקב
וריע כתם לבכו
כומוד לאסף אלהים באו גוים כנחלתך
נעל את נבלת יענדך כמאל יענה השכים
שפט דמם כמים סכמות ירושלים ואין קבר
ידמה יהודה תאנף לבינח
שך המתך אלהים אשר לא ידעך
כאל את יעקב
אלהינו לו יענת ראשעם סהר יקדמונו
יעזנו אלהי ישיענו יעל דבר כבוד ישך והינינו
למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יורגנו
תבוא לפנך אנקת אסיר כגדל
והשב ליטכנו שביענים אל חיקם
ואתנו יענך ויפגן כרענתך נדה לך לעלם
רעה ישראל האוניה נהג כנצח יוסף
לפני אפרים וכנען ומעשה יעזרה את
אלהים השיכנו

מי שחת כל אכר יצם
וחיתם לרס הסגר
ויסנינאן יצבו ויענה כיער כמדבר
וישכן באה להם שגט ישראל
ישכני אלהים ויתנכר ויכאם כאל ישראל
ויתן לישכניו ותפארתו כדער
בחוריו אכלה אש וסרתו לא הוללו
ויקן כישן אדני כגבור כתרונן כיון
וינאם באהל יוסף וכישגט אפרים לאסחר
ויקהו ככורכים כמקדשו כארן יסדה לעולם
יצבו וכישראל עולתו
ובתבנות כפיו ינחם
כשר חסידך לחיה ארין
היינו חרפה ליטכנו ליענוקם לסכנתנו
תביערכמו אש קנאתך
ויעל ככלכות אשר כשךך לא קראו
ואת נהוה השכו
רמכך כדלוט טאר
יעלחטאנתנו לכינן שךך
יעצט נכסותם יענדך היטפוך
זרועך הותר בע תמותה
חרפתם אשר חרפוך אדני
לדור דור נספר תהלתך
ליטכנאם כמזכור
עבורתך ולכה לישית עתה לנו
והאר פנך ונישית עה

יהוה אלהים יבא אות ער כתי ינשנת כתרלת ינמד: האכלתם לחם דמי ענה ותשקכו דמי עתה ישי
 תשיכנו סדון לישכנו ואכיל ילינו לטו:
 נפן כסערים תס יתגרשנים ותמיעה:
 כסוהים עלה ונעפה ארזיאל:
 לכה פרעת נדריה וארוה כל ינעירך:
 אלהים יבא אות ישוב נהבט
 ינה אשר נטינה יסניך
 שרפה באש כסותה
 תהי ירך על איש יסניך
 ולא נקו מכך תחיו ובשכך נקרא:
 יהוה אלהים יבא אות השיכט הארפנך ונושעה
 למנע על הנתי לאסוף
 הרעט לאלהים ינוט הרעט לאלהי יעקב:
 תקיע נחרש ישוב נכסה ליום חגנו:
 יעדות כהוסף יטוב בנאות יל ארץ סערים
 הסירת סכל ישכנו
 כיצרה קראת ואחליך אינך כסתר רעם
 יטביע ינמי ואנידה בך ישראל אסתשמי עלי לא יהיה בך ארז ולא תשתחה לא נכר
 אנכי יהוה אלהיך המיך מארץ סערים
 ולא יטביע ינמי לקולי וישראל לא אטה לי ואש לחהו כשרירות לנכ ילכו כסו ינעותיהם
 לו ינמי שמי עלי ישראל בדרכי ילכו: כמיט אויביהם אכניע ויעל נדריהם אשיב ידי
 מישנא יהוה יסדשו לו יהי יתם לינוס: ויאכלו סחלב חטה ומינור דבש אשכיך
 מוסור לאסוף אלהים ננב כיצרה אל מקרב אלהים יטפט
 ער סתי תשפטו יעול ופירשנים תשאוסלה: יטפטו דל ויתום ינעיר ויש העדיק
 פלטו דל ואביון מידרשנים הינלו: לא ידינו ולא יכנו בחשכה יתלמו ימוטו כל מוסדי ארץ:
 אנא אכרתי אלהים אתם וכני עליון מלכ:
 קוסה אלהים שפטה הארץ
 שיר מוסור לאסוף
 אלהים אל דביך
 כהנה איבך יהימון וכישנאך נשאוראש:
 אמרו לכו ונכחידם מני
 כי נועזו לביחדו ינליך נרית יסרתו:
 אלהים יבא אות ער כתי ינשנת כתרלת ינמד: האכלתם לחם דמי ענה ותשקכו דמי עתה ישי
 תשיכנו סדון לישכנו ואכיל ילינו לטו:
 נפן כסערים תס יתגרשנים ותמיעה:
 כסוהים עלה ונעפה ארזיאל:
 לכה פרעת נדריה וארוה כל ינעירך:
 אלהים יבא אות ישוב נהבט
 ינה אשר נטינה יסניך
 שרפה באש כסותה
 תהי ירך על איש יסניך
 ולא נקו מכך תחיו ובשכך נקרא:
 יהוה אלהים יבא אות השיכט הארפנך ונושעה
 למנע על הנתי לאסוף
 הרעט לאלהים ינוט הרעט לאלהי יעקב:
 תקיע נחרש ישוב נכסה ליום חגנו:
 יעדות כהוסף יטוב בנאות יל ארץ סערים
 הסירת סכל ישכנו
 כיצרה קראת ואחליך אינך כסתר רעם
 יטביע ינמי ואנידה בך ישראל אסתשמי עלי לא יהיה בך ארז ולא תשתחה לא נכר
 אנכי יהוה אלהיך המיך מארץ סערים
 ולא יטביע ינמי לקולי וישראל לא אטה לי ואש לחהו כשרירות לנכ ילכו כסו ינעותיהם
 לו ינמי שמי עלי ישראל בדרכי ילכו: כמיט אויביהם אכניע ויעל נדריהם אשיב ידי
 מישנא יהוה יסדשו לו יהי יתם לינוס: ויאכלו סחלב חטה ומינור דבש אשכיך
 מוסור לאסוף אלהים ננב כיצרה אל מקרב אלהים יטפט
 ער סתי תשפטו יעול ופירשנים תשאוסלה: יטפטו דל ויתום ינעיר ויש העדיק
 פלטו דל ואביון מידרשנים הינלו: לא ידינו ולא יכנו בחשכה יתלמו ימוטו כל מוסדי ארץ:
 אנא אכרתי אלהים אתם וכני עליון מלכ:
 קוסה אלהים שפטה הארץ
 שיר מוסור לאסוף
 אלהים אל דביך
 כהנה איבך יהימון וכישנאך נשאוראש:
 אמרו לכו ונכחידם מני
 כי נועזו לביחדו ינליך נרית יסרתו:

האמנה יהוה תפילי והקשיבה בקול תהנונותי
אין כבוד כאלהים אדני
כל נשים אשר יצטית לאווי שיהוו לפניך
אדני ויכבדו לישבך
כי גדול אתה ויגשה נפלאות
אתה אלהים לבדך
הורני יהוה דרכך אהלך באכתך
יחד לבני ליראה ישבך
אורך אדני אלהי גבלי לבני ואכבדה יסבך ליעולם כי הסדך גדולי עלי והעלת נפשי מישאוא
תחתיה: אלהים יקבולי ויעזרתי יציינם בקשו נפשי ולא יסבך לנעם
ואתה אדני אלהים ותנון
ארך אפים ורחסד ואמת
פנה אלי וחנני תהי ענך לי צדך
והושיעה לבן אכתך
יעשה יצבי אות לטובה ויראו שטאוי ויבשו
כי אתה יהוה יעזרתני ועזמתני
לכני קרח כזכור שיר יסודתו וטהר ידי ש
אהב יהוה שירי יציון מכל משכנות יצקב:
נכבדות כזכור בך יציר האלהים סלה
אזכור רחב וככל ידי העת
עלי שתי ועד יצם טיזה ילד שם
וליצון ואבר איש ואיש ילד סה
והוא יטענה יציון
יהוה יספר בכתב יצמים זה ילד שם סלה:
ושרים כרילים כל מיני בך
שיר כזכור לנני קרח לכענה יל מהלתי לננות מטיביל להיכן האזרחי
יהוה אלהי יציוני
יוב יצקתי בלילה נעך
תכל לפניך תפילי הטה אונך לדעתי כי שבעה נדענות נפשי וחיי לישאוי הנני
נחשבת יצם יורדי מור
היית בנבר אין איל
במתכחשני כמו הללים ישכב קבר אשר לא זמרתם יצור והנה כידך נטרו
ישתני כמור תחתיות
עלי סכטה חמתך
הרחקת מיד יצם ככני ששתני תוצבות
יעני דאבה סני יצני קראתך יהוה
הלבתם תעשה פלאים ופלאים יקובו ודוד סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באבון
הדור יצבאשך פלאך ועזרתך בארין נשיה: ואני אליך יהוה שיוצתי ובקבר תפילתי תקדוך
לכה יהוה הטח נפשי
תסתיר פניך ממני
יעלי יצרו חרונך בעתך ינמתותני
יעני אנוני סני צני נשאת אי סך אטמה:
הרחקת מכני אהבונני מיד יצם נחשך
ככני ככני כל היום הקיפו עלי יחד:
מטיביל לאיתן האזרח חסדי יהוה יעלים אישיה לרד ודר אורי יצאמונתך בלי
בי אכרת יעלים חסד יבנה
שמיס תכן אמונתך טהם

פה

פי

פז

ברת לחדר נשבעת לרוד יצברי יעד יעלם אבן ורעד וכעת לרוד ודור כסאך סלה :
 ודור שנים לאך יהיה :
 מי כישחק ייעך ליהוה ידמה ליהוה ככני אלס אל עין כסוד קדש סברה וטרא ילכל
 סכבו יהוה אלה ינבאות מי כבוד הסין יה :
 אלה מויל פנאות הים :
 אלה נבאת כהל רחב :
 יל שבים אף לך ארין תכל וכל אלה אלה יסדהס ינפון ויכין אלה נראתה תבור וחרכון כשמן
 דגון לך ודג ינס נורה :
 ידכו וביטפט כטון כסאך חסד ואמת ידכו פנך אישרי הים ידע תרועה יהוה נאור
 פנך יהלכון בשמך יליון כל הים :
 כתפארת ינפון אלה וברענך תרס קרננו :
 אדנת כחון לחסידך ותאמר ישותי יעד יל נבור הריכותי כחור מים :
 מי נאת דוד יצבי כישן קדש מי שחתנו :
 לא ישיא אויבנו וכן יעלה לא יעננו :
 ואמונת וחסד ינפון וכשמי תרס קרנו :
 הוא קרא אבי אלה אלי ונור ישויעני :
 ליעלם אשכור לחסדי וברית נאכתי לו :
 אם יעכו כנו חרתי וכמי שפט לא ילכון :
 ופקדתי כישכט פטיס וכנעניס יענס :
 לא אחלל בריתי וכוונא שפתי לא אשנה :
 ורע ילנס היה וכסאו כשמי שנגדו :
 ואהה נעת ותכאס התנכרת ינס כשיחק :
 פרעת כל נרתני שכת מכניו פחתה :
 הריכות יסין יערו השכתתל אכיו :
 השטת כטדור וכסאו לארין כנרתה :
 יעד מה יהוה הסתיר לבנה תביע כמו אש חכתך :
 מי נגר יהיה ולא ידאבות :
 אלה סדך הראשנס אדנ :
 זע אדנ הרפת יעבדך :
 אשר הרפו אויבך יהוה :
 כדך יהוה ליעלם :
 אף אמונתך בקהל קדשים :
 ואכונתך סכבותך :
 כישוא עלי אלה תשכנס :
 כדו יען פורת איבך :
 תיע ידך תרס יסך :
 וכנדרתך ידכונ :
 כליהוה כנענו וילקדו ישראל כלכנו :
 אישר ידיהסן ינפון אף ודע תאמינו :
 וכתתי כפעני יערו וסנאיו אנוף :
 ושמתי כס ידו בערותי מינו :
 אף אע כבור אתעו יליון לכלי ארין :
 ושמתי ליעד ורענו וכסאו כמי שבים :
 אם חקתי יחללו וכעתי לא יסכרו :
 וחסדי לא אפר כנפול לא אשקר כאמונת :
 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב :
 כידח יסון יעלם ויעד כישחק נאמן סלה :
 נאדע נדתי יעבדך הללת לארין טרו :
 ישכחו כל יצברי דרך היה חרפה ליטכנו :
 אף תשיכו נור חרבו ולא הקמתו כלהב :
 הקיעת מי ילכיו הענית יליו כו ישחלו :
 ונר אע כה חלד יל כה שוא נראת כל כנאנו :
 יכלס נפשו כיד יאול סלה :
 נשבעת לרוד נאמונת :
 ישאתי בחקי כל רבים יצבים :
 אשר חרפו יקסט כשיחק :
 אכן ואכן :

תפלה לבישה איש האלהים ארני כיעון אתה היית לנו בדר ודר
בטורם הרים ילדו ותחלל ארץ ותכל
וכיעולם יעד עולם אתה אל
ותאמר ישוב בני אדם
כי אלף שנים כיענך כוס אתכול כי יענך
ואשמורה כלילה
וזכרתי שנה יהיו נבקר כהיער יחלף
שבת עשתש לענך על סעו למאור פנך
כליו ששנו ככוהנה
ימי שנותיו סה שיבנים שנה ואם נמורה שנים שנה ורהבם נכל ואון כי נהי שנותיה
לכנות ימינו כן הורינו בא לבנה חסכה
מיוד עיני אפך וכיראתך עברתך
שונה יהיה יעד כתי והנחם ילד עבדיך שביענו בכקר הסרך ועדנה ונשמחה בכל ימינו
שכחת כמות עשתש ששנה ראית ריעה
יראה ארץ עבדיך פנך והדרך ילד נעהם
ויהי ענס אדני אלהי יעלנו וכיעשה ידנו כוננה יעלנו וכיעשה ידנו כוננה
ישכחת יעלון בעל שדי ילדונ
אמר ליהוה חסדי ומיעדתי אלהי אנטחכו
כאברהם יסד לך ותחת נעמי ותחסה
כי הוא יעידך מפח קושי עדני הות
יננה וסחרה אמתי
לא תדא כפחד לילה סחין יעוף יוכבו
כדבר נאפליה לך כקטב ייסוד יעדים
אלך לא יעש
רק כיענך תבט וישלח יעס תראה
כאתה יהוה חסדי יעלון שכת כיענך
יא תאנה אילך ריעה ונעץ לא קרב נאה לך
ככל אביו ייעה לך לישקר נכל ורכך
יל שחל ופתן תדרך תרס ככר ותעין
כי בישק ואפליהו אישנהו כי יעשמי יקראנו ואיעהו נעו אנכי כיעה אהינה ואכנהו
ארך יסם איש כיעהו
ואראהו ביי שויעת
כמור שיר ליום השבת

כיהוא אלהיט ואנחנו יצאנו ממצרים
אלהינו ללככם כמריבה מוס כסה נמדבר
ארכנים שנה אקוט כדור ואמר עשתני ללככם והם לא ידעו דרכי
אשר נשכנעת באפי

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ
שירו ליהוה כרכו שכו
ספרו כנים כטורו בכל היצנים נפלאותיו כי גדול יהוה וכהלל כאד נורא הוא על כל אלהים
כיכל אלהי היצנים אלהים ויהוה שמים יעשהו הודו ודור לפעו יע ותפארת נבקרשו
הנו ליהוה טעמות יצנים
הנו ליהוה כבוד שכו שאומנותה וכאו להצלתנו השתחוו ליהוה כהדרת קדש חילופענו
כל הארץ: אכרו כנים יהוה מלך אף תמן תכל כל תכונ דין יצנים בני ישרים
ישמחו השמים ותכל הארץ
ייעלו שירי וכל אשר ט
לפני יהוה כי כא כאל ישפט הארץ ישפט
יהוה מלך תכל הארץ ישמחו אלים רבים

יגזו ויעזל סככו ידקו כי ישפט כסון כסאו
האירו כרכו תכל
הרים כדונג מסו כי לפני יהוה כל לפני אדון כל הארץ: הצדו שמים ידקו וראו כל היצנים נפשו
יכשו כל יצנים פסל המתהילים כאלים
שמיעה ותשמע יגזו ותעלה כטת יהודה
כי אתה יהוה יעזל על כל הארץ
אהבי יהוה שגאור יע שגור נפשות
אור ורע לידק ולי שיר לב שמחה:
מוכור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות יעשהו הושיענו לו כינו וזרוע קדשו

הודיע יהוה ישועתו
זכר וזכרו ואמנותו לכת ישראל ראו כל
הריעו ליהוה כל הארץ פעתו וזננו וזכרו:
כחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה:
נחלות כחאו קה
לפני יהוה כי כאל ישפט הארץ ישפט

ויצא ידו היום אם נקלו השמים
אשר נסוני אלתכם כחטוני נבדא פלי
ארכנים שנה אקוט כדור ואמר עשתני ללככם והם לא ידעו דרכי
אשר נשכנעת באפי

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ
שירו ליהוה כרכו שכו
ספרו כנים כטורו בכל היצנים נפלאותיו כי גדול יהוה וכהלל כאד נורא הוא על כל אלהים
כיכל אלהי היצנים אלהים ויהוה שמים יעשהו הודו ודור לפעו יע ותפארת נבקרשו
הנו ליהוה טעמות יצנים
הנו ליהוה כבוד שכו שאומנותה וכאו להצלתנו השתחוו ליהוה כהדרת קדש חילופענו
כל הארץ: אכרו כנים יהוה מלך אף תמן תכל כל תכונ דין יצנים בני ישרים
ישמחו השמים ותכל הארץ
ייעלו שירי וכל אשר ט
לפני יהוה כי כא כאל ישפט הארץ ישפט
יהוה מלך תכל הארץ ישמחו אלים רבים

יגזו ויעזל סככו ידקו כי ישפט כסון כסאו
האירו כרכו תכל
הרים כדונג מסו כי לפני יהוה כל לפני אדון כל הארץ: הצדו שמים ידקו וראו כל היצנים נפשו
יכשו כל יצנים פסל המתהילים כאלים
שמיעה ותשמע יגזו ותעלה כטת יהודה
כי אתה יהוה יעזל על כל הארץ
אהבי יהוה שגאור יע שגור נפשות
אור ורע לידק ולי שיר לב שמחה:
מוכור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות יעשהו הושיענו לו כינו וזרוע קדשו
הודיע יהוה ישועתו
זכר וזכרו ואמנותו לכת ישראל ראו כל
הריעו ליהוה כל הארץ פעתו וזננו וזכרו:
כחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה:
נחלות כחאו קה
לפני יהוה כי כאל ישפט הארץ ישפט
יהוה מלך ידקו יצנים ייטב כרכו כטת הארץ

יהוה כמנון עול ורס הוא יל כל אלהים ימיכי
 וינצחך כשפט אהב אתה מונע כיישרים
 רמכו יהוה אלהינו והשתחו
 כשה ואהרן כשהנו וישראל בקראי שמו
 כמזמור יען ידבר אלהים
 יהוה אלהינו אתה נעתם אל נשא
 רמכו יהוה אלהינו והשתחו לדר קדשו
 מזמור לתורה הריע יהוה כל הארץ
 יצדאת יהוה כשמה
 דעני יהוה הוא אלהים הוא ינשנו ולא
 כאו שיער ובתורה היצדנו כשהלה
 כשבו יהוה ליעלם הסוד
 לדוד מזמור חסדו שפט אשירה לך יהוה אברהם
 אשילה סדך תמים כתיכבא אלי
 לא אשיתלנך יעני דבר בלי יענישה
 לכך ינקי שסור ככני
 מלשני כסתר דיעה אתו אינמית נבה יעניעם
 יעני ננאכע ארץ ליסתר יעברי
 לא יסב כקרב כתי יעשה רביה
 לבקרים אינמית כל רשע ארץ
 תפלה ליעני כי יעניע ופע יהוה יספד ישיחו
 יהוה יסביה תפלה
 אל תסתר פניך ממני כיום יע לי חטה
 כמלכי יעני ימי ויעניבותי כמקד נהו הוטה כישכר בלשלי כישכרתי כמלח לחמי
 כמקל אסחתי דבקה יעניכי לבשרי
 שקדתי ואהיה כנפור כוד יעני
 כמאור כלהם אכלתי ושקוי כבכי כמסכתי
 כי כעל נעני ואני כעשב איכש
 אתה תקום תרחם יעניו כיעת להנה כמא מועד כידעני כנדיך את אבננה ואת יערה יחננו
 וידא עיני את שם יהוה וכל כלי הארץ את כבודך כנה יהוה יעניו כראה ככבודו
 עה את תפלת היעני ולא כזה את תפלתם ותכתב זאת לדור אחרון וינס נבוא יהוה

יודו ישכר עול תנורא קדושה הוא
 כשפט ויעדק כיעקב אתה יעשית
 להדוס כלי קדושה הוא
 קראים אלי יהוה והוא יענס
 ישטרן יעזמו וחנקתו לבו
 היתלהם ונקם יעני ללותם
 כקדושה יהוה אלהינו
 מזמור לתורה הריע יהוה כל הארץ
 כאולפנו כרנה
 אעזנו יעבוראן כרניתי
 הודו לו כרנו שמו
 ויעד דר ודר אבנו
 אסירה לך יהוה אברהם
 אתה לך תם לכך מקרבתי
 שטים יענתי לא ידבר כי
 רינ לא ארני
 ורחב לב את לא אוכל
 הולך סדך תמים הוא ישרתני
 דבר ישקרי לא כיון לנע יעני
 להכרית כיער יהוה כל פעלי און
 תפלה ליעני כי יעניע ופע יהוה יספד ישיחו
 וישו יעני אלך תבוא
 אלי אונך כיום אקרא כהר יעני
 דכיתי לקאת כמדר הייתי כמס הרבות
 כל היום הרפוני אויבי כהול לי כישכני
 כפעני יעמד וקנעך כישאלתי ותשליכני
 ואתה יהוה ליעלם תשבו וזכר לדוד
 כידעני כנדיך את אבננה ואת יערה יחננו
 וידא עיני את שם יהוה וכל כלי הארץ את כבודך כנה יהוה יעניו כראה ככבודו
 עה את תפלת היעני ולא כזה את תפלתם ותכתב זאת לדור אחרון וינס נבוא יהוה

[illegible]

הרס הנבחרים ליעלים כל צעם מחסה לזנפנים יצאה ירח למועדים שמיט ידעם כבוא
הכפירים שאנש לטורף ולבקש כאל אכלם
ינא אדם לפעול ולעבדה יע יערב
מלאה הארץ קנניך
חיות קטנות ינס עלות
כל ארץ ישרון לתת אכלם ביעת
ותן להם ילקטון תפתח יד ייטב יעון טובה תסתר פנך יבהלון תספר רוחם יעו עון ואל יפרס ישובון
תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה
הבכש לארץ ותריע ינצו בהרים וייצטנו
יורד עליה שיהי
יתכונת הארץ ורשעים יעור אינם
הודו ליהוה קראו בשמו הודו ינצו בני נשים יצילותו
שידור וסורו ישיחו בכל נפלאותיו
ורשו יהוה ויעזבו קשופו ופניו תסיר
ורע אברהם עבדו בני יעקב בחריו
וגד ליעולם בריהו דבר יצא לארץ דור
ויצדיק ליעקב לחק ליישראל ברית יעולם
מיהם מתמספר כמיעוט גרים בה
לא תחזק אדם ליעשקם ויוכח יציהם מלכיהם
ודא ארץ יציה הארץ כל מטת לחם שער
יעזוב כל רגל ברול באה נפשו
שחם מלך ויתדו מישל יצמים ופתחו
לאמר שריו בגפשו וזקנו יחכם
ויפראת ינמו כסא וייצנמהו מעריו
שחם משה יעבדו אהרן איש סודו
שחם חשך ויחשך ולא מרו את דבריו
שריו ארעם יפרד יעם נחדרי מלכיהם
תעזוב משה ביד איש להנות בארעם
אמרו יבא אברהם וילקאון כספר
יד על כתר בארעם ראשית לכל אונם
שנחמיהם בנצחתם כנצל פחדם יצליהם

ו

שאלו כאלו ואלה שמים ישיבים:

כי זכר את דבר קדש את ארצם יזכרו:

ויתן להם ארצות נאים ויגדל אדם ירשון כי צבור ייטרו חקיו ותרותו יענוהו הלויה

הללויה הודו ליהוה כטוב כי יעלה הסוד

מי ימלא גבורות יהוה

אשר ייטרו ייטפנו יעשה יעקב בברית:

לראות כטובת בחיריך לישבח בשמהת נגיד

חטאנו יקם אבותינו

אבותנו נביעים לא השיבנו נפלאותך לא זכרו את דבר הסודיך ויברו ילם כי מסוף

וישייץ לביץ ישמו

ויצד כי מסוף ויהרב ויוליכם נהמות כמדבר:

ויסבמים נריהם אחד מהם לא נותר:

מחרו שכוו כי שיו לא חטא ליצנהו:

ויתן להם ישראלם וייטלחרון כנפשם:

תפתח ארץ ותגלי ציון ותכס על יצת אמירם:

ייצאו יל כחרב ויטתהו לכסכה:

שכוו אל כושי יקם יעשה גדלות כביעים:

ויאמר להשכיב לולי כי שיה בחורו יצמד כפרץ לפניו להשיב חבתו מה שחית

וימאסו בארץ חברה לא האמינו לדברו:

ויטא ידו להם להפיל אתם כמדבר:

וינבדו לביץ פער ויאכלו ונחיתתם:

פיה יעור ויזכר מים הלם כי נעתה נהר

ויונא ינוב בישיון כנעה את כחרו

ויהוה ייטרו חקיו ותרותו יענוהו הלויה

הללויה הודו ליהוה כטוב כי יעלה הסוד

יישייץ לביץ להלו

זכר יהוה ברצונו יצמד כפרו כי שיו יצמד

להתהלל ינסה לתך

היעניו הרשיעו

אבותנו נביעים לא השיבנו נפלאותך לא זכרו את דבר הסודיך ויברו ילם כי מסוף

להודי נאת נבחרו

ויושייץ נס מדי שווא ונאלך מיד אויב

ויאכסו כדמו וייטירו תהלתו

ויהאו תאזה כמדבר וינסואל כי שיון

ויקנאו לביעה כנעתך לא חן קדוש יהוה

ותכיע אש כי צדתם להמה תלהו רשיעים:

ויכירו את כבודם נהבנת ישור אבל יעשב

נפלאות כראון הם טרואת ילם כי מסוף

ויננו נא להם לא ישיב מעקל יהוה

והפילו יקם נבנים ולויתם בארצות

ויכיעסו כמיעליהם ותפרין כפנפה

וינבדו פיהם ויפלו ותעצרה כנפה ויתחשב לו יעקב לדרור יע יעלה ויקציפו ילם כי מרוע

וירע ילם כי צורם כי חכרו את יהוה וינטא כשפתו לא השיבם את הניבים אשר אמר יהוה

להם ויהי עמו נבנים וילמדו ביציהם:

ויחסו את כניהם ואת כנניהם לישדים וייטפמו כעקרם כניהם ונלתהם אשר וסחו ילם כי נכמן

ותחנק הארץ כרבים ויטכאוב כי עשיהם ויזנו כמיעליהם ויהראף יהוה כי עמו ויתנב ארץ

נלהת ויתנב כרבים ויטכאוב כי עשיהם ויזנו כמיעליהם ויהראף יהוה כי עמו ויתנב ארץ

פנימיתות ייבילם והכריכו כעצתם ויטכאוב כי עשיהם ויזנו כמיעליהם ויהראף יהוה כי עמו ויתנב ארץ

ויזכר להם כריתו ויהיה כרסו:

הושייץ יהוה אליהו וקבעטמן העים

כרך יהוה אליהו ישראל מן העים ויעד העים

כרך יהוה אליהו ישראל מן העים ויעד העים

[illegible]

כִּי פִרְשֵׁי מִכְכָּה יִלְּךָ פֶּתַח דְּרוֹמָתָהּ לִישׁוֹן שְׁקִירָו וְדִרְיָא שְׁטָה כְּמִטָּה וּלְחִכּוֹ הֶנֶם
הִתְהַ אֲהֵבָה יִשְׁטַנּוּ וְאֵנִי תֵּלֵךְ וְיִשְׁמְעוּ יִלְּךָ עֵינֶיךָ הִתְהַ טוֹבָה וְיִשְׁטָה הִתְהַ אֲהֵבָה
הַפֶּקֶד יִלְּךָ רִישׁוֹ שִׁטְנָן יִנְדֵּד יִלְּכִיטוּ
מִהַשְׁטָטוּ יִנְאֲרִישׁ יִנְתַּלּוּ תוֹהִיָּה לְחֵטָא
יְהוֹמְכִי יִתְיָמִים וְאִשְׁתּוֹ אֲלֵמָה
יִקְשֵׁה נִישָׁה לְכִלְאִישׁ לִרְדּוֹ וְיִכְיֵעַ
וְנִינְעִינָה בְּנִי וְיִשְׁאֲלוּ וְדִרְשׁוּ כִּחְרָתֶיהָ
אֵלֵה לְכִי בְּשִׁךְ הַקֶּד וְאֵלֵה יְהוֹנָן יִתְיָמִים
יִכְרֵעַ עַן אֲפִתִּי אֵלֵהוּ וְחֵטָא אֲכֹל אֵלֵמָה
יִקָּא אִישׁ לְאִישׁ יִנְשִׂיתוּ הַד וְדִרְקָא אִישׁ
וְיִהֲבֵה קָלִיָּה וְתִכְשֹׁה
וְיִלְכֵשׁ קָלִיָּה נִכְדוֹ וְתִכְשֹׁה כְּמִיָּה בְּקִרְבּוֹ

[illegible]

גדלים מיני יהוה דרושים לכל הפעמים:
וזר יעשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה:
טח מיניו העד ליצור לתת להם נחלת גוים:
כמוכס לעד לינעלם עשויים באמת וישה פדות שלה ליצור ניהוה לעולם נרית קדו שונרא שמו
האשית חכמה יראת יהוה יוכל טוב לכל עישיהם תהלתו יצמדת לעד
הללו יהא שריא ישרא את יהוה בנצותו חפץ מאד
נעור נצרץ יהיה זרעו דור ישראל יברך
החטשך אור לישראל חנון ורחום ועדיק:
מלועלם לא ימות זכר עולם יהיה עדיק:
מסור למלא יראת אשר יראה נעיו שרעתן לאכונס יעקדתו יצמדת לעד קדו תרום כבוד
רשע נדאה וכנס שמו יחרק ועבס
הללו יהא הללו יצבדי יהוה הללו את שם יהוה
יה שם יהוה מסרך מיציה ועד עולם:
יס יל נגוים יהוה על השמים כבודו
השפיל ליראות בשמים ובארץ:
להשיב ינס טיבים ינס טרבי יצמו
כצאת ישראל ממצרים בית ייעקב מינס ליצן
הנה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
הדריס רקדו כאלים נבעות ככני צאן:
הדריס תרקדו כאלים נבעות ככני צאן:
הדגבי העור אנם מינס
לא לנו יהוה לא לנו כל ישמך תנכבוד על הסדר יעל אכתך
למה יאמרו העמים איה נא אלהיהם:
יעביהם כסף וזהב מינישה ידי אדם:
אננם להם ולא ייטביעו אף להם ולא ירחון: ידיהם ולא ייטשון רגליהם ולא יהלכו לא יתנו כעונם:
נמזהם היו יעשיהם כל אשר נטח בהם:
מת אהון נטחו ביהוה יעורם ומנעם הוא:
יהוה וברטו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך ירא יהוה הקטנים ינס העד ינס
יסף יהוה על ירכם יליכם וילבניכם:
השמים שמים יהוה והארץ נתן לבני אדם:
ואתם נבדך יהי מיתה

אהבת כי ששני יהוה את קול החטני

כי הטו את לי ובי אקרא אפני חל כות וכי שאל כי נאנו ניה ונאנו אנו

ובשם יהוה אקרא אנה יהוה כלטה נפשי

ש' מר פתאים יהוה דלתי ולי יהוה שני

כי חלעת נפשי ממות את יני כדכיה את רגלי כדחי

אע אכתי נחמי כל האדם כוז

כוס ישו וית אשא ובשם יהוה אקרא

יקרבעני יהוה הסותה לחסדיו

אנה יהוה כי אני יבדך אני יבדך בן אמתך פתחת לבוכי ויד אונם וזה תורה ובשם יהוה אקרא

נדרי יהוה אשלים נגדה נא לי יגמו

החל את יהוה כל גוים שחנה וכל האמים

ואכתי יהוה לי עולם הלוה

י' אבר נא ישראל כי לי עולם חסדו

י' אבר נא כיה אדני כי לי עולם חסדו

יהוה לי לא אדאמתי י' שיה לי אדם

טוב לחסות ביהוה לנעור באדם

כל גוים סבבו בשם יהוה כי אמינם

סטנ גס סבבו בשם יהוה כי אמינם

דחה רחתי לעלי יהוה יערי

קול רנהו שויעה נאה לי יד יקים יין יהוה י' שיה חל

י' סר יסרני יהוה לא תעני

זה הי' שיער יהוה י' יקים כי אט

אכן באסו חכמים היה לראש פקה

זה חכם י' שיה יהוה נלה ונשם סחה

ברוך הבא בשם יהוה ברנכם כלית יהוה

יעד קטנת הכוס

הורו יהוה כי טוב כי לי עולם חסדו

אשר יערי יערי וכל לי י' דרשה

אנה י' שיה פקדך י' שבר מאד

א' לא אכוש בהכיני אל כי שיתך

ה' ייחודי ויחידותי
ה' ייחודי ויחידותי
ה' ייחודי ויחידותי
ה' ייחודי ויחידותי

אתה חקך אישך אל תענני עד מאד :	אורך כי ישר לבב כי שפט ייך :
בכל לך דרשתך אל תשנני מענותך :	במה יזכה נע את ארחו לי שברך :
ברוך אתה יהוה למדני חקך :	בלי יענתי אכרת לי כי לא אחטא לך :
ברוך יצותך ישיתי כי על כל הון :	כשפתי ספרתי כי כי שפתי לך :
בחקך אשת נשי לא אישכח וברך :	נפקודך אשה ואביה ארחך :
כי יני ואבטה נל אוח בתורתך :	נל יל ערך אחיה ואימרה דרך :
נסה נפשי לתאבה אל שפטך בכל יע :	נראני בארץ אלתהר טכני מעותך :
נל כי צל חרפה וכו כי יצותך נערת :	נעת דים ארוים השנים מענותך :
נל יצותך ישיני יע אנשי יענתי :	נל ישיני שרים כי עמדי יצודך ישיח חקך :
נל ספרתי ותענני למדני חקך :	נל יצודך נפשי חזני טכרך :
נל נפשי בתוה קטני טכרך :	נל פקודך הבני ואישיה נל אלהך :
נל אכונה נחתי כי שפטך שיתי :	נל שוקר הסר טכני ותורת חנני :
נל מעותך ארץ כי תרחיב לי :	נל יעדותך יהוה אלהי שני :
נל חני ואינה תורתך ואימרה בכל לי :	נל יהוה חקך ואינה יקב :
נל לי אל יצותך ואל אל חני :	נל נעני כעני מעותך כי טכני :
נל חקך לי עמדי אכרתך אשר ליראתך :	נל יעני מראות טכני כדרכך חני :
נל טובים יהנה תאבה לך קודך כעדותך חני :	נל חרפת אשר יצתי חזני כי שפטך טכר :
נל ואינה חרפה דבר כי בטחתי טכרך :	נל חסדך יהוה תשוי יצתי כאכרתך :
נל ואלה טכני דבר אכתי עד מאד כי לי שפטך יחלתי ואימרה תורתך תביד לי עולם ויע :	נל ואלה טכני דבר אכתי עד מאד כי לי שפטך יחלתי ואימרה תורתך תביד לי עולם ויע :
נל ואימרה כעדותך נל כלים ולא אכרטי :	נל ואימרה כעדותך נל כלים ולא אכרטי :
נל ואימרה נשי נעני מעותך ואימרה נל אכרטי ואישיה בחקך :	נל ואימרה נשי נעני מעותך ואימרה נל אכרטי ואישיה בחקך :
נל ואת נחתי כעני כי אכרתך חיתי :	נל ואת נחתי כעני כי אכרתך חיתי :
נל זכרתי כי שפטך כי יעלי יהוה ואתה חס :	נל זכרתי כי שפטך כי יעלי יהוה ואתה חס :
נל זכרתי יהוה לי חקך כבתי טכני :	נל זכרתי יהוה לי חקך כבתי טכני :
נל ואתה יהוה לי כי פקודך נערת :	נל ואתה יהוה לי כי פקודך נערת :

הלך יהוה אמתו לישבר דברך :	חלית פנך נכל לב חנוני כאמרתך :
השבת רוב ואיטת רוב אל יעדהך :	השתה ולא התמכחטה לישבר מיעדתך :
הכלי רשעים יעודת תורתך לאיטכחתי :	חיות לילה אקום להודות לך יעל מישפט ייעדך :
הנראני לכל אשר יראוך ולישבר פקדוך :	חסדך יהוה מלאה הארץ חקך יכדע :

טוב יעשית יעם יעברך יהוה טברך :	טוב טינסוד יעלכדני כי כמיעדתך האמנת :
טוב איננה אני טענ ויעתה אסרתך שמרת :	טוב אתה וכו טיכ למדני חקך :
טפלי יעל יסקר זדים את כל לב אינ פקדך :	טפש נחל לבנס אני תורתך ישיע יעני :
טוב כי יענית לי כן אלכר חקך :	טוב לי תורת פך כאלפי זהב וכסף :

ירד יעשועי ויכוננו הבניע ואלכדה מיעדתך :	יראוך יראוני וישמחוך לדברך יחלת :
יענית יהוה כי ינדק מישפטך ואכונה יענתני :	יהי נא חסדך לטובני כאמרתך יעטרך :
יכאל וחטך ואחיה מ תורתך ישיע יעני :	יכשו וזדים כי יסקר יענתני אני אשיה נפקדך :
ייטט לי יראך וידיע יענתני :	יהי לי ביתים חקך לי כן לא אביש :

כלתה לישועתך נעמי לדרך יחלת :	כל יעני לאמרתך לאמרתך תעכב :
כהיית נכר בקטר חקך לא שמחת :	כמה כי יענך טתי תעשה כירי כישפט :
כדלי זדים שיהות אשר לא תתורתך :	כל מיעדתך אכונה יסקר דפני יעוני :
ככינע כלוע כארץ ואני לא יענת פקדוך :	כחפך חני ואשכרה יענת פך :

יענות

ליעלים יהוה דסך עכב פשמים :	לדר דרך מות אכונתך מנעאריך ותנני :
למישפטך יעמדו היום כי חל יעברך :	לולי תורתך ישיעני אכונת כעני :
ליעלים לא אשכח פקדוך כינס חיתני :	לך אני הושיעני כפקדוך דרשתי :
ליקוור רשעים לאכד יערתך אתננן :	לכל תכלה ואיתן קון רכבה מיעדת כדא :

מה אהבתי תורתך כל היום היא שחתי :	מאי תהכנני מיעדתך כי ליעלים האלי :
מכל מלכדי השכלתי כי יערתך שיהאלי :	מזקנס אתננן כפקדוך נערת :
מכל אחרני מלאתי רובי למינן אשכר דברך :	מישפטך לא אכרת כי אתה תורתני :
מה נעלי לך אתרך כדכש לפי :	מפקדוך אתננן יעלנן שנתאני כל אחר שך :

נע לרובי דברך ואור לעת יבתי :	נשכיעת ואקמה לישבר מישפט ייעדך :
-------------------------------	----------------------------------

נענית עד מאד יהוה חנין ורחום
נפשי נכחתיך ותורתך לא ישחתני
תהלי ידוהך ליעולם כי ישיון לבי הכה
סנעם יסנעתי ותורתך אהבתי
סורו סנע כרעים ואצרה מצות אלהי
סעדי ואישעה ואשיעה בחקך תמיד
סנעם השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי יעדותך
ישיתי משפט ויעק כל תנחני ליעשקי
יעצמו לישועי עק ולאמרת יעק
יעדך אני הכניע ואדעה יעדותך
יעל אהבתי מיתוך מזהב ומפ
לאות יעדותך יעל כנערתם נפשי
פעדתי ואישאפה כי למיתותך יאכתי
פנמי הכן באמרתך ואל תשרט כי לא און
פני האר כי יעקך ולמדני את חקך
שיק אתה יהוה וישר משפטיך
יעתתני קנאתי כי ישחודבריך יערי
יער אנכי ונכזה פקדיך לא ישחתני
יעומקו מנאנע מיתוך ישעשיני
קראתי נכל לבי ענני יהוה חקך אצרה
קדתי בשש ואישוע ידברך יחלתי
קלי ישועה סחודך יהוה כמישפטך חני
קרב אתה יהוה וכל מיתוך אמת
ראתי יעני וחלני כי תורתך לא ישחתני
רחוק כרשעים ישועה כי חקך לא דרשו

עדת פריה נא יהוה ומישפטיך למדני
נתנו רשעים פח לי ומפקדיך לא תצית
נשיתי לבי לעשות חקך ליעולם יעק
סתר וסנע אתה לדברך יחלתי
סנע כאתרתך ואחיה ואר תבישני משפטי
סלית כל ישעם מחקך כי ישקר תרמיתם
סבר מפחדך בשירי ונמישפטיך ידאתי
יעק יעקך לטוב אלי ישקני זדים
יעשה יום יעקך כסודך וחקך למדני
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך
יעלן כל פקודי כלי יסרת כל ארשי קר שנת
פתח דבריך יאיר מכון פתיים
פנה אלי וחנני כמישפט לאהבי שמך
פדני מיצק אדם ואשכרה פקודיך
פלגמים ידו יעני יעל לא שמרו תורתך
יעית יעק יעדותך ואמונה מאד
יערופה אמרתך מאד ויעדך אהבה
יעקתך יעק ליעולם ותורתך אמת
יעק יעדותך ליעולם הכניע ואחיה
קראתיך הושיעני ואשכרה יעדותך
קדמוני אישטרוה לישח באמרתך
קרבו דמי ומה מתורתך רחמן
קדם ידעתי כי יעדותך כי ליעולם סודתם
ריבה ריב ואלני לאמרתך חני
רחמיך רבים יהוה כמישפטך חני

רבים רדפו ויצרי מצדותיך לא נטיתי : ראתי כנדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו :
ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חנינו ראש דברך אמת וליעולם כל מי שפט עקד :

ישרים ורפועי חנם ומדכריך פחד לבני :
שקר שנאתי ואתינבה תורתך אהבתי :
שלום רב לאהבי תורתך ואין כמו מכשול :
שמרה נפשי יערתך ואהבם מאד :

שש אנכי יצא אמרתך כנזר שש לרב :
שביצום הליתך על מי שפט עקד :
שברתי ליישועתך יהוה ומצותיך צייתתי :
שמרת פקודיך ויערתך כי כל דרכי נעדר :

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הכנינני :
תביעה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך :
תהי ידך לעזרני כי פקודיך כחרתי :
תחי נפשי ותהלילך ומי שפט ייערני : תעיתי בשה אבד בקי יצודך כי מצותיך לא שכחתי :

שיר המעלות אל יהוה כצרתה לי קראתי וייננני : יהוה העילה נפשי מי שפתי שקר מלשון רמיה :
מה יתן לך ומה יסיף לך לישון רמיה :
אוייה לי כיערתי מי שד שכנתי עם אהלי קדרו :
אני שלום וכי אדבר

שיר המעלות אשר יצא יצני אלההרים מאין בא יצרי :
יצרי מי גם יהוה יצא שמים וארץ :
הנה לא ינום ולא יישן יצרי ישראל :
יומם השמים לא יכבה וידה כלילה :
יהוה יצרי צאתך ובאך

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לבית יהוה נלך :
יעמדות היו רגלינו בשיעריך ירושלים :
ירושלים הבטחה כי יצרי שמחה לה יחדו :
לשמים עלו שבטים שכנתי יצרות לישראל :
לחודות לשם יהוה :
מי שמה יצמו נסאות למי שפט נסאות לבית דוד : שאלו שלום ירושלים ישראלי אהבך :
יהי שלום בחילך שלוחה בארמנותיך :
למען בית יהוה אלהינו :
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך :
אבקשה טוב לך

שיר המעלות אליך נשאתי את יצני הישבי בשמים :
הנה כי יצני ענבים אליך אדניהם כי יצני שפחה אל יד נכרתה כן יצנינו אל יהוה אלהינו יצנינו :
חננו יהוה חננו כירב שבינו ורבת שכנינו לה נפשונו הליצנו השאננים הבנו לצאונים :

ק"ח

ק"ט

ק"ב

ק"ב

עין לשון אמרתך כי כל מי שפט עקד :
אשר חננו כירב שבינו ורבת שכנינו לה נפשונו הליצנו השאננים הבנו לצאונים :
אשר עיב אל החרים מאד

שיר המצלות לדוד לולי יהוה ישהיה לנו יאמר נא ישראל
 לולי יהוה ישהיה לנו במקום עלינו אדם
 או חיים בלענו בחרות אדם
 או עבר על נפשנו המים הזרם
 בחך יהוה שלא נתנו טרף לשיניהם
 נפשנו כצפור נמיתה מפח יקשים הפח
 יעשה שמים וארץ
 שיר המצלות הבטחים כיהוה כהרציון לא ימות לינולם ייטב

יהושלם הרים סביב לה ויהוה
 כלא ינוח שנטה רשע על עורל העדיקים לכינלא ייטלחו העדיקים בעולתה ויהם
 הטיבה יהוה לטובים
 והבטחים יעקלקלותם יולכס יהוה את
 פצלי האון שלום עלי ישראל
 שיר המצלות בשוכי יהוה את שיבת ציון הייט בחלמים

אמלא שחוק פינו ולישוננו רנה או יאמרו
 הערל יהוה ליציות נעמנו היינו שמחים
 הריעם נרמיה נרנה יקרו והלוד ילך וכנה נשא מישך הזרע כא נטה נשא אלמתי

שיר המצלות לאלהם אס יהוה לא יכנה בתישוא יצמלו טנונו אס יהוה לא ייטמר יצר
 שוא שקד ישובד ישוא לכם מיטבימ קום מאחרי יטבת אכלי לחם הינעבים כן יתן לירדו שוא
 הנה נחלת יהוה נעם ייטמר פרי הבטון
 אשרי הנגר אשר מלא את אטפתו כהם

שיר המצלות אשרי כל ירא יהוה ההלך נדבכו
 גיענעך כן תאכל אשריך וטוב לך
 עך נשתלי ותים סביב לישלחך
 טק יהוה מציון וראה כטובו וישראל

שיר המצלות תת ידרונ מעערי יאמר נא ישראל
 ית עירק קינן ינות רישנים
 יהוה נחירונת שקדמת שלף יבשו
 ולא אמרו הנבירים נרכת יהוה אליכם

שיר המצלות מניעמקים קראתך יהוה
 אדע שמינה בקולי תהייה אנך קשבות לקול תהנוני אס יענות תשמר יה יהוה סי יינמד
 מניעך הסליחה למינן תורא
 נעש יהוה מישמרם לבקר שגרים לבקר ייחל ישראל אליהו כי ינס יהוה החסד והרחם ינופדות

והוא יפדה את ישראל

שיר המצלות לדוד יהוה לאננה לי ולא רמו יצני ולא הלכתי בגדלות ונפלא את ממני

אם לא שוית ודוככתי נפשי כנגד יצני

אמו כנגד יצני נפשי

יחל ישראל אליהוה

מצותה ועד יעלם

שיר המצלות וטר יהוה לדוד את כל יצנתו

אשר נשכנע יהוה נדד לאביר יצנק: אם אכאכאהל בית אם אנהל יצני יצני יצני

אם אתן שנת ליצני ליצני תטכח

יצא אצא מקום ליהוה בשבעת לאביר יצני

הנה שכינתה נאפרתה: כיצאנוה בשר יצני

נמאהלם שבעת יצני נשתחזה להרם רגליו

קובה יהוה לבטהתך אתה וארון יצני

בהנך ילכשו יצני קח וסידך יצני

בנבור חד יצניך אר תשכנע כי שיהך: נשכינה יהוה לדוד אכת לא ישוב ממנה ספר נטק אשת

לכסא לך: אם ייטכרו בנך ברת יצני וזו אלכסם גם כנהם יצני יצני יצני יצני יצני יצני

כי נחר יהוה בנין אזה לבו שבו לו

יצדה נדד אטרך אכונה אשכנעלם:

יטכ אעמח קרן לדוד יצנתו כי שיהי:

שיר המצלות לדוד הנה סכנו וסח עניס שכת אחים גם יחד

כשכנ הטוב יצני הראש יצני הזקן

זקן אהרן שיר יצני כדתי

כטל חרסון שיר יצני הדר יצני כי שכינה יהוה אתה הברכה הים יצני הועלם

שיר המצלות הנה כרכו את יהוה ליצני יהוה יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני

יטא יצני קדיש וכרכו את יהוה:

יכרכ יהוה מיצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני

הללו יהוה הללו ואתם יצני יהוה הללו יצני יהוה

יטני יצני בבית יהוה נחנצוהו בית אלהיו:

כי יצנק בחר לו יהוה ישראל לסנתו:

כי אעני יצני כי גדל יהוה ואדענו ככל אלהים

כל אשר חפץ יהוה יצני שש נשמים

מיצלה נשאים מקנה הארץ ברכים

ישהה כבור מיצרים כאדם יצני נחמה: יטלח אתות ומפתים כתוככי יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני

ישהה נעים רבים וחרג סלבים יצני נעים: יטחן כלך האמרי וליצני מלך הכשו וילכ מסלכות נקב

ועתן ארצנו נחלה נחלה לישראל יצני:

בידין יהוה יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני

נהלם ולא ידכדו יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני

כמהם היו יצני יצני כל אשר בטח בהם: בית ישראל נט את יהוה בית אהרן כרכו את יהוה

בית הלוי כרכו את יהוה יצני יהוה כרכו את יהוה: כרוך יהוה מיצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני יצני

איש לשון בליקון בארץ איש חסדני נדונו לכחפות ידעת כי יצא יהודה דין נעם ששפט
אב נס: אך יעקב ידו לשכך
מזמור לדוד יהוה קראתך חיים להאזינה קולי בקרא לך
תמונת קטרת לפניך
שירת יהוה שמרה לי
משתא לפני מנחת ערב
עצה ילדל שפת
אלה ללדבר צלה העליל עליה מרשינת אישים פליאון וכל אלהם נמנעו בהם
והלכתי עדיקסד ויוכיחני שמן ראש אל
נשכנו בידלני שפטתם ושמנינו אברי כנענו: ככור חובקין כארץ נפשו ינבנינו לפי שאלו
כאלך יהוה אדני יעני
שמוני מדרס יקשו לי ומקשות פליאון:
משיכיל לדוד מוחסו בביצה תפלה
קולי אל יהוה אויב קולי אל יהוה אתחנן:
מה עשיתי עלי רחמי ואהיה ידיעת נדחת
הגטנין וראו ואין לי כביר
ועתה אליך יהוה אכרת אתה מחסי
הקשיבה אל רעתי כדלות מאד
הרצאה מכסנר נפשי להודות את שמך
מזמור לדוד יהוה ישמני תפילתי האזינה אל תעקת
ואל תבא נמשפט אתי יסדך
מדרס אויב נפשי דבא לארץ חיתי
ותענטף עלי רוחי: תחובי ישתובס לבי: זכרתי ימים מקדם העתה נכלי פלך במישה ידך
אשוחח ופרשתי יד אלך
מחר יעני יהוה בלהה רוח אל תסתפרנך
השמיני נענך חסדך כי כך בטחתי הודי נענ
הנלע מאיבי יהוה אליך כסדני: לסדני ינשוא רעונך כאתה אלוהי רוחך טובה תחנני כארץ
מישור: לביני שמך יהוה תחני
ומסדך תנסיאתי אבי והאמרת כל ידרי נפשי
לדוד מרוך יהוה יעור המלמד די לקוב אנכי עדי למלכה
חסדיו נודתי משיב ומפלי לי
יהוה מה אדם ותדעוהו בן אנושי ותחישבהו:
יהוה חש שמך ותדך נגבהרם ויינשט:

... ויהי ...
... ויהי ...
... ויהי ...

יטל ידך מברוכ פנע והציל מיס רבס ציד בני נכר: אשר פה בר שוא וימינם ימין שקר
 אלהים שיד חדיש אשירה לך
 הנותן תשועה למלכים הפריעה
 פנע והציל מיד בני נכר אשר פיהם
 אשר בנעו נט"ץ מיס נעוריהם כנותנו טוהר מחטבות תבנית היכל
 כוונתו כליאם כפיקים כזן אלון
 אלו פנו מסכ"ס אין פריץ ואין יוצאת
 אשר יהנם ישכנה לו
 תהלה לדוד ארומכך אלוהי הטלך ואכר כה יטכך ליעולם ויעד
 בכל יום אנכך ואהלה יטכך ליעולם ויעד:
 דור לדור יטבח מישיך ונכרתך יעדו:
 ויעזר אלך יאכרו ויעלוך אכפרנה:
 הטן ורחום יהוה ארך אפים ונדיחסד:
 יורוך יהוה כל מישיך והסידך ירכוכה:
 להודי יגלני האדס נבורתו וכבוד הדור כלמותו כלמות כל ימים ומשיחך נגלה
 ודור: כומך יהוה לכל הנפלים חוקף לכל הכפופים: יעני כל א"ל ישר ואתה נותן להם את אמת
 בעתו פותח את ידך ומשיח יציר הרעון:
 קחב יהוה לכל קראיו
 רטון יראו יעשה ואת שויתם יטכנו וישיינם: שומר יהוה את כל אהבו ואת כל הרשע יעשה
 תהלת יהוה ידכר ויברך כל בשר
 שם קדשו ליעולם ויעד
 הללויה הלל נפשי את יהוה
 אלהים יהוה בחי אמרה לאלהי בעד:
 תעצורו וישיב לאדבתו ביום ההוא אכרו יעשתנו ואשרי שאל ייקרב בעורו ישרו יל יהוה
 אלהיו יעשה יטכס הארץ את הים ואת
 יעשה מיטפט ילעשוקים נתן להם לרעיבים
 יהוה הפך יערים יהוה וקץ כפופים
 יהוה יטכר את גרים יתום ואילנה
 יטלך יהוה ליעלים אלהיך
 הללויה כי טוב זמרה אלהי כי נעים נאווה תהלה
 הרפא לי שטרי לב ופח בטי ליעצות
 נדול אלנו וזכר כה לתבועתו אין כספר

איש היה בארץ עין איזכישן והיה
האיש הוא תם וישר וירא אלהים וסר
כרעו ויולד לו ילד נקבה כעסו וילד נקבה
ויהי בקרנהו ילד ארץ נאן וילדת
ארץ נקבה וחמיש באות נבד בקר
וחמיש באות אתה וינדה ורה כאד
יהיה האיש הוא נול כל בעקדם
והלט נכו ויעשו כיתה בית איש וכו
ושלחו וקראו לילית אהיהם אל
וליתות ינקהם ויהי כי הקפו כי היתה
ויילת אויב ויקרשם והתסם בבקר והיעלו
ינחת מספרים כאמר אויב אויב
נע ומרבו אלהים כלבם כשה יעשה אויב
ל התיס ויהי היום וכאנני האלהים
להתי יב עליהם וכל נהשטן סתנם
ויאמר יהוה אלהיםטן כאן תבא וי
השטן את יהוה ויאמר כשוט סארין
וכהתהלך בה ויאמר יהוה אל השטן
השכח לבד על יגד אויב כאין נכדו
בארץ איש תכו וישר וירא אלהים וסר
כרעו וינדה ורה את יהוה ויאמר הנהם
ירא אויב אלהים הלא את שכתכעו
וכעז בית וכעז כל אשר לופס ככניש
ידיו מכת וסכנחו פרץ סארין ואולם
ישלחנא ידך וגנבל אשר לו אס לא
יעלעך כדקך ויאמר יהוה אל השטן
הנה כל אשר לבידך רק אליו אל תשלח
ידך וינדה השטן כי נס פני יהוה ויהי היום
וכעז ונעו אנשים וישים יין ככלת אחיהם
הנכסר וכילאך כא אל אויב ויאמר הקר
הז חרשות והאתה תרעו עליהם

והעל שכת ותקחם ואתה העי סתם לי
חרב ואכלה חרב אני לדי להעז לך
יעד והמדבר וזה כא ויאמר אי אלהים
נעלה סן השנים ותבער כנאן נערים
והאכל ואכלה חרב אני לדי להעז לך
יעד והמדבר וזה כא ויאמר כשדס שסו
יגלישה ראשים ויעשטו על הנגלה
ויקחם ואתה העי סתם לי חרב ואכלה
רקאנל לדי להעז לך יעד והמדבר וזה
כא ויאמר כעך ונעוהך אלים וישים
יין ככלת אחיהם הנכסר והעז חרשות
כאה כי נער המדבר ויעז בארץ נענה
הכית דפל על הנערים ויסתו ואכלה
רקאנל לדי להעז לך וינקה אויב קרין
את כיל וינדה את ראשו ועל ארצה
וישחחו ויאכל יעים ינדה כנאן
אכ ינדה אשכ שכה יהוה עז ויהוה
ליקח יתים יהוה מכדו כל אתה לא
הטא אויב ולא נעו תפלה לאלהים
ויהי היום וכאנני האלהים
להתי נב עלי יהוה וכל נהשטן סתם
להתי נב עליהם ויאמר יהוה אל השטן
אימה תבא וינדה השטן את יהוה ואמר
כישט בארץ וכהתהלך בה ויאמר יהוה
אל השטן השכח לבד אל יגד אויב
כאין נכדו בארץ איש תכו וישר וירא
אלהים וסר כרעו ויעשו כחוק סתם
והסיתנו ליליע הנס וינדה השטן אל
יהוה ויאמר קרע כעז יעד וכל אשר לא
תקבע נעשו אלים ויילח נאידך ויעז
אל ינעמו ואל כשרו לאס אלעך נעך

הזאת הבאה יצלו ויבואו איש במקומו
אליהם והתכבדו בלדרה שוחיו וינפלו
העצמות ויניעו יחדו למוא לנדלו וליהבם
וישאו אותם צניהם כרחוק ולא הכריהו
וישאו קולם ויבטו ויקרעו איש מיצלו
ויוקרו צפירי ראשיהם השמימיה
וישבו אתו לארץ ישביע ימים ושבעת
לילות ואין דרך אליו דבר כי ראו כי
על הכאב נאדו אחרי כן פרעו
איוב את פיהו ויקלל את יומו

פ

ואמר יהוה אליה שטן הט כידך אך
את נשניו שטן וינאה שטן מאת פני
יהוה ואת איוב כשחן רצונך רגלו
יעקרו וינקחו לחרש לה הערדו
הוא ישבתוך האפר ותאמר לו אשתי
יעד כחוקי כתיבתך כך אליהם וכתה
ואמר אליה כדבר אחת העליות תדברי
נסתהטוב נקבל כאת האלהים ואת
הדלא נקבל כל זאת לאחטא איוב
בשעתו
וישניעו שלישת רצי איוב את כל הדיעה

והלילה אמר הרהנר
ואל תפני צלו נהרה
יכערה וככר ייס
כי יישנה במספר ירחים אליבא
יקחו ארזי יוסף הערדים יער ליותן
ואל דאח בעצמי שחר
למה לא כרחם אבות כמנון יצאתי ואני
כי עתה ישכנת ואי שקוט ישנת אינוח לי
שם רשעים סחורו וישם טוחו יניעו נח
קטן ועד לישם הוא ינעו חפשי כאדנו
המהבים לכות ואיננו ויהפרו כמנונים
לנשר אשר חרט עתה ויסך אליוה כיצרו
כי פחדו שחיתו ואתנו ואשר יצרת יבא לי
ולא נהתי ויבארנו

ויינן אל פה התכבד ואמר

הנה יסדת רבים וידים ופתת תחוק
כי יעתה תבוא אליך ותלא תנע ערך ותבהל
זרנא כי הוא נקי אבד ואפה יישרם נהדו

ויינן איוב ואמר יאמר יוסף ארל כן
הנסה הוא היחידך אל ירד שוה אלוה מכניע
נעלה חישך ויעלמות השכן יצלו ינעה
הלילה הוא יקחהו אפל אליה
הנה הלילה ההוא יהי נלמוד אל תכאדנה מו
יהשט טכני משפ יקול ארואין
כילא מודלי כנעו ויסתר יצור טעני
כדון נקדמוני נרכס וכה שרים כי אינק
ינסי לכסוי צי ארץ הנבט חרמנו לכו אינק
אינעל טבון לא אדה כני לים לא ראואו
יהד אסרים שאננו לא שמי עקיל נגשי
למה יתן לי נבל אור וחיים לכרי נפשי
השעחים אליה ליישישו כי ינינא נקדו
כלפי לה כי אנהתי תבא ויתט כמי שאננו
לא יללות ולא ישקטת

הנכה דבר ארץ תלאה וינעו במלין מי יוכל
טישל יקבון מליך וכרכים כרעות תאמין
הלא יתקד ככלתך תקותך ותם דרכך

את בנידומה נאפיק נהלים יעברו
בית יורו ענכותו כחבור ינוכח כחוסם
הבית אחרות תפא הליכות שבאקוולסו
כיעה היתם לא תדאו התות אוראו
וכלטו מיד ער וסיד ער צעס תפרוני
מה נסד ער אסר יטר ומה וזכח הולח כנס
אף יליתם תפילו ותברו יל יננס
שבו נא אלהי יעלה ושב יעד ערק נה
האזנא לא נש יל ארץ וכיס שכר יניו
מן הנחלת ירח יסוא
אם שכנת ואכרת כה אקוס וסדר יער
לכש שר רמה ויש יער יעריד עניסאס
ור כירוח חיי לא תשוב יעני לראות טוב
לה ינן ילך מן יורד שאל לא יעלה
נפאני לא אהשך פ אדברה בער רוח אשיהה נכרנעשי חסאם אסתני כיתשיכ יל מיסמר
כאדרה הנחכני ירשי יסא בשיח מיסכני
ותכח מחנק נשי מות מינעסתי
מה אשיש כיתרל ומי תשרי אליו לכך
נפלא תשינה כמני
הטאת כה אפילך בער הארס לה שכתני לכפעלך ואדחה יל ליכשא
ומה לא תשאפשי ותעבד אתי עני כי
וינן בלדר השוחי ויאמר
עד אן תמל אלה ורוח כביר אמר ירך
אם כנך חטאול וישלח כדפשינכם
אסוך וישראתה כי יעתה יער ילך
וההראשיתך כי ער ואחריתך יסעה סאד
כתמול אנהט ולא עניני יל יסנו יל ארץ
הנאה נמא בלא כיעה יסעה אחו בלימים
מן אחרות כל יסכח אל ותקוה חנף תאכד
ישיען יל ביתו ולא יעבד הויקו בו ולא יקוס
יער שרשי וסכנו כתאנכם יחזה

הקדריס כעקרה על מוה יעלם של
ילפתו אחרות רכס יערו סתה ויאכדו
כישו כנעס כנא יעריה ויהפחו
הכי אמרת הכול וימנעם שחרו ביני
הרני ואני אחר יס ומה יסעתי הכנילי
הלוסח כליס תשכנו ולרוח אמרנו אש
ויעה הוא לו פטב ויעלפנכם אסאטב
הייס בליטוני עולה אסחכ לא יכין הות
כעבר יסאף יל וליכשכר יקוה פיעלו
וילית יכל כנול
ויסעתי מדרים יערי נשף
ימקלו מע ארנו כילו באפס תקוה
לא תשורני עין ראי יעניד כיואני
לא ישוב יעד לבתו ולא יכדט יעד מוכו
והתני סהלות וכחיות תכניע
מאפס לא יל ילס אהיחורל כמע כהליס
והפקדנו למקרים ירניס תכחש
לא תרפני יעד בלי ערק
לכפעלך ואדחה יל ליכשא
יעה לינפר אטכב וישרה תנא ויאנני
האל יעות מיספט ואס שרי יעני ערק
אם אתה תשחר אל אל ואל ישרי תתחנן
ויסלסט ינרקך
כישאלנא ידור רישון וכמן לחקר אנתם
הלא הם יורוך אמר לך וכלכם יונא כלים
יענו כאכא יקטן ולפני כל חיר יכיש
אשר יקוט נכלו וביני ינכש סמכטו
רטב הוא לפי יסמיט וילנעו ינקתו תנא
אם יליננו סמקו וסחש בו לא ראיתך

הוהוא כישוש דרכו וכיפטר אחר יינמחו:
יעריכה שחוקפק ושפחד תרועה:

ויינן אויב ויאמר

אמנם ידיעת כי כוכה יינרק אנוש יעבאל:
הכס לכבאמין כח מיהקשה אליו וישראל:
המדעו ארין ממקומה ויעמודיה יתפליגון:
נטה שמים לברודך יל כבתיים:

יעשה גרלות יעד אין חקר ונפלאות יעד אין מספר:
הן יהתלן מיישבע כי יאמר אליו טה תעשה:

אף לא נכא אנונא אכרה דר יינכו:
אם קראתי ויינע לא אאמין כי יאין קרלי:

לא יתנע השבחה כי ייטב יע כבורים:
אם אינך קפירי יינע תסאני ויינקשני:

אחת היא יל כן אמרתי תסורשי תואכלה:
ארין נתנה כידרשי נפני שפטיה ינסה

ויכיר קלוע רין כרהו לא ראוטובה:

אם אמרי אטמחה שיחא איעסה נפ ואנלינה:
אנכי ארשיני לשה זה הכל אינני:

אזכשחת תמכני ותעבני שילמתי:

לא ייטב ענו כוכה ייטת דו ילי שנינו:

אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי יעמדי נקטה נפשי כח ייעשה ילי שיחא ארמה נברנעש:

אמר אל אלוה אלתרשי ינני

הטוב לך כיתעשק כיתכאם יעד נכפך

היעני כשר לך אם טראות אנוש תראה:

כיתבקש לי עני ולחטאתי תדושי:

ידך יענמני ויישועי יחד סכית ותכליני:

הלא כחלב תהיבני וכנמנה תקפאני:

חייס וחכר יעשית עבדי ופקדתיך שברה וחחי:

אם חטאתי וישברתי

אכרשי עתי אלי לי ונרקתי לא אטא ראשי

וינאה כשחלית טרני ותשבת תפלא כיתחדשי יעדך נעדי ותרכב כי עשך יעבדי חלמות וינאני:

הוא לא יכאסתם ולא אחזק כידמניס:
ישנאך ילכשו בטה ואהרשי עיס אעט:

ויינן אויב ויאמר

אם חפץ לך ינכו לא יינע אהתנע אלך:
הנעתיק הרס ולא ידעו אשר הפסכאנו:

האמר להרס ולא ירח וניעד כוכבים תהם:
יעשה יעסכיל וכמה וחדר תבן

הן יינכר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לי:
אלוה לא ייטבאנו תחת שיהו יעוריה:

אשר אם ידקתי לא איעה לי שפטיה:
אשר כשידקתי ייטבני והרסה פני דהם:

אם למה אביין הנה ואם לי שפטיה ייעדני:
תם אע לא אדני נפשי אכאסחי

אם יטוט ימית פתאם לכסה נקיס יינני:
אם לא אפיה כיהוא

הלמינס אניתאכמה כנשר יטושי ילי אנלי:
יערתי כלי יעבתי ידי עתי כי לא תקע:

אם החרח עתי נכו ילנה וכותי ככרנפי:
כי לא אש ככונני איננו נכא יחדו כמיטנ:

יכר כלי שנטו ואמתי אלת בעת:

הודי ינני יל כה תריבע

ויילי ענתרשי עיס הופעת

הכיכאנושי ייכך אם שנותך כמינכר:

יער יעדך כי לא ארשיני ואין כידך כמינכר:

וכרנא כסחכר יעשיתי ואל יעפר תשכני:

וערוכשי תלישעי וינענמות וינדיס תסכנני:

ואלה ינפעת כלבך ידי עתי כי זאת ינכר:

ומיעני לא תנקע

ישכנולון ווראני

ולכה מרחם ה' צאתני אני גוי ציון לא תראני
 הלא מינינו יצאנו ממצרים ואלוהינו יצאנו
 ארץ יפעתה כמו ארץ יפעתה ולא סדרים
 וינינו יצאנו ממצרים ואלוהינו יצאנו
 הרב דברים לא יינעה ואם איש ישתפס יעקב
 ותאמר נך לקחי ובריהיית כי עניך
 ויער לך תעלמות הככה כי פלס לתישיה
 החקר אלוה תביא אס יר תבליה שרי תביא
 ארבה מארץ מדה ורחבה מעים
 כיהא ירעתי שוא ורא און ולא יתבונן
 אס אתה הכיטת לבך ופרשת אלו כפר
 מא תשא פנך מכוס והייתני נק ולא תרא
 ויערבים יקום חדר תנפה כמקרה היה
 ורבעת ואין מהריר
 ויער רשעים תכליה וכנוס אמר כעס
 וינינו איוב יאמר
 אכנס כי אתה ינס
 נפלי לבכ כמזכב לא נפלי אנכי מכס
 יסחק לך ינה אהיה קד אלא אלוה
 לפיד כחלי צטות יאמן
 יסלי ואהלים לי שדרים וכטות לברני אל
 ואליס שאל נא מהמות ותורד וינף השמים ויער לך
 בילא יד נכל אלה כי יד יהוה יצתה זאת
 הלא און בלין תבחן וחק אכלי ינס לו
 ינפוחבה ונכורה לו ינפוחבה
 הן ינפוחבה ויכשו וינפוחבה ויהפכו ארץ
 מליך ינפוחבה וינפוחבה וינפוחבה
 מליך מנפוחבה וינפוחבה וינפוחבה
 ינפוחבה וינפוחבה וינפוחבה
 כשנא לנים ויאמר שטח לנים וינפוחבה
 ינפוחבה וינפוחבה וינפוחבה

כדעתכם ידיעתכם אם לא נפל אנכי מכם: אולם אני אישי אדבר והוכח אל אלהיך
 ואולם אתם טפלי שקר רפא אל כלכם: כיתת החרושת תהרשון ותהי לכם להכבדה
 שמעונו תוכח: ורבות שפתי הקשיבו: הלא תדמו עילה ולו תדמו דמה
 הפנו תשאון אכל תריבון: הטוב כי יקר אתכם אס כהתל באנו שיתהללנו
 הוכח יוכיח אתכם אם כסתר פנים תשאון: הלא שאתו תביע אתכם ופחדו עלי ירכס
 זכרנו כמי שילי אפר לגבי חמר נביכם: ההרשון כמע ואזרה אני וינדר עלי כה
 על מה אשא כשרי כשני וגנשי אישים ככפי: הן יקטלני לא איהל אדרכי אלפנו אכה
 גם הוא לי שוניה כי לא לפנו חנק יבא: ישביעו שכוני כלתי ואחותי כאונכם
 הנה נא יעדת מי שפטי ידיעת כי אני אדעק: כיהוא ירכיב עברי כי יתה אהרני שואני
 אד יתתם אל תעש יעברי או כפנך לא אסתר: כפד מי עלי ההק ואיתך אל תביע
 וקרא ואנכי אינני או אדבר והישיבנו: ככה ליי ענות והטאות פטיני והטאתי הודיני
 כי הפנך תסתיר ותחשיבני לאובי לך: היניה ערף תענין ואת קשיב שתדור
 מתבת עלי כפרות ותורישני ענות עורי: והשם כסדרני ותשמר כל ארחתי עלי שרשי
 דני תתקח: והוא טרם כילה כנני אכלי עשו: אדם ילוד אשה קער יכיס וישכניע
 כעין יצא ויכל ויברה בל לא יעבר: אף עליוה פקדת ענך ואתי תבאי כמי שפטי ענך
 כי יתטור כטב לא אהד: אם הריגם כי כספר הדשו אתך חקן עשית ולא יעבר
 שיעה מיציו ויהדל: יעד ידנה כשכיר יוכו
 כי ישרי עין תקוה אם כרת ועוד יהליף: וינקתו לא תהדל
 אם יקון בארץ ישרשו וכי ער כות עיני: כריה כי יפרח ויעשה קער כמיו עני
 וגר כות ויהלשו ויניאדם ואז: אלו כי פני וסוד יהדוביש
 ואיש יכב ולא יקום יעד בלתי ישיבם: לא יקיינו ולא יעזו כישעם
 כיתתן כישאול תנע נני תסתירני יעד: ישוב אפך תשית ליהק ותוכרני
 אם כמות נבר היהיה כל מי יבאי איהל: יעד בא חליפה
 תקרא ואנכי אינך למי עשה ידך תכסך: כי יעתי ענדי תספך לא תשכר על הטאתי
 חתם כעורר פטיני ותטפיל עלי עני: ואולם הר נפלי יכול יעור יענק כמקומו
 אנכם שחקו כי תשטף ספחיה יצר ארץ: ותקות אטיש האכדת
 תתקפהו לעת ויהלך מי שחפנו ותשליחה: וכרכנו ולא דיני ויניערו ולא זכרן לבו
 אך כשרו יציו יבאב: וגנשו יציו תאכל
 ויניען אלפיהם תכני ויאמר: הוכח דבר לא יסכן ומליים לא ייניעם
 אף אתה תפר יראה והנני ישיחה לפע אל: כי יאליף יענך פך ותבחר לשון ערובים

להלך צדרי'ם ויעזבו וכל ענה
ותנה ככני'עני ויעזבו כלם
ויאחזו צדרי'ם וטור'די'ם יקף אמי'ן ואלם
ימי' יצרו וזמ'תקומו'רשי' לכל
אם אקוה יטאלי' ביתי' חשך ופדתי' ייעזבו
ואיה אפ' תקו'ת ותקו'ת כי' יטור'עו

יעד אט'ה תשי'סון קעני' לפלי' תכנו ואחר עכר
טור' נפשו כאט' הלי' ענד תעכ ארין
נס אור'די'ם יד' ואל'יה שכיב אש
יער' יעז' אט' ותש'ר'כחו יענהו
יאהו כעק'כ' חזק יעל'ו עמי'ם
סכ'כ' עתהו כל'הות ופ'ע'הו לר'עיו
יאל' כד ייעז'ו יאל' כדיו כל'ר'מות
תשכון כאל'ו ככל' לו יזהר יע'ט'הו נפ'רית
זכרו אט'ר'מ' ארין ואל'יס' לו יע'פ' חוין
לאמ' לו ולא נכ'ר'כ'בו ואין שר'ד ככ'ערו
אך אלה כ'ט'כ'נות יעל'

ויעזבו כלם

והי'נני לכישל' יעמי'ם ותפת' לפעם אהיה
יטבו ייטרי'ם יע' ואת'נני יע' חנף יתעדר
כלם תשכנו כנאו' ולא אמי' יאמכ' חכם
לילה ליום ייטבו אור קרוב כפ' חשך
לשחת קר'אתי אבי' אהיה אמי' ואחותי' לזמ'ת
כד יטאל' תר'ד'ה אבי' יחד יע' יפ'ר נחת

כד יע'ט' שט'ט כהמ'ה נט'ט' כע'ע'כ'ם
ויעתק' עור כמק'כו
אור חשך כאל'הו ועז'ו יעל'ו יד'עך
כישל' פר'שת כר'עיו ויע' שמה יתלך
טכון כארץ ככל'ו וכל'ד'תו יע' נע'ת
יהי' נכ'אט' ואיד' נכון יע'ל'ע
יעתק כאל'ו כמ'ט'הו ותע'ע'הו לילך מל'הו
כתחת שר'שיו כיש' וככ'י'ע' יע'ל' קערו
יהפ'ט'ו מאור אל' חשך ומתל' יט'הו
יע' יוכ'ו כט'כו אחר'ם וקד'מ'ם אהו' ש'ע'ו
וזה מקום לא יד'ע'אל'

ויעזבו כלם

יעד אהיה ציון נפשי' ותדכ'נני ככל'ם
ואף אמנ'ם ישג'תי אהי' תל'ין כ'ט'ועתי
דע אפ'ו כ'אל'ה יע'ת'ע' ומי'ט'דו יע'ל'הקף הן אי'ע'ק' חכ'ס'ו לא יע'נהו אי'ט'ו נוא'ין מי'שפ'ט
ארה' ער' ולא אי'ג'ור ויע'ל'ת'כ'ת' חשך ייט'ם
יתע'נ' סכ'כ' ואל'ך ויסי'נ' כע'ן תקו'ת
יחר'ב'או ער'ד'ו ויסי'ו יע'ל' דרכ'ם ויחנ' סכ'כ' לאה'ל'ו אחי'ט' יע'ל'החיק ויד'ע' אך וז'כ'כ'ע
חד'ל'וקרובי' ומי'ד'ע' יט'כ'חונ' יע'ר' ביתי' ואמ'ת'ת' לז'ר'ת'ח'ט'כ'ע נכ'ר'יה' ית' כע'ע'הם
לי'ע'ר'ק'ר'אתי' ולא יע'נה כמ'ופ' את'ת'נ'לו
נכ' עי'ל'ים כמ'אכ'ו כי' אקו'סה ויד'כ'ר'כו
כע'ר' וככ'שרי' דמק'ה יע'נ' ואת'מ'ל'טה כע'ר' ש'ע'י' חנ'ע' חנ'ע' את'ס'ר'י' כי' יד'אל'ה נע'נה כ'
ל'טה תר'פ'ע' ככ'ו אל' וככ'שרי' לאת'שכ'עו
כע'ט'ר'ל'ו יע'פ'ר'ת' ליע' כע'ר' יח'נ'כו

זה יע'ט'ר' עמי'ם תכל'כ'ונ' לאת'כ'ש'ות'ע'נו
אכ'אכ'נ'ם יע'ל'ת'ע'ד'לו ותוכ'חו יע'ל' חר'פ'ת
ככ'ר'י' מי'ע'ל'ה'פ'ט'י'ט' ויכ'ר'ע'ט'ר'ת' ראש'
ויחר' יע'ל' אפ'ו ויח'שכ'ע' לו כע'רו
יח'ר'ב'או ער'ד'ו ויסי'ו יע'ל' דרכ'ם ויחנ' סכ'כ' לאה'ל'ו אחי'ט' יע'ל'החיק ויד'ע' אך וז'כ'כ'ע
חד'ל'וקרובי' ומי'ד'ע' יט'כ'חונ' יע'ר' ביתי' ואמ'ת'ת' לז'ר'ת'ח'ט'כ'ע נכ'ר'יה' ית' כע'ע'הם
לי'ע'ר'ק'ר'אתי' ולא יע'נה כמ'ופ' את'ת'נ'לו
נכ' עי'ל'ים כמ'אכ'ו כי' אקו'סה ויד'כ'ר'כו
כע'ר' וככ'שרי' דמק'ה יע'נ' ואת'מ'ל'טה כע'ר' ש'ע'י' חנ'ע' חנ'ע' את'ס'ר'י' כי' יד'אל'ה נע'נה כ'
ל'טה תר'פ'ע' ככ'ו אל' וככ'שרי' לאת'שכ'עו
כע'ט'ר'ל'ו יע'פ'ר'ת' ליע' כע'ר' יח'נ'כו

ואחר יעורקו זאת וכבשד אהה אלה: אשר אני אחזה לוי יעוראו ולא יר כלו בלית נח קי:
 כיתאכו כנהרדף לו
 טורלסכפנ הרב כיחמה יענות הרב
 ויין יצור העננת ויאמר
 לכן שיני ייטבנו וכיבור הושיבו
 הואת ידעת מני עד כשיים אדם ילי ארץ:
 אפינלה ליטבים שיאו וראשו לינב ינינו
 טחלס ייעף ולא ינינאה וידר טחיון לילה:
 בני דיעו דלים ודיו השמנה אוננו
 אט תבנתק כפז ריעה יכחידנה תהתל ישוננו
 לחמו כמני צוטהפך מחרתפתנס בקרכו:
 ואשפתנס ינקת תהרנו לשון אפינה:
 משיב יען ולא יכלנ טחיל תמורתו ולא יצלס:
 בלא ידעו שלו כטטט כחמודו לא יכלט:
 נבלת שפנקו ייר לו
 יה יכלא כטטט ייטלח כוחרון אפו
 ימח כטטק כרוך תחלתקו שיתעושה יילף וינא כטנה וברק כמוררת יחרך עליו אכיס
 כלחשך טמון ילפנוני תאכלהו אשל לא נפח
 גלי שמים יענו וארץ כתקומכה לו:
 תחלק אדם רשע כאלהס
 ויין איוב ויאמר
 ישיני יטמוני כליה ותה זאתתחזקתנס:
 האנבי לאדם שיחי ואם כרויאל תקערוחיו:
 ואמרתיו וגהלתו ואחו בשדילנות:
 וינפנמן לפענס ינסכ וינאניאסם לינענסם כטננסם יטלוס כפחד ולא יטנט אלה יעליסם
 שורו ינדר ולא ינצל תפלט פרתו ולא תשכל:
 יינאו כתק וכטור וייטכחו לקול יענב:
 ויאכרו לא לקור כטטט ויד עתדרכך לא חפצנו משה ישרי כינענדט וכזה טרגיל כנפננט
 חלא כידס טוכס
 כמער שיעים יידע ויכא יעליס אידס
 יחזקתכן לפערוח וכמין גנכטסופה: אלה ינפן לכניאונו ייטלס אליו וידיג
 כוסר כטנה יאשיני עורוח ככנית יעננ:
 כיתעתר ישיניס כמקרכו ושמחת חנף ידירנע:
 כנללו לכנח יאכוראו ויאכוראו
 יען שופתו ולא תסוף ולא עוד תשורטו כמקכו:
 יננכותיו סילאו ילכזכו ככו ילי נפר תשככ:
 יחמלי עליהו לא ינעכנה ויכנענה כתוך חט:
 חילכל יצוקאט מכטט ירשנואל
 אל ידא כפלת עתה ריעה ירשנואל
 כרצין יעכדלס כיתל ולא ינעו
 און שריד לאכלו יל כן לא יחיל טוכו
 כליד ינל תכאט
 ויטטר ילימו כלהמו
 יד יג שריד כאהלו
 גלי כליהו נערות כזכ אפו
 ונחלת אכרו כאל

יראו עני וכדו ומהכת שדי ייטקה	כי מה חפנו בביתו אחרו ומספר חדשיו חפנו
הלל ילכו דיעה והוא רכים ייטפנו	זה ימות בני נסתמו כלו ילאנו וישלחו
יננינו סלא חלב ודח יננכותו ייטקה	זה ימות כנפ שברה ולא אכל בטובה
יחד יל יננר ייטפנו ורמה תכסה יליהם	הן ידיעה מה שכתכם ומכות יליהם כסו
כי תאמרו איה בית נריב ואיה אהל טכנות רשעים	הלא שאלתם יעני דרך ואותם יתענו
מלוב איד הישר רע לוס יננכות יובלו	כי יעני יל פנו דרכו והוא יעשה מי ישלם לו
והוא לקברות יוכל	וינל נדיש ייטקוד
מתקולו רננינהל ואחריו כל אדם כי יטקוד	ולפנו אין מספר
ואיך תחמוני הב	והשכר יכס נשאר מינ

הלא יסכן נר מיסכו יליכו מיסכיל החפן לשידי	וינן אליפו התכנו ויאכר
הביא אתך יכחך כוא יננך כמטפנו	כי תעק ואם בנינך יתלם דרכך
כי תחכל אהך הנסוכני יערוכים תפשיט	הלא יננך דנה ואין קין ליענהך
ואי יורנילו הארץ וישא פנים ייטכנה	לא מכים יענה תשקה ועריב תכני להם
יעל כס כביתך פחים ויבהך פחדתאם	אלכשת ילחת דיקם ודענות יתמיס ידא
הלא אלה נכה שמים וראה ראש טככים כירמו	אוחשך לא תראה וישפעת מיס תכסך
יננכס סתרו ולא יראה וחונן שמים יתהלך	ואמרת כה ידני אל הכני יננל ייטפנו
אשר קטנו ולא ית נהר יינק יסודם	האמרים לא יכור מכנו וכה יננל שדי ילכו
והוא טלא כההם טוב ויננך יננכס רחקה כנו	יראו יננכים ויטכחו ועני ילינלכו
אם לא נבחר קינו ויתרם אמלה איש	הסכנו נא יננו וישלם כהם תבאתך נמנה
קח נא מפיו תורה ושים אמרו כל כך	אם תשוב יעד שדי תננה תרחיק יעילה כאהך
וישית יל יננך כער וכער נהלים אופיר	והיה שדי יננך וכסה תיננפתלך
כי או יל שדי תתננ ויתשא אלא לה פנך	תעזר אליו וישמך וננך דרך תלם
והער אמר וקסלך וינל דרכך ננה אור	כי השפלו ותאמר ננה ושה יננכס יושע
יכלט אינקי	ונסלט כנר כנך

ננה חוס כרי שחי יד כנדה יל אנהתי	וינן איוב ואכר
איענה לפנו מיטפנו ופאכלא תוכחות	כי תן ידעתי ואכננה אכל יעד תנעתי
הכר כה ריב יננך לא אה הוא ייטכני	אדעה טלים יננך ואכנה כה אמר
הן קדם אהלך ואינו ואחור ולא אכן לו ישמא	שם נוכח יננו ואפילה לפנה כמטפנו
כי יד יננך יננך כחננ כוהכאנא	כאשרו אחזה רלי דוכו יטכחו ילחאט

מעות שפתי ואלאמיש בכתרי צפנתו אכריפיו :
 כי ישרים חקי ודעה רבות עמו :
 ואלהך לבי וישרי הכהלים :
 כדונשדילא כנפני עתם ודיעו לאחוזיכו :
 הכור יתקם יתנו יחבלי יסור אלמנה :
 הפראים כמדבר ינאו בפעלם משחר לטורף :
 כשה כלילי קדמו ופרס רשיע ילקשו :
 כס הרם וקטן וככלי כססה חבקי עור :
 יתם הרלו בלי לבוש ויניכס עשאו יכרי :
 כתר כתם ינאקו ונפס חללים תשני :
 ההנה כבדרי אור לאהקירו דרכו :
 לאור קס רנה יקטל יני ואכון :
 וינאק יסכרה נשף לאמר לא תשורני יני :
 והינחשך כתם יוסם חתכו וכו לא ידעו אורכי יחדו בקר לבו ילכות כיכר בלהת ילכות :
 להוא יל פני כים תכליל הקתם :
 יתנסחם עזרו כימי ישרנ שאול העטא יסטהו ורחם מתקורמה יעור לא יזכרו תשכר כעין יעלה :
 רני יקרה לאתלד ואלמנה לא יטב :
 יקו ילמנה וישיני ויעניהו יל דרכה רכוכי צטא ינאו והמכו ככל יקפצו וכתאיש שכלית ימיו :
 ואם לא אפוי כי יכוננו :
 ויני בלד השח ויאמר :
 היטספר לנדודיו ויעלי לא יקום אורו :
 הן יעירחולא יאהיל וסמכים לא זכו כעניו :
 וכן אדם תויליה :
 מה יענית ללא חכמה ותשיה לרכה ורעת :
 הפראים יחללו מתחת כים וישננהם :
 נטה ינפו ילתהו תלה ארץ יל בלימה :
 מאחז פנ כסה פרישו יעלי יננו :
 ינמדי יסמס דפסו ויתכוו כעניתו :
 כדחו יסמס שטה חלילה ידו נחשברה :
 ויניס נמורתו כי יתבונן :

ויסוף איוב שאת מישלו ויאמר

הי אל הכסר משפטי וישי הכר נפשי:
אם תדרגה שפתי עולה
הלילה לא אם ינרק אתכם
בעדקת החוקת ולא ארפה לא יהרף לבבי מיני:
כי כה תקות הנק כי יכניעני שאל אלה נפשו:
אם יעלי שר יתנע יקרא אלה נבלי עת:
הוא אתם כלכם היותם ולמה הכל תהבולו חלק אדם רשע ינבאל ועלתי עניינים משדי יקחו:
אם ייטב כעולמו הרב וינאנאו לא יטביע לחם:
אם ייגר כעפר ספק ויחכר יבין מליטו:
מה כניס ניה וכסרה יעשה נעו:
תשינהו כמים בלחות לילה נענהו סופה:
וישר יעלו לא יחל כירו ברה ירח:
כי ייט לבסוף מוצא ומקום יחב יקו:
קץ יסם לחישך ולכל תלילת הוא הקר
פרץ טל מיצער הששחים מעדגל
ארץ כבדה יינא לחם ותחתיה העד כמאש:
טעם לא ידעו יעט ולא יזפתו יבין איה:
מחלייט יטל ידו הפך משרשי הרים:
מכב נהרות חכש

והחכמה מאין תבינא ואיזה מקום בעה
תהום אכר לא כיהא ויס אכר אין יגבר:
לא תסלה בכתם אופיר כשהם יקר וספר
ראמות וגביש לא יזכר ויטף הנכמה כפני
בסתם סהור לא תסלה
והחכמה מאין תבא ואיזה מקום בעה

ועלמה מיצני כל' וכיעף השמים נסתרה:
אלהים הכן דרכה והוא דינצת מקומה: כיהא לקנות הארץ וכט תחת כל השמים יראה:
ליעשות לרוח מישקל וזמים תכן במדה:
אזראה ויספרה הכנה וגם הקרה: ויאמר לאדם הן יראה היא חכמה וסור מרעמה:
ויסוף איוב שאת מישלו ויאמר

מיתנת כדור קדם כי אלה יסמנו:
כאשר היית כי הרע כסור אלה ילי אלה:
בדחן הליכ בחרה ונור יעק ינדר פליטכן:
ואונערים ונחבאו ויששים קמו ינדרו:
קול נגידים נחבאו וישנים לחנם דכקה:
כאשר ילי ינע מישו וניתוס ולא יערו:
יעק לישתי וילבטע כבי ילונעף כישפטי:
אבאנטי אכונעס ורב לא ידעתי אחקרהו:
ואמר ינס קנאני נוכחול ארסה ימים:
כמר חרש ינדר וקשת בידי תחליף:
אחרי ידרי לא יישנו ויילמותה קכלת:
אשחק אלהם לא יאמינו ואורפע לא יעלון:
אבליס ינעס: ועתה שחקו ילי ינערים טבע לים:
וכח ידיהם לכה ליליט ונאמך כלה בקסר וכנפן:
הקטעס כלה ילי שיה ושרש רתמים לחמס:
כענין נחלים ילסכן חרי ינפר וכפס:
נעבר נסמני בליטס נבאו מן הארץ:
תנעו רחוקי נע ונפני לא חישנו רק:
יליטין פרח יקומו רגלי ילחן:
תסו ערבת: להיות ילי ילי ילי ילי ילי ילי:
הפך ילי כלהות תדרך פרוח ערבת וכנפ ינרה ילי:
לה ינעני נקד מלי ינעני לא ילסכן:
הרגי לחסר ואת מישל כנפר ואפר:
תפך לאכור לי כנענס ידך תשטמני:
מידעתי טות תשינע וביט מויד לכה:
אפלא נכית לקשה ינס ינעבה נפשי לאכין:
כנע תחול ולא כדוק קדמי ימי ינעני:
אחתי לתעס וינלכטתי ינעה:
ויד לאכל כנרי וינע קול נכים:
ופה חק אלה מלי ונחלת שרי טמורים:
הלא הוא וראה דרכי וכל ינעני יספר:

כהלערו ילי ראשי לאור אלה השך:
כעוד ישר ינדר יסכבתי נעני:
כנאתי ינעני ילי קרת כרהוב אכין כושיטני:
שרים ינערו כמליס אכף יליטו לפהם:
כיאון שבינעו ותאשר ינדר ואתה ותינעני:
כרת אש ילי תכל וכל אכמה ארגן:
ינעס היית ילי ינור ורגלים לפסח אני:
ואיטרה כתר ינעני ילי וביטניו אש ילי טרף:
שריט פתוח אלי כים וטלין בקינרי:
ליטמינע ויחלו וידמו לכו ינעני:
ויהלו כבטרי ופחם פעור ולכקושי:
אבליס ינעס: ועתה שחקו ילי ינערים טבע לים:
וכח ידיהם לכה ליליט ונאמך כלה בקסר וכנפן:
הקטעס כלה ילי שיה ושרש רתמים לחמס:
כענין נחלים ילסכן חרי ינפר וכפס:
נעבר נסמני בליטס נבאו מן הארץ:
תנעו רחוקי נע ונפני לא חישנו רק:
יליטין פרח יקומו רגלי ילחן:
תסו ערבת: להיות ילי ילי ילי ילי ילי ילי:
הפך ילי כלהות תדרך פרוח ערבת וכנפ ינרה ילי:
לה ינעני נקד מלי ינעני לא ילסכן:
הרגי לחסר ואת מישל כנפר ואפר:
תפך לאכור לי כנענס ידך תשטמני:
מידעתי טות תשינע וביט מויד לכה:
אפלא נכית לקשה ינס ינעבה נפשי לאכין:
כנע תחול ולא כדוק קדמי ימי ינעני:
אחתי לתעס וינלכטתי ינעה:
ויד לאכל כנרי וינע קול נכים:
ופה חק אלה מלי ונחלת שרי טמורים:
הלא הוא וראה דרכי וכל ינעני יספר:

יִשְׁקֶלֶךְ בְּמֵאֻנֵּי יָדְךָ וְיִדְנָא לָהּ תַּתְּתִי
 וּבְנִי יִבְקֶה בְּמֵאֻנֵּי אֶזְרִיעָה וְאַחֲרָיִכָל וְיִצְאֵנִי יִשְׂרָאֵל אֶפְתָּה לְכִי יֵל אִשָּׁה וְיִלְכָּתְהוּ וְיִצְאֵנִי
 תַּחֲתָן לְאַחֲרָא אִשְׁתִּי וְיִצְרִיעָן אַחֲרָיִי
 כִּי אִשְׁתִּי אֵיךְ אֶסְדֹּן תֵּאֵכֶל וְנִלְכָּה תִּכְוֹתִי תִשְׂרָשׁ אֶסְמָאֵס מִשְׁפָּט יַעֲבִד וְאַמְתִּי מִרְבֵּס יִמְרֵה
 וְנִה אִינִישָׁה כִּי קֹסם אֶלֹכִי פִקְדֵה אִשִּׁיכְנָה
 אֶסְמָאֵנִי מִכַּחֲזִין דְּלִים וְיִצְעֵנִי אִיכְנֵה אִכְלָה
 מִכַּחֲזִין דְּלִי כֹאב וּמִכְּטָן אִמִּי אַחֲזָה
 אֶסְלֵא מִטְּטֵנִי חֲלִיעֵנִי וּכְטֵנִי כִשִּׁי יִתְחַבֵּס
 כַּתְפִי מִשְׁכַּנְהָ תְּפֹל וְאַזְרִיעֵנִי מִקְּטֵה תִשְׁבֵּר
 אֶסְיַטְתִּי וְהִבְכַּסִּי וְלִפְתָּס אֶמְרֵתִי מִבְּטָחִי
 אֶסְמָרָה אֹרֶב־יְהִי וְיִרְחֵק יִקְרֹה־לִי
 נִסְהוּא עֲוֹן־לִי כִּי בִחֲשִׁיתִי לֹא מִשְׁנִיעִי
 וְלֹא תַתִּי לְחִטָּה חֲכִי לִשְׂאֵל בִּלְאֵה נִפְשִׁי
 מִחוּץ לֵאלֹהֵי יִרְדָּתִי לְאַרְחֵ אֶפְתָּה
 מִיֵּצִי־יִי הַכּוֹן רַבָּה וּבֹוֹסִי שְׁפָחוֹת יִהְיֶנּוּ
 כִּי יִתֵּן לִי שִׁכְנִי לִי הֵן תִּי יִשְׂרָאֵל יִצְנֵנִי
 אֶסְלֵא יֵלִי שְׁכֵנִי אִשְׁשָׁט אִינְעֵדְנִי יִנְטֹרוֹתִי
 אֶסְיֵל אֶרְבִּיתִי תִינֵק וְיִחַד תִּלְכִּיהָ יִנְכִּיּוֹן
 תַּחַת חֲטָה יִנְאָחֻחַ וְהַתִּי שִׁנְיָה כִּאִשָּׁה
 וְיִשְׁכַּתִּי יִשְׁלֹטֵהָ אֶנְשֵׁי הָאֵלֹהִי כִּינְיָה

אֶפְתָּה אִשְׂרֵי מִנְהַדְרָךְ וְאַחֲרֵינֵי עֵדֶיךָ
 כִּי הוּא זִמָּה וְהִיא עֲוֹן פְּלִילִים
 הֵלֵךְ בְּכָטָן יִשְׁנֵנִי יִשְׁנֵנִי וְיִכְנֹנֵנִי בְּרַסֵּס אֶחָד
 וְאַחֲרָתִי לְכִי וְלֹא אֶמְלֵא תֹסֵם מִכְנֵה
 אֶסְמָרָה אֹנֶד־מִלִּי לְכִישׁ וְאִין נִכּוֹת לֵאבִיוֹן
 אֶסְהַפְּתִי יֵל תֹּסֵם יִדִּי כִּי אֶרְאֶה כִּשִּׁיעֵר יַעֲרֵת
 כִּי פָחַד אֵלִי אִיד אֶל־וּמִשְׁאֵתִי לֹא אוֹכֵל
 אֶסְאִשְׁמַח מִרְבֵּה־לִי וּמִכְבוֹדִי מִיֵּנָה יִדִּי
 וְיִפְתַּח בְּכַתְרִי לִי וְהִשְׁקֵי לִי
 אֶסְאִשְׁמַח כִּפְדִּי מִשְׁנֵנִי וְהִתֵּן עֲרֵדְתִי מִיֵּנָה יִנְכִּיּוֹן
 אֶסְלֵא אֶמְרוֹתִי אֶחָדִי מִיֵּתֵן כִּכְשָׁרוֹ לֹא נִשְׁכַּע
 אֶסְכַּתִּי כִּי אֶדְרֹשׁ שִׁנְיָה לִטְמֵן מִכִּי יִנְכִּיּוֹן
 וְאֶדְרֹשׁ לֹא אִינְאָפְתָח
 וּכְפִרְתָּבִי אִי־רִיב
 מִכְּפָרִי יֵצִי אֶנְדַּע כְּמוֹנֵד אֶקְרַבֵּנִי
 אֶסְכַּח אֶכְלָתִי מִלִּי כִּסְף וְנִפְשִׁי מִכִּי הִתְפַּחֵהָ
 תִּמּוֹ דְּכָרִי אוֹיֵב
 אֶת אוֹיֵב כִּי הוּא עֲרִיק כִּינְיָה

וְיִחַר אֶף אֵלֵיהוּא בֶן בְּרַכְאֵל הַבּוֹדִי מִשְׁפָּחָתָרֵס כִּי אוֹיֵב הָרָה אִפּוֹ יֵל יַעֲדֹק וְנִפְשִׁי כִּי אֶלֶס
 וּכְשִׁלְשִׁיתִי יִצְוֹהֵרָה אִפּוֹ יֵל אִשְׂרָאֵל
 וְאֵלֵיהוּא חֲכָה אֶת אוֹיֵב מִדְּבָרֵס
 וְיִדָּא אֵלֵיהוּא כִּי אִין מִינְהָ בֶּנִי
 וְיִצְנֵן אֵלֵיהוּא בֶן בְּרַכְאֵל הַבּוֹדִי וְאֶמְרֵה
 יֵצֵר אֵנִי לִיכֵס וְאַתָּה יִשִּׁישִׁים
 אֶמְדֵּתִי יִכִּים יִדְבֹּרוּ וּבִישְׁמֵס יִדְעוּהָכְנֵה
 לֹא רַבִּים חֲנָמִי וּחֻקִּים יִכִּים מִשְׁפָּט
 הָהוּא חֲלִיתִי לִרְבִּיכֵס אוֹיֵן יַעֲדֵה בְּגִרְתֵּכֵס
 וְיֵצִיכֵס אֶתְמוֹן וְהֵנָּה אִין לֹא אוֹיֵב מִכִּיכֵס

לֹא מִינְאֻ מִינְהָ וְיִדְשִׁיעֵן אֶת אוֹיֵב
 כִּי זֻקְנֵס הָמָה מִכְּטֵ לִיכִים
 שְׁלִישֶׁת הָאֶנְשִׁים וְיִחַר אִפּוֹ
 יֵל כִּן חֲלִיתִי וְאִירָא מִחוּדְרֵי אֶתְכֵס
 אֶכְוֹחֵהָ אֶבְאֵנִישׁ וְנִשְׁכַּתִּי שְׂרִיתֵכֵס
 לִכֵּן אֶכְרִיתִי שְׁכִינָה לִי אֶהוּדֵי אֶף אֶנְי
 יַעֲדֵה תַחֲקֹדֶן מִלִּין
 יַעֲנֵה אֶמְרוֹתֵיכֵס

פִּתְּחֵהָ אֶתְכֵס וְיִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ
 יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ
 יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ יִכְרֹסֵהָ

מיפקד יצאיו ארעה ומי שם תכלהו : אם ישים אליו לבו ורחו ונשמתו אליו יאסף
ינוצח כל בשר יהו ואדם יעל צפר ישוב : ואם כנה שמינה זאת האונה לקול כלי
האף יאונה כשפט יחבש ואם עדיק כביר תרשינו : האמר לכלך כלי יעל רשע אל עדיבם
אשר לא נשאפני שריכו לא נבר שונו : לפעל כמינשה ידו כלם
רננו ימותו וחנות לילה ינשו יצו וייעברו : ויסרו אכיר לא ביד
כי ינינו יעל דרכי איש וכל יעדינו ידעה : אין חישך ואין צלמות להסת יספצו און
כלא יעל איש ישים יעוד להלך אל אל כמי שפט : ידנ ככרים לא חקרו וייעדו אחרים תחתם
לכן יכר כי עבדיהם והפך לילה וידכאו : תחת רשעים ספקם כמקום ראם
אשר ילכן סרו טאחריו וכל דרכו לא השכלו להביא יעליו יענקת דלו ויענקת יענים ישימינו : ויעלנו ויעל אדם יחד
והוא יטקט ומי ירשינו ויסתר פנים ומי ישורנו : כיאל אל האמר נשאת לא אחבל
כמלך אדם חנף כמקשי ינס : אכ יעל פניתי לא אסוף
בלי עיני אחזה אתה הרע : תבחר ולא אעזבה ידי עת דם
הענינך יטלענה כי מאסת כי אתה : איוב לא מדיעת ידבר ודבריו לא נחשלו
אעש יכב יאכרו לי תבר חסם שמיני : יעל תשבר נאעשי און
אכ יכחן איוב יעל ענה : וירב אמרו לאל
כי יסוף יעל חטאתו משינ מעט יספק
ויעל אלהו ויאמר : ויעל אלהו ויאמר
הואת השבת לי שפט אמרת עדיק כיאל : כי תאמר מה יסכלך כה איעל מהטאתי
אני אישיבך מלין ואת ריעך יעבך : הבט שמים וראה ויטור שחקים ובהו כוכב
אם תוצאת מה העצל בו ורמז שיעך מה תנישלהו : אם יענקת מה תתן לו ואומה כי יד יקח
לא ישיב ממך רשיעך ולכן אדם יענקתך : מרכי שוקים יזיעקו וישויעו מזור ונרבים
ולא אמר איהו אלהו יעשי עתן ופרות כליה : מלענו כמה כותארו ויפיענו השמים יתננו
ישם יענקו ולא יענה מפני נאון ריעם : אד שוא לא ישיב אל וישרי לא יישורנה
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפעו ותהול ללו : ויענה כי און פקד אפיו לא ידע נפש מאד
ואיוב הכל יענה פהו : בכל דיעת מלין יכבד
ויסוף אלהו ויאמר : ויסוף אלהו ויאמר
סת לי ויער ואחור כי יעוד לא לה מליס : איש אדני לכרחוק ולפעל אתן ערק
כי אמנם לא ישרכו מלי תמים דיעות יעבך : הז אל כבד ולא ימאס כבד נח לב
לא יחיה רשע וכי שפט יעני יסיהו : לא יעני צמדיק יענו ואת מליסם לכסא וישיבם לענה
וינבשו וואם אמורים מוקים : ילכרון כחבלי יענ
וינדר להם פנים ופשיניהם כי יתננו : ויעל אונס לכוסר ויאמר כי ישובו כאון

סוף

אם ייטעו ויגדו ילדיהם בטוב
ואם לא ייטעו כשילח יגדו ויגדו כלידיע
תהי נער נמשם וחיתם בקדשים
ואף הטיק מעי ער חבלא מועק תחתיה
ודין שיער לא יאמר וביטש יתכנו
היער שוין לא בער וכל באיניו
השפר אל תפן אל און כי יעל זה חרות מיני
כי עקד ילדיו דמו וכי אפר עצלת יעלה
כל אדם הוא בנאני ביט כרחוק
ביעני נשפמים יקומטר לאדו
אף אם בין כפר שיער תשא את סכתו
כנס דין עמים יתן אכל למכור
יעד יורע מקנה אף על יעלה
ייטעו שמוע ברע קולו והנה מפוי ינא
אחיו ישאנקול ירעם בקול נאנו
ירעם אל בקול נפלאות ישה לות ולא עניני
מטותיו יבדל אדם חתם לדיעת כל אנשי מישה ויתבא חיה כמו ארז וכניני עתה תשכן
בן החרת תבוא סופה ונמורים קרה
אף בייטריח יעב
והוא מסמות כחשך נחשלתו לפעלם
אם לשכט אם לא ירעו אם להסד יעצ אהו
התרעב שום אלה עליהם והיני אורינעו
אשר בעד חכים כהשקט ארץ מדרום
הודיעו מה אמר לו לא ענד כפי חשך
ויעה לאראו אור בדי הוא כשחקים
מנען חב יאתה על אלהו טרא הור ישי לא מעאטרו שגא נחומי שפט ורבי עקלה לא יענה
לכן יאהו אנשים
ויקן יהוה את איוב מנהס צרה ואמר
אור נא כגבר חליך וינך ואשאלך והווי יעני
אפה הית מסר ארץ הנה אם דינת מינה
כי ישם מכדיה כיתד נאומי מטה עליהו
עלמה אדנה הטבעו אומייה אקפעתה
ברן יהר כוכב בקר ויריע כל בני אלהים

ויסד בלתי יס' בנהו כרחק יצא:

בשוכי ענן לכו ויערל התלת

ואשר יליוהקי ואיש ברה ודלתם: ואשר עז פה תכלא ולאתקן ופא ישיה בנאון מ'ד

הכימך עזת בקר ידעתה ישר מקומו: לאה בנפית הארץ ויעזרו שלם סכנה:

התהפך סהר חותם ויתצבו ככל לבוש: ויסב כרש' לם אורכו וזרועה השגר

הנלוך ישעריכות ושערי עליה תראה: הנלוך יסכן אור וחשך אוה סקוב:

התבנת עז רחב ארץ הער אם ידעת בלה: ידעת כי אז תלד ומספר יסוך רכס:

כי תקחט אל גבולו וכי תכין נתיבות ביתו: אשר השכתי ליעת ער ליום קרב וסלחתי:

הכאת אל אצרות של ואצרות נדר תראה: כי פלג לטטף העלה ודרך להזקקות:

אזיה הדרך חלק אור פז קדים עלי ארץ: להשיב עש' אה וכי שאה ולהניח ימאדשא:

להטיר על ארץ לא איש כדבר לא אדם כנו: מבטון כ' יצא הקרח וכפר ש' כ' כ' יצא:

היש לכתר אכא כי הולד אנליטל: התקשר כיעדנות כימה אוב שנות כסיל העתה:

כאנן מים יתחבאו ופני ההים יתלסו: התיצא מירות בנצח ויעיש יל בנה העתם היר:

התרים ליב קולך וישפעת מים תכסך: התשלה נדקים וילמו וילמו וד' הגט:

מי ישת בטחות חכמה אובי עת' לשטי בנה: מייספר ישחקים סחכמה ונבלי שמים כ' יסכנ:

בעקת יצור ימיו ורגבים ידבקו: התנור ללביא סרף וחית כפרים תמלא:

כי יטחו בכיענות: ייטוב כנה לבוארב

מי יכון ליעב יצור כי ילדו אל אישוע: יתעו לכלי אכל

הירעת יתלדת יעלי סלע חללאיות תשסר: תספר ירחי סכמ לאה וידעת ית לדתה:

תכרענה ילדיו תפליה חבליהם תשלחה: יחלמו בניהם ירבגבר יצאולא שטלמ:

מי ישלח פרא חפשי ומסחתי צרוד כי פתח: אשר שכת יערה ביה וס' שטותו סלחה:

ישחק להמון קרה הש' אות נגש לא ישיכע: יתורר' ס' מ' וזאחר כל ידוק ודוש:

היאמה רים ענדך אם ילין על אבסך: התקשרים סתם ינבתו אם יאשר עכבא ארץ:

התנחל ס' ירב כחו והענב אליו יגיעך: התאמנו כובי ישוב ורעך וענדך יאסך:

כנף רעם נעלסה אם אמרה הסידה ונ'נה: כי תענב לארץ כביה ועל יעפרה תכס:

ותשטח רעל המורה וחית השדה תרויטה: הקשיח בנה ללא לה לדיק יע'נה ב'נה:

כי הישה אליה חכמה ולא חלק להבניה: כעצב כדוכס המרירא תשחק לסוס ילכנו:

התתן לסוס גמרה התלביש צאור ונעה: התרעישט כאברה תור נרוז אוכה:

יחפרו ועמק ויש' בנה יצא לקראת עשק: ישחק לפחד ולא ית' ולא ישוב ספעה חוב:

יעליו תרנה אשפה להבנית וכידון: גר' עשורנו יצא ארץ ולא יאמין כקול ש'פר:

בר' ש'ר יאמר האח וכרחוק יריה כלחמה: רעב שרים ותרוינה

בקיט נחישו תחת וישהק לרעש כדון:
 ירתח כסד מעלה ים יישים כמרקה:
 אין על צפר מילוה עשו לכלי הת:
 ויין איוב את יהוה ואמר

תהו חרודי חרש ירד חרוין יעליט:
 אחריו ארעב יחשבתהום לשיבה:
 את כל נבה יראה הוא כלך על כל בני שהין
 ויין איוב את יהוה ואמר

ידעת כי כל תכל
 מיה טיגליס יענה בלדעת לכן העתה ולא אבין
 שמי צנא אנבי אדם אשאלך והודי צני:
 יל כן אכאם ונחמת

ולא יכער כמך כזנה
 נפלאות מכני ולא אדינ
 לי שמי צנאון שמי צנך ויעה יעני ראק
 יל צפר ואפר

ויהי לו ישיב יענה כניס וישלוש כנור:
 ויקרא ים האחת כי כיבו ויטס השעת
 קניניה ויטס השלישית קרן הפוך:
 ולא נביא נשים יפות כנעות אויב נבר
 הארץ ויתן להם אביהם נדלה בתוך
 אהיהם ויחי אויב אהרי זאת כארה
 וארבי צנסנה וירא את נענו ואת נני
 כנארוביה דרות ויכתא אויב וישיב נני

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 אל איוב ואמר יהוה אלי יטו התכני
 חרה אפיך וכי טעניך כי לא דברתם
 אלי בעונה כעדי אויב וינתה קחו לכם
 ישיב צפרים וישיב צפרים אלי כוליט אל
 ינדי אויב וינדי אתם יעלה כעס ואויב
 ינדי תפיל יעליכם כמספני איש
 לכלתי ינשות ינכם נבלה כי לא
 דברתם אלי נסנה כעדי אויב וילכו
 אלינו הטיבנו ובלד השוחי ינפר
 הננסות וינשו כאשר דבר אליהם
 יהוה ויטא יהוה את פני אויב ויהוה
 יטא את שכיית אויב כהתפלו כי צר
 ריעו ויקף יהוה את כל אשר לאויב
 לביטתו ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו
 וכל טעניו לפנים ויאמרו ינמו לחם בביתו
 וינדי וינחמו אותו יל כל הדיעה אשר
 הכיא יהוה ינדי וינחמו לו איש קשיטה
 אהרתי ינמו וזה אחר ויהוה כרך
 את אחרית אויב כראשיתו ויהי לו
 ארבי צנה ינפר אלף ינמו ויטשת אלפיס
 נמליס וארף ינדי בקר וארף את נות:

יְשִׁיאלֵהָ כִּדְדוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
 לְקַח מִסֹּרֶת הַשֶּׁלֶל עֵדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׂרָאֵל לִתֵּן לְמַאֲסִים יְעֲרֵה לַעֲזֵר דִּנְתָּ וּמוֹכֵה׃
 יִשְׁמַעְיָהֶם וְיוֹסֵף לִקְחוֹ וּנְכוֹן וְתַחֲבֹלֵת וְקִרְיָה לְהִנָּח יְהוֹדֵה רַבִּי חֲכֵמִים וְהוֹדֵם׃
 יִהְיֶה יְהוָה אֱשֵׁרֶת חֲכֵמָה וּמוֹסֵר אֱוִיִּים כְּבוֹד׃
 לְהִלָּחֵם לְרֹאשׁוֹ וְיַעֲקֹב לְעַדְתָּךְ׃
 אֵם אִמְרוּ לִסְתֵּמָה נִאֲרָה לָהֶם נִעְנָה לֵקַח חֵם׃
 כִּלְיוֹן קִנְיָנָה וְנָאֵל כְּתִינוּ יִשְׂרָאֵל׃
 כִּנְיָ אֶל תֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אֶתֶם כִּנְיָ בְּדֶרֶךְ מַעֲתֵתֶם׃
 כִּמּוֹס מִזֶּרֶה הִרְשֵׁתָּ מַעֲנֵה כִּלְיָן כִּנְיָ׃
 כִּן אֲחֻזָּתְךָ לִכְנִיעַ עֲבָדָה וְנָפֵס בְּעִלְיוֹ קִחָ׃
 בְּרֹאשֵׁי מִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי יִשְׁרָאֵל מִצִּיר׃
 יַעֲזֹבְתֶם אֲחֻזּוֹתַי וְיִשְׁלַח מִדְּרוֹר לָהֶם וְכֹס לֵים יִשְׁנֹאוּ דִּיעַת׃
 תִּשְׁמְרוּ לְתוֹמֹתַי הֵנָּה אֲבִי עֵדֶק וְרוֹאֵי אֲדֹרֵי עֲדָרָתִי וְתִמְאֵן נְטִי יִרְאוּן מִקִּשְׁי׃
 תִּשְׁמְרוּ עַל יַעֲזֵתִי וְתוֹמֹתַי לֹא אֲכִילֶם׃
 כִּבְיָ כִּשְׂאוֹ פְחָדֶם וְאִידֶם כִּסְפוֹהָ יֵאָהֶ׃
 אֲקִרְאֵנִי וְלֹא אֲנִיעַ יִשְׁחַרְצֵנִי וְלֹא יִצְנָעֵנִי׃
 לֹא אֲנִי לִינֵתִי נֶאֱמַר כִּלְתוּכְתִּי׃
 כִּי שׁוֹבֵת פְּתִים תִּהְיֶה וְיִשְׁלַח כֹּסִי לִסְתֵּם אֲכַדֶם׃
 כִּי אֶתְקַח אֲנִירִי וּמִצִּוֹתֵי תִנּוֹן אֲתֵךְ׃
 כִּי אֶסְלִיכֵה תִקְרָא לְתוֹכָהּ תִּתֵּן קוֹלֶךְ׃
 אֲזַחֲבִין יִרְאֵתִי יְהוָה וְדִיעַתִּי אֵלֶיהֶם תִּמְנֵא׃
 וְנִפְּן לְיִשְׂרָאֵל חִשְׁיָהּ כִּנְיָ לְהִלָּחֵם׃
 אֲזַחֲבִין עֵדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׂרָאֵל כִּלְיָן לִכְנִיעַ לְטוֹב׃
 מִזֶּמֶה תִּשְׁמַר יֶלֶד תְּמוּנָה תִּנְעֲרָה׃
 הַיְכָלִים אֲרוֹחוֹת יִשְׂרָאֵל לִכְתֹּב דְּרֹכֵי הַשֶּׁךְ׃
 אֲשֶׁר אֲרַחֲתֶהֶם יַעֲקֹבִים וְזִמְרִים וְזִמְרִים בְּעֵתֶם׃
 הַיְכָלִים אֲרוֹחוֹת יִשְׂרָאֵל לִכְתֹּב דְּרֹכֵי הַשֶּׁךְ׃
 לְבָאֵי הָאֵל יִשְׁכּוּן וְלֹא יִשְׁכּוּ אֲרוֹחוֹתֵי הַשֶּׁךְ׃
 לְבָאֵי הָאֵל יִשְׁכּוּן וְלֹא יִשְׁכּוּ אֲרוֹחוֹתֵי הַשֶּׁךְ׃
 בְּעֵתֶם אֲרוֹחוֹתֵי הַשֶּׁךְ יִשְׁכּוּן וְלֹא יִשְׁכּוּ אֲרוֹחוֹתֵי הַשֶּׁךְ׃
 בְּעֵתֶם אֲרוֹחוֹתֵי הַשֶּׁךְ יִשְׁכּוּן וְלֹא יִשְׁכּוּ אֲרוֹחוֹתֵי הַשֶּׁךְ׃
 וְיִשְׁלַח מִדְּרוֹר לָהֶם וְכֹס לֵים יִשְׁנֹאוּ דִּיעַת׃
 וְיִשְׁלַח מִדְּרוֹר לָהֶם וְכֹס לֵים יִשְׁנֹאוּ דִּיעַת׃

חסד ואכזר אל יעובד קשרם על צדקה וקדש כתרם על לוח לבם וספצוהו ושל טוב בענין אלהות
 כטח אל יהוה בל לב ואל בעת אל תשיעו נכל דרכיך דיעו והוא ישר אהרתיך
 אל תהי חכם כי נעך ירא את יהוה וסוד מדינ רפאות תהי לשרך ושקוי ליצמתיך
 כס את יהוה מהוה ומראיית כל תבואתך וכל אוספיך שבעו ותחיש יקבך ירעי
 מוסר יהוה נע אל תמאס ואל תקין פתותי כי אשר יאהב יהוה יוכח וכאב את בן ידע
 אשר יארס כי נא חכמה וארס יפקתמנה מיטוב כסחיה כסחור כסף וכסחורין תמאנה
 יקרה היא כפניס וכל חפניס לא ישווה אך ימים כי כיעה כשכילה נעשו וכבוד
 דרכה ודרכי נעם וכל נתינתה שלום ינחם היא למחזיקים בה ותמכה כה ישר

יהוה חכמה יסד ארץ טען שמים בתבנה

בריעות תהיות נבקינ וישחקים דינמטל נע אליו כי נעך נערת ישיה ומוסה
 ויהיו חיים לנפשו וכן לדעתך אזלך לבטח דרכך ודלך לא תתק
 אסתגבל לא תפחד וישכתי ונכה שעתך אל תירא מפחד פתאום וכי שאת ישיעם כהנא
 כי יהוה יהי כסלך ושמך ודלך כלכר אל תמנע טוב מכי צו נהוה לאל דלך לעשות
 אל תאמר לדינך לך וישוב וכזה אתו ויש אתך אל תחריש על דרך רעה והוא יטבלטת אק
 אל תרוכ יעם ארס חנם אם לא נטלך רעה אל תקנא נא ישיחכם ואל תכזר נכל דרכי
 כי תיננת יהוה ליו ואתי שרים סודו כי ארת יהוה כבתי שיעוה עירקים יסד
 אם ללינים הוא יליין וליענים יתן חן כבוד חכמים ינחלו ונכלים כרסם כלן

ישיעו נעם מוסר אב והקשיבו לדיעת כעה

כי לך טוב נעתי לכם תורת אל תענו כי בן היית לאנך דך ויחיד לפני אמי
 וידע ויאמר לי תמך דברי לך ישמר כי עת וחייה
 קעה חכמה קעה כעה אל תשנה ואל תטמא מריפי אל תענה ותשפוך אהבה ותעך
 ראשית חכמה קעה חכמה וכל קעך קעה כעה כלילה ותרוססך תכבדך כי תחמקה
 תתן לראשך לויתן ויערת תפארת תמנך ישיעו נע וקח אברי ורנו לך שעת חיים
 בדרך חכמה הרתך הדונתך בני עלי ישר בליתך לא יער יעידך ואסתורין לא תכל
 החוק כמסור אלתך נערה כי היא חידך בארד שיעים אלתא ואל תאשר נדך ודע
 פריעהו אל תעברו כי שטה כי צו ויער כי לא יאנו אס לא ירעו ונמלה שנתם אם לא ישרו
 כי לחמו לחם רשיע ויין חכמים ישתו וארד עירקים כאור ננה הולך ואוריע נכון חס
 דרך רשיעם כאפלה לא ידעו נמה יכשלו

נע לדברי הקשיה לאמרי האוןך

אל יליו כי נעך שמרם פתך לבך כי חיים הם לי נאיהם ולכל בשחמרה
 מכל משמו נער לבך כי כמעט תינאות חיים הכר ממך יעקשאות פה וזוהי שפתים הדחך כמך

יענך לנח יכנו ויעצפך ייטרו ערך : פלס מעל נלך וכל דוכך יכנ :
 אלחט יסיון ויטכאל הסר נלך ברע : בע להנחתי הקיסנה לתטנתי הט אונך :
 לשמר כמות ודעתי שפרך ינערו : כינפת הטפנה שפתי וזה חלק כישטן חנה :
 ואחרתה מרה כלענה חדה כדור פות : רעיה ידות כות שאול ינערה יתכט :
 ארה חייסן פן תפס : נעני צעלה לאתדע :
 ועתה בעס שביעל ואלתסוור מאכרע : ועתה בעס שביעל ואלתסוור מאכרע :
 דוחק מעלה דוכך ואלתקרב אלתה ביתה : פנתתן לאחרים הודך וישערך לאטרי :
 מייטנע ורים כחך וינכך בבית נכרי : ונהבתה אחרתך ככלות כשרך וישארך :
 ואנרת אדך ישנאת מוכר ותוסחת נאין לבי : ולא שניעת בקול מורי ולכמרי לאהיתאנני :
 כמניו הית ככל רעבך קהל יערה : שותת מס כמורד ועלם מתוך כארך :
 פיונו מענך הויה נחכות פליטים : יהיו לך לברך ואין לירס אתך :
 והנכורך כורן ויטכס כאשת נעריך : אלתאחיסו ילתתן ודיה ירון נבלי עת נאחנתה השנה :
 תסד וולמה תשנה בני מרה ותחבק קנניה : כינע ינע יהוה דוכך איש וכל מינעלת ומפלס :
 ינעתי לברנו את דרשין ונחבלי חטאתי יתכך : הואיכות נאין מוכר וכרב אולתו ישנה :
 ננעי ינעתי לרעך תקיעה לזר כפך : נוקשת כאכר פך ולכות כאכר פך :
 ינעה ואת אפוא בע והנעל כינאת מכר רעך : לך התרפס ודחברך :
 אלתתן שעה ליענך ותנוסה לינעפך : הנעל כינכי כיד וכעפר מיד יקוש :
 לך אלנמלה ינעל האה דכיה וחכב : אשראן להקנין שטרו של :
 תכונקין לחכה אנרה מקצר נאכלה : ינעמתי ינעל תשכב כות תקוס כישעתך :
 מינע שנות מינעל תטמות מינעל חבק ידים לשכב : ובא כסהלך ראשך ומחסרך נא יטכנ :
 אדם בלי יל איש און הולך עקשות פה : קרין מינעל כלי טרל מרה כאנכי עתו :
 תהפכות כלט חרש רעבכל ינעל סרעס ישרה : ינעל מפתאס ילא אידו פני שני ואין סרפא :
 שישעה ינעל יהוה וישיב עתו נפשו : ינעל סרסות לישון שקר וידים שפכות נקי :
 לכו יטכס שבות און רעלים סבהרות לרין לרעה : ינעל מוכב ינעל שקר ומיטלח מרעס כין אחוב :
 נערב מינעל אכך ואלתט שותרת אכך : נערב מינעל אכך ואלתט שותרת אכך :
 קושם יל לבך תמיד : ינעל ינעל נערתך :
 מהתלך הנחה אדך בשכך תשכר : ינעל דחקות האת שיהך :
 כע מינעל ותורה און דוד חייס תוכחות מוכר : לשמור כאשתך נמחלקת לישון נכריה :
 אלתכר יפה מלבך ואלתקחך בעפניעה : כינע אשה ונעה ינעל לחס ואשת איש נפשי קרהתנו :
 ההתה איש איש בחיקו ובעדו לאת שרפנה : אכיהלך איש ינעל הערלס ורעיו לאת גויה :
 מהטאל אשת רעה לאתקה כל הנענה : לא יטוולנכ כינעל כליא נפשו כידעב :

ונמצי יישים שבעתם את כל הון ביתו יתן: נאף אשה חסר לכמי שחית נפשו הוא ייטעה
נעזק לון כי נא וחרפתו לא תמחה: כי קצצה חמת גבר ולא יחיל ביום נקם
לא יישא פני כל נקר ולא יאבה כי תרבה שחד: כעש אכרי ומינות הענף אתך
ישכר מינות וזהו ותורת באישון עיניך: קשרם ילאנביעך כתבם ילא לח לך
אמר לחכמה אחת את נסדרי לבינה תקרא: לטורך מאשה וזה כנברה אכרה חזקה
כי סלון ביתי כיע אשנב נשקפתי: וארא כפתאים אכנה כנבס נע חסר לי
יער בשוק אצל פנה ודרך ביתה ייעד: כנשף כעבדס באישון לילה ואפלה
והנה אשה לקראתו ישיה ונעה ונדרת לי: חמיה היא וסדרת כביתה לא ייטעו רעיה
פנים כחיון פנים כחכות ואצל כל פנה תארכ: וחזי ייטלס ילי היום שלטת נדרי
כרמס רבתי יעשי חטבות אטון כערים: נפת מישכ כר אדריס וקבון
לכה ניה דרס יעד המך נעילסה כנאחסי: כיאן ראיי שנביתו הלך טורך כרחוק
יעור הכסף לקח כידו ליום הכסא כא ביתו: חטות ברב לקחה כחלק שפתה תרחט
הולך אחריה פתאם כשוד אל טבח יכא: וכנכס אל כוסר אויל
יעד יפלא חין כסרו כנחר נפור אל פח: ולא ידינ כנפשו הוא
ויענה כנכס שמיני ליה קשיכו לא מרי פ
אל יישטאל דרכיה לך את תיננעל כותיה: כרבים חללים הפילה ויעצבים כל הונת
דרכי שאול ביתה ידרות אל חדרי כות: הלא חכמה תקרא ותבועה תתן קולה
כראש כרבים יעל דרך בת עתבות ננטה: לירשיעים לעקרות כנא פרחס תרעה
אליכס אישים אקרא וקולי אל כנאדם: הכנע פתאים יעסמה וכסילים הכנול
שמיעו כנעדיס אדבר וכפתה שפתי מיסרים: כי אכתי יהנה חכמותי נעת שפתי ריען
כנרקל אמרי פאן טחם נפתל ויעקש: כלס נבדיס לככין ויטרים למי נאדינת
קח מוכר ואלכסף ודינת מחוין נסדר: כטונה חכמה כפענכס וכל חלצנכס לא ייטעה
אנח חכמה שכנע יערמה: ודינת כזכות אנניא
יראת יהוה ינארת ריענא ונאון ודרך ריע: ופי תהפכות ינארת
לי ינעה ותוטיה אנכמה לי נטרה: כטלכס יכילט ווינכס יחקקו יעדק
ביטרים יישרו ועיכס כלישפני יעדק: אע אהנא חכ וכי שחר יינאנע
יעשר וכסד את הון יעק ויעקה: טוכ פרי מחרוין וכפן ותבואת כנכס נסדר
כארח יעדקה אהלך כתוך נתיבות מיטפט: ליה נחל אהבייט ואיזרתהס אכילא
יהוה קנע ראשית דרך קדם כפציו כאז
מינילס נכסתי כראש כמקדסי ארין: באן תהכות חולילי באן מינינות נכדריכס

בטח הדם הטבע לפני נבנית חוללת
מבט שמים שם אני מחקו חנו על פני ההום
מלכוכו לם חקו וסם לא יצברו
ואהה אעלו אמן ואהה שישויע יוסם
משחקת נחל ארנו
וצהה בנס שמיני ואשרי דרכי
אשרי אדם שמיני לישקד על דלתות
מכנא מצאחיס ויפקרען מיהוה
המכות נענה ביתה חנה צבוריה שכינה
שלה נערה תקרא יעני מרמי קרת
לכחמבל חמי ושתו כיון כסכתו
סרלין לקח לו קלון ומכח לרשימו
הן לחס יחנס עד הודיע ליעק ווסק לקח
מכ ידנו ימין ווסק לך שנות חיים
אשת נכלות הומיה נתינת ידיה נה
לקרא לינבר דרך הכישרים ארחתם
מכנעם יתקו ולחם סתרים יענם
משי יליכה בן חנס ייטח אכ וכן כסיל תועת אמו
לא ידעלו אעזות רשע ויערה תעיל מכות
דאש יצעה כף רמיה ודחר ציס תצירה
נמול דאש יעק ופרשי ציס יסכה חנס
חנס לכ קח מצות ואויל שפתים ילבט
קדן יתן יענת ואויל שפתים ילבט
שנאה תער מרעם ויעל מל פשי צס תכסה אהבה
חנס יעט דיע ופאויל כהתה קרבה
פצת יעק לחים תבואת רשע לחטאת
מכסה שנאה שפת שקר ומוצא דבה הוא כסיל
סס נבד לשון יעק לכרשי ציס מכינע שפת יעק יעור רבים ואויל חסר לכ ימותו
בסת יהוה היא תעשר וליא יסוף יענע צמה משהוק לכסיל יצטות וכה וחכמה לא ישתנה
מעזת רשע היא תבאט ותאזת יעקס יתן מנצור סופה ואין רשע יעקס יסוד יעלם
מחכין לשכוכינען יענעם בן העני ליליחיו דאית יהוה תוסף ימים שנות רשע צס תקענה

[illegible]

לא יחרד רמיה צירו והוא אדם יקר חרוין
בארח יעקב חיים ודרך נתיבה אלמות
מן חכם מוסר אבולין לא יטמין עצה
מפרי פאיש יאכל טוב ונפש בדרים חכמה
כתאוה ואין נפשו צל ונפש חרצק תרשן
יעקב העז תדרך ורשעה תסלף הטאת
מפר נפש איש ישר ורש לא יטמין עצה
רק טרין יתן מציצה ואת טמין עצה חכמה
תחת חכם יטמין טמין חכמה חכמה
תחת חכם כקור חיים לומר סמך שמו
כל ימים ייטש בדרים וכל פריש אולת
רשוקלון פריש מוסר ויטמין תוכחת יכבד
הלך את חכמים ויחכם ורשעה כליס חרוין
טוב יחלל בנפש ונפון לערין חל חטא
חישך שטמין יטמין ואת שחרו מוסר
חכמות נשים נענה ביה ואלת כיתה תהרס
כע אייל חסד נאוו ויטמין חכמים תשמורם
יעד אמונים לא יכבד ויפח מוכים יעדי שקר
לך נענה לא יטמין וכל ידיעת שפת ידיעת
אולים יליין איש וכן יטמין רעון
כתרשים יטמין ואת יטמין פרח
נכס שחרק יכאכל ואת יטמין טמין חכמה
פתי יאמין לכל דבר ויערם יין לא שרו
קע אפס ייטש אולת ואיטמין מכות יטמין
שחרים לפע מוכים ורשעים יעדי שקר
בול יטמין חטא ומהון יעדי שקר
כל יענה יהיה מענה ודבר שפתים אך יכחור
מיעל נפשות יעדי אמת ויפח מוכים מכה
ידעת יהיה כקור חיים לומר סמך שמו
אך אפס וכתמנה וקערוח מרים אולת
ישק דל חרף יטמין ויכבדו חנן אביו
כל נפון תענה חכמה וקבדו כליס חרוין

בארח יעקב חיים ודרך נתיבה אלמות
מן חכם מוסר אבולין לא יטמין עצה
מפרי פאיש יאכל טוב ונפש בדרים חכמה
כתאוה ואין נפשו צל ונפש חרצק תרשן
יעקב העז תדרך ורשעה תסלף הטאת
מפר נפש איש ישר ורש לא יטמין עצה
רק טרין יתן מציצה ואת טמין עצה חכמה
תחת חכם יטמין טמין חכמה חכמה
תחת חכם כקור חיים לומר סמך שמו
כל ימים ייטש בדרים וכל פריש אולת
רשוקלון פריש מוסר ויטמין תוכחת יכבד
הלך את חכמים ויחכם ורשעה כליס חרוין
טוב יחלל בנפש ונפון לערין חל חטא
חישך שטמין יטמין ואת שחרו מוסר
חכמות נשים נענה ביה ואלת כיתה תהרס
כע אייל חסד נאוו ויטמין חכמים תשמורם
יעד אמונים לא יכבד ויפח מוכים יעדי שקר
לך נענה לא יטמין וכל ידיעת שפת ידיעת
אולים יליין איש וכן יטמין רעון
כתרשים יטמין ואת יטמין פרח
נכס שחרק יכאכל ואת יטמין טמין חכמה
פתי יאמין לכל דבר ויערם יין לא שרו
קע אפס ייטש אולת ואיטמין מכות יטמין
שחרים לפע מוכים ורשעים יעדי שקר
בול יטמין חטא ומהון יעדי שקר
כל יענה יהיה מענה ודבר שפתים אך יכחור
מיעל נפשות יעדי אמת ויפח מוכים מכה
ידעת יהיה כקור חיים לומר סמך שמו
אך אפס וכתמנה וקערוח מרים אולת
ישק דל חרף יטמין ויכבדו חנן אביו
כל נפון תענה חכמה וקבדו כליס חרוין

רעון כלל יצב כשכל וצרתו תהיה כשש: מינע דרך ישיב חמה ודטר ענב יצלה אף
לשון הננים תנכר דעת ופכלים יכין אולת: ככל מקום יני יהיה נפות רעס וטובים
כרפא לשון יצו חס סלף זה שפר מוח: אויל יצו כוסר אבו ויטכר תועת יצרת
כה ערק הסר רב ונתמאת רשן צרת: יטפת הכבים ידור יצת ולכ כס יליס יצק
וכר רשן יצת תינכת יהיה ותפלת ישרים רעס: תינכת יהיה דרך רשן צומדך יעקרה אהב
מוקד רשן לינע אהב שנה תוספת מות: יטאל ואבדון נע יהיה אף כליות נע אדם
לא אהב לין הוכח לו אלהים לא ייד: לב שמה יטכר פסכוב נעבת לב רוח נצחה
לב נבון יקשר דעת ופכ כס ירצה אולת: כל יצער רעס וטוב כל כס שמה תמיד
טוב מינע כראת יהיה באיגד רב ונהפכה ט: טוב ארחת יק וארחה יטכר מישור אכס וטעמה
אייט חכה ירה מדון וארך אפס יטכר רב: דרך יצל כס שבת חק ואחר ישרים קלה
כזה כס יטכר אכס לאדם מזה אמו: אולת שמה לחסר לב ואייט תענה ישר לקח
הפר כח שבת באין סוד ונבר יוצעס חקום: שמה לאייט נענה פיו ודבר כענה כח טוב
אחר חים יכילה ליטכר לין סוד מישור אכס: כה נאמס יסר יהיה יצב נול אכס
תינפת יהיה כח שבת רעס וטערה אכס יצס: יצב כהו כלינע מינע וישנה כהנרת יהיה
לב ערק יהיה לינע ופר רשן יצס יצרת: רחוק יהיה מרשן יצס ותפלת ערק יצס
כאור יצס יטכר לב שמונה טובה תרשן יצס: און שכינת תועת חים כקדב חכבים תרין
פרין כוסר מואס נפשו יטכר תוכחת קנה לב: יראה יהיה מוסר חכמה ופכ ככור יצנה
לאדם מינע לב וכה יהיה מינע לשון: כל דרכי איש כלינע ותכר ורעות יהיה
נל אל יהיה מינע שך וכתב כס שמה: כל פל יהיה למינע וטכר יצס לים רעה
הוינפת יהיה כל נה ילד לא נקה: פחס דאכס כפר יצן ונראת יהיה סוד כרין
כרשת יהיה דרכי איש כס אכס וטכר אמו: טוב מינע כעקרה מרב תבואות כלא כס טעס
לב אדם יחשב דרכו ויהיה יצן יצנה: קסס יצ שפת כלך כמ שטט לא יכילע
פס וכאנו מינע יהיה מינעו כל אכס: תינכת כלבים יטכר רשן כעקרה יצס
רעון טכס שפת ערק ודבר ישרים יאהב: הכת כלך כלא כמות ואייט חכס יצרת
כאור פכ כלך חים ורעס כעב מלקח: קנה חכמה כה טוב כח דון וקנות כענה נחכר כנס
כס לרשן כסור כרין שכר נפשו נע דרכ: לפע יצב נאון ופכ כשיון נה רוח
טוב שפר רוח את יצס מה לך שכל את נאמס: נישכר יצל דבר יצנה טוב ובוטח כהנה אכס
לחכס כל יקרא נכון ותק שפסם יסר לקח: מקור חים יטכר יצו כוסר אולת
לב חכס יטכר יהיה וייל שפרתו יסר לקח: שף דכש אכס יצס כחוק יצס וטכר אכס
יטכר דרך ישר לפע איש וארחתה דרכי כות: נפש יצל יצלה לו כאכס יצו ופחד
אייט בלי כרה רעה וייל שפתו כאש יצרת: איש תחפכות יטכר מדון ורעס כפיד אף

מחבר
מקום
שנת

איש חכם יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב יצוה להיטות הפכות קרן שפתו וכל רעהו
ינצות הפאת ישיבה בדרך עדקה תביא: טוב ארך אפים מנור ופישל פרוחו מלך יצר:
נחיק יוטל את העורל וביהוה כל משפטו: טוב פתחונה וישלח נחכות מלא זמחירב:
ינדר מישל ישיב מן מביש וסמך אחים יחלק עוליה: טיערף לכסוף וזר להב ובחן לבות יהוה:
בדומק ישיב על שפת און שקר מזון על לשון הוה: יעל לשון ישיב לאד לא ינקה:
ינצות וקנסמנע ננס ותפארת ננס אכתב: לא נאזה לנכל שפת יתראף כל ינדי שפת שקר:
אמן השהר כינע כינעו אל כל איש יפנה ישיב: מכסה פני צכקן טאהנה ושהה נדבר יפרד
אלוה: תחת נצורה נטבין מהטות כסיל מאה: אך כרי ינקיטו צומלאך אמר ישיחט:
פניו דב שטל באיט ואל כסיל באולו: מי יכיר רעה תחת טובה לא תשיט רעה סכיתו:
פוער כס ראשית כדון ולפנ התנצנה רב נטו ישיב עירק רשי ענדי ינצות קית נצת יהוה גם
ינעה: לסהנה מחיר בדכסיל לקנות חכמה ולבאין: נכילת אהבה נצואה ינעה ילד:
אדם חסר לבתוק נקף ינדר ינעה לפני רעהו: אהב פני צאהב ניעה מנכה פתחו מנכס שט:
ינשלב לא ימציא טוב וטהפך כל שט יל ניעה: ילד כסיל להונה לו לא ינעה אכ נכל:
לי שטח ינע נעה ורוח נכמה תכש נעם: ישחד מחקר ישיב קהל הטות ארחות משפט:
אתנע מכן חכמה וינע כסיל כנעה ארין: כינעם לאכונ כסיל ומכר לילדתו:
נע ינע ילד יק לא טוב להכות טיבס יל ישר: חשך אכריו יד ינצות וקרוח איש תכונה:
נע אויל כהר ייט חכם יחשב אטם ינצות נטון: לתאזה כקן נפרד נכל תויה יתגלע:
לא חפון כסיל טכונה כי אס טהת יתלמו: נכוא רשי נכא נכטו ונעקלון חרפה:
מס ינע קסד ריפ איש נהל נכ נכמור חכמה: שאתנע דיטין לא טוב להטות נדיק כנשפט:
שפת כסיל ינעו מריב ופיו לכהל מות קרא: פכסיל מחרתו וינצות ומוקש נפטו:
דער נען נכת להכיס והם ידו חריו נטון: נס כתרפה ככל אכנה אח הוא לביעל טישחית:
כנרל ינע שם יהוה מיריון עירק ונשנב:
הון נשד קרית ינו וכחמה נטובה כבישבת: לפני שטר נעה לב איש ולפנ כמד ינעה:
מי ינע נטורס ישיב אולת היא לו וכל מה: רוח איש יכלי מחרתו ורוח נכמה מייטאנה:
לבנטן יקעה דית ואון חכמים תכבש דיעה: מתן אדם ירחיב לו לפנ נדליס ינעה:
עירק הראשון מריב בא דיעה וחקרו: כד ינעם ישיבת העורל וכן ינעוס פירד:
אח נפיש ינצות קרית ינוט דונס כסרית אדמון: כפרי פאיט שכינעטו תכואת שפתו ינע:
מתחיים כד לשון ואהבה יכל פריה: כינע אשה כינע טוב ויפך דיען מיהוה:
תחטס ידבר רשי ינעיר ינעה ינעות: איט רינעם להתרועע ינע אהב כבק מאח:
טוב רש הולך כחמו מיעקש שפתו והוא כסיל: גם כלא דיעה נפיש לא טוב ואין נדליס חוטא:
איתאדם תכרף דכדו ועל יהוה ינע לבו: הון יסוף רינעס כסיל מריעו פירד:

מחבר
מקום
שנת

יעד יקרים לא ינקח ויפח מזכר לא יכלט
כל אהרש שנארו אף כי מרעהו דמקומנו
קנה לנאחכ נפשו שומר תנוה לבי נאטוב
לא נאחכ ללכ ילתינו אף כי ליכר משר בשרים
נהם ככפר זינך מלך וטל יל יעשר רענו
בתוהו נחלה אכות וכיהוה אשה מיכלת
יטער מצוה יטער נפשו מונה דכיו זכות
יסר בגד מיט תקוה ואל הכיתו אל תשא נפשו
יטכין יענה וקבל מוסר לכין תהבס באחרית
תאות אדם הסדו וטוב דש כאיש מנ
טמן יעני ידו כילחת נס אלשהו לא יטכנה
טיטור אב די יחאסבן מכיש ונחפיר
יעד יל ילין מיט נפשו דישנים בלי נאון
לין היין הקה שער וכל שנה בו לא חבס
כטור לאיש שכתס רוב וכל איל תעני
מיס יעבקים יענה בלב איש ואיש תבנה ידלנה
נחלה דכניו יעדיק אשיר כנו אחריו
מיס אסר וכתל לבי טהרת כחטאת
נס כמיליו יתנבר נער אס ודאס יטער צלו
אלהאב שנה פן תורש פקח יעני שבע צלחם
ישחב ורפ פנעם וכל יקר טפת דיעת
יעד לאיש ילחם יקור ואדיר כלא פיהו חיצון
נלה קוד הולך רכיל ונפתה שפתיו לא תתעב
נח מכלת טראשנה ואחריתו לא תבור
תועבת יהוה אמן ואמן וכאנו כדונה לא טוב
מוקש אדם יל קרש ואחר טרים לבקר
נר יהוה נשמת אדם חפסל חדר כטון
תפארת כחוריס כסם והדר זקנס שיעה
פלג מיס לב מלך בדי יהוה יל כל איש יחפן יטנו
יענה נדקה ונשפט נחור ליהוה כזכח
כחטבות חרון אד לסותר וכל אין אד לסחור ויעל אצח לשון שער הבל נח ממשיכות

רבים יחלו פני עדיב וכל הרע לא יטמן
מדה אטרים לא תכה
יעד יקרים לא ינקח ויפח מזכר לא יכלט
יטכר אדם הארץ אפיו תפארתו יעדיק נפשו
הות לאביו כנס לו דלף טרד מדי אשה
יענה תל תרדסה ונפשו ובי תרדנ
מלוח יהוה חונן דל ונמלו ישרם לו
נל חסה נשא יעניס כי אסתני ויעד תוסף
ותות כח טבות בלב איש יענה יהוה היא תוסב
יראת יהוה לחים ויטכין ילן כל פקדני
לין תכה ופתי מירס ודכח לענון כיון דעת
חדלכע ליטמיטוסס לישות מאכר דיעת
נכטו ללינים שפטים ופלהכות לנ כסלים
נהם ככפר אמת מלך טתנברו חטא נפשו
מחר יענה לא יחרש ויטל בקינר ואון
רבאדם קרא איש חסדו ואיש אכונס כיש
מלך יושב על כסא דין כזה כעניו מלך
אבן ואבן אפה ואפה תועבת יהוה שנה
און יטכין יעני ראיה יענה שנה שנה
רע יאמר הקוה ואול לו איתל
לקח בנדיב ערב ורובע נרים חבלה
מחשבות כענה תסן וכתב לו נשחכא
מקלל אכמו ואסו ידענו כאישן חשך
אל תאמר איש כיהוה קוה ליהוה וישעל
מיהוה מינע יטכר ואדם מדי כיון דרש
טורה רש יעס מלך חכם ויטכין יל חסא
חסד ואמת יטכין וסיד נחסר כסא
חברות עני נחסיק ברע וכסת חדר כטון
כל ירד איש יטכין יעני ותכלית יהוה
רוס יעניס ורחב כל נרש יעניס חטא
אצח לשון שער הבל נח ממשיכות

שדרשנים יורם כי מאט לעשות משפט : הפכך דרך איש ודון ישר פילו :
 טוב לשבת על פתגם מאשת פדונים ובית חכר : נפישרש אולה ריע לא יתן בעינו ריעה :
 בעש לין הכספת ובהשכל להכס יקחד ית : מיטכיל יעדיק לבית רשן כסלה רשן עכלוע :
 אטכאט כזיקת דל וס הוא קראולא ייעה : סתן כסתר יכפה אף וישדר טחקה יעה :
 יטכה לעדיק יעשות משפט ומחתה לפעל און : ארכתה מדרך השכל בקהל רפאס יעוה :
 איטכסור אלה יטמה אלה יין וסכין לא ייעשיר : נפר לעדיק רשן וחתת ישרים טור :
 טוב שנת בארין מדבר מאשת מדונס כנס : אויער נחמד וסכין נטה הכס ונסיל ארס יכל יעוה :
 דק יקדה וחסד ימצא חיים יקדה ונסו : יער גברים עלה חכס ויורד יעו ככטחה :
 שפר פוולטונו שפר מצרות נעשו : וד יהוד לין שמו עשה בעצרת דון :
 תאות יעל תמית כס מאט ידיו לעשות : מל היום התאזה תאזה יעדיק יתן ולא יחשן :
 דערש יעסות יערה אף כימזה יכאט : יעד מכס יאכד ואיש שם יעלעח ידבר :
 העו איש יעסות וישר הוא יכון דרכו : אין חכמה ואין תטטה ואין יענה לעד יהוה :
 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התטויעה : נבחר שם מי עיר נבכסס ומזהבן טוב :
 יעסו ראה ריעה ויסתר ופתים יעברו ונעשו : יעסו ראה ריעה ויסתר ופתים יעברו ונעשו :
 יקב יענה ידא יהוה יעסו וכבוד וחי : יעסו פחים מדרך יעקב יעסו נפשו ירחק כהס :
 הנד לענע יעל פ דרכו כס זקין לא יסור כסנה : יעסו דבר שים יעסו ויעבד לה לא יסמלה :
 זור יעלה יקור און וסכס יעברו יכלה : טוב יען הוא יכרן כעס מלחמו לרל :
 נרש לין ויעצ מדון ויעצ דין וקלון : אלה טהר לב חן שפתו ריעה מלך :
 יענה יהוה נערו דיעה ויסלך דברי בער : אכר יעל ארי בחוין מדון רחמת ארנה :
 יענה יעקב פירות ויעס יהוה יעל יעס : אלה קשורה מלבער יעסו כסור ודיקה ככט :
 יעסו דל להרבות לו נעל לעשיר אף לכסור : הטאונד ושמ יעדיק חכס וכלך תשית לדעת :
 נעסס טהרסרס ככטך יענו יהוד יעל שפתך : להויה ביהוה ככטך חור יעדיק היום אף אנה :
 הלא תכתי לך שלום כמ יענה ודינת : להודיע קיטטאני אסת להשיב אסרס אסת לשון :
 אלה נול דל כרל הוא ואל תכא יענש יענ :
 יענה ידיכ ריכס וקבעת קבעיהם נפשו : אלה תרין אתה יעל אף ואתה יעל אף ואתה יעל אף :
 טוראף ארחתו ולקחת מוקש לעשך : אלה יתקיעך בעיבס מישאות :
 אכאן לך לישלם לכה יקח מישכך כחתך : אלה סגול יעלם אשיר עשו אטורך :
 חות איט מהיר כמלאכתו לפעס כלים יתעב : בלי תיעב לפעס השכס :
 כיתש לחס את מלך בן תכין את אשר לפעך : וסכס יעל בלי יעך אס מל נפיש אתה :
 אלה תתא לכס יעל ויהוה לחס כוכים : אלה תעלה יעסו עכיתך דרל :
 הקיעך יענך כו ואננו כיעשה יעשה לו : כנפים כנשר ויעף השמים :

אל תלחם את להכריעין ואל תתאו לטענותיהו

כי כמו שיער נפשו כן הוא אכול ושתה
אמר לך ולכו בל יצרך
פתך אכלת תקראנה ושתה תדריך העצמים
מאונם כלי אלת דבר כי כזו לשכל ללך
אל תסנוגו ליעל וכשרי תוסיס אל תבא
כי נאלם חוק הוא ירוב את דבם אתך
הכיאה למוסר לך ואנך לאמרי דינת
אלה מעניעני מוסר כיתכנו כי שבט לא זכות
ונפשו כי שאול תניל
אתה כשכנת תכנו

בנ אסחכם לך ייטח לך גסאני

ותעלונה כלי יות מדבר שפתך מיישרים
אליקנאלך בחטאים כי אם בראתי יהוה מלחונ
כי אם ייט אחרית ותקוהך לא תכרת
שמי יצא אתה בנ והכם ואשר בדרך לך
אל תהי כסנא יין בולל כי שר לבו
כסכא וולל יורש וקרינס תלבי שטבה
ישמע לאכיד זה ילך ואל תכו כי זקנה אבך
על יטל אבי ידך יורד הכס וייטח חטו
תנה בנ לך ליוענך דרכי תריעה
אף היא כחתף תארב
לכי אוי לי אטלי לכי מדונם לבי שיהלמי פעניס חנם לבי חבל לות יענם
וכערים כאדם תוסיף
לכאחרים יל היין
לכאים לחקך מנסך

אל תרא יין כי תאדם כי יתן בכס יענו יתהלך בני ישראל
אחריתו כנחש יישר וכנפני ערש
יענך ירא ורות ולכך ידבר תהפכות
והיית כשכב בלבים וכשכב טראש חבל
חטני כל חילתי הלכני בלי דיעתי מה אקין
אוסף אקשט יעד
אל תקנא נאנשי רינה ואל תהא יהיות אתם כי ישר יהיה לכם ויגל שפתהם תדברנה

בחכמה יכנה ביה ותטבונה יתבונן
ומרעת חדרים יכלאו כל הון יקר ועצם
גבר הכס ביוזא ישראל כמאנין טחובי תחבולות תעשה לך מלחמה ותשוינה ברכי יוען
ראמות לאויל חכמות בשיע לא יפתח עיהו
מחיש להרעיל מצל מוכות יקראו
זכת אולת חטאתותי ונת לאדם לין
הרפת כמים ערה יער כחנה
היעל לקרובים לכות
ומטיס להרג אסתר חשך

כי תאמרו לא ידענו זה הלא נתן לטת הוא יכין ונער נפשו הוא ידע והשיג לאדם כפלו
אבל בנ דבש מיטוב
ונפת מתוק יל חכך

כן דיעה חכמה לנפשו אס מינאות וייט אחרית
ותקוהך לא תכרת
אל תאמר בשיע לנוה ידך אל תשרד רבענו כי שכינע יעקב וקס וייט יעס ישי ובריעה
בנל אינך אל תשכח וככשלו אל יל לך ופן יראה יהוה ורין כי בעינו והשיג מיני אפ
אל תהיה כמרינא אל תקנא מרשיעס
כי לא תהיה אחרית לרין ער רשיעס ידך

וראתה יהוה בני ומלך ים יטובם אל תתערב: מפתאם יקום אדם ויגד שמהם מידיו:
 גם אל לחכמים הגר פעם במישפט בל טוב: אכלה לישני עיר קאתה יקבהו ימים ויעמהו לאדם:
 ולחכמים יענהו וילחם תבא מרת טוב: שפתם יטק משיב דברים נחמים:
 הכן בחוץ בראסך ויעדה בשרהך אחר וכעת ביה: אל תהי יד חנם ביעך והפתית משפתך:
 אל תאמר כאשר יצאה לך אצטלה לו: אטיב לאיש כפי עין:
 יל שדה איש יעני ערתי: ויגל כרס אדם חסור לב:
 והנה יגלה כלו קמישנים כסופני חרלים: ועד אבנו נהרסה:
 ואחזה אנכי אשית לך ראיתי לקחתי כוסר: מיניט שנות מיניט תנומות מיניט חבקים ידים לשמן:
 ובמתהלך רישך: ומחסךך כאיש ממן:

גם אלה מילי שלמה אשר העתיקו: אנשי חזקיה מלך יהודה:
 נבר אלהים הסתר דבר וכבר מלכס הקר דבר: שמיס לרום וארץ לינמק ולבמלכס און הקר:
 הנוסעס מכסף וינאל ערף מלי: הנרישני לפני מלך ויטון בערס כסאו:
 אל תהדר לפני מלך: ובמקום גדלים אל תיגדר:
 כטוב אמר לך ילה הנה מהיפלך לפני: טיב אשר ראו יעניך:
 אל תנא לרב מהר פן מה תינשה באחריתה: בהגלים אתך ריעך:
 ובקריב את ריעך וסוד אחר אל תגל: פן יחסרך שמיני ודעתך לא תשוב:
 תשה והבכמי שכיות כסף דבר דבר יגל אפעו: גם זהב וזהב ליתם מוכיחכם ילאון שמיעה:
 כענת שלב ליום קצר יעיר נאמן לישלחו: ונפיש אדניו ישיב:
 שש אסורו וגשם אין איש מתהלל במתת יסקר: בארץ אפים פתה קנין ולשון רבה תשגר:
 נסדכש מינאת אכל ריד פן תשיגעו והקאתו: הקר ריעך מכת ריעך פן ישיגך וישנאך:
 כפי וחורב וחין ישעון איש יגעה בריעה יעד יסקר: ישן ריעה ורעל מויערת ככח נגד ביום צרה:
 מינעה נגד ביום קרה חכין יעל עת: ויטוב בשרים יגל בריני:
 אפר יעני שנאך האכלהו לחם ואכ' נבא היסקהו כים: כי נהליס אתה חתה יעל ראשו ויהוה יטוב:
 ידיו יעשו תחולל גשם ופניס טינים ילשון סתר: טוב שכת יל פנת נגבא שית מדיוסוכות סתר:
 מיס קרם יל ננש יעפה ויטכניע טובה מארץ מרחק: מיניט נפיש וימקור מיסחת צריק בט:
 לפני רישני אכל דכס הרבות לא טוב: והקר כבורס ככור:
 יעיר פדנה אין חוכה איש אין מיניט רוחו: כש יגמקין וככטור בק עיר כן לא נאזה לכס יל כבו:
 כנפול לעד מדרור לעוף כן קלית חנם לא תנא: יטוט לסוס מתל להמור יטבט לו כסילים:
 אל תען כסיל נאולתו פן תשוה לו גם אתה: יענה כסיל נאולתו פן יהיה חכם בינינו:
 מקצה רעים חכם ישה יטל דברים ביד כסיל: דליו יסקם מפסח וכי של כפי כסילים:

כעורר אכן כמחנה כן עותן לטל כבוד
רבה חול כל ושל כסל ושל ערים
ראית איש הנם בעינו תקוה לכל כמנו
הדלת תכל על גיה ויעל על מטה
הם יעל בעינו שבעה משיב טיפס
מלתלה הירוקים חניכיות

באפס יעניס תכנה איטובאן ענן ישתק מדון
דבר ענן כמלתה חס והם ירו הדרי כטון
בשפתו עבר שונא וקרבן ישיית מוכה
תכסה ישנאה כס שאון תלה ריעו בקרה
ישון שקר ישנא דכיופה חלק יעשה מוחה
יהלך זר לאף נכרי ואל שפתד
אטריות חפה וישנא אף וייעד לפי קנאה
נאכנס פני עאה ונערתות משיקות שונא
כנפור שרתמן קנה כנאי נרד כמכוכב
יען ורעה אכן אלי עובד אהדך אל תבא כיום אדך טוב שכן קרוב מאח וחק
הם כנע ושמח לב ואיש כיה חרף דבר
קח בדור כי יעברו וכע נגיה חבלה ככר ריעו ונקול גדול בקר השכם קלה תחשבו
דף טורר בוס כסרי ואשית מדונם נשתה
גדל כבדל יחד ואיש יחד פני רעה
מכים העפע לפעם כן לב האדם לאדם יאמרו לא תשבע ריעו האדם לא תשבע
כעך לכסך וטר להב
אם תכתיב את האוי נכסתי בתוך הרפות בי לא תכור כיעליו אולי

דינתי ופני נאך שית לבך לערים
גלה היצור עאדה שאונא כפי נשמות הרים
ודיה לב יעניס לחסך להם בתך וחיים לערותך נסו ואין דרר רישע ויערים ככפר נכח
נשעין ארין וכס שריה וכאדם כבין יען כן ארד נבריש ויעשך דלים ככר סהר ואין חס
יעב תורה יהליו רישע ויכרי תורה יתרו כס איש יעל לא יכנו כס שפט וככר שיהיה יכנו
טוב ריש הולך בתוכו כמקשר ורכס והוא יעשיר עיני תורה כן ככר ורעה וליס ילים אכן
מכנה הנו כעשך ובתכית לחונן דלים יקבעו כסר אט משיב יתורה נסתתלת ותיופה
טענה ישרים בדרך רע בשותותו הוא יפול ותככים יערו טוב

הוחילה ביד שמור ושיטל כפי מכילים
נכלב שכל קלא כסל שונה נאולה
אמר יעל יחל לדרך אימן הדחטה
טמן יעל ידובלחת על אלה שמה אלו
כחוק באנן כלב יצר מתנער יעל לא לו
כן איטובה את ריעו ואמרה לא משיחא

פחם יעל ילים ויעניס לאיש ואיש כדונם להחודש
כסר סיגם מעפה יעל חרש שפתים דלקים ולכר
כיהן קול אל האמן כן כס יעניס תיוכית לב
נדה שחתנה יעל וטל אכן אלו חשונ
אלתהרל ביום כחד כי לא תרנימה ילד יוב
נכראבן ונטלה חל וכניס אויל ככר משיחם
טובה תוכתה כמלה נאהבה כסתרת
נשיב יעניס אהב ונערתות משיקות שונא
ישנן וקטרת ייטכח לב וכתק ריעו ונערת נש
יען ורעה אכן אלי עובד אהדך אל תבא כיום אדך טוב שכן קרוב מאח וחק
יעוס ראה רעה נסתתפתאים יכרו נעשו
נענה יערוה וישכן יכינו יקרא
נער האנה יאכל פריה וישמר אדנו יכר
ואיש לפי מהללו
כנלא יעלים חסן ואכסר לדור דור

כנשים לכושך ומחיר שרה יענודים
נכשעין ארין וכס שריה וכאדם כבין יען כן ארד נבריש ויעשך דלים ככר סהר ואין חס
יעב תורה יהליו רישע ויכרי תורה יתרו כס איש יעל לא יכנו כס שפט וככר שיהיה יכנו
טוב ריש הולך בתוכו כמקשר ורכס והוא יעשיר עיני תורה כן ככר ורעה וליס ילים אכן
מכנה הנו כעשך ובתכית לחונן דלים יקבעו כסר אט משיב יתורה נסתתלת ותיופה
טענה ישרים בדרך רע בשותותו הוא יפול ותככים יערו טוב

הכס בעינו איש יציר ודלמכין יחקרנו בעלי עדיקים רבה תפארת וקבוס רשינים יחפס אדם
מכסה פשעיו לא יגליה ומורהו יזכירם: אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו פול טרעה
אריהם ורב שוקק מויל רשיע על יסדו: נגד חסר תכונות ורב מיצקות שגאי בעני אריך
ימים: איס עשיק טס נפשו יד טרנס אל תמטט
הולך תמים ויטן עונקן שרבים פול באהת: יגד אדמתו יטענה להם וסדר דקים ישמע ריש
איש אמונות רב רכות ואין לה ציר לא עקה: הר פנס לא טוב ויעל פת להם יפשי צנבר
נחל להון אישרי עין ולא דינחסר יכאנו: מוכיח אדם אחרי חן יטעא מכה ליק לשון
נולאביו ואמרו ואמר אין פשינח הכר הוא לאיש משהיה ורחב נפש יגד מרון ובטח יל היה ירשן
מטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא יכלט: עתה לרש אין מחסור ומי ילים יענו רב כארות
בקושי ינים יסתר אדם ובאכזר ידו עדיקים: איש תוכחות מקשה יגד פתני יסגר ואין סרפא
מדת עדיקים יטמחה הים ובמיל רשיע ינא יס: איש אהב חכמה יטמח אכזר ויגד עזות אדמו
מך במשפט יצמי ארין ואיש תרומות יחסנה: גר מחליק יל ריעה ורשת פרש על פניו
נפשי איש צמקו ויעדיק ירון וישמח: יד יגד קין דלס רשיע לא יכין דיעת
אשליעון יפחיו קריה וחכמים ישיבו אף: איש חכם נשפט את איש איל ורנו וישחקו ונח
איש ימים יטמאותם ויטרים יקשו נפשו: כל רוחו יוציא כסיל והכס כאחור יטמחנה
מיטמקטיב יל דבר שקר כל משרתו רשיע: ריש ואיש תגבים נפשו מאר יעני שטחם יהוה
מך שפט באמת דלים כסאו ליע יטו: שטח ותכחת יתחכמה ויעד מילה מביש אטו
נמות רשינים ידע פשינ ויעדיקים במפלתם יראו: יסרנג וינחך ויתן מינעם לנפך
כאן חוץ יפרי ינס ושמר תורה אשרהו: מדברים לא יסר יגד מיין ואין מינה
חיות איש אין מדבר ויתקוה לכסל כמנו: מפנק מעני יגד ואחריתו יהיה כמנו
אישאף יגד מרון וביל חמה רב פשינ: נאות אדם תשפילנו וישפירוח יתמך כבוד
חלק ינס נכח שונא נפשו אלה יטמיצ ולא יגד: חרדת אדם יתן מוקש ובטח כיהוה יטנג
ובסמקטיב פג מויל וניהוה מיטפט איש יתיעת עדיקים איש יל ויתו יגד רשיע ישרוד
דברי אגור בן יקה הכיטא נאם הנבר לאיתאיל לאיתאיל ואכל
כינע אנכי מאיש ולא בעת אדם לי: ולא למדת חכמה ודעת קדיש אדינ
כי יגד יטמים וידר מי אקפ רוח כפנו מי צורמים כשכלה מי הקים כל אפס ארין מה שמוכה
שכנו כיתדי כל אמרת אלוה צרופה: מן הוא לחסכו
אל תוסף על דברי: פן יוכיח כך ונכפת
שמים טאלה נאתך אל תכנע ממנו בטנס אמות
שוא ודבר טוב הדחק ממני וישויער: אל תתן לי הטרפני להם הקי
פואשני ונחשתי ואמרת מי יהוה ופן: אורש ונכבת ותפשהי שם אלה

אל תלשן יבדא אדע פן קללך ואשכח

דוראבן יקלל ואת אכול לא יכדך

דור מה רבו יצנו ויצנצנו יצנאו

דור הרבות ישנו ומאכלות כתליתיו לא יצנים מארץ ואכונם כמאדם

ליצוקה ישת כעת הדיב שילשה לא תשיבנה ארבע לא אמתרוהן

ישאלו יצנ רחם ארץ לא שבינה כים ואש לא אמרה הון

ינן תלינ לא בתבן לקהת אס יקרוה יצנ נחל ויאכלו כעשר

שילשה הכה נלא אומטני וארכי לא ידעם

דרך הנשר בשמים דרך נחש יצליעור דרך אנה כל יסדרך נגר ביצמה

כן דרך אשה כנאפת אכלה ומחיתה פה ואמרה לא פצלת און

תחת שילש רמה ארץ ותחת ארבע לא תכלי שאת

תרת יצנ כי יכלך ועבלי יצנעלם תחת שטאה כתבצל וישפחה כתרש נגתה

ארבעה קטנאון והמה חכמים מרחמים

הנמלים יצנ לא יעו ויכעו מקין לחכם

כלך און ארעה וינא חנין כל שמיית כרים תתפש והיא טהלי כלך

שילשה הכה כטי יצנ וארבעה כטבי יצנ

לייטכור כנהכה ולייטכור מפני כל זרזיר כתעם אותיש וכלך ארקוס יצנו

אס נמלת כהתשא ואם זכות יד לפה

כי יין חלב יוצא הכהא ומין אף וינאדם וכין אפס וינא ריב

דברי לבוא לך כטא אשירי סרתו אמו

מה כרי ומה כרי כטי ומה כרי כרי

אל לילכים לבוא אל לילכים יתוין אל תתן לנשים חילך ודרכך למחות מלכך

פן ישתה וישכח כחקק וישנה דין כלבני יצנ

ישתה וישכח רישו וינלו לא יזכר יצנ

פתח פך שפט יצנ פתח פך לא יס ארץ כלבני חלף

אשת חיל כי יצנא ורחק מפני כסברה

נבלתה טוב ולא ריב כי חייה

היתה כאניות חקור כמרחק תביא לחמה ותקם כעוד לילה ותתן טרף לכיתה וחק לעצמה

זכרה יטרה ותקחהו כמרי כפה נטין כים

טיצנה כי טוב כסברה לא יכנה כליל נרה

ידיה שילחה כבישור וכפה תמטולך

לא תראה לבהמה משלך כל ביתה לבש שנים
טור עבש ערים מעלה בשבתו יום וקצ ארין
עו והודר לבישה ותשחק ליום אחרון
עפה הולכות ביתה להם יצירות לא תאכל
רבות כמות יעשו חיל ואת עליית על כלנה
אשה יראת יהוה היא תתהלל
ויהללוה בשי ערים מי צדיקה

נפה משה לעצמה ילחה לאכיון
מדתם יעשה לה שיש וארנסן למשה
סדון יעשה ותמכר וחטר נטה יכנעני
ניה פתחה כחכמה ותורת חסד יעלה שונה
קבוצה ויאמרה כעלה ויהללה
יטקרחן והכל היצי
תולה מפרי ידיה

שיאמר ראה זה חדש הוא ככר החד
לינליים אשר היה כלפנינו ואין זכרון
לראשנים ונגם לאחרנים שיהיו לאיזה
להם זכרון יום שיהיו לאחרנה
אעקלהלתי מלך יעליטוא
ברושלם ונעתת את לבי לדר שולתור
כחכמה יעל לאיטע עשה תחור
השמים הוא יעין ריעתו אלהים לבני
האדם לינות מו ראת את תלהמי צנים
שעצשו תחת השמים ונתנה הכל הכל
רוצות רוח מינות לא יוכל לתקון
והכרון לא יוכל להכנות ודכתי אני
יום לבי לאמר אני הנה הנדתי והוכפתי
הכמה יעל לאיטע לפע יע
ירושלם ולכי ראה הרבה חכמה ודעת

דניקהלת כן דוד מלך ברושלם הכל
הכלים אמר קהלת הכל הכלים הכלים
מה תרון לאדם בכל יעלו שיעלה תחת
השמים דוד הלק ודוד בא והארין לעים
יכתה וזרח השמים וכא השמים ואל
מקומו שאף ורח הוא יסם הולך אל
רום וסוכב אל יעון סוכב סבב הולך
הרוח ויעל סכיתיו יטב הרוח כר
החלים הליכס אלהים ויהם אנוניא
אל מקום שיהעליס הליכס יסם הם
שבים לסת ליהדנים יענם לא
יכל איש ידבר לא תשבע יעין לראות
ולא תכלא און משכר יע מה שיהיה
הוא שיהיה ומה שיעשה הוא שיעשה
ואין כל חדש תחת השמים ייש דבר

אתה יציק ואתה ישיע וישפט האלהים
כי יציל כל הפיו ויניח כל המצוה שם :
אמרת אני בלתי יציל וברית בני האדם
לכנס האלהים ולראות שהם נחמדי
המה להם כי מקרה בני האדם ונקרה
הנהמה ונקרה אחד להם נמותה בן
מותה ורוח אחד לכל ומותר האדם כן
הנהמה אין מהכל המלי הכל הולך אל
מקום אחד הכל היה כן היצור והכל ישג
אל היצור כי יורד רוח בני האדם היצור
הוא ליצור ורוח ההמה הורדת הוא
למטה לארץ וראית כי אין טוב מאשר
ישמח האדם כמי שישו כי הוא חלקו
כי יביא לו ראות נכח שיהיה אחריו
ושמח אני ואראה את כל היצורים
אשר נעשים תחת השמש והנה דכית
היצורים ואין להם כמותם ומי
יצורים כמותם ואין להם כמותם וישמח
אני את המה חיים שנבר מתו כן החיים
אשר המה חיים יצדו וטוב משמחם
את אשר יצדו לאהיה אשר לא דאח
את המצוה הרצ אשר נצטת תחת
השמש וראית אני את כל יצירות
כל כשרון המצוה והיא קצתה איש כשרונו
נמזה הכל ורצות חוהי הכל חנן את יצורו
ואכל את כשרו טוב סלא כח נחת ממלא
הפנים יצול ורצות חוהי ושמח אני ואראה
הכל תחת השמש וישא אחר ואין שמחם
כן ואחאן לו ואזקן לכל יצור גם יצור
לא תשיבני צור ולמי אני נמלוט הפראת
נעשי מטובה נמזה הכל ויצען רע הוא :

ועתה למוד
ועתה לקודש
ועתה לדבא
ועתה לבנות
ועתה לשהוק
ועתה לקוד
ועתה מוסאנס
ועתה לחק טחמ
ועתה לאסר
ועתה להלך
ועתה להפוך
ועתה לדבר
ועתה לשמא
ועתה שלום :

עתה ללדת
עתה לטעה
עתה להרג
עתה לפרוץ
עתה לבנות
עתה ספור
עתה להשליך אבנים
עתה לחבק
עתה לבקש
עתה לשבד
עתה לקדש
עתה לחטות
עתה לאהב
עתה לחמה

טה ידון היצור אשר הוא יצור וראית
אתה יצור אשר נתן אלהים לבני האדם
לעשות כיו אתה הכל יצור יפה בעתו גם
אתה יצור נתן מלכם סמל אשר לא יצא
האדם את המצוה אשר יצא האלהים
טראשו יצור סוף יצור יצור יצור טוב גם כי
אם יצור וליצור טוב כח יצור וזמם כל
האדם שיאכל וישתה וראה טוב כח יצור
טתת אלהים הוא ידעתי כי כל אשר
יצא האלהים הוא יהיה לעולם יצור
אין להוסף וטובו אין לעד והאלהים
עשה שירא כל פניו מה שיהיה ככר
הוא ואשר להיות ככר היה והאלהים יקח
את ערפו ויצור ראית תחת השמש
מקום המצוה שמה היצור יצור וטוב
הדק שמה היצור אמרת אני בלתי

טובים השנים מן האחד אשר ייט
 להם שטר טוב כעשרים כי אם על האחד
 יקם את חברו ואילו האחד ייט ואין
 שני להקדים וכן אם יטובו שנים מהם
 להם ולאחר אף הם אם יתקפו האחד
 השנים ינצרו עמו וההוט הכי ייט
 לא במהרה יתקן טוב ליד מסכן והם
 מכלל וכן וכס' אשר לא ידע להזהר
 יעורר כבכת הסורים ינאל לך כעם
 במלכותו עולד דש ראות את כר
 החיים המהלכים תחת השמים ינס
 הילד השני אשר ינמד תחתיו אין
 קן ליל העים לל אשר היה לפניהם
 נס האחרנים לא יטחובו כנס זה
 הגלוריען חוח שטר תלך כאשר
 תלך אל בית האלים וקרוב לשנים
 מתת הכסילים וכן כי אנס ידנים
 לנשות ריע אל תכחל יעלפך ולבך
 אל יסחר להוויא דבר לפני האלים
 כי האלים בשמים ואתה על הארץ
 ילכן היו דברך כי נעים כי באהלם
 בדניעין וקול כסיל נרנדרים כאשר
 תדרדר לא הים אל תאחר לטלמו
 כי אין חפץ בכסלים את אשר תדר
 יטלס טוב אשר לא תדר משתדור
 ולא תשלם אלתתן את עך לחטא
 את כשרך ואי תאכר לפני המלאך
 כי שגעה היא למה יקע האלים
 יל קולך וחל את כי עשה ידך כי
 נבנ חיות והכלים ודברים הרבה
 כי את האלים ירא אם יעשקדש

וגל מיטפטו ועד תראה במדינה אל
 תתמה על החפץ כי גבה כיעל נחש
 ונכחים יל ידים ויתרון ארץ בכל הארץ
 לשרה נעמד אהב כסף לא ייטע כסף
 ומי אהב כסיון לא תבואה נס והכל
 כרנות המונה רבו אל ליה ומה כשרון
 לבי עליה כי אסדאית יעמו כחוקה שנת
 היער אם יט ואסדרה יאכל והשג
 ליעשר אינו מניח לו לייטן ישריעה
 חולה ראית תחת השמים יעשר שטר
 למען לרעיו ואנר היעשר הוא אכס
 רעיו חולר רב ואין ביה מאוסה כאשר
 ייעא כנען אמו ציוס יטוב לילת כסא
 וכאוסה לא ייטא במעלו שילך כדו
 ועסדרה חולה כל יעמט טכא כן ילך
 וכחיתון לו ייטעל לחסנם כל ייט
 בחישך יאכל וכניס הרבה וחליו וקני
 העה אשר ראית אנטוב אשר יערה
 לאכול לשתות ולראות טונח כסל יערה
 ייטעל תחת השמים כספר ייט חו
 אשר נתן לו האלים כי הוא חלקו נס
 כל האדם אשר נתן לו האלים יעשר
 ועכסים והשלים לאכל כסעו לישאת
 את חלקו ולשכח כי נטלו וזכתת את
 האל כי לא הרבה וזכר את יסחיו כי
 האלים כי ענה כסמחת לו ייט ענה
 אשר ראית תחת השמים ודכה היא
 יעל האדם איש אשר יתן לו האלים
 יעשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לעש
 מכל אשר יתאוה ולא ייטעו והוא
 לאכל כסעו איש נכר יאכל לו והכל

וחלוצתו ואם יולד איש מאה ושנים
 רמת יהיה ורב שיהיו ימי שנותיו ונפשו לא
 תשבע מן הטובה וגם קטרה לא תהיה
 לא אלהי טוב מכעו הנפיל כי מהלכה
 וחסדך ידך וחסדך יסמו יכסה וגם שמש
 לא ראה לא ידע נחת לה מזה ואלוהיה
 אלהי שנים פנים וטובה לא ראה הלא
 אלמקום אחד הכל הודך כל ימל האדם
 יצוה וגם הנפש לא תפלא כי מה יותר
 להם מן הכל כי יעני יודע להלך נד
 החיים טוב מראה צנים מהלך נפשו
 זה הודך ורעות רוח מה שיהיה כנר נקרא
 שמו ועד אשר הוא אדם ולא יוכל לך
 יעשתך ממנו כי ישרדנים הרבה
 מרובם כל מה יותר לאדם כי ידע
 מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו
 וינשם ככל אשר כי יעור לאדם מה יהיה
 אחריו תחת השמש
 וכי שם נישן טוב ויום המות
 מיום הולדו טוב ללכת אל
 בית אבי מלכת אל בית משה
 מאשר הוא סוף כל האדם והחיות אל
 למו טוב כי שחוק כי ירצה נפשו
 ללכת חמנים בבית אבי ולבסוף
 בבית משה טוב לשמור עתות חנם
 מאיש שמי שירכסילים כי נקו
 הטרם תחת הסיד כן שחך הכסיל נס
 זה הכל כי יהיה שחך יהיה חכם ויאמר
 את לב מתנה טוב אחרית דבר מראשו
 טוב ארך רוח מנחמוח אל תהיה נחוח
 לביעס כי בעם חזק כסילים ינח אל

תאמר מה היה שחמים הראשונים
 היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאף
 יל זה טובה חכמה ינסתלה וידך
 לראי השמיים כי בעל החכמה כי
 הכסף ויתרון רצת החכמה תחיה נפשו
 ראה את מצינה האלהים כי יוכל
 לתקן את אשר יעניו כי טובה היה
 בטוב וכיום ריבה ראה נס את זה ליצנת
 זה ינשה האלהים יל דברת שלא ינשא
 האדם אחריו מאומה את הכל ראות
 כי מהלך ישר עדיק אכז בעדקו וישר
 רשין מאריך נרצו אתה עדיק
 הרבה ואל תחכם יותר למה תשומע
 אלהי שחך הרבה ואל תהיה סבל למה
 תמות כל יתך טוב אשר תארו
 מה וגם מזה אל תהיה כי ירא אלהים
 ינא את כלם החכמה תע להכנס
 כי ינשרה שילשים אשר הוא כי יר
 כי יאדם אין יעדיק בארץ אשר ינשה
 טוב ולא יחטא נס לכל הדברים אשר
 ידברו אל תתן לך אשר לא תשמע
 את צבך בקולך כי נפשו נפשו רצת
 לך אשר נס את כל אלהים כל זה
 נסית כחכמה אמרת אחכמה זה יר
 החוקה כמני החוק מה שיהיה ויעבר
 ינבק כי ינא נסמות אנו וכל ידע
 ולתור ונקש חכמה וחשבו ולי יעבר
 רשין נסל וחסדיות חוללות ויובי
 אעבר ממות את האשה אשר היא
 מעוררים חזמים לבה אמורים ידע טוב
 למה האלהים יל טכמה וחוטא יל טכמה

ראה והמציאת אסתר הקהלת אחת
 לאחת לפי צד השון אשר יעור נקשה
 נפש ולא מציאת אדם אחד מארץ
 מציאת ואשה נבל אלה לא מציאת :
 לבראזה זה מציאת אשר נקשה האלה
 את האדם ישר והמה נקשו חשבנות
 וכן מי נהנם ומי יורנפטר דבר
 חכמת אדם תאיר פנו ויען פנו ייטא
 אפי מלך שבר ויעל דברת שני צד
 אלהים אלהתה מפניו תלך אלהתו
 כדבר צד כל אשר יחפץ יצשה במאשר
 דבר כל שרטון וכי אכר למה תצשה
 שומר מנה לא ידע דבר רע ויער
 וכן שפט ידע לבחנם כי לכל חפץ ייט
 יתנו שפט ברע האדם וכה יעלו :
 כי אנו ידענה ירהיה כי כאשר יהיה
 מי יעל יאין אדם שליט ברוח לכלוא
 את הרוח ואין שליטון ביום המות ואין
 שליטת במלחמה ולא ימלט רשע
 את כיעלו את כל זה ראית ועתה את
 לבי כל מי צשה אשר נקשה תחזק
 השפט יצא אשר שליט האדם כאדם
 ידענו ונכח ראית רשעים קטריס ונכח
 ומקום קדוש יהלכו וייתכחו בער
 אשר נקשו נשנו זה הכל אשר אין מנשה
 פתחם כי צשה הרעה בהרה יל כל לא
 לבני האדם דבר לעשות רע אשר
 הטא יצשה רע נכח וסאריך לוכנם
 יורנפא אשר יהיה טוב לירא האלהים
 אשר יאוס מפניו וטוב לא יהיה לרשע
 ולא אריך ימים ככל אשר אנו ירא

כלפי אלהים ייטהל אשר נקשה
 יל הארץ אשר יינדיקם אשונה
 אלהם כנטישה הרשעים וישרים
 שמיני צלהם כנטישה העדיקים
 אכרתי שנים זה הכל ויטבתה אע את
 השטנה אשר אין טוב לאדם תחת
 השמי שיקאם לכל ולשחת ולשמה
 והוא ילנו כי נעלו ייחיו אשר לוא
 תחת השמים כאשר נתת את לב ית
 חכמה וראות אתה ונעין אשר נקשה
 יל הארץ כי נם ביום ויריה שנה נקשה
 אינו ראה וראית את כל מי צשה האדם
 כי לא זכר האדם כי צא אתה ונטישה
 אשר נקשה תחת השמים כשלי אשר
 ינכל האדם לבקש ולא ימצא נש אדם
 יאמר החכם לרעית לא יוכל ימצא
 כי את כל זה נתת אל לי ולבר אתגר
 זה אשר העדיקים והחכמים וינדיק
 כד האלהים נם אהבה נם שנה אין
 יורנפא האדם הכל לפניהם הכל כאשר
 לכל מקרה אחד לינדיק ולישיני טעם
 ולטהור וליטמא ולנכח ולא שראנו
 זכר בטוב כחוטא הנשמי נכאשר
 שטינה ירא וזה הנכל אשר נקשה
 תחת השמים כי בקרה אחרי לבי ונם
 לבני האדם כל ארץ וחוללות לבנם
 נחיים ואהרין אל הכתמים נכאשר
 יברר אל כל החיים ייטבתהו כל לבי
 חי הוא טוב כי הארה התקח בהם
 ידעם שימרתו והמתים אנו ידעם
 כאומה ואין יעור אלהם שני נטישה

לישחוק יצטט לחסו ויין ישתכח חיים
והבכף יצטט אתהכל וגם נכד יצטט כל
אל תכל וסחורי משכנך אל תכל
יצטרך כי יצטט השטנים וילך אתהכל
וכי הצננים יצטטו וכל שלח לחם
יעצט הטנים כי כרבה חיים תצטט
תחליק לטבעה וגם לטבעה כי לא
תצטט יהיה רעה על הארץ אם
ימלאו היצנים משם על הארץ ירדון
ואם יצטט נדורם ואם כצטט מקום
ישל היצן שם הוא יצטט רוח לא
יורד אה מצבים לא יקנה: כאשר
אנך יורצט הדרך הרוח כצטט
בצטט המלאה נכל לא תצטט את צטט
האלהים אשר יצטט אתהכל ונכך
ודצטט את צטט ולצטט אל תצטט יצטט
כי אנך יורצט אזה יצטט הוהא וזה
ואם שצטט כצטט טובים וצטט
האור וטוב יצטט יצטט אתה שצטט
כצטט שצטט הרבה יהיה האדם נכל
ישצטט ויזכר את צטט השן כי הוהא
יהיו כל שצטט הכל:
שצטט צחור כצטט ויטבך לבך
כצטט צחור וצטט וצטט לבך וצטט
יצטט וצטט יצטט כל אלה יצטט
האלהים כצטט: והסר כצטט כל
והצטט רעה כצטט כצטט וצטט
והשצטט הכל וצטט את כצטט
כצטט כצטט יצטט אשר לא יצטט
הצטט והצטט שצטט אשר תצטט
אין לכה חצין: יצטט אשר לא תצטט

היטב שוהאור והירח והכוכבים יצטט
היצנים אחר הצטט כיון שיוצטט
הכית והתצטט אנשי ההל וצטט
הטחנות כי מצטט וחשכו האורות
בארבות וסעור ודלתים כצטט
קול הטחנה ויקום לקול הצטט ויצטט
כל צטט השיר וגם כצטט יצטט
והתצטט כצטט ויצטט השקר
ויצטט החנכ וצטט האבינה כצטט
האדם אל בית יצטט וסצטט כצטט
הסופרים: יצטט אשר לא יצטט חכר
הבכף וצטט וצטט וצטט וצטט
יעצטט כצטט יצטט וצטט אל הצטט
היצטט על הארץ כצטט וצטט וצטט
אל האלהים אשר וצטט: חכר כצטט
אמר הקוהלת הכל הכל וצטט וצטט
קהלת חכם יצטט לצטט וצטט אתה צטט
ואון וצטט וצטט מכל צטט וצטט
קהלת יצטט דברי חצין וצטט וצטט
דברי אמת: דברי חכמים כצטט
וכצטט שצטט נצטט כצטט אצטט
נצטט כצטט אצטט: וצטט כצטט
הזהר יצטט ספרים וצטט וצטט
ולא הרבה יצטט כצטט וצטט
דברי הכל כצטט את
האלהים יצטט וצטט
מצטט שצטט כצטט כל האדם: כי את
כל צטט האלהים יצטט כצטט
יעצטט נצטט אצטט וצטט
סוף דבר: כיצטט וצטט

ינס נקרות הכסף עד שהכלך נמקנו
 עד צתן ריחון צדור המורדו לי
 בן ישרי ילון אשל הנפרדו לי
 נכרטי יצוריו הנך יפה
 ריעת הנך יפה יענך ינס הנך יפה
 דודי אף נעם אף ירשנו ריעת
 קרות בתנו ארזים רחוקנו ברותם
 אע חבילת השרון יושעת העמקם
 כיושנה בן החוחים קרועת בן
 הננות מתפוח כצע העצ בן דודי בן
 הננס כעצ חכרתו יושנת ופרו
 מתוק להכי הכצע אל כרתו ודעו
 יעל אהנה סכנו נאש ישות רפדו
 נפתחים כי חולת אהבה אני שכלו
 תחת לראש וימינו תחבקני השבע
 אתכם נטת ירושלם כנבאות או
 כאלות השדה אסת צרואם תעונו
 את האהבה עד שתחפין
 קול דודי העזה בא מדל יעל
 ההרים מקפין יעל הנביות דומה
 דודי לגבי או יעל האליס העזה
 יעל אחר טרל נוכשניה מן החלשות
 כינין מן החרכים יעל דודי ואמר לי
 קומי לך ריעת יפת ולכלך יפה
 הסתו יעל העש חליף הלך יוהנענס
 עראו בארץ יעל הזכיר העצ וקול התור
 נשכין בארצנו התאנה הנטה פנה
 והנפסם סמדר נענו ריח קומי לבי
 ריעת יפת ולכלך יעל יעל נחמי הסלי
 בסתו נדונה הראני את מראן השכיני
 את קולך ביקולך יעל מראן נאה

ורהשירים אשר ישלמו
 ישלם מעשיקות פיהו
 טובם דרך מין ידיו
 שמעך טובים שכן תורק שמך יעל
 מועלות אהנד מישנע אחרך
 רועה הכצע הלך חריו נעלה
 ונשמחה בך נכדה דרך מין שישו
 אהנד שחורה אל נאמה בטר
 ירושלם כאהר קדר כר יעל שכלו
 אל תאני שאני שחורת שישופת
 השמיש בעאמי נחובי שמיש נטה
 את הנרטים כרטיש לא נרתת
 העדה לי שאהבה נפשי אמה תרעה
 אמה תובין בעהרים ילכה אהיה
 כעניה על עירי חרד אס לא תיעל
 לך השה נעשים יאילך נעקב הנאן
 ורע את דיתך יעל ששנת הרעם
 לסכת לנכבי פריעה
 דמיתך ריעת נאוו לחיך בתורים
 נוארך נחורים תוריו והנעשה לך

מה שכתבתי
 מה שכתבתי
 מה שכתבתי
 מה שכתבתי

אחוזו לנו שוועלים

שיינים קטנים מחכים כרמים
וברקו ספרד דודי לאנני הורנה
בשושנים יעד שיפוח היום וקסו
הינלים סכרמה לך דודי ליגבי או
ליצור האילים על היר בדרו

על מישבני בלילות בקשת
אתי טאהבה נפשי בקשתו ולי
כיצאתי אקוטה נאוסוכה כציר
כשוקם וברדנות אנקשה את
טאהבה נפשי בקשתו ולא כיצאתי
מיצאוני השמרים הסככים כציר את
טאהבה נפשי ראותי נביעט שיערת
כהם יעד טענאת את טאהבה נפשי
אחותי ולא ארפני עי ישהלאה אל
בת אמי ואל הדר הודתי השביעת
אתכם בנות ירושלם בעבאות או
באלות הישרה אס הנירו אסתיעו
אתה טאהבה יעד שתחפץ

מי זאת יעלה בן הכרם

תנימות יעין מקטרת מר וליטנה
מכל אנקת רובל העה מטותי שליטנה
יששים נברים סביב לה מצד יישראל
למלאחי הרב מלכדי מלחמה אייש
חרוני ירכו מפרד בלילות

אפריון יעשה לזהב לך שילכו
מיצע הלכנון יצמוד ליעשה מכף
רפידתו וחב מרכו ארנן הוטרעף
אכהה בנות ירושלם ינאה וראנה
בנות יצון במלך שליטה כיצטרד
ישעטרד לאמו כיום חתנתו וכיום

שבתה לנו

הנך יפה ריעה

הנך יפה יענך יונם כביד ליצטרך
שיערך כיעד היעדים שער שו מהר
גליעד שערך כיעד הקטנות שיער
מן הרחיה שכלם מהאכיות ויטלה
אין בהם כחוט השני שפתותך ומתן
נאווה כפלה הרמון רקתך כביד ליצטרך
כמעד דודי יעאדך כני לתפוזת ארץ
המנן תלוי ילול כל שלט הנפרס שיע
יערך כשעי יערים תאסי עבה דחיקה
כשושנים יעד שיפוח היום ועוה העליה
אלך ליאלה הרמור ואל גבינת הליטנה
כל יפה ריעה ויום אין בד

אתי כמנן בלה אתי כמנן

תבאי תשורי כראש אנה כראש
ישכר וחמון מניעות ארית כחור
נמרים ילכת ינ אחת כלה ילכת
כאחד כיענך כאחד יענך כיענך
כה יפודך אחת כלה סט מודן
כיון וריח יטמנך מכל משקים נפת
הטפנה שפתותך כלה דבש והלב
תחת לישונך וריח שלמתך מריח
לכנון גנעל אחת כלה גל נעל
מיצן התום ישרהך פרדס פנונים
יעם פרי כנידים כפרים יעם עדים יעד
וכרכם קנה וקנמן יעם כלי צע ליעה
מר ואהלות יעם כלא ישי כישמים
מיצן יעם כאר מים הייסועים כן
לבטן יערי יעון וכאי תכן הער
געילו כישמין יאדודי לנו וואל
פרי כנדרו באת לנע אחת כלה

ארצה כוריתם כשם אכלתי יצחק
 דבש שתתי יצחק חלב אמרתי
 שתאכלו דודים
 אני יטעה וכל יצחק קול דודי
 דופק פתח לי אחת רצתי יועתי
 תמתי ישראל נטיל את קוניתו
 לילה פשטת את כתעתי איכבה
 אל שנה רחתי את רגלי איכבה
 אטנפם דודי שלי יוכן החרוסי
 המו עלי קמתי אני לפתח לדודי
 נגש מור ואני ער מורי נר
 נטות הסניעלי פתחת את לדודי ודודי
 חק יצר נעש יצאה נכרו בקשתו
 ולא מצאתי קראתו ולא יעני
 מינאי השמרם הסככים בני העט
 מניע נשאו את דודי מיני שמרי
 החכות השכנתי אתכם נטות יושלם
 אסתניא את דודי מה תעזולי שהות
 אהבה אני כה דודך כדור הפה נעש
 מה דורך מדור שנתה השכנתי
 דודי נחואדום דני מרכבה ראשו
 סתם מקו יתות ואלהים שחרות קני
 יעלכו ונס יל אפקים רחיות
 חלב שבת יל בלאת יחי בעיות
 השכם מעלות מרקחים שפתתני
 שושנים נטפות מר יצר ידיו עלי
 יהב ככלאים בת שיש מיני ישת
 שן מילפת ספרים שוקו יעמוד
 שש מידים יל אדעו מראו
 כלבן נחור כארזים דמו ממתקים
 וכלו מחברים זה חרדי זה חרדי נטות

ירושלים: אנה הלך דודך הפה נעש
 אנה פה דודך ונעשני יעמד דודי
 ירד לנו יצחק השכם לרעות נעס
 וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי
 הרות כשושנים:
 את רצתי כדעה נאמה כדושלם
 אי מה מעדלותי הסכי יעזר מעדי
 יטעם הדבשני יעזר מעד הענים
 יעל שוכן העי יעזר שני מעד החל
 שיעלען הרחיה שרכ מתאמרת
 ויטכיל אין נהס: כלה הרמון וקתר
 כניע לי עתה: שיש הכה מלכות
 ושמעם פלגים יעלמות אין מספר
 אחת היא יועתי תמתי אחת היא יאמה
 ברה היא לירדתה ראיה נעות יאמה
 מלכות ועלגים ויהללה:
 כי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבה
 מרהבמה אימה מעדלותי אל נעתי
 אטו ידתי לראות באי העל לראות
 הפחה הנפן העז דרמיני לא ידעתי
 נפשי שמתי מרכות יעמדי כי שוני
 שובי השולמית שובי שוב ונחזהבך
 מהתהו: משולמית כחולת המענים
 מה יפני עזך בעלים כדעני חפוק
 ידבך כמו חלאים מניעה ידי אמן
 ישרך אמן הסדר אל הסדרה נטון
 יערתהים סנה כשושנים: שני
 ישרך כשע יעפרים תאמי יעבה
 יוארך כמגד השן יעזר מכות
 מחשבות יל יעזר בתרבים אפר
 כמגד הלבטן יעלה נדשק

אסיתן אייט את כל הון ביתו באהבה
 בון יכוזלו: אחות ל
 קטנה וישרים אין לה מה עשה
 לאחלתנו כיום שידבר בה: אסחונה
 היא נבנה עליה טירת כסף ואסדות
 היא נקור עליה לוח ארז: אני חומה
 וישרי כמנדיות אהיית בניני: ו
 כמו נאת שלום:

כרם היה לי שלמה בגל המון ערין
 אתה כרם לגטרים אישי יבא ערין
 אלף כסף: כרמי שלי לפני הארץ
 לך ילמה ומאתם לעשרים אתפרו:
 היטבת כנעם חרם נקישים
 לקולך הישמיני: נרחודי ודמון
 יעביאו לי צפר האילים יל הרי בשמים:

ראשך עלך בגדל ודלת ראשך
 כארנמן טלך אסור ברהמים: מה
 יפת ומה נעמת אהבה פתנועים:
 האת קמתך דמתה לתמר ושרך
 לא שכלות: אמרת אינלה בתמר
 אחזה בסנענו ויהיונא שרך נאשנות
 הגן וירח אפך ספוחים: וחכך כין
 הטוב הולך לדולי לבי שרים דכב
 ישפתי יישנם: אני לדורי וינלי שוקת:
 ימה חדי ננאה שדרה
 עליה נכפרים: נשכימה לנרבים
 נראה אם פדחה הגן פתח הסמדר
 הגעו הרסונים שם אתן את דרילך:
 הדוראים נעשרה וילפתחו: כל
 סגרים חדשים וגם יישנם דוריי צפנת
 לך: כי יתגל כאח לי יונק שרף אמי
 אמי צאך בחוץ אישך נס לא יכוז
 לי: אנהנך אביאך ארבות אמיתוכו
 אישך כין הרקח כי נס ונני:
 ישאלו ותרתי ראשי ויפיעו תהקני:
 השכנתי אתכם נותי ירושלם מה
 תערו ומה תעירו את האהבה ינר
 שתחפין:

כי ואת ילה מן הכדמ כתרפקת
 יל דודה תחת התפוח ערדתך שפה
 חבלתך אפך שמה חבלה ילדתך:
 שיני כחותם יל לך כחותם יל
 ורויך כי ינה ככות אהבה קשה
 כשאל קנאה רשפה רשפה איש
 ילה בתיה: מיס רבים לא יכר
 לכבות את האהבה ועהרות לא ישתעור

איכה יטבת בדד היצרת יספחתי
 כאלמנה רבת בנים שות נבדעת
 היתה לכם: כל הנדה
 כל לה ודמעתה יל לחיהאן לה
 נעם מכל אהבה כל רציה כנו מה

הולח לאיכס: עלתה יהודה
מינע וסרנ: יגדה היא יטבה בעים
לא כנעה טעח לרדפה היטורה
כח המערים: דרמיון אטות
מליכא מינע כל שיערה שוממין:
נהנה נאנחם בתלתיה נעות והאמר
הו: ירה לראש איכיה
שלו מיהוה הוה יר רב שיעה: גללה
הלכו שני לפני יר: וינאמנות
יזון מל הוה הוה ישריה כאילים ללא
מינאו כרעה ילכו בלא נחלע ירדוה:
זנה ירושלמי: יעה וברויה
מל מחסדיה אשר הויכס קדם כנעל
יעה מרדיון: יעולה ראה עים
שחקו על שטתה: חטא חטא
ירושלם ילכן לעדה היתה למננה
הוה מראו ירותה נס היא נאנה
ותשכא חור: טטאנה בשוליה
לאזנה אחריה ותרד פלאים אין
טעם לה ראה יהוה את עני כי הנהי
איכ: ידור שיער על מחסדיה
כראתה עיטבא ומקדשה אשר עיתה
לא ינאו בקהלך: כל יעה נאנחם
מקשם לחס נתנו מחסדיהם כאכל
לה שיער ראה יהוה והביטה כהית
זוללה: ויא אליכם כל ימיו
הכינו ודאום יטכאוב כמכאב
אשר יעל ל: אשר הוה יהוה בום
חרון אפו: ספרוס שלח אש
בעמקו וירדה פרש לרגל
השיכב אחור נתנע יטממה כל היום

דוה: נשקר על פשיע ברו
יטתרנו יעליו: ינארי הכשיל כח
נתנע יהוה כד לא אוכל קום:
סיה כל איכרי אדנ בקרב קרא
יעליו יעל שר בחור: יתרד אדנ
למולת מתי הודה: יעלה אש
מכיה יעניע ירדה מים רחק
מכע מנחם כשיכ נפשי הו: כנ
יטומים כנכר איכ: פרטה
יעון מדיה אין מנחם לה ענה יהוה
ליעק ככיו ירוה הוה ירושלם
לעה בעים: ידקו ואי הוה
כפהו מרית שטעו נאכל ימים
וראומכאב בתולת ונחור: הלכו
כשבו קראת למאהב הנה
רמוע כהע ווקע כער עי עי בקשו
אכל לכו וישיכו את נפשם:
ראה יהוה כי יר ליכע חכמרו
נהפך למקרב כי מרוערית מחון
יטכה חרב בבית כמות:
יטכיו כנאנחה אנ אין מנחם לי
כל איכ שיער יעתי שטוב אתה
יעשית הכאת יוס קראת ויהי כנע:
תכאכל ריעתם למנך ויעל
למו כאשר יעוללת לי על כפשיע
כרבות אחרע וליכ דו:
אנה יעכאפו אדנ את מתי עיון השין
משמים ארץ תפארתו ישראלי ואזכר
הרסדע יומם אט: כלי אדנ לא
חביל אתם נאות יעקב הוסכ יענותו כנעו
נתי הוה העי יארין חל למלכה וישרה:

אדנ

עיניך חזו לך שואתפל ולא
 על ענין להשיב שבתך ויהיו לך
 עיניך שואות שוא ומדוחם
 עיניך כפסל עיניך דרך שדקו ויעו
 ראשם על בתי הירושלם הזאתה עיר
 שיאבדו כל ילתי פי מישו של הארץ
 פני עיניך פיהם כל איבך שדקו
 ויחזקו יסן אמרו כל יעו אך זה היום
 יסקו יתו מינאנו יאנו ינשה
 יהוה אשר זמס כעין אבדתו אשר
 ינוה מיני קדם הרס ולא חבל וינשה
 עיניך איבך הרס קרן עיניך
 לכם אל יתו חומות בל ינון הולד
 כחל דמ עיניכם ויליה אל התענות
 לך אל תרם בתי עיניך קומי רג
 בליל לראש אי שדכות שפכ כפס
 לך נחפני יהוה שא אל ונכך על
 נפש יעל לך הענותם בתי עיניך
 כל חיות ראה יהוה והכיתו
 על לית אס תאל לה נשים פרס
 עילי טפחם אס יהונם קרן שיהו
 בתי עיניך
 עיר וזקן כחילי ובחור נפלו נחוב
 הרעת כוס אפך טחנת לא חבל
 תקרא ליום כיוע מנר מסב
 ולא היה כוס אף יהוה פליט ושרד
 אשר טפחת ורבית איב כלם
 אע העבר ראה עני כשכט עברת
 אתי עני וילך חשך ולא אור
 אך כישב העין יוכל היום
 עיניך חזו לך שואתפל ולא
 על ענין להשיב שבתך ויהיו לך
 עיניך שואות שוא ומדוחם
 עיניך כפסל עיניך דרך שדקו ויעו
 ראשם על בתי הירושלם הזאתה עיר
 שיאבדו כל ילתי פי מישו של הארץ
 פני עיניך פיהם כל איבך שדקו
 ויחזקו יסן אמרו כל יעו אך זה היום
 יסקו יתו מינאנו יאנו ינשה
 יהוה אשר זמס כעין אבדתו אשר
 ינוה מיני קדם הרס ולא חבל וינשה
 עיניך איבך הרס קרן עיניך
 לכם אל יתו חומות בל ינון הולד
 כחל דמ עיניכם ויליה אל התענות
 לך אל תרם בתי עיניך קומי רג
 בליל לראש אי שדכות שפכ כפס
 לך נחפני יהוה שא אל ונכך על
 נפש יעל לך הענותם בתי עיניך
 כל חיות ראה יהוה והכיתו
 על לית אס תאל לה נשים פרס
 עילי טפחם אס יהונם קרן שיהו
 בתי עיניך
 עיר וזקן כחילי ובחור נפלו נחוב
 הרעת כוס אפך טחנת לא חבל
 תקרא ליום כיוע מנר מסב
 ולא היה כוס אף יהוה פליט ושרד
 אשר טפחת ורבית איב כלם
 אע העבר ראה עני כשכט עברת
 אתי עני וילך חשך ולא אור
 אך כישב העין יוכל היום

עיניך חזו לך שואתפל ולא
 על ענין להשיב שבתך ויהיו לך
 עיניך שואות שוא ומדוחם
 עיניך כפסל עיניך דרך שדקו ויעו
 ראשם על בתי הירושלם הזאתה עיר
 שיאבדו כל ילתי פי מישו של הארץ
 פני עיניך פיהם כל איבך שדקו
 ויחזקו יסן אמרו כל יעו אך זה היום
 יסקו יתו מינאנו יאנו ינשה
 יהוה אשר זמס כעין אבדתו אשר
 ינוה מיני קדם הרס ולא חבל וינשה
 עיניך איבך הרס קרן עיניך
 לכם אל יתו חומות בל ינון הולד
 כחל דמ עיניכם ויליה אל התענות
 לך אל תרם בתי עיניך קומי רג
 בליל לראש אי שדכות שפכ כפס
 לך נחפני יהוה שא אל ונכך על
 נפש יעל לך הענותם בתי עיניך
 כל חיות ראה יהוה והכיתו
 על לית אס תאל לה נשים פרס
 עילי טפחם אס יהונם קרן שיהו
 בתי עיניך
 עיר וזקן כחילי ובחור נפלו נחוב
 הרעת כוס אפך טחנת לא חבל
 תקרא ליום כיוע מנר מסב
 ולא היה כוס אף יהוה פליט ושרד
 אשר טפחת ורבית איב כלם
 אע העבר ראה עני כשכט עברת
 אתי עני וילך חשך ולא אור
 אך כישב העין יוכל היום

אע העבר ראה עני כשכט עברת
 אתי עני וילך חשך ולא אור
 אך כישב העין יוכל היום

בלה כשרי יערי שבר נעמות :
 כנה עלי וקח ראש ותלך :
 נמחשכים הושיב כמתי יעוס :
 ודביעי ולא אצא הכבד נחשת :
 נסכי אויב ואויב שתסתרת :
 נדד ורכיבנותי עתותי עזה :
 דבארב הוא לי אויב מסתרים :
 דוכי סורר ופשהני שמני שוכם :
 דרך קשתותיי נכני כמטרא לחץ :
 הבא נבליתי בני אשפתו :
 היתי שחק לכל ימי נענתי כל היום :
 השביעי כמרוקים הרוע לי עזה :
 ויעוס כחצי שני הכפשיט באפר :
 ותנח משיח נפשי נשיתי טובה :
 ואמר אבד נפשי ותחלת מיהוה :
 זכר עני ומרודי לי ענה וראש :
 זכר תנח ותשיח ילי נפשי :
 ואת אשיב אל לבי ילכן אוהיל :
 חסדי יהוה כי לא תנח כי לא מלוחמי :
 חדשים לבקרים רבה אבותך :
 חלקי יהוה אמרה נפשי ילכן אוהיל :
 טוב יהוה לקו לי נפש תדרשני :
 טוב וחייל ודומם לי נשיתי יהוה :
 טוב לנחמי יישא יל בני עריו :
 "שגבר וידם כי נטל יליו :
 יתן בצפר פיהו אולי ישתקוה :
 יתן למכהו לחי ישיב נחרפה :
 כי לא יזנח לי עולם אדני :
 כי אם הונה ורחם כרב חסדו :
 כי לא יענה מלכו וינה כני אש :
 לרבא תחת רגליו מל אסירי ארין :

להטות כישפטנדר נעפני יליון :
 לנות אדם כריס אדני לא ראה :
 מיהוה אמר ותהי אדני לא עזה :
 מפ יליון לא תנא הרי עתה וקטב :
 טה יתאונן אדם חי גבר יל חטאו :
 נחפשה חרנונו ונחקה ונשונה יענה :
 נשא לבנו אל כפסא אל כשמים :
 נחפשינו וכוזיט אתה לא סלחת :
 סתרה כאף ותרפנו הרות לא חמלת :
 סתרה בעני לך כי נבר תפלה :
 ססי ומאוס תשיטנו בקרב העמים :
 פנו יל יעציהם כל איבנו :
 פחד ופחת היה לי טהא והשני :
 פלגמיסתר צני יל שבר בתי עני :
 יעני ננחולא תדכה טאין הפנות :
 יד יסקו וירא יהוה כשמים :
 יעני יללה לעשי מכל בנות יערי :
 יעד ידועי כעפור איבי חנם :
 ינחתי בבור חיי יודו אבן כי :
 ינפנים יל ראשי אמרת ננחתי :
 קראתי שמך יהוה כמור תחלות :
 קולי שמיעת אל תעלם אונן לוחתי לשינתי :
 קרבתי כוס אקראך אכרת אל תרדא :
 רבתי אדני ריב נפשי נצלת חן :
 ראיתי יהוה יעיתי שפטה מיטפטי :
 ראיתי נקמתם כל מדי שפתם לי :
 ישיבתי חרפתם יהוה כל מדי שפתם יל :
 שפתי קמיונותם יל כל היום :
 שבתם וקמתם הכיטה אנני מענתי :
 תשיב להם מל יהוה כמי צנה ידיו :
 תקן להם מנעילת תאיתך להם :

הדרך באף ותשמידם מתחת ימי

יהוה

איה יושם זה יטא הכתם הטוב

השפעתו אבני קדש בראש מ

הצות בני ציון היקרי

המסלאים נפא איה נחשכו לגבלי

הרש מעשה ידי יוצרי נסתנו

חלצנו שר הנקועוריהו בת צמי

לאבזר כי צעם במדברו דבך

לשון ונק אל חכו כעטא יעללים

שאלו לחם פרי אץ להם

האכלים למי ידעם נשמו בחיות

האמנים יעליתו עמקו אשפתות

ויעל צון בת צמי מחטאת סדם

ההפכה ממורנו ולא חלוקה ידים

זמנודיה משלג נחשו מחלב אדמו

יענם ספנים ספר גורתם

חשך משחור הארס לא נכרו נחשות

צפר עורם על יענמם ניש היה בעין

טובים היו חללי הרב מחללי רעב

יהם יזבו כדקרים מתנכות שדי

ידי נשים רחמנות בשלו ילדיהן

היו לברות למז בשגר בת צמי

מלה יהוה את חמתו שפך חרון

אפו ויית אש בניו והאכל כד רעה

לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי

הבל כי יבא צר ואויב בשיעיר ירושלם

מחטאת נביאיה יענות כהערה

השפכים בקרבה דם יד יקים

נעו עורם בחיות נאלו בדם

בלא יוכלו יעז בלבי שיהם

סורו טמא קראו למז סורו סורו

תנעו כי נעו סנע אמרו בונים לא

יוסף ילנו פני יהוה חלקם לא

יוסף להיטם פני סהנם לא נשאו

זקנם לא חננו יעודה תמליה

יענו אל יערת ע הל כנפיה

צפנו אלנו לא יושיע יערו

יערו מלכת נחשת קרב קצו

מלאו יסנו כי בא קצנו קרם

היורד פט משר יי שמים יעל הדרים

דלק נמדבר ארט לו רוח אעט

מי שיה יהוה נלכד בשחיתותם אשר

אמרו כילו נחיה בטיס ישי

ושכח בת אדום יטבת בארץ צין

נס על ד העבר מוס תשרי ותתערי

תם יענך בת ציון לא יוסף לתעוק

פקד יענך בת אדום נלה יעל הטאתך

זכר יהוה מה היה לו הטט וראה

את חרפתו נחלתו נחפה לזרים

בתו לנזרים יתומים היינו אן אכ

אמתנו כאלמות מימינו נכסו שמת

יעט במחיד יבאו יעל צארת נדלנו

יענו לא הונח לו מי עירוסתנו דר

אשור לשבע לחם אנתנו הטאו

אינם אנתנו יענתהם סבלנו יצוים

משלו בטפרק אין מידם נעששו

נביא לחכנו כפני הרב המדבר יענו

סתור נכמרו מפני ול עפת רעב

נשים בציון עט כולת בעי יהודה

שרים בידם נתלופני זקנם לא נתחזו

בחורים טחון נשאו ונערים כין כשלו
 זקבם משער שפת בחורים מנעתם
 שבת משיש לבט נהפך לאכל כחולט
 נהלה נותר ראשט אוי נאלט כחטאנו
 ילוזה תהיה לבט ילאה חשמי נענו
 על הרצון ששכס שועלס הלכנו
 אתה יהוה לעולס תשנכסאך לדור ודור
 לכה לענה תשכחנ תעכנו לארץ ימים
 השינו יהוה אריך ונשוב חדשימינו
 מקדם ביה אסמאס מאסתנו קיערת
 עליוני צד נאד השינו יהוה
 סימן יתקן

ויהי בני אחשוורוש הוא אחשוורוש
 המלך מהדור ויהי שש גוי נשרים
 וסאה מדינה במים ההם כשגרת
 המלך אחשוורוש עלמא מלכותו
 אשר בשושן הכירה בשנת שלוש
 למלט עשה משה לכל שריו ונרין
 חלפרס וכדי הפרתמים ושרי המדינות
 לפניו ובה אותו את ישראל כמור מלכותו

ואת קרת תפארת נדולתו ימים טובים
 שמונים ונאת יום ונמלא ארזים
 האלה יעשה המלך לכל הני
 הנמצאים בשושן הכירה למען
 ועד קטן משה שבעת ימים נחני
 נעת בת המלך **ח** ונרפס
 ותכלת אחו **ח** בחכר
 בין וארמון **ח** נרפס
 ונמור שש מכות והכנסא **ח** יצ
 ריפת נהטו שיש ודוסחרת והשקו
 בכל זהבולים מכלים שונים ויין
 מלכות רכנד המלך והשתיה כדת
 אין אנס מניסר המלך על כל רב
 ביהו לעשות טרעון איש ואיש
 נוסויה המלכה עשתה
 משה נשים בית המלכות אשר
 למלך אחשוורוש ביום השביעי
 כטוב לב המלך בין אמר למהומן
 בותא חרטנא בנתא ואכנתא ותר
 וכרפם שבינת הפרסים המי שותם
 את פני המלך אחשוורוש להביא
 אתו שתי המלכה לפני המלך נבחר מלכות
 להראות הנימים והשרים את יפה כי
 טובת מדא ההיא ותנאן המלכה ושה
 לא נמד המלך אשר נד הפרסים וקני
 המלך באר וחכתו בניהו
 ואמר המלך לחכמים די העתים מכן
 דבר המלך לפני כל די עידתו ודי קרב
 אליו כרשנא שתר אדמתו ודי שישמט
 מרסנא כמכון שבינת שריפרס ומרי
 ראפע המלך הישכס ראשנה מלכות

נקן לה ליה נדה הנשים יענים יעשר
 הרשע כן יכלאו יי' מרוקיהן ישיה
 הרשעים בשמן חמר וישיה חרשים
 נשנים ונתמרוק הנשים וזה
 הענה נאה אל המלך את כל אשר
 האמר יען לה לטא יפה כמית הנשים
 יד בית המלך כי ערב היא נאה ונכר
 היא שנה אל בית הנשים ישע אל יד
 שדשן סרים המלך שפר העלשים
 לא תמא יען אל המלך כי אם חפץ
 מה המלך ונקרא נשים וסתר יתר
 אהר מלאכה ליד כרדכי אשר לקח
 לילת לטא אל המלך לא נקשה דבר
 מאסא אשר יאמר הנשים המלך
 שמו הנשים והיא אסתר נשאת חן
 בעיני המלך ותלקח אסתר אל
 המלך אחשוורוש אל בית מלכותו
 נדרש הישרי הוא חרש טבר
 בשעת שבינו למלכותו ויאהב המלך
 את אסתר מכל הנשים והיטא חן והסו
 לפניו מכל הנחלות וישם טר מלכות
 נאשה ויסלכה תחתיו שתי ויעש
 המלך משה גדול לכל ישראל ובריו
 את משה אסתר והנחה למדינות
 ישיה ויהן מישא נד המלך וסחקן
 נחלות שנתו מרדכי יעב בשער
 המלך ואין אסתר מערת מולדתה ואת
 יעב נאשר עוה יצלה מרדכי ואר
 מאמר מרדכי אסתר ישיה נאשר
 היה נאמנה אתו
 מים ההם ומרדכי ייטב בשער המלך

קנה נעמן וחרש ישע סרים המלך
 מישר הסף ויבן שו לשלח נקן
 אחשוורוש ויודיע דבר לערדכי ויעד
 לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
 בשם מרדכי וימנש הדבר וימנש
 ויהלל שעהם יליען וייתב בספר דבר
 הימים לפני המלך
 אחר הדברים האלה נדל המלך
 אחשוורוש את המן מן המדת
 האנני וינשאו ישים את נסאומי
 כל הימים אשר אתו וכל יעלי המלך
 אשר בשער המלך כרדכי וקשה חסון
 להמן כי מן עוה לו המלך וכרדכי לא
 יכרע ולא ישתחוה ויאמרו יערי
 המלך אשר בשער המלך לטור
 מדוי נאתה יעבר את מעות המלך
 ויהי באמרכ אל יוס ווס ולא יעמי
 אליהם ויעדו להמן לראותה ויעדו
 דבר מרדכי כי העד להם אשר הוא
 יהודי ויבא המן כאן מרדכי כרדכי
 ומשתחוה לו ויכלא המן הכה ויבן
 מיענו לישלח יל במרדכי לכדו כי
 העד לו את ים מרדכי ויבקש המן
 להשמיד את כל היהודים אשר
 בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי
 בחדש הראשון הוא חרש
 נסן בשעת שמים יעשרה
 למלך אחשוורוש הפיל פור
 הוא העורל לפני המן מיום ליום
 ומחרש לחרש ישעם יעשר הוא
 חרש אדר

ויאמר המלך אחשוורוש ייטנו
 עם אחד מצדדו ומפדדו בין העמים
 בכל מדינות מלכותו ויהיה שטות
 מכל עם ואת דת המלך אעם נשים
 ולמלך אין יסוף להנחם אסור
 המלך טוב כתב לאכדס ועשרת
 אלפס כתר בקא אשקל על ידי נשי
 הכל אמה להביא אל גני המלך
 ויסר המלך את טבעתו מיני ידו
 ויתנה להקנון המדתא האנני עור
 היהודים ויאמר המלך להמן הכסף
 נתון לך והינם לי עשות כו כטוב
 כי עניך ויקראו ספרי המלך בחדש
 הראשון בשלושה עשר יום בו
 וכתב כל אשר צוה המן אל
 אחשוורוש המלך ואל הפחוזה
 אשר על מדינה ומדינה ואל שרי
 עם ועם מדינה ומדינה ככתב
 ויגם ויגם כל ששנו כשם המלך
 אחשוורוש נכתב ונחתם נטבית
 המלך ונשלחו ספרים במדינות
 אל כל מדינות המלך להשיט
 להרוג לאכד את כל היהודים מעני
 ויעזוק וקטל ונשים ביום אחד בשש
 עשר לחדש ששם ישראל הוא חדיש
 אדר וישראלם לבו ופתשם הכתב
 להנעת כל מדינות ומדינה גלוי
 לכל העמים להיות יתירים ליוספיה
 הרעים ינאו רחומם כדבר המלך
 והדת עתה בשושן המדינה והמלך
 והמן ישבו לשתות והעיר שושן

נבוכד:

ומרדכי דינא תל אשר נעשה ויקר
 מרדכי את בני יוילכיש שק ואפר
 ויצא מתוך היער ויזנק ויצק גדולה
 ופרה ויצא עד לפני שער המלך
 אין לסא אל שער המלך כל מי שק
 ובני מדינה ומדינה מקום אשר דבר
 המלך ודחו מני צאכלי גדול ליהודים
 ועם ובני ומספר שק ואפר יעני לנשים
 ותבא יתה נערות אסתר וסריס הועז
 לה ותתחיל המלכה נאד ותשלח
 בדים להלכיש את מרדכי והלכיש
 שקו מיני ולא קבל ותקרא אסתר
 להתן מסריס המלך אשר היגיד
 לפניו ותענה על מרדכי לרעיה
 ויעלמה ויניא התך אל מרדכי אל
 רחוב היער אשר לפני שער המלך
 ויעד לו מרדכי את כל אשר קרו ואת
 פרשת הכסף אשר אמר המן לשקל
 על גני המלך ביהודים לאכדס ואת
 פתשם כתב הדת אשר נתן בשושן
 להשימדם נתן לו להראות את אסתר
 ולהעיד לה וליצות יציה לבוא אל הבין
 להתחנן לו ולבקש כל פניו על יצפה
 ויבוא התך ויעד לאסתר את מרדכי
 ותאמר אסתר להתן ותענה אל מרדכי
 כל צד המלך ועם מדינות המלך
 יודעים אשר לא איש ואשה אשר נא
 אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא
 יקרא אחת דת להמית לבן פאש
 יושיט לו המלך את שרכש והחנות

ואנן לא נקראתי לכוא אל המלך זה
שלושים יום ויצדו למרדכי את דני
אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל
אסתר אל תרמי בגושך להבליטת
המלך מכל היהודים כי אם הרש
החרישי בנעת האמת ורחוזה עלי יצנו
ליהודים כמקום אחר ואת וביתאמן
האבדו וידי יורע אל יעזב את האמת
למלכות ויאמר אסתר להשיב אל
מרדכי לך נעם את כל היהודים
המבואים בשושן ויענו עלי וא
האנו ולא תשתו שלשת ימים לילה
וינס אגוגרת אגוס קונן אגא
אל המלך אשר לא נדבר ונאמר
אברת אברת ויגר מרדכי וייעז
כל אשר יעשה עליו אסתר ויהי כיום
השלישי ותלבש אסתר מלכות וקנז
סדנ בית המלך הפנמי נטח בית
המלך והמלך ישב על כסא מלכותו
בבית המלכות נטח פתח הכתל ויהי
טאות המלך את אסתר המלכה
ענדת כחצר נטאה חן בצניו ווישט
המלך לאסתר את שדיט ההל אשר
בדו ותקנ אסתר ותנצר אשה שונט
ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה
וכה נקשתך עד חצי המלכות ויעק
לך ותאמר אסתר אל יע המלך טוב
טא המלך ותכן היום אל המשיטה
אשר עשית לה ויאמר המלך כהו
את חן ליצנות את דבר אסתר ויט
המלך והכן אל המשיטה אשר עשה

אסתר ויאמר המלך לאסתר
במשיטה היון כה שאהך ויעת לך
וכה נקשתך עד חצי המלכות
ותעשו ותען אסתר ותאמר שאהך
ומקשתך אסמי נאתי חן בצני המלך
ואם יע המלך טוב לתלת את שאהך
ולי צנות את מקשתי וטא המלך
והכן אל המשיטה אשר איצרה
להם וסחר איצרה נדבר המלך
ויצא חן כיום ההוא שמה וטוב
לב וכראות חן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא יצפנו ויכלא
חן יע מרדכי חמה ויהאפק חן
ויקא אל ביתו וישלח ויבא את אהרן
ואת ירש אשתו ויפטר להם חן
את כקור עשרו וירכנו ואת כר
אשר עד לו המלך ואת אשר נטאו
יעל השירים ויעד המלך ויאמר
חן אף לא הכיאה אסתר המלכה
ינס המלך אל המשיטה אשר עשה
כי אם אותי ונס לכח אג קדוא לה
ינס המלך וכל זה איננו יטה לי נכר
יעת אשר אע ואת את מרדכי היהודי
ישב בשער המלך ותאמר לו זרש
אשתו וכל אהביו יעשו ענין
חמישים אמה וכבקר אכר לעל ויתל
את מרדכי יע ויבא ינס המלך אל
המשיטה שכתו יטח הדבר לפע חן
וייעשה עין כל להוהו אעדה שעת
המלך ויאמר להבא את קר הכר טת
דבר הימים ויהיו נקראים לפע המלך

ויבא כתוב אשר הנד מרדכי יציל
 בנתא ותרש של סרסין המלך
 מי שמה הסו אשר בקשו לשרה
 יד במלך אחשוורוש ויאמר המלך
 מה נעשה יקר ועולה למרדכי יציל
 זה ואמרו נעיר המלך משרתיו לא
 נעשה נעמו דבר ויאמר המלך מי
 בחצר והכן באלה עד בית המלך
 החיינה לאמר למלך לתלות את
 מרדכי יציל היצין אשר הכין ויואמרו
 נעיר המלך אליו הנה הכין יעמר
 בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא הכין
 ויאמר לו המלך מה לי עשות באיש
 אשר המלך חפץ בקרו ויאמרו הכין
 כלט לב יחפץ המלך לעשות יקר
 יותר ממנו ויאמר הכין אל המלך
 איש אשר המלך חפץ בקרו ויבאו
 לבוש מלכות אשר לבשו המלך
 וסוס אשר רכב צליו המלך ואשר
 נתן מתן מלכות בראשו ונתנו הלבוש
 והסוס על יד איש משרי המלך
 הפרתים והלבישו את האיש אשר
 המלך חפץ בקרו והרכיבו על הסוס
 ברחוב העיר וקראו לפני ככה יעשה
 לאיש אשר המלך חפץ בקרו ו
 ויאמר המלך להכן מה רח אר
 הלבוש ואת הסוס באשר דבר
 ונעשה בן למרדכי היהודי היושב
 בשער המלך אל תל דבר מכל
 אשר דברתי ויקח הכין את הלבוש
 ואת הסוס וילביש את מרדכי וילבוש

ויבא כתוב
 אשר הנד
 מרדכי יציל
 בנתא ותרש
 של סרסין
 המלך מי שמה
 הסו אשר בקשו
 לשרה יד במלך
 אחשוורוש ויאמר
 המלך מה נעשה
 יקר ועולה למרדכי
 יציל זה ואמרו
 נעיר המלך משרתיו
 לא נעשה נעמו
 דבר ויאמר המלך
 מי בחצר והכן
 באלה עד בית המלך
 החיינה לאמר
 למלך לתלות את
 מרדכי יציל היצין
 אשר הכין ויואמרו
 נעיר המלך אליו
 הנה הכין יעמר
 בחצר ויאמר המלך
 יבוא ויבוא הכין
 ויאמר לו המלך
 מה לי עשות באיש
 אשר המלך חפץ
 בקרו ויאמרו הכין
 כלט לב יחפץ המלך
 לעשות יקר יותר
 ממנו ויאמר הכין
 אל המלך איש אשר
 המלך חפץ בקרו
 ויבאו לבוש מלכות
 אשר לבשו המלך
 וסוס אשר רכב
 צליו המלך ואשר
 נתן מתן מלכות
 בראשו ונתנו הלבוש
 והסוס על יד איש
 משרי המלך הפרתים
 והלבישו את האיש
 אשר המלך חפץ בקרו
 והרכיבו על הסוס
 ברחוב העיר וקראו
 לפני ככה יעשה
 לאיש אשר המלך חפץ
 בקרו ו
 ויאמר המלך להכן
 מה רח אר הלבוש
 ואת הסוס באשר
 דבר ונעשה בן למרדכי
 היהודי היושב בשער
 המלך אל תל דבר
 מכל אשר דברתי
 ויקח הכין את הלבוש
 ואת הסוס וילביש
 את מרדכי וילבוש

ברחוב העיר ויקרא לפני ככה יעשה
 לאיש אשר המלך חפץ בקרו ויבא
 מרדכי אל שער המלך והכן עד רח
 אל ביתו אבל וחפץ ראשו וספר הכין
 לזרש אשתו ולכל אחיו את כל אשר
 קרהו ויאמרו לו חבציו וזרש אשתו
 אסמורין היהודים מרדכי אשר
 החלו ללפל לפניו לא תוכל לזכור
 המלך לפני עדים מרדכי יעשו סרסין
 המלך העינו ויכדלו להביא את הכין
 אל המיטתה אשר עשתה אסתר
 ויבא המלך והכן לשתות ינס אסתר
 המלכה ויאמר המלך לאסתר גם
 כיום הישנ מנישתה היין כה שאלך
 אסתר המלכה ותענין קד ומה מקשה
 עד חצי המלכות ותענין ונתן אסתר
 המלכה ותאמר אם כי נאמתי חן
 בעיניך המלך ואם יצ המלך טוב
 תעני לי נעמי בשאלתי ויעני נמקשה
 כי נמכרנו אנ רנמי להיטביד להג
 ולאבדו אלז לינכרים ולשפחות
 נמכרנו ההרשתי כי אין הער שזה
 בעק המלך ויאמר
 המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר
 המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר
 מלאו לם לעשות כן ותאמר אסתר
 איש יע ואויב הכין הרי נהנה והכן
 נעניתי לפני המלך והמלכה והכין
 קסחמתי מנישתה היין אל גער
 הכיתו והכן יעמר לבקש יצ נעשו
 באסתר המלכה כי ראה כי בלתי

אלהיהם מאת המלך והמלך שב
 כעת הכתוב אל בתי שיהיו והמן
 נעיל הטטה אשר אסתר יעלה
 ואמר המלך הגם לכבוש אתה בלע
 יעני נכתב הדבר ויאמר המלך ופע
 המן והמן ויאמר הרבונה אחד מן
 הסריסים לפע המלך גם הנה הינן
 אשר יעשה הכל למרדכי אשר דבר
 טוב על המלך יעמד בבית המן נכה
 העינים אמה ויאמר המלך תלדו
 יעני ויחילו ואת המן יעלה הינן אשר
 הכן למרדכי וחתת המלך שכתב
 כיום ההוא נתן המלך
 אחשוורוש לאסתר המלכה אתכת
 הכן יער היהודים ומרדכי בא לפני
 המלך כי הנה אסתר מה הוא לה
 ויבר המלך את טביעתו אשר הינן
 מהמן ויתנה למרדכי והיטב אסתר
 את מרדכי יעלה הנהמן
 ותקם אסתר ותדבר לפני המלך
 והל לפני רגל ותבר ותתחנן לו
 הינן את רינת המן האנני ואת
 כחשטו אשר חשב על היהודים
 וישט המלך לאסתר את שרנג
 ההנה ותקם אסתר ותיעמד לפני המלך
 ותאמר אם יעלה המלך טוב ואם כעצת
 ה' לפני זכר הדבר לפני המלך
 וכתב אנני וכתב להשיב את
 הספרים מה שכתב המן בן המדה
 האנני אשר כתב לאמר את היהודים
 אשר בני מדנות המלך כי אינכם

איכל וראיתו מרינה אשר יבינא את
 יעני ואינכם איכל וראיתו באשר
 מלך המלך ויאמר המלך
 אחשוורוש לאסתר המלכה ולכונן
 היהודי הנה בתי המן נתת לאסתר
 ואתו תלו יעלה הינן על אשר שלח
 ידו ביהודים ואתם כתבו על היהודים
 כטוב כי צעקם כיום המלך וחתמו
 בטביעת המלך ככתב אשר נכתב
 ביום המלך ונתתם בטביעת המלך
 אין להשיב ויקראו ספר המלך
 כינת הדבר ביד השלישי הוא
 חדש סיון בשלישה ויעשרים ב
 וכתב כל אשר עשה למרדכי אלהיהם
 ואל האחשדרפנים והפחות ושרי
 המדינות אשר בהן ויעזבוט שבט
 ויעשרים וסאה מדנה מדנה ומדינה
 ככתבה ויעם ויעם כל שמו ואל היהודים
 ככתבם וכל שונם וכתב ביום המלך
 אחשוורוש וחתם בטביעת המלך
 וישלח ספרים ביד הרעים כסוסים
 רכבי רכבי האחשדרפנים נעיהם
 אשר נתן המלך ליהודים אשר נבלי ער
 ויער להקה וליעמד יעלעס להשמיד
 ולהרגו לאמר את כל חילי נס ומדינה
 היננים אתם טוב ונשים ושללם לבנו
 כיום אחד כל מדנות המלך אחשוורוש
 בשלישה יעשר לחודש שנים עשר הוא
 הדיש ארד ופתיש התנה העתק והכל
 מדנה ומדינה לוי לכהניסם ולחיות ההנה
 יעזרים ליום הזה להנקם מאיבהם

הר' צם רב' הרב' האחד שתרנים
 ינאמנה לם ודחפ'ס נדרס המלך
 והדתנה בשושן הכנה:
 ומרבי ינאכלפנ המלך
 כלב'ס מלסת תכלת וחור וינערת
 והנרולה והתרביץ טין וארנן והנר
 שושן עולה ושכחה: ליהודים הנה
 אורה ושכחה וינער: ומכל
 מדינה ומדינה וכל יצר ויצר טקום
 אשר דבר המלך ודחת מעיני שמה
 וינער ליהודים כשתהוים טוב
 וכל'ס מ'נ' הארץ וכתה'ס כ'נ'ל
 פחד היהודים ינ'ל'ס: וכשת'ס ינ'ל
 חדש הוא חדש אדר בשל'ס ינ'ל
 יום ט' אשר הני' ערס המלך ודחת
 לה' ינ'ל כיום אשר שברו איב'י
 היהודים לשל'ס כיום וזה'לך הוא
 אשר ינ'ל מה היהודים המה'ס שנה'ס
 נקלה היהודים כע'ת'ס נל' מדינת
 המלך אח' שור'ס ינ'ל יד
 כמנ'ס יר' עת'ס ואי'ס לאינ'ס לפנה'ס
 כ'נ'ל פחד'ס ינ'ל ה'נ'ס: וכל
 יר' המדינות והאח'ס שר'פ'ס
 והפחות וינ'ל המל'ס הא'ס ל'לך
 מ'ט'ס את היהודים כ'נ'ל פחד
 מרבי ינ'ל'ס: כ'נ'ל מרבי כ'ת
 המלך וינ'ל הולך כל המדינות
 כ'ה'ס מרבי הולך ועל'ו ויב'ו
 היהודים נכ'ר איב'ם מנת חרב
 והרג'ס וינ'ל כ'ט'ס ט'ט'ס
 וכ'ט'ס הכנה תר'ס היהודים ואמ'

חמ'ס נא'ס אי'ס:

ואת פר' שנה'ס
 ואת אס'פ'ס
 ואת אד'ל'ס
 ואת פר' שנה'ס
 ואת אר'ד'ס
 ואת אר'ד'ס

ינ'ל'ס כל'ס המ'ס הכנה
 ינ'ל היהודים הר'ס ובנה'ס לאי'ס
 את'ס: כיום ההוא נא'ס ט'ס והנ'ס
 בשושן הכנה לפנ' המלך: וינ'ל
 המלך לאסתר הכל'ס בשושן הכנה
 הר'ס היהודים ואמ'ס מ'ט'ס את'ס
 ואת ינ'ל'ס מ'ט'ס כ'ט'ס מדינת
 המלך כ'ט'ס וינ'ל'ס שאל'ס וינ'ל
 לך וינ'ל'ס שאל'ס ינ'ל'ס וינ'ל'ס
 אסתר א'ס ינ'ל'ס טוב'ס נ'ס
 כ'ט'ס ליהודים אשר בשושן ינ'ל'ס
 כ'ט'ס ואת ינ'ל'ס מ'ט'ס ינ'ל'ס
 ינ'ל'ס וינ'ל'ס המלך לה' ינ'ל'ס
 כ'ט'ס וינ'ל'ס ואת ינ'ל'ס ואת ינ'ל'ס
 כ'ט'ס ינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס
 בשושן'ס כיום א'ב'ס ינ'ל'ס וינ'ל'ס
 אדר וינ'ל'ס בשושן ש'ט'ס כ'ט'ס
 ובנה'ס לאי'ס את'ס: וינ'ל'ס
 היהודים אשר כ'ט'ס המלך נקלה
 וינ'ל'ס ינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס
 בשנה'ס חמ'ס שנה'ס ינ'ל'ס
 ובנה'ס לאי'ס את'ס: כיום שנה'ס
 ינ'ל'ס אדר וינ'ל'ס וינ'ל'ס
 ינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס
 וינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס וינ'ל'ס

נקח בלשון ישר בו ובאברהם
 ישר בו ונתן ברכה ישר בו ודעה
 אתו ים משה ויטחיהו ים הנהוים
 הפרוים היטבים כי הן הפרות יטס
 את ים ארבעה ישר לחיט אדר
 שמה ויטה ויום טוב ושלח
 כעת איט לרעה ויכתב מרדכי את
 הדברים האלה ויטח ספרים אל כל
 היהודים אשר בכל מדינת המלך
 אחשוורוש הקדוש והרחוקים
 לקים עליהם להיות יטס את יום
 אכניה ישר לחיט אדר ואת יום
 חמשה ישר בו בכל שנה ויטה
 מים אשר נהו בהם היהודים טאניה
 והחדש אשר נקדף להם מיטן לשנה
 וטאב ליום טוב לעשות אותם ימי
 משה ויטה ויטח משה אט
 לרעה ויטח לטאב יטס ויטח היהודים
 את אשר החלו לעשות ואת אשר
 כתב מרדכי אליהם כי הנהו בן המרתא
 האנני ער לה יהודים חשב יט
 היהודים לא נטס והל פור הוא הער
 להם ויטח אדרס ויטח לפע המלך
 אדר יטח ספר יטח משה טח הנה
 אשר חשב על היהודים יט ראשו וטח
 אתו ואת נט על הענין יט לן קראו
 לים האלה פרים יט שם הטו יט
 מן יט לרעה ויטח ויטח ויטח ויטח
 יטח ויטח ויטח ויטח ויטח ויטח
 היהודים יטח ויטח ויטח ויטח
 העלויים יטח ויטח ויטח ויטח

את יטח הימים האלה ככתבם ויטח
 בכל שנה ויטח ויטח האלה טכרס
 ויטח בכל דור ודור משה ויטח
 מדינה ומדינה ויטח ויטח ויטח
 האלה לא יטח ויטח היהודים ויטח
 לא יטח מוריס:

ה

כתב אסתר בת אכחיל
 ומרדכי היהודי את מכתב
 לקים את אגרת הפרים
 הזאת השנית ויטח ספרים אל כל
 היהודים אל שבע ויטח ויטח
 מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום
 ואמת לקים את ים הפרים האלה
 בזמנם כאשר קים עליהם מרדכי
 היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
 יטח ויטח ויטח ויטח ויטח ויטח
 ויטח ויטח ויטח ויטח ויטח ויטח
 הפרים האלה ויטח בספר:

ויטח המלך אחשוורוש
 טס על הארץ ואי יטח ויטח
 תקפו ויטח ויטח ויטח ויטח
 אשר גדלו המלך היו אהם טכס
 יטח ויטח ויטח ויטח ויטח ויטח
 ופרסו כי מרדכי היהודי טעה לכח
 אחשוורוש וגדלו היהודים ויטח ויטח
 אחשוורוש טכס ויטח ויטח ויטח
 לכל ויטח:

בשנת שלוש לכלות יהויקים מלך
יהודה נבוכדנאצר מלך
בבל ויגלו יוסף ויהויהקים
את יהויקים מלך יהודה ומקנת כל
בת האלילים וביאם ארין שני בנות
אלה וואת הבנים הביאם את
אלה ויבאם המלך לאשפת
בבלי והביאם מנע ישראל ומארי
המלכה וכן הפרתם ילדים אשר
אין בהם כל מאכל ומנע מראה ונישע
כל הנמה וידעו וידעו כענין כד
ואשר נח נחם ליצחק נחם המלך
ולבדס קצר וישון כשרים ודמן להם
המלך דני יום נזכר מפתח המלך
ומיניו ואלהם ששם שלוש
ומקנתם יצמדו לפע המלך ויהיה
מנע יהודה דניאל חנניה מישאל
ויעריה וישם להם שר הסריסים
שמות וישם לדניאל מלטיאנר
ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
וליעריה יצבדנע וישם דניאל יגל
לבו אשר לא יתנאל בפתח המלך
וכיון משהו ויבט משר הסריסים
אשר לא יתנאל ויהיו האלהים את
דניאל להכד ולרחם לפע ישראל ויהיו
ויאמר שר הסריסים לדניאל וראני
את אדני המלך אשר מעה את מאכל
ואת מי שתיתם אשר לטהר דאח את
פעכם ויפס טן הילדים אשר כלכם
וחיבתם את ראשן ללחם ויאמר
דניאל אל המלך אשר מעה שר

הסריסים יגל דניאל חנניה מישאל
ויעריה ויבט את ימים צעקה
ויהיו לו טן הילדים ונאלח חכים
ונישתה ויראו לפעך מראש וכוונת
הילדים האכלים את פתח המלך
וכאשר תראה יצחק ים יצחק
וישם להם לרבר הזה ויבט מים
יצחק ומקנת ימים צעקה וראיהם
טוב ובריא כשר מן
הילדים האכלים את פתח המלך
ויהי המלך נשאל את פתח נגם ויין
כשתיהם ועת להם וריעם והילדים
האלה ארכיקם עת להם האלהים
כד יזוהי שר בכל ספר וחכמה ודניאל
הכין כל חזון וחלמות ולמקנת
המים אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים לפע נכדנע
וידבר אתם המלך ולא נביא מכלם
דניאל חנניה מישאל ויעריה וישם
לפע המלך וכל דבר הכתוב נע
אשר נקיים כלם המלך וימינאם נש
ידות יגל כל החרטמים האשפתם אשר
בכל מלכותו ויהי דניאל יגל שנת את
למוריה המלך
ובשנת שתיים לכלות נבוכדנצר
חכם נבוכדנצר חלכות ותתפס ויהיו
וישנתו נחיתת יגל ויאמר המלך
לקרא לחרטמים ולמישאל ולחנניה
ולבדס להניח ללחם חלמיו ויבאו
ויצמדו לפע המלך ויאמר להם המלך
חלום חלמתי ותפס רוחי לדיעת את

החלום וידברו הכשרים ללך ארמית
 מלכא ליצמן חי אמר הלכא ליצמן
 ופשרא נחיה יענה מלכא ואמר
 לשכרא מלכא מנ אודא הו לא
 הודיענא הלכא ופשרא הרמין
 התנחון וכתמן עלי יתשכון והן
 הלכא ופשרא התנחון כתמן ונכבד
 וקד שניא תקבולן מן קדמי להן הלכא
 ופשרא החנו יענה תבטת ואמרין כלכא
 הלכא ואמר לעשרה ופשרא תהנה
 יענה מלכא ואמר מן יעב די צאנה די
 יענה אפון ונכין כלכל די חוירמן
 דאודא מלכא די הן מלכא לא
 תהר יענה הרה היא דתמן וכלה כנה
 ושתה הן תנחון ולכא מר קדמי יעד
 די יענה ישתנא להן הלכא אפון לי
 ואמר די פשרא תתחוננא יענה כשרא
 קדמי מלכא ואמרין לא איתא אנשי יעד
 ישתנא מלכא מלכא וכל להחיה כל
 קל די כלכל דבושילט מלה כנה
 לא שאל לל חרטס ואשף וכשרי
 ופשרא די מלכא שאל קידה ואחרן
 לא אית די חונה קדמי מלכא להן
 אלהן די סדרהון יעם כשרא לא
 איתיה כל קל דנה מלכא נסוקא
 שניא ואמר להוכרה לכל חכמי ככל
 ודא נפקת וחכמי אמתקטין וכינו
 דכאל וחכמהו להתקלה

כאדיו דנא להרבי יענה
 ועינם לארין רב כחיא די מלכא די
 נקם לקטלה לחכמי ככל יענה ואמר

לארין שליטא די מלכא יעד כרה
 דתא מהחנפה מן קדמי מלכא ארין
 מלכא הודיע ארין דנא לא ודנא
 יעד וכנה מן מלכא דזמן יענה לרה
 ופשרא להחיה ללכא

ארין דנא לכתה אור להחנה
 מיישאל יעדויה חכמהו מלכא הודיע
 ויהמין לכניא מן קדמי אלה שמיא
 יעד זה דנה די לא יהודין דנא
 והכרה יעם שאר חכמי ככל

ארין דנא כחזא די ליליא
 וזא לי ארין דנא לבר לארין
 שמיא יענה דנא ואמר להן
 שמיא די אלהא מרד מן עלמא
 ויעד יעמא די חכמהו ונכורה די
 לה היא זהא מה שניא יעדנא חכמה
 מה יעד מלכין ובהקס מלכין יחב
 חכמה להכין ומע יענא יעדנא
 הוא לא יפקתא ומסרתה די
 מה בחיטא ונחא יענה שרא
 לך אלה אחרת מהודא ומי שכתאנה
 די חכמהו ונכורה יחבלי וכין
 הודיענא די כי יענא מן די מלכא
 הודיענא כלכל דנה דנא יעד
 ארין די כע מלכא להוכרה לחכמי
 ככל אורין אמר לה לחכמי ככל אל
 תחבר העל קדמי מלכא ופשרא
 מלכא אחא ארין
 בהתמלה העל דנא לקדמי מלכא
 וכן אמר לגדי השכתתגס מן ככל
 נלחא די הודי פשרא מלכא יחבלי

יגה מלכא ואמר לדינא די שגרה
בלט שאני האיתך כהל להודיעת
חלכא די חיות ופשה יגה דינא
קדם מלכא ואמר דא די מלכא שא
לא חכמין אשען חרטמין ערין כלין
להחיה לטלכא: מם אית אלה כשמיא
נה רין והודיע לבלכא נכסדנר מה
די להא פאחרית וינא חלפן וחוני
ראשן על מיטכך דה הוא:

אנתה מלכא רעיונך על מיטכך
סלקו מה די להא אחר דנה ונלא
רוא הודיע מה די להא ואנתה לא
נחכמה די אית בי כח לא רוא
דנא גלילי להן על זכרתי פשרה
למלכא יהודיען ורעיוע לגבן תעני
אנתה מלכא חזה חיות
ואלו יגס מה שניא עלכא דכן רב
וזה יתר קאם לקבלך וזה דהיל
הוא יגס אראשה די הנכסדנר
ודרעה די נכס פעה ויכסד הדי
עמי יסקוה די פרול נעוה מעון
די פרול ומעון די חספ: חזה חיות
יער די התשרת אכזר לא כדן ומה
ליגמא יער לוה די פרול וחספא
והדקת הבון: באדין דקו טרה פרול
חספא חישא כספא ודהכא והווכעו
מן אדרי קיט ונשא הכון רוחא וכל
אתר לא חישתכל להון ואבנא כהן
ליגמא הול לטור רב וסלא תל אדע
דנה חלמא ופשה נאמר קדם מלכא
אנתה מלכא מיל מלכא

די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקא
ויקרא יחלך: ונכל די דארין נכ
אנשא חיות נרא ונפך שמיא חב
בידך והשליטך בכלהון אנתה הוא
ראשה די דהכא: וכתרך תקום מלכו
אחרי ארנא מנך וכלי תלית
אחרי דינא שא די תשליט בכל ארנא
וכלכו רביעא תהוה תקיפה פפרוא
כל קבל די פרולא מחרק וחשיל לא
וכפרולא די מר יג על אית תדק ותדע
ודי חיותה רביא ואנכעתא מעון
חספ די פחר ומעון פרול כלכו פליה
תהוה ומנעבטא די פרולא להואקה
מלכא די חיותה פרולא מינכסדנר
טינא: ואנכעתא רביא מעון פרול
ומעון חספ מן קצת מלכותא תהוה
תקיפה וכנה תהוה תכרא: די חיות
פרולא מינכסדנר חספ טינא מתענין
להון טרנא אנשא לא אלהון דבקין
דנה יגם דנה הא כדי פרולא לא מתעני
יגם חספא: וביומיו הווי מלכא אטון
יקים אלה שמיא מלכו די לעמין לא
תתחיל וכלטה ליגם אחרן לא
השתבך תדק ותקף כל איתן מלכותא
והיא תקום ליגמא: מל קבל די חיות
די מנורא אתנורת אכזר די לא כדן
והדקת פרולא אנשא חספא כספא
והכא אלה רב הורע לבלכא מה די
להא אחרית ויניכ חלפא ומחכין
פשרה:
באדין מלכא נכסדנר נפל יגל

מלכותא חסנא ותקא
ויקרא יחלך: ונכל די דארין נכ
אנשא חיות נרא ונפך שמיא חב
בידך והשליטך בכלהון אנתה הוא
ראשה די דהכא: וכתרך תקום מלכו
אחרי ארנא מנך וכלי תלית
אחרי דינא שא די תשליט בכל ארנא
וכלכו רביעא תהוה תקיפה פפרוא
כל קבל די פרולא מחרק וחשיל לא
וכפרולא די מר יג על אית תדק ותדע
ודי חיותה רביא ואנכעתא מעון
חספ די פחר ומעון פרול כלכו פליה
תהוה ומנעבטא די פרולא להואקה
מלכא די חיותה פרולא מינכסדנר
טינא: ואנכעתא רביא מעון פרול
ומעון חספ מן קצת מלכותא תהוה
תקיפה וכנה תהוה תכרא: די חיות
פרולא מינכסדנר חספ טינא מתענין
להון טרנא אנשא לא אלהון דבקין
דנה יגם דנה הא כדי פרולא לא מתעני
יגם חספא: וביומיו הווי מלכא אטון
יקים אלה שמיא מלכו די לעמין לא
תתחיל וכלטה ליגם אחרן לא
השתבך תדק ותקף כל איתן מלכותא
והיא תקום ליגמא: מל קבל די חיות
די מנורא אתנורת אכזר די לא כדן
והדקת פרולא אנשא חספא כספא
והכא אלה רב הורע לבלכא מה די
להא אחרית ויניכ חלפא ומחכין
פשרה:
באדין מלכא נכסדנר נפל יגל

אמר ודניאל סעד ומנחה ונחירין
אמר לכה לה יצתה מלכא לדניאל
אמר מן קשט די אלהמן הוא אלה
אלהן ומרא סלכין ונהרין די ימלת
למלא רוא דנה ארין מלכא לדניאל
די יוסתן ורמן שניא יחב להוה שלט
יך למדינת כל ורבסנן יך מלכני
כל ודניאל בנא מן מלכא ומנ
ימדת די מדינת כל לשרד נישן
העני ודניאל בנא עב לכא
נמסדנער מלכא ינא ילסדי
הבכחה אפין שתן פתח אפין ית
אקמה בכק ית דורא במדינת כל
נמסדנער מלכא שלח לככני
לא שרדנא סנניא ופתח אדנעזא
מדינת כריא תפתיא וכל ילטנ
מדינת למתא לחכנת ילסא די הקיס
נמסדנער מלכא נאדין מתכני לין
אד שרדנא סנניא ופתח אדנעזא
מדינת כריא תפתיא וכל ילטנ
מדינת לחכנת ילסא די הקיס
נמסדנער מלכא וקאמין לקבלינא
די הקיס נמסדנער וכוזא קרא מיל
יטן אמרין נמסיא אמיא ולישניא
מדינת די שמינן קל קרנא משרקתא
קתרס סנניא פסנתין סופניה וכל
נמסדנער מלכא וכל די לא
די הקיס נמסדנער מלכא וכל די לא
על יוסדנא שיעתא יתרמא ונאקתן
מרא קד תא כל דנה נה זכנא
די שמינן נמסיא קל קרנא

משרקתא קתרס שוכא פסנתין
וכל זנא נמסיא וכל ינמסיא אמיא
ולישניא סנניא לילס דהנא די הקיס
נמסדנער מלכא מכל דנה נהנא
קרט נברין כשדאן ואלו קרניהן
די יהודיא יעו ואמרין לנמסדנער
מלכא מלכא לילסין חיי אנתה מלכא
ישבת מנעדי כל אנש די ישכני קל
קרנא משרקתא קתרס שוכנא
פסנתין וסופניה וכל זנא נמסיא
ויסעד לילס דהנא וסודילא יל
ויסעד יתרמא ונאקתן מרא קתרס
אית נברין יהודיא די מנעת יתרון
על ינבית מדינת כל שרד מישן
ויסעד נמ נמסיא אלך לא שכו ילך
מלכא מנע לא להך לא פלחין וילס
דהנא די הקיסת לאסנדין
נאדין נמסדנער מנע ונמסיא
אמר להיתח לשרד מישן ויעד
נמ נאדין נמסיא אלך התו קרב
מלכא יצתה נמסדנער ואמר להון
היצא שרד מישן ויעד נמסיא
לא איתמן פלחין וילס דהנא די
הקיסת לאסנדין כנע הן איתכון
יעדין די כנענא דיתשמינן קל
קרנא משרקתא קתרס שוכנא
פסנתין וסופניה וכל זנא נמסיא
תפלון ותסעדון לילסא די נבית
והן לאסנדין סה שיעתא
תתרמון ונאקתן מרא קתרס
ומן הוא אלה די שוכנעון מן ידי

מלכא תיה וקם בתתבליה ינעה ואמו
להרבוהו הלא גרין תליה רבינא
לנאורא מכפתין עני ואמדיו למלכא
ינכא כ"נא ינעה ואמר הא אנהוה
גרין ארבעה שרין מלכון בער ענד
והכל לא אית סהון ורורו די רבינא
דכח למר אלהין

נבוכדנצר מלכא לכל יצמא
אמא ושלשנה דראדן נבל ארמא
שליכון יצמא אתאי ותכחא דיני
יכא ארמא יכא שפר קדמי ירחיה
אתאי כמח רסרן ותכחיה נבוכדנצר
מלכותה מלכות יצמא ושלשנה יכא
אנה נבוכדנצר שיה
ודי
הוית כבתי וורען כחילי דלס חות
ידחלנא ותהררן על משכני וחור

ואני יבחרני ומנייט טעם להענין
 דברי כל חכמי בכל די פשר חלמא
 חרצני נאדין צללין חרטני
 אשכא כשריא ונרא וחלמא אמר
 אנה דרמיהון ופירה לא מהורינן לי
 ויד אחזן ילקדני דעאל די שטה
 בלטיאני כשם אלי ודי רוחאלין
 דרשין מה וחלמא קדמוהי אמרת
 בלטיאני רב חרטמא דאנה ידינת
 די רוחאלין קדישין בך וכל די לא
 אנפק חוץ חרמי די חיות ופירה אמר
 וחוראש על משכבי חוה היות ואלי
 אין בטא ארינא דרובה יטא ונה
 אלה וקק דרובה בטא ליטמא
 וחזקה לכוה כל ארינא יטא שפיר
 ואנה שטא זכוון לילא נה תהתי
 תדור היות ברא ובינפיה יטאני נפרי
 יטמא אנה הוא מילא דרבי
 ותקפת ורבותך דתוכסת ליטמא
 ויטלנך לכוה ארינא ודי חוה בילא
 יערוקדי שטחמך יטמא ואמר גרו
 אילנא וחכמה מכימר שד שור
 בארינא שבקו ובאסור די פרולונטי
 בדתאא דירא ובטל שטמא יטמא
 ויטמא היות ברא חלקה יעד יטמא
 יעדן חלפון יעוה דנה פטרא מילא
 ונרת יעלי אהא די בטת יל ברא
 מילא וילך טרדין מן אנשא ויטמא
 היות ברא להוה כדור ויטמא חתור
 לך יטמא ובטל שטמא לך מנינן
 ושכנה יעדן חלפון יעד
 די תעדי די יטלטי יעלי
 במלכות אנשא וילך די נבא תנה

ואני יבחרני ומנייט טעם להענין
 דברי כל חכמי בכל די פשר חלמא
 חרצני נאדין צללין חרטני
 אשכא כשריא ונרא וחלמא אמר
 אנה דרמיהון ופירה לא מהורינן לי
 ויד אחזן ילקדני דעאל די שטה
 בלטיאני כשם אלי ודי רוחאלין
 דרשין מה וחלמא קדמוהי אמרת
 בלטיאני רב חרטמא דאנה ידינת
 די רוחאלין קדישין בך וכל די לא
 אנפק חוץ חרמי די חיות ופירה אמר
 וחוראש על משכבי חוה היות ואלי
 אין בטא ארינא דרובה יטא ונה
 אלה וקק דרובה בטא ליטמא
 וחזקה לכוה כל ארינא יטא שפיר
 ואנה שטא זכוון לילא נה תהתי
 תדור היות ברא ובינפיה יטאני נפרי
 יטמא אנה הוא מילא דרבי
 ותקפת ורבותך דתוכסת ליטמא
 ויטלנך לכוה ארינא ודי חוה בילא
 יערוקדי שטחמך יטמא ואמר גרו
 אילנא וחכמה מכימר שד שור
 בארינא שבקו ובאסור די פרולונטי
 בדתאא דירא ובטל שטמא יטמא
 ויטמא היות ברא חלקה יעד יטמא
 יעדן חלפון יעוה דנה פטרא מילא
 ונרת יעלי אהא די בטת יל ברא
 מילא וילך טרדין מן אנשא ויטמא
 היות ברא להוה כדור ויטמא חתור
 לך יטמא ובטל שטמא לך מנינן
 ושכנה יעדן חלפון יעד
 די תעדי די יטלטי יעלי
 במלכות אנשא וילך די נבא תנה

בחי'ן נכבא למקרא ופירא יהודי'ע
 לבינא ארין מילא בל' שאר' שניא
 מתהל' וזה' שני' עולה וירבננה
 משתבשין: מילתא לקבל מילא
 ותרננהו לכית משה' עילת ערת
 מילתא ואמרת מילא ל' עילין הי' אל
 יתהלך ריעונך ויויד אל' שיהט: אתי
 נרנני מילתא ד' רוח אלהין קר' שני'ע
 וכי' אטך נהרו וישכלתו וחכמה
 נחכמת אלהין השתכחת נח וכלכא
 נכסננה אמך ובחרטמין אטפין
 כשראין גורין הקפה אטך מילא
 לקבל ד' רוח יהודא ופירא עני' שכלת
 מפשר חלי'ן ואחיה' אחידן ומשרא
 קטרין השתכחתה נדלאר די' מילא
 ש' שמה בל' שאר' כ' נדנא
 וקרא ופירא יהודה:

בארין דנאל הי' קרם מילא
 ענה מילא ואכר' דנאל אנה הוא
 דנאל די' כן נב' לנאל די' יהוד' יהי
 מילא אכ' כן יהוד' וישכית עיל' די'
 חח אלהין כן נהרו וישכלתו וחכמה
 יהיה השתכחת נד' וכלנ' הי' קרם
 חכמ' אטפ' אדי' מילתא דנא יקרון
 ופירא יהוד' ענה ואל' מילתא
 מילתא לחיה: ואל' ש' עיל' די'
 די' תוכל פשרין למפשר וחטין למשא
 מיל' הן תכל' נכבא למקרא ופירא
 יהוד' ענה ארעא תלכ' והטוב
 די' דנאל ע' עואך ותל' מילתא
 תשלי': בארין ענה דנאל

ואכר' קרם מילא מתנחל ל' לר' עין
 נכב' תלך לאחר חכ' סכ' נכבא אקרא
 למילא ופירא יהוד' ענה: אנה מילא
 אלה' עיל' מילתא ורמיה וקרא
 והדרא יהב' נכסננה אמך: ומן
 רתתא די' הנחיל ל' נכס' אכ' ע
 ול' שניא הווא' עין ודחל' מן קדמיה
 די' הוא ינא הוה קטל ודי' הוה נכב'
 הוה כחא ודי' היה ינא הוה מל' סוד'
 הוא ינא הוא טישל' ודי' וסלכ'ע
 וירוחה תקפת לחורה הנחת מן טרסא
 מילתא וקרה הער' ענה: ומן נל'
 אנשא טרד' ולכח' יס' חותא שוי'
 ונש' ער' אמר' דה' עשכא סורין
 יט' עכונה ופירא שמיא נשמה יענע
 ע' די' ער' שלט אלה' עיל' ע
 נב' מילתא אנשא וילכ' ינא יקוס' עיל'
 ואנה נרה מילא ע' לא השפלת
 לבך מילא די' כל דנה די' עיל' ויעל'
 מרא' שמיא התר' סכ' ולמא' אדי' כיה
 חתין קדמין ואנה ודכ' נלך שילתך
 ולחנתך חכמ' שתי' טון ואל' די'
 כספא ודנאל ע' שא' פירא א' ענה
 ואכ' ע' די' לא חוזן ולא שמי' עין ולא
 די' עין שטח' ול' אלה' די' נשכחת
 מרה וכל' ארתך לה' לא הררת:
 בארין מן קדמוהי שלי' פכא' די' דא
 נכבא דנא רש' ודנא נכבא די' רש'
 מנא מנא תקל' ופרסין: דנא פירא
 מילתא נאמנה אלה' מילתא והשלי' ע
 תקלתקלת נכבא ענה ושתכחת חכ':

פרס פריסת מלכותך ויהי בת למדינות
בארץ אמר כל שאצוה לבישו לדניאל
ארתונא והמונכא דדנכא על גמארה
והכרוז יעלוה דילהוא שיליט תלתא
בבליטתא: נה כליאל קטל בליטער
מלכא כשריא:

ודריוש מדיא קבל מלכותא נכר שני
שתין ותרתין שנה קדם דריוש וחקם
ינמלכותא לאחשורפניא כאר
דנשרין די להון כל מלכותא: וינלא
מנהון סוכין תלתא דנאל הדנעון
די להון אחשורפניא אליו יתבין להון
טינכא וכלכא לא להוא נוק: ארין
דנאל דנא הוא מתנע על סוכא
ואחשורפניא כלקבל די רוח יתרא
נה ומלכא נעשית להקסותה על כל
מלכותא: ארין סוכיא ואחשורפניא
הוו בני ינא להשכחה לדנאל מינ
מלכותא וכל ינא ויטחיתה לא יכלין
להשכחה כל קבל די מהיך הוא וכל
יטלו ויטחיתה לא השתכחה ינאיה:
ארין נכריא אלך אפרין די לא נחשכח
לדנאל דנא כל ינא להו השכחה:
ינאיה נכת אלחה: ארין סוכיא
ואחשורפניא אלן הרעשו ינלכלכא
ונאמרין לה דריוש מלכא ינלכיהו:
אחשורפניא מלכותא סוכיא
ואחשורפניא הדכריא ופחיתה לקיפה
קיס מלכא ולקיפה אכר די כלידי מינא
בעון כל אלה ואנש ינא יטחיתה
להן כנך מלכא יתכא ינא אריתא:

כינ מלכא תקיס אכרא ותרשכמה
די לא להשנה כרתנדי ופרס די לא
תנעא: מל קבל דנא מלכא דריוש
כתכא ואכרא: ודנאל נכריא
כתכא על ביתה וטין פתחן להכניח
נכר ירושלים וטכין תלתא מינכא הוא
מך על מרטה וינלא ופחיתה קיס
אלהה כל קבל די הוא ינא כנסת
דנא: ארין נכריא אלך הרעשו והשנה
לדנאל בענה וכתחנן קיס אלחה: נא
קרטו אמרין קדם מלכא על אכר
מלכא הלא אכר רשעת דינל אנש
די ינא כן כל אלה ואנש ינא יטחיתה
תלתין להכנע מלכא יתכא ינא
אריתא נענה מלכא ואמר ינא כניא
כרת מדי ופרס די לא תנעא: נא ארין
ינא ואמרין קדם כלכא די נא ארין
נענה ונא די יהוד לא שם ינא מלכא
טינא וינלא אכרא די שכת וכתבן
תלתא בוכא כנא בעניה: ארין מלכא
מדי מלכא יטכין שגא כנא ינאיה
וינלא נאל שם כל לשונותה ונע
מילי שמיטא הוה מישתד להנעיה
כא ארין נכריא אלך הרעשו ינלכלכא
ואמרין לכלכא דינלכלכא דידת למ
ופרס די כל אכר וקיס די מלכא וחקם
לא להשנה: כא ארין מלכא אמר ונע
לדנאל והמו לנכא די אריתא נענה
מלכא ואמר לדנאל אלהך די אנע
פלה ליה כתר דרא הוא יטכין ונענה
אכן הדה ויטכית ינלפסג נא ונענה

מלכא בעקתה ובעקת רב רב
דלא תשנא עמו כדנא ארין
מלכא להיכלה וכתנות דהון לאהניע
דכסחי וישנה נרת יעוריה כדון מלכא
כש רפרא יקום כננה אונתתו
לנא רפרא יקום ארין וכמקרה
לנא לרנאל כקל יענב ויעק
יענה מלכא ואמר לרנאל דנאל יענב
אלהא חיא אלהך ד' אנתה פלח לה
מקדא היכל לישנכתך מן אריותא
ארין דנאל יעם מלכא מלל מלכא
לינכין חיא אלהי שילח מלכא חסר
פס אריותא ואלהבני כלקל די
קדמוהי וכו' השתכחת ל' ואף קדמין
מלכא חמלה לא יענתי כדון מלכא
ישנא טאניעוריה ולרנאל אמר
להנקה מונכא והסקד דנאל כונכא
וכלכל לא השתכחת בהי הימן ה
באלהה ואמר מלכא והיתיו נכריא
אל ד' אכלו קרניה ד' דנאל וילב
ארקא רכו אעון כעון ונשיהון ולא
טויל אריותא נכא יעדי שיל טוסחון
אריותא וכל עיניהון הרקו כדון
דיוש מלכא כתב לל יעמיא אמר
וילענא דארין ככל ארנא שילכין
שנא כן קדמי שים טעם די ככל
שילטן מלכות דהון ואני ודחין
מקדס אלהה ד' דנאל ד' הוא אלה
חיא וקסיל יעלין וכלותהדי לא
תתכל ושלטנה יעסופא כסיזכ
ועל יענב ארין ותמחין כשנא

וכא רנאל ישוב לרנאל מן יד
אריותא ורנאל דנא הנלח כמלכות
דיוש ובכליכות מוריש פרסא
כשנתהיה לכלא שיל
כלך ככל דנאל חסר חוה ורנאל
ראשה יעל מלכא כדון חלמא
כתב ראש מלך אמר יענה דנאל
ואמר חוה הית כחוי יעם ליל
וארו ארכינחוי שם אכנחין לנא
יכא וארכינחין ורנאל מן יכא
שנן דאמין דא קדמיתא כדנאל
ונפין דנאר לה חוה הית יעדי דיכרין
נפיה ונשילת מן ארנא ויעל רנאל
כאנש הקימה ולכנאנש יחב לה
וארו חוה אחריהנע דמיה לרב
ולשטר חר הקמת ותלת יעלין נפכה
בן ישנה וכן אכרין לה קומי אכר
כשר ישנא טאנא דנא חוה הית וארו
אחרי כנמר ולה נפין ארכינחוי יעלין
נכה וארכינחוי ראשין לחיותא ושלטן
יחב לה טאנא דנא חוה הית כחוי ליל
וארו חוה רנאל דחילה ואמתה
ותקפא יתרה ושנן דפרל לה
רנאל אכלה וכדקה וישנא
כנלה רפסה ודאמישנא מן כל
חיותא ד' קדמה וקדמו יענר לה
מישתכל הית כקדמא ואלו קרן
אחרי יערה סלקת כענהון ותלת
כן קרנא קדמיתא אתיעקרו מן
קדמה ואלו יענין כענא אנש
כקדמא דא ופס מלל רנאל

הן מלכות ד' חוה ורנאל ישוב לרנאל מן יד אריותא ורנאל דנא הנלח כמלכות דיוש ובכליכות מוריש פרסא כשנתהיה לכלא שיל כלך ככל דנאל חסר חוה ורנאל ראשה יעל מלכא כדון חלמא כתב ראש מלך אמר יענה דנאל ואמר חוה הית כחוי יעם ליל וארו ארכינחוי שם אכנחין לנא יכא וארכינחין ורנאל מן יכא שנן דאמין דא קדמיתא כדנאל ונפין דנאר לה חוה הית יעדי דיכרין נפיה ונשילת מן ארנא ויעל רנאל כאנש הקימה ולכנאנש יחב לה וארו חוה אחריהנע דמיה לרב ולשטר חר הקמת ותלת יעלין נפכה בן ישנה וכן אכרין לה קומי אכר כשר ישנא טאנא דנא חוה הית וארו אחרי כנמר ולה נפין ארכינחוי יעלין נכה וארכינחוי ראשין לחיותא ושלטן יחב לה טאנא דנא חוה הית כחוי ליל וארו חוה רנאל דחילה ואמתה ותקפא יתרה ושנן דפרל לה רנאל אכלה וכדקה וישנא כנלה רפסה ודאמישנא מן כל חיותא ד' קדמה וקדמו יענר לה מישתכל הית כקדמא ואלו קרן אחרי יערה סלקת כענהון ותלת כן קרנא קדמיתא אתיעקרו מן קדמה ואלו יענין כענא אנש כקדמא דא ופס מלל רנאל

חוה הויה ערדי סון ומיו עתק
 יומי תב לטשה כתר חור ושיע
 ראשה כצמר נקא כרסיה שכבן די
 נורע לזה ער דלק: נהר די ער נגד
 ונפס מן קדמוה אלף אלפים ישמשה
 ותרובון קדמוה יקמון דינא יתב
 וספרין פתיה: חוה הויה כתר וסון
 כליא רכרתא דיקרנא ממלה חוה
 הויה ער די קטילת חיותא והוכר
 נשכה ויהבת ליקדת אשא: וישאר
 חיותא העריו שלטנהון וארסה חיון
 יהבת להון ער זמן ויעדן: חוה הויה
 בחור ליליא ואדון עס ינני שמיאנס
 אנש אתה הא ויעד עתק יומיאנסה
 וקדמוה הקרבה וילה יהבי שלטון ויקר
 ומלכו וכל ינמיא אמיא ולי שניאליה
 יפחון שלטנה שלטן ילסדיה
 ייעה וכלכותה דילא תתכל:

אתרית רוחא דנא

כט נדה וחורא ראי יתלנני קות
 ילחמון קאמיא וינכא אכצאנסה
 ילמדה ואמר לי ופטר מליא
 יהודי עני: אליו חיותא רכרתא די
 אנו ארכצאנסה מלכין יקסון מן
 ארצא: ויקבלון כלכותא קדישי
 יעליונן ויהקסון כלכותא ער ילנא
 ויער ילס ילסא: אדיו נבית לנא
 ילחיותא רכיתא דיהות שניה
 מן כלחון דחילה יתיה שנה די
 פרול וטפריה ער שאלה בוקה
 וישאר נגלה רפסה ויעל קרנא

ישר די נראש הוא חרדי סלקת
 ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכ
 ויענן לה ופס ממלל וברבן וחווה
 רכמן חלית: חוה הויה וקרנא דכ
 יעדה קרב עס קדישין ויכלהן:
 יעד דאתה עתק יביא ודינה יתב
 לקדיש יעליונן ונכא מטה וילטא
 החסן קדישין: כן אמר חיותא
 רכיתא מלס רכיתא תהא נא ויע
 דיתשנא מן כל מלכותא ותאלל
 ארצא ותדושנה ותדקנה: וקרנא
 ישרנה מלכותה יעשה מלכין
 יקמון ואחרן יקום אחריהן והוא
 יישא מן קדמיה את חותא מלכין
 יהשפל ויפלין לנדי יליא מל
 ולקדיש יעליונן יכלא ויסנהשנא
 זמנן ודת ויתחסן בדה ער ערן
 ויעדן ופרג ערן: ודינא יתב וישלס
 יהידון לה שברה ולהוכרה יעדנסה
 וכלכותא ושלטנא ורכותא דיכלית
 תחות כל שמיא יהבת לנפס קדיש
 יעליונן מלכותה מלכות ילס וכל
 שלטנא לה ילחון וישתעון:
 יעד כה סופא די מלחא אלה דנא
 ישנא ריעני יתלנני וזיו ישתנ
 ילי וכלתא מל נטרה:

בשנת שלוש לבימות נא
 המלך חזון נראה אלי אני דנא
 אחרי הנראה אלי בתהלה ואראה
 בחזון ויהי בראתי ואני בשושן
 הכרה אשר בעלס המדינה ואראה

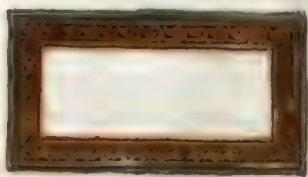
החזון ואני היתי על אוכל אלי ואיש
יעני ואראה והנה איל אחד עמד לפני
האכל ולו קרנים והקרנים נבהו
והאחת נבהה מן השנית והנבהה יעלה
באחרת: ראיתי את האיל מננה ימה
ועשנה וננה וכל חיות לא יעמדו לפניו
ואין מי ילמידו ועשה טרנו והנה ילי
ואני הייתי מבין והנה יעפר העשים כא
מן המיעב על פני כל הארץ ואין טועה
בארץ והעפר קרן חזות בין יעני ויבא
יעני האיל בעל הקרנים אשר ראיתי
יעני לפני האכל וירץ אליו כחמת טהו
וראיתי בני יבא אל האיל ויתברך
אלוה את האיל וישבר את שרתי
קרני ולא היה כח כאיל לעמד לפני
השליטה ארצה וירמסוהו ולא היה
מי יל לאל מידו ויעפר העשים הערץ
יעמד וכיעצו נטורה הקרן
הערלה והיעלה חזות ארבע תחתיה
לארבע רוחות השמים וכן האחת
נהם יאקרון אחת בני עיריה ותעל
אל הר הנגב ואל המזרח ואל היבני
ותעל יעניבא השמים ותפל ארצה
מן העבא ומן הנבכים והרמסם:
ועני ישר העבא הערלי וכפע הרים
התמיד והשלך מן מקרישו ויעבא
תען על התמיד כפשינות שלך
אכת ארעיה ויעשה והעני יחד:
ואשכני עה אחד קדוש מדבר ואמר
אחד קדוש למלך המדבר יעמתי
החזון התמיד והפשיע שומם תר

וקדוש ונבא מרמסו ואמר אלי ער
ערב בקר ארמס וישלש סאות ונעק
קדוש והיה סאתי אני דניאל את
החזון ואבקשה ביה והנה עמד
לעני כסראה נבר ואשמי קוראוס
בין אולי וקרא ואמר נבר יאל הכן
להלו את המראה ויבא אני עמדי
ובכאוב עת ואפלה על פני ואמר
אלי הכן כראוס כלי צת מין החזון:
ונברני עני ערמתי יע פני ארעיה
ויענני ויעמידני על עמדיו ואמר
הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית
הינים כלמו יע קין והאיל אשר ראית
כיל הקרנים מלכי מדי ופרס: והנני
השיער מלך יון והקרו הערלה אשר
בין עניו הוא המלך הראשון והשנית
ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע
מלכות מני יעמדנה ולא נכחו:
ובאחרית מלכותם בהם הפשיעם
יעמד מלך עופנים ומבין חירות
וענים סחו ולא נכחו ועל ארץ ישחית
והעליה ועשה והישחית ענפים וענפים
קדשים ויעל שכלו והעליה מרמה
מידו וכלבני יעלי ובשלוה ישחית
רבים ויעל שר שרם יעמד ובאפס
יד ישר: ומראה הערב והמקרא אשר
נאמר אמת הוא ואחת סתום החזון
כלי מים רבים ואני דניאל נהירתי
ועליתי מים ואקום ואני עשה את
מלאכת המלך ואשתכם על המראה
ואין מבין

והיה יוכל יעקב אבינו זה לדבר יעקב את
 זה ואמר כי יעקב לא יעבד כי סו ונשכח
 לא משארה כי יוסף ויעקב נכד אר
 אדם ויחזקו ויאמר אל תרא א"י
 חסות שלום לך חזק וחזק וכדבר
 יעקב התחזקת ואמרה ידבר אדני כי
 חזקתני ויאמר הריני לכה באתי א"י
 ויעה אשוב להלחם יעקב שר פרס ואני
 יינאונה ישר יונא: אבל אנד לך את
 הרישום בכתב אפס ואין אחד מתחזק
 יעקב יל אלה כי אם כיכאל שרם
 ואני בשעת אחת לדריש
 הכד יעמד ליחזק וליענו לו הריני
 אכתא אנד לך הנה יעוד יל ישרה
 מליכס יעמד כי פרס והרבי ייעשו
 יעשר עול מכל וכחוקת ביעשו יעור
 הכל את מלכות יון: ויעבד מלך גמור
 וכישל משיט רב ויעשה מיענו:
 וכעמדו ויעבד מלכותו ותחזק לארבע
 וחזות השמים ולא לאחריה ולא
 כמילו אשר מישל כיתת מלכותו
 ולאחרים כלבד אלה: ויחזק מלך העג
 וכי שריו ויחזק יעקב ומישל ממשל
 רב ממשלתו ויחזק יעקב יתחדו
 ובתמלך העג בתמלך אל מלך העג
 לעשות מישלים ולא תיעזר כח העג
 ולא יעבדו ויחזקו ויאמר ויבא איה
 והילדה ויחזקה ביעקב: ויעבד כענ
 ישריה נע ויבא אל החל ויבא
 במיענו מלך העג ויעשה בהם והחזק
 ונס אלהיהם יעקב כיהם יעקב כיהם

חכרתם קסף וזהב כשק יבא מעת
 והוא שנים יעבד מלך העג ויבא
 מלכות מלך העג ויבא אדמו:
 וכנו יתרו ואקט המון חילים ונכ
 ויבא לו וישקף ויעבד וישב ויעבד
 מיענה ויתמכר מלך העג ויבא ויבא
 יעקב יעבד מלך העג והיעבד המון
 ונתן ההמון כדו ונשא ההמון יחב
 לבו וחזק ויבא ויבא ויבא ויבא
 העג והיעבד המון ויבא ויבא
 ולקין היעקב שנים ויבא ויבא
 ומיטש רב: וכיעקב ההם רבם יעבדו
 יעבד מלך העג וכי פרי יעקב ויבא
 להיעבד חזון ויבא ויבא מלך
 העג ויבא מלך העג ויבא מלך
 חזק ויבא מלך העג ויבא מלך
 ואין בה יעבד ויבא ויבא אלה
 סגנו ואין יעבד ויבא ויבא
 העג ויבא מלך העג ויבא מלך
 מלכותו ויבא מלך העג ויבא
 העג יתלו להשחיתו ויבא ויבא
 ולא לו תהיה ויבא פנו לאיים ולכ
 רבים והשבת קצין חרפתו לו מלת
 חרפתו ויבא לו: ויבא פנו ליביו
 ארעו וכישל ועל ולא יבא ויבא
 יעבדו וכישל עבד מלך העג ויבא
 אחרים ישבו ויבא באפים ולא כיהם
 ויעבד יעבדו ויבא ויבא ויבא
 מלכות ויבא כיהם והחזק מלכות
 כחלקקות: ויבא ויבא ויבא
 מלפנו ויבא ויבא ויבא ויבא

וראיתי אנדניאל והנה ישנים אחרים
 יצדים אחד הער לשפת היאר ואחר
 הער לשפת היאר ואחר לאיש לבש
 הכדים אשר מכיל מימי היאר יער
 כתי קין הפראות ואשכנז את האיש
 לטיס הכדים אשר מכיל מימי היאר
 והם ימיו ושמיאל אל השמים וישבנו
 בחי העולם כלבנו מימינים וחיצ
 ונכלות נפין יד נסקד שכלינה כל
 אלה ואני שטיני ולא אבין ואמר
 ארני מה אחרית אלה ואמר לך דניאל
 כיסתמים והתם הדברים יע יתקין
 יתבררו ויהלכו ויגדלו ויגדלו ויגדלו
 רשעים ולא ימנו על רשעים והם ישלכו
 ימנו וימנו חסר התמיד ולתת שקון
 ימנם ימים אלה מאתם וישעים
 אשרי המכנה ויגדלו ימים אלה שלש
 מאות שלשים וחמשה ואתה לך לקין
 ותעזוב עמך לעד לך לקין הימין

וכישת אחת לכוריש כילך פרס ליה
 רבר יהוה מפ רמייה עיר יהוה את
 רוח כרש מלך פרס וייער קולגמל
 עלתו וגם נכתב לאכר: מה אמר
 כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ
 נתן ליהוה אלה השמים והוא אפר
 יעל לנעת ולבית כירושלם אשר
 כיהודה מי כבס ככל עמיה אלהו
 עמו וייעל לירושלם אשר כיהודה
 ויבן את בית יהוה אלה ישראל הוא
 האלהים אשר בירושלם וכל העשאו
 מכל המקמות אשר הוא צר שם
 יעשאוהו אנשי מקומו נכסף ונחב
 וברטיש ובנהמה יעב הערבה למר
 האלהים אשר בירושלם
 ויקבור אשי האבות ליהודה ונעמן
 והכהנים והלויים לכלה עיר האלהים
 את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה
 אשר בירושלם וכל סביבתה חקון
 בידים בכלי כסף כזהב ככרוב
 ובנהמה ובנה עטת לבד על כל העתה
 והמלך כרש הוניה אתה
 בית יהוה אשר הוניה נכסד נע
 מירושלם ויתעב בבית אלהו ויוצא
 כרש מלך פרס יעל מתרדת העמד
 ויספרם לששכר הנשיא להורה
 ואלה מספרם אנדלי והב שלשים
 אנדלי כסף אלה מחלפים תשעה
 ויגדלו כפורה והב שלשים כספר
 כסף משנים ארבע מאות וישעיה
 כלם אחרים אלה: כל כלים לזהב

ויגדלו כפורה והב שלשים כספר
 כסף משנים ארבע מאות וישעיה
 כלם אחרים אלה: כל כלים לזהב

וכלם חמשת אלפים וארבע מאות
 הכל הנה יושב בער צפון הנה
 ככל ירושלים: **ואלה בני**
 הכהנים העליונים שהיו
 הנה נמסר ענין סדר בכל לבו
 ליהושע ויהודה איש ליערו אשר באו
 עמרם כל יסוד נחמה שרה רעה
 מרדכי בלשן מכפר בני רחום בניה
 ספר אנשי יום ישראל: **בנפרד**
 אלפים מאה שבעים ושנים: **בני**
 שפטיה שלש מאות שבעים ושנים:
 נע ארח שלש מאות חמשה ושישים:
 נע פחה מאה שבעים ושנים: **אלפים**
 שבעה מאות ושנים עשר: **בני יצחק**
 אלה מאה חמשים וארבעה: **בני**
 ושמעון מאות וארבעים וחמשה:
בני זכר שבע מאות ושישים: **בני בני**
 שש מאות ארבעים ושנים: **בני בני**
 שש מאות עשרים ושלשה: **בני עמרם**
 אלה מאה עשרים ושנים: **בני אהרן**
 שש מאות ושישים ושלשה: **בני בני**
 אלפים חמשים ושלשה: **בני בני**
 ארבע מאות חמשים וארבעה: **בני אהרן**
 יהודה תשיעים ושישים: **בני בני**
 שלש מאות עשרים ושלשה: **בני יהודה**
 מאה ושישים עשר: **בני חסד** מאה
 עשרים ושלשה: **בני נח** תשיעים
 וחמשה: **בני בלחם** מאה עשרים
 ושלשה: **אנשי** נע פחה חמשים ושלשה:
 אנשי יענות מאה עשרים ושישים:
 בני עמרם ארבעים ושנים:

בני קרית יערים כפירה ובארות שבע
 מאות וארבעים ושלשה: **בני הרטה**
 ונבני שש מאות עשרים ואחד: **אנשי**
 מכמס מאה עשרים ושנים: **אנשי**
 בית אלוהים מאה עשרים ושלשה:
 בני נבני חמשים ושנים: **בני בני**
 מאה חמשים ושלשה: **בני יצחק**
 אלה מאה חמשים וארבעה: **בני**
 הרם שלש מאות ושישים: **בני לר**
 חרד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה:
 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה:
 בני סנאה שלש מאות אלפים ושישים:
 ושלשים: **הנה הם בני**
 יהודה לבית יסוד נחמה שרה רעה
 ושלשה: **בני אהרן** אלה חמשים ושנים:
 בני פסחור אלה מאה ארבעים:
 ושישים: **בני חסד** אלה שבע עשר:
 הלוים בני יסוד נחמה שרה רעה:
 לבני יהודה שבעים וארבעה:
 חמשים ארבעים: **בני אהרן**
 עשרים ושנים: **בני שער**
 בני שלום בני אהרן בני שלום: **בני יעקב**
 בני חטיטא בני שבי הלל מאה ושלשה:
 ותשיעה: **הנה הם בני יהא**
 בני חטופא בני טבעיה: **בני קרם**
 סיעהא בני פרו: **בני לנה** בני חנה
 בני יעקב: **בני חנני** שכל בני חנן:
 בני גד בני נחרא: **בני בני**
 נקורא בני נח: **בני יצחק** בני פסח:
 בני: **בני אהרן** בני יענות בני נח:
 בני בקבוק בני חקפא בני חרור:

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 3. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 4. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 5. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 6. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 7. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 8. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 9. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 10. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

[illegible]

וכל הבאים מהשב' ירושלים וייעמדו
 את הלוס מבין ישרים שנה ומיעלה
 יענה ילכ' את בית יהודה וייעמד
 ישינו בכוזאחיו קדמיאל וכמו כנב
 יהודה כאשר לענה ילכ' עשה מלאכה
 בבת האלהים בעהרד בעהרד ואחיהם
 הלויס ויסדוהם אתהיכל יהודה
 וייעמדו הבחנים כלבים בחיצרות
 הלויס בני אסף במעלותם להלל את
 יהוה ילכ' דוד מלך ישראל וייענו
 בהלל ובהודת ליהוה טוב מלי יעלה
 הסדו ילכ' ישראל וכל העם הר' עו
 תרועה גדולה בהלל ליהוה ילכ' הוסד
 בתי יהודה ורבם מהבחנים והלויס
 וראשי האמות הוקנים אשראו את
 הכית הראשון כסדו זה הכית בענה
 כנס כקול גדול ורבם תרועה בשמחה
 להרים קול ואין העם ממרים קול
 תרועה השמחה לקול כפי העם כי
 העם מריצים תרועה גדולה והקול
 נשמע עד למרחוק
 וישמעו ילכ' יהודה ובני בני
 העלה כנס היכל ליהוה אלהי ישראל
 וישאו אל זבבל ואל ראשי האטר
 ויאמרו להם נענה יעמכם כי כנס עד
 לאלהים ולא אעזבו זבחם מימי
 אפרחז מלך אשור המעלה אתנו
 פה ואמר להם ורכבו וישאו וישאו
 ראשי האמות לישראל לא ילכ' ולנו
 לענות בתי לאלהים כי אעזבו יחד נענה
 ליהוה אלהי ישראל כאשר ענוהמלך

מלך מלך פרס ויהי ים הארץ מרעס
 יר' ים יהודה ומלכ' אותם לבנות
 וכסדים עליהם ייענים להפר יענים
 מלכ' מלך פרס יעז מלכות
 דריוש מלך פרס וכמלכות אחשוורוש
 מתהלת מלכותו כתב שטנה ילכ' עו
 יהודה וירושלם וכימי
 ארתחששתא טבגשלים מתרדת
 טכאל וישאר כמות ילכ' ארתחששתא
 מלך פרס וכתב העתון כתוב ארמית
 וכתרגם ארמית רחוב
 מלכ' טעם ושמע' ספרא טבא אערא
 הדא ילכ' ירושלים ארתחששתא
 מלכא כנמא אדון
 רחוב כ' לט' טעם ושמע' ספרא וישאר
 כמותהו ד' צ' אפרסתכא טרפ' א
 אפרס' א ארכו כביא שושכא
 דהוא ילכ' וישאר אמי' ד' הנלי
 אסנפר רבא וקירא והותבחי ונקרה
 ד' שפרן וישאר יערה ערה וכענת
 דעה פרשון ארתחששתא ילכ' עו
 ילכ' ארתחששתא מלכא יערה אעז
 יערה ערה וכענת ילכ' עו
 ילכ' אד' יהודא' סלכ' ויתד ילכ' עו
 אתו ירושלים קריתא מרדא וכו' אעז
 כעז וישאו אשכ' לו ואשכ' לו וכו' ידע
 יהוא למלך ארמיתא ויתבא וישורא
 ישתכלון מנה מלך יהודה לאעזתו ואמס
 מלכ' כהתק' כי כעז קבל ד' מלך
 היכלא מלכ' אעזות מלכ' אר' ד' לנא
 ילכ' עו ילכ' עו ילכ' עו ילכ' עו

ילכ' עו

ויבנה בית יהודה ויבנה בית ישראל ויבנה בית יהודה ויבנה בית ישראל ויבנה בית יהודה ויבנה בית ישראל

ויבקרם פרחם ונאמר ויהי שמו
בספר חסדו ויהי שמו קריא
מדרא ומה שקתמלכן וכדנן ואשתו
ינדרין בנה מן יוסת ילכא יל דנה
קריא דך ההרבה מהורין אנהט
למלא דך הקריא דך התבנא ויורה
ישתכרין לקבל דנה הלק בינר נהא
לא אית דך פתנמא ילח
מלא יל רחוב בעל טינס וישי
ספרא ויאר כטתהון דיהבין בשמרין
ויאר ינר נהרה ילכא וינר נשתנא
דילחתון עלינא מפריש קריקדי
ומע ישיס טינס וינר נהרה שכו דקריא
דך מן יוסת ילכא ילכא מן מתנא
ומר ואשתו דך מתנא דך ומלכן
תקין הו יל ידו שלם וישיס נכר
עקר נהרה ומר כלו והלך מתהב להון
כען ישיס טינס לבטלא נהא אלך
ומר יתא דך לא התנא יד מע טינס
יתנש ויהירין הו יל למינר יל דנה
לכא ינא חילא לה שקתמלכן
אדון דן דן פרישן נשתנא דן
ארתה ישתא מלא קריקס רחוב
וישיס ספרא וכתתהון אילו בנהו
לדו שלם עליהו דא וכתלהו כנאון
וחיל בארין נטלה ינרית מת אלה
דינריו שלם והות נטלא יד שעת
תרין למלכות דו ישיס מלך פרס
והתנא חע נהא וינר
נר ידא נבא יל יהודא דך מהור
וכריו שלם בשם אלה ישרא יל יל

בארין קמו וינר נר ישרא יל ישי
נר ינרין וישרא ילכא מת אלה דך
כריו שלם ינרין נבא יד אלה
מסיעין להון כה נכא אלה
יל יל יל התנא פתח ינר נהרה וינר
בנוע וכטתהון וכן אמרין להם מן שם
לכס טינס ביהא דנה ינר ואשתו
דנה לטלה אדון נכא אמר
להם מן אדון שמה נבא יד דנה
נכא כען וינרין אלהם הות יל שם
יהודא ולא נטלה הו יד טינס
לדו ישיס יד אדון יתכן נשתנא יל
דנה פרישן וינר יל
תתנא פתח ינר נהרה וינר מן נכא
אפרסכא יד ינר נהרה יל דו יל
מלא פתנמא ילח יל יל וינר
מתנא בנה לריו ילכא ילכא יל
יד יל הו ילכא דא יל
להור מר יתא לבית אלה ונא חו
מתנא אכנל ואי מתנש נטלה
וינר יתא דך אספרנא מתנא וינר
ביהם אדון ישרא ילכא אדון נכא
אמרנא להם מן שם לכס טינס ביהא
דנה למנה ואשרנא דנה לטלה
ואך שמה הם ישרא ילכא יהודא
דינרית שם נבא יד נרא ילכא וינר
פתנא התנא למ כר אנהט חו
ינר יד אלה ישיס וארין וינר
ביהא יתא בנה מקדמת דנה ינר
ינר וינר לריו אר נכא וינר
לחן דך דנה וינר אנהט אלה שם

יתבונן בך נבוכדנצר מלך בבל כדור
 ובהנהגה סתרה וינמה הנביא לכל
 בכם בשנת הרבה למורש מלכא
 דיבבל מורש מלכא טעם בית אלהא
 דנה לבנא ואף מאנא דיבית אלהא ד
 חנה וכפא דנבוכדנצר הנפק מן חנה
 די מורש והכל הכול להכלא דיבבל
 הנפק הכו מורש מלכא מדיבבל די
 בבל ויהי כלישט בערשנה די פחה ישנה
 ואכרלה אלה מאנא שא אל אלהתמו
 מהכלא די מורש ומית אלהא יתבנא
 על אלהא ארין שטמך דך אלהא
 אשא דיבית אלהא די מורש ומן
 ארין ועד כנן מתבנא ולא שלם וכנן
 חוץ מלכא טעם תבקר בבית נשיא די
 מלכא תבקר דיבבל הן אית דיבוכדנצר
 מלכא שטמך ליכנא בית אלהא דך
 דיבוכדנצר ורעות מלכא ילדנה ישיה
 ילנא בארין דרורש מלכא
 שטמך וכקור בבית ספרא די נשיא
 מהתקן תבא בככל והשתכח נאחמא
 נבוכדנצר דיבבלי מדעתא מלכא חדר
 וכוסתו כטח דכרונה
 משעת חוה למורש מלכא מורש
 מלכא שטמך בית אלהא מורש מלכא
 מדא יתבנא אתר דיבבלי ודברין
 ואשוי מסובלין וחסה אמין שרין
 פדה אמין שתין ערבין דיאכנן
 תלת וערב דיאצחיה ונפקתא מן
 מת מלכא תתבנא ואף בית אלהא די
 חנה וכפא דנבוכדנצר הנפק מן

היכלא די מורש והכל לכל יתבנן
 ויהי להכלא די מורש מלכא לאתרו
 ותתבנא בית אלהא
 תת פחה נבוכדנצר שתר מן ונבוכדנצר
 אפרסכא דיבבל נבוכדנצר דרין הן
 מן תסה שכן לעבדת בית אלהא
 דך פחה יהודי אולישי יהודיא בית
 אלהא דך יבנן על אלהא ומע ישיב
 טעם לכא די תנצון ים שבי יהודיא
 אלך לכנא בית אלהא דך ומנכא
 די סדת נבוכדנצר אפרסכא נפקתא
 תהוא מתיבא לנביא ארין לא
 לכנא וסח השון ונבוכדנצר ודברין
 ואמרין לעלן אלהא שפא הנטין סח
 הכר וכישא כמאמר נבוכדנצר מורש
 להוא מתתבן להם יום כזם די לא ישיב
 די להון מהקרבן נחוחין לאלה שטמא
 ומילין לחי מלכא ונבוכדנצר ישיב
 טעם די כל אנש די יהשנא פתמא
 דנה יתנכחא למן ביתה וזקן יתמא
 עלה וביתה עלו יתנכח עלה ואלהא
 די שכן שמה תסה יסר מלך ויעם
 די ישיב ידה להשנה להכלא בית
 אלהא דך די מורש אנה דרורש
 שטמך טעם אפרסכא יתנכח
 ארין תת פחה נבוכדנצר שתר כנן
 ונבוכדנצר לקבל די שלח דרורש מלכא
 כנכא אפרסכא יבוכדנצר יהודיא נבון
 וכי ילחין כנכא תתבנא ונבוכדנצר יצוא
 תבון שכל לכוון טעם אלה ישראל ומע
 מורש ודרורש וארתה ששתא מלך מרס

400

ואשר לה לא יעור לארץ אל שבע
 ולא נתן ולד ואלהות ולע
 ולזכר ולכישל ראשים ולזכר
 ולא נתן מבנים ואי נאה אותם על
 אדו הראש כנפא המקום ואשר
 כפאם דמיס לדבר אל אדו אחוה ונתן
 כנפא המקום להביא לו כשרתם
 לבית אלהו ויביאו לו כד אלה
 הטובה עלינו איש שכל כנע כחלי
 בן לוי ישרא וישרה ונעו ואחי
 שבעה ישרו ואתה שבי אחי ישר
 מבני סרי אחיו ונפחם ישרים
 וכן הנפחם שעת דוד
 והשרים ליצנת הרבים נתיקם מאתם
 וישרים כלם נקמו בשמותי ואקרא
 שם שם על הער אחוה להתייעור
 לפני אלהי יכר שטמנו דרך ישרה
 לו ולשטמו ולכל רכישו כי בשרי
 לשאול מן הכלל חל ופרטים לעונו
 טאויב בדרך כי אכרנו למלך לאמר
 יד אלהי על כל מבקשיו לטובתו
 ואפני על כל יצכו ונעמה ונבקה
 מאלהי על זאת ויעתר לו ואמרו
 משרי הכהנים שנים ישר לשדבה
 חשביה וינפחם מאהים ישרה
 ואשר לה להם את הכסף ואת ההק
 ואת הכלים תרומת בית אלהי הער
 המלך וינעו וישרו וכל ישרא
 הנס צאים ואשר לה על ידם כסף
 ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף
 כאה לככרים והב מאה ככר ונפרי

והב ישרים לאדרכים אלה וכל
 נחשת מניה טובה שנים חמודת
 כזהב ואברה אלהם אתם קדי
 יהיה והכלים קדיש והכסף והזהב
 ערבה יהיה אלה אתכם שקדו
 ויטברו יעד השקלו לפני שרי הכהנים
 והלויים ושרי הכהנים לישרא
 כדו שלם הלישכות בית יהוה וקבלו
 הכהנים והלויים מישקל הכסף והזהב
 והכלים להביא לירושלם לבית אלהו
 ונפחם מער אדוהא כשם
 ישר להדיש הראשון ולכת דוד
 ויד אלהי היתה עלינו ויעלנו כסף
 אויב ואורב על הדרך ונפא ירושלים
 ונשב שם ימים שלשה וכיום הרביעי
 נשקל הכסף והזהב והכלים בבית
 אלהי על יד מרמות בן אורייתחן
 וינעו ארבעה כז פנחם וינפחם וינעו
 בן ישינעו ערבה בנפח הלויים
 נפספר במישקל לכל ויכתב כל
 המישקל כי עתה היא

הבאים מהשבי בע העלה
 הקריבו ינלות לאלהי ישרא פרים
 שנים ישר על כל ישרא אלה
 תשינים וישינה כבשים שבעים
 וישינה נפרי חטאת שנים ישר
 הכל יעלה ליהוה ויתן את דת המזבח
 לאח שדדפני המלך ופחול ער
 הער ונפא את הער ואת בית
 האלהים וכלות אלה נפשו
 אל השרים לאמר לא עזלו הנפח

ישרא' והתנבסו להם מימי הארצות
 נתנבסו להם למעני החל' הפרז' הנב'
 והנב' המאבי' המיני' והאמרי' כי
 נשא' מנעיהם להם וילנעיהם והתנעו
 ויר' הקדש בנימי' הארצות ויד' השרם
 והתנעם היתה נמיל' הזה ראשונה
 וכשמיני' את הדבר הזה
 קרית את בני' וסעיל' ואמט' ^{נזכר}
 משני' ראשי' וקני' ואיטה' מיטכס'
 וא' אספו כל חרד' נדב' אלה'
 ישרא' למיני' העולה ואע' ייטב
 מיטכס' עד למערת הירב' וכמנחת
 הענקת' מתנעת' וכקרי' בני'
 וסעיל' ואמט' על מרכ' ואפריטה
 פרי' אלה' אלה' ואמרה' אלה' בשג'
 ונלמתי להרים אלה' פני' אליך כי
 יענענו רבו למיני' ראש' ואיטבתנו
 וליהוד' לשימים' מימי' אבותינו אהנו
 באשמה' עלי' עד היום הזה וביענענו
 נתנו אהנו מלכינו כהנענו ביד' מלכי
 הארצות כחרב' בשבי' ובבזה' ובגישת
 פנים' טחוס' הזה וייתה נמיני' דג' 1
 היתה תחנה' מאת' הוה' אלהינו להשאד'
 לט' פליטה' ולתל' לנו יחד' במקום קדשו
 להאד' יענענו אלהינו ולתננו מחיה
 מיני' בני' נד'נו כי ענדים' אהנו 1
 ובני' נד'נו לא יענענו אלהינו ויט' יענענו
 חסד' לפני' מלכ' פרס' לתל' מחיה
 להסב' את בית' אלהינו ולהיני' את
 הדב' וליהוד' לט' נד' כיהודה' ובירושל'
 וייתה כהנמר' אלהינו אהרי' זארה'

כי ענענו כישותך' אשר עית' ביד'
 יגד' הנביאים' לאמר' הארץ יימי'
 אשר אתם באים' לרשתה' ארץ נחז'
 היא נערת' ימי' הארצות מלנעיהם
 אשר כל' אלה' כפה' אלה' כט' אתכם
 וייתה נמיני' אל' תתנו לבנעם' 1
 ובנעיהם' אל' תשא' לבנעם' ולא
 תדרישו' יטכס' וטובתם' עד' עולם
 לבי' תחזקו' ואכלתם' את טוב' הארץ
 והורישתם' לבנעם' עד' עולם' ואהרי'
 כל' הכא' יענענו נמיני' הרע' נעם
 ובאשמת' העולה כי אתה' יהוה
 אלהינו היטבת' למטה' כישנענו ועתה
 לט' פליטה' מאת' הנשנע' להפר'
 כישותך' ולהתחזק' בנימי' התני' ונבית
 האלה' הלא תאנה' נט' עד' כלה' לאין
 ישארית' ופליטה' יהוה
 אלהי' ישרא' יד' קאתה' כישארנו
 פליטה' כהיום' הזה הננו לפניך' באשמתנו
 כי אין' לי צד' לפניך' יע' זאת
 וסרת' פל' עזרא' וכהתורד'נו
 נכס' ומתנפל' לפני' בית' האלהים' נקנענו
 אליו' מי' ישרא' קהל' רב' מאד' אנשים'
 ונשים' ולדים' כי כבדו' היום' הדבה' נכס'
 ויט' שגלה' בו' יהוה' אל' כנענו
 יעלכו' ואמר' ליערא' אהנו כי יגלו'
 כאלהינו ונשנענו נבי' ית' כמי' יהוה' ארץ
 וייתה' שם מקוה' לי' ישרא' יע' זארה'
 וייתה נערת' בית' לא' אלהינו להני' אכל'
 מלשים' והטלד' מהם' בי' עזרת' ארנ'
 והחרדים' בכינות' אלהינו וכתורה' יעשו'

אלהינו וכתורה' יעשו'

כלך ועדיה ישוב וישאל ירכות:
ומנן פתח כואב יענה וכל בעד
מנשה פתחה כנאל ובני וכנשה:
וכנחם אליהו ישיה מלכה שמעו
שמעו: כנמן כלך שמרה: מנע
השם סתע כתלה זכר אלילט ירמי
מנשה שמעו: מנע כנע כנע ינחם
ואואל: מנה טריה כלוח: ונה מרמות
אלישיב: מנה מתני ויעשו: וכנ
וכנ ישמעו: ושלמה ונתן ועדיה:
כנעני ישי ישרי: עזאל ושלחיו
שמרה: שלום אמרה יוסף: מנע
נמייאל מנה וזכר ונכא ידו וואל
מנה: כל אלה נשאו נשים נטיות
ויש מהם נשים וישימו נשים:

דני נחמיה מן חכליה ויהי כחדי נכח
שנת ינחם ואנ היית בשושן הנח:
ונאחנע אחד באחי הוא ואנשים
מיהודה ואשאלם על היהודים העלם
אשר נשאומן השבוע ירושלם:
ואמרו להנשארים אשר נשאומן
השבוע במדינה כרעה נלילה
וכרעה וחופת ירושלם כנע נכח
ושעריה נפתח באש: ויהי כשמיני את
הדברים האלה ייטת ונכח ואתאנלה
ימים ואחי נכח וכתפל לפני אלהי
השמים: ואמר אנא יהוה אלהי השמים
האל הנדול והנרא שמר הכרית והסד
לאהביו לשמרי שמעו: ויהי נא אמן
קשת וענך פתחות לשמי נאלתול

ינכד אשר אנכי מתפלל לפניך
היום יומם ולילה ילכני ישראל ינכד
ומתודה ילחטאות כנני ישראל אשר
חטאנו לך ואנכי ובית אבי חטאנו חל
חלט לך ולא שמרנו את המצוות
ואת החקים ואת המצוות אשר
ישית את משה ינכד: וזכר נא את
הדבר אשר ענית את משה ינכד
לאמר אתם תמנו לא אעין אתכם
כנכים: וישבתם אלי ושמרתם מצוותי
וינחיתם אתם אסיה נחם
בקה השמים כשם אקבעם והנחם
אל הנקום אשר נחתי לשון את
שמי: שם: והם ינכד ינכד אשר
פרית נכח הנדול וכרך החזקה:
אנא יהוה תהי נא אונך קשבת אל

תפלת ינכד ואל תפלת ינכד
החפנים לראה את שמך והנחיה
נא לינכד היום ונתנה לרחמים לפני
האיש הזה ואנ היית משקה לכלך:
ויהי כחדי נכח שנת ינחם
לארחה שכתא המלך ין לפני ואישא
אתה ין ואתנה לכלך ולא היית ירע
לפני: ואמר ליכלך מדוינ פנך
רעם ואתה אנך חולה אין זה כנאם
רע לב וארא הרבה מאד: ואמר לכלך
המלך לעולם יחיה מדוינ לא ירע
פנ אשר העיר ביקרותאנני חרטה
ושעריה אכלו באש:
ואמר לכלך ילכה זה אתה מנכש
ואתפלל אל אלהי השמים:

אחרי החזיק כלכלה בן הערפי עד כתי
הנתינים והכלים נגד שיער המפקד
ועד עלית הפעה: ובין עלית הפעה
לישיע הנאן החזיקו הערפים והכלים:
ויהי כאשר ישמע סגברט
כי אנטט כלם את החומה ויחר לו
וילכס הרבה ויליע על היהודים:
ויאמר לפני אדוני וחיל שפרון ויאמר
מה היהודים האמללים עשים היעט
להם הוציאו היכלים היחיו את
האבנים מעדמות היפר והמה שחפה
וטובה היעדיני אני ויאמר גם אשר
הם נונים אם יעלה שויל פרין חומה
אבניהם: שני אלהינו כהיט כוזה
והשכחפתם אל ראשם ותנס לבו
כארץ שביה: ואל תבס על יעונם
והטאתם כלפניך אל תסחה כי
הכניסו לנגד הטמם: ונכנה את
החומה ותקשר כי החומה יע חנה
ויהי לב לעם ליצות:
ויהי כאשר ישמע סגברט וטבא
והערבים והיעננס והאשרודים כי
יעלה ארכה לרמות ירושלם כי
החלו הערבים להסתם ויחר להם סאו
והקשרו כלם יחדו לבוא להלחם
ברושלם וליצות לו תועה: ויעלה
אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם
יוכם ויליה מפניהם: ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והיפר הרבה ואנחנו
לא טבל לבנות בחומה: ויאמרו יערי
לא ידעו ולא יראו יע אשר נבנה

אל תוכם והרגנום והישבתנו את
המלאכה: ויהי כאשר באו היהודים
הישיבים אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקומות אשר תשובו
עלינו: ואני עמד מתחתיות למקום
באחרי לחומה ביצחם ואני ציד
את העם למשפחות עם הרבות
רכיהם וקשתיהם: וארא ואקום
ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל
יתר העם אל תיראו מפניהם את אנו
הנדר והטראזכו והלהכו על אחת
בנכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם:
ויהי כאשר שמע אויבנו
כי נודע לנו ויפר האלהים את יעונם
ונשוב כלנו אל החומה איש אל
מלאכתו: ויהי מן היום ההוא חיצ
מער יעשים במלאכה וחיצים מחוקם
והרמחים הטמנים והקשתות והשריץ
והישרים אחרי כל בית יהודה: הנמנ
בחומה והנשאים בסבל יעשים נאות
ידו יעשה במלאכה ואחת כחוקת
השלח והנענס איש חרבן אכורים
על כתפיו ונענס והתוקע בשופר
אני: ויאמר אל החרים ואל הסגנים
ואל יתר העם העלאכה הרבה ורחה
ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים
איש כאחיו במקום אשר תשמעו
את קול השופר שבה תקבנו אלינו
אלהינו ילחם לנו: ואנחנו יעשים
במלאכה וחיצים מחוקים ברמחים
כיעלות השחר יעד יאת הטמנים:

וסבית הדיא אמרתי ליה איש
 ונעניו ליעזבוני דיושלם והיו לנו
 הליה משכר והיום מלאכה ואין
 אני ואחי ונערי ואנשי המיטמא אשר
 אחי אין אנתו פשטי סבדניו איש
 שלחו הכמים ויהי צעקת
 הנס ונשיהם גדולה אל אחיהם ההונם
 ויש אשר אמרם כעט וכנתע אנתו
 רבים ונקרה דג ונאלכה ונחיה ויש
 אשר אמרם שרתנו ומרמינו ונתנו
 אנתו יצרכם ומקחה דג נרענו ויש
 אשר אמרם לוינו כסף לבדת המלך
 שרתנו ומרמינו ויצדה כבשר אחינו
 נשרט נכניהם נענו והנה אנתו
 נכשם את כלנו ואת נכנינו ליצדים
 ויש נכנענינו נכבשות ואין לאל דינו
 ושרתנו ומרמינו לאחרים ויהר לי
 נאד נאשר שש יעלה את זיקת פואת
 הדברים האלה ויסלך לי עלי וארינה
 את ההרים ואת הסננים ואמרה להם
 כשא איש כאחיו אתם נשאים ואתם
 עליהם קדלה גדולה ואמרה להם
 אנתו קענו את אחינו היהודים
 הנמרים לעום כדכנו וגם אתם תמנו
 את אחיכם ונכבדו לנו ויחרישו ולא
 כנאו דבר ויאמר לא טוב הדבר
 אשר אתם ינשים הלא ברואת
 אלהינו תלטו מרפת העום אויבינו
 ונסאנו אחינו ינשים נהם כסף
 וחקבנו נא את המישה הזה
 השבו נאלהם כחיום שרתיהם

כרביהם ויתיהם וכתיהם ומאת הנס
 ותדג התקיש והישר אשר אתם
 נשים בהם ואמרו נשינו ומהם לא
 נבקש כן נעשה נאשר אתה אמר
 ואקרא את הסננים ואינבינו ליצדות
 מדבר הזה וגם היננו נענינו ואמרה ננה
 ינענו האלהים את כל האיש אשר לא
 יקים את הדבר הזה מכבוד ומינינו
 ונכה יהיה נעור ורק ואמרו כל הקה
 אמן ויהללו את יהוה ויש היננו סדנו
 הזה וגם כיום אשר יטה אתי להיות
 נחם כבארין יהודה כשעת נעשרים
 ויער שנת שלשים ושתים לאותה שנה
 הכרך שנים שנים יצירה אני ואחי
 לחם הפחה לא אכלתי והפחור
 הראשנים אשר לפני הכבדו עלי היננו
 ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקר
 ארכיננו גם נעריהם שלטו עליהם
 ואני לא ינשיתי כן מפני יראת אלהים
 וגם כמלאכת החומה הזאת החוקתי
 וישרה לא קענו וכל נערי קבוצים
 יל הכלאסה והיהודים והסננים
 כמא והמיטים איש והבאים אלינו
 מן העום אשר סביבנו יל שלחני
 ואשר היה נעשה ליום אחד יסור
 אחד ינאן ישיט טררות ונערינו נעשו
 לי וכן יצרת ימים בכל יין להוטה
 ויעם זה לחם הפחה לא נקשתי כי
 כבדה היננה עלי העם הזה וזכרה
 לי אלהי לטובה כל אשר נעשיתי עלי
 העם הזה

ויהי כאשר נשמי' נ' סנבלט וטוביה
 ונשם היניב וילי' וי' אבינו כבער
 את החומה ולא נותר בה פרץ גם יצ
 היתה ההי' אדלות לא ה' נכדת נשי' עי'
 וישלח סנבלט ונשם אל' לאמר לכה
 ונעידה יחדו בכפרים בבקיעת אונ'
 והמה השכים לי' נשות לי' צה ואשיל
 יעיהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה
 אני עשה ולא אוכל לרדת לכה תשפת
 המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם
 וישלחו אל' סנבלט הזה ארכי' נעמי'
 ואישיב אותם סנבלט הזה וישלח אל'
 סנבלט סנבלט הזה נעם חמישי' את
 עניו וארת פתחה מידו נתנו כרה
 בעים נשמי' נ' ונשמו אמר אתה
 והיה הורים השבים לסרוד יע' כן אתה
 נונה את החומה ואתה הוה להם למן
 נדברים האלה ונשם נביאים ה' נכדת
 לקרא יע' לך בידו של לאמר מלך
 כהורה וינתה ישימי' למלך סנבלט
 האלה וינתה לכה ונעידה יחדו ואשיל
 אל' לאמר לא נהיה נדברים האלה
 אשר אתה אומר כמלך אתה טראנ'
 ככלם מיראם אותנו לאמר יד' ו
 יד' הס' המלאכה ולא תעשה וינתה
 חוק את יד' ואני באתי בת שמי' עיה
 בן דליה בן מהיטבאל הוא יע' ע' ע'
 ויאמר נוע' אל בית האלהים אל'
 תוך החי' ועננה דלותה הי' כ'
 כי באים להרנד ולילה באים להרנד
 ואמרה האיש כמנוי ירח ומי כמנוי

אשר יבוא אל החי' לו' לא אמר
 ואמרה והנה לא אלהים שלחו כ'
 הנבואה דבר יע' וטוביה וסנבלט שמו
 למי' שמו הוא למי' אורא ואישה
 כן ונמאתי והיה להם לי' שם ר' למי'
 יחופני' וזכרה אלהי' לטובה
 ולסנבלט כמעשי' אלה ונשם לעי' עיה
 הנביאה וליתר הנביאים אשר היו
 מיראים אותי ותשלם החומה כנש' ע'
 וחמישה אללול לחמישים ושנים ונשם
 ויהי כאשר ישימי' כר' אבינו
 וידאו כל העים אשר כבי' עניו ופרו
 מאד כמעיהם וידעו כי מאת אלהי'
 נעשתה המלאכה הזאת גם בימים
 ההם מרבים חר' יהודה אנתה
 חולכות יע' לטובה ואשר לטובה נאות
 אליהם כי רבים כיהודה ביע' שמי' עיה
 לו כי התן הוא לי' כנניה בן ארח ויהונתן
 בע' לקח אתה נתמישלם בן נכניה גם
 טובתו היו אמרים לפני ודתי' וטובתו
 לו אגרות שלח טוביה לראני'
 ויהי כאשר נננתה החומה ואנשי'
 הדלות ופקדו השירים והמשרים
 והרוב ואישה אתה הנ' אחי ואת הננה
 ישר דבר יע' וידשלם כ' הוא כמי'
 אמת וירא את האלהים מרבים ואמר
 להם לא פתחו שיער' ירושלם יע' חם
 השמים ונע' הם יע' חם יע' חם
 ואחז והי' מיד כמשרות ישי' וי' חם
 איש כמי' שמו ואיש נגד כתי' והיער
 רחבת יד' ונדרה ונעם מי' ע' חם

אנשי בית עומות ארבעים ושנים :
אנשי קרית יערים כפרה ובאור
שבע מאות ארבעים ושלשה :

אנשי הרסה ונבי שש מאות יערים
ואחד : אנשי מכסמא יערים
ושנים : אנשי בית אל והיז מאה
יערים ושלשה : אנשי נבו אחד
חמישים ושנים : בני יעלס אחד ארץ
מאתים חמישים וארבעה : בני הרם
שלוש מאות יערים : בני ידו
שלוש מאות ארבעים וחמשה : בני
לד חרד ואט שבע מאות ויערים
ואחד : בני כנאה שלשת אלפים

מאות ושלשים : הכהנים
בני ידניה לבית יסונית שבע מאות
שבעים ושלשה : בני אשר ארץ
חמישים ושנים : בני פשור ארץ
מאתים ארבעים ושלשה : בני חרם
ארץ שבעה יערים : הלויים
בני יסונית לקרית אל לבני להודו
שבעים וארבעה : המשרים
בני אסף מאה ארבעים ושבעה :

הישרים בני שלם בני אשר בני טובון
בני יעקוב בני חטיטא בני יסר מאה
שלשים ושבעה : הנתינים

בני יחא בני הישא בני טבעות :
בני קירס בני יסא בני פדון : בני ילנה
בני חנמא בני יסר : בני חנן בני גל
בני נהר : בני ראה בני רצין בני נקוא :
בני ים בני יסא בני פסח :
בני בסי בני מיענס בני נפישסים :

ואין בתם נשים ויתן אלה אל לב
ואקבע את החרים ואת הסננים ואת
העם להתיש ואסגא ספר החי
היעלים בראשונה ואסגא סתוב טו :

אלה בני המדנה היעלסט
העלה אשר העלה גמור נער סלך בבל
וישם לירושלם וליהודה איש לעדה
הבאים ים ורבכל יסונית חמיה יערה
רמיה נחמני מרדכי בלשן מספרתמי
נחם כינה מספר אנשי ים ישראל :

בני יערי אלפים מאה שבעים ושנים
בני שפניה שלש מאות שבעים ושנים
בני אשר שש מאות חמישים ושלשים :
בני פתמא בלני יסונית ואבאלים
ושמה מאות שבעה יערים בני יעלם
ארץ מאתים חמישים וארבעה : בני ותוא
שמה מאות ארבעים וחמשה : בני זכר
שבע מאות ושלשים : בני בני יס
מאות ארבעים ושבעה : בני בני יס
מאות יערים ושבעה : בני יעזר אלפים
שלוש מאות יערים ושנים : בני
אדנקס שש מאות ששים ושלשה :

בני בני אלפים ששים ושלשה :
בני יעין שש מאות חמישים וחמשה :
בני אשר לחוקה תשינים ושבעה :
בני חסל שלש מאות יערים ושבעה :
בני בני שלש מאות יערים וארבעה :
בני חרף מאה שנים יערים : בני
בני יענות השנים וחמשה : אנשי בית
לחם נעמה מאה שנים ושלשה :
אנשי יענות מאה יערים ושבעה :

בני מבוק בני חקופא בני חרחור
 בני כנליה בני מחדא בני חישא
 בני ברוקס בני סיסרא בני תמח: בני
 מניח בני חטפא: בני ינדי שלמה בני
 סוזני בני ספרת בני פרידא: בני יילא
 בני דרקון בני גיל: בני שפטיה בני
 חטיל בני פכרת הנבים בני אמון:
 כל התננים ובני ינדי שלמה ילשי
 מאות תשיעים ושנים:
 ואלה העולים בתל לכתל הרשא
 כרוב אדון אמר לא כלו להניח בית
 אלתם וזרעם אם מישראל הם:
 בני דליה בני טוביה בני מקודא ישי
 מאות ארבעים ושנים:
 ומן התננים בני חניה בני הקיין בני צול
 אשר לקח מננות גדולי העלי עד אשה
 ויקרא יעל שמם אלה בקשו נתכם
 המתחשים ולא ענינו ונאלו מן
 הנהגה: ויאמר התרשאה להם אשר
 לא יאכלו מקדש הקדשים יעל ינדי
 הסהן לאדם ותמים: כל הקהל כאחד
 ארבע מאות אלפים ילשי מאות ושישים
 מלבד ינדי הם ואמהתיהם אלה
 ישיבת אלפים ילשי מאות ושלשים
 ושבתי ואלה כשרים ומשרורתי
 מאתם וארבעים וחמישים:

התרשאה נתן לאוצר זהב דרכמנים
 אלף כזוקות חמישים כתנות כרסם
 ילשים וחמישים מאות:
 וכראשי האבות נתן לאוצר המלאכה
 זהב דרכמנים שתי רמות וסוף כנים
 אלפים ונמאתם: ואשר נתן ישארת
 היצם זהב דרכמנים שתי רמות וסוף
 מנעם אלפים וכתנת כהנים ילשים
 וישיבתם:
 והלויים והשערים והמשרדים ומן
 היצם והתננים וכל ישראל בעריתם
 ונעו החדש השביעי ובני
 ישראל בעריתם: ויאספו כל היצם
 כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני
 שער הכים ויאמרו לי עזרא הספר
 להביא את ספר תורת משה אשר ענה
 יהוה את ישראל: ויבא עזרא הספר
 את התורה לפני הקהל כאיש ועד
 אשה וכל מבין לשמע ביום אחד
 לחדש השביעי: ויקרא כל לפני
 הרחוב אשר לפני שער הכים מן
 האור עד מחצית היום עד האנשים
 והנשים והמכנים ואוני כל היצם אל
 ספר התורה: וינדי עזרא הספר יעל
 מעדל יצן אשר יצאו לחדש וינדי
 אגלו מתתיהו ושמעי ונעיה ואוריה
 וחליקה וביעשיה יעל בית וכשכא
 פדיה וכישאל וכליה וחישב
 וחישבדנה וסדיה מישלם:
 ויפתח עזרא הספר לענין
 היצם כי מיכל כל היצם היה וכפתחו

יגדלו להם: ויבדק יצרא את יהוה
האלהים הגדול ויגדלו להם אמן
אמן כמיכל יריהם ויקדו וישתחוו
ליהוה אפים ארציה: וישו עובד ושרת
בין עקוב שטני הודיה מיציה קליטא
יערה יזנר הנז פלאיה והלויס מכנס
את הים לתורה והים יל צמדם:
ויקרא בספר תורת האלהים מפרש
ושום שכל ויכט כעקרא:
ויאמר נחמיה הוא התרשת
ויערא הכהן הספר והלויס העניס את
הים לל הים היום קדש הוא ליהוה
אלהים אל התאכל ואל תכס ככנס
להים כשמיס את דברי התורה ויאנו
לס לט אלו כישמיס וישתוכס תקס
וילחו כנות לאין נכון לו כקדוש הים
לאנו ואל תענו כחדות יהוה היא
מעכס והלויס כחשים לל הים לאמר
הס כ הים קדש ואל תענו וילט כל
הים לאמר ולישתות ולישלח כנות
ויעשות שמה גדולה כהכנו כנרס
אשר הודיע להם:
וכוס השני נאספו ראשי האמת לל
הים הכהנים והלויס אל יצרא הספר
להשכל אל דברי התורה ויעניאו
נחב כתור אשר יעה יהוה כדמשה
אשר יטס כנ ישראל כססות כחל
מחרש השמי יצרא אשר יטס יצרא
קל ככל יציהם וכדו שלם לאמר
נאזהרו ונכאו יצלי ויתו יצלי יצן
שמן יצלי הדס ויצלי תמרס ויצלי יצן

והלויס העניס את
הים לל הים היום
קדש הוא ליהוה
אלהים אל התאכל
ואל תכס ככנס
להים כשמיס
את דברי התורה
ויעניאו נחב
כתור אשר יעה
יהוה כדמשה
אשר יטס כנ
ישראל כססות
כחל מחרש
השמי יצרא
אשר יטס יצרא
קל ככל יציהם
וכדו שלם לאמר
נאזהרו ונכאו
יצלי ויתו יצלי
יצן שמן יצלי
הדס ויצלי
תמרס ויצלי יצן

יצרת ליצנות סס ככתוב וירעו
הים וכאו וירעו להם ססות איס
עלנו וכדו ירתהם וכדו ירת
האלהים וכדו ירת המיס וכדו ירת
שני אפרים: וישו כל הקהל השבס
מן השכססות וישו כססות כלא
ישו מי יישו כססות כנ ישראל
עד היום הוא ויהי שמה ענין לה
מאד ויקרא בספר תורת האלהים
יום כיום כן היום הראשון עד היום
האחרון וישו חל שבסות כססות
השמי יצרת כשמיס:
וכיום ישרים וארבע לחדש הזה
נאספו כנ ישראל כשמיס וכשמיס
וארבע יציהם: ויבדלו יצרא
מכל כנ כנ וישו ויתורו יצ
חטאיהם ויענות אפניהם: ויקבו
יל צמדם ויקראו בספר תורת יהוה
אלהים וכיניית היום וכל יצת כתורס
וכישתחויס ליהוה אלהים ויקס יצ
כילה הלויס יטס כנ קדמי אל שניה
כנ יצרה כנ כנ וישו מקל גדול אל
יהוה אלהים ויאמר הלויס יטס כנ קדמי
כנ השכנה שרביה הוריה שמה פתוח
קומו כרס את יהוה אלהים כן העליס
עד העליס ויכרס שם כנ כרס וכרס
על כנ כרס ותלה אתה הוא יהוה
לכך את יצית אתה השמי יצמי
השמיס וכל יצא כהארן וכל יצא יצלי
המיס וכל יצא כהם ואתה כחיה
את כלם וצא השמיס לך כשתחויס:

והלויס העניס את
הים לל הים היום
קדש הוא ליהוה
אלהים אל התאכל
ואל תכס ככנס
להים כשמיס
את דברי התורה
ויעניאו נחב
כתור אשר יעה
יהוה כדמשה
אשר יטס כנ
ישראל כססות
כחל מחרש
השמי יצרא
אשר יטס יצרא
קל ככל יציהם
וכדו שלם לאמר
נאזהרו ונכאו
יצלי ויתו יצלי
יצן שמן יצלי
הדס ויצלי
תמרס ויצלי יצן

אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת
באברהם והוצאתו מאור כשדים וישעת
שמו אברהם ויפגעת את לבנו נאמן
לפניך וזרות יצבו לך את ארץ
הכנעני החתי האמורי והפרזי והיבוסי
והקניזי לתת לזרעו ותקם את דבריך
כי יעריק אתה ותר אאת יעני אמת
בכירים ואחזיקתם שמיני יל ים
סוף ואתן אתם ופגעתם בפריה ובער
יגדו ונביא יעני ארץ כי ידעת כי הוידו
יעיכם ותניש לך שם כה וסוף ויהם
מקצת לפגעתם ויגדו סוף הם נכשו
ואת דפגעתם השלכת נכשלת כמו
אמן נכש יעני ויגדו יעני העינים
יופם ובענין אשל לילה להאיר להם
אתה הדרך אשר ילכו בה ויגדו יעני
ידת ודבר יעני משימים ותתן להם
מישפטים ישרים ותורות אלה חקים
ומצות טובים ואת שבת קדשך
הודעת להם ומצות וחקים ותורה
יגדת להם ביד משה יעני ואלהם
מישפטים נתת להם לריעם ומישים כלי
היו את להם ליגאם ותאמר להם
לכוא לרשת את הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם ויהם ואמרת הוידו
ויקשו את ערפם ולא ישיעו אל
מצותך וימאנו לשמור ולזכור
נפלאתך אשר ישיג יעני ויקשו
את ערפם ויהנו ראשי לשוב יעני
במרים ואתה אלהים סלחות חן
ורחם ארך אפים ורחם ויאמרת

אף כי יעשו להם יעני נסכה ויאמרו
זה אלהיך אשר העלך מיני
ויגדו נאמנות גדלות ואתה נחמד
הרבים לא יעניכם במדבר את יעני
היגדו לא סרטי יעני כיומים להנחם
בהדרך ואת יעני האיש בלי להאיר
להם ואתה הדרך אשר ילכו בה ויהם
הטובה נתת להם לריעם ומישים
מפגעים ומישים נתת להם ליגאם
וארביעים יעני כלכלתם במדבר לא
הקרו שלמותהם לא כלל ותנישם לא
בענין ותתן להם כללות ויגדו יעני
ותחלקם לפאה ויגדו את ארץ סוף
ואת ארץ כלל חשבון ואת ארץ יעני
מלך הכשן ובענין הרבה נכש
השמים ותכאם אלה ארץ אשר
אמרת לאמריכם לכוא לרשת
ויכאו הכנעני ויגדו את הארץ ותגדו
לפגעתם את יעני הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת יעני
הארץ ליגשות נהם כרעם וילכו
יעני כערות ואדמה שבעה וירשו
טתים מלאים כל טוב בלות חילכים
כרמים וויתים ויגדו מאכל לרוב ויאמרו
וישיעו וישיעו ויתענו כטוב
הנדול ויכדו ויכדו וישיעו וישיעו
תורתך אחריהם ואת נביאך הרגו
אשר העידוכם להשיכם אלד ויגדו
נאמנות גדלות ותתנם ביד יעני
ויגדו להם וכינת יעני ויגדו אלד
ואתה מישים תשיעו ויגדו יעני

הרבים נתן להם מושיעים ויושיעם
מיד צריהם וכנח להם ישובו לצלות
ועל פניך ותעזבם כד אביהם ויהיו
סם וישוט ויועקבך ואתה משמים
תשמע צעצעים כרחם יד רבות יתים
ותעז סם להשיבם אל תורתך והמה
הידו ולא שמינו למינותך ובמישפטך
הנאובם אשר יעשה אדם וזיה סם
רתנו כתף סודת וערפם הקשו ולא
ישקיעו ותמישן יעליהם שנכרות
ותעז כם סודך ביד נביאך ולא
האנו ותתנם ביד צמי הארצה
וברחמיך הרבים לא ישיחם בלה
ולא יעזבם כי אל חנו ורחום אתה
ועתה אלהינו האל הגדול הנמר
ובערא שמר הנרי תהסכד אל
ימינו לפניך את כל התלאה אשר
סנעתנו למלכינו לשרינו ולסנהינו
ולנביאנו ולאמתינו ולכל יעזב מימי
מלכ אשר יצ היום הזה ואתה ידוק
יעל לה הא יעלינו כי אמת יעשרת
ואתה הרישינו ואת מלכינו שרנו
סנענו ואמתינו לא יעשו תורתך ולא
הקשינו אל מינותך וליעז ותך אשר
היעזר נהם והם בכלותם ובטובך
ותאשר נתת להם ובארץ הרחבה
השפנה אשר נתת לפניהם לא יעזבוך
ולא שבו כמי יעליהם הרעים הער
אנחנו היום יעזבים והארץ אשר נתת
לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה
התאנחנו יעזבים יעליה ותבואתה

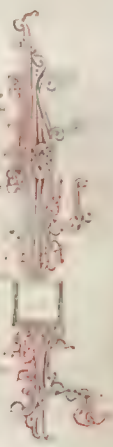
מרב ללכס אשר נתתה עלינו
כחט אותנו ויעל גויתנו מישלים
ובכחטנו כרענו וכערה גדולה
אנחנו ובכל זאת אנחנו כרתם אטמה
וכתמים ויעל החתום שרנו לוינו
כהננו ויעל החתום נחיה התרשנו
כחכליה ויעזבונו שריה יעזבונו
ירמיהו פשחור אמריה סלכיה חטו
שננה מלך חסם מכות יעזביה
דניאל גנתון כרור מלכ אכיה מימן
מיעה בלג יספיעה אלה הכהנים
והלויים וישונו כן אועה בני מבני
חנך קדמאלי ואחיהם שנכריה
הוריה קריתא פלאה חנו כי נארוהו
חשביה וזכור שוכיה שננה הוריה
כני כננו ראשי היום פריש פחת
מואב יעלם ותואבני בעי עזר בני
אדניה בני יעזבונו אטר חוקיה יעזבו
הוריה חישם כי יעזבונו יעזבותנו
מנפיינו מישלם חור משיובא
יעזבונו יעזבונו פלטיה חנו יעזבונו
הננה חישבו הלוויים פלאה יעזבונו
רחום חשכנה מינינו ואחיה חנו
יעזבונו חוס כיעזבונו ויטאר היום
הנרעם הלוויים חישבונו יעזבונו שרדים
הנענים וכל הנכרי מינינו הארצות אל
תורת האלהים נשיחם כננה ונעתיחם
כל יד נכבדן מחזיקים יעזבונו אדניה
ובאם כאלה וכשננה יעזבונו תורתה
אשר נתת ביד משה יעזבונו האלהים שוכור
וליעזבונו את כל יעזבונו ויטאר חנו

ואשר לא נתן בנתנו לצמי הארץ
ואת כמותם לא נקח לבנינו וצמי
הארץ הטבאים את הבקחות וכל
שגר ביום השבת למסור לא נקח
מהם בשבת וכיום קדש וגטש את
השנה השביעית ומשא מליך
והצדנו צלינו מיעות לתת צלינו
שלישית השקל בשנה לצב דרר
בית אלהינו ללחם המיעות ומעט
התמיד וליצלת התמיד השבתות
החדשים למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר צל ישראל וכל
כלאכת בית אלהינו

והנוראות הפלנו יל קרבן היצנים
הכהנים הלויים והיום להביא לבית
אלהינו לבית אכתיט ליתם סומנם
שנה בשנה לכפר יל מוסר יהודה
אלהינו ככתוב בתורה ויהביא את
כבור אדמתו וכבור כל פרי כל יין
שנה בשנה לבית יהוה ואת בטרות
בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ואת
בטרי בקרנו ויצאנו להביא לבית
אלהינו לכהנים המשרתים בבית
אלהינו ואת ראשית יצירתנו
ודרומתנו ופרי כל יין תרומתנו
נביא לכהנים אל ישטות בית אלהינו
ומיעשר אדמתנו ללויים והם הלויים
המיעשרים כל יציר עבדת יהוה
הכהן אהרן עם הלויים מעשר
הלויים והלויים יצלו את מיצור
המיעשר לבית אלהינו אל השטות

לבית האוצר כי אל השטות יביאו
בני ישראל וכנ הלוי את תרומתו
התחיש והיציגר ושם כל המקדש
והקהנים המשרתים והיציגר
והמשרתים ולא נעב את בית אלהינו
וישבו שריהנים כדו שלם וישאר
הינים הפליו נוראות להביא אחד בן
הינשה ליטות כדו שלם יצרהקדש
והינשה הידות כדוים ויטות הינים
לכל האנשים המתעבים ליטות
כדו שלם ואלה ראשי
הכדנה אשר יישבו כדו שלם וכני
יהודה יישבו איש באחוזתו כדו שלם
ישראל הסהנים והלויים והענינים
ובני יצבדי שלמה וכדו שלם יישבו
מבני יהודה ומבני כעמן מבני יהודה
יעתיה בן יעיה בן זכריה בן אמריה
בן ישפטיה בן מכלאל כדו פרי
וכיעיה בן נחך בן כלחזה בן יהודה
בן יעיה בן יצריה בן זכריה בן השלם
כלב פרי היסכים כדו שלם ארבע
מאות שישים ושמנה אנשי חיל
ואלה כע כעמן סלא בן משלם
בן יצב בן פדיה בן קוליה בן מיעיה
בן איתאל בן ישיעה ואחריו בן
סליש עמאות יצרים ושמנה
ויאל בן זכריה בן יעיה בן יהודה
בן הסנאה יל היציר מיעיה
בן הנהנים יציה בן יצריה
יבן ישראל בן חלקיה בן משלם בן
ידוק בן כדו בן אחיטוב בן דב

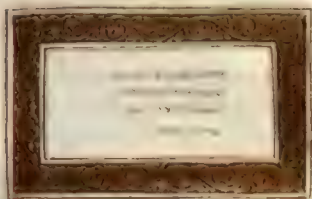
לבנה ששני לשמינה יהונתן וליורג
 כתל לדינה יעזרלסלמל לעמק
 יצר: לרקה השניה לדינה נעל
 הרים במי אלישיב ידי ויוחנן וידון
 כתלים ראשי אמת והכהם יע
 מלכות דריוש הפרסי
 ראשי האטת כהנים יעל קפר דברי
 המיס יועל ימיוחנן בן אלישיב וראשי
 הלויים השניה שררה וישוע בן
 קדמיאל ואחיהם לענס להלל להוות
 במנות דוד איש האלהים משמר
 לענת משמר: מתנה ובקבדיה יעל
 מילס טלמן יקוב שמרס יעל
 משמר באספ השיערם אלה במי
 יוקים בן ישוע בן יצחק ובמי נחמיה
 הפחה ויצרא הכהן הסופר:
 ונחנ בת חומת ירושלם בקשו את
 הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם
 לעשת חנה ושמחה ובתורות ונשי
 מניהם נבלים ונכרות: ויאספו בני
 המשרים וכן הכהן כבית ירושלם
 וכן חצרי נטפתי ומכית העל
 ונשירות בני יעזמות כהנים כנו
 להם המשרים כביות דיושלם:
 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את
 העם ואת השיערם ואת החומה:
 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה
 ואעפידה שת תורת גדולה ותהלת
 לויים מעל לחומה לשיע האשפת
 וילך אחריהם הושיעיה וחזי שרי
 יהודה ויעררה יצרא ומילס: יהוד

ובנחמן ושמעיה וירמיה ומנחם
 נחמיה ונחמיה יועל בן שמעיה
 בן מתתיהו נחמיה בן זכרון אסף:
 ואחיו שמעיה ויעל אל מלל גללי
 מעל נעלאל ויהודה חנני ככלי ישר
 דוד איש האלהים ויעל הסופר
 לפניהם: ויעל ליער היעל ונעל יעל
 יעל מעל יעל דוד בניעל לחומה
 מעל לבית דוד יעל שער המיס מנחם
 והתורה השנית ההולכת למאור ואנ
 אחריה וחזי העם מעל לחומה
 מעל למגדל התנורים ויעל החומה
 הרחבה ויעל לשיע אפרים ויעל
 שיער השנה ויעל שיער הדגס ומגדל
 חנניאל ומגדל המאה ויעל שיער העל
 ויעל כשיע המטרה: והיעל יעל
 התורה בבית האלהים ואנ וחזי
 הכהנים יעל: והכהנים אלקים מינשה
 מעמין מכה אליו ויעל ונחמיה חנניה
 נחמיה: ומינשה ושמעיה ואליעזר
 ויעל ויהונתן ומלכה ויעלם ויעל
 וישל יעל המשרים ויוחיה הפקד:
 ויוחנן כיוס ההוא זכרים גדולים
 וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
 גדולה ונס הנשים והילדים שמחו
 ותשמין שמחת ירושלם כרחוק:
 ויפקדו כיוס ההוא אנשים על הנשיות
 לאוצרות לתרומות לראשית ולעשיות
 למנוס בהם לשר העירם מנחם:
 התורה להכהנים וללויים משמרת
 יהודה יעל הכהנים ועל האלהים העמדים

ויהוה יעל הכהנים ועל האלהים העמדים
 ויהוה יעל הכהנים ועל האלהים העמדים
 ויהוה יעל הכהנים ועל האלהים העמדים

מוצות ולבבדים זכרה לי אלה לטובה

דס שתאטש: קיג

מהלאל יד: חנוך

מתו שלח למך: נח שם

הכופת: בע פת גמרוסנו וכדי

ויון ותכלובישך ותרם: ובע נמר

אשכט ודיפת ותעמרה: ובע יון אלישה

ותיש שהנתים ורורעם: בע חם

מוט וכיערים פוט וכעני: ובע טיש

כבא יחזילה וסכתא וריעא וסכתא

וכע ריעה שכא ודדון וטיש ילד את

נמקד הוא החל להיות גמור בארץ:

וכיערים ילד את לוריים ואת יענמים

ואת להנים ואת נפתחים: ואת

פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו

משם פלשתים ואת כפתרים:

וכעני ילד את יערוך בכרו ואת חת:

ואת הכוס: ואת האמרי ואת הערש:

וילינו הרמלם ומכרי כל ממכר מחוץ
לירושלם פנים ושתים: ואיצדה בהם
ואמרה אלהם מדוין אתם לעם נגד
החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן
העת ההיא לא באובשתי ואמרה
ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים
שטרים השיערים לקדש את יום
השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה
עלי כרכ חסדך:

גם כמים ההם ראיתי את היהודים
השיבו נשים אשרודיות יעמניות
מואניות: וכענה חני מדבר אשחור
ואינם מכירים להבר יהודית וכל שון
ינס וינס: וארז ינכם ואקלס ואמה
מהם אנשים ואמרעם ואשכ"נים
באלהים אסתתנו בעתכם לבנהם
ואם תשאומכנתיהם לבנכם ולכם:
הלא יל אלה חטא שלמה כלך
ישראל וכעיס הרבים לא היה כלך
כמהו ואהוב לא היה ויתערו
אלהם כלך יל כל ישראל גם אתו
החטיאו הנשים הנטריות: ולכם
הנשימיע לי עשרת את כל הרי צו
הנדולה הואת לי יל באלהט להשע
נשים נטריות: וכעני יוד יעבן אלישע
הקן העדול חתן לסנבלט החרג
ואסר יחיהו מעלי: זכרה להם אלהי
יל נאלי הכהנה ומרת הנהנה
והלויים: וטהרתם מכל נטר ואעמיוה
משכרות לכהנים וללויים איש
נפלאות: ולקבן היענים בעתים

והמרביתו ילדה לו את פלן ואתרח
לכני יהודה חמשה בני פלן וחרון
וחסול ובני דרחמר ואיתר
והסון וכלכל ודרי נכלס חמשה ובני
דרי צרי צרי ישראל אשר מיצר
פחם ובני איתר עזרה ובני חרון
אשר נולדו את ירחמאל ואת רם
ואת כלוב ויום הוליד את צמנדב
וצמנדב הוליד את חשון נשיאנו
יהודה וחסון הוליד את שלכא
וישלכא הוליד את בנינו ובני הוליד
את ענד וענד הוליד את יסחאש
הוליד את ככרו את אליאב וכנדב
השני ושמינא השלישי נתנאל
הרביעי דרי החמישי אנס הששי
דוד השביעי וזאחוריהם ערויה
ואכניל ובני ערויה אבשי וזאב
ועשהאל שלישה ואכניל ילדה
את צמישא ואכניל צמישא יתר
השמיני צאלי וכלבן חרון
הוליד את יעזבה אשה ואת יריעות
ואלה בנה ישר ויטוב ואדרון ונתנת
יעזבה ויקח לו כלב את אפרת ותלד
לו את חור וחור הוליד את אורי
ואורי הוליד את כנעאלו ואחר
בא חניון אל בתמכר אבי גיור
והוא לקחה והוא נשישים שנה
ותלד לו את שטוב ויטוב הוליד את
יאר ויהיו יצחקים וישלש יצחקים
בארץ העיני ויקח שורא את
את חות יאר מאתם את קנת ואר

הוליד את יצחק ואת אשה ואת ירייעת
ואלה בניה יישר יושב בארדון ויוקמת
יצחק ויקח לו נלב את אפרת ותלד
לו את חור וחרור וילד את אורי
ואורי הוליד את בעלאלו ואחר
באחיעזר אל בת מכר אבי יעקב
והוא לקחה והוא מניששים שנה
ותלד לו את שעיב וישעב הוליד את
יאר ויהי לו שנים ושלש עשר
בארץ העיני ויקח נשואות
את חות יאיר מאתם את קטת וארת

בְּתֵינָה יִשָּׁשׁ עַד כָּל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֲבִי יַעֲקֹב וְאֵת מוֹת הַצֵּרוֹן כָּל־כָּבֵד
אִפְרָתָה וְאֵת הַצֵּרוֹן אֲכִיהָ וְתֹרֶה
לֹא אֶת אֲשֹׁחֹר אֲבִי תִקְוֶה וְיִהְיוּ בָנֵי
יִרְמְיָאֵל כְּבוֹד הַצֵּרוֹן הַכְסוּר וְסוּמָה
וְאֶרֶן וְאַיִם אֲחִיהָ וְתֵהָ אִשְׁתָּה
אֲחֵרֶת לִירְמְיָאֵל וְשִׁמְכָה עֲשֵׂתָהּ הָאֵל
אֲסֹאנוֹס וְיִהְיוּ בְנֵי רַסְבִּינֹר יִרְמְיָאֵל
כִּמְיוֹן וְיִסְיוֹן וְיֶקֶר וְיִהְיוּ בְנֵי אֲנוֹס שִׁשִּׁי
וְיִדְיָהּ וְבִנְיָמִן נָדָב וְאֲבִישׁוּר וְשֹׁם
אִשֶּׁת אֲבִישׁוּר אֲבִיהֶל וְתֹלַד לֹא אֶת
אֲחָבִן וְאֶת מוֹלִידֵי וְכֵן נִדְבָר וְאַפְסָה
וְיִמְתָּ סָלַד לֹא לָנֶכֶד וְכֵן אֲמַסִּי שִׁשִּׁי
וְכֵן יִשָּׁע שִׁשִּׁי וְכֵן שִׁשִּׁי אֶת־וְכֵן
יִדְיָהּ אֲחִישָׁמַי יִתְרוֹעֵת וְיִמְתָּ תֹרֶה
לֹא כֶנֶס וְכֵן יִנְתָּ פֶלֶת חוּזָה אֶלֶּה
הַיּוֹכֵץ יִרְמְיָאֵל וְלֹא הֵלֶךְ לִשְׁשֹׁן כֶּסֶם
כִּי אֲסֹכֶת וְלִשְׁשֹׁן עֲבַד מִצְרַיִם וְשִׁמְכָה
יִרְחִי וְתֵהָ שִׁשִּׁי אֶת סָבִי לִירְחִי וְיִהְיוּ
לְאִשְׁתָּה וְתֹלַד לֹא אֶת עֲנִי וְעֵת־הַלֵּל
אֶת־נֶתֶן וְעֵת־הַלֵּל אֶת כֹּדֵי וְכֵן הַלֵּל
אֶת אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם הַלֵּל אֶת יַעֲקֹב
וְיַעֲקֹב הַלֵּל אֶת־הוּא וְיִהְיוּ אֶת־הַלֵּל
אֶת־עֵרִיָּה וְעֵרִיָּה הַלֵּל אֶת הַלֵּל
וְהַלֵּל הַלֵּל אֶת־אֵשָׁה וְאֵלִיָּשָׁה
הַלֵּל וְסָסְטִי וְסָסְטִי הַלֵּל אֶת־הַלֵּל
שִׁלֹם וְשִׁלֹם הַלֵּל אֶת־יִקְיָהּ
וְיִקְיָהּ הַלֵּל אֶת־אִישְׁמֵי
וְכֵן כִּבְדָּהּ יִרְמְיָאֵל מִיֵּשֶׁת בְּנִי
הוּא אֲבִידָהּ וְכֵן מִדְּשָׁה אֲבִי הַבְּנוֹן
וְכֵן הַבְּנוֹן קָרָה וְתַפְחָה וְרָקֶם וְשִׁמְכָה

ובני כלב אהי ירחמאל מישני בנר
הוא אכזף ובני מרשה אני חברון
ובני חברון קרח ותפוח ורקס ושמיני

ואלה אביינטס יורנאל ווייטמא :
 וירכישו שם אחקם העילפוני ופנא
 אבינדר וינדר אבי חושה אלה בעהור
 בכור אפרה אבי כיתהם ולא שחר
 אבי תקוניה וישיה נשים הלאה ובעיה
 ותלד לזערה את אחוס ואת חפר
 ואת תמני ואת האח' שתי אלה בני
 נערה: ובני הלאה ערת יעחר ואתנן:
 וקוין הולד את ענכ ואת העבד
 ומשפחת אחרה למרס ויהי יענן
 נכד מאחיו ואמו קראה שמו יענן
 לאמר כי לרתי בנינו: ויקרא יענן
 לאלה ישראל לאמר אם סך תנמנ
 ודרכי אתנמנלי והיה יד יענן ויענן
 בדרה למתי יענן: וכא אלהים את
 אשר שאל: וכלונאח יסוהר
 הוליד את מחיר הוא אבי אשתון ואשון
 הוליד את כתרפא ואת פסח ואת תחנה
 אבי יצר נחיש אלה אנשי רבה:
 ובנקט יענאל וישרה ובני יענאל
 חתני ובני יענאל הוליד את יערה וישרה
 הוליד את יואב אבי צהרשים בני
 חרשים היו: ובני מלך בני יערה יצרו
 אלה ונעם ובני אלה וקט: ובני הלאה
 זיזופה תרא ואשרא: ובני יערה
 יתרמרד ויעפר וילון והר את כרים
 ואת שבי ואת יסכר אבי אשתמני:
 ואשתו הידיה ילדה את ירד אבי נדר
 ואת חסר אבי שוכו ואת קותיאל אבי
 זעחואלה בני סתה בתפריעה אשר
 לקח מרדו: ובני אשת הוריה

פסוקי
 ספר
 שמואל
 א'

אחות נחם אבי קיעה הערמי ואשתו
 המינרת: ובני יסמון אסטון ורנה בן
 חנן ותולון ובני ישיע וזחתי ובני
 בני ישראל בני יהודה יצ אבי לכה ולינה
 אבי מדינה ומישפחות בית יערה תהבן
 לבית אשכנז: ויוקים ואנשי כזבא
 ויואש וישרף אשר בעל למואנ:
 וישבי לחם והדברים יעתיקים: המה
 היוצרים וישיבני נטיעם ועודה יצב
 המלך במלאתו ישיבו יסם:
 בני שמיעון נבואל וימין יריב ודור
 יסאול יסם בני מנשק כנמי שמני
 בני: ובני משימין חנואל בני זכור
 בני שמני בני: וליסמני כלם ישיה
 יצר ובנות ישי ואלאחיו אין כנים
 רבים וכל מי שפחתם לא הרנו יצ בני
 יהודה וישיבנו נבאר ישיבני ומולדה
 ויחזר שועלי: ובללה ובני נס ונתלד:
 ובנתואל ויחרמה ובנקלני: ובכית
 כרנמות ובחצר סוסים ובכית בראי
 ובשיערים אלה יציהם יצ מלך דוד:
 ויחזיהם יענטס יצין רבון ותבן ויעשן
 יצרים חמישי: וכל חזיהם אשר
 סביבות יצרים האלה יצ בעל ואת
 מושבתם והתחישם להם: ומי שוכב
 ויכלך וישיה בני אמרניה: ויזאל וזוא
 בני יושביה בני שריה בני יציהאל:
 ואל יועל ויעקבה וישיחיה ויעשה
 ויעדאל וישימאל ובעיה ויוניא בני
 ישיע בני אלון בני דיה בני שבעני בני
 ישיעיה: אלה הנאים כשמות נשיאם

במשפחתם וכת אבותיהם פרוצו לה
וילכו למאמר צד למרחק הג
למקט מרעה לנאמס ויסעו מרעה
שמן וטוב והארץ ורבת ידים וישקטת
ושלה כימן חס הימים שם לפנים
ויבאו אל הנהלים במסות כימי
יחזקיהו מלך יהודה ויבאו את אלהם
ונתחכנום אשר נמצאו שמה
והרים צד היום הזה וישבו חתתהם
כדירה לנאמס שם ויבאם מן
שנינו הטרלה שיער אנשים חס
מאת ופרטיה ודפיה ויעיאל
מישני ראשם ויבא את שארית
העלה ליצמל וישבו שם צד היום
הזה ובעראובן בטור ישראל
כהאבטור ונחליו יעניצו אביו נתה
נחליו לנחל ויבא אל ויל
להתחיל לבנה ב יהודה נכר בארץ
לעזר סכט והבסה לנחל
נבואוב נכר ישראל חנך ונלא
חנך וסכט נכר ואל שכיניה נכו
נכט שכיניה נכו סכיה נכו ראיה נכו
מל נכו בארה נכו אשר העלה תלות
פלאסר מלך אשר הוא עשיא
לנאמס ונחליו ליספחתי בהתחיל
ללוחם הראשי יצאל ונחליו ונל
סכט נכו יצאל ונחליו הוא יצאל
מישני צד נכו יצאל ונחליו ונל
יבא עיאל נכו יצאל ונחליו ונל
מקתהם ונכו נכו יצאל ונחליו ונל
נאמס יצאל מלחמה יצאל נכו יצאל

ופל יבאם וישבו בארץ להם יצאל
מלחמה לנחל ונכו יצאל
יבאם נכו יצאל ונחליו ונל
הראש ונחליו ונחליו ונל
נכו יצאל ונחליו ונל
מישני צד נכו יצאל ונחליו ונל
יבא עיאל נכו יצאל ונחליו ונל
מקתהם ונכו נכו יצאל ונחליו ונל
נאמס יצאל מלחמה יצאל נכו יצאל
המה רבו

ואלה ראשי בית אבותם וינפר וישע
ואלאל ויעריאל וירמיה והוריה
והדריאל אנשים נטרי חל אנשי
שמות ראשים לבית אטקם וינפר
באלה אנבתיהם ויוט אהרי אלהי
ינבי הארץ אשר השמיד אלהים
כפניהם ויעל אלהי ישראל את רוחו
פיל כלך אשור ואת רוחו תלעת פלסל
פלך אשור ויעלם לראובן ולע יוחנן
שנט כנענה ויבאם לחיה וחטור
והראובן עזון עד היום הזה

בני לוי גרשון קהת ומררי ונב
קהת נפרס יערה וחרון ויעאל
ובני נפרס אהרן ונטיה ומרים
ובני אהרן נח ואביהוא אליעזר ואיתמר
אליעזר הוליד את פנחס פנחס הלך
את אבי ישוע ואבי ישוע הוליד את
בקי ובקי הוליד את יעוי ויעוי הוליד
את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות
מריות הוליד את אכריה ואמריה
הוליד את אחיטוב ואחיטוב הוליד
את עזוק ועזוק הוליד את אחימצי
ואחימצי הוליד את יעריה ויעריה
הוליד את יחזק ויחזק הוליד את
יעריה והוא אשר נהן בבית אשר בעה
שלכה בירושלם ויולד יעריה את
אכריה ואמריה הוליד את אחיטוב
ואחיטוב הוליד את עזוק ועזוק
הוליד את יעריה ויעריה הוליד את
חלקיה וחלקיה הוליד את יעריה
ויעריה הוליד את שריה ושריה

הוליד את יהועזק ויהועזק הלך
סהלות יהוה את יהודה וירושלם
בני נבטנאערו
קהת ומררי ואלה שמות בני נפרס
לכני ושמעי ונבן קהת נפרס ויערה
וחרון ויעויאל בני מררי מחל ונטיה
ואלה משפחות הלוי לאבתיהם

לנרשום לכני בני יתת בני זמה בני יוחא
בני יעובט ורח בני יאתרי בני
קהת יענר בני קרח בני אקיר בני
אלקנה בני ואכסף בני ואסיר בני
תחת בני אוריאל בני יעיה בני וישאל
בני ונבן אלקנה נמישי ואחיקור
אלקנה בני אלקנה ינפר בני ונחמני
אליא בני ירחם בני אלקנה בני ונב
שמואל הבכר ונע ואביה בני כור
מחל לכני בני שמעי בני יעיה בני
שמעא בני חנה בני יעיה בני
ואלה אשר הניכיד דוד יע

יד ישי בית יהוה מטטח הארון
ויהיו ישראלים לפני משכן אלה
מועד בשיר עד בנות שלמה אתה
יהוה בירושלם וינמדו בני שפטסל
ינברתם ואלה הינברדים ונניהם בני
קהת הימן הכשורר בני יואל בני
שמואל בני אלקנה בני ירחם בני אליא
בני תוח בני יעיה בני אלקנה בני מחת בני
נמישי בני אלקנה בני יואל בני יעריה
בני נפניה בני תחת בני אסיר בני ואכסף
בני קרח בני יערה בני קהת בני לוי בני
ישראל ואחיאסף העיזר

וּמִטָּה אֲשֶׁר אֶתְמַשֵּׁל וְאֶתְמַרְשֶׁה
וְאֶתְעַבְדֶּן וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶתְהַקֵּן
וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶתְהַדָּב וְאֶתְמַעֲרִישֶׁה
וּמִטָּה נִפְתָּלִי אֶתְקַדֵּשׁ בְּכֹל
וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶתְחַכֵּן וְאֶתְ
מַרְשֶׁה וְאֶתְקַרְיֶס וְאֶתְמַרְשֶׁה
לִּי מִדְּהֻתִּים כְּמִטָּה
וּבְכֹל אֶתְרַמֵּשׁ וְאֶתְמַרְשֶׁה אֶת
תְּבוֹר וְאֶתְמַרְשֶׁה וְיִגְבַּר לִידֵן
וְיִחַל לִמְוֹחַ הַדֵּן כְּמִטָּה רְאוּבֵן
אֶתְמַעֲרִישֶׁה בְּמִדְבָּר וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶת
יְהִיעֶה וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶת קִדְמוֹת
וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶתְמַפִּיעֶה וְאֶת
מַרְשֶׁה וּמִטָּה הֵן אֶתְרַאֲבֹה
בְּנִיעֶה וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶתְמַחֲכֵם
וְאֶתְמַרְשֶׁה וְאֶתְחַשְׁטֵן וְאֶת
מַרְשֶׁה וְאֶתְיַעֲזֵר וְאֶתְמַרְשֶׁה
וְלִבִּי יִשְׁכַּח תּוֹלֵי גְּמֻלָּה
יִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח אֲרֻכָּה וּבְנֵי תוֹלֵי
עֵינֵי וּרְפָה זִירְאֵל וְחַמִּי וְיִשְׁכַּח
יִשְׁכַּח וְאֵל רֹאשִׁים לִבֵּית אֲבֹתַי לְתִילֵי
עֲבָרֵי הַיָּל לְתִילֵיךְ מִסְפָּרַם בְּכִי וְיִזֵּר
יַעֲשֶׂה וְיִשְׁעֵם אֵלָיו וְיִשְׁכַּח בָּאוֹת
וְכֵן עֵינֵי וְרֹחֶה וְכֵן יִזְרַח הַיָּמָל
וְיִזְכַּר וְיִזְכַּר יִשְׁיֶה חֲמִישֶׁה רֹאשִׁים
כֹּלִם וְיִזְכַּר לְתִילֵיךְ לִבֵּית אֲבֹתַי
עֲבָרֵי צִבְחֵי מִלְחָמָה יִשְׁלִיט וְיִשְׁיֶה
אֵלָיו יִזְכַּר עֲשִׂים וְיִשְׁכַּח וְאֶתְחַשֵּׁה
לִי בִישְׁפָּחַת יִשְׁכַּח גְּמֻלֵי הַיָּלִים
שְׂמֵלֵם וְיִשְׁכַּח אֵלָיו הַתְּחַשֵּׁם לִי
בְּעֵסֶן בְּיִזְכַּר וְיִזְכַּר

שלישית: וכן כל איש וישראל
וירמות וערי חמשה ראשי בית
אמת גבור חילים והתיחם גישרם
וישנים ארץ וישראלים וארבעה וכן
כבר זכרה וויגש ואליעזר ואליעזר
וגד ויזכות ואכה ויענות ויעלת
כל אלה בני בני: והתיחם לתיחם
ראשי בית אמת גבור חיל גישרים
ארץ ומאתם: וכן ידיעא
כלה וכן כלה ויעזר וכן ויחזק
וכן עזר ויחזק ויחזק ויחזק:
כל אלה בני ידיעא לראשי האבות
גבור חילים שכינה גישר ארץ
ומאתם ינאי יבא ליחזקה וישפם
וחפם בני גישר חיסם בני אחר:
כע נפתלי יחיאל ונעם ויעזר וישלום
כע משה: כע משה אשר יאר
אשר יורה פילגשו הארביה יורה
את מכיר אבי גליעד: ומכיר לקח אשה
לחפם ולשפם ושם אחת מ'צבה'
שם השם ילפתח ותה' יעל לפתח
כנות: ותלד מ'צבה' אשת מכיר בן
ותקרא שמו פרש ושם אחיו ישרש
וכעז אולם ורקם: וכן אולם אלה
בני גליעד בן מכיר בן מנשה: ואחיה
המלכת ידה את אשכול ואת אביעזר
ואת מלכיה ואת יונת שבידיע אמן
וישם ולקחיה ואמנים: וכן
אמרם שותליה וקדר בני ותחת בנו
וקדר בנו ושותליה בני ואליעד והרעם
אנשי עתה תלדים בארץ כ' ירדו

לקחת את מקנהם ויתאכל אפרים
 אכיהם כיסורים ויבאו אחיו ללחמם
 ויבא אל אשתו ותלד בן ויקרא
 את שמו כריעה כי כריעה היתה בביתו
 ופקדו שארה ותמואת בית חורון
 התחתו ואתה דעיו ואתה און שארה
 דפח כט ורשף ותלד בן ותקח בנה
 לעון בנ נפיהוד בנ אל שמי עבט
 עון בנ יהושע בנ ואהותם בן שטת
 בתאל ובטרה וסורח מעון ולמענה
 מרובנה ויטעם ומענה עד יצרה
 ונתתה יוצר די בנ כעשה בת שאן
 ונתלתה ונתן ובטרה כענה ובטרה
 הור ובטרה כאלה יטעם כע יוסף בן
 ישראל בנ אשר יענה ויטעם
 וישן ובדיעה ויטעם אחותם ובנ
 כריעה חבר וכליכאל הוא אב כרות
 וחבר הוליד את צלט ואת שוכר
 ואת חותם ואת שויצא אחותם ובנ
 ילט מסד ובמלד ויצעות אלה בנ
 ילט ובנ שכר אחי ורוחנה יחנה
 וארם וכן הלם אחיו יענף ויבנ ע
 ושלש ויכל בנ יענף סח וחננה
 ויטעם ובר וימרה כנר והור ויטעם
 ויטעם ויטעם וכארא ובנ יטר
 ענה ויטעם וארא ובנ ילא ארח
 וחננה ויטעם כל אלה כנ אשר
 ראשי בית האמת כרות כנורי
 הים ראשי הנשיאים והתחשם
 כנצא במלחמה מספרם אנשים
 גשמים ויטעם אלה

ובנן הוליד את בלי כנר ואשבל
 הישני ואחר השלישי נחור
 הכביע ורפא חסמישן והיו כנס
 לבלע אדר נרא ואביהור ואבישון
 ובנן ואהוח נרא ויטעם וחורם
 ואלה כנ אחור אלה הסראש האמת
 לוישכ כנ יעלום אל ענתה ונעמן
 ואחיה נרא הוא חסם והוליד את
 יצא ואת אחיה ויטעם הוליד
 כשרה כנא כן שלח אתם חושים
 ואת כנרא נשיו ויולד בן הדי
 אשתו אתיוכב ואת יצא ואת
 מייסא ואת מלכס ואת יעין ואת
 ואת שניה ואת כמרה אלה כנ
 ראשי אבות ויטעם הוליד את
 אביטוב ואת אלפיץ ובנ אלפיץ
 יצב ומיטעם ויטעם הוא כנר את
 אש ואת לר ובטרה ויטעם ויטעם
 המה ראשי האמת לוישכ אילון
 הכה הכה ואת יטעם ואת
 ישישק וירטות וזכריה ויעד ויעד
 ומיכאל ויטעם ויחא בנ כריעה
 וזכריה ויטעם חזק וחבר ויטעם
 ויזליא ויטעם אלפיץ ויטעם
 וזכריה ואל יענף וזלתי ואל יא
 ויעד וזכריה ויטעם כנ שמיני
 ויטעם וזכריה ויטעם וזכריה
 וחנן וחננה ויטעם ויעתרה
 ויפריה וזכריה כנ שישק ויטעם
 ויטעם ויעתרה ויטעם ואלה
 וזכריה כנ יחם

הענין הזה נראה כי הוא נשקף
 על כל דבר אשר יעשה ויבנה

ובמטה יעלה כו' נעלה כו' נעלה
 בן אפרים בן נחמן כעפרין בן יהודה
 וכן השילוח ישיה הכבוד וכנען וכן
 בעזרה יעלה ואחיהם ישיש מאות
 והשיעם וכן בעזר כנען קלוא בן
 מישלם בן הוריה בן הסנאה ויכניה
 בן ירחם ואלה בן יצחק בן מרדכי וישלם
 בן שפטיה בן רעאל בן יכניה ואחיהם
 לתולדתם תשיע מאות וחמשים
 וישיש כל אלה אנשים ראשי אבות
 לבית אבותיהם וכן
 הכהנים ידעיה ויהיריב יכני ויעזיה
 בן חלקיה בן מישלם בן עזרם בן
 מריות בן אחיטוב בן בית האלהים
 ויעזיה בן ירחם בן פישור
 בן מלכיה בן יעזיה בן יעזאל בן
 יהודה בן מישלם בן מישלם בן אמו
 ואחיהם ראשי לבית אבותם אלה
 ושבע מאות ושישים גבורי חיל
 מלאכת צבורת בית האלהים
 וכן הלויים שמיניה בן חושב בן
 יעריקם בן חשביה בן בער בן יונתן
 חרש ושל ומתנה בן מנחם בן זכרי בן
 אסף ויכניה בן שמיניה בן גל בן
 ידותן ובכריה בן אסא בן אלקנה
 החושב מחציר נטופתי והשערים
 שלום ויעקוב וטלמון ואחיהם ואחיהם
 שלום הראשי ויחד הנה בשיע הכין
 מורה המה השערים לבחנות בע
 לה ושלום בן קורא בן אסף בן
 קרח ואחיו לבית אבות הקרחים יע

אלה ראשי אבות לתולדתם ראשי
 אלה ישיש בירושלם וכן
 ישיש אבן יעקוב וישיש אשתו כי יכניה
 ובעזר הכבוד יכניה ויער וקיש ויכניה
 וערב ועזר ואחיהם ויכניה ויכניה ויכניה
 את שבעה ואף המה נגד אלהים ישיש
 בירושלם נש אלהים ועל הוליד
 את קיש וקיש הוליד את ישיש
 וישיש הוליד את יהונתן ואת
 מלכישו ואת אכנז ואת אשכנז
 וכן יהונתן מרים בעל ומרים בעל
 הוליד את מרים וכן כיכיה פירון
 וכלר ותאריג ואחז ואחז הוליד
 את יהונתן ויהונתן הוליד את
 יעלם ואת יעלם ואת זכרי וזכרי
 הוליד את מנחם ומנחם הוליד את
 מנחם ורפה בן אליעזר בן אצל
 בן וילאצל ששה בעל ואלה שבע
 יעריקם בכרו וישיש יעל וישיניה
 ויכניה ויכניה כל אלה בן אצל וכן
 יעקב אחיו אולם בכרו יעל וישיש
 ואליעזר השלישי ויהיו בע אולם
 אנשים גבורי חיל דוכי קשת ומרבים
 בעל ובעל בעל מאה וחמשים כל
 אלה בעל בעל וכל ישראל
 התיישבו והם כתובים על ספר כל
 ישראל ויהודה הגל לכל בעל
 והישיש הראשנים אשר באותם
 בעיהם ישראל המהם הלויים
 והעמם וכירושלם ישיש בן
 יהודה וכן בעל בעל וכן בעל אפרים

הענין הזה נראה כי הוא נשקף
 על כל דבר אשר יעשה ויבנה

בירושלים: ובניעון יישובאמי
 נביעון יינאליקס אשתו מינרה:
 ובט הכבוד נכדון ועורוקיט ובני
 נר וערב: נדור ואחי ונכד וכלקול:
 ומקלות הוליד את שבע ואף הם
 נד אהיהם ייטבו בירושלים יסאיהם:
 ועל הוליד את קייטקייט הוליד
 את שאול ושאול הוליד את יהועתן
 ואת מלכישיון ואת אכנז ואת
 אישכיל: ובן יהועתן מריבכיל ובני
 כיל הוליד את מנחם: ובני מנחם
 וכלד וחרד: וחרד הוליד את יצחק
 ויצחק הוליד את יצחק ואת יצחק
 ואת זכרי וזכרי הוליד את מנחם:
 ובני מנחם את מנחם ורפיה בנו
 אליעזר בנו אצל מנחם: ולאליעזר
 בניס ואלה שמונת יצחק נברו
 ויישביעאל וישעיה ויעריה והם
 אלה בני אלה: ופלישתים
 נלחמו בישראל וינס איש ישראל
 מפני פלישתים ויפלו הלויס סהרובני:
 וידמו פלישתים אחר שאול ואחרי
 בני ויכופלישתים את יהועתן ואת
 אכנז ואת מלכישיון בני שאול:
 ותכבד הכהמה ילי שאול ויסעאה
 המורים בקיטת יחד מן המורים:
 ויאמר שאול אל עטא בלי
 יטלה הרבך ודקדק מהפן יבאו
 הערלים האלה והתעללו בי ולי
 אכה עטא בלי כי ירא מאד
 ויקח שאול את החרב ויפיל יצחק:

בלאת הניכרה ישרי הספסל אלה
 ואשתהם על מנחם יהיה ישרי:
 המנוא: ופניס כן אל עור נלד היה
 יליהם לפעם יהיה נכד זכריה כן
 משלמה ישר פתח לאהל מועד:
 כל הכורים ייטב יצחק בספסל מנחם
 ויטב יצחק הכה נהצר הספסל מנחם:
 הקה יסד דוד ויטב ואלה הראה נאמנה:
 הם ובניהם ילי השיערים לבית יהודה
 לבית האהל ילי שמדות: לארבע נוחות
 יהו השיערים מרחם כה נפלה ונננה:
 ואחיהם נהצר הם לטא לשבעה
 חיים מיטת אל ית יס אלה ונאמנה
 הכה ארבע נהצר השיערים הם
 הלויס והיו ילי השטות ויל האריות
 בת האלהים וסככות בית האלהים
 ילי יליהם מיטכות והם ילי
 הספסל ולקר למקר: ובהם ילי כלי
 היעדה מינספר ייבוס ומנספר
 ייבוס: ובהם מנחם ילי הכליס
 ויל כל הקדושים ויל הסל ותיין
 והשכן והלכונה והמשיבים: ומן בני
 הנחם וקח המרקחת לבשמים:
 ושתנה כן הלויס הוא הכר לילס
 וקח נאמנה ילי מינשה החכמה:
 ובני קהה מן אחיהם ילי לחם
 המיעדת להבין שבת יטבת:
 ואלה המישרים נאשי אמת
 יליס בלי שבת פטורים כי יוסס ויליה
 יליהם כלי אמה: אלה ראשי האבות
 יליס לתולדתם ראשים אלה ייטבו

ודא נשא כליו כמת שאל ופלג
 הוא על החרב ויכתו וינת שאל
 ויטלש כנו וכל בתי יהוה :
 וראו כל איש ישראל אשר בעמק
 כינסו וכינתו שאל וכנו ויעכו
 יציהם וינסו ויבאו פלישתים ויטבו
 בהם : ויהי כמחרת ויבאו
 פלישתים לפשט את החללים ויכניצו
 את שאל ואת כנו ופליס נהרגלכו :
 ויפטיטו ויטאו את ראשו ואת
 כליו ויטלו בארץ פלישתים סביב
 לכשר את יצניהם ואת הינסו ויטבו
 את כליו בית אלהים ואת עלגתו
 תקעו כיתדו : ויטביעו כל
 כשגלעד את כל אשר יטופו פלישתים
 לשאל ויקומו כל איש חל ויטאו
 את נפת שאל ואת נפת כנו ויביאם
 יכניה וקברו את יצניהם תחת
 האלה ככש וינסו שיבעת ימים :
 ויכת שאל כפי ער אשר מייל ביהוה
 על דבר יהוה אשר לא ישמר וגם
 לשאל באוב לדרוש ולאדרש :
 ביהוה ויכיתו ויסב את המלוכה
 לדוד כן ישי : ויקבעו כל
 ישראל אל דוד חכונה לאמר
 הנה יצנכך וכשרך אנחנו : נסתמול
 גם של שסנב נהיות שאל מלה
 אתה המוציא והמביא את ישראל
 וימל יהוה אלהיו לך אתה תרעה
 את יצני את ישראל ואתה תהיה
 נגיד על עמי ישראל ויבאו ויקע

ישראל אל המלך חכונה ויטור
 להם דוד ברית בחכרון לפני יהוה
 וימשהו את דוד למלך על ישראל
 כדבר יהוה ביד שמואל :
 וילך דוד וכל ישראל יהושלם היא
 יבוס ושם היבוס : ישי הארץ ויאמרו
 ישיב יבוס לדוד לא תקרא הנה וילך
 דוד את כינתו עמו היא יציר דוד :
 ויאמר דוד כלמכה יכסי נראשנה
 יהיה לראש ולישר וייעל נראשנה
 ויאבן נרודה ויהי לראש : ויטב
 דוד כמנע יל כן קראו לו יציר דוד :
 וימן היצר נסבב כן המלוא ויער
 הסביב ויאב יהיה את שאר היצר :
 וילך דוד הלך וגדול ויהוה נבאות
 יצמו : ואלה ראשי הנגרים
 אשר לדוד המתחזקים עמו נמליתו
 ים כל ישראל להמליט כדבר יהוה
 על ישראל : ואלה מספר
 הנגרים אשר לדוד ישיבם כן
 הנמוג ראש השלישים הוא יעור
 את חנית על שלש מאות חלל
 כפיצם אחת : ואחריו אליעזר בן דודו
 האחותי הוא בשלישה הנגרים : הוא
 היה ים דוד בפסדמים והפלישתים
 נאספו שם לכליחמה ותהי חלקת
 השדה בלאה שיערים והינם נסו
 מפני פלישתים : ויתיצבו בתוך
 החלקה וינלוהו וכן אתה שלישים
 ויושיג יהוה תשועה גדולה : וירדו
 שלישה מן השלישים ראש יצר

הער ארדור אל סערת יעלם וכחיה
על שם חנה כעקב ראם ודור או
כענה ונכבד שם אונבת להם
ותאו דור ואמר כי יקע כים כמור
בת להם אשר כשערי ויכענה השלש
כענה פלשתים וישאמו כים כמור
בת להם אשר כשער וישאמו כים
אל דוד ולא אבה דוד לשתותם ויען
אדם ליהוה ואמר חלילה לבי אלהי
כענה ואת הדם האנשים האלה
אשתה כענשתם כי כענשתם הביאם
ולא אבה לשתותם אלה ישישילם
המים ואכש אחי ואב הוא היר
ראש השלשה והוא יער את חנה
על שלש מאות הללו יס כענשת
מן השלשה כענשתם נכבד ויהי להם
לשר וינד השלשה לאבא כענה
כיהודי כן איש חיל כענשתם כן
קבעל הוא הכה את שם אריא
מאב הוא יר ותכה את האר בתוך
הער כים השלש והוא הכה את האש
הכעני איש כדה חמט כענה וכד
הכעני חנה כענור ארנס וירד אלו
כענור ועל את החנית מיד הכעני
ויהנה כענשתו אלה ישיש כענור
כיהודי עול יס כענשת חנניה
כה שלשים חנו נכבד הוא ואל
השלשה לא בא וישקוהו דוד על
עשה אל אחי ואב אל חנו כן דוד
כענשת להם יענות ההרורי קרין

הפלוני יערא כן יעקש התקו כי
אכיער הענתות סככי החיטת
יעלי האוחות כהר הנו פרני
הלך כן כענשת הנפשות את מורני
כענשת כענשת כענשת כענשת
חור יענשת יענשת אבאל היענשת
יענשת הכחונני אליהבא השענשת
כענשת הכחונני יענשת כן יענשת ההרורי
אחאם כן יענשת ההרורי אל כן אור
הער הכענשת אחיה הפלני חענור
הכענשת כענשת אכמי יאל אכמי
כענשת כענשת יענשת כענשת
הכענשת כענשת יואב כן יענשת
יערא היתר נכבד היתר אור היתר
וכן כן אכמי יענשת כן יענשת אור
ראש לדאבנן ויענשת יענשת כן
כן יענשת וישפט הכענשת יענשת
היענשת יענשת יענשת כן היתר
היענשת יענשת כן יענשת ויהא
אחי היתר יענשת אלא הכחונני
וישנה כענשתם ויתכח הכחונני
אליא יענשת ויענשת המיני כיה
ואלה הכחונני אלו וירענשת
יענשת כענשת יענשת כן יענשת
כענשת יענשת הכחונני יענשת
כענשת וישאמו כים כענשת
כענשת כענשת יענשת כענשת
אחי יענשת כענשת כענשת
ויחא יענשת כענשת כענשת
היענשת יענשת וישאמו כים
כענשת כענשת יענשת כענשת

[illegible]

את ארון האלהים כי אם הלוים כי
בסכרו יהיה לישאת את ארון יהוה
ולשדונו יצו עולם
ויקח לדוד את כל ישראל אל
יהושים להעלות את ארון יהוה
אל מקומו אשר הבחן לו ויאספו דוד
אתבני אהרן ואתהלוים לבני קהת
אוראל השר ואחיו מאה ויגשרים
לבני מררי יציההשר ואחיו
כאתם ויצגרים לבני גרשם
ויאלהשר ואחיו מאה ויגשרים
לבני אלעזר יציההשר ואחיו
כאתם לבני חסרון אילאל השר
ואחיו שמונים לבני יערי יציההשר
ואחיו מאה ושנים יצגרים
ויקרא דוד לצוק ולאכזר
הכהנים וללוים לאוראל יציהה
ויואל שמיניה ואילאל ועמינדב
ויאמר להם אתם ראשי האמורת
ללוים התקדשו אתם ואחיהם
העליתם את ארון יהוה אל
ישראל אל הבית לזכר לבראש
לא אתם פרץ יהוה אלהינו כי
לא דרשנו כמישפט ויתקדשו
הכהנים והלוים להעלות את ארון
יהוה אל ישראל ויהיו כבני
הלוים את ארון האלהים כאשר
צוה משה דבר יהוה בסתפם כמסות
יעליהם ויאמר דוד לשרי
הלוים להעמיד את אחיהם שורם
כל ישר נגלים וכנרות ומיתרים

ורבי ישראל יצחק בן יעקב כחידו
 הוא יהוה אלהינו כל הארץ
 טיפסו וזרועו על כרית דבר
 ענה לאלה דור: אשר ברת את
 אברהם ושבתי ליעקב: ויעמידו
 ליעקב להק לישראל כרית עולם:
 לאמר לראתו ארץ ובעתה
 עתה לבק: כהותם כסתי מספר
 כסתי ארץ: ויתהלכו כגוי
 אליו וימנעוהו אליו: אחר: לא
 העז לאישי לשקם ונסח עליהם
 כלבים: אלה עבד שיהי וינצח
 אל תרעו: ישיר ליהוה כל הארץ
 בשור כיום: ויום ישועתו: ספרו
 בעים את כבודו בכל הימים נפלאותיו
 כדור יהוה ומהלל כבוד וטרא
 הוא יל כל אלהים: כי כל אלה
 העמים אלהים ויהוה ישמים עשה:
 הוד ודוד לפניו ועד ודוד נבקשו:
 הטי ליהוה מי שפירות ימים הכו
 ליהוה כבודו: הכו ליהוה כבוד
 ישמו שאומנה וכל לפניו השתחו
 ליהוה כבוד וקדשו: הילוכלעש
 כל הארץ אף תכון תכל כל תפוז:
 ישמחו השמים ותל הארץ ויאמרו
 בעים יהוה כל: ימים ויכולאו
 יצין השירה וכל אשר בו: או
 ידעו עני היצר כלפני יהוה כי לא
 יטפט את הארץ: הדו ליהוה
 כי טוב כל יעלים הסדו: ואצרו
 הושיענו אלהי ישוענו וקבענו

והעלנו כוהנים להדות לשם
 קדשך להשתבח בתהלתך:
 כבוד יהוה אלהי ישראל
 כוהנים ויעד העולם ויאמרו כל
 העם אכן והלל ליהוה:
 ויעבש לפני ארון כרית יהוה
 לאקף ולאמיו לשדת לפני הארון
 תמיד לברורים ביום ויעזב אדם
 ואחיהם ששים ושכנה ויעזב אדם
 כריתו וחסדו לשיערים:
 ואתי נחוק סדו ואחיו הבהם לפני
 כישן יהוה בבמה אשר כנענו:
 להיעלות יעלות ליהוה יל כוכב היל
 תמיד לבקר ולעזב ולכל הכתובות
 יהוה אשר ענה על ישראל: ויעבש
 היכן וידתו וישאר הכרורים אשר
 נקמו בשמות להדות ליהוה כל ימים
 חסדו: ויעבש היכן וידתו היצנות
 ויכלתם לביטויים וכל שיר
 האלהים ובעד ידותו לשיערים וילכו
 העם איש לביתו וסגדו ליד לפר את
 ביתו: ויהי כאשר יושב דוד
 בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביא הנה
 אנכי יושב בבית הארזים וארון בית
 יהוה תחת יד יעתי: ויאמר נתן אל דוד
 כל אשר בלבך עשה כי האלהים
 יעבד: ויד כל אלה הוא והיו
 דבר אלהים אל נתן לאמר: לך ואמרת
 אל דוד יעבד כה אמר יהוה לא אתה
 תבנה לי הבית לשבת: כי לא ייבנה
 בבית כן היום אשר היצית את

פסוקי דמזמור
 ויבא דוד וידבר אל נתן הנביא
 ויאמר נתן אל דוד ויאמר יהוה
 לא אתה תבנה לי הבית לשבת

ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל
אלה ומביתכן בכל אשר התהלכתי
בכל ישראל הדבר דברתי את אחד
שגשג ישראל אשר ענית לרעות
את עמי לאמר למה לא נביתם לי בית
אדום ויענה כה האמר ליצרי לרועי
האמר יהוה יבא את אשר לקהלך מן
הנה מן אחרי העמל להיות נגיד עד
עמי ישראל ואהיה יעקב בכל אשר
הלכת ואבנית את כל איבך מפניך
ועשיתי לך שם כשם הנדולים אשר
בארץ וישכתי כקום ליצי ישראל
ועשיתם וישכן תחתיו ולא ידע עוד
לא ויספובני עולה לביתו כאשר
באשונה ולמימים אשר יעירני
שפטם עלי עמי ישראל והנבעתי
את כל אויבי ואגיד לך וביתי כנהלך
יהוה ויהיה כפל אויביך ללכת נגם
אפתי והקמתי את זרעך אחר יך
אשר יהיה מבניך והכיתתי את מלכותו
הוא כנהל ביתי וכנעתי את נס אויבי
עולם אם אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן והסד לא אקיר מינו כאשר
הסדתי כאשר היה לפניך והעמדתי
בבית ובמלכותי עד העולם וכסאו
יהי נכון עד עולם בכל הדברים
האלה וכל החזון הזה מן דבר ידן
אל דוד ויבא הכליף דוד
וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה
אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד חלב
ותקטן זאת מעניך אלהים ותדבר

על בית יעקב למרחוק וראיתני סגור
האדם הכיניו אדני יהוה מה יוסף
עד דוד אלך לכבוד את יעקב ואמר
את יעקב ירדתי יהוה ביעבור עבדך
וכלבך ינשית את כל הנדולה הזאת
להדייני את כל העדות יהוה אין
כבוד ואין אלהים וילת כל אשר
יטמיעו באוננו וכי יעקב ישראל
ני אחד בארץ אשר הלה האלהים
לפדות לו ים לישום לך ים גדולת
ונראה לי שפע יעקב אשר פדתי
ממיעדים נים ויתמן את יעקב ישראל
לך עד עולם ואתה יהוה הית ללב
לאהים ויענה יהוה הדבר אשר דמת
יעל יעקב ויעל ביתו ואמן עד עולם
ויעשה כאשר דברתי ואמן ויעל
שכך עד עולם לאמר יהוה יבא את
אלהי ישראל אלהי ישראל ובית
דוד יעקב נקון לפניך מאתה אלה
גלית את און יעקב לבטל וביתו
כל מינא יעקב להתפלל לפניך ויענה
יהוה אתה הוא האלהים ותדבר עד
יעקב הטובה הזאת ויענה הוא לאל
לכד את ביתי יעקב להיות לעולם
לפניך מאתה יהוה גרתי ומכרתי
לעולם ויהי אחר ידן דוד
את פלישתים וינעו ים ויקח את ער
ובנתה סיד פלישתים ויד את מואב
ויהיו מואב יעקב לדוד נשאי כנהל
ויד דוד את הדוד עד מלך יעקב
חכתה בלתי להעניו בער פרת:

אלהים

בן אחיך מוכר: וידוק בן אחיך
ואביך בן אבית נהנם ושושא
סופר: וכלהו בן חויד נעל המרד
והפלי ובע דויד הראשם לר
המלך: ויהי אחריכן ויבית
נחש מלך כע צמון וימלך בע תהמו
ויאמר דויד אינשה חסד יסמון בן
נחש כן ינשה אמו עמי חסד ויטלח
דויד מלאכס לחמו על אביו ויבאו
עבדי דויד אל ארץ כע צמון אל
הטן לחמו: ויאמרו שרי כע צמון
לחטון המכבד דויד את אנד כע צמון
כן יטלח לך מנחםס הל א כע צמון
לחקר ולהפך ולרנל הארץ באו עבדי
אליך: ויקח חטון את עבדי דויד וינחם
ויכרת את מרויהם כחצי עד המעשה
ויטלחם: וילכו ויגדו לדויד יעל
האנשים ויטלח לקראתם כן הו
האנשים נכלמים כמד ויאמרו דבך
שכו כרחו עד אשר יצמח זקנכם
ויטבתם: ויראו כע צמון כן
התכאשו יסמון דויד ויטלח הטן ובע
יעמון אלף מברכס לישכר להם כן
ארס נחרים וכין ארס מיעבה וכיעבה
רכב נחשים: וייטברו להם ישנים
וישלישם אלף רכב ואת מלך מיעבה
ואת יעמו ויבאו ויחטו לפע מידכא
וכע יעמון נאספוטו מיעבהם ויבאו
למלחמה: ויישקו דויד ויטלח
את יואב ואת כל צבא הנבוקים:
וינצורו כע צמון וייערכו מלחמה הפתח

וילמד דויד מנעו אלף רכב ויטבית
אלפים פרשים וינשרים אלף איש
הלוי ויעבד דויד את כל הרכב ויחקר
מכנו מאה רכב: וכא ארס דרמטק
ליעור להדנינו מלך ענה ויד דויד
בארס נשרים וישנים אלף איש וישנים
דויד בארס דרמטק ויהי ארס לחויד
יעבדס נשא מנה וישינ הוה לחויד
כל אשר הלך ויכח דויד את שלטי
ההכ אשר הו יעבדיה דויד
ויבאם דרמטק: וכטבת ומטון ער
הדנינו לקח דויד נחשת רכב מאר
נה ינשה שלמה את יסמון נחשת ואת
הנשרים ואת כל הנחשת: וישליץ
תע מלך חבת מנה דויד את כל
חיל הדנינו מלך יטבתי ויטלח את
הדורס בט אל המלך דויד לישאול
לישלים ולכבו יעל אשר נחם טח דויד
ויכחו מיט מלחמות העו הויד
הדנינו וכל מל ויהנכס ונחשת:
וע אתם הקו ייש המלך דויד ליהוה
ינס הנכס וההכ אשר נשא מכל
הגויס כמדום וכמואכ וכבע יעמון
וכפל שיתס ומינמלק ונאכשי כן
נרויה הפה את אדום כנא המלח
שכנה יעשר אלף: ויישכ מנדום
ננכים ויהו כל אדום יעבדים לדוד
וישינ הוה את דויד בכל אשר
הלך: וימלך דויד על כל ישראל ויהי
ינשה כישפט ויעקה לכל יעמו:
ויואכ כן נרויה על העבא ויהושפט

היגיון ומלכס אשר באו לכנס בשדה
והוא יאבד היתה לפי המלחמה אליו
פנס ואחור ונחר כל נחור בשרא
ויערך לקראת אדם ואת יתר הינס נתן
בד אבשי אחיו ויעזבו לקראת בני
יעקב ויאמר אם תחזק ממני אדם
היה לי להיטו ויהא ממני יעקב ויחזק
ממך והישינתך חזק ועתה חזק
יעזבו ויבד יצא אליהם ויהיה הטוב
בני יעקב יצא ויגיש ויאבד והינס אשר
יצא לפני אדם לכלחמה ויטסו ממנו
וכן יעקב ראובן אדם ויטסו נסחם
מפני אבשי אחיו ויבאו היגיון ויבא
יואב ירושלם וידא אדם עמו
לפני ישראל וישראל מלאכים ויניאו
את אדם אשר ממנו הנחר וישופך
שר יבא הדדי עור לפני הם ויעד לחיז
ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן
ויבא אל הם ויערך אלהם ויערך דוד
לקראת אדם מלחמה וילחמו יעמו
ונס אדם מפני ישראל ויהרג דוד
מאדם שכעת אלפים רכב וארכים
אלף איש רגלי ואת שופך שר הנבא
הקטן ויראו עבדי הדד עור כי נגפו
לפני ישראל וישראלים עם דוד ויעטו
ולא אנה אדם להושיע את בני יעקב
ועוד והיה ליעת תשועה
השנה ליעת נצחת המלכים ויעת יואב
אתחיל הינבא וישחת את ארץ בני
יעקב ויבאו יעז אתרבה ודוד ייטב
ברושלם ויך ויאב אתרבה והרסה

ויקח דוד את יעזרת מלכס מני
ראשו ויניצא מלכס כנר והכנו
אמן קרה ותדי על ראש דוד ושלל
היגיון הויצא הרבה מאד ואת הינס
אשר בה הוינא וישר במנה ונחויצ
הנרול ובמנחת וכן יעשה דוד ל
יעזבני יעקב ויטב דוד וכל היגיון
ירושלם והיא אחרי גותו ויבא
מלחמה נור עם פישתם אזנה
סכני החשת את ספי מילדי הרמאס
ויכענו ותדי עור מלחמה
את פישתם ויך אלהן מן יעז את
לחמי אחי לית העז ויגין העז
במנור אדם ותדי יעז
מלחמה בת יהי איש מדה ואינעו
ישושים יעזרם וארכים הוא
גלד להרפא ויחזק את ישראל ויהו
הונתו מן שמיצא אחי דוד אל
גלדו להרפא מנתיפלו מר דוד וכו
ועבדיו ויעזב שסן על
ישראל ויסת את דוד למנות את
ישראל ויאמר דוד אל יואב ואר
שרי הינס לט ספרו את ישראל
מכאן שבני יעז דן והביאו אלי
ואדיע את מספרם ויאמר יואב
יוסף יהוה יעל יעקב מהם כמה פגמים
הלא אדע המלך מלם לאדע ליעבד
למה יבקש זאת אדע למה יהיה
לאשכח לישראל ודבר המלך חזק
על יואב ויניא ויאב ויהלך בכל
ישראל ויבא ירושלם

השמים וחברו שלפני בידו נטויה
על ירושלם ויפל דוד החוקים ממקו
בשקים על פניהם: ויאמר דוד אל
האלהים הלא אנא אמרת לבעותיכם
ואני הוא אשר חטאת והרני עת
ואלה העצאן מה עשו יהוה אלהיה
נא ידך בי ובכיתאני וכי עבר לך
למנפה: ומלאך יהוה אמר
אלך לאמר לדוד כי יעלה דוד
להקים מזבח ליהוה בגן ארנון:
ויצל דוד בדברך אשר דבר בשם
יהוה וישב ארנון וירא את המלאך
וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנו
דש חטים: ויבא דוד עד ארנו ויט
ארנו וירא את דוד ויגאל מן הערן
ויישתחו לדוד אפים ארצה: ויאמר
דוד אל ארנו תנה לי מקום הערן
ואמנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא
תהו לי ותענר המנפה מין העם:
ויאמר ארנו אל דוד קח לך ויעש
אדני המלך הטוב כי עניו ראה נתתי
הבקר לעלות והמרבים לי צניע
והחטים למנחה הכל נתתי: ויאמר
המלך דוד לארנו לא כקנה אקנה
בכסף מלא כי לא אשא אשר לך
ליהוה והעלות יעלה הנם: ויתן דוד
לארנו במקום שקלי והב משקל
שש מאות: וכן ישחיד מזבח
ליהוה ויעל עולות ושלמים וקרא
אל יהוה וייענו באש מן השמים על
מזבח העולה:

ויהו ויאב את מספר מפקד העם אל
דוד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
מאות ושבעים אלף איש שלף חרב:
ולוי ובעמן לא פקד בתוכם כי עתה יב
דבר המלך את יואב: וידע בעה האדם
יעלה דוד ויד את ישראל ויאמר
דוד אל האלהים חטאתי מאד אשר
עשיתי את הדבר הזה ועתה היגבר
נא את ענין עבדך כי נסכלתי מאוד:
וידבר יהוה אלך הזה דוד
לאמר: לך ודבר אל דוד לאמר מה
אמר יהוה שלוש אנני נטה עליך נחו
לך אחת מהנה ואני נטה לך: ויבא עד
אל דוד ויאמר לו מה אמר יהוה קבל
לך: אס שלש ישנכר יב ואס שלשה
חדשים נספה כפני ערך וחרכ איבך
למי שנה ואס שלש ימים חרב יהוה
ודבר בארנו ומלאך יהוה משחית
בכל גבול ישראל ועתה דאה מה
אשיב שלף דבר: ויאמר דוד אל
עד יעל מאד אפלה נא מיד יהוה כי
רבים רחמיו מאד ויב אדכ אל אפלי:
ויהו דבר בישראל ויפלי בישראל
יעבדים אלף איש וישלח האלהים
מלאך ירושלם להשחית והנה שוה
ראה יהוה ויחם על הרעה ויאמר
למלאך המי שחית את עתה הרק ידך
ומלאך יהוה יגד יסדן אדני הטק:
וישא דוד את ידיו וירא
את מלאך יהוה יגד כן הארנו וכן

ואמר יהוה לכל אדם וישב חרבן אל
נדנה: בעת ההיא בראות דוד כי יעשו
יהוה בן ארץ היטב ויזכה שם
וביטב יהוה אשר יצא משה כבודו
ומזבח העולה בעת ההיא בבמה
במזבח ולא יכל דוד ללכת לפני דוד
אלהם כי בעת מפע חרב מלאך יהוה
ואמר דוד וזה הוא בית יהוה האלהים
והמזבח העולה לישראל
ואמר דוד לבנו את הערים אשר
בארץ ישראל ויעמד העבים לחיוב
אנשי הערים ויהיו האלהים וברוך
יהוה למעמדם ולחיות השעירים
ולחברות הנדוד ונחשת לרבאן
משקל ויעני ארזים לאין מספר כי
הביאו העדנים והערים יעני ארזים
לבית דוד
ועמד דוד שלום
בעמד דוד והבית לבנות יהוה
להעל לפני עולה לשם ולתפארת לכל
הארצות ארצות נא ולוי ויזכר דוד לרב
לפני כותו ויקרא ישלמה בנו ויעשו
לנשות בית יהוה אלהי ישראל
ואמר דוד ישלמה בנו אענה
יעלבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
והי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב
שפכת ומלחמות נדלות יגשית לא
הבנה בית לשם כי דמים רבים שפכת
ארצה לפני העלמן עולדך הוא יהיה
איש מנוחה והענתה לו מכל אויביו
מסככי כי ישלמה יהיה שמו ושילוב
ושקט אתן על ישראל בימיו: הוא

יבנה בית לישמי והוא יהיה לבנואני
לו לאב והכנותי כסא כלסותו יעל
ישראל עד עולם: עתה בעי יהוה
עמר והצלחת ובעלת בית יהוה אלהיך
כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוה
שכל ופנה ויעזר על ישראל ולשמו
את תורת יהוה אלהיך: אז תגליח
אם תשמוע ליצויות את החקים ואת
הכישופים אשר יעו יהוה את משה
על ישראל חזק ואמין אל תראו אל
תחת: והנה בעני הכנותי לבית יהוה
זה כברים מאה אלף וכסף אר
אלפים כברים ולחשת ולברזל אין
משקל כי לרבה יהוה ויעניס ואנשים
הכנותי ויעליהם תסוף ויעמד לרב
יעני מלאכה חזנים וחרשי אבן
ויעזר וכל חכם נביל מאכה: לזהב
לכסף ולחשת ולברזל אין מספר
קום ויעשה ויהי יהוה עמר ויעזרו
לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו
הלא יהוה אלהים יעמכם והעזר
לכם מסככי בעת כי יבא את ישראל
הארץ תבבשה הארץ לפני יהוה
ולפני עמו: עתה תגל לבבכם ועשונ
לדוד ויהוה אלהים וקומו ובעת
מקדש יהוה האלהים להביא את
ארון בית יהוה וכלי קדש האלהים
לבית הנבנה לשם יהוה
ודוד זקן ויטב ימים וימלך
את שלמה בנו על ישראל: ואסף
את כל שרי ישראל והכנסו ויהיו:

ויעזרו
לכל שרי
ישראל
לעזר
לשלמה
בנו

וּקְדָרוּ הָלוֹם מִכּוֹן שְׁלִשִּׁים שָׁעָה
וּכְיָהוּיָהּ כִּסְפָּרָם לְעֵלְתָם לְנֶגֶד
שְׁלִשִּׁים וּשְׁמֹנֶה אֲלָף מֵאֵלֶּה לְנֶגֶד
עַל מֵלֶכֶת בֵּית הַיְהוּה עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה
אֲלָף וּשְׁמֹנֶה וּשְׁמֹנֶים יָשִׁית אֲלֵפִים
וָאַרְבַּעַת אֲלֵפִים שְׁעִים וָאַרְבַּעַת
אֲלֵפִים מֵהָלֹם לַיהוּה כְּגֵלִים אֲשֶׁר
יַעֲשִׂיתָ לַהֲלֵל וְיִחַלְקֶם דָּוִד מִחֻלּוֹת
לְכָנִי לִי לְגִישׁוֹן קָדָת וּמִרְיָ לְגִישָׁנִי
לִיעֲדָן וּשְׁמִינִי כִּי לִיעֲדָן הָרֹאשׁ יִהְיֶה
וְחֹתֶם וְיִהְיֶה שְׁלִישָׁה כִּי יִשְׁמִיעַ שְׁלִמָה
וְהוּא אֶל הָרֶן שְׁלִישָׁה אֱלֹהֵי רֹאשֵׁי
הָאֲבוֹת לִלְעֲדָן וְכִי יִשְׁמִיעַ יִתֵּן
וְנִמְנֵי וְנִמְנֵי אֵלֶּה כִּי יִשְׁמִיעַ
אֲרִכְיָה וְיִהְיֶה הָתֵּרָאשׁ וְיִזְהַר הַשֵּׁנִי
וְיִעֲשֶׂה וְיִבְרִיךְ לֹא הַרְבֵּב וְיִהְיֶה לְכָתֹב
אֶל לְפָדָה אֶתֶּם כִּי קָדָת וְנִמְנֵי
יִצְהַר הַכְּרוֹן וְיִצְיָאֵל אֲרִכְיָה כִּי
יַעֲמֹד אֶתֶּם וְנִשְׁמֵה וְיִבְרֵךְ אֶתֶּם
לְחֻדָּתֵי שָׁן קָדִישׁ קָדִישִׁים הוּא וְכִנּוּ
יַעֲלֶה לְהַקְטִיר לִפְנֵי הָיְהוּה לְשִׁמְתוֹ
וְלִבְרָךְ כְּשֶׁמֶן יַעֲלֶה וְיִשְׁמֵה אִישׁ
הָאֱלֹהִים כִּי יִקְרָאוּ עַל שְׁבֹט הָלֹי
כִּי מִשְׁהַגִּישׁ וְיִשְׁמֵה וְיִעֲדוּ כִּי
עֲרִשׁ שְׁמֹנֶה הָרֹאשׁ וְיִהְיֶה כִּי
אֲלֵיָּעֹר רַחֲבֵה הָרֹאשׁ וְלֹא הִיָּה
לֹא יַעֲדוּ כִּי אַחֲרֵים וְכִי רַחֲבֵה
רַחֲבֵה לְעֵלְתָם כִּי יַעֲדוּ שְׁלִמָה
הָרֹאשׁ כִּי כְּתוֹן יִהְיֶה הָרֹאשׁ
אֲמִרְיָה הַשֵּׁנִי וְיִהְיֶה הַשְּׁלִישִׁי
וְיִקְמִיעַ הַרְבֵּי כִּי יִעֲלֵה מִיָּה

הָרֹאשׁ וְיִשְׁמֵה הַשֵּׁנִי כִּי מִרְיָה
וּמִוִּישׁ כִּי מִחֵלֵל אֲלֵיָּעֹר וְיִשְׁמֵה
אֲלֵיָּעֹר וְלֹא הִיָּה לְנֶגֶד כִּי אֶם
וְיִשְׁמֵה כִּי שְׁמֹנֶה אֲלֵיָּעֹר כִּי מִוִּישׁ
מִחֵלֵל וְיִשְׁמֵה וְיִשְׁמֵה אֲלֵיָּעֹר
כִּי לִי לְכָתֹב אֶתֶּם רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת
לְפָדָה כִּי מִסְפָּר שְׁמֹנֶה לְעֵלְתָם
יַעֲשִׂה הַמֶּלֶךְ לְעֵלְתָם בֵּית הַיְהוּה
מִכּוֹן עֶשְׂרִים שָׁעָה וְיִשְׁמֵה כִּי אֶם
דָּוִד הֵנִחַ הָיְהוּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִשְׁכֵּן בִּירוּשָׁלַם עַל יַעֲלֵה וְכִי
לְלוֹם אֵין לִישָׁאֵת אֶתֶּם מִשְׁכֵּן וְאֶת
מִלְּכֵי לְעֵלְתָם כִּי מִסְפָּר דָּוִד
הָאֲחֵרִים הֵמָּה מִסְפָּר כִּי לִי מִכּוֹן
עֶשְׂרִים שָׁעָה וְיִשְׁמֵה כִּי מִסְפָּר
לִיד כִּי אֶתֶּם לְעֵלְתָם בֵּית הַיְהוּה
עַל הַחֲצֵרוֹת וְעַל הַלְּשָׁנוֹת וְעַל טְהוֹרַת
לְכָדִישׁ וְיִשְׁמֵה יַעֲדָת כִּי רַחֲבֵה
הָאֱלֹהִים וְלִלְכֵם הַנִּיָּעַרְתָּ וְלִסְלֵת
לְכָנִי וְלִרְקִי הַנִּיָּעַרְתָּ וְלִמְחַבֵּר
וְלִמְחַבֵּר וְלִמְחַבֵּר וְלִמְחַבֵּר וְלִמְחַבֵּר
כִּי כִי כִי לְכָדִישׁ וְלִלְכֵם וְלִלְכֵם
וְכִי לְכָדִישׁ וְלִלְכֵם וְלִלְכֵם וְלִלְכֵם
לְשָׁבוֹת לְכָדִישׁ וְלִלְכֵם וְלִלְכֵם
מִשְׁפָּט יַעֲלֵהם תְּמִיד לִפְנֵי הָיְהוּה
וְיִשְׁמֵה אֶתֶּם מִשְׁכֵּת אֶתֶּם מִיָּה
מִשְׁכֵּת הַקָּדִישׁ וְיִשְׁמֵה מִשְׁכֵּת
אֶתֶּם לְעֵלְתָם בֵּית הַיְהוּה
וְלִכְנֵי אֶתֶּם מִחֻלּוֹתָם כִּי אֶתֶּם
עַד וְאֶתֶּם אֲלֵיָּעֹר וְאֶתֶּם וְאֶתֶּם
עַד וְאֶתֶּם אֲלֵיָּעֹר וְאֶתֶּם וְאֶתֶּם

הוא יחסי ויחטו אל עיר ואיתמר:
והלקם דוד ויערוק מן בני ארץ
ואחיהם מן בני איתמר לפקדתם:
בנערתם ויביאו בני ארץ רבים
לראש הגברים מן בני איתמר ויחלקם
לנשי ארץ ראשים לבית אמת ישה
עשר ולנשי איתמר לבית אמת שש
החלקם בנערות אלה יס אלה כהיו
שורקד שושי האלהים כנני ארץ
ובנני איתמר ויכתבם שמי עהקנתא
הסער מן הלי לפע הכרך והשרים
ויעוק הכהן ואחיהם מן בני איתמר וואשי
האמת לנעס וללום בית איתמר
אחיהם איתמר ואחיהם איתמר
ויענה הערל הראשון להודיר
ליריעה השני: להרמס להשי
לשערים הרבים: למלכה החלש
למין השני: להקוין השכיני
לאביה השמיני: לישוין השמיני
לשכנה הישר: לאלי שכינת
עשר לקים שנים עשר: להפה
שישה עשר לישנא ארבעה
עשר: לנענה חמשה עשר למר
שישה עשר לחור שכינה
עשר להפין שכינה עשר: לפתח
השניה עשר ליחוקא העשרת
למין אחד ויעשרים למול שנים
ועשרים: לרליהו שישה עשרים
לפניהו ארבעה ויעשרים:
אלה פקדתם לנעדתם למא
למית יהיה כמי שפטס מיד אהרן איתמר

בארשינהו יהיה אלהי ישראל:
ולבני ליה העושים לבני עמרם
שוכאל לבני שובאל יחיהו:
לרחביהו לבני רחביהו הראשינהו:
לינהרי שילמות לבני שילמות יחת:
ובני יד יהו אמריהו השני יחיהו
השלישי יקטיץ הרביעי: בני
יעאל סינה לבני מכה שחור:
אחי מכה ישיה לבני ישיה זכריהו:
כנני מרדכי מל וכושי בני עיהו בט:
כנני מרדכי ליענהו כנני וואשי
ועברי למחלי ארץ ולאהיה לו
בנס: לקייש כנני קייש ירחמאל:
ובני מושי מחלי ויער וילמות אלה
בני הלוים לבית אמתיהם: ופילום
הסער ללום ליענהו איתמר כנני אהרן
לפני דוד הכרך וערוק ואחיהם
וראשי האמת לכהנים וללום אמת
הראש ליענהו אחיהם הקטן:
ויברל דוד וישרינהו לנענה לבני
אסף והיכן וידותון הנלאים כנני
כנני ונעס עתים ויהי מספרם
אנשי כלאמה ליענהו:
לבני אסף יצור ויוסף
ועתנה ואשר אלה בני אסף יצל
יד אסף הנבא על ידי הכרך:
לדותון כנני וידותון
נדליהו וערי וישינהו חשביהו
ופתניהו ישיה על ידי איתמר:
ידותון כנני הנבא על הרור
והלל ליהוה:

שבעה ימים: ולחם המן בנימין
 כעס שמר הראש כי לא היה כבוד
 וישיבוהו אכיהו לראש: חלקיהו
 השל טבליהו השל ישי וזכריהו
 הרביע כל כעס ואחים לחם שליש
 ישר: יאלה מחלקיהו
 השנים הראשי הנכרים משכרות
 נמנת אחיהם לשרת בבית יהוה
 שילולות מקטן כנהול לבית אשתם
 ליער וישי: ויפל העור כמורה
 לטלמהו וטלמהו בני יעקב שכל
 העור נרלות וינא נרלות יעננה
 ליער אדם נענה ולכנו בית האספה
 לשנים ולחם למיער יעקב שיער שנת
 כמסלה העיר הכי שער נמנת כישור
 למורה הלוי ששה ליפונה ליום
 ארבעה לננה ליום ארבעה ולספים
 שנים שנים לפיכך ארבעה
 לסלה שנים לפיכך אלה מחלקות
 השנים לבני הקרח ולבני כררי
 והלוי אחיה יל אוניות בית האלה
 ואניות הקדשים: בעל יען כנ
 הערשע ליען ראש האמות ליען
 הערשע האלי: בני יחיאלי זכס וואל
 אחיו יל אוניות בית יהוה ליער
 יערה לחברני ליער ילי: ושכאל
 נערשם כן כשה נער יל האניות
 ואחיו לאל יערה רחמהו בני וישינה
 כן וירשם כן וזכריהו בני וישינות כן
 הוא שלמות ואחיו יל כל יערה
 הקדשים אשר הקדיש דוד המלך

וראשי האמות ישרי האלפים והמאות
 וישרי העבא: מן הטלחות וכן
 השלל הקדשים לחוק לבית יהוה
 וכל ההקדשים שמואל הראה וישי
 כן קייס ואנר כן נר ויאכ כן יערה
 כל המקדשים יל יד שלמות ואחיו
 ליערה כננהו ונכו לסלמה
 החי יערה יל ישראל לטורים
 ולישפים: לחברני חשבה ואחיו
 כן היל אלה וישי כנמאות יל פקדות
 ישראל כן יערה לידן כנמה למל
 מלאכת יהוה וליערה הכרך
 לחברני ידיה הראש לחברני
 לתלתיו לאמות בשנת הארבעים
 לכלמות דוד נרשו וישינה כהם
 נטרי חיל כן יערה וישינה כן
 היל אלפים וישינה מאות ראשי האמות
 ויעקידם דוד המלך יל הראש
 והנר יחיו ישינה כנמני לכל דבר
 האלהים ודבר המלך: ונע ישינה
 למספרם ראשי האמות וישרי האלפים
 והמאות וישינה הכי שרתם את
 המלך למל דבר מחלקות הנארה
 והינאת חדש כחדש יל חדי ש
 השנה המחלקת האהת יעשרים
 וארבעה אלה: יל המחלקת
 הראשונה לחדש הראשון ישינה
 כן וישינה יל מחלקת יעשרים
 וארבעה אלה: כן כנמני הראש
 לכל ישרי העבא: לחדש
 הראשון:

יהוה תרי כל אלהי שרי הרב ויש אשר
לכוד דוד: ויהונתן דוד דוד: ויונין
איש מבין וסופר הוא ויהי אל יסכנ
המלך: ואחיהל יועץ למלך וחוש
האזני ויהי מלך ואחרי אחיהל
יהונתן בנה וואכר ושר יבא
לכוד דוד את
לכוד יבא
לשר ישראל שרי השבטים ושרי
הבדלקות המשרתים את המלך ושרי
האלפים ושרי המאות ושרי הכרטיס
ומנהל כלל וכלל יסכר סוכה ושר
לכודו חל אל דיושם: ויהי דוד
המלך ירדנו ויאמר שמינו אחי
ויעניו אג יסכר לבנות בית מעוזה
לארון בית יהוה ולחורם רגלי אלהיו
והבנות לבנות: והאלהים אמר ילא
תנה כותל שמי כי איש מלכות אתה
ודמים שפתי: ויבחר יהוה אלהי ישראל
ממלכת אבי ליהוה לכלל ישראלי
לעולם כי יהודה נחר לעזר וכביר
יהודה בית אבי וכבד אבי מירעה
להלך יל כל ישראל: וסכל כל כי
יבסכנעס עולי יהוה ויבחר משיכה
כל ישראל יל כסא מלכות יהוה יל
ישראל: ויאמר לייטכה כנך הוא
ינה בית ויערות כי כחורו מלילכן
ואנ אהיה לילא: והבנות את כליות
יע יעלים אם יחוק יעצות מעשר
וישפטי מוס יהוה: ויעתה ליעני כל
ישראל קהל יהוה וכאנן אלהינו
שכנו ודרשו כל מעות יהוה אלהים

למנו תרישו את הארץ הטובה
והנחלתם לבנכם אחריכם עד יעלים
ואתה ילכה כל דין את אלהי אבך
ויעדהו כלל ילם וכנעס חפצה מל
לכנות דורש יהוה וכל יער כחשנות
מבין אם תרשט יענא לך ואם
תענע יזנחך ליע: וראה עתה כי
יהוה נחר כך לבנות בית למקדש
חוק ויעשה: ויהי דוד ישיכה
בנו את תבנית האולם ואת כתיב ונעני
ויעליתו וחדריו הפעמים ובית הכבוד
ותבנית כל אשר היה כבוד יצמו
לחירות בית יהוה ולכל הלשונות
סביב לאירות בית האלהים ולאירות
הקדשים: ולמהלכות הכרעס ודיוס
ולכל מלאכת יעודת בית יהוה ולכל
כלי יעודת בית יהוה: ליהב כמשיקל
ליהב לכל כלי יעודה ויעודה לכל כלי
הנסף כמשיקל לכל כלי יעודה ויעודה:
ומשיקל למערתה חובב וערתהם וזהב
כמשיקל מערה ומערה וערתה וליכנת
הנסף כמשיקל למערה וערתה כיעודת
מערה ומערה ואת הזהב משיקל
לישלחט המיערת לישלחן וישלחן
וכסף לישלחט הכסף: והמלכות והמלכות
והקישות והכסור ויכפרי יהוה נכס
לכפור וכפור ולכפור הכסף כמשיקל
לכפור וכפור: ולכפור הכסף וזהב
כמשיקל ולתבנית הכרעס והכרעס וזהב
לפרש כוסכס ילארון נרית יהוה: והב
נענני יהוה יל השכיל כל לאנות התנע

ויאמר דוד לישלם כנוהק
ואמין וינשה אל תראו אלתחת כי
יהוה אלהים אלהי יצחק לא יפר ולא
יענך יעל ללות כלם לאמת יענה
בית יהוה והנה מחלות הכהנים והלויים
לכל יענה בית האלהים ויענך כל
מלאכה לכל עדיך בחמה לכל יענה
והשרים וכל העם לכל דברך
ויאמר דוד הכלך לכל הקהל ישלם
בג אחד כחרט אלפים מעור וזה המלאכה
גדולה כי לא לאדם הכנה כי יהוה
אלהים וכל כחי הכנות לבית אלהי
זהב זהב והכסף והנחשת
לעשות הכרול לברזל והעצים ליענע
אבני שיהם וכל ואבן אבן עור וקמה
וכל אבן קרה ואבן שיש לרבו ועור
גרנות נבית אלהי לישלם זהב
וכסף ונתתי לבית אלהי לפעולה מכל
הכנות לבית הקדש לישלם אלפים
כסרי זהב מזהב אופיר וישבית אלפים
כסר כסף מזהב לטוח קירות הבתים
לזהב לזהב ולכסף וכסף ולכל מלאכה
בדחשים ובר מתעב לטאות ידו
הום יהוה והענבו ישרי האמור
וישרי שבט ישראל וישרי האלפים
והמאות ולשרי מלאכת הכלך ויהיו
לעבודת בית האלהים זהב כסרים
חמישת אלפים ואדרכנים ונו וכסף
כסרים עשרת אלפים וחמשת רב
ויטבת אלפים כסרים ותרזל מאד
אלה כסרים והנמיצא אתו אבנים

נתנו לאויר בית יהוה יעל יד יהיא
הגרשני וישלמו העם יעל התענע
כי כלם ישלם התענעו יהוה ונס דוד
המלך ששם ששמה גדולה
ויברך דוד את יהוה ליענע
הקהל ויאמר דוד כבוד אתה יהוה
אלהי ישראל אבני מעינם ויער
יעלים לך יהוה הערלה והנמור
והתפארת והענע וההור כי כל
כשמים ובארץ לך יהוה הממלכה
והממשלה לכל דראש והיענה
והנמור מלפניך ואתה מושל כל
ובידך כח וגבורה וכבוד לעד ולהק
לכל ויענה אלהינו מורים אענה לך
ומהללים לשם תפארתך וכלי אב
וטיינני כי מענע כח להתענע מאת
כי כבוד הכל וטייך נתנו לך כי ערים
אענה לך ותישבים ככל אמתנו
כי לייט יעל הארץ ואין מקוה יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינו
לענות לך בית לישלם קדש מידך
הוא וילך הכל וידיעתי אלהי אתה
טח לבנו וישרים תרצה אעניש
לכל התענעתי כל אלה ויענה יענך
הנמיצא ופה ראיתי כשכחה להתענע
לך יהוה אלהי אמרתם יתקדש שם
אמת ששמה זאת לעולם ליינך
מחשבות לבך יענך והכן לבכם אלה
ולישלם נעתי לבך ישרים לישלם
מינות יענך וחקיק וליענע
הכל ולבנות הבירה אשר הכנות

ויאמר דוד למ הקהל כרמונא
 את הזה אלהים ויטרו כל הקהל
 יהיה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחו
 ליהוה ויכירו ויזכרו ליהוה זמרים
 וינגילו ויחולו ליהוה לכהן האוס ההוא
 ימים אלה אלהים אלהם כבשים אלה
 נשבתם ונחםם לרב כל ישראל ו
 ואלו וישתחו לפני יהוה כוס ההוא
 משכה עולה ויפליט שנית לשלמה
 כחיה וימסחו ליהוה לגד ולגדוק
 לזקן וישב שלמה על כסא יהוה למלך
 תהודו אביו וינגלו ויטמנו אר"ו
 כל ישראל וכל הישרים והנכדים וגם
 מלכ המלך דוד נתן ד תחת שלמה
 המלך ויגדל יהוה את שלמה למלכה
 לענין כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות
 אשר לא היה על כל מלך לפניו יגל
 ישראל ודוד בן ישי מלך
 על כל ישראל והמים אשר מלך על
 ישראל אבי עס שנה נחבון מלך
 שני שנים ובידו שלם מלך ישרים
 וישיש וכתב בשינה טובה שכינים
 ישר ובמד וימלך שלמה בט תחתיו
 ודבר דוד המלך הראשנים והאחרים
 הנכתובים על דבר יאמאל הראדה
 ועל דבר נתן הנביא ועל דבר נר
 הוה יקם כל מלכותו ונקורתו והינתם
 אשר יעברו עליו ועל ישראל חיל כל
 מלכות הארצות ויתחזק
 שלמה כדוד על מלכותו יהוה אלהיו
 עמו ועליו למלכה ויאמר שלמה

לכל ישראל לישיר האלפים והמאות
 ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל
 ראשי האבות וילכו שלמה וכל
 הקהל יצאו לבנה אשר בנגיען כי
 שם היה אהל מועד האלהים אשר
 ינשה משה ונבד יהוה נמדבר אמל
 ארון האלהים הצלה דוד מקרית
 יצרים ברבן לו דוד כי נטה לו אהל
 בחדשים ומונח הערשת אשר
 ינשה בעלאל כן אורי כן חור יסב
 לפני כישן יהוה וירשחו שלמה
 והקהל ויין שלמה שם על מנזה
 הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד
 ויין עליו יעלה אלה
 מילה ההוא נראה אלהים לשלמה
 ויאמר לו שאל כה אתן לך ויאמר
 שלמה לאלהים אתה ינשית עס דוד
 אני חסד גדול והמלכות תחתיו יענה
 יהוה אלהים יאמן דרך יס דוד אני
 כי אתה הכליתני על יס רב כנפר
 הארץ יענה חכמה וזכר נתן לי
 ואינני לפני העם הזה ואטמא כמי
 ייפלט אתי עמך הזה העדלו
 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר
 היתה זאת יס לכך ולא שאלתי עשו
 נכסים וכבוד ואת נפש שנאך וגם
 ימים רבים לא שאלתי ואל יך
 תצוה ומוד יאשר תשפט את עמי אשר
 תמלךך עליו החכמה והכר עמך ויך
 ונכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן
 למלכים אשר לפניך ואחרך לא היה כן

ויבא ישראל לבעה אשר בנבנין
 ירושלים מלפני אהל מועד וימלך
 על ישראל ואסף שכינה
 רבב ופרשים ויהי לו אלה וארבי
 באות רבב ויטנים ישר אלה פרישם
 ויהם בני הרבב וינס המלך בירושלים
 ויהן המלך את הנספה ואת הזהב
 בירושלים כאנשים ואת הארזים ערן
 כשקקים אשר בשפלה לבנו וכדנא
 הסוקים אשר ישלמה מכנירים
 ומקוא סחר המלך מקוא יקונומקו
 ינילו ויענאו מכנירים כדנא כשש
 באות כסף וקוס כחמישים ומאה זקן
 לכל כיכלי ההתם ומילי ארס כידם
 יוניאיו ואמר ישלמה
 לבנות בית לשם יהוה ובית לפלמתי
 ויספר שלמה שבינים אלה איש
 סבל ויטמונים אלה איש חניב נחר
 ומנומים עליהם שלשת אלפים
 וישיש באות וישלח שכינה
 אל חורם מלך נד לאמר כאשר יעשה
 יעבדני אני ותישלח לו ארזים לבנות
 לו בית לשבתו והנה אני מונה בית
 לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטור
 לפני קטורת סמים ומינעבת תמיד
 ויעלות לבקר וליערב לשתות ולהדש
 ולכונן יהוה אלהינו לעולם ואת על
 ישראל והבית אשר אני בונה גדול
 כגדול אלהיט בכל האלהים ומי
 יעצר נח לבנות לובת השמים
 וישיש השמים לא יכלכלו ומינע

אשר אנה לובת כי אם להקטור
 לפניו ויעתה ישלח לי איש חכם יעשה
 בזה ובכסף ובעדושת וכדנא ונארגון
 וכדנא והבית וידע לפתח פתוחים
 ינס החכמים אשר יני ביהוד
 ובירושלים אשר הכין דוד אביו וישלח
 לו יני ארזים כדנא ואלעזרים
 מהלכטן באני דיעת אשר יסיד
 וידעם לפרות יני למען והנה ינדי
 ינס ינדי ויהלכין לינינים לבן כי
 הבית אשר אני בונה גדול והפלא
 והנה לחטבים לבית היננים עתה
 חטים ממות לינדיך טרים ישרים
 אלה וישישים טרים ישרים אלה ויין
 טרים ישרים אלה ויטכן טרים ישרים
 אלה ואמר חורם מלך נד
 בנתב וישלח אל שלמה באתה יתח
 את ינינו ועד עליהם מלך ואמר
 חורם מלך נד יהוה אלה ישראל
 יעשה את השמים ואת הארץ אשר
 עתן לדוד המלך בזה חכם יודע שגל
 וכנה אשר יבנה בית יהוה וביר
 לבלותו ויעתה שלחתי איש חכם
 יודע בנה לחורם אביו בן אשה בן
 בעת דן ואביו איש יני וידע לעשות
 בזה ובכסף בנחשת כדנא ובכסף
 ובכסף נארגון תכלית וכדנא ובכסף
 ולפתח כל פתוח ולחשבוכל מהשבת
 אשר יעני לו ינס חכמך וחכמי אדני
 דוד אבך ויעתה החטים והינינים
 השמן והחין אשר אמר אדני ישלח

ויקרא פרק כ"ג
 כ"ג

ויבדלו ואנחנו נבדל יצנים מן הלכנו
 כנר צדק ונביאם לרופדות ילים
 יפואתה העלה אתם ויושלים
 ויספר ילמח כל האנשים
 הדים אשר בארץ ישראל אחרי הספר
 אשר ספרם חיד אכיו ויניאו מאה
 וחמשים אלף וישלש אלפים וישש
 מאות וייעש מהם שבועם אלף
 סגל וישמעם אלף חצב בחר וישלש
 אלפים וישש מאות מנחם להעביר
 את העם ויחל שלמה לבנות את בית
 יהוה בידו שלם בחר המורה אשר
 נראה לרוד אכיהו אשר הכן במקום
 חיד עון ארנן הימסין ויחל לבנות
 סדרש השני בשש בשנת ארבע
 לביתו ואלה הוקד שלמה לבנות
 את בית האלהים הארך אמות במדה
 הראשונה אמות ששים ורחב אמות
 גשקם והאולם אשר על פני הארך
 על פני רחב הבית אמות יעשרים והנה
 מאה ויעשרים וינפחו מפנימה זהב
 טהור ואת הבית העזר הפה יקנוש
 וינפחו זהב טוב ויעל יליו תכרים
 ושרשרת וינף את הבית אכן יקרה
 לתפארת והזהב והכפרים ויהף את
 הבת הקרות הספס וקירותיו ודלתיו
 זהב ופתח סוכים על הקירות
 ויעש את בית קדש הקדשים
 אכיו יל על רחב הבית אמות יעשרים
 ורחב אמות יעשרים וינפחו זהב
 שכל הכרים שש מאות ומשקל

למסכות לשקלים חמשים זהב
 והעזרות חמה זהב ויעש
 בבית קדש הקדשים כרבים שנים
 מיעשה יצנים וינפחו אתם זהב
 וכנפי הכרבים ארבע אמות יעשרים
 כלף האחד לאמות חמשים מעשר
 לקיר הבית והכנף האחדת אמות
 חמשים מעשר לכנף הכרוב האחד וכנף
 הכרוב האחד אמות חמשים מעשר לקיר
 הבית והכנף האחדת אמות חמשים
 דמקה לכנף הכרוב האחד כנף
 הכרבים האלה פריש אמות יעשרים
 והם יצנים על רגליהם ופעם לבית
 ויעש את הפרסת כלת וארנן
 וטכיל וכן ויעל יליו כרבים
 ויעש לפני הבית יצנים שנים
 אמות שלשים וחמשים ארך והנפת
 אשר על ראשו אמות חמשים
 ויעש שרשרות ככר ויהן על
 ראש העמודים ויעש רסעם מאה
 ויהן כשר שרות ויקם את היצנים
 יל פני היכל אחד מימין ואחד ממשמאל
 וקרא שם היכל יכון ושם השמאל
 בינו ויעש מבנה נחשת יעשרים אמה
 ארבע ויעשרים אמה רחבו יעשר אמות
 קמחו ויעש אתהם בינו יעשר
 באמה משפתו אל שפתו יעל כנף נחשת
 באמה קמחו וקו שלשים באמה ינפחו
 סככים ודמות מקרים לתחת לו סככים
 סככים אתו יעשר באמה בקיפם אתהם
 סככים שנים טורים הנקרי יעקוב נכקתו

[illegible][illegible]

הענין והפירוש
הענין והפירוש
הענין והפירוש

אתם המהנים הלוים והכהן שלמה
וכל צדתי ישראל העינים ילני לפני
הארון כמזכרים צאן ובה אשיר יא
יפנו ולא יפנו מרוב ויבאו המהנים
את הארון ברית יהוה אל מקומו א
דבר הבית אל קדש הקדשים אל תהיה
נפול המדברים והיו המדברים פרישים
נפנס על מקום הארון ויבאו המדברים
על הארון וילכו מלכו עליו וארבו
המרים וידאו ראשי המרים כן הארון על
פני הדבר ולא יראו חזיתו והיה שם
על הים הזה אין כאלון רק שני הלחות
אשר נתן משה נחמד אשר ברית יהוה
יפנו ישראל מנאתם ממערים
ויהי מנאת המהנים כן הקדשני
על המהנים הנביאים הקדשו אין
לשכור למחלקות והלוים המשרדים
לכלם לאסף להיכן ידעו ולמנהגם
ולאחר הם מלכיים כן במעלותם
ומכל וכעדות יצודים כמורה לזכרה
וינמס כהנים לכהן וינמס כהנים
כח עזותו ויהי כאחד לכהן עזרים
ולשכור להשיג קול אחד להלל
והודות ליהוה וכהרים קול כהני עזות
וכעזותם ומכל השיר וכלל ליהוה
מטוב כל ילעם חסדו והבית מלכ
עזות יהוה ולא יבאו המהנים לעל
אשרת מפני הענין כי כלא כבוד יהוה
את בית האלהים
שלימה יהוה אמר לישכון מעפר
ואעבדתי בית זבל ומוכן לישנה

עלבים ויפנו המלך את פניו וימך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
יעמד ויאמר כבוד יהוה אלהי ישראל
אשר דבר נפול את דוד אבי ויבדיו
כלא לאמר מן היום אשר הוצאתי
אתי צמי מארץ מצרים לא סחרתי
כעזר ככל שבעני ישראל לנעת מית
להיות שכי יסם ולא סחרתי באיש
להיות נגד ילני ישראל ואנחור
מרושים להיות שכי יסם ואנחור
מדור להיות ילני ישראל ויהי יסם
לכבוד אבי לנעת מית לישם יהוה
אלהי ישראל ואמר יהוה אל דוד אבי
ייע אשר היה יסם לכבוד לנעת ברית
לישם המינות כיהי יסם לכבוד רק
אתה לא תנעה הבית כי יסם נגד הוציא
מחליצך הוא ינעה הבית לישם ויפנס
יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת
דוד אבי ואשיג יל נסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואמנה הבית לישם יהוה אלהי
ישראל ואשיג יסם את הארון אשר
יסם ברית יהוה אשר ברית יסם נגד
ישראל וימך לפני מוכח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפנס נפול ויבדיו שלם
מורעו שיתנהו נגד הערה חביש
אמות ארבו והביש אמות רחבו ואמות
ישלש קמחו וינמד עליו וימך על שמו
נגד כל קהל ישראל ויפנס נפול ויבדיו
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כבוד אלה
בשמים ובארץ שער הבית והחסד
לינמדך ההלכים לפניך בכל לבם

אשר שטרת ליצוד דוד אבי את
אשר דברת לי והדבר כפיך וכדך
מלאת כוס הזה וינעה יהוה אלהי
ישראל אשר ליצוד דוד אבי את
אשר דברת לי לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ויטב על כסא ישראל
וקאם ייטבו בנך את דכס ליתר
מלכותי כאשר הלכת לפני וינעה
יהוה אלהי ישראל אמן ודברך אשר
דברת לי נבדך לדוד כי האמנם יטב
אלהים את האדם על הארץ הער
שמים ושמי השמים לא יכלוך
אף כי הבית הזה אשר בעתי ופנתי
אל תפלת יצודך ואל תחננו יהוה
אלהי לשמיע אל הענה ואל התפלה
אשר יצודך מהפלי לפניך יהוה
יענך פתחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל הכקום אשר אמרת לשון
שכך שם לשכונני אל התפלה אשר
תפלי יערך אל הכקום הזה וישכנע
אל תחננו יצודך ויצוד ישראל אשר
תפלי אל הכקום הזה ואתה תשכנע
ממקום שכתך מן השמים ושמיעת
וסלחת אם יחטא איש לך ויהוונשא
באלה להאלות ובאלה לפני מונחך
במיתתה ואתה תשכנע מן השמים
וינשית וישפטת את יצודך להשיב
לרשית ולת דרכו כראשו ולהעריך
עריך לתת לו כערקתו
ואם ינאף יצוד ישראל לפני אויביו
יחטאו ויטו והודות שכך

והתפלי והתחננו לפניך בבית הזה
ואתה תשכנע מן השמים וסלחת
לחטאת יצודך ישראל ויהי כבודם
אל האדמה אשר נתת להם ולא יאמרו
נחננו השמים ולא יהיה מנוח
כי יחטאו ויהתפלי אל המקום הזה
והודו את שםך מחטאתם ישכון כי
תענם ואתה תשכנע השמים וסלחת
לחטאת יצודך וינאף ישראל כי תורם
אל הדרך המונה אשר ילכו ונתתה
בער יצודך אשר נתתה ליצודך
לעלה ריגב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה ישרון וירקון ארבו
והסיל כי יהיה כי יער לו איבו בארץ
ישעיו כל נענוכל כחלה כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל האדם וילכו
יצודך ישראל אשר ידעו איש נניעו
וככאנו ופריש כפי אל הבית הזה
זאתה תשכנע מן השמים כמון שכתך
וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכו אשר
תצא את לבבו כי אתה לבדך ידעת
את לבבני האדם ליכני יראוך ללס
בדרכך כל הימים אשר הם חיים על
פני האדמה אשר נתת לאבותינו
ונם אל הנשרי אשר לא יצמד
ישראל הוא וכאמאין רחוקה לטען
שכך הנדול וידך החזקה וורויעך
הנשויה וכאן והתפלי אל הבית הזה
ואתה תשכנע מן השמים כמון
שכתך וינשית ככל אשר יקרא אלך
הנכר ליכני ידע כל יצמי הארץ את

ישכך ויראה אתך כענך ישראל
 ולדית כי שכן נקרא על הכית הזה
 אשר נבנית כי יצא עמך
 למלחמה על איבוי סדר אשר
 תשלחם והתפללו אליך דרך היצר
 הזאת אשר בחרת לה והכית אשר
 בנית לשונך ושמעתמן השמים
 את תפלתם ואת תחנונם ועשית
 כשפטם כי חטאוך כי אין אדם
 אשר לא חטא ואנפת גם ונתתם לפני
 אויב ושמוס שובתם ארצו
 חזקה אקדושה והשיט אל לבם
 כארץ אשר משוטטו ויהרגו
 אלך בארץ ישובם לאמר חטאנו
 העינו ורשענו וישט אלך בכל
 לנו ובכל נפשם כארץ שבים אשר
 שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר
 נתתם לאבותם והיציא אשר בחרת
 וזכית אשר בנית לשכך ושמעת
 מן השמים ממסין שבת את תפלתם
 ואת תחנונם וינשיתם שפטם
 וסלחת ליבך אשר חטאו לך ועתה
 אליה יחננו ענך פתחות ואנך
 קשבות לתפלת הקקום הזה ועתה
 קוץ יהוה אליהם לעתך אתה ואחיו
 ענך כהנך יהוה אליהם ילכו
 תשועה וחסידך ייטבחו בטוב
 יהוה אליהם אר השב פני משיח
 ומה לחסדי דוד ענך
 וכלות שלמה להתפלל והוא שיהוה
 כהשמים ותאמל היצלה והזכרים

וכבוד יהוה מלא את הכית ולא יכל
 הסהנם לכוא אל בית יהוה מכיל
 כבוד יהוה את בית יהוה וכל
 ישראל ראים בדרת האש וכבוד
 יהוה על הכית ויכרעו אלם ארצה
 על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה
 כי טוב כי לעולם חסדו והמלך וכל
 היצם וזכרים וכל לפני יהוה ויוצר
 המלך שלמה את זכר המקדש אשר
 רשנים אלף ויאהב וישרם אלף
 ויחננו את בית האלילים המלך וכל
 היצם והכהנים על משמרותם
 יעמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר
 יעשה דוד המלך להודות ליהוה
 כי לעולם חסדו בהלל דוד כיום
 והקהנם פחצנים נדרם וכל ישראל
 יעמדים ויקדש שלמה את
 תוך החיצו אשר לפני כית יהוה כי
 יעשה שם העלות את חלבי
 השלמים כמזבח העדשת אשר
 יעשה שלמה לאכול להקל ארז
 היצלה ואת המטחה ואת החלבים
 ויניש שלמה את החנכית ההיא
 שביעת מיסוך ישראל יעמוקהל
 גדול מאד מלוא חכמת עז נחל
 מערים וינישו כיום השביעי יצרת
 כיתגת הכובץ יעשו שביעת מיס
 והחנ שביעת מיס וכיום ישרם
 ושלמה לחדש השביעי שלח את היצם
 לאהיהם שכחם וטוב יל על חטונאשו
 יעשה יהוה לדוד ולשלמה ול ישראל יעמו

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

ויכל שלמה את כית יהוה
 ואת בית המדרש ואת כל האבנים
 שלמה לינישות בכית יהוה וכבדו
 העליה / וירא יהוה אלישמה
 בלילה ויאמרו לי שמי צד את תפלת
 ונחרתי במקום הזה לי לכת זכר /
 הן אענה השמים ולא יהיה מטר
 והוא אטה על חב לאל הארץ ואם
 אשלה דבר כימי / ויבנינו צמי אשר
 נקרא שמי יליהם ותפללו ויבקשו
 פניו וישוט מדרכיהם הריצים ואם
 אשמי נזנח השמים ואסרה לחטאתם
 וארפא את ארצם / עתה יצני יהיו
 פתחות ואזני קשיות לתפלת המקום
 הזה / וינתה בחרת והקדשתי את
 הבית הזה להיות שמי יסם עד עולם
 והיו יצני ולבי יסם בלהימים / ואתה
 אם תלך לפני כאשר הלך דוד אבך
 ולינישות ככל אשר יטיילך וחקי
 ומישפטי תשמור / והקציות את
 כסא כלימותך כאשר כרת לדוד
 אבך לאמר לא יטילך איש מושל
 בישראל / ואסתיומן אתם ויעמק
 חקתי וימיתו אשר עתתי לפניכם
 והלמסו וינדרתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם / ונתיתם כמל
 אדמת אשר עתתי להם ואת הבית
 הזה אשר הקדשתי לי שמי איטילך
 מלפני ואתנט לי שול ולשענה
 בכל הימים / והבית הזה אשר היה
 יליון לכל יצני יליון יסם ואמר

במה יצאה יהוה כסה לארץ הזאת
ורבית הוה ואמרו יל אשר יצנו את
יהוה אלי אכרתיהם אשר הוינאם
כארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויזכרום יל
כן הלא יציהם את כל הדינה הזאת
ויהי מקץ יצרים יצנה אשו
בנה ילמה את בית יהוה ואת ביתו
והיצרים אשר נתן הורם ילמהמה
ילמה אתם ויושב שם את בני
ישראל וילך ילמה חמת עניה
ויחזק ילמה וכן את חזק במדבר
ואתכל יצרהמסכנות אשר בנה
בחמת וכן את בית חורון העליון ואת
בית חורון התחתון יצרי מצור חומת
דלתום וכריח ואת כיעלה ואת יצרי
המסכנות אשר היו לילמה וארל
כל יצרי תרכב ואת יצרי הפרשים ואת
כל חשק ילמה אשר השקבו וישול
ובלבנון ובכל ארץ מבשלתו כל הינם
הנותר מן החת והאמרי והפזי והחוי
והחסי אשר לא בני ישראל תמהו כן
כנהם אשר נותרו אחריהם בארץ
אשר לא כלום בני ישראל וייעלם
ילמה לכם יצרי היום הזה וכן בנה
ישראל אשר לא נתן ילמה לעצבים
כלאכתו כיהמה אנשי בלחמה
ויצרי ילשיו ויצרי רכבו ופרשיו
ואלה יצרי הנצלים אשר
למלך ילמה חמשים ומאת סבדורין
ביום ואת בתפרינה העילה ילמה

ויהי משקל הזהב אשר
 בא לשלמה בשנה אחת שש מאות
 ששים ושיש בכרי זהב לחד
 מאנשי התרים והסחרים מביאים
 וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים
 זהב ונכסף לשלמה ויניח המלך
 שלמה מאתים יונה זהב שחוט שש
 מאות זהב שחוט יונה ילד העונה
 האחת וישלש מאות מנעם וזהב
 שחוט שלש מאות זהב יונה ילד
 המן האחת ויתנם המלך בבית יער
 הלבנון ויניח המלך כסא
 שן גדול ויניחו וזהב טהור ושיש
 מיערות כסא וכנש מזהב לכסא
 מאוזנים וידות מזהב וכוה ילד מקוב
 השנת ושנים אריות יעבדים אצל
 תודות ושנים ישר אריות יעבדים
 שם ילד שש המיערות מזהב וכוה לא
 עשה כן לכל מלכה וכל מלך משה
 המלך שלמה וזהב וכל מלך בית יער
 הלבנון וזהב כסא און כסא נחשבים
 שלמה לטאומה כי אמות לכלך
 הלכות תרשיש עם יעבד חורם אחת
 לשלש שנים תבואה אמות תרשיש
 נשאות וזהב ונכסף שנהבים וקפים
 והכניסו ויגדל המלך שלמה מלך
 מלכי הארץ לגשר וחכמה וכל מלך
 הארץ מבקשים את פני שלמה לשפוט
 את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו
 והסמכים אים איש מעתה כל כסא
 וכלי זהב ושלמות נשק ובשרים

סוסים ופרדים דבר שעה בשנה
 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אמה
 סוסים ומרכבות ושנים ישר אלף
 פרשים ויתנם בני יהונתן ויום המלך
 בירושלם ויהי מלך מלך המלכים
 בן העשר ויניח ארץ פלישתים ויניח
 מיערים וילד המלך את חכמה בירושלם
 כאנשים ואת הארזים נתן כשקדים
 אשר לרב ומוניאם סוסים מביאים
 לשלמה ומכל הארצות וישאר דבר
 שלמה הראשנים והאחרים הילד
 הם מתוכם ילד דברי נתן הנביא וילד
 נבואת אחיה השילוני ופחות יער
 החזה ילד ירבעם בן נבט וילד שלמה
 בירושלם ילד ישראל ארבעים
 שנה וישיב שלמה עם אבתו ויקטו
 בגיר דוד אביו וכלך חביבים בגו
 תחתיו וילד רחבעם שבעה
 כי ישכם כאו כל ישראל להמליך אותו
 ויהי כשמיני ירבעם בן נבט וזהב
 כמצרים אשר מלך מפני שלמה המלך
 וישיב ירבעם מצרים וישיחו ויקראו
 לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל
 רחבעם לאמרו אנך הקשה את
 ילדנו ועלתה הקלמ' עמדת אנך
 הקשה ומעלו הנך אשר נתן
 ילדנו ונתעבדו ויאמר אליהם יער
 שלשת ימים וישבו אלי וילד היום
 ויניח המלך רחבעם את הזקנים
 אשר היו יעבדים לפני שלמה אביו
 בהיותו לאמר אין אתם נזיזנים

מספר

מספר

והנהגתם והלויים אשר נבנו
ישראל ההצט צילו מכל גוים כי
עונו הלוים את מנשיהם ואחזתם
וילט יהודה וירושלם כי הובחם
ירבם וננומנה ליהוה ויעמד לו
כהגם למנות ולשערים ולערים
אשר יעשה ואחר יתם מלך שבע
ישראל הנתנם את לבם לבקש את
יהוה אלהי ישראל באו ירושלים ונח
ליהוה אלהי אבותם ירחקו את
כלכות יהודה ואמנו את רחבם בן
שלמה לשעם שלוש מילי בדרך
הדרך ושלמה לשעם שלוש

רחבם יצא שישק מלך מצרים
ירושלם כי מצור היהוה בארץ ונאמנו
רוב ובששים אלף פרישים ואין בשר
לעם אשר באו יצמו ממערים רוב
סביבם וטשים וילכו את צרי המצור
אשר ליהודה ויבא עד ירושלים
וישבעה הנביא אר
רחבם וישי יהודה אשר נאספוא
ירושלם מפני שישק ויאמר להם
כה אמר יהוה אתם יענתם את ואף
אני יעבתי אתכם בד שישק וינענו
ישי ישראל והכלד ואמרו עירך
יהוה ובראות יהוה כי נענו היהוה
יהוה אלי שני צה לאמר נענו לא
אשחיתם ונתת להם כמיננו לעיניהם
ולא תתן חמתי בירושלם בד שישק
כי יהיו לו יעבדים וידעו יבדות ונענו
ממלכות הארצות ויגל שישק
מלך מצרים על ירושלים ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית
הכלד את הכל לקח ויקח את מנצי
הזהב אשר יעשה שלמה ויעני
הכלד רחבם תחתיהם כנע נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים השמר
פתח בית הכלד ויהי בדיו גוא הכלד
בית יהוה באו הרצים ונשאוב והשיט
אל הארצים ובהנענו שם כמנו
אף יהוה ולא להשחית לבנה ונב
ביהודה היה דברים טובים
ויחזקו הכלד רחבם בירושלם
וימלך בן ארבע וואת שער

והנהגתם והלויים אשר נבנו
ישראל ההצט צילו מכל גוים כי
עונו הלוים את מנשיהם ואחזתם
וילט יהודה וירושלם כי הובחם
ירבם וננומנה ליהוה ויעמד לו
כהגם למנות ולשערים ולערים
אשר יעשה ואחר יתם מלך שבע
ישראל הנתנם את לבם לבקש את
יהוה אלהי ישראל באו ירושלים ונח
ליהוה אלהי אבותם ירחקו את
כלכות יהודה ואמנו את רחבם בן
שלמה לשעם שלוש מילי בדרך
הדרך ושלמה לשעם שלוש

חניכם במלט ושלבי עשירה ישרה
מלך בירושלם היציר אשר בחר יהוה
לשם את שמו ישל ככל ששכני ישראל
וישם אמו נצחה העובדת ויניח הרוח
בילא הכז לכו לרוש את יהוה

ורבִּירַחֲכֵם הִרְאִיתֶם וְהָאֲדָרָנִי
הָאֵלֶּה כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יְשִׁיעִיה הַגִּבּוֹר
וְעֵזוֹ הַחֲזָקָה לְהַתִּירֵנוּ וּלְכַלּוֹת רַחֲמֵינוּ
וְיִרְבֶּם בְּהַיְמִים וְיִשְׁכַּח רַחֲמֵינוּ עִם
אֲמֵנוּ וְקִרְבֵּנוּ דִּיד וְיִמְלֹךְ אֱלֹהֵינוּ
בְּשֵׁשֶׁת יָמֵינוּ עֲשֵׂה

בלד ורבעים ויכלד אביה צל יהודה
 ששתי שנים מלד ביהושע ויבס אבו
 מליהו בת אוריאל מן בניה ובלחכה
 היתה בין אביה ובין ורבעים ויאמר
 אביה את המלחכה בחיל גבור
 מלחכה ארבינמאות אלה איש סחור
 וירבעים יצד עצמו מלחכה בישמורה
 במאות אלה איש סחור גבור היל

וַיָּקֶם אֲבִיהֶם מֵעֵלְהָר יִצְחָק
אֲשֶׁר בָּהָר הָאֵפֶרִים וַיֹּאמֶר יִשְׂמָעֵאל
וַיִּזְכֹּר וְכָל יִשְׂרָאֵל וְהָאֱלֹהִים לֵדִיתָ
מִן הַיְּהוּדָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מִכְלִכָּה
לְדָוִיד עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו
עַד תִּמְלֹךְ וַיָּקֶם וַיִּבְעֶם בְּזַנְבוֹת יִצְחָק
שְׁלֵמָה בֶן דָּוִד וַיִּסְרֹף עַל אֲרֻנוֹ

וַיִּכְנְעוּ עַל אַנְשֵׁי סוּדָן בְּנֵי
כִּי־עַל וַהֲאֵמִינוּ עַל רַחֲמֶיךָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַהֲמִנְעַם הָיָה עַל וְדָבַר לֵבב וְלֵאמֹר הִתְחַקֵּק
לְפָנֶיךָ וַיִּצְתָּה אֶתְּכָם אֲמֹרִים לִהְיוֹתֶיךָ
לְפָנֶיךָ מִלֵּת יִהְיֶה כִּד בְּנֵי דָוִד וְאַתָּה

הַמִּן כֹּד וַיִּמְכְּם עָלֵי זֶה־בְּאִשׁוֹ וַיִּשֶׂא
לָכֵן יִיבִינֶם לְאַדְמִי הָאֵל הַחַתֶּמֶת
כֹּהֵן הָיָה אֵת כָּל אֲהָרֹן וְהָלִוִּים וַתִּשְׁעוּ
לָכֵם כַּהֲנֵם כְּנֻזֵּי הָאֲדָמִית לֵל הַנֶּגֶז
לִמְרֹא יְדוֹ כְּכַרְבֵּן מִקֵּד וְאִיִּכ שִׁבְעָה
וְהָיָה כֹהֵן לֹא אֱלֹהִים וְאִתְּשֵׁה הַיֹּהֵר
אֱלֹהֵי וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְהַנֶּגֶז מִשְׁתַּבֵּחַ
לַיְהוָה כֹּה אֲהָרֹן וְהָלִוִּים כִּלְאִסְתִּי
וּכְקִטְרִים לַיְהוָה יִצְלוֹת כְּכַרְבֵּן כְּמִקֵּד
וּכְעֵרֶב כְּעֵרֶב וּקְטָרֹת סִכִּים וְעִינֵיכֶם
לֵחֵם יֵל הַיִּשְׁחֹן הַטְהוֹר וְעִנְיֹת וְהַנֶּגֶז
וְעִתָּה לִכְנִיעַ בְּעֵרֶב כְּשִׁיכָרִים
אֲנִשֵּׁת אֲתִּי שִׁבְעָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִתְּשֵׁה עֵינֵיכֶם אֲתִּי וְהַנֶּגֶז יִכְנֹעַ כְּרֹאשׁ
הָאֱלֹהִים וְהַנֶּגֶז וְהַנֶּגֶז הַתְּרִינִי
לְהִינֵי עֵינֵיכֶם כֹּה יִשְׂרָאֵל אֵל תִּלְחֹן
כֹּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמַתְכֶם כִּי אֵל תִּלְחֹן

וידבר נחם הכב את דבר ארם כי לא מאמרו
ויהיו לפני יהודה והכארכ מאחרים
יפני יהודה והנה להם הכל להפנים
ואחור ויניקו ליהודה והטעם כחניניה
כחניניה וידע עניי יהודה ויהי כחני
איש יהודה והאליהם את ידניכר
ישראל לפני אביהו והיה ויבני ישראל
כפי יהודה והם האליהם כפי יהודה
אליהם ויבני כחניניה ויהי כחניניה
הכניניה ויהי אביהו ויבני כחניניה
כחניניה ויהי אביהו ויבני כחניניה
יהודה ויהי אביהו ויבני כחניניה
ויהי אביהו ויבני כחניניה ויהי אביהו
ויהי אביהו ויבני כחניניה ויהי אביהו
ויהי אביהו ויבני כחניניה ויהי אביהו

ולא יעזב נח רבנים יעזב בני אבות
 וינפלו יהוה ויכתיב
 אבות ויטלו נשים ארבע יעזבה
 ויורד יעזבו ויטלו נשים ארבע יעזבה
 יעזבה נפול ויתר דברי אבות ודרכו
 ודבריו מתכנס במדרש הנביא יעזבו
 ויטלו אבות ינס אבות ויקברו אתו
 בעיר הירד וימלך אסא מלך תחתיו
 בימי שקטה הארץ יעזבו נשים
 וינפלו אסא הטוב והישר
 בעני יהוה אלהיו וינס את מזבחות
 הנכר והמכות וישר את המזבחות
 ויעזבו את האשרים ויאמר ליהודה
 לרדוף את יהוה אלהי אבותיהם
 ולעשות התורה והמצוות ויטלו
 יעזבו יהודה את המכות ואת החמטם
 ותשקט הממלכה לפענו ויבן עזרי
 מיערה ביהודה כי שקטה הארץ ואין
 יעזבו מלחמה בשנים האלה כי היתה
 יהודה לו ויאמר ליהודה נבנה את
 היערם האלה ונעבד חומה ומגדל
 דלתם ונרדחם יעזבו הארץ לפענו
 כדרכו את יהוה אלהי ישראל
 ויעזבו לעבדו ויבן ויעליו
 ויהי לאסא הילנא יעזבו
 ורמח מיהודה שלש מאות אלף
 ומנעם ונשא מן דורו קשת
 מאתם וישמם אלף מלאת גבור
 חיל וינא אלהים ורחמי ייחל
 אלף אלפים ומרכבות שלש מאות
 נכא יעזבו מרשה וינא אסא לפענו

ויעזבו מלחמה בני צפתה למרשה
 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר
 יהוה אין יעזבו לעזוב רב לאין מר
 יעזבו יהוה אלהינו כי יעזבו נשים
 ובטח כננו על ההמון הזה יהוה
 אלהינו אתה אלי יעזבו יעזבו אנו
 וינא יהוה את החטאים לפענו
 ולפע יהודה וינסו הנשים וידרכו
 אסא והינסו אשר יעזבו לעזוב ויעזבו
 מנשים לאין להם מחיה כי נשברו
 לפע יהוה ולפע מחיה וינא ישראל
 הרבה מאד ויבן את כל היערם סביו
 נר כי היה פחד יהוה יעזבו ויבן את
 כל היערם כי בנה וכה היתה בהם וינסו
 אלהי מקנה הקו ויטלו ויבן
 ונבילים ויטלו וינא יהודה וינא
 יעזבו היתה יעזבו חתא אלהים וינא
 לפע אסא ויאמר לו שמי יעזבו אסא
 וכל יהודה ויבנו יהוה יעזבו ויבנו
 עמו ואם תרשה יעזבו לכם ואם
 תעזבו יעזבו אתכם ויבן
 רבם לישאל לאלהי אבות ואלה
 מן מורה ואלה תורה וינא בער
 לו יעזבו אלהי ישראל ויבן
 וינא להם וינא להם אן שלום
 ליהוה ולבא כי מהומת רבות יעזבו
 יעזבו יעזבו ומתחיל בני יעזבו
 ביני כי אלהים הכמם נר יעזבו
 ואתם חזקו ואל יעזבו דיכס כי יעזבו
 יעזבו לפעיהם וכשמי
 אסא את הדברים האלה והנבואה

למלך ישראל ויהוה אלהים ישראל ויהוה אלהים ישראל ויהוה אלהים ישראל
 ויהוה אלהים ישראל ויהוה אלהים ישראל ויהוה אלהים ישראל
 ויהוה אלהים ישראל ויהוה אלהים ישראל ויהוה אלהים ישראל

כעשאל מלך ישראל על יהודה ויבן
 את הרמה לכלות את יונה וכל
 לאסא מלך יהודה ויוצא אסא
 בסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית
 המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
 הישב בדמשק לאמר ברת בן
 ובנד יבן אבן ובן אבן הנה שלחת
 לך בסף וזהב לך הפר יי ברתך
 את כעשאל מלך ישראל ויעלה
 מלך ישראל וישלח אל בן הדד
 אסא וישלח את שרי החיל אסא
 לו אל ערי ישראל וכל את עין ואת
 דון ואת אל מים ואת כל מסגרות
 ערי נפתלי ויהי כשמוע כעשאל
 ויהדל מבטת את הרמה וישבת את
 כל אקטו ואסא המלך יקח
 את כל יהודה וישאו את אבני הרמה
 ואת יצניה אשר בעה כעשאל ויבן
 בהם את גבנו ואת המזבח
 וביצת ההיא בא חנני הראה אל
 אסא מלך יהודה ואמר אליו נחש
 יל מלך ארם ולא נשיגעת על יהוה
 אלהיך על כן נמלט היל מלך ארם
 מידך הלא חמשים והלויים היו
 לחיל לרכב לרכב ולפרשים להדב
 מאד ובהי ענך על יהוה נתנס מידך
 כיהוה עשו כישטות בכל הארץ ונתנו
 יפליכם שלם אל ונסלת על ואת בני ענה
 יש יענך בלחמך ויוצא אסא אל הארץ
 והתחזק בהתהפכת כמנהג עמו על
 ואתו ירדן אסא מן הים בית ההיא

יחד הנביא החזק ויצטר השקט
 מכל ארץ יהודה ובעטן ומן הערים
 אשר לך מחר אמרים ויחדש את
 מוסר יהוה אשר לפני אולם יהוה
 ויקבץ את כל יהודה ובעטן והערים
 יצבהם מאפרים ומנשה ומשכנין
 כנעניו עליו מישראל לרב בראתם
 מיהוה אלהיו יצמו
 וקבעו ירושלם בחדש השלשי
 לישנת חמשי יצורה למלכות אסא
 ויבחו ליהוה בום ההוא מן השל
 הבאו בקר יטבצמאות ויצאן שבעת
 אלפים ויבאו ברית לדורש את יהוה
 אלהי אבותיהם ככל לבבם וכל נפשם
 וכל אשר לא ידורש ליהוה אלהי ישראל
 יוכת למן קטן ועד גדול למאיש ועד
 אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
 וכתוביה וכתוביה וכתוביה וכתוביה
 וישמחו כל יהודה על השמועה כי
 כל לבבם נשבעו וכל רעונם בקשהו
 ויבצאו להם ויצא יהוה להם מסביב
 ונסמ יצבה אסא אסא המלך הסירה
 מנבירה אשר יצתה לאשרה מפני
 וכתב אסא את כל יצתה וידרך
 וישרף כנח לקדון והכמות
 פרו מישראל רק לבנאסא היה שלם
 כל ימיו ויצא את קדש אביו וקדשו
 בית הארץ בסף וההכלים וימלחמה
 לא היתה יד שנת שלשים וחמשי
 למלכות אסא בשנת
 שלשים וישיש למלכות אסא יצלה

לאסא מלך יהודה
 ויבן את הרמה

ויבן את הרמה
 ויבן את הרמה

והנה דברי אכא הראשונים והאחרונים
הנם כתובים על קשר הכלים ליהודה
וישראל ויחל אכא בשנת
שלישים ותשיע לליכותו בדביר יעד
לכניסה חליו וגם בחליו לא דרש את
יהוה כי נפאס וישיב אכא יגם
אבתיו וכת בשנת ארבעים ואחת
למלט וויקדהו בקרתיו אשר נדה
לו בעיר דוד וישיבנהו במיטתו אשר
מלא בשמים ונעם מרחקים מדרך
מצינה וישיבו לו שרפה גדולה עד
לכאדו וימלך יהושפט בנו
תחתיו ויתחזק על ישראל ויתן חיל
כל ימי יהודה הכערתו ויתן ענבים
בארץ יהודה ובגרי אפרים אשר
לכד אכא אכיו ויהי יהוה עם יהושפט
כי הלך בדרכי דוד אביו הראשנים
ולא דרש לבגלים כי לא היה אכיו
דוש ובנינותיו הלך ולא כבני נשר
ישראל ויבן יהוה את המבטח בידו
ויתנו כל יהודה מנחה יהושפט
ויהי לו יגשר ונקוד רב ויגבה לבו
מדרך יהוה ויער הסיר את המטות
ואת האשרים מיהודה
ובשנת שלוש למלכו שלח לשוין
לכד חיל ולבגדיה ולזכריה ולתנאי
ולמציניהו למד בעיר יהודה ויגבה
היום שמיניהו ונתנהו וזכר
ויגשה אל ושמר מותו והנעתו ואנשו
וטוביהו וטוב אדנה הלויים ויגבהם
אלישמי ויהורם הכהנים וילמדו

ביהודה ויגבהם קשר תורת יהוה ויגבה
בכל ימי יהודה ויבדו בנים ויהי
פחד יהוה על כל כליכות הארצות
אשר סבבות יהודה ולא עלבו יגם
יהושפט וזכר ישתעט מביאים
ליהושפט מנחה וקסף מיטא נב
היערבים מכאים לו יגאן איל
שבעת אלפים וישיב מאות ותשיב
שבעת אלפים וישיב מאות
ויהי יהושפט הילך ועל יעד
לכניסה ויבן מהורה פתות ויער
מסכות וכל אכא ובה היה לובערי
יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל
בירושלים ואיה פקדונם
לכית אבותיהם ליהודה אשר אלפים
יעדה השיר ויגבו גבורי חיל שלוש
מאות אלף ויעל ידו והחג
השיר ויגבו מאתים ושלשים אלף
ויעל ידו ויגבהו מן זמרי המתעבדים
ויגבו מאתים אלף גמור חיל וסן
נגמון גמור חיל אלדע ויגבו מלשון
קישת ונגן מאתים אלף ויעל ידו
יהונדב ויגבו מאה ושלמועס אלף חור
יגבא אלה המישרתים את הכי
מלכד אשר עמם הילך בעיר המכער
בכל יהודה ויהי יהושפט יגשו
ונכמד רב ויתתו לאהאב ויד ידן
ישעם אל אהאב ליטכדו וזנה לו
אהאב נאן ונקד רב וליגם אשר יגשו
ויסיהו ליגלות ארמית עיר ויגבו
אהאב מלך ישראל אל יהושפט מלך

יהודה התלך אתו ונטע עליה ויאמר
 לו כמנו כמנו וכן עמד צבי וינכר
 כמלהכה ויאמר יהושפט אל מלך
 ישראל וישמעאל ביום את דבר יהוה
 ויקחו כלד ישראל את הנביאים אומני
 טאות אש ויאמר אלהם הלך אל
 ומת עליה למלחמה אם אחר
 יאמרו ילה ויהי האלהים ביד המלך
 ויאמר יהושפט האין פה נבא ליהוה
 עד ונדרשה מאתו ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט עד אש אחד
 לדווש את יהוה מאד ואני שונא אתו
 מאד וכתנבא עלי לטובה כי נל כי
 לדעה הוא עמיהו בן יכלא ויאמר
 יהושפט אל יאמר המלך כן ויקרא
 מלך ישראל אל פנים אחד ויאמר
 סור טיבהו בן יכלא וסלך ישראל
 ויהושפט מלך יהודה וישבים אש
 על כסאו מלכיים כדיל וישבים כד
 פתח שיער שבתו וכל הנביאים כתנבא
 לפניהם וישערו ויעקרוהו כן כנעה
 קרע מלך ויאמר לה אמר יהוה באלה
 תנע את אדם עד כלותם וכל הנבאים
 נטאים כן לאמר ילה וכת עליה
 והיגלה ועתה יהוה ביד המלך והמלאך
 אשר הלך לקרא למיכה ודבר אליו
 לאמר הלה דבר הנביאים פה אחד טוב
 אל המלך והיגלה דבר מאד מהם
 ודבר טוב ויאמר מיכה וחי יהוה
 לא את אשר יאמר אלהי אדוני
 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו

מיכה הלך אל רבת עליה למלחמה
 אכאחל ויאמר עלו העיניו ויתנו
 בידם ויאמר אליו המלך עד כמה
 פנים אע מיניין אשר לא
 הדבר אלי רק אמת בשם יהוה ויאמר
 ראיתי את כל ישראל נעים ילה
 ההרם כמאן אשר אין לה רעה
 ויאמר יהוה לא אדעם לאלה ישובו
 איש לביתו בשלום ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט הלא אמרת
 אלד לא תנבא עלי טוב כי אחר
 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה
 ראיתי את יהוה וישב על כסאו וכל
 נבא השמים ימדים עלי ימיו
 וישמאלו ויאמר יהוה כי פתח את
 אהאב מלך ישראל ויעל ויעל מרת
 עליה ויאמר זה אמר ככה וזה אמר
 ככה וישמאל דרוח וישמאל דרוח
 ויאמר אע אפתנו ויאמר יהוה אליו
 ככה ויאמר אע אפתנו ויהי לרוח שר
 כפי כל נביאיו ויאמר הפתח ונסתכל
 יאוי עשה כן ויעתה העתה ויהוה רוח
 שר בפי כל נביאיו אלה ויהוה דבר עליה
 רעה וישערו ויעקרוהו כן כנעה ויהוה
 ילה ויהוה ויאמר אלה המלך עמר המלך
 יהוה נאמר ויהוה אתו ויאמר מלך יהוה
 ואת מיכה והוא אשר תלאהו ויהוה ויהוה
 ויאמר מלך ישראל ואת מיכה ויהוה
 אל המלך ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ואת מיכה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 והאמלך ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

גם מכל עיר יהודה באו לכבוש את
 יהודה וישיבו ויהושפט בקהל יהודה
 וירושלם כבית יהודה לפני החצר החדשה
 ואמר יהודה אלה אמרנו הלא אתה
 הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל
 ממלכות השמים ויבדד כח נבונה ואין
 יעמר להתייגע הלא אתה אלהינו
 הורשת את ישיב הארץ הזאת בלפני
 יעמר ישראל ותתנה ליריב אמרהם
 אהבך לעולם וישובו ויבנו לדבה
 מקדש לאבד לאבד אם תבוא עלינו
 רצח חרב שטט ודבר ורצח נפודה לפני
 הכתה והלפך כי שמך כבית הוה
 ונזק אלך מצרתנו והשטט והשטט
 ונתה העלבון יצפון ומואכר שיער
 אשר לא נתתה לישראל לבוא חם
 כבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם
 ולא השמידום והנה הם נבליים עלינו
 לטא לברשנו מירשתך אשר הורישנו
 אלהינו הלא תשפט גם כי אין לנו
 סלפם ההכון הרב הזה הבא עלינו
 ואנחנו לא נרעמה נעשה כי יעלך
 יעטנו וכל יהודה יעמרים לפני יהודה
 גם טפס נשיהם ונבניהם
 ויהויאל בן זכריהו בן גניה בן יעאל
 קומתה הלוי בן גמאסף היתה עליו
 רוח יהוה כחזק הקהל ויאמר הקשט
 כל יהודה וישיב ירושלים והסלך
 יהושפט נה אמר יהודה לכם אתם אל
 תראו ואל תחתו מפני החמון הובחזה
 כל יכם המלחמה כי לא להים ממח

רדו עליהם הנם ילים נבי עליהם
 וכינאתם אתם כסוף הנחל פני כדבר
 יראו ואל לכם להלחם בואת התינו
 ינבדו וראו אתי ישיבת יהודה ינבכם
 יהודה וירושלם אל תראו ואל תחתו
 כחר נא לפניהם ויהוה ינבכם וינבד
 יהושפט אמרם ארצה וכל יהודה
 וישיב ירושלים נפלו לפני יהוה
 להשתחוות ליהוה וינבדו הלים
 וכן כע הקהלים וכן כע הקהלים
 להל יהוה אלהי ישראל בקול
 גדול לפני עהו וישיבו כמקדש ינבדו
 לכדבר תקיננו ונבא אתם יעמר יהושפט
 ויאמר שמיני יהודה וישיב
 ירושלים האמית ביהוה אלהים
 ותאכט האמית בנביאיו והגליחו
 וינבדו אלהים וינבדו מישרים
 ליהוה וכהללים להדת קדש בנאול
 לפני החלון ואמרים הוהו ליהוה
 כי לעלים חסדו וכיעל החלו בנה
 ותהלה נתן יהוה למארכים על בני
 יצפון כמאב והרשיע הקאס ליהודה
 וינבדו וינבדו בני יצפון וכמאב על
 ישיב הרשיע להחרים ולהשמיר
 וככלתם כי שכי שיער עירו איש
 בריעו למי שחית ויהודה כמאב
 הכינפה לכדבר ויפט אל ההכון והנס
 פנרים נפיק ארצה ואין פליטה ונא
 יהושפט יעו לקאת שלל וינבדו ונא
 וכל שפירסו כל הדת וינבדו ונא
 ויהושפט ישיב כמאב אתה שלל וינבדו

117

על המלך סבב ויציא אות
המלך ויתנו יצא את הנזר ואת העזת
וימליכו אותו ויכניסוהו והיו יצא ויבנו
ויאמרו יחי המלך ותשקיע
יעלהו את קול העם הרע והמחלל
את המלך ותבא אל היסודית והוא
והרא והנה המלך יפד יצא ויבדו
במבוא והשרים והתעניות יצא
המלך וכל עם הארץ שבת ותקוע
בחצוצות והמשרים בכל השיר
ומודיעים להלל ותקריע עמליו ואת
בעדיו ותאמר קשר קשר
וויצא יהודי צהקן את ישרי
המאות פקודי החיל ויאמר אליהם
הויצאו כבית הישרות והבא אהרן
יוסף בחרב כי אחר הכהן לא תמיתו
בית יהודה וישימו לה ידים ותטע
אל מבוא שיער הסוסים בית המלך
וימיתו יסכו ויכרת יהודי
ברית כולו וכן כל היסוד וכן המלך
להקל ליסוד יהודה ויבאו כל היסוד
בית הכניע ויתעו ואת מוכחיו ואת
עלמיו שברו ואת מתן טהן הכניע חרט
לפני המוכחות וישלם יהודי נפקדת
בית יהודה ביר הטהנים הליס אשר
חלק דוד יצא בית יהודה להצלות צלות
יהודה בכחם כחורם משה בשמחה
ובשיר יצא דוד וייעבד השענים
יצא שיער בית יהודה ולא טמא
לכל דבר ויקח את שרי המאות ואת
האדירים ואת המושלים כנס ואת

ובשנה השביעית התחזק
יהודי ויקח את שרי המאות לעזרה
בזרעם ולישכמם בן יהודה וליעורו
בזרעו ואת בני עשרה ואת
אלישפט בן זכרי יצא נכרית ויסכו
בחדה ויקבעו את הלויים בכל יצרי
יהודה וראשי האטות לישראל ויבאו
אל דויד ויביתו כל הקהל ברית נכת
האלהים עם המלך ויאמר להם הנה
בן הלל ימלך כאשר דבר יהודה יצא
בן דוד וזה הדבר אשר תעשו
השלשית מכנס כפי השבת לסתם
וללויים לשיערי הסעם והשלישית
בבית המלך והשלישית בשיערי הסוד
וכל העם בחצרות בית יהודה ואל יבא
בית יהודה כי אם הכהנים והמשרתים
ללויים הכהן יבאו כי קדש הכהן וכל
העם ישמרו וישמרת יהודה והקיפו
הלויים את המלך סבב איש וכליו
בדוד והבא אל הבית ויפתו ויהיו את
המלך כבאו ויבאו וייעשו הלויים
וכל יהודה בכל אשר יטה יהודי
הסתן ויקחו איש את אנשיו כפי
השבת עם יצא השבת כי לא פטר
יהודי והסתן את המלקות
ויתן יהודי צהקן לשרי המאות
את החנות ואת המנחת ואר
השלטים אשר לכל דוד אשר
בית האלהים וייעבד כל היסוד אשר
שלחו בידו ויביתו הבית המעתייע
בתה הבית השמאלית למבוכה ולכת

כל עם הארץ ויור את המלך מבית
 יהוה ויבאו סגור ישיע העליון ביד
 יהוה וישיבו את המלך על כפיו
 המטילה ויטמחו כל עם הארץ והיו
 יסקטה ואת יתליהו הכיתו בחרב
 מן שבני שטם יאשי כפרט
 וארכיבם שנה מלך ביהושפט ושם
 אמו ובה מבאר ישיב ויגש ויאש
 הישר בעני יהוה כל ימי יהודה עתה
 וישיאלו יהודי נשים שטם
 ויזל כנס ובנותיו וק אחריכ היר
 יס ליב ואש לחדש את בית יהוה
 וקבץ את הכהנים סורלים ויאמר להם
 יצאו יצבי יהודה וקבעו מכל ישראל
 כסף לחזק את בית אלהיכם מדי
 שנה בשנה ואתם תמנהו לדבר ולא
 סהו הלוים ויקרא המלך
 להנדין הראש ואמר לו מדין לא
 דרשת על הלוים להביא מיהודה
 ומיושלים את כשיטת משה עבד
 יהוה והקהל לישראל לאהל הצהר
 מעתה יהוה הכרשית בענה פרי
 את בית האלהים וגם כל קדש בית
 יהוה יקשו לכבדים ויאמר המלך
 ויגשו ארון אהרן ויתנהו בשער בית
 יהוה הועה ויתנהו קול ביהודה וביושלים
 להביא יהוה משיטת משה עבד
 האלהים על ישראל במדבר וישימחו
 כל השרים וכל העם ויבאו וישיבו
 לארון על לכתו ויהי כעל כבא את
 הארון אל מקדש המלך ביד הלוים

וסדאדם מרב הכסף ולא סופר
 הכלך ופקיד כהן הראש ויגדו את
 הארון וישיאלו וישיבו אל מקומו
 כה יגשו לוס ביום ואספוס כסף לה
 ויתנהו המלך ויהודי על אל עשרה
 כל אכלת יגברת בת יהוה ויהיו שגרים
 חיצנים וחרשים לחדש בית יהוה ונס
 לחרש כדול ועשה שית לחזק את בית
 יהוה ויגשו יגשי הטלאס והצל
 ארוכה למלאכה בידם ויגידו את
 בית האלהים על סתכנתו ויאמינו
 וכלותם הביאו לפני המלך והיו יג
 את שאר הכסף ויגשו כל יבית
 יהוה כל שרת והיגלות וכפות וכלי
 זהב וכסף והיו כינאים ילות נבית
 יהוה תמיד כל ימי יהודי
 ויקון יהודי וישיב ימים
 וכת מן מאה וישראלים שנה בכתו
 וקברו כי ערדו יגם המלך כי
 יגשה טובה בישראל ויגם האלהים
 וביתו ואחרי כות יהודי נבאו
 ישרי יהודה וישתחו כלך אז שמי
 המלך אלהים ויגשו את בית יהוה אלה
 אבותם ויגדו את האשרים ואת
 היענים ויהי קנה על יהודה וירושלים
 באשבתם זאת וישיח בהם נביאים
 להשיבם אל יהוה ויגדו בסוף האומה
 ורוח אלהים לבשה את מריהו ויג
 הכהן ויגד מכל יגם ויאמר להם
 אמר האלהים לאתם יגדו את עתה
 ולא תעירו כי יגד את יהוה ויגד אתכם

ויקשרו יצלו וירגמיהו אבן כמיעת
 המלך כחצר בית יהוה ולא זכר
 יואש המלך המלך אשר יצא
 יהורם אביו עמו ויהרג את בנו ונכחו
 אבד רא יהוה וידרשו
 ויהי תקופת השנה יצלו חיל
 אדם ויבאו אל יהודה וירושלם וישקעו
 את כל ישראל מימם וכל ישראל
 ישלחו למלך דרמשיק כי כמיעת
 אנשים באו חיל אדם ויהוה נתן בדם
 חיל לרב מאד כי יצבו את יהוה אלהי
 אבותיהם ואת יואש יישו שפטם
 וכלתם ממנו כי יצבו אתו נמחלים
 רבים התקשרו יצלו יעבדו כדמלכ
 יהורם המלך ויהרגו יצלו כמיעת
 ויקחלו כמיעת חיד ולא קברו גמלת
 המלכים ואלה המלכים שרים יצלו
 זכו בן ישמעאל צמנית ויהורם בן
 ישמרת המואבית ולצו זרם המשא
 יצלו ויסול בית האלהים הנם טמאים
 יצלו כדריש ספר המלכים ויסלך אמיגו
 בנו תהתיו
 בשנה מלך אכציהו וישרים ותישל
 בשנה מלך בירושלם וישא אביו יהוען
 מירושלם וישש הישר בעני יהוה
 זכ לא בלבם שלם ויהי כאשר חזקה
 המערכה יצלו ויהרג את יעבד והמכנ
 את המלך אביו ואת בעהם לאחית
 כי כחוב בתולה כספר משה אשר
 יגלה יהוה לאמר לא ימות אמת יצ
 בעם וכעם לא ימותו יצלו אמתק איש

בחטא ימותו ויקמן אמיגו
 את יהודה וינמידם לבית אכזלשי
 האלפים לישרי המאות לכל יהודה
 וכעם ויפחדם למכן עשרים שנה
 ופיגלה ויבצאם ישרים מאות ארף
 כהור יצא אבן רמה ונעו וישש
 מישראל מאה אלף נטר חיל במאה
 כד כספ וואיש האלהים בא ארלו
 לאמר המלך אל כא יפך יצא
 ישראל כי אין יהוה ים ישראל כל
 בע אפרים כי אם בא אתה יצשה
 חוק למלכה יבשלך האלהים
 לפע אויב מישש נח האלהים לעזור
 ולהכשילו ויאמר אמיגו לאיש
 האלהים וקה לעשות למאת המטר
 אשר נתת לעדוד ישראל ואמר איש
 האלהים יש יהוה להתלך הרסה
 מנה ויכדילם אמיגו להגדול אשר
 בא אליו מאפרים ללכת למקומם
 ויחר אפם מאד ביהודה ויששו
 למקומם כחרי אה וצבילתו
 התחזק ויהל את צבו וילך באהבה
 ויד את בני שיער ישרת אלפים
 ויעשרת אלפים חיים שובגן יהודה
 ויבאום לראש הסלע וישלכום
 מראש הסלע ויכלם נקיעו ויכ
 הגדוד אשר השיב אמיגו מלכת
 יצלו למלכה וישש ויששו כמיעת יהודה
 מישכרו ויגד בית חורון ויב כהם
 שלשת אלפים ויבן מהרבה
 ויהי אחרי כא אמיגו מלכת

את אדומים ויבא את אלה בני ישיע
וינציתם לו לאלהים ולפעמים ישתחו
וזה קטר ויהיה אף יהיה באמצעות
וישלה אליו נביא ויאמר אליו למה
היטת את אלה העם אשר לא העלו
את עבם מידך ויהי נדבך אלו
ויאמר לו הליצין לכלך נתנך חבל
לך למת מידך והחל הנביא ויאמר
ידעתי כי יצין אלהים להשחיתך כי
עשית זאת ולא יסכיני עת לי ענתו
וויצין אמיניהו מלך יהודה
וישלה אל יואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל ואמר לו נתראה פנים
וישלה אל יואש מלך ישראל אל אמיניהו
מלך יהודה ואמר החוח אשר בלענו
שלחאל הארז אשר בלענו לאמר
תנה את כהן לבני יאשה ותינצר חית
השרה אשר בלענו ותרמס את ההוח
אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לך
להנבד יתה שפה נביתך למה תתנה
נרצה ונפלת אתה ויהודה יצחק ואלא
שמע אמיניהו כ מה אלהים היא למינו
תקם בך כי דרשו את אלה אדום ויניע
יואש מלך ישראל ויתראה פנים הוא
ואמיניהו מלך יהודה בכית יבמיש אשו
יהודה וינעו יהודה לפע ישראל
ונסו איש לאחיו ואת אמיניהו מלך
יהודה בן יואש בן יהואחז תפס יואש
מלך ישראל בכית יבמיש ויבא אדום
וישלו ויפזין בחובות ירושלים משע
אפרים יערי שני הפונה ארבע מאות

אכה וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית האלהים ינס יבד
אדום ואת אצילות בית המלך ואת
בני הערבות ויבש שברון
ויהי אמיניהו בן יואש מלך יהודה
אחר מות יואש בן יהואחז מלך ישראל
חמישים שנה ויהיה דמי אמיניהו
הראשונים והאחרנים הלא הנס כתוב
על ספר מלכי יהודה וישראל ויפזר
אשר כר אמיניהו אחר יהוה ויקשו
עליו קשר ביהושלם ונס לבישה וישלמו
אחריו לבישה וימיתו יבש וישארו
על הסוסים ויקבו אתו ינס אכתי ויבד
יהודה ויקחו כל ינס יהודה את יעזרהו
והוא בן ישיע יבשרה שעה ויבליט את
תחת אביו אמיניהו הוא נה את אצילות
וישיטה ליהודה אחר יבש המלך
ינס אכתי בן ישיע יבשרה
שעה יעיהו בלמו וחמישים ושתים
שנה מלך ביהושלם ויבש אכתי ויבליט
מן ירושלים ויבש הישר בנע יהודה
כל אשר יבשה אמיניהו אכתי ויהי
לדריש אלהים בני ויבליטו המכון ויבליט
האלהים וכימי דרשו את יהוה העליון
האלהים ויניעו ויבליטו כפלישתם ויפזר
את חובותיה ואת חובות יבשה ואת חובות
אשרוד ויבנה יערים באשרוד וכפלישתם
וייעזרהו האלהים על פלישתם ויניע
הערבים הישכים בעור בצל והצניעם
ותקט העמונים מנחל לעיהו ויבליט
עד לבוא מצרים כחחוק יעל למיניהו

וְיָבִין עֵינָיו מִדֵּלִים בִּירוּשָׁלַם יִצְרָל
יִשְׁעוּ הַפֶּנֶל וְעַל יִשְׁעוּ הַנָּא וְעַל
הַכֶּקֶץ וְיִחוּקֶם וְיָבִין מִדֵּלִים כְּמִדָּר
וְיִחַנְג בְּרֹחַת רִגְמִים כִּי מִקְנֶה וּלְהִיָּה לוֹ
וּבִשְׁפֹלָה וּבְמִי שֹׁר אֲכָרִים וְכָרְמִים
כְּהָרִים וּבְכִרְכָּל כִּי אֲהַב אֲדַמָּה הִיָּה :
וְהִי לִיעֵלָהוּ חִלִּי עֵשֶׂה מִלְחָמָה
וְיִנָּא עֵבֶל לְדֹר כְּמִסְפָּר פְּקֻדַּת מִדָּר
וְיִנָּא הַסּוֹפֵר וּכְיִשְׁעוּ הַשּׁוֹטְרֵעַ
וְדַחַנְהוּ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ וְכִל מִסְפָּר
רֹאשִׁי הָאֲכֹל לְבֹר חִל אֶלְפִס וְיִשְׁ
כְּאוֹתָ וְעַל יִדֵּם חִלִּי עֵבֶל שְׁלִישׁ כְּאוֹת
אֶלְפִי וְיִשְׁכִּיעַ אֶלְפִּים וְחִמִּישׁ כְּאוֹת
עֵשֶׂה מִלְחָמָה כִּכְח חִל לְעֹר לְמֶלֶךְ
עַל הָאוֹרֵב וְיָבִין לָהֶם עֵינָיו לְכָל הַנָּא
מִנְעִם וּרְכִיחִים וּכְכִיעִם וְיִשְׁרֵעוּ
וּקְשָׁתוֹת וְלֹאכְנֵי קִלְיָם : וְיִנָּא
בִּירוּשָׁלַם הִישְׁכֵּנוֹת מִחֻשְׁבֵּת הַיֶּשֶׁב
לְהִיָּה עַל הַמִּדְּבָלִים וְעַל הַפִּטְעוֹת לִיהֹא
כְּחִיעִם וּבְאֲנִיָּם וְלִיָּה וְיִנָּא שְׂכֹר
עַד לְכִרְחֹק כִּי הִפְּיֵא לְהִיעֹד עַד
כִּי חֹק : וּכְחֻקְתּוֹ נִגְמֵה לְבִי עַד לְהִשְׁחֹת
וְיִמְעַל מִחוֹה אֵלָיו וְיִבֵּא אֶל הַיָּבִין
יְהוָה לְהַקְטִיר עַל מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת :
וְיָבִא אַחֲרָיו עֵרֵי יְהוָה הַכֶּהֱן וְיִנָּא קִדְשׁ
לִיהוָה שְׂכָנָם כְּעַחֲלִי : וְיִנָּא עַל
עֵינָיו הַמֶּלֶךְ וְיִאֲכֹדוּ לְאֶלֶף יִנָּא עֵרֵי
לְהַקְטִיר לִיהוָה כִּי לִפְנֵים בְּנֵי אַחֲרָיו
הַמִּקְדָּשִׁים לְהַקְטִיר יִנָּא מִכּוֹ הַמִּקְדָּשׁ
כִּי מִצִּית וְלֹא לְדִל לְכַבֹּד מִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְיִנָּא עֵינָיו וּבִירוּ מִקְטֹרֶת לְהַקְטִיר

וְכִי יָנִין יָגֵם הַכְּהֵנִס וְהַנִּרְצִית וְהַדָּה
כְּמִנְחָה לִפְנֵי הַכְּהֵנִס בְּבֵית יְהוָה מִיָּבִין
לְמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת : וְיָבִין אֵלָיו עֵרֵי דָהָר
כְּהוֹרֵאשִׁי וְכִי הַכְּהֵנִס וְהַנִּרְצִית הוּא
מִיְעֵר בְּמִנְחָתוֹ וּבְהִלָּהוּ מִיָּשֶׁם וְנִסְהָא
נִדְחָה לִנְאֻת כִּי נִנָּעוּ יְהוָה וְיָהִי עֵרֵי
הַמֶּלֶךְ מִיְעֵר עַד יִסְכְּלוּ וְיִשְׁכֵּב בֵּית
הַחֻשְׁבוֹת מִיְעֵר כִּי נִנָּעוּ מִכִּית יְהוָה
וְיִוָּתֵם בְּעַל פִּת הַמֶּלֶךְ שׁוֹמֵם אֶרֶץ
יָגֵם הָאֶרֶץ : וְיִתְרֹכְרִי עֵינָיו הוֹרֵאשֵׁנִס
וְהָאֲדָרְגִים כְּתִב יִשְׁעוּ כֹּהֲנֵי אֲמִין הַנָּא
וְיִשְׁכֵּב עֵינָיו יָגֵם אֲנִתּוֹ וְיִקְדֹּר אֶרֶץ
יָגֵם אֲנִתּוֹ בְּשֹׁד הַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר
לְכִלְכִּים כִּי אֲמָרוּ מִיְעֵרָהוּ וְיִבְלָךְ
יִוָּתֵם כִּי תַחֲתָיו : כִּי יִנָּא שְׂכֹר
וְחִמִּישׁ שְׁנֵה יִוָּתֵם כְּמִלְכּוֹ וְיִשְׁעוּ עֵשֶׂה
שְׁנֵה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אֲמִין דִּוְשָׁה
כְּתִנְדֹּק : וְיִנָּא שְׁנֵה הַיִּשָּׁר כִּינָּע יְהוָה כִּי
אֲשֶׁר עֵשֶׂה עֵינָיו אֲבִיר וְכִי לֹאכְנֵי
הַיָּבִין יְהוָה וְיִנָּא הַיָּגֵם מִיְשְׁחֵי
הוֹאֲנֶה אֶת שְׁעֵר מֵת יְהוָה הַיָּבִין
וּכְחֻקְתּוֹ הַיָּבִין כְּעַל לְבִי וְיִנָּא כְּעַל
כְּעַל יְהוָה וּבְכִרְשִׁים מֵה מִרְעֻוֹת
וּכְעַל לִים : וְהוֹאֲנֵה עַל יָגֵם מֶלֶךְ כִּי
יִנָּא וְיִחוּק עֵלֵיהֶם וְיִתֵּן לוֹבֵנִי עֵצִין
כְּשֵׁעֵה הַיָּגֵם כְּמִלְכּוֹ כְּעַל וְיִנָּא שְׁכֵר
אֶלְפִים כְּרִישֵׁי חֻשִׁים וְיִשְׁעוּרִים עֵשֶׂה
אֶלְפִים זֹאת הַיִּשָּׁר לוֹבֵנִי עֵצִין וּכְשֵׁעֵה
הַשְׁכֵּת וְהִשְׁלִישִׁית : וְיִתְחֻק יִוָּתֵם
כִּי הַיָּבִין דְּכִי לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִתְרֹ
דְכִי יִוָּתֵם וְכִל מִלְחָמָתּוֹ וְדְכִי הַנֶּסֶם

ויבא עליהם תלע פלגא סרכל אשור
 ויער לו לא חוקי כי חלק אהל את
 בית יהוה ואת בית הקלך והשרים
 ויתן לכלך אשור ולא יצירה לו ויבצע
 הער לו ויסוף למיעל כהוה הוא הקלך
 אחיו ויבטח לאהי דמישל הכבסו
 ויאכר כי אלהי כלי ארסם מיערים
 אתם להם אנה ויערנו והם היו לו
 להקטיל ולכל ישראל ויאסוף אהו
 את כל בית האלהים ויקניא את כל
 בית האלהים ויסך את דלתות בית
 יהוה ויעש לזמזמות בכל פנה בחשן
 ובכל יער ויער ליהוה יצא נמור
 לקטר לאלהים אחרים ויבטח את
 יהוה אלהי אבתיו ויתר דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרנים הנם
 כתובים על ספר מלכ יהודה וישראל
 וישכב אהו ים אבטו ויקטרוהו בער
 מירושלם כי לא הניאחו לקבר מלכ
 ישראל ויסלך יהוקיהו בנותחתיו
 וחמיט שנה ויעשרים ותשיע שנה
 מלך מירושלם וישם אמו אכיה ברת
 זכריהו ויעש הישר כיעי יהוה בכל
 אשר יצא דוד אביו הוא בשעה
 הראשנה למלו מחדש הראשון
 פרץ את דלתות בית יהוה ויחוקם
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח ויאמר להם שמינו
 הלויים יתה תקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו

ויבא עליהם תלע פלגא סרכל אשור
 ויער לו לא חוקי כי חלק אהל את
 בית יהוה ואת בית הקלך והשרים
 ויתן לכלך אשור ולא יצירה לו ויבצע
 הער לו ויסוף למיעל כהוה הוא הקלך
 אחיו ויבטח לאהי דמישל הכבסו
 ויאכר כי אלהי כלי ארסם מיערים
 אתם להם אנה ויערנו והם היו לו
 להקטיל ולכל ישראל ויאסוף אהו
 את כל בית האלהים ויקניא את כל
 בית האלהים ויסך את דלתות בית
 יהוה ויעש לזמזמות בכל פנה בחשן
 ובכל יער ויער ליהוה יצא נמור
 לקטר לאלהים אחרים ויבטח את
 יהוה אלהי אבתיו ויתר דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרנים הנם
 כתובים על ספר מלכ יהודה וישראל
 וישכב אהו ים אבטו ויקטרוהו בער
 מירושלם כי לא הניאחו לקבר מלכ
 ישראל ויסלך יהוקיהו בנותחתיו
 וחמיט שנה ויעשרים ותשיע שנה
 מלך מירושלם וישם אמו אכיה ברת
 זכריהו ויעש הישר כיעי יהוה בכל
 אשר יצא דוד אביו הוא בשעה
 הראשנה למלו מחדש הראשון
 פרץ את דלתות בית יהוה ויחוקם
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח ויאמר להם שמינו
 הלויים יתה תקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו

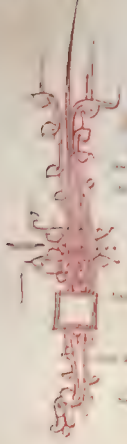

ויבא עליהם תלע פלגא סרכל אשור
 ויער לו לא חוקי כי חלק אהל את
 בית יהוה ואת בית הקלך והשרים
 ויתן לכלך אשור ולא יצירה לו ויבצע
 הער לו ויסוף למיעל כהוה הוא הקלך
 אחיו ויבטח לאהי דמישל הכבסו
 ויאכר כי אלהי כלי ארסם מיערים
 אתם להם אנה ויערנו והם היו לו
 להקטיל ולכל ישראל ויאסוף אהו
 את כל בית האלהים ויקניא את כל
 בית האלהים ויסך את דלתות בית
 יהוה ויעש לזמזמות בכל פנה בחשן
 ובכל יער ויער ליהוה יצא נמור
 לקטר לאלהים אחרים ויבטח את
 יהוה אלהי אבתיו ויתר דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרנים הנם
 כתובים על ספר מלכ יהודה וישראל
 וישכב אהו ים אבטו ויקטרוהו בער
 מירושלם כי לא הניאחו לקבר מלכ
 ישראל ויסלך יהוקיהו בנותחתיו
 וחמיט שנה ויעשרים ותשיע שנה
 מלך מירושלם וישם אמו אכיה ברת
 זכריהו ויעש הישר כיעי יהוה בכל
 אשר יצא דוד אביו הוא בשעה
 הראשנה למלו מחדש הראשון
 פרץ את דלתות בית יהוה ויחוקם
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח ויאמר להם שמינו
 הלויים יתה תקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו

ויבא עליהם תלע פלגא סרכל אשור
 ויער לו לא חוקי כי חלק אהל את
 בית יהוה ואת בית הקלך והשרים
 ויתן לכלך אשור ולא יצירה לו ויבצע
 הער לו ויסוף למיעל כהוה הוא הקלך
 אחיו ויבטח לאהי דמישל הכבסו
 ויאכר כי אלהי כלי ארסם מיערים
 אתם להם אנה ויערנו והם היו לו
 להקטיל ולכל ישראל ויאסוף אהו
 את כל בית האלהים ויקניא את כל
 בית האלהים ויסך את דלתות בית
 יהוה ויעש לזמזמות בכל פנה בחשן
 ובכל יער ויער ליהוה יצא נמור
 לקטר לאלהים אחרים ויבטח את
 יהוה אלהי אבתיו ויתר דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרנים הנם
 כתובים על ספר מלכ יהודה וישראל
 וישכב אהו ים אבטו ויקטרוהו בער
 מירושלם כי לא הניאחו לקבר מלכ
 ישראל ויסלך יהוקיהו בנותחתיו
 וחמיט שנה ויעשרים ותשיע שנה
 מלך מירושלם וישם אמו אכיה ברת
 זכריהו ויעש הישר כיעי יהוה בכל
 אשר יצא דוד אביו הוא בשעה
 הראשנה למלו מחדש הראשון
 פרץ את דלתות בית יהוה ויחוקם
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח ויאמר להם שמינו
 הלויים יתה תקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו

וַיִּשְׁרֹדְדוּ כִּצְעֵי הַמֶּלֶךְ וּבִצְעֵי
הַקֶּהֱלִי וַיַּעֲמֵדוּ דָּבָר לְהַעֲבִיר קוֹל
בְּכָל יִשְׂרָאֵל מִבָּאָר שֶׁבַע עֶזְרָא לְטָא
לְעִשְׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לֵב יִשְׁוֹ כְּתוּב :
וַיִּלְכוּ הָרִגִים בְּאֲזוּזֵי מִדַּת הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁרִי כָּל יִשְׂרָאֵל וַיהוָה וּכְמִצְוֹת
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵשׁוּבוּ אֶל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
וַיֵּשֶׁב אֶל הַפְּלִיטָה הַנְּשִׂאֲרָה לְכָסֵּם
מִפֶּה מַלְכֵי אֲשׁוּרֵי וְאֵל הַיְּהוּדִים כְּאֲמִתָּהֶם
וּכְאֲחִיכֵם אֲשֶׁר מִצְּלִי בַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם וַיִּתְּנֵם לִשְׁמָה כְּאִשְׂרָאֵל אֲתָם
רָאִים יִצְחָק אֶת־קִשְׁיוֹ עֲרִפְכֶּם הִ
כְּאֲמִתָּהֶם תֵּנוּ יָד לַיהוָה וְכִאֲמִתָּהֶם
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לַעֲוֹלָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיֵּשֶׁב מִכֶּסֶת חֲרוֹן אַפֵּי
כִּי בְשׁוֹכֵם עַל יְהוָה אֲחִיכֶם וּבְעִיכֶם
לְחַמִּים לִפְנֵי יוֹבִיָּהֶם וּלְיִשׁוּבֵי אֶרֶץ
הָהֵאָה מִחֲנוֹן וּרְחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא יִסֵּד פְּעַם מִכֶּם אֶם תֵּשׁוּבוּ אֵלָיו
וַיְהִי הָרִגִים יוֹסֵפִים מִיִּצְרָיִם
לִיָּדָר בְּאֶרֶץ אֲפֹרִים וּמִנְשָׁה וַיַּעֲד
זִכְרוֹ וַיְהִי מִשְׁחָקִים עֲלֵיהֶם וּלְעִנְיָהֶם
כֶּסֶם אֲדָמָה מֵאֲשֶׁר וּבְעִשָּׂה וּמִגִּזְיוֹן
גִּבְעָה וַיִּבְּאוּ לִידֵי שֶׁלֶם עִם בִּיהוּדָה
הַתָּה יָד הָאֱלֹהִים לֵתֵת לָהֶם לִבְאֻחַד
לְעִשְׂוֹת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַשְׂרִים מִדֶּן
יְהוָה וַיִּאֲסֹפוּ בִירוּשָׁלַם יֶעֱזֹב לְעִשְׂוֹת
אֶת חֲתֻמֵּי הַמִּצְוֹת בְּחִדְשׁ הַשְּׁנִי קֶהֱלִי
לֵב מִבָּאָר וַיִּקְמוּ וַיִּסְדּוּ אֶת הַמִּנְחָחוֹת

אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֶת כָּל הַמִּקְטָרוֹת
הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְחֵל קֶדְרוֹן וַיִּשְׁחֲטוּ
הַפֶּסַח בְּאֲזוּזֵי עֵשׂוֹר לְחִדְשׁ הַשְּׁנִי
וְהַחֲתֻמִּים וְהַלּוּים נִבְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ
וַיִּבְּאוּ יְצִלוֹת בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁמְדוּ עַל
עֲמִדָּה כְּמִשְׁפָּט מִתּוֹרַת מִשְׁחָה
אִישׁ הָאֱלֹהִים הַהֲנֵחֵם וְרָקִים אֶת
הַדָּם מִדַּת הַלּוּים מִרְבַּת בְּקֶהֱלִי אֲשֶׁר
לֹא הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלּוּים עַל שְׂחִיטָה
הַפֶּסַחִים לֹא לֵאמֹר וְהוֹר לְהַקְדִּישׁ
לַיהוָה כִּי מִרְבֵּית הַדָּם וְכִתְּבֵם מִנְחָה
וּמִנְשָׁה יִשְׁשֶׁר וְכִבְלוֹ לֹא הִתְקַדְּשׁוּ
כִּי אֲבָלוּ אֶת הַפֶּסַח בִּלְאֵל כְּתוּב כִּי
הַתְּפִלָּה יִחְזָקוּהוּ עֲלֵיהֶם לֹא מִיְּהוָה
הַטּוֹב יִכְפֹּר כִּיעֵד כִּי לִנְכֹחַ הַכּוֹלִי לְחִדְשׁ
הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֵאמֹר
כְּטֹהֲרֵת הַקֶּדֶשׁ וַיִּשְׁמֵר יְהוָה אֶת
יְחֻזְקֵיהֶם וַיִּרְפָּא אֶת־הֵיכָלָם
וַיִּצְטוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם
אֶת־חֲתֻמֵּי הַמִּצְוֹת שֶׁבַע עִתִּים כְּשִׁמְחָה
גְּדוּלָה וּמִהַלּוּם לַיהוָה וְעִם בָּיִם
הַלּוּים וְהַכֹּהֲנִים כָּל־יָד לַיהוָה
וַיִּדְבֹּר יְחֻזְקֵיהֶם עַל לִבְלֵי הַלּוּים
הַמִּשְׁבִּילִים שֶׁכָּל טוֹב לַיהוָה וַיִּבְּאוּ
אֶת־הֶמָּה עַל שְׂבַע עִתִּים מִזִּמְחִים
וּבְחֵי שְׁלֵמִים וּמִתְנַדִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם :
וַיִּצְעֲזוּ בִּלְהַקְדֵּשׁ
לְעִשְׂוֹת שְׂבַע עִתִּים אֲחֵרִים וַיִּצְטוּ
שְׂבַע עִתִּים שְׂבַחָה כִּדְבַר דֹּכָא לְחִדְשׁ
וְהַשְּׂרִים לֹא תִפְרֹס שְׂבַע עִתִּים עַל
וְהַשְּׂרִים לִיְהוָה לְפָרִי אֲדָמָה וְעִשְׂוֹת

ויתקדשו כהנים לרב: וישמחו כל
 יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל
 הבאים מִיִּשְׂרָאֵל והנעים הבאים מארץ
 יִשְׂרָאֵל והיִשְׂכִּים מִהוֹדֶה וְהַיִּזְבֵּחַ
 עֲלֵה בְרוּיִשָׁם כִּי מִיִּשְׂרָאֵל בָּן
 דוד מלך יִשְׂרָאֵל לא מואת בְּרוּיִשָׁם:
 ויקמו הכהנים הלויים ויסבּוּ
 את הָעֹלֶם וישמין בקולם ותבא תִּלְתֵּם
 לָשִׁינָן קדשו לשמים: וכלות
 לאות יִנְאוּ כָל יִשְׂרָאֵל הַגִּמְגִּמִּים
 לַעֲבֹד הוֹדֶה ויִסְבּוּ הַמִּזְבֹּחַ ויעֲבֹד
 הַשָּׁלִים ויעֲבֹד את הַמִּזְבֹּחַ ואת
 הַמִּזְבֹּחַ מִכָּל הוֹדֶה וְכַנְיָן וְכַנְיָן
 וְכַנְיָן יַעֲלֶה לְכָל יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ לְאַחֲזֹתוֹ לְעִרְיָהֶם: ויִּמְדֹר
 יִחְזָקוּהוּ אֶת מַחְלָקוֹת הַהִתְנַסֵּם הַלֵּוִיִּם
 עַל מַחְלָקֵם אִישׁ כְּפִי צִדְקָתוֹ
 לַכֹּהֲנִים וְלַלֵּוִיִּם לַעֲלֹה וְלִשְׁלֹמִים
 לִשְׂרֵת וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת לְשִׁינָן
 מִחֲטָת יְהוָה: וּמִעַתָּה מֶלֶךְ מוֹדֵשׁ
 לַעֲלֹת לַעֲלֹת הַכֹּהֵן וְהַיִּזְבֵּחַ וְהַיִּזְבֵּחַ
 לַשָּׁנֹת וְלִהְיוֹת לְשִׁינָן וְלִשְׁלֹמִים
 מִכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה: וַיֹּאמֶר לֵיכּוּ
 לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְתַתֵּם מִתְּנֵם
 וְהַלֵּוִיִּם לִמְעַן יִחְזָקוּ בְּתוֹרַת יְהוָה:
 וּכְפִי הַדָּבָר הַרְבֵּה בְּעִינֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 דָּן תְּרוּשׁוֹ וַיַּעֲד וְדָבַשׁ וְכָל תְּבוּאָת
 שְׂדֵהוּ וּמִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב הַבִּיאוּבָּע
 יִשְׂרָאֵל וְהוֹדֶה שִׁשְׁבִּים בְּעִירֵי
 יְהוֹדָה וְהִם מִיִּשְׂרָאֵל בָּקֵר וַיֵּאָן
 וּמִיִּשְׂרָאֵל קָדְשִׁים הַמִּקְדָּשִׁים לַיהוָה

אלהיהם הלא אוֹתֵתָ יְנֻמֹּת יְנֻמֹּת
 כְּדֵשׁ הַשָּׂדֶה שִׁי הַחֲלוּ הַיְנֻמֹּת
 לִיכּוֹד וּבְחֵד שִׁי הַשָּׂדֶה שִׁי הַחֲלוּ הַיְנֻמֹּת
 יִחְזָקוּהוּ וְהַיִּזְבֵּחַ וַיֵּאָן אֶת הַיְנֻמֹּת
 וַיִּכְרֹם אֶת יְהוָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל:
 וַיִּדְרֹשׁ יִחְזָקוּהוּ עַל הַהִתְנַסֵּם
 וְהַלֵּוִיִּם עַל הַיְנֻמֹּת: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 יְעֲרִיָהוּ הַמִּזְבֵּן הָרִאשׁוֹן לְבֵית עֲזִירָה
 וַיֹּאמֶר מִהֵל הַתְּחִלָּה לְבֵית בֵּית
 יְהוָה אֲבִלּוּ שִׁבְעָה וְהוֹתֵר עַל לֹדֶב
 כִּי יְהוָה בָּרַךְ אֶת צִדְקָתוֹ וְהוֹתֵר אֶת
 הַמִּזְבֵּן הַזֶּה: וַיֹּאמֶר יִחְזָקוּהוּ
 לְהִקְיֵן לְשִׁמְתֵּן בְּבֵית יְהוָה וַיִּכְנֹס
 וַיִּבְאוּ אֶת הַתְּרוּמָה וְהַמִּזְבֵּן וְהַמִּזְבֵּן
 כַּמִּזְבֵּן וַיִּעֲלֵהם עַל מִזְבֵּחוֹ הַלֵּוִי
 וַיִּשְׁמֵן אַחֲרֵיהֶם מִשְׁנֵה וַיְהִי אֵלָיו יְעֲרִיָהוּ
 וְנָחַת וַיִּשְׁהָאֵל וַיִּרְכֹּס וַיִּזְכֹּר וַיֵּאָן
 וַיִּסְכְּכֵהוּ וּמִחֲטָתוֹ וּמִקִּדְשׁוֹ מִזְבֵּן
 כַּמִּזְבֵּן וַיִּשְׁמֵן אַחֲרֵיהֶם בְּמִקְדָּשׁ יִחְזָקוּהוּ
 הַכֹּהֵן וַיַּעֲרִיָהוּ נֶגֶד בֵּית הָאֱלֹהִים:
 וְקוֹדֵם בֶּן יִמְנָה הַלֵּוִי הַשִּׁשִּׁי לְכֹהֵן
 עַל נִדְבֹת הָאֱלֹהִים לְתַתֵּם תְּרוּמָתָהּ
 וְקָדְשׁ הַקִּדְשִׁים: וַיִּעֲלֵהוּ עֵדֶן וְכַנְיָן
 וַיִּשְׁמֵן אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁכְּכֵהוּ
 כִּי עֵדֶן הַהִתְנַסֵּם כַּמִּזְבֵּן לְתַתֵּם לְאֶחָיָה
 כַּמִּחְלָקוֹת כַּדֹּל כַּמִּזְבֵּן: וַיִּלְכֹּד הַתְּרוּמָה
 לְכִירִים מִכָּל שִׁשְׁבִּים וְלִשְׁלֹמִים עֲלֵה
 לְכִירִים מִכָּל יְהוָה לְדִבְרוֹם בְּיוֹמָיו
 לְיַבְדֵּם כִּי שִׁמְרָתָם מִכָּל יְהוָה וְאֶת
 הַתְּרוּמָה לְתַתֵּם לְתַתֵּם וְלִשְׁלֹמִים מִכָּן
 יִשְׁרָאֵל שֶׁהָיָה עֲלֵה שִׁבְעָה מִכָּל יְהוָה

והה' ישיב כל טפם נשיהם ובעיהם
ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם תקושו
קדש וכל אהרן הכהנים כשרי מעש
יעריהם ככל יערי צד אשם אשר
נקו בשמות להתקטות לכל זכר
בכהן לכל התיש כלים ויניח
מאת יחזקיהו ככל יהודה ויניח הטוב
והישר האמת לפני יהוה אלהיו ונעל
מינישה אשר החלי כי צורת כתר
האילים וכתורה וכמינה לורש לאהיו
בכל לבנו ישיה והעליח

אחרי הדברים והאמת האלה בא
סנהרב כל אשר ויבא בהודיהו וכן
על הצרים המעוה ויאמר למי יצא
אליו וירא יחזקיהו כי בא סנהרב ופעל
למלחמה על ירושלים ויניח יעשיהו
ונכרו לסתם את כימי היצעת אשר
מהין לציר וייעורו ויבדעו עסוב
ויסתכו את כל הכינעו ואת העל
השונק כחך הארץ לאמר למר
לוא מלך אשר וקראו מים רבים
ויתחזק וכן את כל החומה הפרוטה
ויניח על הכעלות ולחיונה החוכה
אחרת ויהוק את המלוא יצר דוד
ויניח שלח לרב ופנעם ויתן ישרי
מלחמות על העם ויקבעם אליו וא
רחוב שיצר היצר וידבר על לבם
לאמר חזקו ואבינו איתנו ואוא
תחת מפני כד אשר ופנעם כל
ההבון אשר יצמי כי יצמו רב מי צמו
יצמו וירוי נכשר ויצמו יהוה אלהיו

ליצור ולתלם כל חמתי ויסמכו
הצמ יצל דבר יחזקיהו מלך יהודה
אחר והישר סנהרב כד
אשר ונכרו ירושלים והוא יצר
למיט ולמיטלתו יצמו יצל יחזקיהו
מלך יהודה ויצל מל יהודה אשר
ברושים לאמר כה אמר סנהרב
מלך אשר יצל מה אתם נטח
וישבים ממעור ברושלים הלא
יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות
ברצח ובצמא לאמר יהוה אלהיו
יניח כל כח כד אשר והלא הוא
יחזקיהו הסיר את נביתו ואת מנחתו
ואמר ליהודה וירושלים לאמר לפני
כוכב אחד תשתחו ויניח תקטרו
הלא תדעו מה יעשית אמי ואנכי
לכל יצמי הארצות היטל יכלו אלה
נוי הארצות להניח את ארצם מיד
כי ככל אלה העם האלה אשר החריטו
אמות אשר וטל להניח את צמוב
כי יוכל אלהים להניח אתכם מיד
ויצתה אל ישיא אתכם חזקיהו וא
יכית אתכם מואת ואי תאמינו לו כי
לא יוכל כל אלה כל נוי וככל להניח
עמו כי יר וביד אמות אף כי אלהים
לא יניחו אתכם מיד ויניח דבר ויצמו
על יהוה האלהים ויצל יחזקיהו ונכרו
וספרים כתב לחזק יהוה אלהי ישראל
ולאמר יצמו לאמר כאלהי הארצות
אשר לא העילו עמם מיד כי לא יצל
אלהי יחזקיהו יצמו מיד ויקראו בקול

גדול יהודית על עמם וירושלם אשר
 על החוכה ליראם ולהרס למי
 ילכו אתה יציר ודבר אל אלהי
 ירושלם כעל אלהי עמי הארץ וביצא
 יהי האדם ויתפלל יחזקיהו
 המלך וישגהו בזאמון הנביא על
 ואמר ויצקו השמים וישלח
 יהוה סעוד ויחדו כל גבור חיל ועזר
 וישו במחנה מלך אשור וישל כבשת
 פנים לארצו וינאבית אלהיו ומצאו
 מציו שם הפילהו בחרב וישלן הלה
 את יחזקיהו ואת ישיב ירושלם כיד
 סחרים מלך אשור ומיד כל וינהלם
 מסבב ורבים ממאוס מנחה ליהוה
 לירושלם ומנחת ללחזקיהו מלך
 יהודה וישא ליצק כל העמים מאחרי
 קו במים ההם חלה יחזקיהו
 לסות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת
 עת לו ולא כנבול עליה שוב יחזקיהו
 כננה לבו ויהי עליו קנף ויזל יהודה
 וירושלם ויכנע יחזקיהו כננה למוחא
 רשבי ירושלם ולא בא עליהם קנף
 יהוה בני יחזקיהו ויהי ליחזקיהו
 יצטר וכמד הרבה מאד ואצרות
 יצאהו ללסוף ולהכל לאבן יקברו
 ולבשמים ולמנעם ולכל כל חמדה
 ומסכטת לתבואת דגן ותירוש ויצטר
 וארות ללב בהמה ובהמה ועדרים
 לאורתי וצעים יצאהו וספקה יצאן
 וקבר לרבב עתו ואלהים רבוש רב
 מאד והוא יחזקיהו סתם את מוית

מימי צחון הצליון ויירשם למטה
 מצרבה ליציר דוד ויילח יחזקיהו
 ככל מיצשהו וכן כבלי ישרי ככל
 הכישרהם ילדו לרש המופת אשר
 היה בארץ עמם האלהים לנשתלעת
 כל בלבם ויתר דברי יחזקיהו
 וחסדיו הגם כלובים בחזון וישגהו
 בזאמון הנביא על ספר מלי יהוה
 וישאר אל וישלב יחזקיהו ים אנתו
 ויקברוהו במצלה קברי בע דוד וכמד
 יצטר לנכמותו כל יהודה וישיב ירושלם
 וימלך מנשה בן תחתו
 בזיטתים יצטר שנה מנשה כמלכו
 וחכמים וחכמי שנה מלך בירושלם
 ויעש הרע בעיני יהוה כחזון עתה עמם
 אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
 וישב ויכן את הנמות אשר ערין
 יחזקיהו אכיו ויקם מנחות לנעלים
 ויעש אשחות וישתחול לכל ינבא
 השמים וינבד אתם ויננה כזכחות
 בבית יהוה אשר אכר יהוה בירושלם
 יהוה שמי לעולם ויכן מנחות לכל
 ינבא השמים משה הצרות בתי ההם
 והואה יציר את כנני כאש בצנחנם
 ויעזן ונחשוכשך ויעשה אוב ויריע
 הרפה ליצרות הרע בעיני יהוה להכעס
 וישס את פסל הסמל אשר יצטר נבית
 האלהים אשר אכר אלהים אל דוד
 ואל יסלח בנבית הזה ובירושלם
 אשר בחלת מכל שטני ישראל
 אישים את שבי ליעלים

ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל
מיעל האדמה אשר היצמדתי לאבנתם
רק אם יסמרו לי נשות את כל אשר
ינתיים לכל התורה והחקים והמשפטים
כד משה ויהי נעמשה את יהודה וישני
יחשלק לי נשות ריגמן העמים אשר
השמיד יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה אל משה ואמר
ולא תקשיבו ויבא יהוה יעלה את
שרי העבא אשר למלך אשור וילמדו
את משה נחמים ואסרוהו כנחשט
וילקחו כלה ויטעו לו חלה את פני
יהוה אלהיו ויכניסו מאד כלפני אלהיו
אנתו ויתפלל אליו ויתר לו וישכני
תהנתו וישכחו ירושלים למלכותו
וירצו מנשה כי יהוה הוא האלהים
ואחרי כן כנה חומה חייטנה לעיר
דוד כי נכה לעהון בעל ולבא משיע
הדעים סבב לעפל ונביה טאדו ישם
שרחיל כל הערים הכערו תכחווה
זכר את אלהי הער ואת הפכל מכית
יהוה וכל המנחות אשר כנה נחובת
יהוה ובירושלים וישלך חוצה לעיר
ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי
שלמים ותורה ויאמר ליהודה לעל
את יהוה אלהי ישראל אבל עור הים
זבחים נכחות רק ליהוה אלהים
ויתר דברי משה ותפלתו אל אלהיו
ודברי החוים המדברים אליו בשם
יהוה אלהי ישראל הנם על דברי
מלכי ישראל ותפלתו והיעתר לו

וכל חטאתו ומינלו והמקנות אשר
כנה כהם נכחות והיצימד האשרים
והפס לים לפני המניעו הנם נחבים
יעל דברי חויו וישכב מנשה ינב
אנתו ויקררו בניתו ויטלך אמן
תחתיו בן ישראלים וישתם
שעה אמן נבלט וישתם שנים מלך
בירושלים וישני הרצבני יהוה
כאשר יעשה מנשה אכזו וכל הפסיל
אשר יעשה מנשה אכזו וכן אמן
וינבדם ולא נכנע כלפני יהוה
הכנע מנשה אכזו כי הוא אמן הנה
אשמה ויקשרו עליו נבדיו וסיתו
בביתו ויכניסו הארץ את כל הקשרים
יעל המלך אמן ויסלבו ים הארץ
את יאשיהו בן תחתיו
שכונה שנים יאשיהו במלכותו וישני
ואחת שנה מלך בירושלים וישני
הישר כנעני יהוה וילך מלך דוד
אכזו ולא סר ימין וישכאל
ובשמינה שנים למלכו והוא עורו
נער החל לדריש לאלהי דוד אכזו
ובשתים עשרה שנה החל לטור
את יהודה וירושלים מן הבמורת
והאשרים והפסילים והמסכות
ויעתנו לפני את מנחות הבצלים
והחפצים אשר למינה מעליהם
עליו האשרים והפסילים והמסכות
שבר והרק ויורק על פני הקברים
הזבחים להם ויעצמות כהעם שוף
על מנחותם ויטור את יהודה ואת

יחושלם ויבלי מעשה ואפרים ושמעון
ועד נפתלי חבר ביהם סביב ויעתן
את המוכחות ואת האשרים והפסלים
כתלת חזק וכל החמנים נדע ככל
ארץ ישראל וישב לירושלם

ובשנת שמינה יצירה לכל
לטהר הארץ והבית שלח את שפן
בן אציל והוא את מיניו יהוה יצירה
ואת יואח בן יואחז המוכר לחזק
את בית יהוה אליו ויבאו אל חלקו
הנחן הגדול ויתנו את הכסף הנכבד
בית אליהם אשר אסף הלויים שמו
הסף מיד מעשה ואפרים ומל שארית
ישראל ומכל יהודה ובעמון וישבי
ירושלם ויתנו על ידי נשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו את נשי
המלאכה אשר עשים בבית יהוה
לחזק ולחזק הבית ויתנו לחרישים
ולבנים לקטת אנכי מחינך ויעצם
למחברות ולקורות את הבנים אשר
השחיתו מלך יהודה

והאנשים עשים באמונה במלאכה
ויעליהם מפקדים ויהוה יצירה והוא
מן מעמדי וזכר יהושלם מן בני
הקהנים לעצמם והלויים כל מבין בני
שיר ויעל הסבלים ומנעמים לכלי עשה
מלאכה ליצירה ויעבדה וקהליו
ספרים וישטרים וישטרים ויבנה ויבנה
את הכסף המוכבד בית יהוה מינא
חלקיהוה ויהוה את ספר תורת יהוה מיד
משה ויען חלקיהוה ויאמר אל שפן

הספר ספר התורה מינא בית
יהוה ויהוה חלקיהוה את הספר אל שפן
ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
יעזר את המלך דבר לאמר כל אשר
עמך ביד יצירה הספרים ויהוה
את הכסף הנכבד בבית יהוה ויתנו
יעל יד המפקדים ויעל ידי נשי המלאכה
ויעל שפן הספר לכל לאמר ספר
עמך ליהוה ויהוה ויקראו שפן
לפני המלך ויהוה כשמיני המלך את
דברי התורה ויקרא את בני יצירה
המלך את חלקיהוה ואת אחיקם בן
שפן ואת יצירה בן מינא ואת שפן
הסופר ואת יצירה יצירה המלך לאמר
לכו דרשו את יהוה בני יצירה ויבנה הנשאל
בישראל וביהודה יעל דברי הספר
אשר נמינא כי גדולה חכמת יהוה
אשר נתנה בט יעל אשר לא יסמרו
אכולתו את דבר יהוה לעשות כל
הנחוב יעל הספר יהוה ויילך
חלקיהוה ואשר המלך אל חלבר
הנביא אשת שלם בן תקחת בן
הספר שומר הכתבים והיא ישתת
בירושלם כמי שנה וידברו אליה
מזאת ויהאמר להם כל אשר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
ישלח אתכם אליו

כה אמר יהוה הנני
מינא רעה על המקום הזה ועל
יבניו ואת כל האותות הסתבות יעל
הספר אשר קראו לפני כלך יהודה

תחת אשר יעבדו ויקטרו ויאלהים
אחרים למען הכעיסו בכל מעשי
ידיהם ותקד חמתו במקום הזה
ולא תכבה: ואל מלך יהודה השליח
אתה לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמי עלי יען רד לבך ותבענ
על המקום הזה ויעל ייטבו ותבענ
לפי ותקרינ את בני דוד ותבד לפי
וגם אני שמי עלי נאס יהוה הנני
אספך אל אמתך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא תראנה יעבד
בכל הרעה אשר אני מכיל על המקום
הזה ויעל ייטבו וישבו אתה בלך דוד
וישלח הכלך ויאסף את כל
זקני יהודה וירושלים ויעל הכלך
כת'הוה וכל אישי יהודה וייטבי
ירושלים והכעיסו והלויסו כל היצ
סעדול ויעז קטן ויקרא נאזנהם את
כל דברי ספר הנבית הנביא כתי יהוה
ויצמד המלך על יעבדו ויכרת את
הכרית לפי יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמור את מצותיו ויעתיו וחקיו
כל לבנו ובכל נפשו ליגשות את
דברי הנביית הכתובים על הספר הזה
ויצמד את כל הנביא כדו שלם ונעמן
וינעמו ייטבי ויושלם נבית אלהים
אלהי אבותיהם ויפרי יאשיהו את
כל התועבות מכל הארצות אשר
לכני ישראל וייצמד את כל הנביא

בני ישראל ליצמד את יהוה אלהיהם
כל ימי לאסח מאחרי יהוה אלהי
אבותיהם: וינעמו יאשיהו ונעמן
פסח יהוה ויישטו הפסח בארבעה
יעשר לחודש הראשון וייצמד הנענים
יעלם שמותם ויהוקם יעבדות כתי
יהוה: ויאמר ללויים המכוננים ליל יאשיהו
הקדושים ליהוה הן את ארון הקדש
בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך
ישראל אין לכם משה נכתף עתה
יעבדו את יהוה אלהיכם ואת יעמו
ישראל והקנו לבית אבותיהם
בבית הקדש ככתב דוד בלך ישראל
ובכתב שלמה בנו: וינעמדו בקדש
לפלגות בית האטות לאחיהם נגד
הינסוחל קת בית אנ ללויים וישטו
הפסח והתקדשו והכנינו לאחינם
ליגשות דבר יהוה בד משה:
וירם יאשיהו ולבני העם יצאן
כבשים ובני יעיס חל לפסחים ליל
הנביא למספר שלשים אלה ונקר
שליש אלפים אלה מרובי המלך:
ויסדיו לעבדה ליעם לכהנים
וללויים הרבים חלקיהם ויהוה יאשיהו
נעדי בית האלהים לכהנים נתן
לפסחים אלפים ושיש מאות ונקר
שליש מאות: וסנעיהו ושמעיהו
ונתנאל אחיו וחי שבהו וייצא אל יחזקיהו
שירי הלויים הרבים ללויים לפסחים
חמשים אלפים ונקר חמשים מאות:
ותקנו העבודה וייצמדו הכהנים על

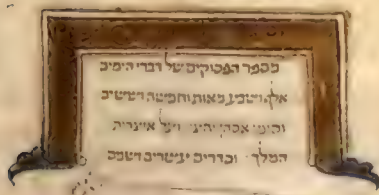
עמדם והלויים על בחלקותם כמינות
הקלר וישיחטו הפסח ויורקו הכהנים
מידם והלויים מפשיטתם ויסירונו
להתם למעלות לבית אבותיהם
להקריב ליהוה כעלוב כספר משה וכן
לכפר ויבשלו הפסח כאש כמינות
והקדשים בשלל בסירות וסדורים
וכעלות ויריש לכל בני העם ונאמר
הבט להם ולכהנים כי הכהנים בני
אחרון הנהילות העולה והחליבים עד
ללה והלויים הבט להם ולכהנים בני
אחרון והמישרים בני אסף עד
מינמדם כמינות דוד ואסף והיבן
ויהיו חלק המלך והשיערים לשיעור
וישיעור אין להם לסוד מעל עבדתם כי
אחיהם הלויים הבט להם
ולתנון כל עטרת יהוה ביום
ההוא לנשואת הפסח והעלות עלות
על מזבח יהוה כמינות הקלר וישיחו
וייגשו בני ישראל הנביאים את
הפסח כענת היא ואת חן הכהנים
שיבנת מקים ולא עשה הפסח כענת
כישאל מביי שכוואל הנביא וכל
מלכי ישראל לא יגשו כפסח אשר
עשה וישיחו והכהנים והלויים וכל
יהודה וישראל הנביאים ויושבי
חשלים בשמנה ישרה
שנה למלכות וישיחו עשה הפסח
הזה אחרי כל זאת אשר הבין וישיחו
את הבית עלה נבל מלך מצרים לתתם
נגרמביש על פרת ויניא לקרארנו

וישיחו וישיח אל וכל אכס לאמר
מה לי ולך מלך יהודה לא על דאתה
היום כי אל בית מלחמתי ואלהים
אמר לכלל הדלדל מאלהים אשר
ינביו ואל ישיחיד ולא הסב וישיחו
עמו כמנו כי להלם כל התחפי
ולא שמינאל דבר נקמפי אלהים
ויבא להלם כמקנת כמנו וירד
הידים למלך וישיחו ונאמר המלך
ליעזרו העירונכי החלית מאד
וייעזרו עבדיו מן הכרס וירכבו
על רכב המינה אשר לו ויוליכו
ירושלם וימתיקו בקדושת אבתו
וכל יהודה וירושלם מתאבלים על
וישיחו ויקנן וישיחו על
וישיחו וישיחו כל השרים והשרות
בקדושתם על וישיחו עד היום
ויתנם לחלק על ישראל והם נתנם
על הקניות ויתר דברי וישיחו
וחסריו כעלוב כעורת יהוה ודבריו
הראשנים והאחרנים הנם כעלובים
על קפר מלכי ישראל ויהודה
ויקחו גם הארץ את יהודה וכן וישיחו
ויבליכו תחת אכיו כדו ישרם בן
שליש וישיחים שנה יואחו כמלכו
וישיח חרשים כלך כדו ישרם
ויסירה מלך מינים כדו ישרם וישיחו
את הארץ כפאה נגר כסוף וזהב
ומלך כלך מינים את הארץ אחיו
על יהודה וירושלם ויבא את שמו ויהיו
ואת ואת אחיו יחננו ויבא חו כענתה

בן נשלים וחסד שנה
 יהויקים בכלכו ואחת עשרה שנה
 מלך בירושלם ויגש הרני בעני
 יהוה אלהיו יצלי ענה נבוכדנאצר
 מלך בבל ויאסרוהו בעזרת סוהיו
 נבלה ומכל בית יהוה הנבא נבוכדנאצר
 לבבל ויתנם כהילו בבל ויהיו
 יהויקים ותצרתו אשר צא
 והנציא יצאיו הנס כתובים יצא
 מליכ ישראל ויהודה ומלך יהויכין
 בטחתיו בן שמונה שנים
 והנציא נפלו ישראל ויהודה
 ויעשרת ימים מלך בירושלם ויגש
 הרני בעני יהוה ולתשובת השנה
 יצא המלך נבוכדנאצר ויבא ונלה
 עם בלי הסדת בית יהוה ומלך ארז
 ידקיהו אחיו יצא יהודה וירושלם

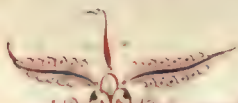
בן נשלים ואחת שנה ידקיהו
 נכלס ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
 ויגש הרני בעני יהוה אלהיו לא
 נבעי מלפני ירכיהו הנביא מפ יהוה
 וגם ממלך נבוכדנאצר אשר
 השביעו בארץ יוסי את יצא
 ויאמין את לבם כשוב אל יהוה אלהי
 ישראל וגם כל שרי המהם והעם
 הרב למעל מעל בבלת יצבות המים
 ויטבאו את בית יהוה אשר הקדיש
 בירושלם וישלח יהוה אלהי
 אנתהם יצאם בירושלם השכם
 וישלח כחמל יצא יצא יצא יצא
 ויהיו מליכ כס במלכי האלהים

ובזויד דבר וומת יצאם בגיחיו
 יצא יצא חסד יהוה נצחו יצא
 מלך אלהיו יצא יצאם את מלך כסדים
 ויהדנ בחוריהם נחורל כית מקדש
 ולא חמל יצא בחור וכתולה וקן ויגש
 הכל נתן בידו וכל בלי בית
 האלהים הערלים והקטנים ואצות
 בית יהוה ואצרות המלך וישראל
 הקיא בכלל וישרפו את בית האלהים
 ויעצו את חומת ירושלם וכל ארמנו
 שרפו כאש וכל בלי מחנדיהם שחור
 ויצא השארית כן החרב אל כל יהוה
 לו ולבניו ליצרים יצא כל מלכות
 פרס: למי אזהר דבר יהוה מפ ירכיהו
 יצא דעתה הארץ את שנתה כל
 ימי השבחה שבתה לכל אלה שבעים
 שנה: ובשנת אחת למדי
 מלך פרס לבית דבר יהוה נפ ירכיהו
 היציר יהוה את רוח מדיט מלך פרס
 ויגש קולב כל מלכותו וגם נבמקב
 לאגד: כה אמר מדיט מלך פרס כל
 ככלמות הארץ נתן לי יהוה אלהי
 השמים והוא אפקד עלי לבנות לונת
 בירושלם אשר בהורה מינכם ככל
 צמו יהוה אלהיו צמו ויצא

60
Et ego Samuel, filius d. Abrahami Sacerdotis, filius patris eius, hoc
Regenti quatuor libros uno codice ubi continentur Prophetas
d. & Geographas. Incipi die tertia quae prima fuit mensis Eul anno 59
et ab ipso tum Laus sit Deo tui tunc qui electus fuit mensis Eul
quinque dies ante Pentecosten. Anno Creationis 5660 et qui 1232
destructionis secundi templi. Et quique tum Cerberae, tum temporis
ubi dentibus ob patellae, praelicam et anandam, et Deus adjuvavit me.
Continetque 36 Membranas. Item ei sit (Ier. 18, 19 Capit. 48 Iesai)
quae si meis preceptis intendere, erit tuis & pauperum, erit et
tuum semin. Aronae simile. Quasi licet si audiret mea
precepta scripta hoc codice et observare ea. Meritis has benedic-
tiones. Dedicari hunc codicem d. n. i. r. a. t. i. s. i. m. e. Disipulo filio collegae
delectissimo, ubique locorum sese habeat, ubi fortissimae amoenissima
que planta R. Deus faciat
ut Continuo in eo meditari subleuet, Concideretque ipse filius mare,
qui se hae lege huius preceptis, die et nocte occupent. Uti
dictum (Iosias Capit. 39 Ier. 21) et alque hoc mihi cum eis
foedus interceat, inquit Iova, ut meus, quae tu proderis eris.
Spiritus, meaque cura, quae tui tui suggeram. Non recedant
ex ore tuo, vel tuum. Nalorum, aut d. Nepolum, aut Iova
hinc in aeternitatem.

Laus sit Deo in Aeternum Amen et Amen

ואני שבואל ברך אנרהם נתן ייט כתרתי אלה
הארבעה ויצרים של תורתנו בקובץ אחד אשר
כוללים תורה ונביאים וכתובים והתחלתהו יוס
חמישי ראש חדש אילול שבשנת האלפים ונג
והשלמתהו שכח לא ית יוס חמישי שהוא יוס
אחרון של חדש אייר שבשנת האלפים ויששים
ליצירה שהוא כד ליצטר והוא שנת אר"ב לחובן
בית שני וכתבתהו בסריכרה בתוך והחובן השני
בשכתי שמה להתרפא בשכירת שוקי והוינלי
הליית ופחזיקים כל קוערסין סכן להסיוהקשע
לכיעות ויהי כעור שילומך ויהי כחול ודיעך כלול
אם תקשיב מצותי הכתובות כי ותקיים אותן תונה
לברכות הללו והוא לתלמיד הנעים נחמד בן
רעים נטיע שיעשוניץ אהוב נחמד בכל מושב
ומינמד ויתרענן נטיע נעמן ר ייט בן כבוד

המקום זכחו להנותנו תמיד ויתן דו בנס וזכר
נעקים בתורה ובכיעות ויהי בן יוסם וליה נכרתי
ואני זאת כרתי אותם אמר יי רוחי אשר יליך ודמי
אשר יטכתי בפך לאיסומו מפך וכפי זרעך ונפי
ורעך ודיעך אמר יי עינתה ויעי עילס כלל

ספר הנקוד

האלף מכין זהיר ותלמיד
אל ספר קדוש אור נהיר וזה
לכי דבר טוב ולשונך יעני
ספר נהיר רחש לבי
דבר טוב ואורי אני מניח
למלכס שובני עיניו ונתני
לך נהלים כן הינני יהושע
והמשוררים והנסיכים ואניש
לך נטענים בדרכי הטיננים
מבדרי הקודנים והמה חננים
מחוכנים ואאיר אור כהיר
להלכי חשכים ואורה דרכים
לנבנים סופרים ונקודים קדא
ולומדים ודוכס לאיכני ולא
ישמלו כי אמינו וישמלו
דרך ישרה לאדנו כחשמה
יהלכו וזה קרה להסכנינו
היטהר להם ומרוב יצא להם
ידוע ולתור חכמה יעל כל
אשר נעשה בספרי הקדמוני

מגילת המסורה הקדו

לכן נבדלה דוחי אותי אנכי

הינני דוד בן יוסף קניני

לחבר ספר נקוד וטעמים

וכללים מיוגלים הכללם

ונקוד ויגל ספר ישרי

יעניאם בני נסידרים יעני

יעדדים בלי נבלי קהם ודרך

נקרה ילמדס ילא ייטבה וקי

וקראתי שם הספר הזה יעני

סופר לביען יבינא מי הסופר

מכנה כו דרך כלל מננו המנו

מלה אחת והטובות שיהיו מנו

הם מסופקות לרוב הסופרים

והן התיבית שהן קרי ולא מנו

ואשר הם כתוב לא קרי וכן

ישאר כללים הנתיבין כמנהג

ספר תורה חלקתי הספר

הזה ליטעשה יטערים

הינני הראשון נכתבה הש

הינני השני נקוד השני

השלישי נבניעים

ועתה אהל בערות
המלמד אדם דעת
השיער הראשון

נבונה עירך הסופר
לדקדק מסגותי כד
כפרים וכל שכן כספר

היה השיראין כי כתיב ואת
התורה האותיות המלופפות נב
ק יודעים אצל הסופרים וכתובות
אנשים ואיני עירך לשונות אבל
מה שיש לספק מהם ונביא נמק
ספרים נבונות אותו אני עירך
כזה הספר כתיב ולא קרי קרי ולא
כתיב אמרו וכו' וכל נבס נדריס
כפי אין בין מורד הנאה מדבר
אם כי יער מרא ספר ידוע
ולא קריין וקריין ולא נה הלכה
לבישה כספי מרא סופר ארין
ארין פירושה העם שלא הזיזו
מקראה הזיזו העם ארין אף כתיב
פסוק ובאת נהא יהסופרים כמו

שהיו מקובלי הקו
להם הרי יאכלו כמנה
וכפי ספר הקריא ארין ב
מקמין האלה וכן כל מועד
מה לעד קראו הקראו

האלה מקרא ספרים
עשור סופרים פירוש

הספר העם והנבית לא פיר

לא ישרו כמי שיש אין שיר
העם קוראים והיו טועים בהם
והסופרים המורים אל הכתוב
הנבונה והספר אותו הווי כמו
אחר העמודי שיהיו קורא ואחר
וכן אחר תלמי אחר תאסף
הרמז שרים אחר ענני משפט
החכם וכה לא ישמע יל פיד
הרופים להם היו קורין אותם
עם ואוהם בראווי קריין
ולא כתיב הסופר בני ירא
אני בני כתיב ולא אני בני כתיב
כתיב ילא אני בני כתיב קרי
פירא בלתי להשיג יד מנה

פרת כתר
נתי כתר פרת
קרי ייש נאשר
יינאל ייש נכחאלה
כאשר יישאל כתר כתר
כאשר יישאל אשר כתר
קרי כן יעל כן קהילך
כת יעל כן המלך כתי כ
על כן הכרך קרי כנו
ואדמלך ושראשר כנו
הנחו כחב ואדמלך
ושראשר הנחו כחב כתי
ואדמלך ושראשר כנו
ינבאות קנאת יהוה ינבאות
תעשה זאת קנאת יהוה
תעשה זאת כתי קנאת
יהוה ינבאות קרי כאש
הנה ימים באים נאם יהוה
ונבטה העיר הנה ימים

נאם יהוה כה
הנה ימים באים
נאם יהוה קרי לה
אליה להפליטה אלי
יהוה פליטה כתי אליה
פליטה קרי אלי כי אשר
אלי אל המואר קס כי אשר
אל המואר כתי כי אשר אלי
אל המואר קרי את הגד
הגד הגד לי אשר יעשה
הגד הגד לי אשר יעשה
כתי הגד הגד לי אשר
יעשה קרי זה הגד הגד
לי כתי כשרים ולא נמיצא
כן כל אשר יעשה כנוקרי
כתי כן ולא קרי יח טורמל
היכה ארץ ישראל ויהוה
ואנח יח ישה תקן עזרא
ונחמיה וחיזקיהו ויהוה

תרתין תכות
וקריין הראכלה
והנני כותב לך הנקור
ישאלה ממנו ואנח
לך המלכות האלה וימנע
חלק לתתם בעת פנאי
ויאמר ידכרין ויאמר
ויאמר ימים ויאמר כנו
יגבר קדמא ויאמר שרסנו
כחאמר יפתח הנח כנו
ויאמר ער ויאמר שרסנו
ויאמר כן חדר ויהוה ינאמר
עבר אדוני ויאמר אפרם
והאמר ער ויהפכו ער דוד
תחוקה ימים ויחזר לי מאד
המגלה הזאת
שער הנקוד כספר יעקב
כחברת דוד כר וספר קמח
ועל ועזר החל בנקוד

אקדים לך
שער להוריע
התניעת מה כי
וכה מיטפנס יער
דע כהתנועות הם חג
מלאיכל אדם להניע
כמי הניע התנועות
הוא שונה א ויטמה קמין
נול השנה או שנה ער
נקראת גם כן קמין קטן
לפי שיעלה כעלה הקמין
לכא אחריה נה ומקובית
דכס תבואת המידות והג
א ושמח חלם אוכלא פוס
והדעינתא ושמח שרד
והאמיטתא ושמח חרד
אלוהן חפש התניע המור
יש ירה כנת כנן ומני
קטנה ושפלה מהאמהות

ואלוהן א
ושמה פהח חרד
והיא התניעת הקמין
אלא שהיא שפלה ממנו
א ושמח כנול והוא מתנע
הער אלא שהיא שפלה
ממנה ונקראת גם כן פוס
קטן לפי שיעלה מעלה
הפסד וכקוביות רבד
הביאות המידות א
ושמה קמין המין והיא
התניעת הדולס אלא שהיא
שפלה ממנה אלא יא
ושמה קמין שפתים והיא
מתניעת השוק אלא שהיא
שפלה ממנה אלא יוד
והיא מתניעת החוק אלא
שהיא שפלה ממנה ודע
כי חמש התנועות אחרים

נניל יעלויון
מאית שבעידין
דגש אס לא תהיה
המילה מלילי שיהיה
הנה כמו לכה שמה חרד
נניל שמי שפס יר יא
וכשתהיה תניע נחלה
וכמה שבה חרד וקריאה
התניעת והתניע שבה כבי
וכר שמי ודוריון אכל
שומרים כפרא פחש שג
טובד אכל חרש הקטנות
הרמק קריאתם השבא
שבעתם אחרים שרד
אנרון אלכש תכנס אד
חרבן שחלן ישמור יסד
וכינים תאריך קריאה תניע
הרמק כשתהיה אחרת
לינה והשבה שבה תניע

ישחק יצחק
ושחטו הפסח אצל

פתח אוסניל כמו
בקרדן ופנינים רחלנו

גם יצית נדונה לאתחבר ישמור ניעותי וחדה ופנינים
הארץ התנועה הקטנה גם בלא אית כשיש ששכט
גם התנועה הקטנה כמו שומרת לך ישמרת יא
הרנו ונדעידה וכן גם אית תנועה בלא התנה
השכא שומרת ישמרת אפרנו ופנינים גם בלא

אית דנות תארך התנועה השכא ישחק פתח אוסניל כמו רחלנו
מארי גם התנה כמו שומרת ככט הנה ורחלנו רחלנו
כי היא הטו וקרא כאש תורה האית שאחיה כאש התנועה ילא תדעש כמו אני שיש
דלי קדו ורחלנו רחלנו אם תדעש האית שאחיה תורה רחלנו רחלנו כי היא רחלנו
כי בראי הוא חנוך אחר שהדגש ליצור כמו דעש שמים תינצד ורחלנו רחלנו וכן

אם האית שאחיה אם הוא בשכא נה יצחק הקבין
ישכא נה כמו קרבן קדשו ורחלנו רחלנו לפיכך

נפיה המרחיקה כח יאש נרה יציה כח יאש אפר
כי השכא נה וקראים הקבין הטק כי נפרישם המרה

צווי כמו חכמו מאד
ישכא נה וקראים הקבין הטק כי נפרישם המרה

ישכא נה וקראים הקבין הטק כי נפרישם המרה
ישכא נה וקראים הקבין הטק כי נפרישם המרה

הנמנה אלהים
נדרבנות וישפה וברק
יולמים כוליו קבלנו קראתם כהין דהב ולא דאנו ולא
ישכינו נהב כחלוקת אכל ישר יונה כהבמשי הקרבן כה
כהטפות הקון ונחית הכה וליגולם כל הנמן אשר
יל ישי שטאון יקרא הכין הטב כמיוקאל אל
יקענס קרנס ישנקשה והדוכים להם ואם תבדיל

כנז התנינה הנדיל הנני ארית קטנה איגולה ואותה אשר לנדר טינס אהר
מיטפיר המיניק הראשונה אינש שהא נדולה כמיו ונחית לך הנה הטינס כמיו יהא הננינה
הטנה ואינש הננינה כמיו הטינס אשר כה ולמי שהננינה השפיל כמיו אינש שהא
המינינה אכל אכל תהא הטינס נחור להלא יהיה כמיו שהננינה אהר הננינה הננינה
כמיטפסח והשפיל האות שהננינה אכל הוא כמיו שהננינה קטנה כמיטפסח כמיו ושמיתאק
הוקיטו והלנה כמיו והדוכים להם וכן אכל תהא הננינה השפיל הננינה

אחר שהננינה הראשונה השפיל השפיל כמיו ציא
מראשו ינז דגלי מראשית השפיל והמי שהננינה
כמיו שהננינה הראשונה השפיל השפיל כמיו ציא
כמיטפסח אכל הננינה דהלם שהננינה השפיל כמיו
הטינס כמיו אהר
קראת הנה כמיו

נרנית יכן החתית כיום מדין
מפני החת שיהא נרנית החטאת
הענן האמור בית יעקב והדומים להם
שער השבא דעם השבא איננה תנוע
אד היא מייטרת התנועות על גדות
האחת בשתהיה אות אהלע תטור
קריית השבאל קריאת אותה האו אם
קמוינה אם פתוחה תטה לקריא פתה
כמו שערם נערים יאמר הן ואסערי
כמו באר יאר תאנה קריאת השבא
נוטה לצרי ואם שוק כמו קחו דעו
קריאת השבא נוטה לשרק מפני החי
או העין שיהא שרוקה ואם למיוקח
שחי יהי אור קריאת השבא נוטה
לחרק ואם חלם כמו לעולם שואל
בעור פער קריאת השבא נוטה

והדומים להם וכך יתכן
כמו שירה חידה חורה חידה
אתה משפיל ריאת הדוק רפי שחט
באות שבצרה אבל שירת חידה
שהטעם בתי חיה במנה אתה מא
ביאר הדוק במי שכתב וכן עם חסר
בואו שלט מאות שיעלים לפי שחט
כלמד שיהא חזק ממנו תעבי השד
וכשראמר שיעל יענכ שיהטעם
קרוב לו תשפיל קריאתה שחך וכ
משפט החזק והשוק אעפ שחסרו
ואו יוד פועם כמו שיעלים קטנים
לססתי בנכני פיעה ויעב לקח ביה
והדומים להם אחר שמקומם ואוא
יוד תאריך קריאתם כמו עם הואוועם
היור והתנועה הקטנה אעפ שמשפט

ישאר
האור
ויהו

מוענות סאי זו הענינהן
התענינות לעולם קריא
העכא עטור
לפתח כבו כרחה כר
שמענע וכן יפסלם ואם
העניא יפסלם
פתח כרחה כרחה

לחלב
וכן
י

הקצין חטף ומענין
קריאת העלילנות
לקצין הטף
מפני שהענין הוא נקד
קריאת כקצין דגה ויפסל
ספרם יפסלם
נקודה כקצין הטף

וירצבו כאשר היו שני שבאין סאחר
כאמנע הכלה או בסופה הראשון נח
והשני נח נח יפסלם יפסלם יפסלם
וסוף הכלה אם וסוף אל אשר כעדה
תני השני והקראנו כן יאת ראשית
הכלה אשר כעדה נמו ויכר יפסלם
אל תפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
הכלה אשר כעדה יפסלם יפסלם
יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
נחם כר וית אל תפסלם יפסלם
הם יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
נמו ופסלם יפסלם יפסלם יפסלם
כל שני שבאין נמו הכלה נחם יפסלם
היא שנישם יפסלם יפסלם יפסלם

ואם רשכא עניא הקרא הין
השכא כהרחה כרחה ראוי שנישם
לפי שרשכא עניא הקרא הין כרחה
יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
הוף החי נשני קרחה כרחה יפסלם
והדומים להם השנישם יפסלם
כשהיה השכא עליו דגה קריאת
ל יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
אלא כהרחה כרחה כרחה יפסלם
לעולם קריאת השכא לחך ואם השכא
יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
ואהין יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
ואם יפסלם יפסלם יפסלם יפסלם
אלא לסוף או לפתח כרחה יפסלם
חיי השליש כשהיה השכא יפסלם

ויהי הנה נבוי שורנו וההאנע
 מסוף המלה לאי נקדוה בשבא אל
 שכו והתיה נקדוה אחת ונקדוה
 נפיר שפיינא איתא ניי הסתר
 ובראה אותה תהיה ישראלית כנז
 ננה נמה אוני כושיה כנז ירה
 הצלה וינוד דעלך מי כי שפא כנז
 וכבוד לה אהה באומות נגר נפה
 האות יהוא אשר הוא נגר נפרוה
 ויהי מיה שפא שור לפיכך הרה
 קורא מ אשר נראש הכלה אלה
 קודמת כיי שפא הה שפא נמה קורא
 לה אות ננונה וכן קוראים אנשי כור
 אשתי אשתי וכלה משה ינני

משה
 כאה יל
 נבוי שורנו
 תפה וכלה בשל
 ינני שפא איתא
 כמארך והשין ננה

ויהי כנז נבוי שורנו וההאנע
 מסוף המלה לאי נקדוה בשבא אל
 שכו והתיה נקדוה אחת ונקדוה
 נפיר שפיינא איתא ניי הסתר
 ובראה אותה תהיה ישראלית כנז
 ננה נמה אוני כושיה כנז ירה
 הצלה וינוד דעלך מי כי שפא כנז
 וכבוד לה אהה באומות נגר נפה
 האות יהוא אשר הוא נגר נפרוה
 ויהי מיה שפא שור לפיכך הרה
 קורא מ אשר נראש הכלה אלה
 קודמת כיי שפא הה שפא נמה קורא
 לה אות ננונה וכן קוראים אנשי כור
 אשתי אשתי וכלה משה ינני

רבינו
זלתי

דניאל ויעלה
אחל בנקודותיה
לשלישית חלום

קטנים נעלים שמות
מלך וצוה אהל צען
מעונות המלמד לאדם
רפת פעל וכל אשר
במשקל הפה קמצה
והצין מתוחה ואכסני
פסוק איכאנה בלור
קבין ובשלשה ספרות
הבקר השלש לוקא
שהוא במקום סביר

בשאר
הבערים

יש לו חשב אה
ויש לו חשב אה
וקוה פסיה וכו

התמיד לנעם קבלתו
ובמסרה ישר ונפתחין
ונתתה לאשר ישוע
כי צע הייער בייסור
הדבר ביני כל הדג
אתה נתת פירות
לקהל מתתם הטה
לפי שידעו שהם תוא
ובאו בלא הפסק קמוי
ישכ שפתי אלה ישר

10. 11. 1944

יהוה מלך ירמיו
ימיכ יהוה מלך
הגלה ארץ יהוה

[illegible]

בהמה
והכחמוץ

וְלֹא כִלְיוֹ כִכְלֵהוּ
אֶלֹּהֵי טִיף כִּפְיָה כִּי הוּא
אֵיכָלֵנוּ שְׂסֻדָּהוּ אֵלֵינוּ

כי לא פועל ענין
 באי מקום וקמין כי
 הוקף יש לו משפט
 ההפסק במקומו
 לחמו לענין
 לא הכל והרבה
 את כנורו לקח
 הנישק אשר
 הוא צוהתמן
 מסכס והאידני

רבינו
אשר

הַיְיטָא דְּפִסְיָא קִירָא
דְּעוּלָא יֵלֵד וְעַבְדֵּי

כמלך נמנו מאמר
 מר כלאהיה אבדי
 המדק אנד אס ייעז
 אנד משקל עומהזה
 אשר שאל ילהרין
 לאמל ואלההרים
 לאמל אל העירא
 שאל תישפט אלהו
 לא עוב דכיש לאש
 ההוא רכ ישפך לא

כחית
איש-כחית

הנקי אשר יפטר י
נולדתו הכללית

יישיב נפשו איש
 הרג פניו הפה קמוצה
 והינן כמדי פניו הפה
 קמוצה פניו תול איש
 נביטקלו הפה קמוצה
 והינן פתוה וכן התיו
 קמוצה וכן פניו תול
 איש נביטקלו הפה
 ר יינינה והינן פתוה
 וכן הינן פתוה נביטקלו

הפנימית
(והפנימית)

והפילה והפילה
והפילה והפילה
והפילה והפילה

פועלה ופועלת
פועלת ופועלת
והפועלת ופועלת
נרמקת ופועלת
לכלה אכל ממנו
פועלת ופועלת
טובים הגנה ופועלת
יבסר רמץ ופועלת
מהפסק גפרה ופועלת
וקרה נאספועלת

לחם חיים
לחם חיים

אכלתי לפני כהן
יסרה וסמאליאן

כְּנֶחֱדָה יִצְחָק אֵלֶיךָ
 יְהוָה יְשׁוּעָה וְעֵרִים
 נִשְׁתַּחֲוֶה כִּי אֲנִי נְחֻמִּי
 הַלְכְתִּי עַל שְׂדֵה אִשׁ
 יַעֲלֵעֲנֹתִי וְכָן אֲדֹר
 וְנִסְכִּי יֵאָחֵז הַיָּאֵל
 כִּן אֲמַרְתִּי אֲמַר יְהוָה
 עֲרֹקֵה יֵלֶכְן לֹאֵה
 הַגִּדְתִּי לְקֹדֶשׁ יֵלֶךְ
 יִשְׁרָתִי אֱלֹהֵי מִצְוֹ

٥٦٦

הנחה מכל מלכדי
אשר יבא עליך
אשר תהיה השבת

פן תזקקו התעוועות
 חדר השבת יקרא
 אנוש האמנה ואת
 יצחק ודניאל ילכו
 אמה יעריגי וכלי
 הסנה יכן עליו המס
 כל שבת יעריגי ויבן
 ויבדיל ויזיל אינו
 פתח בארץ יבן

五

קמזינה ויחזקו
איהו ואם כהמס

[illegible]

צו

פנינו והפנינו
יגפנינו מיטת

ויהם נהפסך נהפך
 אמרם נעלו נעלו
 אשר העניו יאמר
 ההכניו יעלה
 רמיו העניו יעלה
 ופתח יחמד רמיו
 כמו שאמר ישי
 יאסר כרסו כלי רמי
 כמו דליב נהנה רמיו
 נעיל כרסו כלי רמי

...

היו במקום הזה
הנקבה והיה הילול

אֵלֶיךָ וְכָל נַפְשֵׁי
עַמְּךָ וְאֵת כָּל
הַמִּדְּבָרִים אֲשֶׁר
צִוִּיתָנוּ וְעַתָּה
בְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
רַחֵם וְחַנּוּן
וְהַלְּמֵנוּ חַסְדֵּךָ
וְאֵת לִבֵּי הָעָם
כִּי הֵם כְּמוֹךָ
וְיִרְרָה כִּדּוּךְ עֲשֵׂה

274

בית דרבי יצחק
הלא שמייעת בה

כמו פי' זה פי' זה
בני וכל אשר נח
במשיחיו ואם ילד
הפנינל רענית יולד
נה בקריתא בן הדין
והלמד כמו פיה
שומע יורד עין
מצר ופתחון עין
הפנינל ילמד דמי
ונקיים היינו במ

100

אין לרוקנע האט
על רבס ווייכע

אמר יצחק בפרה
אמר יצחק בפרה
מאתות הנין מויל
ידועאם בפרה לפר
הפרה בפרה בפרה
אין יצחק בפרה
הפרה בפרה בפרה
מקמין וסגור בפרה
מועלה כל פרה
בהפרה בפרה בפרה

וכדל

יִשְׁמַח וְהָאֲרִיץ
לִיְיָ וְיִנְחָדָה

התפסק כענין
כתב ויד הנזכרת
ולאומנה ואחר
המיתות יאסלמד
הנציג צוניה יהיה
פתוח כליו וכל איש
יודעת איש יושט
שסעי בזה הכללה
ויורה טובות ו
אחד מפני שיש

22N

לוי פה א״י
ישראל סוף עכ״ל

ביום אל השטח
 אויבתי אהבת
 יצחק הפיל נפתח ונא
 יפה הוא מעריץ
 ההיד כמול אורא
 טענה אהותה נטר
 את הקרובים מער
 ילדה טיילות יחד
 פיעל הפה קבוצה
 וכן אל אשר נמשק

ידוע

פיעול

פעולה למד קמוצה ואם בסמוך
תהפך ההא נרעוולנד הפעל בפתח
כל הא נקבה שתהפך תיו נסמינו
כמויעצונת דוח ושמורת ולא מיין או
כא נס כן כפיעלים ומשמות ישתבא התו שלא
בסמיכות כמו ונת שבעה לה נפשנו דכת ירדנו

מעיו דבת תעטרנה למענח על נענה דוד יל מחלה לינות נענה בלה
סרה חכמה ורעית יפיעת אני חאה אם אתן שנת לינע כשכחת בקינור
חלת מעות אחת חמת למו קרית הנה דוד אל תמן להיות נפש תורד אל תתענות
לך ינולת ילישיה אף גילה וינ ותו נכת לאדכ לין וינל נהרת לכל הישי וינ
בקמין עס התיו כמו חכה לני ינולת מינר ינוי וחכמה יאד לא ינולת ינולת
אף נהלת שפיה עלי על כן יתרתי עישה ויהי נענה וינולת נסמינות בקמין נענ
שומלים יהיו מנת המלך מן וכישו וכן כל מנת ולמקצת הימים ומקצת ימים יעשו
ומקצת בלי מת האלהים פיעולות ידוע המקור פיעול הפה קמוצה פיעול העין
פתוהה ובתוספת הא שיבא מן פיעול בחלם פה הפעל בקמין הטף כמו ולדנקה בו
למישחה בהם לקרבה אל המלאכה וכן פיעול בפתח יבא בתוספת הא הפא נחיר
כמו

ליראה את השם הנכבד והנורא ליבעה אותה ואם פא הפיעל ינו
יהיה פתח מרים החרק כמו לאיטבה נח ואם ינו
הפיעל יפתח פא הפיעל וינן הפיעל כשכחת
לדחוב יל האות לאחבה את יהוה אלהיך
נרסה נעשי לאחבה ולא יסופו
לדאבה יעור וטחטה יטחטו
לראוה כך ובתוספת נון
באדך מולדתו האלף בקמין
הטף והדלת

בפתח
היגואלדן הארץ נפתח וה
והדלת בקמין היויפיעל אופיעל
ומשיבא פעיל במקף
ההטף העין מקמין הטף
מקום הדלם נמוכנא טערנא
לכד שמרסם הקס שניכו גפיו
ובשיבא פעיל בהפסק יהיה קמין כמו לא
שוב שכב ונס מקף קמין אם תנאל נאל חוקואמל וכן
קרב אהה ושנינו והמסורה יעלוה קניעין זקמין וסימניהו קרב קום הטף
דניגנס הטףדיישיניהו הטףדניאל וקאם אותההקף לך קרוביהעיל ויע
כי יעל כל אלה ונא כסגולה הא ישווא אדר הזרקה קמין ויאמר יעלי לישטן
לך שוכב וכן כסגולה חוק ואמין ב קמין ונא בלי הפסק קמין טער
לכד פת לחם פעיל הפא נפתח לפי יעין הפעיל גרונות כישאופתח
ואלו לא היתה מעין גרונות היה הפא נחוק או בקמין הטף שהן תמוע
קטנות וישחטו הפסק רהקו מעל יהוה ובהפסק אשר הסני פעיל
יבוא בקמין התמהמהו והתמהו ההרשים שמיש וכן בורף התקבינו
כלכם ושמינו ונא נס כן בטרהא אם תבעין בעיו פעיל הפא נפתח או
בסגול הפא השפי שובל ונא הפא כלגול והעין בקמין
והיא גרונות כמו ואחוי בה אובקמין הטף הפא
כמלכי את בלמי עלנו ובה נפתח גיל
ושמחי בוקף האומר לצולהחוב
באתנח עלי הלגנון ויעקף
הפא בקמין חטף והעין
בקמין רחק ובהפך הקמין תחטף
הפעיל בעין

ישמן ולא יישבע האיש כי
כמיט יכח יפ אשר ארץ נק
אקח ואורק אקח בשנה אפרס
קח אה נכסס קח ותרבות לא קח
כשיל הקרש קח ופחה עוד קח
כי בדי דכח אועק חל הכנעל לא
אקדע עלך לא יגלה כחתי וינבא
לכי לפואכי ינען או אשר ישחט אל
אשתו לא תקרב שורך לא תורג אש
תורג וק לא טרע בארעם לא תנהל
עו תעב כפח לבן אשר תפחד
כמרים אשר יכח אס ינאל טוב
ינאל יאביטק ארואשו לא יפיע
במה יטב וב לגלך אשכב ק
קרבת יקדתי לא תרחק יגה תנבא
ובחיקי תטב כן יקראו ולא יטב
ויקטב יהוה וישמע ואלהם וולת
לא תדע הקוה אליטבך מקדם
לא ירת ובשנת כעורת לא יאנע כי
הא יטאב ידיו ויכיש תכס כשור

במיתר סמ
נאל לרצא איה מלך
עליוה האב כשנא איה
נפלה ונון הרמית קמין במיני
שמענה נשים דברי יקיה
עקרה נות יכה ימליה
כראו וואל הא
האלה כנעליונו
במיתר סמ
נאל לרצא איה מלך
עליוה האב כשנא איה
נפלה ונון הרמית קמין במיני
שמענה נשים דברי יקיה
עקרה נות יכה ימליה
כראו וואל הא
האלה כנעליונו
במיתר סמ
נאל לרצא איה מלך
עליוה האב כשנא איה
נפלה ונון הרמית קמין במיני
שמענה נשים דברי יקיה
עקרה נות יכה ימליה
כראו וואל הא
האלה כנעליונו

ולכד המין כלל או לכו

הפועל מקמין והקב בשבא פקדן פקד

הינן קביעה הליכד נח נבחר והיה כישפוטו קמין

אבל כישפוט פחה נפלה ונפלה הפועל הפועל ונ

ובהפסוק הם קמונים כמו כלא נרכו כיצד הדיחה וכן מוקף נא

העב נהגו והגרו ינקב נ מיתע נ נחמתי אב ימל יהיהם אתי

חבני כי ינסך יואב הוא ינוט יהיה כפון קראני ונאו מקבין ואלה

ההפסוק הדיחה נ מן נישאט הנה הנסתר כמו למה ומיתע ואלה

יטאלי נוסתע כל תמצא יהיה קנע ראשיתו יעני נמורג יה

הדני לחובר ונכד באלכד המושל פני נפיל הדגיש כמו ונסרע מ

מילת בדרך הענין היה פחד בל ירמין ונא ימנעם כראשית

נפתח הליכד כפני עשה מלה בל עיל פקדנס הינן נפתח לפניהו

נלחץ לחוב התנועות והקב נבגר וכן כלסוק יהיה כמי נכני

לי יחיד פקדנו כלו קמין יליעל פקדה נחיו קמין

פחד הינן כמייה והליכד כגרי וניהגני כשיא

כמו ישמר כל ימים פחדו כלו קמין

כמו פקדס פקדנן כמי נקדס

כני פקדה היצן פתוחה וכן כל
או פקדה והתיו קבועה פקדה התיו
פמיה פקדה התיו קבועה וכן פקדה
פקדה פקדה התיו קבועה כני פקדה פקדה
פקדה היצן פתוחה וכן כל כני פקדה פקדה
קבועה וכן כל כני פקדה פקדה פתוחה וכן כל
כני פקדה פקדה היצן קבועה והלכ פתוחה ואם
נע הלכ קבועה היה רעה אכלתה ופקדה היא
כמה היא פסוק כני מכל פתוחה או פקדה
פתוחה והתיו דעשה כני נגני סופה פקדה היצן
והלכ פתוחה כני ואת אכד אשר ואת נע הלכ
ההפס פקדה היצן קבועה והלכ פתוחה ואם
כני וחכמה היא סבבה פקדה היצן קבועה
פתוחה כני והלכ והתיו קבועה ואת
לפי שהכח נאמל והתיו קבועה ואת
לפי שהכח קראת התיו קבועה ואת
תכח פקדה היצן קבועה
והלכ פתוחה פקדה

כלוקמן
והלמד במפי
או פקדה הלכ
פמורה והתו דני
וההא דפי פקדה
הינן והלמד קמיוני

ברמון
או פקדה
בסגל עין הפקד
או נפתח וכן פקד
כמוצא לסקדה
ישראל פקדה לחד

המיעל בעי פקדה לחד

והתו כנמ והק סמיה פקד
בשוא ואם הכלה כליעל תהיה
התו כסגל כמילת אשר אהבה
הכרתך ודעתך הוא שונתך
פקדהם כמו פקדתן המענים כני
פקדה פקדו פקדהו הלמד בעי
פקדה עין המיעל כסגל כמורדת
ותרואם לחד המיעל ניונית בעי
כמו אשר אני שולחך או נפתח
כיראך וכן אם עין המיעל ניונית
נפתח לרע אמהם אהבה ומהם
שוכרך וזכור את בוראך הלמד
כסגל והק קמיונה ומה וכן אשר
לא תשבע את עמך מקלדך ויש
דגש היתר לחד כסוד פקדי או
פקדני לחד המועל בעי כמו מעל
ישאע עישע וכן בפרה כסוד עיר
אמרה און יואע פקדה לחד הפ

המיעל כקמן או פקדה לחד הפ
כסגל כמו הנה אנכי כפתח פקד
לחד המיעל בעי פקדן כמו פקד
או פקדהם כני פקדים פקדיו
לחד המיעל קמיונה פקדון למהפ
כסגל וכן כל אך כך עד דרך כסגל
וכשכית וכסלים פקדי לחד המיעל
פמורה וזה הכינעם כשכית כסגל
וכסלים כייל או כיוני קמן וכל או
כנפתח ואם כאתנח וסוף כסוד
המיעל לא אמיל לעבר את פי יהודה
אלהי לא אסוף לשמע את קול יהודה
אלהי הנה אנכי בת לשם יהודה
אלהי יהודה אלהי תשכנע נפש הולד
שפטנו בפרקך יהודה אלהי והווי
יהודה אלהי אתה המלכת את עמך
תחת דוד אבי אשכנזס לעיר צמח

ההולכת
לפני הצמול
אתם משלמים
עלי צמתי בני הי'
ויגרם בחנין שני אל
תגענו במשיח וקדע

לו הלוג וצנר כאו בקמין וולתי
אתה וסוף פסק וקוף כמו באונ
יהוה יצא את ונעלה באוני יהוה יצא
אחל וכוונ דרכי וגם באומה נפת
טאחצ וסוף פסק וריס יהוה אר
ורבי שגלי כבית יהוה בליכי חיי
אליך נשאתי את יעני בסיכס יוד
לי בלי יעני ראש כסכו בחרג
הסתופק נבית אליה הושיע עכר
אתה אלהי רנת יצרוני מעצורי
הראשון יהוה שמעה תפילתי האוני
אל תהנוני אכן שפיעת קול תדנוני
הקשיבה לקול תהנוני היגלי כיוותי
הקשיבה אל רנתי מוודתי וכן טאח
סוע באחצ פוקדיהם פוקדיכ
הליכר בערי וההאזהקה כסגול
פוקדינו הליכר בערי פוקדיה חלמי
כסגול וכן בלה האהקה הקמנוח

מה שילפי
נקוד כסגול
פוקדיה חלמי
וכן איד כך גך חלמי
פתיחה ואם טהפסק
קמנוח פוקדיהם פוק

פוקדיכס ידוני בני פוקדיה
פוקדתו עין הפעל נפתחוק כלם
בני פוקדות פוקדותיו וכלה ידוני
כני פוקד פוקדו וכן ידוני כני פוקד
וכן ידוני פוקד פוקדתי כקדקד
פוקדתי פוקדתיכם פוקדתי פוקדתי
פוקדתי פוקדתי וכלם למד הפעל
כני פוקדתי כני פוקדתי פוקדתי
למד הפעל כפתי כני פוקדתי פוקדתי
הליכר בערי וכן פוקדתי פוקדתי פוקדתי
הליכר בערי כני אפוקד אפוקדתי
הליכר בערי או אפוקדתי הליכר כסגול
כני פוקדתי כני פוקדתי וכן כלנו כני פוקדתי
הנכסר ונני ידוני המכריס האופי
ימי לילפנה בערי וולתי אפוקדתי
דעש להסין אתה ואו ילפנה כסגול
אפוקדתי ובהפסק אפוקדתי ליד הפעל
כסגול ופועים הקדש כני פוקדתי

יהיה פני
אלד והגד אל האד

אשר אראך ממעב אקבעך

אפקדם ימך הפעיל בני וכן יקרב

נפקדם הפקדם וכן כן אמרם נפתח מקוה צד

מפני ההפך אפרנה למר הפעיל נסגול והנן העני

וכן לכן קדיצה ים הא הנקובה כה שלפנה כסגול כמו אם

יראנה הכין אם נאלי פאלנה ישמילנה יעצנה השכנינה יכ

יכנינה ימדינה וקדאנה כאננו ויסר כשו תהנה אכל לירנה

כמקלות הכס בני לפי שהנן לרכות וההנאנספת כני יפקדו

הלמד כערי או יפקדו הלמד כסגול כמו יסמנהו כן יסמנהו יפקדו לכד

הפעיל כערי וסאמה גדול ההת קבין קטון נבילת יאהנני אישי וכן כאונמו

כמופן תדבקני הרעה ומתי הכל יכילי יכילי כי ישיבני מברוים חי יהיה אשר

הכנינו והוישיבני על סאדור אבי ויראנו האתן כי לא יראנו האדם וכן אלהננו

והנן דגושה ונא כי כמנו וכניו יעידע כשנים מקיבות כסגול הדלת ונדגש הנן

שלא כמנהג יפקדם כערי ונאה זולתי ילכשם הכין קבין על דרך העובדים וכלא

ישיבים כך קבין תחת העני ומלת ויהלך דור כסגול הקין וההית קבין יפקדם

ידוע יפקדו כערי לכד הפעיל וכן קבין כאתנא וישראל לא יכינו יפקדו כערי ונא כ

בפתה כאתנא וישור כהמות יהיה הפקוד ונפקד ידוע כני יפקדו ופקדו וכו' ידוע איל

נביות וישתותק וכליכס וישתותק וישעיהם הנן כסגול לפי שהם מליציל כי אתנא תאבשני

כתינו הנניס הכנינים כן אפיל פיעל כפתח ים הכנינים יצן הפעיל קבין אם לא יסגבו

עניי ויכיד תעדי שבע כחילי אינעד ישיבני אלהי ויתקעה כננו ויכידו

איש ויכיד מלאך יהיה וישרד יהיה כדור ויאשרד אל פיעה מהיקחך לכך ומד

ירבו יעזר

ויסתר מאדל אפאש

אשכחך ויקהו וישלמו אתו

והחכים הם לאל אינכה אלכיש

נרד לכתו וילכיש לא יישך זה ואפשי

שיהיה מזו הערה כי יפגשך אנפ שמצאנו

והפגש איהם בחלם וכן ינס הנשים בשוא אפגש וישל

ויפגשוהו וכן קחט ובה נקבין שאנו ואנו אורד בכל דוכן

דעוהו ישאנו נחיקך כאשור יהיה פא המיניל נועת הנקד האור

הנוספת כפרה וזלתי האלה שתקד כסול כמו לעזר יעזר העזר

נעזר והזכרם נפתחנם פא הפעל יעזרו העזרו יארינו היציר והלכו

הלום ייעזרו אנשים כדינים וכן ינס הנשים לא העזבו נרות לנו במר

ועזרך ביום השבת יעזרנו לכו ונעזרנו וכן נהוספת האנוע נגדה אר

מזרים וכאו מפורסם נקבין הטף נמו ולא העזבם אשר לא יעזבו נעזבם

ולפי שפא פא הפעל נקבין הטף נא האות הנוספת נקבין ררב ויפואנו כן

כסול כמו לא יעזבו לו ויאצו יל שנס למען החזקו ייחדו כעמור והלמניע

נארה לרם" בעזר נעזר העזר פתה מה נעזר היום וכן נעזר נעזר נעזר נעזר

מהפסק קבין וכן בא מוקד רבין אחד לא נעזר ובאו ליעזבים נס לא הפסק קבין נעזבו

ישבאנו כן נעזר קבין נעזר ויפואנו כמו והוא לכו נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

הכלר והבד הקיני נפיר קבין כי סג אשר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

מטור ולא נעזר והעס לא נעזר והוא נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

אכל עננים הוא ליעזר והכניע קבין וזלתי אשהו נסבר כמו נאמן דור נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר נעזר

כך נראה
ברגש כיון ליענות נכרי
מים להקליל נכרי ארץ ואל
ואיפטר שיהיה מזה הדגש
אם יהיה נדח לפי הוא נפנה
ועתה דקצין הכן אונתן להו
עת בתוך הללים נתן ויתגלו
יהיה אלהים לאה עבדך
דישראל האמנון קטיליו
והנה הכונן כזקפין קצין
הנה המוכח נקרי והמוכח
נקרי נעלם נכריעין ויד
פתח לאהיה דבר נעלם ולא
נעלם דבר כיצא פתח דבר
כמו שפנו על כל נעלם נלחם
קצין נלחם דהם כמיערים כי
יהיה אלהי ישראל נלחם לישו
כי מלחמות נלחם ואשר

נלחם דוד
וסלך אדם
בישראל וברטא שר נלחם
לנדר דכיתיה קצין ודישניה
פחד נשמיד קצין קליל
שפיים נשמיד קול כרמה נש
כלי נשמיד נקולם נעים נש
והיעתידים הנקרי נעלם ואה
כלי נלחם השמר לך השג
מיעבור את המכוס הזה אמר
האלף כסגל ועין השגל כנר
וכן אפקו ונקד הפקו נקרי
איתן דודי כדעל כסגל אית
כי יתברך כדעל המכוס ואם
אל יעבדו ובא פתח גדול התה
פתח קטון כמלתה נעם הארץ
וכן בא נפתח כדעל וייעין ה
המלך והנעם וכל מקד הטר

ותיע
ויאמר לכל
המגפה
ותשכב וסא בהפסק כפתח
והם מאשר בלא הפסק כנר
ויעל הילד ונעל שגתיו
וינואל כותו והנל וחקקנו
מעלו וקריע אשר נלד
אשת אוריה לדור ויאנש
וישנכורדם ואם לכד הפע
נרועת כנר עכ הילד ביום
השבת פתח אופת כשאש
כהפסק כמו נטרם אלקי
מאתך והקנעה עיר הפקד
כפתח עין הפעל וסא בהפס
כפתח והם מאשר בלא הפסק
כנר ואעז חרשים הפקדו
כרגלים תכנסה כנר תהג
נשיהם השכנה וקשתות

השמינה וידי יום
הארץ הנהלה ואם פא הפע
נרועת מעבדים נון נפיל נסע
נאדו נסך ונאכל נדיש יוכן
הרבים מקש נהפכו לו אבני קל
וחא אהסתי נהפכולי נחמסו
ינגיד ופגעבים גם באהפגל
כסגול כמיו נהפכו יעליה צרי
נחנו המלכים נעצבו מים
ופעמים נון נפיל נפתח ככו
נעמס שבה לכה נחבלה
למוח והעזירם באשר פא
הפיל נמוצת או ייש האות
הנפסה כערי ככו והאקאל
יעד האספו ונבואה יאקאל
ישננו ירדם נעך רחנות א
ארנם ואסיוא אות גרונת
משמט על הסקור והפקד

ההאיהיה נקודה על
המיטבשת המורה יעליה ככו
כעטף יעלי ברוח הורג הביה
כערי ככו יעליה ההא נפקות
נפקדו כשיבוא כהפסק ככו
נבדלו נהפכו והשאר ינם השול
כי הנה הסלבים נעצבו יערו יערו
והנקבה נחיו אם למד הפועל
נרועת יפתח מלה ככו ונעשה
נעור ואהל נענחת והקף סקל
כפני ההפסק כשיבוא נערת
העדי נפתח גם כהפסק והעני
הרבים כהפסק כערי או יערי
השכרו ואהס כהני היה הקרא
תשלח דוחך יבראון יערו ונע
הכלאון נעשאו ינם השוא
ונרעת הדדים יכלאוך לער
כערי יחמכון נון נפיל נפג

אכד ושנר כריהיה
לכד דיעתה הינם או כערי
און חקר מקש קהלת ואם
כמקף וסכך למלה יעריא
או למלה יעליה ככו
כקן יין וכאוכהס כסע וולון
כקף דבר כפר ככן ככו ובה
ככו כערי כשע מקכו ככו
כין ואת נערו לא ככו וכאנ
יבוא דבר כאתה וסוף פסוק
הוא כערי וכן כסעליה יעליה
אחר וקא כערי ככו ויעתה
הנה החיה היה אות כאשר
דבר והכסודות יעליה לטות
ערי וכל אהס וסוף פסוק
כותה ואס יען הפעל נועת
או ריש כערי ככו באר את
התורה הזאת נהלת כעוך

אל
נה קרשך
ואהרפני
מרכבותי
לפני שיהיה

אם
תכאנוני
שואל ישראל
ונתתארתא
אפאר ובאויש

דכיה
השליחה
וכנסים וינס
הכנויים הער
שהעד נכסל

בכסל
ופאהפני
כחטף כסל
העמדת האומת
וכו ובא למד

בחנופני וכן יוד
יהי תניאמי והכנס
מדת בער ואם נטק
כסל כאבין מה ואם
יען הפני אלף אורש
פאהפני כמקין ואם
אהי כפתח וילי אה
נקמין כמילכתנוני
כפניל כדור נקמין
והמקור והעני דבר
שער ואם נכמלכסנ
דנר שער דברנא לוב
אלף וכן ינס המניס
כמו מאודרך דתנס
שוא כמכנס לנני
כעקדק אהיוני און
אדנר ידברנא ענדך
וכן אם בל מר כני
כשהמלה כמניל נמו
ויערש את האדם ופת
דלת אחר והוא הפניל
ואם יען הפניל אורש
פאהפניל כמקין נמו
אכרך אתיה אס
כאן וימאן כההכרבי

הארץ נפתח לאהפא
אהרין ימאן אויב
שכר יע אהיעאנוני
ויעאנו אתשני יעיהם
ליאש אתלני ועל הא
ועל הדית נפתח כני
ותנהגא ננות ייעל
כמניע מיס יעיהם ויכ
ויעהרו אתהון יענוני
לא תרהם נירביתיה
וכן על העין נפתח כני
ואתה תניע הדס טאש
יער הגל ובאויש
העין נקמין נמו איש
דביס ומימנה יענע
ויהנע את נדלת ייער
רכיס ותעני והשאר
פחין וירמיהא קני
שפתי יעלה הרתה
תשכנה כמנימכש
כשתרסי למד הפניל
הנפולה כן כמנימ
תרנע שפתי ונחפס
כפתח כמנימכש
תענסנה ידית תפחין

ורחבך ותנך נפתח
והמחיר כאודרך נכס
דברס שוא וירוש לר
לרמכס זהאיתן ער
הנניס כהחטף כסל
נמו ואכרך אכעד
ואם לאיחטף יהיה
בער הנכס כי תנענע
כי הניס כבית וכן שו
שאל אכך ויער
נען פעל כי להק יעני
הנס וליוסף ילרפלינ
ניה כמנין ואם נחפס
כמקין ופאו מוקא וכנ
כמו ויער כמניס שלח
כי אימון נכדש כמניע
וכמנישפט לקח והנניע
כמקין אם תראה אית
לח נא אתר לעני חול
אית אכרך יעקד תפך
נעקד כפתח ובאלוי
ירנן כמקין אענ שאנו
כהפסך נען הפניל
אם פא הפניל נעונית
כמו העניד הארץ הה

העמדת העניד ההא
בער לפי שהם משא
ופתח לפי שהם משא
וכשננס פתח ויא
השוריות על הענידים
ההא כפתח ופאהפני
כהחטף פתח והנניס
ההדלת אתמקין והא
הכניל והדית כמקין
חטף הכניענס מארד
כעניד כפתח המס
והפניל כמקין עין חפ
הפניל כמקין אלה
מישכניל וכן טא אף
כמקין ולשונ כדק
כמקין והמס כמניס
כמקין חטף כמניס
כשור ואם פא הפניל
נעונית המס כמקין חט
ופא הפניל כמקין חט
כמו מנכר כמניס
כמקין ינניס כמניס
והעניד והמקור בער
כמו העניק שאלה וא
כמניס כסל נמו הער

נא

אברהם
יהודה
לפני

וכן באו אף
 בפתחבמו
 עליו החק
 המידורע
 עפס הפצ
 פניו האנק
 וצדו נפתח
 רכניו כוה
 לאהבילה
 לאהלת
 אפילו עיוה
 ואם עיוה
 אהאיתב
 קמ
 נחפד לו
 ויהל עין
 שר יעלה
 רכבו לשר
 עוס הכונו
 עז מרי הפ
 טמקמז המ
 טעני איה
 שיש
 תפיל אס עי
 נחמה איה

22

בין בני
סדר כלבו
באר יעל

[illegible]

۶۷

11
 12
 13

[illegible]

113.
113.

ד' תשנ"א
ד' תשנ"ב
ד' תשנ"ג

[illegible]

האל

הזכירה תעניתה
שהוא קמין על

היוה נתי הפא ירד ישוב

העווי ד ישוב בערי ואם ספוד
כמקא לבלה זעירא כסגול לך נא
אל הנצא ישוב צא התל רש קמ צוקא
ומתפסת הא רחה שבה וזה הפסק בערי
מהרה רדה לכה רבה צמאד וצאה רח
ישבו וזה הפסק או ברה בערי ההרה למ
השטיל ישוב ולקחה גם כן בערי לבי
ולחכות לבנה שובנה יש ספרים כסגול
הלכד לפי שהיה משלחו הלכו כמו
כי שבענו נשים ויש ספרים מדחקים
הלכד בערי והוא על הפסד כמולד אלה
אשכ בערי וכן טלם ואם כמקא עין הפס
כסגול וילך לו וישוב כמעינה ואם למד
הפסד גרונה העווי כפתר רעין וכן בלא
אות חציות יצרי נתי הפא והלמד אלה
יצא העווי יצא בערי לעולם בין כמקד
בין בלא כמקא וכן אצא יצא בערי לעול
יצאנה וראנה אלה יצאנה כסגול אלה
וראנה בערי תצאנה כסגול היצרי במל
נתי הלכד תעשינה החינה וכן כמקא
הפניל אצא יצא לעולם עין הפעל

כערי

וכן כל אשר במש
במשקלם הנפול

עם טישין כהנה ישראל טיש

מהנה פתחין אין הפסד טיש עקמ
טולד קמין וסוס הנה נא טולד לעסני
אשר עשה נולד רש אתמי נועץ קמין
נורע נקמין וסוס טרע כהודה נורע
בשיעים ועורנאשר הוא אדם נוסק ב
פתחין וסוס שונאט על עולת הכנה והו
יעור נוסק יצליהם דברים ובים כהנה
הופיל הורד המישקן וכן נתי השתריס
יוכל שי אך אל שאול תורד תוקד בו הו
האוב לירושלם תושב קמין כמעינה נב
אות לאשור יוכל כמקא נתי העין קב
שוב קמין וכן קמה שבה גולן קמין ו
ושבת לנשיא כפתה מפע התו שהוא נה
צראה קמין שטו אמלקות שבת קמית על
שפתי קבנו שבענו קמיהם שבתם כפתר
ולחיות פעל בערי כה פתו כיתה וקסד
שבה לעוברי בלעל ובאו מעשים מלע
ובאו כמנועים פתחין סרו חוקא בל עין לח
מכל לבנה לח לחים ויבשים אבל הובש
עין לח קמ כמקא ריעו ט פתחין וסמיתה
כמנוים בשער השכיות אקום יקום

הקיס

האיתות הנספ
בקמין והרכות

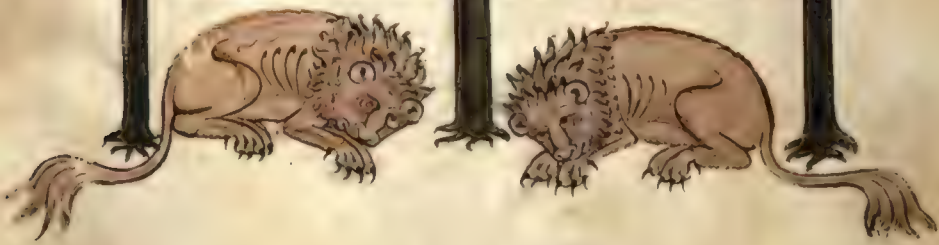
השוכנה הכואנה תעופה
וכן חלם נסגל לסדר הפעל וכן
מן הפעיל ידיו הבאנה וכשיהיה
האיתן כליניל תשוב פא הפעל לקמין
הטף השב נא נפש הילד וכן עס הוא
פתחה פא הפעל בקמין חטף ויקב
השדה ואם פא הפעל או לסדר הפעל
נרונה או ריש יבד עיל השון לקמין
השיכיה פתח כמו ויניענ נהם ויבד
לכנו ונתנ התכה אל הער אתמואב
ויסר אליה ויניר עליה והוא נרדם וינע
וינעו העם וינעו רדד אבל וינעו אלי י
אחר כן השורפים הוא קמין וכן עס
ההית קמין כמו ותתם עיני עליהם
משחתם וכן עס הייש נקמין ויניר
אפרהם וכל לישן כזה וכל האותות
הניספות קמועות אבל ותיש י
מרכה רגלי פתח בלוי הנפיל לבון עו
וכן הנון בקמין כי נעור כמיעון קדשו
בערי איתן אבל האלף כסגל ויתקן
נחקר ואם פא הפעל נרונה או ראש
האיתות הנסופית בערי כמו ויאור

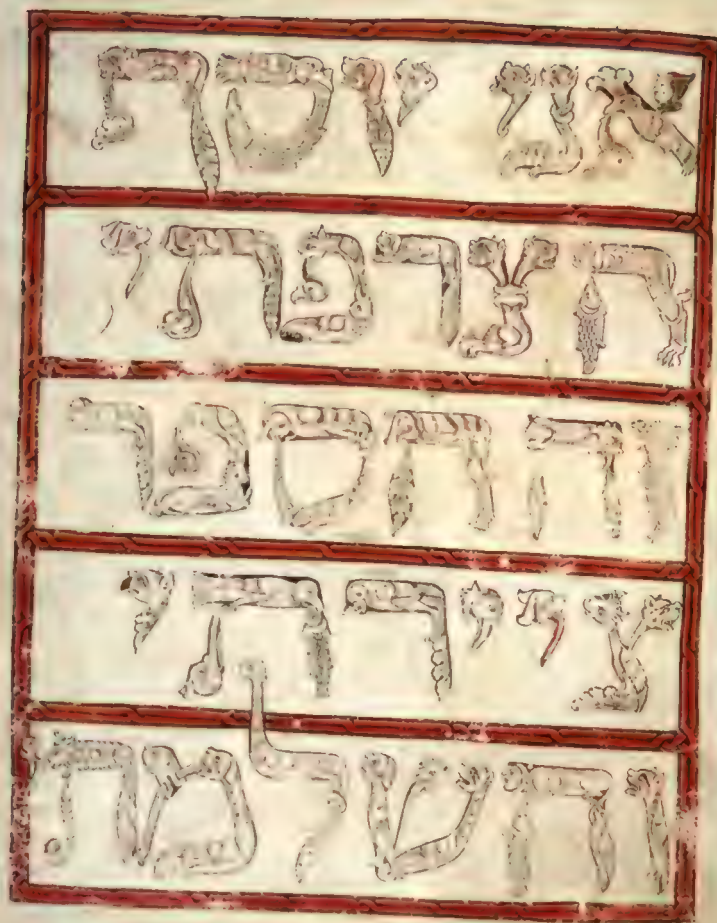
להם

יעורו ויניעו כח
כתפישם כדכק

תורוין וכן הפקור לאור

כאור החיים הפעיל הנון הבין
הקיס בערי הוא ואם הפעל אור
נרונה או ריש פנימים פא הפעל נכפת
כבו הרעלעם והעיר לך וכן את כריתי
הפר והובס הרע הפט בערי וכן הנק
הקרה ירעה וינעם הנטיים ההא בשט
וכטל כבו והביאך אל האכורי השט
יהיה כיצרים והכירה יהיה אם יהיה
הסידר כי ואם משכא פתח והשיבד
על נגד ואף הסידק כפי ער וכן הפקור
ועם הנטיים כי הסידק כשכא וכטל וכן
אם לפת הבאך וכשכא ופתח רע
הקיס ונעם נגלם כשכא ופתח לעולם
כחכמי עשנים כחכמי עשן כחכמי
קולו להפרכם את כריתי הוכב פתח הל
כחכמי עשנים כחכמי עשן כחכמי
וכשכא קל האחד פא הפעל כשכא ופתח
או משכא פתח הטיית כי ההיפך יתקן
אשר הפטות הקדושת ויניר נכד ה
השוכנה ארך כשכא וכטל ואם הנפית
על יחס ידי הלאה פתחם השיכיהם לו

[illegible]

14
BIBLIOTHECA
MUSEI
HISTORICO-NATURALIS
CIVITATIS
PRAGAE
1817

Handwritten text in a cursive script, likely a library or archival note, partially obscured by the stamp and the main label.

Natus Soliman filius Torga filius Soliman
hic Constantinopolis Matutinis horis Diei 28 mensis
Marthesian. A^o Creationis 5278 quod correspondet mensi
Novembri Ann. 1517

1517

[illegible]

7-6-12

היום יום וצאתי מן העיר ויביתו של
היה נחמד וכן היה ויביתו של
היה נחמד וכן היה ויביתו של

7-6-12

היום יום ושלש אחר חנוכה יום חמשה עשר אלול
 ויום חמשה עשר אלול יום חמשה עשר אלול
 ויום חמשה עשר אלול יום חמשה עשר אלול

Quod Deus Converterat

^{16a} Natus est Josue Mardocheus filius David Mardocheus
 hora 9 die 19 Mensis Nisan, qui erat quinta die paschate,
 5499. Deus benedicat eum, ut mereatur hoc Codicem
 hereditari ut ad ejus prosapiam, ad aeternum, Amen.

[Bíblia] [Manuscrito] / [texto bíblico copiado por] Samuel ben Abraham ibn Nathan e Josué ben Abraham ibn Gaon para a «massorah» ; iluminado por Joseph Asarfati

AUTOR(ES):

Nathan, Samuel ben Abraham ibn, escriba; Gaon, Josué ben Abraham ibn, escriba; Asarfati, Joseph, ilumin.

PUBLICAÇÃO:

Cervera [1299-1300]

DESCR. FÍSICA:

[451] f. (2 colunas, 31 linhas), enc. : perg., iluminuras a cores e ouro ; 282x220 mm

REF.EXT.:

Exposição de Cimélios e obras representativas da cultura portuguesa, e da sua difusão, especialmente nos séculos XVI e XVII. Lisboa: BNL, 1971; «La masora ornamentale et le décor calligraphique dans les manuscrits hébreux espagnols au moyen âge», La Paléographie hébraïque médiévale, Paris, Colloques internationaux du CNRS, n.º 547, 1974;

Correia, Francisco-Inventário da colecção dos manuscritos iluminados da Biblioteca Nacional. Lisboa : [Ministério da Educação e Cultura], 1986; Metzger, Thérèse - L'illustration biblique dans la bible hébraïque, Rev. Biblioteca Nacional, S. 2, vol. 5, n. 2, Jul.-Dez. 1990

NOTAS:

Texto em hebraico

A identificação do iluminador, Josef Asarfati, judeu de origem francesa fixado em Castela, encontra-se explicitada no último fólio do códice (cólofon em letras zoomórficas, módulo grande, f. [449]), constituindo um raro exemplo de um manuscrito hebraico com assinatura expressa do artista

Copista da «massorah» identificado por Thérèse Metzger, que detectou 20 vezes a sua assinatura expressa ao longo do texto massorético.

Executada em Cervera (província de Lérida, Catalunha) e Sória (?) (no que respeita à «massorah»), e conhecida por Bíblia de Cervera

Indicação do nome do copista do texto bíblico, da data do início da cópia (30 de Julho de 1299), da sua conclusão (19 de Maio de 1300) e do local, Cervera, no cólofon do f. [434]

Profusamente iluminada a cores e ouro: a decoração distribui-se por um elevado número de cercaduras, de diversidade assinalável a nível de cor e formas (50 cercaduras), conjugando ornamentos nas margens das páginas; salientam-se as iluminuras de página inteira, representando iconografia judaica, e outras, de menores dimensões, ilustrando directamente o Antigo Testamento (como é o caso do Livro de Jonas ou da Árvore da Sabedoria, entre outras), ou simbolizando de modo menos figurativo a narrativa dos vários Livros e os objectos de culto do Tabernáculo; outras iluminuras têm sobretudo uma função decorativa e ornamental (p. ex. as cenas de caça, de construção de edifícios, «drôleries», etc.). Grande parte das iluminuras que cobrem integralmente a página encontra-se no tratado gramatical, emoldurando o texto com motivos arquitectónicos, animais e figuras humanas

O texto da «massorah» desenvolve-se em escrita micrográfica, formando esquemas geométricos, motivos vegetalistas estilizados, animais e animais fantásticos

CONTÉM:

Inclui um Tratado de gramática, «Sefer Haniqud», de David Qimhi (1160?-1235?), com início a partir do f. [434] v.

TÍT. UNIF.:

Bíblia, A.T.

END. WWW:

<http://purl.pt/23405>

BIBLIA, A.T.

[Bíblia de Cervera] / [texto copiado por] Samuel ben Abraham ibn Nathan e Josué ben Abraham ibn Gaon [para a "massorah"] ; [iluminado por] Josef Asarfati [Manuscrito]. - [Cervera], 1299-1300. - [451] f., enc. : perg., 50 il. e desenhos color. ; 28 cm. - Inclui um tratado de índole gramatical, " Sefer mikhlol", de David Qimhi (1160?-1235?), a partir do f. 434 v.. - Texto em hebraico. - Escrito em Cervera, Sória (Espanha) e decorado com motivos da arte mosárabe e da religião judaica por Josef Assarfati, judeu de origem francesa fixado em Castela. - Iluminuras a cores e ouro de página inteira (p. ex. "menorah") e marginais ilustrando o texto (Jonas engolido pela baleia, Árvore da Sabedoria, etc.), ou apenas decorando (ex. cenas de caça, construção de um edifício, "drôleries", etc.). A grande parte

das iluminuras de maiores dimensões encontra-se no tratado gramatical, emoldurando o texto com motivos arquitectónicos, animais e figuras humanas. - O texto da "massorah" desenvolve-se em escrita micrográfica, a tinta lilás, formando esquemas geométricos, motivos vegetalistas e animais fantásticos. - Enc. do séc. XVIII, com pastas de cartão revestidas a pele vermelha gravada a ouro e guardas em papel marmoreado. - Exposição de Cimélios e obras representativas da cultura portuguesa, e da sua difusão, especialmente nos séculos XVI e XVII. Lisboa, 1971; Correia, Francisco-Inventário da colecção dos manuscritos iluminados da Biblioteca Nacional. Lisboa, 1986; Metzger, Thérèse - L'Illustration biblique dans la bible hébraïque, Rev. Biblioteca Nacional, S. 2, vol. 5, n. 2, Jul.-Dez. 1990